

Skatte- och taxerings- författningarna

*Inkomståret 2010
2011 års taxering*

ISBN 978-91-86525-34-7
SKV 300 utgåva 33

Elanders Sverige 2011

Förord

I denna upplaga av Skatte- och taxeringsförfattningarna återges författningstexterna som regel i sin respektive lydelse den 1 januari 2011. Detta innebär att ny lagstiftning och ändringar i gällande författningar som beslutats av höstriksdagen 2010 och tidigare och som getts ut i svensk författningssamling (SFS) i 2010 års nummerserie har tagits med.

De ändringar som vidtagits i inkomstskattelagen (1999:1229) under året innebär bland annat följande. Nya regler om koncernavdrag, som avses bli tillämpliga i de speciella situationer där Regeringsrätten (RÅ 2009 ref. 13, m.fl.) har ansett att de svenska reglerna om koncernbidrag strider mot EU-rätten, har införts i ett nytt 35 a kapitel. Vissa ersättningar m.m. som ges till totalförsvarspiktiga eller till dem som genomgår militär utbildning inom Försvarsmakten som rekryter, undantas från beskattning. Likaså undantas ersättningar enligt lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare och enligt lagen (2010:538) om prestationsbaserad stimulansersättning inom svenskundervisning för invandrare från beskattning.

Av övriga ändringar som vidtagits i de lagar och förordningar som finns medtagna kan nämnas att Regeringsrätten fr.o.m. den 1 januari 2011 har ersatts av Högsta förvaltningsdomstolen. Små privata aktiebolag har fått möjlighet att välja om bolaget ska ha en revisor eller inte. Det har också skett förenklingar av reglerna om årsredovisning, årsbokslut, löpande bokföring och arkivering. Två nya lagar som ersätter äldre lagstiftning har tillkommit i författningssamlingen, ett utdrag ur socialförsäkringsbalken (2010:110) och delgivningslagen (2010:1932) som träder i kraft den 1 april 2011. Nya lagar har också tillkommit med anledning av att Sverige har ingått skatteavtal med ett antal s.k. skatteparadis.

I vissa fall berörs två eller flera lagrum av en lagändring. Detta kan innebära att skilda delar av övergångsbestämmelserna avser skilda lagrum. Som regel har under respektive lagrum förts in endast den del av övergångsbestämmelserna som berör just detta lagrum. I några fall återfinns övergångsbestämmelserna i sin helhet endast under det lagrum som främst berörs av lagändringen. I sådana fall finns en hänvisning dit under de andra berörda lagrummen. Övergångsbestämmelser till lagändringar som har börjat tillämpas för mer än fem år sedan tas regelmässigt bort av utrymmesskäl.

Solna i februari 2011

Vilhelm Andersson

Innehåll

Inkomstskattelag (1999:1229).....	11
Lag (1999:1230) om ikraftträdande av inkomstskattelagen (1999:1229).....	496
Utdrag ur fastighetstaxeringslagen (1979:1152).....	533
Lag (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift	541
Lag (1984:1052) om statlig fastighetsskatt	544
Lag (2004:752) om skattereduktion för utgifter för byggnadsarbete på bostadshus	548
Lag (2008:826) om skattereduktion för kommunal fastighetsavgift	552
Lag (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta	555
Lag (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. ...	563
Lag (1986:468) om avräkning av utländsk skatt.....	569
Lag (1963:587) om inkomstbeskattning av fideikommissbo, m.m.....	579
Kupongskattelag (1970:624)	581
Kupongskatteförordning (1971:49)	592
Lag (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.	596
Skogskontoförordning (1954:144).....	598
Lag (2005:1137) om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar	599
Lag (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete	600
Lag (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete.....	601
Taxeringslag (1990:324)	606
Taxeringsförordning (1990:1236)	628
Lag (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. .	633
Lag (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter	636
Förordning (2001:1244) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.....	686
Förordning (1957:515) om fullgörande av deklarationsskyldighet för staten, landsting, kommun, m.m.....	697
Lag (2005:1117) om deklarationsombud.....	698
Socialavgiftslag (2000:980).....	700
Lag (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)....	715
Lag (1994:1744) om allmän pensionsavgift.....	720
Utdrag ur lagen om allmän försäkring (1962:381)	722
Utdrag ur lagen om inkomstgrundad ålderspension (1998:674)	723
Utdrag ur Socialförsäkringsbalken (2010:110)	728
Lag (1994:1920) om allmän löneavgift	736
Lag (2006:294) om särskild beräkning av vissa avgifter för enmansföretag under åren 2006 och 2007	738
Lag (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster	739

6 Innehåll

Lag (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader	741
Lag (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel.....	743
Lag (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.....	753
Bokföringslag (1999:1078).....	766
Lag (1955:257) om inventering av varulager för inkomsttaxeringen.....	785
Lag (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattningen för företag som har sin redovisning i euro, m.m.....	786
Årsredovisningslag (1995:1554)	789
Lag (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.....	849
Lag (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag	871
Utdrag ur aktiebolagslagen (2005:551)	895
Utdrag ur lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar	943
Utdrag ur stiftelselagen (1994:1220).....	966
Förvaltningslag (1986:223).....	974
Förvaltningsprocesslag (1971:291).....	982
Utdrag ur rättegångsbalken (1942:740)	993
Lag (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar.....	994
Förordning (1979:575) om protokollföring m.m. vid de allmänna förvaltningsdomstolarna	1004
Förordning (2003:234) om tiden för tillhandahållande av domar och beslut, m.m.	1009
Delgivningslag (1970:428)	1012
Delgivningslag (2010:1932)	1020
Delgivningsförfordning (1979:101).....	1029
Förordning (1977:937) om allmänna förvaltningsdomstolars behörighet m.m.	1035
Lag (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor	1039
Förordning (2007:785) med instruktion för Skatterättsnämnden.....	1044
Lag (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner	1046
Förordning (2009:1295) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.....	1050
Lag (2003:642) med anledning av inrättande av Skatteverket.....	1052
Lag (2003:643) om allmänt ombud hos Skatteverket.....	1053
Förordning (2007:780) med instruktion för Skatteverket	1054
Förordning (2000:866) med bemyndigande för Skatteverket att meddela vissa föreskrifter till inkomstskattelagen (1999:1229)	1059
Förordning (2007:972) med instruktion för Ekobrottsmyndigheten	1060
Lag (1985:354) om förbud mot juridiskt eller ekonomiskt biträde i vissa fall ...	1064
Lag (1995:575) mot skatteflykt.....	1067
Skattebrottslag (1971:69)	1068
Utdrag ur brottbalken (1962:700)	1072
Lag (1997:1024) om Skatteverkets medverkan i brottsutredningar	1073
Lag (2008:206) om underrättelseskyldighet vid felaktiga utbetalningar från välfärdssystemen.....	1075

Lag (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m.	1076
Lag (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher	1078
Förordning (2006:585) om personalliggare enligt lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher	1081
Lag (2007:592) om kassaregister m.m.	1082
Lag (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet	1087
Lag (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter	1093
Förordning (1978:881) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter....	1097
Lag (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.....	1099
Förordning (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.....	1106
Lag (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid	1114
Överenskommelser med främmande stater för undvikande av dubbelbeskattning, m.m.	1115
Lag (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall.....	1136
Tillkännagivande (1997:595) av vissa uppgifter om överenskommelser som avses i 4 § lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall.....	1152
Kungörelse (1974:122) om immunitet och privilegier för vissa konsulat m.m.	1163
Prisbasbelopp enligt lagen 1962:381 om allmän försäkring (fr.o.m. 1975).....	1164
Sökordsregister till lagar	1165

INNEHÅLL INKOMSTSKATTELAG (1999:1229)

AVD. I INNEHÅLL OCH DEFINITIONER.....	11
1 kap. Grundläggande bestämmelser om kommunal och statlig inkomstskatt ..	11
2 kap. Definitioner och förklaringar	16
AVD. II SKATTSKYLDIGHET	27
3 kap. Fysiska personer	27
4 kap. Dödsbon	35
5 kap. Svenska handelsbolag, europeiska ekonomiska intressegrupperingar och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer	36
6 kap. Juridiska personer.....	37
6 a kap. Undantag från skattskyldighet för vissa ersättningar i form av royalty och avgift.....	41
7 kap. Vissa stiftelser, ideella föreningar, registrerade trossamfund och andra juridiska personer.....	43
AVD. III SKATTEFRIA INKOMSTER OCH INTE AVDRAGSGILLA UTGIFTER.....	49
8 kap. Inkomster som är skattefria.....	49
9 kap. Utgifter som inte får dras av	56
AVD. IV INKOMSTSLAGET TJÄNST	59
10 kap. Grundläggande bestämmelser för inkomstslaget tjänst.....	59
11 kap. Vad som ska tas upp i inkomstslaget tjänst	63
12 kap. Vad som ska dras av i inkomstslaget tjänst	80
AVD. V INKOMSTSLAGET NÄRINGSVERKSAMHET.....	91
13 kap. Avgränsningen av inkomstslaget näringsverksamhet	91
14 kap. Beräkning av resultatet av näringsverksamhet	94
15 kap. Vad som ska tas upp i inkomstslaget näringsverksamhet.....	99
16 kap. Vad som ska dras av i inkomstslaget näringsverksamhet.....	102
17 kap. Lager och pågående arbeten	112
18 kap. Inventarier.....	122
19 kap. Byggnader	128
20 kap. Markanläggningar och substansminskning	134
20 a kap. Anskaffningsvärde och anskaffningsutgift vid beskattningsinträde .	139
21 kap. Skogsfrågor	141
22 kap. Uttag ur näringsverksamhet	151
23 kap. Underprisöverlåtelse	153
24 kap. Räkningar och utdelningar i inkomstslaget näringsverksamhet.....	161
25 kap. Kapitalvinster och kapitalförluster i inkomstslaget närings- verksamhet.....	170
25 a kap. Avyttring av näringsbetingade andelar och vissa andra tillgångar ...	174
26 kap. Återföring av värdeminskningsskatt	186
27 kap. Byggnadsrörelse, handel med fastigheter och tomtrörelse	189
28 kap. Arbetsgivares pensionskostnader	194

29 kap. Näringsbidrag	201
30 kap. Periodiseringsfonder	204
31 kap. Ersättningsfonder	210
32 kap. Upphovsmannakonto	216
33 kap. Räntefördelning	218
34 kap. Expansionsfonder	224
35 kap. Koncernbidrag.....	231
35 a kap. Koncernavdrag.....	234
36 kap. Kommissionärsförhållanden.....	237
37 kap. Fusioner och fissioner	239
38 kap. Verksamhetsavyttringar.....	246
38 a kap. Partiella fissioner*	252
39 kap. Särskilda bestämmelser för vissa juridiska personer	257
39 a kap. Särskilda bestämmelser för delägare i vissa utländska juridiska personer.....	267
40 kap. Tidigare års underskott	272
AVD. VI INKOMSTSLAGET KAPITAL	279
41 kap. Grundläggande bestämmelser för inkomstslaget kapital.....	279
42 kap. Vad som ska tas upp och dras av i inkomstslaget kapital	282
43 kap. Utdelning och kapitalvinst på andelar i onoterade företag	293
AVD. VII KAPITALVINSTER OCH KAPITALFÖRLUSTER	298
44 kap. Grundläggande bestämmelser om kapitalvinster och kapitalförluster	298
45 kap. Avyttring av fastigheter	307
46 kap. Avyttring av bostadsrätter	314
47 kap. Uppskovsbelopp.....	319
48 kap. Avyttring av delägarätter och fordringsrätter.....	328
48 a kap. Framskjuten beskattning vid andelsbyten	340
49 kap. Uppskovsgrundande andelsbyten.....	347
49 a kap. Beskattning i inkomstslaget näringsverksamhet vid avyttring av andelar i skalbolag	356
50 kap. Avyttring av andelar i svenska handelsbolag	360
51 kap. Beskattning i inkomstslaget näringsverksamhet vid avyttring av andelar i svenska handelsbolag	364
52 kap. Avyttring av andra tillgångar	366
53 kap. Överlåtelse av tillgångar till underpris.....	368
54 kap. Betalning av skulder i utländsk valuta	371
55 kap. Ersättning på grund av insättningsgaranti och investerarskydd	372
AVD. VIII FÅMANSFÖRETAG OCH FÅMANSHANDELSBOLAG	374
56 kap. Särskilda bestämmelser för fåmansföretag och fåmanshandelsbolag ..	374
57 kap. Utdelning och kapitalvinst på andelar i fåmansföretag.....	376
AVD. IX PENSIONSSPARANDE.....	395
58 kap. Pensionsförsäkringar, tjänstepensionsavtal, kapitalförsäkringar och pensionssparkonton	395

10 *Innehåll*

59 kap. Pensionssparavdrag	409
AVD. X VISSA GEMENSAMMA BESTÄMMELSER	414
60 kap. Familjebeskattning.....	414
61 kap. Värdering av inkomster i annat än pengar	417
AVD. XI ALLMÄNNA AVDRAG, GRUNDAVDRAG OCH SJÖINKOMSTAVDRAG.....	423
62 kap. Allmänna avdrag.....	423
63 kap. Grundavdrag	426
64 kap. Sjöinkomstavdrag.....	430
AVD. XII BERÄKNING AV SKATTEN	432
65 kap. Skatteberäkningen	432
66 kap. Skatt på ackumulerad inkomst.....	438
67 kap. Skattereduktion	443
Övergångsbestämmelser	451

Inkomstskattelag (1999:1229)

(Ändringar införda t.o.m. SFS 2009:1490)

16 december 1999

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1999/2000:2, 9 och 15, bet. 1999/2000:SkU2, 5 och 8, rskr. 1999/2000:117.

AVD. I INNEHÅLL OCH DEFINITIONER

1 kap. Grundläggande bestämmelser om kommunal och statlig inkomstskatt

Innehåll

1 § I denna lag finns bestämmelser om kommunal och statlig inkomstskatt.

I detta kapitel finns grundläggande bestämmelser samt hänvisningar. I 2 kap. finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i denna lag.

Skattskyldighet

2 § Bestämmelser om skattskyldighet finns i 3–7 kap.

Skatter

3 § Fysiska personer ska betala

1. kommunal inkomstskatt och statlig inkomstskatt på inkomster i inkomstslagen tjänst och näringsverksamhet (skatt på förvärvsinkomster),

2. statlig inkomstskatt på inkomster i inkomstslaget kapital (skatt på kapitalinkomster), och

3. statlig inkomstskatt på avsättning till expansionsfond (expansionsfondsskatt).

Juridiska personer ska betala statlig inkomstskatt på inkomster i inkomstslaget näringsverksamhet. Lag (2007:1419).

4 § Fysiska personer som är obegränsat skattskyldiga under någon del av beskattningsåret ska betala kommunal inkomstskatt i form av kommunalskatt till hemortskommunen och, om hemortskommunen ingår i ett landsting, landstingsskatt till det landstinget. Vad som avses med hemortskommun framgår av 65 kap. 3 §.

Fysiska personer som är begränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret ska betala kommunal inkomstskatt för gemensamt kommunalt ändamål.

För sådana begränsat skattskyldiga fysiska personer med anknytning till utländsk stats beskickning eller karriärkonsulat som avses i 3 kap. 17 § 2–4 tillämpas dock bestämmelserna i första stycket. Lag (2007:1419).

Underlaget för skatten

Fysiska personers skatt på förvärvsinkomster

5 § Fysiska personers skatt på förvärvsinkomster ska beräknas på den beskattningsbara förvärvsinkomsten. Denna ska beräknas på följande sätt.

Summan av överskott i inkomstlagen tjänst och näringsverksamhet minskas med allmänna avdrag. Det återstående beloppet avrundas nedåt till helt hundratal kronor och är den taxerade förvärvsinkomsten.

Från den taxerade förvärvsinkomsten dras grundavdrag och sjöinkomstavdrag. Avdragen ska göras i nu nämnd ordning. Det återstående beloppet är den beskattningsbara förvärvsinkomsten. Lag (2007:1419).

1 kap. 5 § även ändrad genom lag (2005:826) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 1 kap. 5 § tredje stycket följande lydelse.

Från den taxerade förvärvsinkomsten dras 12,5 procent av sådana avgifter enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift som avser beskattningsåret, avrundat uppåt till helt hundratal kronor, samt grundavdrag och sjöinkomstavdrag. Avdragen skall göras i nu nämnd ordning. Det återstående beloppet är den beskattningsbara förvärvsinkomsten. Lag (2004:1055).

1 kap. 5 § även ändrad genom lag (2004:1055) som har trätt i kraft den 1 januari 2005 och som tillämpas första gången vid 2006 års taxering. T.o.m. den 31 december 2004 hade 1 kap. 5 § tredje stycket följande lydelse.

Från den taxerade förvärvsinkomsten dras 25 procent av sådana avgifter enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift som avser beskattningsåret, avrundat uppåt till helt hundratal kronor, samt grundavdrag och sjöinkomstavdrag. Avdragen skall göras i nu nämnd ordning. Det återstående beloppet är den beskattningsbara förvärvsinkomsten. Lag (2002:322).

Fysiska personers skatt på kapitalinkomster

6 § Fysiska personers skatt på kapitalinkomster ska beräknas på överskottet i inkomstslaget kapital. Lag (2007:1419).

Juridiska personers skatt

7 § Juridiska personers skatt ska beräknas på den beskattningsbara inkomsten. Denna ska beräknas på följande sätt.

Överskottet i inkomstslaget näringsverksamhet minskas med allmänna avdrag. Det återstående beloppet avrundas nedåt till helt tiotal kronor och är den taxerade och den beskattningsbara inkomsten.

För sådana ideella föreningar och registrerade trossamfund som uppfyller kraven i 7 kap. 7 § första stycket minskas den taxerade inkomsten med grundavdrag. Det belopp som återstår är den beskattningsbara inkomsten. Lag (2007:1419).

Bestämmelser för olika inkomstslag

8 § Bestämmelser om beräkning av resultatet i de olika inkomstslagen finns för

- inkomstslaget tjänst i 10–12 kap.,
- inkomstslaget näringsverksamhet i 13–40 kap., och
- inkomstslaget kapital i 41 och 42 kap. Lag (2005:1136).

Lag (2005:1136) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas, om inget annat anges i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag), första gången vid 2007 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 1 kap. 8 § följande lydelse.

8 § Bestämmelser om beräkning av resultatet i de olika inkomstslagen finns för

- inkomstslaget tjänst i 10–12 kap.,
- inkomstslaget näringsverksamhet i 13–40 kap., och
- inkomstslaget kapital i 41–43 kap.

Gemensamma bestämmelser

9 § Bestämmelser om allmänna avdrag finns i 62 kap., om grundavdrag i 63 kap. och om sjöinkomstavdrag i 64 kap. Lag (2002:322).

10 § Bestämmelser finns om

- vissa inkomster som är skattefria i 8 kap.,
- vissa utgifter som inte ska dras av i 9 kap.,
- kapitalvinster och kapitalförluster i 44–54 kap.,
- insättningsgaranti och investerarskydd i 55 kap.,
- fåmansföretag och fåmanshandelsbolag i 56 och 57 kap.,
- pensionsförsäkringar och pensionssparkonton i 58 kap.,
- pensionssparavdrag i 59 kap.,
- familjebeskattning i 60 kap., och
- värdering av inkomster i annat än pengar i 61 kap. Lag (2007:1419).

Skattens beräkning och skattereduktion

11 § Bestämmelser om hur skatten ska beräknas finns i 65 kap.

Bestämmelser om beräkningen av skatt på ackumulerad inkomst finns i 66 kap.

Bestämmelser om skattereduktion för underskott av kapital, arbetsinkomst (jobbskatteavdrag), allmän pensionsavgift, sjöinkomst och hushållsarbete finns i 67 kap.). Lag (2009:197).

Lag (2009:197) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 1 kap. 11 § följande lydelse.

11 § Bestämmelser om hur skatten ska beräknas samt om skattereduktion för underskott av kapital, arbetsinkomst, allmän pensionsavgift och sjöinkomst, finns i 65 kap. Bestämmelser om beräkningen av skatt på ackumulerad inkomst finns i 66 kap. Lag (2007:1419).

Taxeringsår

12 § Taxeringsåret är det kalenderår då taxeringsbeslut om den årliga taxeringen för ett beskattningsår ska meddelas enligt 4 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324). Lag (2007:1419).

Beskattningsår

Fysiska personer

13 § Beskattningsåret är för fysiska personer kalenderåret före taxeringsåret.

Om en enskild näringsidkare som är bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) har ett räkenskapsår som inte sammanfaller med kalenderåret och har följt bestämmelserna i 3 kap. bokföringslagen, är beskattningsåret för näringsverksamheten i stället det räkenskapsår som slutat närmast före taxeringsåret.

Om en enskild näringsidkare för över hela eller en del av näringsverksamheten till en juridisk person eller ett svenskt handelsbolag, avslutas beskattningsåret för näringsverksamheten tidigast vid den tidpunkt när den överförda näringsverksamheten enligt god redovisningssed ska tas upp i det övertagande företagens räkenskaper. Lag (2007:1419).

1 kap. 13 även ändrad genom lag (2004:1149) som har trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången vid 2006 års taxering. Bestämmelsen i 1 kap. 13 § i sin nya lydelse tillämpas på överföringar efter utgången av år 2004. Ändringen av 1 kap. 13 § innebar att tredje stycket infördes.

Inkomster i handelsbolag

14 § Inkomster i ett svenskt handelsbolag ska tas upp vid den taxering då handelsbolaget skulle ha taxerats om det hade varit skattskyldigt. För delägare som är fysiska personer gäller detta dock bara sådana inkomster som inte ska tas upp i inkomstslaget kapital. Lag (2007:1419).

Juridiska personer

15 § Beskattningsåret är för juridiska personer det räkenskapsår som slutat närmast före taxeringsåret. För näringsverksamhet som bokföringslagen (1999:1078) inte tillämpas på är dock kalenderåret före taxeringsåret alltid beskattningsår.

I 37 kap. 19 § finns bestämmelser om beskattningsåret vid kvalificerade fusioner och fissioner.

Hänvisning till andra lagar

16 § Bestämmelser om

- skyldighet att lämna uppgifter till Skatteverket till ledning för taxeringen finns i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter,

- förfarandet för att fastställa underlaget för skatten finns i taxeringslagen (1990:324),
- hur skatten bestäms, debiteras, redovisas och betalas finns i skattebetalningslagen (1997:483), och
- förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete finns i lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete. Lag (2009:197).

*Lag (2009:197) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. Ändringen av 1 kap. 16 § innebar att ett nytt fjärde led tillkom.*

17 § Bestämmelser om inkomstskatt till staten finns också i

- lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,
- lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,
- lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, och
- kupongskattelagen (1970:624).

2 kap. Definitioner och förklaringar

Var det finns definitioner och förklaringar

1 § I detta kapitel finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i denna lag. Det finns definitioner och förklaringar också i andra kapitel.

Bestämmelser om betydelsen av följande begrepp, termer och uttryck samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används finns i nedan angivna paragrafer:

- aktiebolag i 4 §
- aktiebaserad delägarrätt i 25 a kap. 4 §
- andelsbyte i 48 a kap. 2 §
- aktiv näringsverksamhet i 23 §
- andelshus i 16 §
- artistisk och idrottslig verksamhet i 36 §
- barn i 21 §
- begränsat skattskyldig fysisk person i 3 kap. 17 §
- begränsat skattskyldig juridisk person i 6 kap. 7 §
- beskattningsår i 1 kap. 13–15 §§ och 37 kap. 19 §
- byggnadsinventarier i 19 kap. 19–21 §§
- delägare i fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag i 56 kap. 6 §
- delägare i utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster i 39 a kap. 5 §
- delägarrätt i 48 kap. 2 §
- dödsbo i 4 kap., se också 3 §
- egenavgifter i 26 §
- ekonomisk förening i 4 b §
- europesisk ekonomisk intressegruppering (EEIG) i 5 kap. 2 §
- fast driftställe i 29 §
- fastighet i 6 §
- fastighetsägare i 7 §
- fission i 37 kap. 5 §
- fördringsrätt i 48 kap. 3 och 4 §§
- fusion i 37 kap. 3 §
- fysisk person i 4 kap. 1 och 2 §§
- fåmansföretag i 56 kap. 2, 3 och 5 §§
- fåmanshandelsbolag i 56 kap. 4 och 5 §§
- företagsledare i 56 kap. 6 §
- försäkringsaktiebolag i 4 §
- förvärvsinkomst i 1 kap. 5 §
- handelsbolag i 5 kap., se också 3 §
- hyreshusenhet i 15 §
- i utlandet delägarbeskattade juridiska personer i 5 kap. 2 a §
- industrienheter i 15 §

inventarier i 18 kap. 1 §
investmentföretag i 39 kap. 15 §
juridisk person i 3 §
kapitalförsäkring i 58 kap. 2 §
kapitaltillgång i 25 kap. 3 §
kapitalvinst och kapitalförlust i inkomstslaget kapital i 41 kap. 2 §
kapitalvinst och kapitalförlust i inkomstslaget näringsverksamhet i 25 kap. 3–
5 §§
koncern (svensk) i 5 §
kooperativ förening i 39 kap. 21 §
kvalificerad andel i 57 kap. 4–7 §§
kvalificerad fission i 37 kap. 6 §,
kvalificerad fusion i 37 kap. 4 §
lagertillgång i 17 kap. 3 §
lantbruksenhet i 15 §
livförsäkringsföretag i 39 kap. 2 §
lågbeskattade inkomster i 39 a kap. 5–8 §§
makar i 20 §
markanläggning i 20 kap. 2 §
markinventarier i 20 kap. 15 och 16 §§
marknadsvärdet i 61 kap. 2 §
marknadsnoterad delägar rätt eller fordringsrätt i 48 kap. 5 §
medlemsfrämjande förening i 39 kap. 21 a §
näringsbetingad andel i 24 kap. 13 §
näringsbidrag i 29 kap. 2 och 3 §§
näringsbostadsrätt i 19 §
näringsfastighet i 14 §
närstående i 22 §
obegränsat skattskyldig fysisk person i 3 kap. 3–5 §§
obegränsat skattskyldig juridisk person i 6 kap. 3 §
omkostnadsbelopp i 44 kap. 14 §
option i 44 kap. 12 §
partiell fission i 38 a kap. 2 §
passiv näringsverksamhet i 23 §
pension i 10 kap. 5 §
pensionsförsäkring i 58 kap. 2 §
pensionssparkonto i 58 kap. 21 §
prisbasbelopp i 27 §
privatbostad i 8–12 §§
privatbostadsfastighet i 13 §
privatbostadsföretag i 17 §
privatbostadsrätt i 18 §
rörelse i 24 §
sambor i 20 §
sjuk- eller olycksfallsförsäkring tecknad i samband med tjänst i 10 kap. 7 §

18 Inkomstskattelag, 2 kap.

sjöinkomst i 64 kap. 3 och 4 §§
skadeförsäkringsföretag i 39 kap. 2 §
skatteavtal i 35 §
skattemässigt värde i 31–33 §§
småhus i 15 §
småhusenhet i 15 §
statslåneräntan i 28 §
svensk fordringsrätt i 48 kap. 3 §
svensk koncern i 5 §
Sverige i 30 §
taxeringsenhet i 15 §
taxeringsvärde i 15 §
taxeringsår i 1 kap. 12 §
termin i 44 kap. 11 §
underprisöverlåtelse i 23 kap. 3 §
uppskovsgrundande andelsbyte i 49 kap. 2 §
utländsk fordringsrätt i 48 kap. 4 §
utländsk juridisk person i 6 kap. 8 §
utländskt bolag i 5 a §
uttagsbeskattning i 22 kap. 7 §
verksamhetsavyttring i 38 kap. 2 §
verksamhetsgren i 25 §
vinstandelslån i 24 kap. 5 §
återföring av avdrag i 34 §
ägarlägenhet i 15 §
ägarlägenhetsenhet i 15 §. Lag (2009:1060).

Lag (2009:1060) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. Ändringen av 2 kap. 1 § innebar att ledet "artistisk och idrottslig verksamhet i 36 §" tillkom.

2 kap. 1 § har även ändrats genom lag (2009:107) som har trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Ändringen av 2 kap. 1 § innebar att leden "ägarlägenhet i 15 §" och "ägarlägenhetsenhet i 15 §" tillkom.

Utländska motsvarigheter

2 § De termer och uttryck som används omfattar också motsvarande utländska företeelser om det inte anges eller framgår av sammanhanget att bara svenska företeelser avses.

Första stycket gäller inte bestämmelser som avser staten, regeringen, lands-ting, kommuner och kommunalförbund.

Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

2 a § Om en utländsk stat under ett år blir medlem i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet vid någon annan tidpunkt än vid ingången av ett beskattningsår ska staten vid tillämpningen av bestämmelserna i denna lag anses som medlem under hela beskattningsåret. Lag (2007:1419).

2 kap. 2 a § införd genom lag (2003:1086) som har trätt i kraft den 1 januari 2004 och tillämpas, med undantag av bestämmelsen i 2 kap. 2 a §, på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2003. Om en utländsk stat blivit medlem i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet under ett beskattningsår, skall vid tillämpning av 2 kap. 2 a § vad som sägs om kapitaltillskott i 40 kap. 16 § tillämpas första gången på beskattningsår som påbörjas efter det att staten blivit medlem.

Juridisk person

3 § Bestämmelserna om juridiska personer ska inte tillämpas på

- dödsbon,
- svenska handelsbolag, eller
- juridiska personer som förvaltar samfälligheter och som avses i 6 kap. 6 § andra stycket.

Bestämmelserna om juridiska personer ska tillämpas också på investeringsfonder.

Särskilda bestämmelser om dödsbon efter dem som var begränsat skattskyldiga vid dödsfallet finns i 4 kap. 3 §.

Att bestämmelserna om svenska handelsbolag gäller också för europeiska ekonomiska intressegrupperingar framgår av 5 kap. 2 §.

I vilka fall utländska associationer anses som eller behandlas som juridiska personer framgår av 6 kap. 8 §. Lag (2007:1419).

Aktiebolag

4 § Europabolag och försäkringsaktiebolag räknas som aktiebolag. Lag (2004:494).

Kreditinstitut

4 a § Med kreditinstitut avses svensk bank och svenskt kreditmarknadsföretag samt utländskt bankföretag och utländskt kreditföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. Lag (2004:438).

Ekonomisk förening

4 b § Europakooperativ och europeiska grupperingar för territoriellt samarbete (EGTS) räknas som ekonomiska föreningar. Lag (2009:721).

Lag (2009:721) har trätt i kraft den 1 augusti 2009 och tillämpas på beskattningsår som inleds efter den 31 juli 2009. T.o.m. den 31 januari 2009 hade 2 kap. 4 b § följande lydelse.

4 b § Europakooperativ räknas som ekonomiska föreningar.

Svensk koncern

5 § Med svensk koncern avses en sådan grupp av företag eller andra näringsidkare som enligt någon svensk lag bildar en koncern.

Utländskt bolag

5 a § Med utländskt bolag avses en utländsk juridisk person som beskattas i den stat där den hör hemma, om beskattningen är likartad med den som gäller för svenska aktiebolag.

Som utländskt bolag anses alltid en utländsk juridisk person som hör hemma och är skattskyldig till inkomstskatt i en stat med vilken Sverige har ingått ett skatteavtal som inte är begränsat till att omfatta vissa inkomster, om personen omfattas av avtalets regler om begränsning av beskattningsrätten och har hemvist i denna stat enligt avtalet. Lag (2003:1086).

Fastighet

6 § Byggnad räknas som fastighet även om den är lös egendom. Detsamma gäller tillhör till byggnad av det slag som avses i 2 kap. 2 och 3 §§ jordabalken, om de tillhör byggnadens ägare.

Vad som sägs om mark gäller också annat utrymme som ingår i en fastighet eller är samfällt för flera fastigheter.

Vad som sägs om fastighet gäller också tomträtt. Lag (2003:1202).

Fastighetsägare

7 § Den som innehar, förvaltar eller nyttjar en fastighet på det sätt som anges i 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) räknas som fastighetsägare.

Privatbostad

8 § Med privatbostad avses ett småhus som till övervägande del används eller är avsett att användas av ägaren eller någon närstående till honom för permanent boende eller som fritidsbostad. Ett småhus som är inrättat till bostad åt två familjer räknas som privatbostad om det till väsentlig del används eller är avsett att användas av ägaren eller någon närstående till honom för permanent boende eller som fritidsbostad.

Med privatbostad avses också en bostad som innehas av en delägare i ett privatbostadsföretag och som till övervägande del används eller är avsedd att användas av ägaren eller någon närstående till honom för permanent boende eller som fritidsbostad. Med privatbostadsföretag likställs vid tillämpning av detta stycke en motsvarande utländsk juridisk person.

Med privatbostad avses också en ägarlägenhet som till övervägande del används eller är avsedd att användas av ägaren eller någon närstående till honom för permanent boende eller som fritidsbostad. Lag (2009:107).

Lag (2009:107) har trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Ändringen av 2 kap. 8 § innebär att ett nytt tredje stycke tillkom.

9 § Ett sådant småhus i utlandet som motsvarar ett småhus på en lantbruksenhet räknas inte som privatbostad annat än vid tillämpningen av 45 kap. 33§ och 47 kap.

Ett sådant småhus på en lantbruksenhet som är inrättat till bostad åt fler än två familjer räknas inte som privatbostad.

Om ägaren begär det räknas ett småhus på en lantbruksenhet inte som privatbostad, om småhuset har en storlek om minst 400 kvadratmeter och nybyggnadsår före år 1930. Med storlek avses detsamma som i 8 kap. 3 § fastighets-taxeringslagen (1979:1152). Lag (2006:1520).

Lag (2006:1520) har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet. De nya bestämmelserna får tillämpas på avyttringar som skett under tiden 1 januari 2006–31 januari 2007 om den skattskyldige begär det. T.o.m. den 31 januari 2007 hade 2 kap. 9 § första stycket följande lydelse.

9 § Ett sådant småhus i utlandet som motsvarar ett småhus på en lantbruksenhet räknas inte som privatbostad.

10 § Frågan om en bostad ska räknas som privatbostad under ett visst kalenderår ska bestämmas på grundval av förhållandena vid årets utgång. Om bostaden överläts under året, ska i stället förhållandena på överlåtelsedagen vara avgörande. Lag (2007:1419).

11 § Om det inträffar något som gör att en bostad hos samma ägare inte längre ska räknas som privatbostad, ska den ändå räknas som privatbostad under det kalenderår då ändringen sker och det följande året, om inte ägaren begär annat. Om bostaden övergår till en ny ägare under kalenderåret därefter, ska den räknas som privatbostad för den gamle ägaren under det året också, om han inte begär annat.

Första stycket tillämpas också om det, i samband med att en bostad övergår till en fysisk person genom arv, testamente, gåva eller bodelning, inträffar något som gör att bostaden inte längre ska räknas som privatbostad. Lag (2007:1419).

12 § Ingår en bostad i ett dödsbo och var den vid dödsfallet en privatbostad, ska den räknas som privatbostad till och med det tredje kalenderåret efter det kalenderår då dödsfallet inträffade, om bostaden fortfarande är av sådant slag att den kan vara en privatbostad. Lag (2007:1419).

Privatbostadsfastighet

13 § Med privatbostadsfastighet avses, under förutsättning att småhuset eller ägarlägenheten är en privatbostad,

1. småhus med mark som utgör småhusenhet,
2. småhus på annans mark, och

22 Inkomstskattelag, 2 kap.

3. småhus med tillhörande tomtmark på lantbruksenhet, och
4. ägarlägenhetsenhet.

Med privatbostadsfastighet avses också tomtmark, om avsikten är att bygga en privatbostad på den. I fråga om tomtmarken gäller vad som sägs om privatbostad i 10–12 §§. Lag (2009:107).

Lag (2009:107) har trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 30 april 2009 hade 2 kap. 13 § första stycket följande lydelse.

- 13 § Med privatbostadsfastighet avses, under förutsättning att småhuset är en privatbostad,
1. småhus med mark som utgör småhusenhet,
 2. småhus på annans mark, och
 3. småhus med tillhörande tomtmark på lantbruksenhet.

Näringsfastighet

14 § Med näringsfastighet avses en fastighet som inte är en privatbostadsfastighet.

Småhus, småhusenhet, ägarlägenhet, ägarlägenhetsenhet, hyreshusenhet, industrienhet, lantbruksenhet, taxeringsenhet och taxeringsvärde

15 § Med småhus, småhusenhet, ägarlägenhet, ägarlägenhetsenhet, hyreshusenhet, industrienhet, lantbruksenhet och taxeringsenhet avses hus, fastigheter och enheter av de slag som avses i fastighetstaxeringslagen (1979:1152).

Med taxeringsvärde avses det värde som fastställs enligt fastighetstaxeringslagen. Lag (2009:107).

Lag (2009:107) har trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 30 april 2009 hade 2 kap. 15 § första stycket följande lydelse.

- 15 § Med småhus, småhusenhet, hyreshusenhet, industrienhet, lantbruksenhet och taxeringsenhet avses hus, fastigheter och enheter av de slag som avses i fastighetstaxeringslagen (1979:1152).

Andelshus

16 § Med andelshus avses en fastighet som ägs av tre eller flera, antingen direkt eller genom ett svenskt handelsbolag, och som inrymmer eller är avsedd att inrymma bostad i skilda lägenheter åt minst tre delägare.

Privatbostadsföretag

17 § Med privatbostadsföretag avses en svensk ekonomisk förening eller ett svenskt aktiebolag vars verksamhet

1. till klart övervägande del består i att åt sina medlemmar eller delägare tillhandahålla bostäder i byggnader som ägs av föreningen eller bolaget, eller
2. uteslutande eller så gott som uteslutande består i att åt sina medlemmar eller delägare tillhandahålla garage eller någon annan för deras personliga räkning avsedd anordning i byggnader som ägs av föreningen eller bolaget.

Med privatbostadsföretag avses vid tillämpningen av 46 och 47 kap. också motsvarande utländska juridiska person som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Lag (2006:1520).

Lag (2006:1520) har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet. De nya bestämmelserna får tillämpas på avyttringar som skett under tiden 1 januari 2006–31 januari 2007 om den skattskyldige begär det. Ändringen innebar att ett andra stycke infördes.

Privatbostadsrätt

18 § Med privatbostadsrätt avses en andel i ett privatbostadsföretag, om den till andelen knutna bostaden är en privatbostad.

Näringsbostadsrätt

19 § Med näringsbostadsrätt avses en sådan andel i ett privatbostadsföretag som inte är en privatbostadsrätt.

Makar och sambor

20 § Bestämmelser om makar ska tillämpas också på sambor som tidigare har varit gifta med varandra eller som har eller har haft gemensamma barn. Lag (2007:1419).

Barn

21 § Styvbarn och fosterbarn räknas som barn.

Närstående

22 § Med närstående avses

- make,
- förälder,
- mor- och farförälder,
- avkomling och avkomlings make,
- syskon, syskons make och avkomling, och
- dödsbo som den skattskyldige eller någon av de tidigare nämnda personerna är delägare i.

Styvbarn och fosterbarn räknas som avkomling.

Aktiv och passiv näringsverksamhet

23 § Med aktiv näringsverksamhet avses en näringsverksamhet i vilken den som är skattskyldig för verksamheten har arbetat i inte oväsentlig omfattning.

24 *Inkomstskattelag, 2 kap.*

Annan näringsverksamhet anses som passiv näringsverksamhet. Självständig näringsverksamhet som bedrivs utomlands anses alltid som passiv näringsverksamhet.

Rörelse

24 § Med rörelse avses annan näringsverksamhet än innehav av kontanta medel, värdepapper eller liknande tillgångar. Om kontanta medel, värdepapper eller liknande tillgångar innehas som ett led i rörelsen, räknas innehavet dock till rörelsen.

Verksamhetsgren

25 § Med verksamhetsgren avses sådan del av en rörelse som lämpar sig för att avskiljas till en självständig rörelse.

Egenavgifter

26 § Bestämmelserna om egenavgifter ska tillämpas inte bara på egenavgift enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980) utan också på

- särskild löneskatt enligt 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, och
- allmän löneavgift enligt 2 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift. Lag (2007:1419).

Prisbasbelopp

27 § Med prisbasbelopp avses det prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken som gällde för året före taxeringsåret. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. I fråga om prisbasbelopp och inkomstbasbelopp för 2010 och tidigare år tillämpas 1 kap. 6 § i den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring respektive 1 kap. 6 § i den upphävda lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.

Statslåneräntan

28 § Med statslåneräntan vid en viss tidpunkt avses den statslåneränta som Riksgäldskontoret fastställt att gälla för den period under vilken tidpunkten infaller.

Fast driftställe

29 § Med fast driftställe för näringsverksamhet avses en stadigvarande plats för affärsverksamhet varifrån verksamheten helt eller delvis bedrivs.

Uttrycket fast driftställe innefattar särskilt

- plats för företagsledning,
- filial,

- kontor,
- fabrik,
- verkstad,
- gruva, olje- eller gaskälla, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar,
- plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsverksamhet, och
- fastighet som är en lagertillgång i näringsverksamhet.

Om någon är verksam för en näringsverksamhet här i Sverige och har fått och regelmässigt använder fullmakt att ingå avtal för verksamhetens innehavare, anses fast driftställe också finnas här.

Fast driftställe anses däremot inte finnas i Sverige bara därför att någon bedriver affärsverksamhet här genom förmedling av mäklare, kommissionär eller någon annan oberoende representant, om detta ingår i representantens vanliga näringsverksamhet.

Sverige

30 § Med Sverige avses Sveriges land- och sjöterritorium och varje annat område utanför Sveriges territorialvatten inom vilket Sverige, i överensstämmelse med folkrättens allmänna regler och avtal med utländska stater, har rätt att utforska kontinentalsockeln och utvinna dess naturtillgångar.

Skattemässigt värde

31 § Med skattemässigt värde på lagertillgångar, pågående arbeten, kundfordringar och liknande tillgångar avses det värde som tillgången tas upp till vid beräkningen av resultatet av en näringsverksamhet.

I fråga om fastigheter ska hänsyn tas till värdeminskningsavdrag som har gjorts vid beskattningen men inte i räkenskaperna. Lag (2007:1419).

32 § Med skattemässigt värde på kapitaltillgångar avses det omkostnadsbelopp som skulle ha använts om tillgången hade avyttrats.

I fråga om näringsfastigheter gäller följande avvikelser vid beräkning av omkostnadsbeloppet. Förbättrande reparationer och underhåll som avses i 45 kap. 13 § första stycket 1 ska inte räknas som förbättringsutgift. Sådana gjorda värdeminskningsavdrag m.m. som avses i 26 kap. 2 § första stycket 1–4 och som enligt bestämmelserna i 26 kap. ska återföras vid en avyttring av fastigheten ska minska anskaffningsutgiften. Bestämmelsen i 26 kap. 5 § och 45 kap. 16 § ska inte tillämpas.

I fråga om näringsbostadsrätter gäller följande avvikelser vid beräkning av omkostnadsbeloppet. Förbättrande reparationer och underhåll som avses i 46 kap. 11 § första stycket 1 ska inte räknas som förbättringsutgift. Lag (2007:1419).

33 § Med skattemässigt värde på inventarier avses anskaffningsvärdet minskat med gjorda värdeminskningsavdrag och liknande avdrag.

26 Inkomstskattelag, 2 kap.

Första stycket ska tillämpas på patent och andra sådana rättigheter som räknas upp i 18 kap. 1 § andra stycket 1 även om de inte förvärvats från någon annan. Lag (2007:1419).

Återföring

34 § Med återföring av ett avdrag avses att ett belopp som motsvarar ett gjort avdrag tas upp som intäkt.

Skatteavtal

35 § Med skatteavtal avses ett sådant avtal för undvikande av dubbelbeskattning på inkomst och, i förekommande fall, på förmögenhet som ingåtts av Sverige med en annan stat eller utländsk jurisdiktion, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget. Lag (2004:985).

Artistisk och idrottslig verksamhet

36 § Med artistisk och idrottslig verksamhet avses detsamma som i lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. Lag (2009:1060).

Lag (2009:1060) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

AVD. II SKATTSKYLDIGHET

3 kap. Fysiska personer

Innehåll

1 § Detta kapitel gäller för fysiska personer.

Det finns bestämmelser om

- obegränsat skattskyldiga i 3–16 §§,
- begränsat skattskyldiga i 17–21 §§, och
- skattskyldighet för överlåtna pensioner eller andra periodiska inkomster i 22 och 23 §§.

För dödsbon finns särskilda bestämmelser i 4 kap.

I 7 kap. 21 § finns bestämmelser om att ägare av vissa fastigheter inte är skattskyldiga för inkomst av fastigheten.

2 § Bestämmelser om skattskyldighet finns för

- delägare i svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer i 5 kap.,
- delägare i vissa samfälligheter i 6 kap. 6 § andra stycket, och
- delägare i utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster i 39 a kap. Lag (2003:1086).

Obegränsat skattskyldiga

Vilka som är obegränsat skattskyldiga

3 § Följande personer är obegränsat skattskyldiga:

1. Den som är bosatt i Sverige.
2. Den som stadigvarande vistas i Sverige.
3. Den som har väsentlig anknytning till Sverige och som tidigare har varit bosatt här.

Första stycket gäller inte sådana personer med anknytning till utländsk stats beskickning eller konsulat som enligt 17 § 2–4 är begränsat skattskyldiga.

4 § Svensk medborgare som tillhör svensk beskickning hos utländsk stat, svensk permanent delegation hos mellanstatlig organisation eller svenskt karriärkonsulat eller i övrigt ingår i beskickningens, delegationens eller konsulatets personal och som på grund av sin tjänst vistas utomlands är obegränsat skattskyldig.

Första stycket gäller på motsvarande sätt en sådan persons make och barn under 18 år, om maken eller barnet bor hos denne och är svensk medborgare.

5 § Rektorn, generalsekreteraren, medlem av lärarkåren eller någon annan som ingår i personalen vid Europeiska universitetsinstitutet är obegränsat skattskyldig om

- artikel 12 i protokollet om Europeiska universitetsinstitutets immunitet och privilegier till konventionen den 19 april 1972 om grundandet av ett europeiskt universitetsinstitut ska tillämpas på honom,

- han vid tidpunkten för tjänstetillträdet var obegränsat skattskyldig, och

- han bara på grund av sin verksamhet i institutets tjänst vistas i en annan stat inom Europeiska unionen.

Första stycket gäller på motsvarande sätt en sådan persons make som inte utövar egen yrkesverksamhet och barn som personen har vårdnaden om och underhåller.

En sådan person som avses i första eller andra stycket ska vid tillämpning av ett skatteavtal mellan den stat där personen vistas och Sverige anses ha hemvist i Sverige. Lag (2007:1419).

6 § I artikel 14 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier till fördraget den 8 april 1965 om upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna finns bestämmelser om var gemenskapernas tjänstemän och de andra personer som artikeln enligt protokollet ska tillämpas på, ska anses bosatta. Lag (2007:1419).

7 § För att avgöra om en person som tidigare har varit bosatt i Sverige har väsentlig anknytning hit ska följande beaktas:

- om han är svensk medborgare,

- hur länge han var bosatt här,

- om han inte varaktigt är bosatt på en viss utländsk ort,

- om han vistas utomlands för studier eller av hälsoskäl,

- om han har en bostad här som är inrättad för åretruntbruk,

- om han har sin familj här,

- om han bedriver näringsverksamhet här,

- om han är ekonomiskt engagerad här genom att inneha tillgångar som, direkt eller indirekt, ger honom ett väsentligt inflytande i näringsverksamhet här,

- om han har en fastighet här, och

- liknande förhållanden.

Under fem år från den dag då en person har rest från Sverige anses han ha väsentlig anknytning hit, om han inte visar att han inte har en sådan anknytning. Detta gäller dock bara den som är svensk medborgare eller som under minst tio år har varit bosatt i Sverige eller stadigvarande vistats här. Lag (2007:1419).

Innebörden av obegränsad skattskyldighet

8 § Den som är obegränsat skattskyldig är skattskyldig för alla sina inkomster i Sverige och från utlandet.

Undantag från skattskyldighet vid vistelse utomlands

9 § En obegränsat skattskyldig person som har anställning som innebär att han vistas utomlands i minst sex månader, är inte skattskyldig för inkomst av sådan anställning till den del inkomsten beskattas i verksamhetslandet (sexmånadersregeln). Detta gäller dock inte om det framkommer att inkomsten beskattas i verksamhetslandet i strid med landets lagstiftning eller gällande skatteavtal.

Om vistelsen utomlands under anställningen varar i minst ett år i samma land, är den skattskyldige inte skattskyldig för inkomsten även om denna inte beskattas i verksamhetslandet, om detta beror på lagstiftning eller administrativ praxis i det landet eller annat avtal än skatteavtal (ettårsregeln). Ettårsregeln gäller dock inte för anställningar hos staten, landsting, kommuner eller församlingar inom Svenska kyrkan annat än vid tjänsteexport. Ettårsregeln gäller inte heller för uppdrag som ledamot av Europaparlamentet. Lag (2009:583).

Lag (2009:583) har trätt i kraft den 14 juli 2009 och tillämpas på ersättningar och förmåner som Europaparlamentet ger ut efter den 13 juli 2009. Äldre lydelse av bestämmelsen tillämpas fortfarande för de ledamöter som omfattas av det nationella systemet för ledamotsarvode, övergångsersättning, pension och efterlevandepension som gällde före ikraftträdandet. Ändringen av 3 kap. 9 § innebar att andra stycket tredje meningen tillkom.

10 § Kortare avbrott för semester, tjänsteuppdrag eller liknande som inte infaller i början eller slutet av anställningen utomlands räknas in i den tid för vistelse som anges i 9 §. Uppehåll i Sverige för sådana ändamål får inte vara längre än att de motsvarar sex dagar för varje hel månad som anställningen varar eller 72 dagar under ett och samma anställningsår.

11 § Sexmånadersregeln och ettårsregeln gäller inte för anställning ombord på svenskt, danskt eller norskt luftfartyg.

12 § Sexmånadersregeln och ettårsregeln gäller inte heller för anställning ombord på fartyg.

Den som har anställning ombord på ett utländskt fartyg som huvudsakligen går i oceanfart är inte skattskyldig för inkomst av anställningen om

- vistelsen utomlands varar i minst 183 dagar sammanlagt under en tolv-månadersperiod, och
- arbetsgivaren hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Med oceanfart avses

- fart i utomeuropeiska farvatten med undantag för fart på orter vid Medelhavet och Svarta havet, på Nordafrikas västkust norr om 22 grader nordlig bredd, på Kanarieöarna och på ön Madeira, och
- fart i europeiska farvatten norr eller väster om linjen Trondheimsfjorden – Shetlands nordspets, därifrån västerut till 11 grader västlig bredd, längs denna longitud till 48 grader nordlig bredd. Lag (2005:898).

Lag (2005:898) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 3 kap. 12 § andra stycket följande lydelse.

Den som har anställning ombord på ett utländskt fartyg som huvudsakligen går i oceanfart är inte skattskyldig för inkomst av anställningen om

- vistelsen utomlands varar i minst 183 dagar sammanlagt under en tolv månadersperiod, och
- arbetsgivaren är obegränsat skattskyldig.

13 § Om den skattskyldige när han började anställningen utomlands på goda grunder kunde anta att han på grund av bestämmelserna i 9 § eller 12 § andra stycket inte skulle vara skattskyldig för inkomsten av anställningen men det under anställningstiden inträffar sådana ändrade förhållanden som medför att förutsättningar för undantag från skattskyldighet inte finns, ska han ändå inte vara skattskyldig om de ändrade förhållandena beror på omständigheter som han inte kunnat råda över och en beskattning skulle framstå som uppenbart oskälig. Lag (2007:1419).

14 § [3 kap. 14 § samt rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2004:654) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid **2008 års taxering.**]

Undantag från skattskyldighet för utländsk honorärkonsul

15 § En utländsk honorärkonsul är inte skattskyldig för inkomst av sin tjänst hos den utländska staten. Detta gäller oavsett om han är svensk eller utländsk medborgare.

Undantag från skattskyldighet för medlemmar av kungahuset

16 § Medlemmar av kungahuset är inte skattskyldiga för anslag som anvisas av staten.

Begränsat skattskyldiga

Vilka som är begränsat skattskyldiga

17 § Följande personer är begränsat skattskyldiga:

1. Den som inte är obegränsat skattskyldig.
2. Den som tillhör en utländsk stats beskickning eller karriärkonsulat i Sverige eller i övrigt ingår i beskickningens eller konsulatets personal. Detta gäller dock bara den som inte är svensk medborgare och var begränsat skattskyldig när han kom att tillhöra beskickningen eller konsulatet eller dess personal.
3. Make och barn under 18 år till en sådan person som avses i 2, om maken eller barnet bor hos denne och inte är svensk medborgare.
4. Den som är personlig tjänare hos en sådan person som avses i 2, om han bor hos denne och inte är svensk medborgare.

Innebörden av begränsad skattskyldighet

18 § Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig i

1. inkomstslaget tjänst för inkomster som anges i 5 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta med undantag för inkomster som anges i 6 § 1, 4 och 5 den lagen, om en begäran har gjorts enligt 4 § den lagen,

2. inkomstslaget tjänst eller näringsverksamhet för inkomster som anges i 7 § första stycket lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., om Skatteverket har meddelat beslut enligt 5 a § tredje stycket den lagen,

3. inkomstslaget näringsverksamhet för inkomst från ett fast driftställe eller en fastighet i Sverige,

4. inkomstslaget näringsverksamhet för återförda avdrag på grund av att en näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige avyttras eller blir privatbostadsrätt,

5. inkomstslaget näringsverksamhet för återförda avdrag för egenavgifter,

6. inkomstslaget näringsverksamhet för återförda avdrag för periodiseringsfond och expansionsfond,

7. inkomstslaget näringsverksamhet för schablonintäkt enligt 30 kap. 6 a §,

8. inkomstslaget näringsverksamhet för uttag eller utbetalning från ett skogskonto eller skogsskadekonto som avses i 21 kap.,

9. inkomstslaget kapital för ett positivt räntefördelningsbelopp som avser ett fast driftställe, en näringsfastighet i Sverige eller artistisk eller idrottslig verksamhet i Sverige,

10. inkomstslaget kapital för löpande inkomster av en privatbostadsfastighet eller en privatbostadsrätt i Sverige,

11. inkomstslaget kapital för kapitalvinst på en fastighet i Sverige eller på en privat- eller näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige,

12. inkomstslaget kapital för återfört uppskovsbelopp samt schablonintäkt enligt 47 kap., och

13. inkomstslaget näringsverksamhet eller kapital för utdelning på andelar i svenska ekonomiska föreningar.

Ersättning i form av sådan royalty eller periodvis utgående avgift för att materiella eller immateriella tillgångar utnyttjas som ska räknas till inkomstslaget näringsverksamhet ska anses som inkomst från ett fast driftställe i Sverige, om ersättningen kommer från en näringsverksamhet med ett fast driftställe här.

Skattskyldighet för inkomster som avses i första stycket 13 gäller inte för sådana begränsat skattskyldiga personer som avses i 17 § 2–4. Lag (2009:1060).

Lag (2009:1060) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 3 kap. 18 § följande lydelse.

18 § Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig i

1. inkomstslaget tjänst för inkomster som anges i 5 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta med undantag för inkomster som anges i 6 § 1, 4 och 5 den lagen, om en begäran har gjorts enligt 4 § den lagen,

32 Inkomstskattelag, 3 kap.

2. inkomstslaget näringsverksamhet för inkomst från ett fast driftställe eller en fastighet i Sverige,
3. inkomstslaget näringsverksamhet för återförda avdrag på grund av att en näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige avyttras eller blir privatbostadsrätt,
4. inkomstslaget näringsverksamhet för återförda avdrag för egenavgifter,
5. inkomstslaget näringsverksamhet för uttag eller utbetalning från ett skogskonto eller skogsskadekonto som avses i 21 kap.,
6. inkomstslaget kapital för ett positivt räntefördelningsbelopp som avser ett fast driftställe eller en näringsfastighet i Sverige,
7. inkomstslaget kapital för löpande inkomster av en privatbostadsfastighet eller en privatbostadsrätt i Sverige,
8. inkomstslaget kapital för kapitalvinst på en fastighet i Sverige eller på en privat- eller näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige,
9. inkomstslaget kapital för återfört uppskovsbelopp samt schablonintäkt enligt 47 kap., och
10. inkomstslaget näringsverksamhet eller kapital för utdelning på andelar i svenska ekonomiska föreningar.

Ersättning i form av sådan royalty eller periodvis utgående avgift för att materiella eller immateriella tillgångar utnyttjas som ska räknas till inkomstslaget näringsverksamhet ska anses som inkomst från ett fast driftställe i Sverige, om ersättningen kommer från en näringsverksamhet med ett fast driftställe här.

Skattskyldighet för inkomster som avses i första stycket 10 gäller inte för sådana begränsat skattskyldiga personer som avses i 17 § 2–4. Lag (2008:1066).

3 kap. 18 § även ändrad genom lag (2008:1066) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överföringar av skogskonton och skogsskadekonton som görs efter den 31 december 2008. T.o.m. den 31 december 2008 hade 3 kap. 18 § följande lydelse.

18 § Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig i

1. inkomstslaget tjänst för inkomster som anges i 5 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta med undantag för inkomster som anges i 6 § 1, 4 och 5 den lagen, om en begäran har gjorts enligt 4 § den lagen,
2. inkomstslaget näringsverksamhet för inkomst från ett fast driftställe eller en fastighet i Sverige,
3. inkomstslaget näringsverksamhet för återförda avdrag på grund av att en näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige avyttras eller blir privatbostadsrätt,
4. inkomstslaget näringsverksamhet för återförda avdrag för egenavgifter,
5. inkomstslaget kapital för ett positivt räntefördelningsbelopp som avser ett fast driftställe eller en näringsfastighet i Sverige,
6. inkomstslaget kapital för löpande inkomster av en privatbostadsfastighet eller en privatbostadsrätt i Sverige,
7. inkomstslaget kapital för kapitalvinst på en fastighet i Sverige eller på en privat- eller näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige,
8. inkomstslaget kapital för återfört uppskovsbelopp samt schablonintäkt enligt 47 kap., och
9. inkomstslaget näringsverksamhet eller kapital för utdelning på andelar i svenska ekonomiska föreningar.

Ersättning i form av sådan royalty eller periodvis utgående avgift för att materiella eller immateriella tillgångar utnyttjas som ska räknas till inkomstslaget näringsverksamhet ska anses som inkomst från ett fast driftställe i Sverige, om ersättningen kommer från en näringsverksamhet med ett fast driftställe här.

Skattskyldighet för inkomster som avses i första stycket 9 gäller inte för sådana begränsat skattskyldiga personer som avses i 17 § 2–4. Lag (2007:1419).

3 kap. 18 § även ändrad genom lag (2007:1419) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid **2009 års taxering**. T.o.m. den 31 december 2007 hade 3 kap. 18 § första stycket 8 följande lydelse.

8. inkomstslaget kapital för återfört uppskovsbelopp enligt 47 kap., och

19 § Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig för kapitalvinst på sådana tillgångar och förpliktelser som avses i andra stycket, om han vid något tillfälle under det kalenderår då avyttringen sker eller under de föregående tio kalenderåren har varit bosatt i Sverige eller stadigvarande vistats här. Skattskyldigheten gäller oavsett i vilket inkomstslag kapitalvinsten ska tas upp. Skattskyldigheten gäller också belopp som motsvarar en kapitalvinst och som enligt 51 kap. 3 och 4 §§ ska tas upp i inkomstslaget näringsverksamhet.

Skattskyldigheten enligt första stycket omfattar delägarätter enligt 48 kap. 2 §, andelar i svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer. Andelar i investeringsfonder omfattas dock inte.

Vid tillämpningen av denna paragraf gäller att

1. delägarätter som gets ut av ett utländskt företag eller andelar i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person bara omfattas om de förvärvats under tiden som den skattskyldige har varit obegränsat skattskyldig i Sverige, och

2. delägarätter och andelar som har ersatt delägarätter eller andelar som avses i 1 ska anses förvärvade vid samma tidpunkt som det ursprungliga förvärvet.

Vad som sägs i tredje stycket tillämpas inte i fråga om delägarätter som gets ut av ett utländskt företag eller andelar i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som har ersatt svenska delägarätter och andelar i svenska handelsbolag. Lag (2007:1122).

Lag (2007:1122) har trätt i kraft den 1 januari 2008. De nya bestämmelserna tillämpas på avyttringar och överlåtelser samt sammanläggningar och delningar som skett efter den 31 december 2007. T.o.m. den 31 december 2007 hade 3 kap. 19 § följande lydelse.

19 § Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig för kapitalvinst på sådana tillgångar och förpliktelser som avses i andra stycket, om han vid något tillfälle under det kalenderår då avyttringen sker eller under de föregående tio kalenderåren har varit bosatt i Sverige eller stadigvarande vistats här. Skattskyldigheten gäller oavsett i vilket inkomstslag kapitalvinsten skall tas upp. Skattskyldigheten gäller också belopp som motsvarar en kapitalvinst och som enligt 51 kap. 3 och 4 §§ skall tas upp i inkomstslaget näringsverksamhet.

Skattskyldigheten enligt första stycket omfattar

1. andelar i svenska aktiebolag, svenska handelsbolag och svenska ekonomiska föreningar med undantag för andelar i privatbostadsföretag,

2. konvertibler, konvertibla vinstandelsbevis och konvertibla kapitalandelsbevis som gets ut av svenska aktiebolag,

3. köp- och teckningsoptioner som utfärdats i förening med skuldebrev av svenska aktiebolag, och

4. terminer och optioner som avser sådana tillgångar som anges i 1–3.

Om ett utländskt aktiebolag tidigare har varit svenskt, skall vid tillämpningen av andra stycket det som sägs om ett svenskt aktiebolag även gälla det utländska aktiebolaget till och med det femte året efter det år då bolaget upphörde att ha fast driftställe i Sverige, dock längst till och med det tionde året efter det år då bolaget upphörde att vara svenskt. Vad som sägs i detta stycke gäller på motsvarande sätt en utländsk ekonomisk förening som tidigare varit svensk. Lag (2006:619).

3 kap. 19 § även ändrad genom lag (2006:619) som har trätt i kraft den 18 augusti 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering.

19 a § Skattskyldigheten enligt 19 § första stycket gäller också kapitalvinst på avyttrade andelar som ska tas upp som intäkt enligt 48 a kap. 11 §.

Första stycket gäller bara om den skattskyldige vid något tillfälle under det kalenderår då kapitalvinsten ska tas upp som intäkt eller under de föregående tio kalenderåren har varit bosatt i Sverige eller stadigvarande vistats här. Lag (2009:1229).

Lag (2009:1229) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. Det som sägs om kapitalvinst i 3 kap. 19 a § gäller också sådant uppskovsbelopp som avses i punkt 2 i övergångsbestämmelserna till lagen (2002:1143) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).

20 § En kapitalförlust och ett negativt räntefördelningsbelopp ska dras av, om den som är begränsat skattskyldig skulle ha varit skattskyldig för en motsvarande kapitalvinst respektive ett positivt räntefördelningsbelopp. Lag (2007:1419).

Skattskyldighet enligt andra lagar

21 § Bestämmelser om ytterligare skattskyldighet finns i

- lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,
- lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., och
- kupongskattelagen (1970:624).

Skattskyldighet för överlättna pensioner och periodiska inkomster

22 § Om en make överlåter en pensionsförsäkring eller en rätt enligt pensions-sparavtal genom bodelning under äktenskapet utan att det pågår något mål om äktenskapsskillnad, är han – i stället för förvärvaren – skattskyldig under hela sin livstid för de pensionsbelopp som faller ut. Detta gäller dock inte om överlåtaren skulle ha haft rätt till avdrag för periodiskt understöd till förvärvaren om han hade lämnat sådant.

23 § Om någon överlåter sin rätt till periodiskt understöd eller liknande periodisk inkomst, är överlåtaren – i stället för förvärvaren – skattskyldig för utfallande belopp. Detta gäller dock inte till den del överlåtaren skulle ha haft rätt till avdrag för beloppet antingen såsom utgift för att förvärva och bibehålla inkomster eller såsom periodiskt understöd, om han hade betalat ut det.

Om överlåtaren är ett svenskt handelsbolag gäller första stycket för delägarna i handelsbolaget.

4 kap. Dödsbon

Dödsåret

1 § Ett dödsbo är skattskyldigt för den dödes och dödsboets inkomster.

Det som skulle ha gällt för den döde enligt denna lag tillämpas under dödsåret för dödsboet, om det inte finns särskilda bestämmelser för dödsbon.

Senare beskattningsår

2 § För ett dödsbo efter en person som vid sin död var obegränsat skattskyldig tillämpas för senare beskattningsår än dödsåret de bestämmelser som gäller för obegränsat skattskyldiga fysiska personer, om det inte finns särskilda bestämmelser för dödsbon.

3 § För ett dödsbo efter en person som vid sin död var begränsat skattskyldig tillämpas för senare beskattningsår än dödsåret de bestämmelser som gäller för utländska bolag.

5 kap. Svenska handelsbolag, europeiska ekonomiska intressegrupperingar och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer

1 § Svenska handelsbolag är inte själva skattskyldiga för sina inkomster. Inkomsterna ska i stället beskattas hos delägarna. Lag (2007:1419).

2 § Att det som sägs i 1 § gäller också i fråga om europeiska ekonomiska intressegrupperingar framgår av artikel 40 i rådets förordning (EEG) nr 2137/85 av den 25 juli 1985 om europeiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG).

Vad som i övrigt sägs i denna lag om svenska handelsbolag samt om delägare och andelar i dem, gäller vid beskattningen också i fråga om europeiska ekonomiska intressegrupperingar samt för delägare respektive andelar i dem.

2 a § Obegränsat skattskyldiga delägare i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person är skattskyldiga för personens inkomster. Med en *i utlandet delägarbeskattad juridisk person* avses en utländsk juridisk person vars inkomster beskattas hos delägare i den utländska stat där personen hör hemma. Lag (2003:1086).

3 § Varje delägare i ett svenskt handelsbolag och varje obegränsat skattskyldig delägare i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person ska beskattas för så stort belopp som motsvarar hans andel av handelsbolagets eller den juridiska personens inkomst, oavsett om beloppet tas ut ur företaget eller ej.

När det gäller delägarnas skattskyldighet tillämpas

- 3 kap. för fysiska personer,
- 4 kap. för dödsbon, och
- 6 kap. för juridiska personer. Lag (2007:1419).

6 kap. Juridiska personer

Innehåll

1 § Detta kapitel gäller för juridiska personer. Bestämmelserna i 6 § andra stycket gäller också för fysiska personer.

Det finns bestämmelser om

- obegränsat skattskyldiga i 3–6 §§,
- begränsat skattskyldiga i 7–18 §§, och
- skattskyldighet för överlåtna periodiska inkomster i 19 §.

I 6 a kap. finns bestämmelser om undantag från skattskyldighet för vissa ersättningar i form av royalty och avgift. I 7 kap. finns bestämmelser om undantag från skattskyldighet för vissa stiftelser, ideella föreningar, registrerade trosamfund och andra juridiska personer. Lag (2004:614).

2 § Bestämmelser om skattskyldighet finns för

- delägare i svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer i 5 kap.,
- delägare i vissa samfälligheter i 6 § andra stycket, och
- delägare i utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster i 39 a kap. Lag (2003:1086).

Obegränsat skattskyldiga

Vilka som är obegränsat skattskyldiga

3 § Juridiska personer är obegränsat skattskyldiga om de på grund av sin registrering eller, om registrering inte har skett, platsen för styrelsens säte eller någon annan sådan omständighet är att anse som svenska juridiska personer.

Innebörden av obegränsad skattskyldighet

4 § Den som är obegränsat skattskyldig är skattskyldig för alla sina inkomster i Sverige och från utlandet.

Svenska investeringsfonder

5 § Svenska investeringsfonder är skattskyldiga för inkomst av tillgångar som ingår i fonden. Lag (2004:66).

Samfälligheter

6 § Svenska juridiska personer som har bildats enligt en författning eller på liknande sätt för att förvalta en sådan marksamfällighet eller regleringssamfällighet som är en särskild taxeringsenhet, är skattskyldiga för samfällighetens inkomster enligt 4 §.

Svenska juridiska personer som har bildats enligt en författning eller på liknande sätt för att förvalta andra samfälligheter än sådana som avses i första stycket, är inte själva skattskyldiga. Intäktsposterna och kostnadsposterna fördelas i stället på delägarna i samfälligheten med belopp som för varje delägare motsvarar hans andel. Lag (2000:1341).

Begränsat skattskyldiga

Vilka som är begränsat skattskyldiga

7 § Utländska juridiska personer är begränsat skattskyldiga.

8 § Med *utländsk juridisk person* avses en utländsk association om, enligt lagstiftningen i den stat där associationen hör hemma,

1. den kan förvärva rättigheter och åta sig skyldigheter,
2. den kan föra talan inför domstolar och andra myndigheter, och
3. enskilda delägare inte fritt kan förfoga över associationens förmögenhetsmassa.

Även om villkoren enligt första stycket inte är uppfyllda ska bestämmelserna om utländska juridiska personer tillämpas också på utländska associationer som

1. bedriver verksamhet avseende skadeförsäkring genom en sådan generalrepresentation som avses i 1 kap. 12 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige, eller
2. bedriver tjänstepensionsverksamhet i Sverige enligt samma lag som avses i 1. Lag (2008:134).

9 § Bestämmelserna om utländska bolag ska tillämpas också på utländska stater och utländska menigheter.

I 4 kap. 3 § finns bestämmelser om att de bestämmelser som gäller för utländska bolag ska tillämpas på vissa dödsbon. Lag (2007:1419).

10 § [6 kap. 10 § har upphört att gälla genom lag (2003:1086) som har trätt i kraft den 1 januari 2004 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2003.]

10 a § Utländska investeringsfonder är begränsat skattskyldiga. Lag (2004:66).

Innebörden av begränsad skattskyldighet

11 § Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig för

1. inkomst från ett fast driftställe eller en fastighet i Sverige,
2. inkomst på grund av att en näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige avyttras,
3. inkomst i form av utdelning på andelar i svenska ekonomiska föreningar,
4. inkomster som anges i 7 § första stycket lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., om Skatteverket har meddelat beslut enligt 5 a § tredje stycket den lagen,
5. återförda avdrag för periodiseringsfond, och
6. återfört uppskovsbelopp samt schablonintäkt enligt 47 kap.

Ersättning i form av royalty eller periodvis utgående avgift för att materiella eller immateriella tillgångar utnyttjas ska anses som inkomst från ett fast driftställe i Sverige, om ersättningen kommer från en näringsverksamhet med ett fast driftställe här.

En kapitalförlust ska dras av, om den som är begränsat skattskyldig skulle ha varit skattskyldig för en motsvarande kapitalvinst. Lag (2009:1409).

Lag (2009:1409) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 6 kap. 11 § första stycket följande lydelse.

11 § Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig för

1. inkomst från ett fast driftställe eller en fastighet i Sverige,
2. inkomst på grund av att en näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige avyttras, och
3. inkomst i form av utdelning på andelar i svenska ekonomiska föreningar.

12 § Utländska juridiska personer är inte skattskyldiga för den del av inkomsterna enligt 11 § som delägarna i den juridiska personen är skattskyldiga för enligt 5 kap. 2 a § eller 39 a kap. 13 §. Lag (2003:1086).

13–16 §§ [6 kap. 13–16 §§ har upphört att gälla genom lag (2003:1086) som har trätt i kraft den 1 januari 2004 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2003.]

Utländska värdepappersfonder

16 a § Utländska investeringsfonder är skattskyldiga för inkomst av

- fastighet i Sverige, och
- tillgångar som är hänförliga till det fasta driftstället i Sverige och som ingår i fonden. Lag (2004:66).

Dispens för utländsk stats fastighetsinkomst

17 § Regeringen får befria en utländsk stat från skattskyldighet för inkomst av en fastighet som är avsedd för den utländska statens beskickning eller konsulat i Sverige. Detta gäller dock bara om den utländska staten åtar sig att medge motsvarande befrielse.

Skattskyldighet enligt andra lagar

18 § Bestämmelser om ytterligare skattskyldighet finns i

- lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., och
- kupongskattelagen (1970:624).

Skattskyldighet för överlåtna periodiska inkomster

19 § Bestämmelserna i 3 kap. 23 § om skattskyldighet vid överlåtelse av rätt till periodiskt understöd eller liknande periodisk inkomst gäller också för juridiska personer.

6 a kap. Undantag från skattskyldighet för vissa ersättningar i form av royalty och avgift

Innehåll

1 § Detta kapitel gäller för vissa juridiska personer som får ersättning i form av royalty eller periodvis utgående avgift för att materiella eller immateriella tillgångar utnyttjas. Lag (2004:614).

Huvudregel

2 § Bestämmelsen i 6 kap. 11 § andra stycket tillämpas inte om de villkor som anges i 3–6 §§ är uppfyllda. Lag (2004:614).

Villkor

Betalaren

3 § Betalaren av ersättningen ska vara en sådan juridisk person som anges i bilaga 6 a.1, och vara

- obegränsat skattskyldig, eller
- begränsat skattskyldig samt bedriva näringsverksamhet från ett fast driftställe här. Lag (2007:1419).

Mottagaren

4 § Mottagaren av ersättningen ska vara en sådan juridisk person som anges i bilaga 6 a.1, samt

1. enligt skattelagstiftningen i en medlemsstat i Europeiska unionen (EU) anses höra hemma där och inte enligt ett skatteavtal ha hemvist utanför EU,
2. utan rätt till undantag vara skyldig att betala någon av de skatter som anges i bilaga 6 a.2, eller en motsvarande eller i huvudsak likartad skatt som införts efter den 26 juni 2003, och
3. ta emot ersättningen för egen del. Lag (2007:1419).

5 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte om mottagaren av ersättningen har ett fast driftställe utanför Europeiska unionen och den rättighet eller tillgång som ersättningen avser faktiskt hänför sig till det fasta driftstället. Lag (2004:614).

Intressegemenskap

6 § Betalaren och mottagaren av ersättningen ska ha intressegemenskap. Med intressegemenskap enligt första stycket avses att

1. ett av företagen innehar minst 25 procent av kapitalet i det andra företaget, eller

42 *Inkomstskattelag, 6 a kap.*

2. minst 25 procent av kapitalet i båda företagen innehas av ett annat företag som hör hemma i en stat som är medlem i Europeiska unionen. Lag (2007:1419).

Oriktig prissättning

7 § Om ersättningen är högre än vad som skulle ha avtalats mellan sinsemellan oberoende parter, tillämpas bestämmelserna i detta kapitel bara på det belopp som hade betalats om företagen inte hade haft intressegemenskap. Lag (2004:614).

7 kap. Vissa stiftelser, ideella föreningar, registrerade trossamfund och andra juridiska personer

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om undantag från skattskyldighet för

- staten, kommuner och pensionsstiftelser i 2 §,
- stiftelser i 3–6 §§,
- ideella föreningar i 7–13 §§,
- registrerade trossamfund i 14 §,
- vissa andra juridiska personer i 15–20 §§, och
- ägare av vissa fastigheter i 21 §.

I fråga om begränsat skattskyldiga gäller bestämmelserna de inkomster som de är skattskyldiga för enligt 3 eller 6 kap.

Helt undantagna juridiska personer

2 § Helt undantagna från skattskyldighet är

1. staten,
2. landsting, kommuner och kommunalförbund,
3. pensionsstiftelser enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m., och
4. samordningsförbund enligt 4 § lagen (2003:1210) om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser.

I lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel finns bestämmelser om avkastningsskatt för pensionsstiftelser. Lag (2004:790).

Lag (2004:790) har trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas vad gäller bestämmelsen i 7 kap. 2 § första gången vid 2006 års taxering. T.o.m. den 31 december 2004 hade 7 kap. 2 § första stycket 4 följande lydelse.

4. samordningsförbund enligt 4 § lagen (2003:1210) om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser mellan allmän försäkringskassa, länsarbetsnämnd, kommun och landsting.

Stiftelser

Skattskyldighet

3 § En stiftelse är skattskyldig bara för inkomst av sådan näringsverksamhet som avses i 13 kap. 1 §, om stiftelsen uppfyller

- ändamålskravet i 4 §,
- verksamhetskravet i 5 §, och
- fullföljdskravet i 6 §.

En stiftelse som uppfyller kraven i första stycket är dock inte skattskyldig för kapitalvinster och kapitalförluster.

Särskilda bestämmelser om pensionsstiftelser finns i 2 § och om vissa andra stiftelser i 15–18 §§.

Ändamålskravet

4 § Stiftelsen ska ha till huvudsakligt ändamål att

1. främja vård och uppfostran av barn,
2. lämna bidrag för undervisning eller utbildning,
3. bedriva hjälpverksamhet bland behövande,
4. främja vetenskaplig forskning,
5. främja nordiskt samarbete, eller
6. stärka Sveriges försvar under samverkan med militär eller annan myndighet.

Ändamålen får inte vara begränsade till vissa familjer eller bestämda personer. Lag (2007:1419).

Verksamhetskravet

5 § Stiftelsen ska i den verksamhet som bedrivs uteslutande eller så gott som uteslutande tillgodose sådant ändamål som anges i 4 §. Lag (2007:1419).

Fullföljdskravet

6 § Stiftelsen ska, sett över en period av flera år, bedriva en verksamhet som skäligen motsvarar avkastningen av stiftelsens tillgångar. Lag (2007:1419).

Ideella föreningar

Skattskyldighet

7 § En ideell förening är skattskyldig bara för inkomst av sådan näringsverksamhet som avses i 13 kap. 1 §, om föreningen uppfyller

- ändamålskravet i 8 §,
- verksamhetskravet i 9 §,
- fullföljdskravet i 10–12 §§, och
- öppenhetskravet i 13 §.

En förening som uppfyller kraven i första stycket är dock inte skattskyldig för

1. kapitalvinster och kapitalförluster,
2. sådan inkomst som kommer från en självständig näringsverksamhet eller en särskild förvaltningsenhet som avser fastighet, om inkomsten till huvudsaklig del kommer från

- verksamhet som är ett direkt led i främjandet av sådana ändamål som avses i 8 § eller som har annan naturlig anknytning till sådana ändamål, eller
- verksamhet som av hävd utnyttjats som finansieringskälla för ideellt arbete, eller

3. inkomst från innehav av en fastighet som tillhör föreningen och som används i föreningens verksamhet på sådant sätt som anges i 3 kap. 4 § fastighets-taxeringslagen (1979:1152).

Särskilda bestämmelser om vissa ideella föreningar finns i 15–17 §§.

Ändamålskravet

8 § Föreningen ska ha till huvudsakligt syfte att främja sådana ändamål som anges i 4 § eller andra allmännyttiga ändamål, såsom religiösa, välgörande, sociala, politiska, idrottsliga, konstnärliga eller liknande kulturella ändamål.

Ändamålen får inte vara begränsade till vissa familjers, föreningens medlemmars eller andra bestämda personers ekonomiska intressen. Lag (2007:1419).

Verksamhetskravet

9 § Föreningen ska i den verksamhet som bedrivs uteslutande eller så gott som uteslutande tillgodose sådana ändamål som anges i 8 §. Lag (2007:1419).

Fullföljdskravet

10 § Föreningen ska, sett över en period av flera år, bedriva en verksamhet som skäligen motsvarar avkastningen av föreningens tillgångar. Lag (2007:1419).

11 § Skatteverket får medge undantag från fullföljdskravet i 10 § för en förening som avser att förvärva en fastighet eller annan anläggning som är avsedd för den ideella verksamheten. Detsamma gäller om en förening avser att genomföra omfattande byggnads-, reparations- eller anläggningsarbeten på en fastighet som används av föreningen.

Beslutet får avse högst fem beskattningsår i följd. Det får förenas med villkor att föreningen ska ställa säkerhet eller liknande för den inkomstskatt som föreningen kan bli skyldig att betala på grund av omprövning av taxeringarna för de år som beslutet avser, om det upphör att gälla enligt 12 §.

Skatteverkets beslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (2008:134).

12 § Om föreningen inte inom föreskriven tid har genomfört den avsedda investeringen eller inte har iakttagit något annat villkor i beslutet, är föreningen skattskyldig som om undantaget inte hade medgetts.

Öppenhetskravet

13 § Föreningen får inte vägra någon inträde som medlem, om det inte finns särskilda skäl för det med hänsyn till arten eller omfattningen av föreningens verksamhet eller föreningens syfte eller annat.

Registrerade trossamfund

14 § Bestämmelserna om ideella föreningar i 7–13 §§ tillämpas också i fråga om registrerade trossamfund.

Vissa andra juridiska personer

15 § Följande juridiska personer är skattskyldiga bara för inkomst av sådan näringsverksamhet som avses i 13 kap. 1 §:

- sådana domkyrkor, lokalkyrkor eller dylikt som hör till Svenska kyrkan, i deras egenskap av ägare till vissa tillgångar som är avsedda för Svenska kyrkans verksamhet,

- sjukvårdsinrättningar som inte bedrivs i vinstsyfte,
- barmhärtighetsinrättningar, och
- hushållningssällskap med stadgar som har fastställts av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämt.

En juridisk person som uppfyller kraven i första stycket är dock inte skattskyldig för kapitalvinster och kapitalförluster.

16 § Följande juridiska personer är skattskyldiga bara för inkomst på grund av innehav av fastigheter:

- akademier,
- allmänna undervisningsverk,
- studentkårer vid statliga universitet och högskolor som avses i 4 kap. 8 § högskolelagen (1992:1434) och nationer vid Uppsala universitet eller Lunds universitet som avses i 4 kap. 15 § högskolelagen samt samarbetsorgan för sådana sammanslutningar med ändamål att sköta de uppgifter som sammanslutningarna enligt högskolelagen eller föreskrift som meddelats med stöd av högskolelagen ansvarar för,

- regionala utvecklingsbolag som med stöd av 1 § lagen (1994:77) om beslutanderätt för regionala utvecklingsbolag fått rätt att pröva frågor om stöd till näringsidkare samt moderbolag till sådana utvecklingsbolag,

- arbetslöshetskassor,
- personalstiftelser som avses i lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. och vars ändamål uteslutande är att lämna understöd vid arbetslöshet, sjukdom eller olycksfall,

- stiftelser som bildats enligt avtal mellan organisationer av arbetsgivare och arbetstagare med ändamål att lämna avgångsersättning till friställda arbetstagare eller främja åtgärder till förmån för arbetstagare som blivit uppsagda eller löper risk att bli uppsagda till följd av driftsinskränkning, företagsnedläggning eller rationalisering av företags verksamhet eller med ändamål att lämna permitteringslönersättning, och

- bolag eller annan juridisk person som uteslutande har till uppgift att lämna permitteringslönersättning. Lag (2009:768).

Lag (2009:768) har trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre bestämmelser gäller för inkomster som hänförs till tid före ikraftträdandet. Vid tillämpning av 7 kap. 21 § gäller att bedömningen av skattskyldigheten ska göras med utgångspunkt i 3 kap. 4 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) i dess lydelse efter den 30 juni 2010 i fråga om inkomster som hänförs till tid efter den 30 juni 2010. T.o.m. den 30 juni 2010 har 7 kap. 16 § första stycket tredje strecksatsen följande lydelse.

- sådana sammanslutningar av studerande vid svenska universitet och högskolor som de studerande enligt lag eller annan författning är skyldiga att vara medlemmar i, samt samarbetsorgan för sådana sammanslutningar med ändamål att sköta de uppgifter som sammanslutningarna enligt författningen ansvarar för,

17 § Följande juridiska personer är också skattskyldiga bara för inkomst på grund av innehav av fastigheter:

- Aktiebolaget Svenska Spel och dess helägda dotterbolag som bara bedriver spelverksamhet,
- Aktiebolaget Trav och Galopp,
- Alva och Gunnar Myrdals stiftelse,
- Apotekarsocieteten stiftelse för främjande av farmacins utveckling m.m.,
- Bokbranschens Finansieringsinstitut Aktiebolag,
- Dag Hammarskjölds minnesfond,
- Fonden för industriellt samarbete med u-länder,
- Fonden för svenskt-norskt industriellt samarbete,
- Handelsprocedurrådet,
- Industri- och nyföretagarfonden,
- Jernkontoret, så länge kontorets vinstmedel används till allmänt nyttiga ändamål och utdelning inte lämnas till delägarna,
- Konung Carl XVI Gustafs 50-årsfond för vetenskap, teknik och miljö,
- Nobelstiftelsen,
- Norrlandsfonden,
- Olof Palmes minnesfond för internationell förståelse och gemensam säkerhet,
- Right Livelihood Award Stiftelsen,
- SSR – Sveriges Standardiseringsråd, så länge dess vinstmedel används till allmänt nyttiga ändamål och utdelning inte lämnas till medlemmarna,
- Stiftelsen Anna Lindhs Minnesfond,
- Stiftelsen Industricentra,
- Stiftelsen industriellt utvecklingscentrum i övre Norrland,
- Stiftelsen Landstingens fond för teknikupphandling och produktutveckling,
- Stiftelsen Produktionstekniskt centrum i Borås för tekoindustrin – PROTEKO,
- Stiftelsen Samverkan universitet/högskola och näringsliv i Stockholm och de sex motsvarande stiftelserna med säte i Luleå, Umeå, Uppsala, Linköping, Göteborg och Lund,
- Stiftelsen Svenska Filminstitutet,
- Stiftelsen Sveriges Nationaldag,
- Stiftelsen Sveriges teknisk-vetenskapliga attachéverksamhet,
- Stiftelsen UV-huset,

- Stiftelsen ÖV-huset,
 - Svenska bibelsällskapets bibelfond,
 - Svenska kyrkans stiftelse för rikskyrklig verksamhet,
 - Svenska skeppshypotekskassan,
 - Svenska UNICEF-kommittén,
 - Sveriges exportråd, och
 - TCO:s internationella stipendiefond till statsminister Olof Palmes minne.
- Lag (2005:798).

18 § Bestämmelserna om begränsning i skattskyldigheten i 15–17 §§ tillämpas för stiftelser bara om fullföljdskravet i 6 § är uppfyllt. Om det finns särskilda krav när det gäller verksamheten eller liknande, tillämpas bestämmelserna om begränsning i skattskyldigheten bara om stiftelserna i sin verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande uppfyller dessa krav. När det anges att stiftelserna uteslutande ska bedriva viss verksamhet gäller dock det. Lag (2007:1419).

19 § Understödsföreningar är skattskyldiga bara för inkomst på grund av innehav av sådan fastighet som inte förvaltas i livförsäkringsverksamhet.

Med understödsförening avses också europakooperativ som bedriver motsvarande verksamhet.

I lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel finns bestämmelser om avkastningsskatt för understödsföreningar. Lag (2006:619).

Lag (2006:619) har trätt i kraft den 18 augusti 2006. Ändringen av 3 kap. 19 § innebar att ett nytt andra stycke tillkom och att det tidigare andra stycket blev tredje stycket.

20 § Producentorganisationer är undantagna från skattskyldighet för inkomst som avser marknadsreglering enligt lagen (1994:1709) om EG:s förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken.

Ägare av vissa fastigheter

21 § Ägare av en sådan fastighet som avses i 3 kap. 2 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) är inte skattskyldig för inkomst från sådan användning av fastigheten som gör att byggnaden enligt 2 kap. 2 § fastighetstaxeringslagen ska anses som annan specialbyggnad än kommunikationsbyggnad, distributionsbyggnad eller reningsanläggning.

Ägare av en sådan fastighet som avses i 3 kap. 3 § fastighetstaxeringslagen är inte skattskyldig för inkomst från sådan användning av fastigheten som avses i den paragrafen.

Annan ägare av en sådan fastighet som avses i 3 kap. 4 § fastighetstaxeringslagen än en sådan ideell förening eller ett sådant registrerat trossamfund som uppfyller kraven i 7 § första stycket är inte skattskyldig för inkomst av fastigheten i den utsträckning den används för ändamål som avses i den paragrafen. Lag (2007:1419).

AVD. III SKATTEFRIA INKOMSTER OCH INTE AVDRAGSGILLA UTGIFTER

8 kap. Inkomster som är skattefria

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om att vissa inkomster är skattefria vid inkomstbeskattningen.

Arv, gåva m.m.

2 § Förvärv genom arv, testamente, gåva eller bodelning är skattefria.

Lotterivinster och tävlingsvinster

3 § Vinster i svenska lotterier eller vid vinstdragning på svenska premieobligationer är skattefria.

Vinster i utländska lotterier är skattefria om lotteriet

- anordnas i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), eller
- utgör ett sådant lotteri som avses i 1 § andra stycket lagen (1991:1482) om lotteriskatt.

Vinster vid vinstdragning på utländska premieobligationer är skattefria om premieobligationen ställts ut i en stat inom EES. Lag (2008:1322).

Lag (2008:1322) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 8 kap. 3 § följande lydelse.

3 § Vinster i svenska lotterier eller vid vinstdragning på svenska premieobligationer är skattefria. Detsamma gäller vinster i utländska lotterier som avses i 1 § andra stycket lagen (1991:1482) om lotteriskatt. Lag (2003:349).

4 § Tävlingsvinster är skattefria om de

- inte hänför sig till anställning eller uppdrag,
- inte består av kontanter eller liknande, och
- avser minnesföremål eller har ett värde som inte överstiger tre procent av prisbasbeloppet avrundat till närmaste hundratal kronor.

Stipendier

5 § Stipendier som är avsedda för mottagarens utbildning är skattefria. Stipendier som är avsedda för andra ändamål är skattefria, om de

- inte är ersättning för arbete som har utförts eller ska utföras för utbetalarens räkning, och
- inte betalas ut periodiskt.

Av 11 kap. 46 § framgår att Marie Curie-stipendier inte är skattefria.

Bestämmelser om vissa periodiska understöd som inte ska tas upp som inkomst finns i 11 kap. 47 §. Lag (2007:1419).

Tillägg och räntor

6 § Tillägg enligt 37 kap. 15 § första stycket och 98 kap. 7 § första stycket socialförsäkringsbalken är skattefria. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 8 kap. 6 § följande lydelse.

6 § Räntor enligt 22 § tredje stycket lagen (1993:737) om bostadsbidrag är skattefria.

7 § Räntor på återbetald skatt, tull eller avgift enligt följande bestämmelser är skattefria:

- 40 och 42 §§ lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter,
- 5 kap. 21 § tullagen (2000:1281), och
- 9 kap. 2 och 12–14 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Lag (2004:1346).

8 § Räntor som enligt bestämmelserna i 8 kap. 4 § 1 och 2 lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter inte anges i kontrolluppgifter är skattefria om de för den skattskyldige under beskattningsåret sammanlagt inte uppgår till 500 kronor. Lag (2001:1242).

Bidrag till kostnader för barn

9 § Följande bidrag enligt socialförsäkringsbalken är skattefria:

- barnbidrag,
- underhållsstöd,
- adoptionsbidrag, och
- efterlevandestöd. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 8 kap. 9 § följande lydelse.

9 § Följande bidrag är skattefria:

- allmänt barnbidrag enligt lagen (1947:529) om allmänt barnbidrag,
- förlängt barnbidrag enligt lagen (1986:378) om förlängt barnbidrag,
- bidrag enligt lagen (1988:1463) om bidrag vid adoption av utländska barn,
- underhållsstöd enligt lagen (1996:1030) om underhållsstöd, och
- efterlevandestöd till barn enligt lagen (2000:461) om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn. Lag (2002:213).

Bidrag till bostadskostnader

10 § Bostadsbidrag och bostadstillägg enligt socialförsäkringsbalken samt kommunalt bostadstillägg till handikappade är skattefria. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 8 kap. 10 § följande lydelse.

10 § Följande bidrag är skattefria:

- bostadsbidrag enligt lagen (1993:737) om bostadsbidrag,
- bostadstillägg enligt lagen (2001:761) om bostadstillägg till pensionärer m.fl., och
- kommunalt bostadstillägg till handikappade. Lag (2001:766).

Bistånd

11 § Bistånd enligt socialtjänstlagen (2001:453) och äldreförsörjningsstöd enligt 74 kap. socialförsäkringsbalken och liknande ersättningar är skattefria. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 8 kap. 11 § följande lydelse.

11 § Bistånd enligt socialtjänstlagen (2001:453) och lagen (2001:853) om äldreförsörjningsstöd och liknande ersättningar är skattefria. Lag (2001:857).

12 § Bistånd enligt lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. är skattefria.

Ersättningar till nyanlända invandrare

13 § Ersättningar enligt lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare är skattefria. Lag (2010:202).

*Lag (2010:202) har trätt i kraft den 1 december 2010 och tillämpas första gången vid **2011 års taxering**. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för introduktionsersättningar enligt lagen (1992:1068) om introduktionsersättning för flyktingar och vissa andra utlänningar. T.o.m. den 30 november 2010 hade 8 kap. 13 § följande lydelse.*

13 § Introduktionsersättningar enligt lagen (1992:1068) om introduktionsersättning för flyktingar och vissa andra utlänningar är skattefria.

Ersättningar på grund av kapitalförsäkring

14 § Ersättningar som betalas ut på grund av kapitalförsäkring är skattefria.

Av 44 kap. 40 § framgår att en kapitalvinst vid avyttring av en kapitalförsäkring inte ska tas upp. Lag (2007:1122).

Lag (2007:1122) har trätt i kraft den 1 januari 2008. De nya bestämmelserna tillämpas på avyttringar och överlåtelser samt sammanläggningar och delningar som skett efter den 31 december 2007. Ändringen av 8 kap. 14 § innebar att ett nytt andra stycke tillkom.

Ersättningar vid sjukdom och olycksfall m.m.

Försäkringsersättningar

15 § Ersättningar vid sjukdom eller olycksfall som betalas ut på grund av en försäkring som inte tecknats i samband med tjänst är skattefria. Detta gäller dock inte ersättningar

1. i form av pension,
2. i form av livränta, om inte annat följer av 11 kap. 37 §, eller
3. på grund av trafikförsäkring, ansvarsförsäkring eller skadeståndsförsäkring om ersättningen avser förlorad inkomst som skulle ha tagits upp som intäkt.

Med skadeståndsförsäkring avses en försäkring som ersätter den försäkrade det skadestånd som han har rätt till för personskada vid överfall och liknande.

Bestämmelser om sådana ersättningar i samband med sjukdom m.m. som grundar sig på förvärvsinkomst finns i 11 kap. 30 §. Bestämmelser om ersättningar som betalas ut på grund av avtalsgruppsjukförsäkring finns i 11 kap. 20 § och 15 kap. 9 §.

Offentliga ersättningar

16 § Handikappersättning enligt 50 kap. socialförsäkringsbalken och ersättning för merutgifter för resor enligt 27 kap. 5 § samma balk är skattefria. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 8 kap. 16 § följande lydelse.

16 § Handikappersättning enligt lagen (1998:703) om handikappersättning och vårdbidrag och ersättning för merutgifter för resor enligt 3 kap. 7 a § lagen (1962:381) om allmän försäkring är skattefria. Lag (2000:797).

17 § Bidrag från Försäkringskassan till handikappade eller till föräldrar till handikappade barn för att skaffa eller anpassa motorfordon är skattefria. Om bidraget betalas ut till en näringsidkare för näringsverksamheten, tillämpas bestämmelserna om näringsbidrag i 29 kap. Lag (2004:790).

18 § Hemsjukvårdsbidrag och hemvårdsbidrag som betalas ut av kommunala eller landstingskommunala medel till en vårdbehövande är skattefria.

19 § Assistansersättningar enligt 51 kap. socialförsäkringsbalken och ekonomiskt stöd till utgifter för personlig assistans enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade är skattefria. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 8 kap. 19 § följande lydelse.

19 § Assistansersättningar enligt lagen (1993:389) om assistansersättning och ekonomiskt stöd till utgifter för personlig assistans enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade är skattefria.

20 § Ersättningar vid dödsfall eller invaliditet genom statens riskgarantier för totalförsvarspliktiga, de som genomgår eller har genomgått militär utbildning inom Försvarsmakten som rekryter samt de som tjänstgör i Polisens utlandsstyrka och i Försvarsmakten i en internationell militär insats är skattefria. Lag (2010:462).

Lag (2010:462) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 december 2010 hade 8 kap. 20 § följande lydelse.

20 § Ersättningar vid dödsfall eller invaliditet genom statens riskgarantier för totalförsvarspliktiga, de som genomgår eller har genomgått militär utbildning inom Försvarsmakten som rekryter samt de som tjänstgör i Polisens utlandsstyrka och utlandsstyrkan inom Försvarsmakten är skattefria. Lag (2010:461).

8 kap. 20 § även ändrad genom Lag (2010:461) som har trätt i kraft den 1 juli 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2010 hade 8 kap. 20 § följande lydelse.

20 § Ersättningar vid dödsfall eller invaliditet genom statens riskgarantier för totalförsvarspliktiga samt de som tjänstgör i Polisens utlandsstyrka och utlandsstyrkan inom Försvarsmakten är skattefria. Lag (2002:1006).

Ersättningar till arbetsgivare

21 § Ersättningar från Försäkringskassan till arbetsgivare som enligt 27 kap. 56 eller 57 § socialförsäkringsbalken har rätt att få arbetstagares sjukpenning från Försäkringskassan är skattefria, om lönen till arbetstagaren och andra utgifter för denne inte ska dras av. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 8 kap. 21 § följande lydelse.

21 § Ersättningar från Försäkringskassan till arbetsgivare som enligt 3 kap. 16 § andra eller tredje stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring har rätt att få arbetstagares sjukpenning från

54 Inkomstskattelag, 8 kap.

Försäkringskassan är skattefria, om lönen till arbetstagaren och andra utgifter för denne inte ska dras av. Lag (2007:1419).

Ersättningar vid saksador

22 § Försäkringsersättningar och andra ersättningar för skada eller liknande på tillgångar är skattefria. Detta gäller dock inte till den del

- ersättningen avser tillgångar i näringsverksamhet eller på något annat sätt avser en inkomst eller en utgift i näringsverksamhet, eller

- ersättningen betalas ut på grund av garantier av insättningar, investerarskydd eller försäkring enligt 55 kap. och avser ersättning för ränta eller för finansiella-instrument.

I 45 kap. 26 § finns bestämmelser om att sådana belopp som avses i första stycket i vissa fall beaktas vid beräkning av kapitalvinst på fastighet. Lag (2008:813).

23 § Ersättningar för förlust av eller skada på tillgångar när ett fartyg förolyckats är skattefria, om ersättningarna lämnas från redare till arbetstagare som har sjöinkomst.

Återbäring på grund av försäkring

24 § Återbäringar och andra utbetalningar av överskott på grund av en försäkring är skattefria, om premien för försäkringen inte får dras av. Detta gäller dock inte utbetalningar på grund av pensionsförsäkringar eller sådana sjuk- eller olycksfallsförsäkringar som tecknats i samband med tjänst.

Underhåll till patient eller till intagen

25 § Underhåll till patienter på sjukhus eller till intagna på kriminalvårdsanstalt och liknande ersättningar är skattefria.

Begravningshjälp

26 § Begravningshjälp är skattefri. Som begravningshjälp behandlas inte tjänstepension som avser tid efter den pensionsberättigades död.

Ersättningar vid inställelse i domstol

27 § Ersättningar som fastställs av domstol eller betalas av allmänna medel till den som inställt sig inför domstol eller annan myndighet är skattefria till den del ersättningen utgör reseersättning, traktamente eller ersättning för tidspillan. Detta gäller inte om inställelsen har skett yrkesmässigt.

Bär-, svamp- och kottplockning

28 § Inkomster vid försäljning av vilt växande bär, svamp och kottar som den skattskyldige har plockat själv är skattefria till den del de under ett beskattningsår inte överstiger 12 500 kronor. Detta gäller inte om plockningsverksamheten i sig utgör näringsverksamhet eller ersättningen utgör lön eller liknande förmån i inkomstslaget tjänst. Lag (2006:1354).

Lag (2006:1354) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Ändringen av 8 kap. 28 § innebär att "5 000 kronor" ersattes av "12 500 kronor".

Blodgivning m.m.

29 § Sedvanliga ersättningar till den som lämnat blod, modersmjölk eller organ är skattefria.

Hittelön m.m.

30 § Följande ersättningar är skattefria om de inte hänför sig till anställning eller uppdrag:

1. hittelön,
2. ersättning till den som har räddat personer eller tillgångar i fara, och
3. ersättning till den som har bidragit till eller avsett att bidra till
 - att förebygga brott,
 - att personer som har begått brott avslöjas eller grips, eller
 - att föremål tas i beslag. Lag (2003:1194).

Ersättningar vid självförvaltning

31 § Ersättningar i form av avdrag på ordinarie hyra som en hyresgäst får för att utföra enklare förvaltningsuppgifter på en hyresfastighet inom ett öppet system för självförvaltning är skattefria, om de bestäms i en förhandlingsöverenskommelse enligt hyresförhandlingslagen (1978:304) eller i ett annat avtal mellan en hyresvärd och en eller flera hyresgäster. Detta gäller dock bara till den del avdraget inte överstiger den egna bostadens andel av den totala utgiften för dessa förvaltningsuppgifter och under förutsättning att samtliga hyresgäster som deltar i självförvaltningen får avdrag med samma belopp.

Vad som sägs i första stycket gäller i motsvarande utsträckning för avdrag på avgifter i bostadsrättsföreningar, bostadsföreningar, bostadsaktiebolag och liknande sammanslutningar.

9 kap. Utgifter som inte får dras av

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om vissa utgifter som inte får dras av.

Levnadskostnader m.m.

2 § Den skattskyldiges levnadskostnader och liknande utgifter får inte dras av.

Utgifter för gåvor, premier för egna personliga försäkringar samt avgifter till kassor, föreningar och andra sammanslutningar som den skattskyldige är medlem i räknas som utgifter enligt första stycket.

3 § Periodiska understöd och liknande periodiska utbetalningar till personer i den skattskyldiges hushåll får inte dras av.

Svenska allmänna skatter

4 § Svenska allmänna skatter får inte dras av. Som sådana skatter räknas bland annat kommunal och statlig inkomstskatt och kupongskatt. Lag (2007:1406).

Lag (2007:1406) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Ändringen av 7 kap. 4 § andra meningen innebar att "förmögenhetsskatt" togs bort.

9 kap. 4 § även ändrad genom lag (2007:618) som har trätt i kraft den 1 augusti 2007 och som tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Ändringen av 7 kap. 4 § andra stycket innebar att det andra stycket togs bort. T.o.m. den 31 december 2006 hade 9 kap. 4 § andra stycket följande lydelse

Skatt enligt lagen (2004:629) om trängselskatt får inte dras av. Lag (2004:634).

Utgifter för vissa skattefria inkomster

5 § Om en inkomst inte ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal eller sådan dispens som avses i 6 kap. 17 §, får inte heller utgifter för förvärv av inkomsten dras av.

Första stycket gäller dock inte utgifter som avser utdelning från ett utländskt bolag till en svensk juridisk person och som inte ska tas upp enligt 24 kap. 17 §. Lag (2007:1419).

Bär-, svamp- och kottplockning

6 § Utgifter i samband med plockning av vilt växande bär, svamp och kottar får dras av bara till den del utgifterna överstiger sådana inkomster som inte är skattefria enligt 8 kap. 28 §.

Räntor och avgifter

7 § Följande räntor och avgifter får inte dras av:

- räntor enligt 4 kap. 1 § studiestödslagen (1999:1395),
- räntor enligt 19 kap. 47 § socialförsäkringsbalken,
- avgifter enligt 37 kap. 15 § andra stycket och 98 kap. 7 § andra stycket socialförsäkringsbalken, och
- räntor på sådana lån som avses i 11 kap. 45 § eller 15 kap. 3 §. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 9 kap. 7 § följande lydelse.

7 § Följande räntor och avgifter får inte dras av:

- räntor enligt 4 kap. 1 § studiestödslagen (1999:1395),
- avgifter enligt 22 § tredje stycket lagen (1993:737) om bostadsbidrag,
- räntor enligt 36 § lagen (1996:1030) om underhållsstöd, och
- räntor på sådana lån som avses i 11 kap. 45 § eller 15 kap. 3 §. Lag (2009:1412).

9 kap. 7 § även ändrad genom lag (2009:1412) som har trätt i kraft den 1 januari 2010. Bestämmelsen i 9 kap. 7 § i sin nya lydelse tillämpas på ränteutgifter för penninglån som lämnas efter den 12 februari 2009. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas även på ränteutgifter för lån som har lämnats före den 13 februari 2009, om lånet hade omfattats av 11 kap. 45 § eller 15 kap. 3 § om det hade lämnats efter den 12 februari 2009. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas dock bara på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 12 februari 2009. Ändringen av 9 kap. 7 § innebär att fjärde strecksatsen tillkom.

8 § Räntor på skatt, tull eller avgift enligt följande bestämmelser får inte dras av:

- 5 kap. 8 § vägtrafikskattelagen (2006:227) eller 8 § lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt,
- 5 kap. 14–18 §§ tullagen (2000:1281), och
- 19 kap. 2 och 4–9 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Dröjsmålsavgifter beräknade enligt lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift får inte dras av. Lag (2006:238).

Lag (2006:238) har trätt i kraft den 1 maj 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Bestämmelsen i sin äldre lydelse tillämpas dock i fråga om räntor som bestämts enligt 60 § i den upphävda fordonsskattelagen (1988:327). Ändringen av 9 kap. 8 § innebär att ledet ”- 60 § fordonsskattelagen (1988:327),” ersattes av ”- 5 kap. 8 § vägtrafikskattelagen (2006:227) eller 8 § lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt,”.

Sanktionsavgifter

9 § Böter och offentlighetsrättsliga sanktionsavgifter får inte dras av.

58 *Inkomstskattelag, 9 kap.*

Mutor

10 § Utgifter för mutor eller andra otillbörliga belöningar får inte dras av.

Arbetsgivaransvar

11 § Belopp som en arbetsgivare är skyldig att betala enligt 12 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) får inte dras av.

AVD. IV INKOMSTSLAGET TJÄNST

10 kap. Grundläggande bestämmelser för inkomstslaget tjänst

Avgränsningen av inkomstslaget

1 § Till inkomstslaget tjänst räknas inkomster och utgifter på grund av tjänst till den del de inte ska räknas till inkomstslaget näringsverksamhet eller kapital.

Med tjänst avses

1. anställning,
2. uppdrag, och
3. annan inkomstgivande verksamhet av varaktig eller tillfällig natur.

Till inkomstslaget tjänst räknas alltid inkomster och utgifter vid avyttring av sådana tillgångar som avses i 52 kap. om de inte ska räknas till inkomstslaget näringsverksamhet och om

- tillgången eller materialet till denna förvärvats i huvudsak för att bearbetas av den skattskyldige, eller
- det uppkommit en vinst som till övervägande del beror på att den skattskyldige tillverkat eller bearbetat tillgången. Lag (2007:1419).

2 § Som tjänst behandlas rätt till

1. pension,
2. livränta, periodiska understöd eller liknande periodiska inkomster som inte är ersättning för avyttrade tillgångar,
3. ersättning på grund av sådana sjuk- eller olycksfallsförsäkringar som tecknats i samband med tjänst,
4. engångsbelopp på grund av personskada,
5. undantagsförmåner, och
6. sådana förmåner som avses i 11 kap. 30 § andra stycket, 31–36 och 46 §§. Lag (2002:213).

3 § Till inkomstslaget tjänst räknas

1. utdelningar och kapitalvinster på aktier m.m., i den utsträckning som anges i 57 kap., i företag som är eller har varit fåmansföretag,
2. kapitalvinster på andelar i ett svenskt handelsbolag i den utsträckning som anges i 50 kap. 7 §,
3. penninglån som avses i 11 kap. 45 §,
4. avskattning av pensionsförsäkring enligt bestämmelserna i 58 kap. 19 § och 19 a §,
5. avskattning av pensionssparkonto enligt bestämmelserna i 58 kap. 33 §, och
6. avskattning av avtal om tjänstepension enligt bestämmelserna i 58 kap. 19 och 19 a §§. Lag (2009:1412).

Lag (2009:1412) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Bestämmelsen i dess nya lydelse tillämpas på penninglån som lämnas efter den 12 februari 2009. Bestämmelsen i dess äldre

60 Inkomstskattelag, 10 kap.

lydelse tillämpas på lån som har lämnats före den 13 februari 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 10 kap. 3 § 3 följande lydelse.

3. penninglån i strid med 21 kap. 1–7 §§ aktiebolagslagen (2005:551) eller 11 § lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.,

4 § Till inkomstslaget tjänst räknas inte

1. räntor på skulder för utbildning eller på andra skulder för tjänsten, och
2. vad delägare i ett svenskt handelsbolag fått i lön från detta.

Till inkomstslaget tjänst räknas inte heller inkomster och utgifter på grund av sådant fastighetsinnehav som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) likställs med ägande vid beskattningen, även om fastigheten innehas som en löneförmån.

Definitioner

Pension

5 § Med pension avses ersättningar som betalas ut

1. som allmän ålderspension, efterlevandepension och premiepension till efterlevande enligt socialförsäkringsbalken,
2. som ålders-, invaliditets- och efterlevandepension enligt Europaparlamentets beslut nr 2005/684/EG, Euratom av den 28 september 2005 om antagande av Europaparlamentets ledamotsstadga,
3. på grund av tidigare tjänst på annat sätt än genom försäkring,
4. på grund av pensionsförsäkring eller återköp av sådan försäkring, eller
5. till förmånstagare enligt ett sådant avtal om tjänstepension som avses i 28 kap. 2 § andra stycket.

Med pension avses också ersättningar som betalas ut från pensionssparkonto

1. till pensionsspararen,
2. till förmånstagare på grund av förmånstagarförordnande,
3. till den som fått rätten till pension genom bodelning,
4. till make eller bröstarvinge på grund av att ett förmånstagarförordnande jämkats, eller
5. vid återbetalning enligt 13 kap. 4 § äktenskapsbalken.

I 58 kap. finns ytterligare bestämmelser om pensionsförsäkringar och pensionssparkonton. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. Vid tillämpning av 10 kap. 5 § första stycket ska med pension även efter ikraftträdandet avses särskild efterlevandepension enligt 7 kap. 48–54 §§ lagen (2010:111) om införande av socialförsäkringsbalken och hustrutillägg enligt övergångsbestämmelserna till lagen (1998:708) om upphävande av lagen (1994:309) om hustrutillägg i vissa fall då make uppbär folkpension. T.o.m. den 31 december 2010 hade 10 kap. 5 § första stycket följande lydelse.

5 § Med pension avses ersättningar som betalas ut

1. som inkomstgrundad ålderspension och premiepension till efterlevande enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension,
2. som garantipension enligt lagen (1998:702) om garantipension,
3. som efterlevandepension enligt lagen (2000:461) om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn,
4. som ålders-, invaliditets- och efterlevandepension enligt Europaparlamentets beslut nr 2005/684/EG, Euratom av den 28 september 2005 om antagande av Europaparlamentets ledamotsstadga,
5. på grund av tidigare tjänst på annat sätt än genom försäkring,
6. på grund av pensionsförsäkring eller återköp av sådan försäkring, eller
7. till förmånstagare enligt ett sådant avtal om tjänstepension som avses i 28 kap. 2 § andra stycket.

10 kap. 5 § även ändrad genom lag (2009:583) som har trätt i kraft den 14 juli 2009 och tillämpas på ersättningar och förmåner som Europaparlamentet ger ut efter den 13 juli 2009. Äldre lydelse av bestämmelsen tillämpas fortfarande för de ledamöter som omfattas av det nationella systemet för ledamotsarvode, övergångsersättning, pension och efterlevandepension som gällde före ikraftträdandet. Ändringen av 10 kap. 5 § innebär att en ny punkt 4 infördes i första stycket och att den tidigare punkt 4 och efterföljande punkter benämndes 5 till 7.

Periodiskt understöd

6 § Som periodiskt understöd behandlas varje utbetalning eller förmån från stiftelser vars stadgar föreskriver att stiftelsens inkomster för all framtid eller viss tid ska betalas ut till en viss familj, vissa familjer eller till bestämda personer. Lag (2007:1419).

Försäkring tecknad i samband med tjänst

7 § En sjuk- eller olycksfallsförsäkring anses ha tecknats i samband med tjänst om arbetsgivaren ska betala premierna för försäkringen och anmälan görs till försäkringsbolaget om att försäkringen tecknats i samband med tjänst. Lag (2007:1419).

Beskattningstidpunkten

Intäkter

8 § Inkomster ska tas upp som intäkt det beskattningsår då de kan disponeras eller på något annat sätt kommer den skattskyldige till del. Lag (2007:1419).

9 § Förmån av inrikes tågresor som värderas enligt 61 kap. 14 § ska tas upp som intäkt det beskattningsår då den skattskyldige disponerar över årskortet. Lag (2007:1419).

10 § Förmån av drivmedel ska räknas till månaden efter den då förmånen kommit den skattskyldige till del. Lag (2007:1419).

11 § Om den skattskyldige på grund av sin tjänst förvärvar värdepapper på förmånliga villkor, ska förmånen tas upp som intäkt det beskattningsår då förvärvet sker.

62 Inkomstskattelag, 10 kap.

Om det som förvärvas inte är ett värdepapper utan innebär en rätt att i framtiden förvärva värdepapper till ett i förväg bestämt pris eller i övrigt på förmånliga villkor, tas förmånen upp som intäkt det beskattningsår då rätten utnyttjas eller överläts. Lag (2008:822).

Lag (2008:822) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Om en förmån har tagits upp som intäkt enligt 10 kap. 11 § andra stycket andra meningen i dess äldre lydelse och förmånen utnyttjas eller överläts sedan den skattskyldige åter blir bosatt här eller stadigvarande vistas här, ska förmånen inte tas upp till den del den har beskattats tidigare. T.o.m. den 31 december 2008 hade 10 kap. 11 § andra stycket följande lydelse.

Om det som förvärvas inte är ett värdepapper utan innebär en rätt att i framtiden förvärva värdepapper till ett i förväg bestämt pris eller i övrigt på förmånliga villkor, tas förmånen upp som intäkt det beskattningsår då rätten utnyttjas eller överläts. Upphör den skattskyldige att vara bosatt i Sverige eller att stadigvarande vistas här ska förmånen tas upp det beskattningsår då detta sker och till den del förmånen då kunnat utnyttjas. Lag (2007:1419).

- 12 §** Ytterligare bestämmelser om beskattningstidpunkt finns för
- avskattning av pensionsförsäkring i 58 kap. 19 §, och
 - avskattning av pensionssparkonto i 58 kap. 33 §. Lag (2001:1176).

Kostnader

13 § Utgifter ska dras av som kostnad det beskattningsår då den skattskyldige betalar dem eller på något annat sätt har kostnaderna.

Ytterligare bestämmelser om beskattningstidpunkten för verksamhet som bedrivs självständigt finns i 12 kap. 37 §. Lag (2007:1419).

14 § Sådan särskild skatt eller avgift som ingår i slutlig skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483) ska dras av som kostnad det beskattningsår då skatten debiteras. Lag (2007:1419).

15 § Om en skattskyldig som på grund av sin tjänst fått en sådan rätt som avses i 11 § andra stycket, har betalat en ersättning för förmånen, ska utgiften dras av som kostnad det beskattningsår då förmånen ska tas upp som intäkt. Avdraget får dock inte överstiga förmånens värde. Om rätten inte utnyttjas, ska utgiften dras av som kostnad det första beskattningsår då rätten att förvärva värdepapper inte längre kan göras gällande. Lag (2007:1419).

Resultatet

16 § Överskott eller underskott ska beräknas genom att intäktsposterna minskas med kostnadsposterna.

Underskott som uppkommer vid beräkningen ska dras av som kostnad det följande beskattningsåret. Lag (2007:1419).

11 kap. Vad som ska tas upp i inkomstslaget tjänst

Huvudregel

1 § Löner, arvoden, kostnadsersättningar, pensioner, förmåner och alla andra inkomster som erhålls på grund av tjänst ska tas upp som intäkt, om inte något annat anges i detta kapitel eller i 8 kap.

I inkomstslaget tjänst tillämpas bestämmelserna i inkomstslaget näringsverksamhet om

- mervärdesskatt i 15 kap. 6 §,
- återföring av avdrag för utländsk skatt i 16 kap. 18 §, och
- förvärv av tillgångar till underpris i 23 kap. 11 §.

Bestämmelser om värdering av inkomster i annat än pengar finns i 61 kap. Lag (2007:1419).

Förmåner vid tjänsteresa och vid representation

2 § Förmån av kost på allmänna transportmedel vid tjänsteresa och frukost på hotell eller liknande i samband med övernattning där under tjänsteresa ska inte tas upp, om kosten obligatoriskt ingår i priset för transporten eller övernattningen. Förmån av kost vid representation ska inte heller tas upp. För intern representation gäller detta bara vid sammankomster som är tillfälliga och kortvariga.

Förmån av försäkring som avser reseskydd under tjänsteresa ska inte tas upp. Lag (2007:1419).

Förmåner i samband med fredsbevarande tjänst

3 § Förmån av kost och av hemresa för sådan personal som tjänstgör i väpnad tjänst för fredsbevarande verksamhet utomlands ska inte tas upp. Lag (2007:1419).

Förmåner till skattskyldiga med sjöinkomst

4 § Förmån av resa till eller från fartyg eller kostnadsersättning för sådan resa ska inte tas upp hos skattskyldiga som har sjöinkomst och som har fartyget som tjänsteställe. Detta gäller inte om fartyget är ett passagerarfartyg som går i närfart med fastställd tidtabell. Vad som avses med närfart framgår av 64 kap. 6 §. Lag (2007:1419).

5 § Förmån av logi ombord på fartyg ska inte tas upp hos skattskyldiga som har sjöinkomst. Lag (2007:1419).

Tryggande av tjänstepension

6 § Arbetsgivarens utgifter enligt 28 kap. 3 § för att trygga pension ska inte tas upp hos arbetstagaren. Lag (2007:1419).

7 § [7 § har upphört att gälla genom lag (2006:1344) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.]

I fråga om sådan datorutrustning som avses i punkt 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (2003:1194) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) skall bestämmelsen i 61 kap. 17 a § tillämpas med undantag för andra strecksatsen i paragrafen. T.o.m. den 31 december 2006 hade 11 kap. 7 § följande lydelse.

7 § Förmån av att för privat bruk använda en datorutrustning som arbetsgivaren tillhandahåller skall inte tas upp. Detta gäller dock bara om

- förmånen väsentligen riktar sig till hela den stadigvarande personalen på arbetsplatsen, och
- den anställde för att få förmånen inte byter ut denna mot kontant ersättning med belopp som överstiger 10 000 kronor under beskattningsåret. Lag (2003:1194).

Varor och tjänster av begränsat värde

8 § Förmån av en vara eller tjänst som en anställd får av arbetsgivaren ska inte tas upp om

- varan eller tjänsten är av väsentlig betydelse för att den skattskyldige ska kunna utföra sina arbetsuppgifter,
- förmånen är av begränsat värde för den anställde, och
- förmånen för den anställde inte utan svårighet kan särskiljas från nyttan i anställningen. Lag (2007:1419).

Kläder

9 § Förmån av uniform och andra arbetskläder ska inte tas upp, om förmånen avser kläder som är avpassade för tjänsten och inte lämpligen kan användas privat. Lag (2007:1419).

Statsministerns tjänstebostad

10 § Statsministerns förmån av tjänstebostad ska inte tas upp, om statsministern till sin privata disposition har en annan bostad som är inrättad för permanentboende. Lag (2007:1419).

Statsråds resa med statsrådsbil

10 a § Ett statsråds förmån av resa med statsrådsbil ska inte tas upp. Lag (2007:1419).

Personalvårdsförmåner

11 § Personalvårdsförmåner ska inte tas upp. Med personalvårdsförmåner avses förmåner av mindre värde som inte är en direkt ersättning för utfört arbete utan består av enklare åtgärder för att skapa trivsel i arbetet eller liknande eller lämnas på grund av sedvänja inom det yrke eller den verksamhet som det är fråga om.

Som personalvårdsförmåner räknas inte

1. rabatter,
2. förmåner som den anställde får byta ut mot kontant ersättning,
3. förmåner som inte riktar sig till hela personalen, eller
4. andra förmåner som den anställde får utanför arbetsgivarens

arbetsplatser genom kuponger eller något motsvarande betalningssystem. Lag (2007:1419).

12 § Som personalvårdsförmåner räknas bland annat sådana förfriskningar och annan enklare förtäring i samband med arbetet som inte kan anses som måltid samt möjlighet till enklare slag av motion och annan friskvård. Lag (2003:745).

Rabatter

13 § Personalrabatt vid köp av en vara eller tjänst från arbetsgivaren eller något annat företag i samma koncern ska inte tas upp, om varan eller tjänsten ingår i säljarens ordinarie utbud. Detta gäller dock inte om rabatten

- är en direkt ersättning för utfört arbete,
- överstiger den största rabatt som en konsument kan få på affärsmässiga grunder,
- uppenbart överstiger den personalrabatt som är sedvanlig i branschen, eller
- lämnas på sådant sätt som anges i 11 § 2–4. Lag (2007:1419).

Gåvor till anställda

14 § Följande förmåner ska inte tas upp:

1. julgåvor av mindre värde till anställda,
2. sedvanliga jubileumsgåvor till anställda, eller
3. minnesgåvor till varaktigt anställda, om gåvans värde inte överstiger 10 000 kronor och den ges i samband med att den anställde uppnår en viss ålder eller efter viss anställningstid eller när en anställning upphör, dock vid högst ett tillfälle förutom när anställningen upphör.

Första stycket gäller inte om en gåva lämnas i pengar. Lag (2007:1419).

Förvärv av aktier

15 § Förmånen för en anställd i ett aktieföretag att till ett lägre pris än marknadsvärdet förvärva aktier i bolaget eller i ett annat bolag i samma koncern ska inte tas upp, om

1. aktier enligt ett samtidigt erbjudande förvärfvas på samma villkor som för den anställde av andra än dels bolagets anställda och aktieägare, dels anställda och aktieägare i andra bolag i samma koncern,

2. bolagets anställda och aktieägare samt anställda och aktieägare i andra bolag i samma koncern inte sammanlagt förvärfvar mer än 20 procent av det totala antalet utbudna aktier, och

3. den anställde på grund av anställningen inte förvärfvar aktier för ett belopp som överstiger 30 000 kronor.

Beräkningen enligt första stycket 2 ska även omfatta sådana aktier för vilka en aktieägare avyttrar sin företrädesrätt att förvärva aktier till andra än de anställda och aktieägarna. Vad som sägs om aktier gäller också konvertibler, vinstandelsbevis, kapitalandelsbevis, skuldebrev förenade med option och liknande värdepapper som ger innehavaren en rätt att förvärva aktier.

Med anställda likställs styrelseledamöter och styrelsesuppleanter. Lag (2007:1419).

11 kap. 15 § även ändrad genom lag (2005:1142) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2005 hade 11 kap. 15 § andra stycket följande lydelse.

Beräkningen enligt första stycket 2 skall även omfatta sådana aktier för vilka en aktieägare avyttrar sin företrädesrätt att förvärva aktier till andra än de anställda och aktieägarna. Vad som sägs om aktier gäller också konvertibla skuldebrev, vinstandelsbevis, skuldebrev förenade med option och liknande värdepapper som ger innehavaren en rätt att förvärva aktier.

16 § [11 kap. 16 § har upphört att gälla genom lag (2008:822) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Om en förmån har tagits upp som intäkt enligt 10 kap. 11 § andra stycket andra meningen i dess äldre lydelse och förmånen utnyttjas eller överläts sedan den skattskyldige åter blir bosatt här eller stadigvarande vistas här, ska förmånen inte tas upp till den del den har beskattats tidigare.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 11 kap. 16 § följande lydelse.

16 § Har en sådan förmån i form av en rätt att i framtiden förvärva värdepapper som avses i 10 kap. 11 § andra stycket helt eller delvis tjänats in genom verksamhet utomlands, ska förmånen inte tas upp till den del som den hade kunnat utnyttjas innan den skattskyldige blev bosatt i Sverige eller stadigvarande vistades här. En förmån som utnyttjas här ska i första hand anses ha tjänats in genom verksamhet utomlands.

Om en förmån tagits upp som intäkt enligt 10 kap. 11 § andra stycket andra meningen och förmånen utnyttjas eller överläts sedan den skattskyldige åter blir bosatt här eller åter stadigvarande vistas här, ska förmånen inte tas upp till den del den beskattats tidigare. Lag (2007:1419).

Utbildning vid omstrukturering m.m.

17 § Förmån i form av utbildning eller annan åtgärd som är av väsentlig betydelse för att den skattskyldige ska kunna fortsätta att förvärvsarbeta ska inte tas upp hos den som riskerar att bli arbetslös på grund av omstrukturering, personalavveckling eller liknande i arbetsgivarens verksamhet.

Första stycket gäller inte förmån från fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag, om den anställda är företagsledare eller delägare i företaget eller närstående till en sådan person. Om arbetsgivaren är en enskild näringsidkare, gäller första stycket inte förmån till sådana anställda som är närstående till arbetsgivaren. Lag (2007:1419).

Hälso- och sjukvård

18 § Förmån av hälso- och sjukvård ska inte tas upp om förmånen avser

- vård i Sverige som inte är offentligt finansierad, eller
- vård utomlands.

Följande förmåner ska inte heller tas upp

- läkemedel vid vård utomlands,
- företagshälsovård, förebyggande behandling eller rehabilitering,
- vaccination som betingas av tjänsten, och
- tandbehandling som har bedömts som nödvändig med hänsyn till tjänstens krav för försvarsmaktens submarina eller flygande personal och för andra med i huvudsak liknande arbetsförhållanden. Lag (2007:1419).

Grupplivförsäkringar m.m.

19 § Förmån av grupplivförsäkring ska inte tas upp.

Om en sådan förmån på grund av enskild tjänst är väsentligt förmånligare än vad som gäller för statligt anställda, ska den dock tas upp till den del den lämnas enligt förmånligare grunder än vad som gäller för statligt anställda.

Ersättningar som en arbetsgivare betalar ut utan att försäkring har tecknats för anställdas räkning och som motsvarar ersättning på grund av grupplivförsäkring ska bara tas upp till den del beloppet väsentligt överstiger vad som betalas ut för statligt anställda. Lag (2007:1419).

Gruppsjukförsäkringar

20 § Förmån av gruppsjukförsäkring enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer ska inte tas upp. Ersättning som betalas ut på grund av en sådan försäkring ska däremot tas upp. Lag (2007:1419).

Ersättningar till statligt anställda stationerade utomlands m.m.

21 § Ersättningar och förmåner till utomlands stationerad personal vid en statlig myndighet ska inte tas upp, om ersättningen eller förmånen är föranledd av stationeringen och avser

1. bostad på stationeringsorten,
2. avgift för barns deltagande i förskola, fritidshem eller sådan pedagogisk verksamhet som avses i 25 kap. skollagen (2010:800) eller liknande och avgift för

barnets måltider där, dock endast till den del avgiften överstiger den avgift som normalt tillämpas för sådan verksamhet i Sverige,

3. avgift för barns skolgång i grundskola, gymnasieskola eller liknande och avgift för barnets skolmåltider,

4. egna och familjemedlemmars resor till och från stationeringsorten, dock högst fyra resor per person och kalenderår,

5. medföljandetillägg för make, maka eller sambo, som på grund av stationeringen går miste om egen förvärvsinkomst, till den del tillägget inte överstiger en tolfedel av tre och ett halvt prisbasbelopp per månad, och

6. merkostnadstillägg till den del det inte överstiger ett belopp som motsvarar den normala ökningen av levnadskostnaderna för den anställde och för medföljande familjemedlemmar när det gäller livsmedel, transporter och andra merkostnader på stationeringsorten.

Ersättningar för ökade levnadskostnader eller för skolavgifter för barn och förmån av bostad från Styrelsen för Stockholms internationella fredsforskningsinstitut (SIPRI) ska inte tas upp av sådana forskare vid SIPRI som

- är utländska medborgare,
- är kontraktsanställda på bestämd tid, och
- vid tidpunkten för anställningen hos SIPRI inte är bosatta i Sverige. Lag (2010:874).

Lag (2010:874) träder i kraft den 1 juli 2011. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för bidrag som har beslutats före ikraftträdandet. T.o.m. den 30 juni 2011 har 11 kap. 21 § första stycket 2 följande lydelse.

2. avgift för barns deltagande i förskoleverksamhet, skolbarnomsorg eller liknande och avgift för barnets måltider där, dock endast till den del avgiften överstiger den avgift som normalt tillämpas för sådan verksamhet i Sverige,

*11 kap. 21 § även ändrad genom lag (2006:5) som har trätt ikraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid **2008 års taxering**. Äldre bestämmelser skall dock tillämpas på ersättningar och förmåner som utbetalats på grund av en utlandsstationering som har tillträtts före den 1 januari 2007. Från och med den 1 september 2009 skall denna lag tillämpas på samtliga ersättningar och förmåner som utbetalats på grund av en utlandsstationering, oavsett när stationeringen tillträdde. T.o.m. den 31 december 2006 hade 11 kap. 21 § följande lydelse.*

21 § Utlandstillägg och liknande ersättningar och förmåner, såsom bostadskostnadsersättning och förmån av bostad, till sådan personal vid den svenska utrikesförvaltningen eller i svensk biståndsverksamhet som är stationerad utomlands skall inte tas upp.

Ersättningar för ökade levnadskostnader eller för skolavgifter för barn och förmån av bostad från Styrelsen för Stockholms internationella fredsforskningsinstitut (SIPRI) skall inte tas upp av sådana forskare vid SIPRI som

- är utländska medborgare,
- är kontraktsanställda på bestämd tid, och
- vid tidpunkten för anställningen hos SIPRI inte är bosatta i Sverige.

Ersättningar till utstationerad personal vid Europaskolorna

21 a § Ersättningar och förmåner som Europaskolorna ger ut till personal som är eller har varit utstationerad vid dessa skolor ska inte tas upp. Detta gäller också för efterlevande till sådan personal. Lag (2009:583).

Lag (2009:583) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas på ersättningar och förmåner som ges ut efter ikraftträdandet.

11 kap. 21a § i dess tidigare lydelse har upphört att gälla genom lag (2006:5) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Äldre bestämmelser skall dock tillämpas på ersättningar och förmåner som utbetalats på grund av en utlandsstationering som har tillträtts före den 1 januari 2007. T.o.m. den 31 december 2006 hade 11 kap. 21 a § följande lydelse.

21 a § Ersättningar och förmåner till annan utomlands stationerad personal vid statlig myndighet än sådan personal som avses i 21 § första stycket skall inte tas upp om ersättningen eller förmånen avser

1. bostad på stationeringsorten,
2. avgifter för barns skolgång i grundskola och gymnasieskola eller liknande,
3. egna och familjemedlemmars resor till och från tjänstgöringsorten, dock högst två resor per person och kalenderår,
4. medföljandetillegg för make, maka eller sambo som går miste om förvärvsinkomster till den del det inte överstiger en tolfedel av ett och ett halvt prisbasbelopp per månad, och
5. grundtilllegg till den del det inte överstiger ett belopp som kan antas motsvara den normala ökningen av utgifter för livsmedel, transporter, hushållshjälp och speciella merutgifter. Lag (2001:908).

Ersättningar till utländska experter, forskare eller andra nyckelpersoner

22 § Experter, forskare eller andra nyckelpersoner ska inte ta upp sådan del av lön, arvode eller liknande ersättning eller förmån och sådana ersättningar för utgifter som avses i 23 §, om arbetet avser

1. specialistuppgifter med sådan inriktning eller på sådan kompetensnivå att det innebär betydande svårigheter att rekrytera inom landet,
2. kvalificerade forsknings- eller utvecklingsuppgifter med sådan inriktning eller på sådan kompetensnivå att det innebär betydande svårigheter att rekrytera inom landet, eller
3. företagsledande uppgifter eller andra uppgifter som medför en nyckelposition i ett företag.

Första stycket gäller bara om

- arbetsgivaren hör hemma i Sverige eller är ett utländskt företag med fast driftställe i Sverige,
- arbetstagaren inte är svensk medborgare,
- arbetstagaren inte varit bosatt eller stadigvarande vistats i Sverige någon gång under de fem kalenderår som föregått det kalenderår då arbetet påbörjas, och
- vistelsen i Sverige är avsedd att vara högst fem år.

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas bara under de tre första åren av den tidsbegränsade vistelsen. Lag (2007:1419).

23 § Bestämmelserna i 22 § gäller

1. 25 procent av lön, arvode eller liknande ersättning eller förmån av arbetet, och

2. ersättningar för utgifter som arbetstagaren på grund av vistelsen i Sverige har haft för

- flyttning till eller från Sverige,
- egna och familjemedlemmars resor mellan Sverige och tidigare hemland, dock högst två resor per person och kalenderår, och

- avgifter för barns skolgång i grundskola och gymnasieskola eller liknande.

Som lön behandlas även sådana ersättningar i samband med sjukdom som avses i 30 § 1, 2 och 4 samt 42 § under förutsättning att ersättningen helt eller till huvudsaklig del grundar sig på inkomst av arbetet. Lag (2000:1161).

23 a § Frågan om förutsättningarna enligt 22 § är uppfyllda prövas av Forskar-skattenämnden. Lag (2000:1161).

Ersättningar för tjänstgöring hos det svenska totalförsvaret

24 § Dagpenning vid utbildning och tjänstgöring inom det svenska totalförsvaret ska tas upp. Lag (2007:1419).

25 § Dagersättningar och tillägg till sådana ersättningar, månadsersättningar, naturaförmåner, fälttraktamenten, befattningspenningar, utbildningspremier, utryckningsbidrag samt avgångsvederlag till totalförsvarspliktiga eller till de som genomgår militär utbildning inom Forsvarsmakten som rekryter ska inte tas upp.

Familjebidrag till totalförsvarspliktiga eller till rekryter som avses i första stycket ska tas upp bara om bidraget betalas ut i form av näringsbidrag. Familjebidrag anses tillfalla den totalförsvarspliktige, även om bidraget betalas ut till någon annan. Familjebidrag i form av näringsbidrag ska tas upp i inkomstslaget tjänst, om näringen bedrivs av en juridisk person eller av ett svenskt handelsbolag som den värnpliktige inte är delägare i, och i annat fall i inkomstslaget näringsverksamhet.

Första och andra styckena tillämpas också för annan personal vid det svenska totalförsvaret som avlönas enligt de grunder som gäller för totalförsvarspliktiga. Lag (2010:461).

Lag (2010:461) har trätt i kraft den 1 juli 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2010 hade 11 kap. 25 § första och andra stycket följande lydelse.

25 § Totalförsvarspliktigas dagarsättningar och tillägg till sådana ersättningar, naturaförmåner, fälttraktamenten, befattningspenningar, utbildningspremier, utryckningsbidrag samt avgångsvederlag ska inte tas upp.

Familjebidrag till totalförsvarspliktiga ska tas upp bara om bidraget betalas ut i form av näringsbidrag. Familjebidrag anses tillfalla den totalförsvarspliktige, även om bidraget betalas ut till någon annan. Familjebidrag i form av näringsbidrag ska tas upp i inkomstslaget tjänst, om näringen bedrivs av en juridisk person eller av ett svenskt handelsbolag som den värnpliktige inte är delägare i, och i annat fall i inkomstslaget näringsverksamhet.

Resa vid anställningsintervju

26 § Förmån av resa till eller från anställningsintervju ska inte tas upp om resan företagits mellan två platser inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Detta gäller också ersättning för sådan resa till den del ersättningen inte överstiger utgifterna för resan och, när det gäller resa med egen bil, inte överstiger avdragsbeloppet enligt 12 kap. 27 §. Lag (2007:1419).

Inställelse- och arbetsresor

26 a § Förmån av särskild resa i samband med att den skattskyldige börjar eller slutar en tjänst ska inte tas upp om

- andra intäkter som ska tas upp inte erhålls på grund av tjänsten, och
- resan företagits mellan två platser inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Vad som sägs i första stycket gäller också för förmån av resa mellan bostaden och arbetsplatsen om inte resan även föranletts av inkomstgivande arbete i en verksamhet som bedrivs av någon som, på sätt som anges i 20 kap. 23 §, är närstående till eller står i intressegemenskap med den som lämnar eller får förmånen.

Första och andra styckena gäller också ersättning för resan, förutsatt att ersättningen inte överstiger utgifterna för resan eller, när det gäller resa med egen bil, avdragsbeloppet enligt 12 kap. 27 §. Lag (2007:1419).

Flyttningersättningar

27 § Ersättning för utgifter för flyttning när en skattskyldig på grund av byte av verksamhetsort flyttar till en ny bostadsort ska inte tas upp, om ersättningen betalas av allmänna medel eller av arbetsgivaren. Om ersättningen för utgifter för flyttning också omfattar ersättning för körning med egen bil, ska denna ersättning dock tas upp som intäkt till den del den överstiger avdragsbeloppet enligt 12 kap. 27 §.

Som utgift för flyttning räknas utgifter för emballering, packning, transport och uppackning av den skattskyldiges och hans familjs bohag och övriga lösa saker, transport av den skattskyldige och hans familj från den gamla till den nya bostadsorten samt liknande utgifter. Som utgift för flyttning räknas däremot inte andra utgifter i samband med flyttningen såsom utgifter för resor till och från arbetsplatsen, hemresor, dubbel bosättning och förlust vid försäljning av bostad eller andra tillgångar.

Flyttningsbidrag som lämnas av arbetsmarknadsmyndigheter ska inte tas upp.

Ersättning till personal vid en statlig myndighet för andra utgifter eller merkostnader än som avses i första och andra stycket ska inte tas upp, om utgifterna eller merkostnaderna uppkommer som en nödvändig följd av en förflyttning till eller från en stationeringsort utomlands eller mellan orter i utlandet. Lag (2007:1419).

11 kap. 27 § även ändrad genom lag (2006:5) som har trätt ikraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Äldre bestämmelser skall dock tillämpas på

72 Inkomstskattelag, 11 kap.

ersättningar och förmåner som utbetalats på grund av en utlandsstationering som har tillträtts före den 1 januari 2007. Från och med den 1 september 2009 skall denna lag tillämpas på samtliga ersättningar och förmåner som utbetalats på grund av en utlandsstationering, oavsett när stationeringen tillträdde. Ändringen av 11 kap. 27 § innebar att ett fjärde stycke infördes.

Ersättningar till ledamöter av Europaparlamentet

28 § Följande ersättningar och förmåner som Europaparlamentet ger ut till sina ledamöter ska inte tas upp:

1. resekostnadsersättningar,
2. kostnadsersättningar för utövande av uppdraget,
3. ersättningar för utgifter i samband med sjukdom, graviditet eller barnafödande,
4. försäkringsförmåner, och
5. inbetalningar till den frivilliga pensionsfond som Europaparlamentet har upprättat för sina ledamöter.

Första stycket 3 gäller också för före detta ledamöter som har pension från Europaparlamentet och för personer som har efterlevandepension från Europaparlamentet.

Första stycket 5 gäller också för före detta ledamöter som har förvärvat rättigheter i den frivilliga pensionsfonden. Lag (2009:583).

Lag (2009:583) har trätt i kraft den 14 juli 2009. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas på ersättningar och förmåner som Europaparlamentet ger ut efter den 13 juli 2009. T.o.m. den 13 juli 2009 hade 11 kap. 28 § följande lydelse.

28 § De fasta resekostnads- och traktamentsersättningar som Europaparlamentet betalar till sina företrädare där ska tas upp bara till den del ersättningen kan antas väsentligt överstiga de utgifter som den är avsedd att täcka. Lag (2007:1419).

Ersättningar vid arbetskonflikt

29 § Ersättningar vid arbetskonflikt till en arbetstagare från den organisation som han tillhör ska inte tas upp. Lag (2007:1419).

Sjukpenning m.m.

30 § Följande ersättningar i samband med sjukdom m.m. ska tas upp om de grundar sig på förvärvsinkomst på grund av tjänst:

1. sjukpenning, rehabiliteringspenning och smittbärappenning enligt socialförsäkringsbalken,
2. sjukpenning enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring,
3. ersättning enligt 20 § lagen (1991:1047) om sjuklön, och
4. ersättningar enligt andra lagar eller författningar vid sjukdom eller olycksfall i arbete eller i samband med militärtjänstgöring.

Även sjukersättning och aktivitetsersättning enligt socialförsäkringsbalken ska tas upp. Sådan ersättning som anges i 36 kap. 18 § samma balk ska dock inte tas upp. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 11 kap. 30 § följande lydelse.

30 § Följande ersättningar i samband med sjukdom m.m. ska tas upp om de grundar sig på förvärvsinkomst på grund av tjänst:

1. sjukpenning och rehabiliteringspenning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring,
2. sjukpenning enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring, lagen (1976:380) om arbetskadeförsäkring, lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd och lagen (1977:267) om krigsskadeersättning till sjömän,
3. ersättning enligt 20 § lagen (1991:1047) om sjuklön,
4. smittbärappenning enligt lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare, och
5. ersättningar enligt andra lagar eller författningar vid sjukdom eller olycksfall i arbete eller i samband med militärtjänstgöring.

Även sjukersättning och aktivitetsersättning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring ska tas upp. Lag (2007:1419).

Föräldrapenning m.m.

31 § Följande ersättningar enligt socialförsäkringsbalken i samband med vård ska tas upp:

1. föräldrapenningförmåner,
2. närståendepenning, och
3. vårdbidrag.

Vårdbidrag ska dock inte tas upp till den del det utgör ersättning för merutgifter. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 11 kap. 31 § första stycket följande lydelse.

31 § Följande ersättningar i samband med vård ska tas upp:

1. föräldrapenningförmåner enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring,
2. ersättningar enligt lagen (1988:1465) om ersättning och ledighet för närståendevård, och
3. vårdbidrag enligt lagen (1998:703) om handikappersättning och vårdbidrag.

32 § Särskilt pensionstillägg enligt 73 kap. socialförsäkringsbalken ska inte tas upp.

Vårdnadsbidrag enligt lagen (2008:307) om kommunalt vårdnadsbidrag ska inte tas upp. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter

74 Inkomstskattelag, 11 kap.

och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 11 kap. 32 § första stycket följande lydelse.

32 § Särskilt pensionstillägg enligt lagen (1990:773) om särskilt pensionstillägg till ålderspension för långvarig vård av sjukt eller handikappat barn ska inte tas upp.

Ersättningar vid utbildning och arbetslöshet

Utvecklingsersättningar till ungdomar

33 § Utvecklingsersättningar enligt lagen (2000:625) om arbetsmarknadspolitiska program ska inte tas upp. Lag (2007:1419).

Studiestöd m.m.

34 § Följande ersättningar i samband med studier ska tas upp:

1. utbildningsbidrag för doktorander, och
2. ersättning till deltagare i teckenspråksutbildning för vissa föräldrar (TUFF).
Studiestöd enligt studiestödslagen (1999:1395) ska inte tas upp. Detta gäller också
 1. statsbidrag som administreras av Specialpedagogiska skolmyndigheten för
 - kortare studier om funktionshinder,
 - kortare studier på grundskole- eller gymnasienivå som är särskilt anpassade för personer med funktionshinder, och
 - studier inom särskild utbildning för vuxna, eller
 2. statsbidrag som administreras av Sametinget för kortare studier i alfabetisering i samiska.

Ersättning enligt lagen (2010:538) om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare ska inte tas upp. Lag (2010:874).

Lag (2010:874) träder i kraft den 1 juli 2012. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för bidrag som har beslutats före ikraftträdandet. T.o.m. den 30 juni 2012 har 11 kap. 34 § andra stycket 1 tredje ledet och tredje stycket följande lydelse.

- studier inom vuxenutbildningen för utvecklingsstörda, eller

Ersättning enligt lagen (2010:538) om prestationsbaserad stimulansersättning inom svenskundervisning för invandrare ska inte tas upp.

*11 kap. 34 § även ändrad genom lag (2010:539) som har trätt i kraft den 1 september 2010 och tillämpas första gången vid **2011 års taxering**. Ändringen av 11 kap. 34 § innebar att ett nytt tredje stycke infördes.*

11 kap. 34 § även ändrad genom lag (2008:227) som har trätt i kraft den 1 maj 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för bidrag som har beslutats före ikraftträdandet. T.o.m. den 30 april 2008 hade 11 kap. 34 § andra stycket 1 följande lydelse.

1. statsbidrag som administreras av Socialstyrelsens institut för särskilt utbildningsstöd för
 - kortare studier om funktionshinder,
 - kortare studier på grundskole- eller gymnasienivå som är särskilt anpassade för personer med funktionshinder, och

- studier inom vuxenutbildningen för utvecklingsstörda, eller

11 kap. 34 § även ändrad genom lag (2007:1342) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för bidrag som har beslutats före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2007 hade 11 kap. 34 § andra stycket följande lydelse.

Studiestöd enligt studiestödslagen (1999:1395) skall inte tas upp. Detta gäller också bidrag till studerande vid korttidsstudier som får fördelas av

1. Landsorganisationen i Sverige eller Tjänstemännens Centralorganisation med stöd av lagen (1976:1046) om överlämnande av förvaltningsuppgifter inom Utbildningsdepartementets verksamhetsområde,

2. Socialstyrelsens institut för särskilt utbildningsstöd, eller

3. Sametinget.

Bidrag till deltagare i arbetsmarknadsutbildning m.fl.

35 § Stöd som avser ersättning för utgifter för nattlogi eller resor m.m. ska inte tas upp om det lämnas till deltagare i

1. arbetslivsinriktad rehabilitering,
2. de arbetsmarknadspolitiska programmen
 - arbetsmarknadsutbildning,
 - arbetspraktik,
 - jobb- och utvecklingsgarantin, om insatsen består i annat än stöd till start av näringsverksamhet,
 - ungdomsinsatser,
 - förberedande insatser, eller
 - projekt med arbetsmarknadspolitisk inriktning.

Första stycket gäller även sådant stöd som lämnas till deltagarens ledsagare eller till elever med funktionshinder vid utbildning i grundskola, gymnasieskola eller motsvarande utbildning.

Statliga bidrag för resor, kost eller logi eller merutgifter på grund av funktionshinder som lämnas till elever i utbildning för döva eller hörselskadade eller i utbildning som är speciellt anpassad för svårt rörelsehindrade ungdomar (Rh-anpassad utbildning) ska inte tas upp. Lag (2007:1419).

11 kap. 35 § även ändrad genom lag (2007:394) som har trätt i kraft den 2 juli 2007. För den som deltagit i aktivitetsgarantin gäller 11 kap. 35 § i sin äldre lydelse. Ändringen av 11 kap. 35 § första stycket 2 tredje ledet innebär att "aktivitetsgarantin" ersättes med "jobb- och utvecklingsgarantin".

Ersättningar vid arbetslöshet

36 § Följande ersättningar i samband med arbetslöshet ska tas upp:

1. dagpenning från svensk arbetslöshetskassa, och
2. aktivitetsstöd som betalas ut enligt bestämmelser som beslutats av regeringen eller av statlig myndighet till den som tar del av ett arbetsmarknadspolitiskt program och till andra som är likställda med dem när det gäller rätt till sådant stöd. Lag (2007:1419).

Livräntor

37 § Följande gäller för livräntor vid sjukdom eller olycksfall på grund av försäkringar som inte har tecknats i samband med tjänst och inte heller är trafikförsäkring, ansvarsförsäkring, obligatorisk försäkring enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring eller arbetsskadeförsäkring enligt socialförsäkringsbalken. Som intäkt ska den del av livräntans belopp tas upp som framgår av följande tabell, nämligen om livräntetagaren under beskattningsåret fyllt:

högst 35 år	80 %
36 till och med 47 år	70 %
48 “ “ “ 56 år	60 %
57 “ “ “ 63 år	50 %
64 “ “ “ 69 år	40 %
70 “ “ “ 76 år	30 %
77 “ “ “ 86 år	20 %
minst 87 år	10 %

Andra livräntor på grund av personskada än sådana som avses i första stycket ska tas upp till den del de avser ersättning för förlorad inkomst som skulle ha tagits upp som intäkt eller för förlorat underhåll. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. Vid tillämpning av 11 kap. 37 § likställs med arbetsskadeförsäkring enligt socialförsäkringsbalken motsvarande försäkring enligt den upphävda lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring. T.o.m. den 31 december 2010 hade 11 kap. 37 § första stycket följande lydelse.

37 § Följande gäller för livräntor vid sjukdom eller olycksfall på grund av försäkringar som inte har tecknats i samband med tjänst och inte heller är trafikförsäkring, ansvarsförsäkring, obligatorisk försäkring enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring eller försäkring enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring. Som intäkt ska den del av livräntans belopp tas upp som framgår av följande tabell, nämligen om livräntetagaren under beskattningsåret fyllt:

Engångsbelopp

38 § Om engångsbelopp på grund av personskada avser ersättning för framtida förlust av inkomst som skulle ha tagits upp som intäkt, ska 60 procent av beloppet tas upp. Om någon får två eller flera sådana belopp till följd av samma personskada, gäller detta för varje belopp. För samma personskada får dock den del som inte tas upp som intäkt inte överstiga 15 prisbasbelopp för det år som engångsbeloppet kunde disponeras. Lag (2007:1419).

39 § Om en livränta eller del av en livränta som betalas till följd av personskada och som ska tas upp som intäkt byts ut mot ett engångsbelopp, tillämpas bestämmelserna i 38 §. Vid utbyte av annan livränta eller del av en livränta som ska tas upp som intäkt ska hela engångsbeloppet tas upp.

Engångsbelopp vid andra utbyten av en livränta eller del av en livränta än sådana som avses i första stycket ska inte tas upp. Detta gäller också engångsbelopp vid utbyte av sådan livränta som avses i 37 § första stycket. Lag (2007:1419).

Barnpension

40 § Barnpension enligt 78 kap. socialförsäkringsbalken ska bara tas upp till den del pensionen för varje månad överstiger en tolfedel av 40 procent av prisbasbeloppet eller, vid pension efter båda föräldrarna, 80 procent av prisbasbeloppet. Efterlevandelivränta ska inte tas upp till den del livräntan enligt 85 kap. 3, 5 och 6 §§ samma balk medfört minskning av efterlevandestöd och sådan del av barnpensionen som inte ska tas upp. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 11 kap. 40 § följande lydelse.

40 § Barnpension enligt lagen (2000:461) om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn ska bara tas upp till den del pensionen för varje månad överstiger en tolfedel av 40 procent av prisbasbeloppet eller, vid pension efter båda föräldrarna, 80 procent av prisbasbeloppet. Efterlevandelivränta ska inte tas upp till den del livräntan enligt 7 kap. 10 och 11 §§ lagen om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn medfört minskning av efterlevandestöd till barn och sådan del av barnpensionen som inte ska tas upp. Lag (2007:1419).

Ersättningar från arbetsgivare som står självrisk

41 § Ersättning som betalas ut på annat sätt än i form av pension eller livränta från arbetsgivare när denne står självrisk enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring eller 42 kap. 5 § socialförsäkringsbalken behandlas på samma sätt som försäkringsersättningar enligt 39–42 kap. samma balk. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 11 kap. 41 § följande lydelse.

41 § Ersättning som betalas ut på annat sätt än i form av pension eller livränta från arbetsgivare när denne står självrisk enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring eller lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring behandlas på samma sätt som försäkringsersättningar enligt sistnämnda lag.

Ersättningar för sjukvårdsutgifter

42 § Ersättning för utgifter för sjukvård utomlands eller inom den icke offentligt finansierade vården i Sverige ska tas upp bara om ersättningen betalas i form av liv-

ränta på grund av sjuk- eller olycksfallsförsäkringar som tecknats i samband med tjänst. Lag (2007:1419).

Utländska pensionsförsäkringar

43 § Pension från en sådan försäkring som enligt 58 kap. 5 § anses som pensionsförsäkring ska inte tas upp till den del den skattskyldige

1. inte fått göra avdrag för premier som han betalat för försäkringen, eller
2. förmånsbeskattats för försäkringen utan att ha fått göra ett motsvarande avdrag.

Första stycket gäller inte till den del avdrag inte fått göras på grund av bestämmelserna i 59 kap. 3–11 och 17 §§.

Vid tillämpning av denna paragraf beaktas avdrag och beskattning både i Sverige och utomlands. Med avdrag likställs skattereduktion eller liknande skattelättnad utomlands. Lag (2007:1419).

Egenavgifter

44 § I 12 kap. 36 § och 62 kap. 5 § finns bestämmelser om ändrad debitering och återföring av avdrag för egenavgifter och i 62 kap. 6 § bestämmelser om ändrad debitering av utländska socialförsäkringsavgifter.

Vissa penninglån

45 § Om penninglån har lämnats i strid med 21 kap. 1–7 §§ aktiebolagslagen (2005:551), 11 § lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller 2 kap. 6 § stiftelselagen (1994:1220), ska lånebeloppet tas upp som intäkt hos en fysisk person som är låntagare eller som direkt eller indirekt, genom ett eller flera svenska handelsbolag, är delägare i ett svenskt handelsbolag som är låntagare, om det inte finns synnerliga skäl mot detta.

Första stycket tillämpas även på lån som har lämnats av en utländsk juridisk person som motsvarar ett svenskt aktiebolag, en svensk pensionsstiftelse eller en svensk stiftelse om förhållandena varit sådana att lånebeloppet skulle ha tagits upp som intäkt, om den utländska juridiska personen hade varit ett svenskt aktiebolag, en svensk pensionsstiftelse eller en svensk stiftelse.

Vid tillämpning av denna paragraf likställs en i utlandet delägarbeskattad juridisk person med ett svenskt handelsbolag. Lag (2009:1412).

Lag (2009:1412) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Bestämmelsen i dess nya lydelse tillämpas på penninglån som lämnas efter den 12 februari 2009. Bestämmelsen i dess äldre lydelse tillämpas på lån som har lämnats före den 13 februari 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 11 kap. 45 § följande lydelse.

45 § Om penninglån har lämnats i strid med 21 kap. 1–7 §§ aktiebolagslagen (2005:551) eller 11 § lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m., ska lånebeloppet tas upp som intäkt hos låntagaren eller hos en fysisk person som är delägare i ett svenskt handelsbolag som är låntagare, om det inte finns synnerliga skäl mot detta. Lag (2007:1419).

Marie Curie-stipendier

46 § Forskarstipendium (Marie Curie-stipendium) som ges ut direkt eller indirekt av Europeiska gemenskaperna ska tas upp. Lag (2007:1419).

Periodiska understöd

47 § Periodiska understöd eller liknande periodiska inkomster ska inte tas upp till den del givaren enligt 9 kap. 3 § eller 62 kap. 7 § inte får dra av det utbetalade beloppet.

Som inkomst ska inte heller tas upp sådana periodiska understöd som betalas ut från en stiftelse som är undantagen från skattskyldighet enligt 7 kap. 3–6 §§ eller från en ideell förening som har till uppgift att främja de ändamål som anges i 7 kap. 4 §, om föreningen uppfyller övriga villkor i 7 kap. 7–13 §§ för undantag helt eller delvis från skattskyldighet. Detta gäller dock bara om utbetalningen görs för att fullfölja något av de ändamål som anges i 7 kap. 4 §. Lag (2007:1419).

Ersättning till dagbarnvårdare

48 § Kostnadsersättning till dagbarnvårdare som betalas ut av en kommun ska inte tas upp till den del ersättningen motsvarar kostnader i verksamheten. Lag (2007:1419).

11 kap. 48 § som även ändrats genom lag (2006:1344) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.

12 kap. Vad som ska dras av i inkomstslaget tjänst

Huvudregel

1 § Utgifter för att förvärva och bibehålla inkomster ska dras av som kostnad om inte något annat anges i detta kapitel eller i 9 eller 60 kap.

I detta kapitel finns bestämmelser om att också vissa andra utgifter som har samband med tjänsten ska dras av.

I inkomstslaget tjänst tillämpas bestämmelserna i inkomstslaget näringsverksamhet om

- avdrag för utgifter för representation i 16 kap. 2 §,
- mervärdesskatt i 16 kap. 16 §, och
- avdrag för utländsk skatt i 16 kap. 18 och 19 §§. Lag (2007:1419).

Inskränkningar i avdragsrätten

Beloppsgränser

2 § Utgifter som avses i följande paragrafer ska dras av utan någon beloppsmässig begränsning, nämligen utgifter

- vid tjänsteresor enligt 5–17 §§,
- vid tillfälligt arbete på annan ort eller vid dubbel bosättning enligt 18–22 och 31 §§,
- för hemresor enligt 24 och 31 §§,
- för egenavgifter enligt 36 §, och
- i hobbyverksamhet enligt 37 §.

Första stycket gäller också i fråga om utgifter för resor i tjänsten som företas med annat transportmedel än egen bil eller förmånsbil.

Utgifter för inställelseresor enligt 25 § och för resor mellan bostaden och arbets- och utbildningsplatsen enligt 26–31 §§ ska dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 9 000 kronor. Övriga utgifter ska dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 5 000 kronor. Lag (2008:1322).

Lag (2008:1322) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 12 kap. 2 § tredje stycket följande lydelse.

Utgifter för inställelseresor enligt 25 § och för resor mellan bostaden och arbets- och utbildningsplatsen enligt 26–31 §§ ska dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 8 000 kronor. Övriga utgifter ska dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 5 000 kronor.

12 kap. 2 § även ändrad genom lag (2006:1344) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. T.o.m. den 31 december 2006 hade 12 kap. 2 § tredje stycket följande lydelse.

Utgifter för inställesresor enligt 25 § och för resor mellan bostaden och arbets- och utbildningsplatsen enligt 26–31 §§ skall dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 7 000 kronor. Övriga utgifter skall dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 1 000 kronor.

Utgifter för vissa skattefria ersättningar

3 § Om den skattskyldige får sådan ersättning som enligt 11 kap. 21, 21 a, 26 a, 27 § fjärde stycket eller 28 § inte ska tas upp, får de utgifter som ersättningen är avsedd att täcka inte dras av.

Om den skattskyldige får sådant skattefritt stöd eller bidrag vid utbildning eller arbetslöshet som avses i 11 kap. 27 § tredje stycket, 34 § andra stycket och 35 §, får de utgifter som stödet eller bidraget är avsett att täcka inte dras av.

Avdrag får inte heller göras för utgifter som täcks av sådana ersättningar till

1. utländska experter, forskare eller andra nyckelpersoner som enligt 11 kap. 22 § och 23 § första stycket 2 inte ska tas upp, och
2. dagbarnvårdare som enligt 11 kap. 48 § inte ska tas upp. Lag (2009:583).

Lag (2009:583) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas på ersättningar och förmåner som ges ut efter ikraftträdandet. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 12 kap. 3 § första stycket följande lydelse.

3 § Om den skattskyldige får sådan ersättning som enligt 11 kap. 21, 26 a, 27 § fjärde stycket eller 28 § inte ska tas upp, får de utgifter som ersättningen är avsedd att täcka inte dras av.

*12 kap. 3 § även ändrad genom lag (2006:5), som har ändrats genom lag (2006:1351), har trätt ikraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid **2008 års taxering**. T.o.m. den 31 december 2006 hade 12 kap. 3 § första stycket följande lydelse.*

5 § Om den skattskyldige får sådan ersättning som enligt 11 kap. 21, 21 a, 26 a eller 28 § inte skall tas upp, får de utgifter som ersättningen är avsedd att täcka inte dras av.

Skattskyldiga med sjöinkomst

4 § Skattskyldiga som har sjöinkomst har inte rätt till avdrag som avses i 6–24 §§ vid tjänstgöring ombord. Sådana skattskyldiga anses ha sitt tjänsteställe på det fartyg där de arbetar.

Tjänsteresor med egen bil eller förmånsbil

5 § Utgifter för tjänsteresor med egen bil ska dras av med 1 krona och 85 öre för varje kilometer.

Om en skattskyldig använder sin förmånsbil för tjänsteresor och betalar samtliga utgifter för drivmedel som är förenade med resorna, ska utgifter för diesellojla dras av med 65 öre för varje kilometer och utgifter för annat drivmedel med 95 öre för varje kilometer. Lag (2007:1388).

*Lag (2007:1388) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid **2009 års taxering**. T.o.m. den 31 december 2005 hade 12 kap. 5 § följande lydelse.*

82 Inkomstskattelag, 12 kap.

5 § Utgifter för tjänsteresor med egen bil skall dras av med 1 krona och 80 öre för varje kilometer.

Om en skattskyldig använder sin förmånsbil för tjänsteresor och betalar samtliga utgifter för drivmedel som är förenade med resorna, skall utgifter för dieselolja dras av med 60 öre för varje kilometer och utgifter för annat drivmedel med 90 öre för varje kilometer. Lag (2005:826).

12 kap. 5 § även ändrad genom lag (2005:826) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 12 kap. 5 § första stycket följande lydelse.

5 § Utgifter för tjänsteresor med egen bil skall dras av med 1 krona och 70 öre för varje kilometer.

Ökade levnadskostnader vid tjänsteresor

Övernattning utanför den vanliga verksamhetsorten

6 § Ökade levnadskostnader som den skattskyldige har på grund av att han i tjänsten vistas utanför sin vanliga verksamhetsort, ska dras av i den utsträckning som följer av 7–17 §§. Avdrag ska göras bara vid resor som är förenade med övernattning utanför den vanliga verksamhetsorten. Som ökade levnadskostnader räknas utgifter för logi, ökade utgifter för måltider samt diverse småutgifter.

När arbetet utanför den vanliga verksamhetsorten varit förlagt till samma ort under mer än tre månader i en följd, gäller inte längre bestämmelserna i första stycket. I stället bedöms rätten till avdrag för ökade levnadskostnader enligt bestämmelserna om tillfälligt arbete i 18–22 §§. En tjänsteresa anses pågå i en följd om den inte bryts av uppehåll som beror på att arbetet förläggs till en annan ort under minst fyra veckor.

Med arbetsgivare likställs annan som betalar ut traktamente, om den huvudsakliga delen av arbetet utförs för honom. Lag (2007:1419).

6 a § När en riksdagsledamot befinner sig på tjänsteresa i Stockholm som ett led i utövandet av sitt uppdrag gäller inte bestämmelserna i 14, 16 och 18–22 §§. I stället ska avdrag för ökade levnadskostnader göras enligt följande.

Om riksdagsledamoten fått ersättning för ökade utgifter för måltider och diverse småutgifter (stockholmstraktamente) för en tjänsteresa till Stockholm, ska avdrag göras med 50 procent av ett maximibelopp för varje hel och för varje halv dag som tagits i anspråk för resan. Detta gäller oavsett om den sammanlagda utgiftsökningen under samtliga tjänsteresor till Stockholm under beskattningsåret varit större än det sammanlagda avdraget beräknat enligt vad nu sagts och oavsett om arbetet varit förlagt till Stockholm under längre tid än tre månader i en följd.

Om riksdagsledamoten inte fått stockholmstraktamente ska avdrag inte göras för ökade levnadskostnader i Stockholm. Lag (2007:1419).

Vanlig verksamhetsort och tjänsteställe

7 § Med vanlig verksamhetsort avses ett område inom 50 kilometer från den skattskyldiges tjänsteställe.

Som vanlig verksamhetsort behandlas också ett område inom 50 kilometer från den skattskyldiges bostad.

8 § Tjänstestället är den plats där den skattskyldige utför huvuddelen av sitt arbete. Utförs detta under förflyttning eller på arbetsplatser som hela tiden växlar, anses i regel den plats där den skattskyldige hämtar och lämnar arbetsmaterial eller förbereder och avslutar sina arbetsuppgifter som tjänsteställe.

Om arbetet pågår en begränsad tid på varje plats enligt vad som gäller för vissa arbeten inom byggnads- och anläggningsbranschen och liknande branscher, anses bostaden som tjänsteställe.

För riksdagsledamöter, reservofficerare samt nämndemän, jurymän och andra liknande uppdragstagare i allmän domstol, allmän förvaltningsdomstol, hyresnämnd, skattenämnd eller arrendenämnd anses bostaden som tjänsteställe. Lag (2006:992).

Lag (2006:992) har trätt i kraft den 2 oktober 2006 och tillämpas första gången för valperioden 2006–2010. T.o.m. den 1 oktober 2006 hade 12 kap. 8 § följande lydelse.

8 § Tjänstestället är den plats där den skattskyldige utför huvuddelen av sitt arbete. Utförs detta under förflyttning eller på arbetsplatser som hela tiden växlar, anses i regel den plats där den skattskyldige hämtar och lämnar arbetsmaterial eller förbereder och avslutar sina arbetsuppgifter som tjänsteställe.

Om arbetet pågår en begränsad tid på varje plats enligt vad som gäller för vissa arbeten inom byggnads- och anläggningsbranschen och liknande branscher, anses bostaden som tjänsteställe.

För reservofficerare anses bostaden som tjänsteställe. Detsamma gäller för nämndemän, jurymän och andra liknande uppdragstagare i allmän domstol, allmän förvaltningsdomstol, hyresnämnd, skattenämnd eller arrendenämnd.

9 § [12 kap. 9 § har upphört att gälla genom lag (2001:908).]

Maximibelopp och normalbelopp

10 § Vid beräkningen av avdraget används för tjänsteresa i Sverige ett maximibelopp och för tjänsteresa utomlands ett normalbelopp. Avdraget beräknas för hel eller halv dag.

Som hel dag behandlas också avresedagen om resan påbörjas före kl. 12.00 och hemresedagen om resan avslutas efter kl. 19.00. Som halv dag behandlas avresedagen om resan påbörjas kl. 12.00 eller senare och hemkomstdagen om resan avslutas kl. 19.00 eller tidigare.

11 § *Maximibeloppet* är 0,5 procent av prisbasbeloppet, avrundat till närmaste tiotal kronor.

Normalbeloppet för varje land motsvarar den normala ökningen av levnadskostnaderna under en hel dag för frukost, lunch och middag som består av en rätt på restaurang av normal standard samt för småutgifter. Om det finns särskilda skäl, får normalbeloppet avse ökade utgifter för måltider på en restaurang av bättre standard.

Vistelse i mer än ett land

12 § Om den anställde under en tjänsteresa samma dag uppehåller sig i mer än ett land bestäms avdraget efter vad som gäller för vistelse i det land där han uppehållit sig den längsta delen av dagen (06.00–24.00).

Avdrag för logi

13 § Utgift för logi ska dras av. Kan den skattskyldige inte visa vilken utgift han har haft, ska ett halvt maximibelopp per natt dras av vid tjänsteresa i Sverige och ett halvt normalbelopp vid tjänsteresa utomlands. Lag (2007:1419).

Avdrag för måltider och småutgifter

14 § Om den skattskyldige fått ersättning för ökade utgifter för måltider och småutgifter (dagtraktamente) för en tjänsteresa i Sverige, ska avdrag göras för varje hel dag som tagits i anspråk för resan med ett maximibelopp och för varje halv dag med ett halvt maximibelopp.

Visar den skattskyldige att den sammanlagda utgiftsökningen under samtliga tjänsteresor under beskattningsåret i en och samma tjänst varit större än det sammanlagda avdraget, beräknat enligt första stycket, ska i stället ett belopp som motsvarar den faktiska utgiftsökningen dras av. Lag (2007:1419).

15 § Om den skattskyldige fått dagtraktamente för en tjänsteresa utomlands, ska avdrag göras för varje hel dag som tagits i anspråk för resan med ett normalbelopp och för varje halv dag med ett halvt normalbelopp.

Visar den skattskyldige att utgiftsökningen under en tjänsteresa varit större än avdraget, beräknat enligt första stycket, ska i stället ett belopp som motsvarar den faktiska utgiftsökningen dras av. Lag (2007:1419).

16 § Om den skattskyldige inte fått dagtraktamente men gör sannolikt att han haft ökade utgifter för måltider och småutgifter, ska avdrag göras för varje hel dag med ett maximibelopp vid tjänsteresa i Sverige och med ett normalbelopp vid tjänsteresa utomlands. För varje halv dag ska avdrag göras med ett halvt maximibelopp vid tjänsteresa i Sverige och med ett halvt normalbelopp vid tjänsteresa utomlands.

Visar den skattskyldige att den sammanlagda utgiftsökningen under samtliga tjänsteresor i Sverige under beskattningsåret i en och samma tjänst varit större än det sammanlagda avdraget, beräknat enligt första stycket, ska i stället ett belopp som motsvarar den faktiska utgiftsökningen dras av.

Visar den skattskyldige att utgiftsökningen under en tjänsteresa utomlands varit större än avdraget, beräknat enligt första stycket, ska i stället ett belopp som motsvarar den faktiska utgiftsökningen dras av. Lag (2007:1419).

Minskat avdrag på grund av kostförmåner

17 § Avdrag för ökade levnadskostnader enligt 6 och 7–16 §§ ska minskas med värdet av kostförmåner som den skattskyldige fått. Detta gäller dock inte sådana kostförmåner på allmänna transportmedel som enligt 11 kap. 2 § inte ska tas upp.

Avdrag för ökade utgifter för måltider och småutgifter enligt 6 a § ska inte minskas med värdet av kostförmåner som den skattskyldige fått. Lag (2007:1419).

12 kap. 17 § även ändrad genom lag (2006:992) som har trätt i kraft den 2 oktober 2006 och tillämpas första gången för valperioden 2006–2010. T.o.m. den 1 oktober 2006 hade 12 kap. 8 § följande lydelse.

17 § Avdrag för ökade levnadskostnader enligt 6–16 §§ skall minskas med värdet av kostförmåner som den skattskyldige fått. Detta gäller dock inte sådana kostförmåner på allmänna transportmedel som enligt 11 kap. 2 § inte skall tas upp.

Ökade levnadskostnader vid tillfälligt arbete på annan ort eller vid dubbel bosättning m.m.

Tillfälligt arbete på annan ort

18 § Ökade levnadskostnader på grund av att den skattskyldige har sitt arbete på en annan ort än den där han har sin bostad ska dras av bara om

1. arbetet avser en kortare tid,
2. arbetet inte är kortvarigt men ändå är tidsbegränsat till sin natur eller sådant att det kräver en fast anknytning till bostadsorten,
3. arbetet ska bedrivas på flera olika platser, eller
4. det av någon annan anledning inte skäligen kan ifrågasättas att den skattskyldige bör flytta till arbetsorten.

Uppdrag som statsråd ska behandlas som ett sådant arbete som avses i 2. Lag (2007:1419).

Dubbel bosättning

19 § Ökade levnadskostnader ska dras av om

- den skattskyldige på grund av sitt arbete flyttat till en ny bostadsort, och
- en bostad för den skattskyldige, dennes make, sambo eller familj har behållits på den tidigare bostadsorten. Lag (2007:1249).

Lag (2007:1249) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Om en skattskyldig påbörjat en dubbel bosättning innan de nya bestämmelserna i 12 kap. 19–21 §§ har trätt i kraft, ska tiden för avdrag räknas från den tidpunkt när den dubbla bosättningen påbörjades. T.o.m. den 31 december 2007 hade 12 kap. 19 § följande lydelse.

19 § Ökade levnadskostnader skall dras av om den skattskyldige på grund av sitt arbete flyttat till en ny bostadsort, om en bostad för den skattskyldige, dennes make, sambo eller familj behållits på den tidigare bostadsorten och sådan dubbel bosättning är skäligen på grund av

1. makens eller sambons förvärvsverksamhet,
2. svårigheter att skaffa en fast bostad på arbetsorten, eller
3. någon annan särskild omständighet.

Ytterligare förutsättningar för avdrag

20 § Ökade levnadskostnader enligt 18 och 19 §§ ska dras av bara om den skattskyldige övernattar på arbetsorten och avståndet mellan bostadsorten och arbetsorten är längre än 50 kilometer.

Ökade levnadskostnader enligt 18 och 19 §§ i form av ökade utgifter för måltider och småutgifter på arbetsorten får dras av bara för den första månaden av vistelsen på arbetsorten. Detta gäller dock inte för skattskyldiga som under de tre första månaderna av vistelsen på arbetsorten gjort avdrag enligt 6–17 §§.

Övriga ökade levnadskostnader enligt 19 § får dras av under längst två år. Om den dubbla bosättningen föranleds av makens eller sambons förvärvsverksamhet, får avdrag göras under sammanlagt längst fem år. Andra ökade levnadskostnader än ökade utgifter för måltider och småutgifter på arbetsorten ska dock dras av för längre tid om synnerliga skäl talar för det. Lag (2007:1249).

Lag (2007:1249) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Om en skattskyldig påbörjat en dubbel bosättning innan de nya bestämmelserna i 12 kap. 19–21 §§ har trätt i kraft, ska tiden för avdrag räknas från den tidpunkt när den dubbla bosättningen påbörjades. T.o.m. den 31 december 2007 hade 12 kap. 20 § andra stycket följande lydelse.

Ökade levnadskostnader enligt 19 § får dras av under längst tre år för gifta och sambor och längst ett år för övriga skattskyldiga. Ökade levnadskostnader skall dock dras av för längre tid om anställningens natur eller andra särskilda skäl talar för det.

Beräkningen av avdragen

21 § Ökade utgifter för logi ska dras av med ett belopp som motsvarar den faktiska utgiften. Vid tillfälligt arbete på annan ort gäller dock bestämmelserna i 13 §, om logiutgiften inte kan visas.

Ökade utgifter för måltider och småutgifter på arbetsorten ska dras av antingen med den faktiska utgiftsökningen eller med ett belopp som beräknas enligt schablon. Den schablonmässiga utgiftsökningen beräknas för

1. skattskyldiga som under de tre första månaderna av vistelsen gjort avdrag enligt 6–17 §§ och som fortfarande får ersättning från arbetsgivaren, till ett belopp som motsvarar denna ersättning,

- för tiden fram till två års bortovaro, dock högst 70 procent av maximibeloppet per hel dag om arbetsorten ligger i Sverige och 70 procent av normalbeloppet per hel dag om arbetsorten ligger utomlands, och

- för tiden därefter, dock högst 50 procent av helt maximibelopp per hel dag om arbetsorten ligger i Sverige och 50 procent av normalbeloppet per hel dag om arbetsorten ligger utomlands,

2. skattskyldiga som under de tre första månaderna av vistelsen gjort avdrag enligt 6–17 §§ och som inte får ersättning från arbetsgivaren, till 30 procent av maximibeloppet per hel dag om arbetsorten ligger i Sverige och till 30 procent av normalbeloppet per hel dag om arbetsorten ligger utomlands,

3. skattskyldiga som gör avdrag enligt 18 §, till 50 procent av maximibeloppet per hel dag om arbetsorten ligger i Sverige och till 50 procent av normalbeloppet per hel dag om arbetsorten ligger utomlands,

4. skattskyldiga som gör avdrag enligt 19 §, till 30 procent av maximibeloppet per hel dag om arbetsorten ligger i Sverige och till 30 procent av normalbeloppet per hel dag om arbetsorten ligger utomlands.

Vid tillämpning av bestämmelserna i andra stycket 1 ska i den angivna tiden räknas in sådan tid under vilken ökade levnadskostnader dragits av enligt bestämmelserna i 6–17 §§. Lag (2007:1249).

Lag (2007:1249) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid **2009 års taxering**. Om en skattskyldig påbörjat en dubbel bosättning innan de nya bestämmelserna i 12 kap. 19–21 §§ har trätt i kraft, ska tiden för avdrag räknas från den tidpunkt när den dubbla bosättningen påbörjades. T.o.m. den 31 december 2007 hade 12 kap. 21 § följande lydelse.

21 § Ökade utgifter för logi skall dras av med ett belopp som motsvarar den faktiska utgiften. Vid tillfälligt arbete på annan ort gäller dock bestämmelserna i 13 §, om logiutgiften inte kan visas.

Ökade utgifter för måltider och småutgifter på arbetsorten skall dras av antingen med den faktiska utgiftsökningen eller med ett belopp som beräknas enligt schablon. Den schablonmässiga utgiftsökningen beräknas för

1. skattskyldiga som under de tre första månaderna av vistelsen gjort avdrag enligt 6–17 §§ och som fortfarande får ersättning från arbetsgivaren, till ett belopp som motsvarar denna ersättning,

- för tiden fram till två års bortovaro, dock högst 70 procent av maximibeloppet per hel dag om arbetsorten ligger i Sverige och 70 procent av normalbeloppet per hel dag om arbetsorten ligger utomlands, och

- för tiden därefter, dock högst 50 procent av helt maximibeloppet per hel dag om arbetsorten ligger i Sverige och 50 procent av normalbeloppet per hel dag om arbetsorten ligger utomlands,

2. skattskyldiga med arbetsorten i Sverige som gör avdrag enligt 18 §, till 50 procent av maximibeloppet per hel dag under de tre första månaderna av vistelsen och till 30 procent av maximibeloppet per hel dag för tiden därefter,

3. skattskyldiga med arbetsorten utomlands som gör avdrag enligt 18 §, till 50 procent av normalbeloppet per hel dag under de tre första månaderna av vistelsen och till 30 procent av normalbeloppet per hel dag för tiden därefter, och

4. skattskyldiga som gör avdrag enligt 19 §, till 30 procent av maximibeloppet per hel dag om arbetsorten ligger i Sverige och till 30 procent av normalbeloppet per hel dag om arbetsorten ligger utomlands.

Vid tillämpning av bestämmelserna i andra stycket 1–3 skall i den angivna tiden räknas in sådan tid under vilken ökade levnadskostnader dragits av enligt bestämmelserna i 6–17 §§. Lag (2000:1341).

Minskat avdrag på grund av kostförmåner

22 § Avdrag för ökade levnadskostnader enligt 18–21 §§ ska minskas med värdet av kostförmåner som den skattskyldige fått. Detta gäller dock inte sådana kostförmåner på allmänna transportmedel som enligt 11 kap. 2 § inte ska tas upp. Lag (2007:1419).

23 § [12 kap. 23 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2001:908).]

Hemresor

24 § När en skattskyldig på grund av sitt arbete vistas på en annan ort än den där han eller hans familj bor, ska utgifter för hemresor dras av, om avståndet mellan hemorten och arbetsorten är längre än 50 kilometer. Avdrag får göras för högst en hemresa per vecka och bara för utgifter för resor mellan två platser inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Avdraget ska beräknas efter utgiften för det billigaste färdssättet. Skäliga utgifter för flygresor och utgifter för tågresa ska dock dras av.

Om det saknas godtagbara allmänna kommunikationer, ska utgifter för resa med egen bil eller med den skattskyldiges förmånsbil dras av med det belopp som gäller för resor mellan bostaden och arbetsplatsen enligt 27 och 29 §§. Detta

gäller också den som använt en förmånsbil som en närstående till honom eller hans sambo men inte han själv är skattskyldig för. Lag (2007:1419).

Inställeleresor

25 § Utgifter för särskilda resor i samband med att den skattskyldige börjar eller slutar en tjänst ska dras av om resorna företagits mellan två platser inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Bestämmelserna i 24 § andra och tredje styckena tillämpas också för sådana avdrag. Lag (2007:1419).

Arbetsresor

26 § Skäligen utgifter för resor mellan bostaden och arbetsplatsen (arbetsresor) ska dras av, om arbetsplatsen ligger på ett sådant avstånd från den skattskyldiges bostad att han behöver använda något transportmedel. Lag (2007:1419).

27 § Utgifter för arbetsresor med egen bil ska dras av om avståndet mellan bostaden och arbetsplatsen är minst fem kilometer och det klart framgår att den skattskyldige genom att använda egen bil i stället för allmänna transportmedel regelmässigt gör en tidsvinst på sammanlagt minst två timmar.

Utgifter för arbetsresor med egen bil ska också dras av om bilen används i tjänsten minst 160 dagar under året. Om den används i tjänsten minst 60 dagar under året, ska utgifterna dras av för alla de dagar som bilen använts i tjänsten. Att bilen används i tjänsten beaktas dock bara om körsträckan är minst 300 mil per år.

Avdrag ska göras med 1 krona och 85 öre för varje kilometer.

Utgifter för väg-, bro- och färjeavgifter samt skatt enligt lagen (2004:629) om trängselskatt ska också dras av. Lag (2007:1388).

Lag (2007:1388) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 12 kap. 27 § tredje stycket följande lydelse.

Avdrag skall göras med 1 krona och 80 öre för varje kilometer.

12 kap. 27 § även ändrad genom lag (2007:618) som har trätt i kraft den 1 augusti 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Ändringen av 12 kap. 27 § fjärde stycket innebar att "samt skatt enligt lagen (2004:629) om trängselskatt" infördes.

28 § Bestämmelserna i 27 § första stycket tillämpas inte om allmänna transportmedel saknas.

29 § För skattskyldiga som gör arbetsresor med sin förmånsbil ska utgifter för arbetsresor dras av enligt bestämmelserna i 26–28 §§. I stället för vad som sägs i 27 § tredje stycket ska utgifter för dieselolja dras av med 65 öre för varje kilometer och utgifter för annat drivmedel med 95 öre för varje kilometer. Detta gäller också den som gör resorna med en förmånsbil som en närstående till honom eller hans sambo men inte han själv är skattskyldig för. Lag (2007:1388).

Lag (2007:1388) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Ändringen av 12 kap. 29 § innebar att "60 öre" ersattes av "65 öre" och att "90 öre" ersattes av "95 öre".

30 § Bestämmelserna i 27 § första–tredje styckena tillämpas inte för skattskyldiga som på grund av ålder, sjukdom eller funktionshinder tvingas använda egen bil eller sin förmånsbil. Lag (2009:1239).

Lag (2009:1239) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 12 kap. 30 § följande lydelse.

30 § Bestämmelserna i 27 § första–tredje styckena tillämpas inte för skattskyldiga som på grund av ålder, sjukdom eller handikapp tvingas använda egen bil eller sin förmånsbil. De tillämpas inte heller för skattskyldiga som tvingas använda en större bil på grund av skrymmande last.

Utgifter för utbildning vid omstrukturering m.m.

31 § Skattskyldiga som har skattefri förmån av utbildning eller annan åtgärd enligt 11 kap. 17 § ska göra avdrag enligt 26–30 §§ för utgifter för resor mellan bostaden och platsen för utbildningen eller åtgärden.

Om skattskyldiga som avses i första stycket får ersättning för ökade levnads-kostnader och för utgifter för hemresor, ska avdrag göras för ökade levnads-kostnader enligt de regler som gäller för tillfälligt arbete på annan ort enligt 18 § och för utgifter för hemresor enligt 24 §. Avdraget för ökade levnads-kostnader får dock inte överstiga vare sig uppburen ersättning eller de schablonbelopp som anges i 21 §.

Har den skattskyldiges anställning upphört på grund av uppsägning får avdrag inte göras för tid efter första året efter uppsägningstidens utgång. Lag (2007:1419).

Skyddsutrustning och skyddskläder

32 § Utgifter för skyddsutrustning och skyddskläder som behövs för tjänsten ska dras av. Till skyddsutrustning hör hjälmar, skyddsglasögon, hörselskydd och skor med stålhatta. Med skyddskläder avses sådana kläder som har särskilda skydds-egenskaper mot frätande ämnen eller mekaniska skador eller mot väta, värme eller kyla som huvudsakligen beror på annat än klimatförhållanden. Lag (2007:1419).

Förluster på grund av redovisningsskyldighet

33 § Förluster på grund av ersättnings- eller återbetalningsskyldighet för medel som den skattskyldige är redovisningsskyldig för i sin tjänst ska dras av. Detta gäller dock inte om ersättnings- eller återbetalningsskyldigheten beror på att den skattskyldige har förskingrat medel eller begått något annat brott. Lag (2007:1419).

Pensionsutgifter

34 § Avgifter som den skattskyldige betalar i samband med tjänsten för sin egen eller efterlevandes pension på annat sätt än genom försäkring, ska dras av bara om pensionen är utformad så att den överensstämmer med villkoren i 58 kap. 4–16 b §§ för en pensionsförsäkring. Lag (2008:134).

35 § [12 kap. 35 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2001:1168).]

Egenavgifter

36 § Debiterade egenavgifter ska dras av till den del de avser inkomster i inkomstslaget tjänst. Om avgifterna sätts ned, ska motsvarande belopp tas upp i inkomstslaget det beskattningsår då debiteringen ändras.

Vidare ska ett avdrag göras för egenavgifterna för beskattningsåret med högst 25 procent av ett underlag som beräknas enligt tredje stycket. Avdraget ska dock vara högst 20 procent om den skattskyldige antingen vid beskattningsårets ingång fyllt 65 år eller då inte fyllt 65 år men under hela året fått hel ålderspension eller dött under året. Avdraget ska återföras till beskattning det följande beskattningsåret.

Underlaget utgörs av sådana intäkter i inkomstslaget tjänst som enligt 59 kap. 14 och 20 §§ socialförsäkringsbalken är inkomst av annat förvärvsarbete, minskade med andra kostnader som ska dras av från dessa intäkter än sådant avdrag som avses i andra stycket och med sjuk- och rehabiliteringspenning och liknade ersättningar som avses i 59 kap. 14 § 4 samma balk. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 12 kap. 36 § tredje stycket följande lydelse.

Underlaget utgörs av sådana intäkter i inkomstslaget tjänst som enligt 2 kap. 6 § lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension är inkomst av annat förvärvsarbete, minskade med andra kostnader som ska dras av från dessa intäkter än sådant avdrag som avses i andra stycket och med sjuk- och rehabiliteringspenning och liknade ersättningar som avses i 2 kap. 6 § första stycket 4 i den nämnda lagen.

Hobbyverksamhet

37 § I fråga om varje verksamhet som bedrivs självständigt men som inte ska räknas till inkomstslaget näringsverksamhet får avdrag för beskattningsårets kostnader inte göras med större belopp än som motsvarar beskattningsårets intäkter.

I sådan verksamhet ska avdrag göras även för något av de fem föregående beskattningsårens kostnader till den del dessa överstigit det årets intäkter och inte kunnat dras av tidigare. Avdrag får dock inte göras med högre belopp än vad som återstår av intäkterna efter avdrag för beskattningsårets kostnader. Lag (2007:1419).

AVD. V INKOMSTSLAGET NÄRINGSVERKSAMHET

13 kap. Avgränsningen av inkomstslaget näringsverksamhet

Huvudregler

1 § Till inkomstslaget näringsverksamhet räknas inkomster och utgifter på grund av näringsverksamhet. Med näringsverksamhet avses förvärvsverksamhet som bedrivs yrkesmässigt och självständigt.

Vid bedömningen av om en uppdragstagares verksamhet bedrivs självständigt ska det särskilt beaktas vad som avtalats med uppdragsgivaren, i vilken omfattning uppdragstagaren är beroende av uppdragsgivaren och i vilken omfattning uppdragstagaren är inordnad i dennes verksamhet.

Innehav av näringsfastigheter och näringsbostadsrätter samt av avverkningsrätt till skog räknas alltid som näringsverksamhet. Privatbostadsfastigheter, privatbostadsrätter och andra privatbostäder kan inte ingå i en näringsverksamhet. Lag (2008:1316).

Lag (2008:1316) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången i fråga om beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Ändringen av 13 kap. 1 § innebar att ett nytt andra stycke infördes och att det tidigare andra stycket blev ett nytt tredje stycke.

1 a § I 27 kap. finns bestämmelser om att den som innehar vissa tillgångar anses bedriva näringsverksamhet i form av byggnadsrörelse eller handel med fastigheter. Där finns också bestämmelser om vad som räknas som tomtrörelse.

I 49 a kap. finns bestämmelser om att kapitalvinsten när en fysisk person avyttrar en andel i ett skalbolag i vissa fall ska räknas till inkomstslaget näringsverksamhet. Lag (2007:1419).

Juridiska personer

2 § För juridiska personer räknas inkomster och utgifter på grund av innehav av tillgångar och skulder eller i form av kapitalvinster och kapitalförluster till inkomstslaget näringsverksamhet, även om inkomsterna eller utgifterna inte ingår i en näringsverksamhet enligt 1 §.

3 § Penninglån som avses i 15 kap. 3 § och som lämnas till en juridisk person, räknas till inkomstslaget näringsverksamhet. Lag (2009:1412).

Lag (2009:1412) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Bestämmelsen i dess nya lydelse tillämpas på penninglån som lämnas efter den 12 februari 2009. Bestämmelsen i dess äldre lydelse tillämpas på lån som har lämnats före den 13 februari 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 13 kap. 3 § följande lydelse.

3 § Penninglån som lämnas till en juridisk person i strid med 21 kap. 1–7 §§ aktiebolagslagen (2005:551) eller 11 § lagen (1967:531) om tryggnadsav pensionsutfästelse m.m., räknas till inkomstslaget näringsverksamhet. Lag (2005:1142).

Handelsbolag

4 § Bestämmelserna i 2 och 3 §§ gäller också inkomster och utgifter hos svenska handelsbolag.

För delägare som är fysiska personer räknas handelsbolagets kapitalvinster och kapitalförluster på näringsfastigheter och näringsbostadsrätter inte till inkomstslaget näringsverksamhet utan till inkomstslaget kapital samt handelsbolagets penninglån som avses i 3 § till inkomstslaget tjänst.

Penninglån som avses i 11 kap. 45 § eller 15 kap. 3 § och som lämnas till en i utlandet delägarbeskattad juridisk person, räknas till inkomstslaget näringsverksamhet för delägare som är juridiska personer och till inkomstslaget tjänst för delägare som är fysiska personer. Lag (2009:1412).

Lag (2009:1412) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Bestämmelsen i dess nya lydelse tillämpas på penninglån som lämnas efter den 12 februari 2009. Bestämmelsen i dess äldre lydelse tillämpas på lån som har lämnats före den 13 februari 2009. Ändringen av 13 kap. 4 § innebar att ett nytt tredje stycke infördes.

5 § Till inkomstslaget näringsverksamhet räknas också ett belopp som motsvarar kapitalvinsten när en fysisk person avyttrar en andel i ett svenskt handelsbolag i de särskilda fall som anges i 51 kap.

Enskilda näringsidkare

Kapitalvinster och kapitalförluster på näringsfastigheter och näringsbostadsrätter

6 § För enskilda näringsidkare räknas kapitalvinster och kapitalförluster på näringsfastigheter och näringsbostadsrätter inte till inkomstslaget näringsverksamhet utan till inkomstslaget kapital.

Om näringsidkaren begär det, ska dock kapitalvinster på näringsfastigheter vid sådana avyttringar som enligt 31 kap. 5 § medför rätt till avdrag för avsättning till ersättningsfond räknas till inkomstslaget näringsverksamhet. Lag (2007:1419).

Vissa tillgångar och skulder

7 § Delägarätter, fordringsrätter, andelar i svenska handelsbolag och sådana tillgångar som avses i 52 kap. räknas inte som tillgångar i näringsverksamheten för enskilda näringsidkare.

De ska dock räknas som tillgångar i näringsverksamheten om de är

- lagertillgångar, pågående arbeten, kundfordringar eller liknande tillgångar,
- inventarier eller fordringar på grund av avyttring av inventarier,
- tillgodohavanden i kreditinstitut eller företag som driver verksamhet enligt lagen (2004:229) om inlåningsverksamhet och tillgodohavandet hör till näringsverksamheten,
- fordringar på sådana försäkringsersättningar eller skadestånd som ska tas upp i näringsverksamheten,

- andelar i kooperativa föreningar förutsatt att innehavet av andelarna betingas av näringsverksamheten eller fordringar på grund av avyttring av sådana andelar, eller

- fordringar som medlemmar i kooperativa föreningar har på föreningen förutsatt att medlemskapet i föreningen betingas av näringsverksamheten.

Vid tillämpning av denna paragraf anses patent och andra sådana rättigheter som räknas upp i 18 kap. 1 § andra stycket 1 som inventarier även om de inte förvärvats från någon annan. Lag (2007:1419).

8 § För enskilda näringsidkare ska en skuld inte räknas till näringsverksamheten, om skulden hänför sig till tillgångar som enligt 7 § inte ska räknas som tillgångar i näringsverksamheten. Lag (2007:1419).

Rabatt och pristillägg

9 § Även om en andel i ett aktiebolag eller i en ekonomisk förening enligt 7 § inte räknas som en tillgång i näringsverksamheten, ska utdelning från aktiebolaget eller den ekonomiska föreningen räknas till inkomstslaget näringsverksamhet, om utdelningen lämnas i förhållande till köp (rabatt) eller försäljningar (pristillägg) som gjorts i näringsverksamheten. Lag (2007:1419).

Samfälligheter

10 § Om en näringsfastighet har del i en sådan samfällighet som avses i 6 kap. 6 § första stycket, räknas utdelning från samfälligheten för enskilda näringsidkare till inkomstslaget näringsverksamhet.

Om en näringsfastighet har del i en annan samfällighet än en sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket, tillämpas för enskilda näringsidkare bestämmelserna i 4 § i stället för bestämmelserna i 6–8 §§. Samfällighetens kapitalvinster och kapitalförluster på näringsfastigheter och näringsbostadsrätter räknas dock till inkomstslaget näringsverksamhet, om den fastighet som har del i samfälligheten är en lagertillgång.

Royalty m.m.

11 § Den som får ersättning i form av royalty eller periodvis utgående avgift för att materiella eller immateriella tillgångar utnyttjas, anses bedriva näringsverksamhet. Om royaltyn eller avgiften grundar sig på anställning eller på uppdrag eller tillfällig verksamhet som inte ingår i en näringsverksamhet, räknas den dock inte till inkomstslaget näringsverksamhet utan till inkomstslaget tjänst. Lag (2004:614).

Delägare i utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster

12 § För en fysisk person som är skattskyldig enligt de särskilda bestämmelserna i 39 a kap. för delägare i vissa utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster räknas dennes andel av den juridiska personens alla inkomster och utgifter till inkomstslaget näringsverksamhet. Lag (2003:1086).

14 kap. Beräkning av resultatet av näringsverksamhet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- beskattningstidpunkten i 2–9 §§,
- gemensam eller särskild beräkning i 10–15 §§,
- anskaffningsvärde efter karaktärsbyte i 16 §,
- överlåtelser av verksamhet till staten, kommuner m.fl. i 17 och 18 §§,
- oriktig prissättning m.m. i 19 och 20 §§, och
- hur man beräknar resultatet i 21 och 22 §§.

Beskattningstidpunkten

Bokföringsmässiga grunder

2 § Resultatet ska beräknas enligt bokföringsmässiga grunder.

Vid beräkningen av resultatet ska inkomster tas upp som intäkt och utgifter dras av som kostnad det beskattningsår som de hänför sig till enligt god redovisningssed, om inte något annat är särskilt föreskrivet i lag. Detta gäller även skattskyldiga som inte är bokföringsskyldiga.

Om en enskild näringsidkare upprättar ett förenklat årsbokslut enligt 6 kap. 6 § bokföringslagen (1999:1078), ska vid beräkningen av resultatet inkomster tas upp som intäkt och utgifter dras av som kostnad det beskattningsår som de hänför sig till enligt god redovisningssed, om inte något annat är särskilt föreskrivet i lag, även om detta strider mot bokföringsmässiga grunder. För räntor gäller detta dock endast om de sammanlagda ränteinkomsterna eller de sammanlagda ränteutgifterna uppgår till högst 5 000 kronor. Lag (2010:1528).

Balansposter

3 § Värdet av utgående lager, pågående arbeten, fordringar, skulder och avsättningar ska bedömas med hänsyn till förhållandena vid beskattningsårets utgång.

Värdet av ingående lager och andra balansposter ska tas upp till samma belopp som värdet vid det föregående beskattningsårets utgång. Lag (2007:1419).

Räkenskaperna

4 § Om räkenskaper förs för näringsverksamheten, ska dessa läggas till grund för beräkningen av resultatet när det gäller beskattningstidpunkten.

Reserv i lager och liknande ska beaktas bara vid tillämpning av 17 kap. 4 och 5 §§ samt 27 § andra stycket. Lag (2007:1419).

Justeringar

5 § Det redovisade resultatet ska justeras om en intäkts- eller kostnadspost hänförs till ett visst beskattningsår i strid med bestämmelserna i 2 §. Motsvarande justering ska göras ett tidigare eller senare beskattningsår, om det behövs för att undvika att någon intäkts- eller kostnadspost utelämnas eller räknas dubbelt. Lag (2007:1419).

6 § Även om lager, pågående arbeten, kundfordringar eller liknande tas upp till ett för lågt belopp eller avsättningar, leverantörsskulder eller liknande till ett för högt belopp, ska resultatet inte justeras till den del mellanskillnaden motsvaras av sådana ytterligare värdeminskningssavdrag på andra tillgångar än lagertillgångar som den skattskyldige skulle ha kunnat göra enligt denna lag. Detta gäller dock bara om den skattskyldige begär det. Lag (2007:1419).

Karaktärsbyte

7 § Om en tillgång som innehas av den skattskyldige och som hör till inkomstslaget kapital blir tillgång i den skattskyldiges näringsverksamhet, ska de justeringar göras som behövs för att inte någon intäkt eller kostnad ska utelämnas eller dubbelräknas. Lag (2007:1419).

Fordringar och skulder i utländsk valuta

8 § Fordringar, skulder, avsättningar och kontanter i utländsk valuta, som inte tas upp till det verkliga värdet enligt 17 kap. 20 §, ska värderas till kursen vid beskattningsårets utgång. Om det finns ett terminskontrakt eller någon annan liknande valutasäkringsåtgärd för en sådan post, ska posten tas upp till det värde som motiveras av valutasäkringen under förutsättning att

- samma värde används i räkenskaperna, och
- värderingen står i överensstämmelse med god redovisningssed.

Om den säkrade posten är sådant lager som tas upp till anskaffningsvärdet enligt 17 kap. 20 § ska inte första strecksatsen i första stycket tillämpas. Lag (2007:1419).

Kapitalvinster och kapitalförluster

9 § Bestämmelser om beskattningstidpunkten för kapitalvinster och kapitalförluster finns i 44 kap. 26–32 §§.

Gemensam eller särskild beräkning

Juridiska personer

10 § All näringsverksamhet som bedrivs av en juridisk person räknas som en enda näringsverksamhet. Om den juridiska personen är delägare i ett svenskt handelsbolag, ska även handelsbolagets verksamhet räknas in i den juridiska personens näringsverksamhet.

I 11 § finns bestämmelser om underskott från vissa utländska juridiska personer. I 14 och 15 §§ finns bestämmelser om underskott från kommanditbolag och vissa andra handelsbolag. Lag (2007:1419).

11 § Underskott från en i utlandet delägarbeskattad juridisk person får dras av bara om den juridiska personen hör hemma i stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i ett område som anges i bilaga 39 a och som inte omfattas av där angivna undantag.

Underskott som inte får dras av på grund av bestämmelsen i första stycket, ska dras av vid beräkning av den utländska juridiska personens resultat det följande beskattningsåret. Lag (2007:1419).

Fysiska personer

12 § All näringsverksamhet som bedrivs av en enskild näringsidkare räknas som en enda näringsverksamhet. Om han bedriver självständig näringsverksamhet utomlands, räknas dock all sådan verksamhet som en egen näringsverksamhet.

13 § För en fysisk person som är delägare i ett eller flera svenska handelsbolag räknas verksamheten i varje handelsbolag som en egen näringsverksamhet. Om ett handelsbolag bedriver självständig näringsverksamhet utomlands, räknas dock all sådan verksamhet som en egen näringsverksamhet.

Om ett svenskt handelsbolag är delägare i ett annat svenskt handelsbolag, ska verksamheten i det handelsbolaget räknas in i det ägande bolagets näringsverksamhet. I 14 och 15 §§ finns bestämmelser om underskott från kommanditbolag och vissa andra handelsbolag. Lag (2007:1419).

13 a § Kapitalvinst som enligt 49 a kap. ska tas upp som överskott av passiv näringsverksamhet när en fysisk person avyttrar en andel i ett skalbolag räknas som en egen näringsverksamhet. Lag (2007:1419).

Underskott för kommanditdelägare och vissa andra handelsbolagsdelägare

14 § En kommanditdelägare i ett svenskt kommanditbolag får inte dra av underskott från kommanditbolaget till den del summan av avdraget och de avdrag som gjorts tidigare beskattningsår skulle överstiga ett belopp som motsvarar vad delägaren satt in eller åtagit sig att sätta in i bolaget.

En delägare i ett svenskt handelsbolag som i förhållande till övriga delägare har förbehållit sig ett begränsat ansvar för bolagets förbindelser ska dra av sammanlagt högst ett belopp som motsvarar hans ansvar. Lag (2007:1419).

15 § Underskott som inte ska dras av på grund av bestämmelserna i 14 §, ska dras av vid beräkning av resultatet från bolaget det följande beskattningsåret. Lag (2007:1419).

Anskaffningsvärde efter karaktärsbyte

16 § Om en tillgång avskattats enligt bestämmelserna i 41 kap. 6 §, ska den anses ha återanskaffats mot en ersättning som motsvarar marknadsvärdet. Vid karaktärsbyte i annat fall ska som anskaffningsvärde anses anskaffningsutgiften ökad med utgifter för förbättring och minskad med sådana avdrag som har gjorts för anskaffning, värdeminskning och liknande.

I 18 kap. 10 §, 19 kap. 16 § och 20 kap. 14 § finns bestämmelser om värdeminskningsavdrag för byggnads- och markinventarier, byggnader och markanläggningar i sådana fall. Lag (2007:1419).

Överlåtelser av verksamhet till staten, kommuner m.fl.

17 § Om ett aktiebolag eller en ekonomisk förening överlåter den huvudsakliga delen av sin näringsverksamhet eller sina tillgångar till staten, ett landsting eller en kommun, ska bestämmelserna i 18 § tillämpas. Detsamma gäller om överlåtelser sker till ett bolag som till övervägande del innehas, direkt eller indirekt, av staten, ett landsting eller en kommun.

Bestämmelserna i 18 § tillämpas dock inte vid överlåtelser inom en svensk koncern. De tillämpas inte heller om överlåtelser framstår som ett normalt led i företagets verksamhet.

Vid bedömningen av om det är en huvudsaklig del som överlåts, ska hänsyn tas till hela den näringsverksamhet som bolaget eller föreningen bedrivit vid beskattningsårets ingång, förhållandena efter överlåtelserna samt verksamhetens allmänna art och inriktning. Lag (2007:1419).

18 § En beräkning av resultatet görs som om ett beskattningsår hade avslutats i och med överlåtelserna. Vid beräkningen får de tillgångar som finns kvar efter överlåtelserna inte tas upp till ett högre värde än marknadsvärdet.

Om denna beräkning resulterar i ett underskott, anses resultatet vara noll, och den återstående delen av beskattningsåret behandlas då som ett särskilt beskattningsår. I annat fall beräknas resultatet för hela beskattningsåret efter vanliga regler.

Sådana underskott för ett tidigare beskattningsår än överlåtelseåret som inte har kunnat dras av det följande beskattningsåret på grund av bestämmelserna i 40 kap., får inte dras av ett senare beskattningsår än det då överlåtelserna sker.

Oriktig prissättning m.m.

19 § Om resultatet av en näringsverksamhet blir lägre till följd av att villkor avtalats som avviker från vad som skulle ha avtalats mellan sinsemellan oberoende näringsidkare, ska resultatet beräknas till det belopp som det skulle ha uppgått till om sådana villkor inte funnits. Detta gäller dock bara om

1. den som på grund av avtalsvillkoren får ett högre resultat inte ska beskattas för detta i Sverige enligt bestämmelserna i denna lag eller på grund av ett skatteavtal,

2. det finns sannolika skäl att anta att det finns en ekonomisk intressegemenskap mellan parterna, och

3. det inte av omständigheterna framgår att villkoren kommit till av andra skäl än ekonomisk intressegemenskap. Lag (2007:1419).

20 § Ekonomisk intressegemenskap som avses i 19 § anses föreligga om

- en näringsidkare, direkt eller indirekt, deltar i ledningen eller övervakningen av en annan näringsidkares företag eller äger del i detta företags kapital, eller

- samma personer, direkt eller indirekt, deltar i ledningen eller övervakningen av de båda företagen eller äger del i dessa företags kapital.

Resultatet

21 § Överskott och underskott i en näringsverksamhet ska beräknas genom att intäktsposterna minskas med kostnadsposterna.

Särskilda bestämmelser om makar som tillsammans deltar i näringsverksamhet finns i 60 kap. Lag (2007:1419).

22 § Bestämmelser om att underskott ska dras av samma beskattningsår finns i fråga om

- kapitalvinst vid försäljning av näringsfastighet i 45 kap. 32 §, och

- kapitalvinst vid försäljning av näringsbostadsrätt i 46 kap. 17 §.

Bestämmelser om att underskott får dras av samma beskattningsår finns i fråga om

- delägare i andelshus i 42 kap. 33 §,

- nystartad verksamhet i 62 kap. 3 §, och

- litterär eller konstnärlig verksamhet m.m. i 62 kap. 4 §.

Bestämmelser om att underskott ska dras av ett senare beskattningsår finns i fråga om

- avdrag i näringsverksamheten följande år i 37 och 40 kap., och

- avdrag för kvarstående underskott av avslutad näringsverksamhet i 42 kap. 34 §. Lag (2007:1419).

15 kap. Vad som ska tas upp i inkomstslaget näringsverksamhet

Huvudregel

1 § Ersättningar för varor, tjänster och inventarier, avkastning av tillgångar, kapitalvinster samt alla andra inkomster i näringsverksamheten ska tas upp som intäkt.

Utöver bestämmelserna i detta kapitel finns bestämmelser om inkomster i 8, 17–39, 44–48, 49–52, 55 och 60 kap.

Bestämmelser om värdering av inkomster i annat än pengar finns i 61 kap. Lag (2009:1409).

Lag (2009:1409) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 15 kap. 1 § andra stycket följande lydelse.

Utöver bestämmelserna i detta kapitel finns bestämmelser om inkomster i 8, 17–39, 44–46, 48, 49–52, 55 och 60 kap.

Medlemsavgifter

2 § Föreningar ska inte ta upp medlemsavgifter som intäkt. Lag (2007:1419).

Vissa penninglån

3 § Om penninglån har lämnats i strid med 21 kap. 1–7 §§ aktiebolagslagen (2005:551), 11 § lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller 2 kap. 6 § stiftelselagen (1994:1220), ska lånebeloppet tas upp som intäkt hos en juridisk person som är låntagare eller som direkt eller indirekt, genom ett eller flera svenska handelsbolag, är delägare i ett svenskt handelsbolag som är låntagare. Detta gäller dock inte om

- låntagaren är ett aktiebolag, eller
- det finns synnerliga skäl mot att ta upp beloppet som intäkt.

Första stycket tillämpas även på lån som har lämnats av en utländsk juridisk person som motsvarar ett svenskt aktiebolag, en svensk pensionsstiftelse eller en svensk stiftelse om förhållandena varit sådana att lånebeloppet skulle ha tagits upp som intäkt, om den utländska juridiska personen hade varit ett svenskt aktiebolag, en svensk pensionsstiftelse eller en svensk stiftelse.

Vid tillämpning av denna paragraf likställs en i utlandet delägarbeskattad juridisk person med ett svenskt handelsbolag. Lag (2009:1412).

Lag (2009:1412) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Bestämmelsen i dess nya lydelse tillämpas på penninglån som lämnas efter den 12 februari 2009. Bestämmelsen i dess äldre lydelse tillämpas på lån som har lämnats före den 13 februari 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 15 kap. 3 § följande lydelse.

3 § Om penninglån har lämnats i strid med 21 kap. 1–7 §§ aktiebolagslagen (2005:551) eller 11 § lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m., ska lånebeloppet tas upp som intäkt hos

låntagaren eller hos en juridisk person som är delägare i ett svenskt handelsbolag som är låntagare, om det inte finns synnerliga skäl mot detta. Lag (2007:1419).

Förmåner för delägare i privatbostadsföretag

4 § Sådan förmån av att få utnyttja en fastighet som den skattskyldige har i egenskap av delägare i ett privatbostadsföretag ska inte tas upp. Utgifter i näringsverksamheten som hänför sig till utnyttjandet ska ändå dras av. Lag (2007:1419).

Ersättningar från personalstiftelser

5 § Ersättning som en arbetsgivare får från en personalstiftelse ska tas upp. Detta gäller dock inte ersättning som hänför sig till en sådan överföring till stiftelsen som arbetsgivaren inte fått dra av. Om en sådan överföring gjorts, ska mottagen ersättning i första hand anses avse denna. Lag (2007:1419).

Mervärdesskatt

6 § Vad som motsvarar utgående skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) ska inte tas upp. I 16 kap. 16 § finns bestämmelser om avdrag för det fall att skatten ändå har tagits upp samt för det fall denna sätts ned.

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har dragit av ingående skatt enligt 9 kap. 8 § mervärdesskattelagen, ska beloppet tas upp till den del de utgifter som avdraget avser har dragits av omedelbart vid taxeringen.

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har dragit av ingående skatt på grund av jämkning enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen, ska summan av jämningsbeloppen för den återstående korrigeringstiden tas upp till den del jämkningen avser mervärdesskatt på sådana utgifter som har dragits av omedelbart vid taxeringen. Lag (2007:1419).

Återföring av vissa avdrag

7 § I 16 kap. 3 § finns bestämmelser om återföring av avdrag för framtida garantiutgifter.

I 16 kap. 17, 18 och 29 §§ finns bestämmelser om återföring av avdrag för avsättning för egenavgifter och vid nedsättning av skatter och avgifter.

Sjukpenning m.m.

8 § Följande ersättningar i samband med sjukdom m.m. ska tas upp, om de grundar sig på förvärvsinkomst på grund av näringsverksamhet:

1. sjukpenning, rehabiliteringspenning och smittbärappenning enligt socialförsäkringsbalken, och
2. sjukpenning enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 15 kap. 8 § följande lydelse.

8 § Följande ersättningar i samband med sjukdom m.m. ska tas upp, om de grundar sig på förvärvsinkomst på grund av näringsverksamhet:

1. sjukpenning och rehabiliteringspenning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring,
2. sjukpenning enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring, lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring, lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd och lagen (1977:267) om krigsskadeersättning till sjömän, och
3. smittbärappenning enligt lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare. Lag (2007:1419).

Grupplivförsäkringar m.m.

9 § Förmån av grupplivförsäkring, avtalsgruppsjukförsäkring och trygghetsförsäkring vid arbetsskada ska inte tas upp, om försäkringen grundar sig på avtal som träffats mellan försäkringsföretag och Lantbrukarnas riksförbund åren 1978 och 1986, Sveriges skogsägareföreningars riksförbund år 1986, Sveriges fiskares riksförbund år 1983 respektive Svenska samernas riksförbund år 1986. Ersättningar som betalas ut på grund av sådana avtalsgruppsjukförsäkringar och trygghetsförsäkringar ska däremot tas upp. Lag (2007:1419).

Inkomster i samfällighet

10 § Har en näringsfastighet del i en annan svensk samfällighet än sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket, behöver fastighetens andel av samfällighetens intäkter och kostnader inte tas upp, om intäkterna med mindre än 600 kronor överstiger de utgifter som omedelbart ska dras av som kostnad.

Första stycket gäller inte kapitalvinster och kapitalförluster. Lag (2007:1419).

16 kap. Vad som ska dras av i inkomstslaget näringsverksamhet

Huvudregel

1 § Utgifter för att förvärva och bibehålla inkomster ska dras av som kostnad. Ränteutgifter och kapitalförluster ska dras av även om de inte är sådana utgifter.

Utöver bestämmelserna i detta kapitel finns bestämmelser om avdrag i 9, 17–25 a, 27–40, 44–46, 48, 49–52, 55 och 60 kap. Lag (2008:1063).

Representation

2 § Utgifter för representation och liknande ändamål ska dras av bara om de har omedelbart samband med näringsverksamheten, såsom då det uteslutande är fråga om att inleda eller upprätthålla affärsförbindelser eller liknande eller då utgifterna avser jubileum eller personalvård. Avdraget får inte överstiga vad som kan anses skäligt. För utgifter för lunch, middag eller supé får avdraget inte överstiga 90 kronor per person och måltid med tillägg för mervärdesskatt till den del denna inte ska dras av enligt 8 kap. eller återbetalas enligt 10 kap. mervärdesskattelagen (1994:200). Lag (2007:1419).

Framtida garantiutgifter

Avdrag

3 § Framtida garantiutgifter ska dras av enligt bestämmelserna i 4 eller 5 § med belopp som sätts av i räkenskaperna för att täcka risker med anledning av garantiåtagandena vid beskattningsårets utgång. Avdraget ska återföras det följande beskattningsåret. Lag (2007:1419).

Schablonregeln

4 § Avdraget för framtida garantiutgifter får inte överstiga kostnaderna under beskattningsåret på grund av garantiåtaganden bortsett från förändringen av avsättningen för framtida garantiutgifter. Om garantitiden är kortare än två år, får avdraget inte överstiga så många tjugofjärdedelar av det sammanlagda beloppet av kostnader som garantitiden utgör i månader. Brutet månadstal bortfaller.

Om beskattningsåret är längre eller kortare än tolv månader, ska avdraget justeras i motsvarande mån. Lag (2007:1419).

Utredningsregeln

5 § Avdrag ska göras med ett högre belopp än som följer av 4 §, om ett betydligt större avdrag är motiverat med hänsyn till att

- näringsverksamheten är nystartad,

- garantiåtagandena avser ett eller ett fåtal mycket stora tillverkningsobjekt eller arbeten,
- en betydande ökning av garantiåtagandenas omfattning skett under beskattningsåret,
- produktsammansättningen avsevärt ändrats under året,
- en väsentlig del av garantiåtagandena avser en tid som betydligt överstiger två år, eller
- någon annan liknande omständighet finns. Lag (2007:1419).

Utbränt kärnbränsle

6 § Företag som driver en kärnkraftsanläggning ska dra av belopp som sätts av i räkenskaperna för att täcka sådana utgifter för framtida hantering av utbränt kärnbränsle, radioaktivt avfall och liknande som avser verksamheten före beskattningsårets utgång. Detsamma gäller företag som mot förskottsbetalning åtar sig att svara för framtida utgifter för sådan hantering. Avdraget ska återföras det följande beskattningsåret.

Avdrag enligt första stycket får inte göras för hanteringsutgifter som företaget kan räkna med att få ersättning för enligt 15 § lagen (2006:647) om finansiella åtgärder för hanteringen av restprodukter från kärnteknisk verksamhet. Lag (2008:335).

Utgifter för fusion eller fission

7 § Utgifter som överlåtande och övertagande företag har i samband med fusion eller fission ska dras av. Lag (2007:1419).

Organisationsutgifter

8 § Utgifter som ett aktiebolag har i samband med aktieutdelning och förändring av aktiekapitalet samt andra utgifter för bolagets förvaltning ska dras av. Utgifter som en ekonomisk förening har i samband med förändring av föreningens medlems- och förlagsinsatser samt andra utgifter för föreningens förvaltning ska dras av. Lag (2007:1419).

Forskning och utveckling

9 § Utgifter för forskning och utveckling som har eller kan antas få betydelse för näringsverksamheten ska dras av. Detta gäller även utgifter för att få information om sådan forskning och utveckling.

Bestämmelserna i denna lag om att utgifter för anskaffning av vissa tillgångar ska dras av genom årliga värdeminskningssavdrag tillämpas också på utgifter som avses i första stycket. Lag (2007:1419).

Bidrag till Tekniska museet

10 § Bidrag till Stiftelsen Tekniska museet ska dras av. Lag (2007:1419).

Avgifter och bidrag till Svenska Filminstitutet

11 § Avdrag ska göras för sådana avgifter och bidrag till Stiftelsen Svenska Filminstitutet som avses i ett avtal som träffats den 15 september 2005 mellan å ena sidan staten och å andra sidan Sveriges Biografägareförbund, Folkets Hus och Parker, Riksföreningen Våra Gårdar, Sveriges Filmuthyrareförening u.p.a., Svenska Filmdistributörers Förening u.p.a., Föreningen Sveriges Filmproducenter, Sveriges Television AB, TV 4 AB (publ.), Modern Times Group MTG AB, Kanal 5 AB och C More Entertainment AB. Lag (2007:1419).

16 kap. 11 § även ändrad genom lag (2005:1146) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. 16 kap. 11 § i sin äldre lydelse tillämpas på avgifter och bidrag som lämnats för tid före ikraftträdandet. I dessa fall skall vad som sägs om avdragsrätt även gälla för sådana avgifter och bidrag som avses i ett avtal som träffats den 29 april 1999 mellan å ena sidan staten och å andra sidan Sveriges Biografägareförbund, Folkets Husföreningarnas Riksorganisation, Riksföreningen Våra Gårdar, Sveriges Filmuthyrareförening u.p.a., Föreningen Sveriges Filmproducenter, Sveriges Television AB och TV 4 AB (publ.). T.o.m. den 31 december 2005 hade 16 kap. 11 § följande lydelse.

11 § Avdrag skall göras för sådana avgifter och bidrag till Stiftelsen Svenska Filminstitutet som avses i ett avtal som träffats den 3 september 1992 mellan å ena sidan staten och å andra sidan Sveriges Biografägareförbund, Folkets Husföreningarnas Riksorganisation, Riksföreningen Våra Gårdar, Sveriges Filmuthyrareförening u.p.a., Föreningen Sveriges Filmproducenter, Sveriges Videodistributörers Förening (VHF), VideoHandelns Samarbetsorganisation (VHS), VIDSAM-Videouthyramas Samarbetsorganisation (VIDSAM), Sveriges Television AB och Nordisk Television AB.

Bidrag till utvecklingsbolag

12 § Bidrag som lämnas utan villkor till ett regionalt utvecklingsbolag eller dess moderbolag ska dras av, om utvecklingsbolaget med stöd av 1 § lagen (1994:77) om beslutanderätt för regionala utvecklingsbolag har fått rätt att pröva frågor om stöd till näringsidkare. Lag (2007:1419).

Avgifter till arbetsgivarorganisationer

13 § Avgifter till arbetsgivarorganisationer ska dras av till den del de avser medel för konfliktändamål. Bedömningen av vad avgifterna avser får grundas på uppgifter i organisationens budget, om inte särskilda skäl talar mot det. Vid denna bedömning ska avgifterna i första hand anses bli använda för annat än konfliktändamål. Lag (2007:1419).

Avsättning till personalstiftelser

14 § Belopp som förs över till en personalstiftelse enligt lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. ska dras av. Lag (2007:1419).

Arbetsrättsliga skadestånd

15 § Skadestånd får inte dras av, om de grundas på lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet eller någon annan lag som gäller förhållandet mellan arbetsgivare och arbetstagare och avser annat än ekonomisk skada.

Mervärdesskatt

16 § Sådan ingående skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som medför rätt till avdrag enligt 8 kap. eller återbetalning enligt 10 kap. nämnda lag får inte dras av.

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har återfört ingående skatt på grund av jämkning enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen, ska summan av jämkningsbeloppen för den återstående korrigeringsperioden dras av till den del jämkningen avser mervärdesskatt på sådana utgifter som har dragits av omedelbart vid taxeringen.

Mervärdesskatt ska dras av om skatten avser utgående skatt som i strid med 15 kap. 6 § första stycket har tagits upp som intäkt och som har betalats in till staten. Om denna mervärdesskatt sätts ned ska motsvarande del av avdraget återföras. Lag (2007:1419).

Särskilda skatter och avkastningsskatt på pensionsmedel

17 § Särskilda skatter och avgifter som avser näringsverksamheten ska dras av. Om skatten eller avgiften sätts ned, ska motsvarande del av avdraget återföras det beskattningsår då debiteringen ändras.

Avkastningsskatt som beräknas på avsättning i balansräkning med tillämpning av 3 § femte stycket lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel ska dras av. Om skatten sätts ned, ska motsvarande del av avdraget återföras det beskattningsår då debiteringen ändras. Om skatten sätts ned genom avräkning av utländsk skatt, hindrar detta inte att hela skattebeloppet dras av.

Andra stycket tillämpas också på avkastningsskatt som med tillämpning av 3 § tionde stycket lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel beräknas på värdet av ett avtal om tjänstepension med villkor som innebär att det utländska tjänstepensionsinstitutet kan likställas med en pensionsstiftelse enligt lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.

I 29–31 §§ finns bestämmelser om egenavgifter. Lag (2008:134).

Utländska skatter

18 § Betald utländsk skatt dras av enligt bestämmelserna i 19 §. Skatt som avser inkomster som beskattats i en utländsk stat och som inte ska tas upp som intäkt i Sverige får dock inte dras av. Inte heller skatt som avser inkomster som ska undantas från beskattning i Sverige på grund av skatteavtal får dras av.

Återbetalas skatt för vilken avdrag har gjorts, ska motsvarande del av avdraget återföras. Lag (2008:1351).

Lag (2008:1351) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. T.o.m. den 31 december 2008 hade 16 kap. 18 § följande lydelse.

18 § Betald utländsk skatt ska dras av enligt bestämmelserna i 19 §. Skatt som avser inkomster som beskattats i en utländsk stat och som inte ska tas upp som intäkt i Sverige ska dock inte dras av. Inte heller skatt som avser inkomster som ska undantas från beskattning i Sverige på grund av skatteavtal ska dras av.

Återbetalas skatten, ska motsvarande del av avdraget återföras. Lag (2007:1419).

19 § Utländsk särskild skatt som avser näringsverksamheten ska dras av.

Allmän skatt till en utländsk stat, utom sådan som belöper sig på lågbeskattade inkomster som beskattas enligt 39 a kap., får dras av om den skattskyldige begär det, om skatten har betalats av en obegränsat skattskyldig person eller en begränsat skattskyldig person med fast driftställe i Sverige på inkomster som anses ha sitt ursprung i den utländska staten. Med allmän skatt till en utländsk stat likställs skatt till en utländsk delstat, provins eller kommun.

Med skatt på inkomster likställs skatt på sådan förmögenhet som de inkomster som avses i andra stycket kommer från. Detta gäller dock inte om skatten huvudsakligen har karaktären av engångsskatt. Lag (2008:1351).

Lag (2008:1351) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. T.o.m. den 31 december 2008 hade 16 kap. 19 § andra stycket följande lydelse.

Allmän skatt till en utländsk stat, utom sådan som belöper sig på lågbeskattade inkomster som beskattas enligt 39 a kap., ska dras av, om den har betalats av en obegränsat skattskyldig person eller en begränsat skattskyldig person med fast driftställe i Sverige på inkomster som anses ha sitt ursprung i den utländska staten. Med allmän skatt till en utländsk stat likställs skatt till en utländsk delstat, provins eller kommun.

Förluster av kontanta medel

20 § Förluster av kontanta medel genom brott får dras av bara om det klart framgår att förutsättningarna för avdrag är uppfyllda. Avdrag för förlust av kontanta medel genom stöld eller rån får inte göras med större belopp än vad som motsvarar normalt innehav av kontanter i näringsverksamheten, om det inte finns särskilda skäl.

Lantmäteriförrättningsutgifter

20 a § Lantmäteriförrättningsutgifter för omarrondering som är ett led i jordbrukets eller skogsbrukets yttre rationalisering ska dras av omedelbart. Lag (2007:1419).

Brandförsäkringar för all framtid

21 § Om en brandförsäkring tas för all framtid och premien enligt försäkringsavtalet betalas på en gång, ska bara fem procent av premien dras av.

Om premien enligt försäkringsavtalet i stället ska betalas under ett bestämt antal år med lika stort belopp varje år, ska avdrag göras vart och ett av dessa år enligt följande tabell:

Det hela antal år från avtalets ingående under vilka premien ska betalas	Avdrag i procent av den för året betalda premien
högst 4 år	5 %
5 till och med 7 år	10 %
8 " " " 10 år	15 %
11 " " " 13 år	20 %
14 " " " 16 år	25 %
17 " " " 19 år	30 %
20 " " " 23 år	35 %
minst 24 år	40 %

Lag (2007:1419).

Hälso- och sjukvård m.m.

22 § Utgifter för sådan hälso- och sjukvård i Sverige som inte är offentligt finansierad får inte dras av. Utgifterna ska dock dras av om de avser en anställd, en enskild näringsidkare eller en delägare i ett svenskt handelsbolag som inte omfattas av den offentligt finansierade vården.

Utgifter för hälso- och sjukvård och läkemedel utomlands, ska dras av om de uppkommit vid insjuknande i samband med tjänstgöring utomlands. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 16 kap. 22 § första stycket följande lydelse.

22 § Utgifter för sådan hälso- och sjukvård i Sverige som inte är offentligt finansierad får inte dras av. Utgifterna ska dock dras av om de avser en anställd, en enskild näringsidkare eller en delägare i ett svenskt handelsbolag som inte omfattas av den offentligt finansierade vården enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring eller någon annan svensk författning.

23 § Utgifter för företagshälsovård, för vaccinationer som betingas av näringsverksamheten och för sådan nödvändig tandbehandling som avses i 11 kap. 18 § ska dras av. Lag (2007:1419).

24 § Utgifter för arbetslivsinriktade rehabiliteringsåtgärder ska dras av, om arbetsgivaren ska svara för dem enligt 30 kap. socialförsäkringsbalken eller rehabiliteringen syftar till att den anställde ska kunna fortsätta att förvärvsarbeta. Avdrag för sådana utgifter ska också göras av en enskild näringsidkare eller av en delägare i ett svenskt handelsbolag, om rehabiliteringen syftar till att han ska kunna fortsätta sitt förvärvsarbete. Även utgifter för förebyggande behandling ska dras av, om behandlingen har ett sådant syfte. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 16 kap. 24 § följande lydelse.

24 § Utgifter för arbetslivsinriktade rehabiliteringsåtgärder ska dras av, om arbetsgivaren ska svara för dem enligt 22 kap. lagen (1962:381) om allmän försäkring eller rehabiliteringen syftar till att den anställde ska kunna fortsätta att förvärvsarbeta. Avdrag för sådana utgifter ska också göras av en enskild näringsidkare eller av en delägare i ett svenskt handelsbolag, om rehabiliteringen syftar till att han ska kunna fortsätta sitt förvärvsarbete. Även utgifter för förebyggande behandling ska dras av, om behandlingen har ett sådant syfte. Lag (2007:1419).

Grupplivförsäkringar

25 § Premie för grupplivförsäkring som en näringsidkare tecknar för egen del ska dras av.

Om försäkringsersättningen utfaller efter väsentligt förmånligare grunder än vad som gäller enligt grupplivförsäkring för statligt anställda, ska bara den del av premien dras av som kan anses motsvara förmåner enligt grupplivförsäkring för statligt anställda. Lag (2007:1419).

Reseskyddsförsäkringar

26 § Premie för reseskyddsförsäkring avseende resor som en näringsidkare gör i näringsverksamheten ska dras av. Lag (2007:1419).

Utgifter för resor med egen bil

27 § Utgifter för resor som en näringsidkare gör med egen bil i näringsverksamheten ska dras av med 1 krona och 85 öre för varje kilometer. Detta gäller dock inte om bilen är en tillgång i näringsverksamheten.

Om en sådan delägare i ett svenskt handelsbolag som ska uttagsbeskattas för bilförmån från bolaget använder bilen för resor i näringsverksamheten och betalar samtliga utgifter för drivmedel som är förenade med resorna, ska utgifter för

dieselolja dras av med 65 öre för varje kilometer och utgifter för annat drivmedel med 95 öre för varje kilometer. Lag (2007:1388).

Lag (2007:1388) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Ändringen av 12 kap. 29 §, innebar att "80 öre" ersattes av "85 öre", "60 öre" ersattes av "65 öre" och att "90 öre" ersattes av "95 öre".

16 kap. 27 § även ändrad genom lag (2005:826) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 16 kap. 27 § första stycket följande lydelse.

27 § Utgifter för resor som en näringsidkare gör med egen bil i näringsverksamheten skall dras av med 1 krona och 70 öre för varje kilometer. Detta gäller dock inte om bilen är en tillgång i näringsverksamheten.

Arbetsresor

28 § I fråga om utgifter för resor till och från arbetsplatsen och begränsning i avdragsrätten för sådana utgifter tillämpas bestämmelserna i 12 kap. 2 och 26–30 §§. Om den skattskyldige har utgifter för sådana resor både i inkomstslaget tjänst och i inkomstslaget näringsverksamhet, ska begränsningen avse de sammanlagda utgifterna och i första hand medföra en minskning av avdraget i inkomstslaget tjänst. Lag (2007:1419).

Ökade levnadskostnader vid resor i näringsverksamheten

28 a § Om den skattskyldige har ökade levnadskostnader på grund av sådana resor i näringsverksamheten som är förenade med övernattningsort utanför den vanliga verksamhetsorten, tillämpas bestämmelserna om ökade levnadskostnader vid tjänsteresor i 12 kap. 7 §, 8 § första och andra styckena samt 10–13 och 16 §§.

Vad som sägs i dessa bestämmelser om tjänsteresa ska i stället avse resa i näringsverksamheten.

När arbetet utanför den vanliga verksamhetsorten varit förlagt till samma ort under mer än tre månader i en följd, gäller inte första stycket längre. En resa i näringsverksamheten anses pågå i en följd om den inte bryts av uppehåll som beror på att arbetet förläggs till en annan ort under minst fyra veckor. Lag (2007:1419).

Ökade levnadskostnader för yrkesfiskare

28 b § En yrkesfiskare som i näringsverksamheten gör fiskeresor som är förenade med övernattningsort utanför hemorten ska dra av sina ökade levnadskostnader på grund av vistelsen utanför hemorten. Lag (2007:1419).

Egenavgifter

29 § Debiterade egenavgifter ska dras av till den del de avser näringsverksamheten. Om avgifterna sätts ned ska motsvarande del av avdraget återföras det beskattningsår då debiteringen ändras.

Avdrag ska dessutom göras för ett belopp som sätts av för att täcka egenavgifterna för beskattningsåret. Avdraget ska återföras det följande beskattningsåret. Lag (2007:1419).

30 § Avdrag enligt 29 § andra stycket ska beräknas på ett underlag som motsvarar överskottet i näringsverksamheten före avdraget minskat med

1. sjukpenning eller annan ersättning som avses i 15 kap. 8 §, och
2. inkomst som räknas som inkomst av anställning enligt 59 kap. 8–13 §§ socialförsäkringsbalken och inte omfattas av undantag enligt 59 kap. 23 eller 25 § samma balk.

Avdraget får uppgå till högst 25 procent av underlaget. För sådana inkomster eller skattskyldiga som avses i 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster får dock avdraget uppgå till högst 20 procent. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 16 kap. 30 § första stycket andra ledet följande lydelse.

2. inkomst som räknas som inkomst av anställning enligt 2 kap. 3–5, 15 och 16 §§ lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.

31 § När det gäller svenska handelsbolag ska avdraget för egenavgifter beräknas för varje delägare för sig och avsättningarna göras hos delägarna. Lag (2007:1419).

Pensionsförsäkringar och pensionssparkonton

32 § Premier för pensionsförsäkringar och inbetalningar på pensionssparkonton ska dras av i den omfattning som anges i 59 kap. Lag (2007:1419).

33 § [16 kap. 33 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2001:1168).]

Arbete i bostaden

34 § Om en enskild näringsidkare använder en särskilt inrättad del av sin bostad i näringsverksamheten, ska en skälig del av utgifterna för hyra, värme m.m. dras av. Även andra utgifter för denna del av bostaden ska dras av, om de direkt orsakas av näringsverksamheten. Lag (2007:1419).

35 § Om en enskild näringsidkare arbetar i sin bostad minst 800 timmar under beskattningsåret, får han dra av utgifter för bostaden, även om något särskilt utrymme inte har inrättats. Avdrag får göras med 2 000 kronor per år om arbetet

utförs i en bostad på den skattskyldiges eller hans makes fastighet och med 4 000 kronor per år i annat fall. Är beskattningsåret längre eller kortare än tolv månader ska timantalet och beloppet justeras.

I antalet arbetade timmar får bara sådant arbete räknas med som det med hänsyn till arbetets karaktär är motiverat att utföra i bostaden. Även tillfälligt arbete som räknas till inkomstslaget tjänst får räknas med om det har nära samband med näringsverksamheten. Arbete som utförs av den skattskyldiges barn får räknas med bara om barnet har fyllt 16 år. Arbete som utförs av den skattskyldiges make får räknas med bara om makarna driver verksamheten gemensamt. Lag (2007:1419).

Utgifter innan en näringsverksamhet startar

36 § När en fysisk person startar enskild näringsverksamhet ska han det första beskattningsåret dra av även sådana utgifter i verksamheten som han haft före starten. Han ska dra av utgifter som han har haft under det kalenderår som näringsverksamheten påbörjas och det föregående kalenderåret om utgifterna är av det slaget att omedelbart avdrag för dem ska göras i en näringsverksamhet.

Utgifterna får inte dras av till den del de

1. dragits av på annat sätt,
2. räknas in i anskaffningsvärdet eller anskaffningsutgiften för tillgångar som tillförs näringsverksamheten när denna påbörjas, eller
3. motsvarar inkomster som har uppkommit i verksamheten under den tid som avses i första stycket och som inte har tagits upp som intäkt.

Avdraget får göras bara om det klart framgår att förutsättningarna för avdrag är uppfyllda. Lag (2007:1419).

17 kap. Lager och pågående arbeten

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- definitioner i 2 §,
- lager i 3–22 f §§, och
- pågående arbeten i 23–32 §§. Lag (2006:620).

Lag (2006:620) har trätt i kraft den 1 juli 2006 och tillämpas på beskattningsår som avslutas efter den 30 juni 2006. Om beskattningsåret avslutas efter den 31 maj 2006 men före den 1 juli 2006, tillämpas bestämmelserna i denna lag om den skattskyldige begär det. T.o.m. den 30 juni 2006 hade 17 kap. 1 § andra strecksatsen följande lydelse.

- lager i 3–22 d §§, och

Definitioner

2 § Med anskaffningsvärde, nettoförsäljningsvärde och återanskaffningsvärde avses i detta kapitel detsamma som i 4 kap. 9 § andra–fjärde styckena årsredovisningslagen (1995:1554) eller i förekommande fall 4 kap. 5 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller 4 kap. 4 § lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.

Med verkligt värde avses i detta kapitel detsamma som i 4 kap. 14 a § andra stycket årsredovisningslagen.

Om en enskild näringsidkare upprättar ett förenklat årsbokslut enligt 6 kap. 6 § bokföringslagen (1999:1078), avses med anskaffningsvärde det värde som följer av god redovisningssed. Lag (2010:1528).

Lager

Huvudregler

3 § En tillgång som är avsedd för omsättning eller förbrukning (lagertillgång) får inte tas upp till lägre värde än det lägsta av anskaffningsvärdet och nettoförsäljningsvärdet, om inte annat följer av 4 § eller 4 a §. Om det finns särskilda skäl, får återanskaffningsvärdet, i förekommande fall med avdrag för inkurans, eller något annat värde som är förenligt med 2 kap. 2 och 3 §§ årsredovisningslagen (1995:1554) användas i stället för nettoförsäljningsvärdet. Särskilda bestämmelser om djur i jordbruk och renskötsel finns i 5 §. Bestämmelser om nedskrivning på rätt till leverans finns i 22 §.

När anskaffningsvärdet bestäms, ska de lagertillgångar som finns kvar i lagret vid beskattningsårets utgång anses vara de som anskaffats eller tillverkats senast. Lag (2007:1419).

17 kap. 3 § även ändrad genom lag (2006:908) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2006. Ändringen av 17 kap. 3 § första stycket innebar att "eller 4 a §" infördes.

4 § Lagret får tas upp till lägst 97 procent av lagertillgångarnas sammanlagda anskaffningsvärde. Detta gäller dock inte lager av

1. fastigheter och liknande tillgångar,
2. aktier, obligationer, lånefordringar och liknande tillgångar,
3. elcertifikat, samt
4. utsläppsrätter, utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar. Lag (2006:620).

Lag (2006:620) har trätt i kraft den 1 juli 2006 och tillämpas på beskattningsår som avslutas efter den 30 juni 2006. Om beskattningsåret avslutas efter den 31 maj 2006 men före den 1 juli 2006, tillämpas bestämmelserna i denna lag om den skattskyldige begär det. T.o.m. den 30 juni 2006 hade 17 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Lagret får tas upp till lägst 97 procent av lagertillgångarnas sammanlagda anskaffningsvärde. Detta gäller dock inte lager av

1. fastigheter och liknande tillgångar,
2. aktier, obligationer, lånefordringar och liknande tillgångar, samt
3. elcertifikat.
4. utsläppsrätter. Lag (2004:1332).

4 a § Om en enskild näringsidkare upprättar ett förenklat årsbokslut enligt 6 kap. 6 § bokföringslagen (1999:1078), behöver något värde på lagertillgångarna inte tas upp om lagrets sammanlagda värde uppgår till högst 5 000 kronor. Lag (2010:1528).

Djur

5 § Djur i jordbruk och renskötsel anses alltid som lagertillgångar. Djurlager får inte tas upp till lägre värde än 85 procent av den genomsnittliga produktionsutgiften för djur av det slag och den ålderssammansättning som det är fråga om. Djuren behöver dock inte i något fall tas upp till ett högre värde än som motsvarar djurens sammanlagda nettoförsäljningsvärde.

Om den genomsnittliga produktionsutgiften uppenbarligen inte motsvarar anskaffningsvärdet, t.ex. för särskilt dyrbara avelsdjur, ska djuret tas upp till lägst 85 procent av det lägsta av anskaffningsvärdet och nettoförsäljningsvärdet. Lag (2007:1419).

Andelar som förvärvas genom vissa utdelningar och utskiftningar

6 § För andelar som förvärvas genom sådan utdelning av andelar i dotterbolag som avses i 42 kap. 16 §, anses som anskaffningsvärde så stor del av anskaffningsvärdet för aktierna i moderbolaget som motsvarar den förändring i marknadsvärdet som utdelningen medför för dessa aktier. Anskaffningsvärdet för aktierna i moderbolaget ska minskas i motsvarande mån.

Om den som förvärvar andelar genom utdelning utan att äga aktier i moderbolaget lämnar ersättning för rätten till utdelning, anses ersättningen som anskaffningsvärde. Om någon ersättning inte lämnas, är anskaffningsvärdet noll. Lag (2007:1419).

7 § För aktier som förvärvas genom utskiftning från en ekonomisk förening vid en sådan ombildning av en ekonomisk förening till aktiebolag som avses i 42 kap. 20 §, ska som anskaffningsvärde anses anskaffningsvärdet för andelarna i den förening som skiftar ut aktierna. Lag (2007:1419).

Partiella fissioner

7 a § För andelar som tas emot vid en partiell fission anses som anskaffningsvärde så stor del av anskaffningsvärdet för andelarna i det överlåtande företaget som motsvarar den förändring i marknadsvärdet som den partiella fissionen medför för dessa andelar. Anskaffningsvärdet för andelarna i det överlåtande företaget ska minskas i motsvarande mån. Lag (2007:1419).

17 kap. 7 a § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet.

Vissa andra andelsförvärv

8 § Om någon förvärvar aktier i ett svenskt aktiebolag och det inte är uppenbart att han genom förvärvet får en tillgång av verkligt och särskilt värde med hänsyn till hans näringsverksamhet, gäller bestämmelserna i 9 och 10 §§.

9 § Aktierna får inte på grund av en nedgång i deras värde tas upp till lägre värde än anskaffningsvärdet, om nedgången beror på utdelning till förvärvaren av medel som fanns hos det utdelande bolaget vid förvärvet och inte motsvarar tillskjutet belopp. Om aktierna, innan sådana medel delas ut, har tagits upp till ett lägre värde än anskaffningsvärdet, får de vid utgången av det beskattningsår då utdelningen sker inte tas upp till ett lägre värde än det skattemässiga värdet vid ingången av samma år, med tillägg av ett belopp som motsvarar skillnaden mellan anskaffningsvärdet och nämnda värde, dock högst av det utdelade beloppet.

10 § Om sådan utdelning som avses i 9 § sker utan att det skattemässiga värdet på aktierna påverkas och detta medför att den skattskyldige efter överlåtelse av aktierna eller upplösning av bolaget redovisar en förlust, ska förlusten minskas med ett belopp som motsvarar utdelningen. Lag (2007:1419).

11 § Vad som sägs om aktier i 8–10 §§ gäller även andelar i svenska ekonomiska föreningar. Med tillskjutet belopp avses då inbetald insats. Bestämmelserna gäller också vid förvärv av andelar i utländska juridiska personer och tillämpas i detta fall även om förvärvaren får en tillgång av verkligt och särskilt värde.

12 § Vid tillämpning av 9–11 §§ anses i första hand andra medel än sådana som motsvarar tillskjutet belopp ha delats ut.

Fusioner och fissioner

13 § I 37 kap. 29 § finns bestämmelser om vad som gäller vid kvalificerade fusioner och fissioner, om andelarna i det överlåtande företaget är lagertillgångar hos det övertagande företaget.

Delägarätter i före detta investmentföretag

14 § I 39 kap. 18 § finns bestämmelser om anskaffningsvärdet för andelarna i ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som tidigare har varit ett investmentföretag en som inte längre anses som ett sådant företag, i fall då avskattning sker hos delägaren.

Sammanläggning, delning eller annan ombildning av investeringsfonder

15 § Sammanläggning eller delning av investeringsfonder enligt 8 kap. 1 § lagen (2004:46) om investeringsfonder ska inte leda till att delägarna ska ta upp en intäkt. Detsamma gäller när en specialfond ombildas till en värdepappersfond.

Efter en sammanläggning eller delning anses som anskaffningsvärde för de nya andelarna det anskaffningsvärde som sammanlagt gällde för de äldre andelarna. Om en fond delas och den skattskyldige får andelar i mer än en nybildad fond, ska det anskaffningsvärde som gällde för de äldre andelarna fördelas på de nya andelarna i förhållande till dessa nybildade fonders värde vid delningen.

Bestämmelser om fonderna finns i 39 kap. 20 §. Lag (2009:357).

Lag (2009:357) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 17 kap. 15 § följande lydelse.

15 § Sammanläggning eller delning av investeringsfonder enligt 8 kap. 1 § lagen (2004:46) om investeringsfonder ska inte leda till att delägarna ska ta upp en intäkt.

Efter en sådan ombildning anses som anskaffningsvärde för de nya andelarna det anskaffningsvärde som sammanlagt gällde för de äldre andelarna. Om en fond delas och den skattskyldige får andelar i mer än en nybildad fond ska det anskaffningsvärde som gällde för de äldre andelarna fördelas på de nya andelarna i förhållande till dessa nybildade fonders värde vid delningen.

Bestämmelser om fonderna finns i 39 kap. 20 §. Lag (2007:1419).

Uppskovsgrundande andelsbyten

16 § I 49 kap. finns bestämmelser om uppskov med beskattningen vid uppskovsgrundande andelsbyten. Lag (2001:1176).

Försäkringsföretag

17 § Ett försäkringsföretags placeringstillgångar enligt lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag ska behandlas som lagertillgångar. Andra placeringstillgångar än sådana finansiella instrument som ska värderas enligt 20–20 c §§ får vid beskattningen tas upp till det lägsta av anskaffningsvärdet och nettoförsäljningsvärdet även om de tagits upp till ett högre värde i räkenskaperna. Lag (2007:1419).

18 § Vad som sägs i 17 § gäller inte för kontorsfastigheter som huvudsakligen är avsedda för försäkringsrörelsen och inte heller för andelar i dotterföretag och intresseföretag.

Finansiella instrument

19 § Med *finansiellt instrument* avses i 19 a–20 c §§ detsamma som i 4 kap. 14 a och 14 c §§ årsredovisningslagen (1995:1554). Lag (2007:552).

Lag (2007:552) har trätt i kraft den 1 november 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. T.o.m. den 31 oktober 2007 hade 17 kap. 19 § följande lydelse.

19 § Med *finansiellt instrument* avses i 19 a–20 c §§ detsamma som i 4 kap. 14 a och 14 c §§ årsredovisningslagen (1995:1554).

Bestämmelserna i 19 a–20 c §§ gäller inte i fråga om elcertifikat, utsläppsrätter, utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar som innehas av

1. skattskyldiga som avses i 22 a och b §§, eller
2. företag som enligt 22 c § ingår i samma intressegemenskap som en sådan skattskyldig som avses i 1. Lag (2006:620).

19 a § Med *företag i intressegemenskap* avses i 20–20 c §§

- företag som med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag till varandra, och
- i fråga om företag som, direkt eller indirekt, äger andel i ett handelsbolag, företaget och handelsbolaget.

Ett företag ska anses ingå i en intressegemenskap bara till den del det är skattskyldigt i Sverige för sådan verksamhet där lager av finansiella instrument ingår. I fråga om handelsbolag ska i stället gälla att delägaren är skattskyldig i Sverige för sådan verksamhet. Lag (2007:1419).

20 § Lager av finansiella instrument ska tas upp till det verkliga värdet. Lagret får dock tas upp till det samlade anskaffningsvärdet om samtliga företag som ingår i samma intressegemenskap tar upp sina respektive lager av finansiella instrument till det samlade anskaffningsvärdet.

Ett finansiellt instrument som har ett negativt värde ska anses ingå i lagret, om det skulle ha varit lager om det hade haft ett positivt värde. Lag (2007:1419).

20 a § Om det i ett lager av finansiella instrument ingår säkringsinstrument, ska dessa tas upp till anskaffningsvärdet. Med säkringsinstrument avses i denna paragraf ett finansiellt instrument som säkrar andra poster i företaget än sådana som är lager och som i räkenskaperna får redovisas enligt principerna för säkringsredovisning. Lag (2007:1419).

20 b § För finansiella instrument som tas upp till anskaffningsvärdet enligt 20 och 20 a §§ ska detta värde bestämmas utan hänsyn till överlåtelse mellan företag som ingår i samma intressegemenskap. Lag (2007:1419).

20 c § Om ett finansiellt instrument som ingår i lagret överlåts med förlust till ett företag i samma intressegemenskap och det finansiella instrumentet inte är lager hos den nya ägaren får förlusten dras av som kostnad först när

1. det inträffar en omständighet som gör att tillgången inte längre existerar eller inte längre innehas av ett företag som ingår i intressegemenskapen, eller

2. tillgången återigen blir lager hos ett företag i intressegemenskapen. Lag (2003:1102).

Höjning av lagervärdet vid viss utdelning

21 § Det värde som tillgångarna har tagits upp till enligt 17 och 20–20 b §§ ska höjas till den del företaget har delat ut medel eller på något annat sätt förfogat över vinst på ett sätt som inte lagligen hade kunnat ske om tillgångarna tagits upp till samma värde i räkenskaperna som vid beskattningen. Lag (2007:1419).

Kontraktshandling

22 § Avdrag får göras för nedskrivning av värdet på rätten till leverans av lagertillgångar som köpts men ännu inte levererats (kontraktshandling).

Avdrag får göras bara om inköpspriset för tillgångar av samma slag vid beskattningsårets utgång understiger det avtalade priset och högst med ett belopp som motsvarar skillnaden.

Elcertifikat och utsläppsrätter m.m.

22 a § Elcertifikat behandlas som lagertillgångar om den skattskyldige

1. innehar en sådan anläggning som berättigar den skattskyldige att bli tilldelad elcertifikat enligt 2 kap. lagen (2003:113) om elcertifikat, eller

2. i näringsverksamhet är kvotpliktig enligt 4 kap. lagen om elcertifikat. Lag (2006:983).

Lag (2006:983) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2006. En skattskyldig som till följd av 4 kap. 6 § andra stycket lagen (2003:113) om elcertifikat i sin lydelse före den 1 januari 2007 var registrerad för att hantera kvotplikten skall anses som kvotpliktig för tiden fram till och med tidpunkten för annullering av elcertifikat enligt lagen om elcertifikat i dess lydelse från och med den 1 januari 2007. T.o.m. den 31 december 2006 hade 17 kap. 22 a § följande lydelse.

22 a § Elcertifikat behandlas som lagertillgångar om den skattskyldige

1. innehar en sådan anläggning som berättigar den skattskyldige att bli tilldelad elcertifikat enligt 2 kap. lagen (2003:113) om elcertifikat, eller

2. i näringsverksamhet hanterar sin egen eller någon annans kvotplikt enligt 4 kap. lagen om elcertifikat. Lag (2006:620).

17 kap. 22 a § har även ändrats genom lag (2006:620) som har trätt i kraft den 1 juli 2006 och tillämpas på beskattningsår som avslutas efter den 30 juni 2006. Om beskattningsåret avslutas efter den 31 maj 2006 men före den 1 juli 2006, tillämpas bestämmelserna i denna lag om den skattskyldige begär det. T.o.m. den 30 juni 2006 hade 17 kap. 22 a § följande lydelse.

22 a § Utsläppsrätter och elcertifikat behandlas som lagertillgångar om den skattskyldige

1. driver en sådan verksamhet som berättigar den skattskyldige att bli tilldelad utsläppsrätter enligt 3 kap. lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter,

2. innehar en sådan anläggning som berättigar den skattskyldige att bli tilldelad elcertifikat enligt 2 kap. lagen (2003:113) om elcertifikat, eller

3. i näringsverksamhet hanterar sin egen eller någon annans kvotplikt enligt 4 kap. lagen om elcertifikat. Lag (2004:1332).

22 b § Utsläppsrätter behandlas som lagertillgångar om den skattskyldige driver en sådan verksamhet som berättigar den skattskyldige att bli tilldelad utsläppsrätter enligt 3 kap. lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter.

Utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar behandlas som lagertillgångar om den skattskyldige

1. har tilldelats sådana, eller
2. driver en sådan verksamhet som berättigar den skattskyldige att bli tilldelad utsläppsrätter enligt 3 kap. lagen om handel med utsläppsrätter. Lag (2006:620).

Lag (2006:620) har trätt i kraft den 1 juli 2006 och tillämpas på beskattningsår som avslutas efter den 30 juni 2006. Om beskattningsåret avslutas efter den 31 maj 2006 men före den 1 juli 2006, tillämpas bestämmelserna i denna lag om den skattskyldige begär det. T.o.m. den 30 juni 2006 hade 17 kap. 22 b § följande lydelse.

22 b § Med *företag i intressegemenskap* avses i 22 c och 22 d §§

- företag som med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag till varandra, och
- i fråga om handelsbolag, handelsbolaget och ett annat företag som ingår i samma koncern som bolaget.

Ett företag skall anses ingå i en intressegemenskap bara till den del det är skattskyldigt i Sverige för innehav av eller kapitalvinst på utsläppsrätter eller elcertifikat. I fråga om handelsbolag skall i stället gälla att delägaren är skattskyldig i Sverige för sådant innehav eller sådan vinst. Lag (2004:1332).

22 c § Med *företag i intressegemenskap* avses i 22 d–f §§

- företag som med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag till varandra, och
- i fråga om handelsbolag, handelsbolaget och ett annat företag som ingår i samma koncern som bolaget.

Ett företag ska anses ingå i en intressegemenskap bara till den del det är skattskyldigt i Sverige för innehav av eller kapitalvinst på, elcertifikat, utsläppsrätter utsläppsminskningenheter eller certifierade utsläppsminskningar. I fråga om handelsbolag ska i stället gälla att delägaren är skattskyldig i Sverige för sådant innehav eller sådan vinst. Lag (2007:1419).

17 kap. 22 c § även ändrad genom lag (2006:620) som har trätt i kraft den 1 juli 2006 och tillämpas på beskattningsår som avslutas efter den 30 juni 2006. Om beskattningsåret avslutas efter den 31 maj 2006 men före den 1 juli 2006, tillämpas bestämmelserna i denna lag om den skattskyldige begär det. T.o.m. den 30 juni 2006 hade 17 kap. 22 c § följande lydelse.

22 c § Sådana skattskyldiga som avses i 22 a § och företag som ingår i samma intressegemenskap som en sådan skattskyldig skall ta upp lager av utsläppsrätter och elcertifikat till nettoförsäljningsvärdet. Lagret av utsläppsrätter eller elcertifikat får dock tas upp till anskaffningsvärdet om samtliga företag i intressegemenskapen tar upp sina respektive lager av sådana tillgångar till anskaffningsvärdet. Lag (2004:1332).

22 d § Sådana skattskyldiga som avses i 22 a § och företag som ingår i samma intressegemenskap som en sådan skattskyldig ska ta upp lager av utsläppsrätter och elcertifikat till nettoförsäljningsvärdet. Lagret får dock tas upp till anskaff-

ningsvärdet om samtliga företag i intressegemenskapen tar upp sina respektive lager av sådana tillgångar till anskaffningsvärdet. Lag (2007:1419).

17 kap. 22 d § även ändrad genom lag (2006:620) som har trätt i kraft den 1 juli 2006 och tillämpas på beskattningsår som avslutas efter den 30 juni 2006. Om beskattningsåret avslutas efter den 31 maj 2006 men före den 1 juli 2006, tillämpas bestämmelserna i denna lag om den skattskyldige begär det. T.o.m. den 30 juni 2006 hade 17 kap. 22 d § följande lydelse.

22 d § Om sammanlagda utsläpp eller kvotplikter inte motsvaras av innehavda utsläppsrätter eller elcertifikat vid beskattningsårets utgång, får avdrag bara göras för den skuld som motsvarar mellanskillnaden. Avdraget skall återföras det följande beskattningsåret. De sammanlagda avdragen hos företag i intressegemenskapen får uppgå högst till ett belopp som motsvarar skillnaden mellan företagets samlade utsläpp respektive kvotplikter och företagets samlade innehav av utsläppsrätter respektive elcertifikat. Lag (2004:1332).

22 e § Sådana skattskyldiga som avses i 22 b § och företag som ingår i samma intressegemenskap som en sådan skattskyldig ska ta upp lager av utsläppsrätter, utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar till nettoförsäljningsvärdet. Lagret får dock tas upp till anskaffningsvärdet om samtliga företag i intressegemenskapen tar upp sina respektive lager av sådana tillgångar till anskaffningsvärdet. Lag (2007:1419).

17 kap. 22 d § även ändrad genom lag (2006:620) som har trätt i kraft den 1 juli 2006 och tillämpas på beskattningsår som avslutas efter den 30 juni 2006. Om beskattningsåret avslutas efter den 31 maj 2006 men före den 1 juli 2006, tillämpas bestämmelserna i denna lag om den skattskyldige begär det.

22 f § Om sammanlagda utsläpp eller kvotplikter inte motsvaras av innehavda utsläppsrätter eller elcertifikat vid beskattningsårets utgång, får avdrag bara göras för den skuld som motsvarar mellanskillnaden. Avdraget ska återföras det följande beskattningsåret. De sammanlagda avdragen hos företag i intressegemenskapen får uppgå högst till ett belopp som motsvarar skillnaden mellan företagets samlade utsläpp respektive kvotplikter och företagets samlade innehav av utsläppsrätter respektive elcertifikat.

Om den skattskyldige får använda utsläppsminskningenheter eller certifierade utsläppsminskningar för att fullgöra sin skyldighet att överlämna utsläppsrätter motsvarande sammanlagda utsläpp enligt lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter, ska de vid tillämpningen av första stycket anses utgöra utsläppsrätter. Lag (2007:1419).

17 kap. 22 d § även ändrad genom lag (2006:620) som har trätt i kraft den 1 juli 2006 och tillämpas på beskattningsår som avslutas efter den 30 juni 2006. Om beskattningsåret avslutas efter den 31 maj 2006 men före den 1 juli 2006, tillämpas bestämmelserna i denna lag om den skattskyldige begär det. T.o.m. den 30 juni 2006 fanns motsvarande bestämmelse i 17 kap. 22 d §.

Pågående arbeten

Huvudregler

23 § Den redovisning som gjorts i räkenskaperna av pågående arbeten i byggnads-, anläggnings-, hantverks- eller konsultrörelse ska följas vid beskattningen om den inte strider mot bestämmelserna i 24–32 §§. Lag (2007:1419).

24 § Inkomsten av de pågående arbetena ska beräknas för

- arbeten på löpande räkning enligt 26, 31 och 32 §§, och
- arbeten till fast pris enligt 27–32 §§.

En enskild näringsidkare som upprättar ett förenklat årsbokslut enligt 6 kap. 6 § bokföringslagen (1999:1078) får tillämpa bestämmelserna om arbeten som utförs på löpande räkning även på arbeten som utförs till fast pris. Lag (2010:1528).

Löpande räkning eller fast pris

25 § Ett arbete anses utfört på löpande räkning om ersättningen uteslutande eller så gott som uteslutande grundar sig på ett på förhand bestämt arvode per tidsenhet, den faktiska tidsåtgången och de eventuella faktiska utgifterna för arbetet. I annat fall anses arbetet utfört till fast pris.

Löpande räkning

26 § Värdet av pågående arbeten som utförs på löpande räkning behöver inte tas upp som tillgång. I stället ska de belopp som den skattskyldige under beskattningsåret fakturerar för arbetena tas upp som intäkt. Lag (2007:1419).

Fast pris

27 § Pågående arbeten som utförs till fast pris och som inte har slutredovisats får inte tas upp till ett lägre värde än det lägsta av anskaffningsvärdet och nettoförsäljningsvärdet.

För byggnads-, anläggnings- och hantverksrörelse får de pågående arbetena trots bestämmelserna i första stycket tas upp till lägst 97 procent av det sammanlagda anskaffningsvärdet. Lag (2003:1102).

28 § Om den skattskyldige får ersättning för arbeten som avses i 27 §, ska beloppet inte tas upp som intäkt utan som en skuld till den för vars räkning arbetet utförs. Lag (2007:1419).

29 § Vid beräkning av anskaffningsvärdet för pågående arbeten ska värdet av sådan arbetsinsats som utförts av den skattskyldige, dennes make eller barn under 16 år inte beaktas.

Om uppdragstagaren är ett svenskt handelsbolag, ska värdet av den arbetsinsats som utförts av delägare i handelsbolaget inte beaktas. Lag (2007:1419).

30 § Om den skattskyldige utför ett arbete till fast pris för någon annans räkning, ska värdet av arbetet beräknas efter vad som är skäligt, om det finns intresse-

gemenskap mellan den skattskyldige och uppdragsgivaren och det finns anledning att anta att bestämmelserna i 27–29 §§ utnyttjats för att den skattskyldige eller uppdragsgivaren ska få en obehörig skatteförmån. Lag (2007:1419).

Underlåtenhet att slutredovisa eller fakturera

31 § Om den skattskyldige i betydande omfattning har låtit bli att slutredovisa eller fakturera belopp som enligt god redovisningssed hade kunnat slutredovisas eller faktureras, ska de belopp som skäligen hade kunnat slutredovisas eller faktureras tas upp som intäkt. Lag (2007:1419).

Justering

32 § Om den skattskyldige gör sannolikt att det belopp som enligt bestämmelserna i detta kapitel ska tas upp som intäkt av pågående arbeten överstiger vad som kan anses förenligt med god redovisningssed, ska intäkten i skäligen utsträckning justeras nedåt. Lag (2007:1419).

Hänvisningar

33 § Särskilda bestämmelser om anskaffningsvärde m.m. för lager och pågående arbeten finns när det gäller

- beskattningsinträde i 20 a kap.,
- uttagsbeskattning i 22 kap. 8 §,
- underprisöverlåtelser i 23 kap. 10 §,
- lagerandelar i fastighetsförvaltande företag i 27 kap. 6 a §,
- näringsbidrag i 29 kap. 7 §,
- ianspråktagande av ersättningsfond i 31 kap. 18 §,
- kvalificerade fusioner och fissioner i 37 kap. 18 §,
- verksamhetsavyttringar i 38 kap. 14 §,
- partiella fissioner i 38 a kap. 14 §, och
- förvärv av tillgångar till underpris från delägare och närstående i 53 kap. 10 och 11 §§. Lag (2008:1063).

Lag (2008:1063) har trätt i kraft den 1 januari 2009. Ändringen innebär att ledet ”- lagerandelar i fastighetsförvaltande företag i 27 kap. 6 a §” tillkommit.

18 kap. Inventarier

Tillämpningsområde

1 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller för maskiner och andra inventarier som är avsedda för stadigvarande bruk. Att byggnads- och markinventarier behandlas som inventarier framgår av 19 kap. 19 § och 20 kap. 15 §.

Som inventarier behandlas också

1. koncessioner, patent, licenser, varumärken, hyresrätter, goodwill och liknande rättigheter som förvärvats från någon annan, och
2. anslutningsavgift eller anläggningsbidrag som avser en nytthet som är knuten till en fastighet och inte till ägaren personligen.

Reparation och underhåll

2 § Utgifter för reparation och underhåll av inventarier får dras av omedelbart.

Avdrag för anskaffning

Värdeminskningsavdrag

3 § Utgifter för att anskaffa inventarier ska dras av genom årliga värdeminskningsavdrag. Avdragen beräknas enligt bestämmelserna i 13–22 §§ om räkenskapsenlig avskrivning och restvärdesavskrivning.

Värdeminskningsavdrag ska inte göras för sådana konstverk och andra tillgångar som kan antas ha ett bestående värde. Lag (2007:1419).

Omedelbart avdrag

4 § För inventarier som är av mindre värde eller kan antas ha en ekonomisk livslängd på högst tre år, får hela utgiften dras av omedelbart. Detta gäller dock inte sådana rättigheter m.m. som avses i 1 § andra stycket.

Med mindre värde avses att anskaffningsvärdet exklusive mervärdesskatt understiger ett halvt prisbasbelopp. Finns det ett naturligt samband mellan flera inventarier, ska de anses vara inventarier av mindre värde bara om det sammanlagda anskaffningsvärdet understiger ett halvt prisbasbelopp. Detsamma gäller i det fall förvärv av olika inventarier kan anses ingå som ett led i en större inventarieanskaffning. Lag (2009:547).

Lag (2009:547) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2008. I fråga om beskattningsår som påbörjats efter den 31 december 2008 och avslutats före ikraftträdandet ska dock, om den skattskyldige begär det, avdragsrätten prövas enligt äldre bestämmelser. Ändringen av 18 kap. 4 § innebar att ett nytt andra stycke infördes.

5 § Om inventarier avyttras, förloras, utrangeras eller tas ut ur näringsverksamheten samma beskattningsår som de anskaffas, ska hela utgiften dras av omedelbart. Lag (2007:1419).

Nyttjanderättshavares avdragsrätt

6 § I 19 kap. 27 och 28 §§ finns bestämmelser om arrendators och annan nyttjanderättshavares anskaffning av inventarier.

Anskaffningsvärde

7 § Anskaffningsvärdet för inventarier är utgiften för förvärvet om de förvärvas genom köp, byte, egen tillverkning eller på liknande sätt. Om inventarierna förvärvas på annat sätt, anses marknadsvärdet vid förvärvet som anskaffningsvärde.

Om en enskild näringsidkare upprättar ett förenklat årsbokslut enligt 6 kap. 6 § bokföringslagen (1999:1078), avses med anskaffningsvärde det värde som följer av god redovisningsred. Lag (2010:1528).

8 § Om inventarierna ingår i en näringsverksamhet som den skattskyldige förvärvar genom bodelning med anledning av makes död eller genom arv eller testamente, anses det skattemässiga värde som gällde för den tidigare ägaren som anskaffningsvärde, om inte särskilda skäl talar emot det.

9 § Om avdrag för kontraktsnedskrivning har gjorts enligt 23 §, är anskaffningsvärdet utgiften för förvärvet minskad med avdraget.

10 § Av 14 kap. 16 § om avskattning vid karaktärsbyte framgår hur anskaffningsvärdet ska bestämmas för inventarier som förs över till en näringsverksamhet från ägarens privategendom.

Om avskattning inte sker i fråga om byggnads- eller markinventarier som hör till en fastighet som var privatbostadsfastighet under det föregående beskattningsåret, är anskaffningsvärdet för dessa inventarier den ursprungliga anskaffningsutgiften minskad med 20 procent för varje beskattningsår som den skattskyldige innehåft inventarierna och fastigheten har varit en privatbostadsfastighet. Lag (2007:1419).

11 § Om den skattskyldige eller en sådan fysisk eller juridisk person eller ett sådant svenskt handelsbolag som står den skattskyldige nära har vidtagit åtgärder för att den skattskyldige ska kunna tillgodoräkna sig ett högre anskaffningsvärde än som framstår som rimligt och det kan antas att detta har gjorts för att någon av dem ska få en obehörig skatteförmån, ska anskaffningsvärdet justeras i skälig mån. Lag (2007:1419).

Hänvisningar

12 § Särskilda bestämmelser om anskaffningsvärde för inventarier finns när det gäller

- beskattningsinträde i 20 a kap.,
- uttagsbeskattning i 22 kap. 8 §,
- underprisöverlåtelse i 23 kap. 10 §,

- näringsbidrag i 29 kap. 6 §,
- ianspråktagande av ersättningsfond i 31 kap. 18 §,
- kvalificerade fusioner och fissioner i 37 kap. 18 och 20 §§,
- verksamhetsavyttringar i 38 kap. 14 §,
- partiella fissioner i 38 a kap. 14 §, och
- förvärv av tillgångar till underpris från delägare och närstående i 53 kap. 10 och 11 §§. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. Ändringen innebär att ledet ”- partiella fissioner i 38 a kap. 14 §, och” tillkommit.

Räkenskapsenlig avskrivning och restvärdesavskrivning

Huvudregel

13 § Värdeminskingsavdrag får för ett visst beskattningsår göras vid räkenskapsenlig avskrivning med högst 30 procent och vid restvärdesavskrivning med högst 25 procent per år av avskrivningsunderlaget. Om avskrivningsunderlaget uppgår till högst 5 000 kronor, får en enskild näringsidkare som upprättar ett förenklat årsbokslut enligt 6 kap. 6 § bokföringslagen (1999:1078) i stället göra värdeminskingsavdrag med ett belopp som motsvarar hela avskrivningsunderlaget.

Avskrivningsunderlaget består av följande:

1. värdet på inventarierna vid det föregående beskattningsårets utgång
 - vid räkenskapsenlig avskrivning värdet enligt balansräkningen, och
 - vid restvärdesavskrivning det skattemässiga värdet,
2. ökat med anskaffningsvärdet på sådana inventarier som anskaffats under beskattningsåret och som vid utgången av detta fortfarande tillhör näringsverksamheten,
3. minskat med avdrag enligt 15 och 16 §§.

Om beskattningsåret är längre eller kortare än tolv månader, ska värdeminskingsavdraget justeras i motsvarande mån. Lag (2010:1528).

Förutsättningar för räkenskapsenlig avskrivning

14 § Bestämmelserna om räkenskapsenlig avskrivning får tillämpas bara om den skattskyldige haft ordnad bokföring som avslutats med årsbokslut och om avdraget motsvarar avskrivningen i bokslutet.

Första stycket gäller inte vid beräkning av nettoinkomsten eller delägarans andel av lågbeskattade inkomster enligt 39 a kap. 6 och 13 §§. Lag (2003:1086).

Avyttringar

15 § Ett särskilt avdrag får göras om inventarier som anskaffats före beskattningsårets ingång avyttras under beskattningsåret eller den skattskyldige har rätt till försäkringsersättning för sådana inventarier på grund av att de gått förlorade under beskattningsåret. Avdraget motsvarar den intäkt som uppkommer med anledning av avyttringen eller försäkringsfallet. Avdraget får dock inte överstiga avskrivningsunderlaget enligt 13 § före avdraget.

15 a § Om inventarier behandlas som avyttrade på grund av att uttagsbeskattning ska ske enligt bestämmelserna i 22 kap. 5 § 4 eller 5 på grund av ett skatteavtal som har ingåtts med en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, får utöver vad som anges i 15 § det särskilda avdraget inte överstiga det skattemässiga värdet för inventarierna.

Det skattemässiga värdet för inventarier utgörs av en skälig del av det skattemässiga värdet av samtliga inventarier i näringsverksamheten. Lag (2009:1230).

Lag (2009:1230) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2009.

Särskilt hög utgift

16 § Om en särskilt hög utgift för inventarier beror på att de anskaffas för att utnyttjas under en tillfällig konjunktur eller liknande, får merutgiften dras av under anskaffningsåret.

Kompletteringsregel

17 § Oavsett vad som föreskrivs i 13, 15 och 16 §§ får vid räkenskapsenlig avskrivning dras av ett så högt belopp att det skattemässiga värdet inte överstiger anskaffningsvärdet av inventarierna minskat med en beräknad årlig avskrivning med 20 procent. Avdraget får göras särskilt för varje sådant slag av inventarier som avses i 1 § första stycket, andra stycket 1 respektive andra stycket 2.

Justering för ändrad mervärdesskatt

17 a § Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag har jämkat avdrag för ingående skatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen (1994:200), gäller bestämmelserna i andra och tredje styckena till den del det jämkade beloppet avser mervärdesskatt på sådana utgifter som ingår i anskaffningsvärdet för inventarier.

Om den skattskyldige gör avdrag för värdeminskning enligt den räkenskapsenliga avskrivningsmetoden, ska avskrivningsunderlaget enligt 13 § justeras med det belopp som gäller enligt god redovisningssed. Vid beräkning enligt 17 § ska anskaffningsvärdet justeras med motsvarande belopp.

Om den skattskyldige gör avdrag för värdeminskning enligt restvärdesmetoden, ska avskrivningsunderlaget enligt 13 § justeras med summan av jämningsbeloppen för den återstående korrigeringsstiden. Lag (2007:1419).

17 b § Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har dragit av ingående skatt enligt 9 kap. 8 § mervärdesskattelagen (1994:200), ska avskrivningsunderlaget enligt 13 § respektive anskaffningsvärdet enligt 17 § minskas med det avdragna beloppet till den del detta avser mervärdesskatt på sådana utgifter som ingår i anskaffningsvärdet för inventarier. Lag (2007:1419).

17 c § Om justering enligt 17 a eller b §§ medför att avskrivningsunderlaget enligt 13 § blir negativt, ska detta anses vara noll. Ett belopp som motsvarar det negativa beloppet ska i stället tas upp som intäkt. Lag (2007:1419).

Lågt verkligt värde

18 § Om det skattemässiga värdet skulle komma att överstiga det verkliga värdet på inventarierna, får ytterligare avdrag göras med ett belopp som motsvarar skillnaden.

Vid tillämpning av första stycket ska det bortses från värdet på sådana inventarier vars anskaffningsutgifter dragits av omedelbart med stöd av 4 § första meningen. Lag (2007:1419).

För stora avskrivningar i räkenskaperna

19 § Vid räkenskapsenlig avskrivning gäller följande, om avskrivning har gjorts med högre belopp i räkenskaperna än vad som godtagits vid beskattningen. Värdet på inventarierna enligt balansräkningen vid beskattningsårets utgång ska ligga till grund för beräkning av avskrivningsunderlaget för nästa beskattningsår. Det överskjutande beloppet ska i stället dras av genom avskrivning med 20 procent per år, räknat från och med beskattningsåret efter det år avskrivning gjordes med ett för högt belopp. Lag (2007:1419).

Övergång till räkenskapsenlig avskrivning

20 § Vid övergång till räkenskapsenlig avskrivning ska vid tillämpning av 13 § andra stycket 1 inventariernas skattemässiga värde vid det föregående beskattningsårets utgång anses som värdet enligt balansräkningen, om årsredovisning eller årsbokslut inte har upprättats.

Om årsredovisning eller årsbokslut upprättats och värdet på inventarierna inte stämmer överens med det skattemässiga värdet, tillämpas bestämmelserna i 21 och 22 §§. Lag (2007:1419).

21 § Efter övergång till räkenskapsenlig avskrivning ska särskilt avdrag göras för sådana avskrivningar som har gjorts i räkenskaperna före övergången men som inte har dragits av vid beskattningen. Ett sådant belopp dras av genom avskrivning med 20 procent per år räknat från och med det första beskattningsår då räkenskapsenlig avskrivning tillämpas. Lag (2007:1419).

22 § Om en skattskyldig före övergången till räkenskapsenlig avskrivning har gjort högre värdeminskningsskatt vid beskattningen än i räkenskaperna, ska skillnaden mellan värdet enligt balansräkningen och inventariernas skattemässiga värde tas upp som intäkt. Intäkten ska tas upp det första beskattningsår då räkenskapsenlig

avskrivning tillämpas eller, om den skattskyldige begär det, fördelas med lika belopp på det beskattningsåret och de två följande beskattningsåren. Lag (2007:1419).

Kontraktsnedskrivning

23 § Avdrag får göras för nedskrivning av värdet på rätten till leverans av inventarier som köpts men ännu inte levererats (kontraktsnedskrivning). Avdrag får göras bara om inköpspriset för tillgångar av samma slag vid beskattningsårets utgång understiger det avtalade priset och högst med ett belopp som motsvarar mellanskillnaden.

Första stycket gäller inte för sådana rättigheter m.m. som avses i 1 § andra stycket.

19 kap. Byggnader

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- byggnader i 2–25 §§, och
- nyttjanderättshavares förbättringar och anskaffningar av byggnader, markanläggningar och inventarier i 26–29 §§.

Reparation och underhåll samt vissa ändringsarbeten

Huvudregel

2 § Utgifter för reparation och underhåll av en byggnad får dras av omedelbart även om utgifterna i räkenskaperna dras av genom årlig avskrivning.

Utgifter för sådana ändringsarbeten på en byggnad som kan anses normala i den skattskyldiges näringsverksamhet behandlas som utgifter för reparation och underhåll. Hit räknas inte åtgärder som innebär en väsentlig förändring av byggnaden.

I 24 och 25 §§ finns särskilda bestämmelser om reparation och underhåll i samband med statliga räntebidrag. Lag (2003:1074).

Andelshus

3 § En delägare i ett andelshus får inte dra av utgifter för reparation och underhåll av andelshuset omedelbart till den del hans andel av utgifterna överstiger hans andel av tio procent av fastighetens taxeringsvärde året före taxeringsåret.

Av 13 § framgår att utgifter som enligt första stycket inte får dras av omedelbart ska räknas in i anskaffningsvärdet. Lag (2007:1419).

Avdrag för anskaffning

Värdeminskingsavdrag

4 § Utgifter för att anskaffa en byggnad ska dras av genom årliga värdeminskingsavdrag. Lag (2007:1419).

5 § Värdeminskingsavdragen ska beräknas enligt avskrivningsplan efter en viss procentsats per år på byggnadens anskaffningsvärde. Procentsatsen ska bestämmas med hänsyn till byggnadens ekonomiska livslängd. Beräkningen ska göras från den tidpunkt då byggnaden färdigställs eller förvärvas eller i fråga om en förbättring från den tidpunkt den färdigställs. Lag (2007:1419).

Omedelbart avdrag

6 § Om en byggnad är avsedd att användas bara ett fåtal år, får hela utgiften dras av omedelbart.

Utrangering

7 § Utrangeras en byggnad, ska avdrag göras för den del av anskaffningsvärdet som inte har dragits av tidigare. Lag (2007:1419).

Anskaffningsvärde

Huvudregler

8 § Om en byggnad uppförs av den skattskyldige, är anskaffningsvärdet utgiften för att uppföra den.

9 § Om en byggnad förvärvas genom köp, byte eller på liknande sätt, är anskaffningsvärdet utgiften för förvärvet.

I 18 § finns bestämmelser om förvärv av byggnad genom arv, gåva m.m.

Byggnadsinventarier och ledningar

10 § I anskaffningsvärdet för en byggnad som är avsedd för annat ändamål än bostadsändamål ska inte utgifter för byggnadsinventarier räknas in. Vad som menas med byggnadsinventarier framgår av 19–21 §§.

Av 20 kap. 16 § framgår att ledningar för vatten m.m. i vissa fall inte anses som markinventarier utan som byggnad. Lag (2007:1419).

Förvärv av byggnad med mark

11 § Om en byggnad förvärvas tillsammans med den mark som den ligger på, anses så stor del av ersättningen för fastigheten avse byggnaden som det värde för byggnaden som fastställts vid fastighetstaxeringen utgör av fastighetens hela taxeringsvärde. Har något taxeringsvärde inte fastställts, ska beräkningen göras med tillämpning av bestämmelserna för fastighetstaxering.

Ingår sådana industritillbehör som avses i 2 kap. 3 § jordabalken i förvärvet, ska den del av ersättningen som avser dessa räknas bort före beräkningen enligt första stycket.

Om det belopp som avser byggnaden enligt beräkningen i första stycket även omfattar byggnadsinventarier, utgörs anskaffningsvärdet för byggnaden av beloppet minskat med ersättningen för dessa inventarier. Lag (2008:335).

12 § Anskaffningsvärdet för byggnaden ska justeras om den del av ersättningen för fastigheten som enligt beräkningen i 11 § avser annat än byggnaden och byggnadsinventarierna mera avsevärt över- eller understiger värdet av mark, skog, naturtillgångar, särskilda förmåner m.m. som förvärvas.

Har fastigheten del i en samfällighet som är en särskild taxeringsenhet, ska fastighetens andel av samfällighetens taxeringsvärde beaktas vid beräkningen enligt 11 §, om inkomsterna i samfälligheten beskattas hos delägarna. Lag (2007:1419).

Förbättringar m.m.

13 § I anskaffningsvärdet ska också räknas in

1. utgifter för till- eller ombyggnad,
2. sådant värde av en nyttjanderättshavares förbättringar som enligt 29 § ska tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet för fastighetsägaren, och
3. utgifter för reparation och underhåll som inte har kunnat dras av på grund av bestämmelserna i 3 § om andelshus eller i 24 och 25 §§ om statligt räntebidrag. Lag (2007:1419).

Justering av anskaffningsvärdet

14 § Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag har jämkat avdrag för ingående skatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen (1994:200), ska anskaffningsvärdet justeras med summan av jämkningsbeloppen för den återstående korrigerings tiden till den del jämkningen avser mervärdesskatt på sådana utgifter som ingår i anskaffningsvärdet för en byggnad.

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har dragit av ingående skatt enligt 9 kap. 8 § mervärdesskattelagen, ska anskaffningsvärdet minskas med det avdragna beloppet till den del avdraget avser mervärdesskatt på sådana utgifter som ingår i anskaffningsvärdet för en byggnad. Lag (2007:1419).

14 a § Om den skattskyldige eller en sådan fysisk eller juridisk person eller ett sådant svenskt handelsbolag som står den skattskyldige nära har vidtagit åtgärder för att denne ska kunna tillgodoräkna sig ett högre anskaffningsvärde än som framstår som rimligt och det kan antas att detta har gjorts för att någon av dem ska få en obehörig skatteförmån, ska anskaffningsvärdet justeras i skäligen mån. Lag (2007:1419).

Hänvisningar

15 § Särskilda bestämmelser om anskaffningsvärde för byggnader finns när det gäller

- beskattningsinträde i 20 a kap.,
- uttagsbeskattning i 22 kap. 8 §,
- underprisöverlåtelse i 23 kap. 10 §,
- näringsbidrag i 29 kap. 6 §,
- ianspråktagande av ersättningsfond i 31 kap. 18 §,
- kvalificerade fusioner och fissioner i 37 kap. 18 §,
- verksamhetsavyttringar i 38 kap. 14 §,
- partiella fissioner i 38 a kap. 14 §, och

- förvärv av tillgångar till underpris från delägare och närstående i 53 kap. 10 och 11 §§. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. Ändringen innebär att ledet "- partiella fissioner i 38 a kap. 14 §, och" tillkommit.

Karaktärsbyte

16 § Om en byggnad har varit privatbostad under tidigare beskattningsår och avskattning inte skett enligt 41 kap. 6 §, anses avdrag för värdeminskning ha gjorts med 1,5 procent av anskaffningsvärdet varje beskattningsår som byggnaden varit privatbostad.

Arbeten i byggnadsrörelse

17 § Som utgifter för arbeten i byggnadsrörelse ska anses det belopp som tas upp som intäkt enligt 27 kap. 8 §. Lag (2007:1419).

Arv, gåva m.m.

18 § Om en byggnad förvärvas genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt, inträder förvärvaren i den tidigare ägarens skattemässiga situation när det gäller värdeminskningssavdrag samt utgifter för sådana förbättrande reparationer och underhåll som avses i 26 kap. 2 §.

Byggnadsinventarier

19 § Som byggnadsinventarier räknas sådana delar och tillbehör i en byggnad som är avsedda att direkt tjäna den näringsverksamhet som bedrivs i byggnaden. Hit räknas inte sådana anordningar som är nödvändiga för byggnadens allmänna användning.

För byggnadsinventarier gäller vad som sägs om inventarier.

20 § Om en ledning för vatten, avlopp, elektrisk ström, gas eller liknande är avsedd för både en byggnads användning i näringsverksamheten och byggnadens allmänna användning, ska anskaffningsvärdet fördelas mellan byggnadsinventarier och byggnad i förhållande till den omfattning i vilken ledningen tillgodoser verksamheten respektive byggnadens allmänna användning.

En ledning hänförs i sin helhet till byggnadsinventarier, om anskaffningsvärdet till minst tre fjärdedelar kan anses avse näringsverksamheten. Om anskaffningsvärdet till minst tre fjärdedelar kan anses avse byggnadens allmänna användning, räknas ledningen i sin helhet till byggnaden. Lag (2007:1419).

21 § En konstruktion för vilken ett byggnadsvärde fastställts vid fastighets-taxeringen hänförs till byggnadsinventarier, om konstruktionen helt eller delvis utgör en maskin eller ett redskap.

Anslutningsavgifter och anläggningsbidrag

22 § Bestämmelser om anslutningsavgifter och anläggningsbidrag finns i 18 kap.

Statliga räntebidrag

23 § Bestämmelser om statliga räntebidrag för bostadsändamål finns i 29 kap. 14 §.

Byggnadsarbeten med statliga räntebidrag

24 § Utgifter för reparation och underhåll som utförs i samband med en ombyggnad för vilken statligt räntebidrag beviljats ska dras av omedelbart bara till den del dessa utgifter tillsammans med utgifterna för ombyggnad överstiger den i bidragshänseende godkända eller beräknade utgiften (bidragsunderlaget).

Av 13 § framgår att utgifter som enligt första stycket inte får dras av omedelbart ska räknas in i anskaffningsvärdet. Lag (2007:1419).

25 § Om bidragsunderlaget ändras genom ett senare beslut, ska rätten till omedelbart avdrag bedömas på grundval av det nya beslutet.

Innebär beslutet att ytterligare belopp ska dras av omedelbart, ska underlaget för värdeminskningsavdrag minskas med detta belopp. Om värdeminskningsavdrag tidigare har gjorts på grundval av detta belopp, ska det omedelbara avdraget minskas med värdeminskningsavdragen.

Innebär beslutet att omedelbart avdrag tidigare har gjorts med för högt belopp, ska underlaget för värdeminskningsavdrag ökas med det överskjutande beloppet. Samma belopp ska tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet. De värdeminskningsavdrag som skulle ha gjorts tidigare år ska räknas av från intäkten.

Rättelse ska ske det beskattningsår då det nya beslutet meddelas. Lag (2007:1419).

Nyttjanderättshavarens förbättringar

Nyttjanderättshavarens beskattning

26 § Om en nyttjanderättshavare har utgifter för ny-, till- eller ombyggnad eller annan liknande förbättring av en fastighet som han innehar med nyttjanderätt och fastighetsägaren omedelbart blir ägare till vad som utförs, ska nyttjanderättshavaren dra av dessa utgifter genom årliga värdeminskningsavdrag. Avdraget ska beräknas enligt avskrivningsplan till högst fem procent per år. För täckdiken får dock avdraget beräknas till högst tio procent per år.

Är byggnaden eller markanläggningen avsedd att användas bara ett fåtal år, får hela utgiften dras av omedelbart. Lag (2007:1419).

27 § Om en nyttjanderättshavare har utgifter för att anskaffa byggnadsinventarier, markinventarier eller andra inventarier som han innehar med nyttjanderätt och fastighetsägaren omedelbart blir ägare till vad som anskaffas, ska nyttjanderättshavaren dra av dessa utgifter enligt bestämmelserna i 18 kap. Lag (2007:1419).

28 § Om en nyttjanderättshavare får ersättning av fastighetsägaren för förbättringar eller anskaffningar som avses i 26 eller 27 §, ska ersättningen tas upp hos nyttjanderättshavaren. Denne ska samtidigt dra av den del av anskaffningsvärdet som inte har dragits av tidigare, dock inte med högre belopp än ersättningen.

En nyttjanderättshavare ska det beskattningsår då nyttjanderätten upphör dra av den del av anskaffningsvärdet som inte har dragits av tidigare. Lag (2007:1419).

Fastighetsägarens beskattning

29 § Värdet av sådan ny-, till- eller ombyggnad eller annan liknande förbättring som avses i 26 § och som bekostats av en nyttjanderättshavare ska tas upp som intäkt för fastighetsägaren det beskattningsår då nyttjanderättshavarens rätt till fastigheten upphör, om förbättringen utförts under den tid som fastighetsägaren ägt fastigheten. Om fastigheten övergått till en ny ägare genom arv, gåva eller på liknande sätt ska intäkten i stället tas upp av den nya ägaren. Intäkten ska beräknas på grundval av förbättringens värde vid den tidpunkt då nyttjanderätten upphör. Lag (2007:1419).

20 kap. Markanläggningar och substansminskning

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- markanläggningar i 2–16 §§,
- frukt- och bärodlingar i 17–19 §§, och
- substansminskning i 20–28 §§.

Bestämmelser om anslutningsavgifter och anläggningsbidrag finns i 18 kap.

Definition

2 § Med markanläggningar avses anordningar eller anläggningar som inte är byggnader eller inventarier och som är avsedda att användas i fastighetsägarens näringsverksamhet, t.ex. vägar, kanaler, hamninlopp, parkeringsplatser, fotbollsplaner och planteringar. Brunnar, källare och tunnlar räknas som markanläggningar till den del de inte räknas som byggnad. Som markanläggningar räknas också sådana arbeten som behövs för att marken ska göras plan eller fast. Lag (2007:1419).

Reparation och underhåll

3 § Utgifter för reparation och underhåll av en markanläggning får dras av omedelbart även om utgifterna i räkenskaperna dras av genom årlig avskrivning. Lag (2003:1074).

Avdrag för anskaffning

Värdeminskningsavdrag

4 § Utgifter för att anskaffa en markanläggning ska dras av genom årliga värdeminskningsavdrag. Lag (2007:1419).

5 § Värdeminskningsavdragen ska beräknas enligt avskrivningsplan till högst tio procent per år av anskaffningsvärdet för täckdiken och skogsvägar och till högst fem procent per år av anskaffningsvärdet för andra markanläggningar. Beräkningen ska göras från den tidpunkt då anläggningen färdigställs. Lag (2007:1419).

6 § Avdrag ska göras bara för utgifter för markanläggningar som anskaffas under tid då den skattskyldige är ägare till fastigheten, om inte annat följer av 12 § eller av någon av de bestämmelser som nämns i 13 §. Motsvarande gäller om ett svenskt handelsbolag är ägare till fastigheten. Lag (2007:1419).

7 § När en fastighet övergår till en ny ägare genom köp, byte eller på liknande sätt, ska överlåtaren dra av den del av anskaffningsvärdet för markanläggningen som inte har dragits av tidigare. Detta gäller också när den näringsverksamhet som

bedrivs på fastigheten läggs ned och fastighetens markanläggningar därför saknar värde för fastighetens ägare.

I 12 § finns bestämmelser om värdeminskingsavdrag vid arv, gåva m.m. Lag (2007:1419).

Omedelbart avdrag

8 § Om en anläggning är avsedd att användas bara ett fåtal år, får hela utgiften dras av omedelbart.

Nyttjanderättshavares avdragsrätt

9 § I 19 kap. 26–29 §§ finns bestämmelser om nyttjanderättshavares anskaffning av markanläggningar.

Anskaffningsvärde

Markinventarier

10 § I anskaffningsvärdet för en markanläggning ska inte utgifter för markinventarier räknas in. Vad som menas med markinventarier framgår av 15 och 16 §§. Lag (2007:1419).

Markanläggning som anskaffas av den skattskyldige

11 § Anskaffningsvärdet för en markanläggning är den skattskyldiges utgifter för att anskaffa eller förbättra anläggningen.

Som anskaffningsvärde räknas också sådant värde av nyttjanderättshavares förbättringsutgifter som enligt 19 kap. 29 § ska tas upp som intäkt för fastighetsägaren. Lag (2007:1419).

Arv, gåva m.m.

12 § Om en fastighet förvärvas genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt, inträder förvärvaren i den tidigare ägarens skattemässiga situation när det gäller värdeminskingsavdrag samt utgifter för sådana förbättrande reparationer och underhåll som avses i 26 kap. 2 §.

Hänvisningar

13 § Särskilda bestämmelser om anskaffningsvärde för markanläggningar finns när det gäller

- beskattningsinträde i 20 a kap.,
- näringsbidrag i 29 kap. 6 §,
- ianspråktagande av ersättningsfond i 31 kap. 18 §,
- kvalificerade fusioner och fissioner i 37 kap. 18 §,
- verksamhetsavyttringar i 38 kap. 14 §, och

- partiella fissioner i 38 a kap. 14 §. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. Ändringen innebär att ledet ”- partiella fissioner i 38 a kap. 14 §” tillkommit.

Karaktärsbyte

14 § Om den fastighet som markanläggningen hör till varit privatbostadsfastighet under tidigare beskattningsår och avskattning inte skett enligt 41 kap. 6 §, anses avdrag för värdeminskning ha gjorts varje beskattningsår som fastigheten varit privatbostadsfastighet.

Markinventarier

15 § Som markinventarier räknas en markanläggning eller del av markanläggning som är avsedd att tillsammans med inventarier användas i den näringsverksamhet som bedrivs på fastigheten. Som markinventarier räknas också ledningar samt stängsel och liknande avspärningsanordningar.

För markinventarier gäller vad som sägs om inventarier.

16 § Om en ledning för vatten, avlopp, elektrisk ström, gas eller liknande är avsedd för både den näringsverksamhet som bedrivs på fastigheten och en byggnads allmänna användning, ska anskaffningsvärdet fördelas mellan markinventarier och byggnad i förhållande till den omfattning i vilken ledningen tillgodoser verksamheten respektive byggnadens allmänna användning.

En ledning hänförs i sin helhet till markinventarier, om anskaffningsvärdet till minst tre fjärdedelar kan anses avse näringsverksamheten. Om anskaffningsvärdet till minst tre fjärdedelar kan anses avse byggnadens allmänna användning, räknas ledningen i sin helhet till byggnaden. Lag (2007:1419).

Frukt- och bäroddlingar

17 § Utgifter för inköp och plantering av träd och buskar för frukt- eller bäroddling får dras av antingen under anskaffningsåret eller genom årliga värdeminskningssavdrag.

18 § Värdeminskningssavdrag ska beräknas enligt avskrivningsplan efter en viss procentsats per år på frukt- eller bäroddlingens anskaffningsvärde. Procentsatsen ska bestämmas med hänsyn till den tid odlingen anses kunna utnyttjas. Beräkningen ska göras från den tidpunkt då odlingen färdigställs. Lag (2007:1419).

19 § Bestämmelserna i 7 och 12 §§ tillämpas också på frukt- och bäroddlingar.

Avdrag för substansminskning

Förutsättningar för avdrag

20 § Avdrag får göras för substansminskning vid utvinning av naturtillgångar på en fastighet som är kapitaltillgång.

I fråga om rätten till avdrag för substansminskning anses, trots bestämmelsen i 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152), en fastighetsägare som har upplåtit nyttjanderätt till täktmark mot engångsersättning som ägare till täktmarken även efter upplåtelsen.

Inträffad substansminskning

21 § Vid substansminskning på grund av utvinning av en naturtillgång får avdrag göras med högst ett belopp som, tillsammans med de avdrag som har gjorts tidigare beskattningsår, motsvarar den del av anskaffningsvärdet för hela tillgången som belöper sig på utvinningen före beskattningsårets utgång.

Framtida substansminskning

22 § Om en fastighetsägare genom ett skriftligt avtal har upplåtit rätt till utvinning av naturtillgångar och har fått betalt för framtida utvinning, ska avdrag göras för belopp som sätts av i räkenskaperna för framtida substansminskning. Högst den del av anskaffningsvärdet för hela naturtillgången får dras av som kan anses avse den återstående utvinning som fastighetsägaren har fått betalt för. Avdraget ska återföras det följande beskattningsåret. Lag (2007:1419).

23 § Avdrag enligt 22 § ska inte göras, om upplåtelseavtalet har ingåtts mellan varandra närstående personer eller mellan näringsidkare i intressegemenskap (moder- och dotterföretag eller företag under i huvudsak gemensam ledning). Som närstående till en fysisk person räknas här, utöver vad som sägs i 2 kap. 22 §, sådana fämansföretag och fämanshandelsbolag där den fysiska personen eller någon närstående till honom är företagsledare eller, direkt eller indirekt, äger andelar. Vad som sägs om fysiska personer gäller inte dödsbon. Lag (2007:1419).

Anskaffningsvärde m.m.

24 § Anskaffningsvärdet för en naturtillgång som har förvärvats genom köp, byte eller på liknande sätt ska beräknas med utgångspunkt i utgiften för förvärvet.

Om fastigheten har förvärvats genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt, ska anskaffningsvärdet beräknas med utgångspunkt i utgiften vid närmast föregående köp, byte eller liknande förvärv. Lag (2007:1419).

25 § Om den skattskyldige begär det, ska som anskaffningsvärde anses det omkostnadsbelopp som han skulle ha kunnat använda, om han när utvinningen började hade avyttrat täktmarken mot en ersättning som motsvarade marknadsvärdet. Anskaffningsvärdet för naturtillgången får dock inte tas upp till högre

belopp än 75 procent av täktmarkens marknadsvärde vid samma tidpunkt. Lag (2007:1419).

26 § Om tillstånd enligt lag eller annan författning har getts för utvinning av en naturtillgång, ska anskaffningsvärdet beräknas bara för det område som omfattas av tillståndet och, vid tillämpning av 25 §, på grundval av förhållandena när utvinningen började på detta område. Lag (2007:1419).

27 § I anskaffningsvärdet ska, förutom belopp som har beräknats enligt 24–26 §§, räknas in utgifter för naturtillgångens exploatering till den del utgifterna inte har dragits av tidigare och inte heller ingår i det omkostnadsbelopp som avses i 25 §. Lag (2007:1419).

28 § Om en fastighet där en naturtillgång har börjat utvinnas övergår till en ny ägare genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt, inträder förvärvaren i den tidigare ägarens skattemässiga situation när det gäller avdrag för substansminskning.

20 a kap. Anskaffningsvärde och anskaffningsutgift vid beskattningssinträde

Tillämpningsområde

1 § Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas vid beräkning av anskaffningsvärden och anskaffningsutgifter för tillgångar och förpliktelser som ingår i verksamheten vid *beskattningssinträdet* om

1. en fysisk eller juridisk persons inkomst av en näringsverksamhet eller del av en näringsverksamhet inte har beskattats på grund av att personen inte har varit skattskyldig i Sverige för verksamheten men sådan skyldighet inträder,

2. inkomsten i ett svenskt handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person inte har beskattats i Sverige på grund av att delägaren inte varit skattskyldig i Sverige för verksamheten men sådan skyldighet inträder,

3. verksamheten bedrivs av en utländsk juridisk person med lågbeskattade inkomster och delägaren inte varit skattskyldig för personens inkomst omedelbart före beskattningsåret,

4. inkomsten har varit undantagen från beskattning i Sverige på grund av ett skatteavtal och undantaget upphör,

5. en tillgång eller förpliktelse förs över från en näringsverksamhet eller del av en näringsverksamhet, vars inkomst inte beskattas i Sverige till samma persons näringsverksamhet eller del av näringsverksamhet, vars inkomst beskattas här, eller

6. en tillgång eller förpliktelse förs över genom en fusion eller fission från en näringsverksamhet eller del av näringsverksamhet, vars inkomst inte tidigare har beskattats i Sverige.

Vid tillämpning av första stycket 6 ska vad som sägs om anskaffningsvärde i 3 §, anskaffningsutgift, förbättringsutgift och innehavsår i 4 §, anskaffningsutgift och förbättringsutgift i 5 § samt värdering av förpliktelse i 8 §, avse förhållandena i det överlåtande företaget.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på verksamhet som undantagits från skattskyldighet enligt 7 kap. Lag (2007:1419).

Anskaffningstidpunkt

2 § Tillgångar ska anses ha anskaffats vid beskattningssinträdet. Lag (2007:1419).

Anskaffningsvärde och anskaffningsutgift

Lager m.m.

3 § Som anskaffningsvärde för lagertillgångar, pågående arbeten, kundfordringar och liknande tillgångar ska anses det lägsta av anskaffningsvärdet och det verkliga

värdet vid beskattningsinträdet. De lagertillgångar som finns kvar vid beskattningsinträdet ska anses ha anskaffats eller tillverkats senast. Med anskaffningsvärde och verkligt värde avses detsamma som i 17 kap. 2 §. Lag (2007:1419).

Inventarier, byggnader och markanläggningar

4 § Om utgiften för en tillgång ska dras av genom årliga värdeminskingsavdrag, ska tillgången anses anskaffats för ett belopp som motsvarar anskaffningsutgiften ökad med förbättringsutgifter och minskad med beräknade värdeminskingsavdrag för varje innehavsår med

- 20 procent för inventarier,
- 4 procent för byggnader,
- 10 procent för täckdiken och skogsvägar, och
- 5 procent för andra markanläggningar.

Anskaffningsvärdet får dock inte beräknas till högre belopp än marknadsvärdet eller lägre belopp än noll. Lag (2007:1419).

Övriga tillgångar

5 § Andra tillgångar än sådana som avses i 3 och 4 §§ ska anses ha anskaffats för ett belopp som motsvarar anskaffningsutgiften ökad med förbättringsutgifter. Om marknadsvärdet är lägre, ska tillgången i stället anses anskaffad för detta värde. Lag (2007:1419).

Förvärv genom arv, gåva m.m.

6 § Om en tillgång har förvärvats genom arv, testamente, gåva eller bodelning eller på liknande sätt, ska tillgången vid tillämpning av bestämmelserna i 2–5 §§ anses ha förvärvats genom närmast föregående köp, byte eller liknande förvärv. Lag (2007:1419).

Avskattning i utlandet

7 § Om överföringen av en tillgång har medfört att ett belopp som ska motsvara tillgångens marknadsvärde har tagits upp till beskattning i en annan stat, ska tillgången anses anskaffats för detta belopp. Detta gäller dock bara om den andra staten ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller är en stat med vilken Sverige har ingått ett skatteavtal som innehåller en artikel om informationsutbyte som är tillämplig på den aktuella tillgången eller näringsverksamheten. Lag (2007:1419).

Förpliktelser

8 § En förpliktelse ska värderas till det belopp varmed den enligt en marknadsmissig bedömning belastar verksamheten vid beskattningsinträdet. Den får dock inte tas upp till ett lägre belopp än vad den har tagits upp till i räkenskaperna. Lag (2007:1419).

21 kap. Skogsfrågor

Innehåll

- 1 § I detta kapitel finns bestämmelser om
- ersättningar för avverkningsrätt i 2 §,
 - anläggning av skog och diken i 3 §,
 - skogsavdrag i 4–19 §§, och
 - skogskonto och skogsskadekonto i 21–40 §§.
- Vad som avses med skogsbruk framgår av 22 §.

Ersättningar för avverkningsrätt under flera år

2 § Om ersättning för avverkningsrätt till skog ska betalas under flera år, får den som har rätt till ersättningen som intäkt varje år ta upp den del som betalas under året. Lag (2007:1419).

Anläggning av skog och diken

3 § Utgifter för anläggning av ny skog och för dikning som främjar skogsbruk ska dras av omedelbart.

Bestämmelser om skogsvägar och andra markanläggningar finns i 20 kap. Lag (2007:1419).

Skogsavdrag

Huvudregler

4 § Avdrag på grund av avyttring av skog (skogsavdrag) på en fastighet i Sverige som är taxerad som lantbruksenhet och är en kapitaltillgång får göras enligt bestämmelserna i 5–19 §§.

Skogsavdrag får inte göras på grund av en intäkt som tas upp till beskattning efter det att all mark eller all produktiv skogsmark som ingår i näringsverksamheten har förvärvats av en ny ägare. Lag (2010:1531).

Lag (2010:1531) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas i sin nya lydelse för avdragsgrundande skogsintäkter efter den 31 december 2010. För fastigheter förvärvade före ikraftträdandet avses därvid med skogens anskaffningsvärde värdet beräknat enligt äldre bestämmelser. T.o.m. den 31 december 2010 hade 21 kap. 4 § andra stycket följande lydelse.

Skogsavdrag får inte göras på grund av en intäkt som tas upp till beskattning efter det att all skogsmark som ingår i näringsverksamheten har förvärvats av en ny ägare.

5 § Skogsavdrag ska beräknas med utgångspunkt i skogens anskaffningsvärde, avdragsutrymmet och den avdragsgrundande skogsintäkten. Lag (2007:1419).

6 § Anskaffningsvärdet är det värde som enligt 12–19 §§ avser skog och produktiv skogsmark vid förvärv av en fastighet som är taxerad som lantbruksenhet.

Avdragsutrymmet är det högsta belopp som fastighetsägaren får dra av under innehavstiden.

Avdragsgrundande skogsintäkt är summan av beskattningsårets intäkt på grund av upplåtelse av avverkningsrätt och 60 procent av beskattningsårets intäkt på grund av avyttring eller uttag av skogsprodukter. Med skogsintäkt avses också försäkringsersättning för skog och skogsprodukter. Lag (2010:1531).

Lag (2010:1531) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas i sin nya lydelse för avdragsgrundande skogsintäkter efter den 31 december 2010. För fastigheter förvärvade före ikraftträdandet avses därvid med skogens anskaffningsvärde värdet beräknat enligt äldre bestämmelser. T.o.m. den 31 december 2010 hade 21 kap. 6 § första stycket följande lydelse.

6 § Anskaffningsvärdet är det värde som enligt 12–19 §§ avser skog och skogsmark vid förvärv av en fastighet som är taxerad som lantbruksenhet.

Avdragsutrymmet och avdragets storlek för juridiska personer

7 § En juridisk person får under innehavstiden göra skogsavdrag med högst 25 procent av anskaffningsvärdet. Avdrag för ett visst beskattningsår får göras med högst ett belopp som motsvarar 50 procent av den avdragsgrundande skogsintäkten.

Avdragsutrymmet och avdragets storlek för handelsbolag

8 § För svenska handelsbolag tillämpas bestämmelserna i 7 §. Avdraget ska beräknas för bolaget. Lag (2007:1419).

Avdragsutrymmet och avdragets storlek för fysiska personer

9 § En enskild näringsidkare får under innehavstiden göra skogsavdrag med högst 50 procent av anskaffningsvärdet. Med undantag för rationaliseringsförvärv enligt 10 § får avdrag för ett visst beskattningsår göras med högst ett belopp som motsvarar 50 procent av den avdragsgrundande skogsintäkten.

Om ett dödsbo förvärvar fastigheter efter dödsfallet, tillämpas i stället för första stycket och 10 § bestämmelserna i 7 §. Lag (2000:1341).

10 § En enskild näringsidkare får göra skogsavdrag med högst ett belopp som motsvarar hela den avdragsgrundande skogsintäkten, om han förvärvat fastigheten genom köp, byte eller på liknande sätt eller genom fastighetsreglering eller klyvning och förvärvet är ett led i jordbrukets eller skogsbrukets yttre rationalisering (rationaliseringsförvärv). Det sammanlagda avdragsbeloppet får inte överstiga 50 procent av det anskaffningsvärde som avser rationaliseringsförvärvet. Avdrag enligt denna paragraf får göras bara det beskattningsår när fastigheten förvärvas och de följande fem beskattningsåren.

Vid fastighetsreglering och klyvning räknas som förvärvstidpunkt den tidpunkt för tillträde som gäller enligt fastighetsbildningslagen (1970:988) eller,

om den skattskyldige begär det och fastighetsbildning sökts, den tidpunkt för tillträde som gäller enligt skriftligt avtal.

Beloppsgränser

11 § Skogsavdrag får inte göras med lägre belopp än 15 000 kronor och bara med helt hundratal kronor. Om skogsbruket bedrivs i form av ett enkelt bolag eller under samäganderätt får dock avdraget för varje delägare uppgå till lägst 3 000 kronor, om ett beräknat avdrag för hela den gemensamt bedrivna verksamheten skulle ha uppgått till minst 15 000 kronor.

Beloppsgränserna i första stycket gäller inte avdrag som ett visst beskattningsår omfattar hela det återstående avdragsutrymmet.

Anskaffningsvärde vid köp m.m.

12 § Om en fastighet förvärvas genom köp, byte eller på liknande sätt, anses som anskaffningsvärde så stor del av ersättningen för fastigheten som den del av fastighetens taxeringsvärde som avser skogsbruket utgör av hela taxeringsvärdet vid förvärvet. Till skogsbruket räknas produktiv skogsmark med växande skog och sådana markanläggningar som används eller behövs för skogsbruk. Lag (2010:1531).

Lag (2010:1531) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas i sin nya lydelse för avdragsgrundande skogsintäkter efter den 31 december 2010. För fastigheter förvärvade före ikraftträdandet avses därvid med skogens anskaffningsvärde värdet beräknat enligt äldre bestämmelser. T.o.m. den 31 december 2010 hade 21 kap. 12 § följande lydelse.

12 § Om en fastighet förvärvas genom köp, byte eller på liknande sätt, anses som anskaffningsvärde så stor del av ersättningen för fastigheten som den del av fastighetens taxeringsvärde som avser skogsbruket utgör av hela taxeringsvärdet vid förvärvet.

Till skogsbruket räknas skogsmark med växande skog och sådana markanläggningar som används eller behövs för skogsbruk.

13 § Om bestämmelsen i 12 § inte kan tillämpas eller det är uppenbart att en tillämpning skulle ge ett värde som avviker från den verkliga ersättningen för skog och produktiv skogsmark, är anskaffningsvärdet det belopp som kan anses motsvara den verkliga ersättningen.

Har ersättning betalats vid fastighetsreglering eller klyvning på grund av att värdet av den skog och produktiva skogsmark som har lagts till den skattskyldiges fastighet överstiger värdet av den skog och produktiva skogsmark som har frångått denna, ska ett belopp motsvarande ersättningen anses som anskaffningsvärde. Lag (2010:1531).

Lag (2010:1531) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas i sin nya lydelse för avdragsgrundande skogsintäkter efter den 31 december 2010. För fastigheter förvärvade före ikraftträdandet avses därvid med skogens anskaffningsvärde värdet beräknat enligt äldre bestämmelser. T.o.m. den 31 december 2010 hade 21 kap. 13 § följande lydelse.

13 § Om bestämmelsen i 12 § inte kan tillämpas eller det är uppenbart att en tillämpning skulle ge ett värde som avviker från den verkliga ersättningen för skog och skogsmark, är anskaffningsvärdet det belopp som kan anses motsvara den verkliga ersättningen.

Har ersättning betalats vid fastighetsreglering eller klyvning på grund av att värdet av den skog och skogsmark som har lagts till den skattskyldiges fastighet överstiger värdet av den skog och skogsmark som har frångått denna, ska ett belopp motsvarande ersättningen anses som anskaffningsvärde. Lag (2007:1419).

14 § Om ett företag förvärvar en fastighet från ett annat företag inom samma svenska koncern, tillämpas bestämmelserna i 16 § andra och tredje styckena.

15 § Vid rationaliseringsförvärv ska i anskaffningsvärdet räknas in såväl ersättningen för skog och produktiv skogsmark som den del av övriga utgifter med anledning av förvärvet som belöper sig på den förvärvade skogen och produktiva skogsmarken.

Utgifter som har dragits av med stöd av 16 kap. 20 a § ska inte räknas in i omkostnadsbeloppet. Lag (2010:1531).

Lag (2010:1531) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas i sin nya lydelse för avdragsgrundande skogsintäkter efter den 31 december 2010. För fastigheter förvärvade före ikraftträdandet avses därvid med skogens anskaffningsvärde värdet beräknat enligt äldre bestämmelser. T.o.m. den 31 december 2010 hade 21 kap. 15 § första stycket följande lydelse.

15 § Vid rationaliseringsförvärv ska i anskaffningsvärdet räknas in såväl ersättningen för skog och skogsmark som den del av övriga utgifter med anledning av förvärvet som belöper sig på den förvärvade skogen och skogsmarken.

Anskaffningsvärde och avdragsutrymme vid arv, gåva m.m.

16 § Om en fastighet förvärvas genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt, gäller vid beräkning av förvärvarens avdragsutrymme följande.

Omfattar förvärvet all mark eller all produktiv skogsmark i den tidigare ägarens näringsverksamhet, tar förvärvaren över den tidigare ägarens anskaffningsvärde. Förvärvaren anses ha gjort skogsavdrag med samma belopp som den tidigare ägaren.

Omfattar förvärvet bara en del av den produktiva skogsmarken, anses som anskaffningsvärde för förvärvaren så stor del av den tidigare ägarens anskaffningsvärde som värdet av den förvärvade skogen och produktiva skogsmarken utgör av värdet av all skog och produktiv skogsmark i dennes näringsverksamhet när förvärvet sker. Förvärvaren anses ha gjort skogsavdrag med samma belopp som den tidigare ägaren anses ha gjort på den förvärvade delen.

Omfattar förvärvet mindre än 20 procent av värdet av all skog och produktiv skogsmark i näringsverksamheten och är det inte fråga om en ideell andel av en fastighet, anses den nye ägarens anskaffningsvärde och avdragsutrymme vara noll. Lag (2010:1531).

Lag (2010:1531) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas i sin nya lydelse för avdragsgrundande skogsintäkter efter den 31 december 2010. För fastigheter förvärvade före ikraftträdandet avses därvid med skogens anskaffningsvärde värdet beräknat enligt

äldre bestämmelser. T.o.m. den 31 december 2010 hade 21 kap. 16 § andra till fjärde stycket följande lydelse.

Omfattar förvärvet all skogsmark i den tidigare ägarens näringsverksamhet, tar förvärvaren över den tidigare ägarens anskaffningsvärde. Förvärvaren anses ha gjort skogsavdrag med samma belopp som den tidigare ägaren.

Omfattar förvärvet bara en del av skogsmarken, anses som anskaffningsvärde för förvärvaren så stor del av den tidigare ägarens anskaffningsvärde som värdet av den förvärvade skogen och skogsmarken utgör av värdet av all skog och skogsmark i dennes näringsverksamhet när förvärvet sker. Förvärvaren anses ha gjort skogsavdrag med samma belopp som den tidigare ägaren anses ha gjort på den förvärvade delen.

Omfattar förvärvet mindre än 20 procent av värdet av all skog och skogsmark i näringsverksamheten och är det inte fråga om en ideell andel av en fastighet, anses den nye ägarens anskaffningsvärde och avdragsutrymme vara noll.

Anskaffningsvärde och avdragsutrymme vid delavyttring, allframtidsupplåtelse m.m.

17 § Om en del av den skattskyldiges produktiva skogsmark förvärvas av en ny ägare, anses den skattskyldiges anskaffningsvärde och avdragsutrymme minska i samma proportion som minskningen av värdet av skogen och den produktiva skogsmarken i näringsverksamheten. En proportionell minskning ska också göras om värdet av fastighetens skog och produktiva skogsmark minskar på grund av fastighetsreglering eller klyvning.

Omfattar förvärvet eller minskningen mindre än 20 procent av värdet av skogen och den produktiva skogsmarken, och är det inte fråga om en ideell andel av en fastighet, ska den skattskyldiges anskaffningsvärde och avdragsutrymme dock inte minskas. Vad som sägs i detta stycke gäller inte sådana förvärv som avses i 14 §. Lag (2010:1531).

Lag (2010:1531) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas i sin nya lydelse för avdragsgrundande skogsintäkter efter den 31 december 2010. För fastigheter förvärvade före ikraftträdandet avses därvid med skogens anskaffningsvärde värdet beräknat enligt äldre bestämmelser. T.o.m. den 31 december 2010 hade 21 kap. 17 § följande lydelse.

17 § Om en del av den skattskyldiges skogsmark förvärvas av en ny ägare, anses den skattskyldiges anskaffningsvärde och avdragsutrymme minska i samma proportion som minskningen av värdet av skogen och skogsmarken i näringsverksamheten. En proportionell minskning ska också göras om värdet av fastighetens skog och skogsmark minskar på grund av fastighetsreglering eller klyvning.

Omfattar förvärvet eller minskningen mindre än 20 procent av värdet av skogen och skogsmarken, och är det inte fråga om en ideell andel av en fastighet, ska den skattskyldiges anskaffningsvärde och avdragsutrymme dock inte minskas. Vad som sägs i detta stycke gäller inte sådana förvärv som avses i 14 §. Lag (2007:1419).

18 § Bestämmelserna i 17 § tillämpas också om

1. en fastighet enligt 27 kap. 11 § blir lagertillgång i en tomtrörelse som den skattskyldige bedriver, eller

2. den skattskyldige på grund av allframtidsupplåtelse får sådan engångsersättning som avses i 45 kap. 6 § för skog och produktiv skogsmark.

Skogen och den produktiva skogsmarken anses då ha förvärvats av en ny ägare. Lag (2010:1531).

Lag (2010:1531) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas i sin nya lydelse för avdragsgrundande skogsintäkter efter den 31 december 2010. För fastigheter förvärvade före ikraftträdandet avses därvid med skogens anskaffningsvärde värdet beräknat enligt äldre bestämmelser. T.o.m. den 31 december 2010 hade 21 kap. 18 § följande lydelse.

18 § Bestämmelserna i 17 § tillämpas också om

1. en fastighet enligt 27 kap. 11 § blir lagertillgång i en tomtörelse som den skattskyldige bedriver, eller

2. den skattskyldige på grund av allframtidsupplåtelse får sådan engångsersättning som avses i 45 kap. 6 § för skog och skogsmark.

Skogen och skogsmarken anses då ha förvärvats av en ny ägare.

19 § I 45 kap. 8 § finns bestämmelser om att ersättning för upplåtelse av avverkningsrätt och avyttrade skogsprodukter i samband med allframtidsupplåtelse kan behandlas som engångsersättning för denna.

Hänvisningar

20 § Särskilda bestämmelser om anskaffningsvärde för skog finns när det gäller

- uttagsbeskattning i 22 kap. 8 §,
- underprisöverlåtelser i 23 kap. 10 §,
- kvalificerade fusioner och fissioner i 37 kap. 18 §,
- verksamhetsavyttringar i 38 kap. 14 §,
- partiella fissioner i 38 a kap. 14 §, och
- förvärv av tillgångar till underpris från delägare och närstående i 53 kap. 10 och 11 §§. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. Ändringen innebär att ledet "partiella fissioner i 38 a kap. 14 §" tillkommit.

Skogskonto och skogsskadekonto

Huvudregel

21 § En enskild näringsidkare som har intäkt av skogsbruk (skogsintäkt) får göra avdrag enligt bestämmelserna i 23–40 §§ för belopp som sätts in på ett särskilt konto i ett kreditinstitut (skogskonto eller skogsskadekonto). Lag (2004:438).

Skogsbruk

22 § Med skogsbruk avses att den skattskyldige utnyttjar skogen på sin egen eller en arrenderad lantbruksenhet i Sverige eller i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Som skogsbruk räknas också avverkning av skog på en lantbruksenhet på grund av en avverkningsrätt som den skattskyldige har förbehållit sig vid överlåtelse av en fastighet eller vid fastighetsbildning och avyttring av sådan avverkningsrätt. Lag (2008:1066).

Särskilda bestämmelser om skogsskadekonto

23 § Avdrag för insättning på skogsskadekonto får göras bara om stormfällning, brand, insektsangrepp eller någon liknande händelse har medfört att mer än en tredjedel av skogen i näringsverksamheten bör avverkas i förtid och den huvudsakliga delen av beskattningsårets skogsintäkter kommer från sådan avverkning.

24 § Avdrag för insättning på skogsskadekonto får inte göras om den skattskyldige samma beskattningsår gör avdrag för insättning på skogskonto.

Om avdrag för insättning på skogsskadekonto har vägrats därför att förutsättningarna enligt 23 § inte varit uppfyllda, får den skattskyldige begära avdrag för insättning på skogskonto. En sådan begäran ska ha kommit in till Skatteverket inom sex månader efter det att det beslut meddelades som innebär att den skattskyldige inte har rätt till avdrag för insättning på skogsskadekonto, om inte längre tid följer av bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324). Lag (2007:1419).

Avdragets storlek

25 § Om inte annat följer av 26 och 27 §§, får avdrag för insättning på skogskonto eller skogsskadekonto ett visst beskattningsår motsvara högst summan av

1. 60 procent av skogsintäkten på grund av upplåtelse av avverkningsrätt,
2. 40 procent av skogsintäkten på grund av avyttring av skogsprodukter, och
3. 40 procent av skogsintäkten på grund av uttag av skogsprodukter.

26 § Om stormfällning, brand, insektsangrepp eller någon liknande händelse medför att en betydande del av skogen bör avverkas i förtid, får den skattskyldige, till den del intäkten kommer från sådan avverkning, göra avdrag med högst ett belopp som motsvarar summan av

1. 80 procent av skogsintäkten på grund av upplåtelse av avverkningsrätt,
2. 50 procent av skogsintäkten på grund av avyttring av skogsprodukter, och
3. 50 procent av skogsintäkten på grund av uttag av skogsprodukter.

27 § Belopp som anges i 26 § får dras av också från sådan ersättning för skog eller skogsprodukter i samband med allframtidsupplåtelser som avses i 45 kap. 8 § och som tas upp som intäkt av näringsverksamhet.

28 § Vad som sägs i 25–27 §§ tillämpas också på försäkringsersättning för skog och skogsprodukter.

29 § Om utdelning från en samfällighet som avses i 6 kap. 6 § första stycket tas upp som intäkt av näringsverksamheten, ska den del av utdelningen som kommer från intäkt av skogsbruk i samfälligheten under det beskattningsår som utdelningen hänför sig till likställas med intäkt av skogsbruk som den skattskyldige själv bedrivit. Lag (2007:1419).

30 § Avdrag får inte göras med så högt belopp att det uppkommer ett underskott.

31 § Avdrag får göras bara om avdragsbeloppet uppgår till minst 5 000 kronor för skogskonto eller 50 000 kronor för skogsskadekonto. Avdraget ska avrundas nedåt till helt hundratal kronor. Lag (2007:1419).

Insättning på kontot

32 § En skattskyldig får för ett visst beskattningsår inte göra insättning på skogskonto eller skogsskadekonto i mer än ett kreditinstitut. Om så ändå sker får avdrag göras bara för insättning hos det först anlidade kreditinstitutet. Lag (2004:438).

33 § Avdrag får göras bara om medlen sätts in på ett skogskonto eller skogsskadekonto senast den dag som den skattskyldige enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska lämna självdeklaration. Lag (2007:1419).

34 § Om den skattskyldige begär avdrag för insättning på skogskonto enligt 24 § andra stycket, anses de medel som satts in på skogsskadekontot vara insatta på skogskonto den dag då insättningen på skogsskadekontot gjordes. Detta gäller dock bara om medlen på skogsskadekontot, till den del de inte redan har tagits ut, har förts över till ett skogskonto när begäran om avdrag för insättning på skogskonto kommer in till Skatteverket. En överföring som har skett senare än tio år efter ingången av det år då medlen enligt 33 § senast ska ha satts in beaktas inte. Lag (2007:1419).

35 § Som skogskonto och skogsskadekonto godtas bara sådant konto hos ett svenskt kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstituts filial i Sverige för vilket ränta tillgodoräknas minst en gång per år.

I lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. finns bestämmelser om skatt på räntan. Lag (2004:438).

Uttag från kontot

36 § Uttag från ett skogskonto eller skogsskadekonto får göras tidigast fyra månader efter insättningsdagen. Ett uttag får avse hela det innestående beloppet eller en del av det, dock inte lägre belopp än 1 000 kronor.

Sedan tio år eller, när det gäller skogsskadekonto, tjugo år har gått från ingången av det år då insättning enligt 33 § senast skulle göras, ska kreditinstitutet betala ut kvarstående medel.

Medel, som enligt 41 § tas över från ett skogskonto eller ett skogsskadekonto, får tidigast tas ut och ska betalas ut av kreditinstitutet vid de tidpunkter som enligt första och andra styckena gäller för insättningen på det ursprungliga kontot. Lag (2008:1066).

Lag (2008:1066) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överföringar av skogskonton och skogsskadekonton som görs efter den 31 december 2008. Ändringen av 21 kap. 36 § innebar att ett nytt tredje stycke infördes.

37 § Uttag från ett skogskonto eller skogsskadekonto ska tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet det beskattningsår då uttaget görs. Motsvarande gäller kvarstående medel som betalas ut eller skulle ha betalats ut enligt 36 § andra stycket. Lag (2007:1419).

Byte av kreditinstitut

38 § Medel på ett skogskonto eller skogsskadekonto får föras över till ett annat kreditinstitut utan att beskattning sker enligt 37 § om hela det innestående beloppet

direkt förs över till ett motsvarande konto i det mottagande kreditinstitutet. En sådan överföring får även göras när lantbruksenheten och kontomedel tas över enligt 41 §.

När kontomedel förs över ska det överförande kreditinstitutet lämna det mottagande kreditinstitutet de uppgifter som behövs för att det mottagande kreditinstitutet ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt detta kapitel och lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Lag (2008:1066).

Lag (2008:1066) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överföringar av skogskonton och skogsskadekonton som görs efter den 31 december 2008. T.o.m. den 31 december 2008 hade 21 kap. 38 § första stycket följande lydelse.

38 § Medel på ett skogskonto eller skogsskadekonto får föras över till ett annat kreditinstitut utan att beskattning sker enligt 37 § under förutsättning att hela det innesående beloppet direkt förs över till ett motsvarande konto i det mottagande kreditinstitutet.

Överföring av lantbruksenhet eller kontomedel m.m.

39 § Om den skattskyldiges lantbruksenhet övergår till en ny ägare genom arv, testamente, bodelning eller på liknande sätt, ska medlen på kontona tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet. Detta gäller dock bara om fastigheten utgjorde den övervägande delen av näringsverksamheten.

Vad som föreskrivs i första stycket gäller inte om äganderätten övergår genom gåva och den skattskyldige har gjort avdrag för de insatta medlen. Första stycket gäller inte heller i fråga om medel som tas över enligt 41 §. Lag (2008:1066).

Lag (2008:1066) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överföringar av skogskonton och skogsskadekonton som görs efter den 31 december 2008. T.o.m. den 31 december 2008 hade 21 kap. 39 § andra stycket följande lydelse.

Vad som sägs i första stycket gäller inte om äganderätten övergår genom gåva.

40 § Om avtal träffas om överlåtelse eller pantsättning av medel på skogskonto eller skogsskadekonto, ska medlen på kontona tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet om inte annat följer av 41 §. Det anses inte som överlåtelse eller pantsättning att en skattskyldig på begäran av Skogsstyrelsen förbinder sig att inte förfoga över medlen utan styrelsens tillstånd. Lag (2008:1066).

Lag (2008:1066) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överföringar av skogskonton och skogsskadekonton som görs efter den 31 december 2008. T.o.m. den 31 december 2008 hade 21 kap. 40 § följande lydelse.

40 § Om avtal träffas om överlåtelse eller pantsättning av medel på skogskonto eller skogsskadekonto, ska medlen på kontona tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet. Det anses inte som överlåtelse eller pantsättning att en skattskyldig på begäran av Skogsstyrelsen förbinder sig att inte förfoga över medlen utan styrelsens tillstånd. Lag (2007:1419).

21 kap. 40 § även ändrad genom lag (2005:1166) som har trätt i kraft den 1 januari 2006. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om en begäran av en skogsvårdsstyrelse.

41 § Om den skattskyldiges lantbruksenhet med produktiv skogsmark övergår till en närstående genom arv, testamente, gåva eller bodelning får denne ta över medel på ett skogskonto eller skogsskadekonto utan att beskattning sker enligt 37 §,

- om mottagaren vid arv, testamente eller bodelning med anledning av ena makens död skriftligen förklarar att han tar över medlen, eller

- om parterna vid gåva eller bodelning av annan anledning än ena makens död träffar skriftligt avtal om att medlen tas över.

Utöver vad som sägs i första stycket krävs

- att kontot förs över direkt till mottagaren eller medlen förs direkt över till ett motsvarande konto som innehas av mottagaren, och

- att överföringen sker samma beskattningsår som lantbruksenheten övergår.

Om bara en del av lantbruksenheten övergår till den närstående, får denne ta över högst så stor del av kontomedlen som hans andel motsvarar av den övertagna produktiva skogsmarkens skogsbruksvärde i förhållande till skogsbruksvärdet för all produktiv skogsmark på lantbruksenheten det beskattningsår då enheten övergår. Lag (2010:1531).

Lag (2010:1531) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas när en lantbruksenhet övergår till en närstående efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 21 kap. 41 § följande lydelse.

41 § Om den skattskyldiges lantbruksenhet med skogsmark övergår till en närstående genom arv, testamente, gåva eller bodelning får denne ta över medel på ett skogskonto eller skogsskadekonto utan att beskattning sker enligt 37 §,

- om mottagaren vid arv, testamente eller bodelning med anledning av ena makens död skriftligen förklarar att han tar över medlen, eller

- om parterna vid gåva eller bodelning av annan anledning än ena makens död träffar skriftligt avtal om att medlen tas över.

Utöver vad som sägs i första stycket krävs

- att kontot förs över direkt till mottagaren eller medlen förs direkt över till ett motsvarande konto som innehas av mottagaren, och

- att överföringen sker samma beskattningsår som lantbruksenheten övergår.

Om bara en del av lantbruksenheten övergår till den närstående, får denne ta över högst så stor del av kontomedlen som hans andel motsvarar av den övertagna skogsmarkens skogsbruksvärde i förhållande till skogsbruksvärdet för all skogsmark på lantbruksenheten det beskattningsår då enheten övergår. Lag (2008:1066).

21 kap. 41 § även ändrad genom lag (2008:1066) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överföringar av skogskonton och skogsskadekonton som görs efter den 31 december 2008.

22 kap. Uttag ur näringsverksamhet

Innehåll

1 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller vid uttag av en tillgång eller en tjänst ur näringsverksamheten. Det finns bestämmelser om

- vad som avses med uttag i 2–6 §§,
- innebörden av uttagsbeskattning i 7 och 8 §§, och
- när uttagsbeskattning inte ska ske i 9–12 §§. Lag (2007:1419).

Vad som avses med uttag

2 § Med uttag avses att den skattskyldige tillgodogör sig en tillgång från näringsverksamheten för privat bruk eller att han för över den till en annan näringsverksamhet.

3 § Med uttag avses också att den skattskyldige överlåter en tillgång utan ersättning eller mot ersättning som understiger marknadsvärdet utan att detta är affärsmässigt motiverat. Motsvarande gäller om ett svenskt handelsbolag som den skattskyldige är delägare i överlåter en tillgång till den skattskyldige eller någon annan.

4 § Bestämmelserna om uttag av en tillgång i 2 och 3 §§ tillämpas också på uttag av en tjänst om värdet av tjänsten är mer än ringa.

5 § Som uttag räknas också att

1. en näringsverksamhet upphör,
2. skattskyldigheten för inkomsten från en näringsverksamhet helt eller delvis upphör,
3. tillgångar förs över från en del av en näringsverksamhet till en annan del om skattskyldighet föreligger för inkomst från den förra delen men inte för inkomst från den senare delen,
4. inkomsten från en näringsverksamhet helt eller delvis inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal, eller
5. tillgångar förs över från en del av en näringsverksamhet till en annan del om den senare delen men inte den förra är undantagen från beskattning i Sverige på grund av ett skatteavtal. Lag (2007:1419).

6 § I 27 kap. 8 § finns särskilda bestämmelser om uttagsbeskattning i byggnadsrörelse.

Innebörden av uttagsbeskattning

7 § Uttag av en tillgång eller en tjänst ska behandlas som om den avyttras mot en ersättning som motsvarar marknadsvärdet (uttagsbeskattning).

Uttag i form av användande av bil ska värderas enligt bestämmelserna om bilförmån i 61 kap. 5–11 §§. Lag (2007:1419).

8 § Om den skattskyldige tar ut en tillgång eller en tjänst ur en näringsverksamhet som han bedriver och för över den till en annan sådan näringsverksamhet ska, om uttagsbeskattning skett, tillgången eller tjänsten anses förvärvad i den senare näringsverksamheten mot en ersättning som motsvarar marknadsvärdet, om uttaget beskattas enligt bestämmelserna i 7 §. Lag (2007:1419).

När uttagsbeskattning inte ska ske

9 § Uttag av bränsle från en fastighet i Sverige som är taxerad som lantbruksenhet ska inte uttagsbeskattas, om bränslet används för uppvärmning av den skattskyldiges privatbostad på fastigheten. Undantaget gäller också i fråga om sådan bostad som på grund av den skattskyldiges begäran enligt 2 kap. 9 § tredje stycket inte ska räknas som privatbostad. Lag (2007:1419).

10 § Vid sådan utdelning av andelar som avses i 42 kap. 16 § och vid sådan utskiftning av aktier som avses i 42 kap. 20 § ska uttagsbeskattning inte ske om marknadsvärdet på andelarna eller aktierna överstiger omkostnadsbeloppet.

Första stycket gäller inte sådana andelar i fastighetsförvaltande företag som enligt 27 kap. 6 § är lagertillgångar. Lag (2007:1419).

11 § Bestämmelser om att uttagsbeskattning i vissa fall inte ska ske vid uttag av en tillgång finns i 23 kap. om underprisöverlåtelser. Lag (2007:1419).

12 § Om uttag av en tjänst har samband med uttag av en tillgång, ska uttaget av tjänsten inte beskattas om uttaget av tillgången på grund av bestämmelsen i 23 kap. 9 § inte ska uttagsbeskattas. Lag (2007:1419).

13 § Om skattskyldigheten för lågbeskattade inkomster i en utländsk juridisk person upphör, ska uttagsbeskattning inte ske. Lag (2007:1419).

23 kap. Underprisöverlåtelser

Tillämpningsområde

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om beskattningen vid underprisöverlåtelser.

Det finns bestämmelser om

- definitioner i 3–8 §§,
- beskattningen vid en underprisöverlåtelse i 9–13 §§, och
- villkor för en underprisöverlåtelse i 14–29 §§.

2 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte om

1. bestämmelserna om kvalificerade fusioner och fissioner i 37 kap. ska tillämpas på överlåtelser,

2. överlåtelser innebär att sådana andelar i fastighetsförvaltande företag som är lagertillgångar enligt 27 kap. 6 § delas ut enligt 42 kap. 16 § eller skiftas ut enligt 42 kap. 20 §, eller

3. marknadsvärdet på tillgången är lika med eller lägre än tillgångens skattemässiga värde.

Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte heller om en kapitalvinst vid en avyttring är skattefri enligt bestämmelserna i 25 a kap. eller ersättningen ska tas upp som kapitalvinst på grund av bestämmelsen om skalbolagsbeskattning i 25 a kap. 9 §. Bestämmelserna i 11 och 12 §§ tillämpas dock när en näringsbetingad andel eller en delägar rätt som avses i 25 a kap. 23 § överläts utan ersättning eller mot ersättning som understiger marknadsvärdet utan att detta är affärsmässigt motiverat om

- det förvärvande företaget är ett svenskt aktiebolag, en svensk ekonomisk förening, ett svenskt handelsbolag, ett utländskt bolag som motsvarar något sådant företag och som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som hör hemma i en stat inom EES,

- det förvärvande företaget inte, direkt eller indirekt, äger andel i det överlåtande företaget, och

- förutsättningarna i 19 § är uppfyllda. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. T.o.m. den 31 december 2009 hade 23 kap. 2 § andra stycket följande lydelse.

Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte heller om en kapitalvinst vid en avyttring är skattefri enligt bestämmelserna i 25 a kap. eller ersättningen ska tas upp som kapitalvinst på grund av bestämmelsen om skalbolagsbeskattning i 25 a kap. 9 §. Bestämmelserna i 11 och 12 §§ tillämpas dock när en näringsbetingad andel överläts utan ersättning eller mot ersättning som understiger marknadsvärdet utan att detta är affärsmässigt motiverat om

154 *Inkomstskattelag, 23 kap.*

- det förvärvande företaget är ett svenskt aktiebolag, en svensk ekonomisk förening eller ett utländskt bolag som motsvarar något sådant företag och som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
- det förvärvande företaget inte, direkt eller indirekt, äger andel i det överlåtande företaget, och
- förutsättningarna i 19 § är uppfyllda.

23 kap. 2 § även ändrad genom lag (2008:1063) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överlåtelser efter den 17 april 2008. Bestämmelsen i dess äldre lydelse tillämpas på överlåtelser före den 18 april 2008. Om en andel i ett svenskt handelsbolag avyttras efter den 17 april 2008 tillämpas punkterna 4 och 5 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) i fråga om underprisöverlåtelser som skett efter den 30 juni 2003. T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 2 § andra stycket sista strecksatsen följande lydelse.

- förutsättningarna i 19 § andra stycket är uppfyllda.

Definitioner

3 § Med *underprisöverlåtelse* avses överlåtelse av en tillgång utan ersättning eller mot ersättning som understiger marknadsvärdet utan att detta är affärsmässigt motiverat, om villkoren i 14–29 §§ är uppfyllda.

4 § Med *företag* avses i detta kapitel

1. svenskt aktiebolag,
2. svensk ekonomisk förening,
3. svensk sparbank,
4. svenskt ömsesidigt försäkringsföretag,
5. svensk stiftelse,
6. svensk ideell förening, och
7. utländskt bolag.

Vid tillämpning av 11 och 12 §§ avses med företag även ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som direkt eller indirekt, genom ett eller flera svenska handelsbolag, ägs av ett sådant företag som anges i första stycket 1–7.

Som företag räknas inte privatbostadsföretag eller investmentföretag. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. Ändringen av 23 kap. 4 § innebar att ett nytt andra stycke infördes och att det tidigare andra stycket blev tredje stycket.

5 § [23 kap. 5 § har upphört att gälla genom lag (2008:1063) som har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den upphävda bestämmelsen tillämpas på överlåtelser till och med den 17 april 2008 men inte på överlåtelser efter detta datum.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 5 § följande lydelse.

- 5 § Med *svenskt handelsbolag* avses i detta kapitel svenskt handelsbolag som bara har fysiska personer eller andra företag än svenska stiftelser och svenska ideella föreningar som delägare.

6 § Med *andel* avses i detta kapitel andel i sådant företag som anges i 4 § 1, 2 och 7.

7 § I detta kapitel anses innehav av andelar i ett företag som en näringsverksamhet eller som en verksamhetsgren om förvärvaren efter förvärvet under samma beskattningsår äger näringsbetingade andelar i företaget. Lag (2003:224).

8 § Om inventarier som överläts bara är en del av överlåtarens samtliga inventarier, ska som skattemässigt värde anses en skälig del av hela värdet. Lag (2007:1419).

Beskattningen vid en underprisöverlåtelse

9 § En underprisöverlåtelse ska inte medföra uttagsbeskattning enligt bestämmelserna i 22 kap. Lag (2007:1419).

10 § Om ersättning inte lämnas med ett belopp som motsvarar minst tillgångens skattemässiga värde, ska överlåtelsen behandlas som om tillgången avyttras mot en ersättning som motsvarar det skattemässiga värdet. Tillgången anses i sådant fall förvärvat för samma belopp. Lag (2007:1419).

11 § Om tillgången överläts av ett företag, ska överlåtelsen inte medföra att någon som direkt eller indirekt äger en del i företaget, eller i fråga om ideella föreningar någon som är medlem i föreningen, ska ta upp skillnaden mellan marknadsvärdet och ersättningen som utdelning. Överlåtelsen ska inte heller medföra att skillnaden ska tas upp som intäkt i inkomstslaget tjänst av

1. förvärvaren,
2. den som äger en kvalificerad andel i det förvärvande företaget, eller
3. den som indirekt genom innehav av en kvalificerad andel äger en andel i det förvärvande företaget.

Om tillgången överläts till en fysisk person och ersättning inte lämnas, gäller bestämmelserna i första stycket inte för det belopp som motsvarar det skattemässiga värdet av tillgången. Om ersättning lämnas med belopp som understiger det skattemässiga värdet, gäller bestämmelserna i första stycket inte det belopp som motsvarar skillnaden mellan det skattemässiga värdet och ersättningen. Lag (2008:1063).

Lag (2008:1063) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överlåtelser efter den 17 april 2008. Bestämmelsen i dess äldre lydelse tillämpas på överlåtelser före den 18 april 2008. Om en andel i ett svenskt handelsbolag avyttras efter den 17 april 2008 tillämpas punkterna 4 och 5 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) i fråga om underprisöverlåtelser som skett efter den 30 juni 2003. Ändringen av 23 kap. 11 § innebar att tredje stycket upphävdes. T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 11 § tredje stycket följande lydelse.

Om tillgången överläts till ett svenskt handelsbolag med fysiska personer som delägare, tillämpas bestämmelserna i andra stycket på dessa personer.

12 § Om tillgången förvärvas av ett företag, ska skillnaden mellan marknadsvärdet och ersättningen inte räknas som utgift för förbättring av en andel i företaget eller av en andel i företag som, direkt eller indirekt, äger andel i det förvärvande företaget.

Om tillgången förvärvas från en andelsägare i företaget gäller följande. Lämnas inte ersättning för tillgången, gäller bestämmelserna i första stycket inte det belopp som motsvarar det skattemässiga värdet av tillgången. Lämnas ersättning med belopp som understiger det skattemässiga värdet, gäller bestämmelserna i första stycket inte det belopp som motsvarar skillnaden mellan det skattemässiga värdet och ersättningen. Lag (2007:1419).

13 § Avser underprisöverlåtelsen en näringsfastighet som är kapitaltillgång eller näringsbostadsrätt, tillämpas inte bestämmelserna i 26 kap. 2 § första stycket 5 om återföring av utgifter för förbättrande reparationer och underhåll. Lag (2000:78).

Villkor för en underprisöverlåtelse

Överlåtaren och förvärvaren

14 § Överlåtaren och förvärvaren ska vara en fysisk person eller ett företag.

En svensk stiftelse eller en svensk ideell förening får inte vara förvärvare. En svensk stiftelse får dock vid ombildning av sparbank till bankaktiebolag enligt 8 kap. sparbankslagen (1987:619) förvärva aktier från sparbanken. Vidare får en svensk ideell förening som inte omfattas av bestämmelserna om undantag från skattskyldighet i 7 kap. förvärva en tillgång från en annan ideell förening.

Ett livförsäkringsföretag får vara förvärvare bara i fråga om tillgångar som ingår i sådan verksamhet som enligt 39 kap. 4 § ska beskattas enligt reglerna för skadeförsäkringsföretag. Lag (2008:1063).

Lag (2008:1063) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överlåtelser efter den 17 april 2008. Bestämmelsen i dess äldre lydelse tillämpas på överlåtelser före den 18 april 2008. Om en andel i ett svenskt handelsbolag avyttras efter den 17 april 2008 tillämpas punkterna 4 och 5 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) i fråga om underprisöverlåtelser som skett efter den 30 juni 2003. T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 14 § första stycket följande lydelse.

14 § Överlåtaren och förvärvaren ska vara en fysisk person, ett företag eller ett svenskt handelsbolag.

15 § [23 kap. 15 § har upphört att gälla genom lag (2008:1063) som har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den upphävda bestämmelsen tillämpas på överlåtelser till och med den 17 april 2008 men inte på överlåtelser efter detta datum.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 15 § följande lydelse.

15 § Om överlåtaren är en fysisk person, ska förvärvaren vara en fysisk person eller ett företag.

Om överlåtaren är ett svenskt handelsbolag med någon fysisk person som delägare, ska förvärvaren vara en fysisk person eller ett företag. Lag (2007:1419).

Skattskyldighet

16 § Förvärvaren ska omedelbart efter förvärvet vara skattskyldig för inkomst av en näringsverksamhet i vilken tillgången ingår. En tillgång anses ingå i en närings-

verksamhet bara om ersättningen eller kapitalvinsten vid en avyttring ska tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet.

Inkomsten av näringsverksamheten eller en del av näringsverksamheten där tillgången ingår får inte vara undantagen från beskattning på grund av ett skatteavtal. Lag (2008:1063).

Lag (2008:1063) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överlåtelser efter den 17 april 2008. Bestämmelsen i dess äldre lydelse tillämpas på överlåtelser före den 18 april 2008. Om en andel i ett svenskt handelsbolag avyttras efter den 17 april 2008 tillämpas punkterna 4 och 5 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) i fråga om underprisöverlåtelser som skett efter den 30 juni 2003. Ändringen av 23 kap. 16 § innebar att tredje stycket upphävdes. T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 16 § tredje stycket följande lydelse.

Om förvärvaren är ett svenskt handelsbolag, gäller det som sägs i första stycket samtliga delägare i bolaget.

När rätt till avdrag för koncernbidrag saknas

17 § Om överlåtaren inte med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag till förvärvaren avseende det beskattningsår då överlåtelsen sker, ska överlåtarens hela näringsverksamhet, en verksamhetsgren eller en ideell andel av en verksamhet eller en verksamhetsgren överlåtas. Lag (2008:1063).

Lag (2008:1063) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överlåtelser efter den 17 april 2008. Bestämmelsen i dess äldre lydelse tillämpas på överlåtelser före den 18 april 2008. Om en andel i ett svenskt handelsbolag avyttras efter den 17 april 2008 tillämpas punkterna 4 och 5 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) i fråga om underprisöverlåtelser som skett efter den 30 juni 2003. Ändringen av 23 kap. 17 § innebar att andra stycket upphävdes. T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 17 § andra stycket följande lydelse.

Bestämmelsen i första stycket gäller inte vid överlåtelse mellan ett svenskt handelsbolag och ett företag som är delägare i handelsbolaget.

Kvalificerade andelar

18 § Om överlåtaren är en fysisk person och förvärvaren är ett företag, ska samtliga andelar i företaget vara kvalificerade. Lag (2007:1419).

19 § Om överlåtaren och förvärvaren är företag och om någon andel i det överlåtande företaget är kvalificerad, ska minst samma andel av andelarna i det förvärvande företaget vara kvalificerade som andelen kvalificerade andelar i det överlåtande företaget. Med kvalificerad andel avses i denna paragraf inte en sådan marknadsnoterad andel i ett överlåtande företag som anses kvalificerad enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b §. Lag (2008:1063).

Lag (2008:1063) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överlåtelser efter den 17 april 2008. Bestämmelsen i dess äldre lydelse tillämpas på överlåtelser före den 18 april 2008. Om en andel i ett svenskt handelsbolag avyttras efter den 17 april 2008 tillämpas punkterna 4 och 5 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) i fråga om underpris-

överlåtelse som skett efter den 30 juni 2003. T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 19 § följande lydelse.

19 § Om överlåtaren är ett företag och om någon andel i företaget är kvalificerad, ska förvärvaren vara en fysisk person, ett företag eller ett svenskt handelsbolag med enbart företag som delägare.

Om förvärvaren är ett företag, ska minst samma andel av andelarna i det förvärvande företaget vara kvalificerade som andelen kvalificerade andelar i det överlåtande företaget. Med kvalificerad andel avses i detta stycke inte en sådan marknadsnoterad andel i ett överlåtande företag som anses kvalificerad enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b §.

Om förvärvaren är ett svenskt handelsbolag, ska minst samma andel av andelarna i vart och ett av de delägande företagen vara kvalificerade som andelen kvalificerade andelar i det överlåtande företaget. Lag (2007:1419).

23 kap. 19 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 23 kap. 19 § andra stycket följande lydelse.

Om förvärvaren är ett företag, skall minst samma andel av andelarna i det förvärvande företaget vara kvalificerade som andelen kvalificerade andelar i det överlåtande företaget. Med kvalificerad andel avses i detta stycke inte en sådan andel som anses kvalificerad enligt 57 kap. 7 § första eller andra stycket.

20 § [23 kap. 20 § har upphört att gälla genom lag (2008:1063) som har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den upphävda bestämmelsen tillämpas på överlåtelse till och med den 17 april 2008 men inte på överlåtelse efter detta datum.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 20 § följande lydelse.

20 § Om överlåtaren är ett svenskt handelsbolag med någon fysisk person som delägare och förvärvaren är ett företag, ska samtliga andelar i företaget vara kvalificerade. Lag (2007:1419).

21 § [23 kap. 21 § har upphört att gälla genom lag (2008:1063) som har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den upphävda bestämmelsen tillämpas på överlåtelse till och med den 17 april 2008 men inte på överlåtelse efter detta datum.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 21 § följande lydelse.

21 § Om överlåtaren är ett svenskt handelsbolag med enbart företag som delägare och om någon andel i något av företagen är kvalificerad, ska förvärvaren vara en fysisk person eller ett företag. Är förvärvaren ett företag, ska minst samma andel av andelarna i det förvärvande företaget vara kvalificerade som den största andelen kvalificerade andelar i ett delägande företag i det överlåtande handelsbolaget. Lag (2007:1419).

22 § En andel i ett sådant överlåtande eller förvärvande företag som, direkt eller indirekt, innehas av ett annat företag, ska anses kvalificerad till den del som svarar mot förhållandet mellan kvalificerade andelar i det andra företaget och övriga andelar i det andra företaget. Lag (2007:1419).

23 § Villkoret i 18 och 19 §§ om att en andel i ett förvärvande företag ska vara kvalificerad ska anses uppfyllt även om andelen först efter förvärvet men under samma år hos samma ägare blir kvalificerad. Lämnas utdelning på andelen efter

förvärvet men under samma år hos samma ägare, ska andelen vara kvalificerad vid tidpunkten för utdelningen. Lag (2008:1063).

Lag (2008:1063) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överlåtelse efter den 17 april 2008. Bestämmelsen i dess äldre lydelse tillämpas på överlåtelse före den 18 april 2008. Om en andel i ett svenskt handelsbolag avyttras efter den 17 april 2008 tillämpas punkterna 4 och 5 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) i fråga om underprisöverlåtelse som skett efter den 30 juni 2003. T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 23 § följande lydelse.

23 § Villkoret i 18–21 §§ om att en andel i ett förvärvande företag ska vara kvalificerad ska anses uppfyllt även om andelen först efter förvärvet men under samma år hos samma ägare blir kvalificerad. Lämnas utdelning på andelen efter förvärvet men under samma år hos samma ägare, ska andelen vara kvalificerad vid tidpunkten för utdelningen. Lag (2007:1419).

23 a § Vid tillämpningen av 18, 19 och 22 §§ ska en andel i ett förvärvande företag som är kvalificerad bara enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b § inte anses som en kvalificerad andel. Sådana andelar ska dock anses kvalificerade vid tillämpning av 19 § till den del som andelarna i det överlåtande företaget är kvalificerade bara enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b §. Lag (2008:1063).

Lag (2008:1063) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överlåtelse efter den 17 april 2008. Bestämmelsen i dess äldre lydelse tillämpas på överlåtelse före den 18 april 2008. Om en andel i ett svenskt handelsbolag avyttras efter den 17 april 2008 tillämpas punkterna 4 och 5 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) i fråga om underprisöverlåtelse som skett efter den 30 juni 2003. T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 23 a § följande lydelse.

23 a § Vid tillämpningen av 18–22 §§ ska en andel i ett förvärvande företag som är kvalificerad bara enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b § inte anses som en kvalificerad andel. Sådana andelar ska dock anses kvalificerade vid tillämpning av 19 § andra stycket till den del som andelarna i det överlåtande företaget är kvalificerade bara enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b §. Lag (2007:1419).

23 kap. 23 a § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och ska tillämpas på överlåtelse efter ikraftträdandet.

Underskott hos förvärvaren

24 § Om förvärvaren är en fysisk person, får det under beskattningsåret före det beskattningsår då överlåtelsen sker inte ha uppkommit underskott i den näringsverksamhet hos honom som förvärvet avser. Vidare gäller att personen inte får ha rätt till avdrag för underskott i annan näringsverksamhet enligt 62 kap. 2–4 §§.

25 § [23 kap. 25 § har upphört att gälla genom lag (2008:1063) som har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den upphävda bestämmelsen tillämpas på överlåtelse till och med den 17 april 2008 men inte på överlåtelse efter detta datum.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 25 § följande lydelse.

25 § Om förvärvaren är ett svenskt handelsbolag, gäller för varje delägare som är fysisk person att det under beskattningsåret före det beskattningsår då överlåtelsen sker inte får ha uppkommit underskott i den näringsverksamhet som förvärvet avser. Vidare gäller att delägaren inte får ha rätt till avdrag för underskott i någon annan näringsverksamhet enligt 62 kap. 2–4 §§.

26 § [23 kap. 26 § har upphört att gälla genom lag (2008:1063) som har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den upphävda bestämmelsen tillämpas på överlåtelser till och med den 17 april 2008 men inte på överlåtelser efter detta datum.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 26 § följande lydelse.

26 § Om förvärvaren är ett svenskt handelsbolag, gäller för varje delägare som är ett företag att det under beskattningsåret före det beskattningsår då överlåtelsen sker inte får ha uppkommit underskott hos delägaren eller hos ett företag till vilket delägaren kan med avdragsrätt lämna koncernbidrag avseende det beskattningsår då överlåtelsen sker. Om den som överlåtit tillgången är delägare i handelsbolaget, gäller villkoret i första meningen dock inte denne delägare.

Bestämmelserna i första stycket tillämpas inte om överlåtaren under det beskattningsår då överlåtelsen sker kan lämna koncernbidrag med avdragsrätt till varje delägare med underskott i det förvärvande handelsbolaget. Som villkor gäller att sådan begränsning av rätt till avdrag för underskott (avdragsbegränsning) som anges i koncernbidragsspärren i 40 kap. 18 § inte gäller för någon sådan delägare om delägaren får koncernbidrag från överlåtaren avseende det beskattningsår då överlåtelsen sker. Avdragsbegränsning får inte heller gälla om ett företag, till vilket någon delägare kan med avdragsrätt lämna koncernbidrag utan att avdragsbegränsning gäller för företaget, indirekt via delägaren får koncernbidrag avseende samma beskattningsår från överlåtaren. Lag (2000:1341).

27 § Om förvärvaren är ett företag, får det under beskattningsåret före det beskattningsår då överlåtelsen sker inte ha uppkommit underskott hos förvärvaren eller hos ett företag till vilket förvärvaren kan med avdragsrätt lämna koncernbidrag avseende det beskattningsår då överlåtelsen sker.

28 § Bestämmelserna i 27 § tillämpas inte om överlåtaren kan med avdragsrätt lämna koncernbidrag till förvärvaren under det beskattningsår då överlåtelsen sker.

Bestämmelserna i första stycket tillämpas inte om en sådan begränsning av rätt till avdrag för underskott (*avdragsbegränsning*) som anges i koncernbidragsspärren i 40 kap. 18 § gäller om förvärvaren får koncernbidrag från överlåtaren avseende det beskattningsår då överlåtelsen sker. Avdragsbegränsning får inte heller gälla om ett företag, till vilket förvärvaren kan med avdragsrätt lämna koncernbidrag utan att avdragsbegränsning gäller för företaget, indirekt via förvärvaren får koncernbidrag avseende samma beskattningsår från överlåtaren. Lag (2000:1341).

29 § En fysisk person eller ett företag får avstå från att utnyttja underskott som avses i 24–27 §§. I sådant fall ska det bortses från underskottet vid tillämpning av dessa bestämmelser. Lag (2007:1419).

24 kap. Räkningar och utdelningar i inkomstlagen näringsverksamhet

Innehåll

1 § I denna kapitel finns bestämmelser om

- tillämpning i inkomstlagen näringsverksamhet av vissa bestämmelser i inkomstlagen kapital i 2 och 3 §§,
- partiell fission i 3 a §,
- kapitalrabatt på optionslån i 4 §,
- avdragsrätt för ränta på vinstandelslån i 5–10 §§,
- begränsningar i avdragsrätten för ränta på vissa skulder i 10 a10 e §§,
- avdrag för lämnad utdelning i 11 §, och
- skattefria utdelningar i 12–22 §§.

En bestämmelse om skattefrihet för utdelning från privatbostadsföretag finns i 15 kap. 4 §.

Bestämmelser om i vilken utsträckning ersättningar i form av livränta och liknande utbetalningar för avyttrade tillgångar räknas som ränta finns i 44 kap. 35 och 37–39 §§. Lag (2008:1343).

Lag (2008:1343) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas i sin nya lydelse på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 31 december 2008. Ändringen innebar att ledet ”- begränsningar i avdragsrätten för ränta på vissa skulder i 10 a10 e §§,” tillkom.

24 kap. 1 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. Ändringen innebar att ledet ”- partiell fission i 3 a §” tillkom.

Tillämpning av vissa bestämmelser i inkomstlagen kapital

Hänvisningar

2 § I inkomstlagen näringsverksamhet tillämpas bestämmelserna i inkomstlagen kapital om

- utnyttjande av företrädesrätt till teckning av vinstandelslån eller kapitalandelslån i 42 kap. 15 §,
- utdelning av andelar i dotterbolag i 42 kap. 16 §,
- utbetalningar vid minskning av aktiekapital eller reservfond och liknande förfaranden i 42 kap. 17 §,
- utskiftning från ideella föreningar i 42 kap. 18 §,
- utskiftning från ekonomiska föreningar i 42 kap. 19–21 §§,
- emission i ekonomiska föreningar i 42 kap. 21 a §,
- utdelning från delägarbeskattade utländska juridiska personer i 42 kap. 22 §,

- utdelning och utskiftning från dödsbon efter personer som var begränsat skattskyldiga vid dödsfallet i 42 kap. 23 §,
- skattetillgodohavanden i 42 kap. 24 §, och
- lotterier i 42 kap. 25 §. Lag (2006:619).

Utdelning av vissa andelar

3 § Om andelarna i det utdelade bolaget i de fall som avses i 42 kap. 16 eller 20 § blir lagertillgångar hos mottagaren, ska det lägsta av andelarnas anskaffningsvärde och deras verkliga värde tas upp som intäkt av mottagaren. I 17 kap. 6 och 7 §§ finns bestämmelser om hur anskaffningsvärdet ska bestämmas i sådana fall. Lag (2007:1419).

Partiell fission

3 a § Vid en partiell fission ska den ersättning som andelsägaren i det överlåtande företaget erhåller från det övertagande företaget anses som utdelning från det överlåtande företaget.

Om andelarna i det överlåtande företaget är kapitaltillgångar hos andelsägaren, ska utdelning i form av andelar i det övertagande företaget inte tas upp.

Om andelarna i det överlåtande företaget är lagertillgångar hos andelsägaren, ska utdelning i form av andelar inte tas upp till ett högre belopp än vad utdelningen medför i nedskrivning av andelsägarens andelar i det överlåtande företaget. Lag (2007:1419).

24 kap. 3 a § även ändrad genom lag (2006:1442) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet.

Kapitalrabatt på optionslån

4 § Om ett svenskt aktiebolag ger ut skuldebrev som är förenade med köp- eller teckningsoption avseende aktier, får bolaget inte dra av en sådan skillnad mellan emissionspriset och skuldebrevets marknadsvärde som beror på optionen.

Avdragsrätt för ränta på vinstandelslån

Huvudregler

5 § Ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som har tagit upp ett vinstandelslån, får dra av vinstandelsräntan bara i den utsträckning som följer av 6–10 §§.

Med vinstandelsränta avses ränta vars storlek är beroende av det låntagande företagens utdelning eller vinst och med *vinstandelslån* avses ett lån med ränta som helt eller delvis är vinstandelsränta.

För annan ränta på vinstandelslån gäller allmänna bestämmelser om avdrag i näringsverksamheten.

Emissioner på den allmänna marknaden

6 § Vinstandelsröntan ska dras av om lånet har bjudits ut till teckning på den allmänna marknaden.

Om det låntagande företaget är ett fåmansföretag, får vinstandelsröntan dock inte dras av till den del den betalas till någon som

1. är andelsägare i företaget,
2. är företagsledare i företaget,
3. är närstående till någon som avses i 1 eller 2, eller
4. på annan grund har sådan intressegemenskap med företaget som anges i 14 kap. 20 §. Lag (2007:1419).

Riktade emissioner

7 § Om en eller flera personer har fått ensamrätt eller företrädesrätt till teckning av lånet, ska vinstandelsröntan dras av om ensamrätten eller företrädesrätten inte har lämnats till någon som

1. är andelsägare i det låntagande företaget,
2. har sådan intressegemenskap med företaget som anges i 14 kap. 20 §,
3. är företagsledare i företaget om det är ett fåmansföretag, eller
4. är närstående till en företagsledare eller andelsägare i företaget om det är ett fåmansföretag. Lag (2007:1419).

8 § Är andelarna i det låntagande företaget upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige, ska vinstandelsröntan dras av även om de som äger andelar i företaget har fått en sådan företrädesrätt till teckning av lånet som har lämnats i förhållande till deras innehav av andelar.

Om röntan ska dras av, ska det sammanlagda värde som genom företrädesrätterna kan anses ha tillförts andelsägarna tas upp av företaget. Värdet ska tas upp som intäkt det beskattningsår då teckningen av lånet avslutas. Lag (2007:1419).

24 kap. 8 § även ändrad genom lag (2007:552) som har trätt i kraft den 1 november 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 oktober 2007 hade 24 kap. 8 § första stycket följande lydelse.

8 § Är andelarna i det låntagande företaget noterade på en svensk börs eller auktoriserad marknadsplats, skall vinstandelsröntan dras av även om de som äger andelar i företaget har fått en sådan företrädesrätt till teckning av lånet som har lämnats i förhållande till deras innehav av andelar.

9 § Skatteverket får medge att vinstandelsröntan dras av även om en eller flera som äger andelar i företaget har förbehållits rätt till teckning av lånet. En förutsättning för ett sådant beslut är att lånevillkoren kan antas ha bestämts på affärsmässig grund med hänsyn till omständigheterna när lånet togs upp.

Skatteverkets beslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (2003:669).

10 § Om det låntagande företaget är ett fåmansföretag, får vinstandelsrätten inte dras av – även om förutsättningarna för avdrag i 7, 8 eller 9 § är uppfyllda – till den del den betalas till någon som

1. är andelsägare i företaget,
2. är företagsledare i företaget,
3. är närstående till någon som avses i 1 eller 2, eller
4. på annan grund har sådan intressegemenskap med företaget som anges i 14 kap. 20 §.

Begränsningar i avdragsrätten för ränta på vissa skulder

Definitioner

10 a § Företag ska vid tillämpning av 10 b–10 e §§ anses vara i *intressegemenskap* med varandra om

1. ett av företagen, direkt eller indirekt, genom ägarandel eller på annat sätt har ett bestämmande inflytande i det andra företaget, eller
2. företagen står under i huvudsak gemensam ledning.

Med företag avses i första stycket och i 10 b–10 e §§ juridiska personer och svenska handelsbolag.

En andel i ett svenskt handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska behandlas som en delägar rätt vid tillämpningen av 10 b–10 e §§. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 31 december 2009. Ändringen av 24 kap. 10 a § innebar att ett nytt tredje stycke infördes.

24 kap. 10 a § infördes genom lag (2008:1343) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 31 december 2008.

Huvudregler

10 b § Ett företag som ingår i en intressegemenskap får inte – om inte annat följer av 10 d § – dra av ränteutgifter avseende en skuld till ett företag i intressegemenskapen, till den del skulden avser ett förvärv av en delägar rätt från ett företag som ingår i intressegemenskapen.

Om en tillfällig skuld till ett företag som inte ingår i intressegemenskapen ersätts av en skuld till ett företag i intressegemenskapen, ska första stycket tillämpas på den sistnämnda skulden om bestämmelsen hade varit tillämplig på den förstnämnda skulden, för det fall det företaget hade ingått i intressegemenskapen. Lag (2008:1343).

Lag (2008:1343) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 31 december 2008.

10 c § Bestämmelsen i 10 b § första stycket tillämpas också – om inte annat följer av 10 e § – på en skuld till ett företag som inte ingår i intressegemenskapen, till den del ett företag i intressegemenskapen har en fordran på det förstnämnda företaget, eller på ett företag som är i intressegemenskap med det förstnämnda företaget, såvida skulden kan anses ha samband med denna fordran och avser förvärv av en delägarrätt från ett företag som ingår i intressegemenskapen. Lag (2008:1343).

Lag (2008:1343) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 31 december 2008.

Kompletteringsregler

10 d § Ränteutgifter avseende sådana skulder som avses i 10 b § ska dras av om någon av följande förutsättningar är uppfyllda.

1. Inkomsten som motsvarar ränteutgiften skulle ha beskattats med minst 10 procent enligt lagstiftningen i den stat där det företag inom intressegemenskapen som faktiskt har rätt till inkomsten hör hemma, om företaget bara skulle ha haft den inkomsten.

2. Såväl förvärvet som den skuld som ligger till grund för ränteutgifterna är huvudsakligen affärsmässigt motiverade.

Om det företag inom intressegemenskapen som faktiskt har rätt till inkomsten har möjlighet att få avdrag för utdelning får första stycket 1 inte tillämpas, om Skatteverket kan visa att såväl förvärvet som den skuld som ligger till grund för ränteutgifter till övervägande del inte är affärsmässigt motiverade. Lag (2008:1343).

Lag (2008:1343) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 31 december 2008.

10 e § Ränteutgifter avseende sådana skulder som avses i 10 c § ska dras av om någon av följande förutsättningar är uppfyllda.

1. Ett företag som har en sådan fordran som avses i 10 c § beskattas för den inkomst som har samband med denna fordran i enlighet med vad som sägs i 10 d § första stycket 1.

2. Såväl förvärvet som den skuld som ligger till grund för ränteutgifterna är huvudsakligen affärsmässigt motiverade.

Om ett företag som avses i första stycket 1 har möjlighet att få avdrag för utdelning ska 10 d § andra stycket tillämpas på motsvarande sätt. Lag (2008:1343).

Lag (2008:1343) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 31 december 2008.

Avdrag för lämnad utdelning

- 11 §** Bestämmelser om i vilka fall lämnad utdelning ska dras av finns för
- investmentföretag och investeringsfonder i 39 kap. 14 §,
 - kooperativa föreningar i 39 kap. 22–24 §§,
 - sambruksföreningar i 39 kap. 28 §,
 - samfälligheter i 39 kap. 29 §, och
 - Sparbankernas säkerhetskassa i 39 kap. 31 §. Lag (2007:1419).

Skattefria utdelningar

Definitioner

12 § Med utdelning avses i 13–22 §§ inte

1. utdelning på andelar i kooperativa föreningar i form av rabatt eller pris-tillägg som den utdelande föreningen ska dra av enligt 39 kap. 22 §, och
2. utdelning från en kooperativ förening på förlagsinsatser eller utdelning till en medlemsfrämjande förening, om den kooperativa föreningen ska dra av utdelningen enligt 39 kap. 23 §.

Om ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening enligt ett skatteavtal ska anses ha hemvist i en utländsk stat, ska företaget vid tillämpning av 13–22 §§ anses som en utländsk juridisk person som hör hemma i den utländska staten. Lag (2007:1419).

Näringsbetingade andelar

13 § Med *näringsbetingad andel* avses en andel i ett aktiebolag eller en ekonomisk förening, om den uppfyller villkoren i 14 § och ägs av en sådan juridisk person (*ägarföretaget*) som är

1. ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som inte är ett investmentföretag,
2. en svensk stiftelse eller en svensk ideell förening och som inte omfattas av bestämmelserna om undantag från skattskyldighet i 7 kap.,
3. en svensk sparbank,
4. ett svenskt ömsesidigt försäkringsföretag, eller
5. ett utländskt bolag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som motsvarar något sådant svenskt företag som anges i 1–4. Lag (2004:1147).

14 § Andelen ska vara en kapitaltillgång och uppfylla någon av följande förutsättningar:

1. Andelen är inte marknadsnoterad.
2. Det sammanlagda röstetalet för ägarföretagets samtliga andelar i det ägda företaget motsvarar tio procent eller mer av röstetalet för samtliga andelar i företaget.

3. Innehavet av andelen betingas av rörelse som bedrivs av ägarföretaget eller av ett företag som med hänsyn till äganderättsförhållanden eller organisatoriska förhållanden kan anses stå det nära.

Andelen ska anses vara marknadsnoterad även om marknadsnoteringen har upphört i anslutning till inledandet av ett förfarande om inlösen, fusion, fission, likvidation eller konkurs.

En andel i ett privatbostadsföretag anses inte näringsbetingad. Lag (2007:1122).

Lag (2007:1122) har trätt i kraft den 1 januari 2008. De nya bestämmelserna tillämpas på avyttringar och överlåtelser samt sammanläggningar och delningar som skett efter den 31 december 2007. De nya bestämmelserna tillämpas på utdelning som lämnats efter den 31 december 2007. T.o.m. den 31 december 2007 hade 24 kap. 14 § andra stycket följande lydelse.

Andelen skall anses vara marknadsnoterad även om marknadsnoteringen har upphört i anslutning till inledandet av ett förfarande om inlösen, fusion, likvidation eller konkurs.

15 § [24 kap. 15 § har upphört att gälla genom lag (2003:1086) som har trätt i kraft den 1 januari 2004 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2003.]

16 § Om andelen avser ett företag som hör hemma i en utländsk stat som är medlem i Europeiska unionen ska andelen, under förutsättning att villkoren i övrigt i 13 och 14 §§ är uppfyllda, anses näringsbetingad också om ägarföretagets andelsinnehav motsvarar tio procent eller mer av andelskapitalet i företaget och även om andelen är lagertillgång.

Med företag som hör hemma i en utländsk stat som är medlem i Europeiska unionen avses ett utländskt företag som

1. bedrivs i någon av de associationsformer som anges i bilaga 24.1,
2. enligt skattelagstiftningen i en medlemsstat anses höra hemma i den staten och inte enligt ett skatteavtal med tredje land anses ha hemvist utanför gemenskapen, och
3. är skyldigt att betala någon av de skatter som anges i bilaga 24.2, utan valmöjlighet eller rätt till undantag. Lag (2007:1419).

Utdelning på en näringsbetingad andel

17 § Utdelning på en näringsbetingad andel ska inte tas upp i annat fall än som anges i 18–20 §§. Lag (2007:1419).

Utdelning på vissa utländska andelar som inte är näringsbetingade

17 a § Utdelning på en andel som inte är näringsbetingad i ett företag som hör hemma i en utländsk stat som är medlem i Europeiska unionen ska inte tas upp i annat fall än som anges i 18–20 §§, under förutsättning att andelen ägs av ett sådant ägarföretag som anges i 13 § och villkoren i 14 § är uppfyllda.

Även om villkoret om röstetal i 14 § 2 inte är uppfyllt gäller första stycket också om ägarföretagets andelsinnehav motsvarar tio procent eller mer av andelskapitalet i företaget och även om andelen är en lagertillgång.

Vid bedömningen av om ett företag hör hemma i en utländsk stat som är medlem i Europeiska unionen tillämpas bestämmelsen i 16 § andra stycket. Lag (2007:1419).

Utdelning på andel som ägs av handelsbolag

17 b § Om ett företag som anges i 13 § direkt eller indirekt, genom ett eller flera svenska handelsbolag, är delägare i ett svenskt handelsbolag som erhållit utdelning, ska den del av utdelningen som belöper sig på delägarans andel inte tas upp. Detta gäller dock bara om en motsvarande utdelning inte skulle ha tagits upp om delägaren själv hade erhållit utdelningen. Vid bedömningen av om utdelning inte skulle ha tagits upp enligt 14 § första stycket 2 eller 16 § ska andelsinnehavet bestämmas utifrån storleken på delägarans indirekta innehav.

Vid tillämpning av första stycket likställs en i utlandet delägarbeskattad juridisk person med ett svenskt handelsbolag. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2009.

Utdelning från investmentföretag

18 § Utdelningen ska tas upp om den lämnas av ett investmentföretag som, direkt eller genom förmedling av ett eller flera andra investmentföretag, äger mer än enstaka andelar i fråga om vilka utdelning skulle ha tagits upp om andelarna hade ägts direkt av det företag som äger andelarna i investmentföretaget. Lag (2007:1419).

Utdelning av förvärvade vinstmedel

19 § Om ett företag förvärvar andelar i ett annat företag och det inte är uppenbart att det förvärvande företaget får en tillgång av verkligt och särskilt värde med hänsyn till sin näringsverksamhet, ska det ta upp utdelning av sådana medel som fanns hos det utdelande företaget vid förvärvet och som inte motsvarar tillskjutet belopp eller inbetald insats hos det utdelande företaget. Utdelning anses i första hand ske av annat än tillskjutet belopp och inbetald insats. Lag (2007:1419).

Villkor avseende tid

20 § Utdelning på en marknadsnoterad andel ska tas upp, om andelen avyttras eller upphör att vara näringsbetingad inom ett år från det att andelen blivit näringsbetingad hos innehavaren. Utdelningen ska tas upp det beskattningsår då avyttringen sker eller andelen upphör att vara näringsbetingad.

Utdelning på en marknadsnoterad andel som avses i 17 a § ska tas upp, om andelen avyttras inom ett år från det att förutsättningarna för skattefrihet blivit uppfyllda. Detsamma gäller för sådan utdelning om förutsättningarna för skattefrihet inte föreligger under en sammanhängande tid om tolv månader hos innehavaren av andelen. Utdelningen ska tas upp det beskattningsår då avyttring sker eller förutsättningarna för skattefrihet inte längre är uppfyllda. Lag (2007:1419).

21 § Vid tillämpning av 20 § ska innehavstiden räknas från det att andelen tillträds till dess den frånträds. Om ägarföretagets förvärv eller avyttring av andelen grundas på avtal, ska den anses ha tillträts respektive frånträts när avtalet ingicks, om inte någon annan tidpunkt följer av avtalet. Lag (2007:1419).

22 § Om ett ägarföretag har förvärvat andelar av samma slag och sort vid olika tidpunkter, ska en senare förvärvad andel anses ha avyttrats före en tidigare förvärvad.

En andel som förvärvats genom ny- eller fondemission ska anses ha förvärvats samtidigt med de andelar som förvärvet grundas på. Har dessa förvärvats vid olika tidpunkter, ska den nya andelen anses ha förvärvats vid den senare av dessa tidpunkter. Lag (2007:1419).

25 kap. Kapitalvinster och kapitalförluster i inkomstslaget näringsverksamhet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- vad som avses med kapitalvinst och kapitalförlust i inkomstslaget näringsverksamhet i 3–5 §§,
- anskaffningsutgift när en delägarrätt upphör att vara näringsbetingad i 6 §,
- avyttringar med kapitalförlust till företag i intressegemenskap med det säljande företaget i 7–11 §§, och
- kapitalförluster på fastigheter i 12 §. Lag (2003:224).

Hänvisningar

2 § I 44 kap. finns grundläggande bestämmelser om kapitalvinster och kapitalförluster. I 25 a, 45, 46, 48, 49, 50, 52 och 55 kap. finns särskilda bestämmelser för vissa slag av tillgångar.

Särskilda bestämmelser om anskaffningsutgift finns i fråga om

- beskattningsinträde i 20 a kap.,
- uttagsbeskattning i 22 kap. 8 §,
- underprisöverlåtelser i 23 kap. 10 §,
- ianspråktagande av ersättningsfond i 31 kap. 18 §,
- kvalificerade fusioner och fissioner i 37 kap. 18 §,
- verksamhetsavyttringar i 38 kap. 14 §,
- partiella fissioner i 38 a kap. 14 §, och
- förvärv av privata tillgångar till underpris i 53 kap. 10 och 11 §§. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. Ändringen innebär att ledet ”- partiella fissioner i 38 a kap. 14 §, och” tillkommit.

Vad som avses med kapitalvinst och kapitalförlust

3 § Med *kapitalvinst* och *kapitalförlust* i inkomstslaget näringsverksamhet avses vinst och förlust vid avyttring av kapitaltillgångar.

Med kapitaltillgångar avses andra tillgångar i näringsverksamheten än

- lagertillgångar, pågående arbeten, kundfordringar och liknande tillgångar,
- inventarier, och
- patent och andra sådana rättigheter som räknas upp i 18 kap. 1 § andra stycket 1 även om de inte förvärvats från någon annan.

4 § Med kapitalvinst och kapitalförlust avses också vinst och förlust på grund av förpliktelser enligt terminer, köp- eller säljoptioner och liknande avtal, när det inte är fråga om förpliktelser som är jämförbara med lagertillgångar.

5 § Som kapitalvinst behandlas också återfört avdrag för kapitalförlust vid konkurs enligt 44 kap. 34 § tredje stycket.

Anskaffningsutgift när en delägar rätt upphör att vara näringsbetingad

6 § Om en andel eller aktiebaserad delägar rätt upphör att vara näringsbetingad hos ägaren, anses den anskaffad för marknadsvärdet när detta sker. I fråga om marknadsnoterade delägar rätter gäller detta bara om villkoren om innehavstid i 25 a kap. 6 eller 7 § skulle ha varit uppfyllda om delägar rätten hade avyttrats vid denna tidpunkt. Lag (2003:224).

Avyttringar med kapitalförlust till företag i intressegemenskap

Tillämpningsområde

7 § Om det uppkommer en kapitalförlust när en juridisk person eller ett svenskt handelsbolag avyttrar en tillgång till en annan juridisk person eller ett annat svenskt handelsbolag, ska bestämmelserna i 8–11 §§ tillämpas om företagen ingår i en intressegemenskap. Med företag i en intressegemenskap avses vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel moderföretag och dotterföretag eller företag som står under i huvudsak gemensam ledning. Lag (2007:1419).

Avdragsförbud

8 § Kapitalförlusten får inte dras av om

1. den avyttrade tillgången är en näringsbetingad andel, en näringsbetingad aktiebaserad delägar rätt eller en sådan andel som avses i 25 a kap. 3 a §,
2. avdrag inte får göras för en kapitalförlust på tillgången enligt bestämmelserna i 25 a kap. 19, 20 eller 23 a §,
3. ersättningen understiger den avyttrade tillgångens marknadsvärde utan att det är affärsmässigt motiverat, eller
4. bestämmelserna i 37 kap. om kvalificerade fusioner och fissioner ska tillämpas. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. T.o.m. den 31 december 2009 hade 25 kap. 8 § följande lydelse.

8 § Kapitalförlusten får inte dras av om

1. den avyttrade tillgången är en näringsbetingad andel eller en näringsbetingad aktiebaserad delägar rätt,

2. ersättningen understiger den avyttrade tillgångens marknadsvärde utan att det är affärsmässigt motiverat, eller

3. bestämmelserna i 37 kap. om kvalificerade fusioner och fissioner ska tillämpas. Lag (2007:1419).

9 § Om den avyttrade tillgången är en andel i ett företag och detta genom fusion eller fission helt eller delvis går upp i ett annat företag i intressegemenskapen, får kapitalförlusten inte dras av. Lag (2003:224).

Uppskjuten avdragsrätt

10 § I andra fall än som avses i 8 eller 9 § får kapitalförlusten dras av som kostnad först när det inträffar en omständighet som medför att tillgången inte längre existerar eller inte längre innehas av en juridisk person eller ett svenskt handelsbolag som ingår i intressegemenskapen. Lag (2003:224).

Turordning

11 § Om det är andelar i ett företag som avyttras gäller följande. Om det köpande företaget vid tidpunkten för det förvärv som avses i 7 § äger andelar av samma slag och sort som de avyttrade andelarna (gamla andelar) eller om det köpande företaget därefter förvärvar sådana andelar (nya andelar), ska senare avyttringar som det köpande företaget gör anses ske i följande ordning:

1. gamla andelar,
2. avyttrade andelar,
3. nya andelar.

Bestämmelserna ska tillämpas också i fråga om andra tillgångar som inte kan särskiljas från varandra. Lag (2007:1419).

Kapitalförluster på fastigheter

12 § Om ett företag som enligt 24 kap. 13 § kan inneha en näringsbetingad andel har gjort en kapitalförlust på en fastighet, får denna dras av bara mot kapitalvinster på fastigheter. Om en del av en förlust inte kan dras av, får den dras av mot en annan juridisk persons kapitalvinster på fastigheter om var och en av de juridiska personerna

1. begär det vid samma taxering, och
2. med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag till den andra juridiska personen.

Till den del en förlust inte kan dras av behandlas den det följande beskattningsåret som en ny kapitalförlust på fastigheter hos den juridiska person som haft förlusten.

Bestämmelserna i första stycket tillämpas inte om fastigheten under de tre senaste åren i betydande omfattning har använts för produktions- eller kontorsändamål eller liknande hos det avyttrande företaget eller hos ett företag i intressegemenskap. Om det föreligger särskilda omständigheter tillämpas inte första stycket trots att fastigheten har använts i mindre omfattning på angivet sätt.

Första stycket första meningen, andra och tredje styckena tillämpas på motsvarande sätt om företaget beskattas för näringsverksamhet i ett handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person. Om skattskyldigheten för en andel i ett sådant bolag eller sådan utländsk juridisk person övergår till någon annan, gäller i stället bestämmelserna denne. Om skattskyldigheten för en andel i ett svenskt handelsbolag övergår till en fysisk person tillämpas dock bestämmelsen i 45 kap. 32 a §. Lag (2003:1086).

25 a kap. Avyttring av näringsbetingade andelar och vissa andra tillgångar

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- företag i intressegemenskap i 2 §,
 - näringsbetingade delägarätter i 3–8 §§,
 - skalbolagsbeskattning i 9–18 §§,
 - kapitalförluster på vissa fordringar m.m. i 19 §,
 - kapitalförluster på andelar i handelsbolag i 20 §,
 - vissa tillgångar i handelsbolag i 23 och 24 §§,
 - bostäder i fåmansföretag i 25 §. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. T.o.m. den 31 december 2009 hade 25 a kap. 1 § följande lydelse.

- 1 § I detta kapitel finns bestämmelser om
- företag i intressegemenskap i 2 §,
 - näringsbetingade delägarätter i 3–18 §§,
 - kapitalförluster på vissa fordringar m.m. i 19 §,
 - kapitalförluster på vissa andelar i handelsbolag i 20–22 §§,
 - vissa tillgångar i handelsbolag i 23 och 24 §§,
 - bostäder i fåmansföretag i 25 §. Lag (2003:224).

Företag i intressegemenskap

2 § Med *företag i intressegemenskap* avses i detta kapitel

1. ett företag som ett annat företag, direkt eller indirekt, genom en ägarandel eller på annat sätt har ett väsentligt inflytande i, eller
2. två företag som står under i huvudsak gemensam ledning. Lag (2003:224).

Näringsbetingade delägarätter

Tillämpningsområde

3 § Bestämmelserna i 5–18 §§ tillämpas när näringsbetingade andelar och näringsbetingade aktiebaserade delägarätter avyttras och det avyttrande företaget är

1. ett svensk aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som inte är ett investmentföretag,
2. en sådan svensk stiftelse eller ideell förening som inte omfattas av bestämmelserna om undantag från skattskyldighet i 7 kap.,
3. en svensk sparbank,

4. ett svenskt ömsesidigt försäkringsföretag, eller
5. ett utländskt bolag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som motsvarar något sådant svenskt företag som anges i 1–4. Lag (2003:224).

Definitioner

3 a § En andel i ett svenskt handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska i detta kapitel behandlas som en näringsbetingad andel, om andelen ägs av ett sådant företag som anges i 3 § 1–5. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna.

4 § Med en aktiebaserad delägar rätt avses en

- rätt på grund av teckning av aktier,
- teckningsrätt,
- fondaktier rätt, eller
- inlösenrätt eller säljrätt som avser aktier.

Delägar rätten är aktiebaserad bara om innehavet av rätten grundas på innehav av aktier i det företag som rätten hänför sig till.

Med en *näringsbetingad aktiebaserad delägar rätt* avses en aktiebaserad delägar rätt, om förvärvet av rätten grundas på näringsbetingade aktier i det företag som rätten hänför sig till. Lag (2005:1142).

Lag (2005:1142) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2005 hade 25 a kap. 4 § första stycket följande lydelse.

4 § Med en aktiebaserad delägar rätt avses en

- rätt på grund av teckning av aktier,
- teckningsrätt,
- delrätt, eller
- option avseende rätt för innehavaren att avyttra aktier.

4 a § En andel i ett svenskt handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska behandlas som en delägar rätt vid tillämpningen av 9–18, 23, 23 a och 25 §§. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna.

Skattefrihet och avdragsförbud

5 § En kapitalvinst ska inte tas upp i annat fall än som anges i 9 §. I fråga om marknadsnoterade delägarätter gäller detta dock bara om villkoren om innehavstid i 6 eller 7 § är uppfyllda.

En kapitalförlust får dras av bara om en motsvarande kapitalvinst skulle ha tagits upp. Vid bedömningen av om en kapitalvinst skulle ha tagits upp ska det bortses från bestämmelsen om skalbolagsbeskattning i 9 §. Lag (2007:1419).

Villkor avseende tid

6 § Kapitalvinsten på en marknadsnoterad andel är skattefri om andelen under en sammanhängande tid om ett år närmast före avyttringen har varit näringsbetingad hos säljaren. Innehavstiden ska räknas från det att andelen tillträds. Om andelen förvärvats genom ett avtal, ska den anses ha tillträtts när avtalet ingicks, om inte någon annan tidpunkt följer av avtalet. Om andelen har erhållits genom ny- eller fondemission, beaktas också tid under vilken den andel eller de andelar som ligger till grund för den emitterade andelen innehafts. Lag (2007:1419).

7 § Om en aktiebaserad delägar rätt är marknadsnoterad, är kapitalvinsten skattefri bara om delägarrätten innehafts under en sammanhängande tid av ett år närmast före avyttringen eller de aktier på vilka delägarrätten grundas har förvärvats minst ett år före avyttringen. Lag (2003:224).

8 § Vid tillämpningen av 6 och 7 §§ ska

1. en senare förvärvad delägar rätt anses ha avyttrats före en tidigare förvärvad delägar rätt av samma slag och sort, och

2. aktier som ligger till grund för en emitterad andel eller en aktiebaserad delägar rätt och som förvärvats vid olika tillfällen anses ha förvärvats vid tidpunkten för förvärvet av den sist förvärvade aktien. Lag (2007:1419).

Skalbolagsbeskattning

9 § Om en avyttrad delägar rätt hänför sig till ett skalbolag eller om det sker ett återköp enligt 18 §, ska ersättningen tas upp som kapitalvinst (*skalbolagsbeskattning*) det beskattningsår när delägarrätten avyttrats, om inte annat anges i 10–13 §§.

Ett företag är ett *skalbolag* enligt bestämmelserna i detta kapitel om summan av marknadsvärdet av företagets likvida tillgångar enligt 14–16 §§ överstiger jämförelsebeloppet enligt 17 § vid tidpunkten för avyttringen. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. T.o.m. den 31 december 2009 hade 25 a kap. 9 § första stycket följande lydelse.

9 § Om det uppkommer en kapitalvinst vid avyttringen av en delägar rätt som hänför sig till ett skalbolag eller om det sker ett återköp enligt 18 §, ska ersättningen tas upp som kapitalvinst

(skalbolagsbeskattning) det beskattningsår när delägarrätten avyttrats, om inte annat anges i 10–13 §§.

9 a § Skalbolagsbeskattning enligt 9 § ska också ske om ett svenskt handelsbolag avyttrar en delägarrätt som hänför sig till ett skalbolag eller om det sker ett återköp enligt 18 §. Detta gäller dock bara om en kapitalvinst på delägarrätten inte skulle ha tagits upp av en eller flera delägare enligt 23 §, om delägarrätten inte hade varit hänförlig till ett skalbolag. Ersättningen ska tas upp till den del den belöper sig på andelar i handelsbolaget som innehas av delägare som skulle ha omfattats av 23 §.

Vid tillämpning av första stycket likställs en i utlandet delägarbeskattad juridisk person med ett svenskt handelsbolag. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna.

Undantag

10 § Skalbolagsbeskattning enligt 9 eller 9 a § ska inte ske om

1. någon andel eller aktiebaserad delägarrätt i det avyttrade företaget är marknadsnoterad,

2. delägarrätten anses avyttrad på grund av bestämmelserna om likvidation i 44 kap. 7 § första stycket eller konkurs i 44 kap. 8 § första stycket 1 eller 2, eller

3. ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet upplöses.

Är det avyttrade företaget en utländsk juridisk person, ska skalbolagsbeskattning enligt 9 § ske bara om

1. den juridiska personen är skattskyldig här vid tidpunkten för avyttringen eller dess inkomst beskattas hos en delägare som är skattskyldig här vid denna tidpunkt, eller

2. den juridiska personen, direkt eller genom ett företag i sådan intressegemenskap som avses i 2 § 1, äger eller under de tre senast åren har ägt en andel eller aktiebaserad delägarrätt i

- ett svenskt aktiebolag om andelen eller den aktiebaserade delägarrätten inte är marknadsnoterad,

- en svensk ekonomisk förening,

- en annan utländsk juridisk person som varit skattskyldig här under någon del av denna tid om denna person motsvarar ett svenskt aktiebolag och andelen eller den aktiebaserade delägarrätten inte är marknadsnoterad eller om personen motsvarar en svensk ekonomisk förening, eller

- ett svenskt handelsbolag. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraft-

trädandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. T.o.m. den 31 december 2009 hade 25 a kap. 10 § följande lydelse.

10 § Skalbolagsbeskattning enligt 9 § ska inte ske om

1. någon andel eller aktiebaserad delägar rätt i det avyttrade företaget är marknadsnoterad, eller
2. delägarrätten anses avyttrad på grund av bestämmelserna om likvidation i 44 kap. 7 § första stycket eller konkurs i 44 kap. 8 § första stycket 1 eller 2.

Är det avyttrade företaget en utländsk juridisk person, ska skalbolagsbeskattning enligt 9 § ske bara om

1. den juridiska personen är skattskyldig här vid tidpunkten för avyttringen, eller
2. den juridiska personen, direkt eller genom ett företag i sådan intressegemenskap som avses i 2 § 1, äger eller under de tre senast åren har ägt en andel eller aktiebaserad delägar rätt
 - ett svenskt aktiebolag om andelen eller den aktiebaserade delägarrätten inte är marknadsnoterad,
 - en svensk ekonomisk förening, eller
 - en annan utländsk juridisk person som varit skattskyldig här under någon del av denna tid om denna person motsvarar ett svenskt aktiebolag och andelen eller den aktiebaserade delägarrätten inte är marknadsnoterad eller om personen motsvarar en svensk ekonomisk förening. Lag (2007:1419).

Skalbolagsdeklaration

11 § Skalbolagsbeskattning enligt 9 § eller 9 a § ska inte ske om

1. det företag som den avyttrade delägarrätten hänför sig till eller, i fråga om ett svenskt handelsbolag, säljaren tar upp företagets överskott eller underskott i en sådan skalbolagsdeklaration som avses i 10 kap. 8 a § skattebetalningslagen (1997:483),

2. ett särskilt bokslut ligger till grund för inkomstberäkningen enligt 1, och

3. säkerhet ställs om sådan har begärts med stöd av 11 kap. 11 a § skattebetalningslagen.

Bokslutet ska upprättas som om företagets beskattningsår avslutats vid tidpunkten för avyttringen eller, i fråga om svenskt handelsbolag, vid avyttringen eller tillträdet. Avsättningar till periodiseringsfond och ersättningsfond ska anses ha återförts.

Första och andra styckena gäller även företag i sådan intressegemenskap som avses i 2 § 1 med företaget som den avyttrade delägarrätten är hänförlig till. Vid tillämpning av första och andra styckena likställs en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet med ett svenskt handelsbolag. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. T.o.m. den 31 december 2009 hade 25 a kap. 11 § följande lydelse.

11 § Skalbolagsbeskattning enligt 9 § ska inte ske om

1. det företag som den avyttrade delägarrätten hänför sig till tar upp företagets överskott eller underskott i en sådan skalbolagsdeklaration som avses i 10 kap. 8 a § första stycket skattebetalningslagen (1997:483),

2. ett särskilt bokslut ligger till grund för inkomstberäkningen enligt 1, och

3. säkerhet ställs om sådan har begärts med stöd av 11 kap. 11 a § skattebetalningslagen.

Bokslutet ska upprättas som om företagets beskattningsår avslutats vid tidpunkten för avyttringen. Företagets avsättningar till periodiseringsfond och ersättningsfond ska anses ha återförts. Lag (2008:1064).

25 a kap. 11 § även ändrad genom lag (2008:1064) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. I fråga om avyttringar av andelar i skalbolag tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller för avyttringar före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2008 hade 25 a kap. 11 § följande lydelse.

11 § Skalbolagsbeskattning enligt 9 § ska inte ske om

1. det företag som den avyttrade delägarrätten hänför sig till tar upp företagets överskott eller underskott i en sådan skalbolagsdeklaration som avses i 10 kap. 8 a § första stycket skattebetalningslagen (1997:483),

2. ett särskilt bokslut ligger till grund för inkomstberäkningen enligt 1, och

3. säkerhet ställs om sådan har begärts med stöd av 11 kap. 11 b § skattebetalningslagen.

Bokslutet ska upprättas som om företagets beskattningsår avslutats vid tidpunkten för avyttringen. Företagets avsättningar till periodiseringsfond och ersättningsfond ska anses ha återförts.

Första och andra styckena gäller även företag i sådan intressegemenskap som avses i 2 § 1 med företaget som den avyttrade delägarrätten är hänförlig till. Lag (2007:1419).

Minoritetsavyttringar

12 § Om avyttringen inte leder till att ett väsentligt inflytande går över till någon annan, ska skalbolagsbeskattning enligt 9 § eller 9 a § ske bara om det föreligger särskilda omständigheter. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. T.o.m. den 31 december 2009 hade 25 a kap. 12 § följande lydelse.

12 § Om avyttringen inte leder till att ett väsentligt inflytande går över till någon annan, ska skalbolagsbeskattning enligt 9 § ske bara om det föreligger särskilda omständigheter. Lag (2007:1419).

Särskilda skäl

13 § Om den skattskyldige begär det och det finns särskilda skäl, ska skalbolagsbeskattning enligt 9 § eller 9 a § inte ske. Vid prövningen ska beaktas vad som föranlett avyttringen eller återköpet och hur ersättningen för delägarrätten bestämts. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. T.o.m. den 31 december 2009 hade 25 a kap. 13 § följande lydelse.

13 § Om den skattskyldige begär det och det finns särskilda skäl, ska skalbolagsbeskattning enligt 9 § inte ske. Vid prövningen ska beaktas vad som föranlett avyttringen eller återköpet och hur ersättningen för delägarrätten bestämts. Lag (2007:1419).

Likvida tillgångar

14 § Med *likvida tillgångar* avses i detta kapitel kontanter, värdepapper och liknande tillgångar med undantag för sådana tillgångar som avses i 15 §. Som likvida tillgångar räknas också andra tillgångar om

1. tillgångarna anskaffats tidigast två år före avyttringen,
2. tillgångarna saknar affärsmässigt samband med verksamheten sådan den bedrivs intill två år före avyttringen, och
3. det inte framgår att anskaffningen skett i annat syfte än att tillgångarna lätt skulle kunna avyttras efter avyttringen av andelen. Lag (2003:224).

15 § Som likvida tillgångar räknas inte

1. andelar och aktiebaserade delägarätter i företag som är i sådan intressegemenskap som avses i 2 § 1 med det företag som den avyttrade delägarätten är hänförlig till, eller

2. värdepapper som är lager i värdepappersrörelse enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Värdepapper som är lager i en utländsk motsvarighet till sådan rörelse som avses i första stycket 2 och som innehas av en utländsk juridisk person räknas inte som likvida medel om den utländska juridiska personen hör hemma och är skattskyldig till inkomstskatt i en stat

- som är medlem i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller
- med vilken Sverige har ett skatteavtal och personen omfattas av avtalets regler om begränsning av beskattningsrätten och har hemvist i staten enligt avtalet. Lag (2007:552).

Lag (2007:552) har trätt i kraft den 1 november 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 oktober 2007 hade 25 a kap. 15 § första styck t två följande lydelse.

2. värdepapper som är lager i värdepappersrörelse enligt lagen (1991:981) om värdepappersrörelse.

16 § Om likvida tillgångar innehas av ett företag i sådan intressegemenskap som avses i 2 § 1 med företaget som de avyttrade delägarätterna hänförs till, ska tillgångarna räknas med vid beräkningen av summan av marknadsvärdet av likvida tillgångar till den del som motsvarar det sistnämnda företagets ägarandel i företaget i intressegemenskap. Lag (2007:1419).

Jämförelsebeloppet

17 § Om de avyttrade delägarätterna utgör samtliga av företaget utgivna och till företaget hänförliga delägarätter, är *jämförelsebeloppet* halva ersättningen. I annat fall är jämförelsebeloppet hälften av det sammanlagda värdet av samtliga av företaget utgivna och till företaget hänförliga delägarätter, beräknat med utgångspunkt i ersättningen för de avyttrade andelarna och aktiebaserade delägarätterna. Lag (2003:224).

Återköp

18 § Återköp anses ske när avyttringen inte har avsett ett skalbolag och den övervägande delen av andra tillgångar än likvida tillgångar, som avses i 14–16 §§ och som vid avyttringen innehades av det företag som den avyttrade delägarrätten hänför sig till eller av företag i sådan intressegemenskap som avses i 2 § 1 med etta företag, inom två år efter avyttringen av delägarrätten, direkt eller indirekt, förvärvas av

- det säljande företaget,
- ett företag i intressegemenskap med detta, eller
- en fysisk person som, direkt eller indirekt, har ägarinflytande i det säljande företaget eller någon närstående till denne.

Bedömningen enligt första stycket ska grundas på tillgångarnas marknadsvärde vid tidpunkten för avyttringen av delägarrätten. Vid denna bedömning ska värdet av tillgångar i företag i sådan intressegemenskap som avses i 2 § 1 med ett företag som den avyttrade delägarrätten hänför sig till beaktas bara till den del som motsvarar det företags ägarandel i företaget i intressegemenskap.

Första och andra styckena ska också tillämpas i fråga om tillgångar som kan anses ha ersatt tillgångar som innehades av det företag som den avyttrade delägarrätten hänför sig till eller av ett företag i sådan intressegemenskap som avses i 2 § 1 vid tidpunkten för avyttringen av delägarrätten. Lag (2007:1419).

Kapitalförluster på vissa fordringar m.m.

19 § En kapitalförlust i ett sådant företag som anges i 3 § får inte dras av om den avser

1. en fordran på ett annat företag som uppkommer när företagen är i intressegemenskap,
2. en rätt till andel i vinst hos ett annat företag om rätten uppkommer när företagen är i intressegemenskap,
3. en rätt att till visst pris eller ett pris som ska fastställas enligt bestämda grunder förvärva andelar eller aktiebaserade delägarätter i ett annat företag eller förvärva tillgångar hos ett annat företag om rätten uppkommer när företagen är i intressegemenskap,
4. en tillgång eller förpliktelse där den underliggande tillgången, direkt eller indirekt, är en näringsbetingad andel eller en näringsbetingad aktiebaserad delägar rätt,
5. ett kapitalandelsbevis om beviset ställs ut när företagen är i intressegemenskap. Detsamma gäller en tillgång eller förpliktelse där den underliggande tillgången, direkt eller indirekt, är ett sådant bevis, eller
6. en andel i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som hör hemma i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Första stycket tillämpas på motsvarande sätt om företaget beskattas för verksamhet i ett svenskt handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk

person. Om skattskyldigheten för andelen övergår till någon annan, gäller i stället bestämmelserna i första stycket denne. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. Ändringen av 25 a kap. 19 § innebar att första stycket 6 infördes.

25 a kap. 19 § även ändrad genom lag (2005:1142) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. Ändringen av 25 a kap. 19 § innebar att första stycket 5 infördes.

Kapitalförluster på andelar i handelsbolag

20 § En utländsk juridisk person som hör hemma i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som motsvarar ett sådant svenskt företag som anges i 3 § 1–4 får inte dra av en kapitalförlust som avser en andel i ett svenskt handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person.

Första stycket tillämpas på motsvarande sätt om den utländska juridiska personen beskattas för verksamhet i ett svenskt handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person. Om skattskyldigheten för andelen övergår till någon annan, gäller bestämmelsen i första stycket i stället denne. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. 25 a kap. 20 § i dess äldre lydelse har genom ändringen upphört att gälla. T.o.m. den 31 december 2009 hade 25 a kap. 20 § följande lydelse.

20 § Har ett företag som anges i 3 § gjort en kapitalförlust på en andel i ett svenskt handelsbolag och har under företagets innehavstid av andelen, en delägar rätt eller en tillgång som avses i 19 § och som ägs eller ägts av handelsbolaget, direkt eller genom ett eller flera andra svenska handelsbolag, gått ned i värde, får avdrag inte göras för belopp som svarar mot företagets del av värdenedgången. Begränsningen i avdragsrätten gäller bara om en kapitalförlust inte skulle ha fått dras av enligt 5 § andra stycket eller enligt 19 § om företaget hade avyttrat tillgången.

Vad som sägs om värdenedgång på tillgångar gäller på motsvarande sätt en ökning av värdet på en förpliktelse som avses i 19 § 4 under den tid som företaget innehaft andelen i handelsbolaget.

Om tillgången har avyttrats eller förpliktelsen har upphört under företagets innehavstid av andelen i handelsbolaget, gäller begränsningen i första stycket bara om detta hänt inom tio år före avyttringen av andelen i handelsbolaget.

Vad som sägs om svenska handelsbolag och andelar i sådana bolag gäller på motsvarande sätt i fråga om i utlandet delägarbeskattade juridiska personer. Lag (2003:1086).

21 § [25 a kap. 21 § har upphävts genom lag (2009:1413) som har trätt i kraft den 1 januari 2010.]

T.o.m. den 31 december 2009 hade 25 a kap. 21 § följande lydelse.

21 § När en värdenedgång på en tillgång som avses i 20 § beräknas, ska

- som anskaffningsutgift för en tillgång som har förvärvats före företagets andelsförvärv anses marknadsvärdet vid tidpunkten för andelsförvärvet, och
- en tillgång som innehas när andelen avyttras värderas till marknadsvärdet vid avyttringstidpunkten.

I övrigt tillämpas bestämmelserna i 44 och 48 kap. med undantag för 48 kap. 15 §. Lag (2007:1419).

22 § [25 a kap. 22 § har upphävts genom lag (2009:1413) som har trätt i kraft den 1 januari 2010.]

T.o.m. den 31 december 2009 hade 25 a kap. 20 § följande lydelse.

22 § När ökningen av värdet på en förpliktelse som avses i 20 § ska bestämmas ska

- värdet på en förpliktelse som ingåtts före företagets andelsförvärv bestämmas utifrån värdet vid företagets andelsförvärv, och
- värdet på en förpliktelse som innehas när andelen avyttras bestämmas vid avyttringstillfället.

Lag (2007:1419).

Vissa tillgångar i handelsbolag

23 § Om ett företag som anges i 3 § direkt eller indirekt, genom ett eller flera svenska handelsbolag, är delägare i ett svenskt handelsbolag som avyttrat en delägarrätt med kapitalvinst, ska den del av vinsten som belöper sig på delägarens andel inte tas upp. Detta gäller dock bara om en motsvarande kapitalvinst inte skulle ha tagits upp om delägaren själv hade avyttrat tillgång. Vid bedömningen av om en kapitalvinst inte skulle ha tagits upp enligt 24 kap. 14 § första stycket 2 eller 16 § ska andelsinnehavet bestämmas utifrån storleken på delägarens indirekta innehav.

Vid tillämpning av första stycket likställs en i utlandet delägarbeskattad juridisk person med ett svenskt handelsbolag.

Första stycket gäller inte om skalbolagsbeskattning ska ske enligt 9 a §. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. Ändringen av 25 a kap. 23 § innebär att första stycket fick en ny lydelse och att ett nytt tredje stycke infördes. T.o.m. den 31 december 2009 hade 25 a kap. 23 § första stycket följande lydelse.

23 § Om ett företag som anges i 3 §, direkt eller indirekt, genom ett eller flera andra svenska handelsbolag är delägare i ett svenskt handelsbolag, får om handelsbolaget avyttrat en delägarrätt med kapitalförlust den del av förlusten som belöper sig på delägarens andel inte dras av. Detta gäller dock bara om en motsvarande kapitalvinst inte skulle ha tagits upp om delägaren själv hade avyttrat tillgången. Vid bedömningen av om en kapitalvinst inte skulle ha tagits upp ska det bortses från bestämmelsen om skalbolagsbeskattning i 9 §. Om skattskyldigheten för andelen övergår till någon annan, gäller detta i stället denne.

23 a § Om en sådan avyttring som avses i 23 § leder till en kapitalförlust, får den del av förlusten som belöper sig på delägarens andel inte dras av. Detta gäller dock

bara om en motsvarande kapitalvinst inte skulle ha tagits upp om delägaren själv hade avyttrat tillgången. Vid bedömningen av om en kapitalvinst inte skulle ha tagits upp ska det bortses från bestämmelserna om skalbolagsbeskattning i 9 §. Vid bedömningen av om en kapitalvinst inte skulle ha tagits upp enligt 24 kap. 14 § första stycket 2 eller 16 § ska andelsinnehavet bestämmas utifrån storleken på delägarrens indirekta innehav. Om skattskyldigheten för andelen övergår till någon annan, gäller detta i stället denne.

Vid tillämpning av första stycket likställs en i utlandet delägarbeskattad juridisk person med ett svenskt handelsbolag. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna.

24 § Om en fysisk person eller ett svenskt handelsbolag som en fysisk person, direkt eller indirekt, genom ett eller flera andra svenska handelsbolag är delägare i, förvärvar en andel i ett svenskt handelsbolag från ett företag som anges i 3 §, ska en tillgång som handelsbolaget äger, direkt eller indirekt, genom ett eller flera svenska handelsbolag vid beskattningen av den fysiska personens inkomst i handelsbolaget anses anskaffad för marknadsvärdet vid personens förvärv av andelen i handelsbolaget.

Detta gäller dock bara om tillgången i fråga har gått ned i värde under handelsbolagets innehavstid och

- är en näringsbetingad andel eller en näringsbetingad aktiebaserad delägarrätt om den innehas direkt av företaget, eller

- är en sådan tillgång som anges i 19 §.

Om en förpliktelse som avses i 19 § 4 ökat i värde under handelsbolagets innehavstid tillämpas bestämmelsen om värdenedgång på tillgångar på motsvarande sätt. Vid beskattningen av den fysiska personens inkomst i handelsbolaget ska dock förpliktelsen anses ingången vid personens förvärv av andelen i handelsbolaget.

Vad som sägs i första och andra styckena gäller också om andelen i handelsbolaget i stället förvärvats från ett svenskt handelsbolag i vilket ett företag som anges i 3 §, direkt eller indirekt, genom ett eller flera svenska handelsbolag är delägare. Vid tillämpning av denna paragraf likställs en i utlandet delägarbeskattad juridisk person med ett svenskt handelsbolag. Lag (2007:1419).

Bostäder i fåmansföretag

25 § Om ett företag som anges i 3 eller 3 a § eller ett moderföretag till detta är ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag, och företaget avyttrar en delägarrätt och det företag som delägarrätten hänförs till eller ett dotterföretag till detta äger en fastighet som någon gång under de tre åren närmast före avyttringen till huvudsaklig del har använts som bostad för en delägare i det säljande företaget eller i moderföretaget eller för en närstående till en sådan delägare, gäller följande. Det företag som innehar fastigheten ska vid avyttringen av delägarrätten anses ha

avyttrat och åter förvärvat fastigheten för ett pris som motsvarar dess marknadsvärde.

Bestämmelserna i första stycket tillämpas bara om

- fastighetens marknadsvärde överstiger dess skattemässiga värde,
- ersättningen vid avyttringen av delägarrätten inte ska tas upp enligt bestämmelsen om skalbolagsbeskattning i 9 §, eller
- den avyttrade delägarrätten inte är marknadsnoterad.

Om avyttringen inte leder till att ett väsentligt inflytande i det företag som äger fastigheten går över till någon annan tillämpas första stycket bara om det föreligger särskilda omständigheter.

Vad som sägs i denna paragraf i fråga om en fastighet gäller även en andel i ett privatbostadsföretag, om den till andelen knutna lägenheten huvudsakligen har använts på sätt som avses i första stycket. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. T.o.m. den 31 december 2009 hade 25 a kap. 25 § första stycket följande lydelse.

25 § Om ett företag som anges i 3 § eller ett moderföretag till detta är ett fåmansföretag, och företaget avyttrar en delägarrätt som avses i 3 § och det företag som delägarrätten hänför sig till eller ett dotterföretag till detta äger en fastighet som någon gång under de tre åren närmast före avyttringen till huvudsaklig del har använts som bostad för en delägare i det säljande företaget eller i moderföretaget eller för en närstående till en sådan delägare, gäller följande. Det företag som innehar fastigheten ska vid avyttringen av delägarrätten anses ha avyttrat och åter förvärvat fastigheten för ett pris som motsvarar dess marknadsvärde.

26 kap. Återföring av värdeminskingsavdrag

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om att gjorda värdeminskingsavdrag m.m. ska återföras om näringsfastigheter och näringsbostadsrätter avyttras eller blir privatbostadsfastigheter respektive privatbostadsrätter.

Bestämmelserna i 2–11 §§ gäller för fastigheter och bostadsrätter som är kapitaltillgångar medan bestämmelserna i 12 och 13 §§ gäller för fastigheter och bostadsrätter som är lagertillgångar.

I 14 § finns en bestämmelse om skattemässig kontinuitet när en näringsbostadsrätt förvärvas genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt och den behåller sin karaktär av näringsbostadsrätt. Motsvarande bestämmelser samt bestämmelser om kontinuitet i fråga om värdeminskingsavdrag finns för byggnader och fastigheter i 19 kap. 18 § respektive 20 kap. 12 §. Lag (2007:1419).

Kapitaltillgångar

Fastigheter

2 § Vid avyttring av en näringsfastighet ska följande avdrag återföras:

1. värdeminskingsavdrag på byggnader och markanläggningar,
2. skogsavdrag,
3. avdrag för substansminskning,
4. avdrag för sådana avskrivningar av byggnader och markanläggningar som gjorts i samband med att en ersättningsfond eller liknande fond har tagits i anspråk, och
5. avdrag som avser beskattningsåret och de fem föregående beskattningsåren för utgifter för förbättrande reparationer och underhåll av byggnader och markanläggningar.

Reparationer och underhåll anses som förbättrande till den del fastigheten på grund av åtgärderna är i bättre skick vid avyttringen än vid ingången av det femte beskattningsåret före beskattningsåret eller, om fastigheten förvärvats senare genom köp, byte eller på liknande sätt, vid förvärvet. Lag (2007:1419).

3 § Avdragen som anges i 2 § ska inte återföras till den del de avser tiden före år 1952. Lag (2007:1419).

4 § Om en byggnad eller en markanläggning på den avyttrade fastigheten har skrivits av i samband med att en ersättningsfond har tagits i anspråk och fonden var avsatt enligt 31 kap. 5 §, gäller följande vid tillämpning av 2 § första stycket 4. Avdraget för avskrivning ska återföras bara till den del det motsvarar det belopp som återfördes enligt detta kapitel vid den avyttring som låg till grund för avsättningen till ersättningsfond. Lag (2007:1419).

5 § Om ersättningen för den avyttrade fastigheten understiger omkostnadsbeloppet vid kapitalvinstberäkningen, ska det belopp som ska återföras enligt 2 § första stycket 1–4 minskas med skillnaden mellan omkostnadsbeloppet och ersättningen.

Avser en del av ersättningen mark- eller byggnadsinventarier, ska den delen inte räknas med i ersättningen.

Vid tillämpning av denna paragraf ska omkostnadsbeloppet beräknas utan att anskaffningsutgiften minskas enligt 45 kap. 16 § med värdeminskningsavdrag m.m. som inte återförs. Lag (2007:1419).

26 kap. 5 § även ändrad genom lag (2006:1520) som har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet. De nya bestämmelserna får tillämpas på avyttringar som skett under tiden 1 januari 2006–31 januari 2007 om den skattskyldige begär det. T.o.m. den 31 januari 2007 hade 26 kap. 5 § tredje stycket följande lydelse.

Vid tillämpning av denna paragraf skall omkostnadsbeloppet beräknas utan att anskaffningsutgiften minskas enligt

- 45 kap. 16 § med värdeminskningsavdrag m.m. som inte återförs, och
- 45 kap. 27 § och 47 kap. 11 § på grund av tidigare uppskov.

6 § Med avyttring likställs sådan överföring av mark m.m. som avses i 45 kap. 5 § samt sådan allframtidsupplåtelse som avses i 45 kap. 7 §, om den innebär upplåtelse av mark, byggnad eller markanläggning.

7 § Om bara en del av fastigheten avyttras, ska återföringsbeloppet beräknas på grundval av förhållandena på den avyttrade fastighetsdelen. Vid tillämpning av 5 § ska i sådana fall omkostnadsbeloppet beräknas enligt 45 kap. 19 §. Lag (2007:1419).

8 § Bestämmelserna i 2–5 och 7 §§ tillämpas också när en näringsfastighet hos samma ägare blir privatbostadsfastighet.

Vid tillämpning av 5 § ska det belopp som motsvarar fastighetens marknadsvärde vid beskattningsårets utgång anses som ersättning för fastigheten. Om bara en del av fastigheten blir privatbostadsfastighet, beräknas omkostnadsbeloppet enligt 45 kap. 20 §, om den skattskyldige begär det. Lag (2007:1419).

9 § Bestämmelserna i 2–5 och 7 §§ tillämpas också när en näringsfastighet övergår till en ny ägare genom arv, testamente, gåva eller bodelning om den blir eller kan antas komma att bli privatbostadsfastighet i och med övergången.

Vid tillämpning av 5 § ska det belopp som motsvarar fastighetens marknadsvärde vid övergången anses som ersättning för fastigheten. Lag (2007:1419).

Bostadsrätter

10 § Vid avyttring av en näringsbostadsrätt ska avdrag som avser beskattningsåret och de fem föregående beskattningsåren för utgifter för förbättrande reparationer och underhåll av bostadsrättslägenheten återföras.

Reparationer och underhåll anses som förbättrande till den del lägenheten på grund av åtgärderna är i bättre skick vid avyttringen än vid ingången av det femte beskattningsåret före beskattningsåret eller, om näringsbostadsrätten förvärvats senare genom köp, byte eller på liknande sätt, vid förvärvet. Lag (2007:1419).

- 11 §** Bestämmelserna i 10 § tillämpas också när en näringsbostadsrätt
- hos samma ägare blir privatbostadsrätt, eller
 - övergår till en ny ägare genom arv, testamente, gåva eller bodelning, om den blir eller kan antas komma att bli privatbostadsrätt i och med övergången.

Lagertillgångar

12 § Vid avyttring av en näringsfastighet ska värdeminskningssavdragen samt avdragen för reparation och underhåll återföras om de gjorts vid beskattningen men inte i räkenskaperna. Lag (2007:1419).

13 § Bestämmelserna i 2 och 7 §§ respektive 10 § tillämpas också när en näringsfastighet eller näringsbostadsrätt övergår till en ny ägare genom arv, testamente eller bodelning med anledning av makes död, om den blir eller kan antas komma att bli privatbostadsfastighet respektive privatbostadsrätt i och med övergången. Lag (2000:1341).

Skattemässig kontinuitet vid arv, gåva m.m. av näringsbostadsrätter

14 § Om en näringsbostadsrätt förvärvas genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt och den behåller sin karaktär av näringsbostadsrätt, inträder förvärvaren i den tidigare ägarens skattemässiga situation när det gäller utgifter för sådana förbättrande reparationer och underhåll som avses i 10 § andra stycket.

Hänvisningar

15 § Bestämmelser om att värdeminskningssavdrag m.m. inte ska återföras finns när det gäller

- skogsavdrag i 21 kap. 14 §,
- underprisöverlåtelse i 23 kap. 13 §,
- kvalificerade fusioner och fissioner i 37 kap. 17 §,
- verksamhetsavyttringar i 38 kap. 12 §,
- partiella fissioner i 38 a kap. 13 §, och
- förvärv av vissa tillgångar till underpris från delägare och närstående i 53 kap. 4 §. Lag (2007:1419).

26 kap. 15 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. Ändringen innebär att ledet ”- partiella fissioner i 38 a kap. 13 §” tillkommit.

27 kap. Byggnadsrörelse, handel med fastigheter och tomtrörelse

Innehåll

- 1 § I detta kapitel finns särskilda bestämmelser om
- byggnadsrörelse och handel med fastigheter i 2–8 och 18 §§, och
 - tomtrörelse i 3 och 9–18 §§.

Byggnadsrörelse och handel med fastigheter

Innehav av lagertillgång

- 2 § Den som innehar en tillgång som är en lagertillgång enligt bestämmelserna i 4–7 §§ anses bedriva antingen byggnadsrörelse eller handel med fastigheter.

Avyttring av byggnadstomt

- 3 § Om en byggnadstomt avyttras av någon som bedriver byggnadsrörelse eller handel med fastigheter, anses avyttringen ingå i den verksamheten. Om verksamheten huvudsakligen består av tomtrörelse, anses avyttringen i stället ingå i tomtrörelsen.

Vad som avses med byggnadstomt framgår av 9 §.

Lagerfastigheter

- 4 § Om en fastighet förvärvas genom köp, byte eller på liknande sätt av någon som bedriver byggnadsrörelse eller handel med fastigheter, blir fastigheten en lagertillgång hos förvärvaren. Detsamma gäller om en fastighet förvärvas på sådant sätt av maken till den som bedriver byggnadsrörelse eller handel med fastigheter.

Första stycket gäller också om förvärvaren eller dennes make är företagsledare i ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag och fastigheten skulle ha varit en lagertillgång i byggnadsrörelse eller handel med fastigheter om den hade förvärvats av företaget.

Att första och andra styckena inte gäller fastigheter som blir privatbostadsfastigheter framgår av 13 kap. 1 § tredje stycket. Lag (2008:1316).

Lag (2008:1316) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången i fråga om beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. T.o.m. den 31 december 2008 hade 27 kap. 4 § tredje stycket följande lydelse.

Att första och andra styckena inte gäller fastigheter som blir privatbostadsfastigheter framgår av 13 kap. 1 § andra stycket.

5 § Bestämmelserna i 4 § gäller inte

1. om fastigheten uppenbarligen förvärvas för att till huvudsaklig del användas stadigvarande i en annan näringsverksamhet än fastighetsförvaltning som bedrivs av fastighetsägaren eller dennes make eller av ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag där fastighetsägaren eller maken är företagsledare, eller

2. när det gäller byggnadsrörelse, om förvärvet uppenbarligen helt saknar samband med byggnadsrörelsen.

Lagerandelar i fastighetsförvaltande företag

6 § Andelar i fastighetsförvaltande företag anses som lagertillgångar, om någon av företagets fastigheter skulle ha varit en lagertillgång i byggnadsrörelse eller handel med fastigheter för det fall att fastigheten hade ägts direkt av den som innehar andelen. Detta gäller dock bara om

1. det fastighetsförvaltande företaget är ett fåmansföretag och innehavaren är företagsledare i företaget eller make till företagsledaren,

2. det på annat sätt finns en intressegemenskap mellan innehavaren och det fastighetsförvaltande företaget, eller

3. det fastighetsförvaltande företaget är ett svenskt handelsbolag.

6 a § Om en andel som avses i 6 § har gått ned i värde och det företag som andelen hänför sig till har överlåtit en tillgång utan ersättning eller mot ersättning som understiger marknadsvärdet, gäller följande. Andelen får inte tas upp till ett värde som understiger anskaffningsvärdet till den del som värdenedgången motsvarar andelsägarens del av skillnaden mellan marknadsvärdet och faktisk ersättning för den överlåtna tillgången. Detta gäller dock bara om tillgången har överlåtit under den tid som andelsägaren har innehaft andelen.

Vad som sägs i första stycket gäller också om en tillgång överlåtit på ett sätt som anges i det stycket, från ett företag som, direkt eller indirekt, ägs eller ägts av det företag som andelen hänför sig till.

Om en andel som avses i första stycket har avyttrats för en ersättning som understiger andelens skattemässiga värde, och har en tillgång överlåtit på ett sätt som anges i första eller andra stycket före eller samtidigt med avyttringen av andelen, ska andelens skattemässiga värde minskas med skillnaden mellan marknadsvärdet och faktisk ersättning för den överlåtna tillgången. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. T.o.m. den 31 december 2009 hade 27 a kap. 6 a § tredje stycket följande lydelse.

Om det uppkommer en förlust vid avyttring av en sådan andel som avses i första stycket och har en tillgång överlåtit på ett sätt som anges i första eller andra stycket före eller samtidigt med avyttringen av andelen, får förlusten inte dras av till den del den motsvarar skillnaden mellan marknadsvärdet och faktisk ersättning för den överlåtna tillgången.

27 a kap. 6 a § även ändrad genom lag (2008:1063) som har trätt i kraft den 1 januari 2009. Första och andra stycket tillämpas på överlåtelse efter den 17 april 2008. Tredje stycket tillämpas på avyttringar efter den 17 april 2008 i fråga om sådana överlåtelse som anges i paragrafens första eller andra stycke och som skett efter den 30 juni 2003.

7 § I sådana fall som avses i 6 § 3 ska inte bara andelen i handelsbolaget utan också den del av handelsbolagets fastigheter som motsvarar andelen anses som lagertillgång hos delägaren. Detta gäller dock bara de av bolagets fastigheter som skulle ha varit lagertillgångar om fastigheterna hade ägts direkt av delägaren. Lag (2007:1419).

Uttagsbeskattning vid byggnadsarbeten på fastigheter som inte är lagertillgångar

8 § Om en fastighet som inte är lagertillgång har varit föremål för byggnadsarbeten i en byggnadsrörelse som fastighetsägaren bedriver direkt eller genom ett svenskt handelsbolag, ska värdet av arbetena tas upp som intäkt i byggnadsrörelsen.

Bedrivs byggnadsrörelsen, direkt eller genom ett svenskt handelsbolag, av en fysisk person, ska dock värdet av hans eget arbete tas upp bara om varor av mer än ringa värde tas ut ur byggnadsrörelsen i samband med arbetet. Lag (2007:1419).

Tomtrörelse

Vad som är tomtrörelse

9 § Med tomtrörelse avses näringsverksamhet som består i avyttring av mark för bebyggelse (byggnadstomt). Tomtrörelse kan vara kvalificerad eller enkel.

Vad som är kvalificerad tomtrörelse

10 § Med kvalificerad tomtrörelse avses näringsverksamhet som huvudsakligen består i avyttring av byggnadstomter från fastigheter som uppenbarligen har förvärvats för att ingå i yrkesmässig markavyttring.

Vad som är enkel tomtrörelse

11 § En enkel tomtrörelse uppkommer när en skattskyldig under tio kalenderår har avyttrat minst femton byggnadstomter som kan räknas samman till en tomtrörelse. Vid beräkningen ska avyttringar av byggnadstomter på olika fastigheter eller på olika delar av en fastighet räknas samman till en tomtrörelse bara om tomterna med hänsyn till inbördes läge normalt kan anses ingå i en och samma tomtrörelse. Lag (2007:1419).

12 § Vid beräkningen av antalet avyttrade byggnadstomter ska den som är eller har varit gift räkna in också makens avyttringar under äktenskapet under tioårsperioden.

Om en fastighet har förvärvats genom köp, byte eller på liknande sätt eller genom gåva, ska förvärvaren och överlåtaren räkna in också varandras avyttringar under tidsperioden, om förvärvaren är

1. överlåtarens förälder, far- eller morförälder, make, avkomling eller avkomlings make,

2. ett dödsbo där överlåtaren eller någon person som nämns i 1 är delägare, eller

3. ett aktiebolag, ett svenskt handelsbolag eller en ekonomisk förening där överlåtaren ensam eller tillsammans med någon person som nämns i 1 på grund av det sammanlagda innehavet av andelar har ett bestämmande inflytande. Lag (2007:1419).

13 § Vid beräkningen av antalet avyttrade byggnadstomter ska upplåtelser av mark för bebyggelse likställas med avyttring. Avyttringar av det slag som berättigar till avdrag för avsättning till ersättningsfond enligt 31 kap. 5 § ska inte räknas in. Lag (2007:1419).

14 § Avyttringar av byggnadstomter som huvudsakligen ska användas av anställda för gemensamt ändamål och avyttringar av byggnadstomter till anställda för bostadsändamål ingår inte i enkel tomtrörelse.

Detta gäller dock inte om den skattskyldige bedriver kvalificerad tomtrörelse, byggnadsrörelse eller handel med fastigheter. Lag (2007:1419).

15 § En enkel tomtrörelse anses påbörjad i och med avyttringen av den femtonde byggnadstomten.

Om flera byggnadstomter avyttras den dag då den femtonde byggnadstomten avyttras, får den skattskyldige välja i vilken ordning tomterna ska anses avyttrade. Lag (2007:1419).

Slutavyttring av lagret i en enkel tomtrörelse

16 § Om återstoden av lagret i en enkel tomtrörelse avyttras, anses avyttringen inte ingå i tomtrörelsen. Avyttringen ska i stället behandlas enligt bestämmelserna om kapitalvinster.

Om lagret vid utgången av beskattningsåret före det beskattningsår då avyttringen ska tas upp som intäkt har tagits upp till ett lägre värde än anskaffningsvärdet, ska mellanskillnaden tas upp som intäkt i tomtrörelsen.

Första och andra styckena gäller inte sådan del av vinsten som avser mark inom detaljplan. De gäller inte heller om avyttringen kan antas ha skett väsentligen i syfte att ge en obehörig skatteförmån till den skattskyldige eller förvärvaren eller till någon som en av dem har intressegemenskap med. Lag (2007:1419).

När enkel tomtrörelse avbryts

17 § Om en skattskyldig som bedriver enkel tomtrörelse eller dennes make inte har avyttrat några byggnadstomter i tomtrörelsen under tio kalenderår, anses avyttringar som sker därefter inte ingå i tomtrörelsen. Avyttringarna ska i stället behandlas enligt bestämmelserna om kapitalvinster.

Första stycket gäller dock inte avyttringar av byggnadstomter inom detaljplan. Det gäller inte heller om avyttringarna sker under sådana förhållanden att en tomtrörelse på nytt ska anses påbörjad.

Avyttringar av det slag som ger rätt till avsättning till ersättningsfond enligt 31 kap. 5 § avbryter inte tidsperioden i första stycket. Lag (2007:1419).

Gemensamma bestämmelser om arv m.m.

18 § Om någon genom arv, testamente eller genom bodelning med anledning av makes död förvärvar sådana fastigheter eller andelar som har varit lagertillgångar i byggnadsrörelse, handel med fastigheter eller tomtrörelse hos den döde, behåller tillgångarna sin karaktär hos förvärvaren bara om denne

1. vid förvärvet själv bedriver sådan byggnadsrörelse, handel med fastigheter eller tomtrörelse där tillgångarna skulle ha varit lagertillgångar om de hade förvärvats genom köp, eller

2. avser att fortsätta den dödes näringsverksamhet.

Om tillgångarna är lagertillgångar hos förvärvaren, anses denne bedriva byggnadsrörelse, handel med fastigheter eller tomtrörelse.

28 kap. Arbetsgivares pensionskostnader

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- krav på pensionsutfästelser i 2 §,
- avdrag för tryggande av pensionsutfästelser i 3–19 §§,
- kostnadsutjämning mellan arbetsgivare i 20 §,
- ersättning från en pensionsstiftelse i 21 §,
- återföring av avdrag för avsättning i balansräkningen i 22–25 §§, och
- övertagande av pensionsutfästelser i 26 §.

Krav på pensionsutfästelser

2 § Vid bedömningen av avdrag enligt detta kapitel får en pensionsutfästelse beaktas bara om en försäkring för utfästelsen skulle ha varit en pensionsförsäkring.

Med betalning av en premie för pensionsförsäkring likställs i detta kapitel betalning enligt ett avtal med ett utländskt tjänstepensionsinstitut om tjänstepension. Detta gäller bara om avtalet är jämförbart med pensionsförsäkring och uppfyller de villkor som anges i 58 kap. 1 a §. Lag (2005:1170).

Lag (2005:1170) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Ändringen av 28 kap. 2 § innebar att andra stycket infördes.

Avdrag för tryggande av pensionsutfästelser

Tryggandeformer

3 § Arbetsgivares tryggande av utfästelse om pension till en arbetstagare ska dras av som kostnad i den utsträckning som anges i 5–18 §§, om utfästelsen tryggas genom

- överföring till pensionsstiftelse enligt lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.,
- avsättning i balansräkning i förening med kreditförsäkring eller i förening med kommunal eller statlig borgen eller liknande garanti,
- betalning av premie för pensionsförsäkring, eller
- överföring till ett utländskt tjänstepensionsinstitut som enligt 39 kap. 13 c § likställs med en sådan pensionsstiftelse som avses i lagen om tryggande av pensionsutfästelse m.m. Lag (2008:134).

Avsättning i balansräkning

4 § Med avsättning i balansräkning avses en särskild redovisning av pensionsutfästelse enligt lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.

- under rubriken Avsatt till pensioner, eller
- i delpost under rubriken Avsättningar för pensioner och liknande förpliktelser.

I lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel finns bestämmelser om avkastningsskatt för arbetsgivare som tryggt pensionsutfästelse genom avsättning i balansräkningen. I 16 kap. 17 § finns bestämmelser om avdrag för avkastningsskatt.

Huvudregel

5 § Tryggande av sådana pensionsutfästelser som avses i 3 § ska dras av som kostnad. Avdraget får dock inte för någon arbetstagare överstiga 35 procent av lönen och inte heller 10 prisbasbelopp. Lag (2007:1419).

6 § Som lön räknas vid tillämpning av detta kapitel sådan pensionsgrundande ersättning enligt pensionsavtal som hänför sig till beskattningsåret eller det föregående beskattningsåret.

Kompletteringsregel

7 § Tryggande av sådana pensionsutfästelser som avses i 3 § ska, trots vad som sägs i 5 §, dras av som kostnad med ett belopp som motsvarar kostnaden för avtalad pension, om tryggandet föranleds av

- att ett pensionsavtal ändras vid förtida avgång från anställning eller att ett nytt pensionsavtal ingås i ett sådant fall, eller
- att pensionsutfästelserna är otillräckligt tryggade.

Bestämmelserna i första stycket ska tillämpas bara till den del något annat inte följer något av 8–12 §§. Bestämmelserna i första stycket ska inte tillämpas i sådana fall som avses i 17 och 18 §§. Lag (2007:1419).

8 § I fråga om ålderspension som ska betalas ut före 65 års ålder, får avdrag enligt 7 § inte överstiga kostnaden för en ålderspension som under den avtalade tiden betalas ut med

- 80 procent av lönen till den del denna inte överstiger 7,5 prisbasbelopp,
- 70 procent av lönen till den del denna överstiger 7,5 men inte 20 prisbasbelopp, och
- 40 procent av lönen till den del denna överstiger 20 men inte 30 prisbasbelopp.

I fråga om ålderspension som ska betalas ut tidigast från 65 års ålder, får avdrag enligt 7 § inte överstiga kostnaden för en livsvarig ålderspension som från den avtalade tidpunkten betalas ut med

- 20 procent av lönen till den del denna inte överstiger 7,5 prisbasbelopp,
- 70 procent av lönen till den del denna överstiger 7,5 men inte 20 prisbasbelopp, och

- 40 procent av lönen till den del denna överstiger 20 men inte 30 prisbasbelopp. Lag (2007:1419).

9 § Om pensionsavtalet ger rätt till sådan ålderspension som avses i 8 § andra stycket utöver 20 procent av den del av lönen som inte överstiger 7,5 prisbasbelopp, ska ett belopp som motsvarar kostnaden för att uppnå avtalad pensionsnivå ändå dras av om den överskjutande pensionen är avsedd att ersätta inkomstgrundad ålderspension som avses i 55 kap. 2 och 3 §§ socialförsäkringsbalken. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 28 kap. 9 § följande lydelse.

9 § Om pensionsavtalet ger rätt till sådan ålderspension som avses i 8 § andra stycket utöver 20 procent av den del av lönen som inte överstiger 7,5 prisbasbelopp, ska ett belopp som motsvarar kostnaden för att uppnå avtalad pensionsnivå ändå dras av om den överskjutande pensionen är avsedd att ersätta tilläggspension enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension. Lag (2007:1419).

10 § I fråga om fondförsäkringar som avses i 2 kap. 3 b § första stycket 3 försäkringsrörelselagen (1982:713) och andra avgiftsbaserade utfästelser, får avdrag som beräknas enligt 8 § göras med högst ett belopp som motsvarar kostnaden för att uppnå de förmånsnivåer som anges där genom annan pensionsförsäkring än sådan som avses i den lagen.

11 § Avdrag som beräknas enligt 8–10 §§ förutsätter full intjänandetid. Om pensionsrätten inte är fullt intjänad, ska avdragen minskas i motsvarande utsträckning.

Med full intjänandetid avses full intjänandetid enligt pensionsavtalet, förutsatt att avtalet för full pension kräver dels intjänande under en sammanlagd tid av minst 30 år, dels fortsatt intjänande under anställningen fram till den avtalade pensionstidpunkten. Om pensionsavtalet inte uppfyller dessa förutsättningar eller om pensionsavtalet saknar bestämmelser om intjänandetid, avses med full intjänandetid tiden fram till den avtalade pensionstidpunkten, dock minst 30 år. Vid beräkningen av intjänandetiden ska såväl arbetstagarens sammanlagda anställningstid hos arbetsgivaren som anställningstid hos andra arbetsgivare räknas med. Lag (2007:1419).

12 § När avdraget för kostnader för avtalad ålderspension beräknas, ska värdet av sådan ålderspension för arbetstagaren räknas av som har tryggats under beskattningsåret eller tidigare av arbetsgivaren eller av någon annan arbetsgivare i de tryggandeformer som anges i 3 §. Värdet av ålderspension för tid före 65 års ålder ska räknas av från avdrag som beräknas enligt 8 § första stycket. Värdet av ålderspension från tidigast 65 års ålder ska räknas av från avdrag som beräknas enligt 8 § andra stycket. Lag (2007:1419).

12 a § Bestämmelserna i 13, 17, 21, 23 och 24 §§ ska också tillämpas i fråga om överföringar till sådana tjänstepensionsinstitut som avses i 3 §. Lag (2007:1419).

28 kap. 12 a § även ändrad genom lag (2005:1170) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering.

12 b § Om ett avtal om tjänstepension som meddelats av ett sådant utländskt tjänstepensionsinstitut som enligt 39 kap. 13 c § likställs med en pensionsstiftelse ändras så att det utländska institutet inte längre kan likställas med en sådan stiftelse, ska behållningen hänförlig till avtalet tas upp till beskattning hos arbetsgivaren. Detta gäller dock inte om institutet tryggar upplupen del av pensionsutfästelsen genom köp av pensionsförsäkring enligt reglerna i 25 § lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. Lag (2007:1419).

28 kap. 12 b § även ändrad genom lag (2005:1170) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering.

Begränsningar i avdragsrätten vid olika tryggandeformer

13 § Överföring till pensionsstiftelse för att trygga pensionsutfästelser enligt 3 § får inte dras av med högre belopp för varje pensionsberättigad än som motsvarar pensionsreserven för sådan pensionsutfästelse som är tryggad med avdragsrätt. Pensionsreserven ska beräknas enligt de grunder som anges i pensionsavtalet. Beräkningen ska dock inte göras med lägre ränteantagande än som följer av 3 § lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.

Avdraget får inte överstiga vad som krävs för att stiftelsens förmögenhet ska motsvara pensionsreserven för sådana utfästelser som avses i första stycket. Stiftelsens förmögenhet ska beräknas till ett belopp som motsvarar 80 procent av kapitalunderlaget vid ingången eller utgången av beskattningsåret enligt lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel. Lag (2007:1419).

14 § Bestämmelserna i 13 § första stycket gäller också avsättning i balansräkningen för att trygga pensionsutfästelser enligt 3 §.

Avdraget får inte överstiga ett belopp som motsvarar ökningen av pensionsreserven för sådana utfästelser som avses i första stycket från det föregående beskattningsårets utgång till beskattningsårets utgång.

15 § Arbetsgivarens utgifter för att trygga pensionsutfästelser enligt 3 § genom köp av pensionsförsäkring får inte dras av med högre belopp än premien.

Förräntning, indexering eller annan värdesäkring

16 § Höjning av en pensionsreserv som avser pensionsutfästelser som tidigare tryggats med avdragsrätt ska dras av som kostnad i den utsträckning som anges i 13 och 14 §§, om höjningen följer av tillämpade försäkringstekniska beräkningsgrunder eller av indexering eller annan värdesäkring av utfästelserna. Lag (2007:1419).

Byte av tryggandeform

17 § Om en arbetsgivare byter tryggandeform för en pensionsutfästelse som tidigare har tryggats med avdragsrätt, ska arbetsgivarens kostnad för det nya

tryggandet dras av i den utsträckning som anges i 13–15 §§. Har det tidigare tryggandet skett genom överföring till pensionsstiftelse, får avdrag inte göras med högre belopp än som motsvarar den ersättning för kostnaderna som arbetsgivaren får från stiftelsen. Lag (2007:1419).

Byte av arbetsgivare

18 § Om en arbetsgivare tar över ansvaret för en pensionsutfästelse som tidigare har tryggats av en annan arbetsgivare med avdragsrätt, ska den övertagande arbetsgivaren, i den utsträckning som anges i 13–15 §§, dra av kostnaden för att trygga pensionsutfästelsen. Lag (2007:1419).

Pensionsförsäkring till efterlevande i särskilda fall

19 § Premie för en pensionsförsäkring som sedan den anställda dött tecknats till förmån för den anställdes efterlevande och som arbetsgivaren har åtagit sig att betala samtliga premier för ska dras av som kostnad, dock högst med belopp som motsvarar de i 8 § angivna förmånsnivåerna beräknade med hänsyn till den anställdes senaste lön. Lag (2007:1419).

Kostnadsutjämning mellan arbetsgivare

20 § Om en arbetsgivare tryggar pensionsutfästelser enligt en allmän pensionsplan och planen innehåller bestämmelser om utjämning av pensionskostnader mellan olika arbetsgivare, ska

- avgifter som arbetsgivaren betalar enligt dessa bestämmelser dras av, och
- ersättningar som arbetsgivaren får enligt dessa bestämmelser tas upp.

Med allmän pensionsplan avses detsamma som i 58 kap. 20 §. Lag (2007:1419).

Ersättning från en pensionsstiftelse

21 § Ersättning som en arbetsgivare får från en pensionsstiftelse ska tas upp. Detta gäller dock inte ersättning som hänför sig till en sådan överföring till stiftelsen som arbetsgivaren inte har fått dra av.

Sådana överföringar som arbetsgivaren har gjort avdrag för och avkastning som stiftelsen har fått ska i första hand anses använda när stiftelsen lämnar ersättning. Lag (2007:1419).

Återföring av avdrag för avsättning i balansräkningen

Vad som ska tas upp

22 § Om den avsättning för att trygga pensionsutfästelser som med avdragsrätt gjorts i balansräkningen uppgår till ett lägre belopp vid beskattningsårets utgång än motsvarande avsättning vid det föregående beskattningsårets utgång, ska mellan skillnaden tas upp som intäkt. Lag (2007:1419).

23 § Om det finns disponibla pensionsbelopp vid beskattningsårets utgång, ska som intäkt enligt 22 § dock tas upp lägst summan av

- dels tio procent av de disponibla pensionsbeloppen vid det föregående beskattningsårets utgång,

- dels de avdrag som gjorts under beskattningsåret för premier för pensionsförsäkringar, lämnad ersättning för pensionsutfästelse som tagits över av någon annan och överföring till pensionsstiftelse till den del dessa avdrag avser samma pensionsutfästelser som omfattas av den avsättning som med avdragsrätt gjorts i balansräkningen. Om beskattning sker enligt första stycket, ska senare minskningar av avsättningen i balansräkningen inte tas upp till den del minskningarna motsvarar de belopp som redan tagits upp. Lag (2007:1419).

Disponibla pensionsbelopp

24 § Med disponibla pensionsbelopp avses skillnaden mellan

1. den avsättning för att trygga pensionsutfästelser som med avdragsrätt gjorts i balansräkningen vid det föregående beskattningsårets utgång ökad med förmögenheten vid beskattningsårets utgång i en sådan pensionsstiftelse som tryggar samma pensionsutfästelser, och

2. pensionsreserven vid beskattningsårets utgång för sådana pensionsutfästelser som avses i 1, till den del dessa inte är tryggade genom pensionsförsäkring, ökad med medel som då står kvar i stiftelsen och som inte har dragits av vid överföringen.

Disponibla pensionsbelopp ska dock aldrig anses uppgå till högre belopp än vad som motsvarar den avsättning som med avdragsrätt gjorts i balansräkningen vid det föregående beskattningsårets utgång.

Vid tillämpning av första stycket 1 ska förmögenheten i pensionsstiftelsen beräknas till ett belopp som motsvarar 80 procent av kapitalunderlaget enligt lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel. Lag (2007:1419).

Upphörande av näringsverksamhet

25 § Om en arbetsgivare upphör med sin näringsverksamhet, ska disponibla pensionsbelopp tas upp som intäkt det beskattningsår då verksamheten upphör.

Om en arbetsgivare träder i likvidation eller om ett dödsbo efter en arbetsgivare skiftas, ska disponibla pensionsbelopp tas upp som intäkt det beskattningsår då beslutet om likvidation fattas eller boet skiftas. Lag (2007:1419).

Övertagande av pensionsutfästelser

26 § Ersättning som lämnas vid övertagande av ansvaret för pensionsutfästelser ska dras av om övertagandet

1. avser överföring av rätt till tjänstepension till Europeiska gemenskaperna, eller

2. sker när en näringsverksamhet övergår till en ny arbetsgivare som också övertar ansvaret för pensionsutfästelserna.

Ersättning som en skattskyldig får för att ta över ansvaret för pensionsutfästelser ska tas upp. Lag (2007:1419).

29 kap. Näringsbidrag

Innehåll

1 § Detta kapitel gäller näringsbidrag och vissa andra stöd till näringsidkare.

Det finns bestämmelser om

- näringsbidrag i 2–8 §§,
- befrielse från villkorlig återbetalningsskyldighet i 9–13 §§,
- statligt räntebidrag för bostadsändamål i 14 §, och
- avgångsvederlag till jordbrukare i 15 §.

Näringsbidrag

2 § Med *näringsbidrag* avses stöd utan återbetalningsskyldighet som lämnas till en näringsidkare för näringsverksamheten av staten, Europeiska gemenskaperna, landsting, kommuner, juridiska personer som avses i 7 kap. 16, 17 och 20 §§, allmänningsskogar enligt lagen (1952:167) om allmänningsskogar i Norrland och Dalarna samt stöd av detta slag som beslutas av en europeisk gruppering för territoriellt samarbete.

Med näringsbidrag avses också stöd som lämnas i form av

1. elcertifikat till sådana skattskyldiga som avses i 17 kap. 22 a § 1,
2. utsläppsrätter till sådana skattskyldiga som avses i 17 kap. 22 b § första stycket,
3. utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar till sådana skattskyldiga som avses i 17 kap. 22 b § andra stycket 1, och
4. stöd enligt lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut, om stödet inte
 - redovisas som en skuld i räkenskaperna, eller
 - avser betalning för nyemitterade eller egna aktier. Lag (2009:721).

Lag (2009:721) har trätt i kraft den 1 augusti 2009 och tillämpas på beskattningsår som inleds efter den 31 juli 2009. T.o.m. den 31 juli 2009 hade 29 kap. 2 § första stycket följande lydelse.

2 § Med näringsbidrag avses stöd utan återbetalningsskyldighet som lämnas till en näringsidkare för näringsverksamheten av staten, Europeiska gemenskaperna, landsting, kommuner, juridiska personer som avses i 7 kap. 16, 17 och 20 §§ och allmänningsskogar enligt lagen (1952:167) om allmänningsskogar i Norrland och Dalarna.

29 kap. 2 § även ändrad genom lag (2008:816) som har trätt i kraft den 30 oktober 2008 och tillämpas på stöd som har lämnats efter den 29 oktober 2008. Ändringen av 29 kap. 2 § innebär att andra stycket fjärde punkten infördes.

3 § Med stöd utan återbetalningsskyldighet avses också stöd som ska återbetalas bara om

1. näringsidkaren inte uppfyller villkoren för stödet,

2. näringsidkaren inte följer de föreskrifter som har meddelats när stödet beviljades,

3. Europeiska gemenskapernas kommission genom beslut som vunnit laga kraft eller Europeiska gemenskapernas domstol har funnit att stödet strider mot artikel 87 i fördraget den 25 mars 1957 om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, eller

4. något oväntat inträffar som uppenbarligen rubbar förutsättningarna för stödet. Lag (2007:1419).

4 § Ett näringsbidrag ska tas upp om det inte används för en utgift som inte får dras av vare sig omedelbart eller i form av värdeminskningsskatt. Lag (2008:816).

Lag (2008:816) har trätt i kraft den 30 oktober 2008 och tillämpas på stöd som har lämnats efter den 29 oktober 2008. T.o.m. den 29 oktober 2008 hade 29 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Ett näringsbidrag ska inte tas upp om det används för en utgift som inte får dras av vare sig omedelbart eller i form av värdeminskningsskatt. Lag (2007:1419).

5 § Ett näringsbidrag ska tas upp om det används för en utgift som ska dras av omedelbart. Om utgiften hänförs till ett tidigare beskattningsår än det år då bidraget ska tas upp, får avdraget göras det senare året.

Återbetalas bidraget, ska det återbetalade beloppet dras av. Lag (2007:1419).

6 § Om ett näringsbidrag används för en sådan utgift för att anskaffa en tillgång som ska dras av genom värdeminskningsskatt, ska anskaffningsvärdet minskas med bidraget. Om bidraget är större än det skattemässiga värdet som återstår när minskningen ska göras, ska mellanskillnaden tas upp.

Återbetalas bidraget, ska tillgångens avskrivningsunderlag ökas med det återbetalade beloppet, dock med högst det belopp som har påverkat anskaffningsvärdet. Till den del ett bidrag har tagits upp enligt första stycket, ska det återbetalade beloppet dras av. Lag (2007:1419).

7 § Om ett näringsbidrag används för att anskaffa lagertillgångar, ska den del av lagret för vilken utgiften har täckts av bidraget inte räknas med när tillgångarna värderas.

Återbetalas bidraget, ska tillgångarnas anskaffningsvärde ökas med det återbetalade beloppet. Lag (2007:1419).

8 § Om ett näringsbidrag ska användas ett senare beskattningsår än det år bidraget lämnas, ska bestämmelserna i 5–7 §§ tillämpas först det senare beskattningsåret, om den skattskyldige begär det. Lag (2007:1419).

Befrielse från villkorlig återbetalningsskyldighet

9 § Om ett stöd som ska återbetalas under andra villkor än som sägs i 3 §, har lämnats till en näringsidkare för näringsverksamheten från staten eller någon annan som avses i 2 § (stöd med villkorlig återbetalningsskyldighet) och näringsidkaren helt eller delvis befrias från återbetalningsskyldigheten, tillämpas bestämmelserna i 10–12 §§. Lag (2007:1419).

10 § Ett efterskönt belopp ska inte tas upp, om stödet har använts för en utgift som inte ska dras av vare sig omedelbart eller i form av värdeminskingsavdrag. Lag (2007:1419).

11 § Ett efterskönt belopp ska tas upp, om stödet har använts för en utgift som ska dras av omedelbart eller i form av värdeminskingsavdrag. Lag (2007:1419).

12 § Om stödet har använts för en sådan utgift för att anskaffa en tillgång som ska dras av genom värdeminskingsavdrag, får den skattskyldige det beskattningsår då det efterskönta beloppet ska tas upp, utöver ordinarie avskrivning, göra ett värdeminskingsavdrag som motsvarar det efterskönta beloppet. Detta avdrag får dock inte överstiga det skattemässiga värdet på tillgången. Lag (2007:1419).

13 § Om det inte kan utredas vad stödet har använts till, ska det anses ha använts till utgifter som ska dras av omedelbart, och det efterskönta beloppet ska tas upp. Lag (2007:1419).

Statligt räntebidrag för bostadsändamål

14 § Statligt räntebidrag för bostadsändamål ska tas upp. Återbetalas bidraget ska det återbetalade beloppet dras av omedelbart.

Bestämmelser om byggnadsarbeten i samband med räntebidrag finns i 19 kap. 24 och 25 §§. Lag (2007:1419).

Avgångsvederlag till jordbrukare

15 § Statligt avgångsvederlag till jordbrukare som upphör med sitt jordbruk ska tas upp utom när det betalas till en jordbrukare som har fått särskilt övergångsbidrag av statsmedel till jordbruket eller hade varit berättigad att få sådant bidrag, om han inte upphört med jordbruket. Lag (2007:1419).

Familjebidrag till totalförsvarspliktiga och rekryter

16 § Särskilda bestämmelser om familjebidrag i form av näringsbidrag till totalförsvarspliktiga och till rekryter som genomgår militär utbildning inom Försvarsmakten finns i 11 kap. 25 §. Lag (2010:461).

Lag (2010:461) har trätt i kraft den 1 juli 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2010 hade 29 kap. 16 § följande lydelse.

16 § Särskilda bestämmelser om familjebidrag till totalförsvarspliktiga i form av näringsbidrag finns i 11 kap. 25 §.

30 kap. Periodiseringsfonder

Avdrag för avsättningar

1 § Avdrag får göras enligt bestämmelserna i detta kapitel för belopp som sätts av till periodiseringsfond.

Avdrag får dock inte göras av privatbostadsföretag, investmentföretag och investeringsfonder. Avdrag får inte heller göras av den som är begränsat skattskyldig enligt 3 kap. 18 § första stycket 2 eller 6 kap. 11 § första stycket 4 och som är bosatt i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Lag (2009:1060).

Lag (2009:1060) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 30 kap. 1 § andra stycket följande lydelse.

Avdrag får dock inte göras av privatbostadsföretag, investmentföretag och investeringsfonder.

2 § När det gäller svenska handelsbolag ska avdraget beräknas för varje delägare för sig och avsättningarna göras hos delägarna.

Detsamma gäller vid beskattning av delägare i utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster enligt 39 a kap. 13 §. Lag (2007:1419).

3 § Juridiska personer som är skyldiga att upprätta årsredovisning eller årsbokslut enligt bokföringslagen (1999:1078) får göra avdrag bara om motsvarande avsättning görs i räkenskaperna.

När en juridisk person gör avsättning för en andel i ett svenskt handelsbolag och den juridiska personen och handelsbolaget inte har samma räkenskapsår, ska avsättningen göras i bokslutet för det räkenskapsår då handelsbolagets räkenskapsår löper ut. Beloppet ska dock alltid dras av vid taxeringen för det beskattningsår då handelsbolagets överskott eller underskott tas upp till beskattning. Lag (2007:1419).

4 § Varje års avsättning i näringsverksamheten ska bilda en egen fond. Lag (2007:1419).

Beloppsgränser

5 § Juridiska personer får dra av högst ett belopp som motsvarar 25 procent av överskottet av näringsverksamheten före avdraget.

6 § Enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i svenska handelsbolag får dra av högst ett belopp som motsvarar 30 procent av ett för periodiseringsfond justerat positivt resultat.

Med *det för periodiseringsfond* justerade *resultatet* avses resultatet av näringsverksamheten före avdrag för avsättning till periodiseringsfond *ökat med*

- avdrag för egenavgifter enligt 16 kap. 29 §,

- avdrag för premie för pensionsförsäkring och inbetalning på pensionspar-konto enligt 16 kap. 32 § samt särskild löneskatt enligt lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader avseende dessa poster, och
- avdrag för avsättning till expansionsfond enligt 34 kap.,
minskat med
 - sjukpenning och liknande ersättningar som avses i 15 kap. 8 §,
 - återfört avdrag för egenavgifter enligt 16 kap. 29 §, och
 - återfört avdrag för avsättning till expansionsfond enligt 34 kap.

Schablonintäkt

6 a § En juridisk person som har gjort avdrag för avsättning till periodiseringsfond ska ta upp en schablonintäkt. Intäkten ska beräknas till 72 procent av statslåneräntan vid utgången av november månad andra året före taxeringsåret multiplicerad med summan av gjorda avdrag för avsättningar till sådana periodiseringsfonder som den juridiska personen har vid beskattningsårets ingång.

Avsättning för en andel i ett handelsbolag som enligt 3 § andra stycket dragits av vid beskattningen, ska vid tillämpning av denna paragraf anses ha gjorts av den juridiska personen vid beskattningsårets utgång.

Om beskattningsåret är längre eller kortare än tolv månader, ska schablon-intäkten justeras i motsvarande mån. Lag (2007:1419).

Återföring av avdragen

7 § Avdrag för avsättning till en periodiseringsfond ska återföras senast det sjätte taxeringsåret efter det taxeringsår som avdraget hänför sig till. Om taxering på grund av förlängning av räkenskapsår inte sker det sjätte taxeringsåret, ska avdraget återföras senast det följande taxeringsåret.

När återföring av avdrag för avsättning till periodiseringsfond sker, ska det tidigast gjorda avdraget återföras först.

I 8–10 §§ finns bestämmelser om att avdragen för avsättningarna i vissa fall ska återföras tidigare och i 11–14 §§ om att periodiseringsfonderna i vissa fall får föras över till annan näringsverksamhet i stället för att avdragen återförs. Lag (2008:1064).

Lag (2008:1064) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. I fråga om avyttringar av andelar i skalbolag tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller för avyttringar före ikraftträdandet. Ändringen av 30 kap. 7 § innebär att ett nytt andra stycke infördes och att andra stycket blev ett nytt tredje stycke.

8 § En juridisk person ska återföra sina avdrag, även om tiden i 7 § inte har löpt ut, om

1. den upphör att bedriva näringsverksamhet,
2. den beskattas i Sverige bara såsom delägare i ett svenskt handelsbolag och handelsbolaget upphör att bedriva näringsverksamheten eller andelen avyttras eller övergår till en ny ägare på något annat sätt,
3. skattskyldigheten för näringsverksamheten upphör,
4. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal med en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
5. den upplöses genom fusion eller fission och annat inte följer av bestämmelserna i 37 kap. 17 §,
6. det beslutas att den ska träda i likvidation, eller
7. den försätts i konkurs. Lag (2009:1230).

Lag (2009:1230) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 30 kap. 8 § 4 följande lydelse.

4. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal,

9 § En enskild näringsidkare ska återföra sina avdrag, även om tiden i 7 § inte har löpt ut, om

1. han upphör att bedriva näringsverksamheten,
2. skattskyldigheten för näringsverksamheten upphör,
3. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal med en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller
4. han försätts i konkurs. Lag (2009:1230).

Lag (2009:1230) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 30 kap. 9 § 3 följande lydelse.

3. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal, eller

10 § En fysisk person som är delägare i ett svenskt handelsbolag ska återföra sina avdrag, även om tiden i 7 § inte har löpt ut, om

1. handelsbolaget upphör att bedriva näringsverksamheten,
2. andelen i handelsbolaget avyttras eller övergår till en ny ägare på något annat sätt,
3. skattskyldigheten för näringsverksamheten upphör,
4. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal med en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
5. det beslutas att handelsbolaget ska träda i likvidation, eller
6. delägaren eller handelsbolaget försätts i konkurs. Lag (2009:1230).

Lag (2009:1230) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 30 kap. 10 § 4 följande lydelse.

4. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal,

10 a § En delägare som har beskattats för en utländsk juridisk persons låg-beskattade inkomster ska återföra sina avdrag, även om tiden i 7 § inte löpt ut, om skattskyldigheten för inkomsterna upphör. Om skattskyldigheten upphör på grund av att det uppkommer ett underskott, ska avdragen återföras bara till den del de överstiger delägarrens andel av underskottet. Om skattskyldigheten åter inträtt det följande beskattningsåret ska, om den skattskyldige begär det, avdragen helt eller delvis inte återföras. Lag (2007:1419).

I vilka fall fonderna får tas över

Från enskild näringsverksamhet till aktiebolag

11 § Om en enskild näringsidkare för över sin näringsverksamhet eller driften av näringsverksamheten till ett aktiebolag får en periodiseringsfond helt eller delvis tas över av aktiebolaget om

1. överföringen inte föranleder uttagsbeskattning enligt bestämmelserna i 22 kap.,
2. den fysiska personen gör ett tillskott som motsvarar överförd periodiseringsfond till aktiebolaget, och
3. aktiebolaget gör avsättning i räkenskaperna för övertagen periodiseringsfond.

Om en fysisk person har flera periodiseringsfonder och förutsättningarna enligt första stycket 2 och 3 inte är uppfyllda för samtliga fonder, ska senare gjord avsättning till periodiseringsfond anses överförd före tidigare gjord avsättning.

I 48 kap. 12 § finns bestämmelser om beräkningen av omkostnadsbeloppet för aktierna. Lag (2007:1419).

Från handelsbolag till aktiebolag

12 § Om näringsverksamheten i ett svenskt handelsbolag förs över till ett aktiebolag får en periodiseringsfond som avser handelsbolaget hos delägarna helt eller delvis tas över av aktiebolaget om

1. överföringen inte föranleder uttagsbeskattning enligt bestämmelserna i 22 kap.,
2. handelsbolaget gör ett tillskott som motsvarar överförd periodiseringsfond till aktiebolaget, och
3. aktiebolaget gör avsättning i räkenskaperna för övertagen periodiseringsfond.

Om en delägare har flera periodiseringsfonder och förutsättningarna enligt första stycket 2 och 3 inte är uppfyllda för samtliga fonder, ska senare gjord avsättning till periodiseringsfond anses överförd före tidigare gjord avsättning.

I 48 kap. 12 § finns bestämmelser om beräkningen av omkostnadsbeloppet för aktierna. Lag (2007:1419).

Från enskild näringsidkare till annan enskild näringsidkare

12 a § Om reallgångar i en enskild näringsverksamhet övergår till en obegränsat skattskyldig fysisk person genom arv, testamente, gåva eller bodelning och mottagaren tar över hela näringsverksamheten, en verksamhetsgren eller en ideell andel av en verksamhet eller av en verksamhetsgren, får mottagaren helt eller delvis ta över en periodiseringsfond, om

- mottagaren vid arv eller testamente skriftligen förklarar att han tar över fonden eller delen av fonden, eller

- parterna vid gåva eller bodelning träffar skriftligt avtal om övertagandet.

Utöver vad som sägs i första stycket krävs att

1. mottagaren övertar tillgångar vars värde, minskat med övertagna skulder, uppgår till ett belopp som motsvarar minst den övertagna periodiseringsfonden eller delar av fonden, och

2. vad som övertas av fonden uppgår till högst så stor del av hela fonden som de övertagna reallgångarna utgör av samtliga reallgångar i näringsverksamheten.

Om det finns flera fonder i näringsverksamheten och villkoren enligt andra stycket inte är uppfyllda för samtliga fonder, ska en senare gjord fondavsättning anses övertagen före en tidigare gjord avsättning.

Vad som är reallgångar framgår av 34 kap. 23 §. Värdet av reallgångarna ska beräknas på det sätt som anges i 33 kap. 12 § första stycket och 13 §. Som skuld enligt andra stycket 1 ska räknas också sådana avdrag som avses i 33 kap. 11 §. Lag (2007:1419).

Från handelsbolag till enskild näringsverksamhet

13 § Om en fysisk person som är delägare i ett svenskt handelsbolag tillskiftas reallgångar vid bolagets upplösning och överföringen inte föranleder uttagsbeskattning enligt bestämmelserna i 22 kap., får avsättningarna till periodiseringsfonder och de motsvarande avdrag som han gjort för andelen anses ha gjorts i enskild näringsverksamhet vid de taxeringar som avdragen hänför sig till.

Vad som är reallgångar framgår av 34 kap. 23 §.

Från juridisk person till annan juridisk person

14 § Om näringsverksamheten i en juridisk person tas över av en annan juridisk person, får också periodiseringsfonderna tas över vid ombildningar enligt 8 kap. sparbankslagen (1987:619) och vid överlåtelse av ett ömsesidigt livförsäkringsföretags hela försäkringsbestånd till ett försäkringsaktiebolag som bildats för ändamålet.

Vid en sådan ombildning av ekonomisk förening till aktiebolag som avses i 42 kap. 20 §, får aktiebolaget ta över den ekonomiska föreningens periodiseringsfonder.

Bestämmelser om att periodiseringsfonder får tas över finns för kvalificerade fusioner och fissioner i 37 kap. 18 §, för verksamhetsavyttringar i 38 kap. 15 § och för partiella fissioner i 38 a kap. 15 §. Lag (2006:1422).

*Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid **2008 års taxering**. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 30 kap. 14 § tredje stycket följande lydelse.*

Bestämmelser om att periodiseringsfonder får tas över finns för kvalificerade fusioner och fissioner i 37 kap. 18 § och för verksamhetsavyttringar i 38 kap. 15 §.

Effekter hos den som tar över fonderna

15 § Om en periodiseringsfond tas över, anses den som tar över fonden själv ha gjort avsättningen och avdraget för denna vid den taxering som avdraget faktiskt hänför sig till.

31 kap. Ersättningsfonder

Avdrag för avsättningar

1 § Avdrag får göras enligt bestämmelserna i detta kapitel för belopp som sätts av till

- ersättningsfond för inventarier,
- ersättningsfond för byggnader och markanläggningar,
- ersättningsfond för mark, och
- ersättningsfond för djurlager i jordbruk och renskötsel.

Med inventarier avses i detta kapitel inte sådana tillgångar som nämns i 18 kap. 1 § andra stycket.

2 § När det gäller svenska handelsbolag ska avdraget beräknas för bolaget. Lag (2007:1419).

3 § Den som är skyldig att upprätta årsredovisning eller årsbokslut enligt bokföringslagen (1999:1078) får göra avdrag bara om motsvarande avsättning görs i räkenskaperna. Detta gäller dock inte för en ersättningsfond för mark.

Ersättningar som ger rätt till avdrag

4 § Avdrag för avsättning till en ersättningsfond får göras om en näringsidkare får ersättning för skada genom brand eller annan olyckshändelse på inventarier, byggnader, markanläggningar, mark och på djurlager i jordbruk eller i renskötsel.

5 § Avdrag för avsättning får också göras om en näringsidkare får ersättning för inventarier, byggnader, markanläggningar eller mark i samband med att

1. en fastighet tas i anspråk genom expropriation eller liknande förfarande,
2. en fastighet annars avyttras under sådana förhållanden att det måste anses som en tvångsavyttring och det inte skäligen kan antas att den skulle ha avyttrats även om det inte hade funnits något tvång,
3. en fastighet avyttras som ett led i åtgärder för jordbrukets eller skogsbrukets yttre rationalisering,
4. en fastighet avyttras till staten därför att det på grund av flygbuller inte går att bo på den utan påtaglig olägenhet, eller
5. förfoganderätten till en fastighet inskränks för obegränsad tid med stöd av miljöbalken eller på motsvarande sätt med stöd av andra författningar, under förutsättning att ersättningen är en engångsersättning.

6 § När det gäller byggnader, markanläggningar och mark får avdrag göras bara om tillgångarna är kapitaltillgångar.

Avdragets storlek

7 § Avdraget får inte överstiga den ersättning som ska tas upp.

Om ersättningen avser en avyttrad fastighet, får avdraget inte överstiga summan av de belopp som på grund av avyttringen tas upp i inkomstslaget näringsverksamhet som kapitalvinst enligt 45 kap. och som återförda värdeminskningssavdrag m.m. enligt 26 kap.

Att sådan kapitalvinst som avses i andra stycket för enskilda näringsidkare kan räknas till inkomstslaget näringsverksamhet framgår av 13 kap. 6 § andra stycket. Lag (2007:1419).

8 § Om den skattskyldige med anledning av skadan eller avyttringen gör ett större avdrag för värdeminskning på inventarier, byggnader eller markanläggningar än han annars skulle ha haft rätt till, ska avdraget för avsättning till ersättningsfond för inventarier eller ersättningsfond för byggnader och markanläggningar minskas i motsvarande mån. Lag (2007:1419).

9 § Avdraget för avsättning till ersättningsfond för djurlager i jordbruk och i renskötsel får inte överstiga minskningen av lagerreserven under beskattningsåret.

Om lagret har stigit i pris under beskattningsåret, får lagerreserven vid beskattningsårets ingång beräknas på grundval av den procentsats med vilken lagret vid denna tidpunkt faktiskt har skrivits ned och det återanskaffningsvärde samma lager skulle ha haft vid beskattningsårets utgång.

Ianspråktagande av fonderna

Vad fonderna får tas i anspråk för

10 § En ersättningsfond för inventarier får tas i anspråk för

- avskrivning av och utgifter för underhåll och reparation av inventarier, och
- nedskrivning av djurlager i jordbruk och renskötsel, med de begränsningar som framgår av 13 § andra stycket.

11 § En ersättningsfond för byggnader och markanläggningar får tas i anspråk för

- avskrivning av och utgifter för underhåll och reparation av byggnader och markanläggningar som är kapitaltillgångar,
- avskrivning av och utgifter för underhåll och reparation av inventarier, och
- nedskrivning av djurlager i jordbruk och renskötsel med de begränsningar som framgår av 13 § andra stycket.

12 § En ersättningsfond för mark får tas i anspråk för anskaffning av mark som är kapitaltillgång.

13 § En ersättningsfond för djurlager i jordbruk och renskötsel får tas i anspråk för nedskrivning av ett sådant djurlager.

Fonden får tas i anspråk med högst ett belopp som motsvarar utgifterna under beskattningsåret för att anskaffa djur till ett sådant lager. Nedskrivningen får inte

leda till ett lägre värde på lagret i dess helhet vid beskattningsårets utgång än som annars skulle ha godtagits.

När fonderna får tas i anspråk

14 § En ersättningsfond får tas i anspråk för tillgångar som anskaffas och arbeten som utförs efter utgången av det beskattningsår då avsättningen gjordes.

Fonden får också tas i anspråk för byggnader, markanläggningar och mark som anskaffas under samma beskattningsår som ersättningen ska tas upp som intäkt. I sådant fall ska det anses att avsättning till fonden görs och att fonden tas i anspråk omedelbart efteråt. Lag (2007:1419).

15 § Om arbete på byggnader eller markanläggningar sträcker sig över flera beskattningsår, får fonden tas i anspråk under det sista beskattningsåret för avskrivning av tillgångarna eller för utgifter för underhåll och reparationer av dem under de aktuella åren, om avdrag för utgifterna inte redan har gjorts de tidigare åren. Detta gäller också i fråga om ny- eller ombyggnad av fartyg och luftfartyg och i fråga om byggnadsinventarier och markinventarier.

Turordning

16 § En tidigare avsättning anses ha tagits i anspråk före en senare avsättning till samma slags ersättningsfond.

Beskattningskonsekvenser när fonderna tas i anspråk

17 § Om en ersättningsfond tas i anspråk enligt bestämmelserna i detta kapitel, ska det ianspråktagna beloppet inte tas upp som intäkt. Lag (2007:1419).

18 § En utgift som en ersättningsfond tas i anspråk för får inte dras av, om utgiften annars skulle ha dragits av omedelbart.

Om fonden tas i anspråk för avskrivning av inventarier, byggnader eller markanläggningar, räknas bara den del av utgifterna som inte täcks av det ianspråktagna beloppet som anskaffningsvärde för tillgången.

Om fonden tas i anspråk för att anskaffa mark, ska anskaffningsutgiften för marken minskas med det ianspråktagna beloppet när omkostnadsbeloppet beräknas.

Om fonden tas i anspråk för att anskaffa lager, anses lagret nedskrivet med det ianspråktagna beloppet. Lag (2007:1419).

Återföring av avdragen

19 § Om en ersättningsfond inte tas i anspråk senast under det beskattningsår för vilket taxering sker under det tredje taxeringsåret efter det taxeringsår som avdraget hänför sig till, ska avdraget återföras det tredje taxeringsåret. Om taxering på grund av förlängning av räkenskapsår inte sker det tredje taxeringsåret, ska avdraget återföras senast det fjärde taxeringsåret efter det taxeringsår som avdraget hänför sig till.

Skatteverket får, om det finns särskilda skäl, medge att fonden behålls under en viss tid därefter. Som längst får den behållas till och med det beskattningsår för vilket taxering sker under det sjätte taxeringsåret efter det taxeringsår som avdraget hänförs till. Lag (2007:1419).

20 § Avdraget ska återföras, även om tiden i 19 § inte har löpt ut, om

1. fonden tas i anspråk i strid med bestämmelserna i 10–15 §§,
2. den huvudsakliga delen av näringsverksamheten överläts och inte annat följer av 38 kap. 15 §,
3. den huvudsakliga delen av näringsverksamheten tillfaller en eller flera nya ägare på grund av arv, testamente eller bodelning,
4. den som innehar fonden upphör att bedriva näringsverksamheten,
5. skattskyldigheten för näringsverksamheten upphör,
6. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal med en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
7. den som innehar fonden upplöses genom fusion eller fission och annat inte följer av bestämmelserna i 37 kap. 17 §,
8. det beslutas att innehavaren av fonden ska träda i likvidation, eller
9. den som innehar fonden försätts i konkurs.

Vad som sägs i första stycket 2–4 gäller inte om avsättningen grundas på en sådan avyttring som avses i 5 § 1–4.

I 23 och 24 §§ finns bestämmelser om att ersättningsfonder i vissa fall får tas över av någon annan i stället för att avdragen återförs. Lag (2009:1230).

Lag (2009:1230) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 31 kap. 20 § 6 följande lydelse.

6. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal,

21 § Om en enskild näringsidkare har fått avdrag för avsättning till en ersättningsfond för byggnader och markanläggningar i sådana fall som avses i 5 §, ska återföringen göras i inkomstslaget näringsverksamhet till den del fonden motsvarar belopp som har tagits upp i inkomstslaget näringsverksamhet vid återföring av värdeminskningssavdrag m.m. enligt 26 kap. Avdraget i övrigt ska återföras i inkomstslaget kapital.

En enskild näringsidkare ska återföra avdrag för avsättning till en ersättningsfond för mark i inkomstslaget kapital. Lag (2007:1419).

22 § När avdraget återförs ska ett särskilt tillägg om 30 procent av det återförda beloppet tas upp som intäkt i de inkomstslag som återföringen görs i.

Om det finns synnerliga skäl ska något tillägg inte göras. Lag (2007:1419).

I vilka fall fonderna får tas över

23 § Vid en sådan ombildning av ekonomisk förening till aktiebolag som avses i 42 kap. 20 § får aktiebolaget ta över den ekonomiska föreningens ersättningsfonder.

Bestämmelser om att ersättningsfonder får tas över finns för kvalificerade fusioner och fissioner i 37 kap. 18 § och för verksamhetsavyttringar i 38 kap. 15 § och för partiella fissioner i 38 a kap. 15 §. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 31 kap. 23 § andra stycket följande lydelse.

Bestämmelser om att ersättningsfonder får tas över finns för kvalificerade fusioner och fissioner i 37 kap. 18 § och för verksamhetsavyttringar i 38 kap. 15 §.

24 § Skatteverket får, om det finns särskilda skäl, medge att ersättningsfonder i en näringsverksamhet tas över av den som blir ägare till den huvudsakliga delen av näringsverksamheten på grund av arv, testamente eller bodelning i stället för att avdragen återförs enligt 20 § första stycket 3. Lag (2003:669).

25 § Skatteverket får, om det finns särskilda skäl, medge att ett företags ersättningsfonder helt eller delvis tas över av ett annat företag. För ett sådant medgivande krävs

1. att det ena företaget är ett moderföretag och det andra företaget är dess helägda dotterföretag,
2. att båda företagen är helägda dotterföretag till samma moderföretag, eller
3. att det ena företaget är ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening vars andelar till mer än 90 procent ägs av ett moderföretag tillsammans med eller genom förmedling av ett eller flera av dess helägda dotterföretag och det andra företaget är ett annat sådant företag, moderföretaget eller moderföretagets helägda dotterföretag.

Med helägt dotterföretag avses i detta kapitel ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening vars andelar till mer än 90 procent ägs av ett annat företag (moderföretaget). Bara svenska aktiebolag, svenska ekonomiska föreningar, svenska sparbanker, svenska ömsesidiga försäkringsföretag och sådana svenska stiftelser eller svenska ideella föreningar som inte omfattas av bestämmelserna om undantag från skattskyldighet i 7 kap. kan räknas som moderföretag. Lag (2003:669).

25 a § Vid tillämpning av bestämmelserna i 25 § ska ett utländskt bolag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och som motsvarar ett svenskt företag som anges i dessa bestämmelser behandlas som ett sådant företag, om det utländska bolaget är skattskyldigt i Sverige för den näringsverksamhet som fonden förs över till och verksamheten inte är undantagen från beskattning här genom ett skatteavtal. Detsamma gäller om bolaget är ett sådant svenskt företag som ska anses ha hemvist i en utländsk stat inom EES enligt ett skatteavtal och är skattskyldigt i Sverige för den näringsverksamhet som fonden förs över till och verksamheten inte är undantagen från beskattning här på grund av ett skatteavtal. Lag (2007:1419).

Effekter hos den som tar över fonderna

26 § Om en ersättningsfond tas över, anses den som tar över fonden själv ha gjort avsättningen och avdraget för denna vid den taxering som avdraget faktiskt hänförs till.

Överklagande

27 § Skatteverkets beslut enligt 19 § andra stycket, 24 eller 25 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (2003:669).

32 kap. Upphovsmannakonto

Huvudregler

1 § En enskild näringsidkare som har intäkt i egenskap av upphovsman enligt lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk (upphovsmannaintäkt) får enligt bestämmelserna i detta kapitel dra av belopp som sätts in på ett särskilt konto i ett kreditinstitut (upphovsmannakonto). Avdrag får inte göras från en intäkt som avser fotografiska verk.

Avdrag får inte göras av dödsbo. Lag (2004:438).

2 § Uttag från ett upphovsmannakonto anses inte som upphovsmannaintäkt.

3 § Som förutsättning för avdrag gäller

1. att den skattskyldige är obegränsat skattskyldig vid beskattningsårets utgång, och

2. att den skattskyldiges upphovsmannaintäkter under beskattningsåret överstiger hans upphovsmannaintäkter under något av de två föregående beskattningsåren med minst 50 procent.

Avdragets storlek

4 § Avdrag får göras med högst ett belopp som motsvarar upphovsmannaintäkten.

Avdraget får inte överstiga ett belopp som motsvarar två tredjedelar av överskottet av näringsverksamheten före avdraget och före avdrag för avsättning för egenavgifter enligt 16 kap. 29 §. Avdrag får dock inte göras med högre belopp än att överskottet, efter avdraget men före avdraget för avsättning för egenavgifter, uppgår till minst 30 000 kronor.

Avdraget ska avrundas nedåt till helt tusental kronor och får inte understiga 10 000 kronor. Lag (2007:1419).

Insättning på kontot

5 § En skattskyldig får för ett visst beskattningsår inte göra insättning på upphovsmannakonto i mer än ett kreditinstitut. Om så ändå sker får avdrag göras bara för insättning hos det först anlitade kreditinstitutet. Lag (2004:438).

6 § Avdrag får göras bara om medlen sätts in på ett upphovsmannakonto senast den dag som den skattskyldige enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska lämna självdeklaration. Lag (2007:1419).

7 § Som upphovsmannakonto godtas bara sådant konto hos ett svenskt kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstituts filial i Sverige för vilket ränta tillgodoräknas minst en gång per år.

I lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. finns bestämmelser om skatt på räntan. Lag (2004:438).

Uttag från kontot

8 § Uttag från ett upphovsmannakonto får göras tidigast fyra månader efter insättningsdagen. Ett uttag får avse hela det inestående beloppet eller en del av det, dock inte lägre belopp än 1 000 kronor.

Sedan sex år har gått från ingången av det år då insättning enligt 6 § senast skulle göras, ska kreditinstitutet betala ut kvarstående medel. Lag (2007:1419).

9 § Uttag från ett upphovsmannakonto ska tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet det beskattningsår då uttaget görs. Motsvarande gäller kvarstående medel som betalas ut eller skulle ha betalats ut enligt 8 § andra stycket. Lag (2007:1419).

Byte av kreditinstitut

10 § Medel på ett upphovsmannakonto får föras över till ett annat kreditinstitut utan att beskattning sker enligt 9 § under förutsättning att hela det inestående beloppet direkt förs över till ett motsvarande konto i det mottagande kreditinstitutet.

När kontomedel förs över ska det överförande kreditinstitutet lämna det mottagande kreditinstitutet de uppgifter som behövs för att det mottagande kreditinstitutet ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt detta kapitel och lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Lag (2007:1419).

Överlåtelse, pantsättning, utflyttning och dödsfall

11 § Medel på ett upphovsmannakonto ska tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet om

1. avtal träffas om överlåtelse eller pantsättning av medlen,
2. medlen övergår till den skattskyldiges make genom bodelning, eller
3. den skattskyldige vid beskattningsårets utgång inte längre är obegränsat skattskyldig.

Om den skattskyldige dör, ska medel på ett upphovsmannakonto tas upp som intäkt senast det beskattningsår då dödsboet skiftas helt eller delvis, dock inte i något fall senare än vid den taxering som sker det tredje kalenderåret efter det år dödsfallet inträffade.

33 kap. Räntefördelning

Tillämpningsområde

1 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i svenska handelsbolag.

Bestämmelserna gäller inte näringsverksamhet som bedrivs av europeiska ekonomiska intressegrupperingar eller av utländska juridiska personer.

Hur räntefördelning görs

Positiv och negativ räntefördelning

2 § Ett positivt fördelningsbelopp får dras av i inkomstslaget näringsverksamhet (*positiv räntefördelning*). Av 42 kap. 9 § framgår att samma belopp ska tas upp i inkomstslaget kapital.

Ett negativt fördelningsbelopp ska tas upp i inkomstslaget näringsverksamhet (*negativ räntefördelning*). Av 42 kap. 9 § framgår att samma belopp ska dras av i inkomstslaget kapital. Lag (2007:1419).

Positivt och negativt fördelningsbelopp

3 § Ett *positivt fördelningsbelopp* beräknas genom att ett positivt kapitalunderlag för räntefördelning multipliceras med statslåneräntan vid utgången av november andra året före taxeringsåret ökad med fem procentenheter.

Ett *negativt fördelningsbelopp* beräknas genom att ett negativt kapitalunderlag för räntefördelning multipliceras med statslåneräntan vid samma tidpunkt ökad med en procentenhet.

Om beskattningsåret omfattar längre eller kortare tid än tolv månader, ska fördelningsbeloppet justeras i motsvarande mån.

Hur kapitalunderlaget beräknas framgår av 8–20 §§. Lag (2007:1419).

Undantag från räntefördelning

4 § Räntefördelning ska inte göras om det positiva eller negativa kapitalunderlaget är högst 50 000 kronor. Om den skattskyldige ska beräkna mer än ett kapitalunderlag, gäller detta för summan av kapitalunderlagen. Lag (2007:1419).

Särskilt om positiv räntefördelning

5 § Positiv räntefördelning får göras med högst ett belopp som motsvarar ett för räntefördelning justerat resultat.

Med *det för räntefördelning justerade resultatet* avses resultatet av näringsverksamheten före räntefördelning ökat med

- avdrag för egenavgifter enligt 16 kap. 29 §,

- avdrag för premie för pensionsförsäkring och inbetalning på pensionsspar-konto enligt 16 kap. 32 § samt särskild löneskatt enligt lagen (1991:687) om sär-skild löneskatt på pensionskostnader för dessa poster,
 - avdrag för avsättning till periodiseringsfond enligt 30 kap., och
 - avdrag för avsättning till expansionsfond enligt 34 kap.,
minskat med
 - sjukpenning och liknande ersättningar som avses i 15 kap. 8 §,
 - återfört avdrag för egenavgifter enligt 16 kap. 29 §,
 - återfört avdrag för avsättning till periodiseringsfond enligt 30 kap., och
 - återfört avdrag för avsättning till expansionsfond enligt 34 kap.
- Om verksamheten upphör, ska resultatet enligt andra stycket
- inte ökas med avdrag för avsättning till periodiseringsfond och expansions-fond, och
 - inte minskas med återfört avdrag för avsättning till periodiseringsfond och expansionsfond. Lag (2007:1419).

33 kap. 5 § även ändrad genom lag (2004:1149) som har trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången vid 2006 års taxering. Ändringen av 33 kap. 5 § innebar att tredje stycket infördes.

6 § Den skattskyldige får helt eller delvis avstå från att dra av ett positivt fördel-ningsbelopp.

Sparat fördelningsbelopp

7 § Om inte hela det positiva fördelningsbeloppet dras av på grund av 5 eller 6 §, ska återstående belopp (sparat fördelningsbelopp) föras vidare till följande beskatt-ningsår. Om den skattskyldige då har ett negativt fördelningsbelopp, ska det sparade fördelningsbeloppet kvittas mot detta. Lag (2007:1419).

7 a § Om en enskild näringsverksamhet, en verksamhetsgren eller en ideell andel av en verksamhet eller en verksamhetsgren förs över till en obegränsat skattskyldig fysisk person genom arv, testamente, gåva eller bodelning, får förvärvaren helt eller delvis ta över sparat fördelningsbelopp.

Om inte samtliga reallgångar i näringsverksamheten övergår, får sparat fördelningsbelopp tas över bara till så stor del som de övertagna reallgångarna utgör av samtliga reallgångar i näringsverksamheten.

Vad som är reallgångar framgår av 34 kap. 23 §. Lag (2004:1149).

Lag (2004:1149) har trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången vid 2006 års taxering.

Kapitalunderlaget

Enskilda näringsidkare

8 § Med *kapitalunderlaget* för räntefördelning för en enskild näringsidkare avses skillnaden mellan värdet på tillgångarna och värdet på skulderna i näringsverksamheten vid det föregående beskattningsårets utgång ökad med

- underskott av näringsverksamheten under det föregående beskattningsåret till den del avdrag för underskottet inte har gjorts enligt någon av de bestämmelser som anges i 14 kap. 22 § första och andra styckena,

- kvarstående sparat fördelningsbelopp,
- en sådan övergångspost som avses i 14 §, och
- en sådan särskild post vid arv, gåva m.m. som avses i 15–17 §§,

minskad med

- 73,7 procent av expansionsfonden enligt 34 kap. vid det föregående beskattningsårets utgång, och

- sådana tillskott till näringsverksamheten under det föregående beskattningsåret som gjorts i annat syfte än att varaktigt öka kapitalet i verksamheten. Lag (2008:1343).

Lag (2008:1343) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 33 kap. 8 § femte strecksatsen följande lydelse ”- 72 procent av expansionsfonden enligt 34 kap. vid det föregående beskattningsårets utgång, och”.

9 § Andelar i svenska handelsbolag räknas inte som tillgångar i näringsverksamheten.

10 § Som tillgångar eller skulder i näringsverksamheten räknas inte fordringar eller skulder som avser

- statlig inkomstskatt,
- kommunal inkomstskatt,
- egenavgifter,
- avkastningsskatt enligt 2 § 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,
- särskild löneskatt enligt lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
- statlig fastighetsskatt,
- kommunal fastighetsavgift
- mervärdesskatt som ska redovisas i självdeklaration enligt 10 kap. 31 § skattebetalningslagen (1997:483),
- avgift enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift, och
- skattetillägg och förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324). Lag (2007:1406).

Lag (2007:1406) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas avseende 33 kap. 10 §, utom strecksatsen om kommunal fastighetsavgift, första gången vid 2008 års taxering. Äldre

bestämmelser gäller fortfarande vid 2007 och tidigare års taxeringar. De nya bestämmelserna i 33 kap. 10 § strecksatsen om kommunal fastighetsavgift, tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Aldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2008 och tidigare års taxeringar. Ändringen av 33 kap. 10 § innebär att ledet "statlig förmögenhetsskatt" upphävdes och ledet "kommunal fastighetsavgift" infördes.

11 § Till den del avdrag har gjorts vid beskattningen ska som skuld räknas

- avsättningar till periodiseringsfonder,
- avsättningar till ersättningsfonder, och
- avsättningar för framtida utgifter. Lag (2007:1419).

12 § Vid beräkning av kapitalunderlaget ska tillgångarna tas upp till det skattemässiga värdet. I fråga om fastigheter som är kapitaltillgångar finns bestämmelser också i 13 §.

Medel på skogskonto, skogsskadekonto och upphovsmannakonto ska tas upp till halva beloppet. Lag (2007:1419).

13 § Fastigheter i Sverige som är kapitaltillgångar och som har förvärvats före den 1 januari 1991 får i stället anses förvärvade den 1 januari 1993. I sådant fall ska hänsyn inte tas till utgifter och avdrag före år 1993, utöver vad som anges i andra och fjärde styckena.

Vid tillämpning av första stycket ska anskaffningsutgiften anses motsvara den i det följande angivna delen av fastighetens taxeringsvärde för år 1993 minskad med värdeminskningssavdrag vid 1982–1993 års taxeringar, om avdraget per år uppgått till minst 10 procent av denna del av taxeringsvärdet. Den del av taxeringsvärdet som ska användas är för

- småhusenheter 54 procent,
- hyreshusenheter 48 procent,
- industrienheter 64 procent, och
- lantbruksenheter 39 procent till den del taxeringsvärdet inte avser bostadsbyggnadsvärde eller tomtmarksvärde för privatbostadsfastighet.

Om marknadsvärdet på byggnader, mark och markanläggningar som anses förvärvade den 1 januari 1993 vid det föregående beskattningsårets utgång understeg 75 procent av anskaffningsutgiften enligt andra stycket, ska denna utgift justeras i skäligen mån.

Vad som sägs om värdeminskningssavdrag gäller också liknande avdrag, såsom skogsavdrag och avdrag för substansminskning, samt sådana belopp med vilka ersättningsfonder och liknande fonder har tagits i anspråk. Lag (2007:1419).

14 § Med övergångspost avses ett negativt fördelningsunderlag vid 1995 års taxering enligt den upphävda lagen (1993:1536) om räntefördelning vid beskattning. Om den skattskyldige på grund av förlängt räkenskapsår inte taxerades för näringsverksamheten vid 1995 års taxering, avses i stället ett negativt fördelningsunderlag vid 1996 års taxering enligt samma lag.

Övergångsposten ska beräknas utan sådan jämkning av fördelningsunderlaget som avsågs i 19 § lagen om räntefördelning vid beskattning, om beskattningsåret

omfattade annan tid än tolv månader. Om en fastighet som inte var omsättningstillgång togs upp till ett lägre belopp än det högsta av de värden som följer av 13 § 4 eller 14 § nämnda lag, ska övergångsposten minskas med mellanskillnaden.

Om näringsverksamheten övergår till en fysisk person genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt, tar förvärvaren över övergångsposten. Lag (2007:1419).

15 § En särskild post får beräknas om en fastighet förvärvas genom arv, testamente eller gåva eller genom bodelning med anledning av äktenskapsskillnad eller makes död och det kapitalunderlag för räntefördelning som hänför sig till förvärvet är negativt vid förvärvstidpunkten. Detta gäller bara om fastigheten är kapitaltillgång såväl hos den tidigare ägaren som hos förvärvaren.

16 § Den särskilda posten uppgår till ett belopp som motsvarar det negativa kapitalunderlag för räntefördelning som hänför sig till förvärvet, beräknat vid förvärvstidpunkten. Posten får dock inte överstiga ett belopp som motsvarar den ersättning som lämnas för fastigheten minskad med det högsta värdet för fastigheten vid förvärvstidpunkten enligt 12 § eller 13 § och ökad med 73,7 procent av en övertagen expansionsfond till den del den avser fastigheten. Ett åtagande att ta över expansionsfonden räknas inte som ersättning.

Om en del av fastigheten övergår till någon annan ägare, ska posten minskas i motsvarande mån.

Om fastigheten och driften av den räknas till olika näringsverksamheter och förvärvaren eller hans närstående inom två år före förvärvet eller efter förvärvet skjutit till kapital i mer än obetydlig omfattning till den näringsverksamhet som driften räknas till, ska posten minskas i motsvarande mån. Lag (2008:1343).

Lag (2008:1343) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 33 kap. 16 § första stycket följande lydelse.

16 § Den särskilda posten uppgår till ett belopp som motsvarar det negativa kapitalunderlag för räntefördelning som hänför sig till förvärvet, beräknat vid förvärvstidpunkten. Posten får dock inte överstiga ett belopp som motsvarar den ersättning som lämnas för fastigheten minskad med det högsta värdet för fastigheten vid förvärvstidpunkten enligt 12 § eller 13 § och ökad med 72 procent av en övertagen expansionsfond till den del den avser fastigheten. Ett åtagande att ta över expansionsfonden räknas inte som ersättning.

17 § Den särskilda posten får öka kapitalunderlaget för räntefördelning med högst ett belopp som motsvarar det negativa kapitalunderlaget i näringsverksamheten före ökningen med posten.

Kapitalunderlaget får ökas med posten bara så länge någon del av fastigheten finns kvar i näringsverksamheten. Om kapitalunderlaget före ökningen med posten ett visst år inte längre är negativt, upphör rätten att öka kapitalunderlaget med posten.

18 § Bestämmelser om fördelning av kapitalunderlaget mellan makar som tillsammans deltar i näringsverksamheten finns i 60 kap. 11 §.

Handelsbolagsdelägare

19 § Med *kapitalunderlaget för räntefördelning* i fråga om en andel i ett svenskt handelsbolag avses den justerade anskaffningsutgiften för andelen i bolaget beräknad enligt 50 kap. vid det föregående beskattningsårets utgång

ökad med

- kvarstående sparat fördelningsbelopp, och

- en sådan övergångspost som avses i 20 §,

minskad med

- sådana tillskott under det föregående beskattningsåret som gjorts i annat syfte än att varaktigt öka kapitalet i bolaget, och

- lån från bolaget till delägaren eller någon närstående till delägaren under det aktuella beskattningsåret, om räntan på lånet inte är marknadsmässig.

Med kapitalunderlaget för räntefördelning avses när det gäller en andel som är lagertillgång andelens skattemässiga värde vid det föregående beskattningsårets utgång ökat och minskat med posterna i första stycket.

20 § Med övergångspost avses ett negativt fördelningsunderlag vid 1995 års taxering enligt den upphävda lagen (1993:1536) om räntefördelning vid beskattning. Om den skattskyldige på grund av förlängt räkenskapsår inte taxerades för näringsverksamheten vid 1995 års taxering, avses i stället ett negativt fördelningsunderlag vid 1996 års taxering enligt samma lag.

Övergångsposten ska beräknas utan sådan jämkning av fördelningsunderlaget som avsågs i 19 § lagen om räntefördelning vid beskattning, om beskattningsåret omfattade annan tid än tolv månader. Om en fastighet som inte var omsättningstillgång togs upp till ett lägre värde än det högsta av de värden som följer av 13 § 4 och 14 § nämnda lag, ska övergångsposten minskas med mellanskillnaden.

Om delägarens nettouttag (skillnaden mellan uttag och tillskott) från bolaget under de beskattningsår som taxerats åren 1991–1994 översteg såväl hans nettoinkomst från bolaget vid beskattningen (skillnaden mellan de inkomster som togs upp och de underskott som drogs av) som hans andel av bolagets resultat under motsvarande period, ska övergångsposten minskas med mellanskillnaden.

Om andelen övergår till en fysisk person genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt, tar förvärvaren över övergångsposten. Lag (2007:1419).

34 kap. Expansionsfonder

Tillämpningsområde

1 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i svenska handelsbolag.

Bestämmelserna gäller inte näringsverksamhet som bedrivs av en europeisk ekonomisk intressegruppering eller av en utländsk juridisk person.

2 § Avdrag får göras för belopp som sätts av till expansionsfond.

När det gäller svenska handelsbolag ska avdraget beräknas för varje delägare för sig och avsättningarna göras hos delägarna. Lag (2007:1419).

Expansionsfondsskatt

3 § Av 1 kap. 3 § och 65 kap. 8 § framgår det att expansionsfondsskatt ska betalas vid avsättning till en expansionsfond och att ett motsvarande belopp ska dras av från den slutliga skatten vid återföring. Lag (2007:1419).

Beloppsgränser

Huvudregel

4 § Avdrag får göras med högst ett belopp som motsvarar ett för expansionsfond justerat positivt resultat. Avdraget begränsas också på så sätt att expansionsfonden inte får överstiga det högsta belopp som anges i bestämmelserna om kapitalunderlaget i 6–13 §§.

Om näringsverksamheten helt eller delvis förs över och fonden eller en del av den tas över enligt bestämmelserna i 18–20 §§, gäller inte begränsningen i första stycket andra meningen. Om bara en del av näringsverksamheten förs över och motsvarande del av fonden tas över enligt 18 §, får avdrag göras vid tidpunkten för överföringen av näringsverksamheten. När det totala avdraget för beskattningsåret beräknas för den verksamhet som inte förts över ska avdraget minskas med det tidigare under beskattningsåret gjorda avdraget. Om det justerade positiva resultatet understiger det tidigare gjorda avdraget, ska överskjutande del av avdraget återföras, dock bara med ett så stort belopp att återföringen inte begränsar rätten till avdrag för den del av näringsverksamheten som förts över enligt 18 §. Lag (2004:1149). Lag (2007:1419).

34 kap. 4 § även ändrad genom lag (2004:1149) som har trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången vid 2006 års taxering. Ändringen av 34 kap. 4 § innebar att andra stycket infördes.

Justerat resultat

5 § Med *det för expansionsfond justerade resultatet* avses resultatet av näringsverksamheten före avdrag för avsättning till expansionsfond

ökat med

- avdrag för egenavgifter enligt 16 kap. 29 §, och
- avdrag för premie för pensionsförsäkring och inbetalning på pensionssparkonto enligt 16 kap. 32 § samt särskild löneskatt enligt lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader avseende dessa poster,

minskat med

- sjukpenning och liknande ersättningar som avses i 15 kap. 8 §, och
- återfört avdrag för egenavgifter enligt 16 kap. 29 §.

Kapitalunderlag för enskilda näringsidkare

6 § För enskilda näringsidkare får expansionsfonden uppgå till högst ett belopp som motsvarar 135,69 procent av kapitalunderlaget för expansionsfond. Lag (2008:1343).

Lag (2008:1343) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Vid 2010 års taxering ska samtliga kvarvarande avdrag för avsättning till expansionsfond som gjorts för beskattningsåret 2008 eller tidigare beskattningsår anses återförda den 1 januari 2009 och genast återavsatta till expansionsfond. Vid återföringen tillämpas bestämmelserna i sina äldre lydelse och vid återavsättningen tillämpas bestämmelserna i sina nya lydelse. Vid bestämmande av det belopp som expansionsfonden högst får uppgå till vid 2010 års taxering tillämpas i fråga om återavsättningen 34 kap. 6 § i sin äldre lydelse. Bestämmelsen i 34 kap. 13 § andra stycket tillämpas inte i fråga om återavsättning. T.o.m. den 31 december 2008 hade 34 kap. 6 § följande lydelse.

6 § För enskilda näringsidkare får expansionsfonden uppgå till högst ett belopp som motsvarar 138,89 procent av kapitalunderlaget för expansionsfond.

7 § Med *kapitalunderlaget för expansionsfond* avses skillnaden mellan värdet på tillgångarna och värdet på skulderna i näringsverksamheten vid beskattningsårets utgång

ökad med

- underskott av näringsverksamheten till den del underskottet inte dras av enligt någon av de bestämmelser som anges i 14 kap. 22 § första och andra styckena,
- en sådan övergångspost som avses i 33 kap. 14 §, och
- en sådan särskild post vid arv, gåva m.m. som avses i 8–10 §§,

minskad med

- sådana tillskott till verksamheten under beskattningsåret som görs i annat syfte än att varaktigt öka kapitalet i verksamheten.

Bestämmelserna i 33 kap. 9–14 §§ om vilka tillgångar och skulder som räknas till näringsverksamheten, om hur tillgångarna värderas samt om övergångsposten ska tillämpas också vid beräkning av kapitalunderlaget för expansionsfond. Lag (2007:1419).

8 § En särskild post får beräknas om en fastighet förvärvas genom arv, testamente eller gåva eller genom bodelning med anledning av äktenskapsskillnad eller makes död och summan av egen och övertagen expansionsfond överstiger 135,69 procent av summan av förvärvarens kapitalunderlag för expansionsfond och det kapitalunderlag som hänför sig till förvärvet. Förvärvarens kapitalunderlag och expansionsfond ska beräknas vid utgången av beskattningsåret före förvärvet medan det kapitalunderlag som hänför sig till förvärvet och den övertagna expansionsfonden beräknas vid förvärvstidpunkten.

Första stycket gäller bara under förutsättning att villkoren i 18 § är uppfyllda och om fastigheten är kapitaltillgång såväl hos den tidigare ägaren som hos förvärvaren. Lag (2008:1343).

Lag (2008:1343) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 34 kap. 8 § följande lydelse.

8 § En särskild post får beräknas om en fastighet förvärvas genom arv, testamente eller gåva eller genom bodelning med anledning av äktenskapsskillnad eller makes död och summan av egen och övertagen expansionsfond överstiger 138,89 procent av summan av förvärvarens kapitalunderlag för expansionsfond och det kapitalunderlag som hänför sig till förvärvet. Förvärvarens kapitalunderlag och expansionsfond ska beräknas vid utgången av beskattningsåret före förvärvet medan det kapitalunderlag som hänför sig till förvärvet och den övertagna expansionsfonden beräknas vid förvärvstidpunkten.

9 § Den särskilda posten beräknas på det sätt som anges i 33 kap. 16 §.

10 § Den särskilda posten får öka kapitalunderlaget för expansionsfond med ett så stort belopp att expansionsfonden motsvarar högst 135,69 procent av kapitalunderlaget som avses i 8 §.

Kapitalunderlaget får ökas med posten bara så länge någon del av fastigheten finns kvar i näringsverksamheten. Om expansionsfonden ett visst år uppgår till eller är lägre än 135,69 procent av kapitalunderlaget före ökningen med posten, upphör rätten att öka kapitalunderlaget med posten. Lag (2008:1343).

Lag (2008:1343) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. Vid 2010 års taxering ska samtliga kvarvarande avdrag för avsättning till expansionsfond som gjorts för beskattningsåret 2008 eller tidigare beskattningsår anses återförda den 1 januari 2009 och genast återavsatta till expansionsfond. Vid återföringen tillämpas bestämmelserna i sina äldre lydelse och vid återavsättningen tillämpas bestämmelserna i sina nya lydelse. Vid bestämmande av det belopp som expansionsfonden högst får uppgå till vid 2010 års taxering tillämpas i fråga om återavsättningen 34 kap. 10 § i sin äldre lydelse. Bestämmelsen i 34 kap. 13 § andra stycket tillämpas inte i fråga om återavsättning. T.o.m. den 31 december 2008 hade 34 kap. 10 § följande lydelse.

10 § Den särskilda posten får öka kapitalunderlaget för expansionsfond med ett så stort belopp att expansionsfonden motsvarar högst 138,89 procent av kapitalunderlaget som avses i 8 §.

Kapitalunderlaget får ökas med posten bara så länge någon del av fastigheten finns kvar i näringsverksamheten. Om expansionsfonden ett visst år uppgår till eller är lägre än 138,89 procent av kapitalunderlaget före ökningen med posten, upphör rätten att öka kapitalunderlaget med posten.

11 § Bestämmelser om fördelning av kapitalunderlaget mellan makar som tillsammans deltar i näringsverksamheten finns i 60 kap. 11 §.

Kapitalunderlag för handelsbolagsdelägare

12 § För delägare i svenska handelsbolag får expansionsfonden inte uppgå till ett så högt belopp att kapitalunderlaget för expansionsfond är negativt.

13 § Med *kapitalunderlaget för expansionsfond* avses delägarrens justerade anskaffningsutgift för andelen i bolaget vid beskattningsårets utgång,

ökad med

- en sådan övergångspost som avses i 33 kap. 20 §,

minskad *med*

- sådana tillskott under beskattningsåret som görs i annat syfte än att varaktigt öka kapitalet i bolaget, och

- lån från bolaget till delägaren eller till en närstående till delägaren, om inte räntan på lånet är marknadsmässig.

Vid tillämpning av första stycket beräknas den justerade anskaffningsutgiften enligt 50 kap., dock utan sådan ökning på grund av beskattningsårets avsättning till expansionsfond som avses i 50 kap. 5 §.

Om andelen i handelsbolaget är lagertillgång, avses med kapitalunderlaget för expansionsfond andelens skattemässiga värde vid beskattningsårets utgång ökat och minskat med posterna i första stycket.

- Bestämmelserna om övergångsposten i 33 kap. 20 § ska tillämpas också vid beräkning av kapitalunderlaget för expansionsfond. Lag (2007:1419).

Återföring av avdragen

14 § Avdrag för avsättning till expansionsfond ska återföras senast när förhållandena är sådana som anges i 15–17 §§.

I 18–22 §§ finns bestämmelser om att expansionsfonden i vissa fall får föras över till annan näringsverksamhet i stället för att avdragen återförs. Lag (2007:1419).

15 § Om expansionsfonden överstiger vad som är tillåtet enligt 6 eller 12 §, ska motsvarande del av avdragen återföras. Lag (2007:1419).

16 § En enskild näringsidkares avdrag ska återföras om

1. han upphör att bedriva näringsverksamheten,
2. skattskyldigheten för näringsverksamheten upphör,
3. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal med en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
4. han är begränsat skattskyldig och dör under beskattningsåret, eller
5. han försätts i konkurs. Lag (2009:1230).

Lag (2009:1230) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 34 kap. 16 § 3 följande lydelse.

3. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal,

- 17 §** Avdrag som en delägare i ett svenskt handelsbolag har gjort ska återföras om
1. handelsbolaget upphör att bedriva näringsverksamheten,
 2. andelen i handelsbolaget avyttras eller övergår till en ny ägare på något annat sätt,
 3. skattskyldigheten för näringsverksamheten upphör,
 4. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal med en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
 5. delägaren är begränsat skattskyldig och dör under beskattningsåret,
 6. det beslutas att handelsbolaget ska träda i likvidation, eller
 7. delägaren eller handelsbolaget försätts i konkurs. Lag (2009:1230).

Lag (2009:1230) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 34 kap. 17 § 4 följande lydelse.

4. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal,

I vilka fall fonderna får tas över

Från enskild näringsidkare till annan enskild näringsidkare

18 § Om reallgångar i en enskild näringsverksamhet övergår till en obegränsat skattskyldig fysisk person genom arv, testamente, gåva eller bodelning och mottagaren tar över hela näringsverksamheten, en verksamhetsgren eller en ideell andel av en verksamhet eller av en verksamhetsgren, får mottagaren helt eller delvis ta över en expansionsfond om

- mottagaren vid arv eller testamente skriftligen förklarar att han tar över fonden eller delen av fonden, eller

- parterna vid gåva eller bodelning träffar skriftligt avtal om övertagandet.

Utöver vad som sägs i första stycket krävs att

1. mottagaren övertar tillgångar vars värde, minskat med övertagna skulder, motsvarar minst 73,7 procent av den övertagna expansionsfonden eller delen av fonden, och

2. vad som övertas av fonden uppgår till högst så stor del av hela fonden som de övertagna reallgångarna utgör av samtliga reallgångar i näringsverksamheten.

Expansionsfonden får dock inte tas över till den del den överstiger 185 procent av det värde som reallgångarna i näringsverksamheten uppgick till vid utgången av det tredje beskattningsåret före det aktuella beskattningsåret (jämförelsebeloppet). Om fonden bara delvis tas över, får den övertagna fondens värde högst uppgå till så stor del av jämförelsebeloppet som de övertagna reallgångarna utgör av samtliga reallgångar vid tidpunkten för överföringen. Värdet av reallgångarna ska beräknas på det sätt som anges i 33 kap. 12 § första stycket och 13 §. Som skuld enligt andra stycket 1 ska räknas också sådana avdrag som avses i 33 kap. 11 §.

Om expansionsfonden helt eller delvis tas över, anses den som tar över fonden själv ha gjort avsättningarna och avdragen för dem. Lag (2008:1343).

Lag (2008:1343) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 34 kap. 18 § andra stycket 1 följande lydelse.

1. mottagaren övertar tillgångar vars värde, minskat med övertagna skulder, motsvarar minst 72 procent av den övertagna expansionsfonden eller delen av fonden, och

34 kap. 18 § även ändrad genom lag (2004:1149) som har trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången vid 2006 års taxering. Bestämmelsen i 34 kap. 18 § i dess nya lydelse tillämpas på övertaganden efter utgången av år 2004.

Från enskild näringsverksamhet till handelsbolag

19 § En expansionsfond får föras över om en enskild näringsidkare

- överlåter samtliga reelltillgångar i näringsverksamheten till ett svenskt handelsbolag som han har en andel i eller genom överlåtelsen får en andel i, och
- begär att expansionsfonden inte ska återföras.

Om expansionsfonden förs över, anses delägaren ha gjort avsättningarna och avdragen för dem såsom delägare i handelsbolaget. Lag (2007:1419).

Från enskild näringsverksamhet till aktiebolag

20 § En expansionsfond upphör utan att bestämmelserna i 14–16 §§ blir tillämpliga om en enskild näringsidkare

- överlåter samtliga reelltillgångar i näringsverksamheten till ett aktiebolag som han äger aktier i eller genom överlåtelsen kommer att äga aktier i,
- begär att expansionsfonden inte ska återföras, och
- gör ett tillskott till bolaget som motsvarar minst 73,7 procent av expansionsfonden.

I 48 kap. 12 § finns bestämmelser om beräkningen av omkostnadsbeloppet för aktierna. Lag (2007:1419).

Lag (2008:1343) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 34 kap. 18 § första stycket tredje ledet följande lydelse.

- gör ett tillskott till bolaget som motsvarar minst 72 procent av expansionsfonden.

Från handelsbolagsdelägare till annan handelsbolagsdelägare

21 § En expansionsfond får tas över om

- en delägares andel i ett svenskt handelsbolag övergår till en obegränsat skattskyldig fysisk person genom arv, testamente, gåva eller bodelning, och
- mottagaren vid arv eller testamente skriftligen förklarar att han tar över expansionsfonden, eller

- parterna vid gåva eller bodelning träffar skriftligt avtal om övertagandet.

Expansionsfonden får dock inte tas över till den del den överstiger den justerade anskaffningsutgiften enligt 50 kap. Den får inte heller tas över till den del den överstiger den justerade anskaffningsutgiften vid utgången av det tredje beskattningsåret före det aktuella ökad med en tredjedel.

Om andelen i handelsbolaget är en lagertillgång, gäller i stället att expansionsfonden inte får tas över till den del den överstiger andelens skattemässiga värde. Den får inte heller tas över till den del den överstiger motsvarande värde vid utgången av det tredje beskattningsåret före det aktuella året ökat med en tredjedel.

Om expansionsfonden tas över, anses den som tar över fonden själv ha gjort avsättningarna och avdragen för dem såsom delägare i handelsbolaget.

Från handelsbolag till enskild näringsverksamhet

22 § Om en delägare i ett svenskt handelsbolag tillskiftas reelltillgångar vid bolagets upplösning får en expansionsfond föras över om

- delägaren begär att expansionsfonden inte ska återföras, och
- överföringen inte föranleder uttagsbeskattning enligt bestämmelserna i 22 kap.

Om expansionsfonden förs över, anses delägaren ha gjort avsättningarna och avdragen för dem i enskild näringsverksamhet. Lag (2007:1419).

Definition av reelltillgångar

23 § Med reelltillgångar avses alla sådana tillgångar som räknas in i kapitalunderlaget för expansionsfond i enskild näringsverksamhet med undantag av kontanter, tillgodohavanden i kreditinstitut eller företag som driver verksamhet enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet och liknande tillgångar. Lag (2004:438).

35 kap. Koncernbidrag

Huvudregel

1 § Koncernbidrag ska dras av hos givaren och tas upp hos mottagaren, om förutsättningarna för avdrag i detta kapitel är uppfyllda.

Med koncernbidrag avses inte en ersättning som är en utgift för givaren för att förvärva eller bibehålla inkomster. Lag (2007:1419).

Definitioner

2 § Med *moderföretag* avses i detta kapitel ett företag som äger mer än 90 procent av andelarna i ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening och som är

- ett svenskt aktiebolag,
- en svensk ekonomisk förening,
- en svensk sparbank,
- ett svenskt ömsesidigt försäkringsföretag,
- en svensk stiftelse som inte omfattas av bestämmelserna om undantag från skattskyldighet i 7 kap., eller
- en svensk ideell förening som inte omfattas av bestämmelserna om undantag från skattskyldighet i 7 kap.

Med *helägt dotterföretag* avses i detta kapitel det företag som ägs av moderföretaget enligt första stycket.

2 a § Vid tillämpning av bestämmelserna i detta kapitel ska ett utländskt bolag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och som motsvarar ett svenskt företag som anges i dessa bestämmelser behandlas som ett sådant företag, om mottagaren av koncernbidraget är skattskyldig i Sverige för den näringsverksamhet som koncernbidraget hänför sig till. Detsamma gäller i fråga om mottagaren om denne är ett sådant svenskt företag som ska anses ha hemvist i en utländsk stat inom EES enligt ett skatteavtal och är skattskyldig i Sverige för den näringsverksamhet som koncernbidraget hänför sig till. Lag (2007:1419).

Förutsättningar

Bidrag mellan moderföretag och helägt dotterföretag

3 § Ett koncernbidrag från ett moderföretag till ett helägt dotterföretag eller från ett helägt dotterföretag till ett moderföretag ska dras av under förutsättning att

1. varken givaren eller mottagaren är ett privatbostadsföretag eller investmentföretag,
2. både givaren och mottagaren redovisar bidraget öppet i självdeklarationen vid samma års taxering,

3. dotterföretaget har varit helägt under givarens och mottagarens hela beskattningsår eller sedan dotterföretaget började bedriva verksamhet av något slag,

4. mottagaren inte enligt ett skatteavtal ska anses ha hemvist i en utländsk stat utom i fall som avses i 2 a § andra meningen,

5. näringsverksamheten som koncernbidraget hänför sig till inte är undantagen från beskattning i Sverige på grund av ett skatteavtal, och

6. om bidraget lämnas från dotterföretaget till moderföretaget, utdelning under beskattningsåret från dotterföretaget inte ska tas upp hos moderföretaget. Lag (2008:1064).

Lag (2008:1064) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. I fråga om avyttringar av andelar i skalbolag tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller för avyttringar före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2008 hade 35 kap. 3 § 3 följande lydelse.

3. dotterföretaget har varit helägt under givarens och mottagarens hela beskattningsår eller sedan dotterföretaget började bedriva näringsverksamhet av något slag,

Bidrag mellan helägda dotterföretag

4 § Ett koncernbidrag från ett helägt dotterföretag till ett annat helägt dotterföretag till samma moderföretag ska dras av, om de förutsättningar som anges i 3 § 1–5 är uppfyllda och

1. moderföretaget är ett investmentföretag,

2. utdelning under beskattningsåret från det dotterföretag som ger koncernbidraget inte ska tas upp av moderföretaget, eller

3. utdelning under beskattningsåret från det dotterföretag som tar emot koncernbidraget ska tas upp av moderföretaget. Lag (2007:1419).

Bidrag mellan företag som kan fusioneras

5 § Ett koncernbidrag från ett moderföretag till ett annat svenskt aktiebolag än ett helägt dotterföretag ska dras av, om de förutsättningar som anges i 3 § 1, 2, 4 och 5 är uppfyllda och om ägarförhållandena under givarens och mottagarens hela beskattningsår eller sedan mottagaren började bedriva verksamhet av något slag har varit sådana att mottagaren genom fusioner mellan moderföretag och dotterbolag har kunnat gå upp i moderföretaget. Fusion ska anses kunna äga rum när ett moderföretag äger mer än 90 procent av aktierna i ett dotterbolag, men inte i andra fall. Lag (2008:1064).

Lag (2008:1064) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. I fråga om avyttringar av andelar i skalbolag tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller för avyttringar före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2008 hade 35 kap. 5 § följande lydelse.

5 § Ett koncernbidrag från ett moderföretag till ett annat svenskt aktiebolag än ett helägt dotterföretag ska dras av, om de förutsättningar som anges i 3 § 1, 2, 4 och 5 är uppfyllda och om ägarförhållandena under givarens och mottagarens hela beskattningsår eller sedan mottagaren började bedriva näringsverksamhet av något slag har varit sådana att mottagaren genom fusioner mellan

moderföretag och dotterbolag har kunnat gå upp i moderföretaget. Fusion ska anses kunna äga rum när ett moderföretag äger mer än 90 procent av aktierna i ett dotterbolag, men inte i andra fall. Lag (2007:1419).

Bidrag som kunnat förmedlas

6 § Ett koncernbidrag ska dras av om givaren hade kunnat lämna ett koncernbidrag till ett annat företag med rätt till avdrag enligt 3, 4 eller 5 § och bidraget därefter, direkt eller genom förmedling av ytterligare företag, hade kunnat vidarebefordras till mottagaren på ett sådant sätt att varje förmedlande företag skulle ha haft rätt till avdrag för det vidarebefordrade bidraget. Lag (2007:1419).

Ändrade ägarförhållanden

7 § Ett företag som blir helägt dotterföretag till ett nytt moderföretag och som fortsätter att vara det till utgången av givarens och mottagarens beskattningsår anses trots ägarförändringen ha varit helägt av det nya moderföretaget under hela beskattningsåret, om förhållandena mellan det företaget och dotterföretaget under hela den del av bådas beskattningsår som föregick ägarförändringen varit sådana att företagen skulle haft rätt till avdrag för koncernbidrag till varandra om förhållandena hade bestått under hela deras beskattningsår.

Dispens

8 § Regeringen får medge att ett bidrag dras av hos givaren och tas upp hos mottagaren även om en eller flera av de förutsättningar som anges i detta kapitel inte är uppfyllda. Det gäller dock bara om

- bidraget lämnas från ett svenskt företag till ett annat svenskt företag som givaren har intressegemenskap med,
- bidraget lämnas för en näringsverksamhet som är av väsentlig betydelse från samhällsekonomisk synpunkt, och
- bidraget redovisas öppet.

35 a kap. Koncernavdrag*

* 35 a kap. har införts genom lag (2010:353) som har trätt i kraft den 1 juli 2010 och tillämpas i fråga om avdrag för förluster hos helägda utländska dotterföretag vars likvidation har avslutats efter den 30 juni 2010.

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om svenskt moderföretags rätt att göra avdrag för en slutlig förlust hos ett helägt utländskt dotterföretag. Lag (2010:353).

Definitioner

2 § Med svenskt moderföretag avses i detta kapitel ett företag som äger mer än 90 procent av andelarna i ett utländskt dotterföretag och som är

1. ett svenskt aktiebolag,
2. en svensk ekonomisk förening,
3. en svensk sparbank,
4. ett svenskt ömsesidigt försäkringsföretag,
5. en svensk stiftelse som inte omfattas av bestämmelserna om undantag från skattskyldighet i 7 kap., eller
6. en svensk ideell förening som inte omfattas av bestämmelserna om undantag från skattskyldighet i 7 kap.

Med *helägt utländskt dotterföretag* avses i detta kapitel det företag som ägs av moderföretaget enligt första stycket och som är ett utländskt bolag som motsvarar ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening och som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Som moderföretag eller dotterföretag räknas inte privatbostadsföretag och investmentföretag. Lag (2010:353).

3 § Ett företag anses vid tillämpningen av detta kapitel höra hemma i en viss stat, om företaget enligt lagstiftningen i denna stat hör hemma i staten i skattehänseende och inte anses ha hemvist i en annan stat på grund av ett skatteavtal. Om företaget enligt ett skatteavtal anses ha hemvist i en annan stat ska det anses höra hemma i denna andra stat. Lag (2010:353).

4 § Med *företag i intressegemenskap* avses i detta kapitel

1. ett företag som ett annat företag, direkt eller indirekt, genom en ägarandel eller på annat sätt har ett väsentligt inflytande i, eller
2. två företag som står under i huvudsak gemensam ledning. Lag (2010:353).

Förutsättningar

5 § Ett svenskt moderföretag får göra koncernavdrag för en slutlig förlust hos ett helägt utländskt dotterföretag om

1. dotterföretaget har försatts i likvidation och denna har avslutats,

2. dotterföretaget har varit helägt under hela moderföretagets och dotterföretagets beskattningsår till dess likvidationen har avslutats eller dotterföretaget har varit helägt sedan det började driva verksamhet av något slag till dess likvidationen har avslutats,

3. avdraget görs vid taxeringen för det beskattningsår då likvidationen har avslutats,

4. moderföretaget redovisar avdraget öppet i självdeklarationen, och

5. det inte finns företag i intressegemenskap med moderföretaget som vid likvidationens avslutande bedriver rörelse i den stat där dotterföretaget hör hemma. Lag (2010:353).

6 § En förlust är slutlig om

1. den inte har kunnat utnyttjas och inte kan komma att utnyttjas av dotterföretaget eller någon annan i den stat där dotterföretaget hör hemma, och

2. skälet till att den inte kan utnyttjas av dotterföretaget inte är att det saknas en rättslig möjlighet till detta eller att denna möjlighet är begränsad i tiden. Lag (2010:353).

Koncernavdragets storlek

7 § Avdrag får inte göras med ett belopp som

1. överstiger förlusten hos dotterföretaget vid utgången av det sista hela beskattningsåret före likvidationens avslutande eller vid likvidationens avslutande, eller

2. överstiger ett positivt resultat hos moderföretaget före avdraget.

Vid beräkningen av resultatet hos moderföretaget ska detta minskas med koncernbidrag som företaget har tagit upp till beskattning efter det att dotterföretaget blev helägt i enlighet med vad som föreskrivs i 5 § 2 om det har medfört eller ökat ett underskott hos givaren.

Förlusten hos dotterföretaget ska räknas om till svenska kronor enligt den av Europeiska centralbanken fastställda valutakursen den dag då likvidationen avslutades. Om det inte har fastställts någon kurs för denna dag, ska kursen för närmast föregående svenska bankdag användas. Lag (2010:353).

8 § Förlusten hos dotterföretaget uppgår till det lägsta belopp som beräknats

1. dels enligt skattereglerna i den utländska stat där företaget hör hemma, SFS 2010:353

2. dels som om dotterföretaget var ett svenskt aktiebolag som har motsvarande inkomster i Sverige.

Vid beräkningen ska bortses från förluster som har uppkommit innan dotterföretaget blev helägt i enlighet med vad som föreskrivs i 5 § 2.

Om företaget har tillgångar vars skattemässiga värde understiger marknadsvärdet ska tillgångarna, vid beräkningen av förlustens storlek, anses avyttrade till marknadsvärdet. Lag (2010:353).

9 § Förlusten enligt 8 § ska minskas med belopp som det helägda dotterföretaget under tio år närmast före likvidationen eller därefter, men före likvidationens avslutande, har överfört till ett företag i intressegemenskap med dotterföretaget genom

1. utdelning som har fått dras av vid bestämmande av den beskattningsbara inkomsten,

2. överlåtelse av tillgångar utan ersättning eller till en ersättning som understiger marknadsvärdet, eller

3. andra överföringar av värden.

Minskningen ska göras till den del de överförda värdena i första stycket inte har beskattats hos dotterföretaget. Lag (2010:353).

10 § Till den del moderföretagets anskaffningsvärde för andelarna i dotterföretaget har legat till grund för avdrag, ska förlusten enligt 8 § minskas i motsvarande mån. Lag (2010:353).

11 § Om en utländsk myndighet eller domstol har meddelat beslut av betydelse för beräkningen av koncernavdrag och beslutet innebär att koncernavdrag har gjorts med för högt belopp, ska moderföretaget ta upp mellanskillnaden det beskattningsår då beslutet har vunnit laga kraft.

Om beslutet innebär att avdrag har gjorts med för lågt belopp, ska mellanskillnaden på begäran av moderföretaget dras av det beskattningsår då beslutet har vunnit laga kraft. Lag (2010:353).

36 kap. Kommissionärsförhållanden

Huvudregel

1 § Om ett kommissionärsföretag bedriver en näringsverksamhet för ett kommittentföretags räkning, får kommittentföretaget ta upp överskottet av kommissionärsverksamheten eller, om det uppkommer ett underskott, dra av detta, om förutsättningarna i detta kapitel är uppfyllda.

Resultatet av kommissionärsverksamheten ska hos kommittentföretaget behandlas som om företaget självt hade bedrivit näringsverksamheten. Lag (2007:1419).

Definitioner

2 § Med *kommissionärsföretag* avses ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som bedriver näringsverksamhet i eget namn för ett eller flera andra svenska aktiebolags eller svenska ekonomiska föreningars räkning.

Med *kommittentföretag* avses det bolag eller den förening för vars räkning näringsverksamheten bedrivs.

2 a § Vid tillämpning av bestämmelserna i detta kapitel ska ett utländskt bolag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och som motsvarar ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening behandlas som ett sådant företag om det utländska bolaget är skattskyldigt för näringsverksamhet i Sverige. Detsamma gäller ett sådant svenskt företag som ska anses ha hemvist i en utländsk stat inom EES enligt ett skatteavtal om företaget är skattskyldigt för näringsverksamhet i Sverige.

Om det utländska bolaget eller det svenska företaget är kommittentföretag, gäller första stycket bara under förutsättning att inkomsten från kommissionärsverksamheten ska tas upp i den näringsverksamhet som det utländska bolaget eller det svenska företaget är skattskyldigt för i Sverige. Lag (2007:1419).

Förutsättningar

Verksamhet för ett kommittentföretags räkning

3 § Om kommissionärsföretaget bedriver kommissionärsverksamhet för ett enda kommittentföretags räkning, får överskottet eller underskottet av kommissionärsverksamheten tas upp respektive dras av hos kommittentföretaget under förutsättning att

1. kommissionärsförhållandet är grundat på ett skriftligt avtal,
2. kommissionärsföretaget bedriver kommissionärsverksamheten uteslutande för kommittentföretagets räkning,

3. kommissionärsföretaget under beskattningsåret inte bedriver näringsverksamhet i nämnvärd omfattning vid sidan av kommissionärsverksamheten,

4. verksamheten har bedrivits på det sätt som anges i detta kapitel under båda företagens hela beskattningsår eller sedan kommissionärsföretaget började bedriva verksamhet av något slag,

5. beskattningsåren för båda företagen slutar vid samma tidpunkt, och

6. båda företagen skulle haft rätt till avdrag för koncernbidrag enligt 35 kap. om de hade lämnat sådant till det andra företaget under beskattningsåret.

Om kommissionärsföretaget är ett sådant utländskt bolag eller svenskt företag som avses i 2 a §, ska vid prövning av förutsättningarna i första stycket 3 och 4 vad som sägs om kommissionärsföretaget i stället gälla det utländska bolagets eller det svenska företagets fasta driftställe i Sverige. Vid prövning av förutsättningen i första stycket 6 ska kommissionärsverksamheten anses ingå i båda företagens verksamhet. Lag (2008:1064).

Lag (2008:1064) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. I fråga om avyttringar av andelar i skalbolag tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller för avyttringar före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2008 hade 36 kap. 3 § 4 följande lydelse.

4. verksamheten har bedrivits på det sätt som anges i detta kapitel under båda företagens hela beskattningsår eller sedan kommissionärsföretaget började bedriva näringsverksamhet av något slag,

Verksamhet för flera kommittentföretags räkning

4 § Om kommissionärsföretaget bedriver kommissionärsverksamhet för två eller flera kommittentföretags räkning under samma beskattningsår, får överskottet eller underskottet av kommissionärsverksamheten tas upp respektive dras av hos dessa företag om de förutsättningar som anges i 3 § är uppfyllda i förhållande till varje kommittentföretag. När det gäller förutsättningen i 3 § första stycket 2, ska kommissionärsföretaget bedriva kommissionärsverksamheten uteslutande för kommittentföretagens räkning. Lag (2007:1419).

5 § Skatteverket får vid tillämpning av 4 § efter ansökan av kommittentföretagen medge undantag från förutsättningen i 3 § första stycket 6, om kommissionärsförhållandet har tillkommit av organisatoriska eller marknadstekniska skäl eller om det finns andra synnerliga skäl.

Skatteverkets beslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (2003:669).

37 kap. Fusioner och fissioner

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om beskattningen vid fusioner och fissioner.

I 30 a § finns bestämmelser om beskattningen när överlåtaren är en utländsk association och ombildningen hade varit en fusion eller fission om associationen hade varit en utländsk juridisk person. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. Ändringen av 37 kap. 1 § innebar att ett andra stycke infördes.

Beskattning av ägarna i det överlåtande företaget

2 § Bestämmelser om uppskov med beskattningen respektive framskjuten beskattning hos ägare till andelar i det överlåtande företaget vid en fusion eller fission finns i fråga om

- andelsbyten i 48 a kap., och
- uppskovsgrundande andelsbyten i 49 kap. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. Ändringen av 37 kap. 2 § innebar att ledet ”- ekonomiska föreningar och medlemsbanker i 42 kap. 21 § jämförd med 48 kap. 10 §” togs bort.

Definitioner

3 § Med *fusion* avses en ombildning som uppfyller följande förutsättningar:

1. Samtliga tillgångar samt skulder och andra förpliktelser hos ett företag (*det överlåtande företaget*) ska tas över av ett annat företag (*det övertagande företaget*).

2. Det överlåtande företaget ska upplösas utan likvidation. Lag (2007:1419).

4 § Med kvalificerad fusion avses en fusion som uppfyller villkoren i 11–15 §§.

5 § Med *fission* avses en ombildning som uppfyller följande förutsättningar:

1. Samtliga tillgångar samt skulder och andra förpliktelser hos ett företag (*det överlåtande företaget*) ska tas över av två eller flera andra företag (*de övertagande företagen*).

2. Det överlåtande företaget ska upplösas utan likvidation. Lag (2007:1419).

6 § Med *kvalificerad fission* avses en fission som uppfyller villkoren i 11–15 §§.

7 § Vad som sägs om det överlåtande företaget gäller, om det vid en fusion finns flera överlåtande företag, vart och ett av dessa. Vad som sägs om det övertagande företaget gäller vid en fission de övertagande företagen.

8 § En fusion eller fission ska anses genomförd när det överlåtande företaget har upplösts. Lag (2007:1419).

9 § Med företag avses i detta kapitel

1. svenskt aktiebolag, svensk ekonomisk förening, svensk sparbank och svenskt ömsesidigt försäkringsbolag

2. utländskt bolag, och

3. annat utländskt företag, om det är en utländsk juridisk person som hör hemma i en stat som är medlem i Europeiska unionen, som bedrivs i någon av de associationsformer som anges i bilaga 37.1 och är skyldigt att betala någon av de skatter som anges i bilaga 37.2, utan valmöjlighet eller rätt till undantag. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 37 kap. 9 § följande lydelse.

9 § Med företag avses i detta kapitel

1. svenskt aktiebolag, svensk ekonomisk förening och svensk sparbank,

2. utländskt bolag, och

3. annat utländskt företag som hör hemma i en stat som är medlem i Europeiska unionen och som bedrivs i någon av de associationsformer som anges i bilaga 37.1 och är skyldigt att betala någon av de skatter som anges i bilaga 37.2, utan valmöjlighet eller rätt till undantag. Lag (2001:1185).

10 § Ett företag anses vid tillämpning av detta kapitel höra hemma i en viss stat som är medlem i Europeiska unionen, om företaget enligt lagstiftningen i denna stat hör hemma i staten i skattehänseende och inte anses ha hemvist i en annan stat på grund av ett skatteavtal. Om företaget enligt ett skatteavtal anses ha hemvist i en annan medlemsstat, ska det anses höra hemma i denna andra medlemsstat. Lag (2007:1419).

Villkor för kvalificerade fusioner och fissioner

Skattskyldighet

11 § Det överlåtande företaget ska omedelbart före fusionen eller fissionen vara skattskyldigt för inkomst av åtminstone en del av näringsverksamheten. Inkomsten får inte ha varit helt undantagen från beskattning på grund av ett skatteavtal. Lag (2007:1419).

12 § Det övertagande företaget ska omedelbart efter fusionen eller fissionen vara skattskyldigt för inkomst av sådan näringsverksamhet som det överlåtande företaget

beskattats för. Inkomsten får inte helt eller delvis vara undantagen från beskattning på grund av ett skatteavtal. Lag (2007:1419).

Fusions- och fissionsvederlag

13 § Om det övertagande företaget vid en fusion inte äger samtliga andelar i det överlåtande företaget, får fusionsvederlag betalas bara till andra andelsägare i detta företag än det övertagande företaget.

Om de övertagande företagen vid en fission inte äger samtliga andelar i det överlåtande företaget, får fissionsvederlag betalas bara till andra andelsägare i detta företag än de övertagande företagen.

Beskattningsårets längd

14 § Beskattningsåret enligt 19 § för den överlåtna näringsverksamheten får inte komma att överstiga arton månader genom fusionen eller fissionen.

Privatbostadsföretag

15 § Om det överlåtande företaget är ett privatbostadsföretag, ska det övertagande företaget vara en bostadsrättsförening som är ett privatbostadsföretag. Lag (2007:1419).

Beskattningen vid kvalificerade fusioner och fissioner

Inledning

16 § Vid kvalificerade fusioner och fissioner ska bestämmelserna i 17–29 §§ tillämpas. Lag (2007:1419).

*37 kap. 16 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid **2008 års taxering**. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 37 kap. 16 § följande lydelse.*

16 § Vid kvalificerade fusioner och fissioner skall bestämmelserna i 17–30 §§ tillämpas.

Huvudregler

17 § Det överlåtande företaget ska i fråga om sådan näringsverksamhet som avses i 11 § inte ta upp någon inkomst eller dra av någon utgift på grund av fusionen eller fissionen.

Företaget ska inte heller beskattas för resultatet för det beskattningsår som avslutas genom att fusionen eller fissionen genomförs (det sista beskattningsåret). Lag (2007:1419).

18 § Det övertagande företaget inträder i det överlåtande företags skattemässiga situation i fråga om sådan näringsverksamhet som avses i 17 §, om det inte framgår något annat av 20–28 §§.

Företaget ska anses ha bedrivit det överlåtande företags näringsverksamhet från ingången av det överlåtande företags sista beskattningsår. Lag (2007:1419).

Beskattningsåret

19 § Det övertagande företags beskattningsår för den övertagna näringsverksamheten är tiden från ingången av det överlåtande företags sista beskattningsår till utgången av det räkenskapsår för det övertagande företaget som avslutas närmast efter det att fusionen eller fissionen genomförs.

Räkenskapsenlig avskrivning

20 § Om inventarier tas upp till ett högre värde i det övertagande företags räkenskaper än som följer av 18 §, får företaget tillämpa räkenskapsenlig avskrivning bara om mellanskillnaden tas upp som intäkt. Intäkten ska tas upp det beskattningsår då fusionen eller fissionen genomförs eller fördelas med lika belopp på det beskattningsåret och de två följande beskattningsåren. Lag (2007:1419).

Underskott

21 § Om det kvarstår underskott hos det överlåtande företaget från beskattningsår före det sista beskattningsåret, tillämpas beloppsspärren i 40 kap. 15–17 §§.

Vid fusion avses med utgift i 40 kap. 15 och 16 §§ summan av fusionsvederlaget och de utgifter som det övertagande företaget haft för förvärv av andelar i det överlåtande företaget. Vid fission avses med utgift i 40 kap. 15 och 16 §§ summan av fissionsvederlagen och de utgifter som de övertagande företagen haft för förvärv av andelar i det överlåtande företaget. Med ny ägare avses det övertagande företaget.

22 § Bestämmelserna i 21 § gäller inte om det övertagande företaget före fusionen eller fissionen hade sådant bestämmande inflytande över det överlåtande företaget som anges i 40 kap. 5 §.

23 § Bestämmelserna i 21 § gäller inte vid fusion enligt 12 kap. 1 och 3 §§ lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, 7 kap. 1 och 2 §§ sparbankslagen (1987:619), 10 kap. 1 och 2 §§ lagen (1995:1570) om medlemsbanker eller rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska ekonomiska föreningar (SCE-föreningar). Lag (2006:619).

Lag (2006:619) har trätt ikraft den 18 augusti 2006. Ändringen av 37 kap. 23 § innebar att ledet ”rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska ekonomiska föreningar (SCE-föreningar)” lades till.

24 § Det övertagande företaget ska först det sjätte beskattningsåret efter det beskattningsår då fusionen eller fissionen genomfördes dra av

1. underskott hos företaget som kvarstår från beskattningsår före det beskattningsår då fusionen eller fissionen genomfördes, samt

2. underskott hos det överlåtande företaget som kvarstår från beskattningsår före det sista beskattningsåret.

Om en del av underskotten hos det överlåtande företaget inte får dras av på grund av beloppsspärren i 40 kap. 15–17 §§, gäller första stycket 2 för den återstående delen. Lag (2007:1419).

25 § Bestämmelsen i 24 § gäller inte om koncernbidrag hade kunnat lämnas med avdragsrätt mellan det överlåtande och det övertagande företaget under följande beskattningsår,

i fråga om det övertagande företaget: under beskattningsåret före det beskattningsår för den sedan tidigare bedrivna näringsverksamheten då fusionen eller fissionen genomförs,

och i fråga om det överlåtande företaget: under beskattningsåret före det sista beskattningsåret.

Om det för något av företagen gällde en koncernbidragsspärr enligt 40 kap. 18 § och koncernbidrag från det andra företaget enligt 40 kap. 19 § inte undantagslöst fick räknas med i överskottet, ska dock det övertagande företaget dra av sådant underskott som avses i 24 § först när begränsningen skulle ha upphört om fusionen eller fissionen inte hade genomförts. Lag (2007:1419).

26 § Bestämmelsen i 24 § gäller inte vid fusion mellan kooperativa föreningar enligt 12 kap. 1 och 3 §§ lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, 10 kap. 1 och 2 §§ lagen (1995:1570) om medlemsbanker eller rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska ekonomiska föreningar (SCE-föreningar). Lag (2006:619).

Lag (2006:619) har trätt ikraft den 18 augusti 2006. Bestämmelsen i 37 kap. 26 § i sin nya lydelse tillämpas på fusioner som genomförs efter ikraftträdandet. T.o.m. den 17 augusti 2006 hade 37 kap. 26 § följande lydelse.

26 § Bestämmelsen i 24 § gäller inte vid fusion mellan kooperativa föreningar enligt 12 kap. 1 och 3 §§ lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.

Kvarstående kapitalförlust på delägarätter

27 § Om det övertagande företaget är ett fåmansföretag vid utgången av det beskattningsår då fusionen eller fissionen genomförs eller om det överlåtande företaget var ett fåmansföretag vid ingången av beskattningsåret före det sista beskattningsåret, gäller 18 § i fråga om rätt till avdrag för kvarstående kapitalförlust på delägarätter enligt 48 kap. 26 § bara om det övertagande företaget ägde mer än 90 procent av andelarna i det överlåtande företaget vid den sistnämnda tidpunkten. Lag (2002:1143).

Särskilda regler vid fission om fonder, underskott och kvarstående kapitalförlust

28 § Vid en fission ska periodiseringsfonder, ersättningsfonder, rätt till avdrag för underskott enligt 40 kap. och rätt till avdrag för kvarstående kapitalförlust enligt 48 kap. 26 § fördelas på de övertagande företagen i förhållande till det nettovärde som förs över till varje företag.

Med nettovärde avses här skillnaden mellan de skattemässiga värdena på tillgångarna och de värden på skulder och andra förpliktelser som gäller vid beskattningen. Lag (2007:1419).

Värdepapper som getts ut av det överlåtande företaget

29 § Om det övertagande företaget innehar värdepapper som har getts ut av det överlåtande företaget och dessa är kapitaltillgångar, ska värdepapperen inte anses avyttrade enligt 44 kap. 8 §.

Om det övertagande företaget innehar andelar i det överlåtande företaget och dessa är lagertillgångar, ska andelarna anses ha avyttrats vid fusionen eller fissionen mot en ersättning som motsvarar deras skattemässiga värde. Lag (2007:1419).

Fiktiv avräkning m.m.

Tillgångar knutna till ett fast driftställe i ett annat EU-land

30 § Om tillgångar samt skulder och andra förpliktelser förs över genom en fusion eller fission från ett företag som hör hemma i Sverige till ett företag som hör hemma i en annan stat som är medlem i Europeiska unionen, gäller andra stycket till den del tillgångarna samt skulderna och förpliktelserna är knutna till en sådan plats i en medlemsstat som är ett fast driftställe enligt ett skatteavtal mellan Sverige och den staten eller – om det inte finns något skatteavtal – som skulle ha varit ett fast driftställe om 2 kap. 29 § hade tillämpats i den staten.

Det överlåtande företaget har vid tillämpning av 16 kap. 18 och 19 §§ och av lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt rätt till avdrag respektive avräkning av utländsk skatt som om företaget faktiskt hade betalat den skatt som skulle ha betalats i den stat där det fasta driftstället är beläget om det inte hade funnits sådan lagstiftning där som avses i rådets direktiv 90/434/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater samt om flyttning av ett europabolags eller en europeisk kooperativ förenings säte från en medlemsstat till en annan, senast ändrad genom rådets direktiv 2005/19/EG. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya

bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 37 kap. 30 § andra stycket följande lydelse.

Det överlåtande företaget har vid tillämpning av 16 kap. 18 och 19 §§ och av lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt rätt till avdrag respektive avräkning av utländsk skatt som om företaget faktiskt hade betalat den skatt som skulle ha betalats i den stat där det fasta driftstället är beläget om det inte hade funnits sådan lagstiftning där som avses i det av Europeiska gemenskapernas råd den 23 juli 1990 antagna direktivet om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater (90/434/EEG).

Överlåtaren är en utländsk association som inte är en utländsk juridisk person

- 30 a §** Avdrag för respektive avräkning av skatt ska göras enligt andra stycket om
- tillgångar samt skulder och andra förpliktelser förs över genom en ombildning som hade varit en fusion eller fission om överlåtaren hade varit en utländsk juridisk person,
 - överlåtaren är en utländsk association som hör hemma i en utländsk stat som är medlem i Europeiska unionen,
 - överlåtaren bedriver verksamheten i någon av de associationsformer som anges i bilaga 37.1, och
 - överlåtaren är skyldig att betala någon av de skatter som anges i bilaga 37.2, utan valmöjlighet eller rätt till undantag.

En delägare i associationen som beskattas på grund av ombildningen har vid tillämpning av 16 kap. 18 och 19 §§ och av lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt samma rätt till avdrag för respektive avräkning av utländsk skatt som om associationen hade betalat den skatt som skulle ha betalats i den stat där associationen hör hemma om det inte hade funnits sådan lagstiftning där som avses i direktiv 90/434/EEG. Lag (2007:1419).

37 kap. 30 a § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007. 37 kap. 30 a § tillämpas på ombildningar och förfaranden efter ikraftträdandet.

Hänvisningar

- 31 §** Bestämmelser om fusioner och fissioner finns också i fråga om
- utgifter i samband med fusion eller fission i 16 kap. 7 §,
 - avyttringar med kapitalförlust till företag i intressegemenskap i 25 kap. 9 §,
 - periodiseringsfonder i 30 kap. 8 §,
 - ersättningsfonder i 31 kap. 20 §,
 - andelsbyten i 48 a kap. 4 §, och
 - uppskovsgrundande andelsbyten i 49 kap. 4 och 22 §§. Lag (2003:224).

38 kap. Verksamhetsavyttringar

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om undantag från omedelbar beskattning när ett företag avyttrar tillgångar till ett annat företag genom en verksamhetsavyttring.

I 20 § finns bestämmelser om beskattningen när säljaren är en utländsk association och ombildningen hade varit en verksamhetsavyttring om associationen hade varit en utländsk juridisk person. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. Ändringen av 38 kap. 1 § innebar att ett nytt andra stycke infördes.

Definitioner

2 § Med verksamhetsavyttring avses en ombildning som uppfyller villkoren i 6–8 §§ samt följande förutsättningar:

1. Ett företag (*det säljande företaget*) ska avyttra samtliga tillgångar i sin näringsverksamhet eller i en verksamhetsgren (de avyttrade tillgångarna) till ett annat företag (*det köpande företaget*).

2. Ersättningen ska vara marknadsmässig och lämnas i form av andelar i det köpande företaget (*mottagna andelar*). Om det säljande företaget har skulder eller andra förpliktelser som hänför sig till de avyttrade tillgångarna, får ersättning lämnas också på det sättet att det köpande företaget tar över ansvaret för förpliktelserna. Lag (2007:1419).

3 § Med företag avses i detta kapitel

1. svenskt aktiebolag, svensk ekonomisk förening, svensk sparbank och svenskt ömsesidigt försäkringsföretag,

2. utländskt bolag, och

3. annat utländskt företag om det är en utländsk juridisk person som hör hemma i en stat som är medlem i Europeiska unionen och som bedrivs i någon av de associationsformer som anges i bilaga 37.1 och är skyldigt att betala någon av de skatter som anges i bilaga 37.2, utan valmöjlighet eller rätt till undantag.

Som företag räknas inte privatbostadsföretag eller investmentföretag. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 38 kap. 3 § följande lydelse.

3 § Med företag avses i detta kapitel

1. svenskt aktiebolag, svensk ekonomisk förening och svensk sparbank,
2. utländskt bolag, och
3. annat utländskt företag som hör hemma i en stat som är medlem i Europeiska unionen och som bedrivs i någon av de associationsformer som anges i bilaga 37.1 och är skyldigt att betala någon av de skatter som anges i bilaga 37.2, utan valmöjlighet eller rätt till undantag.

Som företag räknas inte privatbostadsföretag eller investmentföretag. Lag (2001:1185).

4 § Ett företag anses vid tillämpning av detta kapitel höra hemma i en viss stat som är medlem i Europeiska unionen, om företaget enligt lagstiftningen i denna stat hör hemma i staten i skattehänseende och inte anses ha hemvist i en annan stat på grund av ett skatteavtal. Om företaget enligt ett skatteavtal anses ha hemvist i en annan medlemsstat, ska det anses höra hemma i denna andra medlemsstat. Lag (2007:1419).

Begäran

5 § Bestämmelserna om undantag från omedelbar beskattning ska tillämpas bara om det säljande och det köpande företaget begär det. Lag (2007:1419).

Villkor

Skattskyldighet

6 § Det säljande företaget ska omedelbart före avyttringen ha varit skattskyldigt för inkomst av åtminstone en del av den avyttrade näringsverksamheten eller verksamhetsgrenen. Inkomsten får inte ha varit helt undantagen från beskattning på grund av ett skatteavtal. Lag (2007:1419).

7 § Det köpande företaget ska omedelbart efter avyttringen vara skattskyldigt för inkomst av sådan näringsverksamhet som det säljande företaget beskattats för. Inkomsten får inte helt eller delvis vara undantagen från beskattning på grund av ett skatteavtal. Lag (2007:1419).

Ersättningens storlek

8 § Ersättningen får inte understiga summan av de skattemässiga värdena för de avyttrade tillgångarna. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 38 kap. 8 § följande lydelse.

8 § Ersättningen skall överstiga summan av de skattemässiga värdena för de avyttrade tillgångarna.

Beskattningen

Hos det säljande företaget

9 § Det säljande företaget ska inte ta upp ersättningen på grund av verksamhetsavyttringen. Lag (2007:1419).

10 § För andra tillgångar än kapitaltillgångar ska det säljande företaget ta upp de skattemässiga värdena som intäkt.

Om inventarier som avyttras bara är en del av säljarens samtliga inventarier, ska en skäligen del av hela det skattemässiga värdet tas upp. Lag (2007:1419).

11 § Kapitalvinster och kapitalförluster som uppkommer hos det säljande företaget vid avyttringen ska inte tas upp respektive får inte dras av. Lag (2007:1419).

12 § Värdeminskningsavdrag m.m. för avyttrad näringsfastighet som är kapitaltillgång eller näringsbostadsrätt ska inte återföras enligt 26 kap. hos det säljande företaget. Lag (2000:78). Lag (2007:1419).

13 § De mottagna andelarna ska anses anskaffade för nettovärdet av den avyttrade näringsverksamheten eller verksamhetsgrenen.

Med nettovärde avses här skillnaden mellan de skattemässiga värdena på tillgångarna och de värden på skulderna och förpliktelserna som gäller vid beskattningen. Lag (2007:1419).

Hos det köpande företaget

14 § Det köpande företaget ska anses ha anskaffat andra förvärvade tillgångar än kapitaltillgångar för ett belopp som motsvarar det belopp som det säljande företaget ska ta upp enligt 10 §.

I fråga om kapitaltillgångar inträder det köpande företaget i det säljande företags skattemässiga situation. Lag (2007:1419).

Fonder, avsättningar och underskott

15 § Periodiseringsfonder och ersättningsfonder hos det säljande företaget ska tas över av det köpande företaget, om företagen begär det. Det köpande företaget ska i så fall anses ha gjort avsättningarna till fonderna och fått avdragen för avsättningarna vid de taxeringar avdragen faktiskt hänför sig till.

Om avyttringen inte omfattar samtliga tillgångar i det säljande företaget, får högst en så stor andel av periodiseringsfonder och ersättningsfonder tas över som motsvarar förhållandet mellan de skattemässiga värdena på de avyttrade tillgångarna och motsvarande värden på samtliga tillgångar i det säljande företaget vid tidpunkten för verksamhetsavyttringen. Lag (2007:1419).

16 § Om det köpande företaget tar över ansvaret för förpliktelser som legat till grund för avdrag för framtida utgifter hos det säljande företaget och som hänför sig till den verksamhetsgren som avyttras, ska avdragen inte återföras hos det säljande företaget utan hos det köpande företaget, om företagen begär det. Lag (2007:1419).

38 kap. 16 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 38 kap. 16 § följande lydelse.

16 § Om det säljande företaget har gjort avdrag för framtida utgifter som hänför sig till det som avyttras, skall avdragen inte återföras hos det säljande företaget utan hos det köpande företaget.

17 § Det köpande företaget får inte ta över rätt till avdrag för kvarstående kapitalförluster på fastigheter enligt 25 kap. 12 §, rätt till avdrag för underskott enligt 40 kap. eller rätt till avdrag för kvarstående kapitalförluster på delägarätter enligt 48 kap. 26 §. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 38 kap. 17 § följande lydelse.

17 § Det köpande företaget får inte ta över rätt till avdrag för underskott enligt 40 kap. eller rätt till avdrag för kvarstående kapitalförluster på delägarätter enligt 48 kap. 26 §. Lag (2002:1143).

17 a § Det köpande företaget ska först det sjätte beskattningsåret efter det beskattningsår då verksamhetsavyttringen genomfördes dra av underskott hos företaget som kvarstår från beskattningsåret före det beskattningsår då verksamhetsavyttringen genomfördes. Begränsningen i avdragsrätten gäller även för ett företag till vilket det köpande företaget med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag avseende det beskattningsår då verksamhetsavyttringen genomfördes. Lag (2007:1419).

38 kap. 17 a § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007. 38 kap. 17 a § tillämpas på verksamhetsavyttringar efter ikraftträdandet.

17 b § Bestämmelsen i 17 a § tillämpas inte om koncernbidrag kan lämnas med avdragsrätt mellan det säljande och det köpande företaget avseende det beskattningsår då verksamhetsavyttringen genomförs.

Bestämmelsen i 17 a § tillämpas dock om

1. en sådan begränsning av rätt till avdrag för underskott som anges i koncernbidragsspärren i 40 kap. 18 § (avdragsbegränsning) gäller om det köpande företaget får koncernbidrag från det säljande företaget avseende det beskattningsår då verksamhetsavyttringen genomförs, eller

2. en avdragsbegränsning gäller om ett företag, till vilket det köpande företaget med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag utan att avdragsbegränsning gäller, indirekt får koncernbidrag via det köpande företaget från det säljande företaget avseende samma beskattningsår. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007. 38 kap. 17 b § tillämpas på verksamhetsavyttringar efter ikraftträdandet.

Räkenskapsenlig avskrivning

18 § Om inventarier tas upp till ett högre värde i det köpande företags räkenskaper än som följer av 14 §, får företaget tillämpa räkenskapsenlig avskrivning bara om mellanskillnaden tas upp som intäkt. Intäkten ska tas upp det beskattningsår då verksamhetsavyttringen sker eller fördelas med lika belopp på det beskattningsåret och de två följande beskattningsåren. Lag (2007:1419).

Fiktiv avräkning m.m.

Tillgångar knutna till ett fast driftställe i ett annat EU-land

19 § Om tillgångar samt skulder och andra förpliktelser förs över genom en ombildning som, utan att villkoret i 7 § är uppfyllt, uppfyller villkoren i 2 § från ett företag som hör hemma i Sverige till ett företag som hör hemma i en annan stat som är medlem i Europeiska unionen, tillämpas bestämmelserna i 37 kap. 30 §. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 38 kap. 19 § följande lydelse.

19 § Om tillgångar samt skulder och andra förpliktelser förs över genom en verksamhetsavyttring från ett företag som hör hemma i Sverige till ett företag som hör hemma i en annan stat som är medlem i Europeiska unionen, tillämpas bestämmelserna i 37 kap. 30 §.

Säljaren är en utländsk association som inte är en utländsk juridisk person

20 § Avdrag för respektive avräkning av skatt ska göras enligt andra stycket om

- tillgångar samt skulder och andra förpliktelser förs över genom en ombildning som hade varit en verksamhetsavyttring om säljaren hade varit en utländsk juridisk person,
- säljaren är en utländsk association som hör hemma i en utländsk stat som är medlem i Europeiska unionen,
- säljaren bedriver verksamheten i någon av de associationsformer som anges i bilaga 37.1, och
- säljaren är skyldig att betala någon av de skatter som anges i bilaga 37.2, utan valmöjlighet eller rätt till undantag.

En delägare i associationen som beskattas på grund av ombildningen har vid tillämpning av 16 kap. 18 och 19 §§ och av lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt samma rätt till avdrag för respektive avräkning av utländsk skatt som om associationen hade betalat den skatt som skulle ha betalats i den stat där associationen hör hemma om det inte hade funnits sådan lagstiftning där som avses i rådets direktiv 90/434/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater samt om

flyttning av ett europabolags eller en europeisk kooperativ förenings säte från en medlemsstat till en annan. Lag (2007:1419).

*38 kap. 20 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007.
38 kap. 20 § tillämpas på ombildningar och förfaranden efter ikraftträdandet.*

38 a kap. Partiella fissioner*

* 38 a ka. har införts genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid **2008 års taxering**. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. Den nya bestämmelsen i 38 a kap. 22 § tillämpas på ombildningar och förfaranden efter ikraftträdandet.

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om undantag från omedelbar beskattning när ett företag överlåter tillgångar till ett annat företag genom en partiell fission.

I 22 § finns bestämmelser om beskattningen när överlåtaren är en utländsk association och ombildningen hade varit en partiell fission om associationen hade varit en utländsk juridisk person. Lag (2006:1422).

Definitioner

2 § Med *partiell fission* avses en ombildning som uppfyller följande förutsättningar:

1. Ett företag (*det överlåtande företaget*) ska överlåta tillgångarna i en eller flera verksamhetsgrenar (*de överlåtna tillgångarna*) till ett annat företag (*det övertagande företaget*).

2. Det överlåtande företaget ska behålla minst en verksamhetsgren.

3. Ersättningen ska vara marknadsmässig och lämnas till ägarna av andelarna i det överlåtande företaget. Om det överlåtande företaget har skulder eller andra förpliktelser som hänför sig till de överlåtna tillgångarna, får ersättning lämnas också på det sättet att det övertagande företaget tar över ansvaret för förpliktelserna.

4. Ersättningen till ägarna av andelarna i det överlåtande företaget ska lämnas i form av andelar i det övertagande företaget eller i pengar. Lag (2007:1419).

3 § Om det vid en partiell fission finns flera övertagande företag, gäller vad som sägs om det övertagande företaget vart och ett av dem. Lag (2006:1422).

4 § Med företag avses i detta kapitel

1. svenskt aktiebolag, svensk ekonomisk förening, svensk sparbank och svenskt ömsesidigt försäkringsföretag,

2. utländskt bolag, och

3. annat utländskt företag, om det är en utländsk juridisk person som hör hemma i en stat som är medlem i Europeiska unionen, som bedrivs i någon av de associationsformer som anges i bilaga 37.1 och är skyldigt att betala någon av de skatter som anges i bilaga 37.2, utan valmöjlighet eller rätt till undantag.

Som företag räknas inte privatbostadsföretag eller investmentföretag. Lag (2006:1422).

5 § Ett företag anses vid tillämpning av detta kapitel höra hemma i en viss stat som är medlem i Europeiska unionen, om företaget enligt lagstiftningen i denna stat hör hemma i staten i skattehänseende och inte anses ha hemvist i en annan stat på grund av ett skatteavtal. Om företaget enligt ett skatteavtal anses ha hemvist i en annan medlemsstat, ska det anses höra hemma i denna andra medlemsstat. Lag (2007:1419).

Villkor för undantag från omedelbar beskattning

Inledning

6 § Bestämmelserna i 10–20 §§ ska tillämpas om villkoren i 7–9 §§ är uppfyllda. Lag (2007:1419).

Skattskyldighet

7 § Det överlåtande företaget ska omedelbart före avyttringen ha varit skattskyldigt för inkomst av åtminstone en del av den avyttrade näringsverksamheten eller verksamhetsgrenen. Inkomsten får inte ha varit helt undantagen från beskattning på grund av skatteavtal. Lag (2007:1419).

8 § Det övertagande företaget ska omedelbart efter avyttringen vara skattskyldigt för inkomst av sådan näringsverksamhet som det överlåtande företaget beskattats för. Inkomsten får inte helt eller delvis vara undantagen från beskattning på grund av skatteavtal. Lag (2007:1419).

Ersättningens storlek

9 § Summan av de övertagna förpliktelserna och ersättningen till ägarna av andelarna i det överlåtande företaget får inte understiga summan av de skattemässiga värdena för de överlättna tillgångarna. Lag (2006:1422).

Beskattningen

Hos det överlåtande företaget

10 § Det överlåtande företaget ska inte ta upp någon annan intäkt på grund av den partiella fissionen än vad som framgår av 11 §. Lag (2007:1419).

11 § För andra tillgångar än kapitaltillgångar ska det överlåtande företaget ta upp de skattemässiga värdena som intäkt.

Om inventarier som överläts bara är en del av överlåtarens samtliga inventarier, ska en skälig del av hela det skattemässiga värdet tas upp. Lag (2007:1419).

12 § Kapitalvinster och kapitalförluster som uppkommer hos det överlåtande företaget på grund av den partiella fissionen ska inte tas upp respektive får inte dras av. Lag (2007:1419).

13 § Värdeminskningssavdrag m.m. för avyttrad näringsfastighet som är kapitaltillgång eller näringsbostadsrätt ska inte återföras enligt 26 kap. hos det överlåtande företaget. Lag (2007:1419).

Hos det övertagande företaget

14 § Det övertagande företaget ska anses ha anskaffat andra förvärvade tillgångar än kapitaltillgångar för ett belopp som motsvarar det belopp som det överlåtande företaget ska ta upp enligt 11 §.

I fråga om kapitaltillgångar inträder det övertagande företaget i det överlåtande företags skattemässiga situation. Lag (2007:1419).

Fonder, avsättningar och underskott

15 § Periodiseringsfonder och ersättningsfonder hos det överlåtande företaget ska tas över av det övertagande företaget, om företagen begär det. Det övertagande företaget ska i så fall anses ha gjort avsättningarna till fonderna och fått avdragen för avsättningarna vid de taxeringar avdragen faktiskt hänför sig till.

Högst en så stor andel av periodiseringsfonder och ersättningsfonder får tas över som motsvarar förhållandet mellan de skattemässiga värdena på de överlåtna tillgångarna och motsvarande värden på samtliga tillgångar i det överlåtande företaget vid tidpunkten för den partiella fissionen. Lag (2007:1419).

16 § Om det övertagande företaget tar över ansvaret för förpliktelser som legat till grund för avdrag för framtida utgifter hos det överlåtande företaget och som hänför sig till den verksamhetsgren som överläts, ska avdragen inte återföras hos det överlåtande företaget utan hos det övertagande företaget, om företagen begär det. Lag (2007:1419).

17 § Det övertagande företaget får inte ta över rätt till avdrag för kvarstående kapitalförluster på fastigheter enligt 25 kap. 12 §, rätt till avdrag för underskott enligt 40 kap. eller rätt till avdrag för kvarstående kapitalförluster på delägarätter enligt 48 kap. 26 §. Lag (2006:1422).

18 § Det övertagande företaget ska först det sjätte beskattningsåret efter det beskattningsår då den partiella fissionen genomfördes dra av underskott från beskattningsåret före det beskattningsår då den partiella fissionen genomfördes. Begränsningen i avdragsrätten gäller även för ett företag till vilket det övertagande företaget med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag avseende det beskattningsår då den partiella fissionen genomfördes. Lag (2007:1419).

19 § Bestämmelsen i 18 § tillämpas inte om koncernbidrag kan lämnas med avdragsrätt mellan det överlåtande och det övertagande företaget avseende det beskattningsår då den partiella fissionen genomförs.

Bestämmelsen i 18 § tillämpas dock om

1. en sådan begränsning av rätt till avdrag för underskott som anges i koncernbidragsspärren i 40 kap. 18 § (avdragsbegränsning) gäller om det övertagande företaget får koncernbidrag från det överlåtande företaget avseende det beskattningsår då den partiella fissionen genomförs, eller

2. en avdragsbegränsning gäller om ett företag, till vilket det övertagande företaget med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag utan att avdragsbegränsning gäller, indirekt får koncernbidrag via det övertagande företaget från det överlåtande företaget avseende samma beskattningsår. Lag (2006:1422).

Räkenskapsenlig avskrivning

20 § Om inventarier tas upp till ett högre värde i det övertagande företags räkenskaper än som följer av 14 §, får företaget tillämpa räkenskapsenlig avskrivning bara om mellanskillnaden tas upp som intäkt. Intäkten ska tas upp det beskattningsår då den partiella fissionen sker eller fördelas med lika belopp på det beskattningsåret och de två följande beskattningsåren. Lag (2007:1419).

Fiktiv avräkning m.m.

Tillgångar knutna till ett fast driftställe i ett annat EU-land

21 § Om tillgångar samt skulder och andra förpliktelser förs över genom en partiell fission från ett företag som hör hemma i Sverige till ett företag som hör hemma i en annan stat som är medlem i Europeiska unionen, tillämpas bestämmelserna i 37 kap. 30 §. Lag (2006:1422).

Överlåtaren är en utländsk association som inte är en utländsk juridisk person

22 § Avdrag för respektive avräkning av skatt ska göras enligt andra stycket om

- tillgångar samt skulder och andra förpliktelser förs över genom en ombildning som hade varit en partiell fission om överlåtaren hade varit en utländsk juridisk person,
- överlåtaren är en utländsk association som hör hemma i en utländsk stat som är medlem i Europeiska unionen,
- överlåtaren bedriver verksamheten i någon av de associationsformer som anges i bilaga 37.1, och
- överlåtaren är skyldig att betala någon av de skatter som anges i bilaga 37.2, utan valmöjlighet eller rätt till undantag.

En delägare i associationen som beskattas på grund av ombildningen har vid tillämpning av 16 kap. 18 och 19 §§ och av lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt samma rätt till avdrag för respektive avräkning av utländsk skatt som om associationen hade betalat den skatt som skulle ha betalats i den stat där associationen hör hemma om det inte hade funnits sådan lagstiftning där som avses i rådets direktiv 90/434/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater samt om flyttning av ett europabolags eller en europeisk kooperativ förenings säte från en medlemsstat till en annan. Lag (2007:1419).

Beskattning av ägarna i det överlåtande företaget

23 § När det gäller beskattningen av ägare till andelar i det överlåtande företaget vid en partiell fission finns särskilda bestämmelser om

- beräkning av anskaffningsvärdet för andelar i det övertagande och det överlåtande företaget i 17 kap. 7 a §,
- utdelning i 24 kap. 3 a § och 42 kap. 16 b §,
- beräkning av omkostnadsbeloppet för andelar i det övertagande och överlåtande företaget i 48 kap. 18 a och 18 c §§,
- turordning vid avyttring i 48 kap. 18 b §, och
- kvalificerade andelar i 57 kap. 7–7 c, 12 a, 15, 20 a–20 c, 23 a, 24 och 24 a §§. Lag (2008:1064).

*Lag (2008:1064) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. I fråga om avyttringar av andelar i skalbolag tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller för avyttringar före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2008 hade 38 kap. 23 § sista ledet följande lydelse.*

- kvalificerade andelar i 57 kap. 7–7 c, 11 a, 12 a, 15, 20 a–20 c, 23 a, 24 och 24 a §§. Lag (2006:1422).

39 kap. Särskilda bestämmelser för vissa juridiska personer

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- försäkringsföretag i 2–13 §§,
- utländska tjänstepensionsinstitut i 13 a–13 f §§,
- investmentföretag och investeringsfonder i 14–20 §§,
- kooperativa föreningar i 21–24 §§,
- privatbostadsföretag i 25–27 §§,
- sambruksföreningar i 28 §,
- samfälligheter i 29 §, och
- sparbanker och Sparbankernas säkerhetskassa i 30 och 31 §§.

Lag (2005:1170).

Lag (2005:1170) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Ändringen av 39 kap. 1 § innebär att andra strecksatsen, ”- utländska tjänstepensionsinstitut i 13 a–13 f §§”, infördes.

Försäkringsföretag

Definitioner

2 § Med livförsäkringsföretag avses

1. livförsäkringsbolag enligt 1 kap. 4 § försäkringsrörelselagen (1982:713), och
2. utländskt försäkringsföretag som bedriver livförsäkringsrörelse i Sverige med stöd av lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige.

Med *skadeförsäkringsföretag* avses annat försäkringsföretag än livförsäkringsföretag.

Utländska försäkringsföretag som bedriver försäkringsrörelse i Sverige bedöms bara med hänsyn till den verksamhet som företaget bedriver från fast driftställe här. Som skadeförsäkringsföretag anses också en sådan association som avses i 6 kap. 8 § andra stycket 1. Lag (2008:134).

Lag (2008:134) har trätt i kraft den 1 maj 2008. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 30 april 2008. På begäran av den skattskyldige får bestämmelserna i sin nya lydelse tillämpas även i fråga om beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet, dock tidigast med avseende på 2007 års taxering. Ändringen av 39 kap. 2 § tredje stycket innebär att ”6 kap. 8 § andra stycket” ersattes av ”6 kap. 8 § andra stycket 1”.

Livförsäkringsföretag

3 § Livförsäkringsföretag ska inte ta upp inkomster som hänför sig till tillgångar och skulder som förvaltas för försäkringstagarnas räkning eller influtna premier. Utgifter som hänför sig till sådana inkomster och premier får inte dras av. Lag (2007:1419).

4 § Bestämmelserna i 3 § gäller inte till den del inkomsterna, premierna och utgifterna hänför sig till försäkringar som i redovisningshänseende tas upp som grupplivförsäkringar eller sådana sjuk- och olycksfallsförsäkringar som avses i 2 kap. 3 a § första stycket 1 och 2 samt 3 b § första stycket 1 b och 4 försäkringsrörelselagen (1982:713). För dessa inkomster, premier och utgifter gäller i stället 6–9 §§.

5 § I lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel finns bestämmelser om avkastningsskatt för livförsäkringsföretag.

Skadeförsäkringsföretag

6 § För skadeförsäkringsföretag gäller, utöver vad som följer av övriga bestämmelser i denna lag, att

följande ska tas upp:

1. minskning av försäkringstekniska avsättningar för egen räkning,
2. minskning av säkerhetsreserv,
3. minskning av regleringsfond för trafikförsäkring, och
4. minskning av utjämningsfond,

följande ska dras av:

5. sådana avgifter och bidrag till kommuner, föreningar och sammanslutningar som avser att stödja verksamhet med syfte att förebygga skador som faller inom ramen för den försäkringsrörelse som företaget bedriver,
6. ökning av försäkringstekniska avsättningar för egen räkning,
7. ökning av säkerhetsreserv,
8. utbetald återbäring, och
9. verkställd premieåterbetalning. Lag (2007:1419).

7 § Med försäkringstekniska avsättningar för egen räkning avses sådana avsättningar enligt 4 kap. 9 § lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag minskade med värdet av återförsäkringsgivares ansvarighet. Lag (2004:1181).

8 § Med säkerhetsreserv avses en reserv för att täcka sådana förluster i försäkringsrörelsen som beror på slumpmässiga eller i övrigt svårbedömbara faktorer till den del reserven inte överstiger vad som behövs för en tillfredsställande konsolidering.

9 § Med utjämningsfond avses en fond som enligt bolagsordningen får användas bara till att täcka förluster i själva försäkringsrörelsen och – efter det att sådan förlusttäckning har skett – förluster i näringsverksamheten i dess helhet, till den del inte förlusterna enligt bolagsordningen ska täckas av andra avsättningar. För sådana ömsesidiga bolag som inte omfattas av försäkringsrörelselagen (1982:713) ska detta framgå av bolagets stadgar i stället för av bolagsordningen.

Om bolagsordningen ändras så att företaget får rätt att använda en utjämningsfond på annat sätt än enligt första stycket, ska fonden anses ha minskat med hela det belopp som den uppgick till före ändringen. För utjämningsfonder som fanns den 1 januari 1929 gäller detta bara om det funnits bestämmelser om inskränkt dispositionsrätt. Lag (2007:1419).

10 § [39 kap. 10 § har upphört att gälla genom lag (2001:1185).]

Fördelning av intäktsposter och kostnadsposter

11 § Om ett försäkringsföretag ska dela upp en intäktspost eller en kostnadspost mellan olika delar av sin verksamhet, ska fördelningen göras på skäligt sätt. Lag (2007:1419).

Övertagande av hela försäkringsbeståndet

12 § Om ett försäkringsföretags hela försäkringsbestånd tas över av ett annat försäkringsföretag, ska det överlåtande företaget inte ta upp någon inkomst eller dra av någon utgift på grund av överlåtelsen. Det övertagande företaget inträder i det överlåtande företags skattemässiga situation.

Bestämmelserna i första stycket tillämpas bara om

1. det överlåtande företaget omedelbart före överlåtelsen är skattskyldigt för inkomst av åtminstone en del av den överlåtna verksamheten samt inkomsten inte är helt undantagen från beskattning på grund av ett skatteavtal, och

2. det övertagande företaget omedelbart efter övertagandet är skattskyldigt för inkomst av sådan verksamhet som det överlåtande företaget beskattats för samt inkomsten inte helt eller delvis är undantagen från beskattning på grund av ett skatteavtal. Lag (2007:1419).

Hänvisningar

13 § Bestämmelser om försäkringsföretagens placeringstillgångar finns i 17 kap. 17, 18, 20 och 21 §§.

Utländska tjänstepensionsinstitut

13 a § Med utländskt tjänstepensionsinstitut avses ett institut som hör hemma i en utländsk stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut.

Utländska tjänstepensionsinstitut som bedriver verksamhet i Sverige bedöms bara med hänsyn till den verksamhet som institutet bedriver från fast driftställe här. Lag (2008:134).

13 b § Utländska tjänstepensionsinstitut ska inte ta upp inkomster som hänför sig till tillgångar och skulder som förvaltas för arbetsgivares räkning enligt avtal om tjänstepension som är jämförbart med personförsäkringsavtal. Influtna premier för

sådana avtal ska inte heller tas upp. Utgifter som hänför sig till sådana inkomster och premier får inte dras av. Lag (2007:1419).

39 kap. 13 b § även ändrad genom lag (2005:1170) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering.

13 c § Utländska tjänstepensionsinstitut som ingår avtal om tjänstepension med villkor som innebär att institutet kan likställas med en pensionsstiftelse enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. ska inte ta upp inkomster och inte dra av utgifter som hänför sig till sådana avtal. Lag (2007:1419).

39 kap. 13 c § även ändrad genom lag (2005:1170) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering.

13 d § Bestämmelserna i 13 b § gäller inte till den del inkomsterna, premierna och utgifterna hänför sig till pensionsförmåner som är jämförbara med sådana förmåner som tas upp som

1. grupplivförsäkringar, eller
2. sådana sjuk- och olycksfallsförsäkringar som avses i
- 2 kap. 3 a § första stycket 1 och 2, och
- 2 kap. 3 b § första stycket 1 b och 4 försäkringsrörelselagen (1982:713).

För dessa inkomster, premier och utgifter gäller i stället 6–9 §§. Lag (2005:1170).

Lag (2005:1170) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering.

13 e § I lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel finns bestämmelser om avkastningsskatt för utländska tjänstepensionsinstitut. Lag (2005:1170).

Lag (2005:1170) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering.

13 f § Om ett utländskt tjänstepensionsinstitut ska dela upp en intäktspost eller en kostnadspost mellan olika delar av sin verksamhet, ska fördelningen göras på skäligt sätt. Lag (2007:1419).

39 kap. 13 f § även ändrad genom lag (2005:1170) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering.

Investmentföretag och investeringsfonder

Huvudregler

14 § För investmentföretag och investeringsfonder gäller, utöver vad som följer av övriga bestämmelser i denna lag, följande:

1. Kapitalvinster på delägarätter ska inte tas upp och kapitalförluster på delägarätter får inte dras av. Om ett investmentföretag avyttrar en delägar rätt som hade varit näringsbetingad om investmentföretaget i stället hade varit ett sådant ägarföretag som kan inneha en näringsbetingad andel enligt 24 kap. 13 §,

ska ersättningen tas upp som kapitalvinst om delägarrätten hänför sig till ett skalbolag som avses i 25 a kap. 9 § eller om det sker ett återköp enligt 25 a kap. 18 §. Vid bedömningen om ersättningen ska tas upp som kapitalvinst tillämpas bestämmelserna i 25 a kap. 10–18 §§.

2. Ett belopp som för helt år motsvarar 1,5 procent av värdet på delägarrätter vid beskattningsårets ingång ska tas upp. Egna aktier eller optioner, terminer eller liknande instrument vars underliggande tillgångar består av investmentföretagets egna aktier ska inte räknas in i underlaget. I underlaget för investmentföretag ska inte heller räknas in andelar och aktiebaserade delägarrätter om en kapitalvinst inte skulle ha tagits upp enligt bestämmelsen i 25 a kap. 5 § om andelen eller den aktiebaserade delägarrätten hade avyttrats vid beskattningsårets början och investmentföretaget i stället hade varit ett sådant ägarföretag som kan inneha en näringsbetingad andel enligt 24 kap. 13 §. Vid bedömningen om en kapitalvinst inte skulle ha tagits upp ska bortses från bestämmelsen om skalbolagsbeskattning i 25 a kap. 9 §.

3. Utdelning som företaget eller fonden lämnar ska dras av. Sådan utdelning av andelar i ett dotterbolag som avses i 42 kap. 16 § ska dock inte dras av. Investeringsfonder får dra av utdelning till annan än andelsägare i fonden med högst ett belopp som motsvarar 2 procent av fondens värde vid utgången av beskattningsåret.

Den utdelning som ska dras av enligt första stycket 3 ska dras av som kostnad det beskattningsår som beslutet om utdelning avser. Lag (2007:1419).

Definition

15 § Med *investmentföretag* avses ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening

- som uteslutande eller så gott som uteslutande förvaltar värdepapper eller liknande tillgångar,
- vars uppgift väsentligen är att genom ett välfördelat värdepappersinnehav erbjuda andelsägarna riskfördelning, och
- som ett stort antal fysiska personer äger andelar i.

Avskattning av investmentföretag

16 § Om det inträffar en sådan förändring i ett investmentföretag eller i ägandet av detta att företaget inte längre kan räknas som investmentföretag enligt 15 §, ska avskattning ske enligt 17 och 18 §§. Avskattning ska dock inte ske om företaget upplöses genom likvidation. Lag (2007:1419).

17 § Investmentföretaget ska som avskattningsintäkt ta upp 16 procent av marknadsvärdet på de delägarrätter som företaget innehar vid ingången av beskattningsåret. Innehav av sådana delägarrätter som inte räknas in i underlaget enligt 14 § 2 ska inte beaktas. Om marknadsvärdet på företagets delägarrätter var högre vid

ingången av något av de fem föregående beskattningsåren och företaget var investmentföretag det året, ska intäkten i stället beräknas på det högsta av dessa värden.

Om någon som äger andelar i investmentföretaget avyttrar andelar i företaget under det beskattningsår för företaget då förändringen inträffar, är avskattningsintäkten så stor andel av avskattningsintäkten enligt första stycket som motsvarar förhållandet mellan icke avyttrade andelar och samtliga andelar i företaget.

Andelar i investmentföretaget som ägs av ett investmentföretag vid såväl ingången som utgången av det förstnämnda investmentföretagets beskattningsår ska anses ha avyttrats under beskattningsåret. Lag (2007:1419).

Avskattning av andelar i investmentföretag

18 § Äger en fysisk person eller en annan juridisk person än ett investmentföretag vid utgången av investmentföretagets beskattningsår andelar i företaget med mer än hälften av röstetalet för samtliga andelar ska, om personen begär det, avskattning ske av de andelar i företaget som personen ägde vid ingången av beskattningsåret. Avskattningen medför att andelarna ska anses ha avyttrats under beskattningsåret för ett pris som motsvarar marknadsvärdet vid ingången av beskattningsåret och köpts tillbaka för samma pris. Lag (2007:1419).

Anskaffningsutgiften för delägarätter

19 § De delägarätter som investmentföretaget anskaffade innan det inträffade en sådan förändring som anges i 16 §, ska anses ha anskaffats för ett belopp som motsvarar marknadsvärdet vid tidpunkten för förändringen. Lag (2007:1419).

Sammanläggning, delning eller annan ombildning av investeringsfonder

20 § Sammanläggning eller delning av investeringsfonder enligt 8 kap. 1 § lagen (2004:46) om investeringsfonder ska inte leda till uttagsbeskattning enligt 22 kap. Detsamma gäller när en specialfond ombildas till en värdepappersfond.

Den eller de nya fonderna inträder i den eller de upphörda fondernas skattemässiga situation när det gäller tillgångarnas anskaffningsutgift och annat som påverkar en kapitalvinstberäkning.

Rätt att dra av och skyldighet att ta upp skatt som avser tiden före ombildningen övergår till den eller de nybildade fonderna. Vid delning fördelas rättigheterna och skyldigheterna mellan de nybildade fonderna i förhållande till fondernas värde vid delningen. Lag (2009:357).

Lag (2009:357) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 39 kap. 20 § första stycket följande lydelse.

20 § Sammanläggning eller delning av investeringsfonder enligt 8 kap. 1 § lagen (2004:46) om investeringsfonder ska inte leda till uttagsbeskattning enligt 22 kap.

Kooperativa föreningar

21 § Med *kooperativ förening* avses en ekonomisk förening som är öppen på det sätt som anges i 3 kap. 1 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar och som tillämpar lika rösträtt. Om en ekonomisk förening bedriver försäljning till personer som inte uppfyller kraven för inträde i föreningen, ska föreningen för att anses som öppen ge dem samma rätt till återbäring på köpta varor som medlemmarna får.

Kooperativa föreningars centralorganisationer anses som öppna även om de beviljar inträde bara för sådana lokala föreningar som uppfyller centralorganisationens krav på stadgar, skötsel och soliditet och även om bara ett enda företag inom varje område antas som medlem. När det gäller kravet på lika rösträtt anses centralorganisationer som kooperativa även om rösträtten utövas i förhållande till föreningarnas medlemsantal. Lag (2007:1419).

21 a § Med medlemsfrämjande förening avses en kooperativ förening som uppfyller kraven i 1 kap. 1 § tredje stycket lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar. Lag (2000:494).

22 § Utdelning som en kooperativ förening lämnar av vinsten av den kooperativa verksamheten i form av rabatt eller pristillägg i förhållande till gjorda köp eller försäljningar ska dras av.

Om föreningen har medlemmar som får sådan utdelning som enligt 42 kap. 14 § inte ska tas upp hos dem och det inte är fråga om bara enstaka sådana medlemmar, får utdelningen dras av med högst ett belopp som motsvarar 80 procent av statslåneräntan vid utgången av november andra året före taxeringsåret multiplicerat med summan av medlemmarnas omsättning med föreningen. Vid beräkningen av medlemmarnas omsättning med föreningen medräknas även medlemmarna i en medlemsfrämjande förening som har andelar i den utdelande föreningen. Lag (2007:1419).

23 § Utdelning som en kooperativ förening lämnar i förhållande till insatser enligt lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, lagen (1995:1570) om medlemsbanker eller rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) ska dras av. I fråga om andra insatser än förlagsinsatser gäller detta dock inte till den del utdelningen enligt 24 kap. 17 § inte ska tas upp av mottagaren. Om den del som inte ska tas upp av mottagaren uppgår till högst tio procent av utdelningen, ska dock hela utdelningen dras av. En medlemsfrämjande förening får bara dra av utdelning om föreningen har ett stort antal medlemmar och bara till den del föreningen för samma beskattningsår själv tagit emot utdelning på insatser.

Om en ekonomisk förening är centralorganisation för kooperativa föreningar, ska utdelningen på förlagsinsatser dras av även om centralorganisationen inte är kooperativ enligt 21 §. Lag (2007:1419).

39 kap. 23 § även ändrad genom lag (2006:619) som har trätt i kraft den 18 augusti 2006. Bestämmelsen i 39 kap. 23 § i sin nya lydelse tillämpas på utdelning som lämnas efter ikraftträdandet. T.o.m. den 17 augusti 2006 hade 39 kap. 23 § följande lydelse.

23 § Utdelning som en kooperativ förening lämnar i förhållande till insatser enligt lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar skall dras av. I fråga om andra insatser än förlagsinsatser gäller detta dock inte till den del utdelningen enligt 24 kap. 17 § inte skall tas upp av mottagaren. Om den del som inte skall tas upp av mottagaren uppgår till högst tio procent av utdelningen, skall dock hela utdelningen dras av. En medlemsfrämjande förening får bara dra av utdelning om föreningen har ett stort antal medlemmar och bara till den del föreningen för samma beskattningsår själv tagit emot utdelning på insatser.

Om en ekonomisk förening är centralorganisation för kooperativa föreningar, skall utdelningen på förlagsinsatser dras av även om centralorganisationen inte är kooperativ enligt 21 §. Lag (2003:1075).

23 a § Utdelning i form av andelar i det övertagande företaget vid en partiell fission får inte dras av enligt 22 eller 23 §. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet.

24 § Den utdelning som ska dras av enligt 22 eller 23 § ska dras av som kostnad det beskattningsår som beslutet om utdelning avser. Lag (2007:1419).

24 a § En kooperativ ekonomisk förening ska dra av en medlemsinsats som tillgodoförts genom insatsemission enligt lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar eller lagen (1995:1570) om medlemsbanker det beskattningsår då medlemsinsatsen betalas ut till en medlem som avgår. Detsamma gäller medlemsinsatser som tillgodoförts genom fondemission enligt rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar). Lag (2007:1419).

39 kap. 24 a § även ändrad genom lag (2006:619) som har trätt i kraft den 18 augusti 2006. Bestämmelsen i 39 kap. 24 a § i sin nya lydelse tillämpas på insatsemissioner som tillgodoförts efter ikraftträdandet. T.o.m. den 17 augusti 2006 hade 39 kap. 24 a § följande lydelse.

24 a § En kooperativ ekonomisk förening skall dra av en medlemsinsats som tillgodoförts genom insatsemission enligt lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar det beskattningsår då medlemsinsatsen betalas ut till en medlem som avgår. Lag (2003:1075).

Privatbostadsföretag

25 § Ett privatbostadsföretag ska i fråga om en fastighet i Sverige, utöver vad som sägs i 26 och 27 §§, inte ta upp inkomster och inte dra av utgifter som är hänförliga till fastigheten. Lag (2007:1419).

39 kap. 25 § även ändrad genom lag (2006:1344) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter ikraftträdandet. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser. T.o.m. den 31 december 2006 hade 39 kap. 25 § följande lydelse.

25 § Ett privatbostadsföretag skall i fråga om en fastighet i Sverige, utöver vad som sägs i 26 och 27 §§,

ta upp bara:

1. ett belopp som för helt år motsvarar tre procent av fastighetens taxeringsvärde året före taxeringsåret, och

2. erhålla statliga räntebidrag för bostadsändamål, dra av bara:
3. ränta på lånat kapital som har lagts ned i fastigheten,
4. återbetalning av statliga räntebidrag för bostadsändamål, och
5. tomträttsavgäld.

Om det inte fanns något taxeringsvärde fastställt för fastigheten, skall inkomsten enligt första stycket 1 beräknas på ett värde som uppskattas enligt de grunder som gällde för att fastställa ett taxeringsvärde för året före taxeringsåret.

26 § Om privatbostadsföretagets fastighet har del i en annan samfällighet än sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket, ska fastighetens andel av inkomster och utgifter i samfällighetens verksamhet tas upp respektive dras av hos privatbostadsföretaget. Dessa inkomster och utgifter ska dock tas upp eller dras av bara om det är fråga om

1. avkastning av kapital och bara till den del avkastningen överstiger 600 kronor, eller
2. kapitalvinster och kapitalförluster. Lag (2007:1419).

39 kap. 26 § även ändrad genom lag (2006:1344) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter ikraftträdandet. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser. T.o.m. den 31 december 2006 hade 39 kap. 26 § följande lydelse.

26 § Om privatbostadsföretagets fastighet har del i en annan samfällighet än sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket, skall fastighetens andel av inkomster och utgifter i samfällighetens verksamhet tas upp respektive dras av hos privatbostadsföretaget. Dessa inkomster och utgifter skall dock tas upp eller dras av bara om det är fråga om

1. sådana inkomster och utgifter som avses i 25 §,
2. avkastning av kapital och bara till den del avkastningen överstiger 600 kronor, eller
3. kapitalvinster och kapitalförluster.

Om samfälligheten är en särskild taxeringsenhet, skall fastighetens andel av samfällighetens taxeringsvärde räknas in i underlaget för inkomstberäkningen enligt 25 § första stycket 1. Lag (2003:1206).

27 § Om privatbostadsföretagets fastighet har del i en sådan samfällighet som avses i 6 kap. 6 § första stycket, ska utdelning från samfälligheten tas upp av privatbostadsföretaget. Lag (2007:1419).

Sambruksföreningar

28 § Lönetillägg och liknande ersättningar som en sambruksförening lämnar till en medlem eller någon annan med hänsyn till resultatet av verksamheten ska dras av. Lag (2007:1419).

Samfälligheter

29 § Juridiska personer som är skattskyldiga för inkomster i en samfällighet enligt 6 kap. 6 § första stycket ska dra av utdelning som lämnas till delägarna.

Utdelningen ska dras av som kostnad det beskattningsår som beslutet om utdelning avser. Lag (2007:1419).

Sparbanker och Sparbankernas säkerhetskassa

30 § Bidrag som en sparbank lämnar till Sparbankernas säkerhetskassa ska dras av. Bidraget ska tas upp hos säkerhetskassan. Lag (2007:1419).

31 § Utdelning som Sparbankernas säkerhetskassa lämnar till sparbankerna ska dras av. Lag (2007:1419).

39 a kap. Särskilda bestämmelser för delägare i vissa utländska juridiska personer

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om beskattning i vissa fall av delägare i utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster. I utlandet delägarbeskattade juridiska personer ska vid tillämpning av detta kapitel inte behandlas som juridiska personer.

Bestämmelserna i detta kapitel ska inte tillämpas på

- inkomster i ett sådant dödsbo som avses i 4 kap. 3 §, och

- inkomster som delägare i den utländska juridiska personen ska beskattas för enligt 5 kap. 2 a §. Lag (2007:1419).

Delägare i en utländsk juridisk person

2 § En skattskyldig anses vid tillämpning av detta kapitel som delägare i en utländsk juridisk person om vid utgången av delägarbeskattningsår andelar med tillsammans minst 25 procent av den utländska juridiska personens kapital eller röster, direkt eller indirekt genom andra utländska juridiska personer, innehas eller kontrolleras av delägaren eller av delägaren och personer i intressegemenskap med delägaren.

En begränsat skattskyldig ska anses som delägare bara om andelarna är knutna till ett fast driftställe i Sverige.

Innehav av andelar i en utländsk juridisk person genom svenska handelsbolag likställs med direkt innehav. Lag (2007:1419).

Personer i intressegemenskap

3 § Två personer ska vid tillämpning av detta kapitel, om inte annat anges, anses vara i *intressegemenskap* med varandra om

1. personerna är moderföretag och dotterföretag eller står under i huvudsak gemensam ledning,

2. personerna är juridiska personer och den ena personen direkt eller indirekt innehar eller kontrollerar minst 50 procent av kapitalet eller rösterna i den andra personen,

3. den ena personen är en fysisk person och den andra en juridisk person vars kapital eller röster direkt eller indirekt innehas eller kontrolleras till minst 50 procent av den fysiska personen, eller

4. personerna är närstående.

Vid bedömning av om personerna står under i huvudsak gemensam ledning ska närstående personer anses utöva ett gemensamt inflytande.

Om en fysisk person är i intressegemenskap med en juridisk person enligt första stycket 3, ska även närstående till den fysiska personen anses vara i intressegemenskap med den juridiska personen. Lag (2007:1419).

Beräkning av andel

4 § Vid ett indirekt innehav eller ett innehav genom ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person ska vid tillämpning av detta kapitel innehavarens andel av

- kapitalet anses utgöras av produkten av kapitalandelarna i varje led av ägarkedjan, och
 - rösterna anses utgöras av den lägsta röstandelen i något led av ägarkedjan.
- Lag (2007:1419).

Lågbeskattade inkomster

Huvudregel

5 § Nettoinkomsten hos en utländsk juridisk person ska anses lågbeskattad om den inte beskattats eller beskattats lindrigare än den beskattning som skulle ha skett i Sverige om 55 procent av denna inkomst utgjort överskott av näringsverksamhet för ett svenskt aktiebolag som bedriver motsvarande verksamhet i Sverige. En skattskyldig som har andelar i en sådan person ska anses som *delägare i en utländsk juridisk person med lågbeskattade inkomster*.

Första stycket gäller bara om nettoinkomsten i den utländska juridiska personen är positiv.

I nettoinkomsten ska inte räknas in inkomster som beskattas i Sverige med stöd av andra bestämmelser i denna lag än bestämmelserna i detta kapitel. Lag (2007:1419).

6 § Vid beräkning av nettoinkomsten hos den utländska juridiska personen enligt 5 § tillämpas 10–12 §§ med följande undantag:

1. Avdrag får inte göras för avsättning till periodiseringsfond.
2. Avdrag får göras för underskott som uppkommit i verksamheten under de tre närmast föregående beskattningsåren och som tidigare inte dragits av vid beräkning av nettoinkomsten. Detta gäller dock bara om delägaren var delägare vid utgången av respektive beskattningsår. Lag (2003:1086).

Kompletteringsregler

7 § Även om nettoinkomsten enligt 5 § är lågbeskattad ska en inkomst hos en utländsk juridisk person inte anses lågbeskattad om den utländska juridiska personen hör hemma och är skattskyldig i ett område som anges i bilaga 39 a och som inte omfattas av där angivna undantag.

Om en utländsk juridisk person hör hemma och är skattskyldig till inkomstskatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, avses i bilaga 39 a med uttrycken

1. *inkomst från bank- och finansieringsrörelse och annan finansiell verksamhet* i en sådan stat, bara inkomst från verksamhet som består i att direkt eller indirekt finansiera företag med vilka den utländska juridiska personen befinner sig i sådan intressegemenskap som anges i 14 kap. 20 §, och

2. *inkomst från försäkringsverksamhet* i en sådan stat, bara inkomst från verksamhet som består i att direkt eller indirekt försäkra risker för företag med vilka den utländska juridiska personen befinner sig i sådan intressegemenskap som anges i 14 kap. 20 §.

Om Sverige har ingått ett skatteavtal, som inte är begränsat till att omfatta inkomst från internationell sjö- eller luftfart, med den stat där den utländska juridiska personen hör hemma gäller bestämmelserna i första och andra styckena bara för sådana inkomster som omfattas av avtalets regler om begränsning av beskattningsrätten. Lag (2007:1419).

7 a § Även om nettoinkomsten enligt 5 § är lågbeskattad och inte undantagen enligt 7 § ska en inkomst hos en utländsk juridisk person som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet inte anses lågbeskattad om den utländska juridiska personen i den stat där den hör hemma utgör en verklig etablering från vilken en affärsmässigt motiverad verksamhet bedrivs.

Vid prövningen av om förutsättningarna i första stycket är uppfyllda ska särskilt beaktas

1. om den utländska juridiska personen har egna resurser i den stat där den hör hemma i form av lokaler och utrustning i den utsträckning som är nödvändig för dess verksamhet,

2. om den utländska juridiska personen har egna resurser i den stat där den hör hemma i form av personal med den kompetens som är nödvändig för att självständigt bedriva verksamheten, och

3. om den utländska juridiska personens personal självständigt fattar beslut i den löpande verksamheten. Lag (2007:1254).

Lag (2007:1254) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2007.

Rederiverksamhet

8 § Även om nettoinkomsten enligt 5 § är lågbeskattad ska en inkomst hos en utländsk juridisk person inte anses lågbeskattad till den del den utländska juridiska personens inkomster härrör från internationell rederiverksamhet samt delägaren, eller annan juridisk person som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och med vilken delägaren befinner sig i intressegemenskap, bedriver rederiverksamhet. Lag (2007:1419).

Filialregel

9 § Om en utländsk juridisk person har ett fast driftställe utanför den stat eller jurisdiktion där den utländska juridiska personen hör hemma och driftställets resultat inte beskattas i denna stat eller jurisdiktion, ska driftstället behandlas som en självständig juridisk person och inkomster som hänför sig till det fasta driftstället ska anses hänförliga till denna person. Vid bedömningen av om ett fast driftställe föreligger ska, vid tillämpning av 2 kap. 29 §, det som sägs om Sverige i stället avse den stat eller jurisdiktion där verksamheten bedrivs.

Ett fast driftställe som enligt första stycket ska behandlas som en självständig juridisk person ska anses höra hemma i den stat eller jurisdiktion där det fasta driftstället finns.

Bestämmelserna i denna paragraf gäller inte vid tillämpning av 7 § andra stycket eller 8 § i fall då en utländsk juridisk person har ett fast driftställe i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Lag (2007:1419).

Beräkning av överskottet av lågbeskattade inkomster

10 § Vid beräkning av överskottet av lågbeskattade inkomster ska den utländska juridiska personen behandlas som ett svenskt aktiebolag som har motsvarande inkomster i Sverige och som inte är ett investmentföretag. Vid tillämpning av en bestämmelse som ställer krav på skattskyldighet i Sverige ska den utländska juridiska personen dock inte anses uppfylla detta krav.

Om en annan utländsk juridisk person än en sådan som i utlandet delägarbeskattas innehar andelar i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person, ska inkomsterna i denna, till den del som motsvarar den utländska juridiska personens ägarandel, tas upp hos personen som har ägarandelen. Motsvarande gäller vid indirekta innehav av i utlandet delägarbeskattade juridiska personer genom sådana personer. Lag (2007:1419).

11 § Inkomstberäkningen ska ske med utgångspunkt i sådana resultat- och balansräkningar som ska lämnas enligt 3 kap. 9 b § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Om resultat- och balansräkningar upprättas i utländsk valuta, ska det enligt 3 kap. 9 c § samma lag omräknade resultatet ligga till grund för inkomstberäkningen. Lag (2007:1419).

Beskattningsår

12 § Som beskattningsår för en utländsk juridisk person med lågbeskattade inkomster räknas den period för vilken inkomstbeskattning sker enligt lagstiftningen i den stat där personen hör hemma. Saknas sådan period ska som beskattningsår i stället räknas räkenskapsåret enligt lagstiftningen i den staten. Lag (2007:1419).

Beskattning av lågbeskattade inkomster

13 § En delägare i en utländsk juridisk person med lågbeskattade inkomster är skattskyldig för en så stor andel av överskottet av dessa beräknat med tillämpning av 10–12 §§ som svarar mot delägarens enligt 2 och 4 §§ beräknade andel av kapitalet i personen. Till den del överskottet tas upp till beskattning av en begränsat skattskyldig delägare ska det inte tas upp av en obegränsat skattskyldig delägare.

En delägare får vid beräkning av sin andel av överskottet bara dra av sådant underskott som dragits av vid beräkningen av beskattningsårets nettoinkomst hos den utländska juridiska personen enligt 6 §. Om periodiseringsfonder helt eller delvis inte återförts på grund av bestämmelserna i 30 kap. 10 a § ska underskottet minskas med motsvarande belopp.

Överskottet i en utländsk juridisk person ska tas upp vid den taxering då den utländska juridiska personen hade taxerats om den hade varit skattskyldig. Lag (2007:1419).

Hänvisningar

14 § När det gäller utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster och delägare i sådana personer finns även särskilda bestämmelser om

- att utländsk allmän skatt inte får dras av i 16 kap. 19 §,
- förutsättningar för räknenskapsenlig avskrivning i 18 kap. 14 §,
- undantag från uttagsbeskattning i 22 kap. 13 §, och
- periodiseringsfonder i 30 kap. 2 och 10 a §§. Lag (2003:1086).

40 kap. Tidigare års underskott

Innehåll

1 § I detta kapitel finns

- en huvudregel i 2 §,
- definitioner i 3–8 §§,
- bestämmelser om begränsningar i rätten till avdrag för underskott hos företag efter ägarförändringar i 9–19 §§,
- bestämmelser om begränsningar i rätten till avdrag för underskott vid konkurs och ackord i 20 och 21 §§,
- bestämmelser om begränsningar i rätten till avdrag för underskott efter överlåtelser av andelar i statliga kreditinstitut i 22 §,
- bestämmelser om avdrag efter ombildningar i 23 §, och
- hänvisningar i 24 §.

Huvudregel

2 § Ett underskott av näringsverksamheten som kvarstår från det föregående beskattningsåret ska dras av i den utsträckning det inte finns några begränsningar i detta kapitel eller i bestämmelserna om underprisöverlåtelser i 23 kap. 29 §, om kvalificerade fusioner och fissioner i 37 kap. 21–26 och 28 §§, om verksamhetsavyttringar i 38 kap. 17 §, om partiella fissioner i 38 a kap. eller om underskott av andelshus i 42 kap. 33 §. Lag (2007:1419).

40 kap. 2 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. Ändringen av 40 kap. 2 § innebar att ett nytt led infördes "om partiella fissioner i 38 a kap. eller".

Definitioner

3 § Med företag avses i detta kapitel

- svenskt aktiebolag,
- svensk ekonomisk förening,
- svensk sparbank,
- svenskt ömsesidigt försäkringsföretag,
- svensk stiftelse,
- svensk ideell förening, och
- utländskt bolag.

4 § Med underskottsföretag avses ett företag som hade ett underskott det föregående beskattningsåret eller som har ett eget eller övertaget underskott från

tidigare år som inte har fått dras av än på grund av koncernbidragsspärren i 18 § eller bestämmelserna om rätt till avdrag för underskott efter kvalificerade fusioner eller fissioner i 37 kap. 24 och 25 §§, efter verksamhetsavyttringar i 38 kap. 17 a och 17 b §§ eller efter partiella fissioner i 38 a kap. 18 och 19 §§. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 40 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Med *underskotts företag* avses ett företag som hade ett underskott det föregående beskattningsåret eller som har ett eget eller övertaget underskott från tidigare år som inte har fått dras av än på grund av koncernbidragsspärren i 18 § eller bestämmelserna i 37 kap. 24 och 25 §§ om rätt till avdrag för underskott efter kvalificerade fusioner eller fissioner.

5 § Ett företag anses i detta kapitel ha *bestämmande inflytande* över ett annat företag om detta är ett dotterföretag till det förra enligt

- 1 kap. 11 § aktiebolagslagen (2005:551),
- 1 kap. 4 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar,
- 1 kap. 2 § sparbankslagen (1987:619),
- 1 kap. 5 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker,
- 1 kap. 9 § försäkringsrörelselagen (1982:713), eller
- 1 kap. 5 § stiftelselagen (1994:1220).

En svensk ideell förening anses ha bestämmande inflytande över ett annat företag om detta är ett dotterföretag till föreningen enligt 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554).

Ett utländskt bolag eller en sådan förvärvare som avses i 11 § anses ha bestämmande inflytande över ett företag om detta skulle ha varit ett dotterföretag till bolaget eller personen, om bolaget eller personen hade varit ett svenskt aktiebolag. Lag (2005:1142).

Lag (2005:1142) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2005 hade 40 kap. 5 § första stycket första strecksatsen följande lydelse.

- 1 kap. 5 § aktiebolagslagen (1975:1385),

6 § Med *koncern* avses i detta kapitel

- en koncern enligt någon av de bestämmelser som anges i 5 § första stycket,
- när det gäller svenska ideella föreningar, en koncern enligt 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554), och
- en motsvarande utländsk företagsgrupp, om moderföretaget hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller är ett utländskt bolag. Lag (2000:1341).

7 § Med *moderföretag* avses i detta kapitel

- ett företag som är moderföretag enligt någon av de bestämmelser som anges i 5 § första stycket,
- en svensk ideell förening som är moderföretag enligt 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554), och
- ett utländskt bolag som skulle ha varit moderbolag om det hade varit ett svenskt aktiebolag.

8 § Med *ägarförändring* avses i detta kapitel sådana förändringar i det bestämmande inflytandet eller ägandet som anges i 10–14 §§.

Begränsningar hos företag efter ägarförändringar

Innehåll

9 § I 10–14 §§ finns bestämmelser om att en beloppsspärr och en koncernbidragsspärr inträder för underskottsföretaget vid vissa ägarförändringar. Bestämmelser om innebörden av dessa spärrar finns i 15–19 §§.

Ägarförändringar

10 § Vid ägarförändringar som innebär att ett företag får det bestämmande inflytandet över ett underskottsföretag inträder en beloppsspärr och en koncernbidragsspärr.

Beloppsspärren inträder dock inte om det företag som får det bestämmande inflytandet ingick i samma koncern som underskottsföretaget redan före ägarförändringen.

Koncernbidragsspärren inträder dock inte om ägarförändringen bara berör företag som före ägarförändringen ingick i samma koncern som underskottsföretaget.

11 § I andra fall än som avses i 10 § första stycket inträder en beloppsspärr vid ägarförändringar som innebär att det bestämmande inflytandet över ett underskottsföretag erhålls av

1. en fysisk person,
2. ett dödsbo,
3. en annan utländsk juridisk person än ett utländskt bolag, eller
4. ett svenskt handelsbolag i vilket en fysisk person eller en sådan person som anges i 2 eller 3 är delägare direkt eller genom ett eller flera svenska handelsbolag.

En fysisk person och närstående till honom räknas som en enda person. Som närstående räknas här, utöver vad som anges i 2 kap. 22 §, ett svenskt handelsbolag där den fysiska personen själv eller en närstående fysisk person är delägare. Vad som sägs om fysisk person i denna paragraf gäller inte dödsbo.

12 § I andra fall än som avses i 10 § första stycket eller 11 § inträder en beloppsspärr vid ägarförändringar som innebär att, under en period av fem beskattningsår

för ett underskotts företag, sådana förvärvare som avses i 11 § dels var och en har förvärvat andelar med minst 5 procent av samtliga röster i underskotts företaget, dels tillsammans har förvärvat andelar med mer än 50 procent av samtliga röster i underskotts företaget. Bestämmelserna i 11 § andra stycket gäller också vid tillämpning av denna paragraf.

Som förvärv som gjorts av en sådan person som avses i första stycket räknas också förvärv som gjorts av

1. ett företag i vilket personen – direkt eller genom förmedling av en annan juridisk person eller av ett svenskt handelsbolag som personen har ett bestämmande inflytande över – innehar andelar med minst 5 procent av röstetalet, eller

2. en juridisk person eller ett svenskt handelsbolag som ett sådant företag som avses i 1 har ett bestämmande inflytande över.

Vid tillämpning av denna paragraf gäller följande. Förvärv av andelar i förhållande till tidigare andelsinnehav genom emission med lika rätt för andelsägarna ska inte räknas in i antalet förvärvade andelar. Med förvärv av andel likställs avtal om rätt att förvärva andelar i ett företag och avtal om rätt att besluta i företagets angelägenheter. Lag (2007:1419).

13 § Bestämmelserna i 11 § gäller inte vid sådana förändringar i det bestämmande inflytandet som uppkommer genom arv, testamente, bodelning eller ändrade familjeförhållanden. De gäller inte heller om den som fått det bestämmande inflytandet har haft ställning som företagsledare i underskotts företaget under de två föregående beskattningsåren för detta företag.

Bestämmelserna i 12 § gäller inte vid sådana förändringar i ägandet som sker på grund av arv, testamente eller bodelning.

14 § En koncernbidragsspärr inträder också vid ägarförändringar som innebär att ett underskotts företag eller ett moderföretag till ett underskotts företag får det bestämmande inflytandet över ett annat företag.

Koncernbidragsspärren inträder dock inte om ägarförändringen bara berör företag som före ägarförändringen ingick i samma koncern som underskotts företaget.

Beloppsspärren

15 § Beloppsspärren innebär att underskotts företaget inte får dra av underskott som uppkommit före det beskattningsår då spärren inträder till den del underskotten överstiger 200 procent av utgiften för att förvärva

1. det bestämmande inflytandet över underskotts företaget i sådana fall som avses i 10 och 11 §§, eller

2. andelar med mer än 50 procent av rösterna i underskotts företaget i sådana fall som avses i 12 §.

Om förvärvet omfattar flera underskotts företag i samma koncern, ska avdragsutrymmet fördelas på dessa efter deras andel av koncernens sammanlagda underskott. Lag (2007:1419).

16 § Utgiften enligt 15 § första stycket ska minskas med kapitaltillskott som har lämnats till underskotts företaget före ägarförändringen men tidigast två beskattningsår före det beskattningsår då ägarförändringen skedde. Detsamma gäller, med undantag för vad som anges i 16 a §, kapitaltillskott som helt eller delvis har medfört ägarförändringen. Utgiften ska också minskas med kapitaltillskott som under samma tid har lämnats till en juridisk person eller ett svenskt handelsbolag som både före och efter ägarförändringen ingick i samma koncern som underskotts företaget.

Första stycket gäller inte kapitaltillskott som har lämnats av en juridisk person eller ett svenskt handelsbolag som både före och efter ägarförändringen ingick i samma koncern som underskotts företaget. Lag (2009:1453).

Lag (2009:1453) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på kapitaltillskott som lämnas efter den 4 juni 2009. För kapitaltillskott som har lämnats före den 5 juni 2009 gäller äldre bestämmelser. T.o.m. den 31 december 2009 hade 40 kap. 16 § första stycket följande lydelse.

16 § Utgiften enligt 15 § första stycket ska minskas med kapitaltillskott som har lämnats till underskotts företaget före ägarförändringen men tidigast två beskattningsår före det beskattningsår då ägarförändringen skedde. Utgiften ska också minskas med kapitaltillskott som under samma tid har lämnats till en juridisk person eller ett svenskt handelsbolag som både före och efter ägarförändringen ingick i samma koncern som underskotts företaget.

16 a § Om ägarförändringen helt eller delvis har skett genom ett kapitaltillskott och det är uppenbart att förvärvaren genom kapitaltillskottet har fått en tillgång av verkligt och särskilt värde som motsvarar kapitaltillskottet, ska utgiften enligt 15 § första stycket inte minskas med kapitaltillskottet.

Vid bedömningen enligt första stycket ska hänsyn inte tas till tillgångar som underskotts företaget kan antas ha förvärvat i samråd med den nya ägaren.

Vid tillämpningen av andra stycket likställs en juridisk person eller ett svenskt handelsbolag med underskotts företaget om de både före och efter ägarförändringen ingick i samma koncern. Lag (2009:1453).

Lag (2009:1453) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på kapitaltillskott som lämnas efter den 4 juni 2009. För kapitaltillskott som har lämnats före den 5 juni 2009 gäller äldre bestämmelser.

17 § Regeringen får medge undantag från beloppsspärren om det finns anledning att anta att ägarförändringen har väsentlig betydelse från samhällsekonomisk synpunkt och att ägarförändringen annars inte skulle genomföras.

Koncernbidragsspärren

18 § Koncernbidragsspärren innebär att underskotts företaget inte får dra av underskott som uppkommit före det beskattningsår då spärren inträder, med högre belopp än beskattningsårets överskott beräknat utan hänsyn till avdragen för underskott och till sådana mottagna koncernbidrag som ska tas upp enligt 35 kap.

Om en del av underskotten inte får dras av på grund av beloppsspärren, gäller första stycket för den återstående delen.

Belopp som på grund av bestämmelsen i första stycket inte har kunnat dras av ska dras av det följande beskattningsåret, om det inte finns någon begränsning då. Koncernbidragsspärren gäller till och med femte beskattningsåret efter det beskattningsår då spärren inträdde. Lag (2007:1419).

19 § Koncernbidrag från företag som ingick i samma koncern som underskotts-företaget redan före ägarförändringen ska vid tillämpning av 18 § räknas med i överskottet. Koncernbidraget ska dock inte räknas med i överskottet om ett företag som inte tillhörde samma koncern före ägarförändringen genom fusion har gått upp i det företag som lämnar bidraget. Koncernbidraget ska inte heller räknas med till den del det motsvaras av koncernbidrag från något annat företag som inte ingick i samma koncern före ägarförändringen. Lag (2007:1419).

Begränsningar vid konkurs och ackord

20 § Om den skattskyldige är eller har varit försatt i konkurs, får underskott som uppkommit före konkursen inte dras av.

Om konkursen läggs ned på grund av att borgenärerna har fått full betalning, ska avdrag göras för underskott som på grund av konkursen inte har kunnat dras av tidigare. Lag (2007:1419).

21 § Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag som den skattskyldige är delägare i får ackord utan konkurs eller skuldsanering, ska avdrag för underskott minskas med ett belopp som motsvarar summan av de skulder i näringsverksamheten som fallit bort genom ackordet eller skuldsaneringen. Lag (2006:554).

Lag (2006:554) har trätt i kraft den 1 januari 2007. T.o.m. den 31 december 2006 hade 40 kap. 21 § följande lydelse.

21 § Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag som den skattskyldige är delägare i får ackord utan konkurs eller skuldsanering enligt skuldsaneringslagen (1994:334), skall avdrag för underskott minskas med ett belopp som motsvarar summan av de skulder i näringsverksamheten som fallit bort genom ackordet eller skuldsaneringen.

Begränsningar efter överlåtelser av andelar i statliga kreditinstitut

22 § Om staten äger samtliga andelar i ett sådant institut som avses i 3 § den upphävda lagen (1993:765) om statligt stöd till banker och andra kreditinstitut, och om staten överlåter sådana andelar, får underskott som uppkommit hos institutet före det beskattningsår då överlåtelsen skedde inte dras av. Lag (2004:438).

Avdrag efter ombildningar

23 § Vid ombildningar enligt 8 kap. sparbankslagen (1987:619) tar det övertagande bankaktiebolaget över den överlåtande sparbankens rätt att dra av underskott enligt detta kapitel.

Vid sådana ombildningar av ekonomiska föreningar till aktiebolag som avses i 42 kap. 20 § tar det aktiebolag vars aktier skiftas ut över den ekonomiska föreningens rätt att dra av underskott enligt detta kapitel. Lag (2000:1341).

Hänvisningar

24 § I 14 kap. 17 och 18 §§ finns bestämmelser om avdrag för underskott om ett aktiebolag eller en ekonomisk förening överlåter sin näringsverksamhet eller sina tillgångar till staten, en kommun eller till ett bolag som helt eller till övervägande del innehas direkt eller indirekt av staten eller en kommun.

I 37 kap. 21–26 och 28 §§, 38 kap. 17–17 b §§ samt 38 a kap. 17–19 §§ finns bestämmelser om behandlingen av avdrag för underskott vid kvalificerade fusioner och fissioner, vid verksamhetsavyttringar respektive vid partiella fissioner. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 40 kap. 24 § följande lydelse.

24 § I 14 kap. 17 och 18 §§ finns bestämmelser om avdrag för underskott om ett aktiebolag eller en ekonomisk förening överlåter sin näringsverksamhet eller sina tillgångar till staten, en kommun eller till ett bolag som helt eller till övervägande del innehas direkt eller indirekt av staten eller en kommun.

I 37 kap. 21–26 och 28 §§ och 38 kap. 17 § finns bestämmelser om behandlingen av avdrag för underskott vid kvalificerade fusioner och fissioner respektive vid verksamhetsavyttringar.

AVD. VI INKOMSTSLAGET KAPITAL

41 kap. Grundläggande bestämmelser för inkomstslaget kapital

Avgränsningen av inkomstslaget

1 § Till inkomstslaget kapital räknas inkomster och utgifter

- på grund av innehav av tillgångar och skulder, och
- i form av kapitalvinster och kapitalförluster.

Till inkomstslaget kapital räknas inte inkomster och utgifter som räknas till inkomstslaget näringsverksamhet.

2 § Med *kapitalvinst* och *kapitalförlust* i inkomstslaget kapital avses

- vinst och förlust vid avyttring av tillgångar,
- kursvinst och kursförlust vid betalning av skulder i utländsk valuta, och
- vinst och förlust på grund av förpliktelser enligt terminer, köp- eller säljoptioner och liknande avtal.

Som kapitalvinst behandlas också återfört avdrag för kapitalförlust vid konkurs enligt 44 kap. 34 § tredje stycket.

3 § Till inkomstslaget kapital räknas också

1. återfört avdrag för avsättning till ersättningsfond och särskilt tillägg i den omfattning som anges i 31 kap. 21 och 22 §§,
2. fördelningsbelopp vid räntefördelning i enlighet med bestämmelserna i 42 kap. 9 §,
3. avdrag som motsvarar inkomst av ränteförmån i enlighet med bestämmelserna i 42 kap. 11 §,
4. underskott av näringsverksamhet i den utsträckning som följer av 42 kap. 33 §, 45 kap. 32 § och 46 kap. 17 §,
5. underskott av avslutad näringsverksamhet i den utsträckning som följer av 42 kap. 34 §,
6. avdrag för uppskovsbelopp, återfört uppskovsbelopp enligt 47 kap. i den utsträckning som följer av 45 kap. 33 §, 46 kap. 18 § och 48 kap. samt schablonintäkt enligt 47 kap. 11 b §, och
7. premier för pensionsförsäkringar och inbetalningar på pensionssparkonton i den utsträckning som följer av 59 kap. 15 §. Lag (2009:1409).

Lag (2009:1409) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 41 kap. 3 § 6 följande lydelse.

6. avdrag för uppskovsbelopp, återfört uppskovsbelopp och särskilt tillägg enligt 47 kap. i den utsträckning som följer av 45 kap. 33 §, 46 kap. 18 § och 48 kap. samt schablonintäkt enligt 47 kap. 11 b §, och

41 kap. 3 § även ändrad genom lag (2007:1419) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2007 hade 41 kap. 3 § 6 följande lydelse.

6. avdrag för uppskovsbelopp, återfört uppskovsbelopp och särskilt tillägg enligt 47 kap. i den utsträckning som följer av 45 kap. 33 §, 46 kap. 18 § och 48 kap., och

4 § Utdelningar och kapitalvinster på delägarrätter i företag som är eller har varit fåmansföretag eller därmed likställt företag räknas enligt 57 kap. 2 § i viss utsträckning till inkomstslaget tjänst.

Kapitalvinster på andelar i svenska handelsbolag räknas enligt 50 kap. 7 § i viss utsträckning till inkomstslaget tjänst.

5 § Avyttring av sådana tillgångar som avses i 52 kap. räknas i de fall som anges i 10 kap. 1 § inte till inkomstslaget kapital utan till inkomstslaget tjänst.

Avskattning vid karaktärsbyte

6 § Om det inträffar något som gör att ägaren av en tillgång, för det fall att han skulle avyttra den, inte längre ska beskattas för avyttringen i inkomstslaget kapital utan i inkomstslaget näringsverksamhet, ska tillgången anses ha avyttrats mot en ersättning som motsvarar marknadsvärdet (avskattning).

Om tillgångens marknadsvärde överstiger dess omkostnadsbelopp ska den – om den skattskyldige begär det – inte avskattas.

I 14 kap. 16 § finns bestämmelser om vilket anskaffningsvärde tillgången anses ha i inkomstslaget näringsverksamhet. Lag (2007:1419).

Privatbostadsfastighet som varit näringsfastighet

7 § Om en näringsfastighet blir privatbostadsfastighet, ska ränteutgifter som avser fastigheten dras av i inkomstslaget kapital till den del de avser tid efter övergången. Har räntor som avser tid efter övergången betalats före övergången, behandlas de som om de betalats omedelbart efter övergången. Motsvarande gäller för ränteinkomster och hyresinkomster.

Första stycket tillämpas också om en näringsbostadsrätt blir privatbostadsrätt. Lag (2007:1419).

Beskattningstidpunkten

Huvudregler

8 § Inkomster ska tas upp som intäkt det beskattningsår då de kan disponeras.

Sådana räntor på tillgodohavanden i kreditinstitut eller företag som driver verksamhet enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet och som tillgodoräknas insättaren per den 31 december anses disponibla den dagen. Lag (2007:1419).

9 § Utgifter ska dras av som kostnad det beskattningsår då den skattskyldige betalar dem eller på något annat sätt har kostnaderna.

Förskottsräntor ska dras av som kostnad det beskattningsår då de betalas bara till den del de avser tid intill utgången av januari månad året efter beskattningsåret. Den återstående delen ska dras av som kostnad med lika belopp varje beskattningsår under resten av den tid som förskottsbetalningarna avser.

I 42 kap. 34 § finns bestämmelser om när sådana underskott som avses i 3 § 5 ska dras av. Lag (2007:1419).

Kapitalvinster och kapitalförluster

10 § Bestämmelserna i 8 och 9 §§ gäller inte kapitalvinster och kapitalförluster. För sådana vinster och förluster finns bestämmelser om beskattningstidpunkten i 44 kap. 26–32 §§ och 54 kap. 5 §.

Räntekompensation

11 § Räntekompensation som enligt 42 kap. 8 § behandlas som ränta ska dras av som kostnad det beskattningsår då räntan enligt skuldebrevet ska betalas. Om förvärvaren i sin tur avyttrar skuldebrevet innan räntan ska betalas, ska räntekompensationen dock dras av som kostnad redan det beskattningsår då denna avyttring ska tas upp som intäkt. Lag (2007:1419).

Resultatet

12 § Överskott eller underskott ska beräknas genom att intäktsposterna minskas med kostnadsposterna.

För underskott som uppkommer vid beräkningen tillämpas bestämmelserna om skattereduktion i 67 kap. 2 och 10 §§. Lag (2009:197).

Lag (2009:197) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 41 kap. 12 § andra stycket följande lydelse.

För underskott som uppkommer vid beräkningen tillämpas bestämmelserna om skattereduktion i 65 kap. 9 och 12 §§.

42 kap. Vad som ska tas upp och dras av i inkomstslaget kapital

Huvudregler

1 § Ränteinkomster, utdelningar, inkomster vid uthyrning av privatbostäder och alla andra inkomster på grund av innehav av tillgångar samt kapitalvinster ska tas upp som intäkt, om inte något annat anges i detta kapitel eller i 8 kap.

Utgifter för att förvärva och bibehålla inkomster ska dras av som kostnad, om inte något annat anges i detta kapitel eller i 9 eller 60 kap. Ränteutgifter och kapitalförluster ska dras av även om de inte är sådana utgifter. Begränsat skattskyldiga får dock inte dra av ränteutgifter som inte är utgifter för att förvärva eller bibehålla inkomster.

Begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1, 2 eller 3 får även dra av sådana ränteutgifter som inte är utgifter för att förvärva eller bibehålla inkomster, till den del ränteutgifterna inte har kunnat dras av i hemlandet, om

- den skattskyldige är bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),
- den skattskyldiges överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige, och
- ränteutgifterna har betalats under den tid som den skattskyldige varit bosatt i en stat inom EES. Lag (2009:1060).

Lag (2009:1060) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 42 kap. 1 § tredje stycket följande lydelse.

Begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1 eller 2 får även dra av sådana ränteutgifter som inte är utgifter för att förvärva eller bibehålla inkomster, till den del ränteutgifterna inte har kunnat dras av i hemlandet, om

- den skattskyldige är bosatt i en utländsk stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
- den skattskyldiges överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige, och
- ränteutgifterna har betalats under den tid som den skattskyldige varit bosatt i en utländsk stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

42 kap. 1 § även ändrad genom lag (2007:1249) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Ändringen av 42 kap. 1 § innebar att ett tredje stycke infördes

Hänvisningar

2 § I inkomstslaget kapital tillämpas bestämmelserna i inkomstslaget näringsverksamhet om

- mervärdesskatt i 15 kap. 6 §, 16 kap. 16 § och 19 kap. 14 §,
- utgifter för representation i 16 kap. 2 §,
- utländsk skatt i 16 kap. 18 och 19 §§,
- förvärv av tillgångar till underpris i 23 kap. 11 §,

- återföring av avdrag för avsättning till ersättningsfond och särskilt tillägg i 31 kap. 21 och 22 §§, och
- avdrag för respektive avräkning av skatt i 37 kap. 30 a §, 38 kap. 20 § och 38 a kap. 22 §. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. Ändringen av 42 kap. 2 § innebar att ledet ”- avdrag för respektive avräkning av skatt i 37 kap. 30 a §, 38 kap. 20 § och 38 a kap. 22 §.” infördes.

3 § Bestämmelser om kapitalvinster och kapitalförluster finns i 44–54 kap. och 57 kap. 21 och 22 §§.

Bestämmelser om insättningsgaranti och investerarskydd finns i 55 kap.

Bestämmelser om värdering av inkomster i annat än pengar finns i 61 kap. Lag (2005:1136).

Lag (2005:1136) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas, om inget annat anges i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag), första gången vid 2007 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 42 kap. 3 § första stycket följande lydelse.

3 § Bestämmelser om kapitalvinster och kapitalförluster finns i 43 kap. 8 §, 44–54 kap. och 57 kap. 12 §.

Pensionsförsäkringar och pensionssparkonton

4 § Utdelning, kapitalvinst och annan avkastning på tillgångar på sådant pensionsparkonto som avses i 1 kap. 2 § lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande ska inte tas upp. Utgifter och kapitalförluster som avser tillgångarna får inte dras av. I lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel finns bestämmelser om avkastningsskatt på tillgångar på sådana konton.

Ränta på förfallna men inte utbetalda belopp från sådan pensionsförsäkring eller annan försäkring som avses i 9 § andra stycket lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel ska inte heller tas upp. Lag (2007:1419).

5 § Premie för pensionsförsäkring och inbetalning på pensionssparkonto ska dras av i den omfattning som anges i 59 kap. Lag (2007:1419).

Förvaltningsutgifter

6 § Förvaltningsutgifter får dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 1 000 kronor.

Belopp som behandlas som ränta

Ersättning när lån återbetalas i förtid

7 § Om en låntagare vid förtida inlösen av lån betalar ersättning till långivaren för utebliven ränta, ska denna ersättning behandlas som ränta. Lag (2007:1419).

Räntekompensation

8 § Räntekompensation som förvärvaren av ett skuldebrev betalar till överlåtare för upplupen men inte förfallen ränta behandlas som ränta.

Första stycket tillämpas också vid förvärv av marknadsnoterade andelar i en investeringsfond som bara innehåller svenska fordringsrätter. Lag (2004:66).

Räntefördelningsbelopp

9 § Fördelningsbelopp som vid räntefördelning ska dras av i inkomstslaget näringsverksamhet enligt 33 kap., ska tas upp i inkomstslaget kapital. Fördelningsbelopp som ska tas upp i inkomstslaget näringsverksamhet, ska dras av i inkomstslaget kapital. Lag (2007:1419).

Hänvisningar

10 § Att tomträttsavgäld behandlas som ränteutgift framgår av 27 §.

Bestämmelser om i vilken utsträckning ersättningar i form av livränta och liknande utbetalningar för avyttrade tillgångar räknas som ränta finns i 44 kap. 35 och 37–39 §§.

Ränteförmån

11 § Ett belopp som motsvarar värdet enligt 61 kap. 15–17 §§ av sådan ränteförmån som ska tas upp i inkomstslaget tjänst ska dras av i inkomstslaget kapital. Lag (2007:1419).

Skattskyldighet för utdelning

12 § Utdelning ska tas upp av den som har rätt till utdelningen när den kan disponeras. Lag (2007:1419).

Förvärv av rätt till utdelning eller ränta

13 § Om rätt till enbart utdelning förvärvas genom köp, byte eller på liknande sätt, ska utdelningen, minskad med vad förvärvaren betalat för rätten, tas upp.

Om betalningen avser rätt till utdelning vid flera tillfällen, ska minskningen på grund av betalningen fördelas på dessa tillfällen. Fördelningen ska göras med hänsyn till den tid som rätten avser. Är ett fördelat belopp vid något tillfälle större än utdelningsintäkten, ska den överskjutande delen räknas av från närmast

följande utdelning eller utdelningar. Om förvärvet avser rätt till utdelning under obestämd tid, ska minskningen fördelas på tio år, om det inte finns särskilda skäl till en annan fördelning.

Om den förvärvade rätten överlåts vidare, ska ersättningen, minskad med vad som betalats vid förvärvet, tas upp.

Denna paragraf tillämpas också vid förvärv av rätt till enbart ränta. Lag (2007:1419).

Vissa utdelningar och utskiftningar

Återbäring

14 § Utdelning från ett aktiebolag eller en ekonomisk förening i förhållande till inköp eller försäljningar eller efter liknande grunder (återbäring) ska inte tas upp till den del den innebär att den skattskyldiges levnadskostnader minskar. Lag (2007:1419).

Vinstandelslån och kapitalandelslån

15 § Utnyttjandet av en företrädesrätt att teckna ett vinstandelslån eller ett kapitalandelslån ska inte medföra att värdet av rätten tas upp, om den som utnyttjar rätten fått den på grund av sitt innehav av andelar i det låntagande företaget. Lag (2007:1419).

42 kap. 15 § även ändrad genom lag (2005:1142) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2005 hade 42 kap. 15 § och rubriken närmast före denna paragraf följande lydelse.

Vinstandelslån

15 § Utnyttjandet av en företrädesrätt att teckna ett vinstandelslån skall inte medföra att värdet av rätten tas upp, om den som utnyttjar rätten fått den på grund av sitt innehav av andelar i det låntagande företaget.

Utdelning och kapitalvinst på andelar i onoterade företag

15 a § Utdelning och kapitalvinst på följande aktier och andelar tas upp till fem sjättedelar:

- aktier i svenska aktiebolag,
- andelar i svenska ekonomiska föreningar som inte är kooperativa, och
- andelar i utländska juridiska personer, om inkomstbeskattningen av den utländska juridiska personen är jämförlig med inkomstbeskattningen enligt denna lag av ett svenskt företag, som inte är en kooperativ förening, med motsvarande inkomster.

Första stycket tillämpas inte om

- företaget är marknadsnoterat,
- företaget har varit marknadsnoterat men marknadsnoteringen har upphört i anslutning till inledandet av ett förfarande om inlösen, fusion, fission, likvidation eller konkurs,
- företaget är ett privatbostadsföretag,
- andelarna är kvalificerade, eller
- en kapitalvinst ska tas upp som överskott av passiv näringsverksamhet enligt 49 a kap.

Ett företag anses marknadsnoterat om någon andel i företaget är marknadsnoterad. Lag (2007:1419).

42 kap. 15 a § även ändrad genom lag (2007:1122) som har trätt i kraft den 1 januari 2008. De nya bestämmelserna tillämpas på avyttringar och överlåtelser samt sammanläggningar och delningar som skett efter den 31 december 2007. De nya bestämmelserna tillämpas på utdelning som lämnats efter den 31 december 2007. T.o.m. den 31 december 2007 hade 24 kap. 14 § andra stycket följande lydelse.

- företaget under det räkenskapsår som beslutet om utdelning avser eller under något av de fyra föregående räkenskapsåren, direkt eller genom dotterföretag, har ägt aktier med en röst- eller kapitalandel på tio procent eller mer i ett svenskt marknadsnoterat aktiebolag eller en marknadsnoterad utländsk juridisk person,

42 kap. 15 a § även ändrad genom lag (2006:619) som har trätt i kraft den 18 augusti 2006. Bestämmelsen i 39 kap. 15 a § i sin nya lydelse tillämpas på utdelning som lämnats efter ikraftträdandet. Den tillämpas även på kapitalvinst på aktier och andelar som avyttras efter ikraftträdandet. Ändringen av 42 kap. 15 a § innebar att det i första stycket, tredje strecksatsen infördes ”som inte är en kooperativ förening,”.

*42 kap. 15 a § även ändrad genom lag (2005:1136) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas, om inget annat anges i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag), första gången vid **2007 års taxering**. Vid tillämpningen av bestämmelsen i 42 kap. 15 a § andra stycket andra strecksatsen, skall det räkenskapsår som börjar närmast efter den 30 december 2003 utgöra det första av de fyra räkenskapsår som bedömningen kan utgå ifrån. För tidigare räkenskapsår skall i stället gälla att företaget direkt eller genom dotterföretag, har ägt aktier med en röst- eller kapitalandel på tjugofem procent eller mer i ett svenskt marknadsnoterat aktiebolag eller en marknadsnoterad utländsk juridisk person.*

Utdelning av andelar i dotterbolag

16 § Utdelning från ett svenskt aktiebolag (moderbolaget) i form av andelar i ett dotterbolag ska inte tas upp om

1. utdelningen lämnas i förhållande till innehavda aktier i moderbolaget,
2. aktier i moderbolaget är marknadsnoterade,
3. samtliga moderbolagets andelar i dotterbolaget delas ut,
4. andelar i dotterbolaget efter utdelningen inte innehas av något företag som tillhör samma koncern som moderbolaget,
5. dotterbolaget är ett svenskt aktiebolag eller ett utländskt bolag, och

6. dotterbolagets näringsverksamhet till huvudsaklig del består av rörelse eller, direkt eller indirekt, innehav av andelar i sådana företag som till huvudsaklig del bedriver rörelse och i vilka dotterbolaget, direkt eller indirekt, innehar andelar med ett sammanlagt röstetal som motsvarar mer än hälften av röstetalet för samtliga andelar i företaget.

Första stycket gäller även om mottagaren av utdelningen inte äger aktierna i det utdelande bolaget.

I 48 kap. 8 § finns bestämmelser om anskaffningsutgiften på andelarna i moderbolaget och dotterbolaget.

Bestämmelserna i denna paragraf ska inte tillämpas om bestämmelserna i 16 b § om undantag från omedelbar beskattning vid partiella fissioner kan tillämpas. Lag (2007:1419).

42 kap. 16 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. Ändringen av 42 kap. 2 § innebar att ett nytt fjärde stycke infördes.

16 a § Vid tillämpning av bestämmelserna om moderbolag i 16 § första stycket ska ett utländskt bolag som motsvarar ett svenskt aktiebolag behandlas som ett sådant om det utländska bolaget hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i en stat med vilken Sverige har ingått ett skatteavtal som innehåller en artikel om informationsutbyte. Lag (2007:1419).

Utdelning vid partiell fission

16 b § Vid en partiell fission ska den ersättning som andelsägaren i det överlåtande företaget erhåller från det övertagande företaget anses som utdelning från det överlåtande företaget. Sådan utdelning i form av andelar i det övertagande företaget ska inte tas upp. Lag (2007:1419).

42 kap. 16 b § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet.

Minskning av aktiekapitalet m.m.

17 § Som utdelning behandlas utbetalningar till aktieägarna i samband med att ett svenskt aktiebolag minskar aktiekapitalet eller reservfonden om minskningen genomförs utan indragning av aktier.

Utbetalningar från en utländsk juridisk person vid ett förfarande som motsvarar något av dem som nämns i första stycket ska också behandlas som utdelning. Lag (2007:1419).

42 kap. 17 § även ändrad genom lag (2005:1142) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2005 hade 42 kap. 17 § samt rubriken närmast före denna paragraf följande lydelse.

Nedsättning av aktiekapitalet m.m.

17 § Som utdelning behandlas utbetalningar till aktieägarna i samband med att ett svenskt aktiebolag sätter ned

1. aktiekapitalet genom minskning av aktiernas nominella belopp,
2. reservfonden, eller
3. överkursfonden.

Utbetalningar från en utländsk juridisk person vid ett förfarande som motsvarar något av dem som nämns i första stycket skall också behandlas som utdelning.

Utskiftning från ideella föreningar

18 § Vad som, utöver inbetald insats, skiftas ut till en medlem i en ideell förening i samband med att föreningen upplöses eller när medlemmen utträder ur föreningen eller i liknande fall behandlas som utdelning.

Utskiftning från ekonomiska föreningar

19 § Vad som, utöver inbetald insats, skiftas ut till en medlem i en svensk ekonomisk förening i samband med att föreningen upplöses behandlas som utdelning, om det inte framgår något annat av 20 eller 21 §.

20 § Vid ombildning av en svensk ekonomisk förening till ett svenskt aktiebolag ska aktier i bolaget som skiftas ut till medlemmen inte behandlas som utdelning, om

1. den utskiftande föreningen inte är ett sådant fåmansföretag som avses i 56 kap. 2 § eller 57 kap. 3 §,
2. föreningen äger samtliga aktier i bolaget,
3. samtliga aktier i bolaget skiftas ut, och
4. värdet av vad medlemmarna får utöver aktierna inte överstiger fem procent av aktiernas kvotvärde.

Vad som utöver aktierna skiftas ut till medlemmen ska i sin helhet behandlas som utdelning.

I 48 kap. 9 § finns bestämmelser om anskaffningsutgift för de utskiftade aktierna. Lag (2007:1419).

42 kap. 20 § även ändrad genom lag (2005:1142) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2005 hade 42 kap. 20 § första stycket 4 följande lydelse.

4. värdet av vad medlemmarna får utöver aktierna inte överstiger fem procent av aktiernas nominella värde.

20 a § Vid tillämpning av bestämmelserna i 19 och 20 §§ ska ett utländskt bolag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och som

motsvarar en svensk ekonomisk förening behandlas som en sådan. Vid tillämpning av bestämmelserna i 20 § ska ett utländskt bolag som hör hemma i en stat inom EES och som motsvarar ett svenskt aktiebolag behandlas som ett sådant. Lag (2007:1419).

21 § Vad som skiftas ut till en andelsägare i det överlåtande företaget vid en fusion eller en fission enligt 37 kap. ska inte behandlas som utdelning. Lag (2007:1419).

42 kap. 21 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 42 kap. 21 § följande lydelse.

21 § Vid sådana fusioner som avses i 12 kap. 1 och 3 §§ lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar och i 10 kap. 1 och 2 §§ lagen (1995:1570) om medlemsbanker skall andelar i den övertagande föreningen som skiftas ut till medlemmen inte behandlas som utdelning. Detsamma gäller vid sådana fusioner som avses i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 som stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar).

Vad som utöver andelarna skiftas ut till medlemmen skall i sin helhet behandlas som utdelning.

I 48 kap. 10 § finns bestämmelser om anskaffningsutgift för de utskiftade andelarna. Lag (2006:619).

Insatsemission i ekonomiska föreningar

21 a § Belopp som överförs till medlemsinsatserna vid insatsemission enligt lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar ska inte behandlas som utdelning. Detsamma gäller belopp som överförs till medlemsinsatserna vid fondemission enligt rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 som stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar). Lag (2007:1419).

Lag (2006:619) har trätt i kraft den 18 augusti 2006. Bestämmelsen i 42 kap. 21 a § i sin nya lydelse tillämpas på insatsemissioner som tillgodoförs efter ikraftträdandet. Ändringen av 42 kap. 21 a § innebar att det infördes en ny sista mening.

Utdelning från vissa utländska juridiska personer

22 § Utdelning från i utlandet delägarbeskattade juridiska personer och utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster ska inte tas upp till den del delägaren har beskattats för sin del av den utländska juridiska personens inkomst enligt 5 kap. 2 a § eller 39 a kap. 13 §. Lag (2007:1419).

Utdelning och utskiftning från utländska dödsbon

23 § Vad som delas eller skiftas ut till obegränsat skattskyldiga ska tas upp, om utdelningen eller utskiftningen avser inkomst i ett dödsbo efter någon som var begränsat skattskyldig vid dödsfallet. Detta gäller dock inte till den del dödsboet är skattskyldigt i Sverige för inkomsten. Lag (2007:1419).

Skattetillgodohavanden

24 § Utbetalning genom en utländsk stats försorg inom ramen för ett system för nedsättning av skatten på utdelad bolagsvinst (skattetillgodohavande) behandlas som utdelning.

Skattetillgodohavanden ska tas upp som intäkt samma beskattningsår som den utdelning på vilken skattetillgodohavandet är grundat. Lag (2007:1419).

Lotterier

25 § Vinst i ett utländskt lotteri eller vid vinstdragning på utländska premieobligationer ska tas upp om vinsten överstiger 100 kronor och inte är skattefri enligt 8 kap. 3 § andra eller tredje stycket.

Utgifter för att delta i svenska och utländska lotterier får inte dras av. Lag (2008:1322).

Lag (2008:1322) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 42 kap. 25 § följande lydelse.

25 § Vinst i ett utländskt lotteri eller vid vinstdragning på utländska premieobligationer ska tas upp om vinsten överstiger 100 kronor.

Detta gäller dock inte vinst i utländska lotterier som avses i 1 § andra stycket lagen (1991:1482) om lotteriskatt.

Utgifter för att delta i svenska och utländska lotterier får inte dras av. Lag (2007:1419).

Bostäder

Statliga räntebidrag

26 § Statligt räntebidrag för bostadsändamål ska tas upp. Återbetalas bidraget, ska det återbetalade beloppet dras av. Lag (2007:1419).

Tomträttsavgälder

27 § Tomträttsavgälder behandlas som ränteutgifter.

Utdelning från privatbostadsföretag

28 § Sådan förmån av att få utnyttja en fastighet som den skattskyldige har i egenskap av delägare i ett privatbostadsföretag ska inte tas upp. Annan utdelning från ett sådant företag ska tas upp till den del den överstiger andra avgifter och inbetalningar till företaget under beskattningsåret än kapitaltillskott.

Första stycket gäller också förmåner från en motsvarande utländsk juridisk person. Lag (2007:1419).

Inkomster i samfällighet

29 § Om en privatbostadsfastighet har del i en annan svensk samfällighet än sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket, ska den del av fastighetens andel av samfällighetens inkomster som är avkastning av kapital och som överstiger 600 kronor tas upp.

För fastighetens andel av samfällighetens statliga räntebidrag och tomträttsavgälder gäller bestämmelserna i 26 och 27 §§.

I fråga om fastighetens andel i samfällighetens kapitalvinster och kapitalförluster tillämpas vad som skulle ha gällt för fastighetsägaren vid en avyttring. Lag (2007:1419).

Uthyrning

30 § Ersättningar när en privatbostadsfastighet eller en privatbostad upplåts samt ersättningar när produkter från sådana fastigheter eller bostäder avyttras ska tas upp. Detsamma gäller ersättningar när en bostad som innehas med hyresrätt upplåts.

Utgifterna för upplåtelsen eller produkterna får inte dras av. I stället ska avdrag göras med 18 000 kronor per år för varje privatbostadsfastighet, privatbostad eller hyreslägenhet. Om ersättningen avser upplåtelse, ska ytterligare avdrag göras hos upplåtaren enligt bestämmelserna i 31 §. Avdraget får inte i något fall vara högre än intäkten. Lag (2010:1826).

Lag (2010:1826) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 december 2010 hade 42 kap. 30 § andra stycket följande lydelse.

Utgifterna för upplåtelsen eller produkterna får inte dras av. I stället ska avdrag göras med 12 000 kronor per år för varje privatbostadsfastighet, privatbostad eller hyreslägenhet. Om ersättningen avser upplåtelse, ska ytterligare avdrag göras hos upplåtaren enligt bestämmelserna i 31 §. Avdraget får inte i något fall vara högre än intäkten. Lag (2008:1322).

42 kap. 30 § även ändrad genom lag (2008:1322) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 42 kap. 30 § andra stycket följande lydelse.

Utgifterna för upplåtelsen eller produkterna får inte dras av. I stället ska avdrag göras med 4 000 kronor per år för varje privatbostadsfastighet, privatbostad eller hyreslägenhet. Om ersättningen avser upplåtelse, ska ytterligare avdrag göras hos upplåtaren enligt bestämmelserna i 31 §. Avdraget får inte i något fall vara högre än intäkten.

31 § När en privatbostadsfastighet upplåts, ska ett belopp som motsvarar 20 procent av intäkten av upplåtelsen dras av.

När en bostad som innehas med hyresrätt upplåts, ska den del av upplåtarens hyra som avser den upplåtna delen dras av.

När en bostad som innehas med bostadsrätt eller liknande besittningsrätt upplåts, ska den del av innehavarens avgift eller hyra som avser den upplåtna delen dras av. I avgiften ska inte räknas in kapitaltillskott som innehavaren gjort till företaget eller bolaget. Andra inbetalningar ska räknas in i avgiften bara till den

del de överstiger sådan utdelning som innehavaren har fått på annat sätt än i förhållande till sina andelar i företaget. Lag (2007:1419).

32 § Bestämmelserna i 30 § andra stycket och 31 § gäller inte i fråga om upplåtelser som sker till

1. ett svenskt handelsbolag av en delägare i handelsbolaget eller av en närstående till delägaren,
2. den skattskyldiges arbetsgivare eller en arbetsgivare till någon som är närstående till den skattskyldige, eller
3. någon som kan anses ingå i samma intressegemenskap som en sådan arbetsgivare som avses i 2.

Vid sådana upplåtelser som avses i första stycket ska skäligt avdrag göras för den skattskyldiges utgifter för upplåtelsen. Lag (2007:1419).

Avdrag för underskott som uppkommit i en näringsverksamhet

Underskott av andelshus

33 § Underskott som uppkommit i en näringsverksamhet får dras av med 70 procent till den del

1. underskottet avser en sådan bostad i ett andelshus som skulle ha varit den skattskyldiges privatbostad om han innehaft den med bostadsrätt, och
2. underskottet inte dras av enligt 45 kap. 32 §, 46 kap. 17 § eller 62 kap. 2–4 §§.

I fråga om avdraget tillämpas också bestämmelserna om begränsningar vid konkurs, ackord och skuldsanering i 40 kap. 20 och 21 §§.

Om ett underskott har dragits av enligt första stycket, får avdrag inte göras enligt 40 kap. 2 §.

Underskott av avslutad näringsverksamhet

34 § Underskott av näringsverksamhet det beskattningsår då en enskild näringsidkare upphör att bedriva näringsverksamheten ska dras av med 70 procent.

Underskottet ska dock inte dras av om det avser självständigt bedriven näringsverksamhet utomlands. Det ska inte heller dras av till den del underskottet

- dragits av enligt 45 kap. 32 §, 46 kap. 17 § eller 62 kap. 2–4 §§ eller legat till grund för avdrag enligt 33 §, eller
- skulle ha fallit bort om tillgångar eller tjänster som har tagits ut ur näringsverksamheten hade uttagsbeskattats.

Underskottet ska dras av det följande beskattningsåret eller, om den skattskyldige begär det, fördelas på det året och de två därefter följande beskattningsåren.

Bestämmelserna om begränsningar vid konkurs, ackord och skuldsanering i 40 kap. 20 och 21 §§ tillämpas också på sådant underskott. Lag (2007:1419).

43 kap. Utdelning och kapitalvinst på andelar i onoterade företag*

* 43 kap. har upphört att gälla genom lag (2005:1136) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och som tillämpas, om inget annat anges i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag), första gången vid 2007 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 43 kap. följande lydelse.

Tillämpningsområde

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om att utdelningar och kapitalvinster på andelar i viss utsträckning inte skall tas upp.

Bestämmelserna gäller utdelningar och kapitalvinster på

- aktier i svenska aktiebolag,
- andelar i svenska ekonomiska föreningar som inte är kooperativa, och
- andelar i utländska juridiska personer, om inkomstbeskattningen av den utländska juridiska personen är jämförlig med inkomstbeskattningen enligt denna lag av ett svenskt företag med motsvarande inkomster.

2 § Bestämmelserna tillämpas inte på utdelning från ett företag, om

1. företaget är marknadsnoterat,
2. företaget under det räkenskapsår som beslutet om utdelning avser eller under något av de fyra föregående räkenskapsåren, direkt eller genom dotterföretag, ägt aktier med en röst- eller kapitalandel på tio procent eller mer i ett svenskt marknadsnoterat aktiebolag eller en marknadsnoterad utländsk juridisk person, eller
3. företaget är ett privatbostadsföretag.

Ett företag anses marknadsnoterat om någon andel i företaget är marknadsnoterad. I fråga om marknadsnoterade företag finns bestämmelser i 9 och 10 §§. Lag (2003:224).

Utdelning

3 § Utdelning skall tas upp bara till den del den överstiger ett lättnadsbelopp. Detta är summan av

1. underlaget för lättnadsbelopp multiplicerat med 70 procent av statslåneräntan vid utgången av november året före beskattningsåret, och
2. sparat lättnadsutrymme.

4 § Underlaget för lättnadsbelopp är summan av

1. det omkostnadsbelopp som skulle ha använts om andelen hade avyttrats vid tidpunkten för utdelningen,
2. sparat lättnadsutrymme, och
3. löneunderlag enligt 12–16 §§.

I 17 och 18 §§ finns bestämmelser om att omkostnadsbeloppet för en andel i vissa fall beräknas efter uppräknings eller på grundval av ett kapitalunderlag.

När det gäller kvalificerade andelar tillämpas också de begränsningar som följer av 15 och 16 §§.

5 § Det beskattningsår en andel förvärvas skall inte något lättnadsbelopp beräknas för förvärvaren om företaget tidigare under året lämnat utdelning.

Sparat lättnadsutrymme

6 § Om utdelningen understiger lättnadsbeloppet, skall skillnaden (sparat lättnadsutrymme) föras vidare till nästa beskattningsår.

Lämnar företaget inte någon utdelning, skall hela lättnadsbeloppet, beräknat vid beskattningsårets utgång, föras vidare till nästa beskattningsår. Vid prövning av om förutsättningarna i 2 § första stycket är uppfyllda skall, i stället för vad som sägs där om räkenskapsår som beslutet om utdelningen avser, gälla det räkenskapsår som har avslutats närmast före ingången av den skattskyldiges beskattningsår.

7 § Om en andel övergår till en ny ägare genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt, tar förvärvaren över den tidigare ägarens sparade lättnadsutrymme.

Bestämmelser om att sparat lättnadsutrymme skall fördelas på mottagna andelar vid andelsbyten med framskjuten beskattning finns i 48 a kap. 10 §. Lag (2004:1040).

Lag (2004:1040) har trätt i kraft den 1 januari 2005. Den nya bestämmelsen i 43 kap. 7 § tillämpas på andelsbyten som skett efter den 31 december 2002. Bestämmelsen tillämpas också om den skattskyldige har begärt att punkterna 3 och 4 i övergångsbestämmelserna till lagen (2002:1143) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) skall tillämpas på ett andelsbyte som skett före den 1 januari 2003. Ändringen av 43 kap. 7 § innebar att andra stycket infördes.

Kapitalvinst

8 § Av en kapitalvinst på en andel skall bara ett belopp som överstiger det sparade lättnadsutrymmet tas upp som intäkt.

Första stycket gäller inte om kapitalvinsten skall tas upp som överskott av passiv näringsverksamhet enligt 49 a kap. Lag (2002:536).

Verkan av en marknadsnotering

9 § Om ett företag marknadsnoteras tillämpas 1–8 §§, utom 2 § första stycket 1, på utdelning och kapitalvinst på andelar i företaget till och med det tionde kalenderåret efter det år företaget noterades. Sparat lättnadsutrymme vid utgången av det tionde året skall läggas till anskaffningsutgiften för andelen.

Första stycket gäller bara

1. andelar som getts ut före tidpunkten för noteringen eller den tidigare tidpunkt då företaget inför en marknadsintroduktion offentligt eller på något annat sätt riktat en inbjudan till en vidare krets att förvärva andelar i företaget och som inte därefter har övergått till en ny ägare genom köp, byte eller på liknande sätt, och

2. andelar som förvärvats med stöd av andelar som avses i 1 och inte efter förvärvet har övergått till en ny ägare genom köp, byte eller på liknande sätt.

10 § Bestämmelserna i 9 § första stycket gäller inte i fråga om andelar i

1. investmentföretag,

2. företag som någon gång under de senaste fem åren före tidpunkten för marknadsnoteringen tidigare varit marknadsnoterat, eller

3. företag som någon gång under de senaste fem åren före tidpunkten för marknadsnoteringen varit dotterföretag till ett marknadsnoterat företag.

11 § [Denna paragraf samt rubriken före har upphört att gälla genom lag (2002:1143).]

Löneunderlag

12 § Löneunderlaget skall beräknas på grundval av ersättning som ingår i underlaget för beräkning av avgifter enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980) eller skatt enligt 1 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster och som under året före beskattningsåret har lämnats till arbetstagarna i företaget och i dess dotterföretag.

Om ersättningen avser arbetstagare i ett dotterföretag som inte är helägt, skall så stor del av ersättningen räknas med som motsvarar moderföretagets andel av det sammanlagda antalet andelar i dotterföretaget. Lag (2001:1176).

13 § Vid beräkningen av löneunderlaget skall följande ersättningar inte räknas med:

1. ersättningar som täcks av statliga bidrag för lönekostnader, och
2. ersättningar till arbetstagare som har kvalificerade andelar som getts ut av företaget eller av ett annat företag inom samma koncern.

14 § Löneunderlaget är den del av den sammanlagda ersättningen som överstiger ett belopp som motsvarar tio gånger det prisbasbelopp enligt 1 kap. 6 § lagen (1962:381) om allmän försäkring som gällde året före beskattningsåret. Löneunderlaget fördelas med lika belopp på andelar i företaget.

15 § Om andelsägaren året före beskattningsåret varit verksam i betydande omfattning i företaget eller i dess dotterföretag, skall löneunderlag beräknas bara om andelsägaren för nämnda år har fått ersättning från företagen som ingår i underlaget för beräkning av avgifter enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980) eller skatt enligt 1 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster med belopp som sammanlagt inte understiger det lägsta av

- 120 procent av den högsta löneunderlagsgrundande ersättningen samma år till en arbetstagare, och
- tio prisbasbelopp för året före beskattningsåret. Lag (2000:997).

16 § För en andelsägare som avses i 15 § får löneunderlaget inte överstiga ett belopp som motsvarar 50 gånger den ersättning som andelsägaren för året före beskattningsåret fått från företaget eller dess dotterföretag och som ingår i underlaget för beräkning av avgifter enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980) eller skatt enligt 1 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster. Begränsningen gäller för andelsägarens sammanlagda innehav av andelar i företaget. Lag (2000:997).

Andelar förvärvade före år 1990

17 § Anskaffningsutgiften för andelar som har förvärvats före år 1990 skall vid beräkning av omkostnadsbeloppet enligt 4 § räknas upp med hänsyn till förändringarna i det allmänna prisläget från och med förvärvsåret, dock tidigast från och med år 1970, till år 1990. Motsvarande gäller för ovillkorliga kapitaltillskott som gjorts före år 1990.

Bestämmelserna i första stycket gäller inte om omkostnadsbeloppet beräknas med tillämpning av 18 §.

Andelar förvärvade före år 1992

Beräkning av omkostnadsbeloppet

18 § Som anskaffningsutgift för andelar som har förvärvats före år 1992 får vid beräkning av omkostnadsbeloppet enligt 4 § första stycket 1 tas upp det justerade kapitalunderlaget i företaget enligt 19–27 §§ fördelat med lika belopp på andelarna i företaget. Hänsyn får inte tas till ovillkorliga kapitaltillskott som gjorts före utgången av det beskattningsår som avses i 19 §.

Som förutsättning för tillämpning av första stycket gäller att denna beräkning används för samtliga andelar i företaget som andelsägaren förvärvat före år 1992.

Vad som sägs i första stycket gäller inte i fråga om andelar i utländska juridiska personer.

Beräkning av kapitalunderlaget

19 § Kapitalunderlaget är skillnaden mellan värdet på tillgångarna och skulderna i företaget vid utgången av det beskattningsår för vilket taxering skedde år 1993. Om företaget inte taxerades då, är kapitalunderlaget motsvarande skillnad det beskattningsår för vilket taxering skedde år 1992.

20 § Tillgångarna skall tas upp till det skattemässiga värdet, om inte annat följer av andra stycket eller av 21 eller 22 §.

Sådana andelar i svenska handelsbolag som är kapitaltillgångar tas upp till den justerade anskaffningsutgiften enligt 50 kap.

21 § Andelar i andra svenska dotterföretag än handelsbolag skall tas upp till ett värde som motsvarar kapitalunderlaget i dotterföretaget. Om dotterföretaget inte var helägt, skall så stor del av detta värde tas upp som motsvarar moderföretagets andel av antalet andelar i dotterföretaget.

22 § Fastigheter i Sverige som var kapitaltillgångar och som har förvärvats före utgången av år 1990 får i stället anses förvärvade den 1 januari 1991. I sådant fall skall hänsyn inte tas till utgifter och avdrag före år 1991, utöver vad som anges i andra stycket.

Vid tillämpning av första stycket skall anskaffningsutgiften anses motsvara den i det följande angivna delen av fastighetens taxeringsvärde för år 1991 minskad med värdeminskingsavdrag vid 1982–1991 års taxeringar, till den del avdraget per år uppgått till minst 10 procent av denna del av taxeringsvärdet. Den del av taxeringsvärdet som skall användas är för

1. småhusenheter 70 procent,
2. hyreshusenheter 60 procent,
3. industrienheter 75 procent, och
4. lantbruksenheter 100 procent.

Om marknadsvärdet på byggnader, mark och markanläggningar som anses förvärvade den 1 januari 1991 vid beskattningsårets utgång understeg 75 procent av anskaffningsutgiften enligt andra stycket, skall denna utgift justeras i skälig mån.

Vad som sägs om värdeminskingsavdrag gäller också liknande avdrag såsom skogsavdrag och avdrag för substansminskning samt sådana belopp med vilka ersättningsfonder och liknande fonder tagits i anspråk.

23 § Som skuld räknas 28 procent av

1. en avsättning till skatteutjämningsreserv enligt den upphävda lagen (1990:654) om skatteutjämningsreserv,
2. sådant uppskovsbelopp som avses i den upphävda lagen (1990:655) om återföring av obeskattade reserver till den del det vid beskattningsårets utgång inte hade återförts, och
3. avsättningar till ersättningsfonder och liknande fonder.

Avsättningar för framtida utgifter räknas som skuld till den del avdrag gjordes vid beskattningen.

Justering av kapitalunderlaget

24 § Om företaget gjorde avsättning till skatteutjämningsreserv vid 1994 års taxering, får 28 procent av det belopp som enligt lagen (1993:1540) om återföring av skatteutjämningsreserv minst skall återföras vid 1995–2002 års taxeringar tas upp som skuld i stället för vad som anges i 23 § första stycket 1. Om avdraget för avsättning är lägre än det avdrag som avses i nämnda bestämmelse, skall kapitalunderlaget minskas med 28 procent av skillnaden.

25 § Kapitalunderlaget skall minskas med vinstutdelning som lämnats för det räkenskapsår för vilket taxering skedde år 1993 eller, om företaget inte taxerades då, det räkenskapsår för vilket taxering skedde år 1992.

26 § [Denna paragraf har upphört att gälla genom lag (2006:582) som har trätt ikraft den 1 juli 2006.]

T.o.m. den 31 december 2005 hade 43 kap. 26 § följande lydelse.

26 § Vinstutdelning som lämnas för senare räkenskapsår än som avses i 25 § skall minska kapitalunderlaget till den del utdelat belopp överstiger nettovinsten enligt fastställd balansräkning eller, i förekommande fall, fastställd koncernbalansräkning.

Kapitalunderlaget i ett aktiebolag skall minskas med belopp som motsvarar utbetalningar från bolaget som gjorts i samband med minskning av aktiekapitalet eller reservfonden, om utbetalningen skett efter utgången av det räkenskapsår då underlaget beräknades.

Kapitalunderlaget i en ekonomisk förening skall minskas med belopp som motsvarar utbetalningar enligt 10 kap. 1 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar vid nedsättning av medlemsinsatsernas belopp eller enligt 4 kap. 3 § samma lag vid återbetalning av överskjutande medlemsinsatser. Detta gäller bara om utbetalningen skett efter utgången av det räkenskapsår då underlaget beräknades. Lag (2005:1142).

43 kap. 26 § även ändrad genom lag (2005:1142) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid **2007 års taxering**. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2005 hade 43 kap. 26 § andra stycket följande lydelse.

Kapitalunderlaget i ett aktiebolag skall minskas med belopp som motsvarar utbetalningar från bolaget som gjorts i samband med nedsättning av aktiekapitalet eller reservfonden, om utbetalningen skett efter utgången av det räkenskapsår då underlaget beräknades.

27 § När kapitalunderlaget justeras på grund av utdelningar och andra utbetalningar som avses i 26 §, tillämpas det nya kapitalunderlaget för utdelningar som görs och kapitalvinster som uppkommer efter den utbetalning som medfört justeringen.

AVD. VII KAPITALVINSTER OCH KAPITALFÖRLUSTER

44 kap. Grundläggande bestämmelser om kapitalvinster och kapitalförluster

Innehåll

1 § I detta kapitel finns de grundläggande bestämmelserna om kapitalvinster och kapitalförluster. De gäller, om inte annat anges, alla slag av tillgångar och förpliktelser.

Särskilda bestämmelser för olika slag av tillgångar och förpliktelser finns i 45–52 kap.

I 53 kap. finns bestämmelser om överlåtelser till underpris från delägare och närstående.

I 54 kap. finns bestämmelser om kapitalvinster och kapitalförluster vid betalning av skulder i utländsk valuta som gäller bara i inkomstslaget kapital.

I 55 kap. finns bestämmelser om avyttringar av delägarätter och fordringsrätter i samband med insättningsgaranti och investerarskydd.

I 25 och 25 a kap. finns bestämmelser om kapitalvinster och kapitalförluster som gäller bara i inkomstslaget näringsverksamhet. Lag (2003:224).

Kapitalförluster

2 § Vad som sägs om kapitalvinster i detta kapitel samt i 45, 46, 47, 48, 48 a, 50, 52 och 54 kap. gäller på motsvarande sätt för kapitalförluster. Lag (2006:1520).

Lag (2006:1520) har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet. De nya bestämmelserna får tillämpas på avyttringar som skett under tiden 1 januari 2006–31 januari 2007 om den skattskyldige begär det. T.o.m. den 31 januari 2007 hade 44 kap. 2 § följande lydelse.

2 § Vad som sägs om kapitalvinster i detta kapitel samt i 45, 46, 48, 48 a, 50, 52 och 54 kap. gäller på motsvarande sätt för kapitalförluster. Lag (2001:1176).

Vad som avses med avyttring

Huvudregel

3 § Med avyttring av tillgångar avses försäljning, byte och liknande överlåtelse av tillgångar.

Fordringar, optioner och terminer

4 § Till avyttring räknas att

1. innehavaren av en fordran får betalt för denna,
2. innehavaren av en option får betalt för att motpartens förpliktelse ska upphöra,
3. innehavaren av en option får betalt utan att de underliggande tillgångarna överlåts när optionen löper ut,
4. tiden för utnyttjande av en option löper ut utan att optionen utnyttjas,
5. ena parten i ett terminsavtal får betalt för att motpartens förpliktelse ska upphöra, eller
6. ena parten i ett terminsavtal får betalt utan att de underliggande tillgångarna överlåts vid sluttidpunkten.

De bestämmelser i första stycket som gäller optioner och terminsavtal gäller också liknande avtal. Lag (2007:1419).

Utträde ur ekonomisk förening

5 § En medlem som avgår ur en ekonomisk förening anses ha avyttrat andelen.

Upplösning av värdepappersfond

6 § Om en investeringsfond upplöses, anses varje andelsägare ha avyttrat sin andel. Lag (2004:66).

Likvidation

7 § Ett värdepapper anses avyttrat om det företag som gett ut det träder i likvidation.

Vid sådan ombildning av en ekonomisk förening till aktiebolag som avses i 42 kap. 20 § anses andelen i föreningen inte ha avyttrats på grund av föreningens upplösning. Lag (2000:1341).

Konkurs, fusion och fission

8 § Ett värdepapper anses avyttrat om det företag som gett ut det

1. försätts i konkurs och är ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening,
2. upplöses genom konkurs och är ett annat företag än ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening, eller
3. upplöses genom fusion eller fission.

Vid sådana konkurser som avses i första stycket 1 ska en kapitalförlust alltid anses definitiv när företaget försätts i konkurs.

Av 37 kap. 29 § första stycket framgår att bestämmelsen i första stycket 3 inte gäller värdepapper som innehas av det övertagande företaget vid en kvalificerad fusion eller fission. Lag (2007:1419).

44 kap. 8 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 44 kap. 8 § tredje stycket följande lydelse.

Av 37 kap. 29 § första stycket framgår att bestämmelsen i första stycket 3 inte gäller värdepapper som innehas av det övertagande företaget vid en kvalificerad fusion eller fission. Bestämmelsen gäller inte heller andelar i en överlåtande ekonomisk förening vid sådana fusioner som avses i 42 kap. 21 §.

Utlåning för blankning

9 § Som avyttring anses inte att delägarätter eller fordringsrätter lånas ut för blankning.

Vad som avses med blankning framgår av 29 §.

Utnyttjande av rätt att förvärva tillgångar

10 § Om en teckningsrätt, fondaktierätt, företrädesrätt till teckning av vinstandelslån eller kapitalandelslån, termin, option, konvertibel, konvertibelt vinstandelsbevis eller konvertibelt kapitalandelsbevis utnyttjas för att förvärva aktier eller andra tillgångar, anses detta inte som avyttring av det utnyttjade värdepapperet.

I 20 § finns bestämmelser om anskaffningsutgiften för de förvärvade tillgångarna. Lag (2005:1142).

Lag (2005:1142) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2005 hade 44 kap. 10 § första stycket följande lydelse.

10 § Om en teckningsrätt, delrätt, företrädesrätt till teckning av vinstandelslån, termin, option, ett konvertibelt skuldebrev eller konvertibelt vinstandelsbevis utnyttjas för att förvärva aktier eller andra tillgångar, anses detta inte som avyttring av det utnyttjade värdepapperet.

Vad som avses med terminer och optioner

11 § Med *termin* avses ett avtal, lämpat för allmän omsättning, om

- förvärv av aktier, obligationer eller andra tillgångar vid en viss framtida tidpunkt och till ett bestämt pris, eller

- en framtida betalning vars storlek beror på värdet av underliggande tillgångar eller av kursindex eller liknande.

12 § Med *option* avses en rätt för innehavaren att

- förvärva eller avyttra aktier, obligationer eller andra tillgångar till ett bestämt pris, eller

- få betalning vars storlek beror på värdet av underliggande tillgångar, eller av kursindex eller liknande.

Beräkningen

Huvudregel

13 § Kapitalvinsten ska beräknas som skillnaden mellan
- ersättningen för den avyttrade tillgången eller för den utfärdade förpliktelsen
minskad med utgifterna för avyttringen eller utfärdandet, och
- omkostnadsbeloppet. Lag (2007:1419).

Omkostnadsbelopp

14 § Med *omkostnadsbelopp* avses, om inte annat föreskrivs, utgifter för anskaffning (anskaffningsutgifter) ökade med utgifter för förbättring (*förbättringsutgifter*).

Utgifter för arbete enligt 67 kap. 13 a och 13 b §§ ska inte ingå i omkostnadsbeloppet till den del skattereduktion har tillgodoräknats enligt 67 kap. Lag (2009:536).

Lag (2009:536) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Ändringen av 44 kap. 14 § innebar att ett nytt andra stycke infördes.

Förpliktelser

15 § I fråga om förpliktelser ska den betalning som utfärdaren får för att han åtar sig förpliktelsen anses som ersättning. Vad utfärdaren ger ut för att förpliktelsen ska upphöra anses som anskaffningsutgift.

Att betalningen i vissa fall i stället ingår i kapitalvinstberäkningen för den underliggande tillgången framgår av 32 §. Lag (2007:1419).

Betalningar i utländsk valuta

16 § Om ersättning för avyttrade tillgångar erhålls i utländsk valuta som växlas till svenska kronor inom trettio dagar från avyttringen, ska kursen på växlingsdagen användas för beräkningen av värdet på ersättningen. Lag (2007:1419).

Ersättningen överstiger marknadsvärdet

17 § Om en tillgång avyttras till ett pris som överstiger marknadsvärdet och den överskjutande delen tas upp som intäkt i inkomstslaget tjänst, ska ersättningen anses motsvara marknadsvärdet. Lag (2007:1419).

Utgifter som täckts genom bidrag från stat eller kommun

18 § I omkostnadsbeloppet ska inte sådana utgifter räknas in som täckts genom näringsbidrag eller statligt eller kommunalt bidrag. Lag (2007:1419).

Tillgångar som avyttras på grund av att en säljoption utnyttjas

19 § Till anskaffningsutgiften för tillgångar som innehavaren av en inlösenrätt, sälj rätt eller annan säljoption avyttrar genom att utnyttja optionen ska läggas vad han betalat för optionen. Lag (2007:1419).

Lag (2005:1142) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2005 hade 44 kap. 19 § följande lydelse.

19 § Till anskaffningsutgiften för tillgångar som innehavaren av en säljoption avyttrar genom att utnyttja optionen skall läggas vad han betalat för optionen.

Tillgångar som förvärvas genom att ett värdepapper utnyttjas

20 § I anskaffningsutgiften för en tillgång som den skattskyldige förvärvar genom att utnyttja en teckningsrätt, fondaktierätt, företrädesrätt till teckning av vinstandelslån eller kapitalandelslån, termin, option, konvertibel, konvertibelt vinstandelsbevis eller konvertibelt kapitalandelsbevis ska det omkostnadsbelopp räknas in som skulle ha använts om det utnyttjade värdepapperet hade avyttrats vid tidpunkten för utnyttjandet. Lag (2007:1419).

44 kap. 20 § även ändrad genom lag (2005:1142) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2005 hade 44 kap. 20 § följande lydelse.

20 § I anskaffningsutgiften för en tillgång som den skattskyldige förvärvar genom att utnyttja en teckningsrätt, delrätt, företrädesrätt till teckning av vinstandelslån, termin, option, ett konvertibelt skuldebrev eller konvertibelt vinstandelsbevis skall det omkostnadsbelopp räknas in som skulle ha använts om det utnyttjade värdepapperet hade avyttrats vid tidpunkten för utnyttjandet.

Tillgångar som förvärvas genom arv, gåva m.m.

21 § Om en tillgång förvärvas genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt, inträder förvärvaren i den tidigare ägarens skattemässiga situation.

I fråga om delägarrätter, fordringsrätter och sådana tillgångar som avses i 52 kap. ska som anskaffningsutgift räknas ett belopp som motsvarar det omkostnadsbelopp som skulle ha använts om den tidigare ägaren i stället hade avyttrat tillgångarna på dagen för äganderättsövergången. Lag (2007:1419).

22 § En tillgång som förvärvas genom arv, testamente eller bodelning med anledning av makes död och som varit lagertillgång hos den döde men inte kommer att vara det hos förvärvaren anses, i stället för vad som anges i 21 §, förvärvad till det skattemässiga värdet.

Kapitalförluster

23 § Bara verkliga kapitalförluster ska anses som kapitalförluster. Lag (2007:1419).

24 § Kapitalförluster som beror på att tillgångar avyttras mot en ersättning som understiger deras marknadsvärde, ska anses som kapitalförluster bara om det framgår av omständigheterna att säljaren inte har för avsikt att öka köparens förmögenhet. Lag (2007:1419).

25 § Om den skattskyldige eller någon närstående till honom på grund av avyttringen, direkt eller indirekt, får en rättighet eller en förmån som – trots att den inte ska räknas in i ersättningen vid kapitalvinstberäkningen – får antas ha ett värde och det uppkommer en kapitalförlust, ska den del av kapitalförlusten som motsvarar detta värde inte anses som kapitalförlust. Lag (2007:1419).

Beskattningstidpunkten

Huvudregel

26 § Kapitalvinster ska tas upp som intäkt det beskattningsår då tillgången avyttras. Kapitalförluster ska dock inte dras av som kostnad förrän det beskattningsår då förlusten är definitiv. Lag (2007:1419).

Hänvisningar

27 § Det finns bestämmelser om

- att kapitalförluster inte får dras av eller ska dras av vid ett senare tillfälle vid avyttringar till företag i intressegemenskap med säljaren i 25 kap. 7–11 §§,
- uppskovsbelopp vid avyttring av privatbostäder i 47 kap.,
- framskjuten beskattning vid andelsbyten i 48 a kap., och
- uppskovsgrundande andelsbyten i 49 kap. Lag (2007:1419).

44 kap. 27 § även ändrad genom lag (2006:1520) som har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet. De nya bestämmelserna får tillämpas på avyttringar som skett under tiden 1 januari 2006–31 januari 2007 om den skattskyldige begär det. T.o.m. den 31 januari 2007 hade 44 kap. 27 § andra ledet följande lydelse.

- uppskovsavdrag vid avyttring av privatbostäder i 47 kap.,

Tillkommande belopp

28 § Om kapitalvinstens storlek beror på någon händelse i framtiden och därför inte kan fastställas det år tillgången avyttras, ska den kapitalvinst som uppkommer på grund av tillkommande belopp tas upp som intäkt det eller de beskattningsår då storleken av tillkommande belopp kan beräknas. Kapitalvinstberäkningen ska då göras med utgångspunkt i förhållandena vid avyttringen och med tillämpning av de beräkningsregler som gällde vid denna tidpunkt. Lag (2007:1419).

Blankning

29 § Kapitalvinst på grund av att en lånad delägarrätt avyttras (blankningsaffär) ska tas upp som intäkt det beskattningsår då en delägarrätt återställs till långivaren, dock senast året efter det beskattningsår då den lånade delägarrätten avyttrades. Om den skattskyldige vid avyttringen ägde delägarrätter av samma slag som den lånade, gäller dock inte första meningen.

Vad som sägs om delägarrätter gäller också fordringsrätter. Lag (2007:1419).

Terminer

30 § Kapitalvinster på grund av en termin ska tas upp som intäkt det år då avtalet fullföljs eller upphör att gälla. Lag (2007:1419).

Optioner

31 § Utfärdarens kapitalvinst på grund av en köp- eller säljoption som är lämpad för allmän omsättning och som löper på högst ett år ska tas upp som intäkt det beskattningsår då han befrias från sina förpliktelser.

I fråga om andra köp- eller säljoptioner ska utfärdarens kapitalvinst som avser utfärdandet tas upp som intäkt det beskattningsår den utfärdas och utfärdarens kapitalförlust vid upphörandet dras av som kostnad det beskattningsår den upphör. Om förpliktelsen upphör samma beskattningsår som den utfärdas, ska det göras en gemensam kapitalvinstberäkning. Lag (2007:1419).

32 § Om utfärdaren av en köpoption som är lämpad för allmän omsättning och som löper på högst ett år avyttrar den underliggande tillgången, ska ersättningen för denna ökas med premien.

Om utfärdaren av en säljoption som är lämpad för allmän omsättning och som löper på högst ett år förvärvar den underliggande tillgången, ska premien räknas av från anskaffningsutgiften för den förvärvade tillgången, om denna i sin tur avyttras samma beskattningsår som premien ska tas upp till beskattning.

Om utfärdaren av en köp- eller säljoption som är lämpad för allmän omsättning och som löper på längre tid än ett år under samma beskattningsår som optionen utfärdas avyttrar den underliggande tillgången eller avyttrar en tillgång som han förvärvat på grund av optionen, ska premien räknas av från anskaffningsutgiften för den avyttrade tillgången. Lag (2007:1419).

Värdepapper som anses avyttrade på grund av likvidation eller konkurs

Likvidation

33 § Om ett värdepapper enligt bestämmelserna i 7 § anses ha avyttrats på grund av att det företag som gett ut det trätt i likvidation och värdepapperet därefter faktiskt avyttras, är omkostnadsbeloppet vad som återstår av omkostnadsbeloppet vid den faktiska avyttringen.

Upphör likvidationen, anses anskaffningsutgiften därefter uppgå till vad som återstår av omkostnadsbeloppet när likvidationen upphör.

Konkurs

34 § Om ett värdepapper enligt bestämmelserna i 8 § första stycket 1 anses ha avyttrats på grund av att det svenska aktiebolag eller den svenska ekonomiska förening som gett ut det försatts i konkurs och värdepapperet därefter faktiskt avyttras, är omkostnadsbeloppet noll.

Om ackord träffas eller utdelning i konkursen erhålls, ska ersättningen tas upp som kapitalvinst till den del den inte överstiger avdraget för kapitalförlust när värdepapperet ansågs avyttrat. Om avdrag gjordes bara för viss del av kapitalförlusten, ska en motsvarande del av ersättningen tas upp som kapitalvinst.

Om beslutet om konkurs upphävs eller om konkursen avslutas med överskott, ska avdraget återföras. Anskaffningsutgiften anses därefter vara omkostnadsbeloppet när värdepapperet ansågs avyttrat. Vad som sagts nu gäller inte till den del avdraget räknats av mot erhållen ersättning enligt andra stycket. Lag (2007:1419).

Ersättningar i form av livräntor och liknande periodiska utbetalningar

Beskattning av livräntor som kapitalvinst och ränta

35 § När tillgångar avyttras mot ersättning i form av en livsvarig livränta ska livräntan beskattas som kapitalvinst enligt 36 § och som ränta enligt 37 §. Lag (2007:1419).

Beräkning av kapitalvinst för livräntor

36 § Om en tillgång avyttras mot ersättning i form av en livsvarig livränta, ska det kapitaliserade värdet av livräntan som framkommer med tillämpning av tabell III till den upphävda lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt anses som ersättning vid beräkningen av kapitalvinsten. Är livräntan beroende av flera personers liv på så sätt att den upphör vid den först avlidnes död, bestäms kapitalvärdet med utgångspunkt i hur gammal den äldste är. Om livräntan upphör vid den sist avlidnes död, bestäms värdet efter den yngstes ålder.

Ersättningen beräknas med tillämpning av tabell II till den upphävda lagen om arvsskatt och gåvoskatt, om överlåtelseavtalet innebär att

1. livräntan ska betalas ut livsvarigt, dock *högst* ett visst antal år, och en sådan beräkning resulterar i att ersättningen blir lägre än enligt första stycket, eller
2. livräntan ska betalas ut livsvarigt, dock *minst* ett visst antal år, om en sådan beräkning resulterar i att ersättningen blir högre än enligt första stycket.

Om en livsvarig livränta upphör på grund av ett dödsfall inom fem år från avyttringen ska, i stället för vad som sagts i första och andra styckena, det

sammanlagda livräntebelopp som betalats ut tas upp som ersättning om denna därmed blir lägre. Lag (2007:1419).

Beräkning av ränta för livräntor

37 § Om en tillgång avyttras mot ersättning i form av en livsvarig livränta, anses så stor del av den årliga ersättningen som ränta som framkommer vid tillämpning av tabellen i 11 kap. 37 §. Är livräntan beroende av flera personers liv på så sätt att den upphör vid den först avlidnes död, görs beräkningen med utgångspunkt i hur gammal den äldste är. Om livräntan upphör vid den sist avlidnes död, görs beräkningen efter den yngstes ålder. Om den person efter vars ålder beräkningen ska göras dör och livräntan ska fortsätta att betalas ut under viss tid, tillämpas tabellen med utgångspunkt i den ålder den avlidne skulle ha uppnått om han hade levt under beskattningsåret. Lag (2007:1419).

Räntebesättning av periodiska ersättningar

38 § Om en tillgång avyttras mot en periodisk ersättning som kan likställas med livränta och som utöver ett fast årligt belopp dessutom omfattar ett tillägg som till sin storlek är beroende av förändringar i det allmänna prisläget eller liknande förhållande, anses tillägget som ränta.

Köparens ränteutgift

39 § Belopp som anses som ränteinkomst för säljaren enligt 37 eller 38 § anses som ränteutgift för köparen.

Undantag från skatteplikt för kapitalförsäkringar

40 § En kapitalvinst som uppkommer vid avyttring av en kapitalförsäkring ska inte tas upp. Lag (2007:1122).

Lag (2007:1122) har trätt i kraft den 1 januari 2008. De nya bestämmelserna tillämpas på avyttringar och överlåtelser samt sammanläggningar och delningar som skett efter den 31 december 2007. De nya bestämmelserna tillämpas på utdelning som lämnats efter den 31 december 2007.

45 kap. Avyttring av fastigheter

Innehåll

1 § I detta kapitel finns särskilda bestämmelser om kapitalvinst vid avyttring av fastigheter. De grundläggande bestämmelserna finns i 44 kap.

Bestämmelserna om kapitalvinst vid avyttring av näringsfastigheter ska tillämpas också på strömfall och rättigheter till vattenkraft. Lag (2007:1419).

2 § I 47 kap. finns bestämmelser om uppskov med beskattning av kapitalvinst för den som avyttrar en privatbostadsfastighet.

Beräkningsenhet

3 § Kapitalvinsten ska beräknas särskilt för varje avyttrad taxeringsenhet eller del av taxeringsenhet.

Omfattar en taxeringsenhet både en privatbostadsfastighet och en näringsfastighet, ska kapitalvinsten beräknas för dem var för sig.

För fastigheter utomlands ska beräkningen göras med utgångspunkt i en motsvarande indelning av fastigheterna. Lag (2007:1419).

4 § Avyttras två eller flera taxeringsenheter och har dessa tidigare under innehavet ingått i samma taxeringsenhet, ska beräkningen göras som om de vid avyttringen fortfarande var en enda taxeringsenhet, om den skattskyldige begär det. I fråga om en taxeringsenhet som delvis har ingått i den tidigare taxeringsenheten, ska första meningen tillämpas om mer än 50 procent av enhetens taxeringsvärde vid avyttringen avser den del som har ingått i den tidigare taxeringsenheten. Lag (2007:1419).

Fastighetsreglering, klyvning och inlösen

5 § Överföring av mark eller andel i samfällighet genom fastighetsreglering enligt 5 kap. fastighetsbildningslagen (1970:988) och uppdelning i lotter genom klyvning enligt 11 kap. samma lag anses som avyttring av fastighet, om överföringen eller uppdelningen sker helt eller delvis mot kontant ersättning. Är den kontanta ersättningen högst 5 000 kronor, ska kapitalvinsten inte tas upp.

Av kapitalvinsten ska bara så stor del tas upp som den kontanta ersättningen minskad med 5 000 kronor utgör av den totala ersättningen för överföringen eller uppdelningen minskad med 5 000 kronor. Större belopp än den kontanta ersättningen minskad med 5 000 kronor ska dock inte tas upp.

Avstående av mark genom inlösen enligt 8 kap. fastighetsbildningslagen anses som avyttring. Lag (2007:1419).

Allframtidsupplåtelser

6 § Om en ägare till en fastighet får engångsersättning för allframtidsupplåtelse, anses en så stor del av fastigheten avyttrad som ersättningen motsvarar av hela fastighetens marknadsvärde vid tiden för det beslut eller den upplåtelse som ersättningen grundar sig på.

7 § Med allframtidsupplåtelse avses

- att förfoganderätten till fastigheten inskränks för obegränsad tid med stöd av miljöbalken eller på motsvarande sätt med stöd av andra författningar, eller
- att nyttjanderätt till eller servitut i fastigheten upplåts för obegränsad tid.

8 § Ersättning på grund av upplåtelse av avverkningsrätt i samband med en allframtidsupplåtelse ska behandlas som engångsersättning på grund av allframtidsupplåtelsen, om den skattskyldige begär det. Detsamma gäller för 60 procent av ersättningen för avyttrade skogsprodukter.

Första stycket gäller dock bara om ersättningen för avverkningsrätten eller skogsprodukterna ska tas upp till beskattning samma beskattningsår som engångsersättningen på grund av allframtidsupplåtelsen. Lag (2007:1419).

9 § Vid tillämpning av bestämmelserna om allframtidsupplåtelser i 6, 7, 24 och 25 §§ ska varje taxeringsenhet eller sådan större enhet som på grund av bestämmelserna i 4 § behandlas som en enda taxeringsenhet anses som en fastighet. Lag (2007:1419).

Ersättning för inventarier

10 § Om en del av ersättningen för en avyttrad fastighet avser mark- eller byggnadsinventarier, ska den delen inte tas med vid kapitalvinstberäkningen. Detsamma gäller utgifter för sådana tillgångar. Lag (2007:1419).

Omkostnadsbeloppet

Förbättringsutgifter

11 § Förbättringsutgifter som inte har förts upp på avskrivningsplan får beaktas vid beräkning av omkostnadsbeloppet bara för de beskattningsår då de sammanlagt har uppgått till minst 5 000 kronor.

Förbättringsutgifter som har förts upp på avskrivningsplan hänförs normalt till det år då de förts upp på planen. I andra fall hänförs utgifter normalt till det år då räkning eller faktura på det utförda arbetet har erhållits.

12 § Utgifter för förbättrande reparationer och underhåll på privatbostadsfastigheter och privatbostadsföretags fastigheter räknas som förbättringsutgifter.

Med *förbättrande reparationer och underhåll* avses här reparationer och underhåll som hänför sig till beskattningsåret eller något av de fem föregående beskattningsåren till den del åtgärderna medfört att fastigheten är i bättre skick vid avyttringen än vid förvärvet.

13 § Utgifter för förbättrande reparationer och underhåll på näringsfastigheter räknas som förbättringsutgifter, om avdragen för utgifterna

1. ska återföras i inkomstslaget näringsverksamhet enligt 26 kap. 2–7 §§ på grund av avyttringen, eller

2. återfördes i inkomstslaget näringsverksamhet enligt 26 kap. 8, 9 eller 13 § därför att en fastighet som tidigare varit näringsfastighet blivit privatbostadsfastighet.

Bestämmelserna i 11 § gäller inte för sådana utgifter som avses i första stycket. Lag (2007:1419).

14 § Utgifter för reparation och underhåll på näringsfastigheter i samband med statligt räntebidrag räknas som förbättringsutgifter till den del de inte kunnat dras av på grund av bestämmelserna i 19 kap. 24 §.

Utgifter för reparation och underhåll av andelshus räknas som förbättringsutgifter till den del de inte kunnat dras av på grund av bestämmelserna i 19 kap. 3 §.

15 § Om en fastighet har varit föremål för förbättringsarbeten eller för förbättrande reparations- eller underhållsarbeten i ägarens byggnadsrörelse, ska förbättringsutgifterna för dessa arbeten anses uppgå till det belopp som enligt 27 kap. 8 § tagits upp som intäkt i näringsverksamhet på grund av arbetena. Lag (2007:1419).

Lantmäteriförrättningsutgifter

15 a § Utgifter som har dragits av med stöd av 16 kap. 20 a § ska inte räknas in i omkostnadsbeloppet. Lag (2003:342). Lag (2007:1419).

Värdeminskningssavdrag m.m.

16 § Avyttras en näringsfastighet, ska anskaffningsutgiften minskas med sådana värdeminskningssavdrag m.m. eller del av dessa som på grund av 26 kap. 5 § inte ska återföras i inkomstslaget näringsverksamhet.

Avyttras en privatbostadsfastighet som tidigare har varit näringsfastighet, ska anskaffningsutgiften minskas med sådana värdeminskningssavdrag m.m. eller del av dessa som på grund av 26 kap. 5 och 8 eller 9 §§ inte återfördes i inkomstslaget näringsverksamhet när fastigheten blev privatbostadsfastighet. Lag (2007:1419).

Ersättningsfond

17 § Om en byggnad eller en markanläggning på den avyttrade fastigheten har skrivits av i samband med att en ersättningsfond tagits i anspråk, gäller följande.

För en näringsfastighet ska anskaffningsutgiften minskas med den del av det ianspråktagna beloppet som på grund av 26 kap. 4 § medför att avdraget för avskrivning inte ska återföras i inkomstslaget näringsverksamhet.

För en privatbostadsfastighet som tidigare har varit näringsfastighet ska anskaffningsutgiften minskas med den del av det ianspråktagna beloppet som på grund av 26 kap. 4 och 8 eller 9 §§ medförde att avdraget för avskrivning inte

återfördes i inkomstslaget näringsverksamhet när fastigheten blev privatbostadsfastighet. Lag (2007:1419).

18 § Av 31 kap. 18 § tredje stycket framgår att anskaffningsutgiften ska minskas när en ersättningsfond tas i anspråk för förvärv av mark. Lag (2007:1419).

Omkostnadsbeloppet vid delavyttringar

19 § Avyttras en del av en fastighet, ska kapitalvinsten beräknas på grundval av förhållandena på den avyttrade delen. Frågan om beloppsgränsen för förbättringsutgifter i 11 § första stycket är uppnådd ska dock avgöras med hänsyn till förhållandena på hela fastigheten. Lag (2007:1419).

20 § Om den skattskyldige begär det, ska omkostnadsbeloppet för den avyttrade delen, i stället för att beräknas enligt 19 §, beräknas till ett belopp som motsvarar så stor del av det för hela fastigheten beräknade omkostnadsbeloppet som ersättningen utgör av hela fastighetens marknadsvärde vid avyttringen. Lag (2007:1419).

21 § Om delavyttringen gäller en eller ett fåtal tomter som är avsedda att bebyggas med bostadshus och försäljningspriset understiger tio procent av fastighetens taxeringsvärde, får omkostnadsbeloppet för den avyttrade fastighetsdelen utan särskild utredning beräknas till en krona per kvadratmeter. Omkostnadsbeloppet får dock inte beräknas till högre belopp än ersättningen.

22 § Vad som sägs i 19 och 20 §§ gäller också vid marköverföringar enligt fastighetsbildningslagen (1970:988).

23 § Vid tillämpning av bestämmelserna om delavyttringar i 19–22 och 25 §§ ska varje taxeringsenhet eller sådan större enhet som på grund av bestämmelserna i 4 § behandlas som en enda taxeringsenhet anses som en fastighet. Lag (2007:1419).

Omkostnadsbeloppet vid allframtidsupplåtelser

24 § Om fastighetsägaren får sådan engångsersättning för allframtidsupplåtelse som avses i 6 §, gäller följande.

Så stor del av omkostnadsbeloppet för fastigheten anses avse den del av fastigheten som anses avyttrad som ersättningen utgör av hela fastighetens marknadsvärde vid tiden för inskränkningen eller upplåtelsen.

Omkostnadsbeloppet för den eller de allframtidsupplåtelser som den skattskyldige gör under beskattningsåret får i stället beräknas till sammanlagt 5 000 kronor. Omkostnadsbeloppet får dock inte överstiga de sammanlagda ersättningarna.

Omkostnadsbeloppet efter delavyttringar och allframtidsupplåtelser

25 § Om fastighetsägaren under innehavstiden avyttrat en del av en fastighet, ska detta beaktas vid beräkningen av omkostnadsbeloppet för resten av fastigheten. Går det inte att utreda hur stor andel av omkostnadsbeloppet som avser den tidigare avyttrade fastighetsdelen, anses denna andel av omkostnadsbeloppet ha motsvarat 50 procent av ersättningen för fastighetsdelen. Den på detta sätt beräknade andelen

av omkostnadsbeloppet får dock inte överstiga omkostnadsbeloppet för hela fastigheten omedelbart innan fastighetsdelen avyttrades.

Första stycket tillämpas också om fastighetsägaren under innehavstiden har fått sådan engångsersättning för allframtidssupplåtelse som avses i 6 §.

Om fastighetsägaren under innehavstiden har avstått från mark genom marköverföring enligt fastighetsbildningslagen (1970:988), anses omkostnadsbeloppet för fastigheten ha minskat med så stor andel av omkostnadsbeloppet för den mark som fastighetsägaren avstått från som den kontanta ersättningen utgjort av den totala ersättningen för marken. Lag (2007:1419).

Skadeersättningar

26 § Om fastighetsägaren har fått skattefri försäkringsersättning eller annan skattefri skadeersättning för förbättringsarbeten eller därmed likställda reparations- och underhållsarbeten, ska utgifterna för arbetena räknas med bara till den del de inte täcks av ersättningen. Har ersättningen överstigit utgifterna, ska anskaffningsutgiften minskas med det överskjutande beloppet. Lag (2007:1419).

27 § [45 kap. 27 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2006:1520) som har trätt i kraft den 1 februari 2007.]

Kapitalvinster som omfattas av uppskov enligt äldre bestämmelser i 47 kap., den upphävda lagen (1968:276) om uppskov i vissa fall med beskattning av realisationsvinst eller den upphävda lagen (1978:970) om uppskov med beskattning av realisationsvinst skall efter denna lags ikraftträdande anses som uppskovsbelopp. T.o.m. den 31 januari 2007 hade 45 kap. 27 § följande lydelse.

27 § I 47 kap. 11 § finns bestämmelser om minskning av anskaffningsutgiften när uppskovs-avdrag har gjorts.

Om uppskov har erhållits enligt den upphävda lagen (1968:276) om uppskov i vissa fall med beskattning av realisationsvinst eller den upphävda lagen (1978:970) om uppskov med beskattning av realisationsvinst, skall anskaffningsutgiften för ersättningsfastigheten minskas med uppskovsbeloppet.

Fastigheter förvärvade före år 1952

28 § En fastighet som har förvärvats före år 1952 ska anses förvärvad den 1 januari 1952.

Som anskaffningsutgift anses 150 procent av fastighetens taxeringsvärde för år 1952. Ersättningen vid förvärvet får dock användas som anskaffningsutgift om den överstiger 150 procent av taxeringsvärdet för år 1952.

Fanns det inget taxeringsvärde fastställt för år 1952, ska ett motsvarande värde beräknas med ledning av taxeringsvärdet för den fastighet som den avyttrade fastigheten ingick i, eller det närmast därefter fastställda taxeringsvärdet.

Vid beräkningen av anskaffningsutgiften enligt denna paragraf ska hänsyn inte tas till utgifter och avdrag som avser tiden före år 1952. Lag (2007:1419).

29 § Bestämmelserna i 28 § gäller inte fastigheter utomlands. Sådana fastigheter anses i stället förvärvade den 1 januari 1952 för en ersättning som motsvarar marknadsvärdet vid samma tidpunkt. Ersättningen vid förvärvet får dock användas som anskaffningsutgift om den överstiger detta marknadsvärde.

Vid beräkningen av anskaffningsutgiften enligt denna paragraf ska hänsyn inte tas till utgifter och avdrag som avser tiden före år 1952. Lag (2007:1419).

Handelsbolags överlåtelse till underpris till delägare eller närstående

30 § Om ett svenskt handelsbolag överlåter en fastighet till en delägare i handelsbolaget eller till någon närstående till en delägare till ett pris som understiger marknadsvärdet och fastigheten blir eller kan antas komma att bli privatbostad i och med överlåtelsen, ska det anses som om den avyttrats till ett pris som motsvarar marknadsvärdet. Detsamma gäller för sådana överlåtelser när det är fråga om tomtmark som avses bli bebyggd med en privatbostad.

Första stycket gäller inte i inkomstslaget näringsverksamhet. Lag (2007:1419).

Handelsbolags avyttring med kapitalförlust till företag i intressegemenskap

31 § Bestämmelserna i 25 kap. 7, 8 och 10 §§ om att en kapitalförlust inte får dras av eller ska dras av först vid ett senare tillfälle ska tillämpas också i inkomstslaget kapital för en fysisk person som är delägare i ett svenskt handelsbolag om handelsbolaget avyttrar en näringsfastighet. Lag (2007:1419).

Underskott i näringsverksamhet

32 § I inkomstslaget kapital ska en enskild näringsidkare eller en fysisk person som är delägare i ett svenskt handelsbolag vid avyttring av en näringsfastighet göra avdrag från kapitalvinsten för underskott samma beskattningsår i den näringsverksamhet dit fastigheten hörde. Avdraget får inte överstiga kapitalvinsten, beräknad utan hänsyn till avdraget. Lag (2007:1419).

Kapitalförluster på fastigheter som ägs av handelsbolag

32 a § Om skattskyldigheten för en andel i ett svenskt handelsbolag övergår till en fysisk person i fall som avses i 25 kap. 12 § fjärde stycket får en kapitalförlust på en fastighet inte dras av. Lag (2003:224).

Kvotering i inkomstslaget kapital

33 § I inkomstslaget kapital ska tjugotvå trettiondelar av kapitalvinsten på en privatbostadsfastighet och 90 procent av kapitalvinsten på en näringsfastighet tas upp.

Uppkommer det en kapitalförlust, ska i det förra fallet 50 procent av förlusten och i det senare fallet 63 procent av förlusten dras av.

Innan kvotering görs enligt första och andra styckena, ska tidigare beviljat uppskovsbelopp återföras och avdrag för uppskovsbelopp göras enligt 47 kap. 7 eller 8 §. Lag (2007:1419).

Lag (2007:1419) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2007 hade 45 kap. 33 § första stycket följande lydelse.

33 § I inkomstslaget kapital skall två tredjedelar av kapitalvinsten på en privatbostadsfastighet och 90 procent av kapitalvinsten på en näringsfastighet tas upp.

45 kap. 33 § även ändrad genom lag (2006:1520) har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet. De nya bestämmelserna får tillämpas på avyttringar som skett under tiden 1 januari 2006–31 januari 2007 om den skattskyldige begär det. Kapitalvinster som omfattas av uppskov enligt äldre bestämmelser i 47 kap., den upphävda lagen (1968:276) om uppskov i vissa fall med beskattning av realisationsvinst eller den upphävda lagen (1978:970) om uppskov med beskattning av realisationsvinst skall efter denna lags ikraftträdande anses som uppskovsbelopp. Ändringen av 45 kap. 33 § innebar att ett nytt tredje stycke infördes.

46 kap. Avyttring av bostadsrätter

Innehåll

1 § I detta kapitel finns särskilda bestämmelser om kapitalvinst vid avyttring av privatbostadsrätter och näringsbostadsrätter. De grundläggande bestämmelserna finns i 44 kap.

2 § I 47 kap. finns bestämmelser om uppskov med beskattning av kapitalvinst för den som avyttrar en privatbostadsrätt.

När andelar ska vara privatbostadsrätter och näringsbostadsrätter

3 § Vid bedömningen av om en andel i ett företag vid tillämpning av detta kapitel är en privatbostadsrätt respektive näringsbostadsrätt, ska frågan om företaget är ett privatbostadsföretag avgöras med utgångspunkt i förhållandena vid avyttringsårets ingång. Lag (2007:1419).

Ersättning för lägenhetsutrustning eller inre reparationsfond

4 § Om den skattskyldige får särskild ersättning för lägenhetsutrustning som han äger men som skulle ha varit byggnadstillbehör enligt 2 kap. 2 § jordabalken om den hade ägts av privatbostadsföretaget, ska den särskilda ersättningen räknas in i ersättningen för bostadsrätten. Den särskilda ersättningen ska dock inte räknas in om den avser tillgångar som behandlats som inventarier i näringsverksamhet.

Sådan särskild ersättning som den skattskyldige får för andel i inre reparationsfond eller för någon annan avsättning hos privatbostadsföretaget som är avsedd för reparation och underhåll av upplåtna lägenheter, räknas inte in i ersättningen för bostadsrätten. Om någon sådan särskild ersättning inte avtalas, ska ersättningen för bostadsrätten minskas med ett belopp som motsvarar den del av avsättningen som vid avyttringen avser bostadsrätten. Lag (2007:1419).

Omkostnadsbeloppet

Anskaffningsutgiften

5 § Om bostadsrätten har förvärvats genom upplåtelse från privatbostadsföretaget, anses den insats som angetts i upplåtelseavtalet som anskaffningsutgift. Har insatsen för lägenheten sänkts efter det att bostadsrätten förvärvades, ska anskaffningsutgiften minskas med motsvarande belopp.

Med den insats som anges i upplåtelseavtalet likställs när det gäller

1. andra föreningar än bostadsrättsföreningar: den insats i föreningen som var fastställd när andelen uppläts, och

2. aktiebolag: den betalning för aktien som gjordes i anslutning till att aktien gavs ut.

Upplåtelseavgifter, överlåtelseavgifter och andra avgifter som betalades till företaget i samband med förvärvet av bostadsrätten ska också räknas in i anskaffningsutgiften. Lag (2007:1419).

6 § Särskild ersättning som den skattskyldige betalade för andel i inre reparationsfond eller för någon annan avsättning hos privatbostadsföretaget som är avsedd för reparation och underhåll av upplåtna lägenheter, räknas inte in i anskaffningsutgiften för bostadsrätten. Om någon sådan ersättning inte avtalades, ska den ersättning som den skattskyldige vid förvärvet betalade för bostadsrätten minskas med ett belopp som motsvarar den del av avsättningen som vid förvärvet avsåg bostadsrätten. Lag (2007:1419).

Kapitaltillskott

7 § Andra kapitaltillskott som har lämnats till privatbostadsföretaget under innehavstiden än insatser som anges i 5 § ska räknas in i omkostnadsbeloppet bara om tillskotten har varit avsedda att användas av företaget för amortering av lån eller för finansiering av ny-, till- eller ombyggnad på fastigheten.

Tillskotten för amorteringar anses ha uppgått till ett belopp som motsvarar bostadsrättens andel av de amorteringar som företaget har gjort under innehavstiden. Om företaget har finansierat amorteringen av ett lån genom att ta upp ett nytt lån, ska den amorteringen inte räknas med vid beräkning av den del av kapitaltillskottet som ska räknas in i omkostnadsbeloppet. Andelsförhållandena vid avyttringen avgör hur stor del av tillskotten för amorteringar som avser bostadsrätten.

För att ett tillskott för ny-, till- eller ombyggnad ska beaktas krävs att tillskottet har använts för ett bestämt byggnadsarbete och att de tillskott som bostadsrättshavare har lämnat för byggnadsarbetet i fråga sammanlagt har uppgått till minst 3 000 kronor multiplicerat med antalet deltagande bostadsrätter. Lag (2007:1419).

Förbättringsutgifter

8 § Förbättringsutgifter får beaktas vid beräkning av omkostnadsbeloppet bara för de beskattningsår då de sammanlagt har uppgått till minst 5 000 kronor.

Förbättringsutgifter hänförs normalt till det år då räkning eller faktura på det utförda arbetet har erhållits.

Sådana utgifter som vid beskattningen behandlats som utgifter i näringsverksamhet räknas inte som förbättringsutgifter.

9 § Utgifter som den skattskyldige haft för förbättring av lägenheten räknas som förbättringsutgifter.

10 § Utgifter för förbättrande reparationer och underhåll av lägenheten räknas i fråga om privatbostadsrätter som förbättringsutgifter.

Med *förbättrande reparationer och underhåll* avses här reparationer och underhåll av lägenheten som hänför sig till beskattningsåret eller något av de fem föregående beskattningsåren till den del lägenheten på grund av åtgärderna är i bättre skick vid avyttringen än vid förvärvet.

11 § Utgifter för förbättrande reparationer och underhåll räknas i fråga om näringsbostadsrätter som förbättringsutgifter, om avdragen för utgifterna

1. ska återföras i inkomstslaget näringsverksamhet enligt 26 kap. 10 § på grund av avyttringen, eller

2. återfördes i inkomstslaget näringsverksamhet enligt 26 kap. 11 eller 13 § därför att en bostadsrätt som tidigare varit näringsbostadsrätt blivit privatbostadsrätt.

Bestämmelserna i 8 § gäller inte för sådana utgifter som avses i första stycket. Lag (2007:1419).

12 § Om särskild ersättning för lägenhetsutrustning ska räknas in i ersättningen för en bostadsrätt enligt bestämmelserna i 4 § första stycket, gäller följande.

Har utrustningen förvärvats tillsammans med bostadsrätten, ska utgiften för utrustningen räknas in i anskaffningsutgiften för bostadsrätten.

Har utrustningen i stället förvärvats under innehavstiden, anses utgiften för utrustningen som en utgift för förbättring eller för reparation eller underhåll av lägenheten. Om utgiften får räknas med i omkostnadsbeloppet avgörs enligt bestämmelserna i 8–11 §§. Lag (2007:1419).

13 § [46 kap. 13 § och rubriken närmast före har upphört att gälla enligt lag (2006:1520) som har trätt i kraft den 1 februari 2007.]

Kapitalvinster som omfattas av uppskov enligt äldre bestämmelser i 47 kap., den upphävda lagen (1968:276) om uppskov i vissa fall med beskattning av realisationsvinst eller den upphävda lagen (1978:970) om uppskov med beskattning av realisationsvinst skall efter denna lags ikraftträdande anses som uppskopsbelopp. T.o.m. den 31 januari 2007 hade 46 kap. 13 § följande lydelse.

13 § I 47 kap. 11 § finns bestämmelser om minskning av anskaffningsutgiften när uppskopsavdrag har gjorts.

Bostadsrätter förvärvade före år 1974

14 § En bostadsrätt som har förvärvats före år 1974 ska anses förvärvad den 1 januari 1974.

Som anskaffningsutgift anses 150 procent av bostadsrättens andel av privatbostadsföretagets behållna förmögenhet nämnda dag. Förmögenheten ska beräknas med utgångspunkt i taxeringsvärdet på företagets fastighet för år 1974 och med hänsyn till företagets övriga tillgångar och skulder enligt bokslutet för det räkenskapsår som avslutats närmast före ingången av år 1974. Fanns det inget taxeringsvärde fastställt för år 1974, beräknas ett motsvarande värde med ledning av det taxeringsvärde som fastställts närmast därefter.

Ersättningen vid förvärvet får dock användas som anskaffningsutgift, om den överstiger 150 procent av andelen i företagets behållna förmögenhet den 1 januari

1974. När ersättningen ska bestämmas bortses i detta fall från om det vid förvärvet av lägenheten fanns en inre reparationsfond eller en annan avsättning hos företaget som är avsedd för reparation och underhåll av upplåtna lägenheter.

Vid beräkningen av omkostnadsbeloppet enligt denna paragraf ska hänsyn inte tas till utgifter och avdrag som avser tiden före år 1974. Lag (2007:1419).

Handelsbolags överlåtelse till underpris till delägare eller närstående

15 § Om ett svenskt handelsbolag överlåter en bostadsrätt till en delägare i handelsbolaget eller till någon närstående till en delägare till ett pris som understiger marknadsvärdet och bostadsrätten blir eller kan antas komma att bli privatbostad i och med överlåtelsen, ska det anses som om den avyttrats till ett pris som motsvarar marknadsvärdet.

Första stycket gäller inte i inkomstslaget näringsverksamhet. Lag (2007:1419).

Handelsbolags avyttring med kapitalförlust till företag i intressegemenskap

16 § Bestämmelserna i 25 kap. 7, 8 och 10 §§ om att en kapitalförlust inte får dras av eller ska dras av först vid ett senare tillfälle ska tillämpas också i inkomstslaget kapital för en fysisk person som är delägare i ett svenskt handelsbolag om handelsbolaget avyttrar en näringsbostadsrätt. Lag (2007:1419).

Underskott i näringsverksamhet

17 § I inkomstslaget kapital ska en enskild näringsidkare eller en fysisk person som är delägare i ett svenskt handelsbolag vid avyttring av en näringsbostadsrätt göra avdrag från kapitalvinsten för underskott samma beskattningsår i den näringsverksamhet dit bostadsrätten hörde. Detta gäller inte till den del underskottet ska dras av enligt 45 kap. 32 § från kapitalvinst som avser en näringsfastighet. Avdraget får inte överstiga kapitalvinsten, beräknad utan hänsyn till avdraget. Lag (2007:1419).

Kvotering i inkomstslaget kapital

18 § I inkomstslaget kapital ska tjugotvå trettiondelar av kapitalvinsten på en privatbostadsrätt och 90 procent av kapitalvinsten på en näringsbostadsrätt tas upp.

Uppkommer det en kapitalförlust, ska i det förra fallet 50 procent av förlusten och i det senare fallet 63 procent av förlusten dras av.

Innan kvotering görs enligt första och andra styckena, ska tidigare beviljat uppskovsbelopp återföras och avdrag för uppskovsbelopp göras enligt 47 kap. 7 eller 8 §. Lag (2007:1419).

Lag (2007:1419) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2007 hade 46 kap. 18 § första stycket följande lydelse.

318 *Inkomstskattelag, 46 kap.*

18 § I inkomstslaget kapital skall två tredjedelar av kapitalvinsten på en privatbostadsrätt och 90 procent av kapitalvinsten på en näringsbostadsrätt tas upp.

46 kap. 18 § även ändrad genom lag (2006:1520) som har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet. De nya bestämmelserna får tillämpas på avyttringar som skett under tiden 1 januari 2006–31 januari 2007 om den skattskyldige begär det. Kapitalvinster som omfattas av uppskov enligt äldre bestämmelser i 47 kap., den upphävda lagen (1968:276) om uppskov i vissa fall med beskattning av realisationsvinst eller den upphävda lagen (1978:970) om uppskov med beskattning av realisationsvinst skall efter denna lags ikraftträdande anses som uppskovsbelopp. Ändringen av 46 kap. 18 § innebar att ett nytt tredje stycke infördes.

47 kap. Uppskovsbelopp

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om avdrag för uppskovsbelopp vid avyttring av en privatbostadsfastighet eller privatbostadsrätt och om hur uppskovsbeloppet beaktas vid en senare avyttring. Lag (2006:1520).

Lag (2006:1520) har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet. De nya bestämmelserna får tillämpas på avyttringar som skett under tiden 1 januari 2006–31 januari 2007 om den skattskyldige begär det. Kapitalvinster som omfattas av uppskov enligt äldre bestämmelser i 47 kap., den upphävda lagen (1968:276) om uppskov i vissa fall med beskattning av realisationsvinst eller den upphävda lagen (1978:970) om uppskov med beskattning av realisationsvinst skall efter denna lags ikraftträdande anses som uppskovsbelopp. Ändringen av 47 kap. 1 § innebar att "uppskovs-avdrag" ersattes av "avdrag för uppskovsbelopp".

Förutsättningar för avdrag för uppskovsbelopp

Villkor

2 § En skattskyldig får göra avdrag för uppskovsbelopp om han

1. tar upp kapitalvinst på grund av avyttring som omfattar en ursprungsbostad,
2. har förvärvat eller tänker förvärva en ersättningsbostad, och
3. har bosatt sig eller tänker bosätta sig i ersättningsbostaden.

I 14 och 15 §§ finns särskilda bestämmelser om dödsbos rätt till avdrag för uppskovsbelopp när den som avyttrat sin bostad dör innan förutsättningarna för avdrag uppkommer.

Om avräkning har skett enligt ett skatteavtal eller enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt, får avdrag för uppskovsbelopp göras bara om för den del av kapitalvinsten på vilken skatt belöper. Lag (2006:1520).

Lag (2006:1520) har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet. För övergångsbestämmelser i övrigt se under 47 kap. 1 §. T.o.m. den 31 januari 2007 hade 47 kap. 2 § följande lydelse.

2 § En skattskyldig får göra uppskovsavdrag om han

1. tar upp kapitalvinst på grund av avyttring som omfattar en ursprungsbostad,
2. har förvärvat eller tänker förvärva en ersättningsbostad, och
3. har bosatt sig eller tänker bosätta sig i ersättningsbostaden.

I 14 och 15 §§ finns särskilda bestämmelser om dödsbos rätt till uppskovsavdrag när den som avyttrat sin bostad dör innan förutsättningarna för avdrag uppkommer.

Ursprungsbostad

3 § Med *ursprungsbostad* avses en sådan privatbostad i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som vid avyttringen är den skattskyldiges permanentbostad.

Med *permanentbostad* avses en bostad där den skattskyldige varit bosatt

1. under minst ett år närmast före avyttringen, eller
2. under minst tre av de senaste fem åren.

Om den skattskyldige förvärvar en ny bostad innan han avyttrar den tidigare bostaden, ska frågan om den tidigare bostaden är hans permanentbostad avgöras med utgångspunkt i förhållandena när den nya bostaden förvärvas, om han begär detta.

En bostad som vid avyttringen ägs av ett dödsbo kan inte vara ursprungsbostad. Lag (2007:1419).

47 kap. 3 § även ändrad genom lag (2006:1520) som har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet. För övergångsbestämmelser i övrigt se under 47 kap. 1 §. Ändringen av 47 kap. 3 § första stycket innebar att "Sverige" ersattes med "en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet".

4 § En privatbostad i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet räknas som ursprungsbostad även om den inte är permanentbostad, om den skattskyldige är bosatt i bostaden men ännu inte har bott där ett år och

1. den tas i anspråk genom expropriation eller liknande förfarande,
2. den annars avyttras under sådana förhållanden att det måste anses som en tvångsavyttring och det inte skäligen kan antas att den skulle ha avyttrats även om det inte hade funnits något tvång, eller
3. den avyttras till en stat som avses i denna paragraf därför att det på grund av flygbuller inte går att bo i den utan påtaglig olägenhet. Lag (2007:350).

*Lag (2007:350) har trätt i kraft den 1 juli 2007 och tillämpas första gången vid **2008 års taxering**. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i bilagorna 6 a.1, 6 a.2, 24.1, 24.2, 37.1 och 37.2 i sina nya lydelse för den del av beskattningsåret som avser tid före ikraftträdandet men efter den 31 december 2006. På begäran av skattskyldig tillämpas dock bilagorna i sina äldre lydelse på den del av beskattningsåret som avser tid före ikraftträdandet men efter den 31 december 2006. Ändringen av 47 kap. 4 § första stycket 3 innebar att "första stycket" ersattes med "denna paragraf" och ändringen av tredje stycket att "staten" ersattes med "en stat som avses i första stycket".*

47 kap. 4 § även ändrad genom lag (2006:1520) som har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet. För övergångsbestämmelser i övrigt se under 47 kap. 1 §. Ändringen av 47 kap. 4 § första stycket innebar att "Sverige" ersattes med "en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet" och ändringen av tredje stycket att "staten" ersattes med "en stat som avses i första stycket".

Ersättningsbostad

5 § Med ersättningsbostad avses en tillgång i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som vid förvärvet är

1. småhus med mark som är småhusenhet,
2. småhus på annans mark,
3. småhus som är inrättat till bostad åt en eller två familjer med tillhörande tomtmark på lantbruksenhet,
4. tomt om där uppförs ett småhus som avses i 1 eller 3, eller
5. bostad i ett privatbostadsföretag.
6. ägarlägenhet som utgör ägarlägenhetsenhet, eller
7. tomt om där uppförs en ägarlägenhet som avses i 6. Lag (2009:107).

Lag (2009:107) har trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Ändringen av 47 kap. 5 § innebär att två nya punkter 6 och 7 infördes.

47 kap. 5 § även ändrad genom lag (2006:1520) som har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet. För övergångsbestämmelser i övrigt se under 47 kap. 1 §. Ändringen av 47 kap. 5 § första stycket innebär att "Sverige" ersattes med "en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet".

5 a § Som ersättningsbostad räknas inte en bostad som förvärvas tidigare än året före eller senare än året efter det år då ursprungsbostaden avyttras.

En fastighet som förvärvas tidigare än året före det år då ursprungsbostaden avyttras räknas dock som ersättningsbostad om den skattskyldige utför en ny-, till- eller ombyggnad på fastigheten under tiden mellan den 1 januari året före det år då ursprungsbostaden avyttras och den 2 maj andra året efter avyttringen. Fastigheten ska i sådana fall anses förvärvad den 1 januari året före det år då ursprungsbostaden avyttras. Lag (2007:1419).

5 b § Vid tillämpningen av 5 § 5 ska en ekonomisk förening eller ett aktieföretag som inte uppfyller villkoren i 2 kap. 17 § för att vara ett privatbostadsföretag jämföras med ett sådant företag, om

1. företaget tillhandahåller bostäder åt sina medlemmar eller delägare i byggnader som ägs av företaget, och
2. den förvärvade bostaden är belägen i en fastighet som ägs av företaget, och
 - kommunal fastighetsavgift enligt bestämmelserna i 6 § lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift inte ska tas ut på fastighetens bostadsdel, eller
 - byggnaden på fastigheten ännu inte åsatts värdeår.

Är fastigheten belägen utomlands, ska prövning enligt första stycket göras som om fastigheten hade varit belägen i Sverige. Lag (2007:1419).

Lag (2007:1419) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2007 hade 47 kap. 5 b § 2 följande lydelse.

2. den förvärvade bostaden är belägen i en fastighet som ägs av företaget, och
 - fastighetsskatt enligt bestämmelserna i 3 § andra stycket lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt inte skall tas ut på fastighetens bostadsdel, eller

322 Inkomstskattelag, 47 kap.

- byggnaden på fastigheten ännu inte åsatts värdeår.

Är fastigheten belägen utomlands, skall prövning enligt första stycket göras som om fastigheten hade varit belägen i Sverige.

Lag (2006:1520) har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet. För övergångsbestämmelser i övrigt se under 47 kap. 1 §. T.o.m. den 31 januari 2006 hade 47 kap. 5 b § följande lydelse.

5 b § Vid tillämpningen av 5 § 5 skall en svensk ekonomisk förening eller ett svenskt aktiebolag som inte uppfyller villkoren i 2 kap. 17 § för att vara ett privatbostadsföretag jämföras med ett sådant företag, om

1. företaget tillhandahåller bostäder åt sina medlemmar eller delägare i byggnader som ägs av företaget, och

2. den förvärvade bostaden är belägen i en fastighet som ägs av företaget, och

- fastighetsskatt enligt bestämmelserna i 3 § andra stycket lagen (1984:1052) om statlig fastighets-skatt inte skall tas ut på fastighetens bostadsdel, eller

- byggnaden på fastigheten ännu inte åsatts värdeår. Lag (2003:1206).

Beloppsgränser

6 § Avdrag för ett uppskovsbelopp får inte understiga 50 000 kronor. Vid expropriation och andra förfaranden som avses i 4 § 1–3 får avdrag dock göras om avdraget uppgår till minst 10 000 kronor. Lag (2009:1409).

Lag (2009:1409) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 47 kap. 6 § följande lydelse.

6 § Avdrag för ett uppskovsbelopp får inte understiga 50 000 kronor. I fall som avses i 4 § får avdrag dock göras om vinsten uppgår till minst 10 000 kronor. Lag (2006:1520).

47 kap. 6 § även ändrad genom Lag (2006:1520) som har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet. För övergångsbestämmelser i övrigt se under 47 kap. 1 §. T.o.m. den 31 januari 2007 hade 47 kap. 6 § följande lydelse.

6 § Uppskovsavdrag får bara göras om kapitalvinsten uppgår till minst 50 000 kronor. I fall som avses i 4 § får uppskovsavdrag dock göras om vinsten uppgår till minst 10 000 kronor.

Beräkning av uppskovsbelopp

7 § Om den skattskyldige förvärvar en ersättningsbostad före utgången av det år då han avyttrar ursprungsbostaden och bosätter sig där senast den 2 maj året därefter, beräknas uppskovsbeloppet på följande sätt.

1. Om ersättningen för ersättningsbostaden är minst lika stor som ersättningen för ursprungsbostaden, motsvarar uppskovsbeloppet kapitalvinsten ökad med tidigare uppskovsbelopp.

2. Om ersättningen för ursprungsbostaden överstiger ersättningen för ersättningsbostaden, motsvarar uppskovsbeloppet kapitalvinsten ökad med tidigare uppskovsbelopp och minskad med skillnaden mellan ersättningen för ursprungsbostaden samt ersättningen för ersättningsbostaden.

3. Om ersättningsbostaden är en fastighet och om den skattskyldige har haft eller avser att ha utgifter för ny-, till- eller ombyggnad av ersättningsbostaden

under tiden mellan den 2 maj året efter det år då han avyttrade ursprungsbostaden och den 2 maj andra året efter avyttringen, motsvarar uppskovsbeloppet kapitalvinsten ökad med tidigare uppskovsbelopp, om den skattskyldige begär det.

Ett uppskovsbelopp enligt första stycket får inte överstiga ett belopp som motsvarar 1 450 000 kronor multiplicerat med den skattskyldiges andel av bostaden. Överskjutande del ska tas upp till beskattning. Lag (2009:1409).

Lag (2009:1409) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. Bestämmelsen i 47 kap. 7 § i sin nya lydelse tillämpas på avyttringar som skett efter den 31 december 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 47 kap. 7 § andra stycket följande lydelse.

Ett uppskovsbelopp enligt första stycket får inte överstiga ett belopp som motsvarar 1 600 000 kronor multiplicerat med den skattskyldiges andel av bostaden. Överskjutande del ska tas upp till beskattning.

47 kap. 7 § även ändrad genom lag (2007:1419) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. 47 kap. 7 § i sin nya lydelse tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2007 hade 47 kap. 7 § första stycket 2 följande lydelse.

2. Om ersättningen för ersättningsbostaden understiger ersättningen för ursprungsbostaden, motsvarar uppskovsbeloppet så stor del av den del av kapitalvinsten ökad med tidigare uppskovsbelopp som ersättningen för ersättningsbostaden utgör av ersättningen för ursprungsbostaden. Beloppet skall alltså beräknas enligt följande formel:

$$(\text{kapitalvinsten} + \text{tidigare uppskovsbelopp}) \times \frac{\text{ersättningen för ersättningsbostaden}}{\text{ersättningen för ursprungsbostaden}}$$

8 § Om den skattskyldige inte förvärvar en ersättningsbostad före utgången av det år då han avyttrar ursprungsbostaden eller inte bosätter sig på en ersättningsbostad senast den 2 maj året därefter, motsvarar uppskovsbeloppet kapitalvinsten ökad med tidigare uppskovsbelopp.

Ett uppskovsbelopp enligt första stycket får inte överstiga ett belopp som motsvarar 1 450 000 kronor multiplicerat med den skattskyldiges andel av bostaden. Överskjutande del ska tas upp till beskattning. Lag (2009:1409).

Lag (2009:1409) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. Bestämmelsen i 47 kap. 8 § i sin nya lydelse tillämpas på avyttringar som skett efter den 31 december 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 47 kap. 8 § andra stycket följande lydelse.

Ett uppskovsbelopp enligt första stycket får inte överstiga ett belopp som motsvarar 1 600 000 kronor multiplicerat med den skattskyldiges andel av bostaden. Överskjutande del ska tas upp till beskattning.

47 kap. 8 § även ändrad genom lag (2007:1419) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. 47 kap. 8 § i sin nya lydelse tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet. Ändringen av 47 kap. 8 § innebar att ett nytt andra stycke infördes.

Beskattning av uppskovsbelopp

9 § Om den skattskyldige har fått ett avdrag för uppskovsbelopp enligt 7 § första stycket 3 eller 8 §, ska uppskovsbeloppet återföras till beskattning nästa år.

Om den skattskyldige senast året efter det år då han avyttrade ursprungsbostaden förvärvar en ersättningsbostad och bosätter sig där senast den 2 maj andra året efter avyttringen, gäller dock följande.

1. Om ersättningen för ersättningsbostaden är minst lika stor som ersättningen för ursprungsbostaden, behöver ingen del av uppskovsbeloppet återföras till beskattning.

2. Om ersättningen för ursprungsbostaden överstiger ersättningen för ersättningsbostaden, får uppskovsbeloppet inte överstiga ett belopp som uppgår till föregående års kapitalvinst ökad med tidigare uppskovsbelopp och minskad med skillnaden mellan ersättningen för ursprungsbostaden samt ersättningen för ersättningsbostaden. Överskjutande del ska återföras till beskattning. Lag (2007:1419).

Lag (2007:1419) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. 47 kap. 9 § i sin nya lydelse tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet. Ändringen av 47 kap. 9 § innebär att ett nytt andra stycke infördes. T.o.m. den 31 december 2007 hade 47 kap. 9 § följande lydelse.

9 § Om den skattskyldige har fått ett avdrag för uppskovsbelopp enligt 7 § 3 eller 8 §, skall uppskovsbeloppet återföras till beskattning nästa år.

Om den skattskyldige senast året efter det år då han avyttrade ursprungsbostaden förvärvar en ersättningsbostad och bosätter sig där senast den 2 maj andra året efter avyttringen, gäller dock följande.

1. Om ersättningen för ersättningsbostaden är minst lika stor som ersättningen för ursprungsbostaden, behöver ingen del av uppskovsbeloppet återföras till beskattning.

2. Om ersättningen för ersättningsbostaden understiger ersättningen för ursprungsbostaden, får uppskovsbeloppet inte överstiga den del som ersättningen för ersättningsbostaden utgör av ersättningen för ursprungsbostaden, enligt följande formel:

$$\text{uppskovsbeloppet} \times \frac{\text{ersättningen för ersättningsbostaden}}{\text{ersättningen för ursprungsbostaden}}$$

Överskjutande del av uppskovsbeloppet skall återföras till beskattning. Lag (2006:1520).

47 kap. 9 § även ändrad genom lag (2006:1520) som har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet. För övergångsbestämmelser i övrigt se under 47 kap. 1 §. T.o.m. den 31 januari 2007 hade 47 kap. 9 § följande lydelse.

9 § Om ett uppskovsavdrag har gjorts enligt 7 § fjärde stycket eller 8 §, skall avdraget återföras nästa år.

Om den skattskyldige senast året efter det år då han avyttrade ursprungsbostaden förvärvar en ersättningsbostad och bosätter sig där senast den 2 maj andra året efter avyttringen, gäller dock följande.

Om ersättningen för ersättningsbostaden är minst lika stor som ersättningen för ursprungsbostaden, skall ingen del av uppskovsavdraget återföras.

Om ersättningen för ersättningsbostaden understiger ersättningen för ursprungsbostaden, skall uppskovsavdraget återföras sedan det minskats med så stor del av detta som ersättningen för ersättningsbostaden utgör av ersättningen för ursprungsbostaden.

Avdraget skall alltså återföras med ett belopp som beräknas enligt följande formel:

$$\text{uppskovsavdraget} - \text{uppskovsavdraget} \times \frac{\text{ersättningen för ersättningsbostaden}}{\text{ersättningen för ursprungsbostaden}}$$

Lag (2003:1206).

9 a § Ett uppskovsbelopp får uppgå till ett lägre belopp än vad som följer av 7 § första stycket 1–2 och 9 § om den skattskyldige begär det, dock lägst belopp enligt 6 §.

Om den skattskyldige begär det, ska hela eller en del av uppskovsbeloppet återföras till beskattning. Återföring av en del av ett uppskovsbelopp får dock ske med lägst 20 000 kronor per år. Lag (2006:1520).

Lag (2007:1419) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. 47 kap. 9 a § i sin nya lydelse tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet. Ändringen av 47 kap. 9 a § första stycket innebär att "7 § 1–2" ersättes av "7 § första stycket 1–2".

10 § [47 kap. 10 § har upphört att gälla genom lag (2009:1409) som har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.]

T.o.m. den 31 december 2009 hade 47 kap. 10 § följande lydelse.

10 § När ett uppskovsavdrag helt eller delvis återförs till beskattning enligt 9 §, ska också ett särskilt tillägg tas upp som motsvarar tio procent av det återförda belopp som ska tas upp. Lag (2007:1419).

11 § Vid avyttring av ersättningsbostaden ska uppskovsbeloppet återföras till beskattning.

Vid avyttring av en del av ersättningsbostaden, ska den del av uppskovsbeloppet som belöper sig på den avyttrade delen återföras till beskattning. Det återförda beloppet ska motsvara den del av uppskovsbeloppet som ersättningen för den avyttrade delen utgör av marknadsvärdet på hela tillgången. Återföringen ska alltså beräknas enligt följande formel:

$$\text{uppskovsbeloppet} \times \frac{\text{ersättningen för den avyttrade delen}}{\text{marknadsvärdet på hela tillgången}}$$

Med avyttring likställs vid tillämpningen av denna paragraf när bostaden övergår till någon annan genom arv, testamente, gåva eller bodelning. Avyttring anses dock inte ha skett vid övergång genom arv eller testamente till en make eller en sambo eller ett hemmavarande barn under 18 år. Avyttring anses inte heller ha skett vid övergång genom bodelning med anledning av upphörande av ett samboförhållande, äktenskapsskillnad eller makens eller sambons död. När avyttring anses ha skett enligt detta stycke av en del av bostaden, ska i stället för vad som sägs i andra stycket den återförda delen av uppskovsbeloppet motsvara den del av uppskovsbeloppet som marknadsvärdet på den avyttrade delen utgör av marknadsvärdet på hela tillgången. Återföringen ska alltså i sådant fall beräknas enligt följande formel:

$$\text{uppskovsbeloppet} \times \frac{\text{marknadsvärdet på den avyttrade delen}}{\text{marknadsvärdet på hela tillgången}}$$

Lag (2007:1419).

Lag (2007:1419) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Ändringen innebar att ett nytt tredje stycke infördes.

47 kap. 11 § även ändrad genom lag (2006:1520) som har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet. För övergångsbestämmelser i övrigt se under 47 kap. 1 §. T.o.m. den 31 januari 2007 hade 47 kap. 11 § följande lydelse.

11 § Om ett uppskovsavdrag har gjorts, skall anskaffningsutgiften vid avyttring av ersättningsbostaden minskas med ett belopp som motsvarar kapitalvinsten när ursprungsbostaden avyttrades, om ersättningen för ersättningsbostaden var minst lika stor som ersättningen för ursprungsbostaden.

Understeg ersättningen för ersättningsbostaden ersättningen för ursprungsbostaden, skall anskaffningsutgiften minskas med så stor del av kapitalvinsten för ursprungsbostaden som ersättningen för ersättningsbostaden utgjorde av ersättningen för ursprungsbostaden.

11 a § Bestämmelserna om uppskovsbelopp tillämpas på motsvarande sätt även då kapitalvinstberäkning inte ska göras.

Ett återfört uppskovsbelopp ska tas upp till beskattning enligt 45 kap. 33 § eller 46 kap. 18 § om ersättningsbostaden utgör sådan bostad som anges i dessa bestämmelser. Om ersättningsbostaden inte utgör sådan bostad, ska ett återfört uppskovsbelopp tas upp till beskattning enligt bestämmelserna i 48 kap.

Om en begränsat skattskyldig avyttrar en utomlands belägen ersättningsbostad med en kapitalförlust och ska återföra ett uppskovsbelopp, ska uppskovsbeloppet reduceras med kapitalförlusten innan uppskovsbeloppet tas upp till beskattning enligt andra stycket. Lag (2007:1419).

47 kap. 11 a § även ändrad genom lag (2006:1520) som har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet. För övergångsbestämmelser i övrigt se under 47 kap. 1 §.

Schablonintäkt

11 b § Den som har ett uppskovsbelopp ska ta upp en schablonintäkt. Intäkten ska beräknas till 1,67 procent av uppskovsbeloppets storlek vid beskattningsårets ingång. Lag (2009:1409).

Lag (2009:1409) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 47 kap. 11 b § följande lydelse.

11 b § Den som har en ersättningsbostad med ett uppskovsbelopp ska ta upp en schablonintäkt. Intäkten ska beräknas till 1,67 procent av uppskovsbeloppets storlek vid beskattningsårets ingång.

En schablonintäkt enligt första stycket ska inte beräknas på en sådan del av ett uppskovsbelopp som ska återföras enligt 9 §.

Lag (2007:1419) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

Beräkning av ersättningarna

12 § Vid jämförelse mellan ersättningen för ursprungsbostaden och ersättningen för ersättningsbostaden ska hänsyn tas till försäljnings- och inköpsprovision, stämpelskatt och liknande utgifter. Lag (2007:1419).

13 § Är ersättningsbostaden en fastighet ska ersättningen för ersättningsbostaden också ökas med utgifter för ny-, till- eller ombyggnad under tiden mellan förvärvet av ersättningsbostaden och den dag då bosättning senast ska ha skett enligt bestämmelserna i 7 eller 9 §. Lag (2007:1419).

13 a § I de fall som avses i 5 a § andra stycket ska bara utgifter för ny-, till- eller ombyggnaden räknas som ersättning för ersättningsbostaden. Lag (2007:1419).

Dödsfall efter avyttring av ursprungsbostaden

14 § Om en skattskyldig som har avyttrat en ursprungsbostad dör innan han har förvärvat en ersättningsbostad, har dödsboet rätt till avdrag enligt bestämmelserna i detta kapitel, om en efterlevande make eller sambo uppfyller de villkor i fråga om förvärv av en ersättningsbostad och bosättning där som skulle ha gällt för den döde.

Om en skattskyldig som har avyttrat en ursprungsbostad och förvärvat en ersättningsbostad dör innan han har bosatt sig i ersättningsbostaden, har dödsboet rätt till avdrag enligt bestämmelserna i detta kapitel, om en efterlevande make eller sambo bosätter sig i ersättningsbostaden och den då ägs av dödsboet eller genom arv, testamente eller bodelning övergått till den efterlevande.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller bara om den efterlevandes bosättning i ursprungsbostaden uppfyller bosättningskraven i 3 eller 4 §.

15 § Om ett dödsbo begär avdrag för uppskovsbelopp och en efterlevande make eller sambo enligt 14 § förvärvat en ersättningsbostad, krävs den efterlevandes samtycke för att bostaden ska anses som ersättningsbostad. Lag (2007:1419).

47 kap. 15 § även ändrad genom lag (2006:1520) som har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet. För övergångsbestämmelser i övrigt se under 47 kap. 1 §. Ändringen av 47 kap. 15 § innebär att "uppskovsavdrag" ersatts med "avdrag för uppskovsbelopp".

48 kap. Avyttring av delägarätter och fordringsrätter

Innehåll

1 § I detta kapitel finns särskilda bestämmelser om kapitalvinst vid avyttring av delägarätter och fordringsrätter. Vidare finns bestämmelser om förpliktelser vars underliggande tillgångar består av delägarätter eller fordringsrätter. De grundläggande bestämmelserna finns i 44 kap.

I 42 kap. 15 a § finns bestämmelser om att kapitalvinster på andelar i onoterade företag i vissa fall ska tas upp till fem sjättedelar.

I 47 kap. 11 a § finns bestämmelser om beskattning av återfört uppskovsbelopp som ska tas upp enligt detta kapitel. Lag (2006:1520). Lag (2007:1419).

48 kap. 1 § även ändrad genom lag (2006:1520) som har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet. De nya bestämmelserna får tillämpas på avyttringar som skett under tiden 1 januari 2006–31 januari 2007 om den skattskyldige begär det. Kapitalvinster som omfattas av uppskov enligt äldre bestämmelser i 47 kap., den upphävda lagen (1968:276) om uppskov i vissa fall med beskattning av realisationsvinst eller den upphävda lagen (1978:970) om uppskov med beskattning av realisationsvinst skall efter denna lags ikraftträdande anses som uppskovsbelopp. Ändringen av 48 kap. 1 § innebar att tredje stycket infördes.

Definitioner

Delägarätter

2 § Med *delägar rätt* avses

- aktie,
- rätt på grund av teckning av aktier,
- teckningsrätt,
- fondaktierätt,
- andel i en investeringsfond,
- andel i en ekonomisk förening, och
- annan tillgång med liknande konstruktion eller verkningssätt.

Bestämmelserna om delägarätter ska tillämpas också på

- vinstandelsbevis och kapitalandelsbevis som avser lån i svenska kronor,
- konvertibel i svenska kronor,
- inlösenrätt och säljrätt som avser aktier,
- termin och option vars underliggande tillgångar består av aktier eller termin och option som avser aktieindex, och

- annan tillgång med liknande konstruktion eller verkningssätt.

Andel i privatbostadsföretag anses inte som delägar rätt. Lag (2007:1419).

*48 kap. 2 § även ändrad genom lag (2005:1142) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid **2007 års taxering**. Har beskattningsåret påbörjats före ikraft-*

trädandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2005 hade 48 kap. 2 § följande lydelse.

2 § Med *delägarrätt* avses

- aktie,
 - rätt på grund av teckning av aktier,
 - teckningsrätt,
 - delrätt,
 - andel i en investeringsfond,
 - andel i en ekonomisk förening, och
 - annan tillgång med liknande konstruktion eller verkningssätt.
- Bestämmelserna om delägarrätter skall tillämpas också på
- vinstandelsbevis som avser lån i svenska kronor,
 - konvertibelt skuldebrev i svenska kronor,
 - termin och option vars underliggande tillgångar består av aktier eller termin och option som avser aktieindex, och
 - annan tillgång med liknande konstruktion eller verkningssätt.
- Andel i privatbostadsföretag anses inte som delägarrätt. Lag (2004:66).

Fordringsrätter

3 § Med *svensk fordringsrätt* avses fordran i svenska kronor.

Bestämmelserna om svenska fordringsrätter ska tillämpas också på termin, option och liknande avtal vars underliggande tillgångar kan hänföras till fordran i svenska kronor eller termin, option och liknande avtal som avser ränteindex.

Som fordringsrätt räknas inte en tillgång

- som enligt 2 § första stycket är en delägarrätt, eller
- på vilken bestämmelserna om delägarrätter enligt 2 § andra stycket ska tillämpas. Lag (2007:1419).

4 § Med *utländsk fordringsrätt* avses fordran i utländsk valuta.

Bestämmelserna om utländska fordringsrätter ska tillämpas också på

- utländsk valuta, och
- termin, option och liknande avtal vars underliggande tillgångar kan hänföras till utländsk valuta, fordran i utländsk valuta eller termin, option och liknande avtal som avser index beroende av sådan valuta. Lag (2007:1419).

Marknadsnotering

5 § En delägarrätt eller fordringsrätt anses marknadsnoterad om den är upptagen till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller, utan att vara upptagen till handel på en sådan marknad, är föremål för kontinuerlig allmänt tillgänglig notering på grundval av marknadsmässig omsättning. Lag (2007:552).

Lag (2007:552) har trätt i kraft den 1 november 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 oktober 2007 hade 48 kap. 5 § följande lydelse.

5 § En delägar rätt eller fordringsrätt anses marknadsnoterad om den är noterad på svensk eller utländsk börs eller, utan att vara noterad på börs, är föremål för kontinuerlig allmänt tillgänglig notering på grundval av marknadsmässig omsättning.

Undantag från skatteplikt

6 § Kapitalvinster på sådan utländsk valuta eller fordran i utländsk valuta som är avsedd för den skattskyldiges personliga levnadskostnader under en tillfällig vistelse utomlands ska inte tas upp. Lag (2007:1419).

6 a § Kapitalvinst som uppkommer då ett aktiebolag som avses i 19 kap. 13 § aktiebolagslagen (2005:551) eller 6 a kap. 3 § första stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) avyttrar egna aktier ska inte tas upp. Detsamma gäller för vinst då bolaget utfärdar eller avyttrar optioner, terminer eller liknande instrument vars underliggande tillgångar består av sådana aktier. Lag (2007:1419).

48 kap. 6 a § även ändrad genom lag (2005:1142) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2005 hade 48 kap. 6 a § följande lydelse.

6 a § Kapitalvinst som uppkommer då ett aktiebolag som avses i 7 kap. 3 § första stycket aktiebolagslagen (1975:1385) eller 6 a kap. 3 § första stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) avyttrar egna aktier skall inte tas upp. Detsamma gäller för vinst då bolaget utfärdar eller avyttrar optioner, terminer eller liknande instrument vars underliggande tillgångar består av sådana aktier. Lag (2000:78).

6 b § Kapitalvinst som uppkommer då ett aktiebolag löser in ett kapitalandelsbevis som bolaget ställt ut, ska inte tas upp hos bolaget. Lag (2007:1419).

48 kap. 6 b § även ändrad genom lag (2005:1142) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet.

Omkostnadsbeloppet

Genomsnittsmetoden

7 § Vid beräkningen av omkostnadsbeloppet ska det genomsnittliga omkostnadsbeloppet för samtliga delägar rätter eller fordringsrätter av samma slag och sort som den avyttrade användas. Det genomsnittliga omkostnadsbeloppet ska beräknas med hänsyn till inträffade förändringar i innehavet.

Om en andel i en investeringsfond är förvaltarregistrerad enligt 4 kap. 12 § lagen (2004:46) om investeringsfonder, ska vid tillämpning av genomsnittsmetoden enligt första stycket bortses från andra andelar i samma fond som är registrerade i annan förvaltares eller andelsinnehavarens eget namn.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i första stycket ska näringsbetingade andelar och näringsbetingade aktiebaserade delägar rätter som uppfyller villkoren

om innehavstid i 25 a kap. 6 eller 7 § om de avyttras eller hade avyttrats vid den tidpunkt som bedömningen avser, inte anses vara av samma slag och sort som andra näringsbetingade andelar och näringsbetingade aktiebaserade delägarätter i det aktuella företaget.

I 18 c §, 48 a kap. 16 § och 49 kap. 29 § finns ytterligare undantag från bestämmelsen i första stycket som gäller partiella fissioner, andelsbyten med framskjuten beskattning och uppskovsgrundande andelsbyten. Lag (2007:1419).

48 kap. 7 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 48 kap. 7 § fjärde stycket följande lydelse.

I 48 a kap. 16 § och 49 kap. 29 § finns ytterligare två undantag från bestämmelsen i första stycket som gäller andelsbyten med framskjuten beskattning och uppskovsgrundande andelsbyten.

Andelar som förvärvas genom utdelning i vissa fall

8 § För andelar som förvärvas genom sådan utdelning av andelar i dotterbolag som avses i 42 kap. 16 §, anses som anskaffningsutgift så stor del av omkostnadsbeloppet för aktierna i moderbolaget – beräknat vid tidpunkten för utdelningen – som motsvarar den förändring i marknadsvärdet som utdelningen medför för dessa aktier.

När det senare ska beräknas ett omkostnadsbelopp för aktierna i moderbolaget, ska den genomsnittliga anskaffningsutgiften minskas i motsvarande mån.

Om den som förvärvar andelar genom utdelning utan att äga aktier i moderbolaget lämnar ersättning för rätten till utdelning, anses ersättningen som anskaffningsutgift. Om någon ersättning inte lämnas, är anskaffningsutgiften noll. Lag (2007:1419).

Aktier som förvärvas genom utskiftning i vissa fall

9 § För aktier som förvärvas genom utskiftning från en ekonomisk förening vid sådan ombildning av en ekonomisk förening till aktiebolag som avses i 42 kap. 20 §, ska som anskaffningsutgift anses det omkostnadsbelopp som skulle ha använts om andelarna i föreningen hade avyttrats vid tidpunkten för utskiftningen. Lag (2007:1419).

10 § [48 kap. 10 § har upphört att gälla genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet.]

T.o.m. den 31 december 2006 hade 48 kap. 10 § följande lydelse.

10 § Efter en sådan fusion som avses i 42 kap. 21 § anses som anskaffningsutgift för andelen i den övertagande föreningen det omkostnadsbelopp som skulle ha använts om andelen i den överlåtande föreningen hade avyttrats vid tidpunkten för utskiftningen.

Företag som tidigare har varit investmentföretag

11 § I 39 kap. 18 § finns bestämmelser om avskattning av andelar i ett företag som tidigare har varit ett investmentföretag men som inte längre kan räknas som investmentföretag samt om anskaffningsutgiften för andelarna efter avskattningen.

I 39 kap. 19 § finns bestämmelser om anskaffningsutgiften för delägarätter som anskaffats av ett företag som tidigare har varit investmentföretag men som inte längre kan räknas som investmentföretag.

Periodiseringsfond förs över och expensionsfond upphör

12 § Om en periodiseringsfond förs över till ett aktiebolag enligt 30 kap. 11 eller 12 §, ska det tillskott som är en förutsättning för överföringen inte räknas med vid beräkning av omkostnadsbeloppet för aktierna i bolaget. Om en expensionsfond upphör i samband med att tillgångar överläts till ett aktiebolag och fonden enligt 34 kap. 20 § inte ska återföras, ska det tillskott som är en förutsättning för tillämpningen av bestämmelsen inte räknas med vid beräkning av omkostnadsbeloppet. Lag (2004:498).

Lag (2004:498) har trätt i kraft den 1 juli 2004 och tillämpas i fråga om överföringar efter den 29 januari 2004. Ändringen av 48 kap. 12 § innebär att andra stycket upphävdes.

Teckningsrätter, fondaktierätter, inlösenrätter och säljrätter

13 § För teckningsrätter och fondaktierätter, samt inlösenrätter och säljrätter som avses i 2 §, som grundas på aktieinnehav i bolaget, är anskaffningsutgiften noll.

Detsamma gäller teckningsrätter och fondaktierätter som grundas på innehav av en konvertibel eller en liknande rätt till förvärv av aktier i bolaget, om innehavaren vid tilldelningen av aktier likställs med en aktieägare. Lag (2005:1142).

*Lag (2005:1142) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års **taxering**. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2005 hade 48 kap. 13 § samt rubriken närmast före denna paragraf följande lydelse.*

Teckningsrätter och delrätter

13 § För teckningsrätter och delrätter som grundas på aktieinnehav i bolaget är anskaffningsutgiften noll.

Detsamma gäller teckningsrätter och delrätter som grundas på innehav av ett konvertibelt skuldebrev eller en liknande rätt till förvärv av aktier i bolaget, om innehavaren vid tilldelningen av aktier likställs med en aktieägare.

Skuldebrev med köp- eller teckningsoption

14 § Anskaffningsutgiften för ett skuldebrev förenat med en köp- eller teckningsoption, ska beräknas till skuldebrevets marknadsvärde vid förvärvet. Denna anskaffningsutgift får dock inte överstiga den sammanlagda anskaffningsutgiften

för skuldebrevet och optionen. Anskaffningsutgiften för optionen ska beräknas till vad som återstår av den sammanlagda anskaffningsutgiften. Lag (2007:1419).

Schablonmetoden

15 § För marknadsnoterade delägarätter får omkostnadsbeloppet bestämmas till 20 procent av ersättningen vid avyttringen sedan utgifter i samband med denna dragits av. Detta gäller dock inte terminer och optioner och inte heller sådana teckningsrätter, fondaktierätter, inlösenrätter och säljrätter som avses i 13 §.

Första stycket tillämpas även på delägarätter om de har varit marknadsnoterade men marknadsnoteringen har upphört i anslutning till inledandet av ett förfarande om inlösen, fusion, fission, likvidation eller konkurs. Lag (2007:1122).

Lag (2007:1122) har trätt i kraft den 1 januari 2008. De nya bestämmelserna tillämpas på avyttringar och överlåtelser samt sammanläggningar och delningar som skett efter den 31 december 2007. Ändringen av 48 kap. 15 § innebar att ett andra stycke infördes.

48 kap. 15 § även ändrad genom lag (2005:1142) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2005 hade 48 kap. 15 § följande lydelse.

15 § För marknadsnoterade delägarätter får omkostnadsbeloppet bestämmas till 20 procent av ersättningen vid avyttringen sedan utgifter i samband med denna dragits av. Detta gäller dock inte terminer och optioner och inte heller sådana teckningsrätter och delrätter som avses i 13 §.

Äldre fondandelar

16 § Grundas ett innehav av fondandelar på ett förvärv före år 1995, får fysiska personer som anskaffningsutgift använda andelens marknadsvärde den 31 december 1992 eller, om fonden bildades under åren 1993 eller 1994, det först noterade marknadsvärdet. Motsvarande gäller i fråga om fondandelsbevis vars innehavare registrerats efter utgången av år 1994.

Första stycket gäller inte andelar i sådana fonder som tidigare var allemansfonder. Om andelarna förvärvats före år 1991, får anskaffningsutgiften bestämmas till andelens marknadsvärde den 31 december 1990. Lag (2004:66).

Utländska fordringsrätter

17 § Om en utländsk fordringsrätt på grund av bestämmelsen i 14 kap. 8 § har värderats till ett annat värde än anskaffningsutgiften, gäller följande.

Om fordringen har värderats till ett högre värde än anskaffningsutgiften, ska denna ökas med mellanskillnaden. Om fordringen har värderats till ett lägre värde än anskaffningsutgiften, ska denna minskas med mellanskillnaden. Lag (2007:1419).

Belopp som tagits upp som intäkt i inkomstslaget tjänst

17 a § Om en tillgång har överlåtits genom en underprisöverlåtelse till ett företag, ska det belopp som tagits upp i inkomstslaget tjänst räknas in i omkostnadsbeloppet för andelarna i det förvärvande företaget eller i företag som direkt eller indirekt äger andelar i det förvärvande företaget. Lag (2007:1419).

Belopp som tagits upp som intäkt vid utflyttning

17 b § Om en kapitalvinst tagits upp som intäkt enligt 48 a kap. 11 §, ska kapitalvinsten räknas in i omkostnadsbeloppet för de mottagna andelarna. Lag (2009:1229).

Lag (2009:1229) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

Sammanläggning, delning eller annan ombildning av investeringsfonder

18 § Sammanläggning eller delning av investeringsfonder enligt 8 kap. 1 § lagen (2004:46) om investeringsfonder ska inte leda till att kapitalvinster tas upp hos delägarna. Detsamma gäller när en specialfond ombildas till en värdepappersfond.

Efter en sammanläggning eller delning anses som anskaffningsutgift för de nya andelarna det sammanlagda omkostnadsbelopp som skulle ha använts om de äldre andelarna hade avyttrats. Om en fond delas och den skattskyldige får andelar i mer än en nybildad fond, ska det sammanlagda omkostnadsbeloppet fördelas på de nya andelarna i förhållande till dessa nybildade fonders värde vid delningen.

Det som sägs i första och andra styckena gäller även sådana utländska investeringsfonder som har bildats i enlighet med rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/18/EG, och som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet om sammanläggningen eller delningen har skett i enlighet med lagstiftningen i den berörda staten. Lag (2009:357).

Lag (2009:357) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 48 kap. 18 § följande lydelse.

18 § Sammanläggning eller delning av investeringsfonder enligt 8 kap. 1 § lagen (2004:46) om investeringsfonder ska inte leda till att kapitalvinster tas upp hos delägarna.

Efter en sådan ombildning anses som anskaffningsutgift för de nya andelarna det sammanlagda omkostnadsbelopp som skulle ha använts om de äldre andelarna hade avyttrats. Om en fond delas och den skattskyldige får andelar i mer än en nybildad fond, ska det sammanlagda omkostnadsbeloppet fördelas på de nya andelarna i förhållande till dessa nybildade fonders värde vid delningen.

Vad som sägs i första och andra styckena gäller även sådana utländska investeringsfonder som har bildats i enlighet med rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper

(fondföretag), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG, och som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet om sammanläggningen eller delningen har skett i enlighet med lagstiftningen i den berörda staten. Lag (2007:1122).

48 kap. 18 § även ändrad genom lag (2007:1122) har trätt i kraft den 1 januari 2008. De nya bestämmelserna tillämpas på avyttringar och överlåtelser samt sammanläggningar och delningar som skett efter den 31 december 2007. Ändringen av 48 kap. 18 § innebär att ett tredje stycke infördes.

Andelar som förvärvats genom partiell fission

Omkostnadsbeloppet

18 a § För andelar som tas emot vid en partiell fission anses som anskaffningsutgift så stor del av omkostnadsbeloppet för andelarna i det överlåtande företaget – beräknat vid tidpunkten för den partiella fissionen – som motsvarar den förändring i marknadsvärdet som den partiella fissionen medför för dessa andelar.

Efter en partiell fission ska, vid beräkningen av omkostnadsbeloppet för andelarna i det överlåtande företaget, den genomsnittliga anskaffningsutgiften minskas i motsvarande mån. Lag (2007:1419).

*48 kap. 18 a § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid **2008 års taxering**. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. Uppskovsbelopp som anges i punkt 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (2002:1143) om ändring av inkomstskattelagen (1999:1229) och som avser en andel i det överlåtande företaget vid en partiell fission fördelas mellan de mottagna andelarna och andelarna i det överlåtande företaget på det sätt som omkostnadsbeloppet fördelas enligt 48 kap. 18 a §. Sådant uppskovsbelopp skall tas upp som intäkt senast det beskattningsår då äganderätten till andelen övergår till någon annan eller andelen upphör att existera.*

Turordning vid avyttring m.m. av andelar i det övertagande företaget

18 b § Om en ägare i det överlåtande företaget äger andelar av samma slag och sort som den mottagna andelen vid tidpunkten för den partiella fissionen (gamla andelar) eller förvärvar sådana andelar efter den partiella fissionen (nya andelar), ska avyttringar anses ske i följande ordning:

1. gamla andelar,
2. mottagna andelar,
3. nya andelar.

Bestämmelserna i första stycket tillämpas på motsvarande sätt när äganderätten övergår till någon annan på annat sätt än genom avyttring. Lag (2007:1419).

*48 kap. 18 b § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid **2008 års taxering**. Har beskattningsåret påbörjats före*

ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet.

Genomsnittsmetoden

18 c § Om andelar som mottagits vid en partiell fission inte är marknadsnoterade eller är kvalificerade enligt 57 kap. 7–7 b §§ ska de vid tillämpning av genomsnittsmetoden i 48 kap. 7 § inte anses vara av samma slag och sort som andra andelar i det övertagande företaget som innehas av mottagaren. Lag (2007:1419).

48 kap. 18 c § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet.

Beräkning av tjänstebelopp för utdelning och tjänstebelopp för kapitalvinst

18 d § Om andelen i det överlåtande företaget vid en partiell fission är en kvalificerad andel, ska det beräknas ett tjänstebelopp för utdelning enligt andra stycket och ett tjänstebelopp för kapitalvinst enligt tredje stycket.

Ett belopp lika med värdet på den mottagna andelen minskat med det sparade utdelningsutrymme som hör till andelen i det övertagande företaget utgör ett tjänstebelopp för utdelning vid partiell fission för den mottagna andelen.

Ett belopp lika med vad som skulle ha tagits upp i inkomstslaget tjänst om den mottagna andelen hade avyttrats mot en marknadsmässig ersättning omedelbart efter att den mottagits utgör ett tjänstebelopp för kapitalvinst vid partiell fission för den mottagna andelen. Lag (2007:1419).

48 kap. 18 d § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet.

18 e § Om andelen i det överlåtande företaget bara är kvalificerad enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b § och om det tidigare har beräknats ett tjänstebelopp enligt 18 d § eller 48 a kap. 8 b § som hör till andelen, tillämpas andra och tredje styckena i stället för 18 d §.

Tjänstebelopp för utdelning ska minskas med utdelning som tagits upp i inkomstslaget tjänst efter det att tjänstebeloppet beräknats och fördelas mellan de mottagna andelarna och andelarna i det överlåtande företaget på det sätt som omkostnadsbeloppet fördelas enligt 18 a §.

Tjänstebelopp för kapitalvinst ska fördelas mellan de mottagna andelarna och andelarna i det överlåtande företaget på det sätt som omkostnadsbeloppet fördelas enligt 18 a §. Lag (2007:1419).

48 kap. 18 e § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid **2008 års taxering**. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. Vad som sägs i 48 kap. 18 e § tredje stycket och 48 a kap. 8 c § tredje stycket om tjänstebelopp enligt 48 kap. 18 d § och tjänstebelopp enligt 48 a kap. 8 b § skall också gälla för tjänstebelopp som beräknats enligt äldre bestämmelser i 48 a kap. 8 a §.

Avdrag för kapitalförluster

Inkomstslaget kapital

19 § Bestämmelserna i 20, 21, 23 och 24 §§ gäller för kapitalförluster i inkomstslaget kapital. Vad som sägs om en tillgång i dessa bestämmelser ska tillämpas också på en förpliktelse med sådan underliggande tillgång.

Att kapitalförluster på utländsk valuta eller fordran i utländsk valuta i vissa fall inte ska dras av följer av 6 §. Lag (2007:1419).

20 § Kapitalförluster på andra marknadsnoterade delägarätter än sådana som avses i 21 § ska dras av i sin helhet samt kapitalförluster på sådana andelar i svenska aktiebolag och utländska juridiska personer som inte är marknadsnoterade ska dras av till fem sjättedelar mot skattepliktiga kapitalvinster på sådana tillgångar. För kvalificerade andelar gäller dock att kapitalförluster ska dras av till två tredjedelar.

Avdrag för kapitalförluster enligt första stycket ska göras i följande ordning:

1. kapitalförluster som ska dras av i sin helhet,
2. kapitalförluster som ska dras av till fem sjättedelar,
3. kapitalförluster som ska dras av till två tredjedelar. Lag (2007:1419).

48 kap. 20 § även ändrad genom lag (2006:614) som har trätt i kraft den 1 juli 2006 och tillämpas första gången vid **2007 års taxering**.

20 a § Till den del en kapitalförlust på marknadsnoterade delägarätter inte kan dras av enligt 20 §, ska 70 procent dras av.

Till den del en kapitalförlust på andelar som inte är marknadsnoterade inte kan dras av enligt 20 §, ska fem sjättedelar av 70 procent dras av.

Till den del en kapitalförlust på kvalificerade andelar inte kan dras av enligt 20 §, ska två tredjedelar av 70 procent dras av. Lag (2007:1419).

48 kap. 20 a § även ändrad genom lag (2006:614) som har trätt i kraft den 1 juli 2006 och tillämpas, första gången vid **2007 års taxering**.

21 § Kapitalförluster på marknadsnoterade andelar i investeringsfonder som innehåller bara svenska fordringsrätter ska dras av i sin helhet. Lag (2007:1419).

22 § [48 kap. 22 § har upphört att gälla genom lag (2000:540) som har trätt i kraft den 1 juli 2000.]

23 § Kapitalförluster på andra marknadsnoterade svenska fordringsrätter än premieobligationer ska dras av i sin helhet. Lag (2007:1419).

24 § Om en kapitalförlust inte ska dras av enligt bestämmelserna i 20, 20 a, 21 eller 23 §, ska 70 procent dras av. Lag (2007:1419).

48 kap. 24 § även ändrad genom lag (2005:1136) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas, om inget annat anges i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag), första gången vid 2007 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 48 kap. 24 § följande lydelse.

24 § Om inte hela kapitalförlusten skall dras av enligt bestämmelserna i 20, 21 eller 23 §, skall 70 procent dras av. Lag (2000:540).

Inkomstslaget näringsverksamhet

25 § I inkomstslaget näringsverksamhet ska kapitalförluster för vilka avdrag ska göras dras av mot alla intäkter och i sin helhet, om inte något annat anges i 26 eller 27 §. Vad som sägs i första meningen ska tillämpas också på förpliktelser och vad som sägs om en tillgång i 26 och 27 §§ ska tillämpas också på en förpliktelse med sådan underliggande tillgång. Lag (2007:1419).

26 § Juridiska personers kapitalförluster på delägarätter för vilka avdrag ska göras får dras av bara mot kapitalvinster på delägarätter. Om en del av en sådan förlust inte kan dras av, får den dras av mot en annan juridisk persons kapitalvinster på delägarätter om var och en av de juridiska personerna

1. begär det vid samma års taxering, och

2. med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag till den andra juridiska personen.

Till den del en förlust inte kan dras av enligt första stycket behandlas den det följande beskattningsåret som en ny kapitalförlust på delägarätter hos den juridiska person som haft förlusten. Lag (2007:1419).

27 § I fråga om kapitalförluster som uppkommer i svenska handelsbolag eller i utlandet delägarbeskattade juridiska personer och för vilka avdrag ska göras tillämpas 19–21, 23 och 24 §§, om inte något annat anges i andra stycket.

Om den som ska göra avdrag enligt första stycket är ett sådant företag som anges i 24 kap. 13 § 1–5 ska 70 procent av kapitalförlusten dras av. Förlusten får dras av bara mot kapitalvinster på delägarätter.

Kapitalförluster för vilka avdrag ska göras på sådana delägarätter och fordringsrätter vars innehav betingats av rörelse som bedrivs av handelsbolaget eller av någon som med hänsyn till äganderättsförhållanden eller organisatoriska förhållanden kan anses stå handelsbolaget nära, ska dock alltid dras av i sin helhet. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. T.o.m. den 31 december 2009 hade 48 kap. 27 § följande lydelse.

27 § I fråga om kapitalförluster som uppkommer i svenska handelsbolag och för vilka avdrag ska göras tillämpas 19–21, 23 och 24 §§.

Kapitalförluster för vilka avdrag ska göra på sådana delägarätter och fordringsrätter vars innehav betingats av rörelse som bedrivs av handelsbolaget eller av någon som med hänsyn till äganderättsförhållanden eller organisatoriska förhållanden kan anses stå handelsbolaget nära, ska dock alltid dras av i sin helhet.

28 § Kapitalförlust på en tillgång eller förpliktelse får inte dras av hos ett aktiebolag om den underliggande förpliktelsen, direkt eller indirekt, är ett kapitalandelsbevis som bolaget ställt ut.

Att kapitalförlust som uppkommer då ett aktiebolag löser in ett kapitalandelsbevis inte får dras av följer av 44 kap. 2 § jämförd med 6 b § detta kapitel. Lag (2005:1142).

*Lag (2005:1142) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid **2007 års taxering**. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet.*

48 a kap. Framskjuten beskattning vid andelsbyten

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser för fysiska personer om framskjuten beskattning vid andelsbyten. Om den avyttrade andelen var en lagertillgång eller en sådan andel i en kooperativ förening vars innehav var betingat av näringsverksamheten enligt 13 kap. 7 §, gäller dock bestämmelserna i 49 kap.

I 17 § finns bestämmelser om beskattningen när den avyttrade andelen är hänförlig till en utländsk association och förfarandet hade varit ett andelsbyte om associationen hade varit en utländsk juridisk person. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 48 a kap. 1 § följande lydelse.

1 § I detta kapitel finns bestämmelser för fysiska personer om framskjuten beskattning vid andelsbyten. Om den avyttrade andelen var en lagertillgång, gäller dock bestämmelserna i 49 kap. Lag (2002:1143).

Definitioner

2 § Med *andelsbyte* avses ett förfarande som uppfyller villkoren i 5–8 §§ samt följande förutsättningar:

1. En fysisk person (*säljaren*) ska avyttra en andel (*den avyttrade andelen*) i ett företag (*det avyttrade företaget*) till ett annat företag (*det köpande företaget*).
2. Ersättningen ska vara marknadsmässig och lämnas i form av andelar i det köpande företaget (*mottagna andelar*). Ersättningen får till en del lämnas i pengar. Lag (2007:1419).

48 a kap. 2 § även ändrad genom lag (2005:1142) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2005 hade 48 a kap. 2 § 2 följande lydelse.

2. Ersättningen skall vara marknadsmässig och lämnas i form av andelar i det köpande företaget (*mottagna andelar*). Ersättningen får till en del lämnas i pengar, dock högst med tio procent av de mottagna andelarnas nominella värde. Om det saknas nominellt värde på de mottagna andelarna, skall den högsta ersättningen i pengar i stället beräknas på den del av det inbetalda kapitalet som belöper sig på andelarna. Lag (2002:1143).

3 § Ett utländskt företag anses vid tillämpning av detta kapitel höra hemma i en stat som är medlem i Europeiska unionen, om företaget enligt lagstiftningen i någon sådan stat hör hemma i staten i skattehänseende och inte på grund av ett skatteavtal anses ha hemvist i en stat som inte är medlem i unionen. Lag (2001:1176).

Tillämpningsområde

4 § Vid en fusion eller fission ska, vid tillämpning av detta kapitel, det övertagande företaget anses köpa sådana andelar i det överlåtande företaget som inte redan ägs av det övertagande företaget. Lag (2007:1419).

4 a § Bestämmelserna i detta kapitel ska inte tillämpas om avyttringen avser en skalbolagsandel och kapitalvinsten vid avyttringen enligt 49 a kap. ska tas upp i inkomstslaget näringsverksamhet. Lag (2007:1419).

Villkor för framskjuten beskattning

Säljaren

5 § Säljaren ska vara bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller stadigvarande vistas inom EES. Lag (2009:1229).

Lag (2009:1229) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 48 a kap. 5 § följande lydelse.

5 § Säljaren ska vara bosatt i Sverige eller stadigvarande vistas här. Lag (2007:1419).

Det köpande företaget

6 § Det köpande företaget ska vara en juridisk person av något av följande slag:

1. ett svenskt aktiebolag, en svensk ekonomisk förening, en svensk sparbank eller ett svenskt ömsesidigt försäkringsbolag
2. ett utländskt bolag, eller
3. ett annat utländskt företag, om det är en utländsk juridisk person som hör hemma i en stat som är medlem i Europeiska unionen, som bedrivs i någon av de utländska associationsformer som anges i bilaga 37.1 och är skyldigt att betala någon av de skatter som anges i bilaga 37.2, utan valmöjlighet eller rätt till undantag. Lag (2007:1419).

48 a kap. 6 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 48 a kap. 6 § följande lydelse.

6 § Det köpande företaget skall vara en juridisk person av något av följande slag:

1. ett svenskt aktiebolag,
2. ett utländskt bolag, eller
3. ett annat utländskt företag som hör hemma i en stat som är medlem i Europeiska unionen och som bedrivs i någon av de utländska associationsformer som anges i bilaga 37.1 och är skyldigt att betala någon av de skatter som anges i bilaga 37.2, utan valmöjlighet eller rätt till undantag. Lag (2001:1176).

6 a § [48 a kap. 6 a § och rubriken närmast före denna paragraf har upphört att gälla genom lag (2008:1343) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering.**]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 48 a kap. 6 a § följande lydelse.

6 a § Om det är en kvalificerad andel som avyttras och säljaren omedelbart efter avyttringen ensam eller tillsammans med närstående, direkt eller indirekt, äger andelar i det köpande företaget med minst 25 procent av röstetalet för samtliga andelar i företaget, ska det köpande företags näringsverksamhet till huvudsaklig del bestå av rörelse eller direkt eller indirekt innehav av andelar i dotterföretag som till huvudsaklig del bedriver rörelse.

Som rörelse anses i denna paragraf inte sådant innehav av kontanta medel, värdepapper eller liknande som avses i 2 kap. 24 § andra meningen. Med dotterföretag avses i denna paragraf ett företag i vilket det köpande företaget, direkt eller indirekt, äger andelar med mer än 50 procent av röstetalet för samtliga andelar i företaget.

Det avyttrade företaget

7 § Det avyttrade företaget ska vara en sådan juridisk person som anges i 6 §. Lag (2007:1419).

*48 a kap. 7 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid **2008 års taxering.** Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. Ändringen bestod i att "en svensk ekonomisk förening" tagits bort då det efter ändringen framgår av 6 §.*

Röstetal

8 § Vid utgången av det kalenderår då avyttringen sker ska det köpande företaget inneha andelar i det avyttrade företaget med ett sammanlagt röstetal som överstiger 50 procent av röstetalet för samtliga andelar i det avyttrade företaget. Om särskilda skäl medfört att det köpande företaget avyttrat andelar i det avyttrade företaget efter andelsbytet, är det tillräckligt att företaget haft ett sådant innehav vid någon tidpunkt efter andelsbytet under det nämnda kalenderåret.

Första stycket gäller inte vid fusion eller fission. Lag (2007:1419).

Beräkning av kapitalbeloppet och tjänstebeloppet

8 a § Om den avyttrade andelen var en kvalificerad andel, ska det göras en beräkning av de belopp som skulle ha tagits upp i inkomstslaget kapital (kapitalbeloppet) och i inkomstslaget tjänst om bestämmelserna om framskjuten beskattning inte varit tillämpliga. Lag (2007:1419).

*48 a kap. 8 a § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, om inget annat anges i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag), första gången vid **2008 års taxering.** Övergångsbestämmelserna är även tillämpliga på äldre lydelse av i 48 a kap. 8 a §. T.o.m. den 31 december 2006 hade 48 a kap. 8 a § följande lydelse.*

8 a § Om den avyttrade andelen var en kvalificerad andel, skall det göras en beräkning av de belopp som skulle ha tagits upp i inkomstslaget kapital (kapitalbeloppet) och i inkomstslaget tjänst (tjänstebeloppet) om bestämmelserna om framskjuten beskattning inte varit tillämpliga. Om det sparade utdelningsutrymme som har fördelats på de mottagna andelarna enligt 57 kap. 15 § första stycket är högre än det sparade utdelningsutrymme som belöper på de mottagna andelarna när de avyttras, skall mellanskillnaden läggas till tjänstebeloppet. Lag (2005:1136).

48 a kap. 8 a § även ändrad genom lag (2005:1136) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas, om inget annat anges i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag), första gången vid 2007 års taxering. Äldre bestämmelser i 48 a kap. 8 a § tillämpas på andelsbyten som skett före den 1 januari 2006. För tidigare lydelse av 48 a kap. 8 a §, se föregående upplagor av denna bok.

8 b § Ett belopp lika med vad som skulle ha tagits upp i inkomstslaget tjänst om värdet av den mottagna andelen ansetts som utdelning utgör ett tjänstebelopp för utdelning vid andelsbyten för den mottagna andelen.

Ett belopp lika med vad som skulle ha tagits upp i inkomstslaget tjänst enligt 8 a § utgör ett tjänstebelopp för kapitalvinst vid andelsbyten för den mottagna andelen. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet.

8 c § Om den avyttrade andelen bara är kvalificerad enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b § och det tidigare har beräknats ett tjänstebelopp enligt 8 b § eller 48 kap. 18 d § som hör till andelen, tillämpas andra och tredje styckena i stället för 8 b §.

Tjänstebelopp för utdelning ska minskas med utdelning som tagits upp i inkomstslaget tjänst efter det att tjänstebeloppet beräknats och fördelas på de mottagna andelarna.

Tjänstebelopp för kapitalvinst ska minskas med kapitalvinst som tagits upp i inkomstslaget tjänst och fördelas på de mottagna andelarna. Lag (2007:1419).

48 a kap. 8 c § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet.

Huvudregler

9 § Ersättning i pengar ska tas upp som kapitalvinst det beskattningsår då andelsbytet sker.

Om den avyttrade andelen var en kvalificerad andel tas ersättningen upp i inkomstslaget kapital i den utsträckning ersättningen ryms inom kapitalbeloppet. Överskjutande del av ersättningen i pengar tas upp i inkomstslaget tjänst. Lag (2007:1419).

10 § Mottagna andelar ska anses förvärvade för en ersättning som motsvarar det omkostnadsbelopp som gällde för den avyttrade andelen. Lag (2007:1419).

48 a kap. 10 § även ändrad genom lag (2005:1136) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas, om inget annat anges i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag), första gången vid 2007 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 48 a kap. 10 § följande lydelse.

10 § Mottagna andelar skall anses förvärvade för en ersättning som motsvarar det omkostnadsbelopp som gällde för den avyttrade andelen.

Sparat lätttnadsutrymme som hänför sig till de avyttrade andelarna skall fördelas på de mottagna andelarna.

Om de mottagna andelarna hänför sig till ett företag som är marknadsnoterat, skall det sparade lätttnadsutrymmet läggas till anskaffningsutgiften vid beräkning av omkostnadsbeloppet för de mottagna andelarna. Är andelarna i det marknadsnoterade företaget kvalificerade, skall i stället det sparade lätttnadsutrymmet beaktas när kapitalvinsten fördelas enligt 57 kap. 12 §. Lag (2004:1040).

Villkoren för framskjuten beskattning är inte längre uppfyllda

11 § Om en fysisk person inte längre uppfyller villkoret i 5 § om att vara bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller stadigvarande vistas inom EES, ska kapitalvinsten som uppkom vid andelsbytet tas upp som intäkt.

I 48 kap. 17 b § finns en bestämmelse om beräkningen av omkostnadsbeloppet för de mottagna andelarna. Lag (2009:1229).

Lag (2009:1229) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 48 a kap. 11 § följande lydelse.

11 § Om en fysisk person inte längre uppfyller villkoret i 5 § om att vara bosatt i Sverige eller stadigvarande vistas här, ska kapitalvinsten som uppkom vid andelsbytet tas upp som intäkt. Lag (2007:1419).

12 § [48 a kap. 12 § har upphört att gälla genom lag (2008:1343) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 48 a kap. 12 § följande lydelse.

12 § Om den avyttrade andelen var en kvalificerad andel och villkoret enligt 6 a § gällde för det köpande företags näringsverksamhet, ska kapitalvinsten som uppkom vid andelsbytet tas upp som intäkt om villkoret inte längre är uppfyllt. Detta gäller i fråga om förändringar i det köpande företags näringsverksamhet till och med det tjugonde året efter året för andelsbytet.

Första stycket gäller dock bara om säljaren, ensam eller tillsammans med närstående, också vid tidpunkten för förändringen av näringsverksamheten, direkt eller indirekt, äger andelar i det köpande företaget med minst 25 procent av röstetalet för samtliga andelar i företaget. Lag (2007:1419).

13 § I kapitalvinst som avses i 11 § ska inte räknas med sådan ersättning i pengar som tagits upp som kapitalvinst enligt 9 §. Lag (2008:1343).

Lag (2008:1343) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Bestämmelserna i 48 a kap. 13 § i sina äldre lydelse tillämpas om en kapitalvinst har tagits upp enligt de upphävda bestämmelserna i 48 a kap. 12 § på grund av att verksamhetsvillkoret inte längre var uppfyllt. T.o.m. den 31 december 2008 hade 48 a kap. 13 § följande lydelse.

13 § I kapitalvinst som avses i 11 eller 12 § ska inte räknas med sådan ersättning i pengar som tagits upp som kapitalvinst enligt 9 §. Om en kapitalvinst tagits upp enligt 12 § på grund av att verksamhetsvillkoret inte längre är uppfyllt, ska som anskaffningsutgift för den mottagna andelen även räknas med ett belopp som motsvarar den kapitalvinst som tagits upp.

Äganderättsövergång genom gåva eller testamente

14 § [48 a kap. 14 § har upphört att gälla genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid **2008 års taxering**. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet.]

T.o.m. den 31 december 2006 hade 48 a kap. 14 § följande lydelse.

14 § Övergår äganderätten till en andel som är kvalificerad enligt 57 kap. 7 § första eller andra stycket genom gåva eller testamente till en juridisk person eller ett svenskt handelsbolag, skall andelen anses avyttrad för en ersättning som motsvarar marknadsvärdet. Lag (2005:1136).

*Lag (2005:1136) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas, om inget annat anges i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag), första gången vid **2007 års taxering**. T.o.m. den 31 december 2005 hade 48 a kap. 14 § följande lydelse.*

14 § Övergår äganderätten till en mottagen andel som är kvalificerad enligt 57 kap. 6 § andra stycket genom gåva eller testamente till en juridisk person eller ett svenskt handelsbolag, skall andelen anses avyttrad för en ersättning som motsvarar marknadsvärdet. Lag (2002:1143).

Övriga bestämmelser

Turordning vid avyttring m.m. av andelar i det köpande företaget

15 § Om säljaren äger andelar av samma slag och sort som den mottagna andelen vid tidpunkten för andelsbytet (gamla andelar) eller förvärvar sådana andelar efter andelsbytet (nya andelar), ska avyttringar anses ske i följande ordning:

1. gamla andelar,
2. mottagna andelar,
3. nya andelar.

Bestämmelserna i första stycket tillämpas på motsvarande sätt när äganderätten övergår till någon annan på annat sätt än genom avyttring. Lag (2007:1419).

Genomsnittsmetoden

16 § Om mottagna andelar inte är marknadsnoterade eller är kvalificerade enligt 57 kap. 7–7 b §§, ska de vid tillämpning av genomsnittsmetoden i 48 kap. 7 § inte anses vara av samma slag och sort som andra andelar i det köpande företaget som innehas av säljaren. Lag (2007:1419).

*48 a kap. 16 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, första gången vid **2008 års taxering**. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före*

ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2005 hade 48 a kap. 16 § följande lydelse.

16 § Om mottagna andelar inte är marknadsnoterade eller är kvalificerade enligt 57 kap. 7 § första eller andra stycket, skall de vid tillämpning av genomsnittsmetoden i 48 kap. 7 § inte anses vara av samma slag och sort som andra andelar i det köpande företaget som innehas av säljaren. Lag (2005:1136).

48 a kap. 16 § även ändrad genom lag (2005:1136) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas, om inget annat anges i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag), första gången vid 2007 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 48 a kap. 16 § följande lydelse.

16 § Om mottagna andelar inte är marknadsnoterade eller är kvalificerade enligt 57 kap. 6 § andra stycket, skall de vid tillämpning av genomsnittsmetoden i 48 kap. 7 § inte anses vara av samma slag och sort som andra andelar i det köpande företaget som innehas av säljaren. Lag (2002:1143).

Fiktiv avräkning m.m.

17 § Avdrag för respektive avräkning av skatt ska göras enligt andra stycket om

- en andel i en association avyttras genom ett förfarande som hade varit ett andelsbyte om den association som andelen är hänförlig till hade varit en utländsk juridisk person,
- associationen hör hemma i en utländsk stat som är medlem i Europeiska unionen,
- associationen bedriver verksamheten i någon av de associationsformer som anges i bilaga 37.1, och
- associationen är skyldig att betala någon av de skatter som anges i bilaga 37.2, utan valmöjlighet eller rätt till undantag.

En delägare i den association som det avyttras andelar i, som beskattas på grund av förfarandet har vid tillämpning av 16 kap. 18 och 19 §§ och av lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt samma rätt till avdrag för respektive avräkning av utländsk skatt som om associationen hade betalat den skatt som skulle ha betalats i den stat där associationen hör hemma om det inte hade funnits sådan lagstiftning där som avses i rådets direktiv 90/434/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater samt om flyttning av ett europabolags eller en europeisk kooperativ förenings säte från en medlemsstat till en annan. Lag (2007:1419).

48 a kap. 17 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. Bestämmelsen tillämpas på ombildningar och förfaranden efter ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet.

49 kap. Uppskovsgrundande andelsbyten

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om uppskov med beskattningen vid uppskovsgrundande andelsbyten för

- juridiska personer,
- delägare i svenska handelsbolag, och
- obegränsat skattskyldiga delägare i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person.

I inkomstslaget näringsverksamhet gäller bestämmelserna inte bara för andelar som är kapitaltillgångar utan också för andelar som är lagertillgångar. Om den avyttrade andelen var en lagertillgång eller en sådan andel i en kooperativ förening som är en tillgång i näringsverksamheten enligt 13 kap. 7 §, gäller bestämmelserna i detta kapitel även för fysiska personer.

I 32 § finns bestämmelser om beskattningen när den avyttrade andelen är hänförlig till en utländsk association och förfarandet hade varit ett andelsbyte om associationen hade varit en utländsk juridisk person. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 49 kap. 1 § följande lydelse.

1 § I detta kapitel finns bestämmelser för juridiska personer och delägare i svenska handelsbolag om uppskov med beskattningen vid uppskovsgrundande andelsbyten.

I inkomstslaget näringsverksamhet gäller bestämmelserna inte bara för andelar som är kapitaltillgångar utan också för andelar som är lagertillgångar. Om den avyttrade andelen var en lagertillgång, gäller bestämmelserna i detta kapitel även för fysiska personer. Lag (2002:1143).

Definitioner

2 § Med uppskovsgrundande andelsbyte avses ett förfarande som uppfyller villkoren i 8–13 §§ samt följande förutsättningar:

1. En säljare (säljaren) ska avyttra en andel (den avyttrade andelen) i ett företag (det avyttrade företaget) till ett annat företag (det köpande företaget).
2. Ersättningen ska vara marknadsmässig och lämnas i form av andelar i det köpande företaget (mottagna andelar). Ersättningen får till en del lämnas i pengar.
3. Om den avyttrade andelen var en kapitaltillgång, ska säljaren vara en juridisk person, ett svenskt handelsbolag eller, när det gäller en andel i en kooperativ förening som är en tillgång i näringsverksamheten enligt 13 kap. 7 §, en fysisk person. Lag (2007:1419).

49 kap. 2 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 49 kap. 2 § följande lydelse.

2 § Med uppskovsgrundande andelsbyte avses ett förfarande som uppfyller villkoren i 8–13 §§ samt följande förutsättningar:

1. En säljare (säljaren) skall avyttra en andel (den avyttrade andelen) i ett företag (det avyttrade företaget) till ett annat företag (det köpande företaget).
2. Ersättningen skall vara marknadsmässig och lämnas i form av andelar i det köpande företaget (mottagna andelar). Ersättningen får till en del lämnas i pengar.
3. Om den avyttrade andelen var en kapitaltillgång, skall säljaren vara en juridisk person eller ett svenskt handelsbolag. Lag (2005:1142).

49 kap. 2 § har även ändrats genom lag (2005:1142) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2005 hade 49 kap. 2 § 2 följande lydelse.

2. Ersättningen skall vara marknadsmässig och lämnas i form av andelar i det köpande företaget (mottagna andelar). Ersättningen får till en del lämnas i pengar, dock högst med tio procent av de mottagna andelarnas nominella värde. Om det saknas nominellt värde på de mottagna andelarna, skall den högsta ersättningen i pengar i stället beräknas på den del av det inbetalda kapitalet som belöper sig på andelarna.

3 § Ett utländskt företag anses vid tillämpning av detta kapitel höra hemma i en stat som är medlem i Europeiska unionen, om företaget enligt lagstiftningen i någon sådan stat hör hemma i staten i skattehänseende och inte på grund av ett skatteavtal anses ha hemvist i en stat som inte är medlem i unionen.

3 a § Vad som i detta kapitel sägs om delägare i svenska handelsbolag gäller på motsvarande sätt i fråga om obegränsat skattskyldiga delägare i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person.

Vad som i detta kapitel sägs om svenska handelsbolag gäller på motsvarande sätt i fråga om en i utlandet delägarbeskattad juridisk person till den del denna ägs av obegränsat skattskyldiga delägare. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas på förfaranden efter ikraftträdandet.

Tillämpningsområde

4 § Vid en fusion eller fission ska, vid tillämpning av detta kapitel, det övertagande företaget anses köpa sådana andelar i det överlåtande företaget som inte redan ägs av det övertagande företaget. Lag (2007:1419).

5 § Bestämmelserna i detta kapitel får inte tillämpas om bestämmelserna i 38 kap. om undantag från omedelbar beskattning vid verksamhetsavyttringar ska tillämpas. Lag (2007:1419).

Begäran

6 § Bestämmelserna om uppskov ska tillämpas bara om säljaren begär det.

Är säljaren ett svenskt handelsbolag, ska begäran göras av varje delägare för sig. Om uppskov beviljas, får delägaren uppskov med beskattningen för den andel av vinsten som han är skattskyldig för. Lag (2007:1419).

Handelsbolag som ägs genom handelsbolag

7 § Det som sägs i 6 § andra stycket, 15 och 18 §§ samt 19 § andra stycket om delägare i ett svenskt handelsbolag som är säljare gäller, om handelsbolaget ägs direkt, eller indirekt genom ett svenskt handelsbolag, av ett annat svenskt handelsbolag, delägare i detta handelsbolag.

Villkor för uppskov

Säljaren

8 § Om säljaren är en fysisk person och har avyttrat en andel som var en lagertillgång eller en andel i en kooperativ förening som är en tillgång i näringsverksamheten enligt 13 kap. 7 §, ska han vara bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller stadigvarande vistas inom EES. Lag (2009:1229).

Lag (2009:1229) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 49 kap. 8 § följande lydelse.

8 § Om säljaren är en fysisk person och har avyttrat en andel som var en lagertillgång eller en andel i en kooperativ förening som är en tillgång i näringsverksamheten enligt 13 kap. 7 §, ska han vara bosatt i Sverige eller stadigvarande vistas här. Lag (2007:1419).

49 kap. 8 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 49 kap. 8 § följande lydelse.

8 § Om säljaren är en fysisk person och har avyttrat en andel som var en lagertillgång, skall han vara bosatt i Sverige eller stadigvarande vistas här. Lag (2002:1143).

Det köpande företaget

9 § Det köpande företaget ska vara en juridisk person av något av följande slag:

1. ett svenskt aktiebolag, en svensk ekonomisk förening, en svensk sparbank eller ett svenskt ömsesidigt försäkringsföretag,

2. ett utländskt bolag, eller

3. ett annat utländskt företag, om det är en utländsk juridisk person som hör hemma i en stat som är medlem i Europeiska unionen, som bedrivs i någon av de

utländska associationsformer som anges i bilaga 37.1 och är skyldigt att betala någon av de skatter som anges i bilaga 37.2, utan valmöjlighet eller rätt till undantag. Lag (2006:1422).

48 kap. 9 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 49 kap. 9 § följande lydelse.

9 § Det köpande företaget skall vara en juridisk person av något av följande slag:

1. ett svenskt aktiebolag,
2. ett utländskt bolag, eller
3. ett annat utländskt företag som hör hemma i en stat som är medlem i Europeiska unionen och som bedrivs i någon av de utländska associationsformer som anges i bilaga 37.1 och är skyldigt att betala någon av de skatter som anges i bilaga 37.2, utan valmöjlighet eller rätt till undantag.

10 § [49 kap. 10 § samt rubriken före har upphört att gälla genom lag (2002:1143), som har trätt i kraft den 1 januari 2003.]

Det avyttrade företaget

11 § Det avyttrade företaget ska vara en sådan juridisk person som anges i 9 §. Lag (2007:1419).

49 kap. 11 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, första gången vid 2008 års taxering. Ändringen av 49 kap. 11 § innebar att ledet "eller en svensk ekonomisk förening." upphävts, motsvarande bestämmelse har införts i 49 kap. 9 §.

Röstetal

12 § Vid utgången av det kalenderår då avyttringen sker ska det köpande företaget inneha andelar i det avyttrade företaget med ett sammanlagt röstetal som överstiger 50 procent av röstetalet för samtliga andelar i det avyttrade företaget. Om särskilda skäl medfört att det köpande företaget avyttrat andelar i det avyttrade företaget efter det uppskovsgrundande andelsbytet, är det tillräckligt att företaget haft ett sådant innehav vid någon tidpunkt efter andelsbytet under det nämnda kalenderåret.

Första stycket gäller inte vid fusion eller fission. Lag (2007:1419).

Vinst

13 § Om den avyttrade andelen är en kapitaltillgång hos säljaren, ska det uppkomma en kapitalvinst. Om det lämnas ersättning i pengar för andelen, ska kapitalvinsten överstiga denna del av ersättningen.

Om den avyttrade andelen är en lagertillgång hos säljaren, ska ersättningen överstiga andelens skattemässiga värde. Om det lämnas ersättning i pengar för andelen, ska skillnaden mellan hela ersättningen och det skattemässiga värdet av andelen överstiga ersättningen i pengar. Lag (2007:1419).

Beskattning av det uppskovsgrundande andelsbytet och uppskovsbeloppets storlek

Andel som var kapitaltillgång

14 § Om den avyttrade andelen var en kapitaltillgång hos säljaren, ska så stor del av kapitalvinsten som motsvarar ersättningen i pengar tas upp som intäkt det beskattningsår då det uppskovsgrundande andelsbytet sker.

Återstående del av kapitalvinsten ska fördelas på de mottagna andelarna. Det belopp som fördelas på en andel benämns uppskovsbelopp. Lag (2007:1419).

15 § Om säljaren är ett svenskt handelsbolag, ska den del av kapitalvinsten som avses i 14 § första stycket fördelas på delägarna och tas upp som intäkt hos dem.

Den återstående delen av kapitalvinsten ska fördelas på de mottagna andelarna. Den del av kapitalvinsten som belöper sig på en mottagen andel fördelas på delägarna. Det belopp som fördelas på en delägare benämns uppskovsbelopp. Lag (2007:1419).

16 § [49 kap. 16 § har upphört att gälla genom lag (2002:1143), som har trätt i kraft den 1 januari 2003.]

Andel som var lagertillgång

17 § Om den avyttrade andelen var en lagertillgång hos säljaren, ska ersättningen i pengar tas upp som intäkt det beskattningsår då det uppskovsgrundande andelsbytet sker. Samtidigt ska ett belopp som motsvarar det skattemässiga värdet på den avyttrade andelen tas upp som intäkt.

Återstående del av ersättningen, minskad med ett belopp som motsvarar det skattemässiga värdet på den avyttrade andelen, ska fördelas på de mottagna andelarna. Det belopp som fördelas på en andel benämns uppskovsbelopp. Lag (2007:1419).

18 § Om säljaren är ett svenskt handelsbolag, ska den ersättning och det belopp som avses i 17 § första stycket fördelas på delägarna och tas upp som intäkt hos dem.

Återstående del av ersättningen, minskad med ett belopp som motsvarar det skattemässiga värdet på den avyttrade andelen, ska fördelas på de mottagna andelarna. Den del som belöper sig på en mottagen andel fördelas på delägarna. Det belopp som fördelas på en delägare benämns uppskovsbelopp. Lag (2007:1419).

Beskattning av uppskovsbeloppet

Huvudregel

19 § Det uppskovsbelopp som enligt 14, 15, 17 och 18 §§ avser en mottagen andel ska tas upp som intäkt senast det beskattningsår då äganderätten till andelen övergår

till någon annan eller andelen upphör att existera, om inte annat följer av bestämmelserna i detta kapitel.

Om säljaren är ett svenskt handelsbolag och om äganderätten till en delägars andel i handelsbolaget – eller en delägars andel i något svenskt handelsbolag som direkt eller indirekt genom ett svenskt handelsbolag äger en andel i handelsbolaget – övergår till någon annan, ska uppskovsbeloppet tas upp som intäkt det beskattningsår då detta inträffar. Detsamma gäller om delägens andel upphör att existera. Lag (2007:1419).

Kapitalvinsten ska inte tas upp

19 a § Uppskovsbeloppet ska inte i andra fall än som avses i 19 b § tas upp som intäkt vid avyttring av en mottagen andel om andelen är näringsbetingad eller om kapitalvinst på andelen inte ska tas upp enligt 25 a kap. 23 §. Om andelen är näringsbetingad och marknadsnoterad, ska villkoren i 25 a kap. 6 § vara uppfyllda.

Vad som sägs i första stycket gäller inte om den mottagna andelen erhållits som ersättning för andelar som var lagertillgångar eller sådana andelar i en kooperativ förening som är tillgångar i näringsverksamheten enligt 13 kap. 7 §. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. T.o.m. den 31 december 2009 hade 49 kap. 19 a § första stycket följande lydelse.

19 a § Uppskovsbeloppet ska inte i andra fall än som avses i 19 b § tas upp som intäkt vid avyttring av en mottagen andel om andelen är näringsbetingad och, om andelen är marknadsnoterad, villkoren i 25 a kap. 6 § är uppfyllda.

49 kap. 19 a § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 49 kap. 19 a § andra stycket följande lydelse.

Vad som sägs i första stycket gäller inte om den mottagna andelen erhållits som ersättning för andelar som var lagertillgångar. Lag (2003:224).

Kapitalvinsten ska skalbolagsbeskattas

19 b § Om uppskovsbeloppet avser en kapitalvinst som beräknats enligt bestämmelserna om skalbolagsbeskattning i 25 a kap. 9 eller 9 a §, ska beloppet tas upp som intäkt det beskattningsår då andelen inte längre innehas av det köpande företaget eller av ett företag som ingår i samma koncern som det köpande företaget.

Bestämmelsen i första stycket ska inte tillämpas

- om mer än tre år förflutit från den uppskovsgrundande avyttringen, eller
- om särskilda skäl talar emot det. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna. T.o.m. den 31 december 2009 hade 49 kap. 19 b § första stycket följande lydelse.

19 b § Om uppskovsbeloppet avser en kapitalvinst som beräknats enligt bestämmelsen om skalbolagsbeskattning i 25 a kap. 9 §, ska beloppet tas upp som intäkt det beskattningsår då andelen inte längre innehas av det köpande företaget eller av ett företag som ingår i samma koncern som det köpande företaget.

Uttagsbeskattning

20 § Om uttagsbeskattning ska ske enligt 22 kap. av en mottagen andel, ska uppskovsbeloppet tas upp som intäkt även om det inte följer av 19 §. Lag (2007:1419).

Efterföljande underprisöverlåtelse

21 § Om säljaren överlåter en mottagen andel genom en underprisöverlåtelse, ska uppskovsbeloppet inte tas upp. I stället inträder köparen i säljarens skattemässiga situation när det gäller uppskovsbeloppet. Lag (2007:1419).

Efterföljande koncernintern avyttring

22 § [49 kap. 22 § har upphävts genom lag (2003:224) som har trätt i kraft den 1 juli 2003 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2003.]

23 § Om en mottagen andel avyttras genom en sådan avyttring med kapitalförlust till ett företag som medför att avdragsrätten för kapitalförlusten skjuts upp enligt 25 kap. 7–11 §§, ska uppskovsbeloppet tas upp som intäkt först när kapitalförlusten på grund av den avyttringen ska dras av som kostnad. Lag (2007:1419).

Efterföljande uppskovsgrundande andelsbyte

24 § Om en mottagen andel avyttras genom ett uppskovsgrundande andelsbyte, ska uppskovsbeloppet inte tas upp om den skattskyldige begär det. I stället övergår uppskovsbeloppet på de nya mottagna andelarna. Avyttras vid ett uppskovsgrundande andelsbyte också andra andelar i det tidigare köpande företaget, övergår uppskovsbeloppet på samtliga nya mottagna andelar.

Vid bedömningen av om det är ett uppskovsgrundande andelsbyte behöver villkoren i 13 § inte vara uppfyllda. Lag (2007:1419).

Efterföljande arv m.m.

25 § Om en mottagen andel övergår till en fysisk person genom arv, testamente, gåva eller bodelning och andelen blir lagertillgång hos förvärvaren, inträder denne i den tidigare ägarens skattemässiga situation när det gäller uppskovsbeloppet. Lag (2002:1143).

Utflyttning

26 § Om en fysisk person som har avyttrat en lagertillgång eller en sådan andel i en kooperativ förening som är en tillgång i näringsverksamheten enligt 13 kap. 7 § inte längre uppfyller villkoret i 8 § om att vara bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller stadigvarande vistas inom EES, ska uppskovsbeloppet tas upp som intäkt. Lag (2009:1229).

Lag (2009:1229) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. Det som sägs i 49 kap. 26 § gäller också fysisk person som har ett sådant uppskovsbelopp som avses i punkt 2 i övergångsbestämmelserna till lagen (2002:1143) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229). T.o.m. den 31 december 2009 hade 49 kap. 26 § följande lydelse.

26 § Om en fysisk person som har avyttrat en lagertillgång eller en sådan andel i en kooperativ förening som är en tillgång i näringsverksamheten enligt 13 kap. 7 § inte längre uppfyller villkoret i 8 § om att vara bosatt i Sverige eller stadigvarande vistas här, ska uppskovsbeloppet tas upp som intäkt. Lag (2007:1419).

49 kap. 26 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 49 kap. 26 § följande lydelse.

26 § Om en fysisk person som har avyttrat en lagertillgång inte längre uppfyller villkoret i 8 § om att vara bosatt i Sverige eller stadigvarande vistas här, skall uppskovsbeloppet tas upp som intäkt. Lag (2002:1143).

27 § [49 kap. 27 § samt rubriken före har upphört att gälla genom lag (2002:1143), som har trätt i kraft den 1 januari 2003.]

Övriga bestämmelser

Turordning vid avyttring av andelar i det köpande företaget

28 § Om säljaren äger andelar av samma slag och sort som den mottagna andelen vid tidpunkten för det uppskovsgrundande andelsbytet (gamla andelar) eller förvärvar sådana andelar efter andelsbytet (nya andelar), ska avyttringar anses ske i följande ordning:

1. gamla andelar,
2. mottagna andelar,
3. nya andelar. Lag (2007:1419).

Genomsnittsmetoden

29 § Om mottagna andelar inte är marknadsnoterade, ska de vid tillämpning av genomsnittsmetoden i 48 kap. 7 § inte anses vara av samma slag och sort som andra andelar i det köpande företaget som innehas av säljaren. Lag (2007:1419).

Uppdelning och sammanläggning av uppskovsbelopp

30 § Om anskaffningsutgiften eller anskaffningsvärdet för en mottagen andel fördelats på flera andelar på grund av fondemission, split eller liknande förfarande, ska var och en av dessa nybildade andelar anses som en mottagen andel. Uppskovsbeloppet för den tidigare mottagna andelen ska fördelas på denna andel, om den finns kvar efter förfarandet, och de nybildade andelarna. Lag (2007:1419).

31 § Om mottagna andelar sammanläggs, ska den nybildade andelen anses som en mottagen andel. Uppskovsbeloppet för de tidigare mottagna andelarna övergår på den nybildade andelen. Lag (2007:1419).

Fiktiv avräkning m.m.

32 § Avdrag för respektive avräkning av skatt ska göras enligt andra stycket om

- en andel i en association avyttras genom ett förfarande som hade varit ett andelsbyte om den association som andelen är hänförlig till hade varit en utländsk juridisk person,
- associationen hör hemma i en utländsk stat som är medlem i Europeiska unionen,
- associationen bedriver verksamheten i någon av de associationsformer som anges i bilaga 37.1, och
- associationen är skyldig att betala någon av de skatter som anges i bilaga 37.2, utan valmöjlighet eller rätt till undantag.

En delägare i den association som det avyttras andelar i, som beskattas på grund av förfarandet har vid tillämpning av 16 kap. 18 och 19 §§ och av lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt samma rätt till avdrag för respektive avräkning av utländsk skatt som om associationen hade betalat den skatt som skulle ha betalats i den stat där associationen hör hemma om det inte hade funnits sådan lagstiftning där som avses i rådets direktiv 90/434/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater samt om flyttning av ett europabolags eller en europeisk kooperativ förenings säte från en medlemsstat till en annan. Lag (2007:1419).

49 kap. 32 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas på ombildningar och förfaranden efter ikraftträdandet.

49 a kap. Beskattning i inkomstlaget näringsverksamhet vid avyttring av andelar i skalbolag

Innehåll

1 § I detta kapitel finns särskilda bestämmelser om beskattning av kapitalvinst i inkomstlaget näringsverksamhet när en fysisk person avyttrar vissa andelar i juridiska personer och handelsbolag. Lag (2002:536).

Tillämpningsområde

2 § Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas om

1. en fysisk person avyttrar en andel i ett skalbolag, och
2. det uppkommer en kapitalvinst i inkomstlaget kapital. Lag (2002:536).

3 § Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte om

1. någon andel i det företag som andelen hänför sig till är marknadsnoterad,
2. andelen anses avyttrad på grund av bestämmelserna om likvidation i 44 kap. 7 § första stycket eller konkurs i 44 kap. 8 § första stycket 1 eller 2,
3. ett handelsbolag upplöses eller andelen i ett handelsbolag övergår till en ny ägare på sätt som anges i 50 kap. 2 § andra stycket, eller
4. bestämmelserna i 51 kap. om beskattning i inkomstlaget näringsverksamhet vid avyttring av andelar i svenska handelsbolag ska tillämpas. Lag (2007:1419).

Definitioner

Andel och det avyttrade företaget

4 § Med *andel* avses i detta kapitel en andel i ett aktiebolag, en ekonomisk förening eller ett handelsbolag. Med det *avyttrade företaget* avses det aktiebolag, den ekonomiska förening eller det handelsbolag som den avyttrade andelen hänför sig till.

Med andel i det avyttrade företaget likställs i detta kapitel även andra delägarätter som getts ut av och hänför sig till det avyttrade företaget.

En andel i en utländsk juridisk person omfattas av bestämmelserna i detta kapitel om den juridiska personen är skattskyldig här vid tidpunkten för andelsavyttringen eller dess inkomster beskattas hos delägaren. Detsamma gäller om den juridiska personen, direkt eller genom ett företag i intressegemenskap, äger eller under de tre senaste åren har ägt en andel i

- ett svenskt aktiebolag om andelen inte är marknadsnoterad
- en svensk ekonomisk förening,
- en annan utländsk juridisk person som varit skattskyldig här under någon del av denna tid om denna person motsvarar ett svenskt aktiebolag och andelen inte är marknadsnoterad eller om personen motsvarar en svensk ekonomisk förening, eller

- ett svenskt handelsbolag. Lag (2003:224).

Företag i intressegemenskap

5 § Med *företag i intressegemenskap* avses i detta kapitel ett företag som det avyttrade företaget, direkt eller indirekt, genom ägarandel eller på annat sätt har ett väsentligt inflytande i. Lag (2002:536).

Skalbolag

6 § Med *skalbolag* avses i detta kapitel det avyttrade företaget om summan av marknadsvärdet av företagets likvida tillgångar enligt 7 och 8 §§ överstiger ett jämförelsebelopp enligt 9 § vid tidpunkten för avyttringen. Lag (2003:224).

Likvida tillgångar

7 § Med *likvida tillgångar* avses i detta kapitel kontanter, värdepapper och liknande tillgångar. Som likvida tillgångar räknas också andra tillgångar om

1. tillgångarna anskaffats tidigast två år före avyttringen,
2. tillgångarna saknar affärsmässigt samband med verksamheten sådan den bedrevs intill två år före avyttringen, och
3. det inte framgår att anskaffningen skett i annat syfte än att tillgångarna lätt skulle kunna avyttras efter avyttringen av andelen.

Som likvida tillgångar räknas inte

1. andelar i företag i intressegemenskap, eller
2. värdepapper som är lager i värdepappersrörelse enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Värdepapper som är lager i en utländsk motsvarighet till sådan rörelse som avses i andra stycket 2 och som innehas av en utländsk juridisk person räknas inte som likvida medel om den utländska juridiska personen hör hemma och är skattskyldig till inkomstskatt i en stat

- som är medlem i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller

- med vilken Sverige har ett skatteavtal och personen omfattas av avtalets regler om begränsning av beskattningsrätten och har hemvist i staten enligt avtalet. Lag (2007:552).

Lag (2007:552) har trätt i kraft den 1 november 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 oktober 2007 hade 49 a kap. 7 § andra stycket följande lydelse.

Som likvida tillgångar räknas inte

1. andelar i företag i intressegemenskap,
2. värdepapper som är lager i värdepappersrörelse enligt lagen (1991:981) om värdepappersrörelse.

8 § Om likvida tillgångar som avses i 7 § innehas av ett företag i intressegemenskap, ska tillgångarna räknas med vid beräkningen av summan av marknads-

värdet av likvida tillgångar enligt 6 § till den del som motsvarar det avyttrade företagets ägarandel i företaget. Lag (2007:1419).

Jämförelsebeloppet

9 § Om samtliga andelar har avyttrats, utgörs *jämförelsebeloppet* av halva ersättningen. I annat fall utgörs jämförelsebeloppet av hälften av det sammanlagda värdet av samtliga andelar beräknat med utgångspunkt i ersättningen för de avyttrade andelarna. Lag (2002:536).

Återköp

10 § Avser avyttringen en andel som inte hänför sig till ett skalbolag gäller följande. Om den övervägande delen av andra tillgångar än sådana likvida tillgångar som avses i 7 § och som vid avyttringen innehades av det avyttrade företaget eller av företag i intressegemenskap, inom två år efter avyttringen av andelen, direkt eller indirekt, förvärvats av säljaren eller denne närstående, tillämpas bestämmelserna i 11 och 12 §§.

Bedömningen enligt första stycket ska grundas på tillgångarnas marknadsvärde vid tidpunkten för avyttringen av andelen. Vid denna bedömning ska värdet av tillgångar i företag i intressegemenskap beaktas bara till den del som motsvarar det avyttrade företagets ägarandel i företaget.

Första och andra styckena tillämpas också i fråga om tillgångar som kan anses ha ersatt tillgångar som innehades av det avyttrade företaget eller av ett företag i intressegemenskap vid tidpunkten för avyttringen av andelen. Lag (2007:1419).

Kapitalvinsten tas upp i näringsverksamhet

Huvudregel

11 § Kapitalvinst på grund av avyttringen av en andel i ett skalbolag ska tas upp som överskott av passiv näringsverksamhet det beskattningsår när andelen avyttrades. Lag (2007:1419).

Undantag

12 § Om den skattskyldige begär det och det kommer fram att det finns särskilda skäl ska bestämmelsen i 11 § inte tillämpas. Vid prövningen ska beaktas

1. vad som föranlett avyttringen av andelen eller återköpet, och
2. hur ersättningen för andelen bestämts.

Leder avyttringen inte till att ett väsentligt inflytande över skalbolaget går över till någon annan person ska dock bestämmelsen i 11 § tillämpas bara om det föreligger särskilda omständigheter. Lag (2007:1419).

Skalbolagsdeklaration

13 § Bestämmelserna i 11 § ska inte tillämpas om

1. det avyttrade företaget eller, i fråga om handelsbolag, säljaren tar upp företagets överskott eller underskott i en sådan skalbolagsdeklaration som avses i 10 kap. 8 a § skattebetalningslagen (1997:483),

2. ett särskilt bokslut ligger till grund för inkomstberäkningen enligt 1, och

3. säkerhet ställs enligt bestämmelserna i 11 kap. 11 a § skattebetalningslagen.

Bokslutet ska upprättas som om företagets beskattningsår avslutats vid tidpunkten för avyttringen eller, i fråga om handelsbolag, vid avyttringen eller tillträdet. Företagets avsättningar till periodiseringsfond och ersättningsfond ska anses ha återförts. Om det är en andel i ett handelsbolag som har avyttrats, ska säljaren ta upp så stor del av handelsbolagets överskott eller underskott samt kapitalvinster och kapitalförluster vid avyttring av handelsbolagets näringsfastigheter och näringsbostadsrätter som belöper sig på den avyttrade andelen.

Första och andra styckena gäller även företag i intressegemenskap. Lag (2008:1064).

Lag (2008:1064) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. I fråga om avyttringar av andelar i skalbolag tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller för avyttringar före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2008 hade 49 a kap. 13 § 3 följande lydelse.

3. säkerhet ställs enligt bestämmelserna i 11 kap. 12 § skattebetalningslagen.

14 § [49 a kap. 14 § har upphört att gälla genom lag (2008:1064) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och som tillämpas första gången vid 2010 års taxering. I fråga om avyttringar av andelar i skalbolag tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller för avyttringar före ikraftträdandet.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 49 a kap. 14 § följande lydelse.

14 § Säkerhet enligt 13 § första stycket 3 behöver inte ställas om säljaren av en handelsbolagsandel enligt en överenskommelse med förvärvaren tar upp överskott eller drar av underskott som avser tiden före avyttringen eller tiden före tillträdesdagen samt tar upp kapitalvinster och drar av kapitalförluster vid avyttringen av handelsbolagets näringsfastigheter och näringsbostadsrätter vid samma tidpunkt. Lag (2002:536).

50 kap. Avyttring av andelar i svenska handelsbolag

Innehåll

1 § I detta kapitel finns särskilda bestämmelser om kapitalvinst vid avyttring av andelar i svenska handelsbolag. De grundläggande bestämmelserna finns i 44 kap.

Avyttring

2 § Om en andel i ett handelsbolag inlöses eller bolaget upplöses, anses andelen avyttrad.

Som avyttring behandlas också att en andel övergår till en ny ägare genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt, om den justerade anskaffningsutgiften hos den tidigare ägaren är negativ.

Omkostnadsbeloppet

3 § Vid beräkning av omkostnadsbeloppet ska anskaffningsutgiften justeras enligt bestämmelserna i 5 och 6 §§.

Blir den justerade anskaffningsutgiften negativ, anses omkostnadsbeloppet vara noll. Ersättningen för andelen ska då ökas med den negativa justerade anskaffningsutgiften. Lag (2007:1419).

4 § Om en äganderättsövergång har behandlats som en avyttring på grund av bestämmelserna i 2 § andra stycket, anses den nya ägarens anskaffningsutgift vara noll.

5 § Anskaffningsutgiften ska *ökas* med

- den skattskyldiges tillskott till bolaget,
- belopp som tagits upp som den skattskyldiges andel av bolagets inkomster,
- 26,3 procent av avdrag för avsättning till expansionsfond enligt 34 kap.,
- 73,7 procent av expansionsfond som förs över från andel i handelsbolag till enskild näringsverksamhet enligt 34 kap. 22 §, och
- det belopp som framgår vid en tillämpning av bestämmelserna om överlåtelse av privata tillgångar till underpris i 53 kap. 5 §.

Anskaffningsutgiften ska *minska* med

- den skattskyldiges uttag ur bolaget,
- belopp som dragits av som den skattskyldiges andel av bolagets underskott,
- negativt fördelningsbelopp till den del räntefördelningen minskat ett underskott i inkomstslaget näringsverksamhet,
- 26,3 procent av återförda avdrag för avsättning till expansionsfond enligt 34 kap., och
- 73,7 procent av expansionsfond som förs över från enskild näringsverksamhet till andel i handelsbolag enligt 34 kap. 19 §. Lag (2008:1343).

Lag (2008:1343) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Vid 2010 års taxering ska samtliga kvarvarande avdrag för avsättning till expansionsfond som gjorts för beskattningsåret 2008 eller tidigare beskattningsår anses återförda den 1 januari 2009 och genast återavsatta till expansionsfond. Vid återföringen tillämpas bestämmelserna i sina äldre lydelse och vid återavsättningen tillämpas bestämmelserna i sina nya lydelse. Vid bestämmande av det belopp som expansionsfonden högst får uppgå till vid 2010 års taxering ska vid tillämpning av 34 kap. 13 §, 50 kap. 5 § tillämpas i sin äldre lydelse. Bestämmelsen i 34 kap. 13 § andra stycket tillämpas inte i fråga om återavsättning. T.o.m. den 31 december 2008 hade 50 kap. 5 § första stycket tredje och fjärde ledet samt andra stycket tredje och fjärde ledet följande lydelse.

- 28 procent av avdrag för avsättning till expansionsfond enligt 34 kap.,
- 72 procent av expansionsfond som förs över från andel i handelsbolag till enskild näringsverksamhet enligt 34 kap. 22 §, och
- 28 procent av återförda avdrag för avsättning till expansionsfond enligt 34 kap., och
- 72 procent av expansionsfond som förs över från enskild näringsverksamhet till andel i handelsbolag enligt 34 kap. 19 §.

6 § För en andel i ett handelsbolag som innehas av ett annat handelsbolag ska anskaffningsutgiften justeras enligt bestämmelserna i 5 § som om ägarbolaget var skattskyldigt för bolagens inkomster. För andelen i ägarbolaget ska anskaffningsutgiften justeras med hänsyn till inkomster och underskott i båda bolagen. Lag (2007:1419).

Vissa avyttringar

7 § Om en fysisk person avyttrar en andel i ett handelsbolag som, direkt eller indirekt, äger en delägarrätt som skulle som en kvalificerad andel enligt 57 kap. om den ägts direkt av den fysiska personen, gäller följande. Den del av vinsten som motsvarar delägarrättens marknadsvärde i förhållande till ersättningen för andelen i handelsbolaget ska tas upp i inkomstslaget tjänst.

Första stycket tillämpas inte på sådana avyttringar som avses i 49 a kap. och 51 kap. Lag (2007:1251).

Lag (2007:1251) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering och, i fall som avses i övergångsbestämmelserna punkten 2 andra meningen (se efter denna lag), även vid 2008 års taxering. T.o.m. den 31 december 2007 hade 50 kap. 7 § följande lydelse.

7 § Om en fysisk person avyttrar en andel i ett handelsbolag som, direkt eller indirekt, äger en andel som skulle ha varit en kvalificerad andel om den ägts direkt av den fysiska personen, gäller följande. Den del av vinsten som motsvarar den sistnämnda andelens marknadsvärde i förhållande till ersättningen för andelen i handelsbolaget skall tas upp i inkomstslaget tjänst.

Första stycket tillämpas inte på sådana avyttringar som avses i 49 a kap. och 51 kap. Lag (2005:1136).

50 kap. 7 § även ändrad genom lag (2005:1136) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas, om inget annat anges i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag), första gången vid 2007 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 50 kap. 7 § följande lydelse.

7 § Om en fysisk person avyttrar en andel i ett handelsbolag som, direkt eller indirekt, äger en andel som skulle ha varit en kvalificerad andel om den ägts direkt av den fysiska personen, gäller följande. Av den del av vinsten som motsvarar den sistnämnda andelens marknadsvärde i förhållande till ersättningen för andelen i handelsbolaget skall 50 procent tas upp i inkomstslaget tjänst.

8 § I 49 a kap. finns bestämmelser om att en fysisk person som avyttrar en andel i ett skalbolag ska ta upp kapitalvinsten i inkomstslaget näringsverksamhet.

I 51 kap. finns bestämmelser om att en fysisk person som avyttrar en andel i ett handelsbolag till någon annan än en obegränsat skattskyldig fysisk person i särskilda fall ska ta upp ett belopp som motsvarar kapitalvinsten i inkomstslaget näringsverksamhet. Lag (2007:1419).

8 a § I 25 a kap. 5 § första stycket finns bestämmelser om att ett företag som avyttrar en andel i ett handelsbolag under vissa förutsättningar inte ska ta upp kapitalvinsten. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag) tillämpas den nya bestämmelsen på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9 i övergångsbestämmelserna.

Kapitalförluster

Inkomstslaget kapital

9 § I inkomstslaget kapital ska 70 procent av en kapitalförlust dras av. Lag (2007:1419).

Inkomstslaget näringsverksamhet

10 § I inkomstslaget näringsverksamhet ska en kapitalförlust för vilken avdrag ska göras, dras av i sin helhet, om inte något annat anges i 11 §.

I 25 a kap. 5 § andra stycket, 20 och 23 a §§ finns bestämmelser om när en kapitalförlust inte får dras av. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på avyttringar efter ikraftträdandet. De nya bestämmelserna tillämpas även i fråga om avyttringar före ikraftträdandet, om den omständighet som utlöser en uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 10 § inträffar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av övergångsbestämmelserna. Om ett företag som anges i 25 a kap. 3 § 1–5 eller en utländsk juridisk person med hemvist utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som motsvarar ett sådant svenskt företag som anges i 25 a kap. 3 § 1–4 direkt eller indirekt, genom ett eller flera svenska handelsbolag eller i utlandet delägarbeskattade juridiska personer, avyttrar en andel i ett svenskt handelsbolag under tiden från och med den 18 juni 2009 till och med den 31 december 2009 ska vid tillämpningen av 50 kap. 10 eller 11 § en kapitalförlust på andelen dras av bara mot en kapitalvinst på en andel i ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person. Vad som sägs i den föregående meningen tillämpas också på en kapitalförlust på en andel i ett svenskt handelsbolag som avyttrats före den 18 juni 2009, men där den omständighet som utlöser en uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 10 § inträffar under denna tid. Om en del av

en förlust inte kan dras av enligt det föregående, får den dras av mot ett annat företags kapitalvinster på andelar i ett svenskt handelsbolag om båda företagen begär det vid samma års taxering, och det ena företaget med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag till det andra företaget. T.o.m. den 31 december 2009 hade 50 kap. 10 § andra stycket följande lydelse.

I 25 a kap. 20 § finns bestämmelser om när en kapitalförlust inte får dras av.

11 § En kapitalförlust för vilken avdrag ska göras, som uppkommer när ett svenskt handelsbolag avyttrar en andel i ett annat svenskt handelsbolag ska dras av med 70 procent av förlusten.

En kapitalförlust för vilken avdrag ska göras, på en andel vars innehav betingats av rörelse som bedrivs av handelsbolaget eller av någon som med hänsyn till äganderättsförhållanden eller organisatoriska förhållanden kan anses stå handelsbolaget nära, ska dock alltid dras av i sin helhet. Lag (2007:1419).

51 kap. Beskattning i inkomstslaget näringsverksamhet vid avyttring av andelar i svenska handelsbolag

Förutsättningar för tillämpning av bestämmelserna

1 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller om

1. en fysisk person avyttrar en andel i ett svenskt handelsbolag,
2. det uppkommer en kapitalvinst i inkomstslaget kapital,
3. förvärvaren inte är en obegränsat skattskyldig fysisk person, och
4. verksamheten i handelsbolaget varit sådan som anges i 2 §.

Vid inlösen gäller bestämmelserna, i stället för vad som anges i första stycket 3, om någon av de kvarvarande delägarna i handelsbolaget inte är en obegränsat skattskyldig fysisk person. Lag (2000:1341).

2 § Bestämmelserna gäller bara om

1. verksamheten i handelsbolaget under det räkenskapsår då avyttringen sker är aktiv näringsverksamhet för överlåtaren,
2. någon närstående till överlåtaren varit delägare i handelsbolaget och verksamheten under räkenskapsåret är aktiv näringsverksamhet för denne,
3. någon närstående till överlåtaren varit anställd hos handelsbolaget under räkenskapsåret, eller
4. överlåtaren eller någon närstående under räkenskapsåret på motsvarande sätt bedrivit näringsverksamhet i en juridisk person genom handelsbolaget.

Vid tillämpning av första stycket anses också tidigare innehavare av andelen under samma räkenskapsår som överlåtare, om avyttringen föregåtts av en eller flera överlåtelser från obegränsat skattskyldiga fysiska personer. Frågan om verksamheten varit aktiv näringsverksamhet ska bedömas med hänsyn till förhållandena före överlåtelserna. Lag (2007:1419).

Belopp som motsvarar kapitalvinsten tas upp i näringsverksamhet

3 § Ett belopp som motsvarar kapitalvinsten på grund av avyttringen ska tas upp hos överlåtaren som överskott av aktiv näringsverksamhet från handelsbolaget.

Om avyttringen har föregåtts av en eller flera avyttringar under samma räkenskapsår från obegränsat skattskyldiga fysiska personer, ska beloppet ökas med summan av kapitalvinsterna vid dessa avyttringar. Lag (2007:1419).

4 § Bestämmelsen i 3 § första stycket tillämpas också på kapitalvinst på grund av tillkommande ersättning som erhålls efter det räkenskapsår för handelsbolaget då avyttringen skedde. I andra fall än då tillkommande ersättning beräknas på grundval av handelsbolagets resultat eller omsättning eller liknande för det nämnda räkenskapsåret gäller detta dock bara om överlåtaren eller någon närstående till honom, direkt eller indirekt, varit verksam i handelsbolaget efter avyttringen och det inte är uppenbart att verksamheten saknat betydelse för storleken av ersättningen.

5 § Vid beräkningen av det belopp som enligt 3 och 4 §§ ska tas upp som överskott av näringsverksamhet, ska andelens anskaffningsutgift inte ökas med beloppet. En sådan ökning görs däremot vid beräkningen av kapitalvinst eller kapitalförlust i inkomstslaget kapital. Lag (2007:1419).

Inkomsten tas upp av överlåtaren

6 § Bestämmelserna i 3–5 §§ ska inte tillämpas, om

1. överlåtaren enligt en överenskommelse med förvärvaren tar upp överskott eller drar av underskott i handelsbolaget som avser tiden före avyttringen eller tiden före tillträdesdagen samt tar upp kapitalvinster och drar av kapitalförluster vid avyttringar av handelsbolagets näringsfastigheter och näringsbostadsrätter före samma tidpunkt, och

2. ett särskilt bokslut ligger till grund för inkomstberäkningen enligt 1.

Bokslutet enligt första stycket 2 ska upprättas som om handelsbolaget hade ett beskattningsår som avslutats vid den sluttidpunkt för inkomstberäkningen som överlåtaren valt enligt första stycket 1. Bokslutet och sådana uppgifter till ledning för taxering som avses i 3 kap. 5 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska ha godkänts skriftligen av förvärvaren.

Med förvärvare avses vid inlösen de kvarvarande delägarna i handelsbolaget. Lag (2007:1419).

7 § Bestämmelserna i 6 § gäller inte, om

1. överlåtaren eller någon närstående till honom, direkt eller indirekt, varit verksam i handelsbolaget efter den sluttidpunkt för inkomstberäkningen som överlåtaren valt enligt 6 § första stycket 1, eller

2. handelsbolaget, direkt eller indirekt, äger andelar som, om de hade ägts direkt av överlåtaren, skulle ha varit kvalificerade andelar.

Närståendebegreppet

8 § Om överlåtaren är ett dödsbo, anses vid tillämpning av detta kapitel också delägare i dödsboet som närstående.

52 kap. Avyttring av andra tillgångar

Innehåll

1 § I detta kapitel finns särskilda bestämmelser om kapitalvinst vid avyttring av andra tillgångar och förpliktelser än sådana som avses i 45, 46, 48 och 50 kap. De grundläggande bestämmelserna finns i 44 kap.

Beräkningen

2 § För tillgångar som den skattskyldige innehåft för personligt bruk (personliga tillgångar) får som omkostnadsbelopp räknas 25 procent av ersättningen minskad med försäljningsprovision och andra utgifter för avyttringen.

Kapitalvinster vid avyttring av personliga tillgångar ska tas upp bara till den del de för beskattningsåret sammanlagt överstiger 50 000 kronor.

En avlidens personliga tillgångar ska behandlas som personliga tillgångar också hos hans dödsbo. Lag (2007:1419).

3 § För andra tillgångar än personliga tillgångar ska kapitalvinsten vid en avyttring beräknas med tillämpning av genomsnittsmetoden i 48 kap. 7 §, om de är en del av ett samlat innehav av tillgångar med enhetligt värde. Lag (2007:1419).

4 § Anskaffningsutgiften ska minskas med gjorda avdrag för tillgångarnas anskaffning, värdeminskning eller liknande. Lag (2007:1419).

Kapitalförluster

Inkomstslaget kapital

5 § I inkomstslaget kapital ska 70 procent av en kapitalförlust dras av.

Förluster vid avyttring av personliga tillgångar får dock inte dras av. Ett dödsbos förluster vid avyttring av sådana tillgångar som boet förvärvat för en delägares privata bruk får inte heller dras av. Lag (2007:1419).

Inkomstslaget näringsverksamhet

6 § I inkomstslaget näringsverksamhet ska en kapitalförlust för vilken avdrag ska göras dras av i sin helhet, om inte något annat anges i 7 §.

I 25 a kap. 5 § andra stycket, 19, 20 och 23 a §§ finns bestämmelser om när en kapitalförlust inte får dras av. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på avyttringar efter ikraftträdandet. De nya bestämmelserna tillämpas även i fråga om avyttringar före ikraftträdandet, om den omständighet som utlöser en uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 10 § inträffar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av övergångsbestämmelserna. Om ett företag som anges i 25 a kap. 3 § 1–5 eller en utländsk juridisk person med hemvist utanför Europeiska

ekonomiska samarbetsområdet som motsvarar ett sådant svenskt företag som anges i 25 a kap. 3 § 1–4 direkt eller indirekt, genom ett eller flera svenska handelsbolag eller i utlandet delägarbeskattade juridiska personer, avyttrar en andel i ett svenskt handelsbolag under tiden från och med den 18 juni 2009 till och med den 31 december 2009 ska vid tillämpningen av 50 kap. 10 eller 11 § en kapitalförlust på andelen dras av bara mot en kapitalvinst på en andel i ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person. Vad som sägs i den föregående meningen tillämpas också på en kapitalförlust på en andel i ett svenskt handelsbolag som avyttrats före den 18 juni 2009, men där den omständighet som utlöser en uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 10 § inträffar under denna tid. Om en del av en förlust inte kan dras av enligt det föregående, får den dras av mot ett annat företags kapitalvinster på andelar i ett svenskt handelsbolag om båda företagen begär det vid samma års taxering, och det ena företaget med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag till det andra företaget. Bestämmelserna tillämpas på motsvarande sätt i fråga om kapitalförluster på andelar i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som ska dras av enligt 52 kap. 6 eller 7 §. T.o.m. den 31 december 2009 hade 52 kap. 6 § följande lydelse.

6 § I inkomstslaget näringsverksamhet ska en kapitalförlust dras av i sin helhet, om inte något annat anges i 7 §.

I 25 a kap. 20 § finns bestämmelser om när en kapitalförlust inte får dras av. Lag (2007:1419).

7 § I fråga om kapitalförluster som uppkommer i svenska handelsbolag tillämpas bestämmelserna i 5 §.

Kapitalförluster på sådana tillgångar eller förpliktelser vars innehav betingats av rörelse som bedrivs av handelsbolaget eller av någon som med hänsyn till äganderättsförhållanden eller organisatoriska förhållanden kan anses stå handelsbolaget nära, ska dock alltid dras av i sin helhet. Lag (2009:1413).

Lag (2009:1413) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Övergångsbestämmelser till lag (2009:1413) finns intagna vid 52 kap. 6 §. T.o.m. den 31 december 2009 hade 52 kap. 7 § följande lydelse.

7 § I fråga om kapitalförluster som uppkommer i svenska handelsbolag tillämpas bestämmelserna i 5 §.

Kapitalförluster på sådana tillgångar eller förpliktelser vars innehav betingats av rörelse som bedrivs av handelsbolaget eller av någon som med hänsyn till äganderättsförhållanden eller organisatoriska förhållanden kan anses stå handelsbolaget nära, ska dock alltid dras av i sin helhet. Lag (2007:1419).

53 kap. Överlåtelse av tillgångar till underpris

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om överlåtelser av tillgångar till underpris från en fysisk person eller ett svenskt handelsbolag till ett företag som överlåtaren eller någon närstående till överlåtaren är delägare i.

Bestämmelserna 2–9 §§ gäller bara i inkomstslaget kapital. Bestämmelsen i 4 § andra meningen gäller dock inte i inkomstslaget kapital utan i inkomstslaget näringsverksamhet.

Bestämmelserna om förvärvarens anskaffningsutgift eller anskaffningsvärde i 10 och 11 §§ gäller i inkomstlagen näringsverksamhet och kapital. I inkomstslaget näringsverksamhet gäller de inte bara för kapitaltillgångar utan också för lagertillgångar och inventarier.

Inkomstslaget kapital

Överlåtelser till aktiebolag, ekonomiska föreningar eller svenska handelsbolag eller i utlandet delägarbeskattade juridiska personer

2 § Bestämmelserna i 3–5 §§ gäller om en fysisk person överlåter en tillgång utan ersättning eller mot ersättning som understiger såväl tillgångens marknadsvärde som omkostnadsbelopp om överlåtelserna sker till ett företag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och företaget är ett aktiebolag, en ekonomisk förening, ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person, som överlåtaren eller någon närstående till överlåtaren, direkt eller indirekt, äger andelar i.

Bestämmelserna i 3–5 §§ gäller också om ett svenskt handelsbolag som har en fysisk person som delägare överlåter en näringsfastighet eller näringsbostadsrätt utan ersättning eller mot ersättning som understiger såväl tillgångens marknadsvärde som omkostnadsbelopp om överlåtelserna sker till ett företag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och företaget är ett aktiebolag, en ekonomisk förening, ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som den fysiska personen eller någon närstående till honom, direkt eller indirekt, äger andelar i.

Bestämmelserna i denna paragraf gäller dock inte överlåtelser som omfattas av bestämmelserna i 6–8 §§. Lag (2007:1122).

Lag (2007:1122) har trätt i kraft den 1 januari 2008. De nya bestämmelserna tillämpas på avyttringar och överlåtelser samt sammanläggningar och delningar som skett efter den 31 december 2007. T.o.m. den 31 december 2007 hade 53 kap. 2 § följande lydelse.

2 § Bestämmelserna i 3–5 §§ gäller om en fysisk person överlåter en tillgång utan ersättning eller mot ersättning som understiger såväl tillgångens marknadsvärde som omkostnadsbelopp till ett sådant svenskt aktiebolag, en sådan svensk ekonomisk förening eller ett sådant svenskt handelsbolag som överlåtaren eller någon närstående till överlåtaren, direkt eller indirekt, äger andelar i.

Bestämmelserna i 3–5 §§ gäller också om ett svenskt handelsbolag som har en fysisk person som delägare överlåter en näringsfastighet eller näringsbostadsrätt utan ersättning eller mot ersättning som understiger såväl tillgångens marknadsvärde som omkostnadsbelopp till ett sådant svenskt aktiebolag, en sådan svensk ekonomisk förening eller ett sådant svenskt handelsbolag som den fysiska personen eller någon närstående till honom, direkt eller indirekt, äger andelar i.

Bestämmelserna i denna paragraf gäller dock inte överlåtelser som omfattas av bestämmelserna i 6–8 §§.

3 § Den överlåtna tillgången ska anses ha avyttrats mot en ersättning som motsvarar tillgångens omkostnadsbelopp eller marknadsvärde om detta är lägre. Lag (2007:1419).

4 § Om det är en näringsfastighet eller näringsbostadsrätt som överlåts, ska den överlåtna tillgångens skattemässiga värde anses som omkostnadsbelopp. Bestämmelserna om återföring av avdrag för utgifter för förbättrande reparationer och underhåll i 26 kap. 2 och 10 §§ ska inte tillämpas. Lag (2007:1419).

5 § När det ska beräknas ett omkostnadsbelopp för överlåtarens och närståendes andelar i det förvärvande företaget ska, om ersättning inte har lämnats, den sammanlagda anskaffningsutgiften för andelarna ökas med ett belopp som motsvarar omkostnadsbeloppet för tillgången eller marknadsvärdet om det är lägre. Om ersättning har lämnats, ska anskaffningsutgiften i stället ökas med skillnaden mellan omkostnadsbeloppet för tillgången respektive marknadsvärdet och ersättningen. Lag (2007:1419).

Överlåtelser till utländska juridiska personer

6 § Bestämmelserna i 7 och 8 §§ gäller om en fysisk person överlåter en tillgång utan ersättning eller mot ersättning som understiger tillgångens marknadsvärde till

1. en utländsk juridisk person som hör hemma i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som överlåtaren eller någon närstående till överlåtaren, direkt eller indirekt, äger andelar i, eller

2. ett sådant aktiebolag, en sådan ekonomisk förening, ett sådant svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som en utländsk juridisk person som avses i 1, direkt eller indirekt, äger andelar i.

Bestämmelserna i 7 och 8 §§ gäller också om ett svenskt handelsbolag som har en fysisk person som delägare överlåter en näringsfastighet eller näringsbostadsrätt utan ersättning eller mot ersättning som understiger tillgångens marknadsvärde till

1. en utländsk juridisk person som hör hemma i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som den fysiska personen eller någon närstående till honom, direkt eller indirekt, äger andelar i, eller

2. ett sådant aktiebolag, en sådan ekonomisk förening, ett sådant svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som en utländsk juridisk person som avses i 1, direkt eller indirekt, äger andelar i. Lag (2007:1122).

Lag (2007:1122) har trätt i kraft den 1 januari 2008. De nya bestämmelserna tillämpas på avyttringar och överlåtelser samt sammanläggningar och delningar som skett efter den 31 december 2007. T.o.m. den 31 december 2007 hade 53 kap. 6 § följande lydelse.

6 § Bestämmelserna i 7 och 8 §§ gäller om en fysisk person överlåter en tillgång utan ersättning eller mot ersättning som understiger tillgångens marknadsvärde till

1. en utländsk juridisk person som överlåtaren eller någon närstående till överlåtaren, direkt eller indirekt, äger andelar i, eller

2. ett sådant svenskt aktiebolag, en sådan svensk ekonomisk förening eller ett sådant svenskt handelsbolag som en utländsk juridisk person som avses i 1, direkt eller indirekt, äger andelar i.

Bestämmelserna i 7 och 8 §§ gäller också om ett svenskt handelsbolag som har en fysisk person som delägare överlåter en näringsfastighet eller näringsbostadsrätt utan ersättning eller mot ersättning som understiger tillgångens marknadsvärde till

1. en utländsk juridisk person som den fysiska personen eller någon närstående till honom, direkt eller indirekt, äger andelar i, eller

2. ett sådant svenskt aktiebolag, en sådan svensk ekonomisk förening eller ett sådant svenskt handelsbolag som en utländsk juridisk person som avses i 1, direkt eller indirekt, äger andelar i.

7 § Den överlåtna tillgången ska anses ha avyttrats mot en ersättning som motsvarar tillgångens marknadsvärde. Lag (2007:1419).

8 § När det ska beräknas ett omkostnadsbelopp för överlåtarens och närståendes andelar i den förvärvande juridiska personen ska, om ersättning inte har lämnats, den sammanlagda anskaffningsutgiften för andelarna ökas med ett belopp som motsvarar marknadsvärdet på tillgången. Om ersättning har lämnats, ska anskaffningsutgiften i stället ökas med skillnaden mellan marknadsvärdet och ersättningen. Lag (2007:1419).

Närstående

9 § Med närstående avses i detta kapitel inte syskon, syskons make eller syskons avkomling.

Inkomstlagen näringsverksamhet och kapital

Förvärvarens anskaffningsutgift eller anskaffningsvärde

10 § Om bestämmelserna i 2–5 §§ är tillämpliga, ska förvärvaren anses ha förvärvat tillgången för ett belopp som motsvarar den ersättning som överlåtaren enligt 3 § ska anses ha fått. Lag (2007:1419).

11 § Om bestämmelserna i 6–8 §§ är tillämpliga, ska förvärvaren anses ha förvärvat tillgången för ett belopp som motsvarar den ersättning som överlåtaren enligt 7 § ska anses ha fått. Lag (2007:1419).

54 kap. Betalning av skulder i utländsk valuta

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om låntagares kapitalvinster på grund av valutakursförändringar vid betalning av skulder i utländsk valuta. Bestämmelserna gäller bara i inkomstslaget kapital.

Skulder tas över

2 § Att en skuld mot ersättning tas över av en annan låntagare anses som betalning av skulden.

Om en skuld tas över i samband med ett förvärv som sker genom arv, testamente, gåva eller på liknande sätt, inträder förvärvaren dock i den tidigare låntagarens skattemässiga situation.

Beräkningen

3 § Kapitalvinsten ska beräknas som skillnaden mellan det återbetalade beloppets värde vid upplåningen och dess värde vid återbetalningen. Värdet vid upplåningen ska beräknas som ett genomsnitt av värdena av olika upplånade belopp i samma valuta och med beaktande av de återbetalningar som gjorts. Lag (2007:1419).

Undantag från skatteplikt

4 § Kapitalvinster på skulder i utländsk valuta som är avsedd för den skattskyldiges personliga levnadskostnader under en tillfällig vistelse utomlands ska inte tas upp. Lag (2007:1419).

Beskattningstidpunkten

5 § Kapitalvinster vid betalning av skulder i utländsk valuta ska tas upp som intäkt det beskattningsår då återbetalningen görs. Lag (2007:1419).

Kapitalförluster

6 § Kapitalförluster vid betalning av skulder i utländsk valuta ska dras av med 70 procent av förlusten. Att kapitalförluster i vissa fall inte ska dras av följer av 4 §. Lag (2007:1419).

55 kap. Ersättning på grund av insättningsgaranti och investerarskydd

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- ersättning på grund av insättningsgaranti i 2–4 §§, och
 - ersättning på grund av investerarskydd eller försäkring i 5–11 §§.

Ersättning på grund av insättningsgaranti

Ersättning

2 § Ersättning som betalas ut av garantimyndigheten enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti eller ersättning som betalas ut på grund av en garanti till insättare som ställts ut med stöd av lagen (2008:812) om statliga garantier till insättare i utländska instituts filialer i Sverige, anses utbetald av det institut där insättningen gjorts. Lag (2008:813).

3 § Ersättningen ska i första hand anses som ersättning för insatt kapitalbelopp. Till den del ersättningen avser upplupen ränta ska den behandlas som ränteinkomst. Lag (2007:1419).

Återbetalning av ersättning

4 § Vid återbetalning av ersättning enligt 18 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti ska den del av det återbetalda beloppet som inte avser ersättning för det insatta kapitalbeloppet behandlas som ränteutgift. Lag (2007:1419).

Ersättning på grund av investerarskydd eller försäkring

Ersättning

5 § Ersättning som betalas ut av garantimyndigheten enligt lagen (1999:158) om investerarskydd eller av en försäkringsgivare på grund av en försäkring som ett värdepappersbolag tecknat för skadeståndsskyldighet som det kan komma att ådra sig när tjänster utförs i rörelsen ska anses utbetald av det institut där investeringen finns. Lag (2007:1449).

Lag (2007:1449) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas i sin nya lydelse även i fråga om ersättning som Insättningsgarantinämnden betalat ut före lagens ikraftträdande. Ändringen av 55 kap. 5 § innebär att "Insättningsgarantinämnden" ersattes av "garanti-myndigheten".

*55 kap. 5 § även ändrad genom lag (2007:552) som har trätt i kraft den 1 november 2007 och tillämpas första gången vid **2008 års taxering**. Har beskattningsåret påbörjats före*

ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 oktober 2007 hade 55 kap. 5 § följande lydelse.

5 § Ersättning som betalas ut av Insättningsgarantinämnden enligt lagen (1999:158) om investerarskydd eller av en försäkringsgivare på grund av en försäkring som ett värdepappersbolag tecknat i enlighet med bestämmelsen i 5 kap. 2 § lagen (1991:981) om värdepappersrörelse skall anses utbetald av det institut där investeringen finns.

6 § Om ersättningen inte täcker allt, ska den i första hand anses som ersättning för medel (kapitalbelopp och ränta). Kapitalbeloppet ska anses ersatt före räntebeloppet. I andra hand ska ersättningen anses avse finansiella instrument. Lag (2007:1419).

Ränta

7 § Ersättning för ränta enligt 8 § lagen (1999:158) om investerarskydd eller ersättning för ränta från en försäkring som avses i 5 § ska behandlas som ränteinkomst. Lag (2007:1419).

Finansiella instrument

8 § De finansiella instrument som omfattas av investerarskyddet eller en sådan försäkring som avses i 5 § ska anses avyttrade vid den tidpunkt då ersättningen fastställs. Om de finansiella instrumenten är lagertillgångar ska de dock anses avyttrade när ersättningen enligt god redovisningssed ska redovisas.

Ersättning som ska anses avse finansiella instrument, ska behandlas som ersättning för de avyttrade instrumenten. Lag (2007:1419).

9 § Om de finansiella instrument som omfattas av investerarskyddet eller en sådan försäkring som avses i 5 § avser såväl marknadsnoterade som icke marknadsnoterade instrument, ska ersättningen i första hand anses avse marknadsnoterade finansiella instrument, om inte den som har rätt till ersättningen begär annat. Lag (2007:1419).

Återbetalning av ersättning

10 § Vid återbetalning av ersättning enligt 19 § lagen (1999:158) om investerarskydd ska den del av det återbetalade beloppet som motsvarar ränteinkomst enligt 6 och 7 §§ behandlas som ränteutgift. Lag (2007:1419).

Utländskt investerarskydd eller utländsk försäkring

11 § Om en obegränsat skattskyldig fysisk eller juridisk person eller ett svenskt handelsbolag får ersättning från ett utländskt investerarskydd eller från en utländsk försäkringsgivare enligt en försäkring som motsvarar sådan försäkring som avses i 5 §, ska bestämmelserna i 5–10 §§ tillämpas. Lag (2007:1419).

AVD. VIII FÅMANSFÖRETAG OCH FÅMANSHANDELSBOLAG

56 kap. Särskilda bestämmelser för fåmansföretag och fåmanshandelsbolag

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om vad som avses med fåmansföretag och fåmanshandelsbolag samt ägare och företagsledare i sådana företag.

Särskilda bestämmelser om utdelning och kapitalvinst på aktier i fåmansföretag och företag som har varit fåmansföretag finns i 57 kap. I 8 § finns hänvisningar till övriga bestämmelser som berör fåmansföretag, fåmanshandelsbolag och deras delägare m.fl.

Definitioner

Fåmansföretag och fåmanshandelsbolag

2 § Med *fåmansföretag* avses aktiebolag och ekonomiska föreningar där

1. fyra eller färre delägare äger andelar som motsvarar mer än 50 procent av rösterna för samtliga andelar i företaget, eller

2. näringsverksamheten är uppdelad på verksamheter som är oberoende av varandra och där en fysisk person genom innehav av andelar, genom avtal eller på liknande sätt har den faktiska bestämmanderätten över en sådan verksamhet och självständigt kan förfoga över dess resultat. Lag (2000:1341).

3 § Aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och privatbostadsföretag är inte fåmansföretag. Lag (2007:552).

Lag (2007:552) har trätt i kraft den 1 november 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 oktober 2007 hade 55 kap. 5 § följande lydelse.

3 § Aktiebolag vars aktier är noterade vid en svensk eller utländsk börs och privatbostadsföretag är inte fåmansföretag.

4 § Med *fåmanshandelsbolag* avses handelsbolag där

1. fyra eller färre delägare genom innehav av andelar eller på liknande sätt har ett bestämmande inflytande, eller

2. näringsverksamheten är uppdelad på verksamheter som är oberoende av varandra och där en fysisk person genom innehav av andelar, genom avtal eller på liknande sätt har den faktiska bestämmanderätten över en sådan verksamhet. Lag (2000:1341).

5 § Vid bedömningen av om ett företag är ett fåmansföretag enligt 2 § 1 eller ett fåmanshandelsbolag enligt 4 § 1 ska en person och hans närstående (närståendekrets) anses som en delägare. Prövningen ska göras med utgångspunkt från den äldste personen och därefter i fallande åldersordning. En person som inräknats i en närståendekrets ska inte medräknas i någon ytterligare krets. Lag (2007:1419).

Delägare och företagsledare

6 § Med delägare i fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag avses en fysisk person som, direkt eller indirekt, äger eller på liknande sätt innehar andelar i företaget.

Med företagsledare i ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag avses den eller de fysiska personer som genom eget eller närståendes innehav av andelar och sin ställning i företaget har ett väsentligt inflytande i företaget. När det gäller företag som avses i 2 § 2 och 4 § 2 anses som företagsledare den som har den faktiska bestämmanderätten över en viss verksamhet och självständigt kan förfoga över dess resultat. Lag (2000:1341).

Dödsbon

7 § Vad som sägs om fysisk person i detta kapitel gäller inte dödsbon.

Hänvisningar

8 § När det gäller fåmansföretag, fåmanshandelsbolag och deras delägare m.fl. finns även särskilda bestämmelser om

- förmån av utbildning i 11 kap. 17 §,
- avdrag för framtida substansminskning i 20 kap. 23 §,
- underprisöverlåtelser i 23 kap. 18, 19 och 22–23 a §§,
- avdrag för ränta på vinstandelslån i 24 kap. 6, 7 och 10 §§,
- avskattning av fastighet i 25 a kap. 25 §,
- när en fastighet eller andel är lagertillgång i 27 kap. 4–6 §§,
- kvalificerade fusioner och fissioner i 37 kap. 27 §,
- utskiftning vid ombildning av en ekonomisk förening till aktiebolag i 42 kap. 20 §,
- partiella fissioner i 48 kap. 18 c–18 e §§,
- andelsbyten i 48 a kap. 6 a, 8 a, 9, 12–14 och 16 §§,
- avyttring av andelar i svenska handelsbolag i 50 kap. 7 § och 51 kap. 7 §,
- pensionssparavdrag i 59 kap. 4, 10 och 15 §§,
- familjebeskattning i 60 kap. 12–14 §§, och
- grundavdrag i 63 kap. 5 §. Lag (2008:1063).

57 kap. Utdelning och kapitalvinst på andelar i fåmansföretag*

** 57 kap. har upphört att gälla genom lag (2005:1136) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och som tillämpas, om inget annat anges i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag), första gången vid 2007 års taxering. Genom samma ändringsförfattning har ett nytt 57 kap. införts. 57 kap. i dess äldre lydelse återges efter det nya kapitlet.*

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om utdelningar, räntor, andra inkomster samt kapitalvinster på tillgångar och förpliktelser i eller avseende fåmansföretag och tidigare fåmansföretag.

Av 7–7 b §§ framgår att bestämmelserna i vissa fall även gäller andelar, optioner och förpliktelser i andra företag än fåmansföretag. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 57 kap. 1 § andra stycket följande lydelse.

Av 7 § framgår att bestämmelserna i vissa fall även gäller andelar, optioner och förpliktelser i andra företag än fåmansföretag. Lag (2005:1136).

Huvudregler

2 § Utdelning och kapitalvinst på kvalificerade andelar ska hos fysiska personer i den omfattning som anges i 20–22 §§ tas upp i inkomstslaget tjänst i stället för i inkomstslaget kapital. Som utdelning behandlas även vinst vid minskning av aktiekapital med indragning av aktier och vinst vid överlåtelse till ett aktiebolag av dess egna aktier.

Vid tillämpning av detta kapitel likställs med andelar andra delägarätter i eller avseende företag och med utdelning ränta och annan inkomst på grund av innehav av sådana tillgångar. Vinstandelsbevis, kapitalandelsbevis och konvertibler ska behandlas som delägarätter oavsett i vilken valuta de getts ut. Med andelar likställs även förpliktelser avseende optioner som avses i 44 kap. 31 § andra stycket. Lag (2007:1419).

Definitioner av kvalificerade andelar

3 § Vid bedömningen av om ett företag är ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag gäller vid tillämpning av detta kapitel, utöver vad som sägs i 56 kap. 2–5 §§, följande.

Om flera delägare själva eller genom någon närstående är eller under något av de fem föregående beskattningsåren har varit verksamma i betydande omfattning i företaget eller i ett av företaget helt eller delvis, direkt eller indirekt, ägt fåmans-

företag eller fåmanshandelsbolag, ska de anses som en enda delägare. Lag (2007:1419).

4 § Med *kvalificerad andel* avses andel i eller avseende ett fåmansföretag under förutsättning att

1. andelsägaren eller någon närstående under beskattningsåret eller något av de fem föregående beskattningsåren varit verksam i betydande omfattning i företaget eller i ett annat fåmansföretag eller i ett fåmanshandelsbolag som bedriver samma eller likartad verksamhet, eller

2. företaget, direkt eller indirekt, under beskattningsåret eller något av de fem föregående beskattningsåren har ägt andelar i ett annat fåmansföretag eller i ett fåmanshandelsbolag och andelsägaren eller någon närstående under beskattningsåret eller något av de fem föregående beskattningsåren varit verksam i betydande omfattning i detta fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag.

Om en sådan andel i ett fåmansföretag som inte ska anses vara kvalificerad enligt bestämmelserna i första stycket förvärvats under beskattningsåret eller något av de fem föregående beskattningsåren genom sådan utdelning på en kvalificerad andel i ett annat fåmansföretag som på grund av bestämmelserna i 42 kap. 16 § inte har beskattats, ska villkoren i första stycket tillämpas som om det företag som den utdelade aktien avser vore det företag som delat ut aktien.

Om ägaren till en kvalificerad andel dör, ska andelen anses kvalificerad även hos dödsboet. Delägare i dödsboet likställs då med närstående. Lag (2007:1419).

5 § Om utomstående, direkt eller indirekt, i betydande omfattning äger del i företaget och, direkt eller indirekt, har rätt till utdelning, ska en andel anses kvalificerad bara om det finns särskilda skäl. Vid bedömningen ska förhållandena under beskattningsåret och de fem föregående beskattningsåren beaktas.

Med företag avses här det företag i vilket delägaren eller någon närstående varit verksam i betydande omfattning under den tid som anges i första stycket.

Ett företag ska anses ägt av utomstående utom till den del det ägs av fysiska personer som

1. äger kvalificerade andelar i företaget,

2. indirekt äger andelar i företaget som hade varit kvalificerade om de ägts direkt, eller

3. äger kvalificerade andelar i ett annat fåmansföretag som avses i 4 § eller andelar i ett fåmanshandelsbolag som avses i den paragrafen. Lag (2007:1419).

6 § Upphör ett företag att vara fåmansföretag, ska en andel anses kvalificerad under fem beskattningsår därefter eller den kortare tid som följer av 4 §. Detta gäller dock bara om andelsägaren eller någon närstående

1. ägde andelen när företaget upphörde att vara fåmansföretag och andelen då var kvalificerad, eller

2. har förvärvat andelen med stöd av en sådan andel som avses i 1.

Om en aktieägare överlåter en kvalificerad andel i ett aktiebolag till bolaget och bolaget därefter överlåter en egen aktie till honom, ska den från bolaget

förvärvade aktien anses som en kvalificerad andel hos aktieägaren i det fall den till bolaget överlåtna andelen skulle ha varit kvalificerad om han fortfarande innehaft den. Lag (2007:1419).

7 § Om en kvalificerad andel avyttras genom ett andelsbyte, ska mottagna andelar anses kvalificerade hos andelsägaren. En andel som har mottagits vid en partiell fission anses kvalificerad om mottagaren omedelbart före den partiella fissionen ägt en kvalificerad andel i det överlåtande företaget.

Om mottagaren vid en partiell fission även innehar andelar i det överlåtande företaget som inte är kvalificerade, ska samma andel av mottagna andelar vara kvalificerade som mottagarens andel kvalificerade andelar i det överlåtande företaget utgör av mottagarens samtliga andelar i detta.

Om optioner och förpliktelser som avses i 2 § andra stycket avser andelar som är kvalificerade enligt 7, 7 a eller 7 b §, ska optionerna och förpliktelserna anses kvalificerade. Lag (2007:1419).

57 kap. 7 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, om inget annat anges i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag), första gången vid 2008 års taxering. Övergångsbestämmelserna är även tillämpliga på äldre lydelse av i 57 kap. 7 §. T.o.m. den 31 december 2006 hade 57 kap. 7 § följande lydelse.

7 § Om en kvalificerad andel avyttras genom ett andelsbyte, skall mottagna andelar anses kvalificerade hos andelsägaren. Om en sådan mottagen andel direkt eller genom ett fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag avyttras till ett annat fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag som mottagaren direkt eller indirekt äger andel i, skall mottagarens andelar i det fåmansföretag som direkt eller indirekt förvärvat andelarna anses kvalificerade. Tjänstebeloppet enligt 48 a kap. 8 a § minskat med kapitalvinst som tagits upp i inkomstslaget tjänst skall fördelas på mottagarens andelar i fåmansföretaget i dessa fall.

Om en andel som är kvalificerad enligt första stycket övergår till någon annan genom arv, testamente, gåva eller bodelning, skall den anses kvalificerad. Detta gäller inte om bestämmelsen i 48 a kap. 14 § är tillämplig. En andel skall också anses kvalificerad om den förvärvats med stöd av en sådan kvalificerad andel.

Om optioner och förpliktelser som avses i 2 § andra stycket avser andelar som är kvalificerade enligt första eller andra stycket, skall optionerna och förpliktelserna anses kvalificerade. Lag (2005:1136).

7 a § Om en sådan mottagen andel som avses i 7 § direkt eller genom ett fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag avyttras till ett annat fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag som mottagaren direkt eller indirekt äger andel i, ska mottagarens andelar i det fåmansföretag som direkt eller indirekt förvärvat andelarna anses kvalificerade. Lag (2007:1419).

57 kap. 7 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, om inget annat anges i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag), första gången vid 2008 års taxering.

7 b § Om en andel som är kvalificerad enligt 7 eller 7 a § övergår till någon annan genom arv, testamente, gåva eller bodelning, ska den anses kvalificerad. Detta gäller inte om bestämmelsen i 23 a § är tillämplig. En andel ska också anses kvalificerad om den förvärvats med stöd av en sådan kvalificerad andel.

Det som sägs om en mottagen andel i 7 a § tillämpas även på en andel som anses kvalificerad enligt första stycket. Vad som sägs om mottagaren i 7 a § gäller i dessa fall den som erhållit andelen genom arv, testamente, gåva eller bodelning.

Det som sägs i första stycket om en andel som är kvalificerad enligt 7 eller 7 a § tillämpas också på en andel som blivit kvalificerad enligt första stycket. Lag (2006:1422).

57 kap. 7 b § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, om inget annat anges i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag), första gången vid 2008 års taxering.

7 c § Om det vid en sådan avyttring som avses i 7 a § finns ett sådant tjänstebelopp för utdelning vid andelsbyte eller partiell fission som avses i 48 kap. 18 d § andra stycket eller 48 a kap. 8 b § första stycket och som hör till andelarna i det avyttrade företaget, ska det minskas med utdelning som tagits upp i inkomstslaget tjänst och fördelas på mottagarens andelar i det fåmansföretag som direkt eller indirekt förvärvat andelarna.

Om det finns ett sådant tjänstebelopp för kapitalvinst vid andelsbyte eller partiell fission som avses i 48 kap. 18 d § tredje stycket eller 48 a kap. 8 b § andra stycket, ska det minskas med kapitalvinst som tagits upp i inkomstslaget tjänst och fördelas på mottagarens andelar i fåmansföretaget. Lag (2007:1419).

57 kap. 7 c även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, om inget annat anges i övergångsbestämmelserna (se efter denna lag), första gången vid 2008 års taxering.

Definitioner för utdelning och kapitalvinst

Statslåneränta

8 § Med statslåneränta avses i detta kapitel statslåneräntan vid utgången av november året före beskattningsåret. Lag (2005:1136).

Inkomstbasbelopp

9 § Med inkomstbasbelopp avses inkomstbasbeloppet enligt 58 kap. 26 och 27 §§ socialförsäkringsbalken för året före beskattningsåret. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. I fråga om prisbasbelopp och inkomstbasbelopp för 2010 och tidigare år tillämpas 1 kap. 6 § i den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring respektive 1 kap. 6 § i den upphävda lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.

Gränsbelopp

10 § Gränsbelopp beräknas för kvalificerade andelar och är summan av

1. årets gränsbelopp, och
2. sparad utdelningsutrymme uppräknat med statslåneräntan ökad med tre procentenheter.

För tillgångar som avses i 2 § andra stycket ska det sparade utdelningsutrymmet i stället räknas upp med statslåneräntan ökad med en procentenhet. Lag (2007:1419).

10 a § Efter ett andelsbyte beräknas gränsbelopp under beskattningsåret för en mottagen andel som om andelen var en andel i det avyttrade företaget. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet

Årets gränsbelopp

11 § Årets gränsbelopp är

1. ett belopp som motsvarar två och ett halvt inkomstbasbelopp fördelat med lika belopp på andelarna i företaget, eller
2. summan av
 - underlaget för årets gränsbelopp multiplicerat med statslåneräntan ökad med nio procentenheter, och
 - för andelar i fåmansföretag eller företag som avses i 6 § lönebaserat utrymme enligt 16–19 §§.

För tillgångar som avses i 2 § andra stycket ska statslåneräntan i stället ökas med en procentenhet. Bestämmelserna i första stycket 1 och i 16–19 §§ gäller inte för sådana tillgångar.

Årets gränsbelopp beräknas vid årets ingång och tillgodoräknas den som äger andelen vid denna tidpunkt. Om en andel förvärvas genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt, inträder förvärvaren i den tidigare ägarens situation i fråga om beräkning av årets gränsbelopp. Lag (2008:1343).

Lag (2008:1343) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 57 kap. 11 § följande lydelse.

11 § Årets gränsbelopp är

1. ett belopp som motsvarar två inkomstbasbelopp fördelat med lika belopp på andelarna i företaget, eller
2. summan av
 - underlaget för årets gränsbelopp multiplicerat med statslåneräntan ökad med nio procentenheter, och
 - för andelar i fåmansföretag eller företag som avses i 6 § lönebaserat utrymme enligt 16–19 §§.

För tillgångar som avses i 2 § andra stycket ska statslåneräntan i stället ökas med en procentenhet. Bestämmelserna i första stycket 1 och i 16–19 §§ gäller inte för sådana tillgångar.

Årets gränsbelopp tillgodoräknas den som äger en andel vid utdelningstillfället eller, om utdelning inte sker, den som äger andelen vid utgången av året. Om flera utdelningar sker under året på samma andel, ska årets gränsbelopp tillgodoräknas den som äger andelen vid första utdelningstillfället. Bestämmelserna i 16–19 §§ tillämpas bara för andelar som ägdes vid årets ingång.

57 kap. 11 § även ändrad genom lag (2006:1344) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. T.o.m. den 31 december 2006 hade 57 kap. 11 § första stycket 1 följande lydelse.

1. ett belopp som motsvarar ett och ett halvt inkomstbasbelopp fördelat med lika belopp på andelarna i företaget, eller

11 a § [57 kap. 11 a § har upphört att gälla genom lag (2008:1064) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och som tillämpas första gången vid 2010 års taxering. I fråga om avyttringar av andelar i skalbolag tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller för avyttringar före ikraftträdandet.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 57 kap. 11 a § följande lydelse.

11 a § Efter en partiell fission ska årets gränsbelopp för det beskattningsår då den partiella fissionen genomförs anses vara noll kronor för en mottagen andel i det övertagande företaget. Lag (2007:1419).

57 kap. 11 a § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet.

Underlag för årets gränsbelopp

12 § Underlaget för årets gränsbelopp är det omkostnadsbelopp som skulle ha använts om andelen hade avyttrats vid årets ingång.

Vid beräkning av omkostnadsbeloppet tillämpas 25–35 §§. Detta gäller dock inte för tillgångar som avses i 2 § andra stycket. Lag (2008:1064).

Lag (2008:1064) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. I fråga om avyttringar av andelar i skalbolag tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller för avyttringar före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2008 hade 57 kap. 12 § första stycket följande lydelse.

12 § Underlaget för årets gränsbelopp är

1. det omkostnadsbelopp som skulle ha använts om andelen hade avyttrats vid tidpunkten för utdelningen, eller

2. om utdelning inte lämnats under beskattningsåret, det omkostnadsbelopp som skulle ha använts om andelen hade avyttrats vid beskattningsårets utgång.

12 a § Omkostnadsbelopp beräknat enligt 25 och 26 §§ för en andel i det avyttrade företaget vid ett andelsbyte fördelas på de mottagna andelarna.

Omkostnadsbelopp beräknat enligt 25 och 26 §§ för en andel i det överlåtande företaget vid en partiell fission fördelas på de mottagna andelarna och andelarna i det överlåtande företaget på det sätt som omkostnadsbeloppet fördelas enligt 48 kap. 18 a §. Lag (2006:1422).

Lag (2006:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet.

Sparat utdelningsutrymme

13 § Om utdelningen understiger gränsbeloppet, ska skillnaden (sparat utdelningsutrymme) föras vidare till nästa beskattningsår. Sparat utdelningsutrymme utgör dock gränsbelopp enligt 20 § om ytterligare utdelning sker under beskattningsåret. Sparat utdelningsutrymme utgör gränsbelopp enligt 20 § om utdelning sker på en mottagen andel under det beskattningsår då en partiell fission genomförs. Sparat utdelningsutrymme som beräknats vid utdelning under beskattningsåret utgör gränsbelopp vid kapitalvinstberäkning enligt 21 §.

Lämnar företaget inte någon utdelning, ska hela gränsbeloppet föras vidare som sparat utdelningsutrymme. Om andelen mottagits vid en partiell fission under beskattningsåret, ska sparat utdelningsutrymme inte räknas upp enligt 10 § första stycket 2. Sparat utdelningsutrymme ska föras vidare även om andelen under något år inte är kvalificerad. Lag (2008:1064).

Lag (2008:1064) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. I fråga om avyttringar av andelar i skalbolag tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller för avyttringar före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2008 hade 57 kap. 13 § följande lydelse.

13 § Om utdelningen understiger gränsbeloppet, ska skillnaden (sparat utdelningsutrymme) föras vidare till nästa beskattningsår. Sparat utdelningsutrymme utgör dock gränsbelopp enligt 20 § om ytterligare utdelning sker under beskattningsåret. Sparat utdelningsutrymme utgör gränsbelopp enligt 20 § om utdelning sker på en mottagen andel under det beskattningsår då en partiell fission genomförs. Sparat utdelningsutrymme som beräknats vid utdelning under beskattningsåret ska också utnyttjas vid kapitalvinstberäkning enligt 21 §.

Lämnar företaget inte någon utdelning, ska hela gränsbeloppet beräknat vid beskattningsårets utgång föras vidare. Sparat utdelningsutrymme ska föras vidare även om andelen under något år inte är kvalificerad.

Om en andel avyttras utan att utdelning har skett under året, ska det sparade utdelningsutrymmet räknas upp med statslåneräntan ökad med tre procentenheter. Detta gäller inte om andelen mottagits vid en partiell fission under beskattningsåret. Sparat utdelningsutrymme för tillgångar som avses i 2 § andra stycket ska i stället räknas upp med statslåneräntan ökad med en procentenhet. Lag (2007:1419).

57 kap. 13 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 57 kap. 13 § följande lydelse.

13 § Om utdelningen understiger gränsvärdet, skall skillnaden (sparat utdelningsutrymme) föras vidare till nästa beskattningsår. Lämnar företaget inte någon utdelning, skall hela gränsvärdet beräknat vid beskattningsårets utgång föras vidare. Sparat utdelningsutrymme skall föras vidare även om andelen under något år inte är kvalificerad.

Om en andel avyttras utan att utdelning har skett under året, skall det sparade utdelningsutrymmet räknas upp med statslåneräntan ökad med tre procentenheter. Sparat utdelningsutrymme för tillgångar som avses i 2 § andra stycket skall i stället räknas upp med statslåneräntan ökad med en procentenhet. Lag (2005:1136).

14 § Om en kvalificerad andel övergår till en ny ägare genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt, tar förvärvaren över den tidigare ägarens sparade utdelningsutrymme. Lag (2005:1136).

15 § Om kvalificerade andelar avyttras genom ett andelsbyte, ska sparat utdelningsutrymme fördelas på de mottagna andelarna.

Om det vid en partiell fission finns sparat utdelningsutrymme enligt 13 § som hör till en andel i det överlåtande företaget, ska detta utrymme fördelas mellan de mottagna andelarna och andelen i det överlåtande företaget på det sätt som omkostnadsbeloppet fördelas enligt 48 kap. 18 a §.

Om andelar som är kvalificerade enligt 7, 7 a eller 7 b § avyttras till ett fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag som säljaren direkt eller indirekt äger andel i, ska sparat utdelningsutrymme fördelas på säljarens andelar i fåmansföretaget som förvärvat andelarna direkt eller indirekt. Lag (2007:1419).

57 kap. 15 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. Vad som sägs om andelar som är kvalificerade enligt 57 kap. 7–7 b §§ gäller även för andelar som är kvalificerade enligt 57 kap. 7 § första eller andra stycket enligt äldre lydelse. T.o.m. den 31 december 2006 hade 57 kap. 15 § följande lydelse.

15 § Om kvalificerade andelar avyttras genom ett andelsbyte, skall sparat utdelningsutrymme fördelas på de mottagna andelarna.

Om andelar som är kvalificerade enligt 7 § första eller andra stycket avyttras till ett fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag som säljaren direkt eller indirekt äger andel i, skall sparat utdelningsutrymme fördelas på säljarens andelar i fåmansföretaget som förvärvat andelarna direkt eller indirekt. Lag (2005:1136).

Lönebaserat utrymme

16 § Det lönebaserade utrymmet är

- 25 procent av löneunderlaget enligt 17 och 18 §§, och
- 25 procent av det löneunderlag som överstiger ett belopp som motsvarar 60 inkomstbasbelopp.

Det lönebaserade utrymmet fördelas med lika belopp på andelarna i företaget. Lag (2006:1344).

Lag (2006:1344) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. T.o.m. den 31 december 2006 hade 57 kap. 16 § första stycket följande lydelse.

16 § Det lönebaserade utrymmet är

- 20 procent av löneunderlaget enligt 17 och 18 §§, och
- 30 procent av det löneunderlag som överstiger ett belopp som motsvarar 60 inkomstbasbelopp.

17 § Löneunderlaget ska beräknas på grundval av sådan kontant ersättning som hos arbetstagaren ska tas upp i inkomstslaget tjänst och som under året före beskattningsåret har lämnats till arbetstagarna i företaget och i dess dotterföretag. Motsvarande ersättning som betalats ut till arbetstagare i utlandet räknas också in i löneunderlaget om företaget hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Som kontant ersättning avses även sådan ersättning som arbetstagare fått från företaget och som skulle tagits upp i inkomstslaget tjänst om inte undantag gällt enligt 3 kap. 9 § eller på grund av bestämmelse i skatteavtal. Som kontant ersättning avses inte

- kostnadsersättning, eller
- belopp som ska tas upp i inkomstslaget tjänst enligt detta kapitel.

Om ersättningen avser arbetstagare i ett dotterföretag som inte är helägt, ska så stor del av ersättningen räknas med som motsvarar moderföretagets andel i dotterföretaget. Om ett dotterföretag har ägts under del av det år som löneunderlaget avser, ska bara ersättning som betalats ut under denna tid räknas med. Lag (2007:1419).

57 kap. 17 § även ändrad genom lag (2006:1344) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Ändringen innebär att 57 kap. 17 § tredje stycket upphävs. T.o.m. den 31 december 2006 hade 57 kap. 17 § tredje stycket följande lydelse.

Löneunderlaget är den del av den sammanlagda kontanta ersättningen som överstiger ett belopp som motsvarar tio inkomstbasbelopp. Lag (2005:1136).

18 § Vid beräkningen av löneunderlaget ska ersättningar som täcks av statliga bidrag för lönekostnader inte räknas med. Lag (2007:1419).

19 § Lönebaserat utrymme ska beräknas bara om andelsägaren eller någon närstående under året före beskattningsåret fått sådan kontant ersättning som avses i 17 § första stycket från företaget och dess dotterföretag med ett belopp som sammanlagt inte understiger det lägsta av

- sex inkomstbasbelopp med tillägg för fem procent av den sammanlagda kontanta ersättningen i företaget och i dess dotterföretag, och
- tio inkomstbasbelopp. Lag (2008:1343).

Lag (2008:1343) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 57 kap. 19 § första stycket andra ledet följande lydelse.

- femton inkomstbasbelopp.

Utdelning

20 § Utdelning på en kvalificerad andel ska tas upp i inkomstslaget tjänst till den del den överstiger gränobeloppet. Utdelning upp till gränobeloppet ska tas upp till två tredjedelar i inkomstslaget kapital. Lag (2007:1419).

Utdelning efter andelsbyte eller partiell fission

20 a § Vid en partiell fission ska vid tillämpning av detta kapitel utdelning i form av andelar i det övertagande företaget, som enligt 42 kap. 16 b § inte ska tas upp, värderas till noll kronor. Lag (2007:1419).

57 kap. 20 a § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007. Bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet.

20 b § Utdelning på en andel som är kvalificerad bara enligt 7, 7 a eller 7 b § och till vilken det hör ett tjänstebelopp för utdelning vid andelsbyten ska inte längre tas upp i inkomstslaget tjänst när ett belopp lika med tjänstebeloppet för utdelning vid andelsbyten enligt 48 a kap. 8 b § första stycket eller det tjänstebelopp som har fördelats enligt 7 c § första stycket, 48 kap. 18 e § andra stycket eller 48 a kap. 8 c § andra stycket tagits upp i inkomstslaget tjänst för beskattningsåret och tidigare beskattningsår. Därefter ska andelen inte anses kvalificerad.

Vid tillämpning av första stycket ska utdelning på en andel i ett företag som varit överlåtande företag vid en partiell fission och till vilken andel det hör ett tjänstebelopp för utdelning vid andelsbyten som fördelats enligt 48 kap. 18 e § andra stycket beaktas bara om utdelningen erhållits efter den partiella fissionen. Lag (2007:1419).

57 kap. 20 b även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet.

20 c § Utdelning på en andel som är kvalificerad bara enligt 7, 7 a eller 7 b § och till vilken det hör ett tjänstebelopp för utdelning vid partiell fission ska inte längre tas upp i inkomstslaget tjänst när ett belopp lika med tjänstebeloppet för utdelning vid partiell fission enligt 48 kap. 18 d § andra stycket eller det tjänstebelopp som har fördelats enligt 7 c § första stycket, 48 kap. 18 e § andra stycket eller 48 a kap. 8 c § andra stycket tagits upp i inkomstslaget tjänst för beskattningsåret och tidigare beskattningsår. Därefter ska andelen inte anses kvalificerad.

Vid tillämpning av första stycket ska utdelning på en andel i ett företag som varit överlåtande företag vid en partiell fission och till vilken andel det hör ett tjänstebelopp för utdelning vid partiell fission som fördelats enligt 48 kap. 18 e § andra stycket beaktas bara om utdelningen erhållits efter den partiella fissionen. Lag (2007:1419).

57 kap. 20 c § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet.

Kapitalvinst

21 § Kapitalvinst på en kvalificerad andel till den del den överstiger gränsbeloppet ska tas upp i inkomstslaget tjänst. Kapitalvinst som motsvarar gränsbeloppet ska tas upp till två tredjedelar i inkomstslaget kapital.

Om kapitalvinst på en kvalificerad andel som anskaffats före år 1992 överstiger gränsbeloppet, ska den överskjutande delen upp till ett belopp som motsvarar skillnaden mellan omkostnadsbeloppet beräknat enligt 25–35 §§ och omkostnadsbeloppet beräknat enligt 44 kap. 14 § i sin helhet tas upp i inkomstslaget kapital i stället för i inkomstslaget tjänst. Detta gäller inte för tillgångar som avses i 2 § andra stycket. Lag (2008:1064).

Lag (2008:1064) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. I fråga om avyttringar av andelar i skalbolag tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller för avyttringar före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2008 hade 57 kap. 21 § följande lydelse.

21 § Kapitalvinst på en kvalificerad andel till den del den överstiger det sparade utdelningsutrymmet ska tas upp i inkomstslaget tjänst. Kapitalvinst som motsvarar det sparade utdelningsutrymmet ska tas upp till två tredjedelar i inkomstslaget kapital.

Om kapitalvinst på en kvalificerad andel som anskaffats före år 1992 överstiger sparade utdelningsutrymme, ska den överskjutande delen upp till ett belopp som motsvarar skillnaden mellan omkostnadsbeloppet beräknat enligt 25–35 §§ och omkostnadsbeloppet beräknat enligt 44 kap. 14 § i sin helhet tas upp i inkomstslaget kapital i stället för i inkomstslaget tjänst. Detta gäller inte för tillgångar som avses i 2 § andra stycket. Lag (2007:1251).

57 kap. 21 § även ändrad genom lag (2007:1251) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering och, i fall som avses i övergångsbestämmelserna punkten 2 andra meningen (se efter denna lag), även vid 2008 års taxering. Ändringen innebar att andra stycket andra meningen infördes.

22 § En kapitalvinst ska inte tas upp i inkomstslaget tjänst till den del det skulle medföra att den skattskyldige och närstående under avyttringsåret och de fem föregående beskattningsåren från ett företag sammanlagt i inkomstslaget tjänst tagit upp högre belopp än som motsvarar 100 inkomstbasbelopp enligt 58 kap. 26 och 27 §§ socialförsäkringsbalken för avyttringsåret.

Om en närstående är eller har varit bosatt i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och där tagit upp en kapitalvinst, ska även detta belopp beaktas enligt första stycket, om beskattningen av kapitalvinsten motsvarar den beskattning som skulle ha skett om den närstående varit bosatt i Sverige. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. I fråga om prisbasbelopp och inkomstbasbelopp för 2010 och tidigare år tillämpas 1 kap. 6 § i den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring respektive 1 kap. 6 § i den upphävda lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.

23 § Bestämmelserna i 21 och 22 §§ gäller inte om kapitalvinsten på grund av andelsavyttringen ska tas upp som överskott av passiv näringsverksamhet enligt 49 a kap. Lag (2007:1419).

23 a § Övergår äganderätten till en andel som är kvalificerad enligt 7, 7 a eller 7 b § genom gåva eller testamente till en juridisk person eller ett svenskt handelsbolag, ska andelen anses avyttrad för en ersättning som motsvarar marknadsvärdet. Lag (2007:1419).

57 kap. 23 a § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. Vad som sägs om andelar som är kvalificerade enligt 57 kap. 7–7 b §§ gäller även för andelar som är kvalificerade enligt 57 kap. 7 § första eller andra stycket enligt äldre lydelse.

Kapitalvinst efter andelsbyte eller partiell fission

24 § Om en andel som är kvalificerad bara enligt 7, 7 a eller 7 b § och till vilken det hör ett tjänstebelopp för kapitalvinst vid andelsbyten avyttras eller upphör att existera, ska den del av kapitalvinsten som tas upp i inkomstslaget tjänst inte överstiga tjänstebeloppet för kapitalvinst vid andelsbyten enligt 48 a kap. 8 b § andra stycket eller det tjänstebelopp som har fördelats enligt 7 c § andra stycket, 48 kap. 18 e § tredje stycket eller 48 a kap. 8 c § tredje stycket. Mer än tjänstebeloppet för utdelning vid andelsbyten ska inte tas upp som utdelning och kapitalvinst i inkomstslaget tjänst.

Vid tillämpning av första stycket ska utdelning på en andel i ett företag som varit överlåtande företag vid en partiell fission och till vilken andel det hör ett tjänstebelopp för utdelning vid andelsbyten beaktas bara om utdelningen erhållits efter den partiella fissionen.

Bestämmelser om fördelning mellan inkomstslagen tjänst och kapital av ersättning i pengar vid andelsbyten finns i 48 a kap. 9 §. Lag (2007:1419).

57 kap. 24 § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2006 hade 57 kap. 24 § följande lydelse.

24 § Om en andel som är kvalificerad enligt 7 § första eller andra stycket avyttras eller upphör att existera, skall den del av kapitalvinsten som tas upp i inkomstslaget tjänst inte överstiga tjänstebeloppet enligt 48 a kap. 8 a § eller det tjänstebelopp som har fördelats enligt 7 § första

stycket. Om andelen i stället är kvalificerad enligt 7 § andra stycket, skall den del av kapitalvinsten som skall tas upp i inkomstslaget tjänst inte överstiga det tjänstebelopp som har fördelats enligt den bestämmelsen.

Första stycket gäller inte om en mottagen andel är kvalificerad enligt 4 § eller 6 § första stycket då den avyttras.

Bestämmelser om fördelning mellan inkomstlagen tjänst och kapital av ersättning i pengar vid andelsbyten finns i 48 a kap. 9 §. Lag (2005:1136).

24 a § Om en andel som är kvalificerad bara enligt 7, 7 a eller 7 b § och till vilken det hör ett tjänstebelopp för kapitalvinst vid partiell fission avyttras eller upphör att existera, ska den del av kapitalvinsten som tas upp i inkomstslaget tjänst inte överstiga tjänstebeloppet för kapitalvinst vid partiell fission enligt 48 kap. 18 d § tredje stycket eller det tjänstebelopp som har fördelats enligt 7 c § andra stycket, 48 kap. 18 e § tredje stycket eller 48 a kap. 8 c § tredje stycket. Mer än tjänstebeloppet för utdelning vid partiell fission ska inte tas upp som utdelning och kapitalvinst i inkomstslaget tjänst.

Vid tillämpning av första stycket ska utdelning på en andel i ett företag som varit överlåtande företag vid en partiell fission och till vilken andel det hör ett tjänstebelopp för utdelning vid partiell fission beaktas bara om utdelningen erhållits efter den partiella fissionen. Lag (2007:1419).

57 kap. 24 a § även ändrad genom lag (2006:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas, första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet.

Andelar förvärvade före år 1990

25 § Anskaffningsutgiften för andelar som har förvärvats före år 1990 ska vid beräkning av omkostnadsbeloppet enligt 12 § räknas upp med hänsyn till förändringarna i det allmänna prisläget från och med förvärvsåret, dock tidigast från och med år 1970, till och med år 1989. Motsvarande gäller för ovillkorliga kapitaltillskott som gjorts före år 1990.

Bestämmelserna i första stycket gäller inte om omkostnadsbeloppet beräknas med tillämpning av 26 §. Lag (2007:1419).

Andelar förvärvade före år 1992

Beräkning av omkostnadsbeloppet

26 § Som anskaffningsutgift för andelar som har förvärvats före år 1992 får vid beräkning av omkostnadsbeloppet enligt 12 § tas upp det justerade kapitalunderlaget i företaget enligt 27–35 §§ fördelat med lika belopp på andelarna i företaget. Hänsyn får inte tas till ovillkorliga kapitaltillskott som gjorts före utgången av det beskattningsår som avses i 27 §.

Som förutsättning för tillämpning av första stycket gäller att denna beräkning används för samtliga andelar i företaget som andelsägaren förvärvat före år 1992.

Bestämmelserna i första stycket gäller bara i fråga om andelar i juridiska personer som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Lag (2005:1136).

Beräkning av kapitalunderlaget

27 § Kapitalunderlaget är skillnaden mellan värdet på tillgångarna och skulderna i företaget vid utgången av det beskattningsår för vilket taxering skedde år 1993. Om företaget inte taxerades då, är kapitalunderlaget motsvarande skillnad det beskattningsår för vilket taxering skedde år 1992. Lag (2005:1136).

28 § Tillgångarna ska tas upp till det skattemässiga värdet, om inte annat följer av andra stycket eller av 29 eller 30 §.

Sådana andelar i svenska handelsbolag som är kapitaltillgångar tas upp till den justerade anskaffningsutgiften enligt 50 kap. Lag (2007:1419).

29 § Andelar i andra dotterföretag än handelsbolag ska tas upp till ett värde som motsvarar kapitalunderlaget i dotterföretaget. Om dotterföretaget inte var helägt, ska så stor del av detta värde tas upp som motsvarar moderföretagets andel av antalet andelar i dotterföretaget.

Bestämmelserna i första stycket gäller bara i fråga om andel i dotterföretag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Lag (2007:1419).

30 § Fastigheter i Sverige och i andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som var kapitaltillgångar och som har förvärvats före utgången av år 1990 får i stället anses förvärvade den 1 januari 1991. I sådant fall ska hänsyn inte tas till utgifter och avdrag före år 1991, utöver vad som anges i andra stycket.

Vid tillämpning av första stycket ska anskaffningsutgiften för en fastighet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet anses motsvara 75 procent av fastighetens marknadsvärde vid utgången av år 1989. För en fastighet i Sverige ska anskaffningsutgiften anses motsvara den i det följande angivna delen av fastighetens taxeringsvärde för år 1991 minskad med värde-minskningsavdrag vid 1982–1991 års taxeringar, till den del avdraget per år uppgått till minst 10 procent av denna del av taxeringsvärdet. Den del av taxeringsvärdet som ska användas är för

1. småhusenheter 70 procent,
2. hyreshusenheter 60 procent,
3. industrienheter 75 procent, och
4. lantbruksenheter 100 procent.

Om marknadsvärdet på byggnader, mark och markanläggningar som anses förvärvade den 1 januari 1991 vid beskattningsårets utgång understeg 75 procent av anskaffningsutgiften enligt andra stycket, ska denna utgift justeras i skälig mån.

Det som sägs om värdeminskningssavdrag gäller också liknande avdrag, såsom skogsavdrag och avdrag för substansminskning samt sådana belopp med vilka ersättningsfonder och liknande fonder tagits i anspråk. Lag (2007:1419).

31 § Som skuld räknas 28 procent av

1. en avsättning till skatteutjämningsreserv enligt den upphävda lagen (1990:654) om skatteutjämningsreserv,

2. sådant uppskovsbelopp som avses i den upphävda lagen (1990:655) om återföring av obeskattade reserver till den del det vid beskattningsårets utgång inte hade återförts, och

3. avsättningar till ersättningsfonder och liknande fonder.

Avsättningar för framtida utgifter räknas som skuld till den del avdrag gjordes vid beskattningen. Lag (2005:1136).

Justering av kapitalunderlaget

32 § Om företaget gjorde avsättning till skatteutjämningsreserv vid 1994 års taxering, får 28 procent av det belopp som enligt lagen (1993:1540) om återföring av skatteutjämningsreserv minst ska återföras vid 1995–2002 års taxering tas upp som skuld i stället för vad som anges i 31 § första stycket 1. Om avdraget för avsättning är lägre än det avdrag som avses i den bestämmelsen, ska kapitalunderlaget minskas med 28 procent av skillnaden. Lag (2007:1419).

33 § Kapitalunderlaget ska minskas med vinstutdelning som lämnats för det räkenskapsår för vilket taxering skedde år 1993 eller, om företaget inte taxerades då, det räkenskapsår för vilket taxering skedde år 1992. Lag (2007:1419).

34 § Vinstutdelning som lämnas för senare räkenskapsår än som avses i 33 § ska minska kapitalunderlaget till den del utdelat belopp överstiger nettovinsten enligt fastställd balansräkning eller, i förekommande fall, fastställd koncernbalansräkning.

Kapitalunderlaget i ett aktiebolag ska minskas med belopp som motsvarar utbetalningar från bolaget som gjorts i samband med minskning av aktiekapitalet eller reservfonden, om utbetalningen skett efter utgången av det räkenskapsår då underlaget beräknades.

Kapitalunderlaget i en ekonomisk förening ska minskas med belopp som motsvarar utbetalningar enligt 10 kap. 1 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar vid nedsättning av medlemsinsatsernas belopp eller enligt 4 kap. 3 § samma lag vid återbetalning av överskjutande medlemsinsatser. Detta gäller bara om utbetalningen har gjorts efter utgången av det räkenskapsår då underlaget beräknades. Lag (2007:1419).

35 § När kapitalunderlaget justeras på grund av utdelningar och andra utbetalningar som avses i 34 §, tillämpas det nya kapitalunderlaget för utdelningar som görs och kapitalvinster som uppkommer efter den utbetalning som medfört justeringen. Lag (2005:1136).

Skatteberäkning inom familjen

36 § Om andelsägarens make i betydande omfattning är eller under någon del av den senaste femårsperioden har varit verksam i ett fåmansföretag som avses i 4 §, gäller följande. Understiger andelsägarens beskattningsbara förvärvsinkomst, bortsett från vad som enligt detta kapitel ska tas upp i inkomstslaget tjänst (tjänsteintäkten), makens beskattningsbara förvärvsinkomst, ska skatten på tjänsteintäkten beräknas enligt 65 kap. 5 § som om andelsägarens beskattningsbara förvärvsinkomst, bortsett från tjänsteintäkten, motsvarade makens beskattningsbara förvärvsinkomst.

Det som sägs om make i första stycket ska, om andelsägaren fyller högst 18 år under beskattningsåret, i stället avse dennes föräldrar.

Som makar anses vid tillämpning av denna paragraf de som ska behandlas som makar under större delen av beskattningsåret. Lag (2007:1419).

Nedan följer den äldre lydelsen av 57 kap. För tillämpningsföreskrifter se övergångsbestämmelser till SFS 2005:1136 efter denna lag.

57 kap. Utdelning och kapitalvinst på andelar i fåmansföretag

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om utdelningar, räntor och kapitalvinster på andelar och andra delägarätter som getts ut av fåmansföretag och tidigare fåmansföretag.

Huvudregler

2 § Utdelning och kapitalvinst på kvalificerade andelar skall hos fysiska personer i den omfattning som anges i 7 och 12 §§ tas upp i inkomstslaget tjänst i stället för i inkomstslaget kapital. Som utdelning behandlas även vinst vid nedsättning av aktiekapital genom inlösen av aktier och vinst vid överlåtelse till ett aktiebolag av dess egna aktier.

Vid tillämpning av detta kapitel likställs med andelar andra delägarätter som getts ut av företaget och med utdelning ränta på sådana delägarätter. Lag (2000:78).

Definitioner

3 § Vid bedömningen av om ett företag är fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag gäller vid tillämpning av detta kapitel, utöver vad som sägs i 56 kap. 2 – 5 §§, följande.

Om flera delägare själva eller genom någon närstående är eller under något av de fem föregående beskattningsåren har varit verksamma i betydande omfattning i företaget eller i ett av företaget helt eller delvis, direkt eller indirekt, ägt fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag, skall de anses som en enda delägare. Lag (2001:1176).

4 § Med *kvalificerad andel* avses andel i ett fåmansföretag under förutsättning att

1. andelsägaren eller någon närstående till honom under beskattningsåret eller något av de fem föregående beskattningsåren varit verksam i betydande omfattning i företaget eller i ett annat fåmansföretag eller i ett fåmanshandelsbolag som bedriver samma eller likartad verksamhet, eller

2. företaget, direkt eller indirekt, under beskattningsåret eller något av de fem föregående beskattningsåren har ägt andelar i ett annat fåmansföretag eller i ett fåmanshandelsbolag och andelsägaren eller någon närstående till honom under beskattningsåret eller något av de fem föregående beskattningsåren varit verksam i betydande omfattning i detta fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag.

Om en sådan andel i ett fåmansföretag som inte skall anses vara kvalificerad enligt bestämmelserna i första stycket förvärvats under beskattningsåret eller något av de fem föregående beskatt-

ningsåren genom sådan utdelning på kvalificerad andel i ett annat fämansföretag som på grund av bestämmelserna i 42 kap. 16 § inte har beskattats, skall villkoren i första stycket tillämpas som om det företag som den utdelade aktien avser vore det företag som delat ut aktien.

Dör ägaren till en kvalificerad andel, anses andelen kvalificerad även hos dödsboet. Delägare i dödsboet likställs då med närstående. Lag (2001:1176).

5 § Om utomstående, direkt eller indirekt, i betydande omfattning äger del i företaget och, direkt eller indirekt, har rätt till utdelning, skall en andel anses kvalificerad bara om det finns särskilda skäl. Vid bedömningen skall förhållandena under beskattningsåret och de fem föregående beskattningsåren beaktas.

Med företag avses här det företag i vilket delägaren eller någon närstående till honom varit verksam i betydande omfattning under den tid som anges i första stycket.

Ett företag anses ägt av utomstående utom till den del det ägs av fysiska personer som

1. äger kvalificerade andelar i företaget,
2. indirekt äger andelar i företaget som hade varit kvalificerade om de ägts direkt, eller
3. äger kvalificerade andelar i ett annat fämansföretag som avses i 4 § eller andelar i ett fämanshandelsbolag som avses i den paragrafen. Lag (2001:1176).

6 § Upphör ett företag att vara fämansföretag, anses en andel kvalificerad under fem beskattningsår därefter eller den kortare tid som följer av 4 §. Detta gäller dock bara om andelsägaren eller någon närstående till honom

1. ägde andelen när företaget upphörde att vara fämansföretag och andelen då var kvalificerad, eller
2. har förvärvat andelen med stöd av en sådan andel som avses i 1.

Om en kvalificerad andel avyttras genom ett andelsbyte, anses mottagna andelar kvalificerade hos andelsägaren. Detsamma gäller om andelen därefter övergår till någon annan genom arv, testamente, gåva eller bodelning. En andel skall också anses kvalificerad om den förvärvats med stöd av en sådan kvalificerad andel. Lag (2002:1143).

6 a § Om en aktieägare överlåter en kvalificerad andel i ett aktiebolag till bolaget och bolaget därefter överlåter en egen aktie till honom, skall den från bolaget förvärvade aktien anses som en kvalificerad andel hos aktieägaren i det fall den till bolaget överlåtna andelen skulle ha varit kvalificerad om han fortfarande innehaft den. Lag (2000:78).

Utdelning

7 § Utdelning på en kvalificerad andel skall tas upp i inkomstslaget tjänst till den del den överstiger ett gränsbelopp. Gränsbeloppet är summan av

1. underlaget för gränsbelopp multiplicerat med statslåneräntan vid utgången av november året före beskattningsåret ökad med sju procentenheter, och
2. sparat utdelningsutrymme.

För andra delägarätter än aktier och andelar skall statslåneräntan ökas bara med en procentenhet.

Om lättnadsbeloppet enligt 43 kap. 3 § överstiger gränsbeloppet, tillämpas bestämmelserna i första stycket på utdelningen minskad med skillnaden. Lag (2003:1200).

8 § Underlaget för gränsbelopp är summan av

1. det omkostnadsbelopp som skulle ha använts om andelen hade avyttrats vid tidpunkten för utdelningen,
2. sparat utdelningsutrymme, och
3. löneunderlag enligt 43 kap. 12–16 §§.

Vid beräkning av omkostnadsbeloppet tillämpas bestämmelserna om uppräknings i 43 kap. 17 § och, för svenska andelar, bestämmelserna om kapitalunderlaget i 43 kap. 18 §.

Bestämmelserna om löneunderlag i första stycket 3 och om omkostnadsbeloppet i andra stycket gäller inte för andra delägarätter än aktier och andelar.

9 § Det beskattningsår en andel förvärvas från någon närstående skall något gränsbelopp inte beräknas för förvärvaren om företaget tidigare under året lämnat utdelning.

Sparat utdelningsutrymme

10 § Om utdelningen understiger gränsbeloppet, skall skillnaden (sparat utdelningsutrymme) föras vidare till nästa beskattningsår. Lämnar företaget inte någon utdelning, skall hela gränsbeloppet, beräknat vid beskattningsårets utgång, föras vidare.

11 § Om en kvalificerad andel övergår till en ny ägare genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt, tar förvärvaren över den tidigare ägarens sparade utdelningsutrymme.

11 a § Om kvalificerade andelar avyttras genom ett andelsbyte, skall sparat utdelningsutrymme fördelas på de mottagna andelarna. Lag (2004:1040).

Lag (2004:1040) har trätt i kraft den 1 januari 2005. Den nya bestämmelsen i 57 kap. 11 a § tillämpas på andelsbyten som skett efter den 31 december 2002. Bestämmelsen tillämpas också om den skattskyldige har begärt att punkterna 3 och 4 i övergångsbestämmelserna till lagen (2002:1143) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) skall tillämpas på ett andelsbyte som skett före den 1 januari 2003.

Kapitalvinst

12 § Av en kapitalvinst på en kvalificerad andel skall 50 procent av den del som överstiger det sparade utdelningsutrymmet tas upp i inkomstslaget tjänst.

Den kapitalvinst som enligt första stycket skall fördelas får beräknas med utgångspunkt i ett omkostnadsbelopp som bestäms med tillämpning av bestämmelserna om uppräknings i 43 kap. 17 § och, för svenska andelar, bestämmelserna om kapitalunderlaget i 43 kap. 18 §. Bestämmelserna i detta stycke gäller inte för andra delägarätter än aktier och andelar.

En kapitalvinst skall inte tas upp i inkomstslaget tjänst till den del det skulle medföra att den skattskyldige och närstående till honom under avyttringsåret och de fem föregående beskattningsåren sammanlagt tagit upp högre belopp än som motsvarar 100 gånger det prisbasbelopp enligt 1 kap. 6 § lagen (1962:381) om allmän försäkring som gällde för avyttringsåret.

Om sparat lättnadsutrymme enligt 43 kap. 6 § eller 48 a kap. 10 § tredje stycket sista meningen överstiger sparat utdelningsutrymme, tillämpas bestämmelserna i första stycket på kapitalvinsten minskad med mellanskillnaden. Lag (2004:1040).

Lag (2004:1040) har trätt i kraft den 1 januari 2005. Den nya bestämmelsen i 57 kap. 12 § tillämpas på andelsbyten som skett efter den 31 december 2002. Bestämmelsen tillämpas också om den skattskyldige har begärt att punkterna 3 och 4 i övergångsbestämmelserna till lagen (2002:1143) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) skall tillämpas på ett andelsbyte som skett före den 1 januari 2003. T.o.m. den 31 december 2004 hade 57 kap. 12 § fjärde stycket följande lydelse.

Om sparat lättnadsutrymme enligt 43 kap. 6 § överstiger sparat utdelningsutrymme, tillämpas bestämmelserna i första stycket på kapitalvinsten minskad med mellanskillnaden.

12 a § Bestämmelserna i 12 § gäller inte om kapitalvinsten på grund av andelsavyttringen skall tas upp som överskott av passiv näringsverksamhet enligt 49 a kap. 11 §. Lag (2002:536).

Andelsbyten

13 § Om en mottagen andel som är kvalificerad enligt 6 § andra stycket avyttras, skall den del av kapitalvinsten som tas upp i inkomstslaget tjänst inte överstiga tjänstebeloppet enligt 48 a kap. 8 a § vid andelsbytet. Detsamma gäller om delägarens andel upphör att existera.

Första stycket gäller inte om en mottagen andel är kvalificerad enligt 4 § eller 6 § första stycket då den avyttras.

Bestämmelser om fördelning mellan inkomstslagen tjänst och kapital av ersättning i pengar vid andelsbyten finns i 48 a kap. 9 §. Lag (2002:1143).

Skatteberäkning inom familjen

14 § Om andelsägarens make i betydande omfattning är eller under någon del av den senaste femårsperioden har varit verksam i ett fåmansföretag som avses i 4 §, gäller följande. Understiger andelsägarens beskattningsbara förvärsinkomst, bortsett från vad som enligt detta kapitel skall tas upp i inkomstslaget tjänst (tjänsteintäkten), makens beskattningsbara förvärsinkomst skall skatten på tjänsteintäkten beräknas enligt 65 kap. 5 § som om andelsägarens beskattningsbara förvärsinkomst, bortsett från tjänsteintäkten, motsvarade makens beskattningsbara förvärsinkomst.

Vad som sägs om make i första stycket skall, om andelsägaren fyller högst 18 år under beskattningsåret, i stället avse dennes föräldrar.

Som makar anses vid tillämpning av denna paragraf de som skall behandlas som makar under större delen av beskattningsåret.

AVD. IX PENSIONSSPARANDE

58 kap. Pensionsförsäkringar, tjänstepensionsavtal, kapitalförsäkringar och pensionssparkonton

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- tjänstepensionsavtal i 1 a, 1 b §§,
- pensionsförsäkringar och kapitalförsäkringar i 2–20 och 34 §§, och
- pensionssparkonton i 21–34 §§. Lag (2008:134).

Tjänstepensionsavtal

1 a § Sådana avtal om tjänstepension som avses i 28 kap. 2 § andra stycket ska

1. ingås med ett utländskt tjänstepensionsinstitut, och
2. uppfylla de villkor som anges i fråga om pensionsförsäkring i
 - 5 och 6 §§ om gränsdragning,
 - 7 § om tjänstepensionsförsäkring,
 - 8 § och 9 § första och andra styckena om den försäkrade,
 - 10–14 §§ om ålders-, sjuk- och efterlevandepension,
 - 15 § om fondförsäkring och,
 - 1616 b §§ om försäkringsavtalets utformning.

Vad som avses med ett utländskt tjänstepensionsinstitut framgår av 39 kap. 13 a §. Lag (2008:134).

1 b § Vid tillämpningen av 1 a § ska

- tjänstepensionsinstitutet anses som försäkringsgivare,
- arbetsgivaren anses som försäkringstagare, och
- den anställda anses som försäkrad och förmånstagare.

I fråga om efterlevandepension enligt 13 och 14 §§ ska också den anställdes efterlevande anses som förmånstagare. Lag (2007:1419).

58 kap. 1 b § även ändrad genom lag (2005:1170) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering.

Pensionsförsäkringar och kapitalförsäkringar

Gränsdragningen

2 § En försäkring är en *pensionsförsäkring* om den uppfyller de villkor som anges i 4, 6 och 8–16 b §§.

Med *kapitalförsäkring* avses en livförsäkring som inte är en pensionsförsäkring. Också en försäkring som uppfyller villkoren för en pensionsförsäkring anses som en kapitalförsäkring om så bestämts när avtalet ingicks.

Som kapitalförsäkring anses också en pensionsförsäkring eller ett avtal om tjänstepension som har avskattats enligt 19 eller 19 a § eller enligt 5 § första stycket 6, 6 a eller 7 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta. Lag (2008:134).

Lag (2008:134) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på försäkringsavtal som har ingåtts efter den 1 februari 2007. För försäkringsavtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 ska äldre bestämmelser fortfarande gälla. Vid överföring av värdet i ett avtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 samt vid överlåtelse av ett sådant försäkringsavtal till en annan försäkringsgivare eller verksamhetsgren hos samma försäkringsgivare, se övergångsbestämmelserna till lag (2008:134) i sin helhet efter denna lag. Ändringen av 58 kap. 2 § innebar att ett nytt tredje stycke infördes.

3 § En premiefrielseförsäkring anses tillhöra samma slag av försäkring som huvudförsäkringen.

4 § En pensionsförsäkring ska ha meddelats i en försäkringsrörelse som bedrivs från ett fast driftställe i Sverige eller i en försäkringsrörelse som bedrivs från ett fast driftställe i en utländsk stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av ett försäkringsföretag som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring. Lag (2008:134).

Lag (2008:134) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på försäkringsavtal som har ingåtts efter den 1 februari 2007. För försäkringsavtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 ska äldre bestämmelser fortfarande gälla. Vid överföring av värdet i ett avtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 samt vid överlåtelse av ett sådant försäkringsavtal till en annan försäkringsgivare eller verksamhetsgren hos samma försäkringsgivare, se övergångsbestämmelserna till lag (2008:134) i sin helhet efter denna lag. T.o.m. den 30 april 2008 hade 58 kap. 4 § följande lydelse.

4 § En pensionsförsäkring skall ha meddelats i en försäkringsrörelse som bedrivs i Sverige och som skall beskattas enligt denna lag eller enligt lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel.

5 § Även om en försäkring inte uppfyller villkoren i 4, 6 och 8–16 b §§, ska den anses som en pensionsförsäkring, om

1. den huvudsakligen avser ålders-, sjuk- eller efterlevandepension,
2. den har meddelats i en försäkringsrörelse som inte bedrivs från ett fast driftställe i Sverige,
3. den har tecknats när den försäkrade var bosatt utomlands, och
4. den försäkrade har fått avdrag, skattereduktion eller liknande skattelättnad för premierna i bosättningslandet.

Första stycket gäller också om arbetsgivaren betalat premier under den försäkrades bosättning eller förvärsarbete utomlands utan att betalningen räknats som inkomst för den försäkrade vid beskattningen i det landet. Ett sådant förvärsarbete ska vara den försäkrades huvudsakliga förvärsverksamhet.

Om det i annat fall finns särskilda skäl, får Skatteverket medge att en försäkring som har meddelats i en försäkringsrörelse som inte bedrivs från ett fast driftställe i Sverige ska anses som en pensionsförsäkring.

En försäkring som har ansetts vara en pensionsförsäkring enligt denna paragraf, kan inte övergå till att vara en kapitalförsäkring. Lag (2008:134).

Lag (2008:134) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på försäkringsavtal som har ingåtts efter den 1 februari 2007. För försäkringsavtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 ska äldre bestämmelser fortfarande gälla. Vid överföring av värdet i ett avtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 samt vid överlåtelse av ett sådant försäkringsavtal till en annan försäkringsgivare eller verksamhetsgren hos samma försäkringsgivare, se övergångsbestämmelserna till lag (2008:134) i sin helhet efter denna lag. T.o.m. den 30 april 2008 hade 58 kap. 5 § första stycket följande lydelse.

5 § En försäkring som huvudsakligen avser ålders-, sjuk-, eller efterlevandepension och som har meddelats i en försäkringsrörelse som inte bedrivs från ett fast driftställe i Sverige anses som en pensionsförsäkring, om den försäkrade var bosatt utomlands när försäkringen tecknades och fick avdrag, skattereduktion eller liknande skattelättnad för premierna där.

6 § En pensionsförsäkring får inte medföra rätt till andra försäkringsbelopp än sådana som betalas ut

1. till den försäkrade när denne uppnått en viss ålder (ålderspension),
2. till den försäkrade när dennes arbetsförmåga är nedsatt helt eller delvis (sjukpension), eller
3. efter den försäkrades död till sådana efterlevande som avses i 13 § (efterlevandepension).

Tjänstepensionsförsäkring

7 § Med *tjänstepensionsförsäkring* avses en pensionsförsäkring som har samband med tjänst och som den försäkrades arbetsgivare åtagit sig att betala samtliga premier för.

Med tjänstepensionsförsäkring avses också en pensionsförsäkring som – sedan en anställd dött – tecknats av arbetsgivaren till förmån för den anställdes efterlevande och som arbetsgivaren har åtagit sig att betala samtliga premier för.

Den försäkrade

8 § Med *försäkrad* avses den på vars liv försäkringen har tecknats eller, när det gäller sjukpension, den vars arbetsoförmåga försäkringen gäller.

9 § I fråga om annan pensionsförsäkring än tjänstepensionsförsäkring ska den försäkrade vara försäkringstagare.

Om försäkringstagaren eller hans make eller sambo har barn under 20 år, får försäkringstagaren dock teckna en försäkring som avser efterlevandepension på makens eller sambons liv, om barnet sätts in som förmånstagare.

Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket medge att dödsboet efter en skattskyldig som, direkt eller indirekt, bedrivit näringsverksamhet i Sverige får teckna

en försäkring som avser efterlevandepension. Ett sådant medgivande får lämnas bara om den efterlevande inte har något betryggande pensionskydd och försäkringen tecknas i samband med att boet upphör att bedriva näringsverksamheten. Lag (2007:1419).

Ålderspension

10 § Ålderspension får inte börja betalas ut innan den försäkrade fyller 55 år.

Utbetalning får dock göras tidigare om den försäkrade enligt socialförsäkringsbalken har fått rätt till sjukersättning. Om det i annat fall finns särskilda skäl, får Skatteverket medge att pensionen får börja betalas ut innan den försäkrade fyller 55 år.

Förmånstagare får inte sättas in till annan ålderspensionsförsäkring än tjänstepensionsförsäkring. Förmånstagare till sådan försäkring ska vara den som var anställd när avtalet ingicks. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 58 kap. 10 § andra stycket följande lydelse.

Utbetalning får dock göras tidigare om den försäkrade enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring har fått rätt till sjukersättning som inte är tidsbegränsad. Om det i annat fall finns särskilda skäl, får Skatteverket medge att pensionen får börja betalas ut innan den försäkrade fyller 55 år.

11 § Ålderspension får inte betalas ut under kortare tid än fem år. Om utbetalningarna ska upphöra när den försäkrade fyller 65 år, får pensionen dock inte betalas ut under kortare tid än tre år. Pensionen ska under de första fem åren betalas ut med samma belopp vid varje utbetalningstillfälle eller med stigande belopp. Pensionen ska upphöra när den försäkrade dör, även om den bestämda utbetalningstiden inte har löpt ut.

För sådan ålderspension enligt allmän pensionsplan som ska upphöra under den försäkrades livstid gäller, i stället för vad som sägs i första stycket, det som anges i planen. Vad som avses med allmän pensionsplan framgår av 20 §. Lag (2007:1419).

Sjukpension

12 § Sjukpension får upphöra tidigast fem år efter det att försäkringsavtalet ingicks. Pensionen får dock betalas ut bara så länge den försäkrade helt eller delvis saknar arbetsförmåga.

Förmånstagare får inte sättas in till annan sjukpensionsförsäkring än tjänstepensionsförsäkring. Förmånstagare till sådan försäkring ska vara den som var anställd när avtalet ingicks. Lag (2007:1419).

Efterlevandepension

13 § Efterlevandepension får betalas ut bara till

1. person som varit den försäkrades make eller sambo, och
2. barn till den försäkrade eller till en person som avses i 1.

Efterlevandepension på grund av försäkring som tecknats av arbetsgivare med stöd av 7 § andra stycket eller av dödsbo enligt medgivande som avses i 9 § tredje stycket får betalas ut som om den döde hade varit den försäkrade.

Förmånstagare till försäkring som avser efterlevandepension ska vara en sådan person som avses i första stycket. Lag (2007:1419).

14 § Efterlevandepension får betalas ut bara så länge den efterlevande lever. Pensionen ska under de första fem åren betalas ut med samma belopp vid varje utbetalningstillfälle eller med stigande belopp.

Efterlevandepensionen får under den efterlevandes livstid inte upphöra förrän fem år förflutit från den försäkrades död med följande undantag:

1. Efterlevandepension till en person som avses i 13 § första stycket 1 får upphöra om denne gifter sig.
2. Om den försäkrade har dött mindre än fem år före den tidpunkt då försäkringen enligt avtalet annars skulle ha upphört att gälla, får efterlevandepensionen upphöra vid sistnämnda tidpunkt.
3. Om utbetalning av efterlevandepension till barn under 20 år har påbörjats, får pensionen upphöra när barnet fyller 20 år.
4. Efterlevandepension till barn på grund av försäkring som avses i 9 § andra stycket, ska upphöra senast när barnet fyller 20 år. Lag (2007:1419).

Fondförsäkringar

15 § För fondförsäkringar enligt 2 kap. 3 b § första stycket 3 försäkringsrörelselagen (1982:713) ska det vid bedömningen enligt 11 och 14 §§ av utbetalningarnas storlek under de första fem åren bortses från sådana förändringar av beloppen som beror på fondandelarnas kursutveckling. Lag (2007:1419).

Försäkringsavtalets utformning

16 § Pensionsförsäkringsavtalet ska innehålla villkor att försäkring inte får

1. pantsättas eller belånas,
2. ändras på sådant sätt att den inte längre uppfyller villkoren för pensionsförsäkring, eller
3. överlåtas eller återköpas i andra fall än som avses i 17 eller 18 §. Lag (2008:134).

Lag (2008:134) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på försäkringsavtal som ingåtts efter den 1 februari 2007. För försäkringsavtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 ska äldre bestämmelser fortfarande gälla. Vid överföring av värdet i ett avtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 samt vid överlåtelse av ett sådant försäkringsavtal till en annan försäkringsgivare eller verksamhetsgren hos samma försäkringsgivare, se övergångs-

bestämmelserna till lag (2008:134) i sin helhet efter denna lag. Vad som anges beträffande försäkringsavtal gäller i tillämpliga delar också för avtal om tjänstepension. T.o.m. den 30 april 2008 hade 58 kap. 16 § andra stycket följande lydelse.

Försäkringsavtalet skall också innehålla de villkor i övrigt som avgör om försäkringen är en pensionsförsäkring. Avtalet får inte innehålla villkor som är oförenliga med bestämmelserna om pensionsförsäkring.

16 a § Ett pensionsförsäkringsavtal ska också innehålla villkor om att försäkringsgivaren ska lämna sådana kontrolluppgifter som enligt 6, 11 och 12 kap. lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska lämnas om pensionsförsäkring.

För att villkoret i första stycket ska vara uppfyllt gäller för en försäkringsgivare som meddelar försäkring från ett fast driftställe beläget i en utländsk stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) dessutom att försäkringsgivaren för varje försäkringsavtal ska ha kommit in med ett skriftligt åtagande till Skatteverket enligt 13 kap. 2 och 3 §§ lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Andra stycket tillämpas också när en försäkringsgivare som är etablerad i en utländsk stat inom EES eller när en del av en försäkringsgivares verksamhet som är etablerad i en sådan stat övertar försäkringen efter en överlåtelse eller överföring av försäkringsavtalet. Lag (2008:134).

Lag (2008:134) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på försäkringsavtal som ingåtts efter den 1 februari 2007. Bestämmelserna i 58 kap. 16 a § andra och tredje styckena tillämpas dock först från och med lagens ikraftträdande. Försäkringsavtal, som ingås efter den 1 februari 2007 men före den 1 maj 2008, ska för att anses som pensionsförsäkringsavtal senast den 31 maj 2008 uppfylla villkoren i 58 kap. 16 a §. Ett sådant åtagande som avses i 58 kap. 16 a § andra stycket i dess nya lydelse ska därvid ha kommit in till Skatteverket senast sistnämnda dag. Vid överföring av värdet i ett avtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 samt vid överlåtelse av ett sådant försäkringsavtal till en annan försäkringsgivare eller verksamhetsgren hos samma försäkringsgivare, se övergångsbestämmelserna till lag (2008:134) i sin helhet efter denna lag. Vad som anges beträffande försäkringsavtal gäller i tillämpliga delar också för avtal om tjänstepension.

16 b § Utöver vad som framgår av 16 och 16 a §§ ska ett försäkringsavtal också innehålla de villkor i övrigt som avgör om försäkringen är en pensionsförsäkring. Avtalet får inte innehålla villkor som är oförenliga med bestämmelserna om pensionsförsäkring. Lag (2008:134).

Lag (2008:134) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på försäkringsavtal som ingåtts efter den 1 februari 2007. För försäkringsavtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 ska äldre bestämmelser fortfarande gälla. Vid överföring av värdet i ett avtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 samt vid överlåtelse av ett sådant försäkringsavtal till en annan försäkringsgivare eller verksamhetsgren hos samma försäkringsgivare, se övergångsbestämmelserna till lag (2008:134) i sin helhet efter denna lag. Vad som anges beträffande försäkringsavtal gäller i tillämpliga delar också för avtal om tjänstepension.

Överlåtelse

17 § Under den försäkrades livstid får en pensionsförsäkring överlåtas bara

1. till följd av ändring av anställningsförhållanden, förutsatt att försäkringen före eller efter överlåtelsen är en tjänstepensionsförsäkring,
2. på grund av utmätning, ackord eller konkurs, eller
3. genom bodelning.

Återköp

18 § En pensionsförsäkring får återköpas trots bestämmelserna i detta kapitel, om det tekniska återköpsvärdet uppgår till högst 30 procent av prisbasbeloppet. Återköp får också ske om

1. det tekniska återköpsvärdet uppgår till högst ett prisbasbelopp,
2. försäkringen inte är förenad med ett oåterkalleligt förmånstagarförordnande, och
3. premier för försäkringen inte har betalats under de senaste tio åren.

I andra fall får återköp medges av Skatteverket, om försäkringstagaren är på obestånd och genom ett återköp kan få en varaktig lösning på sina ekonomiska problem eller om det i övrigt finns synnerliga skäl. Detta gäller dock endast om återköp får ske enligt försäkringsavtalet och försäkringstekniska riktlinjer.

Bestämmelserna i detta kapitel hindrar inte återbetalning enligt 13 kap. 4 § äktenskapsbalken eller 15 kap. 8 § försäkringsavtalslagen (2005:104) av försäkringstagarens tillgodohavande. De hindrar inte heller en överföring av hela pensionsförsäkringens värde direkt till en annan pensionsförsäkring än som avses i 5 § om försäkringstagaren tecknar den i samband med överföringen hos samma eller annan försäkringsgivare med samma person som försäkrad. Överföringen ska i så fall inte anses som pension enligt 10 kap. 5 § första stycket 4 och inte heller som en betalning av premier för pensionsförsäkring. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 58 kap. 18 § tredje stycket följande lydelse.

Bestämmelserna i detta kapitel hindrar inte återbetalning enligt 13 kap. 4 § äktenskapsbalken eller 15 kap. 8 § försäkringsavtalslagen (2005:104) av försäkringstagarens tillgodohavande. De hindrar inte heller en överföring av hela pensionsförsäkringens värde direkt till en annan pensionsförsäkring än som avses i 5 § om försäkringstagaren tecknar den i samband med överföringen hos samma eller annan försäkringsgivare med samma person som försäkrad. Överföringen ska i så fall inte anses som pension enligt 10 kap. 5 § första stycket 6 och inte heller som en betalning av premier för pensionsförsäkring.

58 kap. 10 § även ändrad genom lag (2009:583) som har trätt i kraft den 14 juli 2009. Äldre lydelse av bestämmelsen tillämpas fortfarande för de ledamöter som omfattas av det nationella systemet för ledamotsarvode, övergångsersättning, pension och efterlevande-

pension som gällde före ikraftträdandet. T.o.m. den 13 juli 2009 hade 58 kap. 18 § tredje stycket följande lydelse.

Bestämmelserna i detta kapitel hindrar inte återbetalning enligt 13 kap. 4 § äktenskapsbalken eller 15 kap. 8 § försäkringsavtalslagen (2005:104) av försäkringstagarens tillgodohavande. De hindrar inte heller en överföring av hela pensionsförsäkringens värde direkt till en annan pensionsförsäkring än som avses i 5 § om försäkringstagaren tecknar den i samband med överföringen hos samma eller annan försäkringsgivare med samma person som försäkrad. Överföringen ska i så fall inte anses som pension enligt 10 kap. 5 § första stycket 5 och inte heller som en betalning av premier för pensionsförsäkring.

Avtal om betalning av avkastningsskatt

18 a § En försäkringsgivare som bedriver verksamhet från ett fast driftställe i en utländsk stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som gett in ett sådant åtagande som avses i 16 a § andra stycket, får avtala med försäkringens innehavare om att för dennes räkning betala den avkastningsskatt som enligt lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel är hänförlig till försäkringen. Ett sådant avtal om betalning av avkastningsskatt ska vara skriftligt och får avse flera år.

Betalningen ska inte anses strida mot bestämmelserna i detta kapitel och inte heller anses som pension enligt 10 kap. 5 § första stycket 4, om

- beloppet betalats ut sedan underlaget för avkastningsskatt fastställts i beslut om årlig taxering, och

- det belopp som betalats ut inte överstiger avkastningsskattens storlek enligt beslut om slutlig skatt med tillägg för bankavgifter och andra sedvanliga kostnader som har direkt samband med överföringen av beloppet.

Om skatt som försäkringsgivaren betalat till följd av avtalet återbetalas, anses beloppet som pension om det inte, tillsammans med ränta enligt 19 kap. 12 § skattebetalningslagen (1997:483), tillgodoförs försäkringen inom 14 dagar. Har försäkringen avslutats, ska beloppet i stället tillgodoföras den försäkring till vilken värdet i den avslutade försäkringen har överförts.

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas också på tjänstepensionsavtal som är jämförbara med pensionsförsäkring och uppfyller villkoren i 1 a §. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 58 kap. 18 a § andra stycket följande lydelse.

Betalningen ska inte anses strida mot bestämmelserna i detta kapitel och inte heller anses som pension enligt 10 kap. 5 § första stycket 6, om

- beloppet betalats ut sedan underlaget för avkastningsskatt fastställts i beslut om årlig taxering, och

- det belopp som betalats ut inte överstiger avkastningsskattens storlek enligt beslut om slutlig skatt med tillägg för bankavgifter och andra sedvanliga kostnader som har direkt samband med överföringen av beloppet.

58 kap. 18 a § även ändrad genom lag (2009:583) som har trätt i kraft den 14 juli 2009. Äldre lydelse av bestämmelsen tillämpas fortfarande för de ledamöter som omfattas av det nationella systemet för ledamotsarvode, övergångsersättning, pension och efterlevandepension som gällde före ikraftträdandet. T.o.m. den 13 juli 2009 hade 58 kap. 18 a § andra stycket följande lydelse.

Betalningen ska inte anses strida mot bestämmelserna i detta kapitel och inte heller anses som pension enligt 10 kap. 5 § första stycket 5, om

- beloppet betalats ut sedan underlaget för avkastningsskatt fastställts i beslut om årlig taxering, och
- det belopp som betalats ut inte överstiger avkastningsskattens storlek enligt beslut om slutlig skatt med tillägg för bankavgifter och andra sedvanliga kostnader som har direkt samband med överföringen av beloppet.

58 kap. 18 a § införd genom lag (2008:134) som har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på försäkringsavtal som ingåtts efter den 1 februari 2007. För försäkringsavtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 ska äldre bestämmelser fortfarande gälla. Vid överföring av värdet i ett avtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 samt vid överlåtelse av ett sådant försäkringsavtal till en annan försäkringsgivare eller verksamhetsgren hos samma försäkringsgivare, se övergångsbestämmelserna till lag (2008:134) i sin helhet efter denna lag. Vad som anges beträffande försäkringsavtal gäller i tillämpliga delar också för avtal om tjänstepension.

Avskattning av pensionsförsäkring och tjänstepensionsavtal

19 § Det kapital som hänför sig till en pensionsförsäkring ska tas upp i inkomstslaget tjänst (avskattning), om försäkringsgivaren

1. överlåter försäkringen till en försäkringsgivare som inte meddelar pensionsförsäkring, eller
2. för över försäkringen till en sådan del av sin verksamhet som inte avser pensionsförsäkring.

Avskattningen ska ske i fall som avses i första stycket 1 när ansvaret för försäkringen övergår på den övertagande försäkringsgivaren och i fall som avses i första stycket 2 när försäkringen förs över. Inkomsten vid avskattning ska beräknas enligt 19 a § andra stycket.

Bestämmelserna i första och andra styckena tillämpas också på tjänstepensionsavtal som uppfyller villkoren i 1 a §. Lag (2008:134).

Lag (2008:134) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på försäkringsavtal som ingåtts efter den 1 februari 2007. För försäkringsavtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 ska äldre bestämmelser fortfarande gälla. Vid överföring av värdet i ett avtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 samt vid överlåtelse av ett sådant försäkringsavtal till en annan försäkringsgivare eller verksamhetsgren hos samma försäkringsgivare, se övergångsbestämmelserna till lag (2008:134) i sin helhet efter denna lag. Vid avskattning på grund av överlåtelse eller överföring av försäkringsavtal efter den 1 februari 2007 men före den 1 maj 2008, ska inkomsten beräknas enligt bestämmelsen i dess äldre lydelse. Vad som anges beträffande försäkringsavtal gäller i tillämpliga delar också för avtal om tjänstepension. T.o.m. den 30 april 2008 hade 58 kap. 19 § andra stycket följande lydelse.

Avskattningen ska ske i fall som avses i första stycket 1 när ansvaret för försäkringen övergår på den övertagande försäkringsgivaren och i fall som avses i första stycket 2 när försäkringen förs över.

58 kap. 19 § även ändrad genom lag (2005:1170) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Ändringen av 58 kap. 19 § innebar att tredje stycket infördes.

19 a § Förutom i de fall som avses i 19 § och oavsett vad som föreskrivs i försäkringsavtalslagen (2005:104) om förfoganden som är utan verkan, ska avskattning ske om

- pensionsförsäkringsavtalet ändras så att försäkringen inte längre uppfyller villkoren för att utgöra en pensionsförsäkring,
- parterna på annat sätt förfogar över avtalet i strid med villkoren för pensionsförsäkring, eller
- kontrolluppgifter som avses i 16 a § inte lämnas.

Avskattning ska ske när avtalsändringen eller förfogandet över försäkringen inträffar eller vid den tidpunkt då kontrolluppgiften rätteligen skulle ha lämnats. Vid avskattning uppgår den skattepliktiga inkomsten till det kapital som hänför sig till pensionsförsäkringen multiplicerat med talet 1,5.

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas också på tjänstepensionsavtal som är jämförbara med pensionsförsäkring och uppfyller villkoren i 1 a §. Lag (2008:134).

Lag (2008:134) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på försäkringsavtal som ingåtts efter den 1 februari 2007. För försäkringsavtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 ska äldre bestämmelser fortfarande gälla. Vid överföring av värdet i ett avtal som har ingåtts före den 2 februari 2007 samt vid överlåtelse av ett sådant försäkringsavtal till en annan försäkringsgivare eller verksamhetsgren hos samma försäkringsgivare, se övergångsbestämmelserna till lag (2008:134) i sin helhet efter denna lag. Vid avskattning på grund av omständighet som inträffat efter den 1 februari 2007 men före den 1 maj 2008, ska inkomsten multipliceras med talet 1,2 i stället för 1,5. Vad som anges beträffande försäkringsavtal gäller i tillämpliga delar också för avtal om tjänstepension. T.o.m. den 30 april 2008 hade 58 kap. 19 a § följande lydelse.

19 a § Det kapital som förvaltas enligt ett sådant avtal om tjänstepension som avses i 28 kap. 2 § andra stycket skall tas upp i inkomstslaget tjänst (avskattning), om avtalet ändras så att det inte längre uppfyller villkoren i 58 kap. 1 a § eller om parterna på annat sätt förfogar över avtalet i strid med dessa villkor. Lag (2005:1170).

19 b § Om försäkringsgivaren för ett enstaka år inte inom den tid som föreskrivs i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter lämnar sådana kontrolluppgifter som avses i 16 a § och som ska lämnas senast den 31 januari under taxeringsåret, ska avskattning enligt 19 a § inte ske om försäkringstagaren eller den försäkrade själv lämnar uppgifter från försäkringsgivaren om försäkringen senast den 31 maj under det år kontrolluppgiften skulle ha lämnats.

Om avskattning inte ska ske på grund av bestämmelsen i första stycket, och försäkringstagaren under det år då kontrolluppgiften skulle ha lämnats för över pensionsförsäkringens värde till en annan försäkring hos en annan försäkringsgivare på det sätt som avses i 18 § tredje stycket ska avskattning inte ske även om

kontrolluppgift om överföringen enligt 11 kap. 7 a § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter inte lämnas. Lag (2008:134).

19 c § Om den skattskyldige begär det ska vid avskattning i fall som avses i 19 a § kapitalet som hänför sig till försäkringen i stället multipliceras med talet 1,0 om det finns synnerliga skäl. Vid prövningen ska det beaktas att ett otillåtet förfogande, en otillåten villkorsändring eller annan åtgärd som medför att försäkringen inte längre uppfyller villkoren för pensionsförsäkring, skett på grund av en åtgärd som den skattskyldige saknat rättslig möjlighet att förhindra. Lag (2008:134).

Allmän pensionsplan

20 § Vad som avses med allmän pensionsplan framgår av 4 § lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. Med allmän pensionsplan avses också

- pensionsutfästelser som ryms inom vad som enligt en allmän pensionsplan är sedvanligt inom branschen för arbetstagare med motsvarande uppgifter, dock när det gäller utfästelser som tryggas genom avsättning i balansräkningen bara i förening med kreditförsäkring,
- pensionsutfästelser för vilka det har tecknats kommunal eller statlig borgen eller liknande garanti, och
- pensionsutfästelser i enlighet med pensionsavtal som har godkänts på arbetstagarsidan av sådan organisation som enligt lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet anses som central arbetstagarorganisation.

Pensionssparkonto

Definitioner

21 § Ett *pensionssparkonto* är ett sådant konto som avses i 1 kap. 2 § lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande och som uppfyller de villkor som anges i 22–31 §§.

Med *pensionssparavtal*, *pensionssparinstitut* och *pensionssparare* avses det samma som i lagen om individuellt pensionssparande.

Vem som för kontot

22 § Pensionssparkonto ska föras av ett svenskt pensionssparinstitut eller av ett utländskt instituts filial i Sverige. Lag (2007:1419).

Utbetalning från pensionssparkonto

23 § Utbetalningar från ett pensionssparkonto får avse bara

1. belopp som betalas ut till en pensionssparare när denne uppnått viss ålder (ålderspension),
2. belopp som betalas ut efter pensionsspararens död till sådana efterlevande som avses i 27 § (efterlevandepension),

3. behållning som ska avskattas enligt 33 §,
4. utbetalning på grund av jämkning av ett förmånstagarförordnande,
5. återbetalning enligt 13 kap. 4 § äktenskapsbalken,
6. skatter och avgifter för kontot, och
7. ersättning för att förvärva tillgångar till kontot. Lag (2007:1419).

Ålderspension

24 § Ålderspension får inte börja betalas ut innan pensionsspararen fyller 55 år.

Utbetalning får dock göras tidigare om pensionsspararen enligt socialförsäkringsbalken har fått rätt till sjukersättning. Om det i annat fall finns särskilda skäl, får Skatteverket medge att pensionen får börja betalas ut innan pensionsspararen fyller 55 år. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2010 hade 58 kap. 24 § andra stycket följande lydelse.

Utbetalning får dock göras tidigare om pensionsspararen enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring har fått rätt till sjukersättning som inte är tidsbegränsad. Om det i annat fall finns särskilda skäl, får Skatteverket medge att pensionen får börja betalas ut innan pensionsspararen fyller 55 år.

25 § Ålderspension får inte betalas ut under kortare tid än fem år. Om pensions-sparavtalet ska upphöra när pensionsspararen fyller 65 år, får pensionen dock inte betalas ut under kortare tid än tre år. Pensionen ska under de första fem åren betalas ut med samma belopp vid varje utbetalningstillfälle eller med stigande belopp. Pensionen ska upphöra när pensionsspararen dör, även om den bestämda utbetalningstiden inte har löpt ut. Lag (2007:1419).

26 § Förmånstagare till ålderspension får inte sättas in.

Efterlevandepension

27 § Efterlevandepension får betalas ut bara till

1. person som varit pensionsspararens make eller sambo, och
2. barn till pensionsspararen eller till person som avses i 1.

Förmånstagare till efterlevandepension ska vara en sådan person som avses i första stycket. Lag (2007:1419).

28 § Efterlevandepension får betalas ut bara så länge den efterlevande lever. Pensionen ska under de första fem åren betalas ut med samma belopp vid varje utbetalningstillfälle eller med stigande belopp.

Efterlevandepensionen får under den efterlevandes livstid inte upphöra förrän fem år förflutit från den försäkrades död med följande undantag:

1. Om pensionsspararen har dött mindre än fem år före den tidpunkt då utbetalningarna annars skulle ha upphört, får efterlevandepensionen upphöra vid sistnämnda tidpunkt.

2. Om utbetalning av efterlevandepension till barn under 20 år har påbörjats, får pensionen upphöra när barnet fyller 20 år. Lag (2007:1419).

Sparande i fondpapper m.m.

29 § För sparande i fondpapper som avses i 1 kap. 2 § 8 lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande och inlåning i utländsk valuta ska det vid bedömningen enligt 25 och 28 §§ av utbetalningarnas storlek under de första fem åren bortses från sådana förändringar av beloppen som beror på fondpapperens eller den utländska valutans kursutveckling. Lag (2008:134).

Pensionssparavtalets utformning

30 § Pensionssparavtalet ska innehålla villkor att rätten enligt avtalet eller tillgångarna på pensionssparkontot inte får pantsättas eller belånas samt de villkor i övrigt som avgör om ett avtal är ett pensionssparavtal. Avtalet får inte innehålla villkor som är oförenliga med bestämmelserna om pensionssparavtal i detta kapitel.

Pensionssparavtalet får inte ändras på sådant sätt att det inte längre uppfyller de föreskrifter som anges för ett sådant avtal i lag. Lag (2007:1419).

Överlåtelse av pensionssparkonto

31 § Rätt till behållning på pensionssparkonto får överlåtas bara

- på grund av utmätning, ackord eller konkurs, eller
- på det sätt som anges i 4 kap. 12 och 16 §§ lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande.

Avslutning av konto i förtid

32 § Ett pensionssparkonto får avslutas genom en utbetalning i förtid vid den tidpunkt pensionen får börja betalas ut, om behållningen då uppgår till högst 30 procent av prisbasbeloppet. Utbetalning i förtid får också ske om

1. behållningen på kontot uppgår till högst ett prisbasbelopp,
2. kontot inte är förenat med ett oåterkalleligt förmånstagarförordnande, och
3. inbetalning på kontot inte har gjorts under de senaste tio åren.

I andra fall får Skatteverket medge att kontot avslutas genom en utbetalning i förtid, om pensionsspararen är på obestånd och genom en utbetalning kan få en varaktig lösning på sina ekonomiska problem eller om det i övrigt finns synnerliga skäl.

Bestämmelserna i detta kapitel hindrar inte återbetalning enligt 13 kap. 4 § äktenskapsbalken av pensionsspararens tillgodohavande. Lag (2006:554).

Avskattning av pensionssparkonto

33 § Behållning på pensionssparkonto ska tas upp i inkomstlaget tjänst (avskattning) till den del pensionssparavtalet upphör att gälla enligt 4 kap. 6 eller 14 § eller

6 kap. 5 § lagen (1993:931) om individuellt pensionsparande eller till den del behållningen tas i anspråk på grund av utmätning, ackord eller konkurs.

Med behållning på pensionssparkonto avses marknadsvärdet på tillgångarna på kontot efter avräkning för den skatt enligt lagen (1990:661) om avkastnings-skatt på pensionsmedel som avser kontot.

Avskattningen ska ske när pensionssparavtalet upphör att gälla för tillgångarna. Lag (2007:1419).

Överklagande

34 § Skatteverkets beslut enligt 5, 9, 10, 18, 24 eller 32 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (2003:669).

59 kap. Pensionssparavdrag

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om avdrag för premier för pensionsförsäkringar och inbetalningar på pensionssparkonton (pensionssparavdrag).

Villkor för avdragsrätt

2 § Pensionssparavdrag får göras bara för

- premier för pensionsförsäkring som den skattskyldige äger, och
- inbetalningar på pensionsspararens eget pensionssparkonto.

Avdrag får inte göras för pensionsförsäkring som förvärvats genom bodelning under äktenskapet utan att det pågått något mål om äktenskapsskillnad.

Pensionssparavdrag får inte göras för försäkring som ägs av arbetsgivare. I fråga om avdrag för sådan försäkring gäller bestämmelserna i 28 kap.

Beräkning av pensionssparavdrag

Avdragsgrundande inkomster

3 § Den skattskyldiges högsta pensionssparavdrag ska beräknas med utgångspunkt i hans avdragsgrundande inkomster. Beräkningen ska grundas på antingen beskattningsårets eller det föregående beskattningsårets inkomster. Lag (2007:1419).

4 § Pensionssparavdraget får inte överstiga summan av de avdragsgrundande inkomsterna. Med *avdragsgrundande inkomst* avses

1. överskott av aktiv näringsverksamhet beräknat före

- pensionssparavdraget,
- avdrag för särskild löneskatt på pensionskostnader som avser pensionssparavdrag, och

- avdrag för avsättning för egenavgifter, och

2. överskott i inkomstslaget tjänst minskat med sådana lån, utdelningar och kapitalvinster som enligt 11 kap. 45 §, 50 kap. 7 § eller 57 kap. ska tas upp i inkomstslaget tjänst. Lag (2007:1419).

5 § Pensionssparavdraget får inte heller överstiga 12 000 kronor med tillägg enligt andra och tredje styckena.

För avdragsgrundande inkomst av anställning är tillägget, om den skattskyldige helt saknar pensionsrätt i anställning, 35 procent av inkomsten, dock högst 10 prisbasbelopp.

För avdragsgrundande inkomst av aktiv näringsverksamhet är tillägget 35 procent av inkomsten, dock högst 10 prisbasbelopp. Lag (2007:1406).

Lag (2007:1406) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2008 och tidigare års taxeringar. Om beskattningsåret påbörjats men inte avslutats före ikraftträdandet tillämpas 59 kap. 5 § i dess äldre lydelse för försäkringspremier som betalats respektive insättningar på pensions- sparkonton som gjorts under beskattningsåret men före ikraftträdandet. I fråga om premier och insättningar som betalats respektive satts in efter ikraftträdandet gäller att avdrag får göras för dessa bara till den del som avdragsutrymmet beräknat enligt bestämmelsen i sin nya lydelse överstiger avdraget för premier som betalats respektive insättningar som gjorts före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2007 hade 59 kap. 5 § följande lydelse.

5 § Pensionssparavdraget får inte heller överstiga 0,5 prisbasbelopp med tillägg enligt andra- fjärde styckena.

För annan avdragsgrundande inkomst i inkomstlaget tjänst än sådan som avses i tredje stycket är tillägget 5 procent till den del inkomsten överstiger 10 men inte 20 prisbasbelopp.

För avdragsgrundande inkomst av anställning är tillägget, om den skattskyldige helt saknar pensionsrätt i anställning, 35 procent av inkomsten, dock högst 10 prisbasbelopp.

För avdragsgrundande inkomst av aktiv näringsverksamhet är tillägget 35 procent av inkomsten, dock högst 10 prisbasbelopp.

Flera näringsverksamheter

6 § Om den skattskyldige har avdragsgrundande inkomst av aktiv närings- verksamhet från flera näringsverksamheter, får pensionssparavdraget inte överstiga det avdrag som kunnat göras om inkomsten avsett en enda näringsverksamhet.

Avdrag ett senare beskattningsår

7 § Om en premie eller en inbetalning helt eller delvis inte får dras av enligt 3– 6 §§, ska återstående belopp dras av nästa beskattningsår. Avdrag ska då i första hand göras för de betalningar som görs det beskattningsåret. Det sammanlagda avdraget får inte vara större än som följer av 3–6 §§ för sistnämnda beskattningsår. Lag (2007:1419).

Dispens

Beslut om dispens

8 § Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket medge att pensionssparavdrag görs med ett högre belopp än som följer av 3–7 §§. Bestämmelser om detta finns i 9–12 §§.

Skatteverkets beslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Pröv- ningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (2003:669).

Lag (2003:669) har trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter i 59 kap. 8 § andra stycket gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet. Vad som där sägs om Riksskatteverket skall då i stället gälla Skatteverket.

Tjänst

9 § För skattskyldiga som har avdragsgrundande inkomst i inkomstslaget tjänst och i huvudsak saknar pensionsrätt i anställning, får Skatteverket medge pensions-sparavdrag med högst samma belopp som för sådana inkomster som avses i 5 § andra stycket. För skattskyldiga som fått särskild ersättning i samband med att en anställning upphört och som inte har ett betryggande pensionsskydd, får Skatteverket medge avdrag med ett högre belopp. Lag (2007:1406).

Lag (2007:1406) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2008 och tidigare års taxeringar. Om beskattningsåret påbörjats men inte avslutats före ikraftträdandet tillämpas 59 kap. 9 § i dess äldre lydelse för försäkringspremier som betalats respektive insättningar på pensions-sparkonton som gjorts under beskattningsåret men före ikraftträdandet. I fråga om premier och insättningar som betalats respektive satts in efter ikraftträdandet gäller att avdrag får göras för dessa bara till den del som avdragsutrymmet beräknat enligt bestämmelsen i sin nya lydelse överstiger avdraget för premier som betalats respektive insättningar som gjorts före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2007 hade 59 kap. 9 § följande lydelse.

9 § För skattskyldiga som har avdragsgrundande inkomst i inkomstslaget tjänst och i huvudsak saknar pensionsrätt i anställning, får Skatteverket medge pensionssparavdrag med högst samma belopp som för sådana inkomster som avses i 5 § tredje stycket. För skattskyldiga som fått särskild ersättning i samband med att en anställning upphört och som inte har ett betryggande pensions-skydd, får Skatteverket medge avdrag med ett högre belopp. Lag (2003:669).

Näringsverksamhet som upphör

10 § För skattskyldiga som har bedrivit näringsverksamhet direkt eller indirekt, som har upphört med driften av denna och som inte har skaffat sig ett betryggande pensions-skydd under verksamhetstiden, får Skatteverket medge att pensionsspar-avdrag beräknas också på

- inkomst i inkomstslaget kapital i form av kapitalvinster vid avyttring av näringsverksamheten minskade med motsvarande kapitalförluster,
- överskott av passiv näringsverksamhet före pensionssparavdrag, och
- sådana utdelningar och kapitalvinster som enligt 50 kap. 7 § eller 57 kap. ska tas upp i inkomstslaget tjänst.

Avdraget ska beräknas med beaktande av det antal år den skattskyldige bedrivit näringsverksamheten, dock högst tio år. Vid beräkningen ska hänsyn tas till den skattskyldiges övriga pensions-skydd och andra möjligheter till pensions-sparavdrag. Lag (2007:1419).

11 § Pensionssparavdrag som avses i 10 § får inte överstiga ett belopp som för varje år som driften pågått motsvarar tio gånger prisbasbeloppet för det år då driften av näringsverksamheten upphörde. Det får inte heller överstiga summan för beskatt-ningsåret av sådan inkomst i inkomstslaget kapital som avser vinst med anledning av avyttring av näringsverksamheten och av överskottet av näringsverksamheten före

- pensionssparavdraget,

- avdrag för särskild löneskatt på pensionskostnader som avser pensions-sparavdrag, och
- avdrag för avsättning för egenavgifter.

Dödsbon

12 § Om Skatteverket enligt 58 kap. 9 § medger att ett dödsbo tecknar pensionsförsäkring, ska verket också besluta med vilket belopp pensionssparavdrag för försäkringen högst får göras. Detta belopp ska beräknas med tillämpning av bestämmelserna i 10 och 11 §§. Lag (2007:1419).

Avdrag i inkomstslag eller allmänt avdrag

13 § Pensionssparavdrag som grundar sig på överskott av en näringsverksamhet eller inkomst i inkomstslaget kapital ska göras i inkomstslaget näringsverksamhet och annat pensionssparavdrag ska göras som allmänt avdrag, om inte annat sägs i 14 eller 15 §. Lag (2007:1419).

14 § Om den skattskyldige ska göra pensionssparavdrag både i inkomstslaget näringsverksamhet och som allmänt avdrag, får han upp till 12 000 kronor fritt fördela avdraget mellan näringsverksamheten och allmänna avdrag. Lag (2008:134).

15 § Pensionssparavdrag som medges enligt 10 § på grund av att andelar i ett fåmansföretag avyttrats, ska i första hand göras som allmänt avdrag. Det allmänna avdraget får dock inte uppgå till högre belopp än den del av kapitalvinsten som ska tas upp i inkomstslaget tjänst och får inte heller överstiga överskottet i inkomstslaget tjänst. Om inte hela pensionssparavdraget ska göras som allmänt avdrag, ska återstående del dras av i inkomstslaget kapital.

Pensionssparavdrag som medges enligt 10 § på grund av att andelar i ett fåmanshandelsbolag avyttrats, ska alltid göras i inkomstslaget kapital. Lag (2007:1419).

Avdrag för begränsat skattskyldiga

16 § Pensionssparavdrag får göras av den som är obegränsat skattskyldig. Sådant avdrag får också göras av den som är begränsat skattskyldig enligt 3 kap. 18 § första stycket 1, 2 eller 3 om dennes överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

Den som är obegränsat skattskyldig bara under en del av beskattningsåret ska göra de avdrag som avser den tiden. Om dennes överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige, ska dock pensionssparavdrag göras för hela året.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller inte i inkomstslaget kapital. Lag (2009:1060).

Lag (2009:1060) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 59 kap. 16 § första stycket följande lydelse.

16 § Pensionssparavdrag får göras av den som är obegränsat skattskyldig. Sådant avdrag får också göras av den som är begränsat skattskyldig enligt 3 kap. 18 § första stycket 1 eller 2, om dennes överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

Begränsning av pensionssparavdrag som allmänt avdrag

17 § När pensionssparavdrag görs som allmänt avdrag får det inte i något fall överstiga skillnaden mellan

- summan av överskott i inkomstlagen tjänst och näringsverksamhet, och
- andra allmänna avdrag än pensionssparavdrag.

Belopp som inte får dras av enligt första stycket ska dras av senare beskattningsår, dock senast det sjätte beskattningsåret efter det då betalningen gjordes.

Avdrag får inte något beskattningsår göras med högre belopp än som anges i första stycket. Avdrag ska i första hand göras för det aktuella beskattningsårets betalningar. Lag (2007:1419).

AVD. X VISSA GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

60 kap. Familjebeskattning

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om ersättning till barn och make för utfört arbete samt om uppdelning av inkomster i övrigt inom familjen.

Bestämmelser om

- ersättning till barn och make i enskild näringsverksamhet samt i inkomstslagen tjänst och kapital finns i 2 och 3 §§,
- makar som tillsammans deltar i enskild näringsverksamhet finns i 4–11 §§, och
- fämansföretag och fämanshandelsbolag finns i 12–14 §§.

Enskild näringsverksamhet samt inkomstslagen tjänst och kapital

Ersättning till barn

2 § Ersättning för arbete som utförs av den skattskyldiges barn under 16 år får inte dras av i enskild näringsverksamhet eller i inkomstslagen tjänst och kapital. Avdrag för ersättning för arbete som utförs av barn som har fyllt 16 år får inte överstiga marknadsmässig ersättning för arbetsinsatsen.

Ersättning som enligt första stycket inte får dras av, ska inte tas upp hos barnet. Lag (2007:1419).

Ersättning till make

3 § Ersättning för arbete som utförs av den skattskyldiges make får inte dras av i enskild näringsverksamhet eller i inkomstslagen tjänst och kapital.

Ersättning som enligt första stycket inte får dras av, ska inte tas upp hos maken. Lag (2007:1419).

Makar som tillsammans deltar i enskild näringsverksamhet

Företagsledande och medhjälpande make

4 § Om makar tillsammans deltar i enskild näringsverksamhet och den ena är företagsledande make medan den andra är medhjälpande make, tillämpas 6–9 och 11 §§. Om båda eller ingen av dem är företagsledande make tillämpas 10 och 11 §§.

5 § En make anses som företagsledande make om denna make med hänsyn till utbildning, arbetsuppgifter och övriga omständigheter kan anses ha en ledande

ställning i näringsverksamheten. En make som inte har en sådan ledande ställning anses som medhjälpande make.

Verksamhet med en företagsledande och en medhjälpande make

6 § Om den ena maken är företagsledande make och den andra är medhjälpande make, anses näringsverksamheten bedriven av den företagsledande maken. Hela överskottet eller underskottet ska tas upp hos den företagsledande maken, om annat inte framgår av 7–9 §§. Lag (2007:1419).

7 § Makarna får fördela inkomsten så, att en del av överskottet av näringsverksamheten, beräknat utan avdrag för avsättning för egenavgifter, tas upp hos den medhjälpande maken. Denna del får inte överstiga vad som motsvarar marknadsmissig ersättning för den medhjälpande makens arbete, ökad med den makens sjukpenning och annan ersättning som avses i 15 kap. 8 §.

8 § Om den medhjälpande maken äger del i näringsverksamheten eller i det kapital som är nedlagt i näringsverksamheten, får den maken ta upp ytterligare en del av överskottet. Denna del får inte överstiga vad som motsvarar skäligen avkastning på grund av äganderätten eller kapitalinsatsen.

9 § Avdrag för avsättning för egenavgifter ska göras hos vardera maken för sig. Lag (2007:1419).

Gemensamt bedriven verksamhet

10 § Om båda eller ingen av makarna är företagsledande makar anses de bedriva näringsverksamheten gemensamt. Vardera maken ska ta upp den del av intäkterna och kostnaderna i verksamheten som är skäligen med hänsyn till makens arbete och övriga insatser i verksamheten. Lag (2007:1419).

Expansionsfond och räntefördelning

11 § Deltar makar tillsammans i enskild näringsverksamhet, ska kapitalunderlaget för expansionsfond och för räntefördelning delas upp mellan dem på grundval av deras delar av kapitalet i verksamheten. Lag (2007:1419).

Fåmansföretag och fåmanshandelsbolag

12 § Om ett fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag betalar ersättning för arbete som utförs av företagsledarens eller företagsledarens makes barn under 16 år, ska ersättningen tas upp av den av makarna som har den högsta inkomsten från företaget. Om makarna har lika stor inkomst från företaget, ska den äldsta maken ta upp ersättningen.

Om barnet har fyllt 16 år, ska barnet ta upp ersättningen till den del den är marknadsmissig. För överskjutande del tillämpas första stycket. Lag (2007:1419).

13 § Om den ena maken är företagsledare i ett fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag och den andra maken inte är företagsledare där, ska den make som inte är

företagsledare ta upp ersättning för arbete som den maken utför i företaget till den del den är marknadsmässig. Överskjutande del ska tas upp av företagsledaren. Lag (2007:1419).

14 § I fråga om ett barn som är delägare i ett fåmanshandelsbolag där barnets förälder eller förälders make är företagsledare och i fråga om en make som är delägare i ett fåmanshandelsbolag där den andra maken är företagsledare, gäller följande för beräkningen av resultatet från handelsbolaget.

Till den del inkomsten motsvarar ersättning för utfört arbete tillämpas 12 och 13 §§.

Till den del inkomsten motsvarar skälig avkastning på kapitalinsatsen i bolaget ska den tas upp hos delägaren. Resterande del ska tas upp hos företagsledaren. Om delägaren är ett barn och båda makarna har inkomst från bolaget, tillämpas dock bestämmelserna i 12 §. Lag (2007:1419).

61 kap. Värdering av inkomster i annat än pengar

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- marknadsvärde i 2 §,
- kostförmån och bostadsförmån i 3–4 §§,
- bilförmån i 5–11 §§,
- reseförmån med inskränkande villkor i 12–14 §§,
- ränteförmån i 15–17 §§, och
- justering av förmånsvärde i 18–21 §§. Lag (2007:1249).

Lag (2007:1249) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. 61 kap. 1 § i dess äldre lydelse tillämpas alljämt vid 2009 års taxering på förmån som erhålls under 2008. Ändringen innebär att ledet ”- vissa datorförmåner i 17 a §, och” upphävdes.

61 kap. 1 § även ändrad genom lag (2006:1344) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Ändringen innebär att ledet ”- vissa datorförmåner i 17 a §, och” infördes.

Marknadsvärde

2 § Inkomster i annat än pengar ska värderas till marknadsvärdet om inte annat följer av övriga bestämmelser i detta kapitel.

Med marknadsvärde avses det pris som den skattskyldige skulle ha fått betala på orten om han själv skaffat sig motsvarande varor, tjänster eller förmåner mot kontant betalning.

I fråga om tillgångar eller tjänster från den egna näringsverksamheten avses med marknadsvärde det pris som näringsidkaren skulle ha fått om tillgången eller tjänsten bjudits ut på marknaden på villkor som med hänsyn till den skattskyldiges affärsmässiga situation framstår som naturliga. Lag (2007:1419).

Kostförmån och bostadsförmån

3 § Kostförmån ska för en hel dag beräknas till ett belopp – avrundat till närmaste femtal kronor – som motsvarar 250 procent av genomsnittspriset i Sverige för en normal lunch. Förmånsvärdet för lunch eller middag är 40 procent av värdet för kostförmån för en hel dag. Förmånsvärdet för frukost är 20 procent av värdet för kostförmån för en hel dag.

Om en anställds kostnader för en måltid är lägre än det belopp som motsvarar förmånsvärdet enligt första stycket på grund av att arbetsgivaren bidrar till kostnaderna för denna, ska förmånen behandlas som en kostförmån med ett värde som motsvarar mellanskillnaden. Lag (2007:1419).

3 a § Värdet av bostadsförmån och kostförmån som en fysisk person får av en annan fysisk person och som ges ut i dennes hushåll ska beräknas till

- 600 kronor för hel kalendermånad eller 20 kronor per dag för del av kalendermånad för bostad, och

- 50 kronor för två eller flera måltider per dag.

En fri måltid per dag ska inte tas upp. Lag (2007:1419).

4 § Om den skattskyldige lämnar ersättning för kostförmånen eller bostadsförmånen, ska förmånsvärdet beräknas till värdet för förmånen enligt 3 eller 3 a § minskat med vad han har betalat. Lag (2007:1419).

Bilförmån

5 § Värdet av bilförmån exklusive drivmedel ska för ett kalenderår beräknas till summan av

- 0,317 prisbasbelopp,

- ett ränterelaterat belopp, och

- ett prisrelaterat belopp.

Det ränterelaterade beloppet ska beräknas till 75 procent av statslåneräntan vid utgången av november andra året före taxeringsåret multiplicerat med bilmodellens nybilspris.

Det prisrelaterade beloppet ska beräknas till 9 procent av bilmodellens nybilspris, om detta uppgår till högst 7,5 prisbasbelopp. Om bilmodellens nybilspris är högre, ska det prisrelaterade beloppet beräknas till summan av 9 procent av 7,5 prisbasbelopp och 20 procent av den del av nybilspriset som överstiger 7,5 prisbasbelopp. Lag (2007:1419).

*61 kap. 5 § även ändrad genom lag (2007:471) som har trätt i kraft den 1 juli 2007 och som tillämpas första gången vid **2009 års taxering**. Ändringen av 61 kap. 5 § första stycket första ledet innebär att "0,3 prisbasbelopp" ersättes med "0,317 prisbasbelopp".*

6 § Med bilmodell avses bilar av samma märke, variant och tillverkningsår.

Med bilmodellens nybilspris avses det pris som bilen hade när den introducerades på den svenska marknaden. Om ett sådant introduktionspris ändras efter kort tid, avses med nybilspris det justerade priset. Om det inte finns något nybilspris, anses som nybilspris för bilmodellen det pris som det kan antas att bilen skulle ha haft om den introducerats på den svenska marknaden när den var ny. Lag (2001:908).

*Lag (2001:908) har trätt i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid **2003 års taxering**. De äldre bestämmelserna i 61 kap. 6 § gäller fortfarande i fråga om bilar tillverkade före den 1 januari 2002.*

7 § För en bilmodell som är sex år eller äldre, ska nybilspriset anses vara det högsta av

- det verkliga nybilspriset och anskaffningsutgiften för extrautrustning enligt 6 och 8 §§, och

- fyra prisbasbelopp. Lag (2007:1419).

8 § Vid beräkning av förmånsvärdet ska anskaffningsutgiften för eventuell extrautrustning som ingår i förmånen läggas till nybilspriset. Detta gäller dock inte om nybilspriset beräknats enligt 7 §. Lag (2007:1419).

8 a § Om en bil är utrustad med teknik för drift helt eller delvis med elektricitet eller med andra mer miljöanpassade drivmedel än bensin och dieselolja och bilens nybilspris därför är högre än nybilspriset för närmast jämförbara bil utan sådan teknik, ska förmånsvärdet sättas ned till en nivå som motsvarar förmånsvärdet för den jämförbara bilen.

I stället för vad som sägs i första stycket om storleken på nedsättningen av förmånsvärdet ska detta värde tas upp till

1. 60 procent av förmånsvärdet för den jämförbara bilen, om bilen är utrustad med teknik för drift med elektricitet eller med annan gas än gasol, eller
2. 80 procent av förmånsvärdet för den jämförbara bilen om bilen är utrustad med teknik för drift med alkohol.

En nedsättning av förmånsvärdet får göras enligt andra stycket 1 med högst 16 000 kronor och enligt andra stycket 2 med högst 8 000 kronor för helt år i förhållande till den jämförbara bilen. Lag (2007:1419).

61 kap. 8 a § införd genom lag (2006:1497) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.

9 § För den som kört minst 3 000 mil i tjänsten med förmånsbilen under ett kalenderår ska förmånsvärdet beräknas till 75 procent av det värde som beräknats enligt 5–8 a §§.

För en förmån som den skattskyldige haft under bara en del av året, ska värdet sättas ned med en tolfedel för varje hel kalendermånad som han inte haft förmånen. Lag (2007:1419).

61 kap. 9 § även ändrad genom lag (2006:1497) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Ändringen av 61 kap. 9 § första stycket innebar att "5–8 §§" ersattes av "5–8 a §§".

10 § Om det i bilförmånen ingår förmån av drivmedel för förmånsbilen, ska denna förmån beräknas till marknadsvärdet multiplicerat med 1,2 av den mängd drivmedel som kan antas ha förbrukats för förmånsbilens totala körsträcka under den tid den skattskyldige har varit skattskyldig för bilförmånen. Om han gör sannolikt att den mängd drivmedel som han har förbrukat vid privat körning är lägre, ska marknadsvärdet för drivmedelsförmånen sättas ned i motsvarande mån. Lag (2007:1419).

11 § Om den skattskyldige lämnar ersättning för bilförmånen, ska förmånsvärdet beräknas till värdet för förmånen enligt 5–10 §§ minskat med vad han betalat.

Om den skattskyldige haft bilförmån bara i ringa omfattning ska förmånen värderas till noll. Lag (2007:1419).

Reseförmån med inskränkande villkor

12 § Om den skattskyldige har reseförmåner på grund av anställning eller särskilt uppdrag inom rese- eller trafikbranschen, ska om resorna är förenade med inskränkande villkor, värdet av resorna beräknas enligt bestämmelserna i 13 § när reseförmånen avser flyg och 14 § när reseförmånen avser inrikes tåg.

Med inskränkande villkor avses villkor som

- innebär att resan får göras bara under vissa tider, på vissa avgångar eller under förutsättning att det finns plats vid resans avgång, och
- är väsentligt sämre än för resor som säljs på den allmänna marknaden. Lag (2007:1419).

13 § En flygresa med sådana inskränkande villkor att resan får göras bara om det finns plats vid avgången ska värderas till 40 procent av det lägsta normalt förekommande pris som en konsument har fått betala för motsvarande resa utan inskränkande villkor under perioden från och med oktober andra året före beskattningsåret till och med september året före beskattningsåret. Flygresor med andra inskränkande villkor ska värderas till 75 procent av nämnda pris.

När det lägsta normalt förekommande priset för en motsvarande resa utan inskränkande villkor ska bestämmas, ska en jämförelse göras med priser för flygresor med samma destinationsort eller, om en sådan jämförelse är svår att göra, med en likartad resesträcka. Lag (2007:1419).

14 § Årskort som avser inrikes tågresor ska värderas till 5 procent av det pris som en konsument får betala för ett årskort som ger rätt till motsvarande resor utan inskränkande villkor under beskattningsåret. För barn som under beskattningsåret fyller 16, 17 eller 18 år ska årskortet värderas till 50 procent av detta värde. För barn som under beskattningsåret fyller högst 15 år ska årskortet värderas till noll. Lag (2007:1419).

Ränteförmån

15 § Värdet av ränteförmån vid lån i svensk valuta med en fast räntesats eller med en räntesats som står i fast förhållande till marknadsräntan för motsvarande lån ska beräknas på grundval av skillnaden mellan statslåneräntan när lånet togs upp plus en procentenhet och den avtalade räntesatsen. Lag (2007:1419).

16 § Värdet av ränteförmån vid annat lån i svensk valuta än lån som avses i 15 § ska beräknas på grundval av skillnaden mellan statslåneräntan vid utgången av november året före beskattningsåret plus en procentenhet och den avtalade räntan för beskattningsåret.

Om statslåneräntan vid utgången av maj under beskattningsåret har ändrats med minst två procentenheter sedan utgången av november året före beskattningsåret, ska förmånens värde för tiden juli–december under beskattningsåret beräknas på grundval av skillnaden mellan statslåneräntan vid utgången av maj under beskattningsåret plus en procentenhet och den avtalade räntan. Lag (2007:1419).

17 § För ränteförmåner vid lån i utländsk valuta ska 15 och 16 §§ tillämpas med den ändringen att i stället för statslåneräntan ska närmast motsvarande ränta för lån i den aktuella valutan användas. Lag (2007:1419).

Särskilda bestämmelser om vissa datorförmåner

17 a § [61 kap. 17 a § har upphört att gälla genom lag (2007:1249) som har trätt i kraft den 1 januari 2008.]

Lag (2007:1249) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid **2009 års taxering**. Den upphävda bestämmelsen i 61 kap. 17 a § tillämpas alltjämt vid 2009 års taxering på förmån som erhålls under 2008. Vid tillämpningen av den upphävda bestämmelsen ska dock värdet beräknas till 4 800 kronor i stället för 2 400 kronor. I fråga om sådan datorutrustning som avses i punkt 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (2003:1194) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) ska den upphävda bestämmelsen i 61 kap. 17 a § tillämpas alltjämt vid 2009 års taxering på förmån som erhålls under 2008 med undantag för andra strecksatsen i paragrafen. Vid tillämpningen av bestämmelsen ska dock värdet beräknas till 4 800 kronor i stället för 2 400 kronor. T.o.m. den 31 december 2007 hade 61 kap. 17 a § följande lydelse.

17 a § Värdet av förmån av att för privat bruk använda datorutrustning som arbetsgivaren tillhandahåller skall för ett kalenderår beräknas till 2 400 kronor om

- förmånen väsentligen riktar sig till hela den stadigvarande personalen på arbetsplatsen, och
- den anställde inte avstår från mer än 10 000 kronor i kontant ersättning under beskattningsåret för att få förmånen. Lag (2006:1344).

61 kap. 17 a § införd genom lag (2006:1344) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid **2008 års taxering**. I fråga om sådan datorutrustning som avses i punkt 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (2003:1194) om ändring av inkomstskattelagen (1999:1229) skall bestämmelsen i 61 kap. 17 a § tillämpas med undantag för andra strecksatsen i paragrafen.

Justering av förmånsvärde

18 § Värdet av kostförmån och bostadsförmån enligt 3 och 3 a §§ samt bilförmån enligt 5–9 §§ ska justeras uppåt eller nedåt, om det finns synnerliga skäl. Lag (2000:1002). Lag (2007:1419).

19 § Som synnerliga skäl för att justera värdet av bilförmån nedåt anses

- att bilen använts som arbetsredskap,
- att bilen använts i taxinäring, att den körts minst 6 000 mil i verksamheten under kalenderåret och att dispositionen för privat körning varit begränsad i mer än ringa utsträckning, eller
- att det finns liknande omständigheter. Lag (2001:1175).

19 a § [61 kap. 19 a § har genom lag (2006:1497) ändrats och betecknats 61 kap. 8 a §. Lag (2006:1497) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid **2008 års taxering**.]

T.o.m. den 31 december 2006 hade 61 kap. 19 a § följande lydelse.

19 a § Om en bil är utrustad med teknik för drift helt eller delvis med elektricitet eller med andra mer miljöanpassade drivmedel än bensin och dieselolja och bilens nybilspris därför är högre än nybilspriset för närmast jämförbara bil utan sådan teknik, skall förmånsvärdet justeras nedåt till en nivå som motsvarar förmånsvärdet för den jämförbara bilen.

I stället för vad som sägs i första stycket om storleken på justeringen av förmånsvärdet skall detta värde justeras nedåt till en nivå som motsvarar

1. 60 procent av förmånsvärdet för den jämförbara bilen om bilen är utrustad med teknik för drift med elektricitet eller med annan gas än gasol, eller

2. 80 procent av förmånsvärdet för den jämförbara bilen om bilen är utrustad med teknik för drift med alkohol.

En justering av förmånsvärdet nedåt får göras enligt andra stycket 1 med högst 16 000 kronor och enligt andra stycket 2 med högst 8 000 kronor för helt år i förhållande till den jämförbara bilen. Lag (2005:826).

61 kap. 19 a § har även ändrats genom lag (2005:826) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 61 kap. 19 a § andra stycket följande lydelse.

I stället för vad som sägs i första stycket om storleken på justeringen av förmånsvärdet skall detta värde justeras nedåt till en nivå som motsvarar

1. 60 procent av förmånsvärdet för den jämförbara bilen om bilen är utrustad med teknik för drift med elektricitet, eller

2. 80 procent av förmånsvärdet för den jämförbara bilen om bilen är utrustad med teknik för drift med alkohol eller med annan gas än gasol.

19 b § Värdet av bilförmån ska justeras nedåt när en bil ingår i en större grupp av bilar som deltar i ett test eller liknande för att prova ut ny eller förbättrande miljö- eller säkerhetsteknik eller dylikt och bilen i det utförandet inte finns att köpa på den allmänna marknaden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Lag (2007:1419).

20 § Värdet av en tjänstebostad som är större än vad den skattskyldige och hans familj behöver ska beräknas som värdet av en normal bostad för dem. Detta gäller dock bara om bostadens storlek beror på den skattskyldiges representations-skyldighet eller på annat sätt beror på tjänsten. Lag (2007:1419).

21 § Om en praktikant eller motsvarande får kostförmån, bostadsförmån eller liknande förmån och inte får någon annan ersättning eller bara obetydlig annan ersättning, ska förmånens värde justeras till skäligt belopp. Lag (2007:1419).

AVD. XI ALLMÄNNA AVDRAG, GRUNDAVDRAG OCH SJÖINKOMSTAVDRAG

62 kap. Allmänna avdrag

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om allmänna avdrag för

- underskott i 2–4 §§,
- debiterade egenavgifter i 5 §,
- utländska socialförsäkringsavgifter i 6 §,
- periodiska understöd i 7 §, och
- pensionssparande i 8 §.

Bestämmelser om allmänna avdrag för begränsat skattskyldiga finns i 9 §.

Underskott

2 § Underskott av aktiv näringsverksamhet får dras av som allmänt avdrag i den omfattning som anges i 3 och 4 §§.

Avdrag får inte göras till den del underskottet dras av enligt 42 kap. 34 §, 45 kap. 32 § eller 46 kap. 17 §.

Kommanditdelägare i ett svenskt kommanditbolag och sådan delägare i ett svenskt handelsbolag som i förhållande till övriga delägare förbehållit sig ett begränsat ansvar för bolagets förbindelser får inte göra avdrag i vidare utsträckning än som anges i 14 kap. 14 och 15 §§.

3 § Allmänt avdrag får göras för underskott det beskattningsår den skattskyldige börjar bedriva näringsverksamheten (startåret) och de fyra följande beskattningsåren. Avdrag får vart och ett av åren göras med högst 100 000 kronor.

Avdrag får inte göras om

1. den skattskyldige någon gång under de fem beskattningsåren närmast före startåret direkt eller indirekt bedrivit liknande näringsverksamhet, eller
2. en fastighet på ägarens begäran enligt 2 kap. 9 § ingår i näringsverksamheten i stället för att vara privatbostadsfastighet.

Den som förvärvar en näringsverksamhet från en närstående inträder i den närståendes skattemässiga situation när det gäller rätten till avdrag. Detta gäller dock inte om förvärvet sker genom köp, byte eller liknande förvärv från den skattskyldiges förälder eller far- eller morförälder.

4 § För näringsverksamhet som uteslutande eller så gott som uteslutande avser litterär, konstnärlig eller liknande verksamhet får allmänt avdrag för underskott göras utan de begränsningar som anges i 3 §. Avdrag får göras bara till den del underskottet överstiger avdraget enligt 40 kap. för föregående beskattningsårs underskott.

Avdrag enligt första stycket får göras bara om den skattskyldige under den period som omfattar beskattningsåret och de tre föregående beskattningsåren har haft inte obetydliga intäkter av verksamheten. Vid bedömningen ska även intäkter som räknas till inkomstslaget tjänst beaktas. Lag (2007:1419).

Debiterade egenavgifter

5 § Allmänt avdrag ska göras för debiterade egenavgifter som inte ska dras av i något av inkomstlagen. Om avgifterna sätts ned, ska motsvarande belopp tas upp i inkomstslaget tjänst det beskattningsår då debiteringen ändras. Lag (2007:1419).

Utländska socialförsäkringsavgifter

6 § Allmänt avdrag ska göras för obligatoriska utländska socialförsäkringsavgifter under förutsättning att

1. den avgiftsgrundande intäkten ska tas upp som intäkt för beskattningsåret i Sverige, och

2. den skattskyldige på grund av utfört arbete enligt slutligt fastställd debitering eller liknande ska betala avgifterna

- i överensstämmelse med den konvention som avses i lagen (2004:114) om nordisk konvention om social trygghet, eller

- till följd av att den skattskyldige enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen ska omfattas av ett annat lands lagstiftning om social trygghet.

Om avgifterna sätts ned, ska motsvarande belopp tas upp i inkomstslaget tjänst det beskattningsår då debiteringen ändras. Lag (2010:1378).

Lag (2010:1378) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas från och med den 1 maj 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i de fall rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen gäller för den skattskyldige. T.o.m. den 31 december 2010 hade 62 kap. 6 § sista ledet följande lydelse.

- till följd av att den skattskyldige enligt rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen ska omfattas av ett annat lands lagstiftning om social trygghet.

Periodiska understöd

7 § Allmänt avdrag ska göras för periodiska understöd och andra periodiska utbetalningar under beskattningsåret som inte ska dras av i något av inkomstlagen, om utbetalningen

1. avser skadestånd,

2. avser fastställt underhållsbidrag till make eller tidigare make,

3. görs till en tidigare anställd,

4. görs på grund av föreskrift i testamente, eller

5. görs från juridiska personer och dödsbon utan att vara ersättning för avyttrade tillgångar.

Avdrag för skadestånd vid personskada ska göras bara med belopp som avser ersättning för förlust av inkomst som skulle ha tagits upp som intäkt eller för förlorat underhåll.

Vad som sägs i första stycket 2–5 gäller inte utbetalningar till mottagare som är under 18 år eller som inte avslutat sin utbildning. Bestämmelser om att periodiska utbetalningar till hushållsmedlemmar inte ska dras av finns i 9 kap. 3 §. Lag (2007:1419).

Pensionssparande

8 § Allmänt avdrag ska göras för beskattningsårets premier för pensionsförsäkringar och inbetalningar på pensionssparkonton i den utsträckning som anges i 59 kap. Lag (2007:1419).

Begränsat skattskyldiga

9 § Rätt till avdrag som avses i 2–7 §§ har de som är obegränsat skattskyldiga. Sådan rätt har också de som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1, 2 eller 3 om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

De som är obegränsat skattskyldiga bara under en del av beskattningsåret, har rätt till de avdrag som avser den tiden. Om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige, ska dock allmänna avdrag göras för hela året.

Att vad som sägs i första och andra styckena även gäller för avdrag enligt 8 § framgår av 59 kap. 16 §. Lag (2009:1060).

Lag (2009:1060) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 62 kap. 9 § första stycket följande lydelse.

9 § Rätt till avdrag som avses i 5–7 §§ har de som är obegränsat skattskyldiga. Sådan rätt har också de som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1 eller 2, om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

63 kap. Grundavdrag

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om grundavdrag. Lag (2002:322).

Fysiska personer

2 § Fysiska personer, som är obegränsat skattskyldiga under någon del av beskattningsåret och har haft förvärvsinkomst, har rätt till grundavdrag beräknat enligt 3–5 §§. De som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1, 2 eller 3 har rätt till grundavdrag beräknat enligt 3, 3 a och 5 §§, om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

Dödsbon har inte rätt till avdrag för senare år än det år då dödsfallet inträffade. Avdraget ska avrundas uppåt till helt hundratal kronor. Lag (2009:1060).

Lag (2009:1060) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 63 kap. 2 § första stycket följande lydelse.

2 § Fysiska personer, som är obegränsat skattskyldiga under någon del av beskattningsåret och har haft förvärvsinkomst, har rätt till grundavdrag beräknat enligt 3–5 §§. De som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1 eller 2 har rätt till grundavdrag beräknat enligt 3, 3 a och 5 §§, om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

63 kap. 2 § även ändrad genom lag (2008:1306) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 63 kap. 2 § första stycket följande lydelse.

2 § Fysiska personer som är obegränsat skattskyldiga under någon del av beskattningsåret och haft förvärvsinkomst har rätt till grundavdrag beräknat enligt 3–5 §§. De som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1 eller 2 har rätt till grundavdrag beräknat enligt 3 och 5 §§, om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

3 § För dem som är obegränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret eller begränsat skattskyldiga uppgår grundavdraget till följande belopp.

<i>Taxerad förvärvsinkomst</i>	<i>Grundavdrag</i>
överstiger inte 0,99 prisbasbelopp	0,423 prisbasbelopp
överstiger 0,99 men inte 2,72 prisbasbelopp	0,423 prisbasbelopp ökat med 20 procent av det belopp med vilket den taxerade förvärvsinkomsten överstiger 0,99 prisbasbelopp
överstiger 2,72 men inte 3,11 prisbasbelopp	0,77 prisbasbelopp

Taxerad förvärvsinkomst Grundavdrag

överstiger 3,11 men inte 0,77 prisbasbelopp minskat med 10 procent av det
7,88 prisbasbelopp belopp med vilket den taxerade förvärvsinkomsten
överstiger 3,11 prisbasbelopp
överstiger 7,88 prisbas- 0,293 prisbasbelopp
belopp. Lag (2005:826).

Lag (2005:826) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 63 kap. 3 § följande lydelse.

3 § För dem som är obegränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret eller begränsat skattskyldiga uppgår grundavdraget till följande belopp.

Taxerad förvärvsinkomst	Grundavdrag
överstiger inte 1,185 prisbasbelopp	0,423 prisbasbelopp
överstiger 1,185 men inte 2,72 prisbasbelopp	0,423 prisbasbelopp ökat med 20 procent av det belopp med vilket den taxerade förvärvsinkomsten överstiger 1,185 prisbasbelopp
överstiger 2,72 men inte 3,11 prisbasbelopp	0,73 prisbasbelopp
överstiger 3,11 men inte 7,48 prisbasbelopp	0,73 prisbasbelopp minskat med 10 procent av det belopp med vilket den taxerade förvärvsinkomsten överstiger 3,11 prisbasbelopp
överstiger 7,48 prisbasbelopp	0,293 prisbasbelopp

Lag (2004:1139).

63 kap. 3 § även ändrad genom lag (2004:1139) som har trätt i kraft den 1 januari 2005 och som tillämpas första gången vid 2006 års taxering.

3 a § För dem som vid beskattningsårets ingång har fyllt 65 år är grundavdraget beloppet enligt 3 § med tillägg av följande särskilda belopp.

Taxerad förvärvsinkomst

Särskilt belopp

överstiger inte 0,98 prisbasbelopp	0,557 prisbasbelopp
överstiger 0,98 men inte 0,99 prisbasbelopp	0,459 prisbasbelopp ökat med 10 procent av den taxerade förvärvsinkomsten
överstiger 0,99 men inte 2,72 prisbasbelopp	0,657 prisbasbelopp minskat med 10 procent av den taxerade förvärvsinkomsten
överstiger 2,72 men inte 3,11 prisbasbelopp	0,112 prisbasbelopp ökat med 10 procent av den taxerade förvärvsinkomsten
överstiger 3,11 men inte 3,85 prisbasbelopp	20 procent av den taxerade förvärvsinkomsten minskat med 0,199 prisbasbelopp
överstiger 3,85 men inte 4,8 prisbasbelopp	0,186 prisbasbelopp ökat med 10 procent av den taxerade förvärvsinkomsten
överstiger 4,8 men inte 7,88 prisbasbelopp	0,619 prisbasbelopp ökat med 1 procent av den taxerade förvärvsinkomsten
överstiger 7,88 men inte 12,21 prisbasbelopp	1,407 prisbasbelopp minskat med 9 procent av den taxerade förvärvsinkomsten
överstiger 12,21 prisbasbelopp	0,307 prisbasbelopp

Lag (2010:1826).

Lag (2010:1826) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 december 2010 hade 63 kap. 3 a § följande lydelse.

3 a § För dem som vid beskattningsårets ingång har fyllt 65 år är grundavdraget beloppet enligt 3 § med tillägg av följande särskilda belopp.

<i>Taxerad förvärvsinkomst</i>	<i>Särskilt belopp</i>
överstiger inte 0,99 prisbasbelopp	0,5094 prisbasbelopp
överstiger 0,99 men inte 2,72 prisbasbelopp	0,7074 prisbasbelopp minskat med 20 procent av den taxerade förvärvsinkomsten
överstiger 2,72 men inte 3,11 prisbasbelopp	0,1624 prisbasbelopp
överstiger 3,11 men inte 3,9 prisbasbelopp	10 procent av den taxerade förvärvsinkomsten minskat med 0,1486 prisbasbelopp
överstiger 3,9 men inte 7,88 prisbasbelopp	0,2219 prisbasbelopp ökat med 0,5 procent av den taxerade förvärvsinkomsten
överstiger 7,88 men inte 9,1568 prisbasbelopp	1,0099 prisbasbelopp minskat med 9,5 procent av den taxerade förvärvsinkomsten
överstiger 9,1568 prisbasbelopp	0,14 prisbasbelopp

Lag (2009:1490).

63 kap. 3 a § även ändrad genom lag (2009:1490) som har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2010 hade 63 kap. 3 a § följande lydelse.

3 a § För dem som vid beskattningsårets ingång har fyllt 65 år är grundavdraget beloppet enligt 3 § med tillägg av följande särskilda belopp.

<i>Taxerad förvärvsinkomst</i>	<i>Särskilt belopp</i>
överstiger inte 0,99 prisbasbelopp	0,425 prisbasbelopp
överstiger 0,99 men inte 2,72 prisbasbelopp	0,623 prisbasbelopp minskat med 20 procent av den taxerade förvärvsinkomsten
överstiger 2,72 men inte 2,94 prisbasbelopp	0,078 prisbasbelopp
överstiger 2,94 men inte 3,11 prisbasbelopp	0,372 prisbasbelopp minskat med 10 procent av den taxerade förvärvsinkomsten
överstiger 3,11 men inte 7,88 prisbasbelopp	0,061 prisbasbelopp
överstiger 7,88 men inte 8,49 prisbasbelopp	0,849 prisbasbelopp minskat med 10 procent av den taxerade förvärvsinkomsten

Lag (2008:1306).

63 kap. 3 a § införd genom lag (2008:1306) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

4 § För dem som är obegränsat skattskyldiga bara under en del av beskattningsåret är grundavdraget en tolfedel av 0,293 prisbasbelopp för varje kalendermånad eller del av kalendermånad som de är obegränsat skattskyldiga.

Om de skattskyldigas överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige, ska dock bestämmelserna i 3 och 3 a §§ tillämpas. Lag (2008:1306).

Lag (2008:1306) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 63 kap. 4 § andra stycket följande lydelse.

Om de skattskyldigas överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige, ska dock bestämmelserna i 3 § tillämpas.

63 kap. 4 § även ändrad genom lag (2004:1139) som har trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången vid 2006 års taxering.

4 a § [63 kap. 4 a § har upphört att gälla genom lag (2006:1344) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Äldre bestämmelser i 63 kap. 4 a § gäller alltså för den del av beskattningsåret som infaller före ikraftträdandet.]

T.o.m. den 31 december 2006 hade 63 kap. 4 a § följande lydelse.

4 a § För dem som den 1 september året före beskattningsåret är bosatta inom det stödområde som anges i bilagan till lagen (2001:1170) om utvidgning av de särskilda avdragen enligt socialavgiftslagen (2000:980) är grundavdraget beloppet enligt 3 eller 4 § med tillägg av 2 500 kronor.

Första stycket gäller inte om den skattskyldige bedriver näringsverksamhet inom transportsektorn. Att tilläggsbeloppet kan utgöra stöd av mindre betydelse framgår av

– kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse, och

– kommissionens förordning (EG) nr 1860/2004 av den 6 oktober 2004 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom jordbruks- och fiskerisektorn. Lag (2006:424).

63 kap. 4 a § även ändrad genom lag (2006:424) som har trätt i kraft den 1 juli 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Vid 2007 års taxering skall dock tilläggsbeloppet enligt 63 kap. 4 a § vara 5 000 kronor i stället för 2 500 kronor.

5 § Grundavdraget får inte överstiga den skattskyldiges sammanlagda överskott av aktiv näringsverksamhet och av tjänst, minskat med hans allmänna avdrag.

Vid denna beräkning ska överskottet av tjänst minskas med sådana lån, kapitalvinster och utdelningar som enligt 11 kap. 45 §, 50 kap. 7 § eller 57 kap. ska tas upp i inkomstslaget tjänst.

Vidare ska vid beräkningen de allmänna avdragen minskas med sådana avdrag som på grund av dispens enligt 59 kap. 8 och 10–12 §§ grundas på

- överskott av passiv näringsverksamhet, eller

- sådana kapitalvinster och utdelningar som enligt 50 eller 57 kap. ska tas upp i inkomstslaget tjänst. Lag (2007:1419).

6–10 §§ [63 kap. 6–10 §§ har upphört att gälla genom lag (2002:322) som har trätt i kraft den 1 januari 2003.]

Ideella föreningar

11 § Ideella föreningar och registrerade trossamfund som uppfyller kraven i 7 kap. 7 § första stycket har rätt till grundavdrag med 15 000 kronor.

64 kap. Sjöinkomstavgift

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- sjöinkomstavgiftens storlek i 2 §,
 - sjöinkomst i 3 och 4 §§,
 - anställning på EES-handelsfartyg i 5 §, och
 - fartområden i 6 §. Lag (2007:764).

Sjöinkomstavgiftens storlek

2 § Skattskyldiga som har sjöinkomst under hela beskattningsåret har rätt till sjöinkomstavgift med

- 36 000 kronor vid anställning på fartyg som till övervägande del går i fjärrfart, och
- 35 000 kronor vid anställning på annat fartyg.

Skattskyldiga som har sjöinkomst bara under en del av beskattningsåret har rätt till sjöinkomstavgift för varje dag som de haft sjöinkomst med en trehundra-sextiofemtedel av beloppen enligt första stycket.

Avgiften ska avrundas nedåt till helt hundratal kronor. Lag (2007:1419).

64 kap. 2 § även ändrad genom lag (2005:347) som har trätt i kraft den 1 juli 2005. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 64 kap. 2 § första stycket följande lydelse.

2 § Skattskyldiga som har sjöinkomst under hela beskattningsåret har rätt till sjöinkomstavgift med

- 36 000 kronor vid anställning på fartyg som huvudsakligen går i fjärrfart, och
- 35 000 kronor vid anställning på annat fartyg.

Sjöinkomst

3 § Med sjöinkomst avses lön, förmåner, drickspengar och annan ersättning till den som enligt sjömanslagen (1973:282) anses som sjöman och som är anställd i redarens tjänst på ett EES-handelsfartyg. Med anställning hos redare likställs anställning hos en annan arbetsgivare som redaren anlitar som entreprenör.

Med sjöinkomst avses också inkomster som uppstår av

1. den som för redarens räkning tjänstgör som kontrollant när ett fartyg byggs eller biträder när fartyget utrustas och som senare ska tillträda en befattning på fartyget, och

2. den som före leveransen av ett fartyg som är under byggnad och innan han börjar tjänstgöra ombord, inställer sig på fartyget för att lära känna det och dess tekniska utrustning m.m.

Första och andra styckena gäller bara om fartyget har en bruttodräktighet på minst 100 och till övervägande del används i fjärrfart eller närfart. Lag (2008:134).

4 § Lön eller annan ersättning under en kortare väntetid till en sjöman som anställs för att tillträda en befattning på ett visst fartyg, anses som sjöinkomst av anställningen på fartyget.

Ersättning under en kortare väntetid till en sjöman som mönstrar av ett visst fartyg för att tillträda en befattning på ett annat fartyg som tillhör samma redare, anses som sjöinkomst av anställningen på det förra fartyget.

Anställning på ett EES-handelsfartyg

5 § Med anställning på ett EES-handelsfartyg avses anställning på ett fartyg som är registrerat i ett fartygsregister i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och som används till handelssjöfart eller befordran av passagerare eller till något annat ändamål som har samband med handelssjöfarten. Om fartyget hyrs ut i huvudsak obemannat till redare som inte hör hemma inom EES, anses sjömannen anställd på ett EES-handelsfartyg bara om han är anställd hos fartygets ägare eller hos en arbetsgivare som ägaren anlitar.

Med anställning på ett EES-handelsfartyg likställs anställning på ett handelsfartyg som är registrerat i en stat utanför EES och som en redare som hör hemma inom EES hyr i huvudsak obemannat, om anställningen sker hos redaren eller hos en arbetsgivare som redaren anlitar. Lag (2007:764).

Fartområden

6 § Med fjärfart avses annan fart än inre fart och närfart.

Med inre fart avses fart inom landet till övervägande del i hamnar eller på floder, kanaler, insjöar, inomskärs vid kusterna eller i Kalmarsund.

Med närfart avses

- linjefart mellan svenska hamnar utanför öppen kust eller utomskärs vid kusterna, och

- linjefart mellan svensk och utländsk hamn eller mellan utländska hamnar, dock inte linjefart bortom linjen Hanstholm–Lindesnäs eller bortom Cuxhaven. Lag (2005:347).

AVD. XII BERÄKNING AV SKATTEN

65 kap. Skatteberäkningen

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om beräkning av statlig och kommunal inkomstskatt. Bestämmelser om avrundning av skatten finns i 23 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483).

Gränsbelopp

2 § Statlig inkomstskatt beräknas bara om underlaget för skatten är minst 100 kronor.

Fysiska personer

Kommunal inkomstskatt

3 § För fysiska personer som är obegränsat skattskyldiga under någon del av beskattningsåret är den kommunala inkomstskatten summan av de skattesatser för kommunalskatt och landstingsskatt som gäller i hemortskommunen för året före taxeringsåret multiplicerad med den beskattningsbara förvärvsinkomsten.

Med hemortskommun avses hemortskommunen enligt 22 kap. 1 a § skattebetalningslagen (1997:483) för året före taxeringsåret. Med hemortskommun för ett dödsbo avses den dödes hemortskommun för dödsåret. Om den döde hade bytt folkbokföringsort efter den 1 november året före dödsåret, ska dock hemortskommunen för dödsboet från och med andra taxeringsåret efter dödsåret anses vara den kommun där den döde hade sin senaste rätta folkbokföringsort. Lag (2007:1419).

4 § För fysiska personer som är begränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret är den kommunala inkomstskatten 25 procent av den beskattningsbara förvärvsinkomsten.

För fysiska personer som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1, 2, 6 eller 7 under hela beskattningsåret är den kommunala inkomstskatten summan av de skattesatser för kommunal skatt och landstingsskatt som genomsnittligt tillämpas för beskattningsåret, multiplicerad med den beskattningsbara förvärvsinkomsten.

För begränsat skattskyldiga fysiska personer med anknytning till utländsk stats beskickning som avses i 3 kap. 17 § 2–4 tillämpas 3 §. Lag (2009:1060).

Lag (2009:1060) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 65 kap. 4 § andra stycket följande lydelse.

För begränsat skattskyldiga fysiska personer enligt 3 kap. 18 § första stycket 1 är den kommunala inkomstskatten summan av de skattesatser för kommunal skatt och landstingsskatt som genomsnittligt tillämpas för beskattningsåret, multiplicerad med den beskattningsbara förvärvsinkomsten.

Statlig inkomstskatt

5 § För fysiska personer är den statliga inkomstskatten på beskattningsbara förvärvsinkomster

- 20 procent av den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger en nedre skiktgräns, och

- 5 procent av den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger en övre skiktgräns.

Skiktgränserna bestäms med utgångspunkt i en nedre skiktgräns på 367 600 kronor vid 2010 års taxering och en övre skiktgräns på 526 200 kronor vid 2010 års taxering.

Vid de därpå följande taxeringarna uppgår skiktgränserna till skiktgränserna för det föregående taxeringsåret multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni andra året före taxeringsåret och prisläget i juni tredje året före taxeringsåret plus två procentenheter. Skiktgränserna fastställs av regeringen före utgången av andra året före taxeringsåret och avrundas nedåt till helt hundratal kronor. Lag (2008:1327).

Lag (2008:1327) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 65 kap. 5 § andra stycket följande lydelse.

Skiktgränserna bestäms med utgångspunkt i en nedre skiktgräns på 306 000 kronor vid 2007 års taxering och en övre skiktgräns på 460 600 kronor vid 2007 års taxering.

65 kap. 5 § även ändrad genom lag (2005:826) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Äldre föreskrifter i 65 kap. 5 § tillämpas dock såvitt avser skiktgränserna vid 2007 års taxering i fråga om skattskyldig med inkomst av näringsverksamhet i vilken det ingår förvärvskälla som gett överskott och för vilken beskattningsåret börjat före utgången av 2005. T.o.m. den 31 december 2005 hade 65 kap. 5 § andra stycket följande lydelse.

Skiktgränserna bestäms med utgångspunkt i en nedre skiktgräns på 298 600 kronor vid 2006 års taxering och en övre skiktgräns på 450 500 kronor vid 2006 års taxering.

6 § För dödsbon ska den statliga inkomstskatten på förvärvsinkomster beräknas enligt 5 § med följande ändringar.

Från och med det fjärde beskattningsåret efter det kalenderår då dödsfallet inträffade är skatten på förvärvsinkomsten, utöver vad som sägs i 5 §, 20 procent av hela den beskattningsbara förvärvsinkomsten upp till ett belopp som motsvarar den nedre skiktgränsen i 5 §. Lag (2007:1419).

65 kap. 6 § även ändrad genom lag (2004:1055) som har trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången vid 2006 års taxering. T.o.m. den 31 december 2004 hade 65 kap. 6 § andra stycket följande lydelse.

Från och med beskattningsåret efter det kalenderår då dödsfallet inträffade skall beloppet 200 kronor betalas bara om den beskattningsbara förvärvsinkomsten överstiger ett belopp som motsvarar ett grundavdrag beräknat enligt 63 kap. 3 och 4 §§. Från och med det fjärde beskattningsåret efter det kalenderår då dödsfallet inträffade är skatten på förvärvsinkomsten, utöver vad som sägs i 5 § och i detta stycke, 20 procent av hela den beskattningsbara förvärvsinkomsten upp till ett belopp som motsvarar den nedre skiktgränsen i 5 §.

7 § För fysiska personer är den statliga inkomstskatten på kapitalinkomster 30 procent av överskottet i inkomstslaget kapital.

8 § Expansionsfondsskatten är 26,3 procent av det belopp som dras av vid avsättning till expansionsfond enligt 34 kap. När avdraget återförs, ska ett belopp som motsvarar 26,3 procent av minskningen av expansionsfonden tillgodoräknas vid debiteringen av slutlig skatt. Lag (2008:1343).

Lag (2008:1343) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 65 kap. 8 § följande lydelse.

8 § Expansionsfondsskatten är 28 procent av det belopp som dras av vid avsättning till expansionsfond enligt 34 kap. När avdraget återförs, ska ett belopp som motsvarar 28 procent av minskningen av expansionsfonden tillgodoräknas vid debiteringen av slutlig skatt.

Hänvisningar

9 § Bestämmelser om skatteberäkning inom familjen i fåmansföretagsförhållanden finns i 57 kap. 36 §.

Bestämmelser om särskild skatteberäkning i vissa fall för inkomst som hänförs sig till minst två beskattningsår finns i 66 kap. Lag (2009:197).

Lag (2009:197) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Den nya lydelsen av 65 kap. 9 § betecknades tidigare 65 kap. 13 §. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 65 kap. 9 § följande lydelse.

9 § Om det uppkommer ett underskott av kapital, ska skatten minskas med 30 procent av den del av underskottet som inte överstiger 100 000 kronor och med 21 procent av det återstående underskottet (skattereduktion). Lag (2007:1419).

9 a § [65 kap. 9 a § har upphört att gälla genom lag (2009:197) som har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.]

T.o.m. den 30 juni 2009 hade 65 kap. 9 a § följande lydelse.

9 a § Fysiska personer som varit obegränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret, har rätt till skattereduktion enligt 9 b eller 9 c § för arbetsinkomster. Sådan rätt har också de som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1 eller 2, om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

Med arbetsinkomster avses i detta kapitel sådana inkomster som anges i 2 kap. 3 och 4 §§, 5 § 11, 15 och 16, 6 § första stycket 1, 2, 3 och 5 samt 7, 8 och 10 §§ lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension med undantag för sådana inkomster som avses i 2 kap. 14–16 §§ samma lag. Som arbetsinkomst avses även inkomst från självständig näringsverksamhet som bedrivs utomlands, om den skattskyldige i inte oväsentlig omfattning har arbetat i verksamheten.

Vid beräkningen av skattereduktionen ska arbetsinkomsterna utgöras av
- överskott i inkomstslaget tjänst, och

- överskott i inkomstslaget näringsverksamhet minskat med sjukpenning eller annan ersättning som anges i 15 kap. 8 §.

Arbetsinkomsterna ska minskas med allmänna avdrag enligt 62 kap. och sjöinkomstavdrag enligt 64 kap. samt avrundas nedåt till helt hundratal kronor. Lag (2007:1248).

9 b § [65 kap. 9 b § har upphört att gälla genom lag (2009:197) som har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering.**]

T.o.m. den 31 december 2008 hade, för tillämpning första gången vid 2009 års taxering, 65 kap. 9 b § följande lydelse.

9 b § För dem som vid beskattningsårets ingång inte fyllt 65 år uppgår skattereduktionen för summan av arbetsinkomster beräknade enligt 9 a § till följande belopp.

<i>Arbetsinkomst som beskattas i Sverige</i>	<i>Skattereduktion</i>
överstiger inte 0,91 prisbasbelopp	skillnaden mellan arbetsinkomsterna och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 0,91 men inte 2,72 prisbasbelopp	skillnaden mellan å ena sidan summan av 0,91 prisbasbelopp och 20 procent av arbetsinkomsterna mellan 0,91 och 2,72 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 2,72 men inte 7,00 prisbasbelopp	skillnaden mellan å ena sidan summan av 1,272 prisbasbelopp och 3,30 procent av arbetsinkomsterna mellan 2,72 och 7,00 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 7,00 prisbasbelopp	skillnaden mellan 1,413 prisbasbelopp och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt

Lag (2007:1248).

9 c § [65 kap. 9 c § har upphört att gälla genom lag (2009:197) som har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering.**]

T.o.m. den 31 december 2008 hade, för tillämpning första gången vid 2009 års taxering, 65 kap. 9 c § följande lydelse.

9 c § För dem som vid beskattningsårets ingång fyllt 65 år uppgår skattereduktionen för summan av arbetsinkomster beräknade enligt 9 a § till följande belopp.

<i>Arbetsinkomst som beskattas i Sverige</i>	<i>Skattereduktion</i>
överstiger inte 1,79 prisbasbelopp	skillnaden mellan arbetsinkomsterna och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 1,79 men inte 2,72 prisbasbelopp	skillnaden mellan å ena sidan summan av 1,79 prisbasbelopp och 20 procent av arbetsinkomsterna mellan 1,79 och 2,72 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 2,72 men inte 7,00 prisbasbelopp	skillnaden mellan å ena sidan summan av 1,976 prisbasbelopp och 3,30 procent av arbetsinkomsterna mellan 2,72 och 7,00 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 7,00 prisbasbelopp	skillnaden mellan 2,117 prisbasbelopp och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt

Lag (2007:1248).

9 d § [65 kap. 9 d § har upphört att gälla genom lag (2009:197) som har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering.**]

T.o.m. den 30 juni 2009 hade 65 kap. 9 d § följande lydelse.

9 d § Fysiska personer som varit obegränsat skattskyldiga endast under en del av beskattningsåret, har rätt till skattereduktion enligt 9 a–9 c §§ med en tolfedel av den skattereduktion som skulle ha tillgodoförts dem om de varit obegränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret, för varje kalendermånad eller del därav under vilken de varit obegränsat skattskyldiga.

Om de skattskyldigas överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige, ska dock bestämmelserna i 9 a–9 c §§ tillämpas utan de begränsningar som anges i första stycket. Lag (2007:1419).

Juridiska personer

10 § För juridiska personer är den statliga inkomstskatten 26,3 procent av den beskattningsbara inkomsten.

För investeringsfonder är skatten i stället 30 procent. Lag (2009:197).

*Lag (2009:197) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering.** Den nya lydelsen av 65 kap. 10 § betecknades tidigare 65 kap. 14 §. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 65 kap. 10 § följande lydelse.*

10 § Skattereduktion ska göras för allmän pensionsavgift enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift som avser beskattningsåret. Lag (2007:1419).

Gemensamma bestämmelser

11 § Om en skattskyldig beskattats för samma inkomst både i Sverige och utomlands, får regeringen, för att undanröja eller lindra dubbelbeskattningen, helt eller delvis medge befrielse från statlig inkomstskatt, om det finns ömmande omständigheter eller annars synnerliga skäl. Lag (2009:197).

*Lag (2009:197) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering.** Den nya lydelsen av 65 kap. 11 § betecknades tidigare 65 kap. 15 §. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 65 kap. 11 § följande lydelse.*

11 § För skattskyldiga som har sjöinkomst under hela beskattningsåret, ska skattereduktion göras med 14 000 kronor vid anställning på fartyg som till övervägande del går i fjärrfart och med 9 000 kronor vid anställning på annat fartyg. För skattskyldiga som har sjöinkomst bara under en del av beskattningsåret är skattereduktionen för varje dag som sjöinkomsten uppbärs en trehundraextiofemtedel av dessa belopp. Vad som avses med närfart och fjärrfart framgår av 64 kap. 6 §. Lag (2007:1419).

11 a-c §§ [65 kap. 11 a-11 c §§ har upphört att gälla genom lag (2006:1344) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid **2008 års taxering.**]

12 § I lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt finns bestämmelser om avräkning av utländsk skatt för obegränsat skattskyldiga och i vissa fall för begränsat skattskyldiga. Lag (2009:197).

Lag (2009:197) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. Den nya lydelsen av 65 kap. 12 § betecknades tidigare 65 kap. 16 §. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 65 kap. 12 § följande lydelse.

12 § Skattereduktion ska räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt, mot statlig fastighetskatt enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighetskatt samt mot kommunal fastighetsavgift enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift. Skattereduktion enligt 9 a–9 d §§ ska dock räknas av endast mot kommunal inkomstskatt.

Skattereduktion ska göras för, sjoinkomst, allmän pensionsavgift, arbetsinkomst och underskott av kapital i nu nämnd ordning. Lag (2007:1419).

13 § [65 kap. 13 § samt rubriken i anslutning till detta lagrum betecknas 65 kap. 9 § genom lag (2009:197) som har trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**].

65 kap. 13 § även ändrad genom lag (2007:1406) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid **2009 års taxering**. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2008 och tidigare års taxeringar. Ändringen av 65 kap. 13 § innebar att tredje stycket upphävdes. T.o.m. den 31 december 2007 hade 65 kap. 13 § tredje stycket följande lydelse.

Bestämmelser om begränsning av skatten finns i lagen (1997:324) om begränsning av skatt.

14 § [65 kap. 14 § samt rubriken i anslutning till detta lagrum betecknas 65 kap. 10 § genom lag (2009:197) som har trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**].

65 kap. 14 § även ändrad genom lag (2008:1343) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas i sin äldre lydelse för beskattningsår som har påbörjats före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2008 hade 65 kap. 14 § första stycket följande lydelse.

14 § För juridiska personer är den statliga inkomstskatten 28 procent av den beskattningsbara inkomsten.

15–16 §§ [65 kap. 15–16 §§ samt rubriker i anslutning till dessa lagrum betecknas 65 kap. 11–12 §§ genom lag (2009:197) som har trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**.]

66 kap. Skatt på ackumulerad inkomst

Förutsättningar för särskild skatteberäkning

Huvudregler

1 § Om en fysisk person ett visst beskattningsår får en förvärvsinkomst som tjänats in under minst två beskattningsår eller på något annat sätt hänför sig till minst två beskattningsår (ackumulerad inkomst), får en särskild beräkning av den statliga inkomstskatten på förvärvsinkomster göras enligt bestämmelserna i detta kapitel. Bestämmelserna gäller inte för dödsbon efter det tredje beskattningsåret efter det kalenderår då dödsfallet inträffade.

2 § Särskild skatteberäkning ska göras bara om den skattskyldige begär det. Skatteberäkningen ska omfatta all ackumulerad inkomst i ett inkomstslag. Ackumulerad inkomst som uppkommit i ett annat inkomstslag får däremot undantas vid skatteberäkningen. Om den ackumulerade inkomsten hänför sig till inkomst av näringsverksamhet gäller vad som sagts om inkomstslag för varje näringsverksamhet. Lag (2008:134).

3 § I inkomstslaget tjänst får särskild skatteberäkning göras för all ackumulerad inkomst med undantag av sådant engångsbelopp till följd av personskada som avses i 11 kap. 38 § eller 39 § första stycket första meningen.

I inkomstslaget näringsverksamhet får särskild skatteberäkning göras bara för inkomster som avses i 18–21 §§. Lag (2002:1006).

Spärregler

4 § Särskild skatteberäkning får göras bara om nettobeloppet av den ackumulerade inkomsten enligt 6 och 7 §§ uppgår till minst 50 000 kronor och den beskattningsbara förvärvsinkomsten, inklusive nettobeloppet, överstiger den nedre skiktgränsen enligt 65 kap. 5 § med minst 50 000 kronor.

Omfattar den särskilda skatteberäkningen flera nettobelopp, ska deras sammanlagda nettobelopp vara minst 50 000 kronor. Lag (2007:1419).

Den särskilda beräkningen

Underlagen för beräkningen

5 § Vid den särskilda skatteberäkningen ska skatten beräknas dels på nettobeloppet av varje ackumulerad inkomst, dels på den beskattningsbara förvärvsinkomsten för beskattningsåret minskad med nettobeloppen. Summan av skattebeloppen utgör beskattningsårets statliga inkomstskatt på förvärvsinkomster.

Vid beräkningen av skatten på nettobeloppet av en ackumulerad inkomst ska nettobeloppet delas upp i så många lika stora belopp som motsvarar det antal år

som inkomsten hänför sig till (årsbelopp), dock högst tio. Skatten på ett årsbelopp utgörs av den skatteökning som uppkommer om beloppet läggs till en genomsnittlig beskattningsbar förvärvsinkomst beräknad enligt 11–15 §§. Det på så sätt framräknade skattebeloppet multipliceras med antalet årsbelopp och utgör skatten på nettobeloppet av den ackumulerade inkomsten. Lag (2007:1419).

Nettobeloppet av en ackumulerad inkomst

6 § Nettobeloppet av en ackumulerad inkomst är

- den ackumulerade inkomsten minskad med sådana utgifter för dess förvärvande som ska dras av samma beskattningsår, eller
- den till statlig inkomstskatt beskattningsbara förvärvsinkomsten, om denna är lägre.

När nettobeloppet av en ackumulerad inkomst beräknas av skogsbruk ska intäkt av skogsbruk minskas med skogsavdrag som görs samma beskattningsår. Lag (2007:1419).

7 § När en inkomst avser avyttring av en tillgång som kan vara föremål för värdeminskningsavdrag, anses som nettobelopp skillnaden mellan ersättningen och tillgångens skattemässiga värde.

För inkomst genom avyttring av djur i jordbruk och renskötsel anses som nettobelopp skillnaden mellan djurens marknadspris vid beskattningsårets ingång och deras skattemässiga värde vid det föregående beskattningsårets utgång.

Fördelningstiden i vissa fall

8 § Engångsbelopp som ersättning för årlig pension ska i allmänhet anses hänföra sig till tio år.

Intäkt av skogsbruk ska anses hänföra sig till det antal år som motsvarar förhållandet mellan nettobeloppet av den ackumulerade inkomsten och värdet av ett års skogstillväxt på fastigheten.

Inkomst i ett svenskt handelsbolag ska inte anses hänföra sig till tid innan den skattskyldige förvärvade andelen utom i sådana fall som avses i 9 §. Lag (2007:1419).

9 § Har en efterlevande make som ensam dödsbodelägare tagit över en näringsverksamhet eller en andel i ett svenskt handelsbolag vid den andra makens död, anses han, om han begär det, ha bedrivit näringsverksamheten eller innehaft andelen även under den tid som den andra maken innehade den. Detta gäller dock bara för sådana beskattningsår då makarna varit gifta hela eller en del av året.

10 § Om det antal år som den ackumulerade inkomsten hänför sig till inte kan utredas, ska inkomsten anses hänföra sig till tre år, om inte särskilda omständigheter föranleder något annat. Lag (2007:1419).

Den genomsnittliga beskattningsbara förvärvsinkomsten

11 § Den genomsnittliga beskattningsbara förvärvsinkomsten räknas fram med utgångspunkt i summan av den beskattningsbara förvärvsinkomsten för taxeringsåret, minskad med nettobeloppen av de ackumulerade inkomsterna och de beskattningsbara förvärvsinkomsterna för så många av de närmast föregående taxeringsåren att det sammanlagda antalet år motsvarar antalet årsbelopp.

12 § I fråga om taxeringsår då den skattskyldige inte taxerats på grund av att han ändrat räkenskapsår eller varit begränsat skattskyldig, ska den beskattningsbara förvärvsinkomsten tas upp till noll.

Om det för ett taxeringsår fattats beslut om två taxeringar för den skattskyldige på grund av att han ändrat räkenskapsår, ska dessa taxeringar behandlas som två skilda taxeringsår. Lag (2007:1419).

Justering av den genomsnittliga beskattningsbara förvärvsinkomsten

13 § Om en ackumulerad inkomst helt eller delvis hänför sig till tid före beskattningsåret, ska den genomsnittliga beskattningsbara förvärvsinkomsten justeras enligt bestämmelserna i 14 och 15 §§. Justering ska dock inte göras om den ackumulerade inkomsten hänför sig till bara två år. Lag (2007:1419).

14 § Om en ackumulerad inkomst hänför sig enbart till beskattningsåret och tid dessförinnan, ska den genomsnittliga beskattningsbara förvärvsinkomsten ökas med ett belopp som motsvarar den nedre skiktgränsens förändring mellan

1. det närmast föregående taxeringsåret och det aktuella taxeringsåret, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till tre eller fyra beskattningsår,

2. det andra taxeringsåret före taxeringsåret och det aktuella taxeringsåret, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till fem eller sex beskattningsår,

3. det tredje taxeringsåret före taxeringsåret och det aktuella taxeringsåret, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till sju eller åtta beskattningsår, eller

4. det fjärde taxeringsåret före taxeringsåret och det aktuella taxeringsåret, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till nio eller tio beskattningsår. Lag (2007:1419).

15 § Hänför sig en ackumulerad inkomst till tid både före och efter beskattningsåret, men till sammanlagt högst tio år, ska justering göras bara om antalet år till och med beskattningsåret överstiger antalet år efter beskattningsåret med minst tre. Justering ska göras enligt 14 § som om inkomsten fördelade sig på så många förflutna år som överstiger antalet kommande år.

Hänför sig en ackumulerad inkomst till tid både före och efter beskattningsåret, men till sammanlagt mer än tio år, ska först antalet år före och efter minskas proportionellt så att summan blir tio och skillnaden avrundas till helt tal. Därefter ska justeringen för skiktgränsens förändring göras på det sätt som sägs i första stycket. Lag (2007:1419).

Beräkning av skatten

16 § Skatten på den ackumulerade inkomsten ska beräknas enligt den skatteskala som gäller det beskattningsår då den ska tas upp till beskattning. Lag (2007:1419).

17 § Om en skattskyldig under ett och samma beskattningsår får flera olika ackumulerade inkomster som hänför sig till olika antal år, ska inkomsterna fördelas, oberoende av varandra, på de år som de hänför sig till. Skatten ska beräknas i sådan ordning att den först beräknas på den ackumulerade inkomst som hänför sig till tio eller flera år och sist på den som hänför sig till minst antal år. Vid beräkning av skatten på varje ackumulerad inkomst ska till den genomsnittliga beskattningsbara förvärvsinkomsten läggas ett årsbelopp av de tidigare fördelade ackumulerade inkomsterna. Detta gäller även beträffande ackumulerade inkomster som hänför sig till tid efter beskattningsåret. Lag (2007:1419).

Inkomstslaget näringsverksamhet

18 § I inkomstslaget näringsverksamhet får särskild skatteberäkning göras för ackumulerad inkomst i form av

1. sådana inkomster genom vetenskaplig, litterär eller konstnärlig verksamhet eller annan personlig, självständig näringsutövning som inte medför avdrag på grund av insättning på upphovsmannakonto,
2. inkomster vid överlåtelse av hyresrätt samt av varumärke, firmanamn och andra liknande rättigheter av goodwill's natur,
3. ersättning som den skattskyldige får för att flytta från en lokal som används i näringsverksamheten,
4. återföring av värdeminskningsskatt m.m. avseende näringsfastigheter enligt 26 kap. 2, 8, 9 eller 13 §,
5. återföring av avdrag för utgifter för förbättrande reparationer och underhåll avseende näringsbostadsrätter enligt 26 kap. 10, 11 eller 13 §,
6. engångsersättning vid upplåtelse eller upphörande av nyttjanderätt, dock inte upplåtelse av rätt att avverka skog, eller servitutsrätt och vid överlåtelse av nyttjanderätt, och
7. ersättning vid avräkning enligt 9 kap. 23 § jordabalken och inkomster för en fastighetsägare som avser värdet av sådan förbättring som en nyttjanderättshavare bekostat.

19 § I inkomstslaget näringsverksamhet får särskild skatteberäkning göras för ackumulerad inkomst i form av

1. försäkringsersättning, skadestånd eller liknande ersättning för inkomstbortfall,
2. ersättning för tillgångar som tas i anspråk genom expropriation eller annars under sådana förhållanden att ianspråktagandet måste anses som en tvångsavyttring,

3. försäkringsersättning eller annan ersättning för skada genom brand eller annan olyckshändelse på byggnader, markanläggningar eller växande skog, och

4. inkomster genom avyttring av skog och skogsprodukter, om avverkningen var nödvändig på grund av brand, stormfällning, torra, insektsskador eller liknande eller på grund av vattenuppdämning eller framdragande av kraftledning.

Särskild skatteberäkning får inte göras om inkomsten medför avdrag för avsättning till ersättningsfond eller avdrag på grund av insättning på skogskonto.

20 § I inkomstslaget näringsverksamhet får särskild skatteberäkning göras för ackumulerad inkomst i form av

1. engångsersättning vid avyttring av patenträtt eller liknande rättighet samt vid avyttring eller avlösning av rätt till royalty, allt under förutsättning att avyttringen eller avlösningen skett i samband med att näringsverksamhet överläts, läggs ned eller upplåts som ett led i verksamhetens avveckling,

2. inkomster vid avyttring av maskiner och andra inventarier i samband med att näringsverksamhet överläts, läggs ned eller upplåts som ett led i verksamhetens avveckling, och

3. inkomster vid avyttring av djur i jordbruk och renskötsel i samband med att djurskötseln upphör.

Vad som sägs i första stycket 1 och 2 om att näringsverksamhet överläts, läggs ned eller upplåts som ett led i verksamhetens avveckling ska gälla även för en av flera verksamheter i en näringsverksamhet.

Med inkomst vid avyttring likställs i fall som avses i första stycket 2 och 3 försäkringsersättning och annan skadeersättning vid förlust av sådana tillgångar, om ersättningen inte föranleder avdrag för avsättning till ersättningsfond.

För inkomst som avses i första stycket 1 och 2 får särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst göras endast under förutsättning att det vid beskattningsårets utgång finns kvar inventarier av bara obetydlig omfattning som inte har avyttrats eller arrenderats ut. Vidare krävs att avdrag som har gjorts för avsättning till ersättningsfond har återförts eller att fonden tagits i anspråk vid nämnda tidpunkt. Lag (2007:1419).

21 § I inkomstslaget näringsverksamhet får särskild skatteberäkning göras för ackumulerad inkomst i form av

1. avdrag för avsättning till periodiseringsfond som återförs enligt 30 kap. 9 § 1 eller 10 § 1,

2. avdrag för avsättning till ersättningsfond som återförs på grund av att näringsverksamheten överlåtits eller lagts ned, och

3. avdrag för avsättning till expansionsfond som återförs enligt 34 kap. 16 eller 17 §.

22 § Om ackumulerad inkomst uppkommer i näringsverksamhet som enligt 60 kap. 6 § bedrivs av den ena maken med den andra som medhjälpande, anses den ackumulerade inkomsten ingå i den inkomst som ska beskattas hos den make som bedriver näringsverksamheten. Lag (2007:1419).

67 kap. Skattereduktion*

** 67 kap. har införts genom lag (2009:197) som har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. Vid beräkning av slutlig skatt vid 2010 års taxering får skattereduktion för hushållsarbete enligt denna lag och enligt lagen (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete tillsammans uppgå till högst 50 000 kr. Genom denna lag upphävs lagen (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete. Den upphävda lagen tillämpas på sådant hushållsarbete som avses i 67 kap. 13 § dock alltjämt i fråga om, arbete som har utförts och betalats under tidsperioden 1 juli 2007–30 juni 2009, arbete som har utförts efter den 30 juni 2009 men som har betalats före den 1 juli 2009, arbete som har utförts före den 1 juli 2009 men som har betalats efter den 30 juni 2009, samt förmån av arbete som har tillhandahållits den skattskyldige före den 1 juli 2009.*

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om skattereduktion för fysiska personer. Skattereduktion ska anges i hela kronotal så att öretal faller bort. Lag (2009:197).

Avräkning mot kommunal och statlig inkomstskatt m.m.

2 § Skattereduktion ska göras för sjöinkomst, allmän pensionsavgift, arbetsinkomst (jobbskatteavdrag), underskott av kapital och hushållsarbete i nu nämnd ordning.

Skattereduktion ska räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt som beräknats enligt 65 kap., mot statlig fastighetsskatt enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt samt mot kommunal fastighetsavgift enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift. Skattereduktion enligt 5–9 §§ ska dock räknas av endast mot kommunal inkomstskatt. Lag (2009:197).

Sjöinkomst

3 § För skattskyldiga som har sjöinkomst under hela beskattningsåret, ska skattereduktion göras med 14 000 kronor vid anställning på fartyg som till övervägande del går i fjärrfart och med 9 000 kronor vid anställning på annat fartyg.

För skattskyldiga som har sjöinkomst bara under en del av beskattningsåret är skattereduktion för varje dag som sjöinkomsten uppbärs en trehundra-sextiofemtedel av dessa belopp. Vad som avses med närfart och fjärrfart framgår av 64 kap. 6 §. Lag (2009:197).

Allmän pensionsavgift

4 § Skattereduktion ska göras för allmän pensionsavgift enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift som avser beskattningsåret. Lag (2009:197).

Jobbskatteavdrag

Vilka som kan få jobbskatteavdrag

5 § De som är obegränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret, har rätt till skattereduktion enligt 7 eller 8 § för arbetsinkomster (jobbskatteavdrag). Sådan rätt har också de som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1, 2 eller 3 om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige. Lag (2009:1060).

Lag (2009:1060) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 67 kap. 5 § följande lydelse.

5 § De som är obegränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret, har rätt till skattereduktion enligt 7 eller 8 § för arbetsinkomster (jobbskatteavdrag). Sådan rätt har också de som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1 eller 2, om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

Definition av arbetsinkomster

6 § Med arbetsinkomster avses vid tillämpningen av detta kapitel sådana inkomster som anges i 59 kap. 8–12 §§, 13 § 10, 12 och 13, 14 § första stycket 1–3 och 5 samt 15–19, 21 och 27 §§ socialförsäkringsbalken med undantag för sådana inkomster som anges i 59 kap. 23, 25, 26 och 28 §§ samma balk. Som arbetsinkomst avses även inkomst från självständig näringsverksamhet som bedrivs utomlands, om den skattskyldige i inte oväsentlig omfattning har arbetat i verksamheten.

Vid beräkningen av skattereduktionen ska arbetsinkomsterna utgöras av

- överskott i inkomstslaget tjänst, och
- överskott i inkomstslaget näringsverksamhet minskat med sjukpenning eller annan ersättning som anges i 15 kap. 8 §.

Arbetsinkomsterna ska minskas med allmänna avdrag enligt 62 kap. och sjöinkomstavdrag enligt 64 kap. samt avrundas nedåt till helt hundratal kronor. Lag (2010:1277).

Lag (2010:1277) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2010 gällande äldre lagstiftningen. T.o.m. den 31 december 2009 hade 67 kap. 6 § första stycket följande lydelse.

6 § Med arbetsinkomster avses vid tillämpningen av detta kapitel sådana inkomster som anges i 2 kap. 3 och 4 §§, 5 § 11, 15 och 16, 6 § första stycket 1–3 och 5 samt 7, 8 och 10 §§ lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension med undantag för sådana inkomster som avses i 2 kap. 14–16 §§ samma lag. Som arbetsinkomst avses även inkomst från självständig näringsverksamhet som bedrivs utomlands, om den skattskyldige i inte oväsentlig omfattning har arbetat i verksamheten.

Jobbskatteavdrag för personer som inte har fyllt 65 år

7 § För dem som vid beskattningsårets ingång inte har fyllt 65 år uppgår skattereduktionen för summan av arbetsinkomster beräknade enligt 6 § till följande belopp.

<i>Arbetsinkomst som beskattas i Sverige</i>	<i>Skattereduktion</i>
överstiger inte 0,91 prisbasbelopp	skillnaden mellan arbetsinkomsterna och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 0,91 men inte 2,72 prisbasbelopp	skillnaden mellan å ena sidan summan av 0,91 prisbasbelopp och 30,4 procent av arbetsinkomsterna mellan 0,91 och 2,72 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 2,72 men inte 7,00 prisbasbelopp	skillnaden mellan å ena sidan summan av 1,461 prisbasbelopp och 9,50 procent av arbetsinkomsterna mellan 2,72 och 7,00 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 7,00 prisbasbelopp	skillnaden mellan 1,868 prisbasbelopp och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt

Lag (2009:1452).

Lag (2009:1452) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 67 kap. 7 § följande lydelse.

7 § För dem som vid beskattningsårets ingång inte har fyllt 65 år uppgår skattereduktionen för summan av arbetsinkomster beräknade enligt 6 § till följande belopp.

<i>Arbetsinkomst som beskattas i Sverige</i>	<i>Skattereduktion</i>
överstiger inte 0,91 prisbasbelopp	skillnaden mellan arbetsinkomsterna och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 0,91 men inte 2,72 prisbasbelopp	skillnaden mellan å ena sidan summan av 0,91 prisbasbelopp och 25 procent av arbetsinkomsterna mellan 0,91 och 2,72 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 2,72 men inte 7,00 prisbasbelopp	skillnaden mellan å ena sidan summan av 1,363 prisbasbelopp och 6,50 procent av arbetsinkomsterna mellan 2,72 och 7,00 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt
överstiger 7,00 prisbasbelopp	skillnaden mellan 1,642 prisbasbelopp och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt

Jobbskatteavdrag för personer som har fyllt 65 år

8 § För dem som vid beskattningsårets ingång har fyllt 65 år uppgår skattereduktionen för summan av arbetsinkomster beräknade enligt 6 § till följande belopp.

Arbetsinkomst som beskattas i Sverige Skattereduktion

överstiger inte 100 000 kronor	20 procent av arbetsinkomsterna
överstiger 100 000 men inte 300 000 kronor	summan av 15 000 kronor och 5 procent av arbetsinkomsterna
överstiger 300 000 kronor	30 000 kronor

Lag (2009:197).

Obegränsat skattskyldiga under del av beskattningsåret

9 § De som är obegränsat skattskyldiga bara under en del av beskattningsåret, har rätt till skattereduktion enligt 5–8 §§ med en tolfedel av den skattereduktion som skulle ha tillgodoförts dem om de varit obegränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret, för varje kalendermånad eller del därav under vilken de är obegränsat skattskyldiga.

Om de skattskyldigas överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige, ska dock bestämmelserna i 5–8 §§ tillämpas utan de begränsningar som anges i första stycket. Lag (2009:197).

Underskott av kapital

10 § Om det uppkommer ett underskott av kapital, ska skatten minskas med 30 procent av den del av underskottet som inte överstiger 100 000 kronor och med 21 procent av det återstående underskottet. Lag (2009:197).

Hushållsarbete

Vilka som kan få skattereduktion

11 § Rätt till skattereduktion enligt 12–19 §§ har efter begäran de som

1. vid beskattningsårets utgång har fyllt 18 år,
2. är obegränsat skattskyldiga under någon del av beskattningsåret, och
3. har haft utgifter för utfört hushållsarbete, fått förmån av hushållsarbete som ska tas upp i inkomstslaget tjänst eller har redovisat ersättning för utfört hushållsarbete i en förenklad skattedeclaration.

Sådan rätt till skattereduktion har efter begäran också de som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1, 2 eller 3, om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

Även dödsbon har efter begäran rätt till skattereduktion för hushållsarbete som har utförts före dödsfallet.

Utgifterna för hushållsarbetet utgörs av det debiterade beloppet för arbetet inklusive mervärdesskatt. Lag (2009:1060).

Lag (2009:1060) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 67 kap. 11 § andra stycket följande lydelse.

Sådan rätt till skattereduktion har efter begäran också de som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1 eller 2, om deras överskott överstiger 7,00 prisbasbelopp skillnaden mellan 1,642 prisbasbelopp och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

67 kap. 11 § införd genom lag (2009:197) som har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. De nya bestämmelserna i 67 kap. 11–19 §§ tillämpas på hushållsarbete som har utförts och betalats efter den 30 juni 2009, förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige efter den 30 juni 2009 samt hushållsarbete för vilket ersättning har betalats ut och redovisats i en förenklad skattedeclaration efter den 30 juni 2009.

Begäran om skattereduktion

12 § En begäran om skattereduktion för hushållsarbete ska göras i självdeklarationen vid taxeringen för det beskattningsår då

1. utgifter för utfört hushållsarbete har betalats,
2. förmån av hushållsarbete har tillhandahållits, eller
3. ersättning för hushållsarbete har redovisats i en förenklad skattedeclaration enligt 10 kap. 13 a § skattebetalningslagen (1997:483). Lag (2009:197).

De nya bestämmelserna i 67 kap. 11–19 §§ tillämpas på hushållsarbete som har utförts och betalats efter den 30 juni 2009, förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige efter den 30 juni 2009 samt hushållsarbete för vilket ersättning har betalats ut och redovisats i en förenklad skattedeclaration efter den 30 juni 2009.

Definitioner

13 § Med *hushållsarbete* avses vid tillämpningen av detta kapitel följande.

1. Städarbete eller annat rengöringsarbete som utförs i bostaden.
2. Vård av kläder och hemtextilier när vården utförs i bostaden.
3. Matlagning som utförs i eller i nära anslutning till bostaden.
4. Snöskottning som utförs i nära anslutning till bostaden.
5. Häck- och gräsklippning samt krattning och ogräsrensning som utförs på tomt eller i trädgård i nära anslutning till bostaden.
6. Barnpassning som utförs i eller i nära anslutning till bostaden samt lämning och hämtning till och från förskola, skola, fritidsaktiviteter eller liknande.
7. Annan omsorg och tillsyn än barnpassning som en fysisk person behöver och som utförs i eller i nära anslutning till bostaden eller i samband med promenader, bankbesök, besök vid vårdcentral eller andra liknande enklare ärenden. Lag (2009:197).

Lag (2009:197), som har ändrats genom lag (2009:542), har trätt i kraft den 1 juli 2009. De nya bestämmelserna i 67 kap. 11–19 §§ tillämpas på hushållsarbete som har utförts och betalats efter den 30 juni 2009, förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den

skattskyldige efter den 30 juni 2009 samt hushållsarbete för vilket ersättning har betalats ut och redovisats i en förenklad skattedeklaration efter den 30 juni 2009.

13 a § Som hushållsarbete räknas vid tillämpningen av detta kapitel även reparation, underhåll samt om- och tillbyggnad av ett småhus eller en ägarlägenhet som ägs av den som begär skattereduktion. Med ägare avses även den som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) ska likställas med ägare. Lag (2009:536).

Lag (2009:536) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Den upphävda lagen (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete tillämpas på sådant arbete som räknas som hushållsarbete enligt 67 kap. 13 a § dock alltjämt i fråga om, arbete som har utförts och betalats under tidsperioden 8 december 2008–30 juni 2009, arbete som har utförts efter den 30 juni 2009 men som har betalats före den 1 juli 2009, arbete som har utförts före den 1 juli 2009 men som har betalats efter den 30 juni 2009, samt förmån av arbete som har tillhandahållits den skattskyldige under tidsperioden 8 december 2008–30 juni 2009.

13 b § Som hushållsarbete räknas vid tillämpningen av detta kapitel även reparation, underhåll samt om- och tillbyggnad av en lägenhet som upplåtits med bostadsrätt om följande förutsättningar är uppfyllda:

1. Lägenheten innehas av den som begär skattereduktion.
2. Arbetet utförs i lägenheten och det avser sådana åtgärder som bostadsrätts-havaren svarar för.

Även arbete som utförs i en lägenhet som upplåtits till en medlem eller delägare i en bostadsförening eller ett bostadsaktiebolag omfattas av första stycket. Lag (2009:536).

Lag (2009:536) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Den upphävda lagen (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete tillämpas på sådant arbete som räknas som hushållsarbete enligt 67 kap. 13 b § dock alltjämt i fråga om, arbete som har utförts och betalats under tidsperioden 8 december 2008–30 juni 2009, arbete som har utförts efter den 30 juni 2009 men som har betalats före den 1 juli 2009, arbete som har utförts före den 1 juli 2009 men som har betalats efter den 30 juni 2009, samt förmån av arbete som har tillhandahållits den skattskyldige under tidsperioden 8 december 2008–30 juni 2009.

13 c § Som hushållsarbete räknas inte

1. arbete som enbart avser installationer eller service på maskiner och andra inventarier vid tillämpningen av 13 a eller 13 b §,
2. arbete för vilket försäkringsersättning lämnats,
3. arbete för vilket bidrag eller annat ekonomiskt stöd lämnats från staten, en kommun eller ett landsting, eller
4. om- eller tillbyggnad av ett småhus för vilket fastighetsavgift inte har tagits ut enligt 6 § lagen (2007:1348) om kommunal fastighetsavgift. Lag (2009:536).

Lag (2009:536) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Bestämmelserna i 67 kap. 13 c § 4 tillämpas på arbete som har utförts efter den 30 juni 2009 oavsett när arbetet har betalats.

14 § Med *bostad* avses vid tillämpningen av detta kapitel utrymme som med nyttjande- eller äganderätt helt eller till väsentlig del används för boende inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Till bostad räknas även biutrymmen som garage, förråd och tvättstuga.

Med bostad avses inte hotell, pensionat eller vandrarhem. Lag (2009:197).

De nya bestämmelserna i 67 kap. 11–19 §§ tillämpas på hushållsarbete som har utförts och betalats efter den 30 juni 2009, förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige efter den 30 juni 2009 samt hushållsarbete för vilket ersättning har betalats ut och redovisats i en förenklad skattedeklaration efter den 30 juni 2009.

Villkor för skattereduktion

15 § För rätt till skattereduktion krävs att det utförda hushållsarbetet är hänförligt till den som begär skattereduktion eller dennes förälders hushåll. Föräldern ska dock vara bosatt i Sverige.

Hushållsarbetet får inte utföras av den som begär skattereduktion eller av en närstående till denne. Lag (2009:197).

De nya bestämmelserna i 67 kap. 11–19 §§ tillämpas på hushållsarbete som har utförts och betalats efter den 30 juni 2009, förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige efter den 30 juni 2009 samt hushållsarbete för vilket ersättning har betalats ut och redovisats i en förenklad skattedeklaration efter den 30 juni 2009.

16 § För rätt till skattereduktion krävs beträffande den som utför hushållsarbete (utföraren) att denne uppfyller förutsättningarna i någon av 1 eller 2 eller i 17 §.

1. Utföraren ska ha F-skattsedel när avtalet om arbetet träffas eller när ersättningen betalas ut.

2. Redovisning av arbetsgivaravgifter på ersättning för arbetet har skett i en förenklad skattedeklaration enligt 10 kap. 13 a § skattebetalningslagen (1997:483). Utföraren får då inte ha varit skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200) i fråga om verksamhet som omfattar hushållsarbetet. Lag (2009:197).

De nya bestämmelserna i 67 kap. 11–19 §§ tillämpas på hushållsarbete som har utförts och betalats efter den 30 juni 2009, förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige efter den 30 juni 2009 samt hushållsarbete för vilket ersättning har betalats ut och redovisats i en förenklad skattedeklaration efter den 30 juni 2009.

17 § Om hushållsarbetet har utförts utomlands och utföraren inte har bedrivit någon näringsverksamhet i Sverige, ska utföraren när avtalet om arbetet träffas eller när ersättningen betalas ut ha ett intyg eller någon annan handling som visar att företaget i fråga om skatter och avgifter i sitt hemland genomgår motsvarande kontroll som en innehavare av F-skattsedel. Lag (2009:197).

De nya bestämmelserna i 67 kap. 11–19 §§ tillämpas på hushållsarbete som har utförts och betalats efter den 30 juni 2009, förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige efter den 30 juni 2009 samt hushållsarbete för vilket ersättning har betalats ut och redovisats i en förenklad skattedeklaration efter den 30 juni 2009.

Underlag för skattereduktion

18 § Underlag för skattereduktion består av

1. belopp som har legat till grund för preliminär skattereduktion som har tillgodoräknats för beskattningsåret enligt 17 § första stycket 1 lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete,
2. värdet av förmån av hushållsarbete som tillhandahållits den skattskyldige under beskattningsåret, och
3. sådan ersättning för hushållsarbete och arbetsgivaravgifter för denna ersättning som har redovisats för beskattningsåret i en förenklad skattedeclaration enligt 10 kap. 13 a § skattebetalningslagen (1997:483).

I underlaget räknas inte utgifter för material, utrustning och resor in. Lag (2009:197).

De nya bestämmelserna i 67 kap. 11–19 §§ tillämpas på hushållsarbete som har utförts och betalats efter den 30 juni 2009, förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige efter den 30 juni 2009 samt hushållsarbete för vilket ersättning har betalats ut och redovisats i en förenklad skattedeclaration efter den 30 juni 2009.

Skattereduktionens storlek

19 § Skattereduktionen uppgår till

1. belopp motsvarande den preliminära skattereduktion som avses i 18 § första stycket 1,
2. 50 procent av underlaget enligt 18 § första stycket 2, och
3. belopp motsvarande de arbetsgivaravgifter i fråga om sådan ersättning för hushållsarbete som har redovisats i en förenklad skattedeclaration enligt 18 § första stycket 3.

Den sammanlagda skattereduktionen får uppgå till högst 50 000 kronor för ett beskattningsår. Lag (2009:197).

*De nya bestämmelserna i 67 kap. 11–19 §§ tillämpas på hushållsarbete som har utförts och betalats efter den 30 juni 2009, förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige efter den 30 juni 2009 samt hushållsarbete för vilket ersättning har betalats ut och redovisats i en förenklad skattedeclaration efter den 30 juni 2009. Vid **2010 års taxering** ska, i stället för vad som anges i 67 kap. 19 § första stycket 1, skattereduktionen enligt nämnda bestämmelse uppgå till 50 procent av ett underlag som utgörs av summan av utgifter för hushållsarbete som betalats under beskattningsåret och det belopp som avses i 67 kap. 18 § första stycket 1.*

Övergångsbestämmelser

1999:1229

Föreskrifter om ikraftträdande av denna lag meddelas i lagen (1999:1230) om ikraftträdande av inkomstskattelagen (1999:1229).

2000:502

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000 i fråga om 23 kap. 16 § och i övrigt den 1 januari 2001.

2. De äldre bestämmelserna i 15 kap. 6 § och 16 kap. 16 § gäller fortfarande i fråga om mervärdesskatt som återförts eller borde ha återförts före ikraftträdandet.

3. Den nya bestämmelsen i 23 kap. 16 § tillämpas på överlåtelser den 30 mars 2000 eller senare.

2000:540

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000.

2. Om inte det säljande och det köpande företaget begär annat, skall den nya lydelsen av 25 kap. 23 § bara tillämpas om andelarna i det köpande företaget delas ut efter ikraftträdandet.

3. I fråga om beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet och som taxeras vid 2002 års taxering skall 48 kap. 19–22, 24 och 27 §§ i sin äldre lydelse tillämpas på avyttringar som skett före ikraftträdandet till den del detta leder till lägre skatt.

2000:1161

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering.

2. Äldre bestämmelser skall dock gälla i fråga om beslut som meddelats av Forskarskattenämnden enligt den upphävda lagen (1984:947) om beskattning av utländska forskare vid tillfälligt arbete i Sverige.

3. I fråga om arbetstagare som vid ikraftträdandet av denna lag påbörjat sådant arbete som avses i 11 kap. 22 § skall prövningen av en ansökan ske med utgångspunkt i förhållandena vid arbetets början. Om en sådan ansökan bifalls, gäller inte ett beslut som före ikraftträdandet av lagen (2000:1162) om ändring i lagen (1999:1305) om Forskarskattenämnden meddelats av Forskarskattenämnden enligt den upphävda lagen (1984:947) om beskattning av utländska forskare vid tillfälligt arbete i Sverige för tid som det nya beslutet avser.

2000:1305

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre bestämmelser tillämpas i fråga om ränta enligt 31 eller 33 §§ tullagen (1994:1550).

2000:1341

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.
2. Äldre bestämmelser i 11 kap. 33 § skall tillämpas om utvecklingsersättning enligt lagen (1997:1268) om kommuners ansvar för ungdomar mellan 20 och 24 år betalats ut efter ikraftträdandet.
3. Äldre bestämmelser i 11 kap. 36 § skall tillämpas om ersättningar som avses där betalats ut efter ikraftträdandet.
4. Äldre bestämmelser i 40 kap. 6 § skall tillämpas på beskattningsår som påbörjats före den 1 januari 2001.
5. Bestämmelsen i 12 kap. 3 § tredje stycket tillämpas i dess äldre lydelse i fråga om beslut som meddelats av Forskarskattenämnden enligt den upphävda lagen (1984:947) om beskattning av utländska forskare vid tillfälligt arbete i Sverige.

2001:329

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering. Äldre bestämmelser tillämpas dock i fråga om ränta som bestämts enligt bestämmelserna i 52, 52 a, 55 eller 61 § lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt.

2001:359

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering.
2. Den äldre lydelsen av 9 kap. 7 § gäller fortfarande för räntor enligt den upphävda studiestödslagen (1973:349).
3. Den äldre lydelsen av 11 kap. 34 § gäller fortfarande i fråga om studiestöd som beviljats enligt den upphävda studiestödslagen (1973:349) eller enligt övergångsbestämmelserna till studiestödslagen (1999:1395).

2001:766

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande beträffande bostadstillägg som avser tid före ikraftträdandet.

2001:842

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års taxering om inte annat följer av punkterna 2–3.
2. De nya bestämmelserna i 63 kap. 3 § tillämpas första gången vid 2004 års taxering.
3. Äldre bestämmelser i 63 kap. 3 § gäller vid beräkning av grundavdrag vid 2003 års taxering, dock skall 0,293 prisbasbelopp tillämpas i stället för 0,27 prisbasbelopp och 0,5505 prisbasbelopp tillämpas i stället för 0,5275 prisbasbelopp.

2001:908

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års taxering. De äldre bestämmelserna i 61 kap. 5–7 §§ gäller fortfarande i fråga om bilar tillverkade före den 1 januari 2002.

2001:1175

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
2. De nya bestämmelserna tillämpas första gången vid 2003 års taxering.
3. Bestämmelserna i 61 kap. 8 a § andra och tredje styckena tillämpas till och med 2012 års taxering. Lag (2006:1175).

Lag (2006:1175) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Ändringen innebar att "61 kap. 8 a §" ersatte "61 kap. 19 §" i 3.

2001:1176

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002 och skall tillämpas första gången vid 2003 års taxering om inte något annat anges i punkterna 2–8.
2. Bestämmelserna i 7 kap. 17 §, 10 kap. 12 §, 16 kap. 17 §, 29 kap. 3 §, 42 kap. 16 §, 43 kap. 12 §, 49 kap. 18 och 26 §§ och 58 kap. 18 § i deras nya lydelse skall tillämpas första gången vid 2002 års taxering.
3. Bestämmelserna i 16 kap. 18 § i deras nya lydelse skall tillämpas på utländska skatter som hänför sig till tiden efter ikraftträdandet.
4. Bestämmelserna i 23 kap. 11 § i deras nya lydelse skall tillämpas på överlåtelse efter den 1 februari 2001.
5. Bestämmelserna i 48 kap. 17 a § skall tillämpas på avyttringar efter den 1 februari 2001.
6. Bestämmelserna i 2 kap. 1 §, 17 kap. 16 §, 25 kap. 2 och 21 §§, 37 kap. 2 och 31 §§, 43 kap. 11 §, 44 kap. 2 och 27 §§, 49 kap. 1, 2, 12, 14, 19, 24, 27 och 28 §§, 56 kap. 8 § och 57 kap. 13 § i deras nya lydelse samt bestämmelserna i 48 a kap. skall tillämpas på avyttringar efter ikraftträdandet. Om den skattskyldige begär det skall bestämmelserna i 48 a kap. dock tillämpas redan vid 2002 års taxering.
7. I fråga om uppskovsbelopp avseende mottagna andelar som erhållits enligt äldre bestämmelser gäller bestämmelserna i 49 kap. 19 § i deras lydelse före ikraftträdandet. Bestämmelserna i 48 a kap. 10 § andra stycket skall tillämpas även när uppskov erhållits enligt bestämmelserna i 49 kap. i deras lydelse före ikraftträdandet.
8. Bestämmelserna i 57 kap. 3–5 §§ i deras nya lydelse skall tillämpas på utdelningar på kvalificerade andelar och kapitalvinster vid avyttring av sådana andelar efter den 1 februari 2001.

2001:1185

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års taxering. Äldre bestämmelser tillämpas dock i fråga om beskattningsår som börjat före ikraftträdandet.
2. Om överskott av verksamheten i ett utländskt skadeförsäkringsföretag tidigare har beräknats enligt 39 kap. 10 § gäller följande. Tillgångar som företaget innehar vid ingången av det beskattningsår då de nya bestämmelserna tillämpas första gången skall tas upp till då gällande marknadsvärden. Förpliktelser vid samma tidpunkt skall tas upp till belopp varmed de vid en marknadsmässig bedömning belastar verksamheten vid nämnda tidpunkt. För förpliktelser med anledning av ingångna försäkringsavtal skall dock

454 Inkomstskattelag, övergångsbestämmelser

värdet beräknas enligt de grunder som gäller för beräkning av försäkringstekniska avsättningar enligt bestämmelserna i 7 kap. 1 § samt 2 § första och femte styckena försäkringsrörelselagen (1982:713).

2001:1221

Denna lag träder i kraft den 31 december 2001 och tillämpas på avyttringar den 1 januari 2001 och senare.

2001:1242

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering om inte annat följer av a–c.

a) Den nya lydelsen av 1 kap. 16 § tillämpas första gången vid 2003 års taxering såvitt avser skyldigheten att lämna självdeklaration.

b) Bestämmelsen i 48 kap. 7 § andra stycket i sin äldre lydelse tillämpas på avyttringar som skett före ikraftträdandet om detta leder till lägre skatt.

c) Bestämmelsen i 48 kap. 7 § tredje stycket i sin nya lydelse tillämpas på avyttringar efter ikraftträdandet.

2002:213

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003 och tillämpas första gången vid 2004 års taxering.

2. Vid tillämpning av 10 kap. 5 § första stycket skall med pension även efter ikraftträdandet avses ersättningar som betalas ut som särskild efterlevandepension enligt lagen (2000:462) om införande av lagen (2000:461) om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn samt sådana ersättningar som fortfarande kan utges på grund av lagen (1962:381) om allmän försäkring i form av folkpension.

2002:429

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003 och tillämpas första gången vid 2004 års taxering. Äldre bestämmelser tillämpas dock i fråga om ränta som bestämts enligt bestämmelserna i 5 kap. 12 eller 13 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

2002:536

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002 och tillämpas på andelsavyttringar efter den 3 april 2002. Den nya bestämmelsen i 49 a kap. 4 § tredje stycket andra meningen tillämpas dock på andelsavyttringar efter ikraftträdandet.

2002:540

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002.

2. Vid tillämpningen av den nu upphävda bestämmelsen i 48 kap. 26 § tredje stycket skall även ett svenskt ömsesidigt försäkringsföretag eller en sådan svensk stiftelse eller ideell förening som inte är undantagen från skattskyldighet enligt 7 kap. omfattas av bestämmelsens tillämpningsområde.

3. De nya bestämmelserna i 48 kap. 26 och 27 §§ tillämpas på kapitalförluster på delägarrätter som avyttrats den 7 december 2001 eller senare. De nya bestämmelserna tillämpas också på kapitalförluster på delägarrätter som avyttrats före den 7 december 2001 men där den omständighet som utlöser en uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 30 § inträffat efter den 6 december 2001.

4. De nya bestämmelserna i 50 kap. 12 och 13 §§ tillämpas på kapitalförluster på andelar i svenska handelsbolag som avyttrats den 7 december 2001 eller senare. Vid tillämpningen av bestämmelserna i 50 kap. 12 och 13 §§ beaktas inte värdeförändringar på delägarrätter som avyttrats före den 7 december 2001 försåvitt inte avyttringen omfattas av bestämmelserna om uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 30 §. De nya bestämmelserna tillämpas också på kapitalförluster på andelar i svenska handelsbolag som avyttrats före den 7 december 2001 men där den omständighet som utlöser en uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 30 § inträffat efter den 6 december 2001.

5. De nya bestämmelserna i 52 kap. 8 § tillämpas på kapitalförluster på andelar i utländska juridiska personer som anges i 6 kap. 14 § och som avyttrats den 16 april 2002 eller senare. Vid tillämpningen av bestämmelserna i 52 kap. 8 § beaktas inte värdeförändringar på delägarrätter som avyttrats före den 16 april 2002 försåvitt inte avyttringen omfattas av bestämmelserna om uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 30 §. De nya bestämmelserna tillämpas också på kapitalförluster på andelar som avyttrats före den 16 april 2002 men där den omständighet som utlöser en uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 30 § inträffat efter den 15 april 2002.

6. Om den skattskyldige begär det skall vid tillämpning av punkterna 3–5 tidpunkten den 7 december 2001 och den 16 april 2002 respektive den 6 december 2001 och den 15 april 2002 i stället avse den 1 december 2002 respektive den 30 november 2002.

Första stycket gäller inte

a. en kapitalförlust på en delägarrätt som helt eller delvis förvärvats mot ersättning i form av en andel i det köpande företaget,

b. en kapitalförlust på en delägarrätt som avses i a hos ett företag i intressegemenskap med det förvärvande företaget och som överlåtits till företaget i intressegemenskap,

c. en kapitalförlust på en andel i ett företag i intressegemenskap till den del förlusten motsvarar en värdenedgång på en delägarrätt som avses i a och som överlåtits till företaget i intressegemenskap, eller

d. en kapitalförlust på en andel i ett svenskt handelsbolag eller på en andel i en utländsk juridisk person som anges i 6 kap. 14 § till den del förlusten motsvarar en värdenedgång på en delägarrätt som avses i a även i fall som inte följer av c.

Om kapitalförlusten redan har utnyttjats av en annan juridisk person med stöd av bestämmelsen i 48 kap. 26 § i sin nya lydelse skall begäran enligt första stycket avse både den hos vilken förlusten uppstått och den som utnyttjat förlusten.

Med företag i intressegemenskap avses i denna punkt ett företag som ett annat företag, direkt eller indirekt, genom ägarandel eller på annat sätt har ett väsentligt inflytande i eller om företagen står under i huvudsak gemensam ledning. Lag (2003:224).

Lag (2003:224) har trätt i kraft den 1 juli 2003. Den nya bestämmelsen i övergångsbestämmelserna till lagen (2002:540) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) tillämpas första gången vid 2002 års taxering. Ändringen av övergångsbestämmelsen innebar införande av sätte punkten.

2002:972

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
2. De nya bestämmelserna i 63 kap. 3 § tillämpas första gången vid 2004 års taxering.

2002:1006

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
2. Bestämmelserna i 8 kap. 20 § tillämpas första gången i fråga om Polisens utlandsstyrka vid 2001 års taxering och i övrigt vid 2003 års taxering.
3. Bestämmelserna i 11 kap. 14 § tillämpas första gången vid 2002 års taxering.
4. Bestämmelserna i 11 kap. 35 § tillämpas första gången vid 2004 års taxering.

2002:1143

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003 och skall tillämpas på andelsbyten, fusioner och fissioner samt verksamhetsöverlåtelser efter den 31 december 2002.
2. I fråga om uppskovsbelopp med anledning av avyttring av en andel före ikraftträdandet gäller alljämt äldre bestämmelser i 48 a kap. och 49 kap. samt den upphävda lagen (1998:1601) om uppskov med beskattningen vid andelsbyten om inte annat anges i punkterna 3 och 4.
3. Om en kvalificerad andel har avyttrats genom ett byte av andelar och ett uppskovsbelopp har fördelats enligt äldre bestämmelser skall, om den skattskyldige begär det, uppskovsbeloppet avseende mottagna andelar inte tas upp till beskattning trots att andelarna avyttrats på annat sätt än genom ett byte av andelar. I stället skall bestämmelserna i 48 a kap. och 57 kap. i deras lydelse efter ikraftträdandet tillämpas. En begäran om att uppskovsbeloppet inte skall tas upp skall avse samtliga mottagna andelar.
4. Om en kvalificerad andel har avyttrats genom ett byte av andelar före ikraftträdandet och det skulle funnits förutsättningar för uppskov med beskattningen, skall bestämmelsen i punkten 3 tillämpas om den skattskyldige begär det. Punkten 3 skall också tillämpas på den skattskyldiges begäran om den skattskyldige har tagit upp uppskovsbeloppet till beskattning helt eller delvis.

2003:224

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003. Om inte annat följer av punkterna 2–14 tillämpas de nya bestämmelserna på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2003. Äldre bestämmelser tillämpas på beskattningsår som påbörjats tidigare.
2. De nya bestämmelserna i 20 a kap. tillämpas om skattskyldighet inträder under ett beskattningsår som börjar den 1 januari 2004 eller senare.
3. De nya bestämmelserna tillämpas på kapitalvinst och kapitalförlust på grund av avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser skall tillämpas på kapitalvinster och kapitalförluster på grund av avyttringar före ikraftträdandet.
Bestämmelserna i 25 a kap. 24 § tillämpas i fråga om andelar i ett svenskt handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som en fysisk person förvärvar efter ikraftträdandet.
Bestämmelserna i 25 a kap. 25 § tillämpas på avyttringar efter ikraftträdandet.
4. De upphävda bestämmelserna i 25 kap. 6–27 §§ tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet. Har uppskov med beskattningen av en kapitalvinst på en andel erhållits

enligt de upphävda bestämmelserna i 25 kap. 6–27 §§ eller är förutsättningarna för sådant uppskov uppfyllda vid avyttringen och fram till ikraftträdandet, skall kapitalvinsten inte tas upp som intäkt efter ikraftträdandet. Detta gäller dock inte om det avyttrande företaget är ett svenskt handelsbolag eller om det avyttrade företaget är ett svenskt handelsbolag, eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person. I dessa fall skall även fortsättningsvis tillämpas äldre bestämmelser om när en kapitalvinst skall tas upp.

Om det avyttrande företaget är ett svenskt handelsbolag, skall dock en kapitalvinst för vilken uppskov har erhållits enligt de upphävda bestämmelserna i 25 kap. 6–27 §§ inte tas upp om den avyttrade andelen avyttras efter ikraftträdandet, och

- a. kapitalvinsten inte skall tas upp enligt reglerna i 25 a kap., eller
- b. ersättningen skall tas upp som kapitalvinst enligt bestämmelsen om skalbolagsbeskattning i 25 a kap. 9 §.

5. Om ett företag som omedelbart före ikraftträdandet var ett förvaltningsföretag enligt den äldre lydelsen av 24 kap. 14 § efter ikraftträdandet men före utgången av 2004 avyttrar en andel i ett aktiebolag eller en ekonomisk förening för en ersättning som motsvarar det skattemässiga värdet, till en delägare som är en fysisk person och som även var delägare i företaget den 30 juni 2003, skall uttagsbeskattning enligt bestämmelserna i 22 kap. inte ske.

Förvärvaren skall inte beskattas i inkomstslaget kapital på grund av förvärvet. En förvärvare som inte beskattats på grund av förvärvet skall anses ha anskaffat andelen för det skattemässiga värdet hos företaget. Medför förvärvet att ett belopp tas upp i inkomstslaget tjänst hos förvärvaren enligt bestämmelserna i 57 kap., skall anskaffningsutgiften för andelen anses utgöras av summan av det skattemässiga värdet hos det överlåtande företaget och det belopp som skall tas upp i inkomstslaget tjänst hos förvärvaren.

6. Om ett fåmansföretag eller ett dotterföretag till ett fåmansföretag efter ikraftträdandet men före utgången av 2004 avyttrar en fastighet, som någon gång under tre år före avyttringen till huvudsaklig del har använts som bostad för en delägare eller en närstående till en delägare i fåmansföretaget, till en delägare som är en fysisk person och som även var delägare i fåmansföretaget den 30 juni 2003 för en ersättning som motsvarar det skattemässiga värdet, skall uttagsbeskattning enligt bestämmelserna i 22 kap. inte ske. Bestämmelsen om återföring av avdrag i 26 kap. 2 § första stycket 5 skall inte tillämpas på utgifter för förbättrande reparationer och underhåll som nedlagts före utgången av 2000.

Förvärvaren skall inte beskattas i inkomstslaget kapital på grund av förvärvet. En förvärvare som inte beskattats på grund av förvärvet skall anses ha anskaffat fastigheten för det skattemässiga värdet hos det överlåtande företaget. Medför förvärvet att ett belopp tas upp i inkomstslaget tjänst hos förvärvaren enligt bestämmelserna i 57 kap., skall anskaffningsutgiften för fastigheten anses utgöras av summan av det skattemässiga värdet hos det överlåtande företaget och det belopp som tas upp i inkomstslaget tjänst hos förvärvaren.

Det som sägs om fastighet gäller även en andel i ett privatbostadsföretag.

7. Bestämmelsen i 25 a kap. 10 § andra stycket 2 tillämpas inte om andelen eller den aktiebaserade delägarrrätten har avyttrats före ikraftträdandet.

8. Vid tillämpningen av bestämmelserna i 25 a kap. 20 § beaktas inte värdeförändringar på tillgångar som avyttrats före ikraftträdandet. Detsamma gäller förpliktelser som upphört före ikraftträdandet.

9. Vid tillämpningen av bestämmelsen i 43 kap. 2 § 2 i sin nya lydelse skall det räkenskapsår som börjar närmast efter den 30 december 2003 utgöra det första av de fyra

räkenskapsår som bedömningen kan utgå ifrån. För tidigare räkenskapsår tillämpas bestämmelsen i sin tidigare lydelse.

10. Bestämmelserna i 48 kap. 26 och 27 §§ i deras äldre lydelse tillämpas även i fortsättningen på kapitalförluster på delägarätter som avyttrats före ikraftträdandet men där avdragsrätten inte har kunnat utnyttjas. Bestämmelserna i 48 kap. 26 och 27 §§ i deras äldre lydelse tillämpas även i fortsättningen på kapitalförluster på delägarätter som avyttrats före ikraftträdandet men där den omständighet som utlöser en uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 30 § i dess äldre lydelse inträffat efter ikraftträdandet.

11. Bestämmelserna i 49 kap. 19 a § tillämpas inte om den avyttring som uppskovet avser har skett under perioden den 1 januari 2001 – den 30 juni 2003 och, om bestämmelserna i 25 a kap. hade varit tillämpliga, ersättningen skulle ha tagits upp som kapitalvinst enligt bestämmelsen om skalbolagsbeskattning i 25 a kap. 9 §.

Om det säljande företaget är ett svenskt handelsbolag skall ett uppskovsbelopp enligt 49 kap. inte tas upp om en mottagen andel avyttrats genom en koncernintern avyttring före den 1 oktober 2002, och

a. en kapitalvinst vid en efterföljande avyttring inte skall tas upp enligt bestämmelserna i 25 a kap., eller

b. ersättningen vid den efterföljande avyttringen skall tas upp som kapitalvinst enligt bestämmelsen om skalbolagsbeskattning i 25 a kap. 9 §.

Den upphävda bestämmelsen i 49 kap. 22 § tillämpas även fortsättningsvis på efterföljande koncerninterna avyttringar före ikraftträdandet.

12. De upphävda bestämmelserna i 50 kap. 12 och 13 §§ tillämpas även i fortsättningen på kapitalförluster på andelar i svenska handelsbolag som avyttrats före ikraftträdandet men där avdragsrätten inte har kunnat utnyttjas. De tillämpas fortsättningsvis också på kapitalförluster på andelar som avyttrats före ikraftträdandet men där den omständighet som utlöser en uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 30 § i dess äldre lydelse inträffat efter ikraftträdandet. Vid tillämpning av den upphävda bestämmelsen i 50 kap. 12 § skall hänvisningen i tredje stycket till 6 kap. 14 § i stället avse 5 kap. 2 a §.

13. Den upphävda bestämmelsen i 52 kap. 8 § tillämpas även i fortsättningen på kapitalförluster på andelar i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som avyttrats före ikraftträdandet men där avdragsrätten inte har kunnat utnyttjas. Den tillämpas fortsättningsvis också på kapitalförluster på andelar som avyttrats före ikraftträdandet men där den omständighet som utlöser en uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 30 § i dess äldre lydelse inträffat efter ikraftträdandet. Vid tillämpning av den upphävda bestämmelsen i 52 kap. 8 § skall hänvisningen till 6 kap. 14 § i stället avse 5 kap. 2 a §.

14. Den nya bestämmelsen i övergångsbestämmelserna till lagen (2002:540) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) tillämpas första gången vid 2002 års taxering.

Punkterna 3, 4, 12 och 13 har ändrats genom lag (2003:1086) som har trätt i kraft den 1 januari 2004 och som tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2003. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats tidigare. Se övergångsbestämmelserna till den lagen.

2003:342

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003. De nya bestämmelserna tillämpas på lantmäteriförrättningsutgifter som är hänförliga till tid efter år 2002.

2003:669

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.
2. Äldre föreskrifter i 7 kap. 11 § första stycket och 31 kap. 19 § andra stycket gäller fortfarande för skattemyndighetens beslut.
3. Äldre föreskrifter i 7 kap. 11 § tredje stycket, 24 kap. 9 § andra stycket, 31 kap. 27 §, 36 kap. 5 § andra stycket, 58 kap. 34 § och 59 kap. 8 § andra stycket gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet. Vad som där sägs om Riksskatteverket skall då i stället gälla Skatteverket.

2003:825

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.
2. De nya bestämmelserna i 65 kap. 5 § tillämpas första gången vid 2005 års taxering. Äldre föreskrifter gäller dock vid 2005 års taxering i fråga om skattskyldig med inkomst av näringsverksamhet i vilken ingår förvärvskälla som har givit överskott och för vilken beskattningsåret börjat före den 23 september 2003.

2003:1074

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004. Bestämmelsen i 26 kap. 12 § i sin nya lydelse tillämpas på avyttringar som skett efter den 31 december 2003. I övrigt tillämpas lagen första gången vid 2002 års taxering.

2003:1086

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004 och tillämpas, med undantag av bestämmelsen i 2 kap. 2 a §, på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2003. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats tidigare.
2. Om en utländsk stat blivit medlem i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet under ett beskattningsår, skall vid tillämpning av 2 kap. 2 a § vad som sägs om kapitaltillskott i 40 kap. 16 § tillämpas första gången på beskattningsår som påbörjats efter att staten blivit medlem.
3. Om en utländsk juridisk person hör hemma och är skattskyldig till inkomstskatt i Belgien och enligt tillstånd meddelat före den 1 januari 2001 bedriver verksamhet i detta land genom en centre de coordination/coördinatiecentrum enligt Kunglig förordning nr 187 (Arrêté Royal no 187 relatif à la création de centres de coordination/Koninklijk Besluit nr 187 betreffende de oprichting van coördinatiecentra) av den 30 december 1982 med ändringar vidtagna senast den 1 januari 1993 och om verksamheten består i finansiering av andra företag och nettoinkomsten från denna verksamhet huvudsakligen beror på transaktioner med företag som hör hemma och är skattskyldiga till inkomstskatt i Belgien, får företagets nettoinkomst och skatt som företagen betalar på nettoinkomsten tas med vid bedömningen av om den utländska juridiska personen uppfyller villkoren i 39 a kap. 5 §.
Detta gäller bara om
- delägaren, direkt eller indirekt, den 1 januari 2001 innehade och under hela det aktuella beskattningsåret innehar mer än 90 procent av både den utländska juridiska personens och de utländska företagens kapital eller röster,

460 Inkomstskattelag, övergångsbestämmelser

- medel som den utländska juridiska personen lånar ut till ett företag i Belgien inte till mer än ringa del, direkt eller indirekt, vidareutlånas till företag i annan stat,

- delägaren eller ett svenskt företag med vilket delägaren är i intressegemenskap inte, direkt eller indirekt, vid nämnda datum eller senare har lämnat kapitaltillskott till den utländska juridiska personen, och

- nettoinkomsten i den utländska juridiska personen inte till mer än ringa del, direkt eller indirekt, beror på transaktioner med delägaren eller svenska företag med vilka delägaren är i intressegemenskap.

2003:1102

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004 och tillämpas första gången på det beskattningsår som börjar efter den 31 december 2003.

2. Vid tillämpning av 17 kap. 20 § får kreditinstitut och värdepappersbolag som avses i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag använda nettoförsäljningsvärdet i stället för det verkliga värdet till och med det beskattningsår som avslutas senast den 31 december 2005. Lag (2004:438).

2003:1194

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004 och tillämpas första gången vid 2005 års taxering, om inte annat anges i 2–4.

2. Äldre bestämmelser i 11 kap. 7 § tillämpas i fråga om datorutrustning som tillhandahålls den anställde före utgången av juni månad 2004 enligt avtal mellan arbetsgivaren och den anställde som ingåtts före den 1 januari 2004.

3. Äldre bestämmelser i 16 kap. 22 § gäller för utgifter för tandvård som utförts före den 1 januari 2004.

4. De nya bestämmelserna i 28 kap. 26 § tillämpas på avtal om övertagande av ansvaret för pensionsutfästelser som ingåtts efter den 25 september 2003.

2003:1206

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

2. De nya föreskrifterna i 15 kap. 10 §, 39 kap. 26 § och 42 kap. 29 § tillämpas första gången vid 2005 års taxering.

3. De nya föreskrifterna i 47 kap. 5, 5 a, 5 b och 7–9 §§ tillämpas första gången vid 2004 års taxering.

2004:66

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2004.

2. Vad som sägs i 2 kap. 3 §, 6 kap. 5, 10 a och 16 a §§, 17 kap. 15 §, 24 kap. 11 §, 30 kap. 1 §, 39 kap. 1, 14 och 20 §§, 42 kap. 8 §, 44 kap. 6 §, 48 kap. 2, 7, 18 och 21 §§, 65 kap. 10 § om investeringsfonder skall också gälla sådana värdepappersfonder som förvaltas av fondbolag eller annan fondförvaltare som med stöd av lagen (2004:47) om införande av lagen (2004:46) om investeringsfonder driver verksamhet enligt lagen (1990:1114) om värdepappersfonder. Lag (2009:197).

Lag (2009:197) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. T.o.m. den 30 juni 2009 hade andra punkten i övergångsbestämmelserna följande lydelse.

2. Vad som sägs i 2 kap. 3 §, 6 kap. 5, 10 a och 16 a §§, 17 kap. 15 §, 24 kap. 11 §, 30 kap. 1 §, 39 kap. 1, 14 och 20 §§, 42 kap. 8 §, 44 kap. 6 §, 48 kap. 2, 7, 18 och 21 §§, 65 kap. 14 § om investeringsfonder skall också gälla sådana värdepappersfonder som förvaltas av fondbolag eller annan fondförvaltare som med stöd av lagen (2004:47) om införande av lagen (2004:46) om investeringsfonder driver verksamhet enligt lagen (1990:1114) om värdepappersfonder.

2004:494

Denna lag träder i kraft den 8 oktober 2004. De nya bestämmelserna i 20 a kap. 1 § tillämpas dock bara på fusioner och fissioner som genomförs efter ikraftträdandet.

2004:498

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004 och tillämpas i fråga om överföringar efter den 29 januari 2004.

2004:614

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004.
2. Bestämmelserna i 6 kap. 1 § och 13 kap. 11 § i deras nya lydelse samt bestämmelserna i 6 a kap. och i de nya bilagorna 6 a.1 och 6 a.2 tillämpas på ersättningar som hänför sig till tiden efter utgången av år 2003.
3. Bilagorna 24.1, 24.2, 37.1 och 37.2 i deras nya lydelse tillämpas första gången på det beskattningsår som påbörjas närmast före den 1 maj 2004.

2004:634

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005. Lagen tillämpas första gången vid 2006 års taxering.

2004:654

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.

2004:790

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.
2. Bestämmelserna i 7 kap. 2 och 16 §§ tillämpas första gången vid 2006 års taxering.
3. Äldre bestämmelser i 8 kap. 17 och 21 §§ tillämpas beträffande bidrag och ersättningar som betalats ut före ikraftträdandet.

2004:985

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2004.

2004:1040

- 1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.*
- 2. Den nya bestämmelsen i 7 kap. 17 § tillämpas första gången vid 2004 års taxering.*
- 3. De nya bestämmelserna i 43 kap. 7 §, 48 a kap. 8 a och 10 §§ samt 57 kap. 11 a och 12 §§ tillämpas på andelsbyten som skett efter den 31 december 2002. Bestämmelserna tillämpas också om den skattskyldige har begärt att punkterna 3 och 4 i övergångsbestämmelserna till lagen (2002:1143) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) skall tillämpas på ett andelsbyte som skett före den 1 januari 2003.*

2004:1055

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången vid 2006 års taxering. Äldre föreskrifter i 65 kap. 5 § tillämpas dock såvitt avser skiktgränserna vid 2006 års taxering i fråga om skattskyldig med inkomst av näringsverksamhet i vilken ingår förvärvskälla som har givit överskott och för vilken beskattningsåret börjat före utgången av 2004.

2004:1139

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas, utom såvitt avser punkten 3 i övergångsbestämmelserna till (2001:1175), första gången vid 2006 års taxering.

2004:1147

- 1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2004 om inte annat anges i punkt 2 eller 3.*
- 2. I fråga om utdelning på andelar tillämpas de nya bestämmelserna på utdelning som tas emot efter utgången av år 2004.*
- 3. I fråga om utdelning på andelar i företag som anges i bilaga 24.1 i dess lydelse den 1 juli 2004 tillämpas de nya bestämmelserna även på utdelning som tagits emot efter den 30 april 2004.*

2004:1149

- 1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången vid 2006 års taxering.*
- 2. Bestämmelsen i 1 kap. 13 § i sin nya lydelse tillämpas på överföringar efter utgången av år 2004.*
- 3. Bestämmelsen i 34 kap. 18 § i sin nya lydelse tillämpas på övertaganden efter utgången av år 2004.*

2004:1181

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången på beskattningsåret som börjar efter den 31 december 2004.

2. Vid tillämpningen av 17 kap. 20 § får försäkringsföretag använda nettoförsäljningsvärdet i stället för det verkliga värdet till och med det beskattningsår som avslutas senast den 31 december 2005.

2004:1323

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter utgången av år 2004.

2004:1332

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005. De nya bestämmelserna om elcertifikat tillämpas dock första gången på beskattningsår som påbörjas efter utgången av år 2004.

2004:1346

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005. Äldre bestämmelser i 8 kap. 7 § om ränta enligt 58 b § lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt skall fortfarande tillämpas.

2005:121

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

2. De nya bestämmelserna gäller även för försäkringar som har tecknats före år 1976.

2005:269

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2005 och tillämpas på avyttringar efter ikraftträdandet. Om den skattskyldige begär det skall de nya bestämmelserna dock tillämpas även på avyttringar som skett dessförinnan men efter den 30 juni 2003.

2005:347

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.

2. Äldre bestämmelser i 62 kap. 6 § tillämpas i fråga om avgifter som betalas i överensstämmelse med den konvention som avses i förordningen (1993:1529) om tillämpning av en nordisk konvention den 15 juni 1992 om social trygghet.

2005:798

Denna lag träder i kraft den 1 december 2005 och tillämpas första gången vid 2005 års taxering.

2005:826

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Äldre föreskrifter i 65 kap. 5 § tillämpas dock såvitt avser skiktgränserna vid 2007 års taxering i fråga om skattskyldig med inkomst av näringsverksamhet i vilken det ingår förvärvskälla som gett överskott och för vilken beskattningsåret börjat före utgången av 2005.

2005:898

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering.

2005:1136

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas om inte annat följer av punkt 2 första gången vid 2007 års taxering.

2. I fråga om andelar i en svensk ekonomisk förening eller ett svenskt aktiebolag som är en bostadsrättsförening, bostadsförening eller ett bostadsaktiebolag och som inte uppfyller villkoren i 2 kap. 17 § för att vara ett privatbostadsföretag ska äldre bestämmelser tillämpas till och med utgången av år 2011.

3. Om det vid utgången av år 2005 finns sparade lättnadsutrymme enligt den upphävda 43 kap. 6 § får detta föras över till kommande beskattningsår och utnyttjas under beskattningsåren 2006–2010 i inkomstslaget kapital enligt vad som anges i denna punkt. Dessa beskattningsår skall utdelning tas upp bara till den del den överstiger sparade lättnadsutrymme. Om utdelningen understiger sparade lättnadsutrymme, skall skillnaden föras vidare som sparade lättnadsutrymme till nästa beskattningsår. Av en kapitalvinst på en andel som uppkommer under beskattningsåren 2006–2010 skall bara ett belopp som överstiger det sparade lättnadsutrymmet tas upp. Detta gäller inte om kapitalvinsten skall tas upp som överskott av passiv näringsverksamhet enligt 49 a kap. Om en andel övergår till en ny ägare genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt, tar förvärvaren över den tidigare ägarens sparade lättnadsutrymme. Om en andel avyttras genom ett andelsbyte och villkoren i 48 a kap. för framskjuten beskattning är uppfyllda, skall sparade lättnadsutrymme som hänför sig till de avyttrade andelarna fördelas på de mottagna andelarna. Om de mottagna andelarna inte är kvalificerade och hänför sig till ett företag som är marknadsnoterat, skall det sparade lättnadsutrymmet i stället läggas till anskaffningsutgiften vid beräkning av omkostnadsbeloppet för de mottagna andelarna.

4. Om sparade lättnadsutrymme enligt punkt 3 överstiger gränsbeloppet, skall utdelning utöver sparade lättnadsutrymme tas upp i inkomstslaget tjänst.

5. Om sparade lättnadsutrymme enligt punkt 3 överstiger gränsbeloppet, tillämpas bestämmelserna i 57 kap. 21 § på kapitalvinst som överstiger sparade lättnadsutrymme.

6. Sparade utdelningsutrymme för tid före den 1 januari 2006 skall beräknas enligt reglerna i det upphävda 57 kap. Sådant sparade utdelningsutrymme skall anses som sparade utdelningsutrymme enligt denna lag.

7. Om andelar som är kvalificerade enligt 57 kap. 7 § första eller andra stycket i lydelse vid 2007 års taxering eller 57 kap. 7–7 b §§ i lydelse enligt lagen (2006:1422) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) avyttras till ett fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag som säljaren direkt eller indirekt äger andel i, skall sparade lättnadsutrymme

enligt punkt 3 fördelas på säljarens andelar i fåmansföretaget som förvärvat andelarna direkt eller indirekt. Lag (2006:1422).

8. Äldre bestämmelser i 48 a kap. 8 a § tillämpas på andelsbyten som skett före den 1 januari 2006.

9. Vid tillämpningen av bestämmelsen i 42 kap. 15 a § andra stycket andra strecksatsen, skall det räkenskapsår som börjar närmast efter den 30 december 2003 utgöra det första av de fyra räkenskapsår som bedömningen kan utgå ifrån. För tidigare räkenskapsår skall i stället gälla att företaget direkt eller genom dotterföretag, har ägt aktier med en röst- eller kapitalandel på tjugofem procent eller mer i ett svenskt marknadsnoterat aktiebolag eller en marknadsnoterad utländsk juridisk person.

10. Vinst som efter ikraftträdandet uppkommer vid nedsättning av aktiekapital genom inlösen enligt bestämmelserna i aktiebolagslagen (1975:1385), skall behandlas som vinst vid minskning av aktiekapital med indragning enligt 57 kap. 2 §. Lag (2008:1064).

Lag (2008:1064) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. Ändringen av femte punkten i övergångsbestämmelserna innebar att "sparat utdelningsutrymme" ersattes av "gränsbeloppet".

Övergångsbestämmelserna även ändrade genom lag (2008:829) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. Ändringen av andra punkten i övergångsbestämmelserna innebar att "2008" ersattes av "2011".

2005:1142

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering.

2. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet.

2005:1146

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering.

2. 16 kap. 11 § i sin äldre lydelse tillämpas på avgifter och bidrag som lämnats för tid före ikraftträdandet. I dessa fall skall vad som sägs om avdragsrätt även gälla för sådana avgifter och bidrag som avses i ett avtal som träffats den 29 april 1999 mellan å ena sidan staten och å andra sidan Sveriges Biografägareförbund, Folkets Husföreningarnas Riksorganisation, Riksföreningen Våra Gårdar, Sveriges Filmuthyrareförening u.p.a., Föreningen Sveriges Filmproducenter, Sveriges Television AB och TV 4 AB (publ.).

2005:1166

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om en begäran av en skogsvårdsstyrelse.

2005:1170

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering.

2006:5

1. Denna lag träder ikraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.

2. Äldre bestämmelser skall dock tillämpas på ersättningar och förmåner som utbetalats på grund av en utlandsstationering som har tillträtts före den 1 januari 2007. Från och med den 1 september 2009 skall denna lag tillämpas på samtliga ersättningar och förmåner som utbetalats på grund av en utlandsstationering, oavsett när stationeringen tillträdde.

2006:238

Denna lag träder ikraft den 1 maj 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Bestämmelsen i sin äldre lydelse tillämpas dock ifråga om räntor som bestäms enligt 60 § i den upphävda fordonsskattelagen.

2006:424

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Vid 2007 års taxering skall dock tilläggsbeloppet enligt 63 kap. 4 a § vara 5 000 kronor i stället för 2 500 kronor.

2006:614

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering.

2006:619

- 1. Denna lag träder i kraft den 18 augusti 2006.*
- 2. Bestämmelsen i 37 kap. 26 § i sin nya lydelse tillämpas på fusioner som genomförs efter ikraftträdandet.*
- 3. Bestämmelsen i 39 kap. 23 § i sin nya lydelse tillämpas på utdelning som lämnas efter ikraftträdandet.*
- 4. Bestämmelserna i 39 kap. 24 a § och 42 kap. 21 a § i sina nya lydelse tillämpas på insatsemissioner som tillgodoförs efter ikraftträdandet.*
- 5. Bestämmelsen i 42 kap. 15 a § i sin nya lydelse tillämpas på utdelning som lämnas efter ikraftträdandet. Den tillämpas även på kapitalvinst på aktier och andelar som avyttras efter ikraftträdandet.*

2006:620

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006 och tillämpas på beskattningsår som avslutas efter den 30 juni 2006. Bestämmelsen i 29 kap. 2 § i sin nya lydelse tillämpas i

fråga om utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar som tilldelats före ikraftträdandet bara om den skattskyldige begär det.

2. Om beskattningsåret avslutas efter den 31 maj 2006 men före den 1 juli 2006, tillämpas bestämmelserna i denna lag om den skattskyldige begär det.

2006:650

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

2006:660

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

2006:908

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2006.

2006:983

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2006.

2. En skattskyldig som till följd av 4 kap. 6 § andra stycket lagen (2003:113) om elcertifikat i sin lydelse före den 1 januari 2007 var registrerad för att hantera kvotplikten skall anses som kvotpliktig för tiden fram till och med tidpunkten för annullering av elcertifikat enligt lagen om elcertifikat i dess lydelse från och med den 1 januari 2007.

2006:993

Denna lag träder i kraft den 2 oktober 2006 och tillämpas första gången för valperioden 2006–2010.

2006:1344

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.

2. Äldre bestämmelser i 63 kap. 4 a § gäller alltså för den del av beskattningsåret som infaller före ikraftträdandet.

3. De nya bestämmelserna i 39 kap. 25 och 26 §§ tillämpas på beskattningsår som påbörjats efter ikraftträdandet. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser.

4. I fråga om sådan datorutrustning som avses i punkt 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (2003:1194) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) skall bestämmelsen i 61 kap. 17 a § tillämpas med undantag för andra strecksatsen i paragrafen.

5. Vid 2007 års taxering skall 65 kap. 11 a–11 c §§ inte tillämpas på avgift till fackförening, arbetslöshetskassa eller motsvarande som betalas efter den 8 december 2006 och belöper sig på tid efter den 31 december 2006. Lag (2006:1518).

Ändringen genom lag (2006:1518) innebar att punkt 5 infördes.

2006:1354

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.

2006:1422

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.

2. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet.

3. De nya bestämmelserna om partiella fissioner tillämpas på ombildningar efter ikraftträdandet. De nya bestämmelserna i 37 kap. 30 a §, 38 kap. 20 §, 38 a kap. 22 §, 48 a kap. 17 § och 49 kap. 32 § tillämpas på ombildningar och förfaranden efter ikraftträdandet. De nya bestämmelserna i 23 kap. 23 a § tillämpas på överlåtelser efter ikraftträdandet. De nya bestämmelserna i 38 kap. 17 a och 17 b §§ tillämpas på verksamhetsavyttringar efter ikraftträdandet. De nya bestämmelserna i 49 kap. 3 a § tillämpas på förfaranden efter ikraftträdandet.

4. Uppskovsbelopp som anges i punkt 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (2002:1143) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) och som avser en andel i det överlåtande företaget vid en partiell fission fördelas mellan de mottagna andelarna och andelarna i det överlåtande företaget på det sätt som omkostnadsbeloppet fördelas enligt 48 kap. 18 a §. Sådant uppskovsbelopp skall tas upp som intäkt senast det beskattningsår då äganderätten till andelen övergår till någon annan eller andelen upphör att existera.

5. Om en kvalificerad andel till vilken det hör ett tjänstebelopp enligt äldre bestämmelser i 48 a kap. 8 a § eller ett tjänstebelopp som har fördelats enligt bestämmelserna i 57 kap. 7 § enligt dess äldre lydelse avyttras eller upphör att existera gäller följande. Den del av en kapitalvinst som skall tas upp i inkomstslaget tjänst skall inte överstiga tjänstebeloppet eller det tjänstebelopp som har fördelats. Det sagda gäller inte om andelen är kvalificerad enligt 57 kap. 4 § eller 6 § första stycket.

6. Vad som sägs om tjänstebelopp för kapitalvinst vid andelsbyten i 57 kap. 7 c § andra stycket gäller även för tjänstebelopp enligt äldre bestämmelser i 48 a kap. 8 a §.

7. Vad som sägs i 48 kap. 18 e § tredje stycket och 48 a kap. 8 c § tredje stycket om tjänstebelopp enligt 48 kap. 18 d § och tjänstebelopp enligt 48 a kap. 8 b § skall också gälla för tjänstebelopp som beräknats enligt äldre bestämmelser i 48 a kap. 8 a §.

8. Vad som sägs i 48 a kap. 16 §, 57 kap. 7 § tredje stycket, 7 a och 7 b §§, 15 § tredje stycket samt 23 a § om andelar som är kvalificerade enligt 57 kap. 7–7 b §§ gäller även för andelar som är kvalificerade enligt 57 kap. 7 § första eller andra stycket enligt äldre lydelse.

2006:1471

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om rekryteringsbidrag som har lämnats enligt den upphävda lagen (2002:624) om rekryteringsbidrag till vuxen-studerande.

2006:1497

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.

2006:1520

1. Denna lag träder i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet.

2. De nya bestämmelserna får tillämpas på avyttringar som skett under tiden 1 januari 2006–31 januari 2007 om den skattskyldige begär det.

3. Kapitalvinster som omfattas av uppskov enligt äldre bestämmelser i 47 kap., den upphävda lagen (1968:276) om uppskov i vissa fall med beskattning av realisationsvinst eller den upphävda lagen (1978:970) om uppskov med beskattning av realisationsvinst skall efter denna lags ikraftträdande anses som uppskovsbelopp.

2007:350

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.

2. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i bilagorna 6 a.1, 6 a.2, 24.1, 24.2, 37.1 och 37.2 i sina nya lydelse för den del av beskattningsåret som avser tid före ikraftträdandet men efter den 31 december 2006. På begäran av skattskyldig tillämpas dock bilagorna i sina äldre lydelse på den del av beskattningsåret som avser tid före ikraftträdandet men efter den 31 december 2006.

2007:394

1. Denna lag träder i kraft den 2 juli 2007.

2. För den som deltagit i aktivitetsgarantin gäller 11 kap. 35 § i sin äldre lydelse.

2007:471

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

2007:552

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.

2. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser för den del av beskattningsåret som avser tiden före ikraftträdandet. Det som sägs i första meningen tillämpas inte för bestämmelsen i 17 kap. 19 §.

2007:618

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.

2007:1122

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.
2. De nya bestämmelserna tillämpas på avyttringar och överlåtelser samt sammanläggningar och delningar som skett efter den 31 december 2007.
3. De nya bestämmelserna tillämpas på utdelning som lämnats efter den 31 december 2007.

2007:1248

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

2007:1249

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering om inte annat följer av punkterna 3 och 4.
2. Om en skattskyldig påbörjat en dubbel bosättning innan de nya bestämmelserna i 12 kap. 19–21 §§ träder i kraft, ska tiden för avdrag räknas från den tidpunkt när den dubbla bosättningen påbörjades.
3. Den upphävda bestämmelsen i 61 kap. 17 a § och bestämmelsen i 61 kap. 1 § i dess äldre lydelse tillämpas alltjämt vid 2009 års taxering på förmån som erhålls under 2008. Vid tillämpningen av den upphävda bestämmelsen ska dock värdet beräknas till 4 800 kronor i stället för 2 400 kronor.
4. I fråga om sådan datorutrustning som avses i punkt 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (2003:1194) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) ska den upphävda bestämmelsen i 61 kap. 17 a § tillämpas alltjämt vid 2009 års taxering på förmån som erhålls under 2008 med undantag för andra strecksatsen i paragrafen. Vid tillämpningen av bestämmelsen ska dock värdet beräknas till 4 800 kronor i stället för 2 400 kronor.

2007:1251

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. Bestämmelserna tillämpas första gången vid 2009 års taxering och, i fall som avses i punkten 2 andra meningen, även vid 2008 års taxering.
2. I fråga om sådana kapitalvinster som avses i 50 kap. 7 § och 57 kap. 21 § första stycket första meningen och andra stycket och som hänför sig till avyttringar av andelar under tiden den 1 januari 2008–den 31 december 2009 tillämpas i stället vad som sägs i punkterna 3–10. Dessa bestämmelser får också tillämpas på avyttringar som skett under 2007, om den skattskyldige begär det. Bestämmelserna tillämpas dock inte på avyttringar, direkt eller indirekt, av tillgångar som avses i 57 kap. 2 § andra stycket.
3. Vid tillämpningen av 50 kap. 7 § ska, av den del av vinsten som avses i paragrafens första stycke, hälften tas upp i inkomstslaget tjänst och hälften i inkomstslaget kapital, om inte annat följer av punkterna 4 och 5.
4. Punkten 3 gäller inte vid avyttringar till
 - a) en eller flera närstående,
 - b) ett fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag som säljaren eller närstående, direkt eller indirekt, äger eller inom tre år efter avyttringen förvärvar andelar i, eller

c) en annan juridisk person som säljaren eller närstående, direkt eller indirekt, har eller inom tre år efter avyttringen får ett väsentligt inflytande i.

Punkten 3 gäller dock i fall som avses i första stycket b) om säljaren, direkt eller indirekt, inte äger några andelar och närstående med sina förvärv kommer att äga endast en ringa del av kapitalet och får bara ett ringa inflytande i företaget eller bolaget.

5. Punkten 3 gäller inte heller om

a) säljaren eller närstående inom tre år före eller inom tre år efter avyttringen förvärvat eller förvärvat, direkt eller indirekt, övervägande delen av tillgångarna i det företag som handelsbolaget, direkt eller indirekt, äger eller ägt andelar i, eller

b) någon annan juridisk person förvärvat tillgångar eller andelar i det nyssnämnda företaget och säljaren eller närstående, direkt eller indirekt, har eller inom tre år efter den juridiska personens förvärv får ett väsentligt inflytande i denna juridiska person.

6. Vid tillämpningen av 57 kap. 21 § första stycket ska den del av vinsten som avses i första meningen till hälften tas upp i inkomstslaget tjänst och till hälften i inkomstslaget kapital, om inte annat följer av punkterna 7–9. Vidare gäller att den del av kapitalvinsten som avses i paragrafens andra stycke upp till ett belopp som motsvarar skillnaden mellan omkostnadsbeloppet beräknat enligt 25–35 §§ och omkostnadsbeloppet beräknat enligt 44 kap. 14 § i sin helhet ska tas upp i inkomstslaget kapital.

7. Punkten 6 gäller inte vid avyttring till

a) en eller flera närstående,

b) sådant fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag som säljaren eller närstående, direkt eller indirekt, äger eller inom tre år efter avyttringen förvärvat andelar i, eller

c) annan juridisk person som säljaren eller närstående, direkt eller indirekt, har eller inom tre år efter avyttringen får ett väsentligt inflytande i.

Punkten 6 gäller dock i fall som avses i första stycket b) om säljaren, direkt eller indirekt, inte äger några andelar och närstående med sina förvärv kommer att äga endast en ringa del av kapitalet och får bara ett ringa inflytande i företaget eller bolaget.

8. Punkten 6 gäller inte heller om

a) säljaren eller närstående inom tre år före eller inom tre år efter avyttringen förvärvat eller förvärvat, direkt eller indirekt, övervägande delen av tillgångarna i det avyttrade företaget, eller

b) någon annan juridisk person förvärvat tillgångar eller andelar i det nyssnämnda företaget och säljaren eller närstående, direkt eller indirekt, har eller inom tre år från den juridiska personens förvärv får ett väsentligt inflytande i den juridiska personen.

9. Bestämmelsen i punkt 7 ska inte tillämpas om den skattskyldige begär det och

a) han eller hon har avyttrat samtliga andelar i företaget direkt till en eller flera avkomlingar, avkomlings make eller till ett företag som helt ägs av en eller flera av dessa personer, och

b) verksamheten, direkt eller indirekt, ska drivas vidare av förvärvaren eller förvärvarna utan avbrott under de närmast efter avyttringen följande tre åren.

Om det inom tre år efter avyttringen visar sig att verksamheten inte drivs vidare enligt vad som sägs i första stycket b) eller det framgår av omständigheterna att verksamheten inte kommer att drivas vidare som sägs där, ska bestämmelserna i punkten 7 tillämpas. Det som har sagts nu gäller dock inte om verksamheten inte kan drivas vidare på grund av dödsfall, långvarig sjukdom eller av något annat synnerligt skäl.

10. Som tillgångar avses vid tillämpningen av punkterna 5 och 8 inte kontanter, värdepapper och liknande tillgångar. Som tillgångar räknas dock andelar i företag i intressegemenskap samt värdepapper som är lager i värdepappersrörelse enligt 49 a kap.

472 Inkomstskattelag, övergångsbestämmelser

7 § andra stycket 2 eller tredje stycket. Om företag i intressegemenskap innehar kontanter, värdepapper och liknande tillgångar, ska värdet av dessa tillgångar vid tillämpning av punkterna 5 och 8 inte räknas med vid beräkningen av värdet på andelen i intresseföretaget. Vid denna beräkning ska så stor del av värdet beaktas som svarar mot ägarandelen i intresseföretaget.

Med företag i intressegemenskap avses i första stycket ett företag som ett annat företag, direkt eller indirekt, genom ägarandel eller på annat sätt har ett väsentligt inflytande i.

2007:1254

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2007.

2007:1342

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för bidrag som har beslutats före ikraftträdandet.

2007:1388

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

2007:1406

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

2. De nya bestämmelserna i 7 kap. 11 §, 9 kap. 4 § och 33 kap. 10 §, utom strecksatsen om kommunal fastighetsavgift, tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2007 och tidigare års taxeringar.

3. De nya bestämmelserna i 33 kap. 10 § strecksatsen om kommunal fastighetsavgift, 65 kap. 9 § och 66 kap. 2 § tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2008 och tidigare års taxeringar.

4. De nya bestämmelserna i 59 kap. 5, 9 och 14 §§ tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2008 och tidigare års taxeringar. Om beskattningsåret påbörjats men inte avslutats före ikraftträdandet tillämpas 59 kap. 5, 9 och 14 §§ i deras äldre lydelse för försäkringspremier som betalats respektive insättningar på pensionssparkonton som gjorts under beskattningsåret men före ikraftträdandet. I fråga om premier och insättningar som betalats respektive satts in efter ikraftträdandet gäller att avdrag får göras för dessa bara till den del som avdragsutrymmet beräknat enligt bestämmelsen i sin nya lydelse överstiger avdraget för premier som betalats respektive insättningar som gjorts före ikraftträdandet. Lag (2009:197).

Lag (2009:197) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. T.o.m. den 30 juni 2009 hade tredje punkten i övergångsbestämmelserna följande lydelse.

3. De nya bestämmelserna i 33 kap. 10 § strecksatsen om kommunal fastighetsavgift, 65 kap. 13 och 66 kap. 2 § tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2008 och tidigare års taxeringar.

2007:1419

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. 47 kap. 7–9 a §§ i sin nya lydelse tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet.

2007:1449

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.
2. Bestämmelserna i deras nya lydelse tillämpas även i fråga om ersättning som Insättningsgarantinämnden betalat ut före lagens ikraftträdande.

2008:134

1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 2008.
2. Bestämmelserna i 6 kap. 8 § och 39 kap. 2 § i sina nya lydelse tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 30 april 2008. På begäran av den skattskyldige får bestämmelserna i sin nya lydelse tillämpas även i fråga om beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet, dock tidigast med avseende på 2007 års taxering.

3. Lagen tillämpas på försäkringsavtal som ingåtts efter den 1 februari 2007. Bestämmelserna i 58 kap. 16 a § andra och tredje styckena tillämpas dock först från och med lagens ikraftträdande. Försäkringsavtal, som ingås efter den 1 februari 2007 men före den 1 maj 2008, ska för att anses som pensionsförsäkringsavtal senast den 31 maj 2008 uppfylla villkoren i 58 kap. 16 a §. Ett sådant åtagande som avses i 58 kap. 16 a § andra stycket i dess nya lydelse ska därvid ha kommit in till Skatteverket senast sistnämnda dag.

4. För försäkringsavtal som ingåtts före den 2 februari 2007 ska äldre bestämmelser fortfarande gälla. Vid överföring av värdet i ett sådant avtal, samt vid överlåtelse eller överföring av ett sådant försäkringsavtal till en annan försäkringsgivare eller verksamhetsgren hos samma försäkringsgivare, gäller dock vad som stadgas i punkterna 5, 6, 8 och 9.

5. Bestämmelsen i 58 kap. 18 § tredje stycket andra och tredje meningarna ska inte tillämpas på en överföring av värdet i en pensionsförsäkring som tecknats före den 2 februari 2007 och som genomförs efter den 1 februari 2007 men före den 1 maj 2008.

6. Bestämmelsen i 58 kap. 18 § tredje stycket andra och tredje meningarna ska tillämpas vid en överföring av värdet i en pensionsförsäkring som tecknats före den 2 februari 2007 till en försäkring som är en pensionsförsäkring enligt 58 kap. 2 § i dess nya lydelse, om överföringen görs efter den 30 april 2008.

7. Vid avskattning enligt 58 kap. 19 a § på grund av omständighet som inträffat efter den 1 februari 2007 men före den 1 maj 2008, ska inkomsten multipliceras med talet 1,2 i stället för 1,5.

8. Vid avskattning enligt 58 kap. 19 § på grund av överlåtelse eller överföring av försäkringsavtal efter den 1 februari 2007 men före den 1 maj 2008, ska inkomsten beräknas enligt bestämmelsen i dess äldre lydelse.

474 Inkomstskattelag, övergångsbestämmelser

9. Lagen tillämpas i fråga om överlåtelse av ett försäkringsavtal som tecknats före den 2 februari 2007 till en annan försäkringsgivare eller överföring av ett sådant försäkringsavtal från en enhet hos försäkringsgivaren till en annan enhet, om överlåtelsen eller överföringen genomförs efter den 31 december 2008. Försäkringsavtalet ska efter en sådan överlåtelse eller överföring anses ha ingåtts vid den tidpunkt då ansvaret för försäkringen övergår på den nya försäkringsgivaren respektive när försäkringen förts över. Försäkringsavtalet ska från den tidpunkten uppfylla villkoren i 58 kap. 16 a §.

10. Vad som ovan anges i övergångsbestämmelserna beträffande försäkringsavtal gäller i tillämpliga delar också för avtal om tjänstepension.

2008:227

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2008.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för bidrag som har beslutats före ikraftträdandet.

2008:816

Denna lag träder i kraft den 30 oktober 2008 och tillämpas på stöd som lämnas efter den 29 oktober 2008.

2008:822

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.
2. Om en förmån har tagits upp som intäkt enligt 10 kap. 11 § andra stycket andra meningen i dess äldre lydelse och förmånen utnyttjas eller överläts sedan den skattskyldige åter blir bosatt här eller stadigvarande vistas här, ska förmånen inte tas upp till den del den har beskattats tidigare.

2008:829

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

2008:1063

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.
2. Bestämmelserna i 23 kap. i deras nya lydelse tillämpas på överlåtelser efter den 17 april 2008. Bestämmelserna i deras äldre lydelse tillämpas på överlåtelser före den 18 april 2008. De upphävda bestämmelserna i 23 kap. tillämpas på överlåtelser till och med den 17 april 2008 men inte på överlåtelser efter detta datum. De nya bestämmelserna i 27 kap. 6 a § första och andra stycket tillämpas på överlåtelser efter den 17 april 2008. Den nya bestämmelsen i 27 kap. 6 a § tredje stycket tillämpas på avyttringar efter den 17 april 2008 i fråga om sådana överlåtelser som anges i paragrafens första eller andra stycke och som skett efter den 30 juni 2003.
3. Om en andel i ett svenskt handelsbolag avyttras efter den 17 april 2008 tillämpas punkterna 4 och 5 i fråga om underprisöverlåtelser som skett efter den 30 juni 2003.
4. Om ett företag som enligt 24 kap. 13 § kan äga näringsbetingade andelar avyttrar en andel i ett svenskt handelsbolag och handelsbolaget, under det avyttrande företagens

innehav av handelsbolagsandelen, före den 18 april 2008 har överlåtit en tillgång enligt bestämmelserna om underprisöverlåtelser i 23 kap., gäller vid kapitalvinstberäkningen för den avyttrade andelen följande. Den justerade anskaffningsutgiften för andelen enligt 50 kap. 5 § ska minskas med ett belopp som motsvarar delägarens del av skillnaden mellan den överlåtna tillgångens marknadsvärde och ersättningen för tillgången vid tidpunkten för underprisöverlåtelser. Delägarens del bestäms av dennes andelstal i handelsbolaget vid tidpunkten för andelsavyttringen. Vid bestämmandet av den ersättning som erhållits för tillgången vid underprisöverlåtelser ska 23 kap. 10 § inte tillämpas.

5. Om andelar i ett svenskt handelsbolag övergår till en ny ägare ska den justerade anskaffningsutgiften för andelarna minskas enligt punkt 4 om övergången sker genom

- kvalificerad fusion eller fission enligt bestämmelserna i 37 kap.,
- verksamhetsavyttring enligt 38 kap., eller
- partiell fission enligt 38 a kap.

Vad som sägs i första stycket gäller bara om punkt 4 skulle ha varit tillämplig om det överlåtande företaget självt hade avyttrat andelarna i handelsbolaget.

2008:1064

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

2. I fråga om avyttringar av andelar i skalbolag tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller för avyttringar före ikraftträdandet.

2008:1066

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på överföringar av skogskonton och skogsskadekonton som görs efter den 31 december 2008.

2008:1306

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

2008:1316

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången i fråga om beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008.

2008:1322

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

2008:1327

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

2008:1343

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering om inte något annat anges i punkterna 2–6.

2. Bestämmelserna i 24 kap. 1 § i sina nya lydelse och de nya bestämmelserna i 24 kap. 10 a–10 e §§ tillämpas på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 31 december 2008.

3. Bestämmelserna i 33 kap. 8 och 16 §§ samt 34 kap. 8 och 10 §§ i sina nya lydelse tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

4. Vid 2010 års taxering ska samtliga kvarvarande avdrag för avsättning till expansionsfond som gjorts för beskattningsåret 2008 eller tidigare beskattningsår anses återförda den 1 januari 2009 och genast återavsatta till expansionsfond. Vid återföringen tillämpas bestämmelserna i sina äldre lydelse och vid återavsättningen tillämpas bestämmelserna i sina nya lydelse. Vid bestämmande av det belopp som expansionsfonden högst får uppgå till vid 2010 års taxering tillämpas i fråga om återavsättningen 34 kap. 6 och 10 §§ i sina äldre lydelse och vid tillämpningen av 34 kap. 13 § tillämpas 50 kap. 5 § i sin äldre lydelse. Bestämmelsen i 34 kap. 13 § andra stycket tillämpas inte i fråga om återavsättning.

5. Bestämmelserna i 48 a kap. 13 § i sina äldre lydelse tillämpas om en kapitalvinst har tagits upp enligt de upphävda bestämmelserna i 48 a kap. 12 § på grund av att verksamhetsvillkoret inte längre var uppfyllt.

6. Bestämmelserna i 65 kap. 14 § i sina äldre lydelse tillämpas för beskattningsår som har påbörjats före ikraftträdandet.

2008:1351

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008.

2009:107

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

2009:197

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

2. De nya bestämmelserna i 67 kap. 11–19 §§ tillämpas på hushållsarbete som har utförts och betalats efter den 30 juni 2009, förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige efter den 30 juni 2009 samt hushållsarbete för vilket ersättning har betalats ut och redovisats i en förenklad skattedeklaration efter den 30 juni 2009.

3. Vid 2010 års taxering ska, i stället för vad som anges i 67 kap. 19 § första stycket 1, skattereduktionen enligt nämnda bestämmelse uppgå till 50 procent av ett underlag som utgörs av summan av utgifter för hushållsarbete som betalats under beskattningsåret och det belopp som avses i 67 kap. 18 § första stycket 1.

4. Vid beräkning av slutlig skatt vid 2010 års taxering får skattereduktion för hushållsarbete enligt denna lag och enligt lagen (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete tillsammans uppgå till högst 50 000 kronor.

5. Genom denna lag upphävs lagen (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete. Den upphävda lagen tillämpas på sådant hushållsarbete som avses i 67 kap. 13 § dock alltjämt i fråga om

- arbete som har utförts och betalats under tidsperioden 1 juli 2007–30 juni 2009,
- arbete som har utförts efter den 30 juni 2009 men som har betalats före den 1 juli 2009,
- arbete som har utförts före den 1 juli 2009 men som har betalats efter den 30 juni 2009, samt
- förmån av arbete som har tillhandahållits den skattskyldige före den 1 juli 2009. Lag (2009:542).

2009:357

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

2009:536

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

2. Den upphävda lagen (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete tillämpas på sådant arbete som räknas som hushållsarbete enligt 67 kap. 13 a och 13 b §§ dock alltjämt i fråga om

- arbete som har utförts och betalats under tidsperioden 8 december 2008 – 30 juni 2009,
- arbete som har utförts efter den 30 juni 2009 men som har betalats före den 1 juli 2009,
- arbete som har utförts före den 1 juli 2009 men som har betalats efter den 30 juni 2009, samt
- förmån av arbete som har tillhandahållits den skattskyldige under tidsperioden 8 december 2008–30 juni 2009.

3. Bestämmelserna i 67 kap. 13 c § 4 tillämpas på arbete som har utförts efter den 30 juni 2009 oavsett när arbetet har betalats.

2009:542

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

2009:547

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2008. I fråga om beskattningsår som påbörjats efter den 31 december 2008 och avslutats före ikraftträdandet ska dock, om den skattskyldige begär det, avdragsrätten prövas enligt äldre bestämmelser.

2009:583

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009 i fråga om 11 kap. 21 a §, 12 kap. 3 § och rubriken närmast före 11 kap. 21 a § och i övrigt den 14 juli 2009.

2. Bestämmelserna i 11 kap. 21 a § samt 12 kap. 3 § i sin nya lydelse tillämpas på ersättningar och förmåner som ges ut efter ikraftträdandet.

3. Bestämmelserna i 3 kap. 9 §, 10 kap. 5 § och 11 kap. 28 § i sina nya lydelse tillämpas på ersättningar och förmåner som Europaparlamentet ger ut efter den 13 juli 2009.

4. Äldre lydelse av bestämmelserna i 3 kap. 9 §, 10 kap. 5 § och 58 kap. 18 och 18 a §§ tillämpas fortfarande för de ledamöter som omfattas av det nationella systemet för ledamotsarvode, övergångsersättning, pension och efterlevandepension som gällde före ikraftträdandet.

2009:721

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2009 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 juli 2009.

2009:768

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2010. Äldre bestämmelser gäller för inkomster som hänför sig till tid före ikraftträdandet.

2. Vid tillämpning av 7 kap. 21 § gäller att bedömningen av skattskyldigheten ska göras med utgångspunkt i 3 kap. 4 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) i dess lydelse efter den 30 juni 2010 i fråga om inkomster som hänför sig till tid efter den 30 juni 2010.

2009:1060

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

2009:1229

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och ska tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

2. Det som sägs i 49 kap. 26 § gäller också fysisk person som har ett sådant uppskovsbelopp som avses i punkt 2 i övergångsbestämmelserna till lagen (2002:1143) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).

3. Det som sägs om kapitalvinst i 3 kap. 19 a § gäller också sådant uppskovsbelopp som avses i punkt 2 i övergångsbestämmelserna till lagen (2002:1143) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).

2009:1230

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2009.

2009:1239

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

2009:1409

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. Bestämmelserna i 47 kap. 7 och 8 §§ i sina nya lydelse tillämpas på avyttringar som skett efter den 31 december 2009.

2009:1412

- 1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.*
- 2. Bestämmelserna i 10 kap. 3 §, 11 kap. 45 §, 13 kap. 3 och 4 §§ samt 15 kap. 3 § i deras nya lydelse tillämpas på penninglån som lämnas efter den 12 februari 2009. Bestämmelserna i deras äldre lydelse tillämpas på lån som har lämnats före den 13 februari 2009.*
- 3. Bestämmelsen i 9 kap. 7 § i sin nya lydelse tillämpas på ränteutgifter för penninglån som lämnas efter den 12 februari 2009. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas även på ränteutgifter för lån som har lämnats före den 13 februari 2009, om lånet hade omfattats av 11 kap. 45 § eller 15 kap. 3 § om det hade lämnats efter den 12 februari 2009. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas dock bara på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 12 februari 2009.*

2009:1413

- 1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Om inte annat följer av punkterna 2 eller 3 tillämpas de nya bestämmelserna på avyttringar efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas på avyttringar före ikraftträdandet, om inte annat följer av punkterna 8 och 9.*
- 2. De nya bestämmelserna tillämpas även i fråga om avyttringar före ikraftträdandet, om den omständighet som utlöser en uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 10 § inträffar efter ikraftträdandet.*
- 3. Den nya lydelsen av 24 kap. 10 a § tillämpas på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 31 december 2009. De nya bestämmelserna om utdelning i 24 kap. 17 b § tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2009.*
- 4. Om ett företag äger en andel i ett svenskt handelsbolag och andelen ska behandlas som näringsbetingad enligt 25 a kap. 3 a § gäller följande. Om andelen vid ikraftträdandet har en negativ justerad anskaffningsutgift enligt 50 kap. 5 och 6 §§ ska ett belopp som motsvarar den negativa justerade anskaffningsutgiften tas upp som intäkt vid 2011 års taxering. På den skattskyldiges begäran får intäkten tas upp med minst en tiondel per år vid 2011–2020 års taxeringar. Om andelen i handelsbolaget avyttras eller handelsbolaget upplöses, ska dock beloppet i sin helhet tas upp som intäkt det beskattningsår andelen avyttras eller bolaget upplöses.*
- 5. Vid beräkningen av den justerade anskaffningsutgiften enligt punkten 4 ska bortses från tillskott som lämnats till handelsbolaget under tiden från och med den 24 november 2008 till och med den 31 december 2009, om det huvudsakliga syftet med tillskottet är att*

neutralisera eller minska en negativ justerad anskaffningsutgift. Vid bedömningen av vad som är det huvudsakliga syftet med tillskottet ska särskilt beaktas om

- tillskottet har lämnats till ett handelsbolag som inte bedriver någon verksamhet,*
- det finns delägare i handelsbolaget som är i intressegemenskap enligt 25 a kap. 2 §, eller*
- handelsbolaget genom tillskottet faktiskt inte tillförts likvida medel.*

6. I fråga om uppskov med beskattningen av en kapitalvinst på en andel som erhållits enligt de äldre bestämmelserna i 25 kap. 6–27 §§ som upphävts genom lagen (2003:224) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229), ska om kapitalvinsten inte redan har tagits upp enligt punkt 4 av övergångsbestämmelserna till den lagen, vinsten tas upp vid 2011 års taxering, om

- a) det avyttrande företaget var ett svenskt handelsbolag, eller*
- b) det avyttrade företaget var ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person.*

På den skattskyldiges begäran får uppskovet tas upp med minst en tiondel per år vid 2011–2020 års taxeringar.

7. Om det säljande företaget i ett uppskovsgrundande andelsbyte enligt 49 kap. är ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person och det vid ikraftträdandet finns uppskovsbelopp som fördelats på delägarna och som inte har tagits upp, ska uppskovsbeloppet tas upp vid 2011 års taxering. Det gäller dock bara för delägare som är ett sådant företag som anges i 25 a kap. 3 §. På den skattskyldiges begäran får uppskovet tas upp med minst en tiondel per år vid 2011–2020 års taxeringar.

8. Om ett företag som anges i 25 a kap. 3 § 1–5 eller en utländsk juridisk person som hemvist utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som motsvarar ett sådant svenskt företag som anges i 25 a kap. 3 § 1–4 direkt eller indirekt, genom ett eller flera svenska handelsbolag eller i utlandet delägarbeskattade juridiska personer, avyttrar en andel i ett svenskt handelsbolag under tiden från och med den 18 juni 2009 till och med den 31 december 2009 ska vid tillämpningen av 50 kap. 10 eller 11 § en kapitalförlust på andelen dras av bara mot en kapitalvinst på en andel i ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person. Vad som sägs i första meningen tillämpas också på en kapitalförlust på en andel i ett svenskt handelsbolag som avyttrats före den 18 juni 2009, men där den omständighet som utlöser en uppskjuten avdragsrätt enligt 25 kap. 10 § inträffar under denna tid.

Om en del av en förlust inte kan dras av enligt första stycket, får den dras av mot ett annat företags kapitalvinster på andelar i ett svenskt handelsbolag om

- båda företagen begär det vid samma års taxering, och*
- det ena företaget med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag till det andra företaget.*

9. Bestämmelserna i punkten 8 tillämpas på motsvarande sätt i fråga om kapitalförluster på andelar i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som ska dras av enligt 52 kap. 6 eller 7 §.

2009:1452

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

2009:1453

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på kapitaltillskott som lämnas efter den 4 juni 2009. För kapitaltillskott som har lämnats före den 5 juni 2009 gäller äldre bestämmelser.

2009:1490

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

2010:202

1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för introduktionsersättningar enligt lagen (1992:1068) om introduktionsersättning för flyktingar och vissa andra utlänningar.

2010:353

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2010 och tillämpas i fråga om avdrag för förluster hos helägda utländska dotterföretag vars likvidation har avslutats efter den 30 juni 2010.

2010:461

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

2010:462

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering.

2010:539

Denna lag träder i kraft den 1 september 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

2010:874

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011 i fråga om 11 kap. 21 § och i övrigt den 1 juli 2012.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för bidrag som har beslutats före ikraftträdandet.

2010:1277

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.
2. Vad som föreskrivs om bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande bidrag, ersättningar, inkomster, tillägg, räntor, avgifter och utgifter enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.
3. Vid tillämpning av 10 kap. 5 § första stycket ska med pension även efter ikraftträdandet avses särskild efterlevandepension enligt 7 kap. 48–54 §§ lagen (2010:111) om införande av socialförsäkringsbalken och hustrutillägg enligt övergångsbestämmelserna till lagen (1998:708) om upphävande av lagen (1994:309) om hustrutillägg i vissa fall då make uppbär folkpension.
4. Vid tillämpning av 11 kap. 37 § likställs med arbetsskadeförsäkring enligt socialförsäkringsbalken motsvarande försäkring enligt den upphävda lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring.
5. I fråga om prisbasbelopp och inkomstbasbelopp för 2010 och tidigare år tillämpas 1 kap. 6 § i den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring respektive 1 kap. 6 § i den upphävda lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.

2010:1378

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas från och med den 1 maj 2010.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i de fall rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen⁴ gäller för den skattskyldige.

2010:1528

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2010:1531

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.
2. Bestämmelserna i 21 kap. 41 § i sin nya lydelse tillämpas när en lantbruksenhet övergår till en närstående efter den 31 december 2010.
3. Bestämmelserna i övrigt tillämpas i sina nya lydelse för avdragsgrundande skogsintäkter efter den 31 december 2010. För fastigheter förvärvade före ikraftträdandet avses därvid med skogens anskaffningsvärde värdet beräknat enligt äldre bestämmelser.

2010:1826

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering.

Bilaga 6 a.1

Associationsformer som avses i 6 a kap. 3 och 4 §§:

- bolag som enligt belgisk rättsordning kallas "naamloze vennootschap"/"société anonyme", "commanditaire vennootschap op aandelen"/"société en commandite par actions" eller "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid"/"société privée à responsabilité limitée" och sådana offentligrättsliga organ som fungerar enligt civilrättsliga regler,

- bolag som enligt dansk rättsordning kallas "aktieselskab" eller "anparts-selskab",

- bolag som enligt tysk rättsordning kallas "Aktiengesellschaft", "Kommanditgesellschaft auf Aktien", "Gesellschaft mit beschränkter Haftung" eller "bergrechtliche Gewerkschaft",

- bolag som enligt grekisk rättsordning kallas "ανωνυμη εταιρια",

- bolag som enligt spansk rättsordning kallas "sociedad anónima", "sociedad comanditaria por acciones" eller "sociedad de responsabilidad limitada" och de offentligrättsliga organ som fungerar enligt civilrättsliga regler,

- bolag som enligt fransk rättsordning kallas "société anonyme", "société en commandite par actions" eller "société à responsabilité limitée" och industriella och affärsdrivande offentliga organ och företag,

- bolag som enligt irländsk rättsordning kallas "public companies limited by shares or by guarantee" eller "private companies limited by shares or by guarantee" och organ registrerade enligt "Industrial and Provident Societies Acts" eller hypotekskassor registrerade enligt "Building Societies Acts",

- bolag som enligt italiensk rättsordning kallas "società per azioni", "società in accomandita per azioni" eller "società a responsabilità limitata" och offentliga och privata organ som bedriver industriell verksamhet eller affärsverksamhet,

- bolag som enligt luxemburgsk rättsordning kallas "société anonyme", "société en commandite par actions" eller "société à responsabilité limitée",

- bolag som enligt nederländsk rättsordning kallas "naamloze vennootschap" eller "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid",

- bolag som enligt österrikisk rättsordning kallas "Aktiengesellschaft" eller "Gesellschaft mit beschränkter Haftung",

- handelsföretag eller de bolag som är bildade enligt civillagstiftning och som har handelsföretagsform, kooperativ och offentliga företag, vilka är bildade i enlighet med portugisisk rättsordning,

- bolag som enligt finsk rättsordning kallas "osakeyhtiö/aktiebolag", "osuuskunta/andelslag", "säästöpankki/sparbank" eller "vakuutusyhtiö/försäkringsbolag",

- bolag som enligt svensk rättsordning kallas "aktiebolag" eller "försäkringsaktiebolag",

- bolag som är bildade enligt brittisk rättsordning,

- bolag som enligt tjeckisk rättsordning kallas "akciová společnost", "společnost s ručením omezeným", "veřejná obchodní společnost" "komanditní společnost" eller "družstvo",
- bolag som i estnisk rättsordning kallas "täisühing", "usaldusühing", "osaühing", "aktsiaselts" eller "tulundusühistu",
- bolag som är bildade enligt cypriotisk rättsordning, dvs. bolag som är bildade enligt bolagslagen, offentliga företag samt andra organ som enligt inkomstskattelagen är att anse som bolag,
- bolag som enligt lettisk rättsordning kallas "akciju sabiedrība" eller "sabiedrība ar ierobežotu atbildību",
- bolag som är bildade enligt litauisk rättsordning,
- bolag som enligt ungersk rättsordning kallas "közkereseti társaság", "betéti társaság", "közös vállalat", "korlátolt felelősségű társaság", "részvénytársaság", "egyesülés", "közhasznú társaság" eller "szövetkezet",
- bolag som enligt maltesisk rättsordning kallas "Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata" eller "Socjetajiet in akkomandita li l-kapital taghhom maqsum f'azzjonijiet",
- bolag som enligt polsk rättsordning kallas "spółka akcyjna" eller "spółka z ograniczoną odpowiedzialnością",
- bolag som enligt slovensk rättsordning kallas "delniška družba", "komanditna delniška družba", "komanditna družba", "družba z omejeno odgovornostjo" eller "družba z neomejeno odgovornostjo",
- bolag som enligt slovakisk rättsordning kallas "akciová spoločnosť", "spoločnosť s ručením obmedzeným", "komanditná spoločnosť", "verejná obchodná spoločnosť" eller "družstvo".
- bolag som enligt bulgarisk rättsordning kallas "събирателното дружество", "командитното дружество", "дружеството с ограничена отговорност", "акционерното дружество", "командитното дружество с акции", "кооперации", "кооперативни съюзи", "държавни предприятия" som bildats i enlighet med bulgarisk lagstiftning och som bedriver kommersiell verksamhet, och
- bolag som enligt rumänsk rättsordning kallas "societăți pe acțiuni", "societăți în comandită pe acțiuni" eller "societăți cu răspundere limitată". Lag (2007:350).

Bilagan senast ändrad genom lag (2007:350) som har trätt i kraft den 1 juli 2007. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i sin nya lydelse för den del av beskattningsåret som avser tid före ikraftträdandet men efter den 31 december 2006. På begäran av skattskyldig tillämpas dock bilagorna i sina äldre lydelse på den del av beskattningsåret som avser tid före ikraftträdandet men efter den 31 december 2006.

Bilaga 6 a.2

Skatter som avses i 6 a kap. 4 §:

- impôt des sociétés/vennootschapsbelasting eller impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders i Belgien,
- selskabsskat i Danmark,

- Körperschaftsteuer i Tyskland,
- Φορος εισοδηματος νομικων προσωπων i Grekland,
- impuesto sobre sociedades eller impuesto sobre la renta de no residentes i Spanien,
- impôt sur les sociétés i Frankrike,
- corporation tax i Irland,
- imposta sul reddito delle persone giuridiche i Italien,
- impôt sur le revenu des collectivités i Luxemburg,
- vennootschapsbelasting i Nederländerna,
- Körperschaftsteuer i Österrike,
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas i Portugal,
- yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund i Finland,
- statlig inkomstskatt i Sverige,
- corporation tax i Förenade kungariket,
- Daň z příjmu právnických i Tjeckien,
- Tulumaks i Estland,
- Φορος Εισοδηματος i Cypern,
- Uzpēmumu ienākuma nodoklis i Lettland,
- Pelno mokestis i Litauen,
- Társasági adó i Ungern,
- Taxxa fuq l-income i Malta,
- Podatek dochodowy od osób prawnych i Polen,
- Davek od dobička pravnih oseb i Slovenien,
- Daň z príjmov právnických osôb i Slovakien,
- корпоративен данък i Bulgarien, och
- impozit pe profit, impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți i Rumänien. Lag (2007:350).

Bilagan senast ändrad genom lag (2007:350) som har trätt i kraft den 1 juli 2007. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i sin nya lydelse för den del av beskattningsåret som avser tid före ikraftträdandet men efter den 31 december 2006. På begäran av skattskyldig tillämpas dock bilagorna i sina äldre lydelse på den del av beskattningsåret som avser tid före ikraftträdandet men efter den 31 december 2006.

Bilaga 24.1

Associationsformer som avses i 24 kap. 16 § andra stycket 1:

- bolag som enligt belgisk rättsordning kallas "société anonyme"/ "naam-loze vennootschap", "société en commandite par actions"/ "commanditaire vennootschap op aandelen", "société privée à responsabilité limitée"/ "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "société coopérative à responsabilité limitée"/ "coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "société coopérative à responsabilité illimitée"/ "coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid", "société en nom collectif"/ "vennootschap onder firma" eller "société en commandite simple"/ "gewone commanditaire

vennootschap” samt offentliga företag som antagit någon av de ovannämnda associationsformerna och andra bolag som bildats i enlighet med belgisk lagstiftning och som omfattas av belgisk bolagsskatt,

- bolag som enligt dansk rättsordning kallas ”aktieselskab” eller ”anparts-selskab” och andra enligt bolagsskattelagen skattepliktiga bolag, i den utsträckning deras beskattningsbara inkomst beräknas och beskattas enligt de allmänna skatterättsliga bestämmelserna för ”aktieselskaber”,

- bolag som enligt tysk rättsordning kallas ”Aktiengesellschaft”, ”Kommanditgesellschaft auf Aktien”, ”Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, ”Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, ”Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft” eller ”Betrieb gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts” och andra bolag som bildats i enlighet med tysk lagstiftning och som omfattas av tysk bolagsskatt,

bolag som enligt grekisk rättsordning kallas “ανωνυμη εταιρεια” eller “εταιρεια περιορισμενης ευθυνης (Ε.Π.Ε.)” samt andra bolag som bildats i enlighet med grekisk lagstiftning och som omfattas av grekisk bolagsskatt,

- bolag som enligt spansk rättsordning kallas ”sociedad anónima”, ”sociedad comanditaria por acciones” eller ”sociedad de responsabilidad limitada” samt de offentligrättsliga organ som fungerar enligt civilrättsliga regler och andra associationsformer som bildats i enlighet med spansk lagstiftning och som omfattas av spansk bolagsskatt (Impuesto sobre Sociedades),

- bolag som enligt fransk rättsordning kallas ”société anonyme”, ”société en commandite par actions”, ”société à responsabilité limitée”, ”société par actions simplifiée”, ”société d'assurance mutuelle”, ”caisse d'épargne et de prévoyance”, ”société civile” som automatiskt omfattas av bolagsskatt, ”coopérative” eller ”union de coopératives”, samt industriella och affärsdrivande offentliga organ och företag och andra bolag som bildats i enlighet med fransk lagstiftning och som omfattas av fransk bolagsskatt,

- bolag som bildats enligt irländsk rätt eller som i irländsk rätt betraktas som bolag och organ som registrerats enligt Industrial and Provident Societies Act, ”building societies” som bildats enligt Building Societies Acts eller ”trustee savings banks” i den mening som avses i Trustee Savings Banks Act från 1989,

- bolag som enligt italiensk rättsordning kallas ”società per azioni”, ”società in accomandita per azioni”, ”società a responsabilità limitata”, ”società cooperativa” eller ”società di mutua assicurazione” och offentliga och privata organ vars verksamhet helt och hållet eller huvudsakligen är av kommersiell karaktär,

- bolag som enligt luxemburgsk rättsordning kallas ”société anonyme”, ”société en commandite par actions”, ”société à responsabilité limitée”, ”société coopérative”, ”société coopérative organisée comme une société anonyme”, ”association d'assurances mutuelles”, ”association d'épargne-pension” eller ”entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l'Etat, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public” samt andra bolag som bildats i enlighet med luxemburgsk lagstiftning och som omfattas av luxemburgsk bolagsskatt,

- bolag som enligt nederländsk rättsordning kallas "naamloze vennootschap", "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "open commanditaire vennootschap", "coöperatie", "onderlinge waarborgmaatschappij", "fonds voor gemene rekening", "vereniging op coöperatieve grondslag" eller "vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt" samt andra bolag som bildats i enlighet med nederländsk lagstiftning och som omfattas av nederländsk bolagsskatt,

- handelsföretag eller bolag som är bildade enligt civillagstiftning och som har handelsföretagsform, kooperativ och offentliga företag, bildade i enlighet med portugisisk rätt,

- bolag som bildats enligt lagstiftningen i Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland,

- bolag som enligt österrikisk rättsordning kallas "Aktiengesellschaft", "Gesellschaft mit beschränkter Haftung", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft", "Betrieb gewerblicher Art von Körperschaften des öffentlichen Rechts" eller "Sparkasse" samt andra bolag som bildats i enlighet med österrikisk lagstiftning och som omfattas av österrikisk bolagsskatt,

- bolag som enligt finsk rättsordning kallas "osakeyhtiö/aktiebolag", "osuuskunta/ andelslag", "säästöpankki/sparbank" eller "vakuutusyhtiö/försäkringsbolag",

- bolag som i tjeckisk rättsordning kallas "akciová společnost" eller "společnost s ručením omezeným",

- bolag som i estnisk rättsordning kallas "täisühing", "usaldusühing", "osaühing", "aktsiaselts" eller "tulundusühistu",

- i cypriotisk rättsordning "εταιρείες" enligt definitionen i inkomstskattelagstiftningen,

- bolag som enligt lettisk rättsordning kallas "akciju sabiedrība" eller "sabiedrība ar ierobežotu atbildību",

- bolag som är bildade enligt litauisk rättsordning,

- bolag som i ungersk rättsordning kallas "közkereseti társaság", "betéti társaság", "közös vállalat", "korlátolt felelősségű társaság", "résztvénytársaság", "egyesülés" eller "szövetkezet",

- bolag som enligt maltesisk rättsordning kallas "Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata" eller "Soc'jetajiet en commandite li l-kapital taghhom maqsum fazzjonijiet",

- bolag som enligt polsk rättsordning kallas "spółka akcyjna" eller "spółka z ograniczoną odpowiedzialnością",

- bolag som enligt slovensk rättsordning kallas "delniska družba", "komanditna družba" eller "družba z omejeno odgovornostjo",

- bolag som enligt slovakisk rättsordning kallas "akciová spoločnosť", "spoločnosť s ručením obmedzeným" eller "komanditná spoločnosť",

- bolag som bildats enligt rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag och rådets direktiv 2001/86/EG av den 8

oktober 2001 om komplettering av stadgan för europabolag vad gäller arbetstagarinflytande samt europakooperativ som bildats enligt rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) och rådets direktiv 2003/72/EG av den 22 juli 2003 om komplettering av stadgan för europeiska kooperativa föreningar med avseende på arbetstagarinflytande.

- bolag som enligt bulgarisk rättsordning kallas ”събирателното дружество”, ”командитното дружество”, ”дружеството с ограничена отговорност”, ”акционерното дружество”, ”командитното дружество с акции”, ”неперсонифицирано дружество”, ”кооперации”, ”кооперативни съюзи”, ”държавни предприятия” som bildats i enlighet med bulgarisk lagstiftning och som bedriver kommersiell verksamhet, och

- bolag som enligt rumänsk rättsordning kallas ”societăți pe acțiuni”, ”societăți în comandită pe acțiuni” eller ”societăți cu răspundere limitată”. Lag (2007:350).

Bilagan senast ändrad genom lag (2007:350) som har trätt i kraft den 1 juli 2007. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i sin nya lydelse för den del av beskattningsåret som avser tid före ikraftträdandet men efter den 31 december 2006. På begäran av skattskyldig tillämpas dock bilagorna i sina äldre lydelse på den del av beskattningsåret som avser tid före ikraftträdandet men efter den 31 december 2006.

Bilaga 24.2

Skatter som avses i 24 kap. 16 § andra stycket 3:

- impôt des sociétés/vennootschapsbelasting i Belgien,
- selskabsskat i Danmark,
- Körperschaftsteuer i Tyskland,
- Φορος εισοδήματος νομικών προσώπων i Grekland,
- impuesto sobre sociedades i Spanien,
- impôt sur les sociétés i Frankrike,
- corporation tax i Irland,
- imposta sul reddito delle persone giuridiche i Italien,
- impôt sur le revenu des collectivités i Luxemburg,
- vennootschapsbelasting i Nederländerna,
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas i Portugal,
- corporation tax i Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland,
- Körperschaftsteuer i Österrike,
- yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund i Finland,
- statlig inkomstskatt i Sverige,
- Dan z příjmu^o právnických i Tjeckien,
- Tulumaks i Estland,
- Φορος Εισοδήματος i Cypern,
- uzņēmumu ienakuma nodoklis i Lettland,
- Pélno mokestis i Litauen,
- Társasági adó, osztalékadó i Ungern,
- Taxxa fuq l-income i Malta,

- Podatek dochodowy od osób prawnych i Polen,
- Davek od dobička pravnih oseb i Slovenien,
- daň z príjmov právnických osôb i Slovakien,
- корпоративен данък i Bulgarien, och
- impozit pe profit i Rumänien. Lag (2007:350).

Bilagan senast ändrad genom lag (2007:350) som har trätt i kraft den 1 juli 2007. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i sin nya lydelse för den del av beskattningsåret som avser tid före ikraftträdandet men efter den 31 december 2006. På begäran av skattskyldig tillämpas dock bilagorna i sina äldre lydelse på den del av beskattningsåret som avser tid före ikraftträdandet men efter den 31 december 2006.

Bilaga 37.1

Associationsformer som avses i 37 kap. 9 § 3 och 30 a § första stycket, 38 kap. 3 § första stycket 3 och 20 § första stycket, 38 a kap. 4 § första stycket 3 och 22 § första stycket, 48 a kap. 6 § 3 och 17 § första stycket samt 49 kap. 9 § 3 och 32 § första stycket:

- bolag som bildats enligt rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag och rådets direktiv 2001/86/EG av den 8 oktober 2001 om komplettering av stadgan för europabolag vad gäller arbetstagarinflytande samt europakooperativ som bildats enligt rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) och rådets direktiv 2003/72/EG av den 22 juli 2003 om komplettering av stadgan för europeiska kooperativa föreningar med avseende på arbetstagarinflytande,

- bolag som enligt belgisk rättsordning kallas "société anonyme"/"naamloze vennootschap", "société en commandite par actions"/"commanditaire vennootschap op aandelen", "société privée à responsabilité limitée"/"besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "société coopérative à responsabilité limitée"/"coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "société coopérative à responsabilité illimitée"/"coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid", "société en nom collectif"/"vennootschap onder firma", "société en commandite simple"/"gewone commanditaire vennootschap", offentliga företag som antagit någon av de ovannämnda associationsformerna samt andra bolag som bildats i enlighet med belgisk lagstiftning och som omfattas av belgisk bolagsskatt,

- bolag som enligt tjeckisk rättsordning kallas "akciová společnost" eller "společnost s ručením omezeným",

- bolag som enligt dansk rättsordning kallas "aktieselskab" eller "anpartsselskab" samt andra enligt bolagsskattelagen skattepliktiga bolag, i den utsträckning deras beskattningsbara inkomst beräknas och beskattas enligt de allmänna skatterättsliga bestämmelserna för "aktieselskaber",

- bolag som enligt tysk rättsordning kallas "Aktiengesellschaft", "Kommanditgesellschaft auf Aktien", "Gesellschaft mit beschränkter Haftung",

”Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, ”Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft”, ”Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts” samt andra bolag som bildats enligt tysk lag och som omfattas av tysk bolagsskatt,

- bolag som enligt estnisk rättsordning kallas ”täisühing”, ”usaldusühing”, ”osühing”, ”aktsiaselts” eller ”tulundusühistu”,

- bolag som enligt grekisk rättsordning kallas ”ανώνυμη εταιρεία” eller ”εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)”,

- bolag som enligt spansk rättsordning kallas ”sociedad anónima”, ”sociedad comanditaria por acciones” eller ”sociedad de responsabilidad limitada” samt offentligrättsliga organ som fungerar enligt civilrättsliga regler,

- bolag som enligt fransk rättsordning kallas ”société anonyme”, ”société en commandite par actions”, ”société à responsabilité limitée”, ”sociétés par actions simplifiées”, ”sociétés d’assurances mutuelles”, ”caisses d’épargne et de prévoyance”, ”sociétés civiles”, som automatiskt omfattas av bolagsskatt, ”coopératives” eller ”unions de coopératives”, industriella och affärsdrivande offentliga organ och företag samt andra bolag som bildats i enlighet med fransk lagstiftning och som omfattas av fransk bolagsskatt,

- bolag som bildats enligt irländsk rätt eller som i irländsk rätt betraktas som bolag, organ som registrerats enligt Industrial and Provident Societies Act, ”building societies” som bildats enligt Building Societies Acts samt ”trustee savings banks” i den mening som avses i Trustee Savings Banks Act från 1989,

- bolag som enligt italiensk rättsordning kallas ”società per azioni”, ”società in accomandita per azioni”, ”società a responsabilità limitata”, ”società cooperativa” eller ”società di mutua assicurazione” samt privata och offentliga organ vars verksamhet helt och hållet eller huvudsakligen är av kommersiell karaktär,

- bolag som enligt cypriotisk rättsordning kallas ”εταιρεία” enligt definitionen i inkomstskattelagarna,

- bolag som enligt lettisk rättsordning kallas ”akciju sabiedrība” eller ”sasa-biedrība ar ierobežotu atbildību”,

- bolag som bildats enligt litauisk rättsordning,

- bolag som enligt luxemburgsk rättsordning kallas ”société anonyme”, ”société en commandite par actions”, ”société à responsabilité limitée”, ”société coopérative”, ”société coopérative organisée comme une société anonyme”, ”association d’assurances mutuelles”, ”association d’épargne-pension” eller ”entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l’Etat, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public” samt andra bolag som bildats i enlighet med luxemburgsk lagstiftning och som omfattas av luxemburgsk bolagsskatt,

- bolag som enligt ungersk rättsordning kallas ”közkereseti társaság”, ”betéti társaság”, ”közös vállalat”, ”korlátolt felelősségű társaság”, ”részvénytársaság”, ”egyesülés”, ”közhasznú társaság” eller ”szövetkezet”,

- bolag som enligt maltesisk rättsordning kallas ”Kumpaniji ta’ Responsabilità Limitata” eller ”Soċjetajiet en commandite li l-kapital tagħhom maqsum f’azzjonijiet”,

- bolag som enligt nederländsk rättsordning kallas "naamloze vennootschap", "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "open commanditaire vennootschap", "coöperatie", "onderlinge waarborgmaatschappij", "fonds voor gemene rekening", "vereniging op coöperatieve grondslag" eller "vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt" samt andra bolag som bildats i enlighet med nederländsk lagstiftning och som omfattas av nederländsk bolagsskatt,

- bolag som enligt österrikisk rättsordning kallas "Aktiengesellschaft", "Gesellschaft mit beschränkter Haftung" eller "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften",

- bolag som enligt polsk rättsordning kallas "spółka akcyjna" eller "spółka z ograniczoną odpowiedzialnością",

- handelsrättsliga bolag eller civilrättsliga bolag i kommersiell form samt andra juridiska personer som bedriver handel eller industriell verksamhet, bildade enligt portugisisk rättsordning,

- bolag som enligt slovensk rättsordning kallas "delniška družba", "komanditna družba" eller "družba z omejeno odgovornostjo",

- bolag som enligt slovakisk rättsordning kallas "akciová spoločnosť", "spoločnosť s ručením obmedzeným" eller "komanditná spoločnosť",

- bolag som enligt finsk rättsordning kallas "osakeyhtiö/aktiebolag", "osuuskunta/andelslag", "säästöpankki/sparbank" eller "vakuutusyhtiö/försäkringsbolag",

- bolag som bildats enligt lagstiftningen i Förenade kungariket.

- bolag som enligt bulgarisk rättsordning kallas "събирателното дружество", "командитното дружество", "дружеството с ограничена отговорност", "акционерното дружество", "командитното дружество с акции", "кооперации", "кооперативни съюзи" eller "държавни предприятия" som bildats i enlighet med bulgarisk lagstiftning och som bedriver kommersiell verksamhet, och

- bolag som enligt rumänsk rättsordning kallas "societăți pe acțiuni", "societăți în comandită pe acțiuni" eller "societăți cu răspundere limitată". Lag (2007:350).

Bilagan senast ändrad genom lag (2007:350) som har trätt i kraft den 1 juli 2007. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i sin nya lydelse för den del av beskattningsåret som avser tid före ikraftträdandet men efter den 31 december 2006. På begäran av skattskyldig tillämpas dock bilagorna i sina äldre lydelse på den del av beskattningsåret som avser tid före ikraftträdandet men efter den 31 december 2006.

Bilaga 37.2

Skatter som avses i 37 kap. 9 § 3 och 30 a § första stycket, 38 kap. 3 § första stycket 3 och 20 § första stycket, 38 a kap. 4 § första stycket 3 och 22 § första stycket, 48 a kap. 6 § 3 och 17 § första stycket samt 49 kap. 9 § 3 och 32 § första stycket:

- impôt des sociétés/vennootschapsbelasting i Belgien,
- selskabsskat i Danmark,

492 Inkomstskattelag, bilagor

- Körperschaftsteuer i Tyskland,
- ορος εισοδηματος νομικων προσωπων κερδοσκοπικου χαρακτηρα i Grekland,
- impuesto sobre sociedades i Spanien,
- impôt sur les sociétés i Frankrike,
- corporation tax i Irland,
- imposta sul reddito delle società i Italien,
- impôt sur le revenu des collectivités i Luxemburg,
- vennootschapsbelasting i Nederländerna,
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas i Portugal,
- corporation tax i Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland,
- Körperschaftsteuer i Österrike,
- yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund i Finland,
- statlig inkomstskatt i Sverige,
- Daň z příjmu^o právnických i Tjeckien,
- Tulumaks i Estland,
- Φορος Εισοδηματος i Cypern,
- uzņemumu ienakuma nodoklis i Lettland,
- Pelno mokestis i Litauen,
- Társasági adó i Ungern,
- Taxxa fuq l-income i Malta,
- Podatek dochodowy od osób prawnych i Polen,
- Davek od dobička pravnih oseb i Slovenien,
- daň z príjmov právnických osôb i Slovakien,
- корпоративен данък i Bulgarien, och
- impozit pe profit i Rumänien. Lag (2007:350).

Bilagan senast ändrad genom lag (2007:350) som har trätt i kraft den 1 juli 2007. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i sin nya lydelse för den del av beskattningsåret som avser tid före ikraftträdandet men efter den 31 december 2006. På begäran av skattskyldig tillämpas dock bilagorna i sina äldre lydelse på den del av beskattningsåret som avser tid före ikraftträdandet men efter den 31 december 2006.

Bilaga 39 a

Områden som avses i 39 a kap. 7 §:

1. Afrika, med undantag av

- Djibouti,
- Liberia,
- Marocko, vad avser sådan inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där samt inkomst från coordination centres, och
- Seychellerna,

2. Amerika, men bara vad avser

- Amerikas förenta stater,
- Argentina,

- Barbados,
- Belize, med undantag av inkomst som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,
- Bolivia,
- Brasilien,
- Chile,
- Colombia,
- Costa Rica, med undantag för inkomst som inte beskattas där på grund av att inkomsten inte anses härröra därifrån,
- Cuba,
- Dominikanska Republiken,
- El Salvador,
- Ecuador,
- Falklandsöarna,
- Franska Guyana,
- Guatemala,
- Guyana,
- Haiti,
- Honduras,
- Jamaica,
- Kanada, med undantag av inkomst från bankverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,
- Mexiko,
- Nicaragua,
- Panama, med undantag av inkomst som inte beskattas där på grund av att inkomsten inte anses härröra därifrån,
- Paraguay,
- Peru,
- Saint Pierre och Miquelon,
- Surinam,
- Trinidad och Tobago,
- Uruguay, och
- Venezuela,

3. Asien, med undantag av

- Bahrain,
- Brunei Darussalam, vad avser inkomst som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,
- Cypern, vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet,
- Förenade arabemiraten,
- Hong Kong SAR, vad avser inkomst som inte beskattas där på grund av att inkomsten inte anses härröra därifrån,
- Libanon, vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet,

- Macao SAR,
 - Maldiverna,
 - Singapore, vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,
 - Thailand, vad avser inkomst från bankverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, och
 - Turkiet, vad avser inkomst från sådan bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,
- 4. Europa**, med undantag av
- Andorra,
 - Belgien, vad avser inkomst från centres de coordination/coördinationcentra och finansiella inkomster från verksamhet för vilken förhandsbesked om s.k. informellt kapital har meddelats,
 - Brittiska kanalöarna,
 - Bulgarien, vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet,
 - Estland, vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet,
 - Gibraltar,
 - Irland, vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet,
 - Isle of Man,
 - Liechtenstein,
 - Luxemburg, vad avser inkomst från försäkringsverksamhet som anges i 39 a kap. 7 § andra stycket 2,
 - Monaco,
 - Montenegro, vad avser inkomst från sådan bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,
 - Nederländerna, vad avser inkomst från finansiell verksamhet som anges i 39 a kap. 7 § andra stycket 1 om avsättning kan göras till särskild riskreserv,
 - San Marino, vad avser inkomst från sådan bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,
 - Schweiz, vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet,
 - Turkiet, vad avser inkomst från sådan bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, och
 - Ungern, vad avser sådan inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,

5. Oceanien, men bara vad avser

- Australien, med undantag av inkomst från bankverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,
- Hawaii, och
- Nya Zeeland. Lag (2007:1254).

Bilagan senast ändrad genom lag (2007:1254) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2007. Ändringarna avsåg Marocko, Cypern, Bulgarien, Island, Montenegro och Ungern.

Lag (1999:1230) om ikraftträdande av inkomstskattelagen (1999:1229)

Utfärdad den 16 december 1999.

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1999/2000:2, bet. 1999/2000:SkU2, rskr. 1999/2000:117

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 § Inkomstskattelagen (1999:1229) och denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering om inte annat följer av 3 §. Lag (2000:79).

2 § Genom denna lag upphävs

1. kommunalskattelagen (1928:370),
2. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt,
3. kungörelsen (1950:674) angående grunder för sådan uppdelning av pensionsstyrelsens frivilliga försäkring, som avses i punkt 1 tionde stycket anvisningarna till 31 § kommunalskattelagen,
4. kungörelsen (1951:723) angående grunder för uppdelning av vissa försäkringar på en pensionsförsäkring och en kapitalförsäkring,
5. lagen (1951:763) om statlig inkomstskatt på ackumulerad inkomst,
6. skogskontolagen (1954:142),
7. förordningen (1962:42) om skattefrihet för belopp, som utgår på grund av vissa riskgarantier,
8. lagen (1963:173) om avdrag för avgifter till stiftelsen Svenska Filminstitutet, m.m.,
9. lagen (1969:739) om avdrag vid inkomsttaxeringen för bidrag till Oljeprospektering Aktiebolag, m.m.,
10. lagen (1972:78) om skatt för gemensamt kommunalt ändamål,
11. lagen (1974:990) om den skattemässiga behandlingen med anledning av övergång från aktiebolag till annan företagsform, m.m.,
12. lagen (1979:611) om upphovsmannakonto,
13. lagen (1982:60) om beräkning av avdrag på grund av avyttring av skog i vissa fall,
14. lagen (1990:663) om ersättningsfonder,
15. lagen (1990:696) om avdrag för bidrag till Stiftelsen Sveriges Tekniska Museum,
16. lagen (1992:702) om inkomstskatteregler med anledning av vissa omstruktureringar inom den finansiella sektorn, m.m.,
17. lagen (1992:1061) om inkomstskatteregler vid ombildning av föreningsbank till bankaktiebolag,
18. lagen (1992:1091) om inkomstskatteregler vid utskiftning av aktier i vissa fall,

19. lagen (1992:1643) om särskilda regler för beskattning av inkomst från handelsbolag i vissa fall,
20. lagen (1993:5) om inkomstskatteregler vid statligt stöd till vissa kreditinstitut,
21. lagen (1993:541) om inkomstbeskattning vid ombildning av värdepappersfond,
22. lagen (1993:1469) om uppskovsavdrag vid byte av bostad,
23. lagen (1993:1536) om räntefördelning vid beskattning,
24. lagen (1993:1537) om expansionsmedel,
25. lagen (1993:1538) om periodiseringsfonder,
26. lagen (1993:1539) om avdrag för underskott av näringsverksamhet,
27. lagen (1994:775) om beräkning av kapitalunderlaget vid beskattning av ägare i fåmansföretag,
28. lagen (1994:1850) om direktavdrag för byggnader m.m.,
29. lagen (1994:1853) om beskattning av europeiska ekonomiska intressegrupperingar,
30. lagen (1996:161) med vissa bestämmelser om tillämpningen av dubbelbeskattningsavtal,
31. lagen (1998:1600) om beskattningen vid överlåtelser till underpris,
32. lagen (1998:1601) om uppskov med beskattningen vid andelsbyten,
33. lagen (1998:1602) om uppskov med beskattningen vid andelsöverlåtelser inom koncerner,
34. lagen (1998:1603) om beskattningen vid fusioner, fissioner och verksamhetsöverlåtelser, och
35. lagen (1999:199) om skatteregler för ersättning från insättningsgaranti och investerarskydd.

3 § De upphävda lagarna tillämpas alltjämt såvitt avser 2001 och tidigare års taxeringar samt vid senare taxeringar i fråga om skattskyldiga som taxeras för beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet till den del detta leder till lägre skatt.

Ytterligare bestämmelser om att äldre bestämmelser skall tillämpas finns i 2–4 kap.

I 5 kap. finns särskilda bestämmelser om hur de upphävda lagarna i vissa fall skall tillämpas. Lag (2000:79).

4 § Om någon bestämmelse i de upphävda lagarna har tillämpats och den motsvaras av en bestämmelse i inkomstskattelagen (1999:1229), skall bestämmelsen i inkomstskattelagen anses ha tillämpats.

5 § Om det i lag eller annan författning finns en hänvisning till en bestämmelse i någon av de upphävda lagarna som motsvaras av en bestämmelse i inkomstskattelagen (1999:1229) eller denna lag, skall hänvisningen i stället avse den nya bestämmelsen.

6 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229).

2 kap. Övergångsbestämmelser om personförsäkringar

Personförsäkringar meddelade före år 1951

1 § I fråga om personförsäkringar meddelade före år 1951 tillämpas de bestämmelser om försäkringstagares beskattning som gällde före ikraftträdandet den 1 januari 1951 av lagen (1950:308) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370) med följande undantag:

1. Avdrag skall inte göras för premier för sådana försäkringar som avses i punkt 5 av anvisningarna till 28 § i den upphävda kommunalskattelagen i dess lydelse före ikraftträdandet (s.k. ledareförsäkringar). Belopp som utfaller på grund av sådan försäkring skall tas upp som intäkt bara till den del det enligt försäkringsteknisk beräkning motsvarar de premier som betalats före år 1951.

2. Sådant avdrag från livränta på grund av pupillförsäkring som avses i 32 § 2 mom. första stycket a i den upphävda kommunalskattelagen i dess lydelse före år 1951 skall inte göras, om livräntan utbetalas på grund av dödsfall som inträffat efter år 1950.

3. Avdrag skall inte göras enligt 46 § 2 mom. första stycket 3 i den upphävda kommunalskattelagen i dess lydelse före ikraftträdandet.

Förmånstagarförordnanden före år 1959

2 § I fråga om belopp som uppburits på grund av ett förmånstagarförordnande som gjorts före år 1959 tillämpas de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet den 27 maj 1959 av lagen (1959:171) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370) och lagen (1959:172) om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, om det visas att förordnandet inte kunnat återkallas efter år 1958.

Personförsäkringar meddelade före år 1960

3 § Om en försäkring som meddelats före den 1 juli 1960 var att anse som en pensionsförsäkring enligt de bestämmelser som gällde före den 31 mars 1960 av lagen (1960:43) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370), skall den anses som en sådan försäkring även efter den 30 mars 1960. Om en försäkring som meddelats före den 31 mars 1960 var att anse som en kapitalförsäkring enligt dessa bestämmelser, skall den anses som en sådan försäkring även efter den 30 mars 1960.

Försäkringsfall före år 1962

4 § I fråga om livräntebelopp på grund av försäkringsfall som inträffat före år 1962 tillämpas de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet den 1 januari 1962 av lagen (1961:42) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370).

Försäkringsfall före år 1963

5 § I fråga om försäkringsfall som inträffat före år 1963 tillämpas de bestämmelser i punkt 1 av anvisningarna till 31 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) som gällde före ikraftträdandet den 9 april 1963 av lagen (1963:50) om ändring i nämnda lag.

Försäkringar meddelade utomlands före år 1969

6 § Försäkring som meddelats före år 1969 i en försäkringsrörelse som bedrevs utomlands och som enligt de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet den 1 januari 1970 av lagen (1969:754) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370) var att anse som en pensionsförsäkring skall även efter ikraftträdandet anses som en pensionsförsäkring om hela premien för försäkringen i enlighet med försäkringsavtalet i dess lydelse den 31 december 1968 betalats senast den dagen.

Skulle premie enligt avtalets lydelse den 31 december 1968 betalas även efter utgången av år 1968 anses försäkringen den 1 januari 1969 ha delats upp på en pensionsförsäkring och en kapitalförsäkring. Som pensionsförsäkring anses sådan del av försäkringen som motsvarar premie som i enlighet med försäkringsavtalet i dess lydelse den 31 december 1968 hade betalats eller skulle ha betalats före år 1969.

Överlåtelse av pensionsförsäkringar före år 1973

7 § I fråga om överlåtelse av pensionsförsäkringar före år 01973 tillämpas de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet den 16 juni 1973 av lagen (1973:374) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370) och lagen (1973:375) om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt.

Oåterkalleliga förmånstagarförordnanden före den 9 november 1973

8 § I fråga om belopp som uppburits på grund av ett oåterkalleligt förmånstagarförordnande som gjorts före den 9 november 1973 tillämpas de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet den 1 januari 1974 av lagen (1973:1113) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370) och lagen (1973:1114) om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt.

Överlåtelse av pensionsförsäkring mellan makar före år 1974

9 § Den som genom överlåtelse från sin make förvärvat äganderätten till en pensionsförsäkring före år 1974 och vid taxering åren 1971–1973 gjort avdrag helt eller till övervägande del för de premier som betalats under åren 1970–1972 anses som ägare till försäkringen utan hinder av bestämmelserna i 53 § 4 mom. andra stycket i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) och 6 § 4 mom. andra

stycket i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, i de båda lagrummens lydelse enligt lagen (1973:374) om ändring i kommunalskattelagen och lagen (1973:375) om ändring i lagen om statlig inkomstskatt.

Om den som förvärvat en försäkring enligt första stycket återförde denna till den tidigare innehavaren under år 1976, skall detta ha skatterättslig verkan.

Pensionsförsäkringar på ansökan före den 21 januari 1975

10 § I fråga om pensionsförsäkringar som meddelats på grund av ansökan som kom in till försäkringsgivarens huvudkontor före den 21 januari 1975 skall det högsta belopp för avdrag som gäller enligt 59 kap. 5 och 6 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) anses uppgå till minst 25 000 kronor.

Pensionsförsäkringar på ansökan före år 1976

11 § I fråga om pensionsförsäkringar som meddelats i överensstämmelse med ansökan som kom in till försäkringsgivarens huvudkontor före år 1976 tillämpas punkt 1 av anvisningarna till 31 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1976 av lagen (1975:1347) om ändring i nämnda lag.

Överenskommelse som medför ökad premieförpliktelse totalt sett eller tidigareläggning av premiebetalning, skall vid tillämpning av denna paragraf anses som ett nytt försäkringsavtal.

12 § Om försäkringsavtalet för pensionsförsäkring som avses i 11 § ändras eller förmånstagare sätts in efter år 1976 i strid mot punkt 1 av anvisningarna till 31 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse enligt lagen (1975:1347) om ändring i nämnda lag, skall den mot försäkringen svarande premiereserven och övriga tillgodohavanden vid tidpunkten för ändringen anses som belopp som på grund av försäkringen utbetalats under det beskattningsår då ändringen sker.

Vad som sägs i första stycket tillämpas inte om försäkringstagaren utan kännedom om bestämmelserna satt in förmånstagare men återkallar förmånstagarförordnandet utan dröjsmål sedan han underrättats om påföljden av förordnandet.

13 § Överläts pensionsförsäkring som avses i 11 § efter den 31 december 1976 i strid mot bestämmelserna i punkt 1 femtonde stycket av anvisningarna till 31 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse enligt lagen (1975:1347) om ändring i nämnda lag, skall den mot försäkringen svarande premiereserven och övriga tillgodohavanden vid tidpunkten för överlåtelsen anses som belopp som på grund av försäkringen utbetalats under det beskattningsår då överlåtelsen sker. Återbetalning av försäkringstagarens tillgodohavande enligt 13 kap. 4 § äktenskapsbalken skall inte anses strida mot de angivna bestämmelserna.

14 § I fråga om pensionsförsäkringar som avses i 11 § tillämpas 53 § 4 mom. i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) och 6 § 4 mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, i de båda lagrummens lydelse före ikraft-

trädandet den 1 januari 1976 av lagen (1975:1347) om ändring i kommunalskattelagen och lagen (1975:1350) om ändring i lagen om statlig inkomstskatt.

15 § Vid uppdelning av försäkring som avses i 11 § enligt punkt 1 tionde stycket av anvisningarna till 31 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1976 av lagen (1975:1347) om ändring i nämnda lag gäller andra stycket i fråga om

1. försäkringar som avses i 1 § första stycket c i den upphävda kungörelsen (1947:981) angående anordnandet av den frivilliga statliga pensionsförsäkringen (pensionsstyrelsens frivilliga försäkring), dock ej försäkringar på grund av avgift som betalats före år 1951, och

2. livränteförsäkringar som meddelats av Ränte- och kapitalförsäkringsanstalten i Stockholm, Ränte- och kapitalförsäkringsanstalten i Göteborg, Skånska livränte- och kapitalförsäkringsanstalten samt Skaraborgs läns ränte- och kapitalförsäkringsanstalt, för vilka utfästelse om försäkringsbeloppets storlek inte har lämnats och som dessutom är förenade med villkoret att betalda premier – utan ränta – skall betalas tillbaka om den försäkrade dör innan livräntan börjat utbetalas, dock ej försäkringar på grund av premie som betalats före år 1952.

Försäkringen skall anses som en kapitalförsäkring till den del den avser återbetalning av premier eller avgifter vid dödsfall och i övrigt som en pensionsförsäkring. Inbetalade premier eller avgifter skall anses betalda till 10 procent för kapitalförsäkringen och till 90 procent för pensionsförsäkringen.

Utländska försäkringar som meddelats före år 1976

16 § Om Riksskatteverket enligt punkt 3 av övergångsbestämmelserna till lagen (1969:754) om ändring i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) har förklarat att en försäkring som meddelats i en försäkringsrörelse som bedrevs utomlands skall anses som en pensionsförsäkring, tillämpas 10–14 §§ i fråga om försäkringen.

Livräntor fastställda före år 1976

17 § I fråga om livräntor som betalas ut på grund av personskada och inte avser ersättning för förlorat underhåll och som fastställts före år 1976 finns bestämmelser i 4 kap. 13 §.

Sjuk- eller olycksfallsförsäkringar tagna i samband med tjänst före år 1988

18 § Avdrag medges i inkomstslaget tjänst för avgifter som en arbetstagare betalat för sjuk- eller olycksfallsförsäkring som tagits i samband med tjänst före år 1988. En sjuk- eller olycksfallsförsäkring som tagits före år 1988 anses tagen i samband med tjänst under förutsättning att det enligt anställningsavtalet fanns en skyldighet för arbetstagaren att ha en sådan försäkring eller – om sådan skyldighet inte fanns – att premierna för försäkringen skulle betalas av arbetsgivaren eller av denne och

arbetstagaren samt att anmälan gjordes till försäkringsanstalten om att försäkringen hade tagits i samband med tjänst.

Gruppsjukförsäkringsfall före år 1991

19 § I fråga om ersättning på grund av gruppsjukförsäkring tillämpas, om försäkringsfallet inträffade före år 1991, den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1990 av lagen (1990:650) om ändring i nämnda lag.

Överlåtelse av pensionsförsäkringar genom bodelning före år 1994

20 § I fråga om pensionsförsäkring som överlåtits före år 1994 genom bodelning under äktenskapet utan att mål om äktenskapsskillnad pågått tillämpas punkt 6 första stycket av anvisningarna till 46 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1994 av lagen (1993:938) om ändring i nämnda lag i dess lydelse enligt lagen (1993:1542) om ändring i sistnämnda lag.

Utländska försäkringar som tecknats före år 1997

21 § En försäkring som tecknats före år 1997 i en försäkringsrörelse som bedrevs utomlands anses som en pensionsförsäkring, om den på den skattskyldiges begäran med stöd av ikraftträdandebestämmelserna till lagen (1996:1240) om ändring i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) ansetts som pensionsförsäkring. En försäkring anses också som pensionsförsäkring, om en skattemyndighet eller Riksskatteverket enligt punkt 1 sjuttonde stycket av anvisningarna till 31 § i den upphävda kommunalskattelagen i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1997 av lagen (1996:1240) om ändring i nämnda lag har lämnat en förklaring om detta. I fråga om andra personförsäkringar som tecknats före år 1997 i en försäkringsrörelse som bedrevs utomlands tillämpas vad som gällde enligt den upphävda kommunalskattelagen i den nyss angivna lydelsen, om inte den skattskyldige begär att nya bestämmelser skall tillämpas.

3 kap. Övriga övergångsbestämmelser som inte är samlade i kapitelordning

Förvärv från vissa upplösta aktiebolag

1 § Om ett aktiebolag, vars aktiekapital inte uppgick till 50 000 kronor, upplöstes genom likvidation under åren 1975–1981 eller genom avregistrering enligt punkt 4 eller 5 av övergångsbestämmelserna till lagen (1973:303) om ändring i lagen (1944:705) om aktiebolag och om den upphävda lagen (1974:990) om den skattemässiga behandlingen med anledning av övergång från aktiebolag till annan företagsform, m.m. har tillämpats på upplösningen, skall den som övertog tillgångar

vid upplösningen anses ha inträtt i aktiebolagets skattemässiga situation i fråga om tillgångarna.

2 § Om ett aktiebolag, vars aktiekapital inte uppgick till 100 000 kronor, upplöstes genom avregistrering enligt punkt 5 eller 6 av övergångsbestämmelserna till lagen (1994:802) om ändring i aktiebolagslagen (1975:1385) och om verksamheten togs över på ett sådant sätt att lagen (1996:761) om inkomstskatteregler m.m. med anledning av ändrade bestämmelser om aktiekapitalets storlek är tillämplig, gäller följande.

Övertagaren skall ta upp de inkomster och göra de avdrag som aktiebolaget skulle ha tagit upp eller dragit av.

Om byggnader, markanläggningar eller inventarier togs över, skall övertagaren anses ha inträtt i aktiebolagets skattemässiga situation i fråga om värdeminskningsavdrag och liknande avdrag. Detsamma gäller patent och andra sådana rättigheter som räknas upp i 18 kap. 1 § andra stycket 1 inkomstskattelagen (1999:1229) även om de inte förvärvats från någon annan.

Det finns ytterligare bestämmelser som gäller efter sådana övertaganden för tillgångar som är kapitaltillgångar hos övertagaren

- i fråga om skattemässig kontinuitet i 4 kap. 71 §,
- i fråga om anskaffningsutgiften på fastigheter och bostadsrätter i 4 kap. 74 §, och
- i fråga om den justerade anskaffningsutgiften på andelar i handelsbolag i 4 kap. 91 §.

Övertagande av bankrörelse före den 1 juli 1987

3 § I fråga om övertagande av bankrörelse före den 1 juli 1987 finns bestämmelser i 4 kap. 57 §.

Likvidationer och fusioner före år 1991

4 § Har likvidation eller fusion föranlett utskiftning före år 1991 tillämpas i fråga om aktieägarna vad som gällde enligt den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) och den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt före ikraftträdandet den 1 januari 1991 av lagen (1990:1421) om ändring i kommunalskattelagen och lagen (1990:1422) om ändring i lagen om statlig inkomstskatt.

Utländskt övertagande av bankrörelse

5 § Om ett utländskt bankföretag enligt 5 § i den upphävda lagen (1992:702) om inkomstskatteregler med anledning av vissa omstruktureringar inom den finansiella sektorn, m.m. har övertagit hela den rörelse som bedrevs av ett svenskt bankaktiebolag som hade bildats före den 1 augusti 1990 och som ägdes direkt eller genom förmedling av ett helägt dotterbolag, tillämpas 2 § 4 mom. andra–fjärde, sjunde, åttonde och elfte styckena i den upphävda lagen (1947:576) om statlig

inkomstskatt i deras lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1999 av lagen (1998:1606) om ändring i nämnda lag och 12 § i den upphävda lagen (1993:1539) om avdrag för underskott av näringsverksamhet.

Mervärdesskatt

6 § I fråga om skatt och ränta enligt den upphävda lagen (1968:430) om mervärdesskatt tillämpas de bestämmelser i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) som gällde före ikraftträdandet den 1 juli 1994 av lagen (1994:201) om ändring i nämnda lag.

Direktavdrag för byggnader och markanläggningar

7 § Har direktavdrag gjorts för utgifter för anskaffning eller förbättring av byggnader eller markanläggningar enligt den upphävda lagen (1994:1850) om direktavdrag för byggnader m.m. skall de utgifter som direktavdraget avser räknas in i anskaffningsutgiften utom vid beräkning av värdeminskningsavdrag. Direktavdraget skall anses som värdeminskningsavdrag.

Vinstdelningsskatt

8 § Debiterad skatt enligt den upphävda lagen (1983:1086) om vinstdelningsskatt skall dras av. Om skatten sätts ned, skall motsvarande del av avdraget återföras. Efter fusion och då ett försäkringsbolag övertar ett annat försäkringsbolags hela försäkringsbestånd tillämpas 2 § 4 mom. åttonde stycket i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1990 av lagen (1990:651) om ändring i nämnda lag.

En begränsat skattskyldig juridisk person är skattskyldig för återfört avdrag för vinstdelningsskatt.

Tillgångar förvärvade genom skattefri utdelning

Utdelning före år 1986

9 § I fråga om tillgångar som förvärvats genom skattefri utdelning beslutad före år 1986 gäller att tillgångarna anses anskaffade mot en ersättning motsvarande marknadsvärdet då utdelningen kunde disponeras.

Utdelning före år 1999

10 § Om bestämmelsen om skattefri utdelning i 2 § 4 mom. sista stycket i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse innan momentet ändrades genom lagen (1998:1606) om ändring i nämnda lag eller i tidigare lydelse har tillämpats på tillgångar som har förvärvats genom skattefri utdelning, tillämpas de bestämmelser som gällde före ändringen alltjämt i fråga om anskaffningsutgift m.m.

Redovisningslagstiftning för räkenskapsår som har påbörjats före år 2001

11 § Hänvisningarna till bokföringslagen (1999:1078) i inkomstskattelagen (1999:1229) skall i fråga om den som är skyldig att föra räkenskaper enligt den upphävda bokföringslagen (1975:125) eller den upphävda jordbruksbokföringslagen (1979:141) i stället avse motsvarande bestämmelser i de nämnda upphävda lagarna.

4 kap. Övergångsbestämmelser som är samlade i kapitelordning

Till 6 kap.

Utländska bolag

1 § Bestämmelserna i 6 kap. 9 § inkomstskattelagen (1999:1229) tillämpas när det gäller Albanien från och med den 1 januari året efter det att skatteavtalet mellan Sverige och Albanien träder i kraft.

Till 7 kap.

Förening som fått bestå som registrerad

2 § Det förhållandet att en ekonomisk förening med stöd av 14 § lagen (1987:668) om införande av lagen (1987:669) om ekonomiska föreningar fått bestå som registrerad förening hindrar inte att föreningen vid tillämpning av inkomstskattelagen (1999:1229) behandlas som en ideell förening.

Till 8 kap.

Ränta på skatter, tullar och avgifter

3 § Räntor på återbetalade skatter, tullar och avgifter enligt den upphävda uppbördslagen (1953:272), den upphävda lagen (1958:295) om sjömansskatt, den upphävda lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar, den upphävda lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, den upphävda tullagen (1987:1065) samt mervärdesskattelagen (1994:200) är skattefria.

4 § I fråga om ersättning som betalas ut på grund av försäkring som avses i 5 kap. 2 § lagen (1991:981) om värdepappersrörelse och som avser skada som inträffat före den 1 maj 1999 tillämpas 19 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före den 1 maj 1999.

Till 9 kap.

Ränta som är undantagen från beskattning

5 § I fråga om inkomst som utgörs av ränta på utlånade medel och som är undantagen från beskattning på grund av skatteavtal tillämpas – om lånet har beviljats före den 1 juli 1986 – 74 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) och 22 § i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i deras lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1986 av lagen (1986:465) om ändring i kommunalskattelagen och lagen (1986:466) om ändring i lagen om statlig inkomstskatt.

Avgifter avseende studiemedel

6 § Avgifter enligt 8 kap. den upphävda studiestödslagen (1973:349) i dess lydelse före den 1 januari 1989 får inte dras av. Lag (2001:360).

Ränta på skatt m.m. för tid före år 1993

7 § Bestämmelserna i 9 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229) om avdragsförbud för ränta på skatter, tullar och avgifter tillämpas inte på ränta som belöper sig på tid före år 1993.

Ränta på skatter, tullar och avgifter

8 § Räntor på skatter, tullar och avgifter enligt den upphävda uppbördslagen (1953:272), den upphävda lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, den upphävda tullagen (1987:1065) eller mervärdesskattelagen (1994:200) får inte dras av till den del de belöper sig på tid efter år 1992.

Arbetsgivaransvar

9 § Avdrag får inte göras för belopp som en arbetsgivare är skyldig att betala enligt 75 § i den upphävda uppbördslagen (1953:272).

Till 10 kap.

Rätt att förvärva värdepapper i framtiden på förmånliga villkor

10 § I fråga om en sådan rätt att i framtiden få förvärva värdepapper som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) och som hade kunnat utnyttjas före den 1 juli 1998 tillämpas bestämmelserna i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i deras lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1998 av lagen (1998:337) om ändring i nämnda lag.

Till 11 kap.

Ersättningar på grund av arbetsgivares självrisk enligt 1916 års lag om olycksfall i arbete

11 § I fråga om ersättning vid sjukdom eller olycksfall i arbete från arbetsgivare på grund av att denne stått självrisk enligt den upphävda lagen (1916:235) om försäkring för olycksfall i arbete tillämpas de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet den 1 januari 1955 av lagen (1954:204) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370).

Ersättningar vid sjukdom och olycksfall enligt lagstiftningen före år 1955

12 § I fråga om sådana livräntor enligt lag eller annan författning på grund av sjukdom eller olycksfall i arbete eller under militärtjänstgöring som fastställts enligt de bestämmelser som gällde före den 1 januari 1955 tillämpas de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet den 1 juni 1955 av lagen (1955:245) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370).

Livräntor fastställda före år 1976 eller på grund av skada före juli 1977

13 § I fråga om livräntor som utbetalas på grund av personskada och inte avser ersättning för förlorat underhåll och som fastställts före år 1976 gäller vad som sägs i andra och tredje styckena. I fråga om livräntor enligt den upphävda lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring eller motsvarande ersättning som utbetalas enligt annan författning eller på grund av regeringens förordnande och som bestäms av eller utbetalas från Försäkringskassan gäller vad som sägs i andra och tredje styckena även beträffande livränta som har fastställts senare på grund av skadefall som har inträffat före den 1 juli 1977.

Vid tillämpning av 11 kap. 37 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall hälften av det livräntebelopp som hänför sig till ett beskattningsår, till den del detta inte överstiger ett basbelopp, anses avse ersättning för annat än förlorad inkomst av skattepliktig natur (skattefri del av livräntan). Om den skattskyldige under beskattningsåret fått flera sådana livräntor, skall för totalbeloppet på motsvarande sätt beräknas en skattefri del som skall hänföras till de olika livräntorna i förhållande till deras storlek.

Om en sådan livränta helt eller delvis byts ut mot ett engångsbelopp, skall vid tillämpningen av 11 kap. 39 § inkomstskattelagen så stor del av engångsbeloppet anses utgöra ersättning för annat än förlorad inkomst av skattepliktig natur som motsvarar förhållandet mellan den skattefria delen av det livräntebelopp som hänför sig till året för utbytet och hela detta livräntebelopp, beräknat som om livräntan utbetalats hela året på oförändrade villkor. Lag (2004:791).

*Lag (2004:791) har trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången vid **2006 års taxering**. Ändringen av 4 kap. 13 § första stycket innebar att ordet "Riksförsäkringsverket" ersattes med ordet "Försäkringskassan".*

508 *Ikraftträdande av inkomstskattelagen*

Skadestånd fastställda före år 1977

14 § I fråga om periodisk utbetalning av skadestånd som har fastställts före år 1977 tillämpas punkt 5 av anvisningarna till 46 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före ikraftträdandet den 2 mars 1977 av lagen (1977:41) om ändring i nämnda lag.

Avgångsbidrag när anställningen upphört före år 1991

15 § I fråga om avgångsbidrag tillämpas, om anställningen upphörde före år 1991, 32 § 1 mom. tredje stycket och punkt 11 av anvisningarna till 32 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i deras lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1990 av lagen (1990:650) om ändring i nämnda lag.

Marie Curie-stipendier beviljade före år 1998

16 § Bestämmelsen i 11 kap. 46 § inkomstskattelagen (1999:1229) tillämpas inte i fråga om stipendier som har beviljats före år 1998 och vars storlek bestämts med utgångspunkt i att de inte skall tas upp.

Till 12 kap.

Egenavgifter

17 § I fråga om personer födda 1937 eller tidigare ska hänvisningarna i 12 kap. 36 § inkomstskattelagen (1999:1229) till 59 kap. 14 och 20 §§ respektive 59 kap. 14 § 4 socialförsäkringsbalken i stället avse 11 kap. 3 § respektive 11 kap. 3 § första stycket i lagen (1962:381) om allmän försäkring i deras lydelse före ikraftträdandet av lagen (1998:677) om ändring i nämnda lag. Lag (2010:1278).

Till 14 kap.

Juridisk persons underskott i kommanditbolag

18 § Vid tillämpning av 14 kap. 14 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall för juridiska personer inte beaktas underskott som har dragits av ett beskattningsår som påbörjats före år 1989.

Lån med uppskjuten ränta

19 § Avdrag för ränta på lån ur statens lånefond för lån med uppskjuten ränta skall göras det beskattningsår då räntan betalas.

Till 16 kap.

Egenavgifter

20 § I fråga om personer födda 1937 eller tidigare ska hänvisningen i 16 kap. 30 § inkomstskattelagen (1999:1229) till 59 kap. 8–13, 23 och 25 §§ socialförsäkringsbalken i stället avse 11 kap. 2 § första stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring i dess lydelse före ikraftträdandet av lagen (1998:677) om ändring i nämnda lag. Lag (2010:1278).

Allmännyttiga bostadsföretag

21 § I fråga om ett sådant bostadsföretag som avses i 2 § 7 mom. fjärde stycket i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1994 av lagen (1993:670) om ändring i nämnda lag gäller följande. Om ett sådant företag i sin balansräkning för det sista beskattningsår för vilket taxering skedde enligt de äldre bestämmelserna redovisade en särskild tillgångspost enligt lagen (1972:175) med vissa bestämmelser om bokföring av bostadslån m.m., skall företaget göra avdrag med tre procent om året av tillgångspostens belopp.

Till 17 kap.

Aktier som förvärvats genom vissa utdelningar före år 1999

22 § Bestämmelserna i 17 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall också tillämpas när aktier har delats ut före år 1999 genom sådan utdelning som avses i 3 § 7 mom. fjärde stycket i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1999 av lagen (1998:1671) om ändring i nämnda lag.

Vissa aktier och andelar

23 § Det finns särskilda bestämmelser om

- aktier som erhållits genom skifte av föreningsbank i 81 §,
- aktier som skiftats ut från löntagarfond i 82 §, och
- andelar som har erhållits vid ombildning av landshypoteksorganisationen i 84 §.

Vad som sägs om anskaffningsutgift i dessa bestämmelser, skall när det gäller lagertillgångar i stället avse anskaffningsvärde.

Till 18 kap.

Anslutningsavgifter och anläggningsbidrag före mars 1991

24 § I fråga om utgifter för anslutningsavgifter och anläggningsbidrag som avses i 18 kap. 1 § inkomstskattelagen (1999:1229) och som uppkommit före den 1 juli 1990 men under ett beskattningsår för vilket taxering skedde år 1991 tillämpas bestämmelserna i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i deras lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1990 av lagen (1990:650) om ändring i nämnda lag.

För stora avskrivningar före taxeringsåret 1991

25 § I fråga om sådan avskrivning för överskjutande belopp som avses i 18 kap. 19 § inkomstskattelagen (1999:1229) gäller att avdrag medges först sedan taxeringen i fråga blivit slutligt avgjord, om det överskjutande beloppet hänför sig till 1990 eller tidigare års taxering.

Till 19 kap.

Värmepannor, hissmaskineri o.d. anskaffade före mars 1991

26 § I fråga om värmepannor, hissmaskinerier och jämförlig maskinell utrustning som har anskaffats före den 1 juli 1990 men under ett beskattningsår för vilket taxering skedde år 1991 tillämpas bestämmelserna om avdrag för värdeminskning i punkt 2 b av anvisningarna till 25 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1990 av lagen (1990:650) om ändring i nämnda lag. Om utrustningen byts ut och den skattskyldige på grund av detta har rätt till avdrag för reparation av byggnad, medges dock inte avdrag för utrantering. I sådant fall skall ett belopp motsvarande vad som återstår oavskrivet av anskaffningsvärdet för utrustningen läggas till anskaffningsvärdet för byggnaden till den del beloppet överstiger vad som inflyter genom avyttring av material eller dylikt i samband med utbytet.

Nyttjanderättshavares förbättringar före mars 1991

27 § I fråga om utgifter som avses i 19 kap. 26 eller 27 § inkomstskattelagen (1999:1229) och som en arrendator eller annan nyttjanderättshavare haft före den 1 juli 1990 men under ett beskattningsår för vilket taxering skedde år 1991 tillämpas bestämmelserna i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i deras lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1990 av lagen (1990:650) om ändring i nämnda lag.

Reparation och underhåll med statligt stöd beslutat före år 1992

28 § I fråga om avdrag för reparation och underhåll i samband med statliga lån och bidrag tillämpas punkt 4 andra–fjärde styckena av anvisningarna till 23 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i deras lydelse före ikraftträdandet den

1 januari 1992 av lagen (1991:1832) om ändring i nämnda lag, om det ursprungliga beslutet fattats före år 1992.

Till 20 kap.

Utvinning av naturtillgång påbörjad före april 1981

29 § Har utvinning av naturtillgång påbörjats före den 1 april 1981 tillämpas i stället för bestämmelserna i 20 kap. 20–28 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) vad som gällde enligt den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) före ikraftträdandet den 1 april 1981 av lagen (1981:256) om ändring i nämnda lag. Detta gäller dock inte om den skattskyldige vid 1982 års taxering eller – om han då inte gjorde avdrag för substansminskning avseende fyndigheten – vid den första taxering därefter då han gjorde sådant avdrag begärde att bestämmelserna i sin lydelse efter ikraftträdandet skulle tillämpas. I sådana fall skall beräkningen göras som om en nytvinning hade påbörjats vid ingången av det beskattningsår då avdrag första gången gjordes enligt de nya bestämmelserna. Om tillstånd enligt lag har getts för utvinning vid skilda tillfällen och för skilda områden, skall tidpunkten för utvinningens början bestämmas särskilt för varje område.

Diken och skogsvägar färdiga före mars 1983

30 § I fråga om avdrag för diken och skogsvägar som har färdigställts under ett beskattningsår för vilket taxering har skett senast år 1983 tillämpas vad som gällde enligt den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) före ikraftträdandet den 1 juli 1982 av lagen (1982:323) om ändring i nämnda lag.

Markanläggningar anskaffade före mars 1991

31 § I fråga om markanläggning som har anskaffats före den 1 juli 1990 men under ett beskattningsår för vilket taxering skedde år 1991 tillämpas bestämmelserna i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i deras lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1990 av lagen (1990:650) om ändring i nämnda lag.

Till 21 kap.

Äldre skogsinnehav

32 § I fråga om skog som fanns på fastigheten vid ingången av det beskattningsår för vilket taxering skedde år 1981 eller, om taxering inte skedde då, år 1982, (övergångstillfället) skall anskaffningsvärdet och avdragsutrymmet bestämmas med utgångspunkt i skogens ingångsvärde enligt vad som gällde enligt den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före ikraftträdandet den 23 juli 1979 av lagen (1979:500) om ändring i nämnda lag.

512 *Ikraftträdande av inkomstskattelagen*

Som anskaffningsvärde anses ingångsvärdet vid övergångstillfället till den del sistnämnda värde grundade sig på ersättning vid köp, byte eller liknande förvärv efter år 1951 och i fråga om annat förvärv på taxeringsvärdet för år 1952 eller senare år. Anskaffningsvärdet eller del av detta får inte beräknas med stöd av bestämmelserna i punkt 7 andra stycket sista meningen av anvisningarna till 22 § i den upphävda kommunalskattelagen i dess lydelse före ikraftträdandet den 23 juli 1979 av lagen (1979:500) om ändring i nämnda lag (20-årsregeln).

Vid beräkning av det återstående avdragsutrymmet beaktas avdrag som den skattskyldige vid 1952 eller senare års taxering har gjort för minskning av skogens ingångsvärde o.d. Är enligt punkt 7 andra stycket av anvisningarna till 22 § i den upphävda kommunalskattelagen i dess lydelse före ikraftträdandet den 23 juli 1979 av lagen (1979:500) om ändring i nämnda lag makes eller skyldemans förvärv avgörande för beräkningen av ingångsvärdet, skall avdrag som förvärvaren, eller i förekommande fall senare ägare, har gjort anses som avdrag som den skattskyldige själv har gjort. Avdragsutrymmet skall dock inte tas upp till lägre belopp än 50 procent av anskaffningsvärdet eller, i fråga om juridisk person som avses i punkt 7 femte stycket av anvisningarna till 22 § i den upphävda kommunalskattelagen i dess lydelse efter ikraftträdandet den 23 juli 1979 av lagen (1979:500) om ändring i nämnda lag, 25 procent av anskaffningsvärdet. Kan den skattskyldige göra sannolikt att belopp, varmed avdrag har gjorts, hänför sig till en fastighet för vilken något anskaffningsvärde inte skall beräknas enligt denna paragraf, skall hänsyn inte tas till beloppet vid tillämpning av detta stycke.

Förvärv av skogsfastighet under år 1981

33 § Vid tillämpning av bestämmelserna om skogsavdrag i 21 kap. 4–19 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) skall en skattskyldig, om han begär det, anses ha förvärvat en fastighet genom köp, byte eller på liknande sätt om

1. fastigheten förvärvades under år 1981,
2. fastigheten då var taxerad som jordbruksfastighet,
3. överlåtelsen var betecknad som köp, byte eller liknande, och
4. den avtalade ersättningen inte understeg fastighetens taxeringsvärde för år 1980.

Om den överlåtna fastigheten utgjorde en del av en taxeringsenhet vid 1980 års fastighetstaxering, skall den del av taxeringsvärdet som belöpte sig på fastigheten anses som dess taxeringsvärde vid tillämpning av första stycket 4.

Till 25 kap.

Koncerninterna andelsavyttringar före år 1999

34 § Om andelar har avyttrats till ett företag inom samma koncern före den 21 januari 1998 och bestämmelserna i 2 § 4 mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt eller i motsvarande äldre bestämmelser i 35 § 3 mom. i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) innan lagen ändrades genom lag

(1984:1060) om ändring i nämnda lag har tillämpats på avyttringen, skall bestämmelserna i deras lydelse vid avyttringen tillämpas i fråga om det övertagande företaget, om det inte framgår något annat av 35 §.

35 § Om andelar har avyttrats till ett svenskt aktiebolag inom samma koncern under tiden den 1 januari 1997–den 20 januari 1998 mot ersättning i form av nyemitterade aktier i det köpande företaget och bestämmelserna i 2 § 4 mom. tionde stycket i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse före ikraftträdandet den 30 december 1998 av lagen (1998:1605) om ändring i nämnda lag har tillämpats på avyttringen, gäller följande. Vid avyttring av en aktie som erhållits i ersättning skall kapitalvinsten eller kapitalförlusten beräknas med utgångspunkt i det säljande företagens anskaffningsutgift för de avyttrade andelarna. En förutsättning är dock att det köpande företaget vid tidpunkten för denna avyttring fortfarande äger de avyttrade andelarna. Det köpande företagens anskaffningsutgift för de avyttrade andelarna skall justeras till marknadsvärdet vid tidpunkten för förvärvet.

Vad som sägs i första stycket om beräkning av kapitalvinst när det säljande företaget avyttrar en aktie som erhållits som ersättning gäller också om det köpande företaget överlåtit de avyttrade andelarna vidare mot en ersättning som understiger marknadsvärdet för andelarna vid tidpunkten för vidareöverlåtelsen. I sådant fall skall anskaffningsutgiften för de avyttrade andelarna hos det företag som då innehar dessa justeras till marknadsvärdet vid tidpunkten för det ursprungligen köpande företagens förvärv, om detta värde är högre än anskaffningsutgiften för andelarna hos det företag som då innehar dessa.

36 § Om andelar har avyttrats till ett företag inom samma koncern under tiden den 21 januari–den 31 december 1998 och uppskov har medgetts med beskattningen av vinsten enligt 2 § 4 mom. tionde stycket första meningen i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1999 av lagen (1998:1606) om ändring i nämnda lag, skall vinsten tas upp enligt bestämmelserna i 25 kap. 17–27 §§ inkomstskattelagen (1999:1229).

Det avyttrade företaget går upp i ett koncernföretag genom fusion under tiden 1 januari–19 mars 1999

37 § Om det avyttrade företaget gått upp i ett annat företag genom fusion som genomförts under tiden den 1 januari–den 19 mars 1999 tillämpas – i stället för bestämmelserna i 25 kap. 24 och 25 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) – bestämmelserna i 14 och 15 §§ i den upphävda lagen (1998:1602) om uppskov med beskattningen vid andelsöverlåtelser inom koncerner i lagrummens lydelse före ikraftträdandet den 5 juli 1999 av lagen (1999:646) om ändring i nämnda lag.

Avyttringar med kapitalförlust till närstående företag före år 1999

38 § Om tillgångar har avyttrats med kapitalförlust till ett närstående företag före år 1999 och bestämmelserna som fanns om sådana avyttringar i 2 § 4 mom. nionde

stycket i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt innan momentet ändrades genom lag (1998:1606) om ändring i nämnda lag har tillämpats på avyttringen, skall bestämmelserna i deras lydelse vid avyttringen tillämpas i fråga om det övertagande företaget.

Till 27 kap.

Fastigheter förvärvade före mars 1983

39 § I fråga om fastigheter som förvärvats före det beskattningsår för vilket taxering skedde år 1984 och som inte är privatbostadsfastigheter gäller – om inte annat följer av 40 § – i stället för bestämmelserna i 27 kap. 4, 5 och 18 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) att de är lagertillgångar om de var att anse som sådana vid 1983 års taxering eller, om taxering inte skedde då, vid 1982 års taxering, enligt vad som gällde enligt den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) före ikraftträdandet den 1 juli 1981 av lagen (1981:295) om ändring i nämnda lag.

En- och tvåfamiljsfastigheter förvärvade före år 1983

40 § En en- eller tvåfamiljsfastighet som en fysisk person innehade den 1 januari 1983, som var lagertillgång i rörelse och som den fysiska personen var bosatt på under hela åren 1981 och 1982 är inte lagertillgång om

1. fastigheten inte var nedskrivnen vid utgången av år 1982, eller
2. den fysiska personen tog upp det belopp varmed fastigheten var nedskrivnen vid utgången av år 1982 som intäkt vid 1984 års taxering.

Första stycket gäller inte om fastigheten under år 1981 eller 1982 var föremål för annat byggnadsarbete än normalt underhåll i byggnadsrörelse som bedrevs av den skattskyldige, dennes make eller av ett fåmansföretag där den skattskyldige eller dennes make var företagsledare. Med fåmansföretag avses här fåmansföretag enligt punkt 14 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före ikraftträdandet av lagen (1999:1149) om ändring i nämnda lag.

Andelar i fastighetsförvaltande företag förvärvade före år 1983

41 § I fråga om sådana andelar i fastighetsförvaltande företag som förvärvats före år 1983 tillämpas i stället för bestämmelserna i 27 kap. 6, 7 och 18 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) vad som gällde enligt den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) före ikraftträdandet den 1 juli 1981 av lagen (1981:295) om ändring i nämnda lag.

Lagerfastigheter förvärvade före år 1991

42 § Om en fastighet är lagertillgång i en sådan tomtrörelse, byggnadsrörelse eller handel med fastigheter som har påbörjats före år 1991 och fastigheten har förvärvats innan verksamheten påbörjades, skall fastighetens värde vid tiden för verksamhetens början beräknas enligt bestämmelserna om beräkning av kapitalvinst i punkterna 1 och 2 a av anvisningarna till 36 § i den upphävda kommunalskatte-

lagen (1928:370) i deras lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1990 av lagen (1990:650) om ändring i nämnda lag. Detta värde utgör därefter fastighetens anskaffningsvärde.

Till 28 kap.

Pensionsutfästelser före år 1967

43 § Vid beräkning enligt 44 § av avdrag för avsättning till pensionsstiftelse och för ökning av posten Avsatt till pensioner enligt punkt 2 av anvisningarna till 29 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) och av disponibla pensionsmedel som skall tas upp som intäkt enligt 28 § 1 mom. samma lag, i de båda lagrummens lydelse enligt lagen (1967:546) om ändring i nämnda lag, skall utöver vad som sägs i de nämnda lagrummen följande gälla.

Har utfästelse om pension som inte är förenad med fribrev lämnats före år 1967, skall – vid beräkning av arbetsgivares pensionsreserv enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. och vid beräkning av upplupen del av utfäst pension som tryggas av pensionsstiftelse – hänsyn tas även till sådant utfäst tillägg som föranleds av levnadskostnadernas ökning fram till den tidpunkt beräkningen avser. Vid beräkningen anses pension som börjat utbetalas före den 5 juni 1955 utbetalad på grund av utfästelse.

Pensionsutfästelser före år 1976

44 § I fråga om utfästelse om pension som lämnats skriftligen före år 1976 av arbetsgivaren eller den anställdes tidigare arbetsgivare får arbetsgivaren tillämpa 19 §, 28 § 1 mom., punkt 1 av anvisningarna till 22 §, punkt 6 av anvisningarna till 25 § och punkt 2 av anvisningarna till 29 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i bestämmelsernas lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1976 av lagen (1975:1347) om ändring i nämnda lag i den omfattning som anges i 8 § lagen (1976:1100) om ändring i lagen (1975:1348) om ikraftträdande av lagen (1975:1347) om ändring i kommunalskattelagen.

Till 29 kap.

Näringsbidrag m.m. före mars 1984

45 § I fråga om stöd till näringsidkare för deras näringsverksamhet som lämnats före den 1 juli 1983 men under ett beskattningsår för vilket taxering har skett år 1984, tillämpas vad som gällde enligt den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före ikraftträdandet av lagen (1983:311) om ändring i nämnda lag.

Räntebidrag före år 1992

46 § Vid återbetalning av sådant statligt räntebidrag för bostadsändamål som uppburits före år 1992 tillämpas punkt 4 första stycket av anvisningarna till 23 § den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) och 3 § 4 mom. första stycket den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i deras lydelse före ikraftträdandet av lagen (1991:1832) om ändring i kommunalskattelagen och lagen (1991:1833) om ändring i lagen om statlig inkomstskatt.

Stöd till kreditinstitut

47 § Återbetalas stöd som avses i den upphävda lagen (1993:765) om statligt stöd till banker och andra kreditinstitut skall det återbetalade beloppet dras av.

Bidrag från Stiftelsen Svenska Filminstitutet före år 1994

48 § I fråga om bidrag som betalats ut från Stiftelsen Svenska Filminstitutet före år 1994 tillämpas 3 § i den upphävda lagen (1963:173) om avdrag för avgifter till Stiftelsen Svenska Filminstitutet, m.m. i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1994 av lagen (1993:1552) om ändring i nämnda lag.

Näringsbidrag m.m. från Europeiska gemenskaperna före år 1997

49 § I fråga om stöd från Europeiska gemenskaperna som en näringsidkare mottagit för sin näringsverksamhet före år 1997 tillämpas vad som gällde enligt den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) före ikraftträdandet den 1 januari 1997 av lagen (1996:1399) om ändring i nämnda lag.

Till 30 kap.

Periodiseringsfonder som övertagits av ett aktiebolag

50 § I fråga om periodiseringsfonder som har övertagits av ett aktiebolag före den 17 mars 1998 gäller 6 § den upphävda lagen (1993:1538) om periodiseringsfonder i dess lydelse före ikraftträdandet av lagen (1998:643) om ändring i nämnda lag.

Reservfond hos landshypoteksinstitutionen

51 § Vid beräkning enligt 30 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229) av högsta avdrag för avsättning till periodiseringsfond skall överskottet av näringsverksamheten minskas med belopp som återförs enligt 2 § i den upphävda lagen (1994:760) om inkomstskatteregler vid ombildning av landshypoteksinstitutionen.

Äldre övertaganden av periodiseringsfond

52 § Har periodiseringsfonder övertagits enligt 5 § i den upphävda lagen (1992:702) om inkomstskatteregler med anledning av vissa omstruktureringar inom den finansiella sektorn, m.m. anses den som övertar fonden själv ha gjort avsätt-

ningarna och avdragen för avsättningarna vid de taxeringar som avdragen faktiskt hänför sig till.

Till 33 kap.

Återfört avdrag för avsättning till skatteutjämningsreserv

53 § Vid beräkning av det för räntefördelning justerade resultatet enligt 33 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall resultatet minskas med avdrag för avsättning till skatteutjämningsreserv som återförs enligt den upphävda lagen (1993:1540) om återföring av skatteutjämningsreserv.

Till 33 och 34 kap.

Fastighetsförvärv före år 1996

54 § Bestämmelserna i 33 kap. 15–17 §§ och 34 kap. 8–10 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) tillämpas inte, om fastigheten förvärvats före år 1996.

Till 37 kap.

Fusioner mellan ekonomiska föreningar före mars 1956

55 § I fråga om fusioner mellan ekonomiska föreningar som genomförts före den 1 mars 1956 tillämpas vad som gällde enligt den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) före ikraftträdandet den 5 april 1957 av lagen (1957:72) om ändring i nämnda lag.

Fusioner mellan jordbrukskassor enligt äldre lag

56 § I fråga om fusioner enligt 87 § 1 mom. i den upphävda lagen (1956:216) om jordbrukskasserörelsen tillämpas 2 § 4 mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse efter ikraftträdandet den 1 juli 1987 av lagen (1987:657) om ändring i nämnda lag.

Fusioner mellan sparbanker enligt äldre lag och övertagande av bankrörelse före juli 1987

57 § I fråga om fusioner enligt 78 § i den upphävda lagen (1955:416) om sparbanker och i de fall då ett bankaktiebolag före den 1 juli 1987 övertagit ett annat bankaktiebolags hela bankrörelse, tillämpas 2 § 4 mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1987 av lagen (1987:657) om ändring i nämnda lag.

Fusioner mellan ekonomiska föreningar enligt äldre lag

58 § I fråga om fusioner enligt 96 § i den upphävda lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar tillämpas vad som gällde enligt 2 § 4 mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt före ikraftträdandet den 1 januari 1988 av lagen (1987:1149) om ändring i nämnda lag.

Internationella fusioner och fissioner under åren 1995–1998

59 § I fråga om sådana internationella fusioner och fissioner som avses i den upphävda lagen (1994:1854) om inkomstbeskattningen vid gränsöverskridande omstruktureringar inom EG och som har genomförts under åren 1995–1998, tillämpas den upphävda lagen.

Fusioner före år 1999

60 § I fråga om fusioner som har genomförts före år 1999 – i andra fall än sådana som avses i 55–59 §§ – tillämpas de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet av den upphävda lagen (1998:1603) om beskattningen vid fusioner, fissioner och verksamhetsöverlåtelser.

Till 38 kap.

Internationella verksamhetsöverlåtelser under åren 1995–1998

61 § I fråga om sådana internationella verksamhetsöverlåtelser som avses i den upphävda lagen (1994:1854) om inkomstbeskattningen vid gränsöverskridande omstruktureringar inom EG och som har genomförts under åren 1995–1998, tillämpas den upphävda lagen.

Till 39 kap.

Reserv hos skadeförsäkringsföretag före år 1983

62 § I fråga om sådan reserv hos skadeförsäkringsföretag som avses i 17 § lagen (1982:728) om införande av försäkringsrörelselagen (1982:713) tillämpas bestämmelserna om säkerhetsfond i punkt 2 av anvisningarna till 30 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1983 av lagen (1982:1087) om ändring i sistnämnda lag.

Försäkringstekniska avsättningar för egen räkning före år 2002

63 § För att avgöra vad som avses med försäkringstekniska avsättningar för egen räkning tillämpas för försäkringsbolag som tillämpar punkten 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (1999:600) om ändring i försäkringsrörelselagen (1982:713) bestämmelserna i 2 § 6 mom. sjunde stycket i den upphävda lagen

(1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 2000 av lagen (1999:1128) om ändring i nämnda lag.

Anskaffningsutgift för delägarätter som innehas av investmentföretag

64 § Bestämmelsen i 39 kap. 19 § inkomstskattelagen (1999:1229) om anskaffningsutgift för delägarätter som innehas av investmentföretag vid karaktärsbyte gäller inte om karaktärsbytet skedde före år 1999.

Till 41 och 42 kap.

Räntekompensation åren 1991–1993

65 § Har förvärvare av skuldebrev eller av andel i värdepappersfond som avses i 48 kap. 22 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) under åren 1991–1993 lämnat överlåtaren kompensation för upplupen men inte förfallen avkastning, tillämpas 3 § 6 mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1994 av lagen (1993:1543) om ändring i nämnda lag.

Till 42 kap.

Räntebidrag före år 1992

66 § Bestämmelser om återbetalning av räntebidrag som uppburits före år 1992 finns i 46 §.

Till 43 kap.

Marknadsnotering före år 1997

67 § [67 § har upphört att gälla genom lag (2005:1134) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och som tillämpas första gången vid **2007 års taxering**. T.o.m. den 31 december 2005 hade 4 kap. 67 § följande lydelse.]

67 § Bestämmelserna i 43 kap. 9 § inkomstskattelagen (1999:1229) gäller inte, om ett företag har marknadsnoterats före år 1997. I stället gäller att 43 kap. 1–8 §§ inkomstskattelagen, utom 2 § första stycket 1, tillämpas på utdelning och kapitalvinst på kvalificerade andelar, dock längst till och med år 2006.

Till 44 kap.

Periodisk ersättning på grund av avyttring före den 1 juli 1984

68 § I fråga om periodisk ersättning på grund av avyttringar före den 1 juli 1984 tillämpas vad som gällde enligt den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) före ikraftträdandet den 1 juli 1984 av lagen (1984:498) om ändring i nämnda lag.

Avyttringar före år 1991 som ej beskattats senast år 1991

69 § Om en tillgång har avyttrats före år 1991 och vinst på grund av avyttringen skulle tas upp som intäkt enligt 35 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1990 av lagen (1990:650) om ändring i nämnda lag men beskattning på grund av bestämmelserna i 41 § den förstnämnda lagen i den angivna lydelsen inte skedde senast vid 1991 års taxering, gäller följande. Vinsten på grund av avyttringen skall tas upp som intäkt det första beskattningsår då någon del av ersättningen kan disponeras. Om ersättningens storlek är beroende av viss framtida händelse och intäktens totala belopp därför inte kan fastställas då, skall tillkommande belopp beaktas det beskattningsår då beloppet kan disponeras.

Tillkommande ersättningar vid avyttringar före år 1991

70 § Om beskattning på grund av en avyttring skedde vid 1991 eller tidigare års taxering men en viss del av ersättningen inte kunde beaktas då, skall tillkommande ersättning beaktas när den kan disponeras. Beräkningen av kapitalvinst eller kapitalförlust skall då göras enligt de regler som tillämpades när den första delen av ersättningen togs upp till beskattning med undantag av 35 § 3 mom. andra stycket i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1990 av lagen (1990:650) om ändring i nämnda lag. Bestämmelserna i 57 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) tillämpas inte i de fall som avses i denna paragraf.

Förvärv från vissa upplösta aktiebolag

71 § Om kapitaltillgångar togs över i samband med ett sådant övertagande av verksamheten i ett bolag som avses i 3 kap. 2 § och uttagsbeskattning inte skedde vid övertagandet, skall övertagaren anses ha inträtt i aktiebolagets skattemässiga situation i fråga om anskaffningsutgift och annat som påverkar kapitalvinstberäkningen.

Till 45 kap.

Fastighetsförvärv från närstående m.fl. före år 1968

72 § Har en fastighet förvärvats genom köp, byte eller på liknande sätt före år 1968 och har lagfart på förvärvet sökts efter den 8 november 1967, skall fastigheten vid

beräkningen av kapitalvinst eller kapitalförlust anses förvärvad genom det köp, byte eller liknande förvärv som skett närmast innan dess från någon annan än en sådan person som nämns nedan om

- den skattskyldige förvärvade fastigheten från föräldrar, far- eller morföräldrar, make, avkomling eller avkomlings make eller från aktiebolag, handelsbolag eller ekonomisk förening, som den skattskyldige ensam eller tillsammans med sådana personer, direkt eller indirekt, på grund av det samlade innehavet av andelar hade ett bestämmande inflytande i, eller

- fastigheten genom förvärvet övergick på aktiebolag, handelsbolag eller ekonomisk förening, som säljaren ensam eller tillsammans med nämnda personer, direkt eller indirekt, hade ett sådant inflytande i, eller på dödsbo, som säljaren eller sådan person var delägare i.

Med lagfartsansökan likställs annan ansökan hos en myndighet om en viss åtgärd med åberopande av fängeshandlingen.

Reparation och underhåll vid statligt stöd

73 § Bestämmelserna i 45 kap. 14 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) om utgifter för reparation och underhåll i samband med statligt räntebidrag tillämpas också i fråga om utgifter för reparation och underhåll med statligt stöd som inte kunnat dras av på grund av motsvarande äldre bestämmelser.

Till 45 och 46 kap.

Förvärv från vissa upplösta aktiebolag

74 § Om en näringsfastighet eller näringsbostadsrätt togs över i samband med ett sådant övertagande av verksamheten i ett bolag som avses i 3 kap. 2 § och ändrade karaktär till privatbostadsfastighet respektive privatbostadsrätt vid övertagandet, skall bestämmelserna i andra–fjärde styckena tillämpas för att bestämma anskaffningsutgiften hos övertagaren. De skall dock tillämpas bara om marknadsvärdet vid övertagandet översteg bolagets omkostnadsbelopp i fråga om kapitaltillgångar eller bokförda värde i fråga om lagertillgångar.

Var fastigheten eller bostadsrätten en kapitaltillgång hos aktiebolaget, skall anskaffningsutgiften minskas med 0,8 gånger skillnaden mellan marknadsvärdet och omkostnadsbeloppet.

Var fastigheten eller bostadsrätten en lagertillgång hos aktiebolaget, är anskaffningsutgiften det bokförda värdet i aktiebolaget minskat med 2,307 gånger skillnaden mellan marknadsvärdet och det bokförda värdet.

Om annat inte visas, skall marknadsvärdet vid övergången i fråga om fastigheter anses ha varit 133 procent av taxeringsvärdet och i fråga om bostadsrätter 150 procent av bostadsrättens andel av privatbostadsföretagets behållna förmögenhet, beräknad med utgångspunkt i taxeringsvärdet för år 1994 och med

hänsyn till privatbostadsföretagets övriga tillgångar och skulder enligt bokslut för det räkenskapsår som avslutades närmast före ingången av år 1994.

Till 46 kap.

Bostadsrätter förvärvade från närstående år 1983

75 § Avyttras en bostadsrätt som den skattskyldige har förvärvat under år 1983 från en närstående person genom köp, byte eller på liknande sätt, skall kapitalvinst eller kapitalförlust beräknas som om han hade förvärvat bostadsrätten genom närmast föregående förvärv av nämnda slag som har skett från någon annan än en närstående person under år 1983 eller som har skett före år 1983.

Första stycket tillämpas inte om det visas

1. att det uppkom en skattepliktig kapitalvinst för den närstående personen på grund av överlåtelsen till den skattskyldige, eller

2. att den närstående personens bosättning i lägenheten upphörde eller den skattskyldige bosatte sig i lägenheten i nära anslutning till nämnda överlåtelse.

Som närstående personer räknas vid tillämpning av denna paragraf den skattskyldiges make, barn och föräldrar.

Till 48 kap.

Ej marknadsnoterade värdepapper förvärvade före den 2 april 1971

76 § För sådana andelar i aktiebolag, ekonomiska föreningar och svenska värdepappersfonder som förvärvats före den 2 april 1971 och som inte är marknadsnoterade får anskaffningsutgiften vid beräkningen av kapitalvinst eller kapitalförlust bestämmas till tre fjärdedelar av det värde till vilket andelen skulle tas upp vid taxeringen till statlig förmögenhetsskatt år 1976 eller, i fråga om aktie som var noterad på börs eller föremål för liknande notering den 31 december 1975 och andelar i värdepappersfonder, till två tredjedelar av detta värde.

Vissa andelsförsäljningar och återköp under åren 1973 och 1974

77 § Om skattepliktig kapitalvinst uppkom vid avyttring av andelar under år 1973 enligt 35 § 3 mom. nionde stycket i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse efter ikraftträdandet den 26 december 1973 av lagen (1973:1057) om ändring i nämnda lag men vinsten enligt övergångsbestämmelserna till den sistnämnda lagen undantogs från skatteplikt på grund av att återköp skedde senast den 30 september 1974 till samma köpeskilling och på i övrigt oförändrade villkor, skall beskattningen vid senare avyttring av andelarna ske som om den tidigare avyttringen och återköpet inte hade ägt rum.

Konvertibla skuldebrev förvärvade före den 2 juli 1980

78 § För konvertibla skuldebrev som förvärvats före den 2 juli 1980 får anskaffningsutgiften vid beräkningen av kapitalvinst och kapitalförlust bestämmas till marknadsvärdet den 1 juli 1985.

Andelar i aktiesparfonder förvärvade före april 1984

79 § Om en andel i en sådan aktiesparfond som avses i den upphävda lagen (1978:423) om skattelättnader för vissa sparformer har förvärvats genom insättningar före år 1984, skall, om den skattskyldige begär det, som anskaffningsutgift vid beräkningen av kapitalvinst eller kapitalförlust anses

- andelens marknadsvärde vid utgången av det femte kalenderåret efter det år för vilket sparskattereduktion medgavs, eller
- värdet på andelen vid utgången av det år för vilket sparskattereduktion medgavs ökat med avkastningen under de därpå följande fem åren.

Om andelen förvärvades under första kvartalet 1984, skall, om den skattskyldige begär det, som anskaffningsutgift vid beräkningen av kapitalvinst eller kapitalförlust anses

- andelens marknadsvärde vid utgången av år 1988, eller
- värdet på andelen vid utgången av mars 1984 ökat med avkastningen till och med år 1988.

Optionsskuldebrev förvärvade före den 1 juli 1985

80 § I fråga om kapitalförlust vid avyttring av ett skuldebrev utgivet i förening med optionsrätt utan att optionsrätten avyttras tillämpas – om beslut om utgivning av skuldebrevet fattats av bolagsstämma eller bolagets styrelse efter den 5 december 1984 och skuldebrevet förvärvats före den 1 juli 1985 – punkt 4 fjärde stycket av anvisningarna till 36 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1985 av lagen (1985:307) om ändring i nämnda lag.

Aktier förvärvade år 1993 genom skifte av föreningsbank

81 § För aktier som erhållits genom skifte av den centrala föreningsbankens tillgångar enligt 11 kap. 10 § i den upphävda föreningsbankslagen (1987:620) skall som anskaffningsutgift anses anskaffningsutgiften för andelarna i den centrala föreningsbanken.

Aktier som skiftats ut från löntagarfond

82 § För aktier som erhållits från Delegationen för utskiftning av vissa medel ur förutvarande löntagarfonderna skall anskaffningsutgiften anses vara noll. Detsamma gäller aktier som erhållits genom sådan överföring som avses i den upphävda lagen (1992:1091) om inkomstskatteregler vid utskiftning av aktier i vissa fall.

Fusioner mellan ekonomiska föreningar före år 1993

83 § I fråga om fusioner mellan ekonomiska föreningar som skett före år 1993 tillämpas i stället för bestämmelserna i 48 kap. 10 § inkomstskattelagen (1999:1229) vad som gällde om anskaffningsutgift för andelar i den övertagande föreningen före ikraftträdandet den 1 januari 1993 av lagen (1992:1344) om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt.

Andelar förvärvade vid landshypoteksinstitutionens ombildning 1994/1995

84 § För andelar som låntagare erhållit till följd av ombildning enligt den upphävda lagen (1994:758) om ombildning av landshypoteksinstitutionen i den ekonomiska förening som avses i 2 § samma lag, skall anskaffningsutgiften anses vara noll.

Aktier som erhållits genom utdelning i vissa fall före år 1999

85 § Bestämmelserna i 48 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall tillämpas också när aktier har delats ut före år 1999 genom sådan utdelning som avses i 3 § 7 mom. fjärde stycket i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1999 av lagen (1998:1606) om ändring i nämnda lag.

Till 49 kap.

Internationella andelsbyten under åren 1995–1998

86 § I fråga om sådana internationella andelsbyten som avses i den upphävda lagen (1994:1854) om inkomstbeskattningen vid gränsöverskridande omstruktureringar inom EG och som har skett under åren 1995–1998, tillämpas den upphävda lagen och bestämmelsen i 6 § 1 mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1999 av lagen (1998:1606) om ändring i sistnämnda lag.

Om det av bestämmelsen i första stycket följer att vid en avyttring av en andel ett belopp som avser realisationsvinst på grund av avyttring av andelar i det förvärvande bolaget vid ett internationellt andelsbyte skall tas upp, gäller följande. Beloppet skall inte tas upp som intäkt vid en avyttring av andelen om den är näringsbetingad och, om andelen är marknadsnoterad, villkoren i 25 a kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) är uppfyllda. Detta gäller dock inte om den mottagna andelen i det förvärvande bolaget erhållits som ersättning för andelar som var lagertillgångar. Lag (2003:225).

Aktier förvärvade enligt strukturregeln och koncernregeln eller förlustregeln före år 1997

87 § Om nyemitterade aktier har förvärvats före år 1997 vid ett byte av aktier och både 2 § 4 mom. nionde eller tionde stycket och 27 § 4 mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i deras lydelse före ikraftträdandet den 1 januari

1997 av lagen (1996:1227) om ändring i nämnda lag var tillämpliga på avyttringen, gäller följande. Som anskaffningsutgift för aktierna anses marknadsvärdet på de avyttrade aktierna vid nyemissionen ökat med eventuell kontant ersättning vid avyttringen som har tagits upp som intäkt.

Aktier förvärvade enligt strukturegeln före år 1999

88 § Om nyemitterade aktier har förvärvats före år 1999 vid ett sådant byte av aktier på vilket bestämmelserna i 27 § 4 mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt har tillämpats, skall, om inte 87 § är tillämplig, bestämmelserna i deras lydelse vid bytet tillämpas i fråga om anskaffningsutgift för aktierna.

Efterföljande koncernintern andelsavyttring genom fusion under tiden 1 januari–19 mars 1999.

89 § I fråga om mottagna andelar som avyttrats genom en koncernintern andelsavyttring vid en fusion som genomförts under tiden den 1 januari– den 19 mars 1999 tillämpas – i stället för bestämmelserna i 49 kap. 22 § inkomstskattelagen (1999:1229) – bestämmelsen i 19 § i den upphävda lagen (1998:1601) om uppskov med beskattningen vid andelsbyten i dess lydelse före ikraftträdandet den 5 juli 1999 av lagen (1999:645) om ändring i nämnda lag.

Till 50 kap.

Skatteutjämningsreserv i handelsbolag

90 § Vid justering av anskaffningsutgiften för andel i handelsbolag enligt 50 kap. 5 och 6 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) samt enligt 92 och 93 §§, skall anskaffningsutgiften ökas med ett belopp motsvarande den del av en avsättning till skatteutjämningsreserv som enligt den upphävda lagen (1993:1540) om återföring av skatteutjämningsreserv inte skall återföras till beskattning.

Förvärv från vissa upplösta aktiebolag

91 § Om ett handelsbolag har tagit över verksamheten i ett aktiebolag på ett sådant sätt som anges i 3 kap. 2 § och aktierna i aktiebolaget har tillskjutits till handelsbolaget från delägarna, skall vid beräkning av en delägars justerade anskaffningsutgift för andelen i handelsbolaget enligt 50 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) tillskottet bestämmas med utgångspunkt i deläggarens omkostnadsbelopp för de tillskjutna aktierna.

Vissa äldre förvärv

92 § Om en andel i ett handelsbolag har förvärvats före utgången av det räkenskapsår för handelsbolaget som avslutades närmast före den 1 mars år 1988, skall den justerade anskaffningsutgiften beräknas vid utgången av det räkenskapsåret (bokslutsdagen). Beräkningen skall göras med utgångspunkt i andelens anskaff-

ningsutgift och den ökning eller minskning i den skattskyldiges kapitalbehållning i bolaget som hade inträffat fram till bokslutsdagen. Om saldot blir negativt, skall den justerade anskaffningsutgiften på bokslutsdagen anses vara noll. Den justerade anskaffningsutgiften på bokslutsdagen skall sedan läggas till grund för justeringar enligt 50 kap. 5 och 6 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) för tiden därefter.

När kapitalbehållningen på bokslutsdagen bestäms skall lager, pågående arbeten, fordringar och skulder tas upp till de skattemässiga värdena. Om inkomstberäkningen vid beskattningen inte skedde enligt bokföringsmässiga grunder, skall förutbetalda kostnader och intäkter samt upplupna intäkter och kostnader inte räknas med.

Avyttrade handelsbolaget före utgången av år 1989 sådana tillgångar som avses i 93 §, gäller dessutom vad som sägs där.

93 § Om handelsbolaget före utgången av år 1989 har avyttrat tillgångar som har anskaffats före den 19 augusti 1988, om bestämmelserna i 35 § 2–4 mom. i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i deras lydelse före den 1 juli 1990 var tillämpliga på avyttringen och om beskattning på grund av avyttringen av tillgångarna har skett senast vid 1990 års taxering, skall andelens anskaffningsutgift justeras på grundval av det bokföringsmässiga resultatet av avyttringen, även om detta inte följer av 92 §. Från resultatet skall ett belopp som motsvarar den avskrivning eller nedskrivning av tillgången som gjorts i räkenskaperna efter bokslutsdagen dras av.

94 § Om den skattskyldige begär det, skall 92 och 93 §§ inte tillämpas.

Till 51 kap.

Avyttringar av andelar i svenska handelsbolag före den 21 september 1999

95 § I fråga om avyttringar av andelar i svenska handelsbolag före den 21 september 1999 tillämpas vad som gällde enligt 2 § den upphävda lagen (1992:1643) om särskilda regler för beskattning av inkomst från handelsbolag i vissa fall.

Till 53 kap.

Överlåtelser av tillgångar före år 1999

96 § Bestämmelserna i 53 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) gäller inte för överlåtelser av tillgångar före år 1999.

Överlåtelser av tillgångar under tiden 1 januari–19 mars 1999

97 § I fråga om överlåtelser av tillgångar under tiden den 1 januari–den 19 mars 1999 till ett sådant svenskt aktiebolag, en sådan svensk ekonomisk förening eller ett sådant svenskt handelsbolag som en utländsk juridisk person, direkt eller indirekt, äger andelar i gäller bestämmelserna i 53 kap. 3–5 och 10 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) i stället för bestämmelserna i 53 kap. 8 och 11 §§ inkomstskattelagen,

om överlåtaren eller någon närstående till överlåtaren, direkt eller indirekt, äger andelar i den utländska juridiska personen.

Till 55 kap.

Ersättning för skada som inträffat före maj 1999

98 § I fråga om ersättning från försäkring som ett värdepappersbolag tecknat i enlighet med bestämmelsen i 55 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229) tillämpas inte bestämmelserna i 55 kap. 5–10 §§ inkomstskattelagen på sådan ersättning som avser skada som inträffat före maj 1999. Detsamma gäller ersättning som avses i 55 kap. 11 § inkomstskattelagen.

Till 57 kap.

Aktier som förvärvats genom skattefri utdelning före år 1999

99 § Bestämmelsen i 57 kap. 4 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) tillämpas inte på aktier som har förvärvats genom utdelning före år 1999.

Sparat utdelningsutrymme till och med år 1993

100 § Vid beräkning av sparat utdelningsutrymme enligt 57 kap. 10 § inkomstskattelagen (1999:1229) för tiden till och med år 1993 får den skattskyldige tillämpa 3 § 12 mom. fjärde stycket 1 i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 juli 1994 av lagen (1994:778) om ändring i nämnda lag.

Sparat utdelningsutrymme till och med år 1994

101 § Vid beräkning av sparat utdelningsutrymme enligt 57 kap. 10 § inkomstskattelagen (1999:1229) för tiden till och med år 1994 får den skattskyldige tillämpa bestämmelserna i 9 § i den upphävda lagen (1994:775) om beräkning av kapitalunderlaget vid beskattning av ägare i fåmansföretag i dess lydelse före ikraftträdandet den 1 januari 1995 av lagen (1994:1859) om ändring i nämnda lag.

Delavyttring före år 1997

102 § Om den skattskyldige eller någon närstående har avyttrat en del av andelarna i ett företag under beskattningsåret 1996 och någon del av en kapitalvinst togs upp som intäkt av tjänst på grund av bestämmelserna i 3 § 12 mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, skall vid avyttring av återstående andelar i stället för perioden på fem år i 57 kap. 22 § inkomstskattelagen (1999:1229) gälla en period på tio år.

Första stycket tillämpas under beskattningsåret 2006. Lag (2005:1134).

528 Ikraftträdande av inkomstskattelagen

Lag (2005:1134) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 4 kap. 102 § följande lydelse.

102 § Om den skattskyldige eller någon närstående till honom har avyttrat en del av andelarna i ett företag under något av beskattningsåren 1991–1996 och någon del av en kapitalvinst togs upp som intäkt av tjänst på grund av bestämmelserna i 3 § 12 mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, skall vid avyttring av återstående andelar i stället för perioden på fem år i 57 kap. 12 § tredje stycket inkomstskattelagen (1999:1229) gälla en period på tio år.

Första stycket tillämpas under tio beskattningsår efter det senaste år då en kapitalvinst på grund av en avyttring under något av beskattningsåren 1991–1996 togs upp som intäkt av tjänst.

Till 58 kap.

Försäkringsavtalet och försäkringstekniska riktlinjer

103 § Vad som sägs i 58 kap. 18 § inkomstskattelagen (1999:1229) om försäkringsavtalet och försäkringstekniska riktlinjer gäller under åren 2000 och 2001 i stället för försäkringstekniska grunder, när försäkringsgivaren tillämpar punkten 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (1999:1123) om ändring i försäkringsrörelselagen (1982:713).

Till 61 kap.

Äldre ränteförmånliga lån

104 § Vid värdering av ränteförmån som avses i 61 kap. 15 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall i fråga om lån som tagits upp före den 5 december 1986 i stället för statslåneräntan vid lånetillfället användas närmast motsvarande ränta.

Förmånsbil av 1996 års modell

105 § Vid värdering av bilförmån skall nybilspriset för bilar av 1996 års modell justeras med hänsyn till de förändringar av försäljningsskatten som skedde genom lagen (1996:833) om ändring i lagen (1996:537) om ändring i lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon.

Till 62 kap.

Periodiska understöd utfästa före den 9 november 1973

106 § I fråga om periodiska utbetalningar på grund av bindande förpliktelse som uppkommit före den 9 november 1973 tillämpas vad som gällde enligt den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) och den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i deras lydelse före ikraftträdandet av lagen 1973:1113) om ändring i kommunalskattelagen och lagen (1973:1114) om ändring i lagen om statlig inkomstskatt.

Till 63 kap.

Särskilt grundavdrag

107 § Paragrafen upphör att gälla den 1 januari 2003 genom lag (2000:805). I fråga om personer födda 1937 eller tidigare tillämpas i stället för 63 kap. 6–10 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) bestämmelserna i punkt 1 av anvisningarna till 48 § den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i deras lydelse före ikraftträdandet av lagen (1998:682) om ändring i nämnda lag.

5 kap. Bestämmelser om hur de upphävda lagarna i vissa fall skall tillämpas

Förvärv av egna aktier

1 § Vid tillämpningen av punkt 1 a av anvisningarna till 22 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) skall uttagsbeskattning inte ske om ett aktiebolag som avses 7 kap. 3 § första stycket aktiebolagslagen (1975:1385) eller 6 a kap. 3 § första stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) avyttrar egna aktier. Detsamma skall gälla då bolaget överlåter optioner, terminer eller liknande instrument vars underliggande tillgångar består av sådana aktier. Lag (2000:79).

2 § Om en aktieägare överlåter en kvalificerad aktie som avses i 3 § 12 a mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt till aktiebolaget och bolaget därefter överlåter en egen aktie till honom, skall den från bolaget förvärvade aktien anses som kvalificerad aktie hos aktieägaren i det fall den till bolaget överlåtna aktien skulle ha varit kvalificerad om han fortfarande innehaft den. Lag (2000:79).

3 § Utöver vad som anges i 3 § 12 b mom. andra stycket andra meningen i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall vinst som uppkommer vid överlåtelse av en kvalificerad aktie till aktiebolaget av dess egna aktier behandlas som utdelning. Lag (2000:79).

4 § Vid tillämpningen av 24 § 2 mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall avyttring inte anses föreligga när ett aktiebolag som avses i 7 kap. 3 § första stycket aktiebolagslagen (1975:1385) eller 6 a kap. 3 § första stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) överlåter egna aktier. Detsamma gäller då bolaget överlåter optioner, terminer eller liknande instrument vars underliggande tillgångar består av sådana aktier. Lag (2000:79).

5 § Vid tillämpning av bestämmelserna i 24 § 4 mom. tredje stycket i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall skattskyldighet inte föreligga för premie som aktiebolaget erhåller vid utfärdandet av en option vars underliggande tillgång består av det utfärdande aktiebolagets egna aktier. Lag (2000:79).

6 § Om ett aktiebolag som avses i 7 kap. 3 § första stycket aktiebolagslagen (1975:1385) eller 6 a kap. 3 § första stycket försäkringsrörelselagen (1982:713)

avyttrar egna aktier, skall den upphävda lagen (1998:1600) om beskattningen vid överlåtelse till underpris inte anses tillämplig på överlåtelsen. Detsamma skall gälla då bolaget överlåter optioner, terminer eller liknande instrument vars underliggande tillgångar består av sådana aktier. Lag (2000:79).

Överlåtelse till underpris av en fastighet som är lagertillgång

7 § Om en fastighet som är lagertillgång överläts den 7 december 1999 eller senare till underpris enligt bestämmelserna i den upphävda lagen (1998:1600) om beskattningen vid överlåtelse till underpris skall, i stället för vad som sägs i 17 § nämnda lag, värdeminskingsavdrag som har gjorts vid beskattningen men inte i räkenskaperna återföras till beskattning. Motsvarande gäller i fråga om värdeminskingsavdrag som inte har gjorts i räkenskaperna enligt 23 § i den upphävda lagen (1998:1603) om beskattningen vid fusioner, fissioner och verksamhetsöverlåtelser om en sådan fastighet överläts genom en verksamhetsöverlåtelse efter nämnda tidpunkt. Lag (2000:79).

Tillämpning av 3 § 8 mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt

8 § Vid tillämpningen av 3 § 8 mom. tredje stycket i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall med fåmansföretag förstås sådant företag som avses i 3 § 12 a mom. fjärde stycket i den upphävda lagen om statlig inkomstskatt. Lag (2000:79).

Avdrag för kapitalförluster

9 § I stället för vad som sägs i 27 § 5 mom. första och andra styckena i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall följande gälla. Förlust på marknadsnoterad tillgång som avses i 27 § 1 mom. samma lag samt förlust på aktie i svenskt aktiebolag som inte är marknadsnoterad respektive på andel i utländsk juridisk person som inte är marknadsnoterad får dras av mot realisationsvinst på sådana tillgångar. Detta gäller dock inte sådan tillgång som avses i 27 § 6 mom. samma lag. Lag (2000:541).

Avdrag för vissa ändringar

10 § Vid tillämpning av punkt 3 av anvisningarna till 23 § i den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) skall med den bedrivna verksamheten förstås den skattskyldiges näringsverksamhet. Lag (2000:541).

Tillämpning av lagen (1998:1601) om uppskov med beskattningen vid andelsbyten och lagen (1998:1602) om uppskov med beskattningen vid andelsöverlåtelser inom koncerner

11 § Vid tillämpning av 13 § lagen (1998:1602) om uppskov med beskattningen vid andelsöverlåtelse inom koncerner gäller, i stället för vad som står i paragrafens tredje stycket, följande.

En förutsättning för att ett yrkande som avses i paragrafens andra stycke skall medges är att det under beskattningsåret närmast före det beskattningsår då andelarna delas ut inte har uppkommit underskott i förvärvskälla hos det köpande företaget eller hos ett företag till vilket det köpande företaget kan lämna koncernbidrag med avdragsrätt avseende det beskattningsår då utdelningen sker. Lag (2000:541).

12 § Vid tillämpning av 10 § andra stycket den upphävda lagen (1998:1602) om uppskov med beskattningen vid andelsöverlåtelse inom koncerner skall, om den skattskyldige begär det, vad som sägs om fusioner också gälla om det säljande företaget upphör att existera genom en sådan fission som anges i 5 § den upphävda lagen (1998:1603) om beskattningen vid fusioner, fissioner och verksamhetsöverlåtelse. Detta gäller bara om de övertagande företagen omedelbart efter fissionen tillhör samma koncern som det säljande företaget.

Det säljande företags vinst fördelas på de övertagande företagen i förhållande till det kapital som förs över till varje företag.

Vad som sägs om det övertagande företaget vid en fusion gäller vart och ett av de övertagande företagen vid en fission. Lag (2000:1342).

13 § Vid tillämpning av 14 § den upphävda lagen (1998:1602) om uppskov med beskattningen vid andelsöverlåtelse inom koncerner skall, om den skattskyldige begär det, vad som sägs om fusioner också gälla om det avyttrade företaget upphör att existera genom en sådan fission som anges i 5 § den upphävda lagen (1998:1603) om beskattningen vid fusioner, fissioner och verksamhetsöverlåtelse. Detta gäller bara om vart och ett av de övertagande företagen ingår i samma koncern som det säljande företaget. Vad som sägs om det övertagande företaget vid en fusion gäller vart och ett av de övertagande företagen vid en fission.

Kapitalvinsten på de faktiskt avyttrade andelarna fördelas på de övertagande företagen i förhållande till det kapital som förs över till varje företag. Lag (2000:1342).

14 § Om den skattskyldige begär att bestämmelserna i 13 § skall tillämpas, gäller vad som sägs i fråga om turordning i 15 § tredje stycket 2 den upphävda lagen (1998:1602) om uppskov med beskattningen vid andelsöverlåtelse inom koncerner också i fråga om andelar som innehas i ett övertagande företag efter en fission. Lag (2000:1342).

15 § Om den skattskyldige begär att bestämmelserna i 13 § skall tillämpas, gäller vad som sägs i fråga om vinst vid fusion i 19 § andra stycket den upphävda lagen (1998:1601) om uppskov med beskattningen vid andelsbyten också vinst vid fission till den del koncernmoderföretaget är övertagande företag. Lag (2000:1342).

Ersättningar vid utbildning och arbetslöshet

16 § Vid tillämpning av 19 § den upphävda kommunalskattelagen (1928:370) skall till skattepliktig inkomst inte räknas särskilt stöd till deltagare i

1. arbetslivsinriktad rehabilitering,
2. arbetsmarknadsutbildning,
3. annan utbildning inom ramen för ett arbetsmarknadspolitiskt program,
4. arbetspraktik, eller
5. datorteksverksamhet.

Detta gäller även sådant särskilt stöd som lämnas till deltagarens ledsagare eller till elever med funktionshinder vid utbildning i grundskola, gymnasieskola eller motsvarande utbildning.

Till skattepliktig inkomst skall inte heller räknas utvecklingsersättning som betalas ut enligt lagen (2000:625) om arbetsmarknadspolitiska program. Lag (2000:1342).

Utdrag ur fastighetstaxeringslagen (1979:1152)

20 december 1979

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1979/80:40, SkU 17, rskr 121.

AVD. 1. BESTÄMMELSER OM TAXERING AV FASTIGHET

1 kap. Inledande bestämmelser

5 § Som ägare av fastighet ska i fall som avses nedan anses

- a) den som innehar fastighet med fideikommissrätt eller i annat fall utan vederlag besitter fastighet på grund av testamenteriskt förordnande;
- b) den som innehar fastighet med äborätt, tomträtt eller vattenfallsrätt samt den som annars innehar fastighet med ständig eller ärftlig besittningsrätt;
- c) innehavare av skogsområde som blivit av staten upplåtet till kanalbolag eller till kommun eller annan menighet;
- d) innehavare av publikt boställe eller på lön anslagen jord;
- e) juridisk person, som förvaltar samfällighet och som enligt 6 kap. 6 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) är skattskyldig för samfällighetens inkomster; samt
- f) nyttjanderättshavare till täktmark som avses i 2 kap. 4 §, om nyttjanderätten har förvärvats mot engångsvederlag.

Såsom innehavare av publikt boställe eller på lön anslagen jord ska anses den tjänsteinnehavare eller annan som författningsenligt har rätt att nyttja fastigheten eller få dess avkastning.

Ska avkastning utöver husbehovet av skog på fastighet, som avses under b eller d, författningsenligt helt eller delvis tillkomma allmän fond eller inrättning, är denna att anse såsom fastighetens innehavare, såvitt angår fastighetens värde av skogsmark med växande skog och markanläggningar som används eller behövs för skogsbruk. Lag (2009:1407).

6 § Fastighetstaxering skall ske på grundval av fastighets användning och beskaffenhet vid taxeringsårets ingång. Lag (2001:1218).

2 kap. Indelning i byggnader och mark

1 § Byggnader skall indelas i byggnadstyper och mark i ägoslag på sätt som anges i 2–4 §§. Indelning får inte ske på grundval av tillfällig användning.

2 § Byggnader ska indelas i de byggnadstyper som anges i det följande.

Småhus	<p>Byggnad som är inrättad till bostad åt en eller två familjer. Till en sådan byggnad ska höra komplementhus såsom garage, förråd och annan mindre byggnad.</p> <p>Byggnad som är inrättad till bostad åt minst tre och högst tio familjer ska tillhöra byggnadstypen småhus, om byggnaden ligger på fastighet med åkermark, betesmark, produktiv skogsmark eller skogsimpediment.</p> <p>Byggnad som hör till en tredimensionell fastighet eller ett tredimensionellt fastighetsutrymme kan inte utgöra småhus.</p>		
Ägarlägenhet	<p>Byggnad som hör till en tredimensionell fastighet och som är inrättad till bostad åt en enda familj.</p>		
Hyreshus	<p>Byggnad som är inrättad till bostad åt minst tre familjer eller till kontor, butik, hotell, restaurang och liknande. Byggnad med förrådsutrymme, som ligger i anslutning till hyreshus och som behövs för verksamheten, ska utgöra hyreshus.</p> <p>Byggnad som är inrättad till bostad och som hör till en tredimensionell fastighet ska utgöra hyreshus om den är inrättad till bostad åt fler än en enda familj. Byggnad som är inrättad till bostad och som hör till ett tredimensionellt fastighetsutrymme ska utgöra hyreshus.</p> <p>Till hyreshus ska dock inte räknas byggnad som är inrättad till bostad åt minst tre och högst tio familjer, om den ingår i lantbruksenhet.</p>		
Ekonomibygnad	<p>Byggnad som är inrättad för jordbruk eller skogsbruk och som inte är inrättad för bostadsändamål, såsom djurstall, loge, lada, maskinhall, lagerhus, magasin och växthus.</p> <p>Växthus och djurstall som inte har anknytning till jordbruk eller skogsbruk.</p>		
Kraftverksbyggnad	<p>Byggnad som är inrättad för kommersiell produktion av elektrisk starkström. Även byggnad för vattenreglering, för lagring av bränsle och annan byggnad för produktionen utgör kraftverksbyggnad.</p>		
Industribyggnad	<p>Byggnad som är inrättad för industriell verksamhet och som inte utgör kraftverksbyggnad.</p>		
Specialbyggnad	<p>Med specialbyggnad avses</p> <table border="0" style="margin-left: 20px;"> <tr> <td style="vertical-align: top; padding-right: 10px;">Försvarsbyggnad</td> <td> <p>Byggnad som används för försvarsändamål eller ekonomisk försvarsberedskap, om byggnaden inte är en fristående industriell anläggning. Även mässbyggnad ska utgöra försvarsbyggnad.</p> </td> </tr> </table>	Försvarsbyggnad	<p>Byggnad som används för försvarsändamål eller ekonomisk försvarsberedskap, om byggnaden inte är en fristående industriell anläggning. Även mässbyggnad ska utgöra försvarsbyggnad.</p>
Försvarsbyggnad	<p>Byggnad som används för försvarsändamål eller ekonomisk försvarsberedskap, om byggnaden inte är en fristående industriell anläggning. Även mässbyggnad ska utgöra försvarsbyggnad.</p>		

Kommunikationsbyggnad	<p>Garage, hangar, lokstall, terminal, stationsbyggnad, expeditionsbyggnad, vänthall, godsmagasin, reparationsverkstad och liknande, om byggnaden används för allmänna kommunikationsändamål</p> <p>Byggnad som används i Statens järnvägars, Luftfartsverkets, Trafikverkets, Teracom Aktiebolags, Sveriges Radio Aktiebolags, Sveriges Television Aktiebolags och Sveriges Utbildningsradio Aktiebolags verksamhet</p>
Distributionsbyggnad	<p>Byggnad som ingår i överförings eller distributionsnätet för gas, värme, elektricitet eller vatten.</p>
Värmecentral	<p>Byggnad för produktion och distribution av varmvatten för uppvärmning, dock ej sådan anläggning som även är inrättad för produktion av elektrisk starkström för yrkesmässig distribution</p>
Reningsanläggning	<p>Vattenverk, avloppsreningsverk, anläggning för förvaring av radioaktivt avfall, sopstation och liknande samt pumpstation som hör till sådan anläggning. Som reningsanläggning avses inte anläggning där verksamheten i allt väsentligt utgör ett led i en industriell process</p>
Vårdbyggnad	<p>Byggnad som används för sjukvård, missbrukarvård, omsorger om barn och ungdom, kriminalvård, åldringsvård eller omsorger om psykiskt utvecklingsstörda. Annan byggnad än som nu har nämnts ska utgöra vårdbyggnad, om den används som hem åt personer som behöver institutionell vård eller tillsyn</p>
Bad-, sport- och idrottsbyggnad	<p>Byggnad som används för bad, sport, idrott och liknande, om allmänheten har tillträde till anläggningen.</p>
Skolbyggnad	<p>Byggnad som används för undervisning eller forskning vid skola som anordnas av staten skola som anordnas med statsbidrag och skola vars undervisning står under statlig tillsyn. Byggnad som används som elevhem eller skolhem för elever vid sådana skolor</p>

Kulturbyggnad	Byggnad som används för kulturellt ändamål såsom teater, biograf, museum eller liknande
Ecklesiastikbyggnad	Kyrka eller annan byggnad som används för religiös verksamhet. Krematorium och annan byggnad som används för begravningsverksamhet
Allmän byggnad	Byggnad som tillhör staten, kommun eller annan menighet och som används för allmän styrelse, förvaltning, rättsvård, ordning eller säkerhet samt fritidsgård och byggnad med likartad användning. Som allmän byggnad ska inte anses byggnad som används för statens affärsdrivande verksamhet
Övrig byggnad	Byggnad som inte ska utgöra någon av de tidigare nämnda byggnadstyperna.

Lag (2010:97).

Lag (2010:97) har trätt i kraft den 1 april 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års fastighetstaxering. Ändringen av 2 kap. 2 § innebar att "Banverkets" ersattes av "Trafikverkets".

3 § Byggnadstypen skall bestämmas med hänsyn till det ändamål som byggnad till övervägande del är inrättad för och det sätt som byggnad till övervägande del används på.

Byggnad, som kan indelas både som småhus, hyreshus, kraftverksbyggnad, industribyggnad eller övrig byggnad och som specialbyggnad, skall indelas som specialbyggnad.

Byggnad, som kan indelas både som specialbyggnad och ekonomibygnad, skall indelas som ekonomibygnad. Lag (1999:630).

4 § Mark ska indelas i de ägoslag som anges i det följande. Mark som är vattentäckt ska indelas endast om den är täktmark. Indelningen får inte påverkas av förekomsten av byggnad som ska rivras (saneringsbyggnad) eller av byggnad eller byggnader vars sammanlagda taxeringsvärde inte skulle uppgå till 50 000 kronor.

Tomtmark Mark som upptas av småhus, ägarlägenhet, hyreshus, kraftverksbyggnad, industribyggnad, specialbyggnad eller övrig byggnad samt trädgård, parkeringsplats, upplagsplats, kommunikationsutrymme m.m., som ligger i anslutning till sådan byggnad.

Mark till fastighet, som är bebyggd med småhus, hyreshus, kraftverksbyggnad, industribyggnad, specialbyggnad eller övrig byggnad, ska i sin helhet utgöra tomtmark, om fastigheten ligger i ett ägoskifte och har en totalt areal som inte överstiger två hektar. Detta ska dock ej gälla om

fastighetens mark till någon del ska taxeras tillsammans med annan egendom enligt reglerna i 4 kap.

Vad nu har sagts om tomtmark ska också gälla mark till obebyggd fastighet, som har bildats för byggnadsändamål under de senaste två åren. Har fastigheten bildats längre tillbaka i tiden ska marken utgöra tomtmark endast om det är uppenbart att den får bebyggas. I övriga fall ska obebyggd mark anses som tomtmark endast om marken enligt detaljplan utgör kvartersmark för enskilt bebyggande och det inte är uppenbart att bebyggelsen inte ska genomföras. Detsamma gäller om det finns giltigt bygglov eller tillstånd enligt ett förhandsbesked enligt plan och bygglagen (2010:900), avseende sådan byggnad som anges i andra stycket.

Täktmark	Mark för vilken täktillstånd enligt 9 kap. miljöbalken, förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd eller lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet gäller. Med täktillstånd ska jämföras pågående täkt. Byggnad på täktområde för täktens utnyttjande hindrar inte att marken indelas som täktmark.
Åkermark	Mark som används eller lämpligen kan användas till växtodling eller bete och som är lämplig att plöjas.
Betesmark	Mark som används eller lämpligen kan användas till bete och som inte är lämplig att plöjas.
Produktiv skogsmark	Skogsmark som enligt vedertagna bedömningsgrunder kan producera i genomsnitt minst en kubikmeter virke per hektar och år.
Skogligt impediment	Improduktiv skogsmark samt träd- och buskmark. Med improduktiv skogsmark avses skogsmark som inte är produktiv skogsmark. Med skogsmark samt träd- och buskmark avses detsamma som i 2 och 2 a §§ skogsvårdslagen (1979:429).
Övrig mark	Mark som inte ska utgöra någon av de tidigare nämnda ägoslagen. Lag (2010:907).

Lag (2010:907) träder i kraft den 2 maj 2011. Det som sägs om bygglov och tillstånd enligt förhandsbesked i 2 kap. 4 § ska tillämpas också på lov och tillstånd enligt förhandsbesked enligt den upphävda plan- och bygglagen (1987:10). T.o.m. den 1 maj 2011 har 2 kap. 4 § punkten tomtmark tredje stycket följande lydelse.

Vad nu har sagts om tomtmark ska också gälla mark till obebyggd fastighet, som har bildats för byggnadsändamål under de senaste två åren. Har fastigheten bildats längre tillbaka i tiden skall marken utgöra tomtmark endast om det är uppenbart att den får bebyggas. I övriga fall skall

obebyggd mark anses som tomtmark endast om marken enligt detaljplan utgör kvartersmark för enskilt bebyggande och det inte är uppenbart att bebyggelsen inte skall genomföras. Detsamma gäller om det finns giltigt bygglov eller tillstånd enligt ett förhandsbesked enligt plan- och bygglagen (1987:10), avseende sådan byggnad som anges i andra stycket.

3 kap. Skatteplikt

1 § Fastighet är skatte- eller avgiftspliktig, om inte annat anges i 2–4 §§. Lag (2007:1416).

2 § Från skatte- och avgiftsplikt skall undantas specialbyggnad, sådan byggnad under uppförande samt tomtmark och övrig mark som hör till byggnaden. Från skatte- och avgiftsplikt ska också undantas markanläggning som hör till fastigheten.

Från skatte- och avgiftsplikt undantas även nationalparker. Lag (2007:1416).

3 § Från skatte- och avgiftsplikt ska undantas ekonomibygnad, åkermark, betesmark, produktiv skogsmark, skogligt impediment och övrig mark samt markanläggning som hör till fastigheten, om denna till övervägande del används för

1. sådan vård eller omsorgsverksamhet som bedrivs i vårdbyggnad
2. undervisning eller forskning som bedrivs vid sådan skola som nämns vid skolbyggnad. Lag (2009:1407).

Lag (2009:1407) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas, första gången vid 2011 års fastighetstaxering. Ändringen av 3 kap. 3 § första stycket innebär att "skogsmark" ersattes av "produktiv skogsmark" och "skogsimpediment" med "skogligt impediment".

4 § Byggnad samt tomtmark och övrig mark som hör till byggnaden samt markanläggning som hör till fastigheten skall undantas från skatte- och avgiftsplikt om fastigheten ägs av någon av följande institutioner och om den till övervägande del används i deras verksamhet såsom sådana

1. kyrkor samt barmhärtighetsinrättningar som avses i 7 kap. 15 § inkomstskattelagen (1999:1229) samt sådana särskilda rättssubjekt som avses i 10 § första stycket lagen (1998:1592) om införande av lagen (1998:1591) om Svenska kyrkan

2. stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund som uppfyller kraven i 7 kap. 3 § första stycket respektive i 7 kap. 7 § första stycket inkomstskattelagen

3. akademier, Nobelstiftelsen, stiftelsen Dag Hammarskjölds Minnesfond, Apotekarsocietetens stiftelse för främjande av farmacins utveckling m.m., stiftelsen Sveriges sjömanshus

4. sådana studentkårer, nationer och samarbetsorgan som avses i 7 kap. 16 § inkomstskattelagen och

5. utländska staters beskickningar.

Skatte- och avgiftsfriheten skall endast avse egendom, som enligt 4 kap. 5 § utgör annan typ av taxeringsenhet än lantbruksenhet. Lag (2009:767).

Lag (2009:767) har trätt i kraft den 1 juli 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års fastighetstaxering. T.o.m. den 30 juni 2010 har 3 kap. 4 § 4 följande lydelse.

4. sådana sammanslutningar av studerande vid svenska universitet och högskolor som de studerande enligt lag eller annan författning är skyldiga att vara medlemmar i samt samarbetsorgan för sådana sammanslutningar med ändamål att sköta de uppgifter som sammanslutningarna enligt författningen ansvarar för och

4 kap. Taxeringsenhet och beskattningsnatur

1 § Taxeringsenhet är vad som skall taxeras för sig. Fastighet skall utgöra taxeringsenhet, om inte annat föreskrivs.

2 § Har skilda delar av en fastighet olika ägare skall fastigheten uppdelas i taxeringsenheter enligt ägarförhållandena.

3 § För bildande av taxeringsenheter skall fastigheter och fastighetsdelar med samma ägare inom samma kommun föras samman. Den sammanförda egendomen skall utgöra en taxeringsenhet, om inte annat sägs i 4–9 §§.

4 § Taxeringsenhet skall omfatta antingen skatte- och avgiftspliktig eller skattefri egendom. Lag (2007:1416).

Taxeringsenhet

5 § Taxeringsenhet skall omfatta byggnadstyper och ägoslag enligt en av följande kombinationer, om inte annat sägs i andra och tredje styckena, och ha en av följande beteckningar för typ av taxeringsenhet

1. småhus och tomtmark för sådan byggnad (småhusenhet)
2. ägarlägenhet och tomtmark för sådan byggnad (ägarläghetsenhet)
3. hyreshus och tomtmark för sådan byggnad (hyreshusenhet)
4. industribyggnad, övrig byggnad, tomtmark för sådana byggnader, vattenverk på annans grund samt sådan fiskefastighet som avses i 10 § lagen (1970:995) om införande av nya jordabalken (industrienhet)
5. täktmark samt industribyggnad och övrig byggnad på sådan mark (industrienhet)
6. specialbyggnad och tomtmark för sådan byggnad (specialenhet)
7. ekonomibygnad, åkermark, betesmark, produktiv skogsmark och skogligt impediment (lantbruksenhet)
8. kraftverksbyggnad, tomtmark till kraftverksbyggnad och fallrätt samt taxeringsenhet vars värde till övervägande del utgörs av rätt till andels- eller ersättningskraft (elproduktionsenhet).

Småhus och tomtmark för sådan byggnad som ligger på fastighet med åkermark, betesmark, skogsmark eller skogsimpediment, skall ingå i den lantbruksenhet som omfattar marken.

Saneringsbyggnad och övrig mark kan ingå i samtliga taxeringsenheter under punkterna 1–7 i första stycket. Övrig mark skall i regel ingå i lantbruksenhet. I annat fall skall övrig mark taxeras tillsammans med den tomtmark eller täktmark som ligger närmast. Har övrig mark stor omfattning och saknar den samband med annan mark, som har samma ägare, skall den dock bilda en taxerings-

enhet. Taxeringsenhet, som består av endast övrig mark, betecknas industrienhet, om den ligger till övervägande del inom tätort och lantbruksenhet, om den ligger till övervägande del utanför sådan ort. Lag (2009:1407).

Lag (2009:1407) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas, första gången vid 2011 års fastighetstaxering. Ändringen av 4 kap. 5 § innebar att "skogsmark" ersattes av "produktiv skogsmark" och "skogsimpediment" med "skogligt impediment".

6 § I småhusenhet, hyreshusenhet, specialenhet och industrienhet skall endast ingå egendom som ligger samlad och som utgör en ekonomisk enhet.

Växthus och djurstall som inte har anknytning till jordbruk eller skogsbruk skall bilda en lantbruksenhet. Lag (1994:1909).

7 § Består täktmark av skilda markområden skall varje sådant område utgöra en taxeringsenhet. Omfattas områden av samma täktplan enligt miljöbalken eller motsvarande äldre bestämmelser skall de dock utgöra en taxeringsenhet. Lag (1998:815).

8 § Taxeringsenhet skall omfatta ekonomibyggnad, åkermark, betesmark, produktiv skogsmark, skogligt impediment eller övrig mark som ingår i en brukningsenhet. Lag (2009:1407).

Lag (2009:1407) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas, första gången vid 2011 års fastighetstaxering. Ändringen av 4 kap. 8 § innebar att "skogsmark" ersattes av "produktiv skogsmark" och "skogsimpediment" med "skogligt impediment".

9 § Fastighet, som tillhör staten och som förvaltas av skilda myndigheter, får uppdelas i taxeringsenheter efter de olika myndigheternas förvaltningsområden.

10 § Marksamfällighet eller anläggningssamfällighet skall utgöra en taxeringsenhet, om den förvaltas av juridisk person. Detta gäller dock inte om fastigheterna, som har del i samfälligheten, uteslutande eller så gott som uteslutande är småhusfastigheter. Detta gäller inte heller samfällighet, som avser enskild väg eller dike eller som har ett ringa ekonomiskt värde.

I en elproduktionsenhet får inte kraftverksbyggnad, mark eller markanläggning ingå som tillhör mer än ett av följande slag av kraftverk: vattenkraftverk, kärnkraftverk, kraftvärmeverk, kondenskraftverk, gasturbin eller vindkraftverk.

Regleringsanläggning huvudsakligen avsedd för vattenkraftsändamål skall inte utgöra en taxeringsenhet utan beaktas vid taxeringen av de vattenkraftverk som har nytta av anläggningen. Lag (1999:630).

Lag (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift

18 december 2007

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2007/08:27, bet. 2007/08:SkU10, rskr. 2007/08:90

Avgiftsplikt

1 § Fastighetsavgift ska, i den utsträckning som framgår av 3 och 3 a §§, betalas för sådana fastigheter som vid fastighetstaxeringen betecknas som småhusenhet, ägarlägenhetsenhet, hyreshusenhet eller lantbruksenhet om det på lantbruksenheten finns vad som vid fastighetstaxeringen betecknas som småhus eller tomtmark för småhus. Avgift ska inte betalas för fastighet som året före taxeringsåret inte varit avgiftspliktig enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152). Lag (2009:1410).

Lag (2009:1410) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 1 § följande lydelse.

1 § Fastighetsavgift ska, i den utsträckning som framgår av 3 §, betalas för sådana fastigheter som vid fastighetstaxeringen betecknas som småhusenhet, ägarlägenhetsenhet, hyreshusenhet eller lantbruksenhet om det på lantbruksenheten finns vad som vid fastighetstaxeringen betecknas som småhus. Avgift ska inte betalas för fastighet som året före taxeringsåret inte varit avgiftspliktig enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152). Lag (2009:108).

1 § även ändrad genom lag (2009:108) som har trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Ändringen av 1 § innebar att "ägarlägenhetsenhet" infördes.

Avgiftsskyldighet

2 § Fastighetsavgift ska betalas för kalenderåret av den som vid ingången av kalenderåret är ägare till fastigheten eller enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) ska anses som ägare.

Avgiftens storlek

3 § Fastighetsavgiften per kalenderår är för år 2008

a) för sådan del av småhusenhet som avser småhus som är uppfört samt värderingsenhet för tillhörande tomtmark inom samma taxeringsenhet 6 000 kronor per sådant småhus, dock högst 0,75 procent av byggnadsvärdet och markvärdet,

b) för småhus på lantbruksenhet som är uppfört samt värderingsenhet för tillhörande tomtmark inom samma taxeringsenhet 6 000 kronor per sådant småhus, dock högst 0,75 procent av bostadsbyggnadsvärdet och tomtmarksvärdet,

c) för sådan del av hyreshusenhet som avser värderingsenhet för bostäder som är uppförda samt värderingsenhet för tillhörande tomtmark inom samma

taxeringsenhet 1 200 kronor per bostadslägenhet, dock högst 0,4 procent av taxeringsvärdet för dessa värderingsenheter.

d) för värderingsenhet för ägarlägenhet som är uppförd samt värderingsenhet för tillhörande tomtmark inom samma taxeringsenhet 6 000 kronor per sådan värderingsenhet för ägarlägenhet, dock högst 0,75 procent av taxeringsvärdet för dessa värderingsenheter.

För år 2009 och senare kalenderår uppgår fastighetsavgiften per småhus, fastighetsavgiften per bostadslägenhet och fastighetsavgiften per värderingsenhet för ägarlägenhet till fastighetsavgiften för år 2008 ökad eller minskad med ett belopp motsvarande inkomstbasbeloppets förändring mellan år 2008 och det aktuella kalenderåret uttryckt i procent med två decimaler. Avgiften uttrycks i hela krontal så att öretal faller bort.

Med inkomstbasbelopp avses inkomstbasbeloppet enligt 58 kap. 26 och 27 §§ socialförsäkringsbalken. Lag (2010:1298).

3 a § Fastighetsavgiften per kalenderår är för småhus som är uppfört och till vilket det hör tomtmark som inte ingår i samma taxeringsenhet hälften av avgiften per småhus enligt 3 §, dock högst 0,75 procent av taxeringsvärdet för byggnaden.

Fastighetsavgiften per kalenderår är för värderingsenhet för tomtmark som hör till småhus som är uppfört och som inte ingår i samma taxeringsenhet hälften av avgiften per småhus enligt 3 §, dock högst 0,75 procent av taxeringsvärdet för tomtmarken. Lag (2009:1410).

Lag (2009:1410) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

4 § Med bostadslägenhet avses i 3 § första stycket c en sådan lägenhet som är avsedd att helt eller till en inte oväsentlig del användas som bostad.

5 § Om det på en värderingsenhet för tomtmark finns en eller flera värderingsenheter för småhus som är uppförda och en eller flera värderingsenheter för småhus som är under uppförande, ska vid tillämpningen av 3 § tomtmarken anses höra till det eller de småhus som är uppförda. Lag (2009:1410).

Lag (2009:1410) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. Ändringen av 5 § innebar att "värderingsenheter för småhus" ersattes av "småhus".

6 § Om det beräknade värdeåret för en sådan byggnad på en fastighet som innehåller bostäder är året före det fastighetstaxeringsår som föregått inkomsttaxeringsåret, tas ingen fastighetsavgift ut för byggnaden och tillhörande tomtmark för det fastighetstaxeringsåret och de fyra följande kalenderåren och halv fastighetsavgift för de därpå följande fem kalenderåren. Detsamma gäller färdigställd eller ombyggd sådan byggnad, för vilken värdeår inte har bestämts vid ny fastighetstaxering, men som skulle ha åsatts ett värdeår motsvarande året före det fastighetstaxeringsår som föregått inkomsttaxeringsåret, om ny fastighetstaxering då hade företagits.

Om det på en värderingsenhet för tomtmark finns flera värderingsenheter för småhus som är uppförda ska tomtmarken anses höra till det eller de småhus som

fastighetsavgiften inte har minskats för eller, om avgiften har minskats för samtliga småhus, det eller de småhus som har lägst grad av minskning.

7 § För fastighet som avses i 2 kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska fastighetens andel av taxeringsvärdet på annan samfällighet än sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket nämnda lag räknas in i underlaget för fastighetsavgiften om samfälligheten utgör en särskild taxeringsenhet.

Om fastighetsavgift och fastighetsskatt ska beräknas för skilda delar av fastigheten, ska taxeringsvärdet när det används som underlag för beräkningen av fastighetsavgiften utgöras av den del av värdet som hör till respektive fastighetsdel.

Övriga bestämmelser

8 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområden som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152) och inkomstskattelagen (1999:1229).

9 § I fråga om förfarandet för att fastställa underlag för fastighetsavgift gäller bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324).

10 § I fråga om debitering och betalning av fastighetsavgift gäller bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483).

11 § I fråga om fastighetsavgift enligt denna lag gäller vad som föreskrivs om skatt i skattebrottslagen (1971:69) och lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid **2009 års taxering**.

2. Vid tillämpning av 6 § första stycket ska den som för kalenderåret 2007 är berättigad till hel eller halv minskning av fastighetsskatt enligt 3 § andra stycket lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt i dess lydelse före den 1 januari 2008, och som skulle ha varit berättigad till fortsatt minskning för kalenderåret 2008, vara berättigad till hel eller halv minskning av den kommunala fastighetsavgiften enligt vad som skulle ha gällt i fråga om minskning av fastighetsskatt enligt sistnämnda paragraf.

3. Den som är skyldig att betala fastighetsavgift för en sådan fastighet eller del av fastighet som avses i 3 § första stycket c ska senast den 30 juni 2008 lämna uppgift till Skatteverket om antalet bostadslägenheter per värderingsenhet på denna fastighet eller del av fastighet. 20 kap. 2 § tredje stycket fastighetstaxeringslagen (1979:1152) tillämpas på motsvarande sätt i fråga om detta uppgiftslämnande.

Lag (1984:1052) om statlig fastighetsskatt

18 december 1984

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1984/85:18, SkU 17 och 24, rskr 90.

1 § Till fastighetsskatt skattepliktiga fastigheter är, i den utsträckning som framgår av 3 §, sådana som vid fastighetstaxeringen betecknas som småhusenhet, ägarlägenhetsenhet, hyreshusenhet, industrienhet, elproduktionsenhet eller lantbruksenhet om det på lantbruksenheten finns vad som vid fastighetstaxeringen betecknas som småhus eller tomtmark för småhus. Från skatteplikt undantas fastighet som året före taxeringsåret inte varit skattepliktig enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152). Lag (2009:106).

Lag (2009:106) har trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 30 april 2009 hade 1 § följande lydelse.

1 § Till fastighetsskatt skattepliktiga fastigheter är, i den utsträckning som framgår av 3 §, sådana som vid fastighetstaxeringen betecknas som småhusenhet, hyreshusenhet, industrienhet, elproduktionsenhet eller lantbruksenhet om det på lantbruksenheten finns vad som vid fastighetstaxeringen betecknas som småhus eller tomtmark för småhus. Från skatteplikt undantas fastighet som året före taxeringsåret inte varit skattepliktig enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152). Lag (2007:1417).

1 § även ändrad genom lag (2007:1417) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser tillämpas i fråga om fastighetsskatt som avser tid före ikraftträdandet.

2 § Skattskyldig till fastighetsskatt är den som vid ingången av kalenderåret är ägare till fastigheten eller enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) ska anses som ägare.

Fastighetsskatt beräknas för kalenderår på grundval av det taxeringsvärde som gäller under kalenderåret. Lag (2007:1417).

Lag (2007:1417) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser tillämpas i fråga om fastighetsskatt som avser tid före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2007 hade 2 § följande lydelse.

2 § Skattskyldig till fastighetsskatt är ägaren till fastigheten eller den som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) skall anses som ägare.

Såvitt gäller sådan privatbostad som avses i 1 § andra stycket föreligger skattskyldighet endast för tid under vilken ägaren varit bosatt i Sverige.

I det fall inkomst av eller förmögenhetstillgång som består av sådan privatbostad som avses i 1 § andra stycket är undantagen från beskattning i Sverige på grund av dubbelbeskattningsavtal, skall statlig fastighetsskatt avseende sådan privatbostad inte tas ut.

Fastighetsskatt beräknas för beskattningsår. Omfattar beskattningsåret kortare eller längre tid än tolv månader eller har fastigheten förvärvats eller avyttrats under beskattningsåret, skall underlaget för fastighetsskatten jämkas med hänsyn härtill.

Fastighetsskatten beräknas på grundval av det taxeringsvärde som gäller under beskattningsåret. Gäller olika värden för skilda delar av beskattningsåret beräknas skatten särskilt för varje sådan del med motsvarande tillämpning av bestämmelserna i fjärde stycket. Lag (1996:1402).

2 a § [2 a § har upphört att gälla genom lag (2007:1417) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid **2009 års taxering**. Äldre bestämmelser tillämpas i fråga om fastighetsskatt som avser tid före ikraftträdandet.]

T.o.m. den 31 december 2007 hade 2 a § följande lydelse.

2 a § Om en småhusenhet, en hyreshusenhet som avses i 3 § första stycket b eller ett småhus med tillhörande tomtmark på en lantbruksenhet vid en allmän eller en förenklad fastighetstaxering fått ett högre värde än det närmast föregående värdet, skall fastighetsskatten beräknas på ett underlag där höjningen fördelas lika mellan de år som återstår av den löpande taxeringsperioden.

Vad som sägs i första stycket gäller också om en enhet eller en del av en enhet som avses där vid en särskild fastighetstaxering fått ett högre värde än det närmast föregående värdet.

Om en särskild fastighetstaxering lett till att en enhet eller en del av en enhet som avses i första stycket i stället fått ett lägre värde, skall fastighetsskatten för vart och ett av åren fram till nästa allmänna eller förenklade fastighetstaxering beräknas på det nya värdet, om inte det värde som enligt första stycket skall ligga till grund för fastighetsskatten under beskattningsåret är lägre.

Bestämmelserna i denna paragraf skall inte tillämpas när ett taxeringsvärde har fastställts i samband med att en ny taxeringsenhet har bildats eller en taxeringsenhets typ har ändrats. Lag (2003:1203).

3 § Fastighetsskatten utgör

a) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende småhusenhet till den del det avser värderingsenhet för småhus som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark och värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

bostadsbyggnadsvärdet avseende värderingsenhet för småhus som är under uppförande på lantbruksenhet, tomtmarksvärdet avseende värderingsenhet för tillhörande tomtmark och tomtmarksvärdet avseende tomtmark avsedd för småhus på lantbruksenhet som är obebyggd,

taxeringsvärdet avseende ägarlägenhetsenhet till den del det avser värderingsenhet för ägarlägenhet som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd eller som hör till ägarlägenhet som inte ingår i samma taxeringsenhet,

b) 0,4 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för bostäder som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark avsedd för bostäder som är obebyggd eller som hör till bostäder som inte ingår i samma taxeringsenhet samt annan värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

c) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för lokaler, värderingsenhet för lokaler under uppförande och värderingsenhet avseende tomtmark som hör till dessa lokaler,

d) 0,5 procent av:

taxeringsvärdet avseende industrienhet och elproduktionsenhet med undantag för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk eller av taxeringsenhet med vindkraftverk,

e) 1,7 procent av:
taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk,

f) 0,2 procent av:
taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk.

Om det på en värderingsenhet för tomtmark finns ett eller flera småhus som är uppförda och ett eller flera småhus som är under uppförande, ska tomtmarken anses höra till det eller de småhus som är uppförda.

För fastighet som avses i 2 kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska fastighetens andel av taxeringsvärdet på annan samfällighet än sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket nämnda lag räknas in i underlaget för fastighetsskatten om samfälligheten utgör en särskild taxeringsenhet.

Om fastighetsskatt och fastighetsavgift ska beräknas för skilda delar av fastigheten ska underlaget för beräkningen av fastighetsskatten utgöras av den del av värdet som belöper på respektive fastighetsdel.

Att skillnaden mellan den fastighetsskatt som i första stycket d föreskrivs för elproduktionsenhet och den fastighetsskatt som enligt första stycket f föreskrivs för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk kan utgöra stöd av mindre betydelse framgår av kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse. Lag (2010:773).

Lag (2010:773) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 december 2010 hade 3 § punkten e följande lydelse.

e) 1,7 procent av:
taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk,

3 § även ändrad genom lag (2009:1408) som har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 30 april 2009 hade 3 § första stycket a första och andra ledet och andra stycket följande lydelse.

3 § Fastighetsskatten utgör

a) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende småhusenhet till den del det avser värderingsenhet för småhus som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd eller som hör till småhus som inte ingår i samma taxeringsenhet,

bostadsbyggnadsvärdet avseende värderingsenhet för småhus som är under uppförande på lantbruksenhet, tomtmarksvärdet avseende värderingsenhet för tillhörande tomtmark, tomtmarksvärdet avseende tomtmark avsedd för småhus på lantbruksenhet som är obebyggd eller som hör till småhus som inte ingår i samma taxeringsenhet,

Om det på en värderingsenhet för tomtmark finns en eller flera värderingsenheter för småhus som är uppförda och en eller flera värderingsenheter för småhus som är under uppförande ska tomtmarken anses höra till det eller de småhus som är uppförda.

3 a § [3 a § har upphört att gälla genom lag (2007:1417) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid **2009 års taxering**. Äldre bestämmelser tillämpas i fråga om fastighetsskatt som avser tid före ikraftträdandet.]

T.o.m. den 31 december 2007 hade 3 a § följande lydelse.

3 a § Vid beräkning av fastighetsskatt enligt 3 § skall följande iakttas.

Har kostnader för om- eller tillbyggnad nedlagts på den del av en hyreshusenhet som avser värderingsenhet för bostäder skall, om den skattskyldige begär det och inte annat följer av tredje stycket, ett *reduceringsbelopp* bestämmas. Reduceringsbeloppet är lika med det närmast efter om- eller tillbyggnaden bestämda taxeringsvärdet, som utgör underlag för fastighetsskatt enligt 3 § första stycket b, minskat med det värde som skulle ha bestämts som motsvarande taxeringsvärde om om- eller tillbyggnaden inte hade gjorts.

Ett reduceringsbelopp skall bestämmas endast när om- eller tillbyggnadskostnaderna överstiger 100 000 kronor och det taxeringsvärde som utgör underlag för fastighetsskatten enligt 3 § första stycket b har höjts med minst 20 procent i förhållande till det senast före om- eller tillbyggnaden bestämda taxeringsvärdet. Reduceringsbelopp skall inte bestämmas när om- eller tillbyggnadskostnaderna föranleder att 3 § andra stycket skall tillämpas.

Om ett reduceringsbelopp har bestämts för en värderingsenhet som därefter ändras och innebär ändringen att hela eller viss del av reduceringsbeloppet bör hänföras till annan värderingsenhet än den för vilken reduceringsbeloppet ursprungligen bestämts skall reduceringsbeloppet proportioneras i förhållande till om- eller tillbyggnadskostnadernas fördelning på de nya värderingsenheterna.

När ett reduceringsbelopp har bestämts skall skatt enligt 3 § första stycket b beräknas på taxeringsvärdet som där avses minskat med reduceringsbeloppet under de första fem kalenderåren som det höjda taxeringsvärdet ligger till grund för fastighetsskatten och minskat med halva reduceringsbeloppet de därpå följande fem kalenderåren. Om det leder till lägre fastighetsskatt, skall dock skatten beräknas på det underlag som avses i 2 a §.

Har omständighet inträffat som gör att 3 § andra stycket är tillämpligt skall vid beräkningen av fastighetsskatten hänsyn inte tas till reduceringsbelopp som bestämts före det att 3 § andra stycket blev tillämpligt. Lag (2003:1203).

4 § Bestämmelserna i denna lag om fastighet som är småhusenhet, ägarlägenhetsenhet, hyreshusenhet, industrienhet, elproduktionsenhet eller lantbruksenhet gäller också beträffande del av fastighet, flera fastigheter eller delar av fastigheter som utgör sådan enhet. Lag (2009:106).

*Lag (2009:106) har trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. Ändringen av 4 § innebar att "ägarlägenhetsenhet" infördes.*

5 § [5 § har upphört att gälla genom lag (1990:394), som trätt i kraft 30 juni 1990 och tillämpas första gången vid 1991 års taxering.]

6 § I fråga om förfarandet vid taxering till fastighetsskatt gäller bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324). Lag (1991:1914).

7 § I fråga om debitering och betalning av fastighetsskatt gäller bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483). Lag (1997:529).

8 § Fastighetsskatt tillfaller staten. Lag (1984:1078).

9 § Termer och uttryck i denna lag som används även i fastighetstaxeringslagen (1979:1152) eller inkomstskattelagen (1999:1229) har samma betydelse och tillämpningsområden som i dessa lagar. Lag (1999:1254).

Lag (2004:752) om skattereduktion för utgifter för byggnadsarbete på bostadshus

21 oktober 2004.

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

Prop. 2003/04:163, bet. 2004/05:SkU3, rskr. 2004/05:1.

Inledande bestämmelser

1 § Skattereduktion enligt denna lag ges ägare till bostadshus och innehavare av privatbostadsrätt som haft utgifter av det slag som avses i 2 §, om inte annat framgår av 5 § andra stycket. Med ägare avses även den som enligt 1 kap. 5 § fastighets-taxeringslagen (1979:1152) skall likställas med ägare.

I fråga om handelsbolag tillkommer rätten till skattereduktion i stället delägarna.

Med bostadshus avses byggnad som vid fastighetstaxeringen betecknats som småhus eller hyreshus, i fråga om hyreshus dock endast till den del det utgör en värderingsenhet för bostäder.

Med privatbostadsrätt avses lägenhet eller småhus som upplåtits till medlem i förening eller delägare i aktiebolag, om föreningen eller bolaget är ett sådant privatbostadsföretag som avses i 2 kap. 17 § inkomstskattelagen (1999:1229). Avgörande vid denna bedömning är de förhållanden som rådde vid ingången av det kalenderår då de åtgärder som avses i 2 § första stycket utfördes.

Underlag för skattereduktion

2 § Underlag för skattereduktion är utgifter för reparation och underhåll samt utgifter för om- och tillbyggnad av bostadshus (*byggnadsarbete*). Som byggnadsarbete räknas inte åtgärder som enbart avser service på maskiner och andra inventarier eller installationer eller rengöring.

I underlaget räknas inte in utgifter för material och utrustning och inte heller värdet av byggnadsarbete som utförts av fastighetsägaren eller innehavaren av privatbostadsrätten eller, i det fall som avses i 1 § andra stycket, delägarna i handelsbolaget. Med ägare eller innehavare jämställs i detta hänseende företag som ingår i samma koncern eller annars står under i huvudsak gemensam ledning med fastighetsägaren eller innehavaren av privatbostadsrätten.

I underlaget räknas inte heller in utgifter för åtgärder för vilka försäkringsersättning lämnats, för vilka statliga bidrag eller annat statligt stöd beviljats eller för vilka annan skattereduktion givits.

3 § Underlaget för skattereduktionen omfattar endast utgifter för byggnadsarbete som har utförts under tiden den 15 april 2004 – 30 juni 2005 och som är betalda vid tidpunkten för ansökan.

Utgifter för byggnadsarbete inräknas i underlaget endast om arbetet utförts av någon som innehar F-skattsedel vid den tidpunkt när avtalet om arbete träffades eller när ersättningen utbetalades.

En uppgift om innehav av F-skattsedel får godtas, om den lämnas i en anbuds-handling, en faktura eller någon jämförlig handling som även innehåller utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress samt betalningsmottagarens personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer. Uppgiften om innehav av F-skattsedel får dock inte godtas, om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften är oriktig.

Skattereduktionens storlek

4 § Skattereduktionen uppgår till 30 procent av underlaget. Skattereduktionen får dock, om inte annat framgår av 5 § andra stycket, sammanlagt inte överstiga

1. för småhus som utgör en taxeringsenhet 10 500 kronor,
2. för hyreshus som utgör en taxeringsenhet det högsta av beloppen 20 000 kronor eller ett belopp motsvarande tre gånger fastighetsskatten för bostadsdelen för hela kalenderåret 2004,
3. för en privatbostadsrätt 5 000 kronor.

Om sökandens underlag inte uppgår till sammanlagt minst 2 000 kronor ges inte någon skattereduktion.

Skattereduktion medges inte med större belopp än vad som är förenligt med kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpning av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse. Det totala stödet enligt den förordningen får inte överstiga 100 000 euro under en treårsperiod.

5 § I fråga om taxeringsenhet som består av två eller flera småhus som till övervägande del upplåtits med hyresrätt får reglerna tillämpas som om småhusen tillsammans utgör ett hyreshus, om skattereduktionen därigenom blir högre.

I fråga om taxeringsenhet som består av två eller flera småhus som upplåtits med bostadsrätt, skall varje innehavare av privatbostadsrätt ges skattereduktion som om han eller hon ägde det med bostadsrätt upplåtna småhuset. I sådant fall har fastighetsägaren inte rätt att erhålla skattereduktion.

Skattereduktion för en delägare i en fastighet eller i en privatbostadsrätt utgör högst så stor andel av den totala skattereduktionen för fastigheten eller privatbostadsrätten som svarar mot hans eller hennes andel i fastigheten eller privatbostadsrätten när arbetet utfördes.

Ansökan och beslut

6 § Ansökan om skattereduktion görs skriftligen hos Skatteverket.

7 § Ansökan skall innehålla uppgift om

1. sökandens personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer samt, om ansökan avser en privatbostadsrätt, föreningens eller bolagets organisationsnummer,
2. fastighetens beteckning samt, om ansökan avser en privatbostadsrätt, lägenhetens eller småhusets beteckning,
3. sökandens andel i fastigheten eller i privatbostadsrätten när arbetet utfördes,
4. det byggnadsarbete som utförts på fastigheten eller på privatbostadsrätten och när arbetet utförts,
5. underlaget för den skattereduktion som begärs,
6. organisationsnummer, samordningsnummer eller personnummer för den som utfört byggnadsarbetet, samt
7. huruvida sökanden ansökt om eller beviljats sådan ersättning, bidrag eller annat stöd som avses i 2 § tredje stycket.

Om sökanden har förvärvat fastigheten eller privatbostadsrätten under något av åren 2004 eller 2005, skall ansökan också innehålla uppgift om förvärvet och om den som fastigheten eller privatbostadsrätten förvärvats från.

Till ansökan skall fogas kopia av faktura eller motsvarande handling utvisande vilket byggnadsarbete som utförts och utgiften för detta arbete, uppgift om utgiften för material och utrustning samt, om sökanden är innehavare av en privatbostadsrätt, intyg från föreningen eller bolaget som visar att han eller hon är medlem i föreningen eller delägare i bolaget och är innehavare av en privatbostadsrätt. Till ansökan skall även fogas uppgift beträffande annat statligt stöd som beviljats under den närmast föregående treårsperioden för kontroll i enlighet med artikel 3.1 i kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse.

Av ansökan skall framgå när betalningen skett.

8 § Ägs fastigheten eller innehas privatbostadsrätten av ett handelsbolag, skall i ansökan uppges hur skattereduktionen skall fördelas mellan delägarna.

9 § Utgår sådan ersättning eller beviljas sådan skattereduktion eller sådant bidrag eller stöd som avses i 2 § tredje stycket efter det att ansökan om skattereduktion lämnats in skall sökanden, inom en månad från den dag ersättningen, skattereduktionen, bidraget eller stödet beviljades, anmäla detta till Skatteverket.

10 § Om en fastighet eller en privatbostadsrätt har bytt ägare eller innehavare och två eller flera ägare eller innehavare på grund av detta är berättigade till skattereduktion skall den vars ansökan först kom in till Skatteverket i första hand ges skattereduktion. Kom ansökningarna in samma dag, skall skattereduktionen fördelas mellan sökandena i förhållande till storleken av de underlag för skattereduktion, beräknade med beaktande av 4 § andra stycket, som ansökningarna avser.

11 § Ansökan om skattereduktion skall ha kommit in till Skatteverket senast den 1 mars 2006.

Om en ansökan har kommit in senast den 1 mars 2005 skall skattereduktionen tillgodoräknas vid debitering av skatt på grund av 2005 eller 2006 års taxering efter vad som anges i ansökan. Har ansökan kommit in senare tillgodoräknas

skattereduktionen vid debitering på grund av 2006 års taxering eller, om taxering inte sker detta år, 2007 års taxering.

12 § Skatteverket skall besluta i ärenden enligt denna lag.

Har Skatteverket avgjort ett sådant ärende får en ny ansökan inte prövas förrän efter utgången av år 2005 om inte ansökan avser utgifter på minst 2 000 kronor som ingår i sökandens underlag för skattereduktion.

Skattetillägg, omprövning och överklagande

13 § Bestämmelserna om skattetillägg i 15 kap. skattebetalningslagen (1997:483) gäller också i fråga om uppgifter som avses i denna lag.

Skatteverkets beslut enligt denna lag omprövas och överklagas enligt bestämmelserna i 21 och 22 kap. skattebetalningslagen.

Om Skatteverkets beslut behöver ändras till följd av ett annat beslut av Skatteverket eller förvaltningsdomstol som rör skattereduktion enligt denna lag, fastighetstaxering eller debitering av fastighetsskatt, får sådan ändring ske genom omprövning även efter utgången av tid som föreskrivs för omprövning i skattebetalningslagen men senast sex månader efter det beslut som föranleder ändringen.

Övriga bestämmelser

14 § I fråga om skattereduktion enligt denna lag tillämpas vad som gäller om bestämmande och debitering av slutlig skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483).

Skattereduktion enligt denna lag skall räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt samt mot statlig fastighetsskatt.

Bestämmelser om att hänsyn skall tas till skattereduktion vid beslut om slutlig skatt finns i 11 kap. 9 § skattebetalningslagen.

15 § Skattereduktionen skall inte beaktas vid beräkning av skattebeloppet enligt 4 § lagen (1997:324) om begränsning av skatt.

Skattereduktionen skall inte beaktas vid beräkning av preliminär skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483).

16 § Vid avyttring av en fastighet eller en privatbostadsrätt skall skattereduktionen inte beaktas vid beräkning av anskaffningsutgifter och förbättringsutgifter enligt 44 kap. 14 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Skattereduktionen skall inte heller beaktas vid beräkning av anskaffningsvärdet för en byggnad enligt 19 kap. inkomstskattelagen.

Denna lag träder i kraft den 1 november 2004.

Lag (2008:826) om skattereduktion för kommunal fastighetsavgift;

30 oktober 2008.

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2007/08:156, bet. 2008/09:SkU3, rskr. 2008/09:5.

Inledande bestämmelser

1 § Den som är ägare av en fastighet tillgodoräknas skattereduktion för kommunal fastighetsavgift under de förutsättningar och i den omfattning som anges i denna lag.

2 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområden som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152). Med taxeringsår avses dock detsamma som enligt 1 kap. 12 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Bestämmelserna i denna lag om fastighet som är småhusenhet eller lantbruksenhet gäller också del av fastighet, flera fastigheter eller delar av fastigheter som är sådan enhet.

Villkor för skattereduktion

Vem som tillgodoräknas skattereduktion

3 § Skattereduktion enligt denna lag tillgodoräknas en fysisk person som under hela året före taxeringsåret varit ägare av en reduktionsfastighet för vilken han eller hon är avgiftsskyldig enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift och som

1. fyllt 65 år vid ingången av året före taxeringsåret,
2. under året före taxeringsåret har fått sjuk- eller aktivitetsersättning enligt socialförsäkringsbalken, eller
3. under året före taxeringsåret har fått ersättning enligt lagstiftning om social trygghet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om ersättningen betalas ut enligt grunder som är jämförbara med vad som gäller för sjuk- eller aktivitetsersättning. Lag (2010:1304).

Lag (2010:1304) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. Vid tillämpning av 3 § likställs med sjuk- eller aktivitetsersättning enligt socialförsäkringsbalken motsvarande ersättning enligt den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring. T.o.m. den 31 december 2010 hade 3 § andra ledet följande lydelse.

2. under året före taxeringsåret har fått sjuk- eller aktivitetsersättning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, eller

Reduktionsfastigheten

4 § Med reduktionsfastighet avses en småhusenhet eller ett småhus som är inrättat till bostad åt en eller två familjer med tillhörande tomtmark på en lantbruksenhet, där ägaren varit bosatt hela året före taxeringsåret. Den avgiftsskyldige anses bosatt på den fastighet där han eller hon rätteligen ska vara folkbokförd.

Skattereduktionens storlek

Spärrbeloppet

5 § För beräkningen av skattereduktion fastställs ett spärrbelopp. Spärrbeloppet är fyra procent av summan av

1. den avgiftsskyldiges beskattningsbara förvärvsinkomst enligt 1 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229), och

2. den avgiftsskyldiges överskott i inkomstslaget kapital enligt 1 kap. 6 § inkomstskattelagen.

Spärrbeloppet får för år 2008 fastställas till lägst 2 800 kronor. För år 2009 och senare år får spärrbeloppet inte fastställas till ett lägre belopp än 2 800 kronor ökat eller minskat med ett belopp motsvarande prisbasbeloppets förändring mellan år 2008 och det aktuella året uttryckt i procent med två decimaler. Spärrbeloppet uttrycks i hela krontal så att öretal faller bort.

Med prisbasbelopp avses prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken. Lag (2010:1304).

Lag (2010:1304) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 december 2010 hade 5 § tredje stycket följande lydelse.

Med prisbasbelopp avses detsamma som i 1 kap. 6 § lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Skattereduktionen

6 § Om den fastighetsavgift som ska betalas av den avgiftsskyldige för reduktionsfastigheten enligt bestämmelserna i lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift överstiger spärrbeloppet, ska den avgiftsskyldige tillgodoräknas en skattereduktion som motsvarar skillnaden mellan fastighetsavgiften och spärrbeloppet.

Förfarandet

7 § I fråga om skattereduktion enligt denna lag tillämpas det som gäller om bestämmande och debitering av slutlig skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483).

Skattereduktionen ska räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt, kommunal fastighetsavgift och statlig fastighetsskatt.

Bestämmelser om att hänsyn ska tas till skattereduktion vid beslut om slutlig skatt finns i 11 kap. 9 § skattebetalningslagen.

554 *Skattereduktion för kommunal fastighetsavgift*

Denna lag träder i kraft den 1 december 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

Lag (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta

30 maj 1991

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1990/91:107, SkU 34, rskr. 312.

Inledande bestämmelser

1 § Till staten skall särskild inkomstskatt betalas enligt bestämmelserna i denna lag.

2 § Termer och uttryck som används i inkomstskattelagen (1999:1229) och skattebetalningslagen (1997:483) har samma betydelse och tillämpningsområden i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget. I denna lag avses med *bosatt utomlands*: om fysisk person att denne är begränsat skattskyldig, samt med *hemmahörande i utlandet*: om fysisk person att denne är bosatt utomlands och om juridisk person att denne inte är registrerad här i riket och inte heller har fast driftställe här. Lag (1999:1271).

Skattskyldighet

3 § Skattskyldiga är fysiska personer som är bosatta utomlands och uppbär inkomst som är skattepliktig enligt denna lag. Lag (2004:1140).

4 § Från skattskyldighet enligt 3 § undantas den som begär att vara skattskyldig enligt inkomstskattelagen (1999:1229) för inkomsterna under ett beskattningsår. Lag (2009:1062).

Lag (2009:1062) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av år 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 4 § följande lydelse.

4 § Från skattskyldighet enligt 3 § undantas den som begär att vara skattskyldig enligt inkomstskattelagen (1999:1229) för inkomsterna. Lag (2004:1140).

Skattepliktig inkomst

5 § Skattepliktig inkomst enligt denna lag är:

1. avlöning eller därmed jämförlig förmån, som utgått av anställning eller uppdrag hos svenska staten, svensk kommun eller svenskt landsting;
2. avlöning eller därmed jämförlig förmån, som utgått av annan anställning eller annat uppdrag än hos svenska staten, svensk kommun eller svenskt landsting, i den mån inkomsten förvärvats genom verksamhet här i riket;
3. arvode och liknande ersättning som uppburits av någon i egenskap av ledamot eller suppleant i styrelse eller annat liknande organ i svenskt aktiebolag eller annan svensk juridisk person, oavsett var verksamheten utövats;

4. ersättning i form av pension, med undantag av barnpension, sjukersättning och aktivitetsersättning enligt socialförsäkringsbalken till den del det totala beloppet av uppburna ersättningar för varje kalendermånad överstiger en tolfedel av 0,77 prisbasbelopp, samt annan ersättning enligt samma balk;

5. pension på grund av anställning eller uppdrag hos svenska staten, svensk kommun eller svenskt landsting;

6. belopp, som utgår på grund av annan pensionsförsäkring än tjänstepensionsförsäkring, om försäkringen meddelats i här i riket bedriven försäkringsrörelse samt belopp som utbetalas från pensionssparkonto fört av ett svenskt pensionssparinstitut eller av ett utländskt instituts filial i Sverige enligt lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande samt avskattning av en sådan försäkring eller ett sådant pensionssparkonto;

6 a. belopp, som utgår på grund av annan pensionsförsäkring än tjänstepensionsförsäkring samt avskattning av sådan annan försäkring, om försäkringen meddelats i en utländsk försäkringsrörelse i den utsträckning den skattskyldige vid den årliga taxeringen fått avdrag för premier eller om premierna inte räknats som inkomst för den försäkrade enligt inkomstskattelagen (1999:1229);

7. pension på grund av tjänstepensionsförsäkring eller avtal om tjänstepension som är jämförbart med försäkring inklusive avskattning av sådan försäkring eller sådant avtal, samt annan pension eller förmån, om förmånen utgår på grund av förutvarande tjänst och den tidigare verksamheten huvudsakligen utövats i Sverige;

8. ersättning enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring eller annan författning, som utgått till någon vid sjukdom eller olycksfall i arbete eller på grund av militärtjänstgöring;

9. dagpenning från arbetslöshetskassa enligt lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring;

10. annan härifrån uppburan, genom verksamhet här i riket förvärvat inkomst av tjänst;

11. återfört avdrag för egenavgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980), egenavgifter som satts ned genom ändrad debitering, i den utsträckning avdrag har medgetts för avgifterna samt avgifter som avses i 62 kap. 6 § inkomstskattelagen och som satts ned genom ändrad debitering i den utsträckning avdrag har medgetts för avgifterna och dessa inte hänför sig till näringsverksamhet;

12. sjiöinkomst som avses i 64 kap. 3 och 4 §§ inkomstskattelagen i den utsträckning inkomsten förvärvats genom verksamhet på

- ett handelsfartyg som ska anses som svenskt enligt sjölagen (1994:1009), utom i de fall fartyget hyrs ut i huvudsak obemannat till en utländsk redare och sjömannen inte är anställd hos fartygets ägare eller hos en arbetsgivare som ägaren anlitar, eller

- ett utländskt handelsfartyg som en svensk redare hyr i huvudsak obemannat, om sjömannen är anställd hos redaren eller hos arbetsgivare som redaren anlitar.

Som inkomst enligt första stycket 1–3 och 12 anses också förskott på sådan inkomst.

Verksamhet på grund av anställning eller uppdrag i svenskt företag eller vid ett utländskt företags fasta driftställe i Sverige anses utövad här i riket även om den enskilde inom ramen för verksamheten

- gör tjänsteresor utomlands, eller
- utför arbete utomlands i sin bostad under förutsättning att tiden för arbetet där uppgår till högst hälften av den enskildes totala arbetstid i verksamheten under varje tremånadersperiod.

Skattepliktig inkomst enligt denna lag är dock endast sådan inkomst som skulle ha beskattats hos en obegränsat skattskyldig enligt inkomstskattelagen. Lag (2010:1246).

Lag (2010:1246) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om inkomster som avser tid före ikraftträdandet. Bestämmelserna i 5 § första stycket 4 om pension med undantag av barnpension tillämpas också i fråga om särskild efterlevandepension enligt lagen (2010:111) om införande av socialförsäkringsbalken. T.o.m. den 31 december 2010 hade 5 § första stycket 4 och 8 följande lydelse.

4. ersättning i form av

- pension, med undantag av barnpension, enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundande ålderspension, lagen (1998:702) om garantipension, lagen (2000:461) om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn och lagen (2000:462) om införande av lagen (2000:461) om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn samt sjukersättning och aktivitetsersättning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring till den del det totala beloppet av uppburna ersättningar för varje kalendermånad överstiger en tolfedel av 0,77 prisbasbelopp,

- barnpension enligt lagen om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn, samt

- annan ersättning enligt lagen om allmän försäkring;

8. ersättning enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring eller lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring och lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare samt enligt annan lag eller författning, som utgått till någon vid sjukdom eller olycksfall i arbete eller på grund av militärtjänstgöring eller i fall som avses i lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd eller lagen (1977:267) om krigsskadeersättning till sjömän;

5 § även ändrad genom lag (2008:137) som har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på inkomster som uppbärs från och med den 2 februari 2007. I fråga om skattskyldighet för inkomster som avses i 5 § första stycket 6 a, inkomster från avskattning som avses i 5 § första stycket 6 och 7 samt inkomst på grund av tjänstepensionsavtal enligt 5 § första stycket 7 tillämpas lagen dock först på inkomster av dessa slag som uppbärs efter den 30 april 2008. T.o.m. den 30 april 2008 hade 5 § första stycket 6–7 och 11 följande lydelse.

6. belopp, som utgår på grund av annan pensionsförsäkring än tjänstepensionsförsäkring, om försäkringen meddelats i här i riket bedriven försäkringsrörelse samt belopp som utbetalas från pensionssparkonto fört av ett svenskt pensionssparinstitut eller av ett utländskt instituts filial i Sverige enligt lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande;

7. pension på grund av tjänstepensionsförsäkring samt annan pension eller förmån, om förmånen utgår från Sverige på grund av förutvarande tjänst och den tidigare verksamheten huvudsakligen utövats här;

11. återfört avdrag för egenavgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980), egenavgifter som satts ned genom ändrad debitering, i den mån avdrag har medgetts för avgifterna samt avgifter som avses i 62 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) och som satts ned genom ändrad debitering i den mån avdrag har medgetts för avgifterna och dessa inte hänför sig till näringsverksamhet;

6 § Från skatteplikt enligt denna lag undantas utomlands bosatt person för:

1. avlöning eller annan därmed jämförlig förmån, som utgått av annan anställning eller annat uppdrag än hos svenska staten, svensk kommun eller svenskt landsting, om

a) mottagaren av inkomsten vistas här i riket, under tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under en tolv månaders period, och

b) ersättningen betalas av arbetsgivare, som inte har hemvist här i riket eller på dennes vägnar, samt

c) ersättningen inte belastar fast driftställe, som arbetsgivaren har här i riket;

2. ersättning som vid tillfällig anställning i Sverige betalats av arbetsgivare för kostnad

a) för resa till respektive från Sverige vid anställningens början respektive slut och

b) för logi för den tid under vilken arbetet utförts i Sverige;

3. ersättning som sådan person i sin egenskap av ledamot eller suppleant i styrelse eller annat liknande organ i svenskt aktiebolag eller annan svensk juridisk person uppburit i samband med förrättning och som betalats av bolaget eller den juridiska personen för kostnad

a) för resa till respektive från förrättningen och

b) för logi i samband med förrättningen;

4. sådan inkomst för vilken skatt enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. ska betalas och sådan inkomst som ska beskattas enligt 3 kap. 18 § första stycket 2 inkomstskattelagen (1999:1229);

5. avlöning eller därmed jämförlig förmån eller pension, som utgått på grund av anställning eller uppdrag hos svenska staten, om mottagaren är medborgare i anställningslandet och anställd av svensk utlandsmyndighet eller utomlands för fältprojekt för bilateral biståndsverksamhet (lokalanställd);

6. inkomst som är undantagen från beskattning på grund av bestämmelse i dubbelbeskattningsavtal. Lag (2009:1062).

Lag (2009:1062) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av år 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 6 § 4 följande lydelse.

4. sådan inkomst för vilken skatt enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. skall betalas;

Skattesats

7 § Särskild inkomstskatt tas ut med 25 procent av skattepliktig inkomst. Särskild inkomstskatt tas dock ut med 15 procent av skattepliktig inkomst beträffande inkomster som avses i 5 § första stycket 12.

Öretal som uppkommer vid beräkning av skatten bortfaller. Lag (2001:358).

Beskattningsmyndighet

8 § Beslut om särskild inkomstskatt meddelas av beskattningsmyndigheten. Beskattningsmyndighet är Skatteverket. Lag (2003:701).

Skatteavdrag, betalningsskyldighet m.m.

9 § Den som betalar ut kontant belopp eller annat vederlag, som för mottagaren utgör skattepliktig inkomst enligt denna lag, skall göra skatteavdrag för betalning av mottagarens särskilda inkomstskatt, om beslut att särskild inkomstskatt skall betalas för vederlaget har visats upp för utbetalaren eller denne på annat sätt fått kännedom om att ett sådant beslut finns. Skatteavdrag skall dock inte göras, om utbetalaren är hemmahörande i utlandet.

Åtnjuter mottagaren jämte kontant belopp andra skattepliktiga förmåner, skall skatteavdraget för dessa beräknas med tillämpning av 8 kap. 14–17 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Om det kontanta beloppet inte är så stort att föreskrivet avdrag kan göras, är utbetalaren betalningsansvarig för mellanskillnaden, som om skatteavdrag gjorts.

I andra fall än som avses i första stycket gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 5 och 8 kap. skattebetalningslagen. Lag (2004:1140).

9 a § Om den som har betalat ut kontant belopp eller annat vederlag som för mottagaren utgör skattepliktig inkomst enligt denna lag inte har gjort föreskrivet skatteavdrag, är utbetalaren tillsammans med mottagaren av vederlaget skyldig att betala skatten för inkomsten.

Den som enligt beskattningsmyndighetens beslut har betalat särskild inkomstskatt utan att ha gjort motsvarande skatteavdrag har rätt att kräva den för vars räkning skatten har betalats på beloppet.

Regressfordran enligt andra stycket får drivas in på det sätt som gäller för indrivning av skatt. Bestämmelsen i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller i fråga om sådan regressfordran. Lag (2004:1140).

9 b § Om utbetalaren är hemmahörande i utlandet, svarar den skattskyldige själv för betalningen av särskild inkomstskatt. Den skattskyldige svarar också själv för betalningen av sådan skatt som inte skall betalas genom skatteavdrag enligt 9 §. Lag (2004:1140).

9 c § Betalningsskyldighet för den som skall betala någon annans skatt får efterges av beskattningsmyndigheten, om det finns särskilda skäl. Lag (2004:1140).

10 § Den som skall vidkännas avdrag för särskild inkomstskatt skall omedelbart efter det han erhållit beslutet från Skatteverket överlämna detta till den som har att göra avdraget. Lag (2004:1140).

11 § [11 § har upphört att gälla genom lag (1997:496), som har trätt i kraft den 1 november 1997.]

12 § Den som betalar ut ersättning för arbete skall vid varje utbetalningstillfälle lämna mottagaren uppgift om skatteavdragets belopp.

Om ersättningen betalas ut i utländsk valuta skall skatteavdragets belopp anges i den utländska valutan. Lag (2000:52).

12 a § Om uppgift om skatteavdragets belopp enligt 12 § andra stycket lämnats i utländsk valuta skall skatteavdraget räknas om till svenska kronor enligt valutakursen vid utbetalningstillfället. Lag (2000:52).

13 § Beskattningsmyndigheten skall övervaka att den som är ansvarig för betalningen av särskild inkomstskatt enligt denna lag behörigen fullgör sina skyldigheter.

Beskattningsmyndigheten skall på begäran lämna besked i frågor, som angår skyldigheten att verkställa skatteavdrag, beräkning av sådant avdrag eller tillämpningen i övrigt av bestämmelserna i 9–12 §§.

14 § Utför någon, som har hemvist i en främmande stat med vilken Sverige har ingått överenskommelse för undvikande av att skatt tas ut i mer än en av staterna, arbete här i riket, får beskattningsmyndigheten enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatteavdrag enligt denna lag får underlåtas, om avdrag för skatt på grund av arbetet görs i den främmande staten.

Har Skatteverket meddelat ett beslut enligt första stycket, får myndigheten enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatt, som på grund av arbetet har innehållits dessförinnan enligt denna lag, skall överföras till den främmande staten för att där tillgodoräknas den skattskyldige. I övrigt gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 18 kap. 5 § andra stycket och 6 § skattebetalningslagen (1997:483). Lag (2003:701).

Redovisning och betalning av skatt

15 § [*15 § har upphört att gälla genom lag (2004:1140), som har trätt i kraft den 1 januari 2005 och som tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av år 2004.*]

16 § [*16 § har upphört att gälla genom lag (1991:1871), som har trätt i kraft den 1 januari 1992.*]

17 § Skatt, som skall betalas av den skattskyldige själv, skall redovisas och betalas senast den 12 i månaden efter den månad då inkomsten uppbärs. I månaderna augusti och januari får redovisning och betalning i stället ske senast den 17. Om redovisningen och inbetalningssättet meddelas särskilda föreskrifter av regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer. Lag (2004:1140).

Kontrolluppgift

18 § Bestämmelser om kontrolluppgifter finns i 12 kap. 2 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Lag (2001:1233).

Återbetalning av skatt

19 § Om särskild inkomstskatt har betalats in i strid med bestämmelserna i denna lag, har den skattskyldige rätt till återbetalning av vad som betalats in för mycket.

Detta gäller dock inte inbetald särskild inkomstskatt som kan komma att behövas för betalning av skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483) och som

1. har beslutats men ännu inte ska ha betalats, eller
2. inte har beslutats men med fog kan antas komma att beslutas. Lag (2009:1062).

Lag (2009:1062) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av år 2009.

20 § Ansökan om återbetalning ska göras skriftligen hos beskattningsmyndigheten senast vid utgången av sjätte kalenderåret efter det år då inkomsten uppbärs. Tillsammans med ansökan ska det lämnas ett intyg eller någon annan utredning om att särskild inkomstskatt betalats in för sökanden.

Vid återbetalning gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 18 kap. 8 och 9 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Om det följer av avtal för undvikande av dubbelbeskattning att Sverige som källstat ska medge avräkning för den skatt som betalats i den andra avtalslutande staten av skattskyldig med hemvist där för inkomst som är skattepliktig enligt denna lag, har den skattskyldige rätt till återbetalning av ett belopp motsvarande den skatt som erlagts i denna andra stat på inkomsten. Detta belopp får dock inte överstiga den särskilda inkomstskatten på inkomsten i fråga. Tillsammans med ansökan om sådan återbetalning av skatt ska det lämnas ett intyg eller någon annan utredning om den särskilda inkomstskatt respektive den utländska skatt som betalats på inkomsten. Lag (2009:1062).

Lag (2009:1062) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av år 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 20 § följande lydelse.

20 § Har särskild inkomstskatt inbetalats i strid med bestämmelserna i denna lag har den skattskyldige rätt till återbetalning av vad som inbetalats för mycket.

Ansökan om återbetalning skall göras skriftligen hos Skatteverket senast vid utgången av sjätte kalenderåret efter det år då inkomsten uppbärs. Vid ansökningshandlingen skall fogas intyg eller annan utredning om att särskild inkomstskatt inbetalats för sökanden.

Vid återbetalning gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 18 kap. 8 och 9 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Om det följer av avtal för undvikande av dubbelbeskattning att Sverige som källstat skall medge avräkning för den skatt som betalats i den andra avtalslutande staten av skattskyldig med hemvist där för inkomst som är skattepliktig enligt denna lag har den skattskyldige rätt till återbetalning av ett belopp motsvarande den skatt som erlagts i denna andra stat på inkomsten. Detta belopp får dock inte överstiga den särskilda inkomstskatten på inkomsten i fråga. Vid ansökan om sådan återbetalning av skatt skall fogas intyg eller annan utredning om den särskilda inkomstskatt respektive den utländska skatt som erlagts på inkomsten. Lag (2004:1140).

21 § I fråga om särskild inkomstskatt tillämpas vad som sägs i skattebetalningslagen (1997:483) om

1. skyldighet att lämna deklARATION i 10 kap.,
2. beskattningsbeslut i 11 kap.,
3. utredning i skatteärenden i 14 kap.,
4. skattetillägg och förseningsavgift i 15 kap.,
5. inbetalning av skatt i 16 kap.,
6. anstånd med inbetalning av skatt i 17 kap.,
7. ränta i 19 kap.,
8. indrivning i 20 kap.,
9. omprövning i 21 kap.,
10. överklagande i 22 kap., och
11. övriga bestämmelser i 23 kap.

Vad som i skattebetalningslagen sägs om skattskyldig skall avse såväl den som är skyldig att göra avdrag för betalning av särskild inkomstskatt som mottagaren av den skattepliktiga ersättningen. Vad som sägs om beskattningsår skall avse det år då ersättningen betalas ut. Lag (2004:1140).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter utgången av år 1991.

Lag (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.

6 juni 1991.

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1990/91:159, SkU 33, rskr. 321.

Inledande bestämmelser

1 § Till staten skall särskild inkomstskatt betalas enligt bestämmelserna i denna lag.

2 § Termer och uttryck som används i inkomstskattelagen (1999:1229) och skattebetalningslagen (1997:483) har samma betydelse och tillämpningsområden i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget. Lag (1999:1272).

3 § I denna lag avses med

bosatt utomlands: om fysisk person att denne är begränsat skattskyldig,

hemmahörande i utlandet: om fysisk person att denne är bosatt utomlands och om juridisk person att denne inte är registrerad här i riket och inte heller har fast driftställe här,

artistisk verksamhet: personligt framträdande inför publik eller vid ljud- eller bildupptagning med sång, musik, dans, teater, cirkus eller liknande,

artist: den som utövar artistisk verksamhet,

idrottslig verksamhet: personligt framträdande inför publik direkt eller genom ljud- eller bildupptagningar,

idrottsman: den som utövar idrottslig verksamhet,

artistföretag: fysisk eller juridisk person som utan att vara arrangör mot ersättning tillhandahåller artist eller idrottsman,

arrangör: fysisk eller juridisk person som anordnar tillställning med artistisk eller idrottslig verksamhet,

svenskt fartyg: sådant svenskt eller utländskt handelsfartyg som avses i 5 § första stycket 12 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta. Lag (2007:766).

Valuta

3 a § Samtliga uppgifter som skall lämnas enligt denna lag skall, om inte annat följer av 17 § andra stycket, till sina belopp anges i svenska kronor. Detsamma gäller sådana uppgifter som avses i 23 § andra stycket. Lag (2000:53).

Skattskyldighet

4 § Skattskyldiga är fysiska personer som är bosatta utomlands och juridiska personer som är hemmahörande i utlandet och som uppbär enligt denna lag skattepliktig inkomst.

5 § Skattskyldighet föreligger inte för en artist eller idrottsman, om han uppbär inkomsten från ett artistföretag som är hemmahörande i utlandet. Lag (1999:1272).

5 a § Från skattskyldighet enligt 4 § får undantas artist, idrottsman eller artistföretag som hos Skatteverket begär att vara skattskyldig enligt inkomstskattelagen (1999:1229) för inkomsterna under ett beskattningsår.

En begäran får tidigast göras året före beskattningsåret. I begäran ska uppgift lämnas om den artistiska eller idrottsliga verksamhet som skattskyldigheten avser.

Skatteverket ska efter begäran meddela beslut om skattskyldighet enligt inkomstskattelagen. Lag (2009:1061).

Lag (2009:1061) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av år 2009.

Betalningsskyldighet

6 § Ansvarig för betalning av särskild inkomstskatt är den som är redovisningskyldig enligt 14 §.

Betalningsskyldigheten för den som har att betala annans skatt får efterges av beskattningsmyndigheten, om särskilda skäl föreligger.

Skattepliktig inkomst

7 § Skattepliktig inkomst för artist, idrottsman eller artistföretag är kontant ersättning eller annat vederlag som uppbärs från Sverige för artistisk eller idrottslig verksamhet som bedrivs i Sverige eller på svenskt fartyg. Som kontant ersättning eller annat vederlag anses också förskott på sådant vederlag.

Skattepliktig inkomst för arrangör är de inkomster i form av biljettintäkter, reklamintäkter eller andra intäkter av en tillställning i Sverige eller på svenskt fartyg som arrangören uppbär. Lag (1994:1981).

8 § Från skatteplikt enligt denna lag undantas

1. frivilliga betalningar som gatumusikanter och liknande får,
2. inkomst av näringsverksamhet som hänför sig till fast driftställe i Sverige,
3. inkomst av royalty eller periodiskt utgående avgift för utnyttjande av materiella eller immateriella tillgångar,
4. inkomst som är undantagen från beskattning på grund av bestämmelse i dubbelbeskattningsavtal,
5. vederlag för nödvändig resa eller transport samt förmån av kost och logi i samband med inkomsternas förvärvande eller för styrkta kostnader härför,
6. ersättning i annan form än kontanter och därmed likställt vederlag, om det sammanlagda värdet från en utbetalare under en redovisningsperiod uppgår till

högst 0,03 prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken, avrundat till närmaste hundratal kronor,

7. inkomster enligt 7 § andra stycket, om arrangören i allt väsentligt motsvarar en sådan ideell förening som avses i 7 kap. 7 § inkomstskattelagen (1999:1229) och skattskyldighet enligt den lagen inte hade förelegat för inkomsterna om arrangören hade varit en sådan förening.

Vid tillämpning av första stycket 3 ska ersättning från ljudradio eller television anses som inkomst av royalty eller periodvis utgående avgift till den del den inte avser förstagångssändning från sändare här i riket. Lag (2010:1247).

Skattesats

9 § Särskild inkomstskatt tas ut med 15 procent av den skattepliktiga inkomsten. Öretal som uppkommer vid beräkning av skatten bortfaller.

Beskattningsmyndighet m.m.

10 § Skatteverket är beskattningsmyndighet enligt denna lag. Lag (2003:658).

11 § [*11 § har upphört att gälla genom lag (2000:477), som har trätt i kraft den 1 juli 2000.*]

Skatteavdrag m.m.

12 § Den som betalar ut ersättning till artist, idrottsman eller artistföretag, som för mottagaren utgör skattepliktig inkomst enligt denna lag, skall göra skatteavdrag för betalning av mottagarens särskilda inkomstskatt.

Åtnjuter mottagaren jämte kontant belopp andra skattepliktiga förmåner, skall skatteavdraget för dessa beräknas med tillämpning av 8 kap. 14–17 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Om den kontanta ersättningen inte är så stor att föreskrivet avdrag kan göras, är utbetalaren betalningsansvarig för mellanskillnaden, så som om skatteavdrag gjorts. Lag (1997:498).

13 § [*13 § har upphört att gälla genom lag (1997:498), som har trätt i kraft den 1 november 1997.*]

Redovisning och betalning av skatt

14 § Särskild inkomstskatt enligt denna lag skall redovisas och inbetalas till beskattningsmyndigheten av den som har att göra skatteavdrag enligt 12 § senast den 12 i månaden efter den då den skattepliktiga ersättningen har betalats ut till artisten, idrottsmannen eller artistföretaget och av arrangör, senast den 12 i månaden efter den då tillställningen ägt rum. I januari gäller i stället den 17. Skatten anses ha betalats den dag då betalningen bokförts på beskattningsmyndighetens särskilda konto.

I de fall en betalningsmottagare är företrädare för en grupp av artister eller idrottsmän utan att vara ett artistföretag lämnas uppgift om inkomstens och skattens fördelning på medlemmar i gruppen.

Redovisning enligt denna paragraf skall lämnas på heder och samvete samt skrivas på blankett enligt fastställt formulär. Lag (1997:498).

15 § Av redovisning enligt 14 § skall för artist, idrottsman och artistföretag framgå

1. utbetalarens namn, adress och person- eller organisationsnummer,
2. namn, adress och hemvistland för den artist, idrottsman eller det artistföretag som redovisningen gäller,
3. tid och plats för den verksamhet för vilken ersättning har utgått samt verksamhetens art,
4. tidpunkt för utbetalning av ersättning och
5. skatteavdraget.

Av redovisning enligt 14 § skall för arrangör framgå

1. arrangörens namn, adress och hemvistland,
2. tid och plats för de tillställningar som redovisningen avser och
3. skatten.

16 § Om en inkomst på grund av bestämmelsen i 8 § 4 eller 7 inte är skattepliktig är utbetalaren respektive arrangören ändå skyldig att lämna redovisning. Lag (2004:1141).

17 § Den som betalar ut ersättning skall vid varje utbetalningstillfälle lämna mottagaren uppgift om skattepliktig inkomst och skatteavdragets belopp. Om det utbetalda beloppet avser flera personer lämnas uppgifterna till var och en.

Om ersättningen betalas ut i utländsk valuta skall uppgifterna enligt första stycket till sina belopp anges i den utländska valutan. Lag (2000:53).

17 a § Om uppgifterna enligt 17 § andra stycket till sina belopp lämnats i utländsk valuta skall beloppen räknas om till svenska kronor enligt valutakursen vid utbetalningstillfället. Lag (2000:53).

18 § Beskattningsmyndigheten skall övervaka att den som är redovisningsskyldig enligt 14 § behörigen fullgör sina skyldigheter.

Beskattningsmyndigheten skall på begäran lämna besked i frågor, som angår skyldigheten att verkställa skatteavdrag, beräkandet av sådant avdrag eller tillämpning i övrigt av bestämmelserna i 12–16 §§.

Skönstaxering

19 § Har den som är skyldig att lämna redovisning enligt 14 § underlåtit att fullgöra denna skyldighet och har underlåtenheten medfört att skatt inte betalats ut eller betalats med för lågt belopp eller föreligger annars grundad anledning att anta att skatt inte betalats eller betalats med för lågt belopp, skall beskattningsmyndigheten besluta om den skatt som skall betalas. Därvid får underlaget för beskattningsbeslutet bestämmas efter skälig grund.

Beskattningsmyndighetens beslut skall meddelas senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut. Lag (1997:498).

Återbetalning av skatt

20 § Om särskild inkomstskatt har betalats in i strid med bestämmelserna i denna lag, har den skattskyldige rätt till återbetalning av vad som betalats in för mycket.

Detta gäller dock inte inbetald särskild inkomstskatt som kan komma att behövas för betalning av skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483) och som

1. har beslutats men ännu inte ska ha betalats, eller
2. inte har beslutats men med fog kan antas komma att beslutas.

Ansökan om återbetalning ska göras skriftligen hos beskattningsmyndigheten senast vid utgången av sjätte kalenderåret efter det år då inkomsten uppbars. Tillsammans med ansökan ska det lämnas ett intyg eller någon annan utredning om att särskild inkomstskatt betalats in för sökanden.

På vad som återbetalas enligt första stycket beräknas ränta enligt vad som föreskrivs i 19 kap. 12 och 14 §§ skattebetalningslagen. I övrigt gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 18 kap. 8 och 9 §§ samma lag. Lag (2009:1061).

Lag (2009:1061) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på inkomster som uppbars efter utgången av år 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 20 § följande lydelse.

20 § Har särskild inkomstskatt inbetalats i strid med bestämmelserna i denna lag har den skattskyldige rätt till återbetalning av vad som inbetalats för mycket.

Ansökan om återbetalning skall göras skriftligen hos beskattningsmyndigheten senast vid utgången av sjätte kalenderåret efter det år då inkomsten uppbars. Vid ansökningshandlingen skall fogas intyg eller annan utredning om att särskild inkomstskatt inbetalats för sökanden.

På vad som återbetalas enligt första stycket beräknas ränta enligt vad som föreskrivs i 19 kap. 12 och 14 §§ skattebetalningslagen (1997:483). I övrigt gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 18 kap. 8 och 9 §§ samma lag. Lag (1997:498).

Överklaganden m.m.

21 § Den skattskyldige, den som är redovisningsskyldig enligt 14 § och det allmänna ombudet hos Skatteverket får överklaga beslut av beskattningsmyndigheten enligt denna lag hos förvaltningsrätten. Lag (2009:807).

22 § [22 § har upphört att gälla genom lag (2009:1061) som har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på inkomster som uppbars efter utgången av år 2009.]

T.o.m. den 31 december 2009 hade 22 § följande lydelse.

22 § Vid överklagande gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 6 kap. taxeringslagen (1990:324). Med taxeringsår avses därvid det år under vilket ersättningen har betalats ut. Lag (1993:466).

Övrigt

23 § I fråga om särskild inkomstskatt gäller i tillämpliga delar vad som sägs om ansvar för skatt i 12 kap., om utredning i skatteärenden i 14 kap., om skattetillägg och förseningsavgift i 15 kap., om anstånd med inbetalning av skatt i 17 kap., om indrivning i 20 kap., om omprövning i 21 kap., om överklagande i 22 kap. och om övriga bestämmelser i 23 kap. skattebetalningslagen (1997:483). Vad som där sägs om arbetsgivare skall då gälla den som är redovisningsskyldig enligt 14 § denna lag. Med skattedeklaration avses enligt denna lag redovisning enligt 14 §.

Bestämmelser om kontrolluppgifter finns i 12 kap. 2 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Om särskild inkomstskatt inte betalas inom den tid som anges i 14 §, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift. Lag (2003:658).

Denna lag har trätt i kraft 1 januari 1993.

Genom lagen upphävs lagen (1908:128 s.1) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter samt kungörelsen (1913:380) om rätt för den som är bosatt i utlandet att giva eller medverka i offentlig föreställning m.m. i Sverige. Beträffande verksamhet som anordnas av en arrangör under en sammanhängande tidsperiod och avser tid både före och efter lagens ikraftträdande skall – om den skattskyldige så yrkar – äldre bestämmelser äga tillämpning för verksamheten under hela perioden.

Lag (1986:468) om avräkning av utländsk skatt

5 juni 1986

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1985/86:131, SkU 43, rskr. 333.

Lag (1986:468) har genom lag (2008:1350) omarbetats och kapitelindelats. För lag (1986:468) i dess lydelse t.o.m. ändringar genom lag (2007:1418) hänvisas till Skatte- och taxeringsförfattningarna utgåva 31.

1 kap. Gemensamma bestämmelser

1 § I denna lag finns bestämmelser om avräkning av utländsk skatt. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

2 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229) om inte annat anges eller framgår av sammanhanget. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

3 § Med utländsk skatt avses i denna lag följande skatter som betalats till en utländsk stat, delstat, lokal myndighet eller till Europeiska gemenskaperna:

1. allmän slutlig skatt på inkomst,
2. skatt som är jämförlig med den statliga fastighetskatten eller den kommunala fastighetsavgiften och som tagits ut på i utlandet belägen fastighet eller privatbostad,
3. skatt som beräknats på schablonintäkt eller liknande på i utlandet belägen fastighet eller privatbostad,
4. skatt som beräknats på grundval av fraktintäkter, biljettintäkter eller annan jämförlig grund som uppburits i den utländska staten av skattskyldig som bedriver sjöfart eller luftfart i internationell trafik.

Med utländsk skatt avses även belopp som anges i 2 kap. 8 § 2 och 3.

Med utländsk skatt avses i 2 kap. 3–6 §§, 9 § andra stycket, 15 och 18–20 §§ även motsvarande preliminär skatt. Lag (2009:584).

4 § Vad som sägs om skatteavtal i denna lag ska gälla också i fråga om det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

5 § Bestämmelserna i 2 kap. 3 § och 3 kap. 2 § tillämpas också i fall då en delägare beskattas för inkomst hos eller för innehav i ett företag som anges i 24 kap. 16 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229), även om företaget inte är en utländsk juridisk person. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

6 § Den skattskyldige ska lämna de uppgifter som behövs för prövningen av begäran om avräkning av utländsk skatt. Om den som är skattskyldig enligt 2 § första stycket 6 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel begär avräkning av utländsk skatt, ska dock sådana uppgifter lämnas av pensionssparinstitut som anges i 1 kap. 2 § 3 lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande.

Om det framgår att det finns förutsättningar för avräkning trots att samtliga de uppgifter som är nödvändiga för tillämpning av denna lag inte kan lämnas, får avräkning ske med skäligt belopp. Avräkning enligt 2 kap. 17 §, 3 kap. 4 § eller 4 kap. 4 § får dock bara ske för överskjutande belopp som den skattskyldige kan visa. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

7 § Om en skattskyldig enligt skatteavtal genom avräkning har rätt till större nedsättning än vad som följer av denna lag, ska nedsättning ske med det ytterligare belopp som föranleds av avtalet. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

2 kap. Nedsättning av statlig och kommunal inkomstskatt

1 § En obegränsat skattskyldig som har haft en intäkt och en begränsat skattskyldig som har haft en intäkt hänförlig till ett fast driftställe i Sverige, har genom avräkning av utländsk skatt på intäkten rätt till nedsättning av statlig och kommunal inkomstskatt enligt detta kapitel om

1. intäkten tagits upp enligt inkomstskattelagen (1999:1229),
2. den skattskyldige har beskattats för intäkten i en utländsk stat, och
3. intäkten anses härröra från den utländska staten enligt dess skattelagstiftning.

I fråga om intäkt som beskattats av Europeiska gemenskaperna ska villkoren i första stycket 2 och 3 anses vara uppfyllda.

Vid tillämpning av detta kapitel ska det bortses från

1. lågbeskattade inkomster som beskattas hos delägare i utländsk juridisk person enligt 39 a kap. 13 § inkomstskattelagen,
2. statlig och kommunal inkomstskatt på sådana inkomster, och
3. utländsk skatt på sådana inkomster. Lag (2009:584).

2 § Rätt till avräkning enligt 1 § första stycket gäller inte om den statliga och kommunala inkomstskatten, den utländska skatten samt den utländska intäkten omfattas av skatteavtal. Vid avräkning med stöd av skatteavtal tillämpas dock övriga bestämmelser i detta kapitel.

Bestämmelserna i första stycket första meningen tillämpas inte i fråga om begränsat skattskyldiga. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

3 § Om en delägare är skattskyldig enligt 5 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) ska följande inkomster anses som delägarrens inkomst:

1. inkomst hos ett svenskt handelsbolag,
2. inkomst hos en europeisk ekonomisk intressegruppering, eller
3. inkomst hos en utländsk juridisk person som är delägarbeskattad i utlandet.

Om den delägarbeskattade juridiska personen har betalat utländsk skatt, ska denna anses ha betalats av delägaren. Av den delägarbeskattade juridiska personens sammanlagda utländska skatter anses så stor del belöpa på delägaren som motsvarar den andel som denne beskattas för. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

4 § Om ett kommittentföretag enligt 36 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) redovisar inkomst av kommissionärsverksamhet, får inkomsten och den utländska skatten på inkomsten, anses som kommittentföretagets om kommissionärsföretaget medger det. Om avdrag har gjorts för sådan utländsk skatt, ska det anses ha gjorts av kommittentföretaget. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den nya bestämmelsen i 2 kap. 4 § tillämpas från och med 2003 års taxering.

5 § Vid en kvalificerad fusion enligt 37 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) ska det överlåtande företags inkomst under detta företags sista beskattningsår och den utländska skatten på inkomsten, anses som det övertagande företags. Om avdrag har gjorts för sådan utländsk skatt, ska det anses ha gjorts av det övertagande företaget. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den nya bestämmelsen i 2 kap. 5 § tillämpas från och med 2003 års taxering.

6 § Vid en kvalificerad fission enligt 37 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) ska det överlåtande företags inkomst under detta företags sista beskattningsår och den utländska skatten på inkomsten, anses som de övertagande företagens. Inkomsten och den utländska skatten ska fördelas mellan de övertagande företagen i förhållande till det nettovärde som förs över till varje företag eller på något annat sätt som samtliga övertagande företag har angett. Om avdrag har gjorts för sådan utländsk skatt, ska det anses ha gjorts av de övertagande företagen. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den nya bestämmelsen i 2 kap. 6 § tillämpas från och med 2003 års taxering.

7 § Avräkning ska i första hand ske från statlig inkomstskatt. Till den del den statliga inkomstskatten understiger vad som enligt detta kapitel får avräknas, ska avräkning i andra hand ske från kommunal inkomstskatt.

Avräkning ska ske från svensk skatt som tas ut på grund av taxering det år då den intäkt som beskattats i utländsk stat tagits med vid taxering här. När det är fråga om avräkning av en utländsk skatt som är jämförlig med den statliga fastighets-skatten eller den kommunala fastighetsavgiften eller som beräknats på schablon-intäkt eller liknande, ska avräkning ske från svensk skatt som tas ut på grund av taxering samma år som den utländska skatten fastställts. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

8 § Avräkning får ske med ett belopp som motsvarar summan av

1. den utländska skatt som får avräknas enligt 1 §,
2. utländsk skatt och annat belopp som ger rätt till avräkning enligt skatteavtal, och
3. överskjutande belopp enligt 17–20 §§. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

9 § Avräkning enligt 8 § får dock ske med högst den del av den utländska skatten som motsvarar ett på följande sätt beräknat spärrbelopp. Spärrbeloppet utgör summan av den statliga och kommunala inkomstskatt som, beräknad utan sådan avräkning, hänför sig till

1. de inkomster på vilka de utländska skatterna utgått, och
2. andra inkomster som tagits med vid taxeringen och som är hänförliga till fast driftställe eller fastighet i utlandet eller som utgör ränta, royalty eller utdelning i det fall utbetalaren är utländsk stat, fysisk person med hemvist i utländsk stat eller utländsk juridisk person.

Om den skattskyldige vid det aktuella årets taxering har gjort avdrag enligt 16 kap. 19 § inkomstskattelagen (1999:1229) för utländsk skatt som anges i 1 kap. 3 §, ska beräkningen av spärrbeloppet göras som om avdraget inte har gjorts.

Spärrbeloppet ska anses uppgå till minst 500 kronor. Spärrbeloppet får dock inte överstiga summan av den skattskyldiges

1. statliga och kommunala inkomstskatt, och
2. avkastningsskatt som tas ut enligt 2 § första stycket 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

10 § Vid beräkning av den statliga inkomstskatt som hänför sig till de utländska inkomsterna ska den del av den statliga inkomstskatten som hänför sig till de utländska förvärvsinkomsterna respektive den del som hänför sig till de utländska kapitalinkomsterna beräknas var för sig. Den statliga och kommunala inkomstskatt som hänför sig till de utländska förvärvsinkomsterna (intäktsposter efter avdrag för kostnadsposter) ska anses utgöra så stor del av den skattskyldiges hela statliga respektive kommunala inkomstskatt på förvärvsinkomst, beräknad utan avräkning, som de utländska förvärvsinkomsterna utgör av den skattskyldiges sammanlagda förvärvsinkomst före allmänna avdrag, grundavdrag och sjöinkomstavdrag. Motsvarande gäller i tillämpliga delar vid beräkning av den del av den statliga inkomstskatten som hänför sig till de utländska kapitalinkomsterna.

Vid tillämpning av första stycket ska, om den skattskyldige fått skattereduktion enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), sådan reduktion anses ha skett från kommunal och statlig inkomstskatt, statlig fastighetsenskatt respektive kommunal fastighetsavgift med så stor del av reduktionen som respektive skatt eller avgift utgör av det sammanlagda beloppet av nämnda skatter och avgift före sådan reduktion. Skattereduktion enligt 67 kap. 5–9 §§ inkomstskattelagen ska dock anses ha skett bara från kommunal inkomstskatt.

Om en skattskyldig enligt 2 § första stycket 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel ska betala avkastningsskatt gäller följande. Vid beräkningen av spärrbeloppet ska, vid bestämmande enligt första stycket av den statliga inkomstskatt som hänför sig till de utländska inkomsterna, avkastningsskatt likställas med statlig inkomstskatt på förvärvsinkomst. Lag (2009:195).

Lag (2009:195) som har ändrats genom lag (2009:540) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 2 kap. 10 § andra stycket följande lydelse.

Vid tillämpning av första stycket ska, om den skattskyldige fått skattereduktion enligt 65 kap. 9–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229), sådan reduktion anses ha skett från kommunal och statlig inkomstskatt, statlig fastighetsenskatt respektive kommunal fastighetsavgift med så stor del av reduktionen som respektive skatt eller avgift utgör av det sammanlagda beloppet av nämnda skatter och avgift före sådan reduktion. Skattereduktion enligt 65 kap. 9 a–9 d §§ inkomstskattelagen ska dock anses ha skett bara från kommunal inkomstskatt.

11 § Vid tillämpning av 10 § ska den utländska inkomstens storlek bestämmas med beaktande av andra kostnadsposter enligt inkomstskattelagen (1999:1229) än

1. koncernbidrag som avses i 35 kap. inkomstskattelagen, och

2. utdelning som avses i 39 kap. 14 § första stycket 3 inkomstskattelagen. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

12 § Vid tillämpning av 10 § ska den utländska inkomstens storlek bestämmas utan beaktande av mottaget koncernbidrag som avses i 35 kap. inkomstskattelagen (1999:1229). Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

13 § Om avdrag har gjorts för avsättning till expansionsfond eller periodiseringsfond eller om sådant avdrag har återförts ska, vid beräkning enligt 10 § av den statliga och kommunala inkomstskatt som hänför sig till de utländska inkomsterna, spärbeloppet beräknas som om sådant avdrag inte har gjorts respektive inte har återförts. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

14 § Om enligt skatteavtal inkomst ska undantas från beskattning men tas med vid taxeringen (alternativt exempt), ska varken den svenska skatten på inkomsten eller den utländska inkomsten tas med vid beräkningen av spärbeloppet enligt 9 §. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

15 § Utländsk skatt, för vilken avräkning enligt 8 och 9 §§ högst får ske, ska minskas med den sänkning av statlig och kommunal inkomstskatt som den skattskyldige, vid det aktuella årets taxering eller annat års taxering, har fått genom att den utländska skatten dragits av.

Om avdrag för utländsk skatt har gjorts bara för en del av den skatt som enligt 7 § andra stycket är hänförlig till ett visst år och om avräkning bara delvis ska ske för detta års utländska skatt, ska i första hand avräkning ske av utländsk skatt för vilken avdrag inte har gjorts. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

16 § Vid tillämpning av 10 § ska utländsk inkomst från sjöfart eller luftfart i internationell trafik på begäran av den skattskyldige beräknas till så stor del av den skattskyldiges hela inkomst – efter avdrag för kostnader – från rederirörelsen eller luftfartsrörelsen, med tillägg för gjorda avdrag för utländska skatter, som de i den

utländska staten uppburna fraktintäkterna och biljettintäkterna utgör av den skattskyldiges samtliga intäkter av sådant slag. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

17 § Till den del avräkning inte kunnat ske från den svenska skatt som beräknas för det taxeringsår då avräkning enligt 7 § andra stycket ska ske, därför att summan avräkningsbar utländsk skatt enligt 8 § överstiger det enligt 9 § beräknade spärrbeloppet, är den skattskyldige efter begäran berättigad att senast femte taxeringsåret därefter få avräkning av det överskjutande beloppet.

För ett visst taxeringsår får dock det sammanlagda belopp för vilket avräkning högst får ske inte överstiga det årets spärrbelopp enligt 9 §. Om den skattskyldige begär avräkning av utländska skatter som enligt 7 § andra stycket är hänförliga till olika år, ska avräkning ske så att utländska skatter hänförliga till tidigare år avräknas före utländska skatter hänförliga till senare år. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

18 § Om inkomst hos ett kommissionärsföretag enligt 4 § ska anses som kommittentföretagets får, vid tillämpning av 17 §, inkomst som hänför sig till kommissionärsförhållandet och utländsk skatt på denna inkomst, för vilken avräkning ännu inte har gjorts, anses som kommittentföretagets om kommissionärsföretaget medger det. Om avdrag har gjorts för sådan utländsk skatt, ska det anses ha gjorts av kommittentföretaget. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den nya bestämmelsen i 2 kap. 18 § tillämpas från och med 2003 års taxering.

19 § Vid en kvalificerad fusion enligt 37 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) ska vid tillämpning av 17 § inkomst som hänför sig till det överlåtande företaget och utländsk skatt på denna inkomst, för vilken avräkning ännu inte har gjorts, anses som det övertagande företagens. Om avdrag har gjorts för sådan utländsk skatt, ska det anses ha gjorts av det övertagande företaget. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den nya bestämmelsen i 2 kap. 19 § tillämpas från och med 2003 års taxering.

20 § Vid en kvalificerad fission enligt 37 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) ska vid tillämpning av 17 § inkomst som hänför sig till det överlåtande företaget och utländsk skatt på denna inkomst, för vilken avräkning ännu inte har gjorts, anses som de övertagande företagens. Inkomsten och den utländska skatten ska fördelas på de övertagande företagen i förhållande till det nettovärde som förs över till varje företag eller på något annat sätt som samtliga övertagande företag har angett. Om avdrag har gjorts för sådan utländsk skatt, ska det anses ha gjorts av de övertagande företagen. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den nya bestämmelsen i 2 kap. 20 § tillämpas från och med 2003 års taxering.

3 kap. Nedsättning av avkastningsskatt på pensionsmedel

1 § Skattskyldig enligt 2 § första stycket 1–4 och 6 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel har genom avräkning av utländsk skatt rätt att få nedsättning av sådan avkastningsskatt. Om inte annat följer av 3 §, ska avräkning ske av utländsk skatt som har betalats under kalenderåret närmast före beskattningsåret och som belöper på sådan avkastning, på den skattskyldiges utländska tillgångar, som vid beräkning av avkastningsskatt på pensionsmedel ingår i kapitalunderlaget för beskattningsåret.

Skattskyldig enligt 2 § första stycket 5 lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel har, till den del den statliga och kommunala inkomstskatten sammanlagt understiger vad som enligt 2 kap. får avräknas, genom avräkning av utländsk skatt rätt att till denna del få nedsättning av sådan avkastningsskatt. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

2 § Innehav i en delägarbeskattad juridisk person som avses i 5 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) anses som en utländsk tillgång till den del som tillgångarna i den delägarbeskattade juridiska personen hade ansetts som utländska om de i stället innehafts direkt av den som är skattskyldig till avkastningsskatt enligt 2 § första stycket 1–4 eller 6 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel. Motsvarande gäller vid indirekta innehav av delägarbeskattade juridiska personer genom sådana personer.

Om den delägarbeskattade juridiska personen har betalat utländsk skatt, ska sådan skatt anses ha betalats av den som är skattskyldig till avkastningsskatt för andelen. Av den delägarbeskattade juridiska personens sammanlagda utländska skatter anses så stor del belöpa på den som är skattskyldig till avkastningsskatt som motsvarar den andel som denne beskattas för. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

3 § Avräkning enligt 1 § första stycket får dock ske med högst ett på följande sätt beräknat spärrbelopp. Spärrbeloppet utgör den avkastningsskatt som hänför sig till de utländska tillgångar som ingår i kapitalunderlaget. Den avkastningsskatt som hänför sig till de utländska tillgångarna ska anses utgöra så stor del av den skattskyldiges hela avkastningsskatt, beräknad utan avräkning, som värdet av dessa tillgångar utgör av den skattskyldiges i kapitalunderlaget ingående totala värde av tillgångar före avdrag för finansiella skulder. Vid beräkning av spärrbeloppet ska såsom värdet av utländska tillgångar emellertid bara anses ett belopp motsvarande

värdet av det kapital som under hela kalenderåret närmast före beskattningsåret har varit placerat i sådana tillgångar. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

4 § Till den del avräkning inte kunnat ske det beskattningsår då avräkning enligt 1 § första stycket ska ske, därför att summan avräkningsbar utländsk skatt som enligt nämnda stycke ska avräknas detta beskattningsår överstiger det enligt 3 § beräknade spärrbeloppet, är den skattskyldige efter begäran berättigad att senast femte beskattningsåret därefter få avräkning av det överskjutande beloppet.

För ett visst beskattningsår får dock det sammanlagda belopp för vilket avräkning högst får ske inte överstiga det årets spärrbelopp enligt 3 §. Om den skattskyldige begär avräkning av utländska skatter som enligt 1 § första stycket är hänförliga till olika år, ska avräkning ske så att utländska skatter hänförliga till tidigare år avräknas före utländska skatter hänförliga till senare år. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

4 kap. Nedsättning av statlig och kommunal inkomstskatt på utländska lågbeskattade inkomster

1 § Delägare i en utländsk juridisk person som ska ta upp sin andel av sådan persons lågbeskattade inkomster enligt 39 a kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229), har rätt att genom avräkning av de utländska skatter på dessa inkomster som har betalats av den utländska juridiska personen få nedsättning av statlig och kommunal inkomstskatt enligt detta kapitel. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

2 § Avräkning enligt 1 § får ske med ett belopp som motsvarar summan av den eller de utländska juridiska personernas utländska skatter på lågbeskattade inkomster multiplicerad med det eller de andelstal som, enligt 39 a kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229), använts vid fastställandet av de lågbeskattade inkomster som delägaren tagit upp.

Avräkning får dock ske högst med ett belopp som utgör summan av den statliga och kommunala inkomstskatt som, beräknad utan sådan avräkning, hänför sig till de lågbeskattade inkomsterna (spärrbelopp). Vid beräkning av spärrbeloppet ska vad som föreskrivs i 2 kap. 10 § i tillämpliga delar gälla på motsvarande sätt. Lag (2008:1350).

578 Avräkning av utländsk skatt

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

3 § Avräkning ska i första hand ske från statlig inkomstskatt på de lågbeskattade inkomsterna. Till den del den statliga inkomstskatten understiger vad som enligt detta kapitel får avräknas, ska avräkning i andra hand ske från kommunal inkomstskatt på de lågbeskattade inkomsterna.

Avräkning ska ske från svensk skatt som tas ut på grund av taxering det år då den lågbeskattade inkomsten som beskattats i utländsk stat tagits med vid taxering här. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

4 § Till den del avräkning inte kunnat ske från den svenska skatt som beräknas för det taxeringsår då avräkning enligt 3 § andra stycket ska ske, därför att summan avräkningsbar utländsk skatt överstiger det årets spärrbelopp enligt 2 § andra stycket, är delägaren efter begäran berättigad att senast femte taxeringsåret därefter få avräkning av det överskjutande beloppet.

För ett visst taxeringsår får dock det sammanlagda belopp för vilket avräkning högst får ges inte överstiga det årets spärrbelopp enligt 2 § andra stycket. Om delägaren begär avräkning av utländska skatter som enligt 3 § andra stycket är hänförliga till olika år, ska avräkning ske så att utländska skatter hänförliga till tidigare år avräknas före utländska skatter hänförliga till senare år. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

Lag (1963:587) om inkomstbeskattning av fideikommissbo, m.m.

6 december 1963

Kungl. Maj:t har, i överensstämmelse med riksdagens beslut*, funnit gott förordna som följer.

* Prop. 1963:26; BevL1 U 2; Rskr 364.

1 § Fideikommissbo är i beskattningshänseende att anse som oskift dödsbo.

2 § Om en fideikommissfastighet överförs till ett aktiebolag genom tillskott i samband med aktieteckning, skall skattepliktig kapitalvinst eller avdragsgill kapitalförlust inte anses uppkomma genom överföringen. Lag (1999:1237).

2 a § I fall som avses i 2 § har en fideikommissinnehavare eller ett fideikommissbo rätt att efter anmälan undantas från beskattning för sådan intäkt av näringsverksamhet som hänför sig till skogsbruk eller tomtrörelse och som föranleds av överföringen. Därvid gäller i fråga om skogsbruk att aktiebolaget skall överta det återstående anskaffningsvärde som gäller för fideikommisset eller fideikommissboet. I fråga om tomtrörelse gäller att bolagets anskaffningsvärde för en fastighet eller en del av fastighet som vid överföringen ingår i tomtrörelsen anses motsvara det skattemässiga värdet av en sådan fastighet eller fastighetsdel hos fideikommisset eller fideikommissboet. Lag (1999:1237).

2 b § Efter anmälan av fideikommissinnehavaren eller fideikommissboet inträder i fall som avses i 2 § aktiebolaget i överlåtarens skattemässiga situation i fråga om värdeminskningssavdrag för täckdikningsanläggningar och skogsvägar på fastigheten. Lag (1999:1043).

2 c § Om en samling som avses i 17 § lagen (1963:583) om avveckling av fideikommiss överförs till ett aktiebolag genom tillskott i samband med aktieteckning, skall skattepliktig kapitalvinst eller avdragsgill kapitalförlust inte anses uppkomma genom överföringen. Lag (1999:1237).

2 d § Om en fastighet eller en tillgång som ingår i en samling som avses i 17 § lagen (1963:583) om avveckling av fideikommiss efter utgången av år 1999 har överförts till ett aktiebolag genom tillskott i samband med aktieteckning, skall bolagets anskaffningsvärde eller anskaffningsutgift för egendomen anses motsvara tillgångens skattemässiga värde vid tidpunkten för överföringen. Lag (1999:1237).

2 e § Vid överföring av en näringsfastighet enligt 2 § tillämpas inte bestämmelserna om återföring av värdeminskningssavdrag m.m. i 26 kap. inkomstskattelagen (1999:1229). Lag (1999:1237).

2 f § Om i fall som avses i 2 eller 2 c § en överföring av en fideikommissfastighet eller en samling som avses i 17 § lagen (1963:583) om avveckling av fideikommiss gjorts efter utgången av år 1999 skall anskaffningsvärdet eller anskaffningsutgiften för aktie som förvärfvas i samband med överföringen anses motsvara den överförda

580 *Inkomstbeskattning av fideikomissbo, m.m.*

fastighetens respektive samlingens marknadsvärde vid den tidpunkten, fördelat på de aktier som då förvärvas. Lag (1999:1237).

3 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229). Lag (1999:1237).

4 § I fråga om framställning som avses i denna lag och om överklagande av beslut rörande tillämpning av lagen gäller bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) i tillämpliga delar. Lag (1990:352).

Denna förordning har trätt i kraft den 1 januari 1964.

Kupongskattelag (1970:624)

20 november 1970

Kungl. Maj:t har, i överensstämmelse med riksdagens beslut*, funnit gott förordna som följer.

* Prop. 1970:134; BeU 60; Rskr 364.

Inledande bestämmelser

1 § Kupongskatt skall betalas enligt denna lag till staten för utdelning av annat slag än som avses i 42 kap. 16 § inkomstskattelagen (1999:1229) på aktie i svenskt aktiebolag.

Vad i denna lag sägs om aktie i svenskt aktiebolag gäller även aktie i europa-bolag med säte i Sverige och andel i svensk investeringsfond. Lag (2004:495).

2 § I denna lag förstås med

avstämningsbolag: aktiebolag som är avstämningsbolag enligt 1 kap. 10 § aktiebolagslagen (2005:551), 3 kap. 8 § försäkringsrörelselagen (1982:713),

central värdepappersförvarare: företag som har auktorisation som central värdepappersförvarare enligt lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument,

egen aktie: aktie som innehas av bolaget självt,

fondbolag: aktiebolag som driver fondverksamhet enligt lagen (2004:46) om investeringsfonder,

förvaringsinstitut: en bank eller ett annat kreditinstitut som enligt lagen om investeringsfonder förvarar tillgångarna i en investeringsfond och som sköter in- och utbetalningar avseende fonden,

utdelningstillfälle: för avstämningsbolag den i 4 kap. 39 § aktiebolagslagen eller 3 kap. 8 § försäkringsrörelselagen avsedda dagen för avstämmning och för andra aktiebolag liksom i fråga om investeringsfond den dag då utdelningen blir tillgänglig för lyftning,

utdelningsberättigad: den som är berättigad att lyfta utdelning för egen del vid utdelningstillfället.

Med utdelning avses även

1. återbetalning till aktieägarna vid minskning av aktiekapitalet eller reservfonden enligt 20 kap. 1 § första stycket 3 eller 35 § 3 aktiebolagslagen,

2. utskiftning vid bolagets likvidation enligt 25 kap. 38 § aktiebolagslagen,

3. utbetalning till aktieägare enligt 12 kap. 1 § försäkringsrörelselagen vid nedsättning av aktiekapitalet, överkursfonden eller reservfonden samt vid bolagets likvidation,

4. utbetalning till aktieägare vid bolagets förvärv av egna aktier genom ett förvärvserbjudande som har riktats till samtliga aktieägare eller samtliga ägare till aktier av ett visst slag,

5. utbetalning av fusionsvederlag till aktieägare enligt 23 kap. 26 § aktiebolagslagen eller 15 a kap. 16 § försäkringsrörelselagen till den del vederlaget utgörs av annat än aktier i det övertagande bolaget, och

6. utbetalning av delningsvederlag till aktieägare enligt 24 kap. 28 § aktiebolagslagen som avser

a) delning enligt 24 kap. 1 § andra stycket 1 samma lag till den del vederlaget utgörs av annat än aktier i de övertagande bolagen, eller

b) delning enligt 24 kap. 1 § andra stycket 2 samma lag till den del vederlaget utgörs av annat än ersättning som enligt 42 kap. 16 b § inkomstskattelagen (1999:2129) inte skall tas upp. Lag (2006:1420).

Lag (2006:1420) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas på utdelning som skett efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december hade 2 § andra stycket 6 följande lydelse.

6. utbetalning av delningsvederlag till aktieägare enligt 24 kap. 28 § aktiebolagslagen som avser delning enligt 24 kap. 1 § andra stycket 1 samma lag till den del vederlaget utgörs av annat än aktier i de övertagande bolagen.

3 § Har för aktiebolag, som icke är avstämningsbolag, ej bestämts utdelningstillfälle eller skall utdelning i sådant bolag tillgodoföras den utdelningsberättigade på annat sätt än genom utbetalning av utdelat belopp, anses utdelningen ha blivit tillgänglig för lyftning omedelbart efter det att beslut om utdelningen fattats.

Skattskyldighet

4 § Skattskyldighet föreligger för utdelningsberättigad om denne är fysisk person, som är begränsat skattskyldig, dödsbo efter sådan person eller utländsk juridisk person, och utdelningen ej är hänförlig till inkomst av näringsverksamhet som bedrivits från fast driftställe här i riket. Skattskyldighet föreligger dock inte för utdelningsberättigad utländsk juridisk person för sådan del av utdelningen som motsvarar det belopp som ska beskattas hos delägaren enligt 5 kap. 2 a § eller 39 a kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229).

För handelsbolag, europeisk ekonomisk intressegruppering, kommanditbolag och rederi föreligger skattskyldighet för den del av utdelningen som ej är hänförlig till inkomst av näringsverksamhet som bedrivits från fast driftställe här i riket och som belöper på delägare eller medlem som är begränsat skattskyldig.

Skattskyldighet föreligger slutligen för utdelningsberättigad, som innehar aktie under sådana förhållanden, att annan därigenom obehörigen beredes förmån vid taxering till inkomstskatt eller vinner befrielse från kupongskatt.

Skattskyldighet föreligger inte för person som avses i 3 kap. 17 § 2–4 inkomstskattelagen.

Skattskyldighet föreligger inte heller för en juridisk person i en främmande stat som är medlem i Europeiska gemenskapen, om den innehar 10 procent eller mer av andelskapitalet i det utdelande bolaget och uppfyller villkoren i artikel 2 i det av Europeiska gemenskapernas råd den 23 juli 1990 antagna direktivet om en gemensam ordning för beskattning avseende moder- och dotterbolag i olika medlemsstater i direktivets lydelse den 1 januari 2005 (90/435/EEG).

Skattskyldighet föreligger inte heller för utländskt bolag som avses i 2 kap. 5 a § inkomstskattelagen och som motsvarar ett sådant svenskt företag som avses i 24 kap. 13 § 1–4 den lagen, för utdelning på aktie om aktien är en sådan näringsbetingad andel som avses i 24 kap. 14 § första stycket 1 eller 2 samma lag.

Skattskyldighet för utdelning föreligger inte heller för handelsbolag, europeisk ekonomisk intressegruppering, kommanditbolag eller i utlandet delägarbeskattade juridiska personer om motsvarande utdelning hade varit skattefri enligt femte eller sjätte stycket om delägaren själv hade varit utdelningsberättigad. Vid bedömningen av om utdelningen hade varit skattefri ska aktieinnehavet bestämmas utifrån storleken på delägarrens indirekta innehav. Lag (2009:1414).

Lag (2009:1414) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på utdelning som lämnas efter utgången av år 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 4 § sjätte stycket följande lydelse.

Som förutsättning för skattefrihet enligt sjätte stycket gäller att utdelningen skulle ha omfattats av bestämmelserna om skattefrihet i 24 kap. 17–22 § eller 25 a kap. 5, 6 och 8 §§ inkomstskattelagen, om det utländska bolaget varit ett svenskt företag. I fråga om innehavstid enligt 24 kap. 20 § samma lag gäller dock att andelen alltid ska ha innehafts minst ett år vid utdelningstillfället. Lag (2008:828).

4 § även ändrad genom lag (2008:828) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på utdelning som lämnas efter utgången av år 2008. T.o.m. den 31 december 2008 hade 4 § första, fjärde och sjätte styckena följande lydelse.

4 § Skattskyldighet föreligger för utdelningsberättigad om denne är fysisk person, som är begränsat skattskyldig, dödsbo efter sådan person eller utländsk juridisk person, och utdelningen ej är hänförlig till inkomst av näringsverksamhet som bedrivits från fast driftställe här i riket. Skattskyldighet föreligger dock inte för utdelningsberättigad utländsk juridisk person för sådan del av utdelningen som motsvarar det belopp som skall beskattas hos delägaren enligt 5 kap. 2 a § eller 39 a kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Skattskyldighet föreligger inte för person som avses i 3 kap. 17 § 2–4 inkomstskattelagen.

Skattskyldighet föreligger inte heller för en juridisk person i en främmande stat som är medlem i Europeiska gemenskapen, om den innehar 15 procent eller mer av andelskapitalet i det utdelande bolaget och uppfyller villkoren i artikel 2 i det av Europeiska gemenskapernas råd den 23 juli 1990 antagna direktivet om en gemensam ordning för beskattning avseende moder- och dotterbolag i olika medlemsstater i direktivets lydelse den 1 januari 2005 (90/435/EEG).

Som förutsättning för skattefrihet enligt sjätte stycket gäller att utdelningen skulle ha omfattats av bestämmelserna om skattefrihet i 24 kap. 17–22 §§ eller 25 a kap. 5, 6 och 8 §§ inkomstskattelagen, om det utländska bolaget varit ett svenskt företag. I fråga om innehavstid enligt 24 kap. 20 § samma lag gäller dock att andelen alltid skall ha innehafts minst ett år vid utdelningstillfället. Lag (2006:576).

Skattesats

5 § Kupongskatt utgår med trettio procent av utdelningen.

Beslutande myndighet

6 § Ärende om kupongskatt prövas av Skatteverket. Lag (2003:647).

Valuta

6 a § Samtliga uppgifter som skall lämnas enligt denna lag skall till sina belopp anges i svenska kronor. Lag (2000:47).

Innehållande av kupongskatt vid utbetalning av aktieutdelning m.m.

Utdelning i avstämningsbolag m.m.

7 § En central värdepappersförvarare skall vid utbetalning av utdelning innehålla kupongskatt, om ej av tillgänglig uppgift om den utdelningsberättigade framgår, att denna ej är skattskyldig. Kupongskatt skall vidare innehållas i det fall att utdelning ej kunnat ske till följd av bristande uppgift om den utdelningsberättigade.

Uppgift som avses i första stycket skall lämnas skriftligen till den centrala värdepappersförvararen i samband med begäran om införing i aktieboken, anmälan om registrering på avstämningskonto av uppgift som avses i 4 kap. 18 § första stycket 6–8 lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument eller begäran om införing i förteckning enligt 3 kap. 12 § försäkringsrörelselagen (1982:713), samt i övrigt när värdepappersförvararen begär det av den som avses med införingen. Ändras något förhållande som är av betydelse för bedömning av frågan om skattskyldighet enligt denna lag, skall uppgiftslämnaren utan dröjsmål skriftligen anmäla detta till värdepappersförvararen.

Den centrala värdepappersförvararen skall senast fyra månader efter utdelningstillfället lämna den utdelningsberättigade skriftlig uppgift om det belopp som innehållits i kupongskatt för denne. Lag (2005:1141).

Lag (2005:1141) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas på utdelning som skett efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2005 hade 7 § andra stycket följande lydelse.

Uppgift som avses i första stycket skall avges skriftligen och lämnas till den centrala värdepappersförvararen i samband med begäran om införing i aktieboken eller i förteckning enligt 3 kap. 12 § aktiebolagslagen (1975:1385) eller 3 kap. 12 § försäkringsrörelselagen (1982:713) samt i övrigt när centralen begär det av den som avses med införingen. Ändras förhållande varom uppgift lämnats och som är av betydelse för bedömning av frågan om skattskyldighet enligt denna lag, skall uppgiftslämnaren utan dröjsmål skriftligen anmäla detta till värdepappersförvararen.

8 § En central värdepappersförvarare skall senast fyra månader efter utdelningstillfället lämna Skatteverket uppgift om

- 1) det sammanlagda beloppet av utbetalade utdelningar för vilka skattskyldighet ej förelegat,
- 2) storleken av utbetalad utdelning och innehållen kupongskatt för varje skattskyldig,
- 3) det sammanlagda beloppet av utdelning som ej kunnat utbetalas till följd av bristande uppgifter om den utdelningsberättigade,
- 4) det sammanlagda beloppet av innehållen kupongskatt.

Inom samma tid skall den centrala värdepappersförvararen inbetala innehållen kupongskatt till Skatteverket.

Vad i andra stycket sagts gäller inte kupongskatt på utdelning som avses i första stycket 3). Sådan skatt inbetalas senast vid utgången av det kalenderår då utdelningen utbetalas, dock senast vid utgången av det femte kalenderåret efter året för utdelningstillfället. Lag (2003:647).

9 § Utbetalas utdelning sedan en central värdepappersförvarare inbetalat kupongskatt enligt 8 §, återbetalar Skatteverket kupongskatt, som belöper på sådan utdelning för vilken skattskyldighet ej förelegat.

För återbetalning fordras att den centrala värdepappersförvararen till Skatteverket överlämnar utredning om att skattskyldighet ej förelegat för den utdelningsberättigade. Återbetalning sker ej beträffande utdelning, som avser utdelningstillfälle tidigare än fem år före det kalenderår utredningen överlämnats till Skatteverket. Lag (2003:647).

9 a § Sådan återbetalning som avses i 9 § får, utöver vad som sägs där, ske beträffande utdelning på fondandelsbevis för vilken utredning om skattskyldighet överlämnats inom tre månader efter det preskription inträtt för fordran avseende utdelningen. Lag (1994:780).

10 § Har en central värdepappersförvarare underlåtit att innehålla kupongskatt fastän detta bort ske, skall värdepappersförvararen förskjuta kupongskatten men får kräva skattebeloppet åter av den skattskyldige. Lag (1998:1485).

11 § Föreligger fall som avses i 10 §, skall Skatteverket delge den centrala värdepappersförvararen utdrag av den längd som avses i 26 § och förelägga denne att inom två månader från den dag då värdepappersförvararen fick del av utdraget erlægga skattebeloppet. Vill värdepappersförvararen bestrida kravet, skall denne senast inom samma tid göra erinran hos Skatteverket, som meddelar beslut med anledning härav. Beslutet skall delges värdepappersförvararen och antecknas i längden. Finner Skatteverket att värdepappersförvararen skall förskjuta kupongskatt, skall värdepappersförvararen föreläggas att inom viss tid erlægga skattebeloppet. Lag (2003:647).

11 a § Om ett avstämningsbolag inte har uppdragit åt en central värdepappersförvarare att sända ut utdelningen, gäller bestämmelserna om central värdepappersförvarare i 7 §, 8 § första och andra styckena, 9–11, 20 samt 22 §§ denna lag i

stället bolaget eller den som bolaget annars har anlitat för uppgiften. Lag (2005:1141).

Lag (2005:1141) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas på utdelning som skett efter ikraftträdandet.

11 b § Vid utdelning på andel i en investeringsfond ska fondbolaget ansvara för de uppgifter som den centrala värdepappersförvararen har enligt 7 §, 8 § första och andra styckena, 9–11, 20 och 22 §§.

Uppgift enligt 7 § första stycket ska lämnas på det sätt som föreskrivs i 7 § andra stycket i samband med registreringen av andelsinnehavet samt i övrigt när fondbolaget eller förvaltaren begär det, av den som registreringen avser enligt lagen (2004:46) om investeringsfonder. Om utdelning på andel i en investeringsfond inte betalats ut på grund av att andelsägaren inte registrerats, ska skatt inte innehållas före utbetalning av utdelningen.

Det som sägs om fondbolaget i denna paragraf gäller även värdepappersbolag och svenska kreditinstitut som har tillstånd för fondverksamhet enligt 1 kap. 5 § lagen om investeringsfonder.

Av 1 kap. 1 § första stycket 14 lagen om investeringsfonder framgår att ett förvaringsinstitut sköter in- och utbetalningar avseende en investeringsfond. Lag (2008:276).

12 § Bestämmelserna om central värdepappersförvarare i 7 §, 8 § första och andra styckena, 9–11, 20 och 22 §§ denna lag gäller i stället förvaltaren vid förvaltarregistrering enligt

- a) 5 kap. 14 § aktiebolagslagen (2005:551),
- b) 3 kap. 10 § andra stycket försäkringsrörelselagen (1982:713),
- c) 4 kap. 12 § lagen (2004:46) om investeringsfonder, eller
- d) 3 kap. 7 § lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument.

En central värdepappersförvarare eller den som annars ansvarar för innehållande av kupongskatt enligt 11 a eller 11 b §§ skall vid redovisning enligt 8 § lämna uppgift till Skatteverket om förvaltning enligt första stycket denna paragraf. Lag (2005:1141).

Lag (2005:1141) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas på utdelning som skett efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2005 hade 12 § följande lydelse.

12 § Vid förvaltarregistrering enligt 3 kap. 10 § andra stycket aktiebolagslagen (1975:1385) eller 3 kap. 10 § andra stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) gäller bestämmelserna i 7 §, 8 § första och andra styckena, 9–11, 20 samt 22 §§ denna lag om central värdepappersförvarare i stället förvaltaren. Vid utdelning på andel i en investeringsfond ansvarar i stället fondbolaget för vad som enligt bestämmelserna i 7 §, 8 § första och andra styckena, 9–11, 20 samt 22 §§ denna lag åligger central värdepappersförvarare. Om en andel är förvaltarregistrerad enligt 4 kap. 12 § lagen (2004:46) om investeringsfonder eller 3 kap. 7 § lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument, gäller bestämmelserna i 7 §, 8 § första och andra styckena, 9–11, 20 samt 22 §§ denna lag om central värdepappersförvarare i stället förvaltaren. Uppgift enligt 7 § första stycket skall lämnas på sätt som föreskrivs i 7 § andra stycket i samband med registreringen av andelsinnehavet samt i övrigt när fondbolaget eller förvaltaren begär det, av den som registreringen avser enligt lagen om investeringsfonder. Om utdelning på andel i en investeringsfond inte betalats ut på grund av att andelsägaren inte registrerats skall skatt inte innehållas före

utbetalning av utdelning. Vad som sägs om fondbolaget i detta stycke gäller även värdepappersbolag och svenska kreditinstitut som har tillstånd för fondverksamhet enligt 1 kap. 5 § lagen om investeringsfonder. Av 1 kap. 1 § 15 och 3 kap. lagen om investeringsfonder framgår att ett förvaringsinstitut sköter in- och utbetalningar avseende en investeringsfond.

En central värdepappersförvarare skall vid redovisning enligt 8 § lämna uppgift till Skatteverket om förvaltning enligt 3 kap. 10 § andra stycket aktiebolagslagen eller 3 kap. 10 § andra stycket försäkringsrörelselagen. Lag (2005:348).

12 § även ändrad genom lag (2005:348) som har trätt i kraft den 1 juli 2005. Äldre bestämmelser gäller i fråga om utdelning som har skett före ikraftträdandet. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 12 § följande lydelse.

12 § Vid förvaltarregistrering enligt 3 kap. 10 § andra stycket första meningen aktiebolagslagen (1975:1385) eller 3 kap. 10 § andra stycket första meningen försäkringsrörelselagen (1982:713) gäller bestämmelserna i 7 §, 8 § första och andra styckena, 9–11, 20 samt 22 §§ denna lag om central värdepappersförvarare i stället förvaltaren. Är fråga om utdelning på andel i en investeringsfond gäller bestämmelserna i 7 §, 8 § första och andra styckena, 9–11, 20 samt 22 §§ denna lag om central värdepappersförvarare i stället förvaringsinstitutet. Uppgift enligt 7 § första stycket skall lämnas på sätt som föreskrivs i 7 § andra stycket i samband med registreringen av andelsinnehavet samt i övrigt när förvaringsinstitutet begär det, av den som registreringen avser enligt lagen (2004:46) om investeringsfonder. Fondbolaget är skyldigt att omedelbart lämna förvaringsinstitutet upplysning om förhållande som är av betydelse för frågan om innehållande av kupongskatt. Om utdelning på andel i en investeringsfond inte betalats ut på grund av att andelsägaren inte registrerats skall skatt inte innehållas före utbetalning av utdelning.

En central värdepappersförvarare skall vid redovisning enligt 8 § lämna uppgift till Skatteverket om förvaltning enligt 3 kap. 10 § andra stycket första meningen aktiebolagslagen eller 3 kap. 10 § andra stycket första meningen försäkringsrörelselagen. Lag (2004:50).

Utdelning i annat aktiebolag än avstämningsbolag m.m.

13 § För aktiebolag, som icke är avstämningsbolag, gäller 14–17 §§ vid utbetalning av utdelning. Lag (1990:1434).

14 § Den som för egen eller annans räkning mottar utdelning på aktie i aktiebolag som inte är avstämningsbolag skall till utbetalaren på heder och samvete på blankett enligt fastställt formulär besvara frågor till ledning för bedömning om den utdelningsberättigade är skattskyldig. Är ej svaren sådana att därav uppenbarligen framgår att den utdelningsberättigade icke är skattskyldig för utdelningen, skall kupongskatt för utdelningen innehållas vid utbetalningen. Den som utbetalar utdelningen skall teckna erkännande att kupongskatten innehållits och tillställa uppgiftslämnaren erkännande.

Skatteverket får medge den, som är skyldig att innehålla kupongskatt och som förutsättes kunna bedöma om skattskyldighet enligt 4 § föreligger, att i det fall skattskyldighet uppenbarligen icke föreligger utbetala utdelning utan att kupongskatt innehålls, även om svaren på frågorna skulle ge anledning till sådant innehållande.

Vid utbetalning av utdelning i utlandet skall kupongskatt alltid innehållas. Lag (2003:647).

15 § Aktiebolag skall senast fyra månader efter utdelningstillfället, dock senast den 15 januari påföljande år, lämna Skatteverket de blanketter med uppgifter om utdelning som inkommit till bolaget samt inbetala kupongskatt för dels den utdelning för vilken med hänsyn till innehållet i uppgifterna skatt skolat innehållas, dels den utdelning för vilken uppgift ännu ej inkommit till bolaget, och dels den utdelning för vilken inkommit uppgifter som befunnits ofullständiga. Lag (2003:647).

16 § Inkommer blankett med uppgifter om utdelning till aktiebolag sedan bolaget inbetalt kupongskatt enligt 15 §, återbetalar Skatteverket kupongskatt, som belöper på sådan utdelning för vilken skattskyldighet ej förelegat.

För återbetalning fordras att bolaget överlämnar blanketten till Skatteverket. Blankett som inkommit till bolaget under ett kalenderår bör vara Skatteverket tillhanda senast den 15 januari påföljande år. Återbetalning sker ej beträffande utdelning, som varit tillgänglig för lyftning tidigare än fem år före det kalenderår då blanketten överlämnats till Skatteverket. Lag (2003:647).

17 § Blanketter med uppgift om utdelning, som lämnas enligt 15 §, skall vara ordnade kommunvis efter utdelningsmottagarens kommun. Vilken hemortskommun uppgifterna avser skall vara tydligt utmärkt. Blanketter, vid vilkas avgivande kupongskatt innehållits, skall dock vara skilda från övriga blanketter, och sammanlagda beloppet av den utdelning uppgifterna i dessa blanketter avser skall anges särskilt. Lag (2003:647).

Gemensamma bestämmelser

18 § Aktiebolag skall inom en månad efter utdelningstillfället sända bestyrkt avskrift av beslutet om utdelning till registreringsmyndigheten som översänder handlingen till Skatteverket.

Har bolag icke inom föreskriven tid insänt handling som avses i första stycket, skall registreringsmyndigheten erinra bolaget om dess skyldighet. Insändes likväl icke handlingen, skall myndigheten anmäla försummelsen till Skatteverket. Lag (2003:647).

19 § Kupongskatt betalas genom insättning på särskilt konto. Inbetalning anses ha skett den dag inbetalningskort eller gireringshandlingar kommit in till Posten Aktiebolag eller, om staten har ingått avtal om förmedling av skatteinbetalningen med en bank, till banken.

Om kupongskatt inte betalas inom den tid som anges i 8 eller 15 § eller i den ordning som anges i första stycket, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift.

Skatteverket får medge befrielse helt eller delvis från skyldigheten att betala dröjsmålsavgift, om det finns särskilda skäl. Lag (2003:647).

20 § Om det behövs med hänsyn till redovisningens omfattning eller andra särskilda förhållanden, får Skatteverket medge central värdepappersförvarare eller aktiebolag anstånd med fullgörande av skyldighet enligt 8 eller 15 §. Lag (2005:348).

21 § Om utdelning lämnas i annat än pengar i svenskt mynt och om det enligt 8 eller 15 § föreligger skyldighet att betala in kupongskatt, skall aktiebolaget senast en vecka efter beslutet om utdelning till Skatteverket lämna in en bestyrkt uppgift om de utdelade tillgångarnas värde vid utdelningstillfället. Om värdet är för lågt uppgivet, skall verket meddela beslut om värdet och förelägga bolaget att inom viss tid betala in felande kupongskatt. Om inbetalningen inte gjorts inom den utsatta tiden, skall bolaget betala dröjsmålsavgift. Därvid skall 19 § andra stycket tillämpas.

Om utdelning har ägt rum när beslut meddelats om påföring av ytterligare kupongskatt och har tillräckligt belopp till kupongskatten inte innehållits, skall bolaget förskjuta skattebeloppen men får kräva det åter av den skattskyldige. Lag (2003:647).

22 § Om en central värdepappersförvarare eller ett aktiebolag inte betalar in kupongskatt i föreskriven tid, skall Skatteverket förelägga värdepappersförvararen eller bolaget att inom viss tid fullgöra sin betalningsskyldighet.

Obetalda kupongskattebelopp samt dröjsmålsavgifter skall av Skatteverket lämnas för indrivning. Regeringen får föreskriva att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

Överklagande av beslut inverkar inte på skyldigheten att betala skatt eller dröjsmålsavgift. Lag (2003:647).

23 § Försummar aktiebolag annan skyldighet enligt denna lag än skyldigheten att innehålla eller inbetala kupongskatt i föreskriven tid eller ordning, kan Skatteverket förelägga bolaget att vid vite fullgöra förstnämnda skyldighet. Fråga om utdömande av vite prövas av den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt denna lag.

I fråga om vite enligt första stycket gäller i övrigt 6 kap. 2 § samt 7 kap. 1 och 2 §§ taxeringslagen (1990:324). Lag (2009:782).

24 § För kontroll av kupongskatten kan Skatteverket meddela beslut om skatterevision hos aktiebolag. Därvid gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) om taxeringsrevision. Lag (2003:647).

25 § Uppgift som enligt 7 § andra stycket skall lämnas till en central värdepappersförvarare skall vid tillämpning av skattebrottslagen (1971:69) likställas med uppgift som skall lämnas till myndighet. Lag (1998:1485).

Påförande av kupongskatt i efterhand

26 § Skatteverket uppför i särskild längd utdelningsberättigade som kan antas vara skattskyldiga men för vilka utdelning betalas ut utan att kupongskatt hållits inne, samt det skattebelopp som belöper på utdelningen.

Om inte något annat följer av 11 §, skall Skatteverket delge den som uppförts i längden utdrag ur denna och förelägga honom att inom två månader från den dag

då han fick del av utdraget betala skattebeloppet. Om den som uppförts i längden vill bestrida skattepåföringen, skall han senast inom samma tid göra en invändning mot påföringen hos Skatteverket, som sedan meddelar sitt beslut. Beslutet skall delges den som gjort invändningen och antecknas i längden. Om Skatteverket finner att kupongskatt skall betalas, skall den skattskyldige föreläggas att inom viss tid betala skatten.

Kupongskatt, som inte betalats inom den utsatta tiden, skall av Skatteverket lämnas för indrivning. Därvid tillämpas 22 § andra–fjärde styckena. Lag (2003:647).

Återbetalning av kupongskatt

27 § Har i annat fall än som avses i 9 eller 16 § kupongskatt innehållits fastän skattskyldighet ej förelegat eller har kupongskatt innehållits med högre belopp än vad som ska erläggas enligt avtal för undvikande av dubbelbeskattning, har den utdelningsberättigade rätt till återbetalning av vad som innehållits för mycket.

Rätt till återbetalning föreligger även

- om aktie förlorat sitt värde till följd av att bolaget upplöstes genom likvidation inom två år efter det att sådan utbetalning som avses i 2 § andra stycket 2 eller 3 blivit tillgänglig för lyftning,

- vid återbetalning till aktieägare enligt aktiebolagslagen (2005:551) i samband med minskning av aktiekapitalet som genomförts med indragning av aktier,

- vid återbetalning till aktieägare enligt försäkringsrörelselagen (1982:713) i samband med nedsättning av aktiekapitalet som genomförts genom inlösen av aktier, och

- vid utbetalning till aktieägare vid bolagets förvärv av egna aktier genom ett förvärvserbjudande som har riktats till samtliga aktieägare eller samtliga ägare till aktier av ett visst slag.

Underlaget för kupongskatten ska i de fall som avses i andra stycket beräknas på ett belopp som svarar mot skillnaden mellan utbetalningen till aktieägaren och dennes anskaffningskostnad för aktierna. Har aktierna förvärvats som fusionsvederlag eller delningsvederlag ska som anskaffningskostnad för aktierna anses den anskaffningskostnad som aktieägaren hade för aktierna i det överlåtande aktiebolaget. För marknadsnoterade aktier får anskaffningskostnaden i stället bestämmas till 20 procent av utbetalningen.

Ansökan om återbetalning ska göras skriftligen hos Skatteverket senast vid utgången av femte kalenderåret efter utdelningstillfället.

Vid ansökningshandlingen ska fogas intyg eller annan utredning om att kupongskatt innehållits för sökanden liksom utredning till styrkande av att skattskyldighet ej föreligger för honom eller henne.

Beslut rörande återbetalning får anstå intill dess fråga om skattskyldighet för utdelningen enligt inkomstskattelagen (1999:1229) slutligen prövats.

Föreligger de förutsättningar för återbetalning som anges i första stycket först sedan förvaltningsrätt, kammarrätt eller Högsta förvaltningsdomstolen meddelat beslut angående utdelningsbeloppet eller efter det att utdelningsberättigad åsatts

eftertaxering för detsamma, kan ansökan om återbetalning göras hos Skatteverket senast inom ett år efter det beslutet meddelades eller eftertaxeringen skedde.

Är den som har rätt till återbetalning av kupongskatt skyldig att betala skatt enligt denna lag eller skattebetalningslagen (1997:483), gäller 18 kap. skattebetalningslagen i tillämpliga delar. Lag (2010:1442).

28 § [28 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (1982:193), som har trätt i kraft den 1 juli 1982.]

Överklagande

29 § Beslut av Skatteverket enligt denna lag utom i fråga om vite får hos förvaltningsrätten överklagas av den som beslutet rör och av det allmänna ombudet hos Skatteverket. Ett överklagande av den som beslutet rör skall ha kommit in inom två månader från den dag då denne fick del av beslutet. Ett överklagande av det allmänna ombudet skall ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

Skatteverkets beslut enligt 22 § första stycket eller 24 § får inte överklagas. Lag (2009:782).

30 § Bestämmelserna i 6 kap. taxeringslagen (1990:324) om överklagande av förvaltningsrättens och kammarrättens beslut gäller i tillämpliga delar för mål enligt denna lag.

Bestämmelserna i 6 kap. 9 a § taxeringslagen gäller för det allmänna ombudets överklagande av Skatteverkets beslut. Lag (2009:782).

Denna förordning har trätt i kraft 1 januari 1971, då förordningen (1943:44) om kupongskatt skall upphöra att gälla.

I fråga om utdelning, som blivit tillgänglig för lyftning före ikraftträdandet, gäller den upphävda förordningen med följande undantag.

1. Inträder skyldighet för styrelse för aktiebolag att enligt 5 § den upphävda förordningen avlämna uppgifter om utdelning eller att inbetala kupongskatt först efter ikraftträdandet och fullgör styrelsen icke denna skyldighet, gäller för sådant fall 19 § andra stycket samt 22 och 23 §§ den nya förordningen.

2. Vid återbetalning av kupongskatt till aktiebolag enligt 6 § den upphävda förordningen gäller den begränsning som föreskrives i 16 § andra stycket den nya förordningen, om utdelningen utbetalats efter utgången av år 1970.

3. Restitution av kupongskatt till utdelningsberättigad enligt 12 § 1 mom. den upphävda förordningen skall ske enligt 27 § den nya förordningen, om ansökan därom göres efter ikraftträdandet.

4. Vid prövning av ansvar enligt 16 § den upphävda förordningen äger 31 § tredje och fjärde styckena den nya förordningen tillämpning.

5. Prövning och handhavande i övrigt av ärende rörande kupongskatt ankommer på riksskatteverket.

Förekommer i lag eller annan författning hänvisning till föreskrift, som ersatts genom bestämmelse i denna förordning, tillämpas i stället den nya bestämmelsen.

Övergångsbestämmelserna har erhållit denna lydelse enligt förordning (1971:313).

Kupongskatteförordning (1971:49)

26 februari 1971

Kungl. Maj:t har funnit gott förordna som följer.

1 § Termer och uttryck som används i denna förordning har samma betydelse och tillämpningsområde som i kupongskattelagen (1970:624). Vad som sägs i 2 § första stycket och 3 § första stycket i denna förordning om central värdepappersförvarare gäller även den som enligt 11 a eller 11 b § kupongskattelagen ansvarar för innehållande av kupongskatt.

Med utländsk förvaltare förstås den som i utlandet förvaltar aktier eller andelar i investeringsfonder och som enligt 5 kap. 14 § aktiebolagslagen (2005:551), 3 kap. 10 § andra stycket försäkringsrörelselagen (1982:713), 4 kap. 12 § lagen (2004:46) om investeringsfonder eller 3 kap. 7 § lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument, i stället för aktieägare eller andelsägare som är bosatta utomlands, kan föras in i aktieboken eller registret över innehavare av andelar. Förordning (2005:1143).

Förordning (2005:1143) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas på utdelning som har skett efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2005 hade 1 § följande lydelse.

1 § Termer och uttryck som används i denna förordning har samma betydelse och tillämpningsområde som i kupongskattelagen (1970:624). Vad som sägs i 2 § första stycket och 3 § första stycket i denna förordning om central värdepappersförvarare gäller även fondbolag, värdepappersbolag och svenska kreditinstitut som avses i 12 § kupongskattelagen.

Med utländsk förvaltare förstås den som i utlandet förvaltar aktier eller andelar i investeringsfonder och som enligt 3 kap. 10 § andra stycket aktiebolagslagen (1975:1385), 3 kap. 10 § andra stycket försäkringsrörelselagen (1982:713), 4 kap. 12 § lagen (2004:46) om investeringsfonder eller 3 kap. 7 § lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument, i stället för aktieägare eller andelsägare som är bosatta utomlands, kan föras in i aktieboken eller registret över innehavare av andelar. Förordning (2005:367).

2 § En central värdepappersförvarare skall hos Skatteverket kontrollera uppgifter som lämnats enligt 7 § andra stycket kupongskattelagen (1970:624) och som är av betydelse för bedömning av frågan om skattskyldighet enligt lagen. Sådan kontroll skall avse utdelningsberättigad som inte är juridisk person och skall göras på tid och sätt som Skatteverket bestämmer.

Bestämmelserna i första stycket om central värdepappersförvarare gäller i stället förvaltaren vid förvaltarregistrering enligt 5 kap. 14 § aktiebolagslagen (2005:551), 3 kap. 10 § andra stycket försäkringsrörelselagen (1982:713), 4 kap. 12 § lagen (2004:46) om investeringsfonder eller 3 kap. 7 § lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument. Förordning (2005:1143).

Förordning (2005:1143) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas på utdelning som har skett efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2005 hade 2 § andra stycket följande lydelse.

Bestämmelserna i första stycket om central värdepappersförvarare gäller i stället förvaltaren vid förvaltarregistrering enligt 3 kap. 10 § andra stycket aktiebolagslagen (1975:1385), 3 kap. 10 § andra

stycket försäkringsrörelselagen (1982:713), 4 kap. 12 § lagen (2004:46) om investeringsfonder eller 3 kap. 7 § lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument. Förordning (2005:367).

2 § även ändrad genom förordning (2005:367) som har trätt i kraft den 1 juli 2005 och som tillämpas på utdelning som har lämnats efter ikraftträdandet. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 2 § följande lydelse.

2 § Värdepapperscentralen skall hos beskattningsmyndigheten kontrollera uppgifter som lämnats enligt 7 § andra stycket kupongskattelagen (1970:624) och som är av betydelse för bedömning av frågan om skattskyldighet enligt lagen. Sådan kontroll skall avse utdelningsberättigad som icke är juridisk person och skall göras på tid och sätt som beskattningsmyndigheten bestämmer.

Vid förvaltarregistrering enligt 3 kap. 10 § andra stycket första punkten aktiebolagslagen (1975:1385) eller 16 § första stycket lagen (1970:596) om förenklad aktiehantering gäller bestämmelserna i första stycket om värdepapperscentralen i stället förvaltaren. Förordning (1993:506).

3 § Vid tillämpning av 7 § första stycket kupongskattelagen (1970:624) skall den centrala värdepappersförvararen följa även bestämmelser enligt avtal för undvikande av dubbelbeskattning, om det av tillgängliga uppgifter framgår att bestämmelserna är tillämpliga på den utdelningsberättigade. Detta gäller dock inte, om den utdelningsberättigade enligt avtalet kan tillgodoses endast genom återbetalning av skatt.

I fråga om en central värdepappersförvarares utbetalning till utländsk förvaltare får kupongskatt innehållas efter den högsta skattesats som gäller enligt avtal för undvikande av dubbelbeskattning med det land där förvaltaren hör hemma. Som förutsättning för detta gäller dock att förvaltaren skriftligen förbundit sig i förhållande till värdepappersförvararen att

1. vid utbetalning till utdelningsberättigad se till att avtalets bestämmelser i fråga om kupongskatt följs,

2. inom två månader efter det förvaltaren tagit emot utdelningsbeloppet från värdepappersförvararen, lämna uppgift till värdepappersförvararen om dels antalet utdelningsberättigade och antalet aktier för vilka avtalet tillämpats, dels antalet utdelningsberättigade och antalet aktier för vilka avtalet inte tillämpats,

3) inom samma tid till värdepappersförvararen betala tillbaka det belopp som hänförs till de utdelningar för vilka avtalet inte tillämpats,

4) på värdepappersförvararens begäran tillhandahålla värdepappersförvararen sådan utredning om utdelningsberättigad som är av betydelse för bedömning av skattskyldigheten eller tillämpligheten av avtalet för undvikande av dubbelbeskattning.

Andra stycket innebär ingen ändring i skyldigheten för utdelningsberättigad som önskar nedsättning av kupongskatt att göra ansökan om det och lämna intyg om bosättning, om det är särskilt föreskrivet. Utländsk förvaltare som redovisar kupongskatt enligt andra stycket får lämna in sådan ansökningshandling och sådant intyg till den centrala värdepappersförvararen senast vid den tidpunkt som nämns i andra stycket 2.

Skatteverket bestämmer när den centrala värdepappersförvararen skall begära sådan utredning som avses i andra stycket 4.

Fullgör utländsk förvaltare inte sin skyldighet enligt andra eller tredje stycket, får Skatteverket bestämma att den centrala värdepappersförvararen inte får tillämpa andra stycket när det gäller redovisning av kupongskatt som avser utbetalningar till förvaltaren. Förordning (2005:367).

4 § Skyldigheten enligt 8 § kupongskattelagen (1970:624) att till Skatteverket lämna uppgift för varje skattskyldig gäller även i fråga om sådan skattskyldig, för vilken kupongskatt inte innehållits till följd av bestämmelser i avtal för undvikande av dubbelbeskattning. Om utdelning har betalats ut till utländsk förvaltare, skall uppgift enligt nämnda paragraf avse denna utbetalning. Vid utbetalning till utländsk förvaltare enligt 3 § andra stycket skall uppgiften avse förhållanden som anges i samma stycke 2. Förordning (2005:367).

5 § Föreligger uppgift från en utdelningsberättigad, som avses i 4 § första och andra styckena kupongskattelagen (1970:624), att utdelningen är hänförlig till rörelse som bedrivits här i landet, skall den som betalar ut utdelningen underrätta Skatteverket om det senast fyra månader efter utdelningstillfället. Förordning (2005:367).

6 § Bestämmelser om begäran om indrivning m.m. finns i 4–9 §§ indrivningsförordningen (1993:1229). Att den betalningsskyldige skall uppmanas att betala fordringen innan ansökan om indrivning görs framgår av 3 § nämnda förordning.

Indrivning behöver inte begäras för en fordran som understiger 100 kronor om indrivning inte krävs från allmän synpunkt.

Ytterligare föreskrifter för tillämpningen av kupongskattelagen (1970:624) meddelas av Skatteverket. Förordning (2003:912).

7 § Sådan uppgift som avses i 15 kap. 4 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall lämnas av

1. den som har fått utdelning på aktier i svenskt aktiebolag som inte är avstämningsbolag enligt 1 kap. 10 § aktiebolagslagen (2005:551) eller 3 kap. 8 § försäkringsrörelselagen (1982:713), samt

2. den som i Sverige har fått

a) utdelning på andelar i svensk ekonomisk förening, eller, om utdelningen inte har betalats ut genom en central värdepappersförvarare eller gäller fall som avses i 9 kap. 4 § 2 lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter, från utländsk juridisk person, eller

b) ränta som har erlagts mot att kupong eller kvitto har lämnats och inte har betalats ut genom en central värdepappersförvarare eller gäller fall som avses i 8 kap. 3 § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter, på obligation, förlagsbevis eller någon annan för den allmänna rörelsen avsedd förskrivning.

Uppgiften skall lämnas när utdelningen eller räntan tas emot. Lyfts beloppet för någon annans räkning, och överlämnas inte därvid en av denne avgiven särskild uppgift, skall en sådan i stället lämnas av den som lyfter beloppet. Därvid skall uppges namn och hemvist på den för vars räkning beloppet lyfts. Om någon får utdelning eller ränta mot kupong, som han har förvärvat utan det värdepapper kupongen tillhör, skall också namn och hemvist uppges på den från vilken kupongen har förvärvats.

Uppgift enligt denna paragraf avfattas på blankett enligt av Skatteverket fastställt formulär och lämnas till den som betalar ut utdelningen eller räntan. Denne skall se till att uppgift lämnas innan betalning sker. Förordning (2005:1143).

Förordning (2005:1143) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas på utdelning som har skett efter ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2005 hade 7 § första stycket 1 följande lydelse.

1. den som har fått utdelning på aktier i svenskt aktiebolag som inte är avstämningsbolag enligt 3 kap. 8 § aktiebolagslagen (1975:1385) eller 3 kap. 8 § försäkringsrörelselagen (1982:713), samt

8 § Den som begär registrering hos en central värdepappersförvarare av värdepapper som avses berättiga till utdelning från utländsk juridisk person eller som avses i 7 § första stycket 2 b, skall samtidigt lämna uppgift om namn och hemvist på den för vilkens räkning utdelningen eller räntan skall lyftas. Om namn eller hemvist ändras, skall den som har lämnat uppgiften utan dröjsmål anmäla detta skriftligt till värdepappersförvararen. Bank eller värdepappersinstitut som av en central värdepappersförvarare medgetts rätt att registreras som förvaltare av aktier enligt lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument, är skyldig att lämna sådan uppgift som rör ränta efter uppmaning från värdepappersförvararen. Sådan uppmaning får inte göras senare än fem år efter det att räntan betalats ut. Förordning (2001:1247).

9 § Bestämmelser om hanteringen av uppgifter som har lämnats enligt 7 § och rör utdelning på svenska aktier finns i kupongskattelagen (1970:624).

Övriga enligt 7 § avgivna uppgifter som avser utdelning, skall av den som har tagit emot uppgifterna lämnas på det sätt som gäller för kontrolluppgifter enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Om utdelning i något fall har betalats ut utan att uppgiftsskyldigheten har fullgjorts, skall en upplysning lämnas om detta samtidigt som uppgifterna lämnas. Förordning (2001:1247).

10 § Om det finns särskilda skäl, kan Skatteverket jämka uppgiftsskyldighet enligt 7 och 8 §§. Förordning (2003:912).

Lag (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.

14 juni 1990

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1989/90:110, SkU 30, rskr. 356.

1 § Skatt enligt denna lag betalas till staten för ränta på

1. skogskonto och skogsskadekonto som avses i 21 kap. 21 § inkomstskattelagen (1999:1229), och
2. upphovsmannakonto som avses i 32 kap. 1 § inkomstskattelagen. Lag (1999:1265).

2 § Skattskyldig är innehavaren av sådant konto som anges i 1 §.

3 § Skatt tas ut med 15 procent av den ränta som gottskrivs kontot. Skattebeloppet skall avrundas till närmast lägre hela kronor.

Skatt tas dock inte ut på ränta som avser tid efter det att kontomedel skall tas upp till beskattning enligt 21 eller 32 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Skatt tas inte heller ut om den gottskrivna räntan understiger 100 kronor. Lag (2000:1344).

4 § Ärenden om skatt enligt denna lag prövas av Skatteverket. Lag (2003:656).

4 a § Samtliga uppgifter som skall lämnas enligt denna lag skall till sina belopp anges i svenska kronor. Lag (2000:51).

5 § Vid varje tillfälle då ränta gottskrivs ett konto enligt 3 § skall kreditinstitutet för kontohavarens räkning innehålla skatt på räntan. Lag (2004:433).

6 § Kreditinstitutet skall före utgången av månaden efter den månad då räntegottskrivning skett på blankett som fastställs av Skatteverket – eller efter särskilt medgivande på annat lämpligt sätt – till Skatteverket lämna uppgifter om kontohavare, kontoslag, kontobehållning, gottskrivna ränta och innehållen skatt. Lag (2004:433).

7 § Har kreditinstitutet underlåtit att innehålla skatt är det betalningsskyldigt för belopp som skulle ha innehållits. Skatteverket får meddela beslut om sådan betalningsskyldighet senast femte året efter det år då beloppet skulle ha innehållits. Lag (2004:433).

8 § Kreditinstitutet skall betala skatten till Skatteverket inom den tid som anges i 6 §. Betalning skall göras genom insättning på särskilt konto. Inbetalning anses ha skett den dag inbetalningskort eller gireringshandlingar kommit in till Posten Aktiebolag eller, om staten har ingått avtal om förmedling av skatteinbetalningen med en bank, till banken. Lag (2004:433).

9 § Har skatt inte betalats in inom den tid som anges i 6 § tas en dröjsmålsavgift ut enligt lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift. Skatteverket får medge befrielse helt

eller delvis från skyldigheten att betala dröjsmålsavgift, om det finns särskilda skäl. Lag (2003:656).

10 § Skatt eller dröjsmålsavgift som inte har betalats in i rätt tid skall lämnas för indrivning. Regeringen får föreskriva att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet enligt utskökningsbalken ske.

Överklagande inverkar inte på skyldigheten att betala skatt eller dröjsmålsavgift. Lag (1993:916).

11 § Har skatt innehållits och betalats in med för högt belopp skall återbetalning till den skattskyldige ske med vad som betalats för mycket.

Ansökan om återbetalning skall göras skriftligen hos Skatteverket före utgången av femte året efter det år då skatt inbetalades enligt 8 §. Lag (2003:656).

12 § För kontroll beträffande skatten kan Skatteverket meddela beslut om skatterevision hos kreditinstitutet. Därvid gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) om taxeringsrevision. Lag (2003:656).

13 § Skatteverkets beslut enligt denna lag får hos förvaltningsrätten överklagas av den skattskyldige, av banken och av det allmänna ombudet hos Skatteverket. Beslut om skatterevision enligt 12 § får dock inte överklagas.

Ett överklagande av den skattskyldige eller banken skall ha kommit in inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet. Ett överklagande av det allmänna ombudet skall ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades. Lag (2009:806).

14 § Bestämmelserna i 6 kap. taxeringslagen (1990:324) om överklagande av förvaltningsrättens och kammarrättens beslut gäller i tillämpliga delar för mål enligt denna lag. Bestämmelserna i 6 kap. 9 a § taxeringslagen gäller för det allmänna ombudets överklagande av Skatteverkets beslut. Lag (2009:806).

15 § Skatt enligt denna lag kan inte bli föremål för betalningssäkring enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter. Lag (2003:541).

Denna lag träder i kraft 1 januari 1991 och tillämpas på räntor som belöper på tid efter ikraftträdandet.

Skogskontoförordning (1954:144)

27 mars 1954

Regeringen föreskriver i fråga om kungörelsen (1954:144) med vissa föreskrifter angående tillämpningen av förordningen den 27 mars 1954 (nr 42) om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto följande.

1 § Med skogskonto förstås i denna förordning ett sådant särskilt konto i ett kreditinstitut som avses i 21 kap. 21 § inkomstskattelagen (1999:1229). Vad som sägs om skogskonto gäller även skogsskadekonto. Förordning (2004:333).

2–4 §§ [2–4 §§ har upphört att gälla genom förordning (2001:1245) som har trätt i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid **2002 års taxering.**]

5 § Om en utredning som avses i 2 kap. 11 § första stycket förordningen (2001:1244) om självdeklarationer och kontrolluppgifter inte har följts vid ett beslut om avdrag för insättning på ett skogskonto eller skogsskadekonto, skall Skatteverket snarast möjligt lämna ett meddelande till kreditinstitutet om beslutet. Ett sådant meddelande skall också lämnas till kreditinstitutet om inestående medel har tagits upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet enligt 21 kap. 39 eller 40 § inkomstskattelagen (1999:1229). Om den skattskyldige har överklagat beslutet, skall meddelandet lämnas först när beslutet har vunnit laga kraft. Förordning (2004:333).

6–7 §§ [6–7 §§ har upphört att gälla genom förordning (2001:1245) som har trätt i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid **2002 års taxering.**]

8 § Bestämmelser om begäran om indrivning m.m. av skatt för ränta på skogskonto, skogsskadekonto och upphovsmannakonto enligt lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. och dröjsmålsavgift enligt nämnda lag finns i 4–9 §§ indrivningsförordningen (1993:1229). Att den betalningsskyldige skall uppmanas att betala fordringen innan ansökan om indrivning görs framgår av 3 § nämnda förordning.

Indrivning behöver inte begäras för en fordran som understiger 100 kronor om indrivning inte krävs från allmän synpunkt. Förordning (1993:1230).

Denna kungörelse har trätt i kraft 1 juli 1954.

**Lag (2005:1137) om skattereduktion för virke
från stormfälld skog vid 2006–2008 års
taxeringar**

För lagen i dess fullständiga lydelse hänvisas till Skatte- och taxeringsförfattningarna utgåva 32.

Lag (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete*

31 maj 2007

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Lag (2007:346) har **upphört att gälla** genom lag (2009:197) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) som har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. Den upphävda lagen tillämpas dock alltså i fråga om hushållsarbete som har utförts och betalats under tidsperioden 1 juli 2007–30 juni 2009, hushållsarbete som har utförts eller betalats efter den 30 juni 2009 men som har betalats respektive utförts före den 1 juli 2009 samt förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige före den 1 juli 2009. Vid beräkning av slutlig skatt vid 2010 års taxering får skattereduktion för hushållsarbete enligt lag (2009:197) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) och enligt denna lag tillsammans uppgå till högst 50 000 kronor.

** Prop. 2006/07:94, bet. 2006/07:SkU15, rskr. 2006/07:181

För lagen i dess fullständiga lydelse hänvisas till Skatte- och taxeringsförfattningarna utgåva 32.

Lag (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete

19 mars 2009.

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2008/09:77, bet. 2008/09:SkU20, rskr. 2008/09:184.

Lagens tillämpningsområde

1 § I denna lag finns bestämmelser om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Hänvisningar

2 § I 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) finns bestämmelser om

- vilka som kan få skattereduktion (11 §),
- begäran om skattereduktion (12 §),
- definitioner (1314 §§),
- villkor för skattereduktion (15–17 §§),
- underlag för skattereduktion (18 §), och
- skattereduktionens storlek (19 §). Lag (2009:539).

Definitioner

3 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229), om inget annat anges.

Beslutande myndighet

4 § Beslut enligt denna lag fattas av Skatteverket.

Belopp

5 § Uppgifter om belopp ska anges i hela krontal så att öretal faller bort.

Begäran om utbetalning från Skatteverket

Vem som får begära utbetalning från Skatteverket

6 § Om den som kan ha rätt till skattereduktion för hushållsarbete (köparen) inte har betalat hela utgiften för hushållsarbetet, får en sådan utförare som anges i

67 kap. 16 § 1 och 17 § inkomstskattelagen (1999:1229) begära utbetalning från Skatteverket enligt 8 §.

Utbetalningens storlek

7 § Utbetalningen får uppgå till ett belopp som motsvarar mellanskillnaden mellan den debiterade ersättningen för hushållsarbetet inklusive mervärdesskatt och köparens faktiska betalning för arbetet till utföraren, dock högst till samma belopp som köparen har betalat.

Utbetalning får inte ske till den del köparens sammanlagda preliminära skattereduktion enligt 17 § skulle uppgå till ett belopp som överstiger 50 000 kronor för ett beskattningsår.

Begäran om utbetalning

8 § Utbetalning får begäras efter det att hushållsarbetet har utförts och betalats.

Begäran ska vara skriftlig och ska ha kommit in till Skatteverket senast den 31 januari året efter det beskattningsår då arbetet betalades.

Begäran ska vara egenhändigt underskriven av utföraren eller av den som är behörig ställföreträdare enligt 19 kap. 1 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

En begäran som lämnats för en utförare som är juridisk person, anses ha lämnats av utföraren, om det inte var uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda utföraren.

9 § En begäran om utbetalning ska innehålla uppgifter om

1. namn, adress och, om sådant nummer finns, organisationsnummer, personnummer, samordningsnummer eller motsvarande registreringsnummer för utföraren,
2. personnummer eller samordningsnummer i de fall sådant nummer finns för köparen,
3. debiterad ersättning för hushållsarbete, betalt belopp och den dag som betalningen kommit utföraren tillhanda, och
4. det belopp som utföraren begär som utbetalning från Skatteverket.

9 a § En begäran om utbetalning ska i fråga om sådant arbete som avses i 67 kap. 13 a § inkomstskattelagen (1999:1229) även innehålla uppgifter om småhusets eller ägarlägenhetens beteckning.

En begäran om utbetalning ska i fråga om sådant arbete som avses i 67 kap. 13 b § även innehålla uppgifter om lägenhetens beteckning samt föreningens eller bolagets organisationsnummer eller motsvarande. Lag (2009:539).

Elektroniskt dokument

10 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om eller i enskilda fall medge att begäran om utbetalning får lämnas i form av ett elektroniskt dokument.

Med elektroniskt dokument avses en upptagning som har gjorts med hjälp av automatiserad databehandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. I så fall får kravet på underskrift enligt 8 § tredje stycket uppfyllas med elektroniska medel.

Skatteverkets beslut om utbetalning

11 § Skatteverket ska snarast fatta beslut om sådan utbetalning som avses i 7 §.

12 § Utbetalning ska göras till ett bank- eller kreditmarknadsföretagskonto som utföraren har anmält till Skatteverket. Om utföraren inte har anmält ett sådant konto, får Skatteverket besluta att utbetalning ska göras på något annat sätt.

Återbetalning

Underrättelse om felaktig utbetalning

13 § Om Skatteverket har betalat ut ett belopp utan att mottagaren har varit berättigad till det, ska mottagaren snarast underrätta Skatteverket om denna utbetalning.

Om utföraren till köparen betalar tillbaka ett belopp, som tidigare har legat till grund för beslut om utbetalning av ett belopp från Skatteverket, ska utföraren snarast underrätta Skatteverket om denna återbetalning.

Beslut om återbetalning

14 § Om Skatteverket har betalat ut ett belopp utan att mottagaren har varit berättigad till det, ska Skatteverket snarast besluta att det felaktigt utbetalda beloppet ska betalas tillbaka.

Om utföraren till köparen betalar tillbaka ett belopp, som tidigare har legat till grund för beslut om utbetalning av ett belopp från Skatteverket, ska verket snarast besluta att återbetalning ska ske med ett belopp som motsvarar vad som betalats tillbaka till köparen.

Ett beslut om återbetalning får inte meddelas efter utgången av det sjätte året efter det beskattningsår som utbetalningen avser.

Inbetalning till konto

15 § Återbetalning ska göras genom insättning på ett särskilt konto för återbetalning enligt denna lag.

Återbetalningen anses ha gjorts den dag då betalningen har bokförts på det särskilda kontot.

16 § Återbetalning ska göras senast den sista dagen i månaden efter den månad då Skatteverket fattat beslutet om återbetalning.

Preliminär skattereduktion

Den preliminära skattereduktionens storlek

17 § Köparen ska tillgodoräknas preliminär skattereduktion med

1. ett belopp motsvarande den utbetalning som Skatteverket enligt 11 § beslutat om till utföraren, och

2. ett belopp motsvarande redovisade arbetsgivaravgifter i fråga om sådan ersättning för hushållsarbete som har redovisats i en förenklad skattedeclaration enligt 10 kap. 13 a § skattebetalningslagen (1997:483).

Om Skatteverket har beslutat om återbetalning enligt 14 §, ska den tidigare tillgodoräknade preliminära skattereduktionen minska med belopp motsvarande den beslutade återbetalningen.

Den preliminära skattereduktionen får sammanlagt uppgå till högst 50 000 kronor för ett beskattningsår.

I vilken ordning olika belopp ska tillgodoräknas

18 § Preliminär skattereduktion ska tillgodoräknas i den ordning som belopp enligt 17 § första stycket 1 och 2 registreras av Skatteverket.

Skatteverkets meddelande till köparen

19 § Skatteverket ska så snart som möjligt skriftligen meddela köparen av hushållsarbetet om

1. beslut enligt 11 § om utbetalning,

2. beslut enligt 14 § om återbetalning, och

3. belopp motsvarande redovisade arbetsgivaravgifter i fråga om sådan ersättning för hushållsarbete som har redovisats i en förenklad skattedeclaration enligt 10 kap. 13 a § skattebetalningslagen (1997:483).

Meddelandet ska innehålla uppgifter om

1. namn, adress och, om sådant nummer finns, organisationsnummer, personnummer, samordningsnummer eller motsvarande registreringsnummer för utföraren eller annan mottagare som avses i 13 § första stycket,

2. utbetalt belopp till eller återbetalt belopp från respektive utförare eller annan mottagare som avses i 13 § första stycket, och

3. den totala preliminära skattereduktion som tillgodoräknats köparen enligt 17 §.

Skatteverket ska på begäran av köparen lämna denne ett särskilt meddelande om den totala preliminära skattereduktion som tillgodoräknats enligt 17 §. Lag (2009:539).

Utredning

20 § Den som begär utbetalning enligt 8 § eller underrättar Skatteverket om felaktig utbetalning enligt 13 § ska ge Skatteverket tillfälle att granska underlaget för utbetalning eller återbetalning och lämna de uppgifter som behövs för granskningen.

Tillfälle att yttra sig

21 § Utföraren och annan mottagare som avses i 13 § första stycket ska ges tillfälle att yttra sig innan ärendet avgörs, om det inte är onödigt.

I fråga om rätten att få del av uppgifter som har tillförts ärendet genom någon annan och att få tillfälle att yttra sig över dem gäller bestämmelserna i 17 § förvaltningslagen (1986:223).

Ränta

22 § Kostnadsränta tas ut på sådant belopp som enligt 14 § ska betalas tillbaka efter beslut av Skatteverket. Räntan beräknas från den dag beloppet betalades ut till och med dagen för Skatteverkets beslut enligt 14 §.

Kostnadsränta beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan enligt 19 kap. 3 § skattebetalningslagen (1997:483).

Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket helt eller delvis efterge kravet på ränta. Lag (2009:539).

Verkställighet

23 § Om återbetalning enligt denna lag inte görs i rätt tid, ska fordran lämnas för indrivning. Regeringen får meddela föreskrifter om att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet ske enligt utsökningsbalken.

Överklagande

24 § Skatteverkets beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Beslut om sättet för utbetalning enligt 12 § får dock inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009.

Taxeringslag (1990:324)

10 maj 1990

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1989/90:74, SkU 32, rskr. 217.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller vid fastställelse av underlaget för att ta ut skatt eller avgift (taxering) enligt

1. inkomstskattelagen (1999:1229),
2. lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
3. lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i

2 § första stycket 1–5, 7–9 nämnda lag,

4. lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
5. lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift,
6. lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift.

Lagen gäller även vid handläggning av ärenden om särskilda avgifter (skatte-tillägg och förseningsavgift) om inte annat följer av 5 kap.

Lagen innehåller bestämmelser som ska gälla vid handläggning av mål om taxering och särskilda avgifter i allmän förvaltningsdomstol.

Att bestämmelserna i denna lag gäller även i fråga om förfarandet för fastställelse av mervärdesskatt i vissa fall framgår av 10 kap. 31 § skattebetalningslagen (1997:483). Lag (2008:135).

2 § Vad som sägs i denna lag om skatt och skattskyldig gäller även avgift och avgiftsskyldig enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift och lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift. Lag (2007:1399).

*Lag (2007:1399) har trätt i kraft den 1 januari 2008. De nya bestämmelserna i 2 § tillämpas första gången vid **2009 års taxering**. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2008 och tidigare års taxeringar. T.o.m. den 31 december 2007 hade 2 § följande lydelse.*

2 § Vad som sägs i denna lag om skatt och skattskyldig gäller även avgift och avgiftsskyldig enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift. Lag (1997:947).

3 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområden som i inkomstskattelagen (1999:1229).

Bestämmelserna om juridiska personer ska dock tillämpas också på handelsbolag och dödsbon.

Med kommun likställs i denna lag landsting och annan menighet som har beskattningsrätt. Lag (2007:1399).

*Lag (2007:1399) har trätt i kraft den 1 januari 2008. De nya bestämmelserna i 2 § tillämpas första gången vid **2008 års taxering**. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2007 och tidigare års taxeringar. Ändringen av 1 kap. 3 § första stycket innebär att "och lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt." togs bort.*

4 § I lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter finns bestämmelser om skyldigheten att lämna uppgifter till ledning för taxering. I fråga om debitering, redovisning och betalning av skatt gäller bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483). Lag (2001:1231).

2 kap. Taxeringsorganisationen

Skatteverket

1 § Skatteverket ansvarar för taxeringsarbetet i landet.

Vid Skatteverket finns skattekontor. Vid varje skattekontor finns en skattemynd. Lag (2003:655).

2 § Beslut i taxeringsärende fattas av Skatteverket. Lag (2003:655).

Skattenämnden

3 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får besluta att en skattemynd skall bestå av flera avdelningar. Bestämmelserna om skattemynd gäller även avdelning.

4 § Taxeringsärende avgörs i skattemynd, om ärendet

1. avser omprövning av en tvistig fråga och nämnden inte tidigare prövat de omständigheter och bevis den skattskyldige åberopar,

2. avser en skälighets- eller bedömningsfråga av väsentlig ekonomisk betydelse för den skattskyldige,

3. av någon annan särskild anledning bör prövas i nämnden.

5 § I skattemynd finns ordförande, vice ordförande och övriga ledamöter. Om nämnden består av flera avdelningar, skall det finnas en ordförande för varje avdelning. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer fastställer antalet vice ordförande vid varje skattekontor.

6 § Ordföranden och vice ordföranden i skattemynden skall vara tjänstemän vid Skatteverket. De förordnas av verket för högst fyra år i taget.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer fastställer det antal övriga ledamöter i skattemynden som skall finnas vid varje skattekontor. Sådana ledamöter väljs för högst fyra år. För val av dessa ledamöter gäller bestämmelserna i 7 kap. 5–7 §§. Lag (2003:655).

7 § Skattemynden är beslutför när ordföranden eller vice ordföranden och tre övriga ledamöter är närvarande. Nämnden är dock beslutför med tre ledamöter, bland dem ordföranden eller vice ordföranden, om de är ense om utgången i ärendet. Fler än ordföranden eller vice ordföranden och fem övriga ledamöter får inte delta i behandlingen av ett ärende. Lag (1999:1055).

3 kap. Utredning i taxeringsärenden

Skatteverkets utredningsskyldighet

1 § Skatteverket skall se till att ärendena blir tillräckligt utredda. Lag (2003:655).

2 § Den skattskyldige skall ges tillfälle att yttra sig innan hans ärende avgörs, om det inte är onödigt.

I fråga om den skattskyldiges rätt att få del av uppgifter som har tillförts ärendet genom någon annan än honom själv och att få tillfälle att yttra sig över dem gäller bestämmelserna i 17 § förvaltningslagen (1986:223).

3 § Kan det antas att den skattskyldige inte är deklarationsskyldig enligt bestämmelserna i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter får beslut om taxering fattas på grundval av kontrolluppgift om intäkter i inkomstslaget kapital utan att den skattskyldige underrättats om och fått tillfälle att yttra sig över kontrolluppgiften. Lag (2001:1231).

4 § Vill den skattskyldige lämna upplysningar muntligt inför skattenämnden i ett taxeringsärende som angår honom och skall avgöras i nämnden, skall han få tillfälle till det om inte särskilda skäl talar emot det.

Föreläggande att lämna upplysningar eller visa upp handling

5 § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara skattskyldig att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som behövs för kontroll av att uppgifterna i hans självdeklaration är riktiga eller annars för hans taxering.

Skatteverket får också förelägga den som är eller kan antas vara bokföringskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än dödsbo, att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som behövs för kontroll av att skyldigheten enligt 19 kap. 2 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter fullgörs. Lag (2010:850).

6 § Ett föreläggande enligt 5 § får förenas med vite, om det finns anledning att anta att det annars inte följs.

Första stycket gäller inte, om det finns anledning att anta att den skattskyldige eller, om denne är en juridisk person, ställföreträdare för den skattskyldige har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till skattetillägg och föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen. Lag (2003:211).

Taxeringsbesök

7 § Om några uppgifter i en självdeklaration behöver kontrolleras genom avstämning mot räkenskaper, anteckningar eller andra handlingar, får Skatteverket komma överens med den skattskyldige om att sådan avstämning skall göras vid besök hos honom eller vid annat personligt sammanträffande. Överenskommelse

får även träffas om besiktning av fastighet, inventarier eller annat som är av betydelse för taxeringskontrollen. Lag (2003:655).

Taxeringsrevision

8 § Skatteverket får besluta om taxeringsrevision för att kontrollera att deklara- tions- och annan uppgiftsskyldighet enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter fullgjorts riktigt och fullständigt eller att förutsättningar finns att fullgöra uppgiftsskyldighet som kan antas uppkomma.

Skatteverket får besluta om taxeringsrevision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket av någon annan än den som revideras.

Taxeringsrevision får göras hos den som är eller kan antas vara bokförings- skyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) och hos annan juridisk person än dödsbo. Lag (2003:655).

9 § Ett beslut om taxeringsrevision skall innehålla uppgift om ändamålet med revisionen och om möjligheten att undanta handlingar och uppgifter enligt 13 och 14 §§.

I ett beslut om revision som avses i 8 § andra stycket får Skatteverket, om det finns särskilda skäl, utesluta uppgift om vilken person eller rättshandling granskningen avser.

I ett beslut om taxeringsrevision skall en eller flera tjänstemän förordnas att verkställa revisionen (revisor).

Den reviderade skall underrättas om beslutet innan revisionen verkställs. Är det av betydelse att vidta sådana åtgärder som avses i 11 § andra stycket, får dock underrättelse ske i samband med att revisionen verkställs, om kontrollen annars kan mista sin betydelse. Även i fall där revisionen är begränsad till sådana handlingar som rör personalen och utförs i samband med kontroll enligt lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher får underrättelse ske i samband med att revisionen verkställs. Lag (2006:578).

10 § En taxeringsrevision skall bedrivas i samverkan med den reviderade och på ett sådant sätt att den inte onödigt hindrar verksamheten. För det fall den reviderade inte samverkar finns bestämmelser om vite i 12 § fjärde stycket och om andra tvångsåtgärder i lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattnings- förfarandet.

Revisionen får verkställas hos den reviderade om han medger det. Revisionen skall ske hos den reviderade om han begär det och revisionen kan göras där utan betydande svårighet.

Om revisionen inte verkställs hos den reviderade skall handlingarna på begäran överlämnas till revisorn mot kvitto. Lag (1994:467).

11 § Vid taxeringsrevision får räkenskapsmaterial och andra handlingar som rör verksamheten granskas om de inte skall undantas enligt 13 §.

Vid revision får revisorn inventera kassan, granska lager, maskiner och inventarier samt besiktiga lokaler och byggnader som används i verksamheten. Revisorn får också ta prov på varor som används, säljs eller tillhandahålls på annat sätt i verksamheten samt prova kassaapparat, särskild räknarapparat, mätapparat och annan teknisk utrustning.

Med handling förstås framställning i skrift eller bild samt upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas endast med tekniskt hjälpmedel. Lag (1997:494).

12 § Vid taxeringsrevision skall den reviderade tillhandahålla revisorn de handlingar och lämna de upplysningar som behövs för revisionen. Han skall också lämna tillträde till utrymmen som huvudsakligen används i verksamheten för sådan åtgärd som avses i 11 § andra stycket och om möjligt ställa en ändamålsenlig arbetsplats till förfogande. Den reviderade skall i övrigt ge den hjälp som behövs vid revisionen.

Revisorn skall på begäran ges tillfälle att själv använda terminal eller annat tekniskt hjälpmedel för att ta del av upptagning som kan uppfattas endast med sådant hjälpmedel, om inte den reviderade i stället tillhandahåller en kopia av upptagningen och denna utan svårighet kan granskas med annat tillgängligt tekniskt hjälpmedel. Revisorn får kontrollera att kopian stämmer överens med den upptagning som finns hos den reviderade.

Vid granskning av upptagning som avses i andra stycket får endast de tekniska hjälpmedel och sökbegrepp användas, som behövs för att tillgodose ändamålet med revisionen. Granskningen får inte verkställas via telenät.

Om den reviderade inte fullgör sina skyldigheter enligt första eller andra stycket, får Skatteverket förelägga honom vid vite att fullgöra dem. Finns det anledning att anta att den reviderade eller, om den reviderade är juridisk person, ställföreträdare för den reviderade har begått en gärning som är straffbelagd eller som kan leda till skattetillägg, får den reviderade inte föreläggas vid vite att medverka i utredningen av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen. Lag (2003:655).

12 a § En revision får inte pågå längre tid än nödvändigt. Räkenskapsmaterial och andra handlingar som överlämnats till revisorn skall så snart som möjligt och senast när revisionen avslutats återlämnas till den reviderade.

Har den reviderade försatts i konkurs när handlingarna skall återlämnas, skall Skatteverket överlämna handlingarna till konkursförvaltaren. Skatteverket skall underrätta den reviderade om att handlingarna överlämnats till konkursförvaltaren.

Skatteverket skall snarast lämna meddelande om resultatet av revisionen till den reviderade i de delar som rör honom. Lag (2003:655).

Handlingar och uppgifter som skall undantas

13 § På den enskildes begäran skall från föreläggande eller revision undantas

1. handling som inte får tas i beslag enligt 27 kap. 2 § rättegångsbalken,
2. annan handling med ett betydande skyddsintresse om handlingens innehåll på grund av särskilda omständigheter inte bör komma till någon annans kännedom.

Handling som avses i första stycket 2 får undantas endast om handlingens skyddsintresse är större än dess betydelse för kontrollen.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller i tillämpliga delar även föreläggande att lämna uppgifter. Lag (1994:467).

14 § En skriftlig begäran om befrielse från föreläggande att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling skall ges in till den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande enligt 22 kap. 1 a–1 c §§ skattebetalningslagen (1997:483), tillsammans med föreläggandet och den begärda handlingen eller uppgiften.

Om den reviderade begär att en handling skall undantas från revision skall handlingen, om Skatteverket anser att den bör granskas, omedelbart förseglas och överlämnas till förvaltningsrätten.

Förvaltningsrätten skall utan dröjsmål pröva om handlingen eller uppgiften skall undantas från kontrollen. Lag (2009:805).

14 a § I fråga om upptagning, som avses i 11 § tredje stycket, bestämmer förvaltningsrätten i vilken form eller på vilket sätt den skall tillhandahållas i målet.

Förvaltningsrätten får, i fråga om upptagning som avses i föregående stycke, besluta om sådana begränsningar i revisorns rätt att själv använda tekniska hjälpmedel som behövs för att uppgift, som skall undantas från granskning, inte skall bli tillgänglig för revisorn. Lag (2009:805).

14 b § Om den enskilde begär det, skall förvaltningsrätten pröva om beslut kan fattas utan att rätten granskar handlingen.

Anser den enskilde att en handling eller uppgift inte omfattas av kontrollen handläggs frågan om undantagande på sätt som anges i 14 och 14 a §§ samt i första stycket. Lag (2009:805).

14 c § Om en handling eller del av handling undantagits från kontroll, får dess innehåll inte återges eller åberopas vid redogörelse för granskningen eller annars inför myndighet. Detta gäller även om en handling, utan beslut av förvaltningsrätten, återlämnats efter det att den begärts undantagen.

Ett beslut i fråga om undantagande av handling eller uppgift gäller omedelbart om inte annat anges i beslutet. Lag (2009:805).

15 § [3 kap. 15 § samt rubriken närmast före denna paragraf har upphört att gälla genom lag (2001:1231) som har trätt i kraft den 1 januari 2002.]

Utlämnande av uppgifter

16 § Uppgifter som myndighet förfogar över och som behövs för taxering ska på Skatteverkets begäran tillhandahållas verket.

Uppgiftsskyldighet enligt första stycket föreligger dock inte i fråga om uppgifter för vilka sekretess gäller till följd av 2 kap. 1 eller 2 § eller 3 kap. 1 § sekretesslagen (1980:100) eller en bestämmelse till vilken hänvisas i någon av de nämnda paragraferna.

Om sekretess gäller för uppgift enligt någon annan bestämmelse i offentlighets- och sekretesslagen och ett utlämnande skulle medföra synnerligt men för något enskilt eller allmänt intresse, föreligger uppgiftsskyldighet endast om regeringen på ansökan av Skatteverket beslutar att uppgiften ska lämnas ut. Lag (2009:443).

17 § Uppgifter i självdeklarationer och i andra handlingar som har upprättats eller för granskning omhändertagits vid taxeringskontroll eller lämnats till ledning för taxering enligt bestämmelserna i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter får tillhandahållas myndighet i främmande stat med vilken Sverige har träffat överenskommelse om handräckning i skatteärenden. Lag (2003:655).

4 kap. Taxeringsbeslut

1 § Taxeringsbeslut är grundläggande beslut om årlig taxering, omprövningsbeslut och beslut om taxeringsåtgärder efter domstols beslut.

Den skattskyldige skall utan dröjsmål underrättas om innehållet i ett taxeringsbeslut, om det inte är uppenbart obehövt. Om beslutet är till den skattskyldiges nackdel skall han underrättas om hur han kan begära omprövning av eller överklaga beslutet.

Årlig taxering

2 § Skatteverket skall varje taxeringsår fatta taxeringsbeslut före utgången av november på grundval av de uppgifter som lämnats enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter samt vad som i övrigt framkommit vid utredning enligt 3 kap. Lag (2003:655).

2 a § Grundläggande beslut om årlig taxering får fattas genom automatisk databehandling i det fall skälen för beslutet enligt 20 § första stycket 1 förvaltningslagen (1986:223) får utelämnas. Lag (1994:766).

3 § Kan skatt eller underlag för att ta ut skatt inte beräknas tillförlitligt på grund av att den skattskyldige, trots att han varit skyldig att lämna självdeklaration, inte avgett någon sådan, eller på grund av brister i eller bristfälligt underlag för deklARATIONEN, skall skatten eller underlaget för att ta ut skatt uppskattas till det belopp som framstår som skäligt med hänsyn till vad som framkommit i ärendet (sköns-taxering). Lag (1992:1660).

4 § [4 kap. 4 § har upphört att gälla genom lag (2001:1231) som har trätt i kraft den 1 januari 2002.]

5 § Skatteverket skall inte ta upp en inkomst till beskattning hos en skattskyldig för vilken grundläggande beslut om årlig taxering fattas senast den 15 augusti taxeringsåret om den skattskyldige gör sannolikt att det efter denna tidpunkt kommer att finnas förutsättningar för att han inte skall vara skattskyldig för inkomsten på grund av bestämmelserna i 3 kap. 9–13 §§ inkomstskattelagen (1999:1229). I det fall grundläggande beslut fattas efter den 15 augusti gäller motsvarande om den skattskyldige gör sannolikt att nämnda förutsättningar kommer att finnas efter utgången av november taxeringsåret. Lag (2003:655).

6 § Skatteverket får avstå från att vid taxeringen avvika från en självdeklaration, om avvikelsen skulle avse endast ett mindre belopp. Lag (2003:655).

Omprövning

7 § Skatteverket skall ompröva ett taxeringsbeslut i en fråga som kan ha betydelse för beskattningen eller annat ekonomiskt mellanhavande med det allmänna, om den skattskyldige begär det eller om det finns andra skäl. Att omprövning skall ske när den skattskyldige överklagat ett taxeringsbeslut framgår av 6 kap. 6 §.

Om något grundläggande beslut om årlig taxering inte har fattats får taxering ske genom omprövning.

Skatteverket får avstå från att på eget initiativ ompröva ett beslut, om omprövningen skulle avse endast ett mindre belopp.

8 § Om en fråga som avses i 7 § har avgjorts av allmän förvaltningsdomstol, får Skatteverket inte ompröva frågan. Lag (2003:655).

Omprövning på begäran av den skattskyldige

9 § Vill den skattskyldige begära omprövning av ett beslut, skall han göra detta skriftligt. Begäran skall ha kommit in till Skatteverket före utgången av det femte året efter taxeringsåret.

Om den skattskyldige gör sannolikt att han inte inom två månader före utgången av den tid som anges i första stycket fått kännedom om ett taxeringsbeslut som är till hans nackdel eller ett besked om den slutliga skatten eller annan handling med uppgift om skattens storlek, får han ändå begära omprövning. Begäran skall ha kommit in inom två månader från den dag han fick sådan kännedom.

Har den skattskyldige inom den tid som anges i första eller andra stycket gett in skrivelsen med begäran om omprövning till en allmän förvaltningsdomstol, får ärendet ändå prövas. Skrivelsen skall då omedelbart översändas till Skatteverket med uppgift om den dag då handlingen kom in till domstolen. Lag (2003:655).

10 § Om en begäran om omprövning inte är egenhändigt undertecknad av den skattskyldige eller hans ombud, får Skatteverket utfärda föreläggande om att undertecknande skall ske med påföljd att omprövning annars inte görs. Lag (2003:655).

11 § Även om tiden för begäran om omprövning har gått ut, får ett beslut om skattetillägg på begäran av den skattskyldige omprövas, så länge beslutet i den taxeringsfråga som föranlett skattetillägget inte har vunnit laga kraft.

11 a § En begäran om omprövning får göras efter utgången av den tid som anges i 9 §, om den avser

1. särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst och föranleds av Skatteverkets taxeringsbeslut eller av en allmän förvaltningsdomstols beslut i mål om taxering,

2. tillämpning av 4 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och föranleds av Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstolsbeslut om huruvida den lagen eller inkomstskattelagen (1999:1229) är tillämplig för den aktuella inkomsten,

3. tillämpning av 5 a § lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. och föranleds av Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida den lagen eller inkomstskattelagen är tillämplig för den aktuella inkomsten, eller

4. prissättning av internationella transaktioner och föranleds av Skatteverkets beslut enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

En begäran enligt första stycket ska ha kommit in till Skatteverket inom ett år från det att beslutet meddelades. Lag (2009:1294).

Lag (2009:1294) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 4 kap. 11 a § följande lydelse.

11 a § En begäran om omprövning som avser särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst får göras efter utgången av den tid som anges i 9 §, om denna begäran föranleds av Skatteverkets taxeringsbeslut eller av en allmän förvaltningsdomstols beslut i mål om taxering. En sådan begäran skall ha kommit in till Skatteverket inom ett år från det att beslutet meddelades.

Vad som sägs i första stycket gäller även en begäran enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta. Lag (2004:1143).

11 b § Om en skattskyldig enligt punkt 3 eller 4 av övergångsbestämmelserna till lagen (2002:1143) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) begär att reglerna om framskjuten beskattning vid andelsbyten i 48 a kap. och 57 kap. inkomstskattelagen skall tillämpas och detta medför att beslut avseende tidigare taxeringsår påverkas, får beslut avseende dessa taxeringsår omprövas även om tiden för omprövning gått ut enligt 9 § första stycket. Lag (2005:1133).

12 § Trots bestämmelsen i 8 § får en fråga som har avgjorts av förvaltningsrätt eller kammarrätt genom beslut som vunnit laga kraft omprövas, om beslutet avviker från rättstillämpningen i ett avgörande av Högsta förvaltningsdomstolen som har meddelats därefter. Lag (2010:1454).

Omprövning på initiativ av Skatteverket

13 § Omprövar Skatteverket självmant ett taxeringsbeslut, får omprövningsbeslut som är till den skattskyldiges fördel meddelas före utgången av det femte året efter taxeringsåret.

Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas även efter utgången av det femte året efter taxeringsåret, om det föranleds av

1. Skatteverkets taxeringsbeslut eller allmän förvaltningsdomstols beslut i mål om taxering avseende annat taxeringsår eller annan skattskyldig,
2. allmän förvaltningsdomstols beslut om tillägg till eller ändring i fastighetstaxering,
3. Skatteverkets beslut om fastighetstaxering enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152),
4. beslut om utländsk skatt eller om obligatoriska avgifter som avses i 62 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229),
5. Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida inkomstskattelagen i stället för lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. är tillämplig för den aktuella inkomsten,
6. Skatteverkets prissättningsbesked enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner eller beslut om ändring av sådant prissättningsbesked.

Även om tiden för omprövning enligt första stycket har gått ut får Skatteverket till den skattskyldiges fördel självmant ompröva ett beslut om skattetillägg så länge beslutet i den taxeringsfråga som föranlett skattetillägget inte har vunnit laga kraft. Lag (2009:1294).

Lag (2009:1294) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 4 kap. 13 § 5 följande lydelse.

5. Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida inkomstskattelagen eller lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta är tillämplig för den aktuella inkomsten.

14 § Ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige får, utom i fall som avses i andra stycket samt i 16 och 17 §§, inte meddelas efter utgången av året efter taxeringsåret.

Har den skattskyldige inte gett in självdeklaration i rätt tid, får ett omprövningsbeslut som är till hans nackdel meddelas efter utgången av den tid som anges i första stycket. Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas inom ett år från den dag självdeklarationen kom in till Skatteverket, dock senast före utgången av det femte året efter taxeringsåret. Lag (2003:655).

Eftertaxering

15 § Skatteverket får meddela ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige efter utgången av den tid som anges i 14 § första stycket under de förutsättningar och på det sätt som anges i 16–22 §§ (*eftertaxering*). Lag (2003:655).

16 § Eftertaxering får ske om den skattskyldige

1. i självdeklaration eller på annat sätt under förfarandet lämnat oriktig uppgift till ledning för taxeringen,
2. lämnat oriktig uppgift i mål om taxering eller
3. underlåtit att lämna självdeklaration, uppgift eller infordrad upplysning trots att han är uppgiftspliktig

och den oriktiga uppgiften eller underlåtenheten medfört att ett taxeringsbeslut avseende den skattskyldige eller hans make blivit felaktigt eller inte fattats.

Vad som avses med oriktig uppgift framgår av 5 kap. 1 § andra stycket. Lag (2007:1399).

Lag (2007:1399) har trätt i kraft den 1 januari 2008. De nya bestämmelserna tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2007 och tidigare års taxeringar. T.o.m. den 31 december 2007 hade 4 kap. 16 § första stycket följande lydelse.

16 § Eftertaxering får ske om den skattskyldige

1. i självdeklaration eller på annat sätt under förfarandet lämnat oriktig uppgift till ledning för taxeringen,
2. lämnat oriktig uppgift i mål om taxering eller
3. underlåtit att lämna självdeklaration, uppgift eller infordrad upplysning trots att han är uppgiftspliktig

och den oriktiga uppgiften eller underlåtenheten medfört att ett taxeringsbeslut avseende den skattskyldige eller hans make, eller, i fråga om förmögenhetsskatt, person som sambeskattas med honom blivit felaktigt eller inte fattats.

17 § Eftertaxering får också ske

1. vid rättelse av felräkning, missskrivning eller annat uppenbart förbiseende,
2. när kontrolluppgift som ska lämnas utan föreläggande enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter saknats eller varit felaktig,

3. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av beslut som anges i 13 § andra stycket 1–6,

4. när en förening eller ett registrerat trossamfund inte har genomfört en investering inom den tid som har föreskrivits i ett sådant beslut som avses i 7 kap. 12 § inkomstskattelagen (1999:1229) eller inte har iakttagit ett annat villkor i beslutet,

5. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av en uppgift enligt 3 kap. 9 a §, 19 a § eller 5 kap. 2 § första stycket lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter, och

6. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av en uppgift som har lämnats eller skulle ha lämnats enligt 3 kap. 21 a § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Lag (2009:1291).

Lag (2009:1291) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 4 kap. 17 § 3 och 5 följande lydelse.

3. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av beslut som anges i 13 § andra stycket 1–5,

5. när en ändring i ett taxeringsbeslut föränleds av en uppgift enligt 3 kap. 9 a §, 19 a § eller 5 kap. 2 § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter, och

18 § Eftertaxering enligt 16 § samt 17 § 1 och 2 får ske endast om den avser belopp av någon betydelse.

Eftertaxering får inte ske om beslutet med hänsyn till omständigheterna skulle framstå som uppenbart oskäligt eller om Skatteverket tidigare fattat beslut om eftertaxering avseende samma fråga. Lag (2003:655).

19 § Skatteverkets beslut om eftertaxering skall meddelas före utgången av femte året efter taxeringsåret om inte annat anges i 20–22 §§. Lag (2003:655).

20 § Beslut om eftertaxering enligt 17 § 3 får meddelas även efter den tid som anges i 19 § men senast sex månader efter det beslut som föränleder ändringen.

Beslut om eftertaxering på grund av oriktig uppgift i omprövningsärende eller mål om taxering får meddelas efter den tid som anges i 19 § men senast inom ett år från utgången av den månad då Skatteverkets eller domstolens beslut i ärendet eller målet vunnit laga kraft.

Om den skattskyldige har avlidit, får beslut om eftertaxering inte meddelas efter utgången av det andra året efter det kalenderår då bouppteckningen efter honom gavs in för registrering. Lag (2003:655).

21 § Har den skattskyldige på sätt som anges i 14 § andra stycket skattebrottslagen (1971:69) delgetts underrättelse om misstanke om brott som avser hans beskattning eller har åtal väckts mot honom för sådant brott, får beslut om eftertaxering för det år som brottet avser meddelas av Skatteverket även efter utgången av den tid som anges i 19 §. Detsamma gäller om tiden för att ådöma den skattskyldige påföljd för sådant brott har förlängts genom beslut enligt 14 a § skattebrottslagen.

Beslut om eftertaxering får i fall som avses i 12 § skattebrottslagen också meddelas efter utgången av den tid som anges i 19 §.

Beslut enligt första stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det år då någon av de där angivna åtgärderna först vidtogs. Beslut enligt andra stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det år då åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen vidtogs. Har den skattskyldige avlidit skall dock beslut om eftertaxering meddelas inom sex månader från dödsfallet.

Beslut enligt första stycket skall, utom i fall som avses i 12 § skattebrottslagen, undanröjas av Skatteverket, om åtal inte väcks på grundval av den förundersökning som föränlett underrättelsen om brottsmisstanke eller beslutet om tidsförlängning eller, om åtal har väckts, åtalet läggs ned eller inte bifalls till någon del. Lag (2003:655).

22 § Vad som sägs i 21 § tillämpas också beträffande en juridisk persons beskattning, om åtgärd som avses i 21 § första stycket har vidtagits mot den som har företrätt den juridiska personen eller om fall som avses i 12 § skattebrottslagen (1971:69) föreligger beträffande honom.

Beslut om taxeringsåtgärder

23 § Skatteverket skall snarast efter det att en domstol meddelat beslut i ett mål om taxering fastställa den skattskyldiges beskattningsbara inkomst eller beskattningsbara förvärvsinkomst och överskott eller underskott i inkomstslaget kapital och vidta de taxeringsåtgärder i övrigt som föranleds av domstolens beslut. Lag (2003:655).

5 kap. Särskilda avgifter

Skattetillägg

Skattetillägg vid oriktig uppgift

1 § Om den skattskyldige på något annat sätt än muntligen under förfarandet har lämnat en oriktig uppgift till ledning för taxeringen, skall en särskild avgift (*skattetillägg*) tas ut. Detsamma gäller om den skattskyldige har lämnat en sådan uppgift i ett mål om taxering och uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

En uppgift skall anses vara oriktig om det klart framgår att en uppgift som den skattskyldige har lämnat är felaktig eller att den skattskyldige har utelämnat en uppgift till ledning för taxeringen som han varit skyldig att lämna. En uppgift skall dock inte anses vara oriktig om uppgiften tillsammans med övriga lämnade uppgifter utgör tillräckligt underlag för ett riktigt beslut. En uppgift skall inte heller anses vara oriktig om uppgiften är så orimlig att den uppenbart inte kan läggas till grund för ett beslut. Lag (2003:211).

Skattetillägg vid skönstaxering

2 § Skattetillägg skall tas ut om

1. avvikelse har skett från en självdeklaration genom skönstaxering, eller
2. skönstaxering har skett på grund av utebliven självdeklaration och en självdeklaration inte har kommit in trots att ett föreläggande sänts ut till den skattskyldige. Lag (2003:211).

3 § Beslut om skattetillägg enligt 2 § 2 skall undanröjas om en självdeklaration har kommit in till Skatteverket eller en allmän förvaltningsdomstol inom fyra månader från utgången av det år då beslutet meddelades.

Om den skattskyldige gör sannolikt att han inte har fått kännedom om ett beslut om skattetillägg eller ett besked om den slutliga skatten eller någon annan handling med uppgift om skattetilläggets storlek före utgången av det år då beslutet meddelades skall skattetillägget undanröjas, om en självdeklaration har kommit in inom två månader från den dag då han fick sådan kännedom. Lag (2004:499).

Beräkning av skattetillägg

4 § Om en oriktig uppgift har lämnats är skattetillägget fyrtio procent av sådan skatt som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1–5 och som, ifall den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha påförts den skattskyldige eller hans make. I fråga om mervärdesskatt är skattetillägget tjugo procent av den skatt som felaktigt skulle ha tillgodoräknats den skattskyldige.

Skattetillägget skall beräknas efter tio procent eller, i fråga om mervärdesskatt, fem procent när den oriktiga uppgiften har rättats eller hade kunnat rättas med ledning av kontrollmaterial som normalt är tillgängligt för Skatteverket och som har varit tillgängligt för verket före utgången av november taxeringsåret.

Om den oriktiga uppgiften består i att ett belopp hänförs eller kan antas komma att hänföras till fel taxeringsår eller fel redovisningsperiod, ska skattetillägget beräknas efter tio procent eller, i fråga om mervärdesskatt, fem procent. Lag (2007:1399).

Lag (2007:1399) har trätt i kraft den 1 januari 2008. De nya bestämmelserna tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2007 och tidigare års taxeringar. T.o.m. den 31 december 2007 hade 5 kap. 4 § första stycket följande lydelse.

4 § Om en oriktig uppgift har lämnats är skattetillägget fyrtio procent av sådan skatt som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1–5 och som, ifall den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha påförts den skattskyldige eller hans make eller, i fråga om förmögenhetsskatt, person som sambeskattas med den skattskyldige. I fråga om mervärdesskatt är skattetillägget tjugo procent av den skatt som felaktigt skulle ha tillgodoräknats den skattskyldige.

5 § Om avvikelser har skett från självdeklaration genom skönstaxering skall skattetillägget beräknas på den skatt som till följd av skönstaxeringen påförs den skattskyldige utöver den skatt som annars skulle ha påförts honom.

Vid skönstaxering på grund av utebliven självdeklaration skall skattetillägget beräknas på den skatt som till följd av skönstaxeringen påförs den skattskyldige utöver den skatt som skulle ha påförts vid taxeringen enligt de

1. uppgifter som den skattskyldige på annat sätt än muntligen har lämnat till ledning för taxeringen, och

2. kontrolluppgifter som skall lämnas utan föreläggande enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter och som har varit tillgängliga för Skatteverket före utgången av november taxeringsåret.

Vid beräkningen av skattetillägget skall bestämmelserna i 4 § första stycket tillämpas. I den utsträckningen en skönstaxering innefattar rättelse av en oriktig uppgift, skall tillägget dock beräknas enligt bestämmelserna i 4 § första–tredje styckena. Lag (2003:655).

6 § Till den del en oriktig uppgift, ifall den hade godtagits, skulle ha medfört ett sådant underskott av en näringsverksamhet eller i inkomstslaget tjänst som inte utnyttjas taxeringsåret, skall skattetillägget inte beräknas på sådan skatt som anges i

4 § första stycket utan på en fjärdedel av den minskning av underskottet som rättelsen av den oriktiga uppgiften har medfört.

Om en skönstaxering medfört minskning av ett sådant underskott av en näringsverksamhet eller i inkomstslaget tjänst som inte utnyttjas taxeringsåret, skall skattetillägget i stället för vad som anges i 5 § första och andra styckena beräknas på en fjärdedel av denna minskning.

Om en skönstaxering som avses i 2 § 2 innefattar att ett vid en tidigare taxering fastställt underskott av en näringsverksamhet eller i inkomstslaget tjänst utnyttjas helt eller delvis, skall skattetillägget beräknas på en fjärdedel av den del av underskottet som utnyttjas. Lag (2003:211).

7 § Skattetillägget skall beräknas utan hänsyn till invändningar som går ut på att skatten skall påverkas först under kommande taxeringsår eller redovisningsperiod eller som i övrigt gäller en annan fråga än den som ligger till grund för tillägget. Lag (2003:211).

Situationer där skattetillägg inte skall tas ut

8 § Skattetillägg skall inte tas ut

1. vid rättelse av en felräkning eller ett skrivfel som uppenbart framgår av självdeklarationen eller av något annat meddelande från den skattskyldige som inte är muntligt,

2. om den oriktiga uppgiften har rättats eller hade kunnat rättas med ledning av en kontrolluppgift som skall lämnas utan föreläggande enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter och som har varit tillgänglig för Skatteverket före utgången av november taxeringsåret,

3. om en avvikelse avser bedömning av ett yrkande och avvikelsen inte gäller någon uppgift i sak,

4. om den skattskyldige frivilligt har rättat den oriktiga uppgiften, eller

5. om det skattebelopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten är obetydligt. Lag (2003:655).

Förseningsavgift

9 § Om den som är skyldig att lämna en självdeklaration inte har kommit in med en sådan inom föreskriven tid, skall en särskild avgift (*förseningsavgift*) tas ut.

En självdeklaration skall inte anses ha kommit in om innehållet är så bristfälligt att den uppenbarligen inte kan läggas till grund för taxering. Lag (2003:211).

10 § Förseningsavgift tas ut med 5 000 kronor av aktiebolag och ekonomiska föreningar och med 1 000 kronor av andra deklarationsskyldiga. Lag (2003:211).

11 § Om den deklarationsskyldige inte har kommit in med en självdeklaration inom tre månader från den tidpunkt då självdeklaration senast skulle ha lämnats, skall ytterligare en förseningsavgift tas ut.

Har därefter ytterligare två månader förflutit utan att självdeklarationen har kommit in, skall en tredje förseningsavgift tas ut. Lag (2003:211).

12 § Om den deklarationsskyldige inom föreskriven tid har lämnat en deklarationshandling som inte är behörigen undertecknad, tas förseningsavgift ut endast om bristen inte har avhjälpits inom den tid som föreskrivits i ett föreläggande. Lag (2003:211).

13 § Vad som sägs om en deklarationsskyldig och självdeklaration i 9–12 §§ gäller också för den som är skyldig att lämna särskild uppgift enligt 5 kap. 1, 2 eller 2 a § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Vad som sägs om en självdeklaration gäller då sådana särskilda uppgifter.

Förseningsavgift tas i dessa fall ut med samma belopp som för andra deklarationsskyldiga än aktiebolag och ekonomiska föreningar. Lag (2006:1552).

Lag (2006:1522) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. T.o.m. den 31 december 2006 hade 5 kap. 13 § första stycket följande lydelse.

13 § Vad som sägs om en deklarationsskyldig och självdeklaration i 9–12 §§ gäller också för den som är skyldig att lämna särskild uppgift enligt 5 kap. 1 eller 2 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Vad som sägs om en självdeklaration gäller då sådana särskilda uppgifter.

Befrielse från särskild avgift

14 § Den skattskyldige ska helt eller delvis befrias från särskild avgift om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig eller om det annars skulle vara oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp. Om den skattskyldige delvis befrias från avgiften, skall den sättas ned till hälften eller en fjärdedel.

Vid bedömningen av om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig ska det särskilt beaktas om denna kan antas ha

1. berott på den skattskyldiges ålder, hälsa eller liknande förhållande,
2. berott på att den skattskyldige har felbedömt en skatteregel eller betydelsen av de faktiska förhållandena, eller
3. föranletts av vilseledande eller missvisande kontrolluppgifter.

Vid bedömningen av om det annars skulle vara oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp skall det särskilt beaktas om

1. avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller underlåtenheten,
2. en oskäligt lång tid förflutit efter det att Skatteverket har funnit anledning att anta att den skattskyldige ska påföras skattetillägg utan att den skattskyldige kan lastas för dröjsmålet, eller
3. felaktigheten eller underlåtenheten även har medfört att den skattskyldige fälltts till ansvar för brott enligt skattebrottslagen (1971:69) eller blivit föremål för förverkande av utbyte av brottslig verksamhet enligt 36 kap. 1 b § brottsbalken. Lag (2008:371).

Befrielse även när något yrkande inte framställts

15 § Bestämmelserna i 14 § skall beaktas även om något yrkande om befrielse inte har framställts, om vad som förekommit i ärendet eller målet om särskild avgift ger anledning till det. Lag (2003:211).

Beslut om särskild avgift

16 § Beslut om eftertaxering får inte avse enbart särskild avgift. Lag (2003:211).

17 § Utöver vad som följer av bestämmelserna i 4 kap. får beslut om skattetillägg fattas på sätt som anges i 18 och 19 §§. Lag (2003:211).

18 § Beslut efter utgången av året efter taxeringsåret om skattetillägg på grund av en oriktig uppgift i ett omprövningsärende skall meddelas samtidigt med beslutet i omprövningsärendet.

Beslut om skattetillägg på grund av en oriktig uppgift i mål om taxering får meddelas inom ett år från utgången av den månad då domstolens beslut vann laga kraft. Lag (2003:211).

19 § Om ett taxeringsbeslut i en fråga som har föranlett skattetillägg ändras, skall Skatteverket göra den ändring av beslutet om skattetillägg som föranleds av det nya taxeringsbeslutet. Lag (2004:129).

Övriga bestämmelser om särskild avgift

20 § Särskilt avgift skall tillfalla staten.

Särskild avgift skall inte tas ut om den skattskyldige har avlidit. Lag (2003:211).

21 § Vid tillämpning av 7 kap. 4 § får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela befrielse från särskild avgift. Lag (2003:211).

22 § Bestämmelser om debitering och betalning av särskild avgift finns i skattebetalningslagen (1997:483). Lag (2003:211).

23 § Skall någon vid taxering till statlig inkomstskatt på förvärvsinkomst påföras skattetillägg på undandragen skatt efter skilda procentsatser räknas först skatten ut på summan av de undanhållna beloppen. Skatten fördelas sedan vid tillämpningen av de skilda procentsatserna efter den kvotdel som vart och ett av de undanhållna beloppen utgör av de sammanlagda undanhållna beloppen.

Bestämmelserna i första stycket tillämpas också när skattetillägg ska tas ut efter skilda procentsatser på undandragen skatt i annat fall än som avses i första stycket. Vid beräkning av skattetillägg på minskning av underskott av en näringsverksamhet eller i inkomstslaget tjänst skall underlaget vid tillämpning av de skilda procentsatserna fördelas efter den kvotdel som vart och ett av de undanhållna beloppen utgör av de sammanlagda undanhållna beloppen.

Skall skattetillägg tas ut efter skilda procentsatser och beräknas på såväl undandragen skatt som minskning av underskott av en näringsverksamhet eller i

inkomstslaget tjänst, görs beräkningen med tillämpning av första och andra styckena på de båda underlagen var för sig. Lag (2003:211).

6 kap. Överklagande

Överklagande av Skatteverkets beslut

1 § Skatteverkets taxeringsbeslut i en fråga som kan ha betydelse för beskattningen eller annat ekonomiskt mellanhavande med det allmänna får överklagas hos förvaltningsrätten av den skattskyldige, det allmänna ombudet hos Skatteverket och, i fråga om beslut om taxering till kommunal inkomstskatt, kommunen.

Om det är den skattskyldige som överklagar, skall Skatteverket vara den skattskyldiges motpart sedan handlingarna i målet överlämnats till förvaltningsrätten. Om även det allmänna ombudet hos Skatteverket överklagar, tillämpas dock bestämmelserna i 2 § lagen (2003:643) om allmänt ombud hos Skatteverket. Vad som nu sagts gäller också om en kommun överklagar ett beslut om taxering till kommunal inkomstskatt.

Den skattskyldige får också överklaga beslut att avvisa en begäran om omprövning av taxeringsbeslut.

Skatteverkets beslut enligt första eller andra stycket överklagas hos den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande enligt 22 kap. 1 a–1 c §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Om talan om betalningsskyldighet enligt 12 kap. 6 eller 6 a § skattebetalningslagen har väckts genom ansökan mot en företrädare för en juridisk person, har företrädaren rätt att föra talan beträffande den skattefordran som betalningsskyldigheten grundas på. Talan förs på det sätt som föreskrivs för den juridiska personen. Lag (2009:805).

2 § Föreläggande vid vite och beslut om taxeringsrevision får inte överklagas.

Den skattskyldiges överklagande

3 § Överklagandet skall vara skriftligt och ha kommit in före utgången av det femte året efter taxeringsåret. Om taxeringsbeslutet har meddelats efter den 30 juni femte året efter det taxeringsår som beslutet avser och den skattskyldige har fått del av beslutet efter utgången av oktober samma år, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då den skattskyldige fick del av beslutet.

Den skattskyldige får överklaga ett taxeringsbeslut även om det inte gått honom emot.

4 § Även om tiden för överklagande har gått ut, får ett beslut om skattetillägg överklagas så länge beslutet i den taxeringsfråga som föranlett skattetillägget inte har vunnit laga kraft.

5 § Skatteverket skall pröva om överklagandet har kommit in i rätt tid. Har överklagandet kommit in för sent, skall verket avvisa det, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

Överklagandet skall inte avvisas, om förseningen beror på att Skatteverket har lämnat den skattskyldige en felaktig underrättelse om hur man överklagar.

Överklagandet skall inte heller avvisas, om det inom överklagandetiden kommit in till en allmän förvaltningsdomstol. Överklagandet skall då omedelbart översändas till Skatteverket med uppgift om den dag då handlingen kom in till domstolen. Lag (2003:655).

6 § Skatteverket skall snarast ompröva det överklagade beslutet. Detta gäller dock inte om överklagandet skall avvisas enligt 5 § eller hinder mot omprövning föreligger enligt 4 kap. 8 §.

Ett överklagande förfaller, om Skatteverket ändrar beslutet så som den skattskyldige begär.

Om verket ändrar beslutet på annat sätt än den skattskyldige begär, skall överklagandet anses omfatta det nya beslutet. Finns skäl för det, får verket lämna den skattskyldige tillfälle att återkalla överklagandet. Lag (2003:655).

7 § Om överklagandet inte avvisas enligt 5 § eller förfaller enligt 6 §, skall Skatteverket överlämna överklagandet, sitt omprövningsbeslut och övriga handlingar i ärendet till förvaltningsrätten. Om det finns särskilda skäl får överklagandet överlämnas till förvaltningsrätten utan föregående omprövning. Lag (2009:805).

Det allmänna ombudets eller kommuns överklagande

8 § Överklagandet skall vara skriftligt och ha kommit in inom tidsfrist som enligt 4 kap. gäller för beslut om omprövning på initiativ av Skatteverket eller efter sådan tid men inom två månader från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

Överklagas ett omprövningsbeslut som avser eftertaxering och yrkas ändring till den skattskyldiges nackdel, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades. Lag (2003:655).

9 § Om det allmänna ombudet har överklagat ett taxeringsbeslut, skall därav föranledd talan om särskild avgift föras samtidigt. Lag (2003:655).

9 a § Det allmänna ombudet får inom den för ombudet gällande tiden för överklagande även föra talan till den skattskyldiges förmån. Det allmänna ombudet har då samma behörighet som den skattskyldige. Lag (2003:655).

Överklagande av förvaltningsrättens och kammarrättens beslut

10 § Förvaltningsrättens beslut avseende Skatteverkets beslut att avvisa en begäran om omprövning såsom för sent inkommen får inte överklagas. Lag (2009:805).

11–12 §§ [6 kap. 11–12 §§ har upphört att gälla genom lag (2003:655) som har trätt i kraft den 1 januari 2004.]

13 § Om den skattskyldige överklagar förvaltningsrättens eller kammarrättens beslut, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då han fick del av beslutet.

Om förvaltningsrättens beslut överklagas av Skatteverket, det allmänna ombudet eller kommunen, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag beslutet meddelades. Detsamma gäller om verket, ombudet eller kommunen överklagar kammarrättens beslut. Lag (2009:805).

14 § Om en part har överklagat ett beslut av förvaltningsrätt eller kammarrätt, får även motparten ge in ett överklagande, trots att den för honom gällande tiden för överklagande gått ut. Ett sådant överklagande skall ges in inom en månad från utgången av den tid inom vilken det första överklagandet skulle ha gjorts.

Återkallas eller förfaller det första överklagandet av någon annan anledning, förfaller också det senare. Lag (2009:805).

15–16 §§ [6 kap. 15–16 §§ och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2003:655) som har trätt i kraft den 1 januari 2004.]

17 § Skatteverket får inom den för verket gällande tiden för överklagande föra talan till den skattskyldiges förmån. Verket har då samma behörighet som den skattskyldige. Motsvarande gäller för det allmänna ombudet om ombudet fört det allmännas talan. Lag (2003:655).

Handläggning vid domstol

18 § En talan får inte ändras i andra fall än som anges i 19 och 20 §§.

Som ändring av talan anses inte när klaganden inskränker sin talan eller, utan att frågan som är föremål för prövning ändras, åberopar en ny omständighet till stöd för sin talan.

19 § Klaganden får framställa ett nytt yrkande om inte en ny fråga därigenom förs in i målet.

I mål i förvaltningsrätten får klaganden dessutom, inom den tid som gäller för överklagande, föra in en ny fråga som har samband med den fråga som skall prövas, om förvaltningsrätten finner att frågan utan olägenhet kan prövas i målet. Lag (2009:805).

20 § I ett mål om taxering får klaganden föra in en fråga om skattetillägg som har föranletts av den taxeringsfråga som är föremål för prövning, om domstolen finner att skattetilläggsfrågan utan olägenhet kan prövas i målet.

21 § Om domstolen i fall som avses i 19 § andra stycket och 20 § inte tar upp den nya frågan till prövning får rätten överlämna den till Skatteverket för omprövning. Lag (2003:655).

22 § Om det finns fler frågor i samma mål, får särskilt beslut meddelas i någon av dem trots att handläggningen i övrigt inte har avslutats.

23 § Om det är lämpligt med hänsyn till utredningen, får särskilt beslut ges över en av flera omständigheter som var för sig har omedelbar betydelse för utgången i

målet eller över hur en viss uppkommen fråga, som främst angår rättstillämpningen, skall bedömas vid avgörandet av saken.

När särskilt beslut meddelas bestämmer rätten med hänsyn till omständigheterna om talan mot beslutet skall föras särskilt eller endast i samband med talan mot rättens slutliga avgörande i målet. Om rätten bestämmer att talan skall föras särskilt, får den förordna att målet i övrigt skall vila till dess det särskilda beslutet har vunnit laga kraft.

24 § Vid handläggningen i förvaltningsrätt och kammarrätt av mål om särskild avgift skall muntlig förhandling hållas, om den skattskyldige begär det. Muntlig förhandling behövs dock inte, om det inte finns anledning att anta att avgift kommer att tas ut. Lag (2009:805).

7 kap. Övriga bestämmelser

Vite

1 § Vite får inte föreläggas staten, kommun eller tjänsteman i tjänsten.

2 § Fråga om utdömmande av vite prövas av den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt denna lag.

Vid prövning av en ansökan om utdömmande av vite får även vitets lämplighet bedömas. Lag (2009:805).

Ställföreträdare

3 § Vid bedömningen av vem som är behörig ställföreträdare för skattskyldig enligt denna lag skall 19 kap. 1 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter tillämpas.

Uppgifter som lämnats för en skattskyldig som är juridisk person, anses ha lämnats av den skattskyldige, om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda den skattskyldige. Lag (2001:1231).

Ändring i taxeringsbeslut till följd av dubbelbeskattningsavtal

4 § Om en bestämmelse i avtal för att undvika eller lindra dubbelbeskattning som Sverige har träffat med någon annan stat leder till att ändring skall vidtas i fråga om taxering som rör statlig eller kommunal skatt eller i fråga om någon annan åtgärd varigenom sådan skatt har påförts, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer vidta sådan ändring.

Val till skattenämnd

5 § Val av ledamot i skattenämnd vid skattekontor förrättas av landstingsfullmäktige i det landsting där skattekontoret är beläget. Val av ledamot i skattenämnd vid skattekontor i Gotlands län förrättas av kommunfullmäktige i Gotlands kommun.

Om skattekontorets beslutande arbetsenheter är belägna inom flera landsting eller inom ett eller flera landsting och Gotlands kommun, skall ledamöter väljas

av landstingsfullmäktige respektive kommunfullmäktige i proportion till folkmängden i de kommuner där skattekontorets beslutande arbetsenheter är belägna.

Valet skall vara proportionellt, om det begärs av minst så många ledamöter som motsvarar den kvot som erhålls om antalet närvarande ledamöter delas med det antal personer valet avser, ökat med 1. Om kvoten är ett brutet tal, skall den avrundas till närmast högre hela tal. I lagen (1992:339) om proportionellt valsätt finns särskilda föreskrifter om förfarandet.

Vid val av ledamöter skall eftersträvas att lekmannakåren får en allsidig sammansättning med hänsyn till ledamöternas ålder, kön och yrke. Lag (2005:264).

6 § Valbar till ledamot i skattenämnd är den som har rösträtt vid val av kommunfullmäktige och inte har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

Tjänsteman vid Skatteverket eller allmän förvaltningsdomstol eller nämndeman i allmän förvaltningsdomstol får inte väljas till ledamot i skattenämnd.

Den som har fyllt sextio år eller uppger giltigt hinder är inte skyldig att ta emot uppdrag som ledamot.

Skatteverket skall pröva den valdes behörighet. Lag (2003:655).

7 § Den som fyllt sextio år har rätt att frånträda uppdrag att vara ledamot. Skatteverket får entlediga en ledamot som visar giltigt hinder. Om en ledamot inte längre är valbar, upphör uppdraget.

När ett uppdrag blir ledigt, utses en ny ledamot för den tid som återstår. Om antalet valda ledamöter ändras, får en nytillträdande ledamot utses för kortare tid än fyra år. Lag (2003:655).

8 § Landstingsfullmäktige får besluta att av landstingets medel skall till de landstingsvalda ledamöterna i skattenämnd betalas arvoden, reseersättningar, traktementen och andra ekonomiska förmåner enligt de grunder som gäller enligt 4 kap. 14 § kommunallagen (1991:900). Kommunfullmäktige har motsvarande rätt i fråga om de kommunvalda ledamöterna. Lag (1991:1682).

1. Denna lag har trätt i kraft 30 juni 1990 då taxeringslagen (1956:623) skall upphöra att gälla. Den nya lagen tillämpas första gången på ärenden och mål som avser 1991 års taxering.

2. Den gamla lagen skall fortfarande tillämpas på ärenden och mål avseende 1990 och tidigare års taxeringar. Vad som i den gamla lagen sägs om länsskattemyndighet och lokal skattemyndighet skall från och med 1 januari 1991 gälla skattemyndighet. Straffet för brott mot 120 § andra stycket i gamla lagen skall i stället för böter, högst femhundra kronor, vara penningböter. Lag (1991:314).

3. Bestämmelserna i 2 kap. 2 § och 3 kap. 8 § i den nya lagen om vem som får besluta om taxeringsrevision tillämpas i fråga om beslut om taxeringsrevision som fattas från och med 1 januari 1991.

4. I mål som anhängiggörs hos regeringsrätten från och med 1 januari 1991 skall riksskatteverket föra det allmännas talan. Bestämmelserna i 6 kap. 13 § andra stycket, 16 § tredje stycket och 17 § i den nya lagen gäller därvid. Lag (1991:695).

Taxeringsförordning (1990:1236)

29 november 1990

Regeringen föreskriver följande.

1 § Begrepp som används i denna förordning har samma innebörd som i taxeringslagen (1990:324) och skattebetalningslagen (1997:483). Förordning (1997:803).

1 a § Beslut i ett ärende enligt taxeringslagen (1990:324) får sättas upp i form av ett elektroniskt dokument.

Med ett elektroniskt dokument avses en upptagning vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. Förordning (1994:1970).

Utredning i taxeringsärenden m.m.

2 § Självdeklarationer och andra handlingar som har lämnats till ledning för taxering enligt bestämmelserna i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter eller upprättats eller för granskning omhändertagits av Skatteverket vid taxeringskontroll, skall förvaras på sådant sätt att obehöriga inte kan komma åt dem och om möjligt hållas skilda från andra handlingar. Förordning (2003:948).

3 § Handlingar som har tillhandahållits enligt 3 kap. 16 § tredje stycket taxeringslagen (1990:324) får granskas endast av tjänsteman som Skatteverket bestämmer. Förordning (2003:948).

4 § Den som skall utföra, biträda vid eller leda en taxeringsrevision skall, innan han första gången utför ett sådant arbete, upplysas om gällande bestämmelser om sekretess. Motsvarande gäller den som förordnats enligt 5 § att delta vid revision. Den som tagit emot en sådan upplysning skall skriftligen bekräfta detta. Förordning (2001:338).

5 § Skatteverket får förordna deltagare i utbytesprogram inom skatteområdet att delta vid revisionen, om utbytesprogrammet sker inom ramen för samarbete i den Europeiska unionen, Nordiska ministerrådet eller annars följer av en överenskommelse som Sverige har ingått med en främmande stat. Förordning (2003:948).

6 § Räkenskapsböcker och andra handlingar som överlämnats för taxeringsrevision får inte hållas tillgängliga för någon annan än revisorn, den som biträder denne, den tjänsteman som leder revisionsarbetet och i förekommande fall granskningsledare som förordnats med stöd av lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet samt den som förordnats enligt 5 § att delta vid revisionen. Förordning (2003:948).

6 a § Vid taxeringsrevision som utförs med stöd av 3 kap. taxeringslagen (1990:324) eller lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m. gäller inte anmälningsskyldigheten enligt 36 § första stycket personuppgiftslagen (1998:204) för Skatteverkets behandling av personuppgifter hos den granskade. Detsamma gäller sådan behandling som Skatteverket utför vid tillämpningen av lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet. Förordning (2003:948).

Taxeringsbeslut

Underrättelse om beslut av skattemyndighet m.m.

7 § För skattskyldig som endast haft intäkt av kapital från vilken det gjorts skatteavdrag enligt 5 kap. 8 § skattebetalningslagen (1997:483) och som inte är skyldig att lämna självdeklaration, skall underrättelse om taxeringsbeslut lämnas i besked om slutlig skatt enligt 11 kap. 15 § skattebetalningslagen.

Underrättelsen skall innehålla upplysning om

1. kontrolluppgifter enligt 8 och 9 kap. lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, såvitt avser utbetalarens namn, utbetalt belopp och belopp för preliminär skatt i fråga om varje kontrolluppgift,
2. intäkt av kapital.

Skatteverket får bestämma att ytterligare upplysningar skall lämnas i underrättelsen. Förfordning (2003:948).

8 § [8 § har upphört att gälla genom förfordning (2000:516), som har trätt i kraft den 1 juli 2000.]

9 § Underrättelse om taxeringsbeslut som innefattar avvikelse från självdeklaration i annat fall än som avses i 10 § eller skönstaxering i avsaknad av självdeklaration samt omprövningsbeslut och beslut om särskild avgift skall undertecknas av den tjänsteman som fattat beslut i ärendet eller, om ärendet avgjorts i skattenämnd, av ordföranden eller föredraganden vid nämndens sammanträde. Förfordning (1994:1970).

10 § Underrättelse om taxeringsbeslut som innefattar avvikelse från en självdeklaration får ske genom anmärkning på beskedet om slutlig skatt, om avvikelsen leder till lägre taxering och avser uppenbar felräkning eller uppenbart felaktig överföring av belopp i självdeklarationen eller uppenbar felaktighet i fråga om intäkt som uppburits i form av pension enligt socialförsäkringsbalken för tid, under vilken den skattskyldige inte varit bosatt i landet.

Underrättelse om taxeringsbeslut som innefattar avvikelse från en förenklad självdeklaration får ske genom anmärkning på beskedet om slutlig skatt under förutsättning att

1. avvikelsen föranleds av kontrolluppgift som ska lämnas utan föreläggande enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter,
2. avvikelsen innebär rättelse av en uppgift som är förtryckt i deklarationen och
3. den skattskyldige getts tillfälle att yttra sig över innehållet i kontrolluppgiften och inte haft något att erinra mot denna.

En underrättelse enligt första eller andra stycket får inte ske om särskilda skäl talar emot det. Närmare föreskrifter om underrättelse får meddelas av Skatteverket. Förfordning (2010:1675).

11 § Underrättelse till den skattskyldige skall sändas i vanligt brev. Är det av betydelse att få bevis för att ett föreläggande eller annan handling kommer den skattskyldige eller annan till handa skall dock delgivning ske.

Har vite förelagts skall den som avses med föreläggandet delges detta.

Den skattskyldige skall delges ett beslut som meddelas efter den 30 juni femte året efter det taxeringsår som beslutet avser och som innebär att den skattskyldige inte får fullt bifall till sin begäran om omprövning eller att Skatteverket på eget initiativ omprövar beslut till den skattskyldiges nackdel. Förordning (2003:948).

12–15 §§ [12–15 §§ och rubriken närmast före har upphört att gälla genom förordning (1992:1670), som har trätt i kraft den 1 januari 1993.]

16 § [16 § har upphört att gälla vid utgången av september 2001 genom förordning (2001:597).]

Övriga bestämmelser

Föreläggande

17 § Ett föreläggande enligt 3 kap. 5 § taxeringslagen (1990:324) skall innehålla en uppmaning att följa föreläggandet inom viss, efter omständigheterna anpassad tid. Den skattskyldige skall dock få minst fem dagar på sig efter det att han fått föreläggandet.

17 a § Om Skatteverket avser att utfärda föreläggande enligt 3 kap. 5 § taxeringslagen (1990:324), skall en enhet inom Skatteverket som medverkar vid brottsutredningar på begäran ange om det i enhetens verksamhet finns uppgifter som innebär att ett föreläggande inte får förenas med vite. Lag (2006:589).

Underrättelse om beslut av domstol

18 § Allmän förvaltningsdomstol skall underrätta Skatteverket om beslut i mål enligt taxeringslagen (1990:324) även i de fall verket inte är part i målet. Förordning (2003:948).

19 § [19 § har upphört att gälla genom förordning (2003:948) som har trätt i kraft den 1 januari 2004.]

20 § Förvaltningsrätten skall underrätta kommunen om beslut i mål om taxering som innebär ändring i Skatteverkets beslut, om inte beslutet har fattats av en lagfaren domare ensam eller kommunen i egenskap av part skall underrättas om beslutet enligt 31 § förvaltningsprocesslagen (1971:291).

Underrättelseskyldigheten enligt första stycket i fråga om beslut som fattats av kammarrätt skall fullgöras av Skatteverket. Förordning (2009:880).

21 § [21 § har upphört att gälla genom förordning (2003:948) som har trätt i kraft den 1 januari 2004.]

Anmälan om brott enligt skattebrottslagen m.m.

22 § Skatteverket skall, utöver vad som följer av 17 § skattebrottslagen (1971:69), göra anmälan till åklagaren så snart det finns anledning att anta att någon har begått brott enligt 30 kap. 1 § första stycket 4 aktiebolagslagen (2005:551), 11 § tredje stycket lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m., 11 kap. 5 § eller 17 kap. 7 § brottsbalken. Detta gäller dock inte om det kan antas att brottet inte kommer att medföra påföljd eller om anmälan av annat skäl inte behövs. I anmälan skall anges de omständigheter som utgjort grund för misstanken om brott.

Skatteverket får utom i fråga om brott enligt 17 kap. 7 § brottsbalken fullgöra anmälningsskyldigheten till sådan särskild enhet inom verket som skall medverka vid brottsutredning, om det inte finns skäl att anta att brottet föranleder annan påföljd än böter och den misstänkte kan antas erkänna gärningen. Detta gäller dock endast om den misstänkte fyllt tjuogoett år. Förordning (2005:564).

23 § Har mål om brott som avses i skattebrottslagen (1971:69) förklarats vilande i avvaktan på utgången i ärende eller mål om taxering, skall i taxeringsärendet eller taxeringsmålet åtgärder som ankommer på Skatteverket eller förvaltningsrätt vidtas snarast möjligt. På akten i taxeringsärendet eller taxeringsmålet skall på tydligt sätt utmärkas att utgången i taxeringsärendet eller taxeringsmålet är av betydelse för brottmål vid allmän domstol. Förordning (2009:880).

Underrättelse till statistiska centralbyrån

24 § Skatteverket skall under taxeringsåret till Statistiska centralbyrån lämna preliminära uppgifter om de beräknade sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna vid taxeringen under året. Skatteverket bestämmer efter samråd med Statistiska centralbyrån vid vilka tidpunkter uppgifterna skall översändas.

Skatteverket skall senast den 15 december under taxeringsåret till Statistiska centralbyrån översända uppgifter om de sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna vid taxeringen under året. Förordning (2003:948).

Verkställighetsföreskrifter m.m.

25 § Skatteverket får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs om verkställighet av taxeringslagen (1990:324). Förordning (2003:948).

26 § Avgift tas ut för att Skatteverket efter begäran lämnar ut utdrag ur taxeringsuppgiftsregister eller annat bevis om åsatt taxering eller debitering av skatt. För avgiftens storlek m.m. gäller bestämmelserna i 20–24 §§ avgiftsförordningen (1992:191). För varje år och person som avses med handlingen tas avgift ut enligt avgiftsklass A.

Någon avgift tas inte ut om handlingen behövs för ansökan om särskild social förmån eller utfärdas på begäran av en kommun. Förordning (2003:948).

27 § Den som vill begära omprövning av eller överklaga Skatteverkets eller förvaltningsrätts beslut är berättigad till att kostnadsfritt få utdrag av protokoll eller

632 Taxeringsförordning

annan expedition som bör utfärdas till följd av Skatteverkets eller förvaltningsrättens beslut. Förordning (2009:880).

Denna förordning har trätt i kraft 1 januari 1991, då taxeringsförordningen (1957:513) skall upphöra att gälla. Bestämmelserna i 50 §, 51 § 1 mom. första stycket och 53 § i den gamla förordningen skall dock tillämpas vad gäller ärenden eller mål avseende 1990 och tidigare års taxeringar. Vad som sägs om lokal skattemyndighet skall då gälla skattemyndighet.

Lag (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m.

8 juni 1989

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1988/89:126, SkU 31, rskr. 301.

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller ersättning av allmänna medel för en skattskyldigs kostnader hos domstolar och andra myndigheter i ärenden och mål om skatter, tullar och avgifter samt taxering av fastighet. Lagen tillämpas även i mål enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter samt i mål enligt 12 kap. 6 eller 6 a § skattebetalningslagen (1997:483). I ärenden om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor är denna lag dock tillämplig endast om det allmänna ombudet hos Skatteverket ansökt om förhandsbesked.

Denna lag är inte tillämplig i ärenden om prissättningsbesked enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner. Lagen är inte heller tillämplig i ärenden som ska handläggas av behörig myndighet enligt skatteavtal som avses i 2 kap. 35 § inkomstskattelagen (1999:1229) eller enligt det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst.

Med avgifter avses i denna lag sådana avgifter som omfattas av lagen om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter. Med skattskyldig avses den vars skyldighet att betala skatt, tull eller avgift har varit föremål för prövning, liksom den som är ägare till fastighet eller som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) ska anses som ägare. Lag (2009:1290).

Lag (2009:1290) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Ändringen av 1 § innebar att ett nytt andra stycke infördes och att det tidigare andra stycket blev ett nytt tredje stycke.

2 § Det allmännas talan i en fråga om ersättning förs av samma myndighet eller allmänna ombud som för det allmännas talan i det ärende eller mål som kostnaden hänför sig till.

Den som för det allmännas talan får även föra talan till den skattskyldiges förmån.

Förutsättningarna för ersättning, m.m.

3 § En skattskyldig som i ett ärende eller mål haft kostnader för ombud eller biträde, utredning eller annat som skäligen behövts för att ta till vara hans rätt skall efter framställning beviljas ersättning för kostnaderna om

1. den skattskyldige helt eller delvis vinner bifall till sina yrkanden i ärendet eller målet,

2. ärendet eller målet avser fråga som är av betydelse för rättstillämpningen eller

3. det finns synnerliga skäl för ersättning. Lag (1994:470).

4 § Ersättning får inte beviljas för

1. kostnader som avser skyldigheten att lämna deklaration eller andra uppgifter till ledning för en myndighets beslut om skatt, tull eller avgift,

2. kostnader som avser skyldigheten att i skälig omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller på annat lämpligt sätt sörja för att det finns sådant underlag som behövs dels för att den skattskyldige skall kunna deklarera eller lämna uppgifter som han är skyldig att lämna, dels för att deklarationen och uppgifterna skall kunna kontrolleras,

3. den skattskyldiges eget arbete, tidsspillan eller i övrigt för kostnader för sådant som den skattskyldige själv utfört med anledning av ärendet eller målet. Lag (1994:470).

5 § När ersättningen bestäms, skall den minskas med annan ersättning som den skattskyldige har fått eller kan antas komma att få för samma kostnader enligt annan författning eller enligt avtal.

Ersättning får jämkas om den skattskyldige vinner bifall endast till en del av sina yrkanden i ärendet eller målet, såvida inte övriga yrkanden är av endast ringa betydelse.

Jämkning får också ske när den skattskyldige varit försumlig eller har orsakat att ärendet eller målet blivit mer omfattande än nödvändigt. Lag (1994:470).

6 § Ersättningen får inte betalas ut förrän ersättningsbeslutet vunnit laga kraft mot det allmänna.

En fordran på ersättning får inte överlåtas innan ersättningen får betalas ut. Detta hindrar dock inte att en sådan fordran utmäts.

Förfarandet

7 § En framställning om ersättning för kostnader skall göras hos den myndighet eller den domstol där kostnaderna uppkommit. Framställningen skall ha kommit in innan myndigheten eller domstolen avgör ärendet eller målet. Lag (1994:470).

8 § [8 § har upphört att gälla genom lag (1994:470), som har trätt i kraft den 1 juli 1994.]

9 § Om den skattskyldige inte har kommit in i tid med en framställning om ersättning, får en senare inkommen framställning prövas endast under förutsättning att förseningen beror på något ursäktligt misstag. Lag (1994:470).

10 § Skatterättsnämndens beslut överklagas hos Högsta förvaltningsdomstolen. Skatteverkets beslut överklagas hos den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande enligt 22 kap. 1 a–1 d §§ skattebetalningslagen (1997:483). En annan myndighets beslut överklagas hos den förvaltningsrätt inom vars domkrets beslutet har fattats. Lag (2010:1451).

11 § Ett ersättningsbeslut som meddelas i samband med avgörandet i det ärende eller mål som kostnaderna hänför sig till, får överklagas inom den tid som gäller för överklagande av avgörandet i ärendet eller målet.

Ersättningsbeslut som meddelas av myndighet, får överklagas av den myndighet eller det allmänna ombud som får överklaga det ärende som kostnaderna hänför sig till. I sådant fall skall ersättningsbeslutet överklagas inom den tid som följer av första stycket, dock senast inom två månader från det att beslutet meddelades. Lag (1994:470).

Denna lag har trätt i kraft den 1 juli 1989 och tillämpas i fråga om kostnader för åtgärder som vidtas efter ikraftträdandet.

Lag (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter

13 december 2001

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2001/02:25, 2001/02:36, 2001/02:42, 2001/02:45 och 2001/02:46, bet. 2001/02:SkU10, rskr. 2001/02:124.

1 kap. Allmänna bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

1 § I denna lag finns bestämmelser om skyldighet att lämna självdeklarationer, särskilda uppgifter och kontrolluppgifter.

I lagen finns också bestämmelser med anknytning till uppgiftsskyldigheterna.

2 § I självdeklarationerna lämnas uppgifter till ledning för

1. egen taxering enligt taxeringslagen (1990:324),
2. taxering enligt taxeringslagen av delägare i svenska handelsbolag och medlemmar i europeiska ekonomiska intressegrupperingar,
3. beslut om mervärdesskatt i fall som avses i 3 kap. 14 §,
4. bestämmande av underlag för egenavgifter enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
5. bestämmande av underlag för skatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,
6. bestämmande av underlag för avgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, samt
7. beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.

Bestämmelser om skyldighet att lämna självdeklaration finns i 2 kap. Lag (2010:1285).

Lag (2010:1285) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 december 2010 hade 1 kap. 2 § första stycket 7 följande lydelse.

7. beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.

3 § I de särskilda uppgifterna lämnas uppgifter för

1. bedömning av stiftelsers och föreningars skattskyldighet enligt inkomstskattelagen (1999:1229),
2. taxering enligt taxeringslagen (1990:324) av delägare i svenska handelsbolag och medlemmar i europeiska ekonomiska intressegrupperingar,
3. bestämmande av vilket fartområde ett fartyg går i, samt
4. kontroll av uppskovsbelopp enligt 47 kap. inkomstskattelagen när ersättningsbostaden är belägen utomlands.

Bestämmelser om skyldighet att lämna särskilda uppgifter finns i 5 kap. Lag (2006:1521).

Lag (2006:1521) har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Lagen skall dock också tillämpas vid 2007 års taxering om den skattskyldige vid denna taxering begär tillämpning av de nya bestämmelserna om uppskov i lagen (2006:1520) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) enligt punkt 2 i övergångsbestämmelserna till nämnda lag. Ändringen av 1 kap. 3 § innebar att ett nytt led 4 infördes.

4 § I kontrolluppgifterna lämnas uppgifter om andra än uppgiftslämnaren själv till ledning för

1. taxering enligt taxeringslagen (1990:324),
2. bestämmande av underlag för egenavgifter enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
3. bestämmande av underlag för skatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,
4. bestämmande av underlag för avgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift,
5. registrering av skatteavdrag enligt skattebetalningslagen (1997:483),
6. beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension,
7. beskattning enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, samt
8. beskattning utomlands.

Bestämmelser om skyldighet att lämna kontrolluppgifter finns i 6–13 kap. Lag (2010:1285).

Lag (2010:1285) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 december 2010 hade 1 kap. 4 § första stycket 6 följande lydelse.

6. beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension,

Definitioner

5 § Om inget annat anges har termer och uttryck som används i denna lag samma betydelse och tillämpningsområde som i

1. a) taxeringslagen (1990:324),
b) inkomstskattelagen (1999:1229),
c) lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
d) lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,
e) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i
- 2 § första stycket 1–5, 7–9 den lagen,
f) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
g) lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift,
h) lagen (1994:1920) om allmän löneavgift,

i) 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980), och
j) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift
när det gäller bestämmelser om skyldighet att lämna uppgifter till ledning för taxering och annat bestämmande av underlag för skatt eller avgift, bedömning av skattskyldighet, beskattning enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller beskattning utomlands,

2. mervärdesskattelagen (1994:200) när det gäller redovisning av mervärdesskatt, samt

3. skattebetalningslagen (1997:483) när det gäller skyldighet att lämna uppgifter till ledning för registrering av skatteavdrag.

Vid användandet i denna lag av termer och uttryck som avses i inkomstskattelagen (1999:1229) ska med juridisk person även avses dödsbon, handelsbolag och europeiska ekonomiska intressegrupperingar men inte investeringsfonder. Lag (2008:139).

Lag (2008:139) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 30 april 2008 hade 1 kap. 5 § första stycket 1 e följande lydelse.

e) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–5, 7 och 8 den lagen,

1 kap. 5 § även ändrad genom lag (2007:1409) som har trätt i kraft den 1 januari 2008. Den nya bestämmelsen i 1 kap. 5 § första stycket 1 j, tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2008 och tidigare års taxeringar. T.o.m. den 31 december 2007 hade 1 kap. 5 § första stycket 1 i-j följande lydelse.

i) lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt, och

j) 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980)

6 § Vad som i denna lag föreskrivs om avgift enligt socialavgiftslagen (2000:980) skall tillämpas även på särskild löneskatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster och allmän löneavgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.

Beslutande myndighet

7 § Beslut enligt denna lag fattas av Skatteverket. Lag (2003:674).

8 § [1 kap. 8 § har upphört att gälla genom lag (2003:674) som har trätt i kraft den 1 januari 2004.]

Valuta

9 § Uppgifter om belopp skall, om inte annat föreskrivs, anges i svenska kronor. Lag (2003:1090).

2 kap. Skyldighet att lämna självdeklaration

Allmän och särskild självdeklaration

1 § Självdeklaration lämnas som allmän självdeklaration eller särskild självdeklaration. Allmän självdeklaration lämnas av fysiska personer och dödsbon. Särskild självdeklaration lämnas av andra juridiska personer än dödsbon.

Skyldighet att lämna allmän självdeklaration

2 § Fysiska personer ska lämna allmän självdeklaration under förutsättning att

1. intäkterna i inkomstslaget tjänst och i inkomstslaget näringsverksamhet i annat fall än som avses i 2 under beskattningsåret har uppgått till sammanlagt minst 42,3 procent av prisbasbeloppet,

2. sådan intäkt i inkomstslaget tjänst som avses i 11 kap. 45 §, 50 kap. 7 § samt 57 kap. 20 och 21 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) eller intäkt av passiv näringsverksamhet under beskattningsåret har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

3. intäkterna i inkomstslaget kapital, med undantag för sådan ränta eller utdelning för vilken kontrolluppgift ska lämnas enligt 8 eller 9 kap., har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor under beskattningsåret,

4. de är begränsat skattskyldiga och den skattepliktiga intäkten har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

5. underlag för statlig fastighetsskatt, kommunal fastighetsavgift, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader ska fastställas,

6. uppgift enligt 3 kap. 9 a § skall lämnas, eller

7. uppgift enligt 3 kap. 21 a § ska lämnas. Lag (2007:1409).

Lag (2007:1409) har trätt i kraft den 1 januari 2008. Den nya bestämmelsen i 2 kap. 2 § 5, tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2008 och tidigare års taxeringar. I övrigt tillämpas de nya bestämmelserna första gången vid 2008 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2007 och tidigare års taxeringar. T.o.m. den 31 december 2007 hade 2 kap. 2 § 3–7 följande lydelse.

3. intäkterna i inkomstslaget kapital, med undantag för sådan ränta eller utdelning för vilken kontrolluppgift skall lämnas enligt 8 eller 9 kap., har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor under beskattningsåret,

4. den skattepliktiga förmögenheten enligt lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt vid beskattningsårets utgång överstiger fribeloppet enligt 19 § den lagen,

5. de är begränsat skattskyldiga och den skattepliktiga intäkten har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

6. underlag för statlig fastighetsskatt, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader skall fastställas, eller

7. uppgift enligt 3 kap. 9 a § skall lämnas.

3 § [2 kap. 3 § har upphört att gälla genom lag (2007:1409) som har trätt i kraft den 1 januari 2008.]

4 § Dödsbon ska, om inte annat anges i 5 §, lämna allmän självdeklaration, om

1. de skattepliktiga intäkterna, med undantag för sådan ränta eller utdelning för vilken kontrolluppgift ska lämnas enligt 8 eller 9 kap., har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor under beskattningsåret,

2. underlag för statlig fastighetsskatt, kommunal fastighetsavgift avkastnings-skatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader ska fastställas,

3. uppgift enligt 3 kap. 9 a § skall lämnas, eller

4. uppgift enligt 3 kap. 21 a § ska lämnas. Lag (2007:1409).

Lag (2007:1409) har trätt i kraft den 1 januari 2008. Den nya bestämmelsen i 2 kap. 4 § 2, tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2008 och tidigare års taxeringar. I övrigt tillämpas de nya bestämmelserna första gången vid 2008 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2007 och tidigare års taxeringar. T.o.m. den 31 december 2007 hade 2 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Dödsbon skall, om inte annat anges i 5 §, lämna allmän självdeklaration, om

1. de skattepliktiga intäkterna, med undantag för sådan ränta eller utdelning för vilken kontrolluppgift skall lämnas enligt 8 eller 9 kap., har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor under beskattningsåret,

2. den skattepliktiga förmögenheten enligt lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt vid beskattningsårets utgång överstiger fribeloppet enligt 19 § den lagen,

3. underlag för statlig fastighetsskatt, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader skall fastställas, eller

4. uppgift enligt 3 kap. 9 a § skall lämnas. Lag (2003:228).

5 § Det som skulle ha gällt för den avlidne i fråga om deklARATIONSSKYLDIGHET skall under dödsåret tillämpas på dödsboet.

6 § [2 kap. 6 § samt rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2002:328), som har trätt i kraft den 1 januari 2003 och som tillämpas första gången vid 2004 års taxering.]

Skyldighet att lämna särskild självdeklaration

7 § Särskild självdeklaration ska lämnas av

1. aktiebolag, ekonomiska föreningar samt sådana stiftelser, andra liknande subjekt eller andra tillgångsmassor som enligt stiftelseförordnande eller motsvarande bestämmelse har till huvudsakligt ändamål att tillgodose viss släkts, vissa släkters eller bestämda fysiska personers ekonomiska intressen,

2. sådana ideella föreningar som avses i 7 kap. 7 § inkomstskattelagen (1999:1229) och av sådana trossamfund som avses i 7 kap. 14 § den lagen, om intäkterna under beskattningsåret har överstigit grundavdraget enligt 63 kap. 11 § samma lag,

3. andra juridiska personer än sådana som avses i 1 och 2, med undantag av dödsbon, handelsbolag och europeiska ekonomiska intressegrupperingar, om intäkterna som den skattskyldige ska ta upp under beskattningsåret har uppgått till minst 100 kronor,

4. andra juridiska personer än dödsbon för vilka underlag för statlig fastighets-skatt, kommunal fastighetsavgift, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader ska fastställas,

5. fondbolag eller förvaringsinstitut för varje av bolaget eller institutet förvaltat investeringsfond, samt

6. ombudet för en sådan generalrepresentation som avses i 1 kap. 12 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares verksamhet i Sverige för skadeförsäkringsföretag som bedriver sin verksamhet genom representationen. Lag (2007:1409).

Lag (2007:1409) har trätt i kraft den 1 januari 2008. Den nya bestämmelsen i 2 kap. 7 § 4, tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2008 och tidigare års taxeringar. I övrigt tillämpas de nya bestämmelserna första gången vid 2008 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2007 och tidigare års taxeringar. T.o.m. den 31 december 2007 hade 2 kap. 7 § följande lydelse.

7 § Särskild självdeklaration skall lämnas av

1. aktiebolag, ekonomiska föreningar och sådana familjestiftelser som avses i 8 § tredje stycket lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt,

2. sådana ideella föreningar som avses i 7 kap. 7 § inkomstskattelagen (1999:1229) och av sådana trossamfund som avses i 7 kap. 14 § den lagen, om intäkterna under beskattningsåret har överstigit grundavdraget enligt 63 kap. 11 § samma lag,

3. andra juridiska personer än sådana som avses i 1 och 2, med undantag av dödsbon, handelsbolag och europeiska ekonomiska intressegrupperingar, om intäkterna som den skattskyldige skall ta upp under beskattningsåret har uppgått till minst 100 kronor,

4. sådana juridiska personer som är skattskyldiga enligt 6 § lagen om statlig förmögenhetsskatt och vars skattepliktiga förmögenhet vid beskattningsårets utgång överstiger fribeloppet enligt 19 § den lagen,

5. andra juridiska personer än dödsbon för vilka underlag för statlig fastighetsskatt, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader skall fastställas,

6. fondbolag eller förvaringsinstitut för varje av bolaget eller institutet förvaltat investeringsfond, samt

7. ombudet för en sådan generalrepresentation som avses i 1 kap. 12 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares verksamhet i Sverige för skadeförsäkringsföretag som bedriver sin verksamhet genom representationen. Lag (2004:72).

Skattefri inkomst och förmögenhet

8 § Vid bedömning av deklarationsskyldighet som enligt detta kapitel är beroende av att intäkterna har uppgått till visst belopp ska hänsyn inte tas till sådan intäkt som är skattefri eller som den fysiska personen inte är skattskyldig för enligt inkomstskattelagen (1999:1229).

Inkomst som enligt skatteavtal helt eller delvis ska undantas från beskattning i Sverige omfattas inte av första stycket. Lag (2007:1409).

Lag (2007:1409) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. T.o.m. den 31 december 2007 hade 2 kap. 8 § följande lydelse.

8 § Vid bedömning av deklarationsskyldighet som enligt detta kapitel är beroende av att intäkterna eller förmögenheten har uppgått till visst belopp skall hänsyn inte tas till sådan intäkt eller förmögenhet som är skattefri eller som den fysiska personen inte är skattskyldig för enligt inkomstskattelagen (1999:1229) eller lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt.

Inkomst eller förmögenhet som enligt skatteavtal helt eller delvis skall undantas från beskattning i Sverige omfattas inte av första stycket.

3 kap. Självdeklarationens innehåll

Gemensamma bestämmelser

1 § En självdeklaration ska innehålla

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,
2. uppgifter om de intäktsposter och kostnadsposter som ska hänföras till respektive inkomstslag,
3. uppgifter om de allmänna avdrag som den skattskyldige har rätt till,
4. de uppgifter som behövs för beräkning av
 - a) fastighetsskatt enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
 - b) avkastningsskatt enligt lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,
 - c) särskild löneskatt enligt lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
 - d) expansionsfondsskatt enligt 34 kap. inkomstskattelagen (1999:1229),
 - e) egenavgifter enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
 - f) särskild löneskatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,
 - g) allmän löneavgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift,
 - h) pensionsgrundande inkomst enligt 59 kap. socialförsäkringsbalken, och
 - i) kommunal fastighetsavgift enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift
5. de uppgifter som behövs för att avgöra om en begränsat skattskyldig uppfyller kraven för att erhålla allmänna avdrag enligt 62 kap. 5–8 §§, grundavdrag enligt 63 kap. inkomstskattelagen, samt
6. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att fatta riktiga taxerings- och beskattningsbeslut samt beslut om pensionsgrundande inkomst. Lag (2010:1285).

Lag (2010:1285) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 december 2010 hade 3 kap. 1 § första stycket 4 h följande lydelse.

h) pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension, och

3 kap. 1 § även ändrad genom lag (2007:1409) har trätt i kraft den 1 januari 2008. Den nya bestämmelsen i 3 kap. 1 § 4 i, tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2008 och tidigare års taxeringar. I övrigt tillämpas de nya bestämmelserna första gången vid 2008 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande

vid 2007 och tidigare års taxeringar. T.o.m. den 31 december 2007 hade 3 kap.1 § 4–7 följande lydelse.

4. uppgifter om den skattskyldiges tillgångar och skulder vid beskattningsårets utgång under förutsättning att hans eller, om han skall sambeskattas med någon, deras sammanlagda skattepliktiga förmögenhet enligt lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt överstiger fribeloppet enligt 19 § den lagen,

5. de uppgifter som behövs för beräkning av

a) fastighetsskatt enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,

b) avkastningsskatt enligt lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,

c) särskild löneskatt enligt lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,

d) expansionsfondsskatt enligt 34 kap. inkomstskattelagen (1999:1229),

e) egenavgifter enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980),

f) särskild löneskatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,

g) allmän löneavgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, och

h) pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension,

6. de uppgifter som behövs för att avgöra om en begränsat skattskyldig uppfyller kraven för att erhålla allmänna avdrag enligt 62 kap. 5–8 §§, grundavdrag enligt 63 kap. inkomstskattelagen, samt

7. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att fatta riktiga taxerings- och beskattningsbeslut samt beslut om pensionsgrundande inkomst. Lag (2006:1349).

2 § [3 kap. 2 § har upphört att gälla genom lag (2007:1409) som har trätt i kraft den 1 januari 2008.]

Ändringar och tillägg i allmän självdeklaration

3 § Om någon uppgift på en sådan förtryckt blankett för allmän självdeklaration som avses i 4 kap. 2 § är felaktig eller saknas, skall den skattskyldige göra den ändring eller det tillägg som behövs.

Inkomstslaget tjänst

4 § Uppgift om kostnadsersättning som avses i 6 kap. 9 § behöver endast lämnas i den utsträckning avdrag görs för ökade levnadskostnader.

Inkomstslaget näringsverksamhet

5 § Den som redovisar intäkter i inkomstslaget näringsverksamhet skall, om inte annat framgår av 9 eller 18 § eller av 5 kap. 2 §, för varje näringsverksamhet lämna de uppgifter som behövs för taxeringen.

Uppgifterna kan avse

1. intäkter, kostnader och bokslutsdispositioner,

2. tillgångar, skulder, avsättningar, obeskattade reserver och eget kapital,

3. justeringar i förhållande till bokföringen, samt

4. andra uppgifter om verksamheten av betydelse för taxeringen.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas för varje näringsverksamhet.

5 a § Den som är skyldig att lämna självdeklaration för inkomstslaget näringsverksamhet ska lämna uppgift om huruvida

1. årsbokslutet eller årsredovisningen, som ligger till grund för självdeklarationen, har upprättats med biträde av en uppdragstagare, eller
2. årsredovisningen, som ligger till grund för självdeklarationen, har varit föremål för revision. Lag (2010:852).

3 kap. 5 a § har införts genom lag (2010:852) som har trätt i kraft den 1 november 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

6 § Företag skall, i de fall som avses i 17 kap. 21 § inkomstskattelagen (1999:1229), lämna uppgift om beslut om eller styrelsens förslag till utdelning eller annat förfogande över uppkommen vinst. Lag (2003:1103).

7 § Dotterföretag som redovisar intäkter i inkomstslaget näringsverksamhet skall lämna

1. identifikationsuppgifter för moderföretaget och, om moderföretaget i sin tur är ett dotterföretag, identifikationsuppgifter för hela koncernens moderföretag, samt
2. uppgifter om sitt aktie- eller andelsinnehav i moderföretaget och innehavets röstvärde.

Ägaruppgifterna skall avse förhållandena vid utgången av det senast avslutade beskattningsåret.

Näringsbetingade andelar och vissa andra tillgångar

7 a § Den som har fått utdelning på en näringsbetingad andel som är marknadsnoterad skall lämna uppgift om utdelningen om andelen har innehafts kortare tid än ett år när utdelningen rätteligen skulle ha tagits upp i räkenskaperna.

Den som har avyttrat en näringsbetingad andel eller en näringsbetingad aktiebaserad delägar rätt som är marknadsnoterad skall lämna uppgift om avyttringen om andelen eller delägarrätten har innehafts kortare tid än ett år. Lag (2003:228).

Ersättningsfond

8 § Den som har eller som under beskattningsåret har haft en ersättningsfond skall lämna uppgifter om

1. fondens ändamål,
2. fondens storlek,
3. fondens ianspråktagande, och
4. återfört avdrag för avsättning till fonden.

Fysiska personer skall dessutom i fråga om en sådan ersättningsfond för byggnad eller markanläggning som avses i 31 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229) lämna uppgift om hur stor del av fonden som har återförts enligt 26 kap. 2 och 4–7 §§ den lagen.

Näringsverksamhet där makar deltar tillsammans

9 § Om makar tillsammans deltar i enskild näringsverksamhet, behöver uppgifterna enligt 5 § endast lämnas av en av makarna.

Båda makarna skall i självdeklarationen lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för tillämpningen av 60 kap. 6–11 §§ inkomstskattelagen (1999:1229). Lag (2003:674).

Skalbolag

9 a § Den som har förvärvat tillgångar enligt 25 a kap. 18 § eller 49 a kap. 10 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall lämna uppgift om detta. Lag (2003:228).

Vissa utländska juridiska personer

9 b § Den som någon gång under beskattningsåret har haft andelar i en utländsk juridisk person med lågbeskattade inkomster i sådan omfattning eller på ett sådant sätt som anges i 39 a kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna

1. identifikationsuppgifter för den juridiska personen,
2. uppgift om sitt andelsinnehav vid beskattningsårets utgång,
3. uppgift om röstvärdet för sina andelar vid beskattningsårets utgång, och
4. uppgift om under året inträffade förändringar av andelsinnehavet eller av röstvärdet för sina andelar.

Den som innehar andelarna vid beskattningsårets utgång ska dessutom lämna resultat- och balansräkningar för den juridiska personen upprättade enligt 6 kap. 4 § bokföringslagen (1999:1078) med de tilläggsupplysningar som anges i 6 kap. 5 § andra stycket 1 och 2 samt 8 § den lagen. Uppgifterna ska lämnas i den juridiska personens redovisningsvaluta. Lag (2010:1529).

Lag (2010:1529) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas från och med 2012 års taxering. T.o.m. den 31 december 2010 hade 3 kap. 9 b § följande lydelse.

9 b § Den som någon gång under beskattningsåret har haft andelar i en utländsk juridisk person med lågbeskattade inkomster i sådan omfattning eller på ett sådant sätt som anges i 39 a kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall lämna

1. identifikationsuppgifter för den juridiska personen,
2. uppgift om sitt andelsinnehav vid beskattningsårets utgång,
3. uppgift om röstvärdet för sina andelar vid beskattningsårets utgång, och
4. uppgift om under året inträffade förändringar av andelsinnehavet eller av röstvärdet för sina andelar.

Den som innehar andelarna vid beskattningsårets utgång skall dessutom lämna resultat- och balansräkningar för den juridiska personen upprättade enligt 6 kap. 4 § bokföringslagen (1999:1078) med de tilläggsupplysningar som anges i 6 kap. 6, 7 och 11 §§ den lagen. Uppgifterna skall lämnas i den juridiska personens redovisningsvaluta. Lag (2003:1090).

9 c § I de fall resultat- och balansräkningarna har upprättats i utländsk valuta skall dessa räknas om till svenska kronor. Vid omräkningen skall principerna i 5–7 §§

lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattningen för företag som har sin redovisning i euro, m.m. tillämpas på motsvarande sätt.

Om det inte är möjligt att räkna om den utländska valutan enligt bestämmelserna i första stycket skall omräkning ske på annat lämpligt sätt. Lag (2003:1090).

Inkomstslaget kapital

10 § Den som gör avdrag för ränteutgifter vid beräkning av resultatet i inkomstslaget kapital ska, om kontrolluppgift inte ska lämnas enligt 8 kap. 7, 8 och 10–12 §§, även lämna de uppgifter som behövs för att långivaren ska kunna identifieras. Lag (2008:1044).

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 3 kap. 10 § följande lydelse.

10 § Den som gör avdrag för ränteutgifter vid beräkning av resultatet i inkomstslaget kapital skall, om kontrolluppgift inte skall lämnas enligt 8 kap. 7–12 §§, även lämna uppgift om skuldens storlek och de uppgifter som behövs för att långivaren skall kunna identifieras.

Uppskovsbelopp

11 § Den som gör avdrag för uppskovsbelopp enligt 47 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) vid avyttring av en privatbostadsfastighet eller en privatbostadsrätt skall lämna uppgifter om beteckningen på ersättningsbostaden.

Om ersättningsbostaden är en bostad i ett privatbostadsföretag eller i ett företag som avses i 47 kap. 5 b § inkomstskattelagen, skall även identifikationsuppgifter lämnas för företaget.

Om ersättningsbostaden förvärfvas först året efter det då ursprungsbostaden avyttrades, skall uppgifterna lämnas i självdeklarationen för det senare året. Lag (2006:1521).

Lag (2006:1521) har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Lagen skall dock också tillämpas vid 2007 års taxering om den skattskyldige vid denna taxering begär tillämpning av de nya bestämmelserna om uppskov i lagen (2006:1520) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) enligt punkt 2 i övergångsbestämmelserna till nämnda lag. T.o.m. den 31 januari 2007 hade 3 kap. 11 § första stycket följande lydelse.

11 § Den som gör uppskovsavdrag enligt 47 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) vid avyttring av en privatbostadsfastighet eller en privatbostadsrätt skall lämna uppgifter om beteckningen på ersättningsbostaden.

11 a § En ägare av en ersättningsbostad med ett uppskovsbelopp enligt 47 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) skall, om ersättningsbostaden är belägen utomlands, lämna uppgifter av det slag som avses i 11 § första och andra styckena samt övriga uppgifter som är av betydelse för uppskovsbeloppet. Lag (2006:1521).

Lag (2006:1521) har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Lagen skall dock också tillämpas vid 2007 års taxering om den skattskyldige vid denna taxering begär tillämpning av de nya bestämmelserna om uppskov i lagen

(2006:1520) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) enligt punkt 2 i övergångsbestämmelserna till nämnda lag.

12 § Om äganderätten till en ersättningsbostad har övergått till någon annan

- genom arv eller testamente till en make, en sambo eller ett hemmavarande barn under 18 år, eller
- vid bodelning med anledning av upphörande av ett samboförhållande, äktenskapsskillnad eller makens eller sambons död,

ska dödsboet eller överlåtaren lämna

1. identifikationsuppgifter för den nye ägaren,
2. de uppgifter som har lämnats enligt 11 §, och
3. uppgift om storleken på uppskovsbelopp som enligt 47 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) ska återföras till beskattning vid avyttring av ersättningsbostaden. Lag (2007:1409).

*Lag (2007:1409) har trätt i kraft den 1 januari 2008. Den nya bestämmelsen i 3 kap. 12 §, tillämpas första gången vid **2009 års taxering**. Aldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2008 och tidigare års taxeringar. T.o.m. den 31 december 2007 hade 3 kap.12 § följande lydelse.*

12 § Om äganderätten till en ersättningsbostad har övergått till någon annan genom arv, testamente, bodelning eller gåva, skall dödsboet eller överlåtaren lämna

1. identifikationsuppgifter för den nye ägaren,
2. de uppgifter som har lämnats enligt 11 §, och
3. uppgift om storleken på uppskovsbelopp som enligt 47 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) ska återföras till beskattning vid avyttring av ersättningsbostaden. Lag (2006:1521).

*3 kap. 12 § även ändrad genom lag (2006:1521) som har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas första gången vid **2008 års taxering**. Lagen skall dock också tillämpas vid 2007 års taxering om den skattskyldige vid denna taxering begär tillämpning av de nya bestämmelserna om uppskov i lagen (2006:1520) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) enligt punkt 2 i övergångsbestämmelserna till nämnda lag. T.o.m. den 31 januari 2007 hade 3 kap. 12 § 3 följande lydelse.*

3. uppgift om storleken på det belopp som anskaffningsutgiften enligt 47 kap. 11 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall minskas med vid avyttring av ersättningsbostaden.

Tillkommande belopp

13 § Om kapitalvinsten vid avyttring av en tillgång inte kan beräknas på grund av att vinsten är beroende av någon händelse i framtiden, skall den skattskyldige, om inte uppgift skall lämnas enligt 18 § andra stycket, lämna uppgift om detta.

Mervärdesskatt

14 § Den som enligt 10 kap. 31 § skattebetalningslagen (1997:483) skall redovisa mervärdesskatt i sin självdeklaration skall lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att besluta om mervärdesskatten. Lag (2003:674).

Vissa andelsavyttringar m.m.

15 § Den som enligt 49 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) begär uppskov med beskattningen vid ett uppskovsgrundande andelsbyte skall lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna besluta om uppskovet.

Den som har fått uppskov skall årligen lämna de uppgifter som är av betydelse för om uppskovsbeloppet skall tas upp till beskattning. Lag (2003:228).

15 a § Den som innehar en andel som är kvalificerad enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b § inkomstskattelagen (1999:1229) skall lämna de uppgifter som behövs för att Skatteverket skall kunna bedöma om verksamhetsvillkoret enligt 48 a kap. 6 a § och 12 §§ inkomstskattelagen är uppfyllt samt besluta om kapitalbeloppet enligt 48 a kap. 8 a § den lagen. Uppgifter skall också lämnas så att Skatteverket kan besluta om tjänstebelopp för utdelning och kapitalvinst vid partiell fission enligt 48 kap. 18 d § och tjänstebelopp för utdelning och kapitalvinst vid andelsbyten enligt 48 a kap. 8 b § samt de tjänstebelopp som har fördelats enligt 48 kap. 18 e §, 48 a kap. 8 c § och 57 kap. 7 c § samma lag. Vidare skall uppgifter lämnas om utdelning och kapitalvinst på sådana andelar. Lag (2006:1421).

Lag (2006:1421) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Vad som sägs i 3 kap. 15 a och 16 a §§ om en andel som är kvalificerad enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b § inkomstskattelagen (1999:1229) gäller även en andel som är kvalificerad enligt 57 kap. 7 § första eller andra stycket inkomstskattelagen enligt äldre lydelse. Vad som sägs i 3 kap. 15 a § om tjänstebelopp för kapitalvinst vid andelsbyten enligt 48 a kap. 8 b § inkomstskattelagen gäller även tjänstebelopp enligt 48 a kap. 8 a § inkomstskattelagen enligt äldre lydelse. T.o.m. den 31 december 2006 hade 3 kap. 15 a § följande lydelse.

15 a § Den som innehar en andel som är kvalificerad enligt 57 kap. 7 § första eller andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) skall lämna de uppgifter som behövs för att Skatteverket skall kunna bedöma om verksamhetsvillkoret enligt 48 a kap. 6 a och 12 §§ inkomstskattelagen är uppfyllt samt besluta om kapitalbeloppet och tjänstebeloppet enligt 48 a kap. 8 a § den lagen eller det tjänstebelopp som har fördelats enligt 57 kap. 7 § första stycket samma lag. Vidare skall uppgifter lämnas om utdelning och kapitalvinst på sådana andelar. Lag (2005:1135).

3 kap. 15 § även ändrad genom lag (2005:1135) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 3 kap. 15 a § följande lydelse.

15 a § Den som har mottagit en andel som är kvalificerad enligt 57 kap. 6 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) skall lämna de uppgifter som behövs för att Skatteverket skall kunna bedöma om verksamhetsvillkoret enligt 48 a kap. 6 a och 12 §§ inkomstskattelagen är uppfyllt samt besluta om kapitalbeloppet och tjänstebeloppet enligt 48 a kap. 8 a § den lagen. Vidare skall uppgifter lämnas om utdelning och kapitalvinst på sådana andelar. Lag (2003:674).

16 § Om äganderätten till andelar som har förvärvats genom sådant uppskovsgrundande andelsbyte som avses i 49 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) har övergått till någon annan genom arv, testamente, bodelning eller gåva och om andelen är en lagertillgång hos förvärvaren, skall denne lämna

1. uppgift om antalet andelar som har förvärvats,
2. uppgift om uppskovsbeloppet för varje andel, och
3. identifikationsuppgifter för den som andelarna har övergått från.

Den till vilken äganderätten till andelarna har övergått skall årligen lämna de uppgifter som är av betydelse för om uppskovsbeloppet skall tas upp till beskattning. Lag (2002:1144).

16 a § Om äganderätten till andelar som är kvalificerade enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b § inkomstskattelagen (1999:1229) har övergått till någon annan genom arv, testamente, bodelning eller gåva, skall förvärvaren lämna

1. uppgift om antalet andelar som har förvärvats,
2. uppgift om tjänstebeloppet för varje andel, och
3. identifikationsuppgifter för den som andelarna har övergått från.

Den till vilken äganderätten till andelarna har övergått skall årligen lämna de uppgifter som är av betydelse för frågan om tjänstebeloppet skall tas upp till beskattning. Lag (2006:1421).

Lag (2006:1421) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Vad som sägs i 3 kap. 15 a och 16 a §§ om en andel som är kvalificerad enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b § inkomstskattelagen (1999:1229) gäller även en andel som är kvalificerad enligt 57 kap. 7 § första eller andra stycket inkomstskattelagen enligt äldre lydelse. T.o.m. den 31 december 2006 hade 3 kap. 15 a § följande lydelse.

16 a § Om äganderätten till andelar som är kvalificerade enligt 57 kap. 7 § första eller andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) har övergått till någon annan genom arv, testamente, bodelning eller gåva, skall förvärvaren lämna

1. uppgift om antalet andelar som har förvärvats,
2. uppgift om tjänstebeloppet för varje andel, och
3. identifikationsuppgifter för den som andelarna har övergått från.

Den till vilken äganderätten till andelarna har övergått skall årligen lämna de uppgifter som är av betydelse för frågan om tjänstebeloppet skall tas upp till beskattning. Lag (2005:1135).

3 kap. 16 a § även ändrad genom lag (2005:1135) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 3 kap. 16 a § första stycket följande lydelse.

16 a § Om äganderätten till andelar som är kvalificerade enligt 57 kap. 6 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) har övergått till någon annan genom arv, testamente, bodelning eller gåva, skall förvärvaren lämna

1. uppgift om antalet andelar som har förvärvats,
2. uppgift om tjänstebeloppet för varje andel, och
3. identifikationsuppgifter för den som andelarna övergått från.

Uppgift för beräkning av egenavgifter

17 § Om ett avtal som avses i 2 kap. 8 § socialavgiftslagen (2000:980) har träffats om att arbetsgivaravgifter inte skall betalas på en viss ersättning, skall den som får ersättningen uppge detta.

Om ett avtal som avses i 2 kap. 7 § andra stycket socialavgiftslagen har träffats om att arbetsgivaravgifter skall betalas på en viss ersättning, skall den som får ersättningen uppge detta.

17 a § Den som begär avdrag vid beräkningen av egenavgifterna enligt 3 kap. 18 § socialavgiftslagen (2000:980) ska lämna

1. uppgift om annat stöd som har beviljats den uppgiftsskyldige under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som utgör sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse,

– kommissionens förordning (EG) nr 875/2007 av den 24 juli 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom fiskerisektorn och om ändring av förordning nr 1860/20043, eller

– kommissionens förordning (EG) nr 1535/2007 av den 20 december 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter, samt

2. de övriga uppgifter som behövs för att Skatteverket ska kunna bedöma om den uppgiftsskyldige har rätt till avdrag. Lag (2010:438).

Handelsbolag

18 § Svenska handelsbolag skall till ledning för delägarnas taxeringar lämna

1. de uppgifter som avses i 5 §,

2. uppgifter för varje delägare om hans andel av bolagets inkomst av varje inkomstslag och näringsverksamhet, samt

3. uppgifter om varje delägars andel eller lott i bolaget.

Om ett handelsbolag har avyttrat en fastighet och kapitalvinsten inte kan beräknas på grund av att den är beroende av någon händelse i framtiden, skall handelsbolaget lämna uppgift om detta.

19 § Handelsbolag ska till ledning för delägarnas taxering lämna de uppgifter som avses i 27 §. Lag (2009:1292).

Lag (2009:1292) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

3 kap. 19 § har upphört att gälla genom lag (2006:1349) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Den upphävda bestämmelsen i 3 kap. 19 § tillämpas till och med 2009 års taxering beträffande sådana avdrag som görs med stöd av punkt 4 i övergångsbestämmelserna till lagen (2006:1345) om ändring i socialavgiftslagen (2000:980). T.o.m. den 31 december 2006 hade 3 kap. 19 § följande lydelse.

19 § Svenska handelsbolag skall lämna uppgifter om det totala beloppet av arbetsgivaravgifter och varje delägars andel av avdraget enligt 2 kap. 28 och 29 §§ socialavgiftslagen (2000:980) från dessa avgifter.

19 a § Handelsbolag skall till ledning för delägarnas taxeringar lämna den uppgift som avses i 9 a §. Lag (2002:539).

Fåmansföretag och fåmanshandelsbolag

20 § Fåmansföretag skall lämna

1. identifikationsuppgifter för delägarna och närstående till dem, samt
2. uppgifter om varje delägares andelsinnehav och innehavets röstvärde.

Uppgifter enligt första stycket 1 behöver inte lämnas för en närstående om denne inte har tagit emot ersättning från företaget eller träffat avtal med eller företagit någon annan rättshandling med detta.

Vid tillämpningen av denna paragraf gäller 57 kap. 3 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229).

21 § Företagsledare och delägare i fåmansföretag som avses i 20 § och fåmanshandelsbolag samt deras närstående skall lämna de uppgifter som behövs för tillämpning av bestämmelserna om

1. beräkningen av överskottet eller underskottet från företaget, och
2. utdelning och kapitalvinst på kvalificerade andelar.

Uppgifter enligt första stycket behöver inte lämnas av närstående som inte har tagit emot ersättning från företaget eller träffat avtal med eller företagit annan rättshandling med detta.

Uppgifter skall lämnas om

1. den uppgiftsskyldiges arbetsuppgifter i företaget,
2. vad den uppgiftsskyldige har tillskjutit eller tagit emot från företaget i form av pengar, varor eller annat,
3. företagets kostnader för den uppgiftsskyldiges privata utgifter, samt
4. avtal eller någon annan rättshandling mellan den uppgiftsskyldige och företaget.

Skyldigheten att lämna de uppgifter som behövs för tillämpningen av reglerna i 57 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229) gäller för fem beskattningsår efter det att företaget har upphört att vara ett fåmansföretag.

21 a § Den som under tiden den 1 januari 2008–31 december 2009 avyttrat en sådan andel som avses i 50 kap. 7 § och 57 kap. 21 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna uppgift om eget och närståendes, direkta eller indirekta, innehav, förvärv och om inflytande som avses i punkterna 4, 5, 7 och 8 i övergångsbestämmelserna till lagen (2007:1251) om ändring i inkomstskattelagen. Uppgift ska också lämnas om verksamheten inte drivs vidare på sätt som anges i punkt 9 andra stycket av övergångsbestämmelserna till nämnda lag.

Det som sägs i första stycket gäller även för den som under 2007 avyttrat en sådan andel som avses i 50 kap. 7 § och 57 kap. 21 § inkomstskattelagen och som enligt punkten 2 i övergångsbestämmelserna till nämnda lag om ändring i inkomstskattelagen begärt att punkterna 3–10 i övergångsbestämmelserna ska tillämpas.

Uppgift ska lämnas i självdeklarationen vid taxeringen för det beskattningsår då sådan omständighet inträffat som utlöser uppgiftsskyldighet enligt första stycket. Lag (2007:1252).

Lag (2007:1252) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.

22 § Fåmansföretag skall lämna en sådan förteckning över penninglån och säkerheter som avses i 21 kap. 10 § aktiebolagslagen (2005:551) samt en förteckning över utbetald vinstandelsränta till personer som avses i 24 kap. 6 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229). Lag (2005:927).

Lag (2005:927) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 3 kap. 22 § följande lydelse.

22 § Fåmansföretag skall lämna en sådan förteckning över penninglån och säkerheter som avses i 12 kap. 9 § aktiebolagslagen (1975:1385) samt en förteckning över utbetald vinstandelsränta till personer som avses i 24 kap. 6 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229).

Vissa betalningar till utlandet

23 § Fåmansföretag, delägare i fåmanshandelsbolag och enskilda näringsidkare skall lämna uppgift om utgift för

1. ränta, med undantag av dröjsmålsränta, och
2. betalning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk, häri inbegripet biografiffilm, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod eller för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

Uppgift behöver endast lämnas om utgifterna har tillgodoräknats mottagare i utlandet och utgör utgifter som skall dras av vid inkomsttaxeringen.

Uppgiften skall avse ersättningarnas sammanlagda belopp för varje land.

Europeiska ekonomiska intressegrupperingar

24 § Bestämmelserna i 18–19 a, 21 och 23 §§ om handelsbolag skall tillämpas även på europeiska ekonomiska intressegrupperingar. Lag (2002:539).

Ekonomiska föreningar

25 § En ekonomisk förening skall i självdeklarationen ange om den är en ekonomisk förening enligt 1 kap. 1 § första eller tredje stycket lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.

Skattereduktion för förmån av hushållsarbete

26 § Den som begär skattereduktion för hushållsarbete enligt 67 kap. 11–19 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna uppgift om underlaget för skattereduktionen.

I fråga om förmån av sådant arbete som räknas som hushållsarbete enligt 67 kap. 13 a och 13 b §§ inkomstskattelagen ska även sådana uppgifter som avses

i 9 a § lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete lämnas. Lag (2009:199).

Lag (2009:199) som har ändrats genom lag (2009:543) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. För förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige före den 1 juli 2009 gäller 3 kap. 26 § i sin äldre lydelse. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 3 kap. 26 § första stycket följande lydelse.

26 § Den som begär skattereduktion för förmån av hushållsarbete enligt lagen (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete ska lämna uppgift om underlaget för skattereduktionen. Lag (2007:1125).

3 kap. 26 § även ändrad genom lag (2009:537) som har trätt i kraft den 30 juni 2009 och som tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Ändringen av 3 kap. 26 § innebär att ett nytt andra stycke infördes.

Prissättningsbesked

27 § Den som har fått ett prissättningsbesked enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner ska lämna uppgift om huruvida

1. beskedet har tillämpats, och
2. de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som har angetts i beskedet har uppfyllts. Lag (2009:1292).

Lag (2009:1292) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

4 kap. Deklarationsförfarandet

Formulär för självdeklaration

1 § Självdeklarationer skall lämnas enligt fastställda formulär.

2 § Skatteverket skall, före den 15 april under taxeringsåret, sända en blankett för allmän självdeklaration med förtryckta uppgifter till den som kan antas vara skyldig att lämna en sådan deklaration. Uppgifterna skall grundas på innehållet i inkomna kontrolluppgifter och övriga förhållanden som verket känner till.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om vilka av de uppgifter som avses i 3 kap. 1 § som skall förtryckas på deklaraionsblanketten. Lag (2004:131).

Underskrift

3 § Självdeklarationen skall vara egenhändigt underskriven av den som är skyldig att lämna deklaraionen eller av den som är behörig ställföreträdare enligt 19 kap. 1 §.

Elektronisk självdeklaration

4 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får föreskriva eller i enskilda fall medge att självdeklaration får lämnas i form av ett elektroniskt dokument.

Med ett elektroniskt dokument avses en upptagning som har gjorts med hjälp av automatiserad databehandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. I så fall får kravet enligt 3 § på underskrift uppfyllas med elektroniska medel.

Tidpunkt och sätt för avlämnande av självdeklaration

5 § Självdeklarationen skall lämnas senast den 2 maj under taxeringsåret.

Fysiska personer som är bosatta utomlands eller som stadigvarande vistas utomlands vid den tidpunkten får dock lämna självdeklaration senast den 31 maj under taxeringsåret.

6 § Självdeklarationen skall lämnas till Skatteverket eller till ett mottagningsställe som har godkänts av verket. Lag (2003:674).

5 kap. Särskilda uppgifter

1 § Stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund som är undantagna från skattskyldighet för inkomst ska lämna särskilda uppgifter om

1. intäkter och kostnader under det räkenskapsår som har avslutats närmast före taxeringsåret,
2. tillgångar och skulder vid räkenskapsårets början och slut, samt
3. övriga omständigheter som är av betydelse för bedömning av frågan om undantag från skattskyldighet. Lag (2007:1409).

Lag (2007:1409) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. T.o.m. den 31 december 2007 hade 5 kap. 1 § följande lydelse.

1 § Stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund som är undantagna från skattskyldighet för inkomst och förmögenhet skall lämna särskilda uppgifter om

1. intäkter och kostnader under det räkenskapsår som har avslutats närmast före taxeringsåret,
2. tillgångar och skulder vid räkenskapsårets början och slut, samt
3. övriga omständigheter som är av betydelse för bedömning av frågan om undantag från skattskyldighet.

2 § Svenska handelsbolag, utländska handelsbolag med fast driftställe i Sverige och europeiska ekonomiska intressegrupperingar som inte är skyldiga att lämna självdeklaration ska lämna särskilda uppgifter om de förhållanden som avses i 3 kap. 18 och 19 a §§.

Särskilda uppgifter ska även lämnas om sådana förhållanden som avses i 3 kap. 27 §. Lag (2009:1292).

Lag (2009:1292) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 5 kap. 2 § följande lydelse.

2 § Svenska handelsbolag, utländska handelsbolag med fast driftställe i Sverige och europeiska ekonomiska intressegrupperingar som inte är skyldiga att lämna självdeklaration skall lämna särskilda uppgifter om de förhållanden som avses i 3 kap. 18–19 a §§. Lag (2002:539).

2 a § Den som inte är skyldig att lämna allmän självdeklaration och som är ägare av en ersättningsbostad med ett uppskovsbelopp enligt 47 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) skall, om ersättningsbostaden är belägen utomlands, lämna särskild uppgift om sådana förhållanden som avses i 3 kap. 11 a §. Lag (2006:1521).

Lag (2006:1521) har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Lagen skall dock också tillämpas vid 2007 års taxering om den skattskyldige vid denna taxering begär tillämpning av de nya bestämmelserna om uppskov i lagen (2006:1520) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) enligt punkt 2 i övergångsbestämmelserna till nämnda lag.

3 § Redare skall för tillämpning av 64 kap. 2 § och 67 kap. 3 § inkomstskattelagen (1999:1229) lämna särskilda uppgifter om

1. storleken av de fartyg som redaren ska använda i sin näringsverksamhet,
2. de fartområden som fartygen är avsedda att användas i,
3. vilka entreprenörer som redaren anlitar för sin verksamhet, och
4. övriga förhållanden som kan vara av betydelse för bestämmande av vilka fartområden fartygen går i. Lag (2009:199).

Lag (2009:199) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 5 kap. 3 § första stycket följande lydelse.

3 § Redare skall för tillämpning av 64 kap. 2 § och 65 kap. 11 § inkomstskattelagen (1999:1229) lämna särskilda uppgifter om

4 § De särskilda uppgifterna enligt 1–2 a §§ skall lämnas inom den tid och på det sätt som gäller för självdeklarationer.

De särskilda uppgifterna enligt 3 § skall lämnas till Skatteverket senast den 1 oktober året före det år uppgifterna avser. Om det inträffar någon ändring av de förhållanden som avses i 3 §, skall redaren snarast anmäla detta till Skatteverket. Lag (2006:1521).

Lag (2006:1521) har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Lagen skall dock också tillämpas vid 2007 års taxering om den skattskyldige vid denna taxering begär tillämpning av de nya bestämmelserna om uppskov i lagen (2006:1520) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) enligt punkt 2 i övergångsbestämmelserna till nämnda lag. T.o.m. den 31 januari 2007 hade 5 kap. 4 § första stycket följande lydelse.

4 § De särskilda uppgifterna enligt 1 och 2 §§ skall lämnas inom den tid och på det sätt som gäller för självdeklarationer.

6 kap. Kontrolluppgift om intäkt i inkomstslaget tjänst

Skyldighet att lämna kontrolluppgift

1 § Kontrolluppgift skall lämnas om utgiven ersättning och förmån som utgör intäkt i inkomstslaget tjänst. Kontrolluppgift skall inte lämnas om ersättningen eller förmånen är skattefri av annan anledning än förhållanden hos mottagaren. Lag (2005:344).

Lag (2005:344) har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 6 kap. 1 § vid 2007 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 6 kap. 1 § följande lydelse.

1 § Kontrolluppgift skall lämnas om utgiven ersättning och förmån som utgör intäkt i inkomstslaget tjänst.

2 § Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av den som har gett ut ersättningen eller förmånen.

Kontrolluppgift om sådan förmån som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska dock lämnas av den i vars tjänst rättigheten har förvärvats. Lag (2008:825).

Lag (2008:825) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 6 kap. 2 § följande lydelse.

2 § Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av den som har gett ut ersättningen eller förmånen.

3 § Om en arbetstagare har utnyttjat en rabatt, bonus eller annan förmån som har getts ut på grund av kundtrohet eller liknande och som grundar sig på utgifter för vilka arbetsgivaren har svarat, skall arbetsgivaren lämna kontrolluppgift om förmånen.

4 § Om en ersättning eller en annan förmån än sådan som avses i 2 § andra stycket har getts ut av en fysisk person som är bosatt utomlands eller av en utländsk juridisk person, ska kontrolluppgift lämnas av den hos vilken den skattskyldige är anställd i Sverige om ersättningen eller förmånen kan anses ha sin grund i anställningen och det inte finns något anställningsförhållande mellan utgivaren av ersättningen eller förmånen och den skattskyldige. Lag (2008:825).

Lag (2008:825) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 6 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Om en ersättning eller en förmån har getts ut av en fysisk person som är bosatt utomlands eller av en utländsk juridisk person, skall kontrolluppgift lämnas av den hos vilken den skattskyldige är anställd i Sverige om ersättningen eller förmånen kan anses ha sin grund i anställningen och det inte finns något anställningsförhållande mellan utgivaren av ersättningen eller förmånen och den skattskyldige.

5 § Kontrolluppgift behöver inte lämnas om

1. ersättning eller förmån för tillfälligt arbete som en fysisk person eller ett dödsbo har gett ut under förutsättning att

- a) ersättningen eller förmånen inte motsvarar en utgift i en näringsverksamhet,
- b) skatteavdrag inte har gjorts, och

c) det som mottagaren har fått sammanlagt haft ett lägre värde än 1 000 kronor för hela året,

2. ersättning eller förmån för tillfälligt arbete som har getts ut i annat fall än som avses i 1, under förutsättning att

a) det som mottagaren har fått sammanlagt haft ett lägre värde än 100 kronor för hela året, och

b) skatteavdrag inte har gjorts,

3. ersättning eller förmån som enligt 3 kap. 21 § första och tredje styckena ska redovisas i självdeklarationen, eller

4. ersättning eller förmån som har redovisats i en förenklad skattedeklaration enligt 10 kap. 13 a § skattebetalningslagen (2008:1044).

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 6 kap. 5 § första stycket 3 följande lydelse.

3. ersättning eller förmån som enligt 3 kap. 21 § första och andra styckena skall redovisas i självdeklarationen, eller

5 a § Bestämmelser om skyldighet att lämna kontrolluppgift om omständigheter som medför eller kan medföra avskattning av pensionsförsäkring eller av sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med pensionsförsäkring finns i 11 kap. 7 b och 7 c §§. Lag (2008:139).

Lag (2008:139) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

Kontrolluppgiftens innehåll

6 § I kontrolluppgiften skall följande uppgifter lämnas:

1. värdet av den ersättning eller förmån som har getts ut,
2. den tid ersättningen eller förmånen avser, om den endast avser del av året,
3. antalet dagar med sjöinkomst samt på vilket fartyg och i vilket fartområde tjänstgöringen ägt rum, om uppgiften avser sjöinkomst,

4. om Skatteverket har bestämt värdet av en förmån enligt 9 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483),

5. om ersättningen ges ut på grund av tjänstepensionsförsäkring eller sådant avtal om tjänstepension som avses i 28 kap. 2 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229), samt

6. arbetsställenummer enligt lagen (1984:533) om arbetsställenummer m.m., om sådant har tilldelats.

I de fall då kontrolluppgiften avser en ersättning med ett sådant engångsbelopp på grund av personskada som avses i 11 kap. 38 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall det i kontrolluppgiften anges om engångsbelopp på grund av samma skada har getts ut tidigare samt i så fall med vilket belopp och under vilket utbetalningsår. Lag (2005:1175).

658 *Självdeklarationer och kontrolluppgifter*

Lag (2005:1175) har trätt i kraft den 1 januari 2006. T.o.m. den 31 december 2005 hade 6 kap. 6 § första stycket 5 följande lydelse.

5. om ersättningen ges ut på grund av tjänstepensionsförsäkring, samt

*6 kap. 6 § även ändrad genom lag (2005:344) som har trätt i kraft den 1 juli 2005 och som tillämpas första gången såvitt avser 6 kap. 6 § vid **2007 års taxering**. Ändringen innebar att tredje stycket upphävdes. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 6 kap. 6 § tredje stycket följande lydelse.*

I de fall kontrolluppgiften avser ersättning på grund av en pensionsförsäkring som har tagits på annat sätt än i samband med tjänst skall kontrolluppgiften innehålla uppgift om tidigare och nuvarande ägare till försäkringen samt om hur äganderätten har övergått och vem som har förfoganderätten till försäkringen. Lag (2003:674).

7 § Med utgiven ersättning enligt 6 § jämställs

1. behållning på pensionssparkonto som utgör intäkt i inkomstslaget tjänst enligt 58 kap. 33 § inkomstskattelagen (1999:1229), och

2. belopp som utgör intäkt i inkomstslaget tjänst och som enligt en bestämmelse i inkomstskattelagen eller annan lag ska anses som utbetalt. Lag (2008:139).

*Lag (2008:139) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas första gången vid **2009 års taxering**. Ändringen av 6 kap. 7 § innebar att punkt 2 avskaffades och att punkt 3 blev en ny punkt 2. T.o.m. den 30 april 2008 hade 6 kap. 7 § 2 följande lydelse.*

2. kapital hänförligt till en pensionsförsäkring eller ett sådant avtal om tjänstepension som avses i 28 kap. 2 § andra stycket inkomstskattelagen som utgör intäkt i inkomstslaget tjänst enligt 58 kap. 19 eller 19 a §§ inkomstskattelagen, och

8 § I kontrolluppgiften skall det anges om den uppgiftsskyldige skall betala arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980) på de ersättningar och förmåner som omfattas av uppgiftsskyldigheten.

9 § Om den uppgiftsskyldige har gett ut ersättning för sådana utgifter som avses i 12 kap. 2 § första och andra styckena inkomstskattelagen (1999:1229) och enligt 8 kap. 19 eller 20 § skattebetalningslagen (1997:483) inte är skyldig att göra skatteavdrag från ersättningen, är det tillräckligt att det i kontrolluppgiften anges att sådan ersättning har getts ut.

Värdering av ersättningar och förmåner

10 § Värdet av ersättningar och förmåner som har getts ut i annat än pengar skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i 61 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Vid beräkning av värdet av kostförmån och bilförmån får bestämmelserna i 61 kap. 18, 19 och 19 b §§ inkomstskattelagen tillämpas endast i enlighet med beslut av Skatteverket med stöd av 9 kap. 2 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483).

Värdet av någon annan bostadsförmån här i landet än en förmån av semesterbostad skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i 8 kap. 15 och 16 §§ skattebetalningslagen. Lag (2006:1495).

Lag (2006:1495) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid **2008 års taxering**. T.o.m. den 31 december 2006 hade 6 kap. 10 § andra stycket följande lydelse.

Vid beräkning av värdet av kostförmån och bilförmån får bestämmelserna i 61 kap. 18–19 b §§ inkomstskattelagen tillämpas endast i enlighet med beslut av Skatteverket med stöd av 9 kap. 2 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483).

7 kap. Kontrolluppgift om intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet

1 § Kontrolluppgift skall lämnas om de i 3 § angivna ersättningar och förmåner som skall hänföras till inkomstslaget näringsverksamhet.

2 § Kontrolluppgift skall lämnas för enskilda näringsidkare och, i fall som avses i 3 § 1 och 4, även för juridiska personer av den som har gett ut ersättningen eller förmånen.

3 § I kontrolluppgiften skall följande uppgifter lämnas:

1. ersättning och förmån som har getts ut för arbete och som utgivaren har gjort eller varit skyldig att göra skatteavdrag från,
2. sjukpenning och annan sådan ersättning som avses i 15 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229),
3. sådant utbetalt stöd eller efterskönt belopp som avses i 29 kap. inkomstskattelagen, samt
4. betalning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk, häri inbegripet biograffilm, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod eller för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

4 § Kontrolluppgift ska lämnas om uttag och utbetalning enligt 32 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229) från ett upphovsmannakonto. Kontrolluppgift ska också lämnas om överlåtelse, pantsättning eller övertagande av medel på sådant konto enligt 32 kap. 11 § första stycket 1 eller 2 inkomstskattelagen, om dessa förhållanden är kända.

Kontrolluppgift ska lämnas för kontohavaren av det kontoförande kreditinstitutet.

I kontrolluppgiften ska uppgifter lämnas om

1. uttaget eller utbetalt belopp, och
2. överlåtelse, pantsättning eller övertagande av kontomedel. Lag (2008:1067).

Lag (2008:1067) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. T.o.m. den 31 december 2008 hade 7 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Kontrolluppgift skall lämnas om uttag enligt 21 kap. 36 § inkomstskattelagen (1999:1229) från ett skogskonto eller ett skogsskadekonto och om uttag enligt 32 kap. 8 § den lagen från ett upphovsmannakonto.

Kontrolluppgift skall lämnas för kontohavaren av det kontoförande kreditinstitut som gjort utbetalningen.

I kontrolluppgiften skall uppgifter lämnas om

1. utbetalt belopp, och
2. förhållanden som avses i 21 kap. 40 § eller 32 kap. 11 § första stycket 1 eller 2 inkomstskattelagen, om de är kända. Lag (2004:440).

5 § Kontrolluppgift ska lämnas om uttag och utbetalning enligt 21 kap. 36 § inkomstskattelagen (1999:1229) från ett skogskonto eller ett skogsskadekonto. Kontrolluppgift ska också lämnas om överlåtelse, pantsättning eller övertagande av medel på sådana konton enligt 21 kap. 40 och 41 §§ inkomstskattelagen, om dessa förhållanden är kända.

Kontrolluppgift ska lämnas för kontohavaren av det kontoförande kreditinstitutet.

I kontrolluppgiften ska uppgifter lämnas om

1. uttaget eller utbetalt belopp, och
2. överlåtelse, pantsättning eller övertagande av kontomedel. Lag (2008:1067).

Lag (2008:1067) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

8 kap. Kontrolluppgift om ränta och annan avkastning på fordringsrätt

Ränteinkomster och annan avkastning på fordringsrätter

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om ränteinkomster.

Kontrolluppgift ska också lämnas om annan avkastning än kapitalvinst som hänför sig till fordringsrätter och som utgör intäkt i inkomstslaget kapital. Lag (2008:1044).

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 8 kap. 1 § följande lydelse.

1 § Kontrolluppgift skall lämnas om ränteinkomster och fordringsrätter.

8 kap. 1 § även ändrad genom lag (2005:344) som har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 8 kap. 1 § vid 2007 års taxering. Ändringen innebar att andra stycket infördes.

2 § Kontrolluppgift om ränteinkomster eller annan avkastning ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av den som har tillgodoräknat eller betalat ut avkastningen.

Uppgiftsskyldiga är

1. andra juridiska personer än dödsbon, och
2. fysiska personer och dödsbon, om utbetald eller tillgodoräknad ränta utgör utgift i en näringsverksamhet som personen eller dödsboet bedriver. Lag (2008:1044).

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 8 kap. 2 § första stycket följande lydelse.

2 § Kontrolluppgift om ränteinkomster eller annan avkastning och fordringsrätter skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av den som har tillgodoräknat eller betalat ut avkastningen.

8 kap. 2 § även ändrad genom lag (2005:344) som har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 8 kap. 2 § vid 2007 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 8 kap. 2 § följande lydelse.

2 § Kontrolluppgift om ränteinkomster och fordringsrätter skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av den som har tillgodoräknat eller betalat ut ränta.

Uppgiftsskyldiga är

1. andra juridiska personer än dödsbon, och
2. fysiska personer, om utbetald eller tillgodoräknad ränta utgör utgift i en näringsverksamhet som en sådan person bedriver.

3 § [8 kap. 3 § har upphört att gälla genom lag (2008:1044) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 8 kap. 3 § följande lydelse.

3 § Kontrolluppgift om fordringsrätt skall, även om någon ränta eller annan avkastning inte har tillgodoräknats eller betalats ut, lämnas av

1. den som för avstämningsregister enligt lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument i vilket fordringsrätten är registrerad samt förvaltare som i sådan egenskap är införd i ett avstämningsregister,
2. värdepappersinstitut, när det gäller innehav av fordringsrätt som ligger i depå eller är registrerad på konto som inte avses i 1,
3. kreditinstitut, för konton där fordringsrättens belopp uppgår till minst 10 000 kronor, och
4. den som i andra fall än som avses i 1–3 för register eller på annat liknande sätt har antecknat den som är innehavare av en fordringsrätt. Lag (2005:344).

4 § Kontrolluppgift om ränta behöver inte lämnas

1. för ett konto, för vilket det inte finns personnummer och som har öppnats före den 1 januari 1985, om räntan understiger 100 kronor under året eller, om kontot innehas av mer än en person, räntan för var och en av dem understiger 100 kronor,
2. om den sammanlagda räntan på konton i annat fall än som avses i 1 understiger 100 kronor under året för en person, och
3. för skogskonto, skogsskadekonto, upphovsmannakonto och pensionsparkonto. Lag (2008:1044).

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 8 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Kontrolluppgift om ränta och fordringsrätt behöver inte lämnas

1. för ett konto, för vilket det inte finns personnummer och som har öppnats före den 1 januari 1985, om räntan understiger 100 kronor under året eller, om kontot innehas av mer än en person, räntan för var och en av dem understiger 100 kronor,
2. om den sammanlagda räntan på konton i annat fall än som avses i 1 understiger 100 kronor under året för en person, dock skall kontrolluppgift lämnas om fordringsrätten om fordringsrättens belopp uppgår till minst 10 000 kronor, och
3. för skogskonto, skogsskadekonto, upphovsmannakonto och pensionssparkonto. Lag (2005:344).

662 *Självdeklarationer och kontrolluppgifter*

8 kap. 4 § även ändrad genom lag (2005:344) som har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 8 kap. 4 § vid **2007 års taxering**. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 8 kap. 4 § 2 följande lydelse.

2. om den sammanlagda räntan på konton i annat fall än som avses i 1 understiger 100 kronor under året för en person, och

5 § I kontrolluppgiften ska uppgifter lämnas om tillgodoräknad eller utbetald ränta eller annan avkastning än kapitalvinst.

Om den uppgiftsskyldige inte kan ange hur stor del av utbetalt belopp som utgör ränta, ska uppgift om det sammanlagda utbetalda beloppet lämnas i kontrolluppgiften. Lag (2008:1044).

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid **2009 års taxering**. T.o.m. den 31 december 2008 hade 8 kap. 5 § första stycket följande lydelse.

5 § I kontrolluppgiften skall uppgifter lämnas om tillgodoräknad eller utbetald ränta eller annan avkastning än kapitalvinst och fordringsrättens belopp vid årets utgång.

8 kap. 5 § även ändrad genom lag (2005:344) har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 8 kap. 5 § vid **2007 års taxering**. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 8 kap. 5 § första stycket följande lydelse.

5 § I kontrolluppgiften skall uppgifter lämnas om tillgodoräknad eller utbetald ränta och fordringsrättens belopp vid årets utgång.

6 § Om ett konto innehas av två eller flera personer, ska räntan och fordringsrätten fördelas mellan dem efter deras andelar i räntan eller, om dessa andelar inte är kända för den uppgiftsskyldige, i lika stora andelar.

Om ett konto innehas av fler än fem personer och en person förfogar över kontot, behöver kontrolluppgift lämnas endast för den person som förfogar över kontot. Lag (2008:1044).

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid **2009 års taxering**. T.o.m. den 31 december 2008 hade 8 kap. 6 § första stycket följande lydelse.

6 § Om ett konto innehas av två eller flera personer, skall räntan och fordringsrätten fördelas mellan dem efter deras andelar i räntan och fordringsrätten eller, om dessa andelar inte är kända för den uppgiftsskyldige, i lika stora andelar.

Ränteutgifter

7 § Kontrolluppgift skall lämnas om ränteutgifter. Lag (2008:1044).

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid **2009 års taxering**. T.o.m. den 31 december 2008 hade 8 kap. 7 § följande lydelse.

7 § Kontrolluppgift skall lämnas om ränteutgifter och skulder.

8 § Kontrolluppgift om ränteutgifter ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av den som har mottagit ränta.

Uppgiftsskyldiga är

1. andra juridiska personer än dödsbon, och

2. fysiska personer och dödsbon, om räntan utgör inkomst i en näringsverksamhet som personen eller dödsboet bedriver.

En enskild person som endast har mottagit dröjsmålsränta behöver inte lämna kontrolluppgift. Lag (2008:1044).

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 8 kap. 8 § första stycket följande lydelse.

8 § Kontrolluppgift om ränteutgifter och skulder skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av den som har mottagit ränta.

8 kap. 8 § även ändrad genom lag (2005:344) som har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 8 kap. 8 § vid 2007 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 8 kap. 8 § andra stycket 2 följande lydelse.

2. fysiska personer, om räntan utgör inkomst i en näringsverksamhet som en sådan person bedriver.

9 § [8 kap. 9 § har upphört att gälla genom lag (2008:1044) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 8 kap. 9 § följande lydelse.

9 § Kontrolluppgift om skuld skall, även om någon ränta inte har mottagits, lämnas av den som yrkesmässigt bedriver utlånings- eller kreditgivningsverksamhet.

10 § I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om mottagen ränta.

Om någon del av räntan har betalats i förskott, ska uppgift lämnas endast om den del av räntan som avser tiden till och med den 31 januari taxeringsåret. Lag (2008:1044).

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 8 kap. 10 § följande lydelse.

10 § I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om mottagen ränta och skuldens storlek vid årets utgång.

Om någon del av räntan har betalats i förskott, skall uppgift lämnas endast om den del av räntan som avser tiden till och med den 31 januari taxeringsåret.

11 § Kontrolluppgift om ränta behöver inte lämnas om den sammanlagda räntan för en person understiger 100 kronor under året.

12 § Om två eller flera personer är betalningsansvariga för en skuld, ska räntan fördelas mellan dem efter deras andelar i räntan eller, om dessa andelar inte är kända för den uppgiftsskyldige, i lika stora andelar.

Om en skuld är gemensam för fler än fem personer, behöver kontrolluppgift lämnas endast för den person som kan anses som företrädare för dem. Lag (2008:1044).

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 8 kap. 12 § första stycket följande lydelse.

12 § Om två eller flera personer är betalningsansvariga för en skuld, skall räntan och skulden fördelas mellan dem efter deras andelar i räntan och skulden eller, om dessa andelar inte är kända för den uppgiftsskyldige, i lika stora andelar.

9 kap. Kontrolluppgift om avkastning på delägarätter

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om utdelning och ränta på delägarätter.

Kontrolluppgift ska också lämnas om annan avkastning än kapitalvinst som hänför sig till delägarrätten och som utgör intäkt i inkomstslaget kapital. Lag (2008:1044).

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 9 kap. 1 § första stycket följande lydelse.

1 § Kontrolluppgift skall lämnas om utdelning och ränta på samt innehav av delägarätter.

9 kap. 1 § även ändrad genom lag (2005:344) som har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 9 kap. 1 § vid 2007 års taxering. Ändringen av 9 kap. 1 § innebar att andra stycket infördes.

2 § Kontrolluppgift om utdelning, ränta eller annan avkastning skall lämnas för sådana fysiska personer och dödsbon som har mottagit eller tillgodoräknats avkastningen. Lag (2005:344).

Lag (2005:344) har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 9 kap. 2 § vid 2007 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 9 kap. 2 § följande lydelse.

2 § Kontrolluppgift om utdelning eller ränta skall lämnas för sådana fysiska personer och dödsbon som har mottagit eller tillgodoräknats utdelningen eller räntan.

3 § [9 kap. 3 § har upphört att gälla genom lag (2008:1044) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 9 kap. 3 § följande lydelse.

3 § Kontrolluppgift om innehav av delägarätter skall lämnas för sådana fysiska personer och dödsbon som hos den uppgiftsskyldige är antecknade som innehavare av delägarätterna vid årets utgång.

4 § Kontrolluppgiften ska lämnas av den som har betalat ut eller tillgodoräknat utdelningen, räntan eller annan avkastning. Lag (2008:1044).

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 9 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Kontrolluppgiften skall lämnas av

1. den som har betalat ut eller tillgodoräknat utdelningen, räntan eller annan avkastning, och

2. värdepappersinstitut eller andra hos vilka delägarätter förvaras i depå eller är registrerade på konto, om inte kontrolluppgift skall lämnas enligt 1. Lag (2005:344).

9 kap. 4 § även ändrad genom lag (2005:344) som har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 9 kap. 4 § vid 2007 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 9 kap. 4 § 1 följande lydelse.

1. den som har betalat ut eller tillgodoräknat utdelningen eller räntan, och

5 § Kontrolluppgift ska inte lämnas om utdelning eller ränta på pensionssparkonto. Lag (2008:1044).

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 9 kap. 5 § följande lydelse.

5 § Kontrolluppgift skall inte lämnas om tillgångar på pensionssparkonto.

Om någon utdelning eller ränta inte har betalats ut eller tillgodoräknats, skall kontrolluppgift om innehav lämnas endast om delägarätterna är marknadsnoterade.

6 § I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om utbetald eller tillgodoräknad utdelning och ränta. Lag (2008:1044).

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 9 kap. 6 § följande lydelse.

6 § I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om utbetald eller tillgodoräknad utdelning och ränta samt innehavet av delägarätter vid årets utgång.

Den som är uppgiftsskyldig enligt 4 § 2 skall i kontrolluppgiften för fysiska personer och dödsbon som innehar depå eller konto för marknadsnoterade optioner, terminer eller liknande tillgångar lämna uppgift om därtill knutna förpliktelser som finns vid årets utgång.

7 § Om en depå eller ett konto innehåses av fler än fem personer och en person förfogar över depån eller kontot, behöver kontrolluppgift lämnas endast för den person som förfogar över depån eller kontot.

10 kap. Kontrolluppgift om avyttring av delägarätter och fordringsrätter

Andelar i en investeringsfond

1 § Kontrolluppgift skall lämnas om avyttring av andelar i en investeringsfond eller i ett sådant fondföretag som driver verksamhet här i landet enligt 1 kap. 7 eller 9 § lagen (2004:46) om investeringsfonder. Lag (2004:72).

2 § Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon.

3 § Kontrolluppgift om avyttring genom inlösen ska lämnas av

1. sådana fondbolag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 7 lagen (2004:46) om investeringsfonder eller, om förvaltningen av fonden har övergått till ett förvaringsinstitut, av detta,

2. värdepappersbolag och kreditinstitut som förvaltar specialfonder enligt 1 kap. 5 § lagen om investeringsfonder,

3. förvaltningsbolag som driver verksamhet här i landet enligt 1 kap. 6 eller 8 § lagen om investeringsfonder, och

4. fondföretag som driver verksamhet här i landet enligt 1 kap. 7 eller 9 § lagen om investeringsfonder.

Om ett fondföretag har slutit avtal med ett värdepappersinstitut om att ombesörja försäljning och inlösen av andelar ska kontrolluppgiften i stället lämnas av värdepappersinstitutet.

Om en andel är förvaltarregistrerad ska i stället förvaltaren lämna kontrolluppgiften. Lag (2008:281).

4 § Kontrolluppgift om annan avyttring än inlösen av andelar i en investeringsfond eller ett sådant fondföretag som avses i 1 kap. 7 eller 9 § lagen (2004:46) om investeringsfonder skall lämnas av förvaltare, om andelarna är förvaltarregistrerade.

Om en andel i ett fondföretag inte är förvaltarregistrerad skall kontrolluppgift lämnas av värdepappersinstitut i de fall de medverkar vid avyttring av andelen. Lag (2007:559).

Lag (2007:559) har trätt i kraft den 1 november 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Äldre bestämmelser skall fortfarande tillämpas beträffande avyttringar som har gjorts före ikraftträdandet av denna lag. T.o.m. den 31 oktober 2007 hade 10 kap. 4 § andra stycket följande lydelse.

Om en andel i ett fondföretag inte är förvaltarregistrerad skall kontrolluppgift lämnas av värdepappersinstitut i de fall dessa är skyldiga att upprätta avräkningsnota enligt 3 kap. 9 § lagen (1991:981) om värdepappersrörelse.

5 § Kontrolluppgift skall inte lämnas om avyttring av tillgångar på pensionsspar-konto.

6 § I kontrolluppgiften skall följande uppgifter lämnas:

1. kapitalvinst eller kapitalförlust,
2. slag av fond,
3. fondens identifikationsuppgifter, och
4. huruvida fonden är marknadsnoterad.

Om den uppgiftsskyldige saknar uppgift om ersättning vid avyttring, skall vid beräkning av kapitalvinst eller kapitalförlust andelens marknadsvärde på avyttringsdagen användas. Om avyttringsdagen inte är känd, skall marknadsvärdet på dagen då avyttringen registrerades användas.

Om uppgift saknas om anskaffningsutgift, skall uppgift lämnas om ersättningen vid avyttringen efter avdrag för utgifterna för avyttringen i stället för kapitalvinsten eller kapitalförlusten.

Övriga delägarätter och fordringsrätter

7 § Kontrolluppgift skall lämnas om

1. avyttring av andra delägarätter än som avses i 1 § och av fordringsrätter, om inte kontrolluppgift skall lämnas enligt 2,
2. slutförande av options- och terminsaffärer, som inte innebär förvärv eller försäljning av egendom, samt
3. utfärdande av optioner. Lag (2005:344).

Lag (2005:344) har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 10 kap. 7 § vid 2007 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 10 kap. 7 § följande lydelse.

7 § Kontrolluppgift skall lämnas om

1. avyttring av andra delägarätter än som avses i 1 § och av fordringsrätter, samt
2. utfärdande av optioner.

8 § Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av

1. värdepappersinstitut i de fall de medverkar vid avyttring av delägar rätt eller fordringsrätt och kontrolluppgift inte ska lämnas av dem som avses i 2–6,

2. värdepappersinstitut i de fall de registrerar en option eller en termin eller på annat sätt medverkar vid utfärdandet av optionen eller vid slutförandet av options- eller terminsaffären,
3. kreditmarknadsföretag,
4. garantimyndigheten enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti eller lagen (1999:158) om investerarskydd,
5. den som har betalat ut ersättning vid avyttring genom inlösen, och
6. försäkringsgivare som har betalat ut ersättning på grund av sådan försäkring som ett värdepappersbolag har tecknat för skadeståndsskyldighet som det kan komma att ådra sig när tjänster utförs i rörelsen. Lag (2007:1450).

9 § I kontrolluppgiften skall följande uppgifter lämnas:

1. vid avyttringen av delägarätterna eller fordringsätterna, slutförandet av options- eller terminsaffären eller vid utfärdandet av en option, den ersättning som överenskommits efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter,
2. antalet delägarätter eller fordringsätter,
3. deras slag och sort, samt
4. den kontanta ersättningen vid sådana byten av andelar som avses i 48 a kap. 2 § och 49 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Om ett terminsavtal slutförs genom att den ena parten säljer en tillgång samtidigt som samma part förvärvar en mindre tillgång av samma slag, får uppgift lämnas om bruttoersättningen vid försäljningen. Lag (2005:344).

Lag (2005:344) har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 10 kap. 9 § vid 2007 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 10 kap. 9 § följande lydelse.

9 § I kontrolluppgiften skall följande uppgifter lämnas:

1. vid avyttringen av delägarätterna eller fordringsätterna eller vid utfärdandet av en option, den ersättning som överenskommits efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter,
2. antalet delägarätter eller fordringsätter,
3. deras slag och sort, samt
4. den kontanta ersättningen vid sådana byten av andelar som avses i 48 a kap. 2 § och 49 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Om ett terminsavtal slutförs genom att den ena parten säljer en tillgång samtidigt som samma part förvärvar en mindre tillgång av samma slag, skall uppgift lämnas om bruttoersättningen vid försäljningen. Lag (2002:1144).

10 § Om en utbetalning avser även annat än ersättning för delägarätter eller fordringsätter och den uppgiftsskyldige inte kan ange hur stor del av utbetalt belopp som utgör ersättning för sådana rätter, skall uppgift om det sammanlagda utbetalda beloppet lämnas i kontrolluppgiften.

11 § Om delägarätter eller fordringsätter ägs gemensamt av flera personer och det upprättas en rapport enligt 8 kap. 27 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden vid avyttring, behöver kontrolluppgift lämnas endast för den kund som anges i rapporten. Lag (2007:559).

Lag (2007:559) har trätt i kraft den 1 november 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Äldre bestämmelser skall fortfarande tillämpas beträffande avyttringar som har gjorts före ikraftträdandet av denna lag. T.o.m. den 31 oktober 2007 hade 10 kap. 11 §.

11 § Om delägarätter eller fordringsrätter ägs gemensamt av flera personer och det upprättas en avräkningsnota vid avyttring, behöver kontrolluppgift lämnas endast för den som anges på avräkningsnotan.

11 kap. Kontrolluppgift om vissa andra förhållanden

Överlåtelse av privatbostadsrätt och av andelar i vissa bostadsföretag

1 § [11 kap. 1 § har upphört att gälla genom lag (2008:1044) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 11 kap. 1 § följande lydelse.

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om värdet av en medlems eller en delägars andel i ett privatbostadsföretag. Kontrolluppgift behöver inte lämnas om värdet av andelen inte uppgår till minst 1 000 kronor.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon som vid årets utgång är medlemmar eller delägare i ett privatbostadsföretag. Kontrolluppgift ska lämnas av privatbostadsföretaget. Lag (2007:1409).

11 kap. 1 § även ändrad genom lag (2007:1409) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. T.o.m. den 31 december 2007 hade 11 kap. 1 § tredje stycket följande lydelse.

I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om värdet av andelen enligt 11 § lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt.

1 a § [11 kap. 1 a § har upphört att gälla genom lag (2008:1044) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 11 kap. 1 a § följande lydelse.

1 a § Kontrolluppgift skall lämnas om värdet av en medlems eller en delägars andel i en svensk ekonomisk förening eller ett svenskt aktiebolag som inte uppfyller villkoren i 2 kap. 17 § inkomstskattelagen (1999:1229) för att vara ett privatbostadsföretag men som tillhandahåller bostäder åt sina medlemmar eller delägare i byggnader som ägs av föreningen eller bolaget, om det till andelen är knuten en sådan bostad. Kontrolluppgift behöver inte lämnas om värdet av andelen inte uppgår till minst 1 000 kronor.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon som vid årets utgång är medlemmar eller delägare i en svensk ekonomisk förening eller ett svenskt aktiebolag som avses i första stycket. Kontrolluppgift skall lämnas av föreningen respektive bolaget.

I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om värdet av andelen. Lag (2005:344).

2 § Kontrolluppgift skall lämnas om överlåtelse av en privatbostadsrätt.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av privatbostadsföretaget.

I kontrolluppgiften skall följande uppgifter lämnas:

1. lägenhetens beteckning,
2. tidpunkten för överlåtelsen och för överlåtarens förvärv,

3. ersättningen vid överlåtelsen,
4. om överlåtaren förvärvade privatbostadsrätten efter år 1983, ersättningen vid detta förvärv,
5. överlåtarens andel av innestående medel i inre reparationsfond eller liknande fond vid avyttringen och, om överlåtaren förvärvade privatbostadsrätten efter år 1973, vid detta förvärv,
6. om överlåtaren förvärvade privatbostadsrätten efter år 1973, storleken av sådana kapitaltillskott som han enligt 46 kap. 7 § inkomstskattelagen (1999:1229) får räkna in i omkostnadsbeloppet, samt
7. om överlåtaren förvärvade privatbostadsrätten senast år 1973, hans andel av privatbostadsföretagets förmögenhet den 1 januari 1974, beräknad enligt 46 kap. 14 § inkomstskattelagen. Lag (2005:344).

Lag (2005:344) har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 11 kap. 2 § vid 2007 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 11 kap. 2 § följande lydelse.

2 § Kontrolluppgift skall lämnas om avyttring av en privatbostadsrätt.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av privatbostadsföretaget.

I kontrolluppgiften skall följande uppgifter lämnas:

1. lägenhetens beteckning,
2. tidpunkten för avyttringen och för överlåtarens förvärv,
3. ersättningen vid avyttringen,
4. om överlåtaren förvärvade privatbostadsrätten efter år 1983, ersättningen vid detta förvärv,
5. överlåtarens andel av innestående medel i inre reparationsfond eller liknande fond vid avyttringen och, om överlåtaren förvärvade privatbostadsrätten efter år 1973, vid detta förvärv,
6. om överlåtaren förvärvade privatbostadsrätten efter år 1973, storleken av sådana kapitaltillskott som han enligt 46 kap. 7 § inkomstskattelagen (1999:1229) får räkna in i omkostnadsbeloppet, samt
7. om överlåtaren förvärvade privatbostadsrätten senast år 1973, hans andel av privatbostadsföretagets förmögenhet den 1 januari 1974, beräknad enligt 46 kap. 14 § inkomstskattelagen.

2 a § Kontrolluppgift skall lämnas om överlåtelse av en medlems eller en delägars andel i en svensk ekonomisk förening eller ett svenskt aktiebolag som inte uppfyller villkoren i 2 kap. 17 § inkomstskattelagen (1999:1229) för att vara ett privatbostadsföretag men som tillhandahåller bostäder åt sina medlemmar eller delägare i byggnader som ägs av föreningen eller bolaget, om det till andelen är knuten en sådan bostad.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av sådana svenska ekonomiska föreningar eller svenska aktiebolag som avses i första stycket.

I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om

1. bostadens beteckning,
2. tidpunkten för överlåtelsen och för överlåtarens förvärv,
3. ersättningen vid överlåtelsen, samt
4. om överlåtaren förvärvade andelen efter år 1983, ersättningen vid detta förvärv. Lag (2005:344).

Lag (2005:344) har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 11 kap. 2 a § vid 2007 års taxering.

Upplåtelse av privatbostad eller bostad som innehas med hyresrätt

3 § Kontrolluppgift om ersättning eller förmån, som en arbetsgivare har gett ut till en anställd för att denne till arbetsgivaren upplåtit en privatbostad eller bostad som innehas med hyresrätt, skall lämnas av arbetsgivaren.

Samfällighet

4 § Kontrolluppgift skall lämnas om utdelning till delägare i sådana samfälligheter som avses i 6 kap. 6 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229).

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av den juridiska person som förvaltar samfälligheten.

I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om utbetald utdelning och, för det fall att skogsbruk bedrivs i samfälligheten, hur stor del av utdelningen som kommer från intäkt av skogsbruk.

5 § Om en privatbostadsfastighet har del i en annan samfällighet än som avses i 6 kap. 6 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229), skall kontrolluppgift lämnas om privatbostadsfastighetens andel av samfällighetens inkomster som är avkastning av kapital.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av den juridiska person som förvaltar samfälligheten.

I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om privatbostadsfastighetens andel av samfällighetens inkomster till den del dessa överstiger 600 kronor. Lag (2003:1207).

Räntebidrag

6 § Kontrolluppgift skall lämnas om statliga räntebidrag för bostadsändamål.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av Boverket.

I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om utbetalt räntebidrag eller eftergiven återbetalningsskyldighet.

Pensionsförsäkring och pensionssparkonto

7 § Kontrolluppgift skall lämnas om pensionsförsäkringar och pensionssparkonton.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av försäkringsgivare, understödsföreningar och pensionssparinstitut.

I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om betalda premier och gjorda inbetalningar för vilka avdrag får göras enligt 59 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229).

7 a § Kontrolluppgift ska lämnas om

1. sådan överföring av hela värdet i en pensionsförsäkring som avses i 58 kap. 18 § tredje stycket inkomstskattelagen (1999:1229), och

2. försäkringsgivares eller understödsförenings överlåtelse eller överföring av en pensionsförsäkring till en annan försäkringsgivare eller understödsförening eller till en annan del av försäkringsgivarens eller understödsförenings verksamhet.

Kontrolluppgift ska lämnas för juridiska personer och fysiska personer av den försäkringsgivare eller understödsförening som överfört värdet i försäkringen eller överlåtit eller överfört försäkringen.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om det överlåtna eller överförda värdet. Kontrolluppgiften ska också innehålla identifikationsuppgifter för försäkringstagaren, den försäkrade och den mottagande försäkringsgivaren eller understödsföreningen. Lag (2008:139).

Lag (2008:139) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Bestämmelsen i 11 kap. 7 a § första stycket 2 tillämpas dock först vid 2010 års taxering avseende kontrolluppgift om överlåtelse eller överföring av pensionsförsäkring som sker den 1 januari 2009 eller senare.

Avskattning av pensionsförsäkring

7 b § Kontrolluppgift ska lämnas om omständigheter som medför eller kan medföra avskattning av en pensionsförsäkring enligt 58 kap. 19 eller 19 a § inkomstskattelagen (1999:1229).

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av försäkringsgivare och understödsföreningar.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om sådana omständigheter och det kapital som hänför sig till försäkringen när omständigheten inträffar. Kontrolluppgiften ska också innehålla identifikationsuppgifter för försäkringstagaren och den försäkrade. Lag (2008:139).

Lag (2008:139) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

Tjänstepensionsavtal

7 c § Kontrolluppgift som avses i 7 a och 7 b §§ ska också lämnas av utländska tjänstepensionsinstitut om sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med pensionsförsäkring. Lag (2008:139).

Lag (2008:139) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

Kapitalförsäkring m.m.

8 § [11 kap. 8 § har upphört att gälla genom lag (2008:1044) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.]

672 *Självdeklarationer och kontrolluppgifter*

T.o.m. den 31 december 2007 hade 11 kap. 8 § följande lydelse som var tillämplig vid 2008 års taxering.

8 § Kontrolluppgift skall lämnas om en sådan försäkring som är skattepliktig enligt 3 § första stycket 8 lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt eller som avses i 2 § första stycket 7 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av försäkringsgivare och understödsföreningar.

I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om

1. värdet av försäkringen vid årets utgång, och
2. värdet av försäkringen vid närmast föregående års utgång, om försäkringen är meddelad i en försäkringsrörelse som inte bedrivs från ett fast driftställe i Sverige.

8 a § Kontrolluppgift ska lämnas om sådan försäkring eller sådant avtal om tjänstepension som avses i 2 § första stycket 7–9 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel.

Kontrolluppgift ska lämnas för juridiska personer och fysiska personer av försäkringsgivare, understödsföreningar och tjänstepensionsinstitut.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om värdet av försäkringen eller avtalet om tjänstepension vid närmast föregående års utgång. Värdet av försäkringen respektive värdet av avtalet om tjänstepension ska beräknas i enlighet med bestämmelserna i 3 § åttonde respektive tionde stycket lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel. Kontrolluppgiften ska också innehålla uppgift om försäkringen är en pensionsförsäkring eller en kapitalförsäkring, eller om avtalet om tjänstepension är jämförbart med en pensionsförsäkring eller en kapitalförsäkring. Lag (2008:1044).

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

Skattereduktion för förmån av hushållsarbete

9 § Kontrolluppgift ska lämnas om underlag för skattereduktion i fråga om förmån av hushållsarbete enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) om arbetet utförs av en innehavare av F-skattsedel enligt 67 kap. 16 § 1 eller motsvarande handling enligt 67 kap. 17 § samma lag.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av den som utgett förmånen. Lag (2009:199).

Lag (2009:199) som har ändrats genom lag (2009:543) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. För förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige före den 1 juli 2009 gäller 11 kap. 9 § i sin äldre lydelse. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 11 kap. 9 § första stycket följande lydelse.

9 § Kontrolluppgift ska lämnas om underlag för skattereduktion i fråga om förmån av hushållsarbete enligt lagen (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete om arbetet utförs av innehavare av F-skattsedel eller motsvarande handling enligt 5 § 2 samma lag.

11 kap. 9 § även ändrad genom lag (2009:537) som har trätt i kraft den 30 juni 2009 och som tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 29 juni 2009 hade 11 kap. 9 § första stycket följande lydelse.

9 § Kontrolluppgift ska lämnas om underlag för skattereduktion avseende sådan förmån som avses i 4 § lagen (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete om arbetet utförs av innehavare av F-skattsedel eller motsvarande handling enligt 5 § 2 samma lag.

11 kap. 9 § även ändrad genom lag (2007:1125) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

10 § [11 kap. 10 § har upphört att gälla genom lag (2006:1349) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.]

T.o.m. den 31 december 2006 hade 11 kap. 10 § följande lydelse.

10 § Kontrolluppgift enligt 9 § skall inte lämnas om medlemmen skriftligen hos arbetstagarorganisationen har begärt detta.

11 § [11 kap. 11 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2006:1349), som har ändrats genom lag (2006:1519), och som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Vid 2007 års taxering skall kontrolluppgift enligt 11 kap. 9 och 11 §§ inte uppta avgift till fackförening, arbetslöshetskassa eller motsvarande som betalas efter den 8 december 2006 och belöper sig på tid efter den 31 december 2006.]

T.o.m. den 31 december 2006 hade 11 kap. 11 § följande lydelse.

11 § Kontrolluppgift skall lämnas om medlemsavgifter till en arbetslöshetskassa.
Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av arbetslöshetskassan.
Kontrolluppgiften skall innehålla uppgift om betald medlemsavgift.

Elcertifikat

12 § [11 kap. 12 § har upphört att gälla genom lag (2008:1044) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 11 kap. 12 § följande lydelse.

12 § Kontrolluppgift skall lämnas om innehav av elcertifikat.
Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av Affärsverket svenska kraftnät.
I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om antalet innehavda elcertifikat vid årets utgång. Lag (2003:119).

13 § Kontrolluppgift skall lämnas om avyttring av elcertifikat.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av Affärsverket svenska kraftnät.

I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om antalet avyttrade elcertifikat och försäljningspriset. Lag (2003:119).

Utsläppsrätter, utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar

14 § [11 kap. 14 § har upphört att gälla genom lag (2008:1044) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.]

674 *Självdeklarationer och kontrolluppgifter*

T.o.m. den 31 december 2008 hade 11 kap. 14 § följande lydelse.

14 § Kontrolluppgift skall lämnas om innehav av utsläppsrätter, utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av Statens energimyndighet.

I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om antalet innehavda utsläppsrätter, utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar vid årets utgång. Lag (2006:644).

15 § Kontrolluppgift skall lämnas om avyttring av utsläppsrätter, utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av Statens energimyndighet.

I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om antalet avyttrade utsläppsrätter, utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar. Lag (2006:644).

Lag (2006:644) har trätt i kraft den 1 juli 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Ändringen av 11 kap. 15 § innebär att även utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar omfattas.

12 kap. Kontrolluppgiftsskyldighet m.m. vid utlands- transaktioner

Betalningar till och från utlandet

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om direkta och indirekta betalningar som överstiger 150 000 kronor eller utgör delbetalningar av en summa som överstiger 150 000 kronor, om betalningarna görs

1. till utlandet från en obegränsat skattskyldig,
2. från utlandet till en obegränsat skattskyldig, eller
3. inom landet mellan en obegränsat och en begränsat skattskyldig.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska och juridiska personer av den som har förmedlat betalningen.

I kontrolluppgiften om betalning till utlandet ska uppgift lämnas om

1. betalningens belopp i använd valuta,
2. betalningsdatum,
3. valutakod,
4. vilket land som betalningen gjorts till,
5. vad betalningen avser, och
6. betalningsmottagarens namn.

I kontrolluppgiften om betalning från utlandet ska uppgift lämnas om

1. betalningens belopp i använd valuta,
2. betalningsdatum,
3. valutakod, och
4. vilket land som betalningen kommer från. Lag (2008:1044).

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 12 kap. 1 § följande lydelse.

1 § Kontrolluppgift skall lämnas om direkta och indirekta betalningar som överstiger 150 000 kronor eller utgör delbetalningar av en summa som överstiger 150 000 kronor, om betalningarna görs

1. till utlandet från en obegränsat skattskyldig,
2. från utlandet till en obegränsat skattskyldig, eller
3. inom landet mellan en obegränsat och en begränsat skattskyldig.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska och juridiska personer av den som har förmedlat betalningen.

I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om

1. betalningens belopp,
2. vad betalningen avser,
3. vilket land som betalningen gjorts till eller kommer från, och
4. vid betalning till utlandet, betalningsmottagarens namn. Lag (2003:750).

Begränsat skattskyldiga

2 § Kontrolluppgifter enligt 6 kap., 7 kap. 5 §, 8 kap. 1, 2, 4–6 §§, 9 och 10 kap. samt 11 kap. 2, 2 a och 7 a–7 c §§ ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

Kontrolluppgift enligt 11 kap. 7 b § ska också avse omständigheter som medför eller kan medföra avskattning enligt 5 § första stycket 6, 6 a eller 7 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

I kontrolluppgiften ska, utöver de uppgifter som anges i 6–11 kap., uppgift lämnas om utländska skatteregistreringsnummer eller motsvarande för dem som kontrolluppgiften avser samt i kontrolluppgift enligt 6 kap. om mottagarens medborgarskap.

Uppgift om skatteregistreringsnummer behöver endast lämnas för

1. avtalsförbindelser som har upprättats den 1 januari 2004 eller senare, eller
2. vid avsaknad av avtalsförbindelser, transaktioner som har utförts den 1 januari 2004 eller senare. Lag (2008:1044).

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Vad som föreskrivs om kontrolluppgift enligt 7 kap. tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 12 kap. 2 § första och tredje stycket följande lydelse.

2 § Kontrolluppgifter enligt 6 kap., 8 kap. 1–6 §§, 9 och 10 kap. samt 11 kap. 2, 2 a och 7 a–7 c §§ ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

I kontrolluppgiften ska, utöver de uppgifter som anges i 6, 8 och 9–11 kap., uppgift lämnas om utländska skatteregistreringsnummer eller motsvarande för dem som kontrolluppgiften avser samt i kontrolluppgift enligt 6 kap. om mottagarens medborgarskap.

12 kap. 2 § även ändrad genom lag (2008:139) som har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 30 april 2008 hade 12 kap. 2 § första och andra stycket följande lydelse.

2 § Kontrolluppgifter enligt 6 kap., 8 kap. 1–6 §§, 9 och 10 kap. samt 11 kap. 2 och 2 a §§ skall även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

I kontrolluppgiften skall, utöver de uppgifter som anges i 6, 8 och 9–11 kap., uppgift lämnas om utländska skatteregistreringsnummer eller motsvarande för dem som kontrolluppgiften avser samt i kontrolluppgift enligt 6 kap. om mottagarens medborgarskap.

3 § Kontrolluppgifter enligt 7 kap. 1 § om ersättning som avses i 7 kap. 3 § 4 skall även lämnas för enskilda näringsidkare och juridiska personer som är begränsat skattskyldiga.

I kontrolluppgiften skall, utöver ersättningen enligt 7 kap. 3 § 4, uppgift lämnas om mottagarens utländska skatteregistreringsnummer eller motsvarande.

3 a § Artiklarna 2–15 i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar skall gälla som svensk lag. Lag (2003:1130).

Lag (2003:1130) har genom lag (2005:346) trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas vid 2006 års taxering.

Utländska försäkringar

4 § Den som har förmedlat en utländsk försäkring som avses i 11 kap. 8 a § ska lämna sådana uppgifter att försäkringsgivaren och försäkringstagaren kan identifieras. Lag (2008:1044).

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. 12 kap. 2 § även ändrad genom lag (2008:139) som har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 30 april 2008 hade 12 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Den som har förmedlat en utländsk försäkring som avses i 11 kap. 8 § skall lämna sådana uppgifter att försäkringsgivaren och försäkringstagaren kan identifieras.

13 kap. Förbindelse och åtagande att lämna kontrolluppgift

1 § Utländska företag som driver bankverksamhet, värdepappersrörelse, fondverksamhet, finansieringsverksamhet eller försäkringsverksamhet i Sverige utan att inrätta en filial eller motsvarande etablering här, ska innan verksamheten inleds ge in en skriftlig förbindelse till Finansinspektionen om att lämna kontrolluppgifter i enlighet med bestämmelserna i denna lag.

Skyldigheten att lämna en förbindelse enligt första stycket gäller inte ett utländskt företag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och som på grund av bestämmelser i den staten är förhindrat att lämna kontrolluppgifter. Skyldigheten gäller inte heller försäkringsgivare inom EES som bara meddelar pensionsförsäkring enligt 58 kap. inkomstskattelagen (1999:1229). Lag (2008:139).

Lag (2008:139) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 30 april 2008 hade 13 kap. 1 § följande lydelse.

1 § Utländska företag som driver bankverksamhet, värdepappersrörelse, fondverksamhet, finansieringsverksamhet eller försäkringsverksamhet i Sverige utan att inrätta en filial eller

motsvarande etablering här, skall innan verksamheten inleds ge in en skriftlig förbindelse till Finansinspektionen om att lämna kontrolluppgifter i enlighet med bestämmelserna i denna lag.

Skyldigheten att lämna en förbindelse enligt första stycket gäller inte ett utländskt företag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som på grund av bestämmelser i den staten är förhindrat att lämna kontrolluppgifter. Lag (2006:1495).

13 kap. 1 § även ändrad genom lag (2006:1495) som har trätt i kraft den 1 januari 2007. Ändringen av 13 kap. 1 § innebar att ett nytt andra stycke infördes.

2 § Försäkringsgivare som meddelar försäkring från fast driftställe utanför Sverige men i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska för varje pensionsförsäkringsavtal ge in ett skriftligt åtagande till Skatteverket om att lämna kontrolluppgifter om pensionsförsäkring enligt 6, 11 och 12 kap.

Första stycket gäller också utländska tjänstepensionsinstitut som ingår sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med en pensionsförsäkring.

Åtagandet ska innehålla identifikationsuppgifter för försäkringsgivaren, försäkringstagaren, den försäkrade och pensionsförsäkringsavtalet.

En kopia av försäkringsavtalet ska lämnas in tillsammans med åtagandet. Lag (2008:139).

Lag (2008:139) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

3 § Åtaganden enligt 2 § ska lämnas enligt fastställt formulär.

Ett åtagande får lämnas på medium för automatiserad behandling. Lag (2008:139).

Lag (2008:139) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

14 kap. Gemensamma bestämmelser om kontrolluppgifter

Tidpunkt och sätt för lämnande av kontrolluppgifter

1 § Kontrolluppgifter ska lämnas för varje kalenderår senast den 31 januari närmast följande kalenderår.

Kontrolluppgift enligt 11 kap. 7 a–c §§ ska dock lämnas inom 14 dagar räknat från den dag då sådan omständighet inträffat som utlöser kontrolluppgiftsskyldigheten. Lag (2008:139).

Lag (2008:139) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Ändringen av 14 kap. 1 § innebar att ett nytt andra stycke infördes.

2 § Kontrolluppgifter skall lämnas till Skatteverket. Lag (2003:674).

3–6 §§ [14 kap. 3–6 §§ har upphört att gälla genom lag (2003:674) som har trätt i kraft den 1 januari 2004.]

7 § Kontrolluppgifter skall lämnas enligt fastställda formulär.

En kontrolluppgift får lämnas på medium för automatiserad behandling.

Kontrolluppgifternas innehåll

8 § En kontrolluppgift skall, utöver vad som följer av bestämmelserna i 6–13 kap., innehålla

1. identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för,
2. uppgift om avdragen skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483) och innehållen utländsk källskatt, samt
3. uppgift huruvida den person som kontrolluppgiften lämnas för är företagsledare, närstående till en sådan person eller delägare, om uppgiften lämnas av ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag.

Sammandrag av kontrolluppgifter

9 § Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift skall även lämna ett sammandrag av kontrolluppgifterna, om dessa lämnas på blankett. Lag (2005:344).

Lag (2005:344) har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 14 kap. 9 § vid 2007 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 14 kap. 9 § följande lydelse.

9 § Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 6, 8 eller 9 kap. skall till dessa foga ett sammandrag av kontrolluppgifterna.

10 § Ett sammandrag av kontrolluppgifterna skall innehålla

1. identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige,
2. uppgift om antalet lämnade kontrolluppgifter,
3. uppgift om det sammanlagda beloppet av avdragen skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483) och innehållen utländsk källskatt, samt
4. uppgift om det sammanlagda beloppet av redovisade arbetsgivaravgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980).

11 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om undantag från skyldigheten att lämna sammandrag av kontrolluppgifterna och om innehållet i dem.

12 § Sammandrag av kontrolluppgifter får lämnas på medium för automatiserad behandling.

Värdering av tillgångar och skulder

13 § [14 kap. 13 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2008:1044) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.]

T.o.m. den 31 december 2008 hade 14 kap. 13 § följande lydelse.

13 § Om värdet av en tillgång eller en skuld ska anges i en kontrolluppgift, ska värderingen göras i enlighet med bestämmelserna i 9–18 §§ den upphävda lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt. Lag (2007:1409).

14 kap. 13 § även ändrad genom lag (2007:1409) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. T.o.m. den 31 december 2007 hade 14 kap. 13 § följande lydelse.

13 § Om värdet av en tillgång eller en skuld skall anges i en kontrolluppgift, skall värderingen göras i enlighet med bestämmelserna i 9–18 §§ lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt.

15 kap. Annan uppgiftsskyldighet

Uppgifter till den skattskyldige

1 § Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt någon bestämmelse i 6–11 kap. skall senast den 31 januari året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller översända ett meddelande med de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften till den som uppgiften avser.

2 § Onoterade företag som omfattas av 57 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) samt fåmanshandelsbolag skall till företagsledare och delägare samt närstående till dem lämna alla uppgifter som dessa behöver för att kunna beräkna sina intäkter från företaget eller handelsbolaget.

Bestämmelserna i första stycket skall på motsvarande sätt gälla för europeiska ekonomiska intressegrupperingar. Lag (2005:1135).

Lag (2005:1135) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 15 kap. 2 § första stycket följande lydelse.

2 § Sådana onoterade företag som omfattas av 43 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) samt fåmanshandelsbolag skall till företagsledare och delägare samt närstående till dem lämna alla uppgifter som dessa behöver för att kunna beräkna sina intäkter från företaget eller handelsbolaget.

3 § Om makar tillsammans deltar i enskild näringsverksamhet och den ena är företagsledande make medan den andra är medhjälpande make, skall den företagsledande maken till den medhjälpande maken lämna de uppgifter om verksamheten som behövs för beräkningen av överskottet eller underskottet i verksamheten.

Uppgifter till den kontrolluppgiftsskyldige

4 § Den som för egen eller någon annans räkning har företagit en rättshandling med någon som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 6–12 kap. ska skriftligen eller på liknande sätt till den kontrolluppgiftsskyldige lämna de uppgifter som behövs för att kontrolluppgiftsskyldigheten ska kunna fullgöras med anledning av rättshandlingen.

Vad som föreskrivs i första stycket gäller även om någon har utnyttjat sådan rabatt, bonus eller annan förmån som avses i 6 kap. 3 §, har mottagit sådan ersättning eller förmån som avses i 6 kap. 4 § eller har utnyttjat eller överlåtit sådan rättighet som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229). Lag (2008:825).

Lag (2008:825) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 15 kap. 4 § andra stycket följande lydelse.

Vad som föreskrivs i första stycket gäller även om någon har utnyttjat sådan rabatt, bonus eller annan förmån som avses i 6 kap. 3 § eller har mottagit sådan ersättning eller förmån som avses i 6 kap. 4 §.

5 § Uppgifterna till den kontrolluppgiftsskyldige skall lämnas snarast och senast den 15 januari året efter det år som uppgiften gäller om inte annat anges i andra stycket.

Den som har utnyttjat en sådan förmån som avses i 6 kap. 3 §, mottagit en sådan ersättning eller förmån som avses i 6 kap. 4 § eller utnyttjat eller överlåtit sådan rättighet som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna uppgifterna till den kontrolluppgiftsskyldige senast månaden efter det att förmånen utnyttjades, ersättningen mottogs eller rättigheten utnyttjades eller överläts, dock inte senare än den 15 januari påföljande år. Lag (2008:825).

Lag (2008:825) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 15 kap. 5 § andra stycket följande lydelse.

Den som har utnyttjat en sådan förmån som avses i 6 kap. 3 § eller mottagit en sådan ersättning eller förmån som avses i 6 kap. 4 § skall lämna uppgifterna till den kontrolluppgiftsskyldige senast månaden efter det att förmånen utnyttjades eller ersättningen mottogs, dock inte senare än den 15 januari påföljande år.

6 § Om den som är skyldig att enligt 4 och 5 §§ lämna uppgifter till den kontrolluppgiftsskyldige inte fullgör denna skyldighet, skall den kontrolluppgiftsskyldige snarast anmäla detta till Skatteverket. Lag (2003:674).

Uppgiftsskyldighet vid registrering av andelar i värdepappersfonder

7 § Fondbolag som skall föra eller låta föra ett register enligt 4 kap. 11 § lagen (2004:46) om investeringsfonder skall, då en förvaltare skall föras in i registret enligt 4 kap. 12 § den lagen, lämna förvaltaren uppgifter om den genomsnittliga anskaffningsutgiften för de andelar i en investeringsfond som tillhör en andelsägare och som har registrerats på förvaltaren i stället för andelsägaren.

Vid byte av en förvaltare eller om förvaltaren inte längre skall vara införd i registret, skall den förvaltare som andelarna i investeringsfonden flyttas från lämna den nya förvaltaren eller fondbolaget uppgifter om den genomsnittliga anskaffningsutgiften för de andelar som flyttas. Lag (2004:72).

Anmälningsskyldighet om nedsättning av utländsk skatt

8 § Om en skattskyldig har fått avräkning av utländsk skatt från sin inkomstskatt enligt bestämmelser i skatteavtal eller enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt och om den utländska skatten därefter sätts ned, ska han anmäla detta till Skatteverket.

Anmälan ska göras inom tre månader från det att den skattskyldige fick del av det beslut genom vilket den utländska skatten sattes ned. Anmälan ska göras

enligt ett fastställt formulär. Till anmälan ska beslutet om nedsättningen av den utländska skatten fogas i original eller i bestyrkt kopia. Lag (2007:1409).

Lag (2007:1409) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. T.o.m. den 31 december 2007 hade 15 kap. 8 § följande lydelse.

8 § Om en skattskyldig har fått avräkning av utländsk skatt från sin inkomstskatt eller förmögenhetsskatt enligt bestämmelser i skatteavtal eller enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt och om den utländska skatten därefter sätts ned, skall han anmäla detta till Skatteverket.

Anmälan skall göras inom tre månader från det att den skattskyldige fick del av det beslut genom vilket den utländska skatten sattes ned. Anmälan skall göras enligt ett fastställt formulär. Till anmälan skall beslutet om nedsättningen av den utländska skatten fogas i original eller i bestyrkt kopia. Lag (2003:674).

16 kap. Anstånd

Anstånd med att lämna självdeklaration

1 § Den som på grund av särskilda omständigheter är förhindrad att lämna självdeklaration inom föreskriven tid kan beviljas anstånd med att lämna deklarationen. Ansökan om anstånd görs hos Skatteverket.

Anstånd med att lämna deklarationen efter den 31 maj taxeringsåret får beviljas endast om det finns synnerliga skäl. Lag (2003:674).

2 § Den som i en näringsverksamhet hjälper deklarationsskyldiga med att upprätta självdeklarationer får ansöka hos Skatteverket om att deklarationsskyldiga beviljas anstånd med att lämna deklarationerna. Till ansökan skall det fogas en förteckning över de deklarationsskyldiga för vilka ansökan görs.

Om anstånd beviljas skall deklarationerna lämnas enligt en tidsplan som beslutas av Skatteverket.

Anstånd får inte beviljas längre än till och med den 15 juni under taxeringsåret. Lag (2003:674).

Anstånd med att lämna särskilda uppgifter

3 § Bestämmelserna i 1 och 2 §§ gäller även för sådana särskilda uppgifter som skall lämnas enligt 5 kap. 1–2 a §§. Lag (2006:1521).

Lag (2006:1521) har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Lagen skall dock också tillämpas vid 2007 års taxering om den skattskyldige vid denna taxering begär tillämpning av de nya bestämmelserna om uppskov i lagen (2006:1520) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) enligt punkt 2 i övergångsbestämmelserna till nämnda lag. T.o.m. den 31 januari 2007 hade 16 kap. 3 § följande lydelse.

3 § Bestämmelserna i 1 och 2 §§ gäller även för sådana särskilda uppgifter som skall lämnas enligt 5 kap. 1 och 2 §§. Lag (2005:344).

17 kap. Förelägganden

Föreläggande att lämna självdeklaration och andra uppgifter

1 § Skatteverket får förelägga den som inte har lämnat föreskriven självdeklaration eller kontrolluppgift eller som har lämnat ofullständig självdeklaration eller kontrolluppgift att lämna eller komplettera självdeklarationen eller kontrolluppgiften. Detsamma gäller lämnande av särskilda uppgifter eller andra uppgifter som är föreskrivna i denna lag.

Ett föreläggande får inte enbart avse komplettering av en kontrolluppgift med arbetsställesnummer enligt 6 kap. 6 § 6. Lag (2003:674).

2 § Skatteverket får förelägga den som inte är deklarationsskyldig enligt 2 kap. att lämna en självdeklaration. Lag (2003:674).

Föreläggande att lämna uppgift i vissa fall

3 § Skatteverket får förelägga en fysisk person och ett dödsbo i andra fall än som avses i 7 eller 8 kap. att lämna kontrolluppgift om

1. sådan ersättning för utfört arbete som har betalats till en namngiven näringsidkare, eller
2. ränta från och fordran på en namngiven låntagare. Lag (2003:674).

4 § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna en uppgift om en rättshandling mellan honom och någon annan eller att visa upp en handling eller lämna över en kopia av en handling som rör rättshandlingen.

Föreläggandet skall avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av

1. att deklara- eller annan uppgiftsskyldighet fullgjorts riktigt och fullständigt av andra än den som föreläggs, eller
2. att uppgiftsskyldighet enligt denna lag kan fullgöras av andra än den som föreläggs. Lag (2003:674).

5 § Om det finns särskilda skäl får även någon annan person som har företagit en rättshandling än som avses i 4 § föreläggas att lämna en sådan uppgift som avses i den paragrafen.

Tidpunkt och sätt för lämnande av uppgift

6 § Uppgift som skall lämnas efter föreläggande skall lämnas på det sätt och inom den tid som anges i föreläggandet.

Undantag

7 § En allmän förvaltningsdomstol får efter ansökan av den som enligt bestämmelserna i 3–5 §§ har förelagts att lämna uppgift, besluta att viss uppgift skall undantas

från föreläggandet. Bestämmelserna i 3 kap. 13–14 c §§ taxeringslagen (1990:324) skall då tillämpas.

Vite

8 § Om det finns anledning att anta att ett föreläggande inte följs, får det förenas med vite. Vite får dock inte föreläggas staten, ett landsting, en kommun eller en tjänsteman i tjänsten.

Fråga om utdömmande av vite prövas av den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande enligt 22 kap. 1 a–1 c §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Vid prövning av en ansökan om utdömmande av vite får även vitets lämplighet bedömas. Lag (2009:838).

9 § Om det finns anledning att anta att den uppgiftsskyldige eller, om den uppgiftsskyldige är en juridisk person, ställföreträdare för den uppgiftsskyldige har begått brott, får den uppgiftsskyldige inte föreläggas vid vite att lämna en uppgift om uppgiften kan användas i en utredning av en fråga som har samband med den gärning som brottsmisstanken avser.

18 kap. Undantag från uppgiftsskyldighet

1 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får föreskriva om undantag från skyldigheten att lämna en kontrolluppgift eller en förbindelse enligt en bestämmelse i 6–13 kap. om

1. undantaget inte kan antas komma att försvåra kontrollen av att deklara-tions-skyldigheten har fullgjorts riktigt och fullständigt,

2. uppgiften saknar betydelse för beskattningen enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,

3. uppgiften saknar betydelse för beräkningen av pensionsgrundande inkomst enligt 59 kap. socialförsäkringsbalken, och

4. undantaget inte påverkar Sveriges åtaganden inom det internationella utbytet av information. Lag (2010:1285).

Lag (2010:1285) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 december 2010 hade 18 kap. 1 § punkt 3 följande lydelse.

3. uppgiften saknar betydelse för beräkningen av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension, och

2 § Skatteverket får efter ansökan medge befrielse för viss tid från skyldigheten att lämna uppgift enligt 5 kap. 1 §. Sådant medgivande får återkallas. Lag (2003:674).

3 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva eller i enskilda fall medge att resultat- och balansräkningar som avses i 3 kap. 9 b § andra stycket får upprättas enligt andra regler än de som anges där om den upprättade

redovisningen kan förväntas innehålla tillförlitliga och för beskattningen tillräckliga uppgifter. Lag (2003:1090).

19 kap. Övriga bestämmelser

Behöriga företrädare

1 § Skyldigheten att lämna uppgifter enligt denna lag skall fullgöras

1. för en omyndig, av en förmyndare eller sådan god man som har förordnats enligt 11 kap. 1 § föräldrabalken beträffande rättshandling som omfattas av förmyndarens ansvar eller den gode mannens förordnande,

2. för en sådan person för vilken god man eller förvaltare har förordnats enligt 11 kap. 3, 4 eller 7 § föräldrabalken, av den gode mannen eller förvaltaren beträffande rättshandling som omfattas av förordnandet,

3. för en avliden person och hans dödsbo, av en sådan dödsbodeläggare, testamentsexekutor eller boutredningsman som skall förvalta den dödes tillgångar, samt

4. för en annan juridisk person än ett dödsbo, av en ställföreträdare.

Skyldighet att bevara underlag

2 § Den som är uppgiftsskyldig enligt bestämmelserna i denna lag är skyldig att i skäligen omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller på annat lämpligt sätt se till att han har underlag för att fullgöra uppgiftsskyldigheten och för kontroll av den.

Dokumentationsskyldighet avseende internprissättning

2 a § Den som är skattskyldig för inkomst av en näringsverksamhet skall, i fråga om transaktioner med ett företag som är begränsat skattskyldigt enligt bestämmelserna i inkomstskattelagen (1999:1229), upprätta skriftlig dokumentation avseende dessa transaktioner.

Första stycket gäller dock bara om det finns en sådan ekonomisk intressegemenskap som anges i 14 kap. 20 § inkomstskattelagen. Om den ekonomiska intressegemenskapen uteslutande kan hänföras till ett företags direkta eller indirekta kapitalinnehav i ett eller flera andra företag, behöver dokumentation upprättas bara om kapitalandelen i varje led uppgår till mer än 50 procent. Lag (2006:584).

2 b § Dokumentation enligt 2 a § första stycket skall innehålla

1. en beskrivning av företaget, organisationen och verksamheten,
2. uppgift om arten och omfattningen av transaktionerna,
3. en funktionsanalys,
4. en beskrivning av vald prissättningsmetod, och
5. en jämförbarhetsanalys.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall ingå i dokumentationen. Lag (2006:584).

Överklagande

3 § Beslut av Skatteverket enligt denna lag får inte överklagas. Lag (2003:674).

Förvaring och gallring

4 § Självdeklarationer och andra handlingar som enligt bestämmelserna i denna lag eller taxeringslagen (1990:324) har lämnats till ledning för taxering eller upprättats eller för granskning omhändertagits av en myndighet för taxeringskontroll, skall, om de inte återlämnas, förstöras sedan sex år eller, i fråga om handlingar som avser ett aktiebolag eller en ekonomisk förening, tio år har gått efter taxeringsårets utgång.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att handlingarna skall bevaras under längre tid än som anges i första stycket.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002, då lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter skall upphöra att gälla. Den nya lagen skall tillämpas första gången vid 2002 års taxering med följande undantag:

a) 2 kap. 1 § och 3–6 §§, 7 § 1–6, 8 §, 3 kap. 3 § samt 4 kap. 2 och 5 §§ tillämpas första gången vid 2003 års taxering, såvitt annat inte är föreskrivet i lagen (1999:265) om särskilt grundavdrag och deklarationsskyldighet för fysiska personer i vissa fall vid 2000–2003 års taxeringar,

b) 2 kap. 2 § tillämpas första gången vid 2003 års taxering, dock skall vid 2003 års taxering procentsatsen vara 29,3 vid tillämpning av 2 kap. 2 § 1,

c) 2 kap. 7 § 7 tillämpas första gången vid 2003 års taxering på beskattningsår som börjat den 1 januari 2002 eller senare,

d) 6 kap. 10 § tillämpas första gången vid 2003 års taxering såvitt avser hänvisningen till 61 kap. 19 a och 19 b §§ inkomstskattelagen (1999:1229),

e) andra bestämmelser om kontrolluppgiftsskyldighet än de i 10 kap. 1–6 §§ tillämpas första gången vid 2003 års taxering såvitt de innebär en utvidgning av denna skyldighet jämfört med motsvarande äldre bestämmelser,

f) 12 kap. 1 § tillämpas första gången vid 2004 års taxering såvitt gäller skyldighet att lämna kontrolluppgift för andra juridiska personer än dödsbon, och

g) 12 kap. 2 och 3 §§ tillämpas första gången vid 2006 års taxering såvitt gäller skyldighet att ange mottagarens utländska skatteregistreringsnummer eller motsvarande.

2. Bestämmelserna i 2 kap. 2, 4–9, 11–13 och 28 §§ samt 3 kap. 28 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter skall tillämpas vid 2002 och tidigare års taxeringar. Vid 2002 års taxering skall dock procentsatsen vara 27 vid tillämpningen av 2 kap. 4 § 1. I övrigt skall den lagen tillämpas vid 2001 och tidigare års taxeringar. Lag (2003:1130).

Lag (2003:1130) har trätt i kraft den 1 januari 2004. Ändringen av ikraftträdande och övergångsbestämmelserna innebär att tidsfaktorn i punkten 1 g) har utsträckts från 2005 till 2006 års taxering.

Förordning (2001:1244) om självdeklarationer och kontrolluppgifter

13 december 2001.

Regeringen föreskriver följande.

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 § Denna förordning gäller vid tillämpning av lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

2 § Termer och uttryck som används i denna förordning har samma betydelse och tillämpningsområde som i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

2 kap. Självdeklarationens innehåll

Gemensamma bestämmelser

1 § En självdeklaration skall innehålla följande identifikationsuppgifter

1. den skattskyldiges namn,
2. om sådant nummer finns, personnummer, samordningsnummer, organisationsnummer eller motsvarande registreringsnummer, samt
3. den skattskyldiges postadress.

En självdeklaration skall beträffande en utländsk juridisk person också innehålla uppgift om det land, där styrelsen hade sitt säte vid beskattningsårets utgång.

2 § Den som har varit begränsat skattskyldig under mindre än hela beskattningsåret, skall lämna uppgift om den tid han har varit obegränsat skattskyldig.

3 § Skatteverket får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter en självdeklaration skall innehålla för att verket skall kunna fatta riktiga taxerings- och beskattningsbeslut samt beslut om pensionsgrundande inkomst. Förordning (2003:1034).

Inkomstslaget näringsverksamhet

4 § Den som skall lämna uppgifter enligt 3 kap. 5 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall från bokföringen lämna följande uppgifter om varje näringsverksamhet:

1. intäkter och kostnader,
2. bokslutsdispositioner,
3. skatter och skattemässiga avsättningar,
4. tillgångar och skulder,
5. avsättningar och obeskattade reserver, samt

6. eget kapital.

5 § Uppgifter skall utöver vad som anges i 4 § lämnas om

1. arten och omfattningen av verksamheten,
2. hur värdesättningen på lager samt fordringar har skett,
3. hur det bokföringsmässiga resultatet har justerats för att stämma överens med bestämmelserna i inkomstskattelagen (1999:1229),
4. hur avdrag för värdeminskning har beräknats,
5. den skattskyldiges tillskott till eller uttag ur näringsverksamheten samt andra förmåner som den skattskyldige fått av verksamheten,
6. ändrade redovisningsprinciper, samt
7. värdet av under året anskaffade och avyttrade inventarier.

6 § Fysiska personer och dödsbon skall lämna uppgift om kapitalunderlaget för räntefördelning enligt 33 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229) vid utgången av närmast föregående beskattningsår samt motsvarande belopp vid beskattningsårets utgång.

7 § Företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag skall, i stället för att lämna sådana uppgifter som anges i 4 och 5 §§ till sin självdeklaration foga sin årsredovisning.

Ett svenskt skadeförsäkringsföretag skall lämna en bestyrkt kopia av protokoll eller annan handling, som visar hur resultaträkningen och balansräkningen för beskattningsåret slutligt har fastställts samt hur vinsten för samma år har disponerats.

8 § Ett utländskt försäkringsföretag som bedriver skadeförsäkringsverksamhet i Sverige, skall i stället för vad som anges i 4–7 §§ till sin självdeklaration foga sitt årsbokslut.

9 § [2 kap. 9 § har upphört att gälla vid utgången av december 2006 genom förordning (2006:1412) som tillämpas första gången vid **2008 års taxering**. Den upphävda paragrafen gäller fortfarande för privatbostadsföretag med beskattningsår som avslutats före utgången av 2007.]

T.o.m. den 31 december 2006 hade 2 kap. 9 § följande lydelse.

9 § Ett privatbostadsföretag som skall schablonbeskattas skall i fråga om fastigheten, i stället för vad som anges i 4 och 5 §§, i självdeklarationen lämna uppgift om de intäkter och kostnader som anges i 39 kap. 25 § inkomstskattelagen (1999:1229).

10 § Den som har intäkter i inkomstslaget näringsverksamhet och som för beskattningsåret enligt lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. i sin balansräkning redovisar pensionsutfästelse under rubriken Avsatt till pensioner eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag, skall i självdeklarationen redovisa vad som avser sådana pensionsutfästelser för vilkas tryggande avdragsrätt föreligger vid inkomsttaxeringen. Redovisningen skall avse förhållandena vid såväl beskattningsårets ingång som dess utgång.

Den som enligt 16 kap. 14 § eller 28 kap. 3 § inkomstskattelagen (1999:1229) har gjort avdrag för medel som avsatts till pensionsstiftelse eller personalstiftelse skall lämna uppgift om namn och organisationsnummer på stiftelsen.

11 § Den som gör avdrag enligt reglerna om skogskonto eller skogsskadekonto i 21 kap. 21 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall till självdeklarationen foga utredning samt besked från banken om insättningen. Uppgifterna skall lämnas enligt fastställt formulär.

Den skattskyldige skall i sin självdeklaration lämna uppgift om tillgodohavandet på skogskonto och skogsskadekonto vid beskattningsårets utgång.

12 § Den som gör avdrag enligt reglerna om upphovsmannakonto i 32 kap. 1 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall till självdeklarationen foga utredning samt besked från banken om insättningen. Uppgifterna skall lämnas enligt fastställt formulär.

Den skattskyldige skall i sin självdeklaration lämna uppgift om tillgodohavandet på upphovsmannakonto vid beskattningsårets utgång.

13 § Skatteverket får meddela föreskrifter om att de uppgifter som avses i 4 § 1–3 i särskilda fall får lämnas i sammansatta poster om verket ändå kan fatta riktiga taxerings- och beskattningsbeslut samt beslut om pensionsgrundande inkomst. Förordning (2003:1034).

3 kap. Deklarationsförfarandet

Formulär för självdeklaration

1 § Skatteverket skall fastställa formulär för självdeklarationer. Deklarationsblanketter skall tillhandahållas kostnadsfritt hos verket.

Skatteverket får se till att blanketter också tillhandahålls hos andra statliga eller kommunala organ eller på annat lämpligt sätt. Förordning (2003:1034).

2 § Skatteverket ska på den blankett för den allmänna självdeklarationen som sänds till den skattskyldige förtrycka följande uppgifter, grundade på innehållet i inkomna kontrolluppgifter och övriga av verket kända uppgifter:

1. sådana identifikationsuppgifter som anges i 2 kap. 1 §,
2. intäkter i inkomstslaget tjänst samt intäkter och kostnader i inkomstslaget kapital,
3. avdrag för avgift för pensionsförsäkring och för inbetalning på pensions-sparkonto,
4. uppgifter som behövs för beräkning av fastighetsskatt enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
- 5 uppgifter som behövs för beräkning av fastighetsavgift enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift, samt
6. uppgift om underlag för skattereduktion för förmån av hushållsarbete enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229). Förordning (2009:544).

Förordning om självdeklarationer och kontrolluppgifter 689

Förordning (2009:544) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. För förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige före den 1 juli 2009 gäller 3 kap. 2 § i sin äldre lydelse. T.o.m. den 31 december 2007 hade 3 kap. 2 § 6 följande lydelse

6. uppgift om underlag för skattereduktion för förmån av sådant hushållsarbete som avses i 4 § lagen (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete.

3 kap. 2 § även ändrad genom förordning (2007:1424) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid **2009 års taxering**. 3 kap. 2 § 2 och 6 i dess äldre lydelse gäller fortfarande vid 2007 och tidigare års taxeringar. T.o.m. den 31 december 2007 hade 3 kap. 2 § 2 och 6 följande lydelse

2. uppgifter som behövs för att bestämma om den skattskyldige skall sambeskattas eller inte,

6. skattepliktiga tillgångar och avdragsgilla skulder enligt lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt om beskattningsbar förmögenhet kan antas uppkomma.

Elektronisk självdeklaration

3 § Skatteverket får föreskriva eller i enskilda fall medge att självdeklaration får lämnas i form av ett elektroniskt dokument. Förordning (2003:1034).

Skogskonto, skogsskadekonto och upphovsmannakonto

4 § Skatteverket skall fastställa formulär för utredning och bankbesked enligt 2 kap. 11 och 12 §§. Blanketter för sådana utredningar och bankbesked skall tillhandahållas kostnadsfritt hos verket. Förordning (2003:1034).

4 kap. Särskilda uppgifter

1 § Skatteverket får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som redaren skall lämna enligt 5 kap. 3 § 4 lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Förordning (2003:1034).

2 § Skatteverket skall fastställa formulär för särskilda uppgifter. Blanketter för särskilda uppgifter skall tillhandahållas kostnadsfritt hos verket. Förordning (2003:1034).

5 kap. Kontrolluppgift om intäkt i inkomstlaget tjänst

1 § En kontrolluppgift enligt 6 kap. lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter om annan bostadsförmån här i landet än förmån av semesterbostad skall innehålla uppgift om huruvida bostaden är belägen på taxeringsenhet som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152) benämns småhusenhet.

2 § I en kontrolluppgift skall uppgift om det sammanlagda värdet av andra förmåner än bilförmån lämnas.

3 § I en kontrolluppgift skall i fråga om bilförmån uppgift lämnas om

1. bilmodell,
2. nedsättning av värdet av bilförmånen, exklusive drivmedel, på grund av att den skattskyldige utgett ersättning för förmånen,
3. värdet av bilförmånen, exklusive drivmedel, efter nedsättning enligt 2,
4. värdet av förmån av fritt eller delvis fritt drivmedel enligt 61 kap.10 § inkomstskattelagen (1999:1229), och
5. antalet kilometer tjänstekörning som ersättning för kostnader för drivmedel för resa i tjänsten med förmånsbil avser.

4 § Skatteverket får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas i en kontrolluppgift om

1. bilförmån som avser testbilar eller miljöbilar, och
2. kostförmån. Förordning (2003:1034).

5 § I en kontrolluppgift skall uppgift lämnas om bruttolönen och vad som dragits av i de fall där avdrag för löntagares eller hans efterlevandes pensionering gjorts vid löneutbetalningen.

6 § Om förmån av fri parkering har getts ut, skall det anges i kontrolluppgiften. Förordning (2004:284).

6 kap. Kontrolluppgift om intäkt i inkomstlaget näringsverksamhet

1 § Skatteverket får föreskriva vilka uppgifter enligt 7 kap. 3 § 3 lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter om utbetalt stöd eller efterskönt belopp som den uppgiftsskyldige skall lämna. Förordning (2003:1034).

7 kap. Kontrolluppgift om fordringsrätter och delägarätter

1 § I en kontrolluppgift enligt 8 kap. lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter om tomträttsavgäld skall uppgift lämnas om fastighetens beteckning.

2 § En kontrolluppgift enligt 10 kap. lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter om avyttring av andelar i en investeringsfond eller ett fondföretag skall innehålla uppgifter om fondens eller fondföretagets namn. Förordning (2004:76).

3 § Skatteverket får föreskriva att en kontrolluppgift enligt 8–10 kap. lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall innehålla uppgift om fordringsrättens eller delägarättens ISIN-nummer (International Security Identification Number) om sådant nummer finns. Förordning (2003:1034).

8 kap. Gemensamma bestämmelser om kontrolluppgifter

Identifikationsuppgifter

1 § Kontrolluppgifter skall innehålla följande identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och för den kontrolluppgiften avser:

1. namn,
2. om sådant nummer finns, personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer, samt
3. postadress.

Kontrolluppgifter enligt 8 kap. lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall, om personnummer eller samordningsnummer saknas för den kontrolluppgiften avser, i stället innehålla uppgift om födelsedatum och födelseort. Förordning (2005:653).

Förordning (2005:653) har trätt i kraft den 1 oktober 2005 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. T.o.m. den 30 september 2005 hade 8 kap. 1 § följande lydelse.

1 § Kontrolluppgifter skall innehålla följande identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den skattskyldige:

1. namn,
2. om sådant nummer finns, personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer, samt
3. postadress.

1 a § Kontrolluppgifter enligt 11 kap. 7 a–7 c §§ lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska i stället för vad som anges i 1 § innehålla följande identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige, den kontrolluppgiften avser, försäkringstagaren, den försäkrade och den mottagande försäkringsgivaren eller understödsföreningen eller det mottagande tjänstepensionsinstitutet:

1. namn,
2. om sådana nummer finns, personnummer, samordningsnummer, organisationsnummer, eller motsvarande registreringsnummer, och motsvarande utländska nummer, samt
3. postadress. Förordning (2008:217).

Förordning (2008:217) har trätt i kraft den 7 maj 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

Tidpunkt och sätt för lämnande av kontrolluppgifter

2 § Skatteverket får föreskriva att en kontrolluppgift skall lämnas till en annan myndighet än den som anges i 14 kap. 2–4 §§ lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Förordning (2003:1034).

Sammandrag av kontrolluppgifter

3 § Sammandrag av kontrolluppgifter skall innehålla följande identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige:

1. namn,
2. om sådant nummer finns, personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer, samt
3. postadress.

Blanketter och formulär

4 § Skatteverket skall fastställa formulär för kontrolluppgifter och sammandrag av kontrolluppgifter. Blanketter för kontrolluppgifter och sammandrag av kontrolluppgifter skall kostnadsfritt tillhandahållas hos verket.

Skatteverket får se till att blanketter också tillhandahålls hos andra statliga eller kommunala organ eller på annat lämpligt sätt. Förordning (2003:1034).

Åtagande att lämna kontrolluppgift

5 § Skatteverket ska fastställa formulär för åtagande att lämna kontrolluppgift om pensionsförsäkring eller sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med en pensionsförsäkring. Blanketter för åtaganden ska kostnadsfritt tillhandahållas hos verket. Förordning (2008:217).

Förordning (2008:217) har trätt i kraft den 7 maj 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

6 § Åtagande att lämna kontrolluppgift om pensionsförsäkring eller sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med en pensionsförsäkring ska innehålla följande identifikationsuppgifter för försäkringsgivaren eller tjänstepensionsinstitutet, försäkringstagaren och den försäkrade:

1. namn,
2. om sådana nummer finns, personnummer, samordningsnummer, organisationsnummer, eller motsvarande registreringsnummer, och motsvarande utländska nummer, samt
3. postadress.

Åtagandet ska också innehålla identifikationsuppgifter för avtalet om pensionsförsäkring eller tjänstepension såsom försäkringsnummer eller motsvarande. Förordning (2008:217).

Förordning (2008:217) har trätt i kraft den 7 maj 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

9 kap. Annan uppgiftsskyldighet

Uppgifter till den kontrolluppgiftsskyldige

1 § Den som har gjort en betalning till eller från utlandet för vilken en kontrolluppgift enligt 12 kap. 1 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska lämnas, ska till den som är skyldig att lämna kontrolluppgiften uppge

1. om sådant nummer finns, sitt personnummer, samordningsnummer, organisationsnummer eller motsvarande registreringsnummer,
2. betalningens belopp i använd valuta,
3. betalningsdatum,
4. valutakod, och
5. vilket land betalningen går till eller kommer från.

Den som har gjort en betalning till utlandet ska även uppge vad betalningen avser och betalningsmottagarens namn. Förordning (2008:1045).

Förordning (2008:1045) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 9 kap. 1 § följande lydelse.

1 § Den som har gjort en betalning till eller från utlandet för vilken en kontrolluppgift enligt 12 kap. 1 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall lämnas, skall till den som är skyldig att lämna kontrolluppgiften uppge

1. om sådant nummer finns, sitt personnummer, samordningsnummer, organisationsnummer eller motsvarande registreringsnummer,
2. vad betalningen avser,
3. vilket land betalningen går till eller kommer från, samt
4. namnet på betalningsmottagaren i utlandet. Förordning (2002:827).

2 § Den som för egen räkning öppnar ett inlåningskonto, anskaffar ett räntebärande värdepapper eller på annat sätt placerar pengar för förräntning skall ange sitt personnummer, organisationsnummer, samordningsnummer eller motsvarande registreringsnummer om mottagaren är skyldig att utan föreläggande lämna kontrolluppgift beträffande räntan. Detta gäller dock inte den som inte har tilldelats ett sådant nummer.

3 § Den som begär registrering hos en central värdepappersförvarare av följande slag av värdepapper skall samtidigt lämna uppgift om namn och hemvist på den för vilkens räkning utdelningen eller räntan skall lyftas:

1. ett värdepapper som avses berättiga till utdelning från utländsk juridisk person, eller
2. en obligation, ett förlagsbevis eller någon annan för den allmänna rörelsen avsedd förskrivning där ränta erläggs mot kupong eller kvitto och inte betalas ut av någon som driver valutahandel eller av värdepappersinstitut hos vilket utländskt fondpapper eller rättighet som anknyter till sådant fondpapper förvaras i depå eller kontoförs.

Om namnet eller hemvisten ändras, skall den som har lämnat uppgiften utan dröjsmål anmäla detta skriftligt till värdepappersförvararen.

En bank eller ett värdepappersinstitut som av en central värdepappersförvarare har medgetts rätt att registreras som förvaltare av aktier enligt lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument, är skyldig att lämna en sådan uppgift som rör ränta efter uppmaning från värdepappersförvararen. En sådan uppmaning får inte göras senare än fem år efter det att räntan har betalats ut.

4 § Den som gör en insättning på ett skogskonto, skogsskadekonto eller upphovsmannakonto skall lämna uppgift till banken om vilket beskattningsår insättningen avser.

10 kap. Förelägganden

Föreläggande att lämna självdeklaration och andra uppgifter

1 § Den som enligt 17 kap. lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter har förelagts att lämna självdeklaration, kontrolluppgift eller annan uppgift skall ges minst fem dagar att följa föreläggandet.

2 § Om Skatteverket avser att utfärda föreläggande enligt 17 kap. 1–5 §§ lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, skall en enhet inom Skatteverket som medverkar vid brottsutredningar på begäran ange om det i enhetens verksamhet finns uppgifter som innebär att ett föreläggande inte får förenas med vite. Förordning (2006:587).

11 kap. Undantag från uppgiftsskyldighet

Begränsat skattskyldiga

1 § Kontrolluppgift enligt 12 kap. 2 och 3 §§ lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall lämnas endast i den utsträckning och omfattning som Skatteverket föreskriver. Förordning (2003:1034).

Identifikationsuppgifter

2 § Skatteverket får föreskriva eller i enskilda fall medge att sådana identifikationsuppgifter som verket inte behöver för att fatta riktiga taxerings- och beskattningsbeslut samt beslut om pensionsgrundande inkomst får uteslutas ur den kontrolluppgift som lämnas till verket.

Uppgifterna får dock inte uteslutas ur ett sådant meddelande som enligt 15 kap. 1 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall lämnas till den som kontrolluppgiften avser. Förordning (2003:1034).

Sammandrag av kontrolluppgifter

3 § Sammandrag av kontrolluppgifter skall lämnas endast i den utsträckning och omfattning som Skatteverket föreskriver. Förordning (2003:1034).

12 kap. Övriga bestämmelser

Skyldighet att bevara underlag

1 § Ett sådant underlag som avses i 19 kap. 2 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall bevaras under sex år efter utgången av det kalenderår underlaget avser.

Förvaring och gallring

2 § En sådan handling som avses i 19 kap. 4 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall inte gallras om den avser aktiebolag eller ekonomisk förening som har taxerats i Göteborgs kommun eller kommun som ligger i Östergötlands, Gotlands eller Västernorrlands län.

Handlingar som i annat fall upprättats vid taxeringsrevision får bevaras under längre tid om det behövs med hänsyn till omständigheterna.

Beslut

3 § Beslut i ett ärende enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter får sättas upp i form av ett elektroniskt dokument.

Ytterligare föreskrifter

4 § Skatteverket skall meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställighet av lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter och denna förordning. Förordning (2003:1034).

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering med följande undantag:

a) bestämmelserna i 3 kap. 2 § tillämpas första gången vid 2003 års taxering,
b) andra bestämmelser om kontrolluppgiftsskyldighet än de i 7 kap. 2 och 3 §§ tillämpas första gången vid 2003 års taxering, såvitt de innebär en utvidgning av denna skyldighet jämfört med motsvarande äldre bestämmelser.

2. Vid utgången av år 2001 upphör följande förordningar att gälla:

a) förordningen (1990:1237) om självdeklaration och kontrolluppgifter,
b) kungörelsen (1955:671) om skyldighet i vissa fall att lämna kontrolluppgifter för inkomsttaxeringen, och
c) förordningen (1979:825) om upphovsmannakonto.

696 *Förordning om självdeklarationer och kontrolluppgifter*

3. Den upphävda förordningen om självdeklaration och kontrolluppgifter skall fortfarande tillämpas i de fall den upphävda lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter enligt punkten 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall tillämpas.

4. Den upphävda förordningen om upphovsmannakonto skall fortfarande tillämpas vid 2001 och tidigare års taxeringar.

5. I en kontrolluppgift i fråga om bilförmån skall i förekommande fall årsmodell uppges för en bil som tillverkats före den 1 januari 2002.

6. Riksskatteverket får medge att uppgifter enligt 3 kap. 5 § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter samt 2 kap. 3–5 §§ denna förordning lämnas med hjälp av automatiserad databehandling på annat sätt än i form av ett elektroniskt dokument till utgången av år 2003.

Förordning (1957:515) om fullgörande av deklarationsskyldighet för staten, landsting, kommun, m.m.

27 juni 1957

Kungl. Maj:t har funnit gott förordna som följer.

1 § *1 mom.* Där staten, landstingskommun, kommun eller annan dylik menighet enligt bestämmelserna i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter är skyldig avgiva deklaration till ledning för taxering skall – såvitt ej nedan annorlunda stadgas – skyldigheten fullgöras av förvaltningsmyndighet eller annan, som utövar vården och inseendet över den fastighet eller som handhaft den rörelse, varom fråga är. Åligger deklarationsskyldighet fond, som av statsmyndighet förvaltas, skall skyldigheten fullgöras av denna myndighet. Förordning (2001:1246).

2 § Det åligger den myndighet, som enligt 1 § har att fullgöra deklarationsskyldighet för staten eller för fond, som förvaltas av statsmyndighet, att beträffande taxering, som deklARATIONEN skall avse, tillse att det allmännas rätt iaktas vid taxeringen. Myndigheten får för det allmännas räkning hos förvaltningsrätten överklaga Skatteverkets beslut rörande taxering, för vilken deklARATIONEN skolat ligga till grund.

Härigenom sker ej inskränkning i den rätt och skyldighet att i förevarande avseenden bevaka det allmännas intresse, som enligt eljest gällande föreskrifter kan tillkomma annan myndighet än ovan angivits. Förordning (2009:874).

Denna kungörelse har trätt i kraft 1 januari 1958.

Lag (2005:1117) om deklarationsombud

8 december 2005.

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

*Prop. 2005/06:31, bet. 2005/06:SkU11, rskr. 2005/06:97.

Tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller för skattedeklaration som lämnas enligt 10 kap. 9, 11, 13 a eller 32 § skattebetalningslagen (1997:483) om deklARATIONEN lämnas i form av ett elektroniskt dokument enligt 10 kap. 26 § skattebetalningslagen.

Lagen tillämpas inte i fråga om sådana representanter, huvudmän och ombud som avses i 23 kap. 3, 3 a, 3 c och 4 §§ skattebetalningslagen.

Deklarationsombud

2 § Sådan skattedeklaration som avses i 1 § första stycket får skrivas under och lämnas genom en av den deklarationsskyldige utsedd fysisk person som Skatteverket efter ansökan har registrerat som ombud för den deklarationsskyldige (*deklarationsombud*).

Ett deklarationsombud får också begära anstånd med att lämna skattedeklaration samt besvara frågor och lämna kompletterande uppgifter till Skatteverket som rör en skattedeklaration som ombudet har lämnat till Skatteverket.

3 § Skattedeklaration som har skrivits under och lämnats av ett deklarationsombud skall anses underskriven och lämnad av den deklarationsskyldige.

Den deklarationsskyldiges ansvar att lämna fullständiga och korrekta uppgifter förändras inte på grund av den omständigheten att skattedeklarationen skrivits under och lämnats genom ett deklarationsombud.

Registrering och avregistrering

4 § Den som är underårig, är i konkurs eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken får inte vara deklarationsombud.

5 § Skatteverket skall registrera ett deklarationsombud om ombudet kan antas vara lämplig för uppdraget.

Vid bedömningen av ett deklarationsombuds lämplighet skall särskilt beaktas om ombudet

1. kan antas ha de kunskaper och erfarenheter som ett deklarationsombud behöver med hänsyn till redovisnings- och skattefrågornas art,
2. har dömts för brott i näringsverksamhet eller annan ekonomisk brottslighet,
3. tidigare har visat sig oskicklig eller annars olämplig att ha hand om redovisning av skatter eller avgifter till det allmänna, eller

4. saknar fast adress eller annars lever under sådana omständigheter att ombudet kan antas vara svår att nå eller ha svårt att fullgöra sitt uppdrag.

6 § Skatteverket skall avregistrera ett deklarationsombud

1. på begäran av ombudet eller den deklarationsskyldige,
2. om den deklarationsskyldige utsett ett nytt ombud för uppdraget eller om uppdraget annars upphört att gälla, eller
3. om det har visat sig att ombudet inte är lämplig för uppdraget.

Skatteverket och allmän förvaltningsdomstol får bestämma att ett beslut om avregistrering skall gälla omedelbart.

Föreläggande att medverka personligen

7 § Skatteverket får förelägga den som har skrivit under och lämnat skattedeklaration genom ett deklarationsombud att personligen eller genom behörig ställföreträdare enligt 19 kap. 1 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter bekräfta eller komplettera deklARATIONEN.

8 § Ett föreläggande enligt 7 § får förenas med vite, om det finns anledning att anta att det annars inte följs.

Första stycket gäller inte, om det finns anledning att anta att den deklarationsskyldige eller, om denne är en juridisk person, ställföreträdare för den deklarationsskyldige har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till skattetillägg och föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med gärningen.

Överklagande m.m.

9 § Beslut enligt denna lag får överklagas enligt bestämmelserna i 22 kap. 1 a–1 c och 6 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Ett överklagande skall ha kommit in till Skatteverket inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av beslutet.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

10 § Vid fråga om utdömande av vite enligt denna lag gäller bestämmelserna i 23 kap. 2 § andra och tredje styckena skattebetalningslagen (1997:483).

Ett beslut om vitesföreläggande får inte överklagas.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2006.

Socialavgiftslag (2000:980)

23 november 2000.

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2000/01:7 och 2000/01:8, bet. 2000/01:SkU4 och 2000/01:SfU5, rskr. 2000/01:32.

1 kap. Innehåll och definitioner

Innehåll

1 § I denna lag finns bestämmelser om avgifter för finansiering av systemen för social trygghet (socialavgifter).

Bestämmelser om avgifter för finansiering av ålderspensioneringen finns även i lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift och lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.

Bestämmelser om fördelning av socialavgifter finns i lagen (2000:981) om fördelning av socialavgifter. Bestämmelser om särskilda avdrag från socialavgifterna finns i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980). Lag (2007:284).

Lag (2007:284) har trätt i kraft den 1 juli 2007. T.o.m. den 30 juni 2007 hade 1 kap. 1 § tredje stycket följande lydelse.

Bestämmelser om fördelning av socialavgifter finns i lagen (2000:981) om fördelning av socialavgifter. Bestämmelser om särskilda avdrag från socialavgifterna finns i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt socialavgiftslagen (2000:980). Lag (2006:1354).

2 § Socialavgifter utgörs av arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. eller egenavgifter enligt 3 kap.

3 § Gemenskapsrätten inom Europeiska unionen (EU) eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller avtal om social trygghet som ingåtts med andra stater kan medföra begränsningar i skyldigheten att betala avgifter enligt denna lag.

Definitioner

4 § Termer och uttryck som används i denna lag omfattar också motsvarande utländska företeelser, om inte annat anges.

5 § I denna lag avses med

F-skattsedel: sådan skattsedel som innebär att innehavaren skall betala F-skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483),

näringsverksamhet: näringsverksamhet enligt inkomstskattelagen (1999:1229),

inkomst av tjänst: inkomst i inkomstslaget tjänst enligt inkomstskattelagen.

Vad som sägs i denna lag om handelsbolag och om delägare i dem gäller också i fråga om europeiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG) och delägare i dem.

Arbete i Sverige

6 § Med arbete i Sverige avses förvärvsarbete i verksamhet här i landet.

Om en fysisk person som bedriver näringsverksamhet har sådant fast driftställe i Sverige som avses i 2 kap. 29 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall verksamhet hänförlig dit anses bedriven här i landet.

Arbete på fartyg

7 § Arbete på fartyg anses som arbete i Sverige i samma utsträckning som enligt 6 kap. 3 § socialförsäkringsbalken. Lag (2010:1282).

Utsändning

8 § Arbete för en arbetsgivare som utförs i ett annat land än det där arbetsgivaren bedriver sin verksamhet anses som arbete i Sverige i samma utsträckning som enligt 6 kap. 4 § socialförsäkringsbalken. Lag (2010:1282).

Diplomater

9 § Arbete som utförs av en person som tillhör en utländsk stats beskickning eller karriärkonsulat anses som arbete i Sverige endast om det är förenligt med bestämmelserna om immunitet och privilegier i de konventioner som anges i 2 och 3 §§ lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall. Detta gäller även en sådan persons personliga tjänare.

Ett sådant arbete som medför att en person på grund av anknytning till en internationell organisation omfattas av bestämmelserna i 4 § lagen om immunitet och privilegier i vissa fall, anses som arbete i Sverige endast i den utsträckning det är förenligt med vad som följer av tillämplig stadga eller avtal som anges i bilagan till den lagen.

Arbete i utlandet

10 § Med arbete i utlandet avses annat förvärvsarbete än arbete i Sverige.

2 kap. Arbetsgivaravgifter

Avgiftsskyldigheten

1 § Den som utger avgiftspliktig ersättning ska betala arbetsgivaravgifter enligt bestämmelserna i detta kapitel.

Förmån som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska anses utgiven av den i vars tjänst rättigheten förvärvades.

Bestämmelser om avgiftspliktig ersättning finns i 10 och 11 §§. Lag (2008:824).

Lag (2008:824) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på ersättning som betalats ut efter den 31 december 2008. Ändringen av 2 kap. 1 § innebar att ett nytt andra stycke infördes och att det tidigare andra stycket blev ett nytt tredje stycke.

2 § Bestämmelsen i 1 § första stycket skall inte tillämpas om en avgiftspliktig ersättning utgörs av rabatt, bonus eller annan ersättning på grund av kundtrohet eller liknande. I fråga om sådana avgiftspliktiga ersättningar skall arbetsgivaravgifter i stället betalas av den som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för ersättningen.

3 § Bestämmelsen i 1 § första stycket ska inte tillämpas om en annan avgiftspliktig ersättning än sådan förmån som avses i 1 § andra stycket utges av en fysisk person som är bosatt utomlands eller en utländsk juridisk person och ersättningen har sin grund i en anställning i Sverige hos någon annan än den som utgett ersättningen. I sådant fall ska arbetsgivaravgifter i stället betalas av den hos vilken mottagaren är anställd i Sverige. Lag (2008:824).

Lag (2008:824) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på ersättning som betalats ut efter den 31 december 2008. T.o.m. den 31 december 2008 hade 2 kap. 3 § följande lydelse.

3 § Bestämmelsen i 1 § första stycket skall inte tillämpas om en avgiftspliktig ersättning utges av en fysisk person som är bosatt utomlands eller en utländsk juridisk person och ersättningen har sin grund i en anställning i Sverige hos någon annan än den som utgett ersättningen. I sådant fall skall arbetsgivaravgifter i stället betalas av den hos vilken mottagaren är anställd i Sverige.

Situationer när avgifter skall betalas

4 § Arbetsgivaravgifter skall, om inte annat följer av 5–9 §§, betalas på avgiftspliktig ersättning för

1. arbete i Sverige, och
2. arbete i utlandet till en person som när arbetet utförs omfattas av svensk socialförsäkring enligt gemenskapsrätten inom Europeiska unionen (EU) eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller enligt avtal med andra stater.

Undantag

Mottagaren av ersättningen har F-skattsedel

5 § Arbetsgivaravgifter skall inte betalas om den som tar emot ersättning för arbete har en F-skattsedel antingen när ersättningen bestäms eller när den betalas ut. En uppgift om innehav av en F-skattsedel får godtas om uppgiften lämnas i en anbudshandling, en faktura eller någon jämförlig handling som även innehåller utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress samt betalningsmottagarens personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer.

Uppgiften om innehav av en F-skattsedel får dock inte godtas om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften är oriktig.

Om betalningsmottagaren har en F-skattsedel med sådant villkor som avses i 4 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483), skall arbetsgivaravgifter inte betalas om F-skattsedeln återopas skriftligen.

Första och andra styckena gäller inte ersättning från semesterkassa.

Ersättning som utges av privatpersoner

6 § Arbetsgivaravgifter skall inte betalas av en fysisk person eller ett dödsbo, om det kan antas att den sammanlagda avgiftspliktiga ersättningen till mottagaren under året kommer att understiga 10 000 kronor och annat inte anges i 7 §.

7 § Bestämmelserna i 6 § gäller inte om den avgiftspliktiga ersättningen utgör

1. en utgift i en av utgivaren bedriven näringsverksamhet, eller
2. sådan ersättning till en förmyndare, god man eller förvaltare som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken.

Bestämmelserna i 6 § gäller inte heller om utgivaren och mottagaren har kommit överens om att arbetsgivaravgifter skall betalas på ersättningen. En sådan överenskommelse gäller dock inte om mottagaren har en F-skattsedel utan sådant villkor som avses i 4 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483).

Avtal om betalning av socialavgifter

8 § Arbetsgivaravgifter skall inte betalas av en fysisk person som är bosatt utomlands eller en utländsk juridisk person, om

1. utgivaren saknar sådant fast driftställe i Sverige som avses i 2 kap. 29 § inkomstskattelagen (1999:1229), och
2. utgivaren och mottagaren har kommit överens om att arbetsgivaravgifter inte skall betalas på ersättningen. Lag (2001:909).

Ersättningar från handelsbolag till delägare i bolaget

9 § Ett handelsbolag skall inte betala arbetsgivaravgifter på ersättning till delägare i handelsbolaget.

Avgiftspliktig ersättning

10 § Löner, arvoden, förmåner och andra ersättningar för arbete är avgiftspliktiga. Detsamma gäller annat som utges med anledning av ett avtal om arbete, dock inte pension.

Bestämmelser om värdering av förmåner finns i 9 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483).

11 § Med ersättning för arbete likställs i denna lag

1. kostnadsersättning, utom sådan som enligt 8 kap. 19 eller 20 § skattebetalningslagen (1997:483) skall undantas vid beräkning av skatteavdrag,
2. garantibelopp enligt lönegarantilagen (1992:497),

3. ersättning som utges till Försäkringskassan enligt 24 § första stycket lagen (1991:1047) om sjuklön, varvid ersättningen skall anses ha betalats ut till den person som sjuklönen avser,

4. forskarstipendium från Europeiska gemenskaperna (Marie Curie-stipendium), om stipendiet utges av en fysisk person bosatt i Sverige eller av en svensk juridisk person, och

5. ersättning från semesterkassa. Lag (2004:849).

Avgiftsfri ersättning

Skattefria ersättningar

12 § En ersättning är avgiftsfri om den

1. är skattefri enligt inkomstskattelagen (1999:1229), eller

2. undantas från skatteplikt enligt 6 § 2 eller 3 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, eller

3. undantas från skatteplikt enligt 8 § 5 eller 6 lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. Lag (2009:1064).

Lag (2009:1064) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på ersättningar som betalats ut efter den 31 december 2009. Ändringen av 2 kap. 12 § innebär att punkten 3 tillkom.

13 § [2 kap. 13 § och rubriken närmast före denna paragraf har upphört att gälla genom lag (2009:1086) som har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på ersättningar som betalats ut efter den 31 december 2009.]

T.o.m. den 31 december 2009 hade 2 kap. 13 § följande lydelse.

13 § En ersättning, för vilken särskild inkomstskatt skall betalas enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. eller som enligt den lagen undantas från skatteplikt, är avgiftsfri.

Ersättning understigande visst belopp

14 § En ersättning till en person är avgiftsfri om ersättningen till den personen under året understigit 1 000 kronor.

Vissa ersättningar vid sjukdom m.m.

15 § En ersättning till en person vid sjukdom eller ledighet för vård av barn eller med anledning av barns födelse är avgiftsfri, till den del ersättningen motsvarar föräldrapenning, sjukpenning eller rehabiliteringspenning som arbetsgivare får uppbära enligt 11 kap. 13 §, 27 kap. 56 eller 57 § eller 31 kap. 13 § socialförsäkringsbalken. Lag (2010:1282).

Lag (2010:1282) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om ersättningar enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande ersättningar enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.

Vissa ersättningar för vilka särskild löneskatt skall betalas

16 § Ersättningar från avtalsförsäkringar m.m., som enligt 1 § första stycket 1–5 lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster utgör underlag för nämnda skatt, är avgiftsfria.

Ersättning för vilken statlig ålderspensionsavgift skall betalas

17 § En ersättning, för vilken statlig ålderspensionsavgift skall betalas enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift, är avgiftsfri.

Ersättning från vinstandelsstiftelse

18 § En sådan ersättning från en vinstandelsstiftelse eller från någon annan juridisk person med motsvarande ändamål, som enligt 3 kap. 2 § andra stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring inte skall beaktas vid beräkningen av sjukpenninggrundande inkomst, är avgiftsfri. Lag (2010:1282).

Lag (2010:1282) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om ersättningar enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande ersättningar enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.

Ersättning till idrottsutövare

19 § En ersättning till en idrottsutövare från en sådan ideell förening som avses i 7 kap. 7–13 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet är avgiftsfri, om ersättningen från föreningen under året inte har uppgått till ett halvt prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken. Lag (2010:1282).

Lag (2010:1282) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om ersättningar enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande ersättningar enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.

Ersättning för skiljemannauppdrag

20 § En ersättning för skiljemannauppdrag är avgiftsfri om parterna i skiljeförfarandet är av utländsk nationalitet.

Ersättning som motsvarar utgifter i arbetet

21 § Om en ersättning till viss del motsvarar utgifter i arbetet är ersättningen till den delen avgiftsfri, om ifrågavarande utgifter under året kan beräknas uppgå till minst 10 procent av ersättningen från utgivaren under samma år.

Detta gäller inte ersättning som beskattas enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

Utgifterna får för bestämda yrkesgrupper beräknas enligt schablon grundad på de genomsnittliga utgifterna inom respektive grupp.

Ersättning till barn i vissa fall

22 § Ersättning för arbete till barn är avgiftsfri, om avdrag för utgiften för ersättningen inte får göras enligt 60 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Vissa förmåner och ersättningar från fåmansföretag och fåmanshandelsbolag

23 § Sådan utdelning och kapitalvinst som enligt 49 kap. 16 §, 50 kap. 7 § eller 57 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) skall tas upp i inkomstslaget tjänst är avgiftsfri.

Avgiftsunderlaget

Huvudregel

24 § Underlaget för beräkning av arbetsgivaravgifter (avgiftsunderlaget) är summan av de avgiftspliktiga ersättningar som den avgiftsskyldige har utgett under en kalendermånad.

I avgiftsunderlaget skall också ingå tidigare under året utgiven avgiftsfri ersättning som sammanräknad med en ersättning som utgetts under kalendermånaden blir avgiftspliktig.

Fåmansföretag och fåmanshandelsbolag

25 § När avgiftsunderlaget bestäms skall ersättning till företagsledare, make och barn anses ha utgetts till den som enligt bestämmelserna i 60 kap. 12–14 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) skall beskattas för ersättningen.

Avgifterna och avgiftsberäkningen

Huvudregel

26 § Arbetsgivaravgifterna är 22,19 procent av avgiftsunderlaget och utgörs av

1. sjukförsäkringsavgift	5,02 %
2. föräldraförsäkringsavgift	2,20 %
3. ålderspensionsavgift	10,21 %
4. efterlevandepensionsavgift	1,17 %
5. arbetsmarknadsavgift	2,91 %
6. arbetsskadeavgift	0,68 %

Lag (2010:1827).

Lag (2010:1827) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 2 kap. 26 § 1, 4 och 5 följande lydelse.

26 § Arbetsgivaravgifterna är 25,39 procent av avgiftsunderlaget och utgörs av

1. sjukförsäkringsavgift	5,95 %
4. efterlevandepensionsavgift	1,70 %
5. arbetsmarknadsavgift	4,65 %

2 kap. 26 § även ändrad genom lag (2009:1160) som har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas i sin nya lydelse på ersättning som har betalats ut efter den 31 december 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 2 kap. 26 § 1 och 5 följande lydelse.

26 § Arbetsgivaravgifterna är 23,93 procent av avgiftsunderlaget och utgörs av	
1. sjukförsäkringsavgift	6,71 %
5. arbetsmarknadsavgift	2,43 %

Avgifter för personer som har fyllt 65 år

27 § På ersättning till personer som vid årets ingång har fyllt 65 år skall bara ålderspensionsavgiften betalas.

Avgifter för personer som inte har fyllt 26 år

28 § På ersättning till personer som vid årets ingång inte har fyllt 26 år ska hela ålderspensionsavgiften men bara en fjärdedel av de övriga arbetsgivaravgifterna betalas. Procenttalen för avgifterna ska efter kvoteringen anges med två decimaler så att övriga decimaler faller bort. Lag (2008:1266).

Lag (2008:1266) har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den nya bestämmelsen tillämpas på ersättning som har betalats ut efter den 31 december 2008.

28 § På ersättning till personer som vid årets ingång har fyllt 18 men inte 25 år skall hela ålderspensionsavgiften men bara hälften av de övriga arbetsgivaravgifterna betalas. Procenttalet för avgifterna skall efter halveringen anges med två decimaler så att övriga decimaler faller bort. Lag (2007:284).

2 kap. 28 § även ändrad genom lag (2007:284) som har trätt i kraft den 1 juli 2007. Den nya bestämmelsen tillämpas på ersättning som har betalats ut efter den 30 juni 2007.

29 § [2 kap. 29 § har upphört att gälla genom lag (2006:1346) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 men tillämpas fortfarande på ersättning som betalats ut före ikraftträdandet. De upphävda bestämmelserna i 2 kap. 28 och 29 §§ tillämpas även på ersättning som betalas ut under 2007 om det inte är fråga om ersättning till arbetstagare som enligt 2 kap. 27 § bara skall betala ålderspensionsavgift.]

T.o.m. den 31 december 2006 hade 2 kap. 29 § följande lydelse.

29 § Om flera avgiftsskyldiga ingår tillsammans i en koncern, skall de vid bedömningen av avdragsrätten enligt 28 § anses som en avgiftsskyldig. Avdraget skall i sådant fall i första hand göras av moderföretaget. Till den del avdraget inte kan utnyttjas av moderföretaget, får det utnyttjas av dotterföretagen i den ordning moderföretaget bestämmer.

30 § [2 kap. 30 § har upphört att gälla genom lag (2006:1346) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 men tillämpas fortfarande på ersättning som betalats ut före ikraftträdandet. Den upphävda bestämmelsen i 2 kap. 30 § tillämpas även på ersättning som betalas ut under 2007 om det inte är fråga om ersättning till arbetstagare som enligt 2 kap. 27 § bara skall betala ålderspensionsavgift. Vid tillämpning av bestämmelsen skall dock procenttalet vara 2,5 i stället för 5.]

T.o.m. den 31 december 2006 hade 2 kap. 30 § följande lydelse.

30 § Vid beräkning av arbetsgivaravgifter som redovisas i en förenklad skattedeklaration enligt 10 kap. 13 a § skattebetalningslagen (1997:483), skall avdrag göras med 5 procent av avgiftsunderlaget. Hänsyn skall inte tas till avdrag enligt denna paragraf vid beräkning av avdrag enligt 28 och 29 §§.

3 kap. Egenavgifter

Avgiftsskyldigheten

1 § En fysisk person som har avgiftspliktig inkomst skall betala egenavgifter enligt bestämmelserna i detta kapitel.

Bestämmelser om avgiftspliktig inkomst finns i 3–8 §§.

Situationer när avgifter skall betalas

2 § Egenavgifter skall betalas på avgiftspliktig inkomst av

1. arbete i Sverige, och
2. arbete i utlandet om den avgiftsskyldige när arbetet utförs omfattas av svensk socialförsäkring enligt gemenskapsrätten inom Europeiska unionen (EU) eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller enligt avtal med andra stater.

Avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet

3 § Överskott av näringsverksamhet är avgiftspliktig, om den som har inkomsten har arbetat i verksamheten i inte oväsentlig omfattning.

Avgiftspliktig inkomst av tjänst

Inkomst av självständigt bedriven verksamhet

4 § Inkomst av tjänst från verksamhet som bedrivs självständigt men som inte räknas som näringsverksamhet är avgiftspliktig.

Ersättning som utges av privatpersoner

5 § En ersättning för arbete som utförts åt en fysisk person eller ett dödsbo är avgiftspliktig, om den skall tas upp i inkomstslaget tjänst och arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. 6 § inte skall betalas på ersättningen.

Inkomster som omfattas av avtal om betalning av socialavgifter

6 § En ersättning för arbete som utförts åt en fysisk person som är bosatt utomlands eller en utländsk juridisk person är avgiftspliktig, om den skall tas upp i inkomst-

slaget tjänst och arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. 8 § inte skall betalas på ersättningen.

Marie Curie-stipendier

7 § Forskarstipendium från Europeiska gemenskaperna (Marie Curie-stipendium) är avgiftspliktigt.

Detta gäller inte om stipendiet utges av en fysisk person bosatt i Sverige eller av en svensk juridisk person.

Inkomster för den som har F-skattsedel

8 § Löner, arvoden, förmåner och andra ersättningar för arbete är avgiftspliktiga, om den som gett ut ersättningen enligt bestämmelserna i 2 kap. 5 § inte skall betala arbetsgivaravgifter. Detsamma gäller annat som utges med anledning av ett avtal om arbete samt sådan ersättning som enligt 2 kap. 11 § 1, 2 eller 4 likställs med ersättning för arbete.

Avgiftsfri inkomst

Ersättningar under 1 000 kronor

9 § Sådana ersättningar för arbete från en utbetalare som sammanlagt under året understiger 1 000 kronor är avgiftsfria.

Detta gäller inte om ersättningen utgör inkomst av näringsverksamhet.

Sjukpenning och rehabiliteringspenning

10 § Sjukpenning och rehabiliteringspenning enligt socialförsäkringsbalken är avgiftsfri.

Detta gäller också arbetsskadesjukpenning enligt samma balk och motsvarande ersättning som utges enligt annan författning eller på grund av regeringens förordnande. Lag (2010:1282).

Lag (2010:1282) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om ersättningar enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande ersättningar enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.

Ersättning till näringsidkare utan F-skattsedel

11 § En ersättning för arbete som utgör inkomst i inkomstslaget näringsverksamhet är avgiftsfri, om den som utger ersättningen skall betala arbetsgivaravgifter på den enligt bestämmelserna i 2 kap.

Avgiftsunderlaget

12 § Underlaget för beräkning av egenavgifter (avgiftsunderlaget) är summan av de avgiftspliktiga nettoinkomsterna vid den avgiftsskyldiges taxering till inkomstskatt.

Ett underskott i en näringsverksamhet får inte minska ett överskott i en annan näringsverksamhet.

Avgiftsunderlag skall inte fastställas, om den avgiftsskyldige avlidit under året före taxeringsåret.

Avgifterna och avgiftsberäkningen

13 § Egenavgifterna är 19,74 procent av avgiftsunderlaget och utgörs av

1. sjukförsäkringsavgift	5,11 %
2. föräldraförsäkringsavgift	2,20 %
3. ålderspensionsavgift	10,21 %
4. efterlevandepensionsavgift	1,17 %
5. arbetsmarknadsavgift	0,37 %
6. arbetsskadeavgift	0,68 %

Lag (2010:1827).

Lag (2010:1827) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas på inkomst som uppbärs efter den 31 december 2010. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2010 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret. T.o.m. den 31 december 2010 hade 3 kap. 13 § 1,4 och 5 följande lydelse.

13 § Egenavgifterna är 22,94 procent av avgiftsunderlaget och utgörs av

1. sjukförsäkringsavgift	6,04 %
4. efterlevandepensionsavgift	1,70 %
5. arbetsmarknadsavgift	2,11 %

3 kap. 13 § även ändrad genom lag (2010:404) som har trätt i kraft den 1 juli 2010 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter den 30 juni 2010. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 30 juni 2010 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret. T.o.m. den 30 juni 2010 hade 3 kap. 13 § 1 följande lydelse.

13 § Egenavgifterna är 23,68 procent av avgiftsunderlaget och utgörs av

1. sjukförsäkringsavgift	6,78 %

3 kap. 13 § även ändrad genom lag (2009:1160) som har trätt i kraft den 1 januari 2010. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas på inkomst som uppbärs efter den 31 december 2009. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2009 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller

under denna tid och hela beskattningsåret. T.o.m. den 31 december 2009 hade 3 kap. 13 § 1 och 5 följande lydelse.

13 § Egenavgifterna är 22,22 procent av avgiftsunderlaget och utgörs av

1. sjukförsäkringsavgift 6,93 %

5. arbetsmarknadsavgift 0,50 %

Avgiftsunderlag mindre än 1 000 kronor

14 § Inga egenavgifter skall betalas om avgiftsunderlaget understiger 1 000 kronor.

Avgifter för personer som har fyllt 65 år

15 § Den som vid ingången av året före taxeringsåret har fyllt 65 år skall bara betala ålderspensionsavgiften.

Avgifter för personer som inte har fyllt 26 år

15 a § Den som vid ingången av året före taxeringsåret inte har fyllt 26 år ska betala hela ålderspensionsavgiften men bara en fjärdedel av de övriga egenavgifterna. Procenttalen för avgifterna ska efter kvoteringen anges med två decimaler så att övriga decimaler faller bort. Lag (2008:1266).

Lag (2008:1266) har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den nya bestämmelsen tillämpas på inkomst som upp bärs efter den 31 december 2008. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2008 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

15 a § Den som vid ingången av året före taxeringsåret har fyllt 18 men inte 25 år skall betala hela ålderspensionsavgiften men bara hälften av de övriga egenavgifterna. Procenttalet för avgifterna skall efter halveringen anges med två decimaler så att övriga decimaler faller bort. Lag (2007:284).

3 kap. 15 a § även ändrad genom lag (2007:284) som har trätt i kraft den 1 juli 2007. Den nya bestämmelsen tillämpas på inkomst som upp bärs efter den 30 juni 2007. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet skall, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 30 juni 2007 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

Avgifter för personer som har pension

16 § Den som har haft hel allmän ålderspension enligt socialförsäkringsbalken hela året före taxeringsåret ska bara betala ålderspensionsavgiften. Detsamma gäller den som har haft hel sjukersättning eller hel aktivitetsersättning enligt samma balk någon del av året före taxeringsåret. Lag (2010:1282).

Lag (2010:1282) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om ersättningar enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande ersättningar enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.

Sjukförsäkringsavgift vid karenstid för sjukpenning

17 § Den för vilken sjukpenningförsäkring enligt 27 kap. 29–31 §§ socialförsäkringsbalken gäller med karenstid ska betala sjukförsäkringsavgift efter en procent-sats som beräknas med hänsyn till hur karenstiden bedöms påverka försäkringens utgifter. Lag (2010:1282).

Lag (2010:1282) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om ersättningar enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande ersättningar enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.

Avdrag vid avgiftsberäkningen

18 § Vid beräkning av egenavgifter ska, efter begäran i självdeklarationen, avdrag göras med 5 procent av avgiftsunderlaget, dock högst med 10 000 kronor per år.

Första stycket gäller bara

1. till den del avgiftsunderlaget utgörs av avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet,

2. om den del av avgiftsunderlaget som utgörs av avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet överstiger 40 000 kronor,

3. om den avgiftsskyldige vid ingången av året före taxeringsåret har fyllt 26 men inte 65 år och inte bara ska betala ålderspensionsavgiften enligt 16 §, och

4. om avdraget uppfyller villkoren för att utgöra stöd av mindre betydelse enligt

– kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse,

– kommissionens förordning (EG) nr 875/2007 av den 24 juli 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom fiskerisektorn och om ändring av förordning nr 1860/2004, eller

– kommissionens förordning (EG) nr 1535/2007 av den 20 december 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter. Lag (2010:436).

3 kap. 18 § infördes genom lag (2010:436) som har trätt i kraft den 1 juli 2010 och tillämpas på inkomster som uppstår efter den 31 december 2009. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter den 1 januari 2010 ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2009 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

19 § Vid bedömningen av om avdraget enligt 18 § andra stycket 4 utgör stöd av mindre betydelse ska de villkor tillämpas som avser

1. stöd till företag inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter, om den avgiftsskyldige bedriver verksamhet både inom denna sektor och någon annan sektor, och

2. stöd till företag inom fiskerisektorn, om den avgiftsskyldige bedriver verksamhet både inom denna sektor och någon annan sektor än sektorn för produktion av jordbruksprodukter.

Första stycket gäller dock inte om den avgiftsskyldige visar att den verksamhet som bedrivs så gott som uteslutande hänför sig till annan verksamhet än verksamhet inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter eller inom fiskerisektorn. Lag (2010:436).

3 kap. 19 § infördes genom lag (2010:436) som har trätt i kraft den 1 juli 2010 och tillämpas på inkomster som upp bärs efter den 31 december 2009. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter den 1 januari 2010 ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2009 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

20 § Om den avgiftsskyldige är delägare i ett handelsbolag, får det sammanlagda avdraget från de egenavgifter som är hänförliga till inkomsten från handelsbolaget för samtliga delägare i bolaget tillsammans inte överstiga 20 000 kronor. Avdraget ska fördelas mellan de avgiftsskyldiga i proportion till hur den skattepliktiga inkomsten från handelsbolaget fördelas mellan dem.

Första stycket gäller även om avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet i andra fall fördelas mellan två eller flera avgiftsskyldiga. Lag (2010:436).

3 kap. 20 § infördes genom lag (2010:436) som har trätt i kraft den 1 juli 2010 och tillämpas på inkomster som upp bärs efter den 31 december 2009. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter den 1 januari 2010 ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2009 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

4 kap. Förfarandet

Betalning av socialavgifter

1 § Föreskrifter om bestämmande, debitering, redovisning och betalning av avgifter enligt denna lag finns i skattebetalningslagen (1997:483).

Skattebrott m.m.

2 § I fråga om avgift som avses i denna lag gäller vad som föreskrivs om skatt i skattebrottslagen (1971:69) och lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter. Lag (2003:551).

Verkställighetsföreskrifter

3 § Närmare föreskrifter för tillämpningen av 2 kap. 21 § tredje stycket och 3 kap. 17 § meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

1. Denna lag har trätt i kraft den 1 januari 2001.

2. Genom lagen upphävs lagen (1981:691) om socialavgifter.

3. Äldre bestämmelser om arbetsgivaravgifter gäller fortfarande i fråga om ersättning som betalas ut före ikraftträdandet.

4. Äldre bestämmelser om egenavgifter gäller fortfarande i fråga om inkomster som upp bärs före ikraftträdandet. Om beskattningsåret omfattar tid såväl före som efter utgången av år 2000 skall, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter utgången av år 2000 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

5. Bestämmelsen i 2 kap. 27 § gäller inte för den som är född år 1937 eller tidigare. På ersättning till en sådan person skall inga avgifter betalas om denna vid årets ingång har fyllt 65 år.

6. Bestämmelsen i 3 kap. 15 § gäller inte för den som är född år 1937 eller tidigare. På inkomster som en sådan person har skall inga avgifter betalas, om personen har fyllt 65 år vid ingången av året före taxeringsåret.

7. Arbetsgivaravgifter skall inte betalas på ersättning för arbetskada som har inträffat före utgången av juni 1993 om ersättningen avser tid därefter eller på ersättning för arbetskada som inträffat före utgången av år 1992 om skadan anmälts till allmän försäkringskassa eller Försäkringskassan efter utgången av juni 1993, allt under förutsättning att ersättningen utgår på grund av ansvarighetsförsäkring vilken meddelats enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer. Detta gäller emellertid endast ersättning som inte avser de första 180 dagarna efter skadetillfället och som för en och samma arbetstagare beräknas på lönedelar som inte överstiger sju och en halv gånger prisbasbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Lag (2004:849).

8. En förbindelse som avses i 2 kap. 11 eller 12 § eller 15 kap. 18 § lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension i dess lydelse före den 1 januari 2001 skall alljämt gälla, om arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. 4 § denna lag inte skall betalas på den ersättning som omfattas av förbindelsen.

9. Bestämmelsen i 2 kap. 30 § skall tillämpas i fråga om avgifter på ersättningar som betalas ut efter utgången av år 2001.

Lag (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)*

13 december 2001.

Enligt riksdagens beslut** föreskrivs följande.

* Rubriken har ändrats genom lag (2007:286).

** Prop. 2001/02:45, bet. 2001/02:SkU12, rskr. 2001/02:122.

Tillämpningsområde

1 § I denna lag finns bestämmelser om stöd till näringslivet och viss ideell verksamhet i det stödområde som anges i bilagan till lagen i form av särskilda avdrag vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980). Lag (2007:286).

Lag (2007:286) har trätt i kraft den 1 juli 2007 och tillämpas på ersättning som betalas ut respektive inkomst som uppbärs efter den 30 juni 2007. T.o.m. den 30 juni 2007 hade 1 § följande lydelse.

1 § I denna lag finns bestämmelser om stöd till näringslivet och viss ideell verksamhet i det stödområde som anges i bilagan till lagen i form av särskilda avdrag vid avgiftsberäkningen enligt socialavgiftslagen (2000:980). Lag (2006:1348).

2 § Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna skall ett särskilt avdrag göras, om den avgiftsskyldige har utgett avgiftspliktig ersättning för arbete utfört i näringsverksamhet vid ett fast driftställe i stödområdet eller för arbete i annan verksamhet som bedrivs av en ideell förening eller en stiftelse, vid en sådan plats i stödområdet som motsvarar ett fast driftställe. Med avgiftspliktig ersättning skall vid tillämpning av denna lag inte avses sådan ersättning på vilken endast ålderspensionsavgift skall betalas enligt 2 kap. 27 § socialavgiftslagen (2000:980).

Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och egenavgifterna skall ett särskilt avdrag göras, om avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet från ett fast driftställe i stödområdet ingår i avgiftsunderlaget. Detta gäller dock inte den som enligt 3 kap. 15 och 16 §§ socialavgiftslagen endast skall betala ålderspensionsavgift. Lag (2007:286).

Lag (2007:286) har trätt i kraft den 1 juli 2007 och tillämpas på ersättning som betalas ut respektive inkomst som uppbärs efter den 30 juni 2007. T.o.m. den 30 juni 2007 hade 2 § följande lydelse.

2 § Vid beräkning av arbetsgivaravgifterna skall ett särskilt avdrag göras, om den avgiftsskyldige har utgett avgiftspliktig ersättning för arbete utfört i näringsverksamhet vid ett fast driftställe i stödområdet eller för arbete i annan verksamhet som bedrivs av en ideell förening eller en stiftelse,

716 Särskilda avdrag enligt socialavgiftslagen

vid en sådan plats i stödområdet som motsvarar ett fast driftställe. Med avgiftspliktig ersättning skall vid tillämpning av denna lag inte avses sådan ersättning på vilken endast ålderspensionsavgift skall betalas enligt 2 kap. 27 § socialavgiftslagen (2000:980).

Vid beräkning av egenavgifterna skall ett särskilt avdrag göras, om avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet från ett fast driftställe i stödområdet ingår i avgiftsunderlaget. Detta gäller dock inte den som enligt 3 kap. 15 och 16 §§ socialavgiftslagen endast skall betala ålderspensionsavgift. Lag (2006:1348).

2 § även ändrad genom lag (2006:1348) som har trätt i kraft den 1 januari 2007. I fråga om ersättning som betalas ut respektive inkomst som uppbärs före den 1 januari 2007 tillämpas bestämmelsen i 2 § i sin äldre lydelse. T.o.m. den 31 december 2006 hade 2 § följande lydelse.

2 § Vid beräkning av arbetsgivaravgifterna skall ett utvidgat särskilt avdrag göras, om den avgiftsskyldige har utgett avgiftspliktig ersättning för arbete utfört i näringsverksamhet vid ett fast driftställe i stödområdet eller för arbete i annan verksamhet som bedrivs av en ideell förening eller en stiftelse, vid en sådan plats i stödområdet som motsvarar ett fast driftställe.

Vid beräkning av egenavgifterna skall ett utvidgat särskilt avdrag göras, om avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet från ett fast driftställe i stödområdet ingår i avgiftsunderlaget.

3 § Bestämmelserna i 2 § första stycket skall inte tillämpas om den avgiftsskyldige är

1. en kommun eller ett landsting,
2. en statlig myndighet,
3. ett statligt affärsdrivande verk, eller
4. ett registrerat trossamfund.

4 § Bestämmelserna i 2 § skall inte tillämpas på verksamhet som avser

1. fiskeriverksamhet, vattenbruksverksamhet eller sådan jordbruksverksamhet som avser produkter som anges i bilaga 1 till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, eller
2. transportverksamhet. Lag (2002:1007).

Avdragets storlek

5 § Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna ska från summan av dessa avgifter avdrag göras med 10 procent av avgiftsunderlaget. För den del av underlaget som arbetsgivaravgifterna beräknas på enligt 2 kap. 28 § socialavgiftslagen (2000:980) får avdraget inte medföra att dessa avgifter understiger ålderspensionsavgiften enligt 2 kap. 26 § samma lag. Sammanlagt får avdrag göras med högst 7 100 kronor. Avdraget ska i första hand göras från den allmänna löneavgiften.

I avgiftsunderlaget för beräkning av avdraget enligt första stycket ska endast ingå sådan avgiftspliktig ersättning som avses i 2 § första stycket.

Om flera avgiftsskyldiga ingår tillsammans i en koncern, ska de vid bedömningen av avdragsrätten enligt första stycket anses som en avgiftsskyldig. Avdraget ska i sådant fall i första hand göras av moderföretaget. Till den del avdraget inte kan utnyttjas av moderföretaget, får det utnyttjas av dotterföretagen i den ordning moderföretaget bestämmer. Lag (2008:1268).

Lag (2008:1268) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången på ersättning som betalats ut efter den 31 december 2008. T.o.m. den 31 december 2008 hade 5 § följande lydelse.

5 § Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna skall från summan av dessa avgifter avdrag göras med 10 procent av avgiftsunderlaget, dock högst med 7 100 kronor. Avdraget skall i första hand göras från den allmänna löneavgiften.

I avgiftsunderlaget för beräkning av avdraget enligt första stycket skall endast ingå sådan avgiftspliktig ersättning som avses i 2 § första stycket.

Om flera avgiftsskyldiga ingår tillsammans i en koncern, skall de vid bedömningen av avdragsrätten enligt första stycket anses som en avgiftsskyldig. Avdraget skall i sådant fall i första hand göras av moderföretaget. Till den del avdraget inte kan utnyttjas av moderföretaget, får det utnyttjas av dotterföretagen i den ordning moderföretaget bestämmer. Lag (2007:286).

5 § även ändrad genom lag (2007:286) som har trätt i kraft den 1 juli 2007 och tillämpas första gången på ersättning som betalats ut respektive inkomst som uppburits under år 2008. T.o.m. den 30 juni 2007 hade 5 § första stycket följande lydelse.

5 § Vid beräkning av arbetsgivaravgifterna skall avdrag göras med 10 procent av avgiftsunderlaget, dock högst med 7 100 kronor.

6 § Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och egenavgifterna skall från summan av dessa avgifter avdrag göras med 10 procent av avgiftsunderlaget, dock högst med 18 000 kronor per år. Avdraget skall i första hand göras från den allmänna löneavgiften. När avdraget görs från egenavgifterna får det inte medföra att egenavgifterna understiger ålderspensionsavgiften enligt 3 kap. 13 § socialavgiftslagen (2000:980).

I avgiftsunderlaget för beräkning av avdraget enligt första stycket skall endast ingå avgiftspliktig inkomst från ett fast driftställe i stödområdet.

Om den avgiftsskyldige är delägare i ett handelsbolag, får det sammanlagda avdraget från de allmänna löneavgifter och de egenavgifter som är hänförliga till inkomsten från handelsbolaget för samtliga delägare i bolaget inte överstiga 85 200 kronor per år. Avdraget skall fördelas mellan delägarna i proportion till hur den skattepliktiga inkomsten från handelsbolaget fördelas mellan dem. Lag (2007:286).

Lag (2007:286) har trätt i kraft den 1 juli 2007 och tillämpas första gången på ersättning som betalas ut respektive inkomst som upp bärs under år 2008. T.o.m. den 30 juni 2007 hade 6 § följande lydelse.

6 § Vid beräkning av egenavgifterna skall avdrag göras med 10 procent av avgiftsunderlaget, dock högst med 18 000 kronor.

I avgiftsunderlaget för beräkning av avdraget enligt första stycket skall endast ingå avgiftspliktig inkomst från ett fast driftställe i stödområdet.

Om den avgiftsskyldige är delägare i ett handelsbolag, får det sammanlagda avdraget från de egenavgifter som är hänförliga till inkomsten från handelsbolaget för samtliga delägare i bolaget inte överstiga 85 200 kronor per år. Avdraget skall fördelas mellan delägarna i proportion till hur den skattepliktiga inkomsten från handelsbolaget fördelas mellan dem. Lag (2006:1348).

718 Särskilda avdrag enligt socialavgiftslagen

Lag (2006:1348) har trätt i kraft den 1 januari 2007. Tillämpliga övergångsbestämmelser finns intagna vid 5 §. T.o.m. den 31 december 2006 hade 6 § följande lydelse.

6 § Vid beräkning av egenavgifterna skall avdrag, utöver vad som följer av 3 kap. 18 § socialavgiftslagen (2000:980), göras med 10 procent av avgiftsunderlaget, dock högst med 18 000 kronor.

I avgiftsunderlaget för beräkning av avdraget enligt första stycket skall endast ingå avgiftspliktig inkomst från ett fast driftställe i stödområdet.

Bestämmelserna i 3 kap. 18 § andra stycket och 19 § socialavgiftslagen skall också tillämpas vid avdragsberäkning enligt första stycket. Avdraget får i sådant fall inte överstiga 85 200 kronor per år.

6 a § Om den avgiftsskyldige under året har gjort avdrag från avgifter enligt både 5 och 6 §§, får avdragen sammanlagt inte överstiga 85 200 kronor per år.

Om den avgiftsskyldige är delägare i ett handelsbolag och bolaget under året har gjort avdrag från avgifter enligt 5 §, får det sammanlagda avdraget från de avgifter enligt 6 § som är hänförliga till inkomsten från samtliga delägare i bolaget tillsammans med avdraget från avgifterna enligt 5 § inte överstiga 85 200 kronor per år. Lag (2007:286).

Lag (2007:286) har trätt i kraft den 1 juli 2007 och tillämpas första gången på ersättning som betalas ut respektive inkomst som uppbärs under år 2008. T.o.m. den 30 juni 2007 hade 6 a § följande lydelse.

6 a § Om den avgiftsskyldige under året har gjort avdrag både från arbetsgivaravgifter enligt 5 § och från egenavgifter enligt 6 §, får avdragen sammanlagt inte överstiga 85 200 kronor per år.

Om den avgiftsskyldige är delägare i ett handelsbolag och bolaget under året har gjort avdrag från arbetsgivaravgifter, får det sammanlagda avdraget från de egenavgifter som är hänförliga till inkomsten från samtliga delägare i bolaget tillsammans med avdraget från arbetsgivaravgifterna inte överstiga 85 200 kronor per år. Lag (2006:1348).

Lag (2006:1348) har trätt i kraft den 1 januari 2007. Tillämpliga övergångsbestämmelser finns intagna vid 5 §.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
 2. Bestämmelserna i 5 § tillämpas i fråga om arbetsgivaravgifter på ersättningar som betalas ut efter utgången av år 2001.
 3. Bestämmelserna i 6 § tillämpas första gången vid 2003 års taxering.

Bilaga

Stödområde

Norrbottnens län: Arvidsjaur, Arjeplogs, Gällivare, Haparanda, Jokkmokks, Kalix, Kiruna, Pajala, Älvsbyns, Överkalix och Övertorneå kommuner samt Edefors och Gunnarsbyns församlingar i Bodens kommun och f.d. Markbygdens kyrkobokföringsdistrikt i Piteå kommun.

Västerbottens län: Bjurholms, Dorotea, Lycksele, Malå, Norsjö, Sorsele, Storumans, Vilhelmina, Vindelns och Åsele kommuner samt Fällfors, Jörns och Kalvträsk församlingar i Skellefteå kommun.

Jämtlands län: Bergs, Bräcke, Härjedalens, Krokoms, Ragunda, Strömsunds, Åre och Östersunds kommuner.

Västernorrlands län: Sollefteå och Ånge kommuner, Holms och Lidens församlingar i Sundsvalls kommun samt Anundsjö, Björna, Skorpeds och Trehörningsjö församlingar i Örnsköldsviks kommun.

Gävleborgs län: Ljusdals kommun.

Dalarnas län: Malung-Sälens, Orsa, Vansbro och Älvdalens kommuner samt Venjans och Våmhus församlingar i Mora kommun.

Värmlands län: Torsby kommun.

Med församlingar avses de territoriella församlingar som fanns den 31 december 1999. Förordning (2007:1379).

Lag (1994:1744) om allmän pensionsavgift

20 december 1994

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1994/95:41, Sfu 6, rskr. 81.

1 § Allmän pensionsavgift skall betalas enligt denna lag. Lag (1997:937).

2 § Den som uppbär sådan inkomst som avses i 3 § skall på avgiftsunderlaget för varje år betala allmän pensionsavgift med 7 procent. Lag (1999:965).

3 § Avgiften beräknas dels på sådan inkomst av anställning som avses i 59 kap. socialförsäkringsbalken, dels på sådan inkomst av annat förvärvsarbete som avses i 59 kap. samma balk om den enskilde är skattskyldig för inkomsten enligt inkomstskattelagen (1999:1229). Inkomst av anställning och inkomst av annat förvärvsarbete ska därvid var för sig avrundas till närmast lägre hundratal kronor.

Vid beräkning av inkomst av anställning skall avdrag göras för kostnader som arbetstagaren har haft i arbetet i den utsträckning kostnaderna, minskade med erhållen kostnadsersättning, överstiger 5 000 kronor.

Vid beräkning av avgiften bortses från inkomst av anställning och inkomst av annat förvärvsarbete till den del summan av inkomsterna överstiger 8,07 gånger det för året gällande inkomstbasbeloppet enligt 58 kap. 26 och 27 §§ socialförsäkringsbalken. Därvid ska i första hand bortses från inkomst av annat förvärvsarbete.

Avgiften avrundas till närmast hela hundratal kronor. Avgift som slutar på 50 kronor avrundas till närmast lägre hundratal kronor. Lag (2010:1261).

4 § Avgift ska inte betalas av den som har sådana inkomster som avses i 3 §, om inkomsterna understiger 42,3 procent av det för året gällande prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken.

Avgift ska inte heller betalas på inkomstrelaterad sjukersättning eller inkomstrelaterad aktivitetsersättning enligt 34 kap. socialförsäkringsbalken. Lag (2010:1261).

5 § Avgiftsunderlaget skall för varje år fastställas av Skatteverket i samband med taxeringen till statlig och kommunal inkomstskatt. Lag (2003:712).

6 § Avgiften används till finansiering av försäkringen för inkomstpension och tilläggspension enligt socialförsäkringsbalken.

Avgiften förs till Första-Fjärde AP-fonderna för förvaltning enligt lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder). Lag (2010:1261).

7 § Bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) och skattebetalningslagen (1997:483) tillämpas i fråga om avgifter enligt denna lag. Lag (1997:936).

8 § Vad som i skattebrottslagen (1971:69) föreskrivs om skatt gäller även i fråga om avgift som avses i denna lag.

Avgift enligt denna lag omfattas även av lagen (1978:880) om betalnings-säkring för skatter, tullar och avgifter. Lag (2003:546).

1. Denna lag har trätt i kraft 1 januari 1995 och tillämpas på avgiftspliktig inkomst som uppbärs från och med den dagen. I stället för vad som sägs i 3 § tredje stycket skall vid fastställandet av skattetabeller enligt 4 § uppbördslagen (1953:272) för inkomståret 1995, avgifterna beräknas på summan av inkomsterna till den del summan inte överstiger sju och en halv gånger det vid årets ingång gällande basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter utgången av år 1994, skall, om den skattskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter utgången av år 1994 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret. Lag (1994:1956).

2. Genom lagen upphävs lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift. Äldre bestämmelser tillämpas dock i fråga om avgift som avser tiden före 1 januari 1995.

Utdrag ur lagen om allmän försäkring (1962:381)*

25 maj 1962.

Enligt riksdagens beslut** föreskrivs följande.

** Lag (1962:381) har upphävts genom lag (2010:111) om införande av socialförsäkringsbalken och upphörde att gälla den 31 december 2010. Den upphävda lagen tillämpas alljämt i fråga om ersättningar, andra förmåner och betalningsskyldighet för underhållsstöd som avser tid före ikraftträdandet. De tillämpas även i fråga om pensionsgrundande inkomst, pensionsgrundande belopp, pensionspoäng och pensionsrätt för tidigare år än 2011 samt i fråga om omräkning av pensionsbehållning före 2011. Ytterligare föreskrifter om att äldre bestämmelser ska tillämpas finns i 2– 9 kap. lag (2010:111) om införande av socialförsäkringsbalken.*

** Prop. 1962:90, LU 27, rskr. 250

Försäkring för tilläggspension

11 kap. Om pensionsgrundande inkomst m.m.

1 § Rätt till tilläggspension grundas på inkomst av förvärsarbete här i landet.

Pensionsgrundande inkomst och pensionspoäng beräknas och fastställs enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension. Lag (1999:800).

Lag (1999:800) har trätt i kraft den 1 januari 2001. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet. Äldre bestämmelser tillämpas också beträffande tillgodoräknande av bosättningstid i Sverige enligt 5 kap. vad gäller tid före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2000 hade 11 kap. 1 § första stycket följande lydelse.

1 § Rätt till tilläggspension grundas på inkomst av förvärsarbete.

Utdrag ur lagen om inkomstgrundad ålderspension (1998:674)*

11 juni 1998

Enligt riksdagens beslut** föreskrivs följande.

** Lag (1998:674) har upphävts genom lag (2010:111) om införande av socialförsäkringsbalken och har upphört att gälla den 31 december 2010. Den upphävda lagen tillämpas alltiämt i fråga om ersättningar, andra förmåner och betalningsskyldighet för underhållsstöd som avser tid före ikraftträdandet. De tillämpas även i fråga om pensionsgrundande inkomst, pensionsgrundande belopp, pensionspoäng och pensionsrätt för tidigare år än 2011 samt i fråga om omräkning av pensionsbehållning före 2011. Ytterligare föreskrifter om att äldre bestämmelser ska tillämpas finns i 2– 9 kap. lag (2010:111) om införande av socialförsäkringsbalken.*

** Prop. 1997/98:151, bet. 1997/98:SfU13 och SfU14, rskr. 1997/98:415 och 320.

2 kap. Pensionsgrundande inkomst

1 § *Inkomster av anställning enligt 3–5 §§ samt inkomster av annat förvärvsarbete enligt 6–8 §§ är pensionsgrundande om inte annat föreskrivs i 9–17 §§. Sådana inkomster skall beräknas enligt 18–22 §§ och var för sig avrundas till närmaste lägre hundratal kronor. Summan av en försäkrads inkomster av anställning och inkomster av annat förvärvsarbete under ett år utgör den försäkrades pensionsgrundande inkomst det året.*

Vid beräkning av en försäkrads pensionsgrundande inkomst skall det bortses från inkomster av anställning och inkomster av annat förvärvsarbete till den del summan av dessa överstiger sju och en halv gånger det för intjänandeåret gällande inkomstbasbeloppet. Sådana belopp som det skall bortses ifrån skall i första hand räknas av från den försäkrades inkomster av annat förvärvsarbete.

2 § För varje år som en person har varit försäkrad och har haft inkomster här i landet som är pensionsgrundande, skall hans eller hennes pensionsgrundande inkomst fastställas. Detta gäller dock endast om summan av de inkomster som är pensionsgrundande uppgått till minst 42,3 procent av det för intjänandeåret gällande prisbasbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

För det år då den försäkrade har avlidit skall pensionsgrundande inkomst inte fastställas i annat fall än om överföring av pensionsrätt för premiepension till den avlidnes make skall göras för det året. Pensionsgrundande inkomst skall inte heller fastställas för den som är född år 1937 eller tidigare. Lag (2002:981).

Lag (2002:981) har trätt i kraft den 1 januari 2004. De nya bestämmelserna i 2 kap. 2 § tillämpas även för fastställande av pensionsgrundande inkomster för åren 1999–2003 för personer som är födda år 1938 eller senare. Äldre bestämmelser i 2 kap. 2 § gäller fortfarande för personer som är födda år 1937 eller tidigare beträffande pensionsgrundande inkomst som avser tid före ikraftträdandet.

Inkomster av anställning och inkomster av annat förvärvsarbete

Inkomster av anställning

3 § Lön eller annan ersättning i pengar eller annan skattepliktig förmån som en försäkrad har fått som arbetstagare i allmän eller enskild tjänst, är pensionsgrundande som inkomst av anställning. Med lön likställs kostnadsersättning som inte undantas vid beräkning av skatteavdrag enligt 8 kap.

724 *Inkomstgrundad ålderspension, utdrag*

19 eller 20 § skattebetalningslagen (1997:483). Sådan skattepliktig intäkt i form av rabatt, bonus eller annan förmån som har utgetts på grund av kundtrohet eller liknande, skall också anses som inkomst av anställning, om den som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för förmånen är någon annan än den som är skattskyldig för förmånen.

Ersättning i pengar eller annan skattepliktig förmån för utfört arbete, dock inte pension, samt tillfällig förvärvsinkomst av verksamhet som inte bedrivits självständigt är pensionsgrundande som inkomst av anställning, även om mottagaren inte har varit anställd hos den som betalat ut ersättningen. Den som har utfört arbetet likställs i sådana fall med en arbetstagare och den som betalat ut ersättningen med en arbetsgivare.

I 6 § andra stycket, 7 §, 8 § och 10 § andra stycket finns bestämmelser om att ersättning för utfört arbete som avses i första och andra styckena i vissa fall inte skall anses som inkomst av anställning.

4 § Som pensionsgrundande inkomst av anställning räknas även stipendium som enligt 11 kap. 46 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall tas upp som intäkt i inkomstslaget tjänst, om stipendiet har betalats ut av en fysisk person bosatt i Sverige eller av en svensk juridisk person. Den som har betalat ut ett sådant stipendium anses som arbetsgivare. Lag (1999:1301).

5 § Som pensionsgrundande inkomst av anställning räknas vidare

1. sjukpenning och rehabiliteringspenning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring samt sjukpenning eller särskild arbetsskadeersättning enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring eller motsvarande ersättning som utgetts enligt annan författning eller på grund av regeringens förordnande, i den utsträckning ersättningen har trätt i stället för en försäkrads inkomst som arbetstagare i allmän eller enskild tjänst,

2. föräldrapenningförmåner enligt lagen om allmän försäkring,

3. ersättning enligt lagen (1988:1465) om ersättning och ledighet för närståendevård,

4. ersättning som har utgetts enligt 20 § lagen (1991:1047) om sjuklön,

5. livränta enligt 4 kap. lagen om arbetsskadeförsäkring eller motsvarande livränta som bestäms med tillämpning av den lagen,

6. delpension enligt lagen (1979:84) om delpensionsförsäkring,

7. vårdbidrag enligt lagen (1998:703) om handikappersättning och vårdbidrag, i den utsträckning bidraget inte är ersättning för merkostnader,

8. dagpenning från arbetslöshetskassa,

10. aktivitetsstöd till den som deltar i ett arbetsmarknadspolitiskt program,

11. utbildningsbidrag för doktorander,

14. ersättning till deltagare i teckenspråksutbildning för vissa föräldrar (TUFF),

15. dagpenning till totalförsvarspliktiga som tjänstgör enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarsplikt och till andra som får dagpenning enligt de grunder som gäller för totalförsvarspliktiga,

16. bidrag från Sveriges författarfond och Konstnärsnämnden i den utsträckning som regeringen så föreskriver, samt

17. inkomstrelaterad sjukersättning och inkomstrelaterad aktivitetsersättning enligt 8 kap. lagen om allmän försäkring. Lag (2004:784).

Inkomster av annat förvärvsarbete

6 § Pensionsgrundande inkomst av annat förvärvsarbete är

1. inkomst av en sådan näringsverksamhet som enligt 2 kap. 23 § inkomstskattelagen (1999:1229) utgör aktiv näringsverksamhet,

2. tillfällig förvärvsinkomst av självständigt bedriven verksamhet,

3. ersättning för arbete för någon annans räkning i pengar eller andra skattepliktiga förmåner,

4. sjukpenning och rehabiliteringspenning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring samt sjukpenning enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring eller motsvarande ersättning som har utgetts enligt annan författning eller på grund av regeringens förordnande, i den utsträckning ersättningen har trätt i stället för inkomst som anges i 1–3,

5. stipendium som enligt 11 kap. 46 § inkomstskattelagen skall tas upp som intäkt i inkomstslaget tjänst.

Inkomstgrundad ålderspension, utdrag 725

Första stycket gäller endast i den utsträckning inkomsten inte skall räknas som inkomst av anställning, såvida inte inkomsten utgör ersättning för utfört arbete från ett handelsbolag eller en europeisk ekonomisk intressegruppering till en delägare i handelsbolaget respektive en medlem i intressegrupperingen Lag (1999:1367).

7 § Ersättning för utfört arbete som avses i 3 § räknas, i annat fall än om den har betalats ut från semesterkassa, som pensionsgrundande inkomst av annat förvärvsarbete om den har betalats ut till en mottagare som hade en F-skattsedel antingen när ersättningen bestämdes eller när den betalades ut. Om mottagaren hade en F-skattsedel med villkor enligt 4 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) räknas ersättningen som inkomst av annat förvärvsarbete bara om F-skattsedeln har åberopats skriftligen.

Den som har lämnat uppgift om innehav av en F-skattsedel i en anbudshandling, en faktura eller någon därmed jämförlig handling, som även innehåller uppgifter om utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress eller andra för identifiering godtagbara uppgifter samt uppgift om betalningsmottagarens personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer skall anses ha haft en sådan skattsedel. Uppgiften om innehav av en F-skattsedel gäller även som sådant skriftligt åberopande av F-skattsedel som avses i första stycket. Det som nu sagts gäller dock inte om den som har betalat ut ersättningen känt till att uppgiften om innehav av F-skattsedel var oriktig. Lag (1999:1060).

8 § Som pensionsgrundande inkomst av annat förvärvsarbete räknas också ersättning för utfört arbete som avses i 3 § om

1. utbetalaren var en fysisk person eller ett dödsbo,
2. den ersättning som har betalats ut inte har utgjort utgift i en näringsverksamhet som utbetalaren har bedrivit,
3. ersättningen tillsammans med annan ersättning för arbete från samma utbetalare under inkomståret har understigit 10 000 kronor,
4. utbetalaren och mottagaren inte har träffat en sådan överenskommelse som avses i 3 kap. 2 a § andra stycket 2 d lagen (1962:381) om allmän försäkring, och
5. det inte är fråga om sådan ersättning för arbete som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken. Lag (1999:1060).

Övriga bestämmelser

9 § Som pensionsgrundande inkomst skall inte räknas

1. ersättning som avses i 3 §, om ersättningen härrör från en och samma arbetsgivare och under ett år inte har uppgått till sammanlagt 1 000 kronor,
2. inkomst som avses i 6 § första stycket 1 eller 2 om denna under ett år inte har uppgått till 1 000 kronor,
3. ersättning som avses i 6 § första stycket 3 eller i 7 eller 8 §, om ersättningen från den för vilken arbetet utförts under ett år inte har uppgått till 1 000 kronor, eller
4. stipendium som avses i 4 § eller 6 § första stycket 5 om stipendiet under ett år inte har uppgått till 1 000 kronor.

10 § Lön eller annan ersättning som den försäkrade har fått från en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller är utländsk juridisk person och som saknar fast driftställe i Sverige är pensionsgrundande som inkomst av annat förvärvsarbete om arbetsgivaren och arbetstagaren har träffat överenskommelse om detta. Lag (1999:802).

11–12 §§ [2 kap. 11–12 §§ har upphört att gälla genom lag (1999:802) som har trätt i kraft den 1 januari 2001.]

13 § Ersättning som en idrottsutövare har fått från en sådan ideell förening som avses i 7 kap. 7 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet, är inte pensionsgrundande som inkomst av anställning om ersättningen från föreningen

726 *Inkomstgrundad ålderspension, utdrag*

under ett år har understigit hälften av det för det året gällande prisbasbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Lag (1999:1301).

14 § Ersättning från en stiftelse som har till väsentligt ändamål att tillgodose ekonomiska intressen hos dem som är eller har varit anställda hos en arbetsgivare som har lämnat bidrag till stiftelsen (vinstandelsstiftelse) eller från en annan juridisk person med motsvarande ändamål, är inte pensionsgrundande om ersättningen avser en sådan anställd och inte har utgjort ersättning för arbete för den juridiska personens räkning. Detta gäller dock endast om de bidrag arbetsgivaren har lämnat till den juridiska personen varit avsedda att vara bundna under minst tre kalenderår och att på likartade villkor tillkomma en betydande del av de anställda.

Om arbetsgivaren är ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag gäller första stycket inte ersättning som den juridiska personen har lämnat till sådan företagsledare eller delägare i företaget eller en person som är närstående till någon av dem. Med fåmansföretag, fåmanshandelsbolag, företagsledare och närstående avses detsamma som i inkomstskattelagen (1999:1229).

Vid beräkning av pensionsgrundande inkomst skall alltid bortses från sådan ersättning från en vinstandelsstiftelse som härrör från bidrag som arbetsgivaren har lämnat under åren 1988–1991. Lag (1999:1301).

15 § Ersättning som anges i 1 § första stycket 1–5 och fjärde stycket lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster och ersättning enligt gruppsjukförsäkring eller trygghetsförsäkring vid arbetsskada enligt 2 § första stycket samma lag är inte pensionsgrundande i den utsträckning ersättningen utgör underlag för särskild löneskatt.

16 § Intäkt som avses i 10 kap. 3 § 1–4 inkomstskattelagen (1999:1229) är inte pensionsgrundande inkomst. Lag (2000:986).

17 § Om en ersättning som är pensionsgrundande eller för vilken det skall beräknas ett pensionsgrundande belopp enligt 3 kap. 4 § eller pensionspoäng enligt 4 kap. 9 §, har betalats ut av Försäkringskassan eller en arbetslöshetskassa till en försäkrad och den försäkrade senare för samma månad har beviljats annan ersättning som är pensionsgrundande och samordnad med den ersättning som betalats ut tidigare, är den senare beviljade ersättningen inte pensionsgrundande till den del den avser tid före utbetalningsmånaden.

Beviljas vid samma tidpunkt inkomstrelaterad sjukersättning eller inkomstrelaterad aktivitetsersättning enligt 8 kap. lagen (1962:381) om allmän försäkring och livränta enligt 4 kap. lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring eller motsvarande livränta som bestäms med tillämpning av den lagen, skall det vid tillämpning av första stycket anses som om sjukersättningen eller aktivitetsersättningen har betalats ut före livräntan. Lag (2004:784).

17 a § Utges livränta enligt 4 kap. lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring eller motsvarande livränta som bestäms med tillämpning av den lagen tillsammans med sjukersättning eller aktivitetsersättning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring är livräntan inte pensionsgrundande till den del den har samordnats med inkomstrelaterad sådan ersättning. Lag (2001:492).

Beräkning av pensionsgrundande inkomst

18 § Till grund för beräkning av en försäkrads pensionsgrundande inkomst ett visst intjänandeår skall, då det gäller andra inkomster än som avses i 19 §, läggas den försäkrades taxering till statlig inkomstskatt för det året.

19 § Pensionsgrundande inkomst av anställning för vilken en försäkrad inte är skattskyldig i Sverige enligt inkomstskattelagen (1999:1229) skall bestämmas med ledning av kontrolluppgift enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Lag (2004:784).

20 § Skattepliktiga förmåner skall tas upp till ett värde som bestäms i enlighet med 8 kap. 14–17 §§ skattebetalningslagen (1997:483). Om det finns skäl till detta får avvikelser ske från det förmånsvärde som Skatteverket bestämt enligt 9 kap. 2 § andra stycket samma lag. Lag (2003:725).

Inkomstgrundad ålderspension, utdrag 727

21 § Vid beräkning av en försäkrads pensionsgrundande inkomster av anställning ska avdrag göras för kostnader som denne har haft i arbetet, i den utsträckning kostnaderna, minskade med kostnadsersättning som den försäkrade har fått, överstiger 5 000 kronor. Avdrag ska också göras för debiterad allmän pensionsavgift som den försäkrade ska betala för dessa inkomster enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift. Avdraget för den allmänna pensionsavgiften ska i första hand göras från inkomst enligt 5 §. Lag (2007:1310).

Lag (2007:1310) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid fastställande av pensionsgrundande inkomst för intjänandeåret 2008. T.o.m. den 31 december 2007 hade 2 kap. 21 § följande lydelse.

21 § Vid beräkning av en försäkrads pensionsgrundande inkomster av anställning skall avdrag göras för kostnader som denne har haft i arbetet, i den utsträckning kostnaderna, minskade med kostnadsersättning som den försäkrade har fått, överstiger 1 000 kronor. Avdrag skall också göras för debiterad allmän pensionsavgift som den försäkrade skall betala för dessa inkomster enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift. Avdraget för den allmänna pensionsavgiften skall i första hand göras från inkomst enligt 5 §.

22 § Vid beräkning av en försäkrads pensionsgrundande inkomster av annat förvärvsarbete skall avdrag göras för debiterad allmän pensionsavgift som den försäkrade skall betala för dessa inkomster enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift. Avdraget skall i första hand göras från inkomst enligt 6 § första stycket 4.

Vid beräkning av pensionsgrundande inkomster av annat förvärvsarbete får underskott i en förvärvskälla inte dras av från inkomst av en annan förvärvskälla.

Föreskrifter om ikraftträdande av denna lag meddelas i lagen (1998:675) om införande av lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension, vilken ändrats genom lag (1999:803), lag (2000:784) och lag (2000:1409).

Utdrag ur Socialförsäkringsbalken (2010:110)

4 mars 2010.

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2008/09:200 och 2009/10:69, bet. 2009/10:SfU11, rskr. 2009/10:194.

59 kap. Pensionsgrundande inkomst

Innehåll

1 § I detta kapitel finns allmänna bestämmelser om pensionsgrundande inkomst i 2–7 §§,

Vidare finns bestämmelser om

- inkomst av anställning i 8–13 §§,
- inkomst av annat förvärvsarbete i 14–21 §§,
- undantag för vissa inkomster i 22–28 §§,
- hur samordnade sociala förmåner är pensionsgrundande i 29–31 §§, och
- beräkning av pensionsgrundande inkomst i 32–38 §§.

Allmänna bestämmelser om pensionsgrundande inkomst

Vad är pensionsgrundande inkomst?

2 § Pensionsgrundande inkomst beräknas av Skatteverket på inkomster som den försäkrade har haft och som är pensionsgrundande.

Vilka inkomster är pensionsgrundande?

3 § Följande inkomster är pensionsgrundande:

- inkomster av anställning som avses i 8–13 §§, och
 - inkomster av annat förvärvsarbete som avses i 14–21 §§.
- Undantag från det som anges i första stycket finns i 22–31 §§.

Hur beräknas pensionsgrundande inkomst?

4 § Den försäkrades pensionsgrundande inkomst för ett år (intjänandeåret) utgörs av summan av hans eller hennes inkomster av anställning och inkomster av annat förvärvsarbete för det året.

Vid beräkningen ska det bortses från inkomster av anställning och inkomster av annat förvärvsarbete till den del summan av dessa överstiger 7,5 inkomstbasbelopp under intjänandeåret (intjänandetaket). Det bortses i första hand från inkomster av annat förvärvsarbete.

När fastställs pensionsgrundande inkomst?

5 § Pensionsgrundande inkomst fastställs för varje år som en person har varit försäkrad och haft sådana inkomster här i landet som är pensionsgrundande.

Pensionsgrundande inkomst fastställs dock endast om summan av de inkomster som är pensionsgrundande uppgår till minst 42,3 procent av det prisbasbelopp som gäller för intjänandeåret.

6 § Pensionsgrundade inkomst fastställs inte för en försäkrad som är född 1937 eller tidigare.

7 § För det år när den försäkrade har avlidit fastställs pensionsgrundande inkomst endast om pensionsrätt för premiepension ska föras över till den avlidnes make för det året.

Inkomst av anställning

Lön och kostnadsersättning

8 § Som inkomst av anställning räknas lön eller annan ersättning i pengar eller annan skattepliktig förmån som en försäkrad har fått som arbetstagare i allmän eller enskild tjänst.

Med lön likställs kostnadsersättning som inte undantas vid beräkning av skatteavdrag enligt 8 kap. 19 eller 20 § skattebetalningslagen (1997:483).

Uppdragsinkomst m.m.

9 § Som inkomst av anställning räknas, även om mottagaren inte har varit anställd hos den som betalat ut ersättningen, följande:

1. ersättning i pengar eller annan skattepliktig förmån för utfört arbete, dock inte pension, och

2. tillfällig förvärvsinkomst av verksamhet som inte bedrivits självständigt.

I fall som anges i första stycket likställs den som har utfört arbetet med en arbetstagare och den som betalat ut ersättningen med en arbetsgivare.

Rabatt m.m.

10 § Som inkomst av anställning räknas skattepliktig intäkt i form av rabatt, bonus eller annan förmån som har lämnats på grund av kundtrohet eller liknande.

Detta gäller dock endast om den som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för förmånen är någon annan än den som är skattskyldig för förmånen.

Vissa undantag

11 § I vissa fall ska ersättning som avses i 8–10 §§ inte anses som inkomst av anställning. Bestämmelser om detta finns i 15–21 §§.

Marie Curie-stipendium

12 § Som inkomst av anställning räknas stipendium (Marie Curie-stipendium) som enligt 11 kap. 46 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska tas upp som intäkt i inkomstslaget tjänst. Detta gäller dock endast om stipendiet har betalats ut av

1. en fysisk person bosatt i Sverige, eller
2. en svensk juridisk person.

Den som har betalat ut ett sådant stipendium anses som arbetsgivare.

Sociala förmåner

13 § Som inkomst av anställning räknas följande sociala förmåner:

1. Föräldrapenningsförmåner.
2. Vårdbidrag, i den utsträckning bidraget inte är ersättning för merkostnader.
3. Ersättning från Försäkringskassan i form av sjuklönegaranti enligt 20 § lagen (1999:1047) om sjuklön.
4. Sjukpenning eller motsvarande ersättning enligt denna balk eller annan författning eller på grund av särskilt beslut av regeringen. Detta gäller i den utsträckning ersättningen har trätt i stället för en försäkrads inkomst som arbetstagare i allmän eller enskild tjänst.
5. Inkomstrelaterad sjukersättning och inkomstrelaterad aktivitetsersättning.
6. Livränta på grund av arbetsskada eller annan skada som avses i 41–44 kap.
7. Närståendepenning.
8. Dagpenning från arbetslöshetskassa.
9. Aktivitetsstöd till den som deltar i ett arbetsmarknadspolitiskt program.
10. Utbildningsbidrag för doktorander.
11. Ersättning till deltagare i teckenspråksutbildning för vissa föräldrar (TUFF).
12. Dagpenning till totalförsvarspliktiga som tjänstgör enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarsplikt och till andra som får dagpenning enligt de grunder som gäller för totalförsvarspliktiga.
13. Bidrag från Sveriges författarfond och Konstnärsnämnden i den utsträckning som regeringen föreskriver det.

Inkomst av annat förvärvsarbete

Näringsverksamhet m.m.

14 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas följande:

1. Inkomst av en sådan näringsverksamhet som enligt 2 kap. 23 § inkomstskattelagen (1999:1229) utgör aktiv näringsverksamhet.
2. Tillfällig förvärvsinkomst av självständigt bedriven verksamhet.
3. Ersättning för arbete för någon annans räkning i pengar eller andra skattepliktiga förmåner.

4. Sjukpenning eller motsvarande ersättning enligt denna balk eller annan författning eller på grund av särskilt beslut av regeringen. Detta gäller i den utsträckning ersättningen har trätt i stället för inkomst som anges i 1–3.

5. Stipendium som enligt 11 kap. 46 § inkomstskattelagen ska tas upp som intäkt i inkomstslaget tjänst.

Det som anges i första stycket gäller endast i den utsträckning inkomsten inte ska räknas som inkomst av anställning. Vidare gäller det som anges i 15–21 §§.

Ersättning till den som har F-skattsedel

15 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas sådan ersättning för utfört arbete som anges i 8–10 §§ och som har betalats ut till en mottagare som hade en F-skattsedel när ersättningen bestämdes eller betalades ut.

Första stycket gäller inte om ersättningen betalats ut från en semesterkassa.

16 § Om mottagaren hade en F-skattsedel med villkor enligt 4 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483), räknas ersättningen som inkomst av annat förvärvsarbete bara om F-skattsedeln har åberopats skriftligen.

17 § Den som i en anbudshandling, en faktura eller någon därmed jämförlig handling har lämnat uppgift om innehav av F-skattsedel ska anses ha haft en sådan skattsedel om handlingen även innehåller följande uppgifter:

1. utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress eller andra uppgifter som är godtagbara för identifiering, och
2. betalningsmottagarens personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer.

Uppgiften om innehav av F-skattsedel gäller även som sådant skriftligt åberopande av F-skattsedel som avses i 16 §.

18 § Det som anges i 17 § gäller inte om den som har betalat ut ersättningen känt till att uppgiften om innehav av F-skattsedel var oriktig.

Viss ersättning från privatpersoner

19 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas ersättning för arbete som avses i 8–10 §§ om

1. utbetalaren var en fysisk person eller ett dödsbo,
2. den ersättning som betalats ut inte var en utgift i en näringsverksamhet som utbetalaren har bedrivit,
3. den sammanlagda ersättningen för arbete från samma utbetalare under inkomståret var mindre än 10 000 kronor,
4. utbetalaren och mottagaren inte hade träffat en överenskommelse om att ersättningen ska anses som inkomst av anställning, och
5. det inte var fråga om sådan ersättning som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken.

Ersättning från handelsbolag till delägare, m.m.

20 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas ersättning för arbete om ersättningen har betalats ut från

1. ett handelsbolag till en delägare i handelsbolaget, eller
2. en europeisk ekonomisk intressegruppering till en medlem i intressegrupperingen.

Ersättning från utländsk arbetsgivare

21 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas lön eller annan ersättning som den försäkrade har fått från en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller är en utländsk juridisk person, om

- arbetsgivaren inte har sådant fast driftställe i Sverige som avses i 2 kap. 29 § (1999:1229) inkomstskattelagen, och
- den försäkrade och arbetsgivaren har slutit avtal som avses i 2 kap. 8 § socialavgiftslagen (2000:980) att arbetsgivaravgifter inte ska betalas på lönen eller ersättningen.

Undantag för vissa inkomster

Ersättning under 1 000 kronor

22 § Följande ersättningar och inkomster är inte pensionsgrundande:

1. ersättning som avses i 8–10 §§, om den kommer från en och samma arbetsgivare och är mindre än sammanlagt 1 000 kronor under ett år,
2. inkomst som avses i 14 § första stycket 1 eller 2, om den är mindre än 1 000 kronor under ett år,
3. ersättning som avses i 14 § första stycket 3 eller i 15, 16 eller 19 §, om ersättningen från den som arbetet utförts åt är mindre än 1 000 kronor under ett år, och
4. stipendium som avses i 12 § eller 14 § första stycket 5, om beloppet är mindre än 1 000 kronor under ett år.

Vissa utdelningar, kapitalinkomster, lån m.m.

23 § Som pensionsgrundande inkomst räknas inte sådan intäkt som avses i 10 kap. 3 § 1–4 inkomstskattelagen (1999:1229).

Mindre ersättning till idrottsutövare

24 § Som pensionsgrundande inkomst av anställning räknas inte ersättning som en idrottsutövare får från en sådan ideell förening som avses i 7 kap. 7 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet, om ersättningen från föreningen under ett år är mindre än hälften av det för året gällande prisbasbeloppet.

Vissa avtalsförmåner som avses i lagen om särskild löneskatt

25 § Som pensionsgrundande inkomst räknas inte följande ersättningar, i den utsträckning dessa utgör underlag för särskild löneskatt:

1. ersättning som anges i 1 § första stycket 1–5 och fjärde stycket lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, och
2. ersättning enligt gruppsjukförsäkring eller trygghetsförsäkring vid arbets-skada enligt 2 § första stycket lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvs-inkomster.

Ersättning från vinstandelsstiftelse

26 § Som pensionsgrundande inkomst räknas inte ersättning från en stiftelse som har till väsentligt ändamål att tillgodose ekonomiska intressen hos dem som är eller har varit anställda hos en arbetsgivare som har lämnat bidrag till stiftelsen (vinstandelsstiftelse), om följande förutsättningar är uppfyllda:

- ersättningen avser en sådan anställd som omfattas av ändamålet med vinstandelsstiftelsen,
- ersättningen avser inte betalning för arbete som den anställde utfört åt vinstandelsstiftelsen, och
- de bidrag arbetsgivaren har lämnat till vinstandelsstiftelsen har varit avsedda att vara bundna under minst tre kalenderår och att på likartade villkor tillkomma en betydande andel av de anställda.

Detta gäller även ersättning från en annan juridisk person med motsvarande ändamål som en vinstandelsstiftelse.

27 § Om arbetsgivaren är ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag gäller det som föreskrivs i 26 § inte ersättning som den juridiska personen har lämnat till företagsledare eller delägare i företaget eller till en person som är närstående till någon av dem.

Med fåmansföretag, fåmanshandelsbolag, företagsledare och närstående avses detsamma som i inkomstskattelagen (1999:1229).

28 § När pensionsgrundande inkomst beräknas ska det bortses från sådan ersättning från en vinstandelsstiftelse som härrör från bidrag som arbetsgivaren har lämnat under åren 1988–1991.

Hur är samordnade sociala förmåner pensionsgrundande?

29 § Har Försäkringskassan eller en arbetslöshetskassa till en försäkrad för en viss månad betalat ut en ersättning som är pensionsgrundande antingen genom att den utgör pensionsgrundande inkomst, eller genom att det ska beräknas ett pensionsgrundande belopp för den enligt 60 kap. 7 § eller pensionspoäng enligt 61 kap. 20 §, och har den försäkrade senare för samma månad beviljats annan ersättning som är pensionsgrundande och samordnad med den ersättning som tidigare har betalats ut,

gäller följande. Den senare beviljade ersättningen är pensionsgrundande endast till den del ersättningen avser tid från och med den månad då den har betalats ut.

30 § Vid tillämpning av 29 § ska det anses som om sjukersättning eller aktivitetsersättning har betalats ut före livränta, om det vid samma tidpunkt beviljas

- inkomstrelaterad sjukersättning eller inkomstrelaterad aktivitetsersättning, och

- livränta på grund av arbetsskada eller annan skada som avses i 41–44 kap.

31 § Lämnas livränta enligt 41–44 kap. tillsammans med sjukersättning eller aktivitetsersättning är livräntan inte pensionsgrundande till den del den har samordnats med inkomstrelaterad sådan ersättning.

Beräkning av pensionsgrundande inkomst

Grundläggande bestämmelser

32 § Inkomster av anställning och inkomster av annat förvärvsarbete som är pensionsgrundande ska beräknas enligt 33–38 §§ och var för sig avrundas till närmaste lägre hundratal kronor.

33 § Till grund för beräkningen av den pensionsgrundande inkomsten ett visst intjänandeår läggs den försäkrades taxering till statlig inkomstskatt för det året.

Om en inkomst som är pensionsgrundande har mottagits under ett beskattningsår som inte sammanfaller med kalenderår ska den inkomsten anses ha mottagits under kalenderåret närmast före taxeringsåret.

34 § Pensionsgrundande inkomst av anställning, som den försäkrade enligt inkomstskattelagen (1999:1229) inte är skattskyldig för i Sverige, bestäms med ledning av en kontrolluppgift enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Värdering av skattepliktiga förmåner

35 § Skattepliktiga förmåner ska tas upp till ett värde som bestäms i enlighet med 8 kap. 14–17 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Avvikelse får ske från det förmånsvärde som Skatteverket bestämt enligt 9 kap. 2 § andra stycket samma lag, om det finns skäl till detta.

Avdrag för kostnader och allmän pensionsavgift

36 § När den försäkrades pensionsgrundande inkomster av anställning beräknas ska avdrag göras för kostnader som han eller hon har haft i arbetet. Detta gäller i den utsträckning den försäkrades kostnader, minskade med erhållen kostnadsersättning, överstiger 5 000 kronor.

Vid beräkningen ska avdrag också göras för debiterad allmän pensionsavgift som den försäkrade ska betala för dessa inkomster enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift.

Avdraget görs i första hand från inkomst enligt 13 §.

37 § När den försäkrades pensionsgrundande inkomster av annat förvärvsarbete beräknas ska avdrag göras för debiterad allmän pensionsavgift som den försäkrade ska betala för dessa inkomster enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift.

Avdraget görs i första hand från inkomst enligt 14 § första stycket 4.

38 § När pensionsgrundande inkomster av annat förvärvsarbete beräknas ska underskott i en förvärvskälla inte dras av från inkomst av en annan förvärvskälla.

Föreskrifter om ikraftträdandet av denna balk har meddelats i lag (2010:111) om införande av socialförsäkringsbalken.

Lag (1994:1920) om allmän löneavgift

20 december 1994.

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1994/95:122, SkU 16, rskr. 149

1 § Den som enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980) skall betala arbetsgivaravgifter skall för varje år betala allmän löneavgift. Löneavgiften beräknas på det underlag som gäller för arbetsgivaravgifter enligt socialavgiftslagen.

I underlaget enligt första stycket skall dock inte ingå ersättning till sådana personer som avses i 2 kap. 27 § socialavgiftslagen. Lag (2003:1197).

2 § Den som enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980) skall betala egenavgifter skall för varje år betala allmän löneavgift. Löneavgiften beräknas på det underlag som gäller för egenavgifter enligt socialavgiftslagen.

Första stycket gäller inte den som bara skall betala ålderspensionsavgift enligt 3 kap. 15 eller 16 § socialavgiftslagen. Lag (2003:1197).

3 § Allmän löneavgift tas ut med 9,23 procent av underlaget och tillfaller staten.

För dem som vid årets ingång inte har fyllt 26 år tas löneavgiften ut med en fjärdedel av procenttalet och anges med två decimaler så att övriga decimaler faller bort. Lag (2010:1828).

Lag (2010:1828) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Lagen tillämpas på lön eller annan ersättning enligt 1 § som betalats ut efter den 31 december 2010. Lagen tillämpas också på inkomst enligt 2 § som uppbärs efter den 31 december 2010. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2010 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret. T.o.m. den 31 december 2010 hade 3 § första stycket följande lydelse.

3 § Allmän löneavgift tas ut med 6,03 procent av underlaget och tillfaller staten.

Lag (2009:1159) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Den nya bestämmelsen tillämpas på lön eller annan ersättning enligt 1 § som betalas ut efter den 31 december 2009. Den nya bestämmelsen tillämpas också på inkomst enligt 2 § som uppbärs efter den 31 december 2009. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2009 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret. T.o.m. den 31 december 2008 hade 3 § första stycket följande lydelse.

3 § Allmän löneavgift tas ut med 7,49 procent av underlaget och tillfaller staten.

4 § I fråga om allmän löneavgift gäller bestämmelserna i 4 kap. socialavgiftslagen (2000:980). Lag (2001:1237).

5 § Vad som i skattebrottslagen (1971:69) föreskrivs om skatt gäller även i fråga om avgift som avses i denna lag. Lag (2003:547).

6 § Bestämmelser om särskilda avdrag från den allmänna löneavgiften finns i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980). Lag (2007:285).

Denna lag har trätt i kraft 1 januari 1995 och tillämpas

1. på lön eller annan ersättning som betalas ut efter utgången av år 1994,

2. på inkomst enligt 2 § som tas upp till beskattning vid 1996 års taxering eller senare.

Omfattar beskattningsår tid såväl före som efter utgången av år 1994, skall – om den skattskyldige inte visar annat – så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter utgången av år 1994 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

Lag (2006:294) om särskild beräkning av vissa avgifter för enmansföretag under åren 2006 och 2007*

** Lagen har upphävts den 1 januari 2007 genom lag (2006:1352) om upphävande av lagen (2006:294) om särskild beräkning av vissa avgifter för enmansföretag under åren 2006 och 2007. Den upphävda lagen skall tillämpas i fråga om arbetsgivaravgift, allmän löneavgift och särskild löneskatt på ersättning som utgetts till och med den 31 december 2006. För lagen i dess fullständiga lydelse hänvisas till Skatte- och taxeringsförfattningarna utgåva 32.*

Lag (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster

14 juni 1990

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1989/90:110, SkU 30, rskr. 356.

1 § Särskild löneskatt ska för varje år betalas till staten med 24,26 procent på

1. ersättning som utfaller enligt kollektivavtalsgrundad avgångsbidragsförsäkring som tecknas av arbetsgivare till förmån för arbetstagare,

2. avgångsersättning som annorledes än på grund av kollektivavtalsgrundad avgångsbidragsförsäkring utbetalas av staten, kommun eller kommunalförbund som arbetsgivare eller av Sveriges Kommuner och Landsting eller det för kommunerna och landstingen gemensamma organet för administration av personalpension, under förutsättning att arbetsgivaren tillämpar kommunalt pensionsavtal eller av annan arbetsgivare, under förutsättning att arbetsgivaren tillämpar kommunalt pensionsavtal och att borgen eller liknande garanti tecknats av kommun, kommunalförbund eller Sveriges Kommuner och Landsting,

3. avgångsersättning som omfattas av s.k. trygghetsavtal,

4. ersättning som utges enligt gruppsjukförsäkring som åtnjuts enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer till den del ersättningen utgör komplement till sjukersättning eller till aktivitetsersättning,

5. ersättning som utges på grund av ansvarighetsförsäkring som åtnjuts enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer till den del ersättningen utges i form av engångsbelopp som inte utgör kompensation för mistad inkomst,

6. bidrag som en arbetsgivare lämnar till

- en sådan vinstandelsstiftelse som avses i 25 kap. 21 § socialförsäkringsbalken om ersättningar från stiftelsen är avgiftsfria enligt 2 kap. 18 § socialavgiftslagen (2000:980), eller

- en annan juridisk person med motsvarande ändamål med undantag för bidrag som lämnas till en pensions- eller personalstiftelse enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.

Skattskyldig är den som utgett sådan ersättning eller sådant bidrag som avses i första stycket.

Vid bestämmande av skatteunderlaget tillämpas bestämmelserna i 2 kap. 4–15 och 17–25 §§ socialavgiftslagen.

Vid bestämmande av skatteunderlaget enligt första stycket 5 ska bortses från ersättning för arbetsskada som inträffat före utgången av juni 1993 om ersättningen avser tid därefter samt från ersättning för arbetsskada som inträffat före utgången av år 1992 om skadan anmälts till allmän försäkringskassa eller Försäkringskassan efter utgången av juni 1993. Detta gäller dock endast ersätt-

ning som för en och samme arbetstagare beräknas på lönedelar som inte överstiger sju och en halv gånger prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken. Lag (2010:1244).

2 § En enskild person eller ett dödsbo skall för varje år till staten betala särskild löneskatt med 24,26 procent på överskott av passiv näringsverksamhet enligt inkomstskattelagen (1999:1229) här i landet samt på ersättning som utges enligt sådan avtalsgruppsjukförsäkring som avses i 15 kap. 9 § inkomstskattelagen eller enligt sådan trygghetsförsäkring som avses i nämnda lagrum till den del ersättningen utges i form av engångsbelopp som inte utgör kompensation för mistad inkomst. Om en skattskyldig avlidit under året skall särskild löneskatt betalas med 24,26 procent på inkomst som avses i 3 kap. 3–8 §§ socialavgiftslagen (2000:980).

Vid beräkning av skatteunderlaget gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 3 kap. 9–11 §§ och 12 § första och andra styckena socialavgiftslagen.

Skatt betalas inte då skatteunderlaget understiger 1 000 kronor. Lag (2006:1339).

Lag (2006:1339) har trätt i kraft den 1 januari 2007. Den nya lydelsen i 2 § tillämpas på inkomst som uppbärs från och med den 1 januari 2007. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter utgången av år 2006 skall, om den skattskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter utgången av år 2006 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret. Äldre bestämmelser gäller alltjämt i fråga om inkomst enligt 2 § som uppbärs under 2006 eller tidigare. För skattskyldiga som är födda 1937 eller tidigare tillämpas 2 § i dess lydelse enligt lagen (1997:940) om ändring i lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den skattskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2007 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret. Övergångsbestämmelserna har ändrats genom lag (2007:1250). T.o.m. den 31 december 2006 hade 2 § första stycket följande lydelse.

2 § En enskild person eller ett dödsbo skall för varje år till staten betala särskild löneskatt med 24,26 procent på överskott av passiv näringsverksamhet enligt inkomstskattelagen (1999:1229) här i landet samt på ersättning som utges enligt sådan avtalsgruppsjukförsäkring som avses i 15 kap. 9 § inkomstskattelagen eller enligt sådan trygghetsförsäkring som avses i nämnda lagrum till den del ersättningen utges i form av engångsbelopp som inte utgör kompensation för mistad inkomst. Om en skattskyldig före årets början har fyllt 65 år eller inte har fyllt 65 år men under hela året uppburit hel ålderspension skall särskild löneskatt betalas med 16,16 procent eller, om en skattskyldig avlidit under året, med 24,26 procent på inkomst som avses i 3 kap. 3–8 §§ socialavgiftslagen (2000:980).

3 § I fråga om särskild löneskatt gäller bestämmelserna i 4 kap. socialavgiftslagen (2000:980). Lag (2001:1232).

Lag (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader

6 juni 1991

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1990/91:166, SkU 29, rskr. 289.

1 § Den som utfäst en tjänstepension skall till staten betala särskild löneskatt med 24,26 procent på kostnaden för pensionsutfästelsen, beräknad enligt 2 §. Lag (1997:941).

2 § Beskattningsunderlaget skall beräknas som den under beskattningsåret uppkomna skillnaden mellan å ena sidan summan av följande poster:

a) avgift för tjänstepensionsförsäkring,
b) avsättning till pensionsstiftelse,
c) ökning av avsättning under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag,

d) utbetalda pensioner som inte utgår enligt lag eller på grund av tjänstepensionsförsäkring,

e) utgiven ersättning för av annan övertagen pensionsutfästelse,

f) överföring eller betalning till ett utländskt tjänstepensionsinstitut enligt ett sådant avtal om tjänstepension som uppfyller villkoren för avdragsrätt i 28 kap.

2 § andra stycket eller 3 § inkomstskattelagen (1999:1229),

å andra sidan summan av följande poster:

g) gottgörelse från pensionsstiftelse,

h) ersättning enligt avtal om tjänstepension från ett sådant utländskt tjänstepensionsinstitut som avses i 28 kap. 3 § inkomstskattelagen,

i) minskning av avsättning under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag,

j) 85 procent av avsättning under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag vid beskattningsårets ingång multiplicerad med den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret närmast före ingången av beskattningsåret,

k) erhållen ersättning för övertagen pensionsutfästelse,

l) negativt belopp som föregående beskattningsår uppkommit vid tillämpning av denna paragraf.

I posten a i första stycket skall inte räknas med avgift för sådan gruppsjukförsäkring som omfattas av 1 § första stycket 4 lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster.

I det fall beskattningsåret är längre eller kortare än 12 månader skall posten j i första stycket jämkas i motsvarande mån. Detsamma skall gälla om avsättning som avses i posten j helt upplöses under beskattningsåret.

Om den som övertar en pensionsutfästelse inte är skattskyldig enligt denna lag skall den som tidigare utfäst pensionen under posten e i första stycket ta upp det verkliga värdet av den övertagna utfästelsen om detta är högre än den utgivna ersättningen. Om den som befrias från en utfästelse inte är skattskyldig enligt denna lag skall den som övertar utfästelsen under posten k i första stycket ta upp det verkliga värdet av den övertagna utfästelsen om detta är lägre än den erhållna ersättningen.

Vid beräkning av beskattningsunderlaget skall bokföringsmässiga grunder tillämpas. Lag (2005:1173).

3 § En enskild person eller ett dödsbo som drar av utgifter för premier för pensionsförsäkring enligt 16 kap. 32 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall för det beskattningsåret till staten betala särskild löneskatt med 24,26 procent på avgiften.

Detsamma gäller för enskild person som drar av utgifter för inbetalning på pensionssparkonto enligt nämnda paragraf.

Särskild löneskatt skall dock inte betalas till den del avdraget måste göras från sådan ersättning som utgjort underlag för uttag av arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980) eller, vad avser arbetstagare som vid årets ingång är 65 år eller äldre, särskild löneskatt enligt 1 § första stycket lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster. Lag (2000:993).

4 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229). Med beskattningsår för staten, landstingskommuner, kommuner och kommunalförbund förstås dock i denna lag kalenderår. Lag (1999:1273).

5 § Bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) och skattebetalningslagen (1997:483) gäller för särskild löneskatt på pensionskostnader.

Särskild löneskatt som staten skall betala fastställs och redovisas enligt bestämmelser som meddelas av regeringen. Lag (1997:540).

1. Denna lag träder i kraft 1 juli 1991 och skall avse förhållanden som inträffar fr.o.m. 16 mars 1991 om annat inte följer av 2 och 3. Den skall tillämpas första gången vid 1992 års taxering.

Lag (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel

14 juni 1990

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1989/90:110, SkU 30, rskr. 356.

Allmän bestämmelse

1 § Till staten skall betalas avkastningsskatt enligt denna lag.

Skattskyldighet

2 § Skattskyldiga till avkastningsskatt är

1. svenska livförsäkringsföretag,
2. utländska livförsäkringsföretag som bedriver försäkringsrörelse från fast driftställe i Sverige och utländska tjänstepensionsinstitut som bedriver med försäkringsverksamhet jämförbar tjänstepensionsverksamhet från fast driftställe i Sverige,
3. understödsföreningar som bedriver till livförsäkring hänförlig verksamhet,
4. pensionsstiftelser enligt lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. och utländska tjänstepensionsinstitut som från fast driftställe i Sverige meddelar avtal om tjänstepension med villkor som innebär att institutet kan likställas med en pensionsstiftelse enligt samma lag,
5. arbetsgivare som i sin balansräkning redovisar pensionsutfästelse under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen om tryggande av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag,
6. obegränsat skattskyldiga som innehar pensionssparkonto,
7. obegränsat skattskyldiga som innehar
 - a) kapital- eller pensionsförsäkring som är meddelad i försäkringsrörelse som inte bedrivs från fast driftställe i Sverige, eller
 - b) försäkring som anses som pensionsförsäkring enligt 58 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229),
8. obegränsat skattskyldiga som ingått ett avtal om tjänstepension med ett utländskt tjänstepensionsinstitut i en verksamhet som inte bedrivs från fast driftställe i Sverige, under förutsättning att avtalet är jämförbart med en kapital- eller pensionsförsäkring,
9. obegränsat skattskyldiga som ingått ett avtal om tjänstepension med ett utländskt tjänstepensionsinstitut i en verksamhet som inte bedrivs från ett fast driftställe i Sverige, om avtalet innehåller villkor som innebär att tjänstepensionsinstitutet kan likställas med en pensionsstiftelse enligt lagen om tryggande av pensionsutfästelse m.m.

Om en sådan kapitalförsäkring som avses i första stycket 7 a inte innehas av någon som är obegränsat skattskyldig, ska den som har panträtt i försäkringen anses inneha den.

Bestämmelserna i första stycket 7 omfattar inte försäkring som enbart avser olycks- eller sjukdomsfall eller dödsfall senast vid 70 års ålder och som inte är återköpsbar. Detsamma gäller ett motsvarande avtal om tjänstepension som är jämförbart med kapitalförsäkring. Lag (2008:136).

Lag (2008:136) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på avtal som ingåtts den 2 februari 2007 eller senare med undantag för den nya bestämmelsen i 2 § första stycket 9 som tillämpas på avtal som ingåtts den 1 maj 2008 eller senare. Livförsäkringsavtal som avses i 9 § tredje stycket i dess äldre lydelse och vilka ingåtts senast den 1 februari 2007, ska även efter ikraftträdandet av denna lag likställas med pensionsförsäkring vid tillämpning av 9 §. Om en premie betalas efter den 1 februari 2007 ska dock ett särskilt skatteunderlag beräknas för den del av försäkringens värde som är hänförligt till premiebetalningen om, a) premien beror på att avtalet ändrats på ett sätt som medför ökad premieförpliktelse totalt sett eller att premiebetalningen tidigareläggs, eller b) en större premie betalas än den lägst ska betalas för betalningsperioden enligt avtalet. På ett sådant särskilt skatteunderlag ska skatt tas ut enligt 9 § andra stycket. Vid en överlåtelse av försäkringsavtal som tecknats före den 2 februari 2007 till en ny försäkringsgivare eller en överföring av sådana försäkringsavtal från en enhet till en annan hos försäkringsgivaren ska 2 § första stycket 7 a och 9 § sjätte och sjunde styckena tillämpas på det överlåtna eller överförda avtalet om transaktionen sker efter den 31 december 2008. I sådana fall ska försäkringsavtalet anses ha ingåtts vid den tidpunkt då ansvaret för försäkringen övergår på den nya försäkringsgivaren respektive när försäkringen förts över. T.o.m. den 30 april 2008 hade 2 § följande lydelse.

2 § Skattskyldiga till avkastningsskatt är

1. svenska livförsäkringsföretag,
2. utländska livförsäkringsföretag som bedriver försäkringsrörelse från fast driftställe i Sverige och utländska tjänstepensionsinstitut som bedriver med försäkringsverksamhet jämförbar tjänstepensionsverksamhet från fast driftställe i Sverige,
3. understödsföreningar som bedriver till livförsäkring hänförlig verksamhet,
4. pensionsstiftelser enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. och utländska tjänstepensionsinstitut som från fast driftställe i Sverige meddelar avtal om tjänstepension med villkor som innebär att institutet kan likställas med en pensionsstiftelse enligt samma lag,
5. arbetsgivare som i sin balansräkning redovisar pensionsutfästelse under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag,
6. obegränsat skattskyldiga som innehar pensionsparkonto,
7. obegränsat skattskyldiga som innehar
 - a) kapitalförsäkring som är meddelad i försäkringsrörelse som inte bedrivs från fast driftställe i Sverige, eller
 - b) försäkring som anses som pensionsförsäkring enligt 58 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229),
8. obegränsat skattskyldiga som ingått ett avtal om tjänstepension med ett utländskt tjänstepensionsinstitut i en verksamhet som inte bedrivs från fast driftställe i Sverige, under förutsättning att avtalet är jämförbart med en kapitalförsäkring.

Om en sådan försäkring som avses i första stycket 7 a inte innehas av någon som är obegränsat skattskyldig, skall den som har panträtt i försäkringen anses inneha den.

Bestämmelserna i första stycket 7 omfattar inte försäkring som enbart avser olycks- eller sjukdomsfall eller dödsfall senast vid 70 års ålder och som inte är återköpsbar. Detsamma gäller ett motsvarande avtal om tjänstepension som är jämförbart med kapitalförsäkring. Lag (2005:1172).

2 § även ändrad genom lag (2005:1172) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid **2007 års taxering**. T.o.m. den 31 december 2005 hade 2 § följande lydelse.

2 § Skattskyldiga till avkastningsskatt är

1. svenska livförsäkringsföretag,
2. utländska livförsäkringsföretag som bedriver försäkringsrörelse från fast driftställe i Sverige,
3. understödsföreningar som bedriver till livförsäkring hänförlig verksamhet,
4. pensionsstiftelse enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.,
5. arbetsgivare som i sin balansräkning redovisar pensionsutfästelse under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag,
6. obegränsat skattskyldiga som innehar pensionssparkonto,
7. obegränsat skattskyldiga som innehar
 - a) kapitalförsäkring som är meddelad i försäkringsrörelse som inte bedrivs från fast driftställe i Sverige, eller
 - b) försäkring som anses som pensionsförsäkring enligt 58 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229). Om en sådan försäkring som avses i första stycket 7 a inte innehas av någon som är obegränsat skattskyldig, skall den som har panträtt i försäkringen anses inneha den.Bestämmelserna i första stycket 7 omfattar inte försäkring som enbart avser olycks- eller sjukdomsfall eller dödsfall senast vid 70 års ålder och som inte är återköpsbar. Lag (2003:1195).

Skatteunderlag

3 § Skatteunderlaget är kapitalunderlaget enligt andra–tionde styckena, multiplicerat med den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret närmast före ingången av beskattningsåret. Skatteunderlaget avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

För skattskyldig som avses i 2 § första stycket 1–4 utgörs kapitalunderlaget av värdet av den skattskyldiges tillgångar vid ingången av beskattningsåret efter avdrag för finansiella skulder vid samma tidpunkt. För skattskyldig som avses i 2 § första stycket 2 och sådana utländska tjänstepensionsinstitut som avses i 2 § första stycket 4 medräknas dock endast sådana tillgångar och skulder som är hänförliga till den i Sverige bedrivna försäkringsrörelsen eller tjänstepensionsverksamheten.

Vid beräkning av kapitalunderlag enligt andra stycket ska bortses från den del av tillgångar och skulder som

1. inte förvaltas för försäkringstagarnas räkning,
2. är hänförliga till avgångsbidragsförsäkringar meddelade enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer,
3. är hänförliga till försäkringar som i redovisningshänseende tas upp som grupplivförsäkringar, eller
4. avser sjuk- och olycksfallsförsäkringar hänförliga till försäkringsklass enligt 2 kap. 3 a § första stycket 1 och 2 samt 3 b § första stycket 1 b och 4 försäkringsrörelselagen (1982:713).

Bestämmelserna i tredje stycket ska också gälla i tjänstepensionsverksamhet i fråga om avtal som är jämförbara med personförsäkring.

Kapitalunderlaget för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 5 utgörs av avsättningsbeloppet vid ingången av beskattningsåret avseende sådana pensionsutfästelser för vilkas tryggande avdragsrätt föreligger vid inkomsttaxeringen.

Kapitalunderlaget för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 6 utgörs av värdet av de tillgångar som vid ingången av kalenderåret är hänförliga till pensionssparkontot. Avdrag får ske för obetald skatt enligt denna lag som är hänförlig till kontot.

Kapitalunderlaget för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 7 utgörs av värdet vid beskattningsårets ingång av sådana försäkringar som anges där. Detta värde beräknas enligt åttonde och nionde styckena.

Som värde av försäkringen tas upp dess på försäkringstekniska beräkningsgrunder framräknade återköpsvärde med tillägg för beräknad upplupen andel i livförsäkringsrörelsens överskott.

I fråga om försäkringsavtal som ingåtts före den 1 januari 1997 ska endast den del av försäkringens värde tas upp som överstiger värdet vid denna tidpunkt. Till det värde som undantas från skatteunderlaget får tillägg göras för årlig värdestegring beräknad enligt första stycket. Denna begränsning gäller dock inte om försäkringen övergått till ny innehavare efter utgången av år 1996 på annat sätt än genom arv, testamente, gåva, bodelning eller, såvitt gäller försäkring som har samband med tjänst, överlåtelse mellan arbetsgivare på grund av anställds byte av tjänst.

Kapitalunderlaget för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 8 och 9 utgörs av värdet vid beskattningsårets ingång av de tillgångar som är hänförliga till avtalet om tjänstepension.

Vid tillämpning av tredje stycket 1 ska tillgångar som svarar mot konsolideringsfond enligt 12 kap. 9 § försäkringsrörelselagen anses förvaltade för försäkringstagarnas räkning till den del fonden enligt bolagsordningen får användas för återbäring till försäkringstagarna eller andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar. Lag (2008:136).

Lag (2008:136) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på avtal som ingåtts den 2 februari 2007 eller senare. T.o.m. den 30 april 2008 hade 3 § följande lydelse.

3 § Skatteunderlaget är kapitalunderlaget enligt andra–tionde styckena, multiplicerat med den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret närmast före ingången av beskattningsåret. Skatteunderlaget avrundas nedåt till helt hundra kronor.

För skattskyldig som avses i 2 § första stycket 1–4 utgörs kapitalunderlaget av värdet av den skattskyldiges tillgångar vid ingången av beskattningsåret efter avdrag för finansiella skulder vid samma tidpunkt. För skattskyldig som avses i 2 § första stycket 2 och sådana utländska tjänstepensionsinstitut som avses i 2 § första stycket 4 medräknas dock endast sådana tillgångar och skulder som är hänförliga till den i Sverige bedrivna försäkringsrörelsen eller tjänstepensionsverksamheten.

Vid beräkning av kapitalunderlag enligt andra stycket skall bortses från den del av tillgångar och skulder som

1. inte förvaltas för försäkringstagarnas räkning,
2. är hänförliga till avgångsbidragsförsäkringar meddelade enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer,
3. är hänförliga till försäkringar som i redovisningshänseende tas upp som grupplivförsäkringar, eller

4. avser sjuk- och olycksfallsförsäkringar hänförliga till försäkringsklass enligt 2 kap. 3 a § första stycket 1 och 2 samt 3 b § första stycket 1 b och 4 försäkringsrörelselagen (1982:713).

Bestämmelserna i tredje stycket skall också gälla i tjänstepensionsverksamhet i fråga om avtal som är jämförbara med personförsäkring.

Kapitalunderlaget för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 5 utgörs av avsättningsbeloppet vid ingången av beskattningsåret avseende sådana pensionsutfästelser för vilkas tryggande avdragsrätt föreligger vid inkomsttaxeringen.

Kapitalunderlaget för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 6 utgörs av värdet av de tillgångar som vid ingången av kalenderåret är hänförliga till pensionssparkontot. Avdrag får ske för obetald skatt enligt denna lag som är hänförlig till kontot.

Kapitalunderlaget för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 7 utgörs av värdet vid beskattningsårets ingång av sådana försäkringar som anges där. Detta värde beräknas enligt åttonde och nionde styckena.

Som värde av försäkringen tas upp dess på försäkringstekniska beräkningsgrunder framräknade återköpsvärde med tillägg för beräknad upplupen andel i livförsäkringsrörelsens överskott.

I fråga om försäkringsavtal som ingåtts före den 1 januari 1997 skall endast den del av försäkringens värde tas upp som överstiger värdet vid denna tidpunkt. Till det värde som undantas från skatteunderlaget får tillägg göras för årlig värdestegring beräknad enligt första stycket. Denna begränsning gäller dock inte om försäkringen övergått till ny innehavare efter utgången av år 1996 på annat sätt än genom arv, testamente, gåva, bodelning eller, såvitt gäller försäkring som har samband med tjänst, överlåtelse mellan arbetsgivare på grund av anställds byte av tjänst.

Kapitalunderlaget för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 8 utgörs av värdet vid beskattningsårets ingång av de tillgångar som är hänförliga till avtalet om tjänstepension.

Vid tillämpning av tredje stycket 1 skall tillgångar som svarar mot konsolideringsfond enligt 12 kap. 9 § försäkringsrörelselagen anses förvaltade för försäkringstagarnas räkning till den del fonden enligt bolagsordningen får användas för återbäring till försäkringstagarna eller andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar. Lag (2005:1172).

3 § även ändrad genom lag (2005:1172) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering.

3 § även tidigare ändrad genom lag (1996:1236) som har trätt i kraft den 1 januari 1997 och tillämpas första gången vid 1998 års taxering. I fråga om försäkringar som meddelats i en försäkringsrörelse som inte bedrivs från fast driftställe i Sverige tillämpas lagen dock inte tidigare än fr.o.m. det första beskattningsår efter ikraftträdandet under vilket premie eller liknande ersättning för försäkringen betalas.

4 § Som tillgång hos återförsäkringstagare räknas inte värdet av återförsäkringsgivares ansvarighet på grund av försäkringar som denne har övertagit i form av återförsäkring. Om återförsäkring skett hos en utländsk återförsäkringsgivare skall dock ett belopp motsvarande dennes ansvarighet räknas som tillgång, i den mån ansvarigheten överstiger värdet av reservdeposition som ställts av återförsäkringsgivaren hos återförsäkringstagaren.

Återförsäkringsgivares fordran hos återförsäkringstagare på grund av reservdepositionen upptas inte som tillgång. Den skuld som redovisas av återförsäkringsgivaren på grund av depositionen är inte avdragsgill för denne. Lag (1993:947).

5 § Om inte annat följer av 6–8 §§ tas tillgångar och skulder upp till bokfört värde. För skattskyldig som avses i 2 § första stycket 6 skall tillgångarna dock tas upp till sitt marknadsvärde om inte annat följer av 7 §. Lag (1993:947).

6 § Fastighet tas upp till marknadsvärdet. Lag (1993:947).

7 § Värdepapper, som är upptaget till handel på en reglerad marknad, en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller som annars är föremål för regelbunden handel vid någon annan marknad som är reglerad och öppen för allmänheten, tas upp till det noterade värdet.

Finns det i ett bolag skilda aktieslag av vilka ett eller flera är upptagna till handel på en reglerad marknad eller föremål för sådan handel som avses i första stycket, skall de aktier i bolaget som inte är upptagna till eller föremål för handel tas upp till samma värde som de aktier som är upptagna till eller föremål för handel. Är flera aktieslag upptagna till eller föremål för handel, skall de aktier som inte är upptagna till eller föremål för handel tas upp till samma värde som de aktier som är upptagna till eller föremål för handel som har den lägsta kursen.

Om det vid värdering enligt de föregående styckena finns synnerliga skäl anta att det noterade värdet inte motsvarar vad som skulle kunna påräknas vid en försäljning under normala förhållanden, får i stället det beräknade priset vid en sådan försäljning läggas till grund för värderingen.

Aktie eller andel i dotterbolag, som direkt eller indirekt har till ändamål att äga fastigheter (fastighetsbolag) skall värderas med ledning av marknadsvärdena på fastigheterna. Lag (2007:534).

Lag (2007:534) har trätt ikraft den 1 november 2007. Äldre bestämmelser gäller alltjämt vid fastställande av kapitalunderlag som avser tid före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 oktober 2007 hade 7 § första och andra stycket följande lydelse.

7 § Värdepapper, som är noterat vid en svensk eller utländsk börs eller noterat vid en auktoriserad marknadsplats eller som annars är föremål för regelbunden handel vid någon annan reglerad marknad som är öppen för allmänheten, tas upp till det noterade värdet.

Finns i ett bolag skilda aktieslag av vilka ett eller flera är börsnoterade eller föremål för sådan notering som avses i första stycket, skall de aktier i bolaget som inte är noterade tas upp till samma värde som de noterade aktierna. Är flera aktieslag noterade, skall de inte noterade aktierna tas upp till samma värde som de noterade aktier som har den lägsta kursen

8 § Fordran som inte omfattas av 7 § skall tas upp till sitt anskaffningsvärde jämte upplupen ränta. Avdrag för skuld får göras med belopp som beräknas på motsvarande sätt.

Osäker fordran får tas upp till det belopp som kan beräknas bli betalat. Värdelös fordran tas inte upp. Lag (1993:947).

Skattesats

9 § Skatten uppgår till 15 procent av skatteunderlaget enligt 3 § om inte annat följer av andra, fjärde, sjätte och sjunde styckena.

För den del av skatteunderlaget som hos sådan skattskyldig som avses i 2 § första stycket 1–3, 7 och 8 är hänförligt till annan personförsäkring än pensionsförsäkring eller till annat med personförsäkring jämförbart tjänstepensionsavtal än sådant som avses i 28 kap. 2 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) uppgår skatten till 30 procent av nio tiondelar av skatteunderlaget.

Med pensionsförsäkring likställs i denna paragraf sådana avtal om tjänstepension som uppfyller villkoren i 58 kap. 1 a § första stycket 2 inkomstskattelagen.

I det fall beskattningsåret är längre eller kortare än 12 månader ska skattesatsen jämkas i motsvarande mån. Sådan jämkning ska också göras om

1. hela behållningen på ett pensionsparkonto avskattas enligt 58 kap. 33 § inkomstskattelagen eller avsättning som avses i 3 § femte stycket helt upplöses under beskattningsåret,

2. det kapital som hänför sig till en pensionsförsäkring avskattas enligt 58 kap. 19 eller 19 a § inkomstskattelagen eller 5 § första stycket 6, 6 a eller 7 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, eller

3. en försäkring ska anses som en kapitalförsäkring enligt 58 kap. 2 § tredje stycket inkomstskattelagen.

Överlåts ett helt försäkringsbestånd från ett svenskt livförsäkringsföretag till ett annat sådant företag eller sker fusion enligt 15 a kap. 1 eller 18 § försäkringsrörelselagen (1982:713) mellan sådana företag inträder det övertagande företaget i det överlåtande företags skattemässiga situation.

Överlåts ett försäkringsbestånd helt eller delvis från ett livförsäkringsföretag som är skattskyldigt enligt denna lag till ett företag som inte är det, ska det överlåtande livförsäkringsföretaget betala avkastningsskatt för den del av året som företaget innehaft försäkringsbeståndet. Skattesatsen ska då jämkas i motsvarande mån.

För den som efter överlåtelsen inträder som skattskyldig beräknas skatteunderlaget som om försäkringen innehafts hela året. Skattesatsen ska dock jämkas med hänsyn till den tid som skattskyldighet förelegat. Lag (2008:136).

Lag (2008:136) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på avtal som ingåtts den 2 februari 2007 eller senare. Livförsäkringsavtal som avses i 9 § tredje stycket i dess äldre lydelse och vilka ingåtts senast den 1 februari 2007, ska även efter ikraftträdandet av denna lag likställas med pensionsförsäkring vid tillämpning av 9 §. Om en premie betalas efter den 1 februari 2007 ska dock ett särskilt skatteunderlag beräknas för den del av försäkringens värde som är hänförligt till premiebetalningen om, a) premien beror på att avtalet ändrats på ett sätt som medför ökad premieförpliktelse totalt sett eller att premiebetalningen tidigareläggs, eller b) en större premie betalas än den som lägst ska betalas för betalningsperioden enligt avtalet. På ett sådant särskilt skatteunderlag ska skatt tas ut enligt 9 § andra stycket. Vid en överlåtelse av försäkringsavtal som tecknats före den 2 februari 2007 till en ny försäkringsgivare eller en överföring av sådana försäkringsavtal från en enhet till en annan hos försäkringsgivaren ska 2 § första stycket 7 a och 9 § sjätte och sjunde styckena tillämpas på det överlåtna eller överförda avtalet om transaktionen sker efter den 31 december 2008. I sådana fall ska försäkringsavtalet anses ha ingåtts vid den tidpunkt då ansvaret för försäkringen övergår på den nya försäkringsgivaren respektive när försäkringen förts över. T.o.m. den 30 april 2008 hade 9 § följande lydelse.

9 § Skatten uppgår till 15 procent av skatteunderlaget enligt 3 § om inte annat följer av andra och fjärde styckena.

För den del av skatteunderlaget som hos sådan skattskyldig som avses i 2 § första stycket 1–3, 7 och 8 är hänförligt till annan personförsäkring än pensionsförsäkring eller till annat med

750 Avkastningsskatt på pensionsmedel

personförsäkring jämförbart tjänstepensionsavtal än sådant som avses i 28 kap. 2 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) uppgår skatten till 30 procent av nio tiondelar av skatteunderlaget.

Med pensionsförsäkring likställs i denna paragraf en sådan kapitalförsäkring som

1. avses i 58 kap. 2 § andra stycket andra meningen inkomstskattelagen (1999:1229), eller
2. uppfyller villkoren i 58 kap. 6–16 §§ inkomstskattelagen, om den har meddelats i en sådan verksamhet som avses i 2 kap. 1 § 2 lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och utländska tjänstepensionsinstitutets verksamhet i Sverige.

Med pensionsförsäkring likställs också sådana avtal om tjänstepension som uppfyller villkoren i 58 kap. 1 a § första stycket 2 inkomstskattelagen.

I det fall beskattningsåret är längre eller kortare än 12 månader skall skattesatsen jämkas i motsvarande mån. Sådan jämkning skall också göras om hela behållningen på ett pensionssparkonto avskattas enligt 58 kap. 33 § inkomstskattelagen eller avsättning som avses i 3 § femte stycket helt upplöses under beskattningsåret. Överläts ett helt försäkringsbestånd från ett livförsäkringsföretag till ett annat sådant företag eller sker fusion enligt 15 a kap. 1 eller 18 § försäkringsrörelselagen (1982:713) inträder det övertagande företaget i det överlåtande företagens skattemässiga situation. Lag (2005:1172).

9 § även ändrad genom lag (2005:1172) som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 9 § följande lydelse.

9 § Skatten uppgår till 15 procent av skatteunderlaget enligt 3 § om inte annat följer av andra och fjärde styckena.

För den del av skatteunderlaget som hos sådan skattskyldig som avses i 2 § första stycket 1–3 och 7 är hänförligt till annan personförsäkring än pensionsförsäkring uppgår skatten till 30 procent av nio tiondelar av skatteunderlaget.

Med pensionsförsäkring likställs i denna paragraf en sådan kapitalförsäkring som

1. avses i 58 kap. 2 § andra stycket andra meningen inkomstskattelagen (1999:1229), eller
2. uppfyller villkoren i 58 kap. 6–16 §§ inkomstskattelagen, om den har meddelats i en sådan verksamhet som avses i 2 kap. 1 § 2 lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares verksamhet i Sverige.

I det fall beskattningsåret är längre eller kortare än 12 månader skall skattesatsen jämkas i motsvarande mån. Sådan jämkning skall också göras om hela behållningen på ett pensionssparkonto avskattas enligt 58 kap. 33 § inkomstskattelagen eller avsättning som avses i 3 § fjärde stycket helt upplöses under beskattningsåret. Överläts ett helt försäkringsbestånd från ett livförsäkringsföretag till ett annat sådant företag eller sker fusion enligt 15 a kap. 1 eller 18 § försäkringsrörelselagen (1982:713) inträder det övertagande företaget i det överlåtande företagens skattemässiga situation. Lag (2004:1304).

Beskattningsförfarandet

10 § Bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) och skattebetalningslagen (1997:483) gäller för avkastningsskatt.

Avkastningsskatt som skall tas ut av sådan skattskyldig som avses i 2 § första stycket 6 skall för den skattskyldiges räkning betalas av det pensionssparinstitut med vilket den skattskyldige träffat avtal om individuellt pensionssparande. Vid tillämpningen av skattebetalningslagen skall vad som sägs om skattskyldig och redovisningsperiod i stället gälla pensionssparinstitutet respektive pensionssparinstitutets beskattningsår. Pensionssparinstitutet skall vara registrerat hos beskattningsmyndigheten.

Förutom pensionssparinstitutet får även skattskyldig som avses i 2 § första stycket 6 överklaga beskattningsmyndighetens beslut om skatt enligt bestämmelserna i 22 kap. skattebetalningslagen.

Återbetalas skatt hänförlig till ett pensionssparkonto till ett pensionssparinstitut skall beloppet tillsammans med räntan enligt 19 kap. 12 § skattebetalningslagen tillgodoföras kontot. Har kontot avslutats skall institutet ombesörja att beloppet i stället överförs till det pensionssparkonto till vilket de tillgångar som var hänförliga till det avslutade kontot har överförts. Finns inte sådant konto skall institutet betala ut beloppet på det sätt som gäller för utbetalningar enligt lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande. Lag (2002:412).

10 a § Skattskyldig som avses i 2 § första stycket 7 har rätt till nedsättning av skatten på försäkring med belopp som motsvarar den utländska skatt eller den skatt enligt kupongskattelagen (1970:624) som är hänförlig till försäkringen och som försäkringsgivaren eller den skattskyldige har betalat. Nedsättning för utländsk skatt medges bara om rätt till avräkning enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt saknas. Med utländsk skatt avses dels sådan skatt som anges i 1 kap. 3 § nämnda lag, dels punktskatt och förmögenhetsskatt. Avräkningsbar skatt som kvarstår outnyttjad får räknas av senare år mot skatt enligt denna lag vilken avser samma försäkring.

Den skattskyldige ska lämna de uppgifter som behövs för prövningen av begäran om nedsättning av skatt. Om det framgår att det finns förutsättningar för nedsättning, trots att den skattskyldige inte kan lämna samtliga de uppgifter som är nödvändiga för tillämpning av nedsättningsreglerna, får nedsättning ske med skäligt belopp. Lag (2008:1349).

Lag (2008:1349) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 10 a § följande lydelse.

10 a § Skattskyldig som avses i 2 § första stycket 7 har rätt till nedsättning av skatten på försäkring med belopp som motsvarar den utländska skatt eller den skatt enligt kupongskattelagen (1970:624) som är hänförlig till försäkringen och som försäkringsgivaren eller den skattskyldige har betalat. Nedsättning för utländsk skatt medges endast om rätt till avräkning enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt saknas. Med utländsk skatt avses dels sådan skatt som anges i 14 § nämnda lag, dels punktskatt och förmögenhetsskatt. Avräkningsbar skatt som kvarstår outnyttjad får räknas av senare år mot skatt enligt denna lag vilken avser samma försäkring.

Det åligger den skattskyldige att lämna den utredning som behövs för prövning av frågan om nedsättning av skatt. Har den skattskyldige visat att förutsättningar för nedsättning föreligger men inte förmått lämna samtliga de uppgifter som fordras för tillämpningen av nedsättningsreglerna får nedsättning ske med skäligt belopp. Lag (2004:1304).

10 a § även ändrad genom lag (2004:1304) som har trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången vid 2006 års taxering. T.o.m. den 31 december 2004 hade 10 a § första stycket följande lydelse.

10 a § Skattskyldig som avses i 2 § första stycket 7 har rätt till nedsättning av skatten på försäkring med belopp som motsvarar den utländska skatt hänförlig till försäkringen som försäkringsgivaren eller den skattskyldige har betalat. Nedsättning medges endast om rätt till avräkning för den utländska skatten enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt saknas. Med utländsk skatt

752 Avkastningsskatt på pensionsmedel

avses dels sådan skatt som anges i 14 § nämnda lag, dels punktskatt och förmögenhetsskatt. Avräkningsbar skatt som kvarstår outnyttjad får räknas av senare år mot skatt enligt denna lag vilken avser samma försäkring.

Övriga bestämmelser

11 § [11 § har upphört att gälla genom lag (1999:1264), som har trätt i kraft den 1 januari 2000.]

12 § Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229). Beskattningsåret för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 7, 8 och 9 ska dock alltid vara kalenderåret. Lag (2008:136).

Lag (2008:136) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på avtal som ingåtts den 2 februari 2007 eller senare. T.o.m. den 30 april 2008 hade 12 § följande lydelse.

12 § Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229). Beskattningsåret för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 7 skall dock alltid vara kalenderåret. Lag (1999:1264).

Denna lag har trätt i kraft 1 juli 1990 och tillämpas första gången vid 1992 års taxering. Lagen tillämpas dock inte om beskattningsåret har påbörjats före ikraftträdandet. Omfattar beskattningsåret vid 1992 års taxering del av kalenderåret 1990 nedsetts skatten med belopp motsvarande den andel av beskattningsåret som infallit under kalenderåret 1990.

För skattskyldiga som bedriver försäkringsrörelse och för pensionsstiftelser skall innehavet av värdepapper värderas till det högsta av anskaffningsvärdet och marknadsvärdet vid övergångstillfället. Innehavet av andra fastigheter än anläggningsfastigheter skall värderas till det högsta av anskaffningsvärdet och det uppskattade värdet vid övergångstillfället.

Lag (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.

9 juni 1967

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götas och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen*, funnit gott förordna som följer.

* Prop. 1967:83; LIU 38; Rskr 292.

Allmänna bestämmelser

1 § Arbetsgivares utfästelse om pension till arbetstagare eller arbetstagares efterlevande kan tryggas enligt denna lag genom särskild redovisning av pensionsskuld eller avsättning av medel till pensionsstiftelse.

Förbehåll vid pensionsutfästelse att pension skall utgå endast i den mån stiftelses medel förslår därtill är utan verkan och arbetsgivaren svarar för utfästelsen utan avseende på förbehållet.

Lagen äger icke tillämpning på pensionsutfästelse som lämnats efter den 31 december 1966, om rätten till pension gjorts beroende av att arbetstagaren kvarstår i arbetsgivarens tjänst vid inträdet i pensionsåldern. Även i sådant fall äger dock lagen tillämpning på utfäst pension som börjat utgå.

2 § Har ej andra regler om intjänande knutits till pensionsutfästelse, anses arbetstagaren vid varje tillfälle ha intjänat så stor del av utfäst pension som motsvarar förhållandet mellan det antal år arbetstagaren varit i arbetsgivarens tjänst och antalet år från tjänstens början till pensionsåldern. Vid denna beräkning bortses dock från tid som ligger längre tillbaka än fyrtio år före pensionsåldern.

Med upplupen del av utfäst pension förstås kapitalvärdet av den pension som arbetstagaren intjänat vid beräkningstillfället.

3 § Beräkning av kapitalvärde sker med ledning av försäkringstekniska grunder som fastställs av regeringen eller av den myndighet regeringen bestämmer. Lag (1975:1388).

4 § Med allmän pensionsplan avses sådana allmänna grunder för pensionering av arbetstagare eller arbetstagares efterlevande som innehåller regler om tryggande av arbetsgivarens utfästelse genom kreditförsäkring, avsättning till pensionsstiftelse enligt denna lag eller annan likvärdig anordning och som på arbetstagsidan är godkända av organisation vilken enligt lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet är att anse såsom central arbetstagarorganisation. Lag (1976:584).

Särskild redovisning av pensionskulld

5 § Arbetsgivare äger i balansräkningen som skuld under rubriken Avsatt till pensioner upptaga vad han enligt allmän pensionsplan åtagit sig att redovisa under denna rubrik.

Aktiebolag, ömsesidigt försäkringsbolag, ekonomisk förening och sparbank äger under rubriken Avsatt till pensioner redovisa även upplupen del av pensionsutfästelse som ej omfattas av allmän pensionsplan. I fråga om arbetstagare, som har bestämmande inflytande över bolaget eller föreningen, eller sådan arbetstagares efterlevande får, under den tid inflytandet består, vid redovisningen avseende dock icke fästas vid annan pensionsutfästelse än sådan som ingår i allmän pensionsplan. Till grund för bedömandet huruvida en person har bestämmande inflytande lägges hans eget samt hans föräldrars, far- och morföräldrars, makes, avkomlings och avkomlings makes samlade innehav av aktier eller andelar.

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer kan förordna att vad som sägs i andra stycket första punkten skall äga tillämpning även på annan arbetsgivare än som avses där. Lag (1975:1388).

6 § Med arbetsgivares pensionsreserv avses hans skuld för åtagande enligt allmän pensionsplan och för upplupen del av sådan utfäst pension som han i övrigt äger redovisa enligt 5 §.

7 § Posten Avsatt till pensioner får icke minskas under arbetsgivarens pensionsreserv i vidare mån än denna har täckning i pensionsstiftelses förmögenhet.

Till den del arbetsgivarens pensionsreserv avser pensionsutfästelse, som tryggas även av pensionsstiftelse, anses pensionsreserven täckt av stiftelsen, så långt dess förmögenhet förslår. Tryggar stiftelsen samtidigt utfästelse som icke får medräknas i pensionsreserven, anses stiftelsen i första hand täcka upplupen del av sådan utfästelse. Finns flera pensionsstiftelser som är knutna till samma arbetsgivare och tjänar stiftelserna helt eller delvis till tryggande av samma pensionsutfästelser, anses upplupen del av utfästelserna i första hand täckt av stiftelse, som omfattar en trängre krets av personer, eller, om stiftelserna omfattar samma krets av personer, av den äldre stiftelsen.

Att pensionsstiftelse endast i vissa fall anses trygga arbetsgivarens utfästelse enligt allmän pensionsplan, framgår av 10 §.

8 § Arbetsgivare, som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet minskar posten Avsatt till pensioner i strid med 7 §, dömes till böter.

8 a § Om en arbetsgivare som omfattas av årsredovisningslagen (1995:1554), lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller lagen (1996:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag redovisar pensionsåtagande i balansräkningen, skall han i stället för att redovisa sådan skuld som avses i 5 § redovisa motsvarande belopp som delpost under rubriken Avsättningar för pensioner och liknande förpliktelser. Vad som sägs i 5 § andra stycket samt 7 och 8 §§ om posten Avsatt till pensioner gäller även beträffande en sådan delpost. Lag (1995:1619).

Pensionsstiftelse

9 § Med pensionsstiftelse avses en av arbetsgivare grundad stiftelse vars utslutande ändamål är att trygga utfästelse om pension till arbetstagare eller arbetstagares efterlevande.

En pensionsstiftelse skall ha ett namn. Namnet skall innehålla ordet pensionsstiftelse. Lag (1994:1223).

9 a § Bestämmelserna i 10 a § andra–femte styckena, 10 b–10 d §§ och 11 § fjärde och femte styckena, 15 a–15 e och 16 a §§ gäller för en pensionsstiftelse som tryggar utfästelse om pension till minst 100 sådana personer som avses i 9 § första stycket, och för vilka avsättningar har gjorts till stiftelsen.

Bestämmelserna får tillämpas även av andra pensionsstiftelser i enlighet med 31 §, dock inte beträffande egenföretagares tryggande i stiftelse för egen räkning. Lag (2005:1124).

10 § Arbetsgivaren äger i stiftelseurkunden förordna, att pensionsstiftelse skall omfatta endast viss grupp av arbetstagare eller efterlevande.

Stiftelse anses icke trygga utfästelse enligt allmän pensionsplan utan att detta framgår av stiftelsens stadgar, avtal mellan arbetsgivaren och dem som omfattas av stiftelsens ändamål eller andra omständigheter.

Stiftelse äger icke trygga utfästelse åt arbetstagare eller efterlevande, som avses i 5 § andra stycket andra punkten, utöver vad som kan anses sedvanligt för arbetstagare med motsvarande uppgifter eller hans efterlevande.

För stiftelse, som är gemensam för flera arbetsgivare, skall särskilda grunder upprättas beträffande gemenskapen i tillgångar och skulder.

10 a § En pensionsstiftelses styrelse svarar för att förmögenheten är placerad på ett nöjaktigt sätt och för att stiftelsens medel inte används för annat än stiftelsens ändamål.

För en sådan pensionsstiftelse som avses i 9 a § skall i fråga om placering av förmögenheten i stället för första stycket bestämmelserna i tredje–femte styckena gälla.

Pensionsstiftelsen skall placera tillgångarna på ett sådant sätt att lämplig riskspridning uppnås. Tillgångarna skall placeras på det sätt som bäst gagnar dem som omfattas av stiftelsens ändamål och också i övrigt på ett aktsamt sätt. Av tillgångarna får högst

1. fem procent utgöras av aktier och andra värdepapper som kan jämföras med aktier samt obligationer och andra skuldförbindelser, om värdepapperen eller skuldförbindelserna getts ut av arbetsgivaren, och

2. tio procent utgöras av sådana tillgångar som avses i 1 och som getts ut av företag i en grupp av emittenter eller låntagare med sådan inbördes anknytning som anges i 7 kap. 10 c § andra stycket försäkringsrörelselagen (1982:713), vari arbetsgivaren ingår.

Begränsningarna i tredje stycket 1 och 2 gäller inte sådana tillgångar som svenska staten eller en utländsk stat svarar för.

Beträffande användande av optioner och terminskontrakt eller andra liknande finansiella instrument skall pensionsstiftelsen tillämpa 7 kap. 17 b § försäkringsrörelselagen och föreskrifter som har meddelats med stöd av de bestämmelserna. Lag (2005:1124).

10 b § En pensionsstiftelse som avses i 9 a § skall upprätta och följa placeringsriktlinjer. Sådana riktlinjer skall innehålla principerna för placering av samtliga tillgångar. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad riktlinjerna skall innehålla.

Senast när placeringsriktlinjer börjar användas, skall de ges in till Finansinspektionen. Pensionsstiftelsen skall samtidigt lämna in en redogörelse för de konsekvenser som riktlinjerna får för stiftelsen och dem som omfattas av stiftelsens ändamål. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad redogörelsen skall innehålla.

Bestämmelserna i andra stycket gäller också vid ändring av placeringsriktlinjer. Lag (2005:1124).

10 c § Styrelsen skall fastställa placeringsriktlinjer enligt 10 b §. Styrelsen ansvarar för att riktlinjerna följs och skall fortlöpande pröva om de behöver ändras. Lag (2005:1124).

10 d § En pensionsstiftelse som avses i 9 a § skall till de personer som anges i den bestämmelsen ge den information som behövs om stiftelsen och dess verksamhet. En arbetsgivare skall till de personer som avses i 9 a § ge den information som behövs om pensionerna och de överenskommelser som ligger till grund för pensionerna.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vilken information som en pensionsstiftelse skall lämna. Lag (2005:1124).

11 § En pensionsstiftelse får inte ta emot en fordran mot arbetsgivaren. Avtal som strider mot detta är ogiltigt. Stiftelsen får dock låna ut medel till arbetsgivaren, om det ställs betryggande säkerhet för lånet eller tillsynsmyndigheten medger det.

En stiftelse får inte ta emot egendom från arbetsgivaren på villkor, som väsentligt begränsar stiftelsens rätt att förfoga över egendomen. Inte heller får en stiftelse som har grundats av aktiebolag, utan att tillsynsmyndigheten godkänner det, äga aktier i bolaget eller i bolag vilket står i sådant förhållande till detta som avses i 1 kap. 11 § aktiebolagslagen (2005:551).

Om en pensionsstiftelse har till ändamål att trygga utfästelse om pension till arbetstagare eller arbetstagares efterlevande i aktiebolag som är fåmansföretag enligt 56 kap. 2 och 3 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) skall, i fråga om stiftelsens rätt att lämna lån och ställa säkerhet, bestämmelserna i 21 kap. 1–9 och 11 §§ samt 30 kap. 1 § aktiebolagslagen tillämpas.

En pensionsstiftelse som avses i 9 a § får ta upp eller ta över penninglån endast för att tillgodose tillfälliga likviditetsbehov, dock under förutsättning att den samlade upplåningen är av ringa betydelse med hänsyn till stiftelsens omfattning.

En pensionsstiftelse som avses i 9 a § får inte ställa säkerhet för tredje man. Lag (2005:1124).

12 § Pensionsstiftelse äger ej utfästa pension. Sådan utfästelse är ogiltig.

13 § Pensionsstiftelse äger för arbetsgivarens räkning betala pensionspost eller annat som avses i 14 § endast om det kan antagas, att den berättigade annars ej erhåller betalning av arbetsgivaren utan avsevärt dröjsmål, eller om tillsynsmyndigheten för särskilt fall medger det.

14 § Arbetsgivaren äger ur pensionsstiftelse gottgöra sig för vad han utgivit såsom

a) pensionspost, avgift för pensionsförsäkring eller annan utgift i samband med pensionering,

b) engångsunderstöd till arbetstagare vid långvarig oförmåga till arbete på grund av sjukdom, lyte eller annat men eller vid avgång ur tjänsten på grund av uppnådd ålder samt engångsunderstöd till efterlevande vid arbetstagarens frånfälle eller utgift för försäkring av sådant understöd.

Dessutom äger arbetsgivaren gottgöra sig för vad som särskilt redovisats under rubriken Avsatt till pensioner till fullgörande av bestämmelse i allmän pensionsplan.

Gottgörelse enligt denna paragraf får ej avse utgift eller redovisning för annan arbetstagare än sådan, som omfattas av stiftelsens ändamål, eller sådan arbetstagares efterlevande.

I fråga om ersättning för värdet av rätt till tjänstepension som överförts till Europeiska gemenskaperna gäller 7 § lagen (2002:125) om överföring av värdet av pensionsrättigheter till och från Europeiska gemenskaperna. Lag (2002:126).

15 § Gottgörelse sker ur överskott på kapitalet. Sådant överskott föreligger när pensionsstiftelsens tillgångar, värderade med tillämpning av 3 kap. 3 § stiftelselagen (1994:1220), överstiger den skuld stiftelsen ådragit sig samt upplupen del av den utfästa pension, som tryggas av stiftelsen, eller, om stiftelsen tryggar utfästelser enligt allmän pensionsplan, pensionsreserven enligt denna.

För utgift, som avses i 14 § första stycket a) och som omfattas av stiftelsens ändamål, äger arbetsgivaren gottgöra sig ur årets avkastning, även om stiftelsen saknar överskott på kapitalet.

Gottgörelse får avse löpande utgifter eller utgifter som arbetsgivaren haft under närmast föregående räkenskapsår.

Beräknar arbetsgivare vid taxering till beskattning sin inkomst enligt bokföringsmässiga grunder, skall gottgörelse avse kostnad i stället för utgift.

Gottgörelse för avgift till försäkring för allmän tilläggspension får avse den del av avgiften som kan anses hänföra sig till lön eller annan ersättning åt person vilken omfattas av stiftelsens ändamål. Lag (1999:1085).

15 a § En pensionsstiftelse som avses i 9 a § får åta sig uppdrag att från Sverige trygga utfästelse om pension som skall fullgöras i ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (gränsöverskridande verksamhet). Lag (2005:1124).

Lag (2005:1124) har trätt i kraft den 1 januari 2006. För övergångsbestämmelser i övrigt se under 9 a §.

15 b § Varje gång en pensionsstiftelse åtar sig ett uppdrag att bedriva gränsöverskridande verksamhet enligt 15 a § skall stiftelsen lämna en särskild underrättelse till Finansinspektionen. Underrättelsen skall innehålla uppgift om

1. den arbetsgivare som skall göra inbetalningar till pensionsstiftelsen, och
2. det huvudsakliga innehållet i de överenskommelser som skall ligga till grund för tryggandet. Lag (2005:1124).

15 c § Finansinspektionen skall, om de förutsättningar som anges i andra stycket är uppfyllda, inom tre månader från det att en underrättelse enligt 15 b § tagits emot lämna meddelande om underrättelsen till den behöriga myndigheten i det land där den gränsöverskridande verksamheten skall bedrivas.

Ett meddelande enligt första stycket skall lämnas, om det inte finns skäl att ifrågasätta att

1. pensionsstiftelsens organisation är ändamålsenlig,
2. pensionsstiftelsens finansiella situation är tillfredsställande med hänsyn till den planerade verksamhetens art och omfattning, och
3. företrädaren för pensionsstiftelsen har tillräcklig kompetens och i övrigt är lämpad att leda den gränsöverskridande verksamheten.

Finansinspektionen skall samtidigt som den lämnar meddelandet enligt första stycket underrätta pensionsstiftelsen om att meddelandet lämnas.

Om Finansinspektionen, med anledning av ett sådant meddelande som avses i första stycket, får veta vilka verksamhetsbestämmelser som är tillämpliga i det land där verksamheten skall bedrivas, skall inspektionen underrätta pensionsstiftelsen om det. Den gränsöverskridande verksamheten får inledas efter det att stiftelsen tagit emot underrättelsen från Finansinspektionen, eller i varje fall två månader efter att den behöriga myndigheten i det land där den gränsöverskridande verksamheten skall bedrivas tagit emot inspektionens meddelande enligt första stycket.

Om Finansinspektionen finner att förutsättningar för att bedriva gränsöverskridande verksamhet inte föreligger, skall inspektionen vägra att lämna meddelande enligt första stycket. Beslut om det skall fattas inom tre månader från det att en underrättelse enligt 15 b § togs emot. Lag (2005:1124).

15 d § Om något av de förhållanden som angetts i en underrättelse enligt 15 b § skall ändras sedan den gränsöverskridande verksamheten inletts, skall pensionsstiftelsen underrätta Finansinspektionen minst en månad innan ändringen genomförs.

Om Finansinspektionen finner att ändringen inte får göras, skall inspektionen meddela beslut om det inom en månad från det att underrättelsen kom in till inspektionen. Lag (2005:1124).

15 e § Om ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har bestämmelser som innebär ytterligare begränsningar för en pensionsstiftels placering av tillgångar utöver vad som framgår av 10 a § andra–femte styckena,

skall en stiftelse som bedriver verksamhet där på begäran från det landet tillämpa även de bestämmelserna. Lag (2005:1124).

16 § Ledamöter och suppleanter i stiftelsens styrelse väljes till lika antal av arbetsgivaren och de arbetstagare som omfattas av stiftelsens ändamål. Val sker för en tid av tre år, om stadgarna icke föreskriver annat.

Tryggar pensionsstiftelse utfästelse om pension till sådan arbetstagare eller efterlevande som avses i 5 § andra stycket andra punkten, utser tillsynsmyndigheten ordförande i styrelsen. I annan stiftelse äger styrelseledamöterna utse ordförande. Valet får falla på ledamot eller utomstående. Kan ledamöterna ej enas om vem som skall vara ordförande, utses denne av tillsynsmyndigheten.

Styrelsen är beslutför, när de vid sammanträde närvarandes antal utgör minst hälften av hela antalet styrelseledamöter. Av ledamöterna skall lika många närvara från vardera sidan. Som styrelsens beslut gäller den mening om vilken de flesta röstande enar sig. Vid lika röstetal förordnar tillsynsmyndigheten på styrelsens begäran utomstående att delta i ärendets avgörande.

16 a § En ledamot eller suppleant i styrelsen för en sådan pensionsstiftelse som avses i 9 a § skall ha de insikter och den erfarenhet som måste krävas för att delta i ledningen av en sådan pensionsstiftelse och även i övrigt vara lämplig för uppgiften.

Av 6 § lagen (1986:436) om näringsförbud följer att den som är underkastad näringsförbud inte får vara ledamot eller suppleant i styrelsen i en pensionsstiftelse. Lag (2005:1124).

17 § Företrädare för arbetstagarna i pensionsstiftelsens styrelse väljs vid sammanträde med arbetstagarna. Tillhör mer än tre fjärdedelar av arbetstagarna samma fackförening eller liknande förening, får denna dock välja företrädarna. Tillhör samma flertal av arbetstagarna två eller flera sådana föreningar, får dessa välja företrädarna. Vid val skall det tillses att olika yrkesgrupper bland arbetstagarna blir företrädare inom styrelsen i lämplig utsträckning.

Styrelsen skall i god tid före utgången av valperioden upplysa arbetsgivaren och arbetstagarna om deras rätt att utse ledamöter samt i förekommande fall utlysa sammanträde. Lag (1994:1223).

17 a § Bestämmelser om bokföring och annan redovisning för en pensionsstiftelse finns i bokföringslagen (1999:1078) och årsredovisningslagen (1995:1554). Lag (1999:1085).

17 b § Om stadgarna inte säger något annat, skall arbetsgivaren utse revisor. Tillsynsmyndigheten skall utse särskild revisor, när det finns anledning till det. Revisorns berättelse skall åtfölja styrelsens årsredovisning, som skall sändas till tillsynsmyndigheten inom sex månader efter räkenskapsårets utgång. Lag (1994:1223).

18 § Ledamot av pensionsstiftelsens styrelse och revisor i sådan stiftelse äger uppbära skäligt arvode av stiftelsen för sina uppdrag ävensom ersättning för kostnader och utlägg.

18 a § Bestämmelserna i 5 kap. 1–3 §§, 4 § första–tredje styckena och 5 § samt 9 kap. 6 § första och andra styckena stiftelselagen (1994:1220) skall tillämpas även

i fråga om pensionsstiftelser. Vad som anges i 5 kap. 1 § stiftelselagen om åsidosättande av föreskrifterna i stiftelseförordnandet eller i stiftelselagen skall därvid i stället avse åsidosättande av de för pensionsstiftelsen gällande föreskrifterna eller av bestämmelserna i denna lag. Vid tillämpning av 5 kap. 4 § stiftelselagen skall med stiftare avses arbetsgivaren. Lag (1994:1223).

19 § Pensionsstiftelse skall träda i likvidation, om

- a) stiftelsens medel under avsevärd tid varit helt otillräckliga för sitt ändamål,
- b) stiftelsens medel icke längre kan anses behövliga för sitt ändamål,
- c) arbetsgivaren blivit försatt i konkurs,
- d) arbetsgivaren upphör med sin näringsverksamhet utan att stiftelsen i samband därmed överföres till annan enligt bestämmelserna i 24 §.

Pensionsstiftelsens fordran mot arbetsgivaren är vid likvidation omedelbart förfallen till betalning, om icke tillsynsmyndigheten medger att fordringen får betalas under loppet av viss tid, högst tre år.

20 § Likvidation ombesörjes av pensionsstiftelsens styrelse, som därvid framlägger förslag till fördelning av stiftelsens medel. Förslaget skall hållas tillgängligt på arbetsplatsen och omedelbart tillställas förening som avses i 17 § första stycket.

Den som har fordran på pension eller annan rätt till ersättning ur stiftelsen äger hos tillsynsmyndigheten anmäla klander mot förslaget till fördelning inom en månad från den dag då förslaget blev tillgängligt på arbetsplatsen. För skada, som tillfogas fordringsägare, ansvarar styrelsens ledamöter efter de grunder som anges i 29 kap. 1, 5 och 6 §§ aktiebolagslagen (2005:551). Lag (2005:553).

21 § Sedan medel vid likvidation avsatts för den skuld pensionsstiftelsen själv ådragit sig, betalar stiftelsen förfallna pensionsbelopp.

Återstående medel användes i första hand till inköp av försäkring för arbetstagares och efterlevandes pensionsfordringar eller, om tillsynsmyndigheten medger det, betalning av sådana fordringar. I andra hand användes medlen till understöd åt arbetstagare och efterlevande. Sådant understöd får ej överstiga skälig pension för arbetstagare med motsvarande anställningstid och anställningsförmåner. Skulle även därefter medel finnas kvar i stiftelsen, användes dessa till välgörande eller annat allmännyttigt ändamål som tillsynsmyndigheten bestämmer.

Förslår stiftelsens medel icke till att infria skuld på grund av pensionsutfästelse som tryggas av stiftelsen, tillämpas vid fördelningen de grunder som gäller om utdelning i konkurs.

22 § Finns inte längre någon, som omfattas av pensionsstiftelsens ändamål, eller överstiger stiftelsens kapital väsentligen vad som kan komma att fordras för att tillgodose ändamålet eller förekommer i övrigt särskilda skäl att ändra innehållet i stiftelsens stadgar, får tillsynsmyndigheten på ansökan av stiftelsen besluta om ändring. Beslutet får avse sammanslagning av två eller flera stiftelser. Lag (2009:246).

Lag (2009:246) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Äldre bestämmelser gäller i fråga om överklagande av tillsynsmyndighetens beslut enligt 22 § första stycket, om beslutet har meddelats före ikraftträdandet. Ett ärende som tillsynsmyndigheten med stöd av 22 § andra

stycket har underställt regeringen före ikraftträdandet och som vid ikraftträdandet ännu inte har avgjorts handläggs enligt äldre bestämmelser. T.o.m. den 31 december 2009 hade 22 § följande lydelse.

22 § Finns icke längre någon, som omfattas av pensionsstiftelsens ändamål, eller överstiger stiftelsens kapital väsentligen vad som kan komma att fordras för att tillgodose ändamålet eller förekommer i övrigt särskilda skäl att ändra innehållet i stiftelsens stadgar, äger tillsynsmyndigheten på ansökan av stiftelsen förordna om ändring. Förordnandet får avse sammanslagning av två eller flera stiftelser.

Anser tillsynsmyndigheten att ärendet är av sådan beskaffenhet att det bör ankomma på regeringen att fatta beslut, äger myndigheten underställa regeringen ärendet. Lag (1975:1388).

Upphörande av näringsverksamhet m.m.

23 § Om en näringsverksamhet går över från en arbetsgivare till en annan och det därvid avtalas att ansvaret för en pensionsutfästelse ska flyttas över på efterträdaren, ska samtycke till överflyttningen inhämtas från innehavaren av pensionsfordringen. Tillsynsmyndigheten får medge att samtycke inte behöver inhämtas, om efterträdaren kan anses god för pensionsutfästelsen. Något samtycke behövs inte vid ombildning enligt 8 kap. sparbankslagen (1987:619).

Om det i lag eller annan författning har meddelats särskilda bestämmelser om tillvaratagande av en borgenärs rätt vid fusion, gäller dessa i stället för reglerna i första stycket. En innehavare av en pensionsfordran behöver dock inte underrättas eller kallas enligt 23 kap. 19, 22 och 32 §§ samt 24 kap. 21 och 24 §§ aktiebolagslagen (2005:551) eller enligt 12 kap. 10 och 14 §§ lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, om tillsynsmyndigheten medger det. Detsamma gäller i ärende om vinstutdelning enligt 20 kap. 30 §, minskning av aktiekapitalet enligt 20 kap. 23 § och minskning av reservfonden enligt 20 kap. 35 § 3 aktiebolagslagen.

Har ansvaret för pensionsutfästelse sålunda överflyttats, anses utfästelsen ha samma rättsverkningar som om arbetstagaren varit anställd hos efterträdaren från dagen för anställningen hos företrädaren. Efter överflyttningen är företrädaren fri från ansvar för utfästelsen. Lag (2008:2).

Lag (2008:2) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser om förtecknande av och kallelse på innehavare av pensionsfordringar gäller dock vid fusioner där fusionsplan eller fusionsavtal har upprättats före ikraftträdandet. T.o.m. den 14 februari 2008 hade 23 § första och andra stycket följande lydelse.

23 § Övergår näringsverksamhet från en arbetsgivare till en annan och avtalas därvid att ansvaret för pensionsutfästelse skall överflyttas på efterträdaren, skall samtycke till överflyttningen inhämtas från innehavaren av pensionsfordringen. Tillsynsmyndigheten äger medge att samtycke icke behöver inhämtas, om efterträdaren kan anses god för pensionsutfästelsen. Något samtycke behövs inte vid ombildning enligt 8 kap. sparbankslagen (1987:619).

Har det i författning meddelats särskilda bestämmelser om tillvaratagande av fordringsägares rätt vid fusion, gäller dessa i stället för reglerna i första stycket. Innehavare av pensionsfordran behöver dock inte underrättas eller kallas enligt 23 kap. 19, 22 och 32 §§ samt 24 kap. 21 och 24 §§ aktiebolagslagen (2005:551) eller förtecknas och kallas i ärende om fusion enligt 12 kap. 6 § lagen

762 Tryggande av pensionsutfästelse m.m.

(1987:667) om ekonomiska föreningar, om tillsynsmyndigheten medger det. Detsamma gäller i ärende om vinstutdelning enligt 20 kap. 30 §, minskning av aktiekapitalet enligt 20 kap. 23 § och minskning av reservfonden enligt 20 kap. 35 § 3 aktiebolagslagen.

24 § Hör pensionsstiftelse till företrädarens näringsverksamhet, avgör tillsynsmyndigheten med beaktande av stiftelsens ändamålsbestämning, om och på vilka villkor stiftelsen skall överföras till efterträdaren.

Har stiftelse överskott på kapitalet, beslutar tillsynsmyndigheten för vilket ändamål detta får användas.

Om särskilda skäl föreligger, äger tillsynsmyndighet förordna att stiftelsen efter överförandet skall avse endast den som innehåft fordran på pension mot företrädaren.

25 § Upphör arbetsgivare med näringsverksamhet utan att ansvaret för pensionsutfästelse överflyttas på annan, skall han trygga upplupen del av pensionsutfästelsen genom att köpa pensionsförsäkring i den mån den berättigade icke tillgodoses enligt bestämmelsen i 21 § andra stycket. Detta gäller dock ej, om utfästelsen är kreditförsäkrad eller tillsynsmyndigheten medger undantag.

Pensionsförsäkring, som avses i första stycket, skall tecknas vid ett tillfälle eller, om tillsynsmyndigheten medger det, vid flera tillfällen under viss tidrymd, högst tre år.

Om innehavare av pensionsfordran icke själv för talan om fullgörelse enligt första stycket, får sådan talan föras av fackförening eller annan liknande sammanslutning som kan anses företräda den grupp arbetstagaren tillhör.

26 § Har innehavare av pensionsfordran, såsom anställd hos arbetsgivare med del i gemensam pensionsstiftelse, tagit tjänst hos annan arbetsgivare med del i samma stiftelse, och har den senare övertagit ansvaret för pensionsfordringen, äger stiftelsen efter medgivande av tillsynsmyndigheten minska företrädarens andel i stiftelsen med upplupen del av fordringen och öka efterträdarens andel med motsvarande belopp. Beträffande pensionsutfästelsens rättsverkningar äger bestämmelsen i 23 § motsvarande tillämpning.

Åtgärd enligt första stycket får medges endast om deras intressen ej eftersätts, vilkas pensionsfordringar den gemensamma stiftelsen har till uppgift att trygga.

Personalstiftelse

27 § Med personalstiftelse avses en av arbetsgivare grundad stiftelse med ändamål att främja sådan välfärd åt arbetstagare eller arbetstagares efterlevande som ej avser pension, avlöning eller annan förmån vilken arbetsgivaren är skyldig att utge till enskild arbetstagare.

Arbetsgivaren äger i stiftelseurkunden förordna, att stiftelse skall omfatta endast viss grupp av arbetstagare eller efterlevande.

En personalstiftelse skall ha ett namn. Namnet skall innehålla ordet personalstiftelse. Lag (1994:1223).

28 § Personalstiftelse får ej inneha fordran mot arbetsgivaren. Avtal i strid härmed är ogiltigt. I fråga om stiftelses rätt att inneha annan tillgång äger bestämmelserna i 11 § motsvarande tillämpning.

29 § Arbetsgivare äger för varje räkenskapsår ur personalstiftelse gottgöra sig för utgifter som han haft inom ramen för stiftelsens ändamål.

Finns ytterligare medel tillgängliga, förfogar stiftelsen över dessa i den mån stiftelsens styrelse efter samråd med arbetsgivaren prövar medlen icke vara erforderliga för utgivande av gottgörelse under de närmaste tre åren.

Stiftelse äger vägra gottgörelse, om stiftelsen skulle nödgas avstå fast egendom som nyttjas till personalens välfärd. Stiftelsen är icke heller skyldig att för gottgörelse avstå från medel som fordras för underhåll och skötsel av sådan egendom.

30 § Beträffande personalstiftelse äger bestämmelserna i 10 a §, 15 § tredje och fjärde styckena, 16–20 samt 22 och 24 §§ motsvarande tillämpning.

Sedan medel vid stiftelses likvidation avsatts för den skuld stiftelsen själv kan ha ådragit sig, användes återstående medel till att främja välfärd för dem som omfattas av stiftelsens ändamål. Lag (1994:1223).

Tillsyn

31 § En pensions- eller personalstiftelse står under tillsyn av den länsstyrelse som är tillsynsmyndighet i det län där arbetsgivaren har sitt hemvist. Regeringen meddelar föreskrifter om vilken länsstyrelse som är tillsynsmyndighet i ett län.

Styrelsen för en pensions- eller personalstiftelse skall anmäla stiftelsen för tillsyn senast sex månader efter det att styrelsen har tagit emot sitt uppdrag. En pensionsstiftelse som avses i 9 a § första stycket skall dock anmälas för tillsyn genast efter det att uppdraget tagits emot.

Anmälan enligt andra stycket skall innehålla uppgift om stiftelsens postadress och telefon samt om styrelseledamöternas namn, bostadsadress, postadress och telefon. Till anmälan skall fogas bestyrkt kopia av de handlingar som arbetsgivaren upprättat avseende stiftelsen samt, om möjligt, uppgift om storleken och beskaffenheten av stiftelsens förmögenhet. När en ändring har inträtt i något förhållande som tidigare har anmälts skall detta genast anmälas till tillsynsmyndigheten.

När en pensionsstiftelses verksamhet når den omfattning som anges i 9 a § första stycket, skall dess styrelse genast göra en anmälan till tillsynsmyndigheten. Detsamma gäller när en pensionsstiftelse beslutat att tillämpa de bestämmelser som anges i nämnda stycke.

Finansinspektionen får, om det finns särskilda skäl, efter ansökan från en pensionsstiftelse vars verksamhet inte längre har den omfattning som anges i 9 a § första stycket eller som inte längre vill tillämpa dessa bestämmelser i enlighet med vad som anges i 9 a § andra stycket besluta att stiftelsen inte längre skall tillämpa de regler som anges i det förstnämnda stycket.

Tillsynsmyndigheten skall föra ett register över anmälda stiftelser.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om avgifter för tillsyn och registrering enligt denna lag.

Tillsynsmyndigheten skall underrätta Finansinspektionen om en anmälan enligt andra stycket andra meningen eller fjärde stycket. Finansinspektionen skall underrätta tillsynsmyndigheten om en ansökan enligt femte stycket och om det beslut som inspektionen fattar med anledning av en sådan ansökan. Lag (2009:246).

32 § Tillsynsmyndigheten skall ingripa, om det kan antas att en pensions- eller personalstiftelse inte förvaltas i enlighet med de för stiftelsen gällande föreskrifterna eller denna lag.

Tillsynsmyndigheten skall ge stiftelserna råd och upplysningar.

Vid tillsynen över pensions- och personalstiftelser tillämpas i övrigt bestämmelserna i 9 kap. 4 och 5 §§, 6 § tredje stycket samt 7 § stiftelselagen (1994:1220).

För tillsynen över förvaltningen av vissa pensionsstiftelser gäller särskilda bestämmelser i 34 och 35 §§. Lag (2005:1124).

33 § I fråga om överklagande av annat beslut av tillsynsmyndigheten enligt denna lag tillämpas 9 kap. 11 § första–tredje och femte styckena stiftelselagen (1994:1220).

Skatteverkets beslut enligt 11 § tredje stycket får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (2009:246).

34 § Finansinspektionen skall utöva tillsyn över att en pensionsstiftelse som avses i 9 a § första stycket förvaltas i enlighet med bestämmelserna i 10 a § andra–femte styckena, 10 b–10 d §§, 11 § fjärde och femte styckena, 15 a–15 e och 16 a §§ samt i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av någon av dessa bestämmelser. Inspektionen skall utöva sådan tillsyn också över förvaltningen av en stiftelse som med stöd av 9 a § andra stycket beslutat att tillämpa de bestämmelserna.

Finansinspektionen skall i sin tillsynsverksamhet samarbeta med motsvarande utländska tillsynsmyndigheter i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen. Lag (2005:1124).

35 § Finansinspektionen får meddela de anmärkningar i fråga om en pensionsstiftelses förvaltning som inspektionen anser behövs.

Finansinspektionen skall förelägga pensionsstiftelsen eller styrelsen att vidta rättelse, om inspektionen finner att

1. avvikelser skett från någon av de bestämmelser som anges i 34 § första stycket, eller
2. placeringsriktlinjerna inte längre är tillfredsställande med hänsyn till omfattningen och beskaffenheten av stiftelsens förvaltning.

Om Finansinspektionen bedömer att en stiftelse förvaltar medel som avsatts till stiftelsen för personer som anges i 9 a § första stycket på ett sådant sätt som innebär att dessa personers intressen hotas, får inspektionen besluta om att utse en särskild företrädare att sköta hela eller delar av driften av stiftelsen.

Finansinspektionen får även begränsa pensionsstiftelsens förfoganderätt eller förbjuda stiftelsen att förfoga över sina tillgångar i Sverige, om det bedöms vara nödvändigt för att skydda de personer som anges i tredje stycket. Finansinspektionen får besluta hur pensionsstiftelsen skall förvaltas efter ett sådant beslut.

I fråga om styrelsens skyldighet att lämna upplysningar och hålla tillgångar och handlingar tillgängliga för granskning och beträffande tillsynen i övrigt skall bestämmelserna i 19 kap. 3 §, 8 § första meningen, 9 §, 10 § 1, 11 § sjätte stycket, 11 a och 15 §§ samt 21 kap. 2 § fjärde stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) samt föreskrifter som meddelats med stöd av någon av dessa bestämmelser tillämpas på motsvarande sätt. Lag (2005:1124).

36 § Finansinspektionens beslut enligt 15 c och 15 d §§ får överklagas hos kammarrätten.

Andra beslut som inspektionen meddelar enligt denna lag får överklagas hos förvaltningsrätten. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223). Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten av förvaltningsrättens avgörande.

Inspektionen får bestämma att ett beslut om föreläggande eller om förvaltning enligt 35 § fjärde stycket skall gälla omedelbart. Lag (2009:780).

Bokföringslag (1999:1078)

2 december 1999

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1998/99:130, bet. 1999/2000:LU 2, rskr. 1999/2000:50.

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens innehåll

1 § I denna lag finns bestämmelser om bokföringsskyldighet för vissa fysiska och juridiska personer. Lagen innehåller bestämmelser om

- kretsen av bokföringsskyldiga (2 kap.),
- räkenskapsår (3 kap.),
- bokföringsskyldighetens innebörd (4 kap.),
- löpande bokföring och verifikationer (5 kap.),
- hur den löpande bokföringen avslutas (6 kap.),
- arkivering av räkenskapsinformation m.m. (7 kap.),
- utvecklandet av god redovisningssed (8 kap.), samt
- överklagande (9 kap.).

Definitioner

2 § I denna lag betyder

1. företag: en fysisk eller juridisk person som är bokföringsskyldig enligt denna lag,

2. verksamhet: näringsverksamhet eller annan verksamhet som omfattas av bokföringsskyldighet enligt denna lag,

3. moderföretag: företag som utgör moderföretag enligt definitionen i 1 kap.

4 § årsredovisningslagen (1995:1554),

4. koncern: vad som utgör koncern enligt definitionen i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen,

5. bokföringspost: varje enskild notering i grundbokföringen eller huvudbokföringen,

6. affärshändelser: alla förändringar i storleken och sammansättningen av ett företags förmögenhet som beror på företagets ekonomiska relationer med omvärlden, såsom in- och utbetalningar, uppkomna fordringar och skulder samt egna tillskott till och uttag ur verksamheten av pengar, varor eller annat,

7. verifikation: de uppgifter som dokumenterar en affärshändelse eller en vidtagen justering i bokföringen,

8. räkenskapsinformation:

a) sådana sammanställningar av uppgifter som avses i

- 4 kap. 3 § (balansräkning),

- 5 kap. 1 § (grundbokföring och huvudbokföring),
- 5 kap. 4 § (sidoordnad bokföring),
- 5 kap. 6 § (verifikation),
- 5 kap. 7 § (handling m.m. som en verifikation hänvisar till),
- 5 kap. 11 § (systemdokumentation och behandlingshistorik),
- 6 kap. 2 § (årsredovisning),
- 6 kap. 4 och 5 §§ (årsbokslut),
- 6 kap. 6 § (förenklat årsbokslut), samt
- 6 kap. 8 § (specifikation av balansräkningspost).

b) avtal och andra handlingar av särskild betydelse för att belysa verksamhetens ekonomiska förhållanden, samt

c) sådana uppgifter i övrigt som är av betydelse för att det ska gå att följa och förstå de enskilda bokföringsposternas behandling i bokföringen.

9. nettoomsättning: intäkter från sålda varor och utförda tjänster som ingår i företagets normala verksamhet med avdrag för lämnade rabatter, mervärdesskatt och annan skatt som är direkt knuten till omsättningen.

Företag som avses i 2 kap. 2 § första stycket och 3 § ska vid tillämpningen av bestämmelser i denna lag som hänför sig till nettoomsättning, till nettoomsättningen lägga bidrag, gåvor, medlemsavgifter och andra liknande intäkter. Lag (2010:1514).

Lag (2010:1514) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas första gången för årsbokslut som avser räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 1 kap. 2 § första stycket 8 a följande lydelse.

8. räkenskapsinformation:

a) sådana sammanställningar av uppgifter som avses i

- 4 kap. 3 § (balansräkning),
- 5 kap. 1 § (grundbokföring och huvudbokföring),
- 5 kap. 4 § (sidoordnad bokföring),
- 5 kap. 6 § (verifikation),
- 5 kap. 7 § (handling m.m. som en verifikation hänvisar till),
- 5 kap. 11 § (systemdokumentation och behandlingshistorik),
- 6 kap. 2 § (årsredovisning),
- 6 kap. 4 § (årsbokslut),
- 6 kap. 5 § (noter till balansräkning och resultaträkning),
- 6 kap. 10 § (förenklat årsbokslut), samt
- 6 kap. 12 § (specifikation av balansräkningspost).

1 kap. 2 § även ändrad genom lag (2007:134) som har trätt i kraft den 1 maj 2007 och tillämpas första gången på det räkenskapsår som inleds närmast efter den 30 april 2007. Ändringen innebar att 2 § 9 tillkom. 2 § även ändrad genom lag (2006:874) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången på det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 1 kap. 2 § följande lydelse.

2 § I denna lag betyder

1. företag: en fysisk eller juridisk person som är bokföringsskyldig enligt denna lag,
2. bokslutsföretag: företag som tillhör någon eller några av följande kategorier
 - a) aktiebolag,
 - b) ekonomiska föreningar,
 - c) handelsbolag i vilka en eller flera juridiska personer är delägare,
 - d) företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag,
 - e) stiftelser som är bokföringsskyldiga enligt denna lag,
 - f) företag som är moderföretag i en koncern,
 - g) företag i vilka den årliga nettoomsättningen normalt uppgår till mer än ett belopp motsvarande tjugo prisbasbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring som gällde under den sista månaden av räkenskapsåret.
3. verksamhet: näringsverksamhet eller annan verksamhet som omfattas av bokföringsskyldighet enligt denna lag,
4. moderföretag: företag som utgör moderföretag enligt definitionen i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554),
5. koncern: vad som utgör koncern enligt definitionen i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen,
6. bokföringspost: varje enskild notering i grundbokföringen eller huvudbokföringen,
7. affärshändelser: alla förändringar i storleken och sammansättningen av ett företags förmögenhet som beror på företags ekonomiska relationer med omvärlden, såsom in- och utbetalningar, uppkomna fordringar och skulder samt egna tillskott till och uttag ur verksamheten av pengar, varor eller annat,
8. verifikation: de uppgifter som dokumenterar en affärshändelse eller en vidtagen justering i bokföringen,
9. räkenskapsinformation:
 - a) sådana sammanställningar av uppgifter som avses i
 - 4 kap. 3 § (balansräkning),
 - 5 kap. 1 § (grundbokföring och huvudbokföring),
 - 5 kap. 4 § (sidoordnad bokföring),
 - 5 kap. 6 § (verifikation),
 - 5 kap. 7 § (handling m.m. som en verifikation hänvisar till),
 - 5 kap. 11 § (systemdokumentation och behandlingshistorik),
 - 6 kap. 2 § (årsredovisning),
 - 6 kap. 4 § (årsbokslut),
 - 6 kap. 5 § (noter till balansräkning och resultaträkning), samt
 - 6 kap. 11 § (specifikation av balansräkningspost).
 - b) avtal och andra handlingar av särskild betydelse för att belysa verksamhetens ekonomiska förhållanden, samt
 - c) sådana uppgifter i övrigt som är av betydelse för att det skall gå att följa och förstå de enskilda bokföringsposternas behandling i bokföringen.

Trots bestämmelsen i första stycket 2 g skall en bokföringsskyldig fysisk person inte anses som bokslutsföretag om han eller hon med stöd av 4 kap. 4 § andra stycket har olika bokföringar och nettoomsättningen enligt varje enskild bokföring normalt inte uppgår till mer än tjugo prisbasbelopp.

3 § Vad som sägs i denna lag om juridiska personer tillämpas inte på dödsbon. I fråga om dödsbon gäller i stället vad som sägs om fysiska personer.

Språk

4 § Räkenskapsinformation som företaget självt upprättar enligt denna lag skall avfattas på svenska, danska, norska eller engelska.

Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket tillåta att ett företag, trots bestämmelserna i första stycket, upprättar räkenskapsinformationen på annat språk. Ett företag som har fått ett sådant tillstånd skall dock, om en myndighet begär det, på egen bekostnad översätta räkenskapsinformationen till något av de språk som anges i första stycket.

Tillstånd enligt andra stycket ges av Finansinspektionen när det gäller företag som står under inspektionens tillsyn.

Av 2 kap. 5 §, 7 kap. 7 § och 9 kap. 1 § årsredovisningslagen (1995:1554) följer att en årsredovisning, en koncernredovisning och en delårsrapport alltid skall avfattas på svenska. Lag (2006:874).

Lag (2006:874) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången på det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006.

2 kap. Kretsen av bokföringsskyldiga

När juridiska personer är bokföringsskyldiga

1 § En juridisk person är bokföringsskyldig, om inte annat anges i 2–5 §§.

2 § Följande juridiska personer är bokföringsskyldiga i den utsträckning som anges i andra–fjärde styckena:

1. ideella föreningar,
2. registrerade trossamfund och registrerade organisatoriska delar av sådana samfund enligt lagen (1998:1593) om trossamfund,
3. samfällighetsföreningar enligt 17 § lagen (1973:1150) om förvaltning av samfälligheter,
4. viltvårdsområdesföreningar enligt 1 § lagen (2000:592) om viltvårdsområden,
5. fiskevårdsområdesföreningar enligt 1 § lagen (1981:533) om fiskevårdsområden.

Juridiska personer som anges i första stycket är bokföringsskyldiga, om värdet av tillgångarna, beräknat enligt 4 §, överstiger en och en halv miljon kronor. Bokföringsskyldigheten inträder

1. från och med tidpunkten för den juridiska personens bildande, om tillgångarna då överstiger det angivna gränsbeloppet, eller
2. från och med det kalenderår vid vars ingång värdet av tillgångarna överstiger gränsbeloppet.

Bokföringsskyldigheten enligt andra stycket upphör, om tillgångarnas värde vid utgången av de tre senaste räkenskapsåren har varit lägre än det angivna gränsbeloppet.

Om den juridiska personen bedriver näringsverksamhet eller är moderföretag i en koncern, är den bokföringsskyldig även om förutsättningarna enligt andra stycket inte är uppfyllda. Lag (2006:874).

Lag (2006:874) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången på det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 2 kap. 2 § andra stycket första ledet följande lydelse.

Juridiska personer som anges i första stycket är bokföringsskyldiga, om värdet av tillgångarna, beräknat enligt 4 §, överstiger ett gränobelopp som motsvarar trettio prisbasbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Bokföringsskyldigheten inträder

3 § Stiftelser är bokföringsskyldiga, om värdet av tillgångarna, beräknat enligt 4 §, överstiger en och en halv miljon kronor. Bokföringsskyldigheten inträder

1. från och med tidpunkten för stiftelsens bildande, om tillgångarna då överstiger det angivna gränobeloppet, eller

2. från och med det kalenderår vid vars ingång värdet av tillgångarna överstiger gränobeloppet.

Bokföringsskyldigheten enligt första stycket upphör, om tillgångarnas värde vid utgången av de tre senaste åren har varit lägre än det angivna gränobeloppet.

Följande stiftelser är dock bokföringsskyldiga även om förutsättningarna enligt första stycket inte är uppfyllda:

1. stiftelser som bedriver näringsverksamhet,

2. stiftelser som är moderstiftelser,

3. insamlingsstiftelser enligt 11 kap. 1 § stiftelselagen (1994:1220),

4. kollektivavtalsstiftelser enligt 11 kap. 3 § samma lag,

5. stiftelser som har bildats av eller tillsammans med staten, en kommun eller ett landsting,

6. pensionsstiftelser enligt 9 § lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.,

7. personalstiftelser enligt 27 § samma lag. Lag (2009:249).

Lag (2009:249) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 2 kap. 3 § första stycket följande lydelse.

3 § Stiftelser är bokföringsskyldiga, om värdet av tillgångarna, beräknat enligt 4 §, överstiger ett gränobelopp som motsvarar tio prisbasbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Bokföringsskyldigheten inträder

4 § När värdet på tillgångarna enligt 2 § andra stycket och 3 § första stycket bestäms, skall varje tillgång tas upp till ett värde som motsvarar vad tillgången kan anses betinga vid en försäljning under normala förhållanden. Fastigheter och byggnader som är lös egendom tas dock upp till taxeringsvärdet, om ett sådant värde finns.

5 § Följande juridiska personer är inte bokföringsskyldiga enligt denna lag:

1. staten, kommunerna, landstingen, kommunalförbunden och regionförbunden,

2. konkursbon, samt

3. stiftelser vars tillgångar enligt stiftelseförordnandet får användas endast till förmån för bestämda fysiska personer.

När fysiska personer är bokföringsskyldiga

6 § En fysisk person som bedriver näringsverksamhet är bokföringsskyldig för denna.

Vid tillämpningen av första stycket skall uthyrning av en sådan privatbostadsfastighet som avses i 2 kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) inte anses som näringsverksamhet. Ägande eller brukande av en sådan näringsfastighet som avses i 2 kap. 14 § nämnda lag skall alltid anses som näringsverksamhet. Lag (1999:1304).

Bokföringsskyldighet för utländska filialer m.m.

7 § I lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. finns bestämmelser om bokföringsskyldighet för näringsverksamhet som bedrivs i Sverige av utländska företag och utomlands bosatta svenska eller utländska medborgare.

3 kap. Räkenskapsår

Normalt räkenskapsår

1 § Ett räkenskapsår ska omfatta tolv kalendermånader.

Fysiska personer, handelsbolag där en fysisk person ska beskattas för hela eller en del av bolagets inkomst och sådana samfällighetsförvaltande juridiska personer som avses i 6 kap. 6 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska ha kalenderåret som räkenskapsår.

Andra företag får tillämpa annat räkenskapsår än kalenderår (brutet räkenskapsår). Lag (2010:1514).

Annat tolv månaders räkenskapsår

2 § Om det med hänsyn till det allmännas ekonomiska intresse eller andra omständigheter finns synnerliga skäl, får Skatteverket i ett enskilt fall medge att en annan period av tolv kalendermånader än som följer av 1 § andra stycket får utgöra räkenskapsår. Lag (2010:1514).

Förkortat eller förlängt räkenskapsår

3 § När bokföringsskyldigheten inträder eller räkenskapsåret läggs om, får räkenskapsåret omfatta kortare tid än tolv månader eller utsträckas att omfatta högst arton månader. Räkenskapsåret får också kortas av om bokföringsskyldigheten upphör.

Gemensamt räkenskapsår för flera verksamheter

4 § Om ett företag bedriver flera verksamheter, skall det tillämpa samma räkenskapsår för dessa.

Gemensamt räkenskapsår för koncernföretag

5 § Företag som ingår i samma koncern skall ha gemensamt räkenskapsår.

Om det finns synnerliga skäl, kan Skatteverket medge att olika räkenskapsår får tillämpas.

Om en fysisk person som bedriver jordbruksverksamhet också äger ett aktieföretag, som också bedriver jordbruksverksamhet, utan att han är skyldig att upprätta koncernredovisning, får aktieföretaget, trots bestämmelsen i första stycket, ha brutet räkenskapsår. Lag (2003:727).

Omläggning av räkenskapsår

6 § Räkenskapsår får läggas om endast om Skatteverket ger tillstånd till det. Tillstånd behövs dock inte

1. för omläggning från brutet räkenskapsår till kalenderår,
2. för omläggning till gemensamt räkenskapsår i fall som avses i 4 § och 5 § första stycket. Lag (2003:727).

Föreläggande om rättelse

7 § Om ett företag tillämpar brutet räkenskapsår i strid med 1 § andra stycket, får Skatteverket förelägga företaget att lägga om räkenskapsåret till kalenderår. Ett sådant föreläggande får förenas med vite. Lag (2003:727).

Räkenskapsår i finansiella företag

8 § I 1 kap. 7 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och i 1 kap. 6 § lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag finns bestämmelser om räkenskapsår i vissa företag.

4 kap. Bokföringsskyldighetens innebörd

Allmänt om vad bokföringsskyldigheten innebär

1 § Ett företag skall

1. löpande bokföra alla affärshändelser enligt bestämmelserna i 5 kap. 1–5 §§,
2. se till att det finns verifikationer enligt 5 kap. 6–9 §§ för alla bokföringsposter samt systemdokumentation och behandlingshistorik enligt 5 kap. 11 §,

3. bevara all räkenskapsinformation och sådan utrustning och sådana system som behövs för att presentera räkenskapsinformationen i den form som anges i 7 kap. 1 § 1 eller 2,
4. upprätta en balansräkning enligt 3 §, och
5. avsluta den löpande bokföringen enligt bestämmelserna i 6 kap. Lag (2006:874).

Lag (2006:874) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången på det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 4 kap. 1 § följande lydelse.

1 § Ett företag skall

1. löpande bokföra alla affärshändelser enligt bestämmelserna i 5 kap. 1–5 §§,
2. se till att det finns verifikationer enligt 5 kap. 6–9 §§ för alla bokföringsposter samt systemdokumentation och behandlingshistorik enligt 5 kap. 11 §,
3. bevara all räkenskapsinformation och sådan utrustning och sådana system som behövs för att presentera räkenskapsinformationen i den form som anges i 7 kap. 1 § 1 eller 2.

Ett bokslutsföretag skall dessutom

1. upprätta en balansräkning enligt 3 §, och
2. avsluta den löpande bokföringen enligt bestämmelserna i 6 kap.

God redovisningssed

2 § Bokföringsskyldigheten skall fullgöras på ett sätt som överensstämmer med god redovisningssed.

Upprättande av balansräkning när bokföringsskyldigheten inträder

3 § När bokföringsskyldighet inträder eller när grunden för sådan skyldighet ändras, ska företaget utan dröjsmål upprätta en öppningsbalansräkning.

Vid upprättandet av öppningsbalansräkningen gäller 6 kap. 4 § andra stycket eller, om företaget är ett sådant som avses i 6 kap. 3 andra stycket andra meningen, 6 kap. 6 § i tillämpliga delar. Lag (2010:1514).

Bokföring för flera verksamheter

4 § Om ett företag bedriver flera verksamheter, skall det ha en bokföring som omfattar samtliga verksamheter.

Trots bestämmelsen i första stycket får ett företag som bedriver flera verksamheter ha en bokföring för varje enskild verksamhet, om det finns särskilda skäl och det är förenligt med god redovisningssed. Företag som avses i 6 kap. 1 § skall i så fall löpande arkivera uppgifter om ställning och resultat i de olika verksamheterna på en gemensam plats. Om företaget bedriver verksamhet på egen hand, skall arkiveringen ske i anslutning till bokföringen för en sådan verksamhet.

Gemensam bokföring för flera bokföringsskyldiga

5 § Ett företag får ha gemensam bokföring med någon annan bokföringsskyldig endast för gemensamt bedriven verksamhet och endast om det är förenligt med god redovisningssed.

Trots bestämmelsen i första stycket får församlingar i Svenska kyrkan som ingår i en kyrklig samfällighet enligt 3 § andra stycket lagen (1998:1591) om Svenska kyrkan ha en gemensam bokföring som omfattar församlingarnas och samfällighetens verksamheter. Vidare får prästlönstillgångar enligt 10 § lagen (1998:1592) om införande av lagen (1998:1591) om Svenska kyrkan ha gemensam bokföring, om de förvaltas tillsammans.

Redovisningsvaluta

6 § Affärshändelserna skall kunna presenteras i en och samma redovisningsvaluta. Redovisningsvalutan skall vara svenska kronor. I aktiebolag, ekonomiska föreningar, sparbanker, medlemsbanker, understödsföreningar, försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag får dock redovisningsvalutan i stället vara euro.

Byte av redovisningsvaluta får ske endast vid ingången av ett nytt räkenskapsår. Bestämmelser om omräkning i samband med byte av redovisningsvaluta finns i årsredovisningslagen (1995:1554).

Har företaget bytt redovisningsvaluta, får ett nytt byte göras endast om Skatteverket tillåter det. Tillstånd får vägras endast om det finns anledning anta att bytet har ett otillbörligt syfte.

Trots bestämmelserna i första–tredje styckena får en filial i annat land ha sin redovisning i en valuta som i det landet godtas som redovisningsvaluta. Lag (2003:727).

5 kap. Löpande bokföring och verifikationer

Grundbokföring och huvudbokföring

1 § Affärshändelserna skall bokföras så att de kan presenteras i registreringsordning (grundbokföring) och i systematisk ordning (huvudbokföring). Detta skall ske på ett sådant sätt att det är möjligt att kontrollera fullständigheten i bokföringsposterna och överblicka verksamhetens förlopp, ställning och resultat.

En affärshändelse som avser mottagandet av en gåva behöver inte bokföras, under förutsättning att

1. gåvans marknadsvärde är svårbestämbart men kan antas vara lågt, och
2. det är förenligt med god redovisningssed. Lag (2006:874).

Lag (2006:874) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången på det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. Ändringen av 5 kap. 1 § innebar att ett nytt andra stycke infördes.

Tidpunkten för bokföring

2 § Kontanta in- och utbetalningar ska bokföras senast påföljande arbetsdag. Andra affärshändelser ska bokföras så snart det kan ske.

Affärshändelserna får bokföras senare än som anges i första stycket, om det finns skäl för det och det är förenligt med god redovisningssed.

Ett företag vars årliga nettoomsättning normalt uppgår till högst tre miljoner kronor får dröja med att bokföra affärshändelserna tills betalning sker. Vid räkenskapsårets utgång ska dock samtliga då obetalda fordringar och skulder bokföras.

Tredje stycket gäller inte företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag. Inte heller gäller tredje stycket finansiella holdingföretag som ska upprätta koncernredovisning enligt någon av de nämnda lagarna. Lag (2010:1514).

Bokslutstransaktioner

3 § I samband med att den löpande bokföringen avslutas skall sådana poster som är nödvändiga för att bestämma räkenskapsårets intäkter och kostnader och den finansiella ställningen på balansdagen bokföras.

Sidoordnad bokföring

4 § Vid bokföringen skall konton över tillgångar, avsättningar, skulder och eget kapital specificeras i en sidoordnad bokföring i den utsträckning det behövs för att ge en tillfredsställande kontroll och överblick. Lag (2006:874).

Lag (2006:874) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången på det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 5 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Vid bokföringen skall konton över tillgångar, avsättningar och skulder specificeras i en sidoordnad bokföring i den utsträckning det behövs för att ge en tillfredsställande kontroll och överblick.

Rättelse av bokföringspost

5 § Om en bokföringspost rättas, skall det anges när rättelsen har skett och vem som har gjort den. Sker rättelsen genom en särskild rättelsepost, skall det samtidigt säkerställas att det vid en granskning av den rättade bokföringsposten utan svårighet går att få kännedom om rättelsen.

Verifikationer

6 § För varje affärshändelse ska det finnas en verifikation. Om företaget har tagit emot en uppgift om affärshändelsen i den form som anges i 7 kap. 1 § första

stycket, ska denna uppgift, i förekommande fall kompletterad med uppgifter enligt 7 och 8 §§, användas som verifikation.

Om det behövs med hänsyn till arten av den mottagna verifikationen, får bokföringen grundas på en särskilt upprättad hänvisningsverifikation.

Flera likartade affärshändelser får dokumenteras genom en gemensam verifikation. Vid försäljning av varor och tjänster mot kontant betalning får även inbetalningarna under en dags försäljning dokumenteras genom en gemensam verifikation. Den gemensamma verifikationen får då utgöras av uppgifter från en kassaapparat, kassarapport eller annan uppgift som anger summan av mottagna betalningar. Lag (2010:1514).

7 § Verifikationen skall innefatta uppgift om när den har sammanställts, när affärshändelsen har inträffat, vad denna avser, vilket belopp den gäller och vilken motpart den berör. I förekommande fall skall verifikationen även innefatta upplysning om handlingar eller andra uppgifter som har legat till grund för affärshändelsen samt var dessa finns tillgängliga.

I verifikationen skall det ingå ett verifikationsnummer eller annat identifieringstecken samt sådana övriga uppgifter som är nödvändiga för att sambandet mellan verifikationen och den bokförda affärshändelsen utan svårighet skall kunna fastställas.

8 § Uppgifter enligt 7 § första stycket får utelämnas, om det är förenat med svårigheter att låta uppgiften ingå i verifikationen och ett utelämnande är förenligt med god redovisningssed.

9 § Om en verifikation rättas, skall det anges när rättelsen har skett och vem som har gjort den.

Andra bokföringsposter än sådana som avser affärshändelser

10 § Vad som föreskrivs i 1–9 §§ gäller även andra bokföringsposter än sådana som avser affärshändelser.

Systemdokumentation och behandlingshistorik

11 § Företaget skall upprätta sådana beskrivningar över bokföringssystemets organisation och uppbyggnad som behövs för att ge överblick över systemet (systemdokumentation). Företaget skall också upprätta sådana beskrivningar över genomförda bearbetningar inom systemet som gör det möjligt att utan svårighet följa och förstå de enskilda bokföringsposternas behandling (behandlingshistorik).

Om företaget har flera separata bokföringar, skall det av systemdokumentationen för varje bokföring framgå var uppgifter ur övriga bokföringar kan erhållas.

Kassaregister

12 § I lagen (2007:592) om kassaregister m.m. finns bestämmelser om användning av kassaregister i vissa fall. Lag (2007:596).

6 kap. Hur den löpande bokföringen avslutas

När den löpande bokföringen skall avslutas med en årsredovisning

1 § Företag som tillhör någon eller några av följande kategorier ska för varje räkenskapsår avsluta bokföringen med en årsredovisning och offentliggöra den enligt 2 §:

1. aktiebolag,
2. ekonomiska föreningar,
3. handelsbolag i vilka en eller flera juridiska personer är delägare,
 - 3 a. grupperingar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS),

4. företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag,

5. stiftelser som är bokföringsskyldiga enligt denna lag, dock inte stiftelser som får använda sina tillgångar uteslutande till förmån för medlemmar av en viss eller vissa släkter och som är bokföringsskyldiga endast på grund av 2 kap. 3 § första stycket,

6. företag som uppfyller mer än ett av följande villkor:
 - a) medelantalet anställda i företaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 50,
 - b) företagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 40 miljoner kronor,
 - c) företagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 80 miljoner kronor,

7. företag som är moderföretag i en koncern vilken uppfyller mer än ett av följande villkor:

- a) medelantalet anställda i koncernen har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 50,
- b) koncernföretagens redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 40 miljoner kronor,
- c) koncernföretagens redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 80 miljoner kronor.

Vid tillämpningen av första stycket 7 b och c ska fordringar och skulder mellan koncernföretag, liksom internvinster, elimineras. Detsamma gäller för intäkter och kostnader som hänför sig till transaktioner mellan koncernföretag, liksom förändring av internvinst. Lag (2010:849).

Lag (2010:849) har trätt i kraft den 1 november 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 oktober 2010. T.o.m. den 31 oktober 2010 hade 6 kap. 1 § 6 b och c samt 7 b och c följande lydelse.

- b) företagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 25 miljoner kronor,

c) företagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 50 miljoner kronor,

b) koncernföretagens redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 25 miljoner kronor,

c) koncernföretagens redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 50 miljoner kronor.

2 § En årsredovisning skall upprättas och offentliggöras enligt bestämmelserna i årsredovisningslagen (1995:1554) eller, i förekommande fall, lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.

När den löpande bokföringen får avslutas med ett årsbokslut i stället för en årsredovisning

3 § Andra företag än sådana som avses i 1 § ska, om de inte upprättar årsredovisning, för varje räkenskapsår avsluta den löpande bokföringen med ett årsbokslut.

Årsbokslutet ska upprättas enligt 4 och 5 §§. Företag i vilket den årliga nettoomsättningen normalt uppgår till högst tre miljoner kronor och som inte är skyldigt att upprätta årsredovisning enligt 1 § får upprätta årsbokslutet i förenklad form enligt 6 §. Lag (2010:1514).

Lag (2010:1514) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas första gången för årsbokslut som avser räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 6 kap. 3 § andra stycket följande lydelse.

Årsbokslutet skall upprättas enligt 4–9 §§. Företag i vilket den årliga nettoomsättningen normalt uppgår till högst tre miljoner kronor och som inte är skyldigt att upprätta årsredovisning enligt 1 § får upprätta årsbokslutet i förenklad form enligt 10 §. Lag (2006:874).

6 kap. 3 § även ändrad genom lag (2006:874) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången på det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 6 kap. 3 § följande lydelse.

3 § Andra bokslutsföretag än sådana som avses i 1 § skall, om de inte upprättar årsredovisning, för varje räkenskapsår avsluta den löpande bokföringen med ett årsbokslut enligt 4 §.

Årsbokslut

4 § Ett årsbokslut ska bestå av en resultaträkning och en balansräkning. Årsbokslutet ska upprättas i vanlig läsbar form eller i elektronisk form. Beloppen i årsbokslutet ska anges i svenska kronor.

När årsbokslutet upprättas, ska följande bestämmelser i årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

1 kap. 3 § om vad som avses med andelar och nettoomsättning samt om de tillägg som ska göras till nettoomsättningen,

1 kap. 4–6 §§ om koncern- och intresseföretagsdefinitioner,

2 kap. 2 § om överskådlighet och god redovisningssed,

2 kap. 4 § om andra grundläggande redovisningsprinciper,
2 kap. 7 § om undertecknande,
3 kap. 1 och 2 §§ om balans- och resultaträkningarnas innehåll,
3 kap. 3 och 4 §§ om uppställningsformer,
3 kap. 9 § om avsättningar,
3 kap. 11 § första stycket om resultaträkning i förkortad form,
4 kap. 1 och 2 §§ om vad som är anläggningstillgångar och omsättnings-
tillgångar,
4 kap. 3 § första stycket om anskaffningsvärdet för anläggningstillgångar,
4 kap. 4 § om avskrivning av anläggningstillgångar,
4 kap. 5 § om nedskrivning av anläggningstillgångar,
4 kap. 9 § om värdering av omsättningstillgångar,
4 kap. 10 § om värdering av pågående arbeten,
4 kap. 11 § om varulagrets anskaffningsvärde,
4 kap. 12 § om redovisning till bestämd mängd och fast värde, och
4 kap. 13 § om omräkning av fordringar och skulder i utländsk valuta. Lag
(2010:1514).

Lag (2010:1514) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas första gången för årsbokslut som avser räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 6 kap. 4 § andra stycket följande lydelse.

När årsbokslutet upprättas, ska följande bestämmelser i årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

1 kap. 3 § om vad som avses med andelar och nettoomsättning samt om de tillägg som ska göras till nettoomsättningen,
1 kap. 4–6 §§ om koncern- och intresseföretagsdefinitioner,
2 kap. 2 § om överskådlighet och god redovisningssed,
2 kap. 4 § om andra grundläggande redovisningsprinciper,
2 kap. 7 § om undertecknande,
3 kap. 1 och 2 §§ om balans- och resultaträkningarnas innehåll,
3 kap. 3 och 4 §§ om uppställningsformer,
3 kap. 9 § om avsättningar,
3 kap. 13 § första stycket om extraordinära poster,
4 kap. 1 och 2 §§ om vad som är anläggningstillgångar och omsättningstillgångar,
4 kap. 3 § om anskaffningsvärdet för anläggningstillgångar,
4 kap. 4 § om avskrivning av anläggningstillgångar,
4 kap. 5 § om nedskrivning av anläggningstillgångar,
4 kap. 9 § om värdering av omsättningstillgångar,
4 kap. 10 § om värdering av pågående arbeten,
4 kap. 11 § om varulagrets anskaffningsvärde,
4 kap. 12 § om redovisning till bestämd mängd och fast värde,
4 kap. 13 § om omräkning av fordringar och skulder i utländsk valuta, och
4 kap. 15 § om periodisering av vissa belopp vid upptagande av lån. Lag (2008:90).

5 § I årsbokslutet ska företaget lämna de ytterligare upplysningar som anges i andra och tredje styckena.

Upplysningar ska lämnas om:

1. vilka principer för värdering av tillgångar, avsättningar och skulder som har tillämpats,
2. hur värdet av varje post som tas upp som anläggningstillgång i balansräkningen har beräknats, och
3. hur stor del av de totala skulderna som förfaller till betalning senare än ett år efter balansdagen.

Om företaget har ändrat redovisningsprinciper, ska en upplysning lämnas om detta. Skälen för ändringen ska anges. Lag (2010:1514).

Lag (2010:1514) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas första gången för årsbokslut som avser räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 6 kap. 5 § följande lydelse.

5 § I årsbokslutet skall företaget lämna de ytterligare upplysningar som anges i 6–9 §§.

Upplysningarna skall lämnas i noter. Om det inte står i strid med kravet på överskådlighet i 2 kap. 2 § årsredovisningslagen (1995:1554), får upplysningarna i stället lämnas i balansräkningen eller resultaträkningen.

Lämnas upplysningarna i noter, skall hänvisning göras vid de poster i balansräkningen eller resultaträkningen som upplysningarna hänför sig till.

Förenklat årsbokslut

6 § Ett förenklat årsbokslut ska bestå av en resultaträkning och en balansräkning. Det ska upprättas enligt god redovisningssed och i vanlig läsbar form eller i elektronisk form.

I fråga om undertecknande av årsbokslutet gäller 2 kap. 7 § årsredovisningslagen (1995:1554) i tillämpliga delar. Lag (2010:1514).

Tidpunkten för färdigställande av årsbokslutet

7 § Årsbokslutet skall färdigställas så snart det kan ske, dock senast sex månader eller, i stiftelser, fyra månader efter räkenskapsårets utgång. Lag (2010:1514).

Specifikation till årsredovisning eller årsbokslut

8 § För varje sammandragen post i den balansräkning som skall ingå i årsredovisningen eller årsbokslutet skall, om inte postens sammansättning klart framgår av bokföringen i övrigt, de belopp som ingår i posten specificeras i en särskild förteckning, som inte behöver offentliggöras. Lag (2010:1514).

9 § [6 kap. 9 § har upphört att gälla genom lag (2010:1514) som har trätt i kraft den 1 januari 2011.]

10–12 §§ [6 kap. 10–12 §§ har betecknats 6 kap. 6–8 §§ genom lag (2010:1514) som har trätt i kraft den 1 januari 2011.]

7 kap. Arkivering av räkenskapsinformation m.m.

Former för bevarande

1 § Räkenskapsinformation skall bevaras i

1. vanlig läsbar form (dokument),
2. mikroskrift som kan läsas med förstoringshjälpmedel, eller
3. annan form som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas endast med tekniskt hjälpmedel (maskinläsbart medium) och som genom omedelbar utskrift kan tas fram i sådan form som avses i 1 eller 2.

Dokument, mikroskrift och maskinläsbart medium med räkenskapsinformation som företaget har tagit emot från någon annan skall bevaras i det skick materialet hade när det kom till företaget. Dokument, mikroskrift och maskinläsbart medium med räkenskapsinformation som företaget självt har upprättat skall bevaras i det skick materialet fick när räkenskapsinformationen sammanställdes.

Tid och plats för förvaring

2 § Dokument, mikroskrift och maskinläsbara medier som används för att bevara räkenskapsinformation ska vara varaktiga och lätt åtkomliga. De ska bevaras fram till och med det sjunde året efter utgången av det kalenderår då räkenskapsåret avslutades. De ska förvaras i Sverige, i ordnat skick och på betryggande och överskådligt sätt.

Maskinutrustning och system som behövs för att presentera räkenskapsinformationen i den form som anges i 1 § första stycket 1 eller 2 ska hållas tillgängliga i Sverige under hela den tid som anges i första stycket. Lag (2010:1514).

Tillfällig förvaring av verifikation utomlands

3 § Om det finns särskilda skäl och är förenligt med god redovisningssed, får ett dokument som innefattar en verifikation, trots bestämmelserna i 2 §, tillfälligt förvaras utomlands.

Utomlands placerad utrustning m.m.

3 a § Trots bestämmelserna i 2 § får ett företag förvara maskinläsbara medier och hålla maskinutrustning och system tillgängliga i ett annat land inom Europeiska unionen om

1. platsen för förvaring och varje ändring av denna plats anmäls till Skatteverket eller, när det gäller företag som står under Finansinspektionens tillsyn, till Finansinspektionen,
2. företaget på begäran av Skatteverket eller Tullverket medger omedelbar elektronisk åtkomst till räkenskapsinformationen för kontrolländamål under arkiveringstiden, och

3. företaget genom omedelbar utskrift kan ta fram räkenskapsinformationen i Sverige i sådan form som avses i 1 § 1 eller 2.

Första stycket gäller också förvaring i ett land utanför Europeiska unionen med vilket det finns rättsliga instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd som är likartad med de som föreskrivs i

- rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar uppkomna till följd av verksamhet som utgör en del av finansieringssystemet för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och av jordbruksavgifter och tullar samt med avseende på mervärdesskatt,

- rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på direktbeskattningsens område, och

- rådets förordning (EEG) nr 218/92 av den 27 januari 1992 om administrativt samarbete inom området för indirekt beskattning (mervärdesskatt). Lag (2003:1135).

4 § Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket tillåta att ett företag förvarar maskinläsbara medier utomlands även om förutsättningarna enligt 3 a § inte föreligger. I sådana fall får maskinutrustning och system som avses i 2 § andra stycket hållas tillgängliga i samma land. Tillståndet får förenas med villkor och begränsas till viss tid.

Tillstånd enligt första stycket ges av Finansinspektionen när det gäller företag som står under inspektionens tillsyn. Lag (2003:1135).

Förvaring av dokument m.m. som hör till en filial utomlands

5 § Bestämmelserna i 2 § om förvaring i Sverige gäller inte dokument, mikroskrift, maskinläsbara medier, utrustning och system som avser verksamhet som företaget bedriver genom en filial utomlands, om företaget är bokföringsskyldigt i det landet.

Överföring av räkenskapsinformation

6 § Ett företag får förstöra sådant material för bevarande av räkenskapsinformation som avses i 1 §, om räkenskapsinformationen på ett betryggande sätt överförs till något annat sådant material. Om materialet är sådant som avses i 1 § andra stycket, får det dock förstöras först från och med det fjärde året efter utgången av det kalenderår då räkenskapsåret avslutades. Lag (2010:1514).

När räkenskapsinformation får förstöras

7 § Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket för visst fall tillåta att dokument, mikroskrift och maskinläsbara medier som används för att bevara räkenskapsinformation förstörs före utgången av den tid som anges i 2 §.

Tillstånd enligt första stycket ges av Finansinspektionen när det gäller företag som står under inspektionens tillsyn.

Även om ett tillstånd enligt första stycket har meddelats, får dokument, mikroskrift och maskinläsbara medier som används för att bevara information som omfattas av lagen (2005:590) om insyn i vissa finansiella förbindelser m.m.

inte förstöras förrän tidigast fem år efter utgången av det kalenderår då räkenskapsåret avslutades. Förstöring får dock ske om informationen bevaras på annat sätt. Lag (2005:591).

Lag (2005:591) har trätt i kraft den 1 augusti 2005. Ändringen av 7 kap. 7 § innebar att tredje stycket infördes.

8 kap. Utvecklandet av god redovisningssed

1 § Bokföringsnämnden ansvarar för utvecklandet av god redovisningssed. Finansinspektionen ansvarar för utvecklandet av god redovisningssed i sådana företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag i den utsträckning det är påkallat av dessa företags särart.

Av 1 kap. 5 § lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, 1 kap. 4 § lagen om årsredovisning i försäkringsföretag och 23 kap. 15 § 3 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden följer att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om redovisning för finansiella företag. Lag (2007:551).

Lag (2007:551) har trätt i kraft den 1 november 2007. T.o.m. den 31 oktober 2007 hade 8 kap. 1 § andra stycket följande lydelse.

Av 1 kap. 5 § lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, 1 kap. 4 § lagen om årsredovisning i försäkringsföretag och 11 kap. 2 § lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet följer att regeringen får bemyndiga Finansinspektionen att meddela föreskrifter om redovisning för finansiella företag.

9 kap. Överklagande

1 § En myndighets beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätt.

Denna lag har trätt i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 1999. Därvid gäller följande:

1. I fråga om juridiska personer som avses i 2 kap. 2 § första stycket skall dock lagen tillämpas först från och med det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2000. Detsamma gäller fysiska personer som vid utgången av år 1999 inte var bokföringsskyldiga enligt bokföringslagen (1976:125) och som skulle vara bokföringsskyldiga enligt den nya lagen endast därför att de äger eller brukar en näringsfastighet.

2. Bokföringslagen (1976:125) skall upphöra att gälla vid utgången av år 1999. Lagen skall dock fortfarande tillämpas för räkenskapsår som har inletts före nämnda tidpunkt. I fråga om juridiska personer som avses i 2 kap. 2 § första stycket, med undantag av Svenska kyrkan och dess organisatoriska delar, skall lagen även tillämpas för räkenskapsår som inleds före utgången av år 2000. Lagen skall vidare tillämpas på

784 Bokföringslag

understödsföreningar som med stöd av punkten 3 i övergångsbestämmelserna till lagen (1999:1114) om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag alljämt tillämpar 29 och 30 §§ lagen (1972:262) om understödsföreningar.

Bestämmelsen i 16 § andra stycket bokföringslagen får tillämpas även för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 1999.

3. Jordbruksbokföringslagen (1979:141) skall upphöra att gälla vid utgången av år 2000. Lagen skall dock fortfarande tillämpas för räkenskapsår som har inletts före nämnda tidpunkt.

4. Om det i en lag eller i en annan författning hänvisas till någon föreskrift i bokföringslagen (1976:125) eller jordbruksbokföringslagen (1979:141) som har ersatts av en föreskrift i denna lag, tillämpas i stället den nya föreskriften.

Lag (1955:257) om inventering av varulager för inkomsttaxeringen

27 maj 1955

Kungl. Maj:t har, med riksdagen*, funnit gott förordna som följer.

* Prop. 1955:100; BeU 45; rskr 284.

1 § Skattskyldig som är bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) skall inventera varje i lagret ingående post av tillgångar avsedda för omsättning eller förbrukning. Vid inventeringen skall upprättas en förteckning som för varje post anger det värde som posten har tagits upp till enligt bestämmelserna i 17 kap. inkomstskattelagen (1999:1229). Vid bestämmande av lagrets anskaffningsvärde skall de lagertillgångar, som ligger kvar i den skattskyldiges lager vid beskattningsårets utgång, anses som de av honom senast anskaffade eller tillverkade. Om den skattskyldige yrkar att lagret skall värderas i enlighet med 17 kap. 4 § inkomstskattelagen (1999:1229), skall anskaffningsvärdet på varje post anges i förteckningen.

Första stycket gäller inte tillgångar som värderats med tillämpning av 4 kap. 12 § årsredovisningslagen (1995:1554).

Om inventeringen sker före balansdagen skall värdet på lagertillgångarna vid inventeringstillfället kunna korrigeras på ett tillfredsställande sätt med hänsyn till lagerutvecklingen fram till och med balansdagen. Lag (2003:1104).

2 § Den skattskyldige skall på förteckningen som avses i 1 § teckna en på heder och samvete avgiven försäkran att ingen lagertillgång undantagits vid inventeringen. Lag (1990:1432).

3 § Har den skattskyldige inte iakttagit föreskrifterna i denna lag skall de lämnade uppgifterna om varulagrets värde inte äga vitsord vid taxeringen.

Om den skattskyldige, med hänsyn till att verksamheten bedrivs under speciella förutsättningar, inte utan avsevärda svårigheter kan iaktta föreskrifterna i denna lag skall hans egen utredning angående värdet äga vitsord om det inte framstår som sannolikt att värdet är ett annat. Lag (1990:1432).

Denna förordning har trätt i kraft 5 juni 1955.

Lag (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattningen för företag som har sin redovisning i euro, m.m.

10 februari 2000.

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1999/2000:23, bet. 1999/2000:LU8, rskr. 1999/2000:127

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om inkomstskatt, mervärdesskatt och reklamskatt för företag som har sin redovisning i euro eller som byter redovisningsvaluta enligt 4 kap. 6 § bokföringslagen (1999:1078). I 9 och 10 §§ finns bestämmelser som gäller även för andra företag som genomför vissa transaktioner med företag som har sin redovisning i euro.

2 § Termer och uttryck i denna lag som används även i inkomstskattelagen (1999:1229) har samma betydelse och tillämpningsområde som i den lagen.

Inkomstskatt

Självdeklaration m.m.

3 § [3 § har upphört att gälla genom lag (2001:1243) som har trätt i kraft den 1 januari 2002.]

4 § Enligt 1 kap. 9 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall uppgifter enligt den lagen till sina belopp anges i svenska kronor.

Omräkning till kronor skall göras enligt 5–7 §§. Det omräknade resultatet skall vara utgångspunkt för den justering av det bokföringsmässiga resultatet som skall göras vid den skattemässiga inkomstberäkningen. Lag (2001:1243).

5 § Resultaträkningen skall med det undantag som anges i andra stycket räknas om enligt beskattningsårets genomsnittliga växelkurs.

Ingår flera företag i samma koncern vid utgången av beskattningsåret och har företagen inte samma beskattningsår på grund av att något av företagen har bildats eller förvärvats under året, skall detta företag räkna om resultaträkningen enligt den genomsnittliga kurs som gäller för övriga euroredovisande koncernföretag.

6 § Balansräkningen skall med de undantag som anges i andra och tredje styckena räknas om enligt kursen vid beskattningsårets utgång.

Periodiseringsfond som avsatts tidigare beskattningsår skall räknas om med samma kurs som har använts i räkenskaperna för det beskattningsår som deklARATIONEN avser.

Årets resultat skall räknas om enligt beskattningsårets genomsnittliga växelkurs.

7 § Om omräkning enligt 5 och 6 §§ leder till att summan av tillgångarna avviker från summan av eget kapital, obeskattade reserver, avsättningar och skulder, skall mellanskillnaden föras upp som en korrigeringspost.

Periodiseringsfond

8 § För företag som yrkar avdrag för avsättning till periodiseringsfond enligt 30 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) skall avsättningen i räkenskaperna beräknas utifrån kursen vid beskattningsårets utgång. Förändringar under senare beskattningsår av fondens bokförda värde som beror på förändringar av valutakurser skall inte påverka det skattemässiga resultatet.

Koncernbidrag

9 § Koncernbidrag enligt 35 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) skall bestämmas till ett belopp i kronor. Det företag som ger koncernbidrag får inte dra av ett högre belopp än vad mottagaren tar upp.

Underprisöverlåtelse

10 § Om en tillgång överläts utan ersättning eller mot en ersättning som understiger marknadsvärdet utan att detta är affärsmässigt motiverat till ett företag som inte har samma redovisningsvaluta, skall uttagsbeskattning ske trots bestämmelserna i 23 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Värdering av fordringar och skulder i annan valuta än euro

11 § I stället för vad som föreskrivs i 14 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall fordringar, skulder, avsättningar och kontanter i annan valuta än euro värderas till kursen vid beskattningsårets utgång. Om det finns ett terminskontrakt eller någon annan liknande valutasäkringsåtgärd för en sådan post, får posten tas upp till det värde som motiveras av valutasäkringen under förutsättning att

- samma värde används i räkenskaperna, och
- värderingen står i överensstämmelse med god redovisningssed.

Representationsavdrag

12 § Avdrag för lunch, middag eller supé i samband med sådan representation som avses i 16 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229) får inte överstiga det belopp i euro som motsvarar 90 kronor per person med tillägg för mervärdesskatt till den del denna inte skall dras av enligt 8 kap. mervärdesskattelagen (1994:200) eller återbetalas enligt 10 kap. samma lag. Det belopp som får dras av skall beräknas för varje kalenderår utifrån den genomsnittliga växelkursen under november året före kalenderåret.

Ändrad värdering av balansposter

13 § Om Skatteverket inte godtar företagets värdering av lager, pågående arbeten, fordringar, skulder eller avsättningar skall det belopp som påverkar den skattepliktiga intäkten justeras med hänsyn till skillnaden mellan kursen vid beskattningsårets utgång och beskattningsårets genomsnittliga växelkurs. Lag (2003:730).

Byte av redovisningsvaluta

14 § När ett företag byter redovisningsvaluta skall företaget som värde av ingående lager, pågående arbeten, inventarier, fordringar, skulder och avsättningar ta upp värdet av närmast föregående beskattningsårs utgående lager, pågående arbeten, inventarier, fordringar, skulder och avsättningar omräknade enligt kursen vid beskattningsårets utgång.

Om företaget yrkar avdrag för avskrivning på inventarier enligt 18 kap. 17 § inkomstskattelagen (1999:1229), skall anskaffningsvärdet på de inventarier som anskaffats under de tre senaste beskattningsåren – eller så många år som behövs för en korrekt beräkning – och som fortfarande finns kvar i verksamheten räknas om enligt kursen vid beskattningsårets utgång.

Mervärdesskatt

15 § Vid redovisning av uppgifter om mervärdesskatt enligt skattebetalningslagen (1997:483) skall omräkning ske med den genomsnittliga växelkursen för den period som redovisningen avser.

Reklamskatt

16 § Vid redovisning av uppgifter om reklamskatt enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam skall omräkning ske med den genomsnittliga växelkursen för den period som redovisningen avser.

Kurser för omräkning

17 § För omräkning enligt denna lag skall de kurser som fastställs av Europeiska centralbanken för respektive svenska bankdag användas. Om det inte har fastställts någon kurs för dagen för beskattningsårets utgång skall kursen för närmast föregående svenska bankdag användas.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2000 och tillämpas första gången avseende det beskattningsår som inleds den 1 januari 2001 eller senare.

Årsredovisningslag (1995:1554)

14 december 1995

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1995/96:10, LU 4, rskr. 91.

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om upprättande och offentliggörande av årsredovisning, koncernredovisning och delårsrapport.

Lagen är, om inte annat föreskrivs i 2 §, tillämplig på sådana företag som avses i 6 kap. 1 § bokföringslagen (1999:1078). Lag (1999:1112).

2 § Lagen är inte tillämplig på företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller 1 kap. 1 § första stycket lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag, om inte annat är särskilt föreskrivet i dessa lagar.

Företag som enligt 1 kap. 1 § andra stycket lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller 1 kap. 1 § andra stycket lagen om årsredovisning i försäkringsföretag är skyldiga att upprätta koncernredovisning enligt de lagarna är inte skyldiga att upprätta koncernredovisning enligt denna lag. Lag (1999:1112).

Allmänna definitioner

3 § I denna lag betyder

1. företag: en fysisk eller juridisk person som direkt eller indirekt omfattas av en årsredovisning, en koncernredovisning eller en delårsrapport,

2. andelar: aktier och andra andelar i juridiska personer,

3. nettoomsättning: intäkter från sålda varor och utförda tjänster som ingår i företagets normala verksamhet med avdrag för lämnade rabatter, mervärdesskatt och annan skatt som är direkt knuten till omsättningen,

4. större företag:

- företag vars andelar, teckningsoptioner eller skuldebrev är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller

- företag som uppfyller mer än ett av följande villkor:

a) medelantalet anställda i företaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 50,

b) företagets redovisade balansslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 40 miljoner kronor,

c) företagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 80 miljoner kronor,

5. mindre företag: företag som inte är större företag,

6. större koncerner:

– koncerner i vilka moderföretagets eller något av dotterföretagens andelar, teckningsoptioner eller skuldebrev är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller

– koncerner som uppfyller mer än ett av följande villkor:

a) medelantalet anställda i koncernen har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 50,

b) koncernföretagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 40 miljoner kronor,

c) koncernföretagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 80 miljoner kronor,

7. mindre koncerner: koncerner som inte är större koncerner.

Vid tillämpningen av första stycket 6 b och c ska fordringar och skulder mellan koncernföretag, liksom internvinster, elimineras. Detsamma gäller för intäkter och kostnader som hänför sig till transaktioner mellan koncernföretag, liksom förändring av internvinst.

Företag som avses i 2 kap. 2 § första stycket och 3 § bokföringslagen (1999:1078) ska vid tillämpningen av första stycket 4–7 och 5 kap. 6 § till nettoomsättningen lägga bidrag, gåvor, medlemsavgifter och andra liknande intäkter. Lag (2010:848).

Lag (2010:848) träder i kraft den 1 november 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 oktober 2010. Ändringen av 1 kap. 3 § första stycket 4 b och c innebär att "25" ersättes av "40" och ändringen av 6 b och c innebär att "50" ersättes av "80".

1 kap. 3 § även ändrad genom lag (2009:34) som har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. T.o.m. den 28 februari 2009 hade 1 kap. 3 § första stycket 6 följande lydelse.

6. större koncerner: koncerner som uppfyller mer än ett av följande villkor:

a) medelantalet anställda i koncernen har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 50,

b) koncernföretagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 25 miljoner kronor,

c) koncernföretagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 50 miljoner kronor,

Koncern- och intresseföretagsdefinitioner

4 § Ett företag är moderföretag och en juridisk person är dotterföretag, om företaget

1. innehar mer än hälften av rösterna för samtliga andelar i den juridiska personen,

2. äger andelar i den juridiska personen och på grund av avtal med andra delägare i denna förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga andelar,

3. äger andelar i den juridiska personen och har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse eller motsvarande ledningsorgan, eller

4. äger andelar i den juridiska personen och har rätt att ensamt utöva ett bestämmande inflytande över denna på grund av avtal med den juridiska personen eller på grund av föreskrift i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar.

Vidare är en juridisk person dotterföretag till moderföretaget, om ett annat dotterföretag till moderföretaget eller moderföretaget tillsammans med ett eller flera andra dotterföretag eller flera andra dotterföretag tillsammans

1. innehar mer än hälften av rösterna för samtliga andelar i den juridiska personen,

2. äger andelar i den juridiska personen och på grund av avtal med andra delägare i denna förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga andelar, eller

3. äger andelar i den juridiska personen och har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse eller motsvarande ledningsorgan.

Om ett dotterföretag äger andelar i en juridisk person och på grund av avtal med den juridiska personen eller på grund av föreskrift i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar har rätt att ensamt utöva ett bestämmande inflytande över den juridiska personen, är även denna dotterföretag till moderföretaget.

Moderföretag och dotterföretag utgör tillsammans en koncern.

Med koncernföretag avses i denna lag företag i samma koncern. Lag (1999:1112).

5 § Om ett företag äger andelar i en juridisk person som inte är dotterföretag och utövar ett betydande inflytande över den juridiska personens driftsmässiga och finansiella styrning samt ägandet utgör ett led i en varaktig förbindelse mellan företaget och den juridiska personen, är den juridiska personen intresseföretag till företaget.

Innehar ett företag minst tjugo procent av rösterna för samtliga andelar i en juridisk person, skall det anses ha sådant inflytande över och sådan förbindelse med denna som avses i första stycket, om inte annat framgår av omständigheterna. Detsamma gäller om företagets dotterföretag eller företaget tillsammans med ett eller flera dotterföretag eller flera dotterföretag tillsammans innehar minst tjugo procent av rösterna för samtliga andelar i den juridiska personen. Lag (1999:1112).

6 § I de fall som avses i 4 § första stycket 1–3 och andra stycket samt 5 § skall sådana rättigheter som tillkommer någon som handlar i eget namn men för en annan fysisk eller juridisk persons räkning anses tillkomma den personen.

Vid bestämmandet av antalet röster i ett dotterföretag eller intresseföretag beaktas inte de andelar i dotterföretaget eller intresseföretaget som innehas av det

företaget självt eller av dess dotterföretag. Detsamma gäller andelar som innehas av den som handlar i eget namn men för dotterföretagets eller intresseföretagets eller dess dotterföretags räkning. Lag (1999:1112).

7 § Om ett företag har blivit moderföretag, skall ledningen för företaget meddela detta till dotterföretagets ledning. Dotterföretagets ledning skall lämna ledningen för moderföretaget de upplysningar som behövs för att en koncernredovisning skall kunna upprättas. Lag (1999:1112).

2 kap. Allmänna bestämmelser om årsredovisning

Årsredovisningens delar

1 § En årsredovisning skall bestå av

1. en balansräkning,
2. en resultaträkning,
3. noter, och
4. en förvaltningsberättelse.

I årsredovisningen för ett större företag skall det även ingå en finansieringsanalys. Lag (2006:871).

Lag (2006:871) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 2 kap. 1 § andra stycket följande lydelse.

I följande fall skall det i årsredovisningen även ingå en finansieringsanalys:

1. företaget bedriver näringsverksamhet och nettovärdet av tillgångarna i företaget enligt balansräkningarna för de två senaste räkenskapsåren överstiger ett gränsvärde som motsvarar 1 000 gånger det prisbasbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring som gällde under den sista månaden av respektive räkenskapsår,
2. antalet anställda hos företaget har under de två senaste räkenskapsåren i medeltal överstigit 200, eller
3. företagets aktier eller skuldebrev är noterade vid en börs eller auktoriserad marknadsplats. Lag (1999:1112).

Överskådlighet och god redovisningssed

2 § Årsredovisningen skall upprättas på ett överskådligt sätt och i enlighet med god redovisningssed.

Rättvisande bild

3 § Balansräkningen, resultaträkningen och noterna skall upprättas som en helhet och ge en rättvisande bild av företagets ställning och resultat. Om det behövs för att en rättvisande bild skall ges, skall det lämnas tilläggsupplysningar.

Om avvikelser görs från vad som följer av allmänna råd eller rekommendationer från normgivande organ, skall upplysning om detta och om skälen för avvikelserna lämnas i en not. Lag (1999:1112).

Andra grundläggande redovisningsprinciper

4 § Vid upprättandet av balansräkningen, resultaträkningen och noterna skall följande iakttas:

1. Företaget skall förutsättas fortsätta sin verksamhet.
2. Samma principer för värdering, klassificering och indelning av de olika posterna och, i förekommande fall, delposterna skall konsekvent tillämpas från ett räkenskapsår till ett annat.
3. Värderingen av de olika posterna och, i förekommande fall, delposterna skall göras med iakttagande av rimlig försiktighet. Detta innebär särskilt att
 - a) endast under räkenskapsåret konstaterade intäkter får tas med i resultaträkningen,
 - b) hänsyn skall tas till alla ekonomiska förpliktelser som är hänförliga till räkenskapsåret eller tidigare räkenskapsår, även om dessa förpliktelser blir kända först efter räkenskapsårets utgång men före upprättandet av årsredovisningen, och att
 - c) hänsyn skall tas till värdenedgångar oavsett om resultatet för räkenskapsåret är en vinst eller en förlust.
4. Intäkter och kostnader som är hänförliga till räkenskapsåret skall tas med oavsett tidpunkten för betalningen.
5. De olika beståndsdelar som balansräkningens poster och, i förekommande fall, delposter består av skall värderas var för sig.
6. Tillgångar och avsättningar eller skulder får inte kvittas mot varandra. Inte heller får intäkter och kostnader kvittas mot varandra.
7. Den ingående balansen för ett räkenskapsår skall stämma överens med den utgående balansen för det närmast föregående räkenskapsåret.

Om det finns särskilda skäl och det är förenligt med 2 och 3 §§, får avvikelse göras från vad som föreskrivs i första stycket. I så fall skall upplysning om skälen för avvikelsen och en bedömning av dess effekt på företagets ställning och resultat lämnas i en not. Lag (2004:1173).

Lag (2004:1173) har trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2004. T.o.m. den 31 december 2004 hade 2 kap. 4 § 3 b) följande lydelse.

- b) hänsyn skall tas till alla förutsebara och möjliga förluster och ekonomiska förpliktelser som är hänförliga till räkenskapsåret eller tidigare räkenskapsår, även om dessa förluster eller förpliktelser blir kända först efter räkenskapsårets utgång men före upprättandet av årsredovisningen, och att

Språk och form

5 § Årsredovisningen ska upprättas i vanlig läsbar form eller i elektronisk form. Den ska avfattas på svenska. Lag (2008:89).

Valuta

6 § Beloppen i årsredovisningen skall anges i företagets redovisningsvaluta enligt 4 kap. 6 § bokföringslagen (1999:1078). Beloppen får dessutom anges i annan valuta enligt omräkningskursen på dagen för räkenskapsårets utgång (balansdagen). I så fall skall upplysning om omräkningskursen lämnas i en not.

Vid byte av redovisningsvaluta skall balansräkningen för det gamla räkenskapsåret räknas om till den nya redovisningsvalutan enligt den växelkurs som har fastställts av Europeiska centralbanken den sista svenska bankdagen under räkenskapsåret. Den omräknade balansräkningen skall utgöra ingående balans för det nya räkenskapsåret. Lag (2000:34).

Årsredovisningens undertecknande

7 § I aktiebolag, ekonomiska föreningar och andra företag, som företräds av en styrelse, ska årsredovisningen skrivas under av samtliga styrelseledamöter. Om en verkställande direktör är utsedd, ska även denne skriva under årsredovisningen.

I handelsbolag ska årsredovisningen skrivas under av samtliga obegränsat ansvariga delägare.

I en gruppering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) ska årsredovisningen skrivas under av samtliga ledamöter i grupperingens församling samt av direktören.

I stiftelser med anknuten förvaltning ska årsredovisningen skrivas under av förvaltaren eller, om ett handelsbolag är stiftelsens förvaltare, av samtliga bolagsmän som företräder bolaget.

I övriga företag ska årsredovisningen skrivas under av den redovisningskyldige eller dennes ställföreträdare.

Om årsredovisningen upprättas i elektronisk form, ska den undertecknas med avancerad elektronisk signatur enligt lagen (2000:832) om kvalificerade elektroniska signaturer.

Om någon av dem som undertecknar årsredovisningen har anmält en avvikande mening, ska yttrandet fogas till redovisningen. I fall som avses i första stycket gäller detta dock endast om den avvikande meningen har antecknats till styrelsens protokoll.

Årsredovisningen ska innehålla uppgift om den dag då den undertecknades. Lag (2009:702).

3 kap. Balansräkning och resultaträkning

Balansräkningens innehåll

1 § Balansräkningen skall i sammandrag redovisa företagets samtliga tillgångar, avsättningar och skulder samt eget kapital på balansdagen. Ställda panter och ansvarsförbindelser skall tas upp inom linjen. Lag (1999:1112).

Resultaträkningens innehåll

2 § Resultaträkningen skall i sammandrag redovisa företagets samtliga intäkter och kostnader under räkenskapsåret. Lag (1999:1112).

Uppställningsformer

3 § Balansräkningen skall upprättas enligt den uppställningsform som anges i bilaga 1 till denna lag. Resultaträkningen skall upprättas enligt någon av de uppställningsformer som anges i bilagorna 2 och 3.

Byte av uppställningsform för resultaträkningen får ske endast om det finns särskilda skäl och är förenligt med 2 kap. 2 och 3 §§. Vid sådant byte skall upplysning om skälen för bytet lämnas i en not.

4 § Posterna i balansräkningen och resultaträkningen ska tas upp var för sig i den ordningsföljd som anges för respektive uppställningsform.

I fråga om poster som föregås av arabiska siffror ska de avvikelser göras som är betingade av verksamhetens särskilda inriktning.

Andra poster än de som finns upptagna i uppställningsformerna får tas upp, om de nya posternas innehåll inte täcks av uppställningsformernas poster. Posterna får delas in i delposter. Om delar av en post har tillkommit på ett sådant sätt eller är av sådan storlek att det är av betydelse med hänsyn till kravet i 2 kap. 3 § på en rättvisande bild att de redovisas särskilt, ska de tas upp i delposter. Kompletterande poster skall ges beteckningar som tydligt anger vad som ingår i posten.

Poster som föregås av arabiska siffror får slås samman,

1. om de är av ringa betydelse med hänsyn till kravet i 2 kap. 3 § på rättvisande bild, eller
2. om sammanslagningen främjar överskådligheten och posterna och, i förekommande fall, delposterna anges i not.

Mindre företag får slå samman poster i balansräkningen som avser tillgångar, eget kapital, avsättningar och skulder, om posterna föregås av arabiska siffror. Lag (2010:1515).

Lag (2010:1515) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. Ändringen av 3 kap. 4 § innebar att ett nytt femte stycke infördes.

4 a § Trots bestämmelserna i 3 och 4 §§ för företag som avses i andra stycket dela upp anläggningstillgångar och omsättningstillgångar samt skulder och avsättningar i kortfristiga och långfristiga poster, om det är förenligt med 2 kap. 2 och 3 §§.

Bestämmelserna i första stycket gäller

1. företag som omfattas av en koncernredovisning som upprättas med tillämpning av de internationella redovisningsstandarder som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, och

2. andra företag vars andelar eller skuldebrev är upptagna till handel på en reglerad marknad. Lag (2007:541).

Jämförelsetal

5 § För varje post eller delpost i balansräkningen, resultaträkningen och sådana noter som avses i 4 § fjärde stycket 2 skall beloppet av motsvarande post för det närmast föregående räkenskapsåret anges.

Om företaget har ändrat principerna för värdering, klassificering eller indelning i poster eller delposter, skall posterna för det närmast föregående räkenskapsåret räknas om eller ändras på det sätt som behövs för att de skall kunna jämföras med räkenskapsårets poster på ett meningsfullt sätt.

Om det finns särskilda skäl och det är förenligt med 2 kap. 2 och 3 §§, får avvikelser från vad som föreskrivs i andra stycket göras. I så fall skall upplysning om skälen för avvikelserna anges i en not.

Andra stycket gäller inte mindre företag under förutsättningen att upplysningarna om den bristande jämförbarheten lämnas i noterna. Lag (2006:871).

Lag (2006:871) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. Ändringen av 3 kap. 5 § innebar att ett nytt fjärde stycke infördes.

Överkursfonden

5 a § I ett aktiebolag skall den del av betalningen för en aktie som överstiger aktiens kvotvärde tas upp under överkursfonden. Lag (2005:556).

Särskilda poster i en ekonomisk förenings balansräkning och resultaträkning

6 § Fordran på insats i en ekonomisk förening får inte tas upp som tillgång. Redovisningen av fullgjorda insatser får göras så att i balansräkningen anges hela insatskapitalet samt hur mycket därav som inte har fullgjorts, varefter skillnaden – de betalda insatserna – utförs som en särskild post under eget kapital.

Första stycket gäller även vid redovisningen av fullgjorda upplåtelseavgifter i en bostadsrättsförening. Lag (1999:1112).

7 § I resultaträkningen för en ekonomisk förening skall sådan överskottsutdelning som avses i 10 kap. 1 § andra stycket 1 lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar tas upp som en särskild kostnadspost. Lag (1999:1112).

Större periodiseringsposter

8 § Större företag skall i balansräkningen eller i not specificera större belopp som ingår i posterna Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter och Upplupna kostnader och förutbetalda intäkter. Lag (2006:871).

Lag (2006:871) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 3 kap. 8 § följande lydelse.

8 § Större belopp som ingår i posterna Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter och Upplupna kostnader och förutbetalda intäkter skall specificeras i balansräkningen eller i en not.

Första stycket gäller inte i fråga om företag, i vilka

1. antalet anställda under de senaste två räkenskapsåren i medeltal uppgått till högst tio, och
2. tillgångarnas nettovärde enligt fastställd balansräkning för det senaste räkenskapsåret uppgår till högst 24 miljoner kronor. Lag (1999:1112).

Avsättningar

9 § Som avsättningar skall sådana förpliktelser redovisas som är hänförliga till räkenskapsåret eller tidigare räkenskapsår och som på balansdagen är säkra eller sannolika till sin förekomst men ovissa till belopp eller till den tidpunkt då de skall infrias.

Avskrivningar och nedskrivningar får inte redovisas som avsättningar. Lag (1999:1112).

10 § Större företag skall i balansräkningen eller i en not specificera större avsättningar som har tagits upp under posten Övriga avsättningar i balansräkningen. Lag (2006:871).

Lag (2006:871) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 3 kap. 10 § följande lydelse.

10 § Större avsättningar som i balansräkningen har tagits upp under posten Övriga avsättningar skall specificeras i balansräkningen eller i en not.

Första stycket gäller inte företag som avses i 8 § andra stycket. Lag (1999:1112).

Resultaträkning i förkortad form

11 § Mindre företag får slå samman posterna 1–6 i bilaga 2 respektive posterna 1–3 och 6 i bilaga 3 till en post benämnd bruttovinst eller bruttoförlust.

Ett företag som slår samman poster enligt första stycket ska i resultaträkningen, i anslutning till posten bruttovinst eller bruttoförlust, lämna uppgift om nettoomsättningen. Bolagsverket får i ett enskilt fall medge att uppgiften om nettoomsättningen utelämnas, om det är motiverat av konkurrensskäl. Lag (2010:1515).

Lag (2010:1515) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 3 kap. 11 § följande lydelse.

11 § Mindre företag får, om det är motiverat av konkurrensskäl, slå samman posterna 1–6 i bilaga 2 respektive posterna 1–3 och 6 i bilaga 3 till en post benämnd bruttovinst eller bruttoförlust.

Ett företag som slår samman poster enligt första stycket skall i resultaträkningen, i anslutning till posten bruttovinst eller bruttoförlust, lämna uppgift om nettoomsättningen. Företaget skall i en not upplysa om skälen för sammanslagningen. Uppgift om nettoomsättningen får dock utelämnas om det är motiverat och Bolagsverket medger det. Lag (2006:871).

Nettoomsättningen

12 § Nettoomsättningen skall omfatta intäkter från försålda varor och utförda tjänster som ingår i företagets normala verksamhet. Avdrag skall göras för lämnade rabatter, mervärdesskatt och annan skatt som är direkt knuten till omsättningen. Lag (1999:1112).

Extraordinära intäkter och kostnader

13 § Intäkter och kostnader i annan verksamhet än företagets normala verksamhet skall redovisas som extraordinära intäkter och kostnader.

Större företag skall dessutom specificera extraordinära intäkter och kostnader till storlek och art i en not. Lag (2006:871).

Lag (2006:871) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 3 kap. 13 § andra och tredje stycket följande lydelse.

Extraordinära intäkter och kostnader skall specificeras till storlek och art i en not.

Andra stycket gäller inte företag som avses i 8 § andra stycket. Lag (1999:1112).

4 kap. Värderingsregler

Vad som är anläggningstillgångar och omsättningstillgångar

1 § Med anläggningstillgång förstås tillgång som är avsedd att stadigvarande brukas eller innehas i verksamheten. Med omsättningstillgång förstås annan tillgång.

Om företaget drivs av en fysisk person eller ett dödsbo, får djur i jordbruk eller renskötsel anses som omsättningstillgång oavsett avsikten med innehavet. Lag (1999:1112).

2 § Utgifter för forsknings- och utvecklingsarbeten och liknande arbeten som är av väsentligt värde för rörelsen under kommande år får tas upp som immateriell anläggningstillgång. Detsamma gäller utgifter för koncessioner, patent, licenser, varumärken, hyresrätter och liknande rättigheter och tillgångar samt ersättning som vid förvärv av rörelse överstiger det behållna värdet av de tillgångar som förvärvats och de skulder som övertagits (goodwill).

Utgifter för företagsbildning, ökning av aktiekapitalet eller motsvarande eller för företagets förvaltning får inte tas upp som tillgång. Lag (1999:1112).

Anskaffningsvärde för anläggningstillgångar

3 § Anläggningstillgångar ska tas upp till belopp som motsvarar utgifterna för tillgångens förvärv eller tillverkning (anskaffningsvärdet), om inte annat följer av 4, 5, 6 §, 12 §, 13 a §, 14 a §, 14 e § eller 14 f §.

I anskaffningsvärdet för en förvärvad tillgång ska räknas in, utöver inköpspriset, utgifter som är direkt hänförliga till förvärvet.

I anskaffningsvärdet för en tillverkad tillgång ska räknas in, utöver sådana kostnader som direkt kan hänföras till produktionen av tillgången, en skäligen andel av indirekta tillverkningskostnader.

Ränta på kapital som har lånats för att finansiera tillverkningen av en tillgång får räknas in i anskaffningsvärdet till den del räntan hänför sig till tillverkningsperioden. Om ränta har räknats in i anskaffningsvärdet, ska en upplysning om detta lämnas i en not.

Utgifter för värdehöjande förbättringar av en tillgång får räknas in i anskaffningsvärdet, om de har lagts ned under räkenskapsåret eller balanserats från tidigare år. Lag (2010:1515).

Lag (2010:1515) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 4 kap. 3 § första och fjärde stycket följande lydelse.

3 § Anläggningstillgångar skall tas upp till belopp motsvarande utgifterna för tillgångens förvärv eller tillverkning (anskaffningsvärdet), om inte annat följer av 4–6 §, 12 §, 13 a §, 14 a §, 14 e § eller 14 f §.

Ränta på kapital som har lånats för att finansiera tillverkningen av en tillgång får räknas in i anskaffningsvärdet till den del räntan hänför sig till tillverkningsperioden. Om ränta har räknats in i anskaffningsvärdet, skall upplysning om detta och det belopp som har räknats in lämnas i en not.

Avskrivning av anläggningstillgångar

4 § Anläggningstillgångar med begränsad nyttjandeperiod skall skrivas av systematiskt över denna period.

Nyttjandeperioden för en immateriell anläggningstillgång som avses i 2 § skall anses uppgå till högst fem år, om inte en annan längre tid med rimlig grad av säkerhet kan fastställas. Om en sådan längre avskrivningstid tillämpas, skall det i en not lämnas upplysning om detta. I noten skall i så fall också anges skälen för den längre avskrivningstiden.

Avskrivningar skall redovisas i resultaträkningen. Annan redovisning får dock tillämpas, om det finns särskilda skäl och är förenligt med 2 kap. 2 och 3 §§. Lag (2004:1173).

Nedskrivning av anläggningstillgångar

5 § Har en anläggningstillgång på balansdagen ett lägre värde än det värde som följer av 3 § och 4 § första stycket, skall tillgången skrivas ned till detta lägre värde, om det kan antas att värdenedgången är bestående.

En finansiell anläggningstillgång får skrivas ned till det lägre värde som tillgången har på balansdagen även om det inte kan antas att värdenedgången är bestående.

En nedskrivning enligt första eller andra stycket skall återföras, om det inte längre finns skäl för den.

Nedskrivningar och återföringar som avses i första–tredje styckena skall redovisas i resultaträkningen.

Uppskrivning av anläggningstillgångar

6 § Ett aktiebolags eller en ekonomisk förenings anläggningstillgångar som har ett tillförlitligt och bestående värde som väsentligt överstiger bokfört värde enligt 3 §, 4 § första stycket, 5 § första–tredje styckena och 12 § får skrivas upp till högst detta värde. Uppskrivning får dock ske endast om uppskrivningsbeloppet används för avsättning till en uppskrivningsfond eller, i aktiebolag, för ökning av aktiekapitalet genom fondemission eller nyemission.

I samband med uppskrivningar skall det i en not lämnas upplysning om hur uppskrivningsbeloppet har behandlats skattemässigt.

Avskrivningar och nedskrivningar av den tillgång som har skrivits upp skall efter uppskrivningen beräknas med utgångspunkt i det uppskrivna värdet. Lag (2004:1173).

7 § Ett aktiebolag får ta uppskrivningsfonden i anspråk för

1. ökning av aktiekapitalet genom fondemission eller nyemission,
2. täckning av förlust enligt fastställd balansräkning när förlusten inte kan täckas av fritt eget kapital.

Ett beslut att ta uppskrivningsfonden i anspråk för att täcka en förlust enligt första stycket 2 får fattas endast efter revisorernas hörande. Innan tre år har förflutit från beslutet får vinstutdelning beslutas endast om Bolagsverket eller, i tvistiga fall, allmän domstol ger tillstånd till det eller om aktiekapitalet har ökat med minst ett belopp som motsvarar den förlust som har blivit täckt med uppskrivningsbelopp. I fråga om Bolagsverkets eller domstolens tillstånd gäller 20 kap. 25–29 §§ aktiebolagslagen (2005:551) i tillämpliga delar. Lag (2005:918).

8 § Vid avskrivning enligt 4 § eller nedskrivning enligt 5 § eller vid avyttring eller utsträngning av tillgången skall uppskrivningsfonden minskas i motsvarande utsträckning, dock högst med den del av uppskrivningsfonden som svarar mot tillgången.

Minskningen av uppskrivningsfonden i fall som avses i första stycket får göras enbart genom att

1. fonden tas i anspråk enligt 7 §,
2. den del av uppskrivningsfonden som motsvarar avskrivning eller nedskrivning överförs till fritt eget kapital, eller
3. den del av uppskrivningsfonden som motsvarar en avyttrad tillgång överförs till fritt eget kapital.

Värdering av omsättningstillgångar

9 § Omsättningstillgångar skall, om inte annat följer av 10, 12 §, 13 a §, 14 a §, 14 e § eller 14 f §, tas upp till det lägsta av anskaffningsvärdet och nettoförsäljningsvärdet på balansdagen.

Med anskaffningsvärde förstås, om inte annat följer av 11 §, utgifterna för tillgångens förvärv eller tillverkning. Vid bestämmandet av anskaffningsvärdet tillämpas 3 § andra–fjärde styckena.

Med nettoförsäljningsvärde avses försäljningsvärdet efter avdrag för beräknad försäljningskostnad. Om det finns särskilda skäl, får återanskaffningsvärdet, i förekommande fall med avdrag för inkurans, eller något annat värde som är förenligt med 2 kap. 2 och 3 §§ användas i stället för nettoförsäljningsvärdet.

Med återanskaffningsvärde avses det belopp som motsvarar den utgift för anskaffandet som företaget skulle ha haft, om tillgången anskaffats på balansdagen.

Om företaget drivs av en fysisk person eller ett dödsbo, får djur i jordbruk eller renkötsel värderas till det värde som fastställs av Skatteverket. Lag (2004:1173).

Värdering av pågående arbeten

10 § Pågående arbeten för någon annans räkning får värderas till belopp som överstiger anskaffningsvärdet, om det finns särskilda skäl och det står i överensstämmelse med 2 kap. 2 och 3 §§.

Varulagrets anskaffningsvärde

11 § Anskaffningsvärdet för varulager av likartade tillgångar får beräknas enligt först-in-först-ut-principen, enligt vägda genomsnittspriser eller enligt någon annan liknande princip. Sist-in-först-ut-principen får inte tillämpas.

Om det värde som framkommer vid en sådan beräkning väsentligt avviker från varulagrets nettoförsäljningsvärde på balansdagen, skall större företag ange skillnadsbeloppet i en not med fördelning på de poster som är upptagna i balansräkningen. Nettoförsäljningsvärdet skall därvid beräknas enligt 9 § tredje stycket första meningen. Lag (2006:871).

Lag (2006:871) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 4 kap. 11 § andra och tredje stycket följande lydelse.

Om det värde som framkommer vid en sådan beräkning väsentligt avviker från varulagrets nettoförsäljningsvärde på balansdagen, skall skillnadsbeloppet anges i en not med fördelning på de i balansräkningen upptagna posterna. Nettoförsäljningsvärdet skall därvid beräknas enligt 9 § tredje stycket första meningen.

Bestämmelsen i andra stycket gäller inte företag som avses i 3 kap. 8 § andra stycket. Lag (2003:774).

Redovisning till bestämd mängd och fast värde

12 § Materiella anläggningstillgångar, råvaror och förnödenheter som omsätts och vilkas sammantagna värde är av underordnad betydelse för företaget, får tas upp till en bestämd mängd och ett fast värde, om deras kvantitet, värde och sammansättning inte varierar väsentligt. Lag (1999:1112).

Omräkning av fordringar och skulder

13 § Fordringar och skulder i annan valuta än redovisningsvalutan får omräknas till redovisningsvalutan enligt växelkursen på balansdagen, om detta står i överensstämmelse med 2 kap. 2 och 3 §§. Lag (2000:34).

Redovisning enligt kapitalandelsmetoden

13 a § Företag som avses i 3 kap. 4 a § andra stycket får redovisa andelar i intresseföretag i balansräkningen och resultaträkningen med tillämpning av bestämmelserna i 7 kap. 25–29 §§, om det är förenligt med 2 kap. 2 och 3 §§. Lag (2004:1173).

Lag (2004:1173) har trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2004.

Egna aktier

14 § Egna aktier får inte tas upp som tillgång.

Vid värdering av ett moderföretags andelar i ett dotterföretag skall andelar som dotterföretaget äger i moderföretaget inte anses ha något värde. Lag (2001:934).

Värdering av finansiella instrument

14 a § Derivatinstrument och andra finansiella instrument får tas upp till sitt verkliga värde, om inte annat följer av 14 b §.

Det verkliga värdet skall bestämmas på grundval av instrumentets marknadsvärde. Om något marknadsvärde inte kan bestämmas för ett instrument men däremot för dess beståndsdelar eller för ett likartat instrument, skall det verkliga värdet bestämmas på grundval av beståndsdelarnas eller det likartade instrumentets marknadsvärde. Om inte heller en sådan värdering är möjlig, skall det verkliga värdet bestämmas med hjälp av sådana allmänt accepterade värderingsmodeller och värderingsmetoder som ger en rimlig uppskattning av marknadsvärdet.

Värdering enligt första stycket får ske enbart om samtliga företagets finansiella instrument, utom sådana som enligt 14 b § inte får tas upp till verkligt värde, värderas på samma sätt. Lag (2003:774).

14 b § Följande finansiella instrument får inte värderas enligt 14 a §:

1. finansiella instrument som hålls till förfall och som inte utgör derivatinstrument,
2. lånefordringar och andra fordringar som härrör från företaget och som inte innehas för handelsändamål,
3. andelar i dotterföretag, intresseföretag eller samriskföretag,
4. egetkapitalinstrument som företaget självt har gett ut,
5. avtal om villkorad ersättning i samband med förvärv och samgåenden,

6. skulder, med undantag för skulder som ingår som en del i en handelsportfölj eller som utgör derivatinstrument, samt

7. andra finansiella instrument, som är av sådan särskild karaktär att de enligt vad som är allmänt accepterat bör redovisas på annat sätt.

Värdering enligt 14 a § får inte heller ske, om en sådan värdering inte skulle ge ett tillförlitligt värde på det finansiella instrumentet.

Företag som avses i 3 kap. 4 a § andra stycket får trots första stycket värdera där angivna finansiella instrument enligt 14 a §, om

1. det är förenligt med sådana internationella redovisningsstandarder som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, och

2. upplysningar om värderingen lämnas i enlighet med dessa standarder. Lag (2009:34).

Lag (2009:34) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 4 kap. 14 b § innebär att ett nytt tredje stycke infördes.

14 c § Vid tillämpningen av 14 a och 14 b §§ skall avtal som avser rå- och stapelvaror och ger endera parten rätt att reglera avtalet med kontanter eller med något annat finansiellt instrument anses som derivatinstrument. Detta gäller dock inte om avtalet

1. ingicks för att täcka företagets förväntade behov av inköp, försäljning eller egen förbrukning av rå- och stapelvaror,

2. även efter avtalets ingående har tillgodosett detta behov,

3. utformades för detta ändamål när det ingicks, och

4. förväntas regleras genom leverans av varan. Lag (2003:774).

14 d § Om värdering sker enligt 14 a §, skall värdeförändringen sedan föregående balansdag redovisas i resultaträkningen.

I följande fall gäller att värdeförändringen skall redovisas i en fond för verkligt värde i stället för i resultaträkningen:

1. värdeförändringen avser ett säkringsinstrument och de tillämpade principerna för säkringsredovisning tillåter att en del av eller hela värdeförändringen inte redovisas i resultaträkningen, eller

2. värdeförändringen är orsakad av en kursförändring på en monetär post som utgör en del av företagets nettoinvestering i en utländsk enhet.

En värdeförändring på en finansiell tillgång som inte innehas för handelsändamål och inte heller är ett derivatinstrument får redovisas i fonden för verkligt värde i stället för i resultaträkningen.

När det inte längre finns skäl att redovisa ett belopp i fonden för verkligt värde, skall fonden justeras. Lag (2004:1173).

Värdering av säkrade poster

14 e § Om en tillgång, avsättning eller skuld eller en del därav har säkrats mot ett finansiellt instrument som värderas enligt 14 a §, skall också den säkrade posten värderas enligt den paragrafen, om de tillämpade principerna för säkringsredovisning tillåter det. Därvid skall 14 d § tillämpas. Lag (2003:774).

Värdering av vissa tillgångar till verkligt värde

14 f § Företag som avses i 3 kap. 4 a § andra stycket får ta upp biologiska tillgångar, förvaltningsfastigheter och andra materiella tillgångar samt immateriella tillgångar till tillgångarnas verkliga värde, om det är förenligt med 2 kap. 2 och 3 §§. Det verkliga värdet skall bestämmas på grundval av tillgångens marknadsvärde.

Värdering enligt första stycket får ske enbart om samtliga företagens tillgångar inom samma kategori värderas på samma sätt. Lag (2004:1173).

Lag (2004:1173) har trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2004. 4 kap. 14 f § får, enligt lag (2010:690), dock tillämpas först för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2011.

14 g § Om en biologisk tillgång eller en förvaltningsfastighet värderas till verkligt värde enligt 14 f §, skall värdeförändringen sedan föregående balansdag redovisas i resultaträkningen.

Om någon annan tillgång som avses i 14 f § värderas enligt den paragrafen, skall värdeförändringen sedan föregående balansdag redovisas i fonden för verkligt värde. En värdeökning skall i stället redovisas i resultaträkningen, om den utgör en återföring av tidigare kostnadsförd värdenedgång på samma tillgång. En värdeminskning skall redovisas i resultaträkningen, om den överstiger vad som tidigare har redovisats som en värdeökning på samma tillgång i fonden för verkligt värde.

När det inte längre finns skäl att redovisa ett belopp i fonden för verkligt värde, skall fonden justeras. Lag (2004:1173).

Lag (2004:1173) har trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2004. Bestämmelserna i 4 kap. 14 g § får, enligt lag (2010:690), dock tillämpas först för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2011.

Periodisering av vissa belopp vid upptagande av lån

15 § Kapitalrabatt och direkta emissionsutgifter vid upptagande av lån skall periodiseras, dock längst över tiden till dess skulden förfaller till betalning. Sådan periodisering behöver dock inte göras om den är utan betydelse med hänsyn till kravet i 2 kap. 3 § på rättvisande bild.

Omräkning av förlagsinsatser

16 § Om en ekonomisk förening har förlagsinsatser i annan valuta än redovisningsvalutan, skall dessa räknas om enligt växelkursen på balansdagen. Skillnaden mellan det omräknade beloppet och motsvarande belopp vid räkenskapsårets ingång, skall föras mot Balanserad vinst eller förlust. Lag (2000:34).

5 kap. Tilläggsupplysningar

Tilläggsupplysningarnas placering

1 § Utöver vad som följer av övriga bestämmelser i denna lag skall årsredovisningen innehålla de upplysningar som anges i 2–26 §§. Upplysningarna skall lämnas i noter. Om det inte står i strid med kravet på överskådlighet i 2 kap. 2 §, får upplysningarna i stället lämnas i balansräkningen eller resultaträkningen.

Lämnas upplysningarna i noter, skall hänvisning göras vid de poster i balansräkningen eller resultaträkningen till vilka de hänför sig. Lag (1999:1112).

Värderings- och omräkningsprinciper

2 § Principerna för värdering av tillgångar, avsättningar eller skulder skall anges.

För poster i årsredovisningen som avser tillgångar, avsättningar eller skulder i annan valuta än redovisningsvalutan skall det anges enligt vilka principer beloppen har räknats om till redovisningsvalutan. Lag (2000:34).

Anläggningstillgångar

3 § För varje post som tas upp som anläggningstillgång i balansräkningen eller i sådana noter som avses i 3 kap. 4 § fjärde stycket 2 ska uppgift lämnas om

1. tillgångarnas anskaffningsvärde,
2. tillkommande och avgående tillgångar,
3. överföringar,
4. årets avskrivningar enligt 4 kap. 4 §,
5. årets nedskrivningar, med särskild uppgift om nedskrivningar som har gjorts med stöd av 4 kap. 5 § andra stycket,
6. årets uppskrivningar, med särskild uppgift om uppskrivningsbeloppets användning och oavskrivet uppskrivningsbelopp,
7. ackumulerade avskrivningar enligt 4 kap. 4 §,
8. ackumulerade nedskrivningar, med särskild uppgift om nedskrivningar som har gjorts med stöd av 4 kap. 5 § andra stycket,
9. ackumulerade uppskrivningar, och
10. korrigeringar av tidigare års avskrivningar enligt 4 kap. 4 §, nedskrivningar och uppskrivningar.

Grunderna för avskrivning av anläggningstillgångarnas olika poster ska anges.

Till den del en tillgång skrivits av eller skrivits ned uteslutande av skatteskal, ska en upplysning lämnas om detta med angivande av avskrivningens eller nedskrivningens storlek.

Första stycket 7–10 gäller inte mindre företag.

För mindre företag som slår samman poster enligt 3 kap. 4 § femte stycket ska det som föreskrivs i första och andra styckena om anläggningstillgångarnas poster i balansräkningen i stället avse de sammanslagna posterna. Lag (2010:1515).

Lag (2010:1515) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. Ändringen av 5 kap. 3 § innebar att ett nytt fjärde stycke och ett nytt femte stycke infördes.

4 § [5 kap. 4 § har upphört att gälla genom lag (2010:1515) som har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010.]

T.o.m. den 31 december 2010 hade 5 kap. 4 § följande lydelse.

4 § För fastigheter som är anläggningstillgångar skall det lämnas uppgift om taxeringsvärden med fördelning på balansräkningens poster och på sådana noter som avses i 3 kap. 4 § fjärde stycket 2.

Finansiella instrument

4 a § Om finansiella instrument värderas enligt 4 kap. 14 a §, gäller följande.

För varje kategori av finansiella instrument skall upplysningar lämnas om

1. bokfört värde, och
2. i vilken utsträckning förekommande värdeförändringar har redovisats i resultaträkningen eller i fonden för verkligt värde.

För varje kategori av derivatinstrument skall upplysningar även lämnas om

1. omfattningen och typen av instrument, och
2. viktiga villkor som kan påverka storleken av, tidpunkten för eller säkerheten i framtida kassaflöden.

Om värderingen har gjorts enligt 14 kap. 14 a § andra stycket tredje meningen, skall väsentliga antaganden som har gjorts vid tillämpningen av de använda värderingsmodellerna och värderingsmetoderna anges. Lag (2003:774).

4 b § Om finansiella instrument inte värderas enligt 4 kap. 14 a § gäller följande.

För varje kategori av derivatinstrument skall större företag lämna upplysningar om

1. det värde till vilket instrumenten skulle ha värderats vid en tillämpning av 4 kap. 14 a §, och
2. omfattningen och typen av instrument.

I fråga om finansiella anläggningstillgångar som enligt 4 kap. 14 a–14 c §§ får värderas till verkligt värde och vilkas bokförda värde är högre än det verkliga värdet skall upplysningar lämnas om

1. bokfört värde och det verkliga värdet, och
2. skälen till att det bokförda värdet inte har skrivits ner och det stöd som finns för antagandet att det bokförda värdet kommer att återvinnas. Lag (2007:132).

Lag (2007:132) har trätt i kraft den 1 maj 2007 och tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter den 30 april 2007. T.o.m. den 30 april 2007 hade 5 kap. 4 § följande lydelse.

4 b § Om finansiella instrument inte värderas enligt 4 kap. 14 a § gäller följande.

För varje kategori av derivatinstrument skall upplysningar lämnas om

1. det värde till vilket instrumenten skulle ha värderats vid en tillämpning av 4 kap. 14 a §, och
2. omfattningen och typen av instrument.

Större företag skall i fråga om finansiella anläggningstillgångar som enligt 4 kap. 14 a–14 c §§ får värderas till verkligt värde och vilkas bokförda värde är högre än det verkliga värdet lämna upplysningar om

1. bokfört värde och det verkliga värdet, och
2. skälen till att det bokförda värdet inte har skrivits ner och det stöd som finns för antagandet att det bokförda värdet kommer att återvinnas. Lag (2006:871).

5 kap. 4 b § även ändrad genom lag (2006:871) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 5 kap. 4 b § andra och tredje styckena följande lydelse.

I fråga om finansiella anläggningstillgångar som enligt 4 kap. 14 a–14 c §§ får värderas till verkligt värde och vilkas bokförda värde är högre än det verkliga värdet skall upplysningar lämnas om

1. bokfört värde och det verkliga värdet, och
2. skälen till att det bokförda värdet inte har skrivits ner och det stöd som finns för antagandet att det bokförda värdet kommer att återvinnas.

Andra stycket gäller inte företag som avses i 3 kap. 8 § andra stycket. Lag (2003:774).

4 c § Föreskrifterna i 4 a § och 4 b § skall även tillämpas på sådana avtal som enligt 4 kap. 14 c § skall anses som derivatinstrument. Lag (2003:774).

Uppskrivningsfond och fond för verkligt värde

5 § Om storleken eller sammansättningen av uppskrivningsfonden eller fonden för verkligt värde har ändrats under räkenskapsåret, skall uppgift lämnas om

1. fondens storlek vid räkenskapsårets början och slut,
2. belopp som har satts av till fonden under räkenskapsåret, och
3. belopp som har överförts från fonden eller på annat sätt har tagits i anspråk med uppgift om hur beloppet har använts. Lag (2003:774).

Nettoomsättningens fördelning

6 § Större företag skall, om företagets verksamhetsgrenar eller geografiska marknader avviker betydligt från varandra, lämna uppgift lämnas om nettoomsättningens fördelning på verksamhetsgrenarna och marknaderna. Bedömningen av om företagets verksamhetsgrenar och marknader avviker betydligt från varandra skall göras med hänsyn till hur företaget normalt organiserar försäljningen av varor och tjänster. Lag (2006:871).

Lag (2006:871) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 5 kap. 6 § följande lydelse.

6 § Om företagets verksamhetsgrenar eller geografiska marknader avviker betydligt från varandra, skall uppgift lämnas om nettoomsättningens fördelning på verksamhetsgrenarna och marknaderna. Bedömningen av om företagets verksamhetsgrenar och marknader avviker betydligt från varandra skall göras med hänsyn till hur företaget normalt organiserar försäljningen av varor och tjänster.

Första stycket gäller inte företag som tillämpar 3 kap. 11 §. Bestämmelsen om nettoomsättningens fördelning på geografiska marknader gäller inte heller företag som avses i 3 kap. 8 § andra stycket. Lag (1999:1112).

Inköp och försäljning mellan koncernföretag

7 § Moderföretag och dotterföretag skall ange hur stor del av räkenskapsårets inköp och försäljningar som avser andra koncernföretag.

Moderföretag som med stöd av bestämmelserna i 7 kap. 3 § inte upprättar någon koncernredovisning, skall lämna upplysningar om internvinster på transaktioner inom koncernen. Lag (1999:1112).

Uppgifter om dotterföretag och vissa andra företag

8 § Om företaget äger eller i fall som anges i 1 kap. 6 § innehar andelar i ett dotterföretag eller ett intresseföretag, skall det lämna uppgift om:

1. det andra företagets namn, organisationsnummer, säte och eget kapital,
2. det andra företagets resultat för det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning eller årsbokslut har upprättats,
3. företagets kapitalandel i det andra företaget, beräknad med tillämpning av 1 kap. 6 §, och
4. antalet andelar som företaget äger och dessas värde enligt företagets balansräkning.

Första stycket gäller också om företaget äger eller i fall som anges i 1 kap. 6 § innehar en kapitalandel på minst tjugo procent i ett annat företag.

Ett företag som är obegränsat ansvarig delägare i ett annat företag skall ange detta företags namn, organisationsnummer, säte och rättsliga form.

Om det redovisningsskyldiga företagets rösträttsandel i sådana företag som avses i första och andra styckena avviker från kapitalandelen, skall även rösträttsandelen anges. Lag (1999:1112).

9 § En uppgift enligt 8 § får utelämnas, om den är av ringa betydelse med hänsyn till kravet på rättvisande bild i 2 kap. 3 §.

Under förutsättning att tillstånd ges av Bolagsverket, får uppgift enligt 8 § också utelämnas, om den har sådan karaktär att den kan vålla allvarlig skada för något av de i 8 § angivna företagen.

Om en uppgift har utelämnats enligt första eller andra stycket, skall upplysning lämnas om detta.

Uppgift om eget kapital och resultat får också utelämnas, om

1. företaget äger andelar som motsvarar mindre än hälften av det andra företags eget kapital och detta företaget inte offentliggör sin balansräkning, eller
2. dotterföretaget eller intresseföretaget omfattas av en av företaget upprättad koncernredovisning eller av en sådan koncernredovisning som avses i 7 kap. 2 § första stycket. Lag (2004:244).

Kortfristiga och långfristiga balansposter

10 § För varje fordringspost i balansräkningen som är upptagen under Omsättningstillgångar eller i sådana noter som avses i 3 kap. 4 § fjärde stycket 2 ska anges den del som förfaller till betalning senare än ett år efter balansdagen.

För varje skuldpost i balansräkningen eller i sådana noter som avses i 3 kap. 4 § fjärde stycket 2 ska anges den del som förfaller till betalning senare än ett år efter balansdagen samt den del som förfaller till betalning senare än fem år efter balansdagen.

För mindre företag som slår samman poster enligt 3 kap. 4 § femte stycket ska det som föreskrivs i första och andra styckena om fordringsposter och skuldposter i balansräkningen i stället avse de sammanslagna posterna. Lag (2010:1515).

Lag (2010:1515) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. Ändringen av 5 kap. 10 § innebar att ett nytt tredje stycke infördes.

Ställda säkerheter

11 § För varje skuldpost i balansräkningen eller i sådana noter som avses i 3 kap. 4 § fjärde stycket 2 ska, om säkerhet har ställts, omfattningen av säkerheterna anges med uppgift om deras art och form.

Om företaget har ställt säkerhet eller ingått ansvarsförbindelse till förmån för koncernföretag, ska särskild upplysning lämnas om detta.

För mindre företag som slår samman poster enligt 3 kap. 4 § femte stycket ska, i stället för vad som föreskrivs i första stycket, anges omfattningen av ställda säkerheter för den sammanslagna posten med uppgift om deras art och form. Lag (2010:1515).

Lag (2010:1515) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. Ändringen av 5 kap. 11 § innebar att ett nytt tredje stycke infördes.

Ekonomiska arrangemang som inte redovisas i balansräkningen

11 a § Om företaget har ekonomiska arrangemang som inte redovisas i balansräkningen och riskerna eller fördelarna med arrangemangen är betydande ska, när uppgifter om dessa risker eller fördelar är nödvändiga för att bedöma företags ställning, uppgift lämnas om

1. inriktningen på och det kommersiella syftet med arrangemangen, och
 2. den ekonomiska inverkan arrangemangen har på företaget.
- Första stycket 2 gäller inte mindre företag. Lag (2009:34).

Lag (2009:34) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009.

Lån till ledande befattningshavare

12 § Om ett företag har lämnat lån till en styrelseledamot, en verkställande direktör eller en motsvarande befattningshavare i företaget eller i ett annat koncernföretag, skall upplysning lämnas om detta. Detsamma gäller om företaget har ställt pant eller annan säkerhet eller har ingått ansvarsförbindelse till förmån för en sådan befattningshavare. Med styrelseledamöter jämställs suppleanter för dessa och med verkställande direktör jämställs vice verkställande direktör.

Uppgift skall lämnas om storleken av lämnade lån, huvudsakliga lånevillkor, räntesatser, under räkenskapsåret återbetalda belopp, arten av ställda säkerheter och ingångna ansvarsförbindelser samt beloppet av de lån för vilka säkerhet ställts. Uppgift skall även lämnas om vilken anknytning till företaget den har som företaget har lämnat lån till, ställt säkerhet för eller ingått ansvarsförbindelse till förmån för.

Andra stycket tillämpas också, om ett aktiebolag har lämnat lån till eller ställt säkerhet till förmån för någon annan med stöd av tillstånd enligt 21 kap. 8 § aktiebolagslagen (2005:551). Lag (2005:918).

Transaktioner med närstående

12 a § Större företag ska lämna upplysningar om betydande transaktioner som på andra än marknadsmässiga villkor har genomförts med

1. ett företag i samma koncern eller i en företagsgrupp av motsvarande slag,
2. en juridisk person över vilken företaget utövar ett bestämmande inflytande eller som utövar ett bestämmande inflytande över företaget utan att det är fråga om en koncern eller en företagsgrupp av motsvarande slag,
3. ett intresseföretag till företaget eller en juridisk person som företaget är ett intresseföretag till,
4. en juridisk person över vilken företaget utövar ett betydande inflytande när det gäller den driftsmässiga och finansiella styrningen eller som utövar ett sådant inflytande över företaget utan att den juridiska personen eller företaget är intresseföretag till den andra,
5. en juridisk person som verkar i enlighet med en överenskommelse mellan företaget och en eller flera andra parter om att gemensamt bedriva ekonomisk verksamhet och att gemensamt utöva ett bestämmande inflytande över denna verksamhet,
6. en fysisk person som utövar ett betydande inflytande över företaget,

7. en styrelseledamot, verkställande direktör eller någon annan ledande befattningshavare i företaget eller dess moderföretag eller i ett motsvarande utländskt rättssubjekt,

8. den som är gift eller sambo med eller förälder, barn eller styvbarn till en person som avses i 6 eller 7,

9. annan person som ingår i samma familj som en person som avses i 6 eller 7 och som kan förväntas påverka den senare personen i hans eller hennes kontakter med företaget eller som kan förväntas påverkas av en person som avses i 6 eller 7 i sina egna kontakter med företaget,

10. en person som är ekonomiskt eller på annat sätt beroende av en person som avses i 6 eller 7 eller dennes make eller sambo,

11. en juridisk person över vilken en person som avses i 6, 7, 8, 9 eller 10 har ett betydande inflytande, eller

12. en juridisk person vars huvudsakliga verksamhet är att förvalta tillgångar som företaget har avsatt för ersättningar till personer som avslutat sin anställning i företaget eller i en sådan juridisk person som avses i 1, 2, 3, 4, 5 eller 11.

Publika aktiebolag som är mindre företag ska lämna upplysningar om sådana transaktioner som avses i första stycket, om transaktionen har ingåtts med

1. en aktieägare med ett betydande aktieinnehav i bolaget, eller
2. en styrelseledamot i bolaget.

Upplysningar enligt denna paragraf behöver inte lämnas om transaktioner som har ingåtts

1. mellan ett moderföretag och dess helägda dotterföretag, eller
2. mellan två eller flera dotterföretag, om samtliga aktier eller andelar ägs av andra företag inom samma koncern. Lag (2009:34).

Lag (2009:34) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009.

12 b § Upplysningar enligt 12 a § ska omfatta

1. uppgift om transaktionernas art och det totala belopp som transaktionerna omfattar,
2. uppgift om vilket slags närståendeförhållande som föreligger, och
3. andra uppgifter om transaktionerna som är nödvändiga för att bedöma företagets ställning.

Uppgifter om flera transaktioner får lämnas i samlad form, om de avser samma typ av transaktioner och uppgift om de enskilda transaktionerna inte är nödvändig för att bedöma vilken inverkan de har på företagets ställning. Lag (2009:34).

Lag (2009:34) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009.

Konvertibla lån

13 § Om företaget har utelöpande lån som är konvertibla eller förenade med optionsrätt till nyteckning, skall för varje lån eller liknande rättighet anges ute-

stående lånebelopp samt tid och villkor för utbyte eller för nyteckning. För varje lån mot vinstandelsbevis skall utestående lånebelopp och räntebestämmelserna anges. Lag (1999:1112).

Aktiebolags eget kapital

14 § Ett aktiebolags eget kapital skall delas upp i bundet eget kapital och fritt eget kapital eller ansamlad förlust. Under bundet eget kapital skall tas upp aktiekapital, uppskrivningsfond, reservfond och kapitalandelsfond. Under fritt eget kapital eller ansamlad förlust skall tas upp fria fonder, var för sig, balanserad vinst eller förlust samt vinst eller förlust för räkenskapsåret. Balanserad förlust och förlust för räkenskapsåret tas därvid upp som avdragsposter.

Förändringar i eget kapital jämfört med föregående års balansräkning skall specificeras. Vid förvärv av egna aktier skall fritt eget kapital minskas med utgiften för förvärvet. Vid överlåtelse av egna aktier skall fritt eget kapital ökas med inkomsten från överlåtelsen.

Vid aktiekapitalet skall antalet aktier anges. Består aktiekapitalet av aktier av olika slag, skall motsvarande uppgift lämnas för varje aktieslag. Lag (2005:556).

Lag (2005:556) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2005. Medel som har tillförts överkursfonden före den 1 januari 2006 utgör även därefter bundet eget kapital. I den första årsredovisning som upprättas efter den 1 januari 2006 skall de tas upp under reservfonden. T.o.m. den 31 december 2005 hade 5 kap. 14 § första stycket följande lydelse.

14 § Ett aktiebolags eget kapital skall delas upp i bundet eget kapital och fritt eget kapital eller ansamlad förlust. Under bundet eget kapital skall tas upp aktiekapital, överkursfond, uppskrivningsfond, reservfond och kapitalandelsfond. Under fritt eget kapital eller ansamlad förlust skall tas upp fria fonder, var för sig, balanserad vinst eller förlust samt vinst eller förlust för räkenskapsåret. Balanserad förlust och förlust för räkenskapsåret tas därvid upp som avdragsposter.

Ekonomisk förenings eget kapital

15 § En ekonomisk förenings eget kapital skall delas upp i bundet eget kapital och fritt eget kapital eller ansamlad förlust. Under bundet eget kapital skall tas upp inbetalda eller genom insatsemission tillgodoförda insatser, uppskrivningsfond, reservfond och kapitalandelsfond. Medlemsinsatser och förlagsinsatser skall redovisas var för sig. Under fritt eget kapital eller ansamlad förlust skall tas upp fria fonder, var för sig, balanserad vinst eller förlust samt nettovinst eller förlust för räkenskapsåret. Balanserad förlust och förlust för räkenskapsåret tas därvid upp som avdragsposter.

Förändringar i eget kapital jämfört med föregående års balansräkning skall specificeras.

Vad som sägs i första stycket om insats gäller också upplåtelseavgift i en bostadsrättsförening. Lag (2004:1173).

Upplysningar om skatter

16 § Större företag skall lämna uppgift om skillnaden mellan å ena sidan den inkomstskatt som har redovisats i resultaträkningen under räkenskapsåret och tidigare räkenskapsår samt å andra sidan den inkomstskatt som belöper sig på verksamheten för dessa år. Uppgift behöver dock inte lämnas om skillnaden är obetydlig. Lag (2006:871).

Lag (2006:871) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 5 kap. 16 § följande lydelse.

16 § Uppgift skall lämnas om skillnaden mellan å ena sidan den inkomstskatt som har redovisats i resultaträkningen under räkenskapsåret och tidigare räkenskapsår samt å andra sidan den inkomstskatt som belöper sig på verksamheten för dessa år. Uppgift behöver dock inte lämnas om skillnaden är obetydlig.

Första stycket gäller inte företag som avses i 3 kap. 8 § andra stycket. Lag (1999:1112).

17 § Större företag skall lämna uppgift om hur den för räkenskapsåret redovisade inkomstskatten fördelar sig på ordinärt och extraordinärt resultat. Lag (2006:871).

Lag (2006:871) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 5 kap. 17 § följande lydelse.

17 § Uppgift skall lämnas om hur den för räkenskapsåret redovisade inkomstskatten fördelar sig på ordinärt och extraordinärt resultat.

Första stycket gäller inte företag som avses i 3 kap. 8 § andra stycket. Lag (1999:1112).

Medelantalet anställda under räkenskapsåret

18 § Uppgift skall lämnas om medelantalet under räkenskapsåret anställda personer med uppgift om fördelningen mellan kvinnor och män. Om företaget har anställda i flera länder, skall medelantalet anställda och fördelningen mellan kvinnor och män i varje land anges. Lag (1999:1112).

18 a § [5 kap. 18 a § har upphört att gälla genom lag (2010:1515) som har trätt i kraft den 1 januari 2011.]

Könsfördelningen bland ledande befattningshavare

18 b § Uppgift skall lämnas om fördelningen mellan kvinnor och män bland styrelseledamöter, verkställande direktör och andra personer i företagets ledning. Fördelningen bland styrelseledamöter och bland övriga befattningshavare skall redovisas var för sig. Uppgifterna skall avse förhållandena på balansdagen.

Det som sägs i första stycket gäller inte företag i vilka medelantalet anställda under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till högst tio. Lag (2006:871).

Lag (2006:871) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 5 kap. 18 b § andra stycket följande lydelse.

Bestämmelsen i första stycket gäller inte företag som avses i 3 kap. 8 § andra stycket 1. Lag (2003:487).

Löner, andra ersättningar och sociala kostnader

19 § Av räkenskapsårets personalkostnader skall följande belopp anges särskilt:

1. löner och andra ersättningar, och
2. sociala kostnader, med särskild uppgift om pensionskostnader. Lag (1999:1112).

20 § Större företag och sådana mindre företag som är publika aktiebolag ska ange det sammanlagda beloppet av räkenskapsårets löner och andra ersättningar för var och en av följande grupper:

1. styrelseledamöter, verkställande direktören och motsvarande befattningshavare, och
2. anställda som inte omfattas av 1.

Tantiem och därmed jämställd ersättning till styrelseledamöter, verkställande direktören och motsvarande befattningshavare skall anges särskilt.

I ett publikt aktiebolag ska vid tillämpningen av första och andra styckena samtliga personer i bolagets ledning ingå i den grupp som avses i första stycket 1. Antalet personer i gruppen ska anges. Vidare ska uppgifter om räkenskapsårets löner och andra ersättningar lämnas för var och en av styrelseledamöterna och för den verkställande direktören. Sådana uppgifter behöver dock inte lämnas för arbetstagarrepresentanter som har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda. Lag (2010:1515).

Lag (2010:1515) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 5 kap. 20 § första och fjärde stycket följande lydelse.

20 § Det sammanlagda beloppet av räkenskapsårets löner och andra ersättningar skall anges för var och en av följande grupper:

1. styrelseledamöter, verkställande direktören och motsvarande befattningshavare, och
2. anställda som inte omfattas av 1.

Har företaget anställda i flera länder, skall uppgifter som anges i denna paragraf lämnas särskilt för varje land.

21 § I sådana aktiebolag och handelsbolag som är större företag ska upplysning lämnas om den sammanlagda på räkenskapsåret belöpande ersättningen till var och en av bolagets revisorer och de revisionsföretag där revisorerna verkar. Särskild uppgift ska lämnas om hur stor del av ersättningen som avser revisionsuppdraget, revisionsverksamhet utöver revisionsuppdraget, skatterådgivning respektive övriga tjänster. Lag (2009:573).

Lag (2009:573) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som påbörjas närmast efter den 30 juni 2009. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 5 kap. 21 § följande lydelse.

21 § I aktiebolag skall upplysning lämnas om den sammanlagda på räkenskapsåret belöpande ersättningen till var och en av bolagets revisorer och de revisionsföretag där revisorerna verkar. Särskild uppgift skall lämnas om hur stor del av ersättningen som avser andra uppdrag än revisionsuppdraget. Lag (1999:1112).

Pensioner och liknande förmåner

22 § Större företag och sådana mindre företag som är publika aktiebolag ska lämna uppgift om det sammanlagda beloppet av kostnader och förpliktelser som avser pensioner eller liknande förmåner till styrelseledamöter, verkställande direktören eller motsvarande befattningshavare.

I ett publikt aktiebolag ska en uppgift som avses i första stycket omfatta även pensioner och liknande förmåner till andra personer i bolagets ledning. Antalet personer som omfattas ska anges. Vidare ska uppgifter lämnas för var och en av styrelseledamöterna och för den verkställande direktören. Sådana uppgifter behöver dock inte lämnas för arbetstagarrepresentanter som har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda. Lag (2010:1515).

Lag (2010:1515) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 5 kap. 22 § första stycket följande lydelse.

22 § Uppgift skall lämnas om det sammanlagda beloppet av kostnader och förpliktelser som avser pensioner eller liknande förmåner till styrelseledamöter, verkställande direktören eller motsvarande befattningshavare.

Tidigare styrelse och verkställande direktör

23 § Vad som enligt 20 och 22 §§ gäller för styrelseledamöter och verkställande direktören gäller även tidigare styrelseledamöter och tidigare verkställande direktör. Lag (1999:1112).

Suppleanter och vice verkställande direktör

24 § Vid tillämpning av 20, 22 och 23 §§ jämföras med styrelseledamöter suppleanter för dessa och med verkställande direktören vice verkställande direktör. Lag (1999:1112).

Avtal om avgångsvederlag

25 § Större företag och sådana mindre företag som är publika aktiebolag, som har träffat avtal om avgångsvederlag eller liknande förmåner till styrelseledamöter, verkställande direktören eller andra personer i företags ledning, ska lämna uppgift om avtalen och om de väsentligaste villkoren i avtalen. Lag (2010:1515).

Lag (2010:1515) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 5 kap. 25 § följande lydelse.

25 § Om företaget har träffat avtal om avgångsvederlag eller liknande förmåner till styrelseledamöter, verkställande direktören eller andra personer i företagets ledning, skall uppgift lämnas om avtalen och om de väsentligaste villkoren i avtalen. Lag (1999:1112).

Uppgift om moderföretag

26 § Ett företag som är dotterföretag skall lämna uppgift om namn, organisationsnummer eller, i förekommande fall, personnummer samt säte för de moderföretag som upprättar koncernredovisning för den största och minsta koncern som företaget ingår i som dotterföretag. Uppgift skall också lämnas om var det går att få tillgång till utländska moderföretags koncernredovisningar. Lag (1999:1112).

Särskilt om europabolag och europakooperativ

27 § I fråga om europabolag och europakooperativ med ett sådant förvaltnings-system som avses i artiklarna 39–42 i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag eller artiklarna 37–41 i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) skall bestämmelserna om styrelseledamöter i 12, 18 b, 20 och 22–25 §§ tillämpas på ledamöter eller suppleanter i europabolagets eller europakooperativets tillsynsorgan.

Av 16 § andra stycket och 22 § lagen (2004:575) om europabolag samt 21 § andra stycket och 26 § lagen (2006:595) om europakooperativ framgår att bestämmelserna i första stycket skall tillämpas också på ledamöter eller suppleanter i ett europabolags eller europakooperativs lednings- eller förvaltningsorgan. Lag (2006:597).

6 kap. Förvaltningsberättelse m.m.

Förvaltningsberättelse

1 § Förvaltningsberättelsen ska innehålla en rättvisande översikt över utvecklingen av företagets verksamhet, ställning och resultat. När det behövs för förståelsen av årsredovisningen ska översikten innehålla hänvisningar till och ytterligare upplysningar om de belopp som tas upp i andra delar av årsredovisningen.

Upplysningar ska även lämnas om

1. sådana förhållanden som inte ska redovisas i balansräkningen, resultaträkningen eller noterna, men som är viktiga för bedömningen av utvecklingen av företagets verksamhet, ställning och resultat,
2. sådana händelser av väsentlig betydelse för företaget som har inträffat under räkenskapsåret eller efter dess slut,
3. företagets förväntade framtida utveckling inklusive en beskrivning av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför,

4. företagets verksamhet inom forskning och utveckling,
5. företagets filialer i utlandet,
6. antal och kvotvärde för de egna aktier som innehas av företaget, den andel av aktiekapitalet som dessa aktier utgör samt storleken av den ersättning som har betalats för aktierna,
7. antal och kvotvärde för de egna aktier som har förvärvats under räkenskapsåret, den andel av aktiekapitalet som dessa aktier utgör samt storleken av den ersättning som har betalats,
8. antal och kvotvärde för de egna aktier som har överlåtits under räkenskapsåret, den andel av aktiekapitalet som dessa aktier utgör samt storleken av den ersättning som har erhållits, och
9. skälen för de förvärv eller överlåtelser av egna aktier som har skett under räkenskapsåret.

Om det är väsentligt för bedömningen av företagets ställning och resultat, ska det även lämnas följande upplysningar avseende användningen av finansiella instrument:

1. mål och tillämpade principer för finansiell riskstyrning jämte, för varje viktig typ av planerad affärshändelse där säkringsredovisning används, tillämpade principer för säkring, och
2. exponering för prisrisker, kreditrisker, likviditetsrisker och kassaflödesrisker.

Utöver sådan information som ska lämnas enligt första–tredje styckena ska förvaltningsberättelsen innehålla sådana icke-finansiella upplysningar som behövs för förståelsen av företagets utveckling, ställning eller resultat och som är relevanta för den aktuella verksamheten, däribland upplysningar om miljö- och personalfrågor. Företag som bedriver verksamhet som är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt miljöbalken ska alltid lämna upplysningar om verksamhetens påverkan på den yttre miljön.

Andra stycket 3–5, tredje stycket och fjärde stycket gäller inte mindre företag. Lag (2010:1515).

Lag (2010:1515) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 6 kap. 1 § femte stycket följande lydelse.

Andra stycket 3 och 5, tredje stycket gäller inte företag som avses i 3 kap. 8 § andra stycket. Fjärde stycket första meningen gäller endast företag som avses i 2 kap. 1 § andra stycket.

1 a § I ett aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige, skall förvaltningsberättelsen även innehålla

1. de senast beslutade riktlinjerna av det slag som avses i 8 kap. 51 § aktiebolagslagen (2005:551), och
2. styrelsens förslag till riktlinjer att gälla för tiden från nästa årsstämma.

Information enligt första stycket 1 får lämnas i anslutning till uppgifter som lämnas enligt 5 kap. 20 eller 22 §. I sådant fall skall förvaltningsberättelsen innehålla en hänvisning till den plats där informationen har lämnats. Lag (2007:541).

2 § I aktiebolag och ekonomiska föreningar skall i förvaltningsberättelsen även lämnas förslag till dispositioner beträffande bolagets eller föreningens vinst eller förlust. I en ekonomisk förening skall, om föreningen är moderföretag, dessutom lämnas uppgift om belopp som enligt årsredovisningarna för företag inom koncernen skall föras över från fritt eget kapital i koncernen till bundet eget kapital. Lag (2005:918).

2 a § I ett aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall det i förvaltningsberättelsen även lämnas upplysningar om

1. det totala antalet aktier i bolaget, antalet aktier av olika slag och, för varje aktieslag, vilka rättigheter aktierna ger i bolaget,
2. begränsningar i aktiernas överlåtbarhet på grund av bestämmelse i lag eller bolagsordning,
3. direkta eller indirekta aktieinnehav i bolaget, som representerar minst en tiondel av röstetalet för samtliga aktier i bolaget,
4. anställdas aktieinnehav i bolaget genom pensionsstiftelser eller liknande, om rösträtten för dessa aktier inte kan utövas direkt av de anställda,
5. begränsningar i fråga om hur många röster varje aktieägare kan avge vid en bolagsstämma,
6. av bolaget kända avtal mellan aktieägare som kan medföra begränsningar i rätten att överlåta aktierna,
7. bestämmelser i bolagsordningen om tillsättande och entledigande av styrelseledamöter samt om ändring av bolagsordningen,
8. av bolagsstämman lämnade bemyndiganden till styrelsen att besluta att bolaget skall ge ut nya aktier eller förvärva egna aktier,
9. väsentliga avtal som bolaget är part i och som får verkan eller ändras eller upphör att gälla om kontrollen över bolaget förändras som följd av ett offentligt uppköpserbudande,
10. effekter av avtal som avses i punkt 9, dock inte när avtalen är av sådan art att ett offentliggörande sannolikt skulle skada bolaget allvarligt och bolaget inte uttryckligen är skyldigt att lämna ut sådana uppgifter på grund av andra rättsliga krav, och
11. sådana avtal mellan bolaget och styrelseledamöter eller anställda som föreskriver ersättningar om dessa säger upp sig, sägs upp utan skäligen grund eller om deras anställning upphör som följd av ett offentligt uppköpserbudande avseende aktier i bolaget. Lag (2007:541).

3 § Ekonomiska föreningar skall i förvaltningsberättelsen även lämna upplysningar om

1. väsentliga förändringar i medlemsantalet,
2. summorna av insatsbelopp som skall återbetalas under nästa räkenskapsår enligt bestämmelserna i 4 kap. 1 och 3 §§ lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar,
3. den rätt till utdelning som gjorda förlagsinsatser medför, och

4. summan av de förslagsinsatser som har sagts upp och skall inlösas under de nästföljande två räkenskapsåren.

Vad som sägs i första stycket 2 gäller också lösenbelopp för medlems andel i en sambruksförening enligt lagen (1975:417) om sambruksföreningar. Lag (1999:1112).

4 § Stiftelser skall i förvaltningsberättelsen även lämna uppgift om hur stiftelsens ändamål har främjats under räkenskapsåret. Lag (1999:1112).

Finansieringsanalys

5 § I finansieringsanalysen skall redovisas företagets finansiering och kapitalinvesteringar under räkenskapsåret. Lag (1999:1112).

Bolagsstyrningsrapport

6 § Förvaltningsberättelsen för ett aktiebolag vars aktier, teckningsoptioner eller skuldebrev är upptagna till handel på en reglerad marknad ska innehålla en bolagsstyrningsrapport, om inte bolaget har valt att med stöd av 8 § i stället upprätta en från årsredovisningen skild bolagsstyrningsrapport.

Bolagsstyrningsrapporten ska innehålla upplysningar om

1. vilka principer för bolagsstyrning som tillämpas, utöver dem som följer av lag eller annan författning, och var uppgifter om dessa principer finns tillgängliga,
2. de viktigaste inslagen i bolagets system för intern kontroll och riskhantering i samband med den finansiella rapporteringen,
3. direkta eller indirekta aktieinnehav i bolaget, som representerar minst en tiondel av röstetalet för samtliga aktier i bolaget,
4. begränsningar i fråga om hur många röster varje aktieägare kan avge vid en bolagsstämma,
5. bestämmelser i bolagsordningen om tillsättande och entledigande av styrelseledamöter samt om ändring av bolagsordningen,
6. av bolagsstämman lämnade bemyndiganden till styrelsen att besluta att bolaget ska ge ut nya aktier eller förvärva egna aktier,
7. hur bolagsstämman fungerar, bolagsstämmans huvudsakliga beslutanderätt, aktieägarnas rättigheter och hur dessa rättigheter utövas, i den omfattning som dessa förhållanden inte framgår av lag eller annan författning,
8. hur styrelsen och, i förekommande fall, inom bolaget inrättade kommittéer är sammansatta och hur de fungerar, i den omfattning som dessa förhållanden inte framgår av lag eller annan författning.

Om bolaget inte tillämpar någon kod för bolagsstyrning, ska skälen för detta anges. Om bolaget tillämpar en kod för bolagsstyrning, ska det i förekommande fall anges vilka delar av koden som bolaget avviker från och skälen för detta. Lag (2009:34).

Lag (2009:34) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009.

7 § Ett aktiebolag som endast har teckningsoptioner eller skuldebrev upptagna till handel på en reglerad marknad behöver inte i bolagsstyrningsrapporten lämna de upplysningar som anges i 6 § andra stycket 1, 7 och 8 samt i tredje stycket i samma paragraf. Detta gäller dock inte om bolagets aktier handlas på en handelsplattform enligt 1 kap. 5 § 12 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. Lag (2009:34).

Lag (2009:34) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009.

8 § I stället för att upprätta bolagsstyrningsrapporten som en del av förvaltningsberättelsen enligt 6 § får bolaget välja att upprätta rapporten som en från årsredovisningen skild handling. Rapporten ska även i ett sådant fall ha det innehåll som framgår av 6 och 7 §§. Den ska överlämnas till bolagets revisor inom samma tid som årsredovisningen.

Om bolaget har valt att upprätta bolagsstyrningsrapporten som en från årsredovisningen skild handling och sådana upplysningar som avses i 6 § andra stycket 3–6 ingår i förvaltningsberättelsen, behöver dessa upplysningar inte lämnas i rapporten. Om upplysningarna inte tas med i bolagsstyrningsrapporten, ska denna i stället innehålla en uppgift om den plats i förvaltningsberättelsen där upplysningarna lämnas.

Om bolaget har valt att upprätta en bolagsstyrningsrapport enligt denna paragraf, ska detta anges i förvaltningsberättelsen. Lag (2009:34).

Lag (2009:34) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009.

9 § Om förvaltningsberättelsen innehåller en sådan uppgift som avses i 8 § tredje stycket, ska bolagets revisor i ett skriftligt, undertecknat yttrande uttala sig om huruvida en sådan rapport som avses där har upprättats eller inte. När det gäller sådana upplysningar som avses i 6 § andra stycket 2–6 ska yttrandet vidare innehålla ett uttalande om huruvida upplysningarna är förenliga med årsredovisningen. Har det i rapporten tagits med sådana upplysningar som avses i 7 kap. 31 § andra stycket, ska yttrandet även innehålla ett uttalande om huruvida dessa upplysningar är förenliga med koncernredovisningen.

Revisorns yttrande ska lämnas till bolagets styrelse inom samma tid som revisionsberättelsen och sedan fogas till bolagsstyrningsrapporten. Lag (2009:34).

Lag (2009:34) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009.

7 kap. Koncernredovisning

Allmänna bestämmelser

Skyldighet att upprätta koncernredovisning

1 § Ett moderföretag ska för varje räkenskapsår upprätta koncernredovisning enligt denna lag, om inte annat följer av 2, 3 eller 3 a §. Lag (2010:686).

Lag (2010:686) har trätt i kraft den 1 augusti 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 juli 2010. T.o.m. den 31 juli 2010 hade 7 kap. 1 § följande lydelse.

1 § Ett moderföretag skall för varje räkenskapsår upprätta koncernredovisning enligt denna lag, om inte annat följer av 2 eller 3 §. Lag (1999:1112).

2 § Ett moderföretag som är dotterföretag behöver inte upprätta koncernredovisning, om

1. företaget och dess samtliga dotterföretag omfattas av en koncernredovisning som upprättas av ett överordnat moderföretag, och
2. det överordnade moderföretagets koncernredovisning har upprättats och reviderats enligt lagstiftning som har tillkommit i enlighet med Europeiska gemenskapernas direktiv av den 13 juni 1983 om sammanställd redovisning (83/349/EEG) eller på likvärdigt sätt.

Första stycket gäller även om något dotterföretag av skäl som anges i 5 § andra eller tredje stycket inte omfattas av den upprättade koncernredovisningen.

Ett moderföretag som med stöd av första stycket inte självt har upprättat någon koncernredovisning ska ge in det överordnade moderföretagets koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse till registreringsmyndigheten enligt bestämmelserna i 8 kap. 3, 3 a och 3 c §§. Det som sägs i 8 kap. 3 b § gäller också vid sådan ingivning. Registreringsmyndigheten ska på det sätt som anges i 8 kap. 4 § kungöra att handlingarna har getts in. Om handlingarna inte är avfärdade på svenska, får registreringsmyndigheten förelägga moderföretaget att ge in en bestyrkt översättning till svenska. Sådant föreläggande ska utfärdas om någon begär det. Om moderföretaget, i fall det hade upprättat en koncernredovisning, enligt 8 kap. 3 och 16 §§ inte skulle ha varit skyldigt att ge in denna och koncernrevisionsberättelsen till registreringsmyndigheten, ska vad som i nämnda paragrafer sägs om att handlingarna ska hållas tillgängliga i stället tillämpas på det överordnade moderföretagets koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse.

Första stycket gäller inte,

1. om delägare som har en kapitalandel i moderföretaget på minst tio procent senast sex månader före räkenskapsårets utgång hos moderföretagets styrelse eller motsvarande ledningsorgan har krävt att koncernredovisning ska upprättas, eller
2. om andelarna i moderföretaget eller skuldebrev som moderföretaget har utfärdat är upptagna till handel på en reglerad marknad.

Den som enligt första stycket inte upprättar någon koncernredovisning ska upplysa om detta i en not till årsredovisningen samt lämna uppgift om namn, organisationsnummer eller, i förekommande fall, personnummer samt säte för det överordnade moderföretag som upprättar den i stycket nämnda koncernredovisningen. Lag (2008:89).

3 § Moderföretag i mindre koncerner behöver inte upprätta koncernredovisning. Lag (2009:34).

Lag (2009:34) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 7 kap. 3 § innebär att det andra stycket upphävdes. T.o.m. den 28 februari 2009 hade 7 kap. 3 § andra stycket följande lydelse.

Första stycket gäller inte om andelar i moderföretaget eller något av dotterföretagen eller skuldebrev som moderföretaget eller något av dotterföretagen har utfärdat är upptagna till handel på en reglerad marknad.

3 a § Ett moderföretag behöver inte upprätta koncernredovisning, om moderföretagets samtliga dotterföretag är av ringa betydelse med hänsyn till kravet i 6 § på rättvisande bild. Koncernredovisning ska dock upprättas, om två eller flera dotterföretag tillsammans har mer än sådan ringa betydelse. Lag (2010:686).

Lag (2010:686) har trätt i kraft den 1 augusti 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 juli 2010.

Koncernredovisningens delar

4 § Koncernredovisningen skall bestå av

1. en koncernbalansräkning,
2. en koncernresultaträkning,
3. noter,
4. en förvaltningsberättelse, och
5. en finansieringsanalys. Lag (2006:871).

Lag (2006:871) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 7 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Koncernredovisningen skall bestå av

1. en koncernbalansräkning,
2. en koncernresultaträkning,
3. noter, och
4. en förvaltningsberättelse.

I följande fall skall det i koncernredovisningen även ingå en finansieringsanalys:

1. något av koncernföretagen bedriver näringsverksamhet och nettovärdet av koncernföretagens tillgångar enligt koncernbalansräkningar för de två senaste räkenskapsåren överstiger ett gränobelopp som motsvarar 1 000 gånger det prisbasbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring som gällde under den sista månaden av respektive räkenskapsår, eller
2. antalet anställda hos koncernföretagen har under de två senaste räkenskapsåren i medeltal överstigit 200, eller

3. moderföretagets aktier eller skuldebrev är noterade vid en börs eller auktoriserad marknadsplats. Lag (1999:1112).

Dotterföretag som skall omfattas av koncernredovisningen.

5 § Koncernredovisningen ska omfatta samtliga dotterföretag, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

Ett dotterföretag behöver inte omfattas av koncernredovisningen, om företaget är av ringa betydelse med hänsyn till kravet i 6 § på rättvisande bild. Om två eller flera dotterföretag tillsammans har mer än sådan ringa betydelse, ska de dock omfattas av koncernredovisningen.

Ett dotterföretag behöver inte heller omfattas av koncernredovisningen, om

1. betydande och varaktiga hinder i väsentlig grad begränsar moderföretagets möjligheter att utöva sitt inflytande över dotterföretaget,

2. nödvändig information för att upprätta koncernredovisningen inte kan fås utan oskälig kostnad eller inom rimlig tid, eller

3. andelarna i dotterföretaget innehas tillfälligt och uteslutande i avsikt att säljas vidare.

Ett företag som tillämpar andra eller tredje stycket ska i en not upplysa om skälen för detta. Lag (2010:686).

Lag (2010:686) har trätt i kraft den 1 augusti 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 juli 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 7 kap. 5 § andra stycket följande lydelse.

Ett dotterföretag behöver inte omfattas av koncernredovisningen, om företaget är av ringa betydelse med hänsyn till kravet i 6 § på rättvisande bild. Om flera dotterföretag tillsammans har mer än sådan ringa betydelse, skall de dock omfattas av koncernredovisningen.

Principer för upprättande av koncernredovisning

Överskådlighet, god redovisningssed och rättvisande bild

6 § Koncernredovisningen skall upprättas på ett överskådligt sätt och i enlighet med god redovisningssed.

Koncernbalansräkningen, koncernresultaträkningen och noterna skall upprättas som en helhet och ge en rättvisande bild av ställningen och resultatet för de företag, betraktade som en enhet, som omfattas av koncernredovisningen. Bestämmelserna i 2 kap. 3 § första stycket andra meningen och andra stycket tillämpas också på koncernredovisningen. Lag (1999:1112).

Andra grundläggande redovisningsprinciper m.m.

7 § För koncernredovisningen tillämpas följande bestämmelser i 2 kap.:

4 § om andra grundläggande redovisningsprinciper,

5 § om språk och form,

6 § om valuta, och

7 § om undertecknande.

I koncernredovisningen skall beloppen anges i samma valuta som i moderföretagets årsredovisning. Lag (2000:34).

Koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen

8 § Koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen skall var för sig utgöra en sammanställning av balansräkningarna respektive resultaträkningarna för moderföretaget och de dotterföretag som omfattas av koncernredovisningen. Sammanställningen skall göras med tillämpning av 9–13 §§ och 18–23 §§. Vid redovisningen av andelar i andra företag än dotterföretag skall 25–30 §§ beaktas. I övrigt tillämpas 3 kap. Vad som sägs där om större och mindre företag skall dock i stället avse större respektive mindre koncerner. Lag (2006:871).

Lag (2006:871) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 7 kap. 8 § följande lydelse.

8 § Koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen skall var för sig utgöra en sammanställning av balansräkningarna respektive resultaträkningarna för moderföretaget och de dotterföretag som omfattas av koncernredovisningen. Sammanställningen skall göras med tillämpning av 9–13 §§ och 18–23 §§. Vid redovisningen av andelar i andra företag än dotterföretag skall 25–30 §§ beaktas. I övrigt tillämpas 3 kap.

Vad som i ett aktiebolag har avsatts till kapitalandelsfonden enligt 28 § andra stycket skall redovisas som en särskild post under Andra fonder i koncernbalansräkningen. Sådant belopp skall anses som bundet eget kapital.

När 3 kap. 8 § andra stycket tillämpas skall vad som där sägs om antalet anställda och tillgångarnas nettovärde avse koncernen som helhet.

Bestämmelsen i 3 kap. 11 § gäller inte om koncernen är en sådan koncern som avses i 4 § andra stycket. Lag (2004:1173).

Minoritetsandelar

9 § Den del av eget kapital och årets resultat i ett dotterföretag som belöper sig på andelar ägda av någon annan än de koncernföretag som omfattas av koncernredovisningen skall redovisas som särskilda poster i koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen. Lag (1999:1112).

Balansdag

10 § Koncernredovisningen skall hänföra sig till moderföretagets balansdag.

Om ett dotterföretags balansdag ligger mer än tre månader före moderföretagets balansdag, skall dotterföretaget omfattas av koncernredovisningen på grundval av en balansräkning som hänför sig till moderföretagets balansdag och en resultaträkning som avser moderföretagets räkenskapsår.

Om ett dotterföretags balansdag ligger högst tre månader före moderföretagets balansdag, skall upplysning lämnas om sådana händelser som är viktiga för att bedöma dotterföretagets ställning och resultat som har inträffat mellan dotterföretagets och moderföretagets balansdagar. Lag (1999:1112).

Värderingsregler

11 § Bestämmelserna i 4 kap. tillämpas även på koncernredovisningen. Lag (1999:1112).

12 § Koncernredovisningen och årsredovisningen skall upprättas med tillämpning av gemensamma principer för värderingen av tillgångar, avsättningar och skulder. Olika värderingsprinciper får användas, om det finns särskilda skäl. I sådant fall skall upplysning om detta lämnas i not med angivande av skälen för avvikelsen.

Har något av de koncernföretag som omfattas av koncernredovisningen tillämpat andra principer för värderingen av tillgångar, avsättningar och skulder än dem som tillämpas i koncernbalansräkningen, skall dessa tillgångar, avsättningar och skulder räknas om enligt sistnämnda principer.

Om det finns särskilda skäl och det är förenligt med 6 §, får avvikelse göras från vad som föreskrivs i andra stycket. Sådant avvikelse får även göras, om en omräkning med hänsyn till kravet på rättvisande bild är av ringa betydelse. I dessa fall skall upplysning om skälen för avvikelsen anges i en not. Lag (2004:1173).

Elimineringar mellan koncernföretag

13 § Fordringar och skulder mellan koncernföretag, liksom internvinster, skall elimineras i koncernbalansräkningen.

Intäkter och kostnader, som hänför sig till transaktioner mellan koncernföretag, liksom förändring av internvinst under räkenskapsåret, skall elimineras i koncernresultaträkningen.

Vad som sägs i första och andra styckena om eliminering av fordringar och skulder, intäkter och kostnader samt internvinster gäller inte om beloppen är av ringa betydelse med hänsyn till kravet i 6 § på rättvisande bild.

Med internvinst avses antingen en vinst vid överlåtelse av en tillgång inom koncernen eller den på moderföretaget belöpande andelen av en sådan vinst, i den utsträckning tillgången inte därefter har överlåtits till en köpare utanför koncernen eller har förbrukats eller dess värde har satts ned hos det företag inom koncernen som har förvärvat tillgången. Upplysning om det internvinstbegrepp som har tillämpats skall lämnas i en not. Lag (1999:1112).

Tilläggsupplysningar

Allmänna tilläggsupplysningar

14 § Bestämmelserna om tilläggsupplysningar i 5 kap. 2, 3, 4 a–7 och 10–13 §§, 14 § andra och tredje styckena, 15–18 §§ samt 18 b–25 §§ tillämpas även på koncernredovisningen. Det som sägs där om större företag ska i stället avse större koncerner och det som sägs om mindre företag ska i stället avse mindre koncerner. Det som sägs i 5 kap. 18 b § om medelantalet anställda ska avse medelantalet

anställda i koncernen. Tilläggsupplysningarna ska lämnas på det sätt som anges i 5 kap. 1 § första stycket andra och tredje meningarna och andra stycket i samma paragraf.

Trots vad som sägs i första stycket får uppgifter enligt 5 kap. 20 § tredje stycket tredje meningen och 5 kap. 22 § andra stycket tredje meningen utelämnas i fråga om dotterföretag. Vid tillämpningen av nämnda bestämmelser ska dock de lämnade uppgifterna innefatta även löner och andra förmåner från koncernföretag. Lag (2010:1515).

Lag (2010:1515) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 7 kap. 14 § första stycket följande lydelse.

14 § Bestämmelserna om tilläggsupplysningar i 5 kap. 2–7 och 10–13 §§, 14 § andra och tredje styckena, 15–18 §§ samt 18 b–25 §§ tillämpas även på koncernredovisningen. Det som sägs där om större företag ska i stället avse större koncerner och det som sägs om mindre företag ska i stället avse mindre koncerner. Det som sägs i 5 kap. 18 b § om medelantalet anställda ska avse medelantalet anställda i koncernen. Tilläggsupplysningarna ska lämnas på det sätt som anges i 5 kap. 1 § första stycket andra och tredje meningarna och andra stycket i samma paragraf.

7 kap. 14 § även ändrad genom lag (2009:34) som har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. T.o.m. den 28 februari 2009 hade 7 kap. 14 § första stycket följande lydelse.

14 § Bestämmelserna om tilläggsupplysningar i 5 kap. 2–7 och 10–13 §§, 14 § andra och tredje styckena, 15–18 §§ samt 18 b–25 §§ tillämpas även på koncernredovisningen. Vad som sägs där om större företag skall dock i stället avse större koncerner. Vad som sägs i 5 kap. 18 b § om medelantalet anställda skall avse medelantalet anställda i koncernen. Tilläggsupplysningarna skall lämnas på det sätt som anges i 5 kap. 1 § första stycket andra och tredje meningarna och andra stycket.

Förändringar i koncernens sammansättning

15 § Om sammansättningen av de företag som omfattas av koncernredovisningen har ändrats väsentligt under räkenskapsåret, skall sådana upplysningar lämnas som gör det möjligt att jämföra de på varandra följande koncernredovisningarna. Lag (1999:1112).

Uppgifter om dotterföretag och vissa andra företag

16 § För varje dotterföretag och intresseföretag skall dess namn, organisationsnummer och säte anges. Vidare skall anges den kapitalandel, beräknad med tillämpning av 1 kap. 6 §, som koncernföretag innehar i företaget.

Bestämmelserna i första stycket skall tillämpas även i fråga om andra företag i vilka ett koncernföretag självt eller på det sätt som anges i 1 kap. 6 § innehar en kapitalandel på minst 20 procent. Uppgifter om dessa företag behöver dock inte lämnas om uppgifterna med hänsyn till kravet på rättvisande bild är av ringa betydelse.

I koncernredovisningen skall grunden för att ett företag har klassificerats som dotterföretag anges. Denna uppgift får utelämnas, om moderföretaget innehar mer

än hälften av rösterna för samtliga andelar och kapitalandelen i dotterföretaget är lika stor som rösträttsandelen. Lag (1999:1112).

17 § Bolagsverket får medge att uppgifter inte behöver lämnas enligt 16 § första och andra styckena, om uppgifterna är av sådant slag att de kan vålla allvarlig skada för moderföretaget eller för något av de angivna företagen. Lag (2004:244).

Hur dotterföretag skall räknas in i koncernredovisningen

18 § Sammanställning avseende moderföretag och dotterföretag skall göras enligt någon av de metoder som anges i 19–22 a §§ eller 23 §. Lag (2004:1173).

Förvärvsmetoden

19 § I koncernbalansräkningen skall det bokförda värdet av moderföretagets andelar i ett dotterföretag elimineras genom att avräknas mot den andel av dotterföretagets eget kapital som belöpte på andelarna vid förvärvet. Lag (1999:1112).

20 § Vid förvärv av andelar i ett företag som är eller genom förvärvet blir dotterföretag skall moderföretaget upprätta en förvärvsanalys för att fastställa andelarnas anskaffningsvärde för koncernen samt anskaffningsvärdet för koncernen av dotterföretagets tillgångar, avsättningar och skulder. Lag (1999:1112).

21 § Om anskaffningsvärdet för koncernen av dotterföretagets tillgångar, avsättningar eller skulder enligt förvärvsanalysen avviker från deras bokförda värden i dotterföretagets balansräkning, skall värdena i koncernbalansräkningen justeras med hänsyn till detta. Summan av dessa justeringar skall avräknas från det skillnadsbelopp som uppkommit vid avräkningen enligt 19 §. Lag (1999:1112).

22 § Om det efter en avräkning enligt 21 § föreligger ett positivt skillnadsbelopp, skall detta redovisas som goodwill i koncernbalansräkningen. Bestämmelserna i 4 kap. 4 och 5 §§ gäller även för sådan goodwill.

Om det efter en avräkning enligt 21 § föreligger ett negativt skillnadsbelopp som motsvarar en vid förvärvstidpunkten förväntad ogynnsam resultatutveckling eller förväntade utgifter i dotterföretaget, skall detta skillnadsbelopp redovisas i koncernbalansräkningen. Skillnadsbeloppet får upplösas och intäktsföras i takt med att förväntningarna infrias.

Om positiva och negativa skillnadsbelopp avräknas mot varandra, skall upplysning om skillnadsbeloppen lämnas i en not. Lag (2004:1173).

Lag (2004:1173) har trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2004. T.o.m. den 31 december 2004 hade 7 kap. 22 § följande lydelse.

22 § Om det efter en avräkning enligt 21 § föreligger ett positivt skillnadsbelopp, skall detta redovisas som goodwill i koncernbalansräkningen. Bestämmelserna i 4 kap. 4 och 5 §§ gäller även för sådan goodwill.

Om det efter en avräkning enligt 21 § föreligger ett negativt skillnadsbelopp som motsvarar en vid förvärvstidpunkten förväntad ogynnsam resultatutveckling eller förväntade utgifter i dotterföretaget,

skall detta skillnadsbelopp redovisas som en avsättning i koncernbalansräkningen. En sådan avsättning får upplösas och intäktsföras i takt med att förväntningarna infrias. Lag (1999:1112).

22 a § Om ett företag har förvärvat ett annat företag genom att betala med andelar som det självt har gett ut och kontrollen över det förvärvande företaget som en följd av det har övergått till nya ägare (omvänt förvärv), skall vid tillämpningen av 19–22 §§ det förvärvade företaget anses som moderföretag och det förvärvande företaget anses som dotterföretag. Lag (2003:774).

Poolningsmetoden

23 § Det bokförda värdet av moderföretagets andelar i ett dotterföretag får elimineras i koncernbalansräkningen genom avräkning mot den andel av dotterföretagets eget kapital som belöpte på moderföretagets andelar i dotterföretaget vid förvärvet utan att 20–22 §§ tillämpas, om

1. moderföretagets andelar i dotterföretaget representerar mer än 90 procent av det nominella värdet av samtliga andelar i dotterföretaget,
2. andelarna har förvärvats genom att moderföretaget har emitterat andelar vilka har lämnats som vederlag för andelarna i dotterföretaget,
3. den kontanta betalningen för de förvärvade andelarna inte överstiger tio procent av de emitterade andelarnas nominella värde, och
4. det i övrigt är förenligt med kravet på god redovisningssed och kravet i 6 § på rättvisande bild.

Det skillnadsbelopp som uppkommer vid tillämpning av första stycket skall läggas till eller dras ifrån eget kapital i koncernbalansräkningen.

Uppllysning om att första stycket har tillämpats skall lämnas i en not. Där skall också lämnas uppllysning om de förändringar i eget kapital som åtgärden har medfört och om namn, organisationsnummer och säte för de berörda dotterföretagen. Lag (1999:1112).

24 § [7 kap. 24 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2004:1173), som har trätt i kraft den 1 januari 2005 och som tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2004.]

Hur andelar i intresseföretag och vissa andra företag skall räknas in i koncernredovisningen

Kapitalandelsmetoden

25 § Andelar i intresseföretag skall redovisas i koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen med tillämpning av bestämmelserna i 26–29 §§, om inte annat följer av tredje stycket eller 30 §.

Vid tillämpning av första stycket skall bestämmelserna i 12 § om värdering och 13 § om internvinsteliminering tillämpas, om det inte finns särskilda hinder mot detta. Med internvinst skall därvid avses den andel i vinst som belöper på moderföretaget vid överlåtelse mellan intresseföretag och koncernföretag.

Ett intresseföretag behöver inte redovisas enligt första stycket, om

1. företaget har ringa betydelse med hänsyn till kravet i 6 § på rättvisande bild, eller
2. förhållandena motsvarar dem som anges i 5 § tredje stycket.

Den som tillämpar tredje stycket skall i en not upplysa om skälen för detta. Lag (1999:1112).

26 § Första gången andelarna i ett intresseföretag redovisas i koncernbalansräkningen skall moderföretaget först göra en beräkning av deras värde enligt 4 kap. 3 § första och andra styckena, 5 § första–tredje styckena och 6 § första stycket.

Skillnaden mellan det värde som följer av första stycket och den andel av intresseföretagets eget kapital som belöper på andelarna skall anges särskilt i balansräkningen eller i en not. Skillnadsbeloppet skall beräknas med utgångspunkt i förhållandena vid förvärvstidpunkten. Om det finns särskilda skäl, får skillnadsbeloppet beräknas med utgångspunkt i förhållandena vid den tidpunkt då kapitalandelsmetoden tillämpas första gången.

Om det vid en beräkning enligt andra stycket finns ett positivt skillnadsbelopp, skall det belopp som har räknats fram enligt första stycket minskas med avskrivningar eller nedskrivningar enligt 4 kap. 4 och 5 §§, beräknade på grundval av det angivna skillnadsbeloppet. Den del av skillnadsbeloppet som inte kan hänföras till något särskilt slag av tillgång, avsättning eller skuld skall därvid anses som goodwill.

Det belopp som har räknats fram enligt första stycket skall vidare justeras med tillägg eller avdrag för den andel av intresseföretagets vinst eller förlust för räkenskapsåret som belöper på andelarna. Vidare skall avdrag göras för mottagen utdelning från intresseföretaget. Hänsyn skall också tas till andra förändringar i intresseföretagets eget kapital. Andelarna skall i koncernbalansräkningen tas upp till det värde som motsvarar återstående belopp. Lag (1999:1112).

27 § När ett intresseföretag är moderföretag i en koncern, avses med företagets eget kapital i 26 § andra stycket vad som i en av intresseföretaget upprättad koncernredovisning redovisas som sådan post. Lag (1999:1112).

28 § I efterföljande koncernbalansräkningar skall de andelar som avses i 25 § tas upp till det värde som de är upptagna till i närmast föregående koncernbalansräkning. Detta värde skall justeras med tillämpning av 26 §.

Om andelarna vid en tillämpning av 26 § första, tredje och fjärde styckena tas upp till ett högre värde än i närmast föregående koncernbalansräkning, skall skillnadsbeloppet sättas av till en kapitalandelsfond. Lag (1999:1112).

29 § Vid redovisning enligt 26–28 §§ skall den andel av intresseföretagets vinst eller förlust som belöper på andelarna redovisas som intäkt eller kostnad i koncernresultaträkningen. Mottagen utdelning från intresseföretaget får inte redovisas som intäkt. Lag (1999:1112).

Klyvningsmetoden

30 § Ett företag som omfattas av en koncernredovisning och som tillsammans med ett eller flera företag, som inte omfattas av koncernredovisningen, leder ett annat företag som inte är dotterföretag, får redovisa sin ägarandel i det sistnämnda företaget enligt andra stycket.

I koncernbalansräkningen får tas upp en så stor andel av det underordnade företagets tillgångar, avsättningar och skulder som belöper på ägarandelen. I koncernresultaträkningen får tas upp en så stor andel av det underordnade företagets intäkter och kostnader som belöper på ägarandelen. Vid redovisning enligt detta stycke skall 10–13, 15 och 19–22 §§ tillämpas. Ett företag som tillämpar denna paragraf skall i en not upplysa om skälen för detta. Uppgift enligt 5 kap. 18 § skall anges särskilt för varje företag för vilket ägarandelar redovisas med tillämpning av denna paragraf. Lag (1999:1112).

Förvaltningsberättelse och finansieringsanalys

31 § Förvaltningsberättelse och finansieringsanalys för koncernen skall upprättas med tillämpning av 6 kap. 1 och 2 a–5 §§. Vad som sägs i 6 kap. 1 § om mindre företag ska i stället avse mindre koncerner.

Om moderbolaget är ett aktiebolag och bolagets eller något av dess dotterföretags andelar, teckningsoptioner eller skuldebrev är upptagna till handel på en reglerad marknad, ska det i förvaltningsberättelsen lämnas upplysning om de viktigaste inslagen i koncernens system för intern kontroll och riskhantering i samband med upprättandet av koncernredovisningen.

Om moderbolaget har upprättat en bolagsstyrningsrapport som inte utgör en del av förvaltningsberättelsen och det i rapporten har tagits med sådana upplysningar om koncernen som avses i andra stycket, behöver upplysningarna inte lämnas också i koncernredovisningen. I sådana fall ska dock förvaltningsberättelsen för koncernen innehålla en uppgift om den plats i rapporten där upplysningarna lämnas. Lag (2009:34).

Lag (2009:34) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 7 kap. 31 § innebar att andra och tredje stycket infördes.

Koncernredovisning i moderföretag som omfattas av IAS-förordningen

32 § Ett företag som omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder ska tillämpa enbart följande bestämmelser i detta kapitel:

1. 1–3 a §§ om skyldighet att upprätta koncernredovisning,
2. 4 § första stycket 4 om förvaltningsberättelse,
3. 7 § vad gäller hänvisningarna till 2 kap. 5 § om språk och form och 2 kap. 7 § om undertecknande,
4. 12 § första stycket om värderingsprinciper,

5. 14 § vad gäller hänvisningarna till följande bestämmelser i 5 kap.:
- 12 § om lån till ledande befattningshavare,
 - 15 § första och tredje styckena om en ekonomisk förenings eget kapital,
 - 18 § om medelantalet anställda under räkenskapsåret,
 - 18 b § om könsfördelningen bland ledande befattningshavare,
 - 20 § första stycket 1 samt andra och tredje styckena samt 21 § om löner, ersättningar och sociala kostnader,
 - 22 § om pensioner och liknande förmåner,
 - 23 § om tidigare styrelse och verkställande direktör,
 - 24 § om suppleanter och vice verkställande direktör, och
 - 25 § om avtal om avgångsvederlag,
6. 31 §, vad gäller hänvisningarna till 6 kap. 1, 2 a–4 §§ om förvaltningsberättelsens innehåll.
7. 31 § andra och tredje styckena om koncernens system för intern kontroll och riskhantering.

Ett företag som avses i första stycket behöver inte lämna upplysningar enligt 6 kap. 1 §, om upplysningarna lämnas på annan plats i redovisningen. I sådant fall ska förvaltningsberättelsen för koncernen innehålla en hänvisning till den plats där uppgifterna har lämnats. Lag (2010:1515).

Lag (2010:1515) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. Ändringen av 7 kap. 32 § första stycket 5 innebar att ledet ” - 4 § om uppgifter om taxeringsvärden,” togs bort.

7 kap. 32 § även ändrad genom lag (2010:686) som har trätt i kraft den 1 augusti 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 juli 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 7 kap. 32 § första stycket 1 följande lydelse.

1. 1–3 §§ om skyldighet att upprätta koncernredovisning.

7 kap. 32 § även ändrad genom lag (2009:34) som har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 7 kap. 32 § innebar att första stycket 7 infördes.

33 § Andra företag än de som avses i 32 § får upprätta koncernredovisning med tillämpning av de internationella redovisningsstandarder som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder. I sådant fall tillämpas 32 §. Lag (2004:1173).

8 kap. Publicering av årsredovisningen m.m.

Registreringsmyndigheten

1 § Med registreringsmyndigheten avses i denna lag Bolagsverket, om inte annat följer av andra stycket.

I fråga om stiftelser skall vid tillämpningen av denna lag tillsynsmyndigheten enligt 9 kap. 1 § stiftelselagen (1994:1220) anses som registreringsmyndighet. Lag (2004:244).

Årsredovisningens avlämnande till revisorerna

2 § I ett aktiebolag skall årsredovisningen för det förflutna räkenskapsåret lämnas till revisorerna och lekmannarevisorerna senast sex veckor före den ordinarie bolagsstämma där årsredovisningen skall behandlas. I en ekonomisk förening skall årsredovisningen lämnas till revisorerna senast en månad före ordinarie föreningsstämma. Övriga företag skall lämna årsredovisningen till revisorerna senast fyra månader efter räkenskapsårets utgång. Lag (1999:1112).

Ingivande till registreringsmyndigheten

3 § Den skyldighet att offentliggöra årsredovisningen som följer av 6 kap. 2 § bokföringslagen (1999:1078) ska fullgöras på följande sätt. På samma sätt ska även revisionsberättelsen offentliggöras.

1. Aktiebolag

Bestyrkta kopior av handlingarna ska ha kommit in till registreringsmyndigheten inom en månad efter det att bolagsstämman fastställde balansräkningen och resultaträkningen.

På kopian av årsredovisningen ska en styrelseledamot eller den verkställande direktören teckna bevis om att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts. Uppgift ska också lämnas om fastställsedagen. Beviset ska även innehålla uppgift om bolagsstämmans beslut beträffande bolagets vinst eller förlust.

2. Ekonomiska föreningar

Kopior av handlingarna ska hållas tillgängliga för alla som är intresserade senast från en månad efter det att föreningsstämman fastställde balansräkningen och resultaträkningen. Efter särskilt föreläggande av registreringsmyndigheten ska bestyrkta kopior av handlingarna ges in dit. Sådant föreläggande ska utfärdas när någon begär det. Föreningar som enligt 1 kap. 3 § utgör större företag och föreningar som är moderföretag i koncerner som enligt samma paragraf utgör större koncerner är skyldiga att ge in handlingarna till registreringsmyndigheten även om något föreläggande inte har utfärdats. Handlingarna ska i dessa fall ha kommit in till myndigheten inom en månad från fastställelsebeslutet.

På kopian av årsredovisningen ska en styrelseledamot eller den verkställande direktören teckna bevis om att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts. Uppgift ska också lämnas om fastställsedagen. Beviset ska även innehålla föreningsstämmans beslut beträffande föreningens vinst eller förlust.

3. Handelsbolag i vilka en eller flera juridiska personer är delägare och grupperingar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006

Kopior av handlingarna ska ha kommit in till registreringsmyndigheten inom sex månader efter räkenskapsårets utgång.

4. Stiftelser

Kopior av handlingarna ska ha kommit in till registreringsmyndigheten inom sex månader efter räkenskapsårets utgång. Beträffande kollektivavtalsstiftelser samt stiftelser som avses i 9 kap. 10 § första stycket stiftelselagen (1994:1220) gäller i stället att bestyrkta kopior ska hållas tillgängliga för alla som är intresserade senast från sex månader efter räkenskapsårets utgång.

5. Övriga företag

Kopior av handlingarna ska hållas tillgängliga för alla som är intresserade senast från sex månader efter räkenskapsårets utgång. Efter särskilt föreläggande av registreringsmyndigheten ska bestyrkta kopior av handlingarna ges in dit. Sådant föreläggande ska utfärdas när någon begär det. Större företag och moderföretag i större koncerner är skyldiga att ge in handlingarna till registreringsmyndigheten även om något föreläggande inte har meddelats. Handlingarna ska i dessa fall ha kommit in till myndigheten inom sex månader från räkenskapsårets utgång.

Med en bestyrkt kopia jämförs vid tillämpningen av denna lag ett elektroniskt original. Lag (2009:702).

3 a § Handlingar som avses i 3 § får överföras elektroniskt till registreringsmyndigheten.

Ett bevis om fastställelse enligt 3 § 1 eller 2 får undertecknas med en elektronisk signatur.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om

1. elektronisk överföring till registreringsmyndigheten av sådana handlingar som avses i 3 §,
2. bestyrkande av att en elektronisk kopia överensstämmer med originalet, och
3. den elektroniska signaturen enligt andra stycket. Lag (2008:89).

3 b § Den som

1. lämnar osann uppgift i ett sådant bevis om fastställelse enligt 3 § 1 eller 2 som har upprättats i elektronisk form, eller
2. i fråga om handling som avses i 3 § oriktigt intygar att en elektronisk kopia överensstämmer med originalet,
döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, till böter eller fängelse i högst sex månader.

Om brott som avses i första stycket är att anse som grovt, döms till fängelse i högst två år. Lag (2008:89).

Registrering i aktiebolagsregistret

3 c § Registreringsmyndigheten skall registrera årsredovisning och revisionsberättelse för aktiebolag i aktiebolagsregistret.

Registreringen skall avfattas på svenska. Om det bolag som en registrering avser begär det, skall registreringen dessutom avfattas på annat officiellt språk inom den Europeiska unionen eller på norska eller isländska.

Den som begär att en registrering skall avfattas på annat språk än svenska skall, om Bolagsverket inte medger annat, ge in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som skall registreras. Översättningen skall vara gjord av en översättare som har auktorisation eller motsvarande behörighet. Lag (2008:89).

Kungörande

4 § När årsredovisning och revisionsberättelse för aktiebolag eller handelsbolag eller grupperingar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 har getts in till registreringsmyndigheten, ska myndigheten kungöra detta. Kungörandet ska ske i en tidning som myndigheten ger ut.

I fråga om aktiebolag ska en kungörelse avfattas på samma språk som registreringen i aktiebolagsregistret.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om sådant kungörande. Lag (2009:702).

Förseningsavgifter för aktiebolag

5 § Om ett aktiebolag inte ger in bestyrkta kopior av årsredovisning och revisionsberättelse eller om årsredovisningen saknar sådant bevis som avses i 3 § första stycket, skall bolaget betala förseningsavgift till staten enligt 6 §.

Beslut om förseningsavgift fattas av registreringsmyndigheten.

6 § Ett aktiebolag skall betala en förseningsavgift om de handlingar som anges i 5 § inte har kommit in till registreringsmyndigheten inom sju månader från räkenskapsårets utgång. Om bolaget inom denna tid har kommit in med anmälan enligt 7 kap. 14 § tredje stycket aktiebolagslagen (2005:551), betalat den avgift som är föreskriven för registrering av sådan anmälan och ingett en skriftlig försäkran från bolagets revisor om att revisionsberättelsen lämnats till styrelsen, skall dock bolaget betala förseningsavgift först om handlingarna inte har kommit in inom nio månader från räkenskapsårets utgång. Avgiften skall uppgå till 10 000 kr för publika aktiebolag och 5 000 kr för privata aktiebolag.

Om de handlingar som anges i 5 § inte har kommit in inom två månader från det att underrättelse avsändes till bolaget om beslut om förseningsavgift enligt första stycket, skall bolaget betala en ny förseningsavgift. Den nya avgiften skall uppgå till 10 000 kr för publika aktiebolag och 5 000 kr för privata aktiebolag.

Om de handlingar som anges i 5 § inte har kommit in inom två månader från det att underrättelse avsändes till bolaget om beslut om förseningsavgift enligt andra stycket, skall bolaget betala en ny förseningsavgift. Den nya avgiften skall uppgå till 20 000 kr för publika aktiebolag och 10 000 kr för privata aktiebolag. Lag (2005:918).

7 § Om ett beslut om att bolaget har försatts i konkurs har registrerats, får beslut om förseningsavgift inte meddelas.

Om ett beslut om att bolaget har gått i likvidation har registrerats, får beslut om förseningsavgift inte meddelas när det gäller redovisning för tiden före likvidationsbeslutet. Lag (2001:934).

8 § Har bolaget inom tid som avses i 6 § gett in kopior av de handlingar som anges i 5 § men är kopiorna inte bestyrkta eller har handlingarna på annat sätt någon brist som lätt kan avhjälpas, får registreringsmyndigheten meddela beslut om förseningsavgift endast om bolaget har underrättats om bristen och fått tillfälle att avhjälpa den men inte gjort det inom tid som angetts i underrättelsen. En sådan underrättelse får sändas med posten till den postadress som bolaget senast har anmält hos registreringsmyndigheten.

9 § En förseningsavgift skall efterges, om underlåtenheten att ge in handlingen framstår som ursäktlig med hänsyn till omständigheter som bolaget inte har kunnat råda över. Avgiften skall också efterges om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut den.

Bestämmelserna om eftergift skall beaktas även om något yrkande om detta inte har framställts, om det föranleds av vad som har förekommit i ärendet.

10 § Om en förseningsavgift inte har betalats efter betalningsuppsmaning, skall avgiften lämnas för indrivning. Regeringen får föreskriva att indrivning inte behöver begäras för ringa belopp.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

11 § Ett beslut om förseningsavgift får verkställas även om det inte har vunnit laga kraft.

Om ett bolag har rätt att få tillbaka betalad förseningsavgift på grund av en domstols beslut, skall ränta betalas på den återbetalade förseningsavgiften från och med månaden efter den då förseningsavgiften betalades in till och med den månad då återbetalning görs. I fråga om räntans storlek tillämpas 19 kap. 14 § skattebetalningslagen (1997:483). Lag (1997:545).

Personligt betalningsansvar

12 § Om kopia av årsredovisning och revisionsberättelse för aktiebolag inte har sänts in enligt 3 § första stycket inom femton månader efter räkenskapsårets utgång, svarar styrelseledamöterna och verkställande direktören solidariskt för de förpliktelser som uppkommer för bolaget.

En styrelseledamot eller verkställande direktör går dock fri från ansvar, om han eller hon visar att underlåtenheten att sända in årsredovisning och revisionsberättelse inte beror på försummelse av honom eller henne. Ansvar inträder inte för förpliktelser som uppkommer efter det att handlingarna har kommit in till registreringsmyndigheten.

Vite

13 § Var och en som enligt denna lag eller annan författning är skyldig att ensam eller gemensamt med någon annan till registreringsmyndigheten ge in redovisningshandling eller revisionsberättelse, kan av registreringsmyndigheten föreläggas vid vite att fullgöra denna skyldighet.

Fråga om utdömning av vite prövas av registreringsmyndigheten.

I fråga om stiftelser tillämpas 9 kap. 5 § stiftelselagen (1994:1220) i stället för första och andra styckena. Lag (1999:1112).

Publicering av årsredovisningen

14 § Om ett företag publicerar sin årsredovisning i dess helhet, skall publiceringen avse årsredovisningen i den form och med den ordalydelse som har legat till grund för revisionsberättelsen. Revisionsberättelsen skall därvid åtfölja årsredovisningen. Om någon revisionsberättelse inte har lämnats, skall årsredovisningen i stället innehålla uppgift om detta förhållande och om skälen för det. Lag (1999:1112).

15 § Om ett företag publicerar sin årsredovisning i ofullständigt skick, ska det av publikationen framgå att den inte är fullständig. Det ska också anges om den fullständiga årsredovisningen har getts in till registreringsmyndigheten.

En årsredovisning får, när den publiceras i ofullständigt skick, inte åtföljas av revisionsberättelsen. Publikationen ska i stället innehålla revisorns uttalande om att den fullständiga årsredovisningen har upprättats enligt lag, liksom uppgift om anmärkningar enligt

1. 9 kap. 31, 33 och 34 §§ aktiebolagslagen (2005:551),
2. 8 kap. 13 § andra–fjärde styckena lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar,
3. 28–30 §§ revisionslagen (1999:1079), och
4. 4 kap. 11 § andra och tredje styckena stiftelselagen (1994:1220).

Om någon revisionsberättelse inte har lämnats, ska detta förhållande liksom skälen för det anges.

Trots bestämmelserna i andra stycket får en ofullständig årsredovisning publiceras tillsammans med revisionsberättelsen, om ofullständigheten består i att

1. upplysningar enligt 5 kap. 18 § har lämnats utan uppgift om fördelningen mellan kvinnor och män eller utan uppgift om fördelningen mellan olika länder, eller
2. uppgift enligt 5 kap. 18 b § inte har lämnats. Lag (2010:1515).

Lag (2010:1515) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 8 kap. 15 § fjärde stycket följande lydelse.

Trots bestämmelserna i andra stycket får en ofullständig årsredovisning publiceras tillsammans med revisionsberättelsen, om ofullständigheten består i att

1. upplysningar enligt 5 kap. 18 eller 20 § har lämnats utan uppgift om fördelningen mellan kvinnor och män eller utan uppgift om fördelningen mellan olika länder, eller
2. uppgift enligt 5 kap. 18 b § inte har lämnats.

15 a § En bolagsstyrningsrapport som enligt 6 kap. 8 § har upprättats som en från årsredovisningen skild handling ska offentliggöras tillsammans med förvaltningsberättelsen. Bestämmelserna om offentliggörande av förvaltningsberättelsen gäller i tillämpliga delar beträffande offentliggörandet av bolagsstyrningsrapporten.

I stället för att offentliggöra bolagsstyrningsrapporten enligt första stycket får bolaget välja att offentliggöra rapporten genom att göra den tillgänglig på

bolagets webbplats. Förvaltningsberättelsen ska då innehålla en upplysning om detta och en uppgift om den webbplats där rapporten finns tillgänglig.

Andra stycket gäller inte om sådana uppgifter som avses i 7 kap. 31 § andra stycket med stöd av tredje stycket i samma paragraf har tagits in i moderbolagets bolagsstyrningsrapport i stället för i förvaltningsberättelsen för koncernen. Lag (2009:34).

Lag (2009:34) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009.

Koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse

16 § Detta kapitel tillämpas också på koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse med följande avvikelser:

1. Trots bestämmelserna i 3 § 2 och 5 är moderföretag alltid skyldiga att ge in koncernredovisningen och koncernrevisionsberättelsen till registeringsmyndigheten.

2. Trots bestämmelserna i 15 § andra stycket får en ofullständig koncernredovisning, förutom i fall som avses i 15 § fjärde stycket, publiceras tillsammans med koncernrevisionsberättelsen, om ofullständigheten består i att uppgifter som anges i 7 kap. 16 § och som är av ringa betydelse med hänsyn till kravet på rättvisande bild har utelämnats. Lag (1999:1112).

9 kap. Delårsrapport

Skyldighet att lämna delårsrapport

1 § Ett företag som enligt 1 kap. 1 § andra stycket lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller 1 kap. 1 § andra stycket lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag är skyldigt att upprätta koncernredovisning, ska minst en gång under ett räkenskapsår som omfattar mer än tio månader lämna en särskild redovisning (delårsrapport).

Delårsrapporten ska upprättas för en period mellan räkenskapsårets början och delårsperiodens utgång. Minst en delårsrapport ska, om inte något annat följer av 16 kap. 5 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, omfatta en period av minst hälften och högst två tredjedelar av räkenskapsåret. I 16 kap. lagen om värdepappersmarknaden finns ytterligare bestämmelser om vilka företag som ska lämna delårsrapport.

Delårsrapporten ska upprättas i vanlig läsbar form eller i elektronisk form. Den ska avfattas på svenska. Lag (2008:277).

Tillhandahållande av delårsrapport

2 § Delårsrapporten ska hållas tillgänglig hos företaget för var och en som vill ta del av den. En kopia ska genast sändas till en sådan aktieägare, bolagsman eller

medlem som begär det och uppger sin postadress. En delårsrapport som avses i 1 § andra stycket andra meningen och en delårsrapport som avses i 16 kap. 5 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden ska senast två månader efter rapportperiodens utgång lämnas till registreringsmyndigheten i enlighet med bestämmelserna i 8 kap. 3, 3 a och 3 c §§. Det som sägs i 8 kap. 3 b § gäller också vid sådan ingivning.

Om delårsrapporten inte lämnas till registreringsmyndigheten i rätt tid, tillämpas 8 kap. 13 §.

Ytterligare bestämmelser om offentliggörande av delårsrapporter finns i 17 kap. lagen om värdepappersmarknaden, för sådana företag som är skyldiga att upprätta delårsrapport enligt den lagen. Lag (2008:277).

Delårsrapportens innehåll

3 § Delårsrapporten skall bestå av

1. en balansräkning i sammandrag,
2. en resultaträkning i sammandrag,
3. noter, och
4. delårsinformation.

Balansräkningen och resultaträkningen skall minst innehålla de rubriker och delsummeringar som redovisades i den senaste årsredovisningen. Samma principer skall följas för redovisning och värdering som när årsredovisningen upprättas.

Noterna skall innehålla information om väsentliga beloppsförändringar som inträffat under den aktuella perioden.

Delårsinformationen skall innehålla information om händelser som är av väsentlig betydelse för att förstå utvecklingen av företagets ställning och resultat och en beskrivning av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför. Delårsinformationen skall dessutom innehålla uppgifter om transaktioner med närstående som väsentligen påverkat företagets ställning och resultat.

Ett moderföretag skall i delårsrapporten, utöver uppgifter om moderföretaget, lämna uppgifter för koncernen motsvarande det som sägs i första–fjärde styckena. Lag (2007:367).

Lag (2007:367) har trätt i kraft den 1 juli 2007. Företag som inte omfattas av 16 kap. 5 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden får tillämpa bestämmelserna i 9 kap. 3 § om delårsrapporters innehåll m.m. i deras lydelse före den 1 juli 2007 för räkenskapsår som avslutas senast den 30 juni 2008. Sådana företag behöver inte heller tillämpa 9 kap. 6 § om revisors granskning för nämnda räkenskapsår. Lag (2007:541).

T.o.m. den 30 juni 2007 hade 9 kap. 3 § följande lydelse.

3 § I en delårsrapport skall det översiktligt redogöras för verksamheten och resultatutvecklingen samt för investeringar och förändringar i likviditet och finansiering sedan föregående räkenskapsårs utgång. Vidare skall det lämnas beloppsuppgifter om nettoomsättningen och resultatet före bokslutsdispositioner och skatt under rapportperioden. Om det finns särskilda skäl, får en ungefärlig beloppsuppgift om resultatet lämnas. Bestämmelserna i 6 kap. 1 § andra stycket 1 och 2 gäller också i fråga om delårsrapport.

Ett moderföretag skall i delårsrapporten, utöver uppgifter om moderföretaget, lämna uppgifter för koncernen motsvarande vad som sägs i första stycket. Uppgifter om nettoomsättning och resultat skall avse beloppen efter avdrag för interna poster inom koncernen och vara beräknade med hänsyn tagen till internvinsteliminering.

Sådana uppgifter om koncernen som anges i andra stycket behöver inte lämnas, om

1. företaget i enlighet med 7 kap. 2 § inte har upprättat någon koncernredovisning för närmast föregående räkenskapsår,
2. det moderföretag vars koncernredovisning har getts in till registreringsmyndigheten enligt 7 kap. 2 § har upprättat en delårsrapport som omfattar samma rapportperiod som företagens delårsrapport,
3. moderföretagets delårsrapport innehåller likvärdiga uppgifter som omfattar även koncernen, och
4. företaget i sin egen delårsrapport lämnar uppgift om moderföretagets namn, organisationsnummer eller, i förekommande fall, personnummer samt säte.

Om uppgifter utelämnas enligt tredje stycket, gäller vad som sägs i 2 § också den delårsrapport som avses i tredje stycket 2. Är den delårsrapporten inte avfattad på svenska, får registreringsmyndigheten, om rapporten skall sändas in till registreringsmyndigheten, förelägga företaget att sända in också en bestyrkt översättning till svenska. Ett sådant föreläggande skall utfärdas om någon begär det. Lag (2006:871).

9 kap. 3 § även ändrad genom lag (2006:871) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 9 kap. 3 § andra stycket följande lydelse.

Om en koncern är av det slag som anges i 7 kap. 4 § andra stycket, skall moderföretaget i delårsrapporten, utöver uppgifter om moderföretaget, lämna uppgifter för koncernen motsvarande vad som sägs i första stycket. Uppgifter om nettoomsättning och resultat skall avse beloppen efter avdrag för interna poster inom koncernen och vara beräknade med hänsyn tagen till internvinsteliminering.

4 § Om det inte finns särskilda hinder, skall i anslutning till uppgifter enligt 3 § även lämnas motsvarande uppgifter för samma rapportperiod under det närmast föregående räkenskapsåret.

Begrepp och termer skall så långt det är möjligt stämma överens med dem som har använts i den senast framlagda årsredovisningen eller, i förekommande fall, koncernredovisningen.

5 § Ett företag som omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder skall i fråga om delårsrapporter tillämpa kommissionens förordning (EG) nr 1725/2003 av den 29 september 2003 om antagande av vissa redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002.

Ett företag som avses i första stycket skall tillämpa enbart följande bestämmelser i detta kapitel:

1. 1 § tredje stycket om språk och form,
2. 2 § om tillhandahållande av delårsrapport m.m.,
3. 3 § första–fjärde styckena om delårsrapportens innehåll för uppgifter om moderföretaget, och
4. 6 § om granskning av revisor.

I delårsrapporten skall företaget dessutom lämna en beskrivning av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som de företag som ingår i koncernen står inför. Lag (2007:367).

6 § Om en delårsrapport har granskats av en revisor, skall även revisorns rapport bifogas delårsrapporten.

Om delårsrapporten inte är granskad av en revisor, skall det anges i rapporten. Lag (2007:367).

Lag (2007:367) har trätt i kraft den 1 juli 2007. Företag som inte omfattas av 16 kap. 5 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden får tillämpa bestämmelserna i 9 kap. 3 § om delårsrapporters innehåll m.m. i deras lydelse före den 1 juli 2007 för räkenskapsår som avslutas senast den 30 juni 2008. Sådana företag behöver inte heller tillämpa 9 kap. 6 § om revisors granskning för nämnda räkenskapsår.

10 kap. Överklagande

1 § Beslut av registreringsmyndigheten enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. I fråga om beslut som avses i 8 kap. 6, 9 och 13 §§ gäller att överklagande skall ske inom två månader från dagen för beslutet.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (1999:1112).

Uppställningsform för balansräkningen (kontoform)

TILLGÅNGAR

A. Tecknat men ej inbetalt kapital

B. Anläggningstillgångar

I. Immateriella anläggningstillgångar

1. *Balanserade utgifter för forsknings- och utvecklingsarbeten och liknande arbeten*
2. *Koncessioner, patent, licenser, varumärken samt liknande rättigheter*
3. *Hysesrätter och liknande rättigheter*
4. *Goodwill*
5. *Förskott avseende immateriella anläggningstillgångar*

II. Materiella anläggningstillgångar

1. *Byggnader och mark*
2. *Maskiner och andra tekniska anläggningar*
3. *Inventarier, verktyg och installationer*
4. *Pågående nyanläggningar och förskott avseende materiella anläggningstillgångar*

III. Finansiella anläggningstillgångar

1. *Andelar i koncernföretag*
2. *Fordringar hos koncernföretag*
3. *Andelar i intresseföretag*
4. *Fordringar hos intresseföretag*
5. *Andra långfristiga värdepappersinnehav*
6. *Lån till delägare och andra, till vilka delägare står i sådant förhållande som sägs i 21 kap. 1 § 3, 4 eller 5 aktiebolagslagen (2005:551)*
7. *Andra långfristiga fordringar*

C. Omsättningstillgångar

I. Varulager m.m.

1. *Råvaror och förnödenheter*
2. *Varor under tillverkning*

842 Årsredovisningslag

3. *Färdiga varor och handelsvaror*
4. *Pågående arbete för annans räkning*
5. *Förskott till leverantörer*

II. *Fordringar*

1. *Kundfordringar*
2. *Fordringar hos koncernföretag*
3. *Fordringar hos intresseföretag*
4. *Övriga fordringar*
5. *Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter*

III. *Kortfristiga placeringar*

1. *Andelar i koncernföretag*
2. *Övriga kortfristiga placeringar*

IV. *Kassa och bank*

EGET KAPITAL, AVSÄTTNINGAR OCH SKULDER

A. Eget kapital, med uppgift om vad som utgör fritt eget kapital och bundet eget kapital

Aktiebolag:

- I. *Aktiekapital*
- II. *Överkursfond*
- III. *Uppskrivningsfond*
- IV. *Andra fonder*
 1. *Reservfond*
 2. *Kapitalandelsfond*
 3. *Fond för verkligt värde*
 4. *Övrigt*
- V. *Balanserad vinst eller förlust*
- VI. *Årets resultat*

Ekonomiska föreningar:

I. Inbetalda insatser och emissionsinsatser

- 1. Medlemsinsatser*
- 2. Förlagsinsatser*

II. Uppskrivningsfond

III. Andra fonder

- 1. Reservfond*
- 2. Kapitalandelsfond*
- 3. Fond för verkligt värde*
- 4. Övrigt*

IV. Balanserad vinst eller förlust

V. Årets resultat

Övriga företag:

I. Eget kapital vid räkenskapsårets början

II. Insättningar eller uttag under året

III. Förändringar i kapitalandelsfonden

IV. Förändringar i fonden för verkligt värde

V. Årets resultat

VI. Eget kapital vid räkenskapsårets slut

B. Obeskattade reserver

C. Avsättningar

- 1. Avsättningar för pensioner och liknande förpliktelser*
- 2. Avsättningar för skatter*
- 3. Övriga avsättningar*

D. Skulder

1. *Obligationslån*
2. *Skulder till kreditinstitut*
3. *Förskott från kunder (får även redovisas som avdragspost under Varulager m.m.)*
4. *Leverantörsskulder*
5. *Växelskulder*
6. *Skulder till koncernföretag*
7. *Skulder till intresseföretag*
8. *Skatteskulder*
9. *Övriga skulder*
 - a) *Återbetalningspliktiga medel mottagna av allmänheten enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet*
 - b) *Andra skulder*
10. *Upplupna kostnader och förutbetalda intäkter*

Poster inom linjen

Ställda säkerheter och ansvarsförbindelser

1. *Panter och därmed jämförliga säkerheter som har ställts för egna skulder och för förpliktelser som redovisas såsom avsättningar, varje slag för sig*
2. *Övriga ställda panter och därmed jämförliga säkerheter, varje slag för sig*
3. *Ansvarsförbindelser*
 - a. *Pensionsförpliktelser som inte har upptagits bland skulderna eller avsättningarna och som inte heller har täckning i pensionsstiftelses förmögenhet*
 - b. *Övriga ansvarsförbindelser*

Bilagan senast ändrad genom lag (2005:918) som har trätt i kraft den 1 januari 2006. T.o.m. den 31 december 2005 hade punkten under TILLGÅNGAR B. III. 6. följande lydelse.

6. *Lån till delägare eller till personer som vid tillämpning av 12 kap. 7 § första och sjunde styckena aktiebolagslagen (1975:1385) är att anse som närstående*

Bilagan även ändrad genom lag (2004:1173) som har trätt i kraft den 1 januari 2005 och som tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2004. Ett företag som upprättar koncernredovisning med tillämpning av de redovisningsstandarder som har antagits enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder får föra över belopp som i koncernredovisningen har avsatts till kapitalandelsfonden till fritt eget kapital. Ändringen innebar införande av tre punkter angående kapitalandelsfond.

Bilagan även ändrad genom lag (2004:316) som har trätt i kraft den 1 juli 2004. Ändringen innebar att punkterna 9 a) och b) under rubriken D. Skulder infördes.

Bilaga 2

Uppställningsform I för resultaträkning (rapportform med kostnadsslagsindelning)

1. **Nettoomsättning**
2. **Förändring av varulager**
3. **Aktiverat arbete för egen räkning**
4. **Övriga rörelseintäkter**
5. **Råvaror och förnödenheter**
6. **Övriga externa kostnader**
7. **Personalkostnader**
8. **Avskrivningar och nedskrivningar av materiella och immateriella anläggningstillgångar**
9. **Nedskrivningar av omsättningstillgångar utöver normala nedskrivningar**
10. **Övriga rörelsekostnader**
11. **Intäkter från andelar i koncernföretag**
12. **Intäkter från andelar i intresseföretag**
13. **Intäkter från övriga värdepapper och fordringar som är anläggningstillgångar (med särskild uppgift om intäkter från koncernföretag)**
14. **Övriga ränteintäkter och liknande intäkter (med särskild uppgift om intäkter från koncernföretag)**
15. **Nedskrivningar av finansiella anläggningstillgångar och kortfristiga placeringar**

- 16. Räntekostnader och liknande kostnader (med särskild uppgift om kostnader avseende koncernföretag)**
- 17. Extraordinära intäkter**
- 18. Extraordinära kostnader**
- 19. Bokslutsdispositioner**
- 20. Skatt på årets resultat**
- 21. Övriga skatter**
- 22. Årets resultat**

Bilaga 3

Uppställningsform II för resultaträkning (rapportform med funktionsindelning)

1. Nettoomsättning
2. Kostnad för sålda varor
3. Bruttoresultat
4. Försäljningskostnader
5. Administrationskostnader
6. Övriga rörelseintäkter
7. Övriga rörelsekostnader
8. Intäkter från andelar i koncernföretag
9. Intäkter från andelar i intresseföretag
10. Intäkter från övriga värdepapper och fordringar som är anläggningstillgångar (med särskild uppgift om intäkter från koncernföretag)
11. Övriga ränteintäkter och liknande intäkter (med särskild uppgift om intäkter från koncernföretag)
12. Nedskrivningar av finansiella anläggningstillgångar och kortfristiga placeringar
13. Räntekostnader och liknande kostnader (med särskild uppgift om kostnader avseende koncernföretag)
14. Extraordinära intäkter
15. Extraordinära kostnader
16. Bokslutsdispositioner
17. Skatt på årets resultat
18. Övriga skatter
19. Årets resultat

Denna lag har trätt i kraft 1 januari 1996.

2. Bestämmelserna i 8 kap., 9 kap. 2 § andra stycket och 10 kap. 2 § skall tillämpas första gången i fråga om offentliggörande av årsredovisning, koncernredovisning, revisionsberättelse och delårsrapport avseende det räkenskapsår som inleds närmast efter 31 december 1995.

3. I bolag som avses i 1 kap. 1 § andra stycket lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och 1 kap. 1 § andra stycket lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag skall bestämmelserna i 2–6 kap., 9 kap. 1 §, 2 § första stycket, 3 och 4 §§ samt 10 kap. 1 § tillämpas första gången i fråga om det räkenskapsår som inleds närmast efter 31 december 1995.

I övriga bolag skall de angivna bestämmelserna samt bestämmelserna i 7 kap. tillämpas första gången i fråga om det räkenskapsår som inleds närmast efter 31 december 1996. Aktiebolag som vid utgången av år 1997 tillämpat äldre bestämmelser får dock göra det även fortsättningsvis intill utgången av det sista räkenskapsår som inletts före 1 april 1998. I aktiebolag som har avförts från aktiebolagsregistret senast 31 december 1997 och i aktiebolag som avförs från aktiebolagsregistret enligt punkten 5 i övergångsbestämmelserna till lagen (1994:802) om ändring i aktiebolagslagen (1975:1385) efter ansökan som har skett före utgången av oktober 1997 skall de angivna bestämmelserna överhuvudtaget inte tillämpas. Lag (1997:978).

4. Förekommer i lag eller annan författning hänvisning till en föreskrift i 11 kap. aktiebolagslagen som har ersatts genom en bestämmelse i denna lag, tillämpas i stället den nya bestämmelsen.

5. Bestämmelsen i 4 kap. 5 § tredje stycket skall inte tillämpas på nedskrivning som har gjorts före lagens ikraftträdande.

6. Belopp som har avsatts till uppskrivningsfond före lagens ikraftträdande får användas även för nödvändiga nedskrivningar på anläggningstillgångar. Om detta görs skall upplysning om detta lämnas i en not.

Lag (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

20 december 1995

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1995/96/10, LU 4, rskr. 91.

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag är tillämplig på kreditinstitut, värdepappersbolag och betalningsinstitut. Med kreditinstitut avses bankaktiebolag, sparbanker, medlemsbanker, kreditmarknadsföretag (kreditmarknadsbolag respektive kreditmarknadsföreningar), institut för elektroniska pengar, Sveriges allmänna hypoteksbank och Svenska skeppshypotekskassan. Med värdepappersbolag avses det som sägs i 1 kap. 5 § 26 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. Med betalningsinstitut avses det som sägs i 1 kap. 4 § 5 lagen (2010:751) om betaltjänster. Denna lag är dock inte tillämplig på betalningsinstitut som huvudsakligen ägnar sig åt annan verksamhet än att tillhandahålla betaltjänster.

Bestämmelserna om koncernredovisning i 7 kap. ska tillämpas på finansiella holdingföretag som uteslutande eller huvudsakligen förvaltar andelar i dotterföretag som är kreditinstitut eller värdepappersbolag eller utländska företag av motsvarande slag. Med finansiellt holdingföretag avses ett aktiebolag, ett handelsbolag eller en ekonomisk förening vars verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande består i att i vinstsyfte förvärva och förvalta andelar i dotterföretag. Lag (2010:756).

Hänvisningarna till årsredovisningslagen

2 § När det i denna lag hänvisas till en bestämmelse i årsredovisningslagen (1995:1554) skall bestämmelsen tillämpas utan hinder av att den anges gälla för aktiebolag, om inte annat särskilt föreskrivs.

Bestämmelser i årsredovisningslagen som skall tillämpas på större företag och större koncerner skall tillämpas på kreditinstitut och värdepappersbolag som omfattas av denna lag, om inte annat särskilt föreskrivs.

Bestämmelser i årsredovisningslagen som gäller ekonomiska föreningar skall tillämpas på medlemsbanker, kreditmarknadsföreningar och institut för elektroniska pengar som är ekonomiska föreningar, om inte annat särskilt föreskrivs.

Om bestämmelsen i årsredovisningslagen hänvisar till en annan bestämmelse i årsredovisningslagen eller till årsredovisningslagen i dess helhet, skall även

850 Årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

hänvisningen tillämpas, om inte annat följer av bestämmelserna i denna lag eller i föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag. Lag (2006:872).

Lag (2006:872) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. Ändringen av 1 kap. 2 § innebar att ett andra stycke infördes och att det tidigare andra stycket blev ett nytt tredje stycke.

Definitioner

3 § Med bank avses vid tillämpningen av denna lag bankaktiebolag, sparbank och medlemsbank.

Med hypoteksinstitut avses Sveriges allmänna hypoteksbank och Svenska skeppshypotekskassan. Lag (2007:1461).

4 § Följande bestämmelser i 1 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas:

3 § första stycket 2 om definition av andelar,

4 och 5 §§ om koncern- och intresseföretagsdefinitioner,

6 § om hänsynstagande till vissa rättigheter hos mellanman m.m., samt

7 § om skyldighet för moderföretag och dotterföretag att lämna varandra upplysningar. Lag (2006:872).

Lag (2006:872) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. Ändringen av 1 kap. 4 § innebar att ledet ”3 § andra stycket om definition av andelar,” ersattes av ”3 § första stycket 2 om definition av andelar,”.

Normgivningsbemyndigande

5 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om

1. kreditinstituts och värdepappersbolags löpande bokföring, årsbokslut, årsredovisning, koncernredovisning och delårsrapporter, och

2. den koncernredovisning som finansiella holdingföretag skall upprätta enligt denna lag.

6 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får föreskriva att denna lags bestämmelser, eller föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag, om koncerner skall gälla för en grupp av företag, som inte utgör en koncern enligt 4 §, men som har en gemensam eller i huvudsak gemensam ledning.

Räkenskapsår för vissa kreditinstitut

7 § För banker och hypoteksinstitut är kalenderår räkenskapsår om inte annat följer av 3 kap. 3 § bokföringslagen (1999:1078). Lag (1999:1113).

2 kap. Allmänna bestämmelser om årsredovisningen

Årsredovisningens upprättande

1 § I kreditinstitut och värdepappersbolag som omfattas av lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar, skall även en kapitaltäckningsanalys ingå i årsredovisningen. Lag (2006:1378).

Lag (2006:1378) har trätt i kraft den 1 februari 2007. Ändringen av 2 kap. 1 § innebar att benämningen på lag (1994:2004) ändrades.

2 kap. 1 § har även ändrats genom lag (2006:872) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 2 kap. 1 § följande lydelse.

1 § I banker, kreditmarknadsföretag, hypoteksinstitut, värdepappersbolag och institut för elektroniska pengar skall en finansieringsanalys ingå i årsredovisningen. Detsamma skall gälla för övriga aktiebolag som omfattas av denna lag i fall som avses i 2 kap. 1 § andra stycket årsredovisningslagen (1995:1554).

I kreditinstitut och värdepappersbolag som omfattas av lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag, skall även en kapitaltäckningsanalys ingå i årsredovisningen. Lag (2002:151).

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Följande bestämmelser om årsredovisningens innehåll i 2 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

1 § om årsredovisningens delar,

2 § om överskådlighet och god redovisningssed,

3 § om rättvisande bild,

4 § om andra grundläggande redovisningsprinciper,

5 § om form och språk,

6 § om valuta, samt

7 § första och femte-sjunde styckena om årsredovisningens undertecknande.

Lag (2008:94).

3 kap. Balansräkning och resultaträkning

Uppställningsformer för balans- och resultaträkningarna

1 § Balansräkningen skall upprättas enligt den uppställningsform som anges i bilaga 1 till denna lag. Resultaträkningen skall upprättas enligt den uppställningsform som anges i bilaga 2. Hänvisningar i denna lag till poster gäller poster i dessa uppställningsformer, om inte annat framgår.

Trots bestämmelserna i första stycket samt 2 och 3 §§ får kreditinstitut och värdepappersbolag som avses i tredje stycket dela upp posterna med hänsyn till

deras karaktär och relativa likviditet, om det är förenligt med 2 kap. 2 och 3 §§ årsredovisningslagen (1995:1554).

Bestämmelserna i andra stycket gäller

1. företag som omfattas av en koncernredovisning som upprättas med tillämpning av de internationella redovisningsstandarder som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, och

2. andra företag vars aktier eller skuldebrev är upptagna till handel på en reglerad marknad.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får meddela föreskrifter om avvikande uppställningsformer för balansräkningen och resultaträkningen för värdepappersbolag, om avvikelserna är nödvändiga med hänsyn till dessa bolags särskilda verksamhetsinriktning. Lag (2007:542).

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Med beaktande av vad som föreskrivs i 3 § skall följande bestämmelser om balansräkningen och resultaträkningen i 3 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

1 § om balansräkningens innehåll,

2 § om resultaträkningens innehåll,

4 § första, tredje och fjärde styckena om uppställning och sammanslagning av poster m.m.,

5 § första–tredje styckena om jämförelsetal,

5 a § om överkursfonden,

8 § om specificering av större periodiseringsposter,

9 § om avsättningar,

10 § om specificering av vissa större avsättningar, samt

13 § om extraordinära intäkter och kostnader. Lag (2006:872).

Lag (2006:872) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 3 kap. 2 § följande lydelse.

2 § Med beaktande av vad som föreskrivs i 3 § skall följande bestämmelser om balansräkningen och resultaträkningen i 3 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

1 § om balansräkningens innehåll,

2 § om resultaträkningens innehåll,

4 § första, tredje och fjärde styckena om uppställning och sammanslagning av poster m.m.,

5 § om jämförelsetal,

5 a § om överkursfonden,

8 § första stycket om specificering av större periodiseringsposter,

9 § om avsättningar,

10 § första stycket om specificering av vissa större avsättningar, samt

13 § första och andra styckena om extraordinära intäkter och kostnader. Lag (2005:557).

Särskilda regler om sammanslagning av poster och om åtaganden

3 § De i 2 § angivna bestämmelserna i 3 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas med följande avvikelser:

1. Vad som i 4 § fjärde stycket sägs om sammanslagning av poster som föregås av arabiska siffror skall gälla poster som föregås av små bokstäver.
2. Inom linjen skall, utöver ställda säkerheter och ansvarsförbindelser, oåterkalleliga åtaganden som innebär risktagande anges.

4 kap. Värderingsregler

Årsredovisningslagens tillämpning

1 § Med beaktande av vad som föreskrivs i 2 § skall följande bestämmelser om värderingen i 4 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

1 § första stycket och 2 § om vad som är anläggningstillgångar och omsättningstillgångar,

3 § om anskaffningsvärde för anläggningstillgångar,

4 § om avskrivning av anläggningstillgångar,

5 § om nedskrivning av anläggningstillgångar,

6–8 §§ om uppskrivning av anläggningstillgångar,

9 § första–fjärde styckena om värdering av omsättningstillgångar,

10 § om värdering av pågående arbeten,

11 § om varulagrets anskaffningsvärde,

12 § om redovisning till bestämd mängd och fast värde,

13 a § om redovisning enligt kapitalandelsmetoden,

14 § om egna aktier,

14 a–14 d §§ om värdering av finansiella instrument,

14 e § om värdering av säkrade poster,

14 f och 14 g §§ om värdering av vissa tillgångar till verkligt värde,

15 § om periodisering av vissa belopp vid upptagande av lån, samt

16 § om omräkning av förlagsinsatser. Lag (2006:872).

Lag (2006:872) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. Ändringen av 3 kap. 2 § innebar att ledet "11 § första och andra styckena om varulagrets anskaffningsvärde," ersattes av "11 § om varulagrets anskaffningsvärde,".

Särskilda regler om tillgångar och skulder

2 § De i 1 § angivna bestämmelserna i 4 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas med följande avvikelser:

1. I en bank krävs för uppskrivning av anläggningstillgång enligt 6 § första stycket Finansinspektionens medgivande.

2. I en sparbank får uppskrivningsbeloppet, vid uppskrivning enligt 6 § första stycket, tas i anspråk för avsättning till reservfond, och uppskrivningsfonden, i stället för vad som sägs i 7 §, tas i anspråk för avsättning till reservfond.

3. En bank får inte tillämpa 7 § första stycket 2 om användande av uppskrivningsfonden för täckande av förlust.

4. För ett kreditmarknadsbolag prövar allmän domstol ett ärende enligt 7 § andra stycket om att ta uppskrivningsfonden i anspråk. I fråga om domstolens tillstånd gäller 10 kap. 14 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse i tillämpliga delar.

5. Om det finns särskilda skäl, får Finansinspektionen medge att även andra kreditinstitut och värdepappersbolag än sådana företag som avses i 3 kap. 1 § tredje stycket denna lag får tillämpa bestämmelsen i 13 a §.

6. Finansiella instrument ska tas upp till sitt verkliga värde om det är förenligt med 14 a §.

7. Kreditinstitut och värdepappersbolag som omfattas av denna lag får tillämpa 14 b § tredje stycket.

8. Om det finns särskilda skäl, får Finansinspektionen medge att även andra kreditinstitut och värdepappersbolag än sådana företag som avses i 3 kap. 1 § tredje stycket denna lag får tillämpa bestämmelserna i 14 f och 14 g §§. Lag (2009:35).

Lag (2009:35) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 4 kap. 2 § innebar att en ny punkt 7 infördes och att den tidigare punkt 7 benämndes 8.

4 kap. 2 § även ändrad genom lag (2004:1176), som har ändrats genom lag (2010:691), har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2011. Ändringen av 4 kap. 2 § innebar att en ny punkt 4 infördes och att den tidigare punkt 4 och 5 benämndes 5 och 6 samt att en ny punkt 7 infördes. T.o.m. den 31 december 2005 hade 4 kap. 2 § följande lydelse.

Vad som är finansiella anläggningstillgångar

3 § Med finansiell anläggningstillgång förstås

1. andelar i intresseföretag och koncernföretag,
2. värdepapper, och
3. annan tillgång än tillgång som skall tas upp i posterna Immateriella anläggningstillgångar (post 9) och Materiella tillgångar (post 10), allt under förutsättning att tillgångarna är avsedda att stadigvarande innehas i den ordinarie verksamheten.

Utgifter för bildande av garantifond i sparbank

4 § Utgifter för bildande av garantifond enligt 5 kap. 1 § sparbankslagen (1987:619) får inte tas upp som tillgång.

Periodisering av överkurs och underkurs

5 § Om erlagt belopp för räntebärande värdepapper eller lånefordringar som inte tas upp till sitt verkliga värde enligt 4 kap. 14 a § årsredovisningslagen (1995:1554) överstiger eller underskrider det belopp som skall erhållas på förfallodagen (överkurs respektive underkurs), skall mellanskillnaden periodiseras.

Vid beräkning av anskaffningsvärdet för räntebärande värdepapper och lånefordringar skall sådan periodisering av över- eller underkurs som avses i första stycket beaktas.

En periodisering enligt första stycket får underlåtas under samma förutsättningar som de som anges i 4 kap. 15 § andra meningen årsredovisningslagen. Om en periodisering underlåts skall upplysning om förhållandet lämnas i en not. Lag (2003:772).

Omräkning av tillgångar och skulder

6 § Tillgångar och skulder i annan valuta än redovisningsvalutan som inte tas upp till sitt verkliga värde enligt 4 kap. 14 a § årsredovisningslagen (1995:1554) skall omräknas enligt växelkursen på balansdagen, om de inte genom särskilda åtgärder skyddas mot eller utgör skydd mot valutakursförändringar.

Materiella och immateriella anläggningstillgångar samt sådana finansiella anläggningstillgångar som utgörs av andelar får utan hinder av första stycket omräknas efter anskaffningskursen vid förvärvet. Lag (2003:772).

5 kap. Tilläggsupplysningar

Årsredovisningslagens tillämpning

1 § Utöver vad som följer av övriga bestämmelser i denna lag ska årsredovisningen innehålla de upplysningar som anges i 3–6 §§ nedan. Upplysningarna ska lämnas i noter. Om det inte står i strid med kravet på överskådlighet, får upplysningarna i stället lämnas i balansräkningen eller resultaträkningen. Vidare ska, med beaktande av vad som föreskrivs i 2 §, följande bestämmelser om tilläggsupplysningar i 5 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

- 1 § andra stycket om hänvisningar till noter,
- 2 § om värderings- och omräkningsprinciper,
- 3 § första-tredje styckena om anläggningstillgångar,
- 4 a–4 c § om finansiella instrument,
- 5 § om uppskrivningsfond och fond för verkligt värde,
- 8 och 9 §§ om uppgifter om dotterföretag och vissa andra företag,
- 11 a § första stycket om ekonomiska arrangemang som inte redovisas i balansräkningen,
- 12 § om lån till ledande befattningshavare,

12 a § första och tredje styckena samt 12 b § om transaktioner med närstående,

13 § om konvertibla lån,

14 § andra och tredje styckena om förändringar i eget kapital m.m.,

16 och 17 §§ om upplysningar om skatt,

18 § om medelantalet anställda under räkenskapsåret,

18 b § om könsfördelning bland ledande befattningshavare,

19–21 §§ om löner, andra ersättningar och sociala kostnader,

22 § om pensioner och liknande förmåner,

23 § om tidigare styrelse och verkställande direktör,

24 § om suppleanter och vice verkställande direktör,

25 § om avtal om avgångsvederlag,

26 § om uppgift om moderföretag, samt

27 § om europabolag och europakooperativ.

Vid tillämpningen av 5 kap. 20 och 22 §§ årsredovisningslagen ska samtliga företag som omfattas av denna lag anses som publika aktiebolag. Lag (2010:1525).

Lag (2010:1525) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. Ändringen av 5 kap. 1 § innebar att leden "4 § om uppgifter om taxeringsvärden," och "18 a § om sjukfrånvaro," togs bort.

5 kap. 1 § även ändrad genom lag (2009:35) som har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 5 kap. 1 § innebar att leden "11 a § första stycket om ekonomiska arrangemang som inte redovisas i balansräkningen," och "12 a § första och tredje styckena samt 12 b § om transaktioner med närstående," infördes.

Särskilda regler om tilläggsupplysningar

2 § De i 1 § angivna bestämmelserna i 5 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas med följande avvikelser:

1. Fråga om tillstånd enligt 9 § andra stycket att utelämma uppgifter om dotterföretag och vissa andra företag prövas av Finansinspektionen.

2. Vid tillämpningen av 12 § andra stycket första meningen om lån till ledande befattningshavare får upplysning om huvudsakliga lånevillkor, räntesatser samt under räkenskapsåret återbetalda belopp utelämnas.

3. Uppgifter som skall lämnas enligt 20 § första stycket 2 om löner och ersättningar till anställda, skall även omfatta löner och ersättningar till delegater i bank. Lag (1999:1113).

Upplysningar om tillgångar

3 § Utöver vad som följer av 1 § skall följande uppgifter lämnas om tillgångar:

1. För överlåtbara värdepapper som inte tas upp till sitt verkliga värde enligt 4 kap. 14 a § årsredovisningslagen (1995:1554) skall uppgift lämnas om skill-

naden mellan anskaffningsvärde och verkligt värde. Den del som avser värdepapper som tas upp till det lägsta av anskaffningsvärdet och nettoförsäljningsvärdet enligt 9 § samma kapitel skall anges särskilt.

2. Om det bokförda värdet för räntebärande värdepapper som inte tas upp till sitt verkliga värde enligt 4 kap. 14 a § årsredovisningslagen överstiger eller underskrider det belopp som skall infrias på förfallodagen, skall mellanskillnaden anges. Summan av överstigande belopp skall anges för sig och summan av underskridande belopp skall anges för sig.

3. Större belopp i posten Övriga tillgångar (post 12) skall specificeras till sin storlek och art.

4. Varje tillgångspost skall delas upp i sådana tillgångar som enligt 4 kap. årsredovisningslagen tas upp

- a) med utgångspunkt i anskaffningsvärdet enligt 3 §,
- b) till det lägsta av anskaffningsvärdet och nettoförsäljningsvärdet enligt 9 §, och
- c) till sitt verkliga värde enligt 14 a §. Lag (2003:772).

Upplysningar om skulder och indelning av eget kapital

4 § Utöver vad som följer av 1 § skall följande uppgifter lämnas om skulder och eget kapital:

1. För varje efterställd skuld som uppgår till mer än tio procent av samtliga efterställda skulder, skall uppgift lämnas om lånebelopp, lånevaluta, räntesats, förfallodag, omständigheter som kan medföra förtida återbetalning, efterställningsvillkoren samt förutsättningar och villkor för betalning på förfallodagen eller för konvertering. Vidare skall sammanfattande upplysningar lämnas om vilka regler som gäller för övriga efterställda skulder.

2. Större belopp i posten Övriga skulder (post 4) skall specificeras till sin storlek och art.

3. I bankaktiebolag och andra aktiebolag som omfattas av denna lag skall eget kapital delas upp i bundet eget kapital och fritt eget kapital eller ansamlad förlust. Under bundet eget kapital skall tas upp Aktiekapital, Uppskrivningsfond, Reservfond och Kapitalandelsfond. Under fritt eget kapital skall tas upp fria fonder, var för sig, balanserad vinst eller förlust samt vinst eller förlust för räkenskapsåret. Balanserad förlust och förlust för räkenskapsåret tas därvid upp som avdragsposter.

4. I sparbank skall eget kapital delas upp i fonder och vinst eller förlust för räkenskapsåret. Med fonder avses Grundfond, Uppskrivningsfond, Reservfond, Kapitalandelsfond, Fond för verkligt värde samt Garantifond. Benämningen fond får inte användas för annat belopp i balansräkningen. Förlust för räkenskapsåret tas upp som avdragspost.

5. I medlemsbank, kreditmarknadsförening och i institut för elektroniska pengar som är en ekonomisk förening skall eget kapital delas upp i bundet eget kapital och fritt eget kapital eller ansamlad förlust. Under bundet eget kapital

skall tas upp Insatskapital, Uppskrivningsfond, Reservfond och Kapitalandelsfond. Medlemsinsatser och förlagsinsatser skall redovisas var för sig. Under fritt eget kapital skall tas upp fria fonder, var för sig, balanserad vinst eller förlust samt vinst eller förlust för räkenskapsåret. Balanserad förlust och förlust för räkenskapsåret tas därvid upp som avdragsposter.

6. Aktiebolag, medlemsbanker och ekonomiska föreningar som omfattas av denna lag skall lämna närmare upplysningar om det belopp av fritt eget kapital som inte kan anses utdelningsbart med hänsyn till tillämpliga bestämmelser om kapitalskydd enligt rörelselagarna för kreditinstitut och värdepappersbolag, samt om de förhållanden som motiverar bedömningen.

7. Om en sparbank har bidrag till garantifonden i annan valuta än i redovisningsvalutan, skall dessa räknas om enligt växelkursen på balansdagen. Skillnaden mellan det omräknade beloppet och motsvarande belopp vid räkenskapsårets ingång, skall föras mot Andra fonder. Lag (2005:557).

Upplysningar om resultaträkningens poster

5 § Utöver vad som följer av 1 § skall följande uppgifter lämnas om resultaträkningens poster:

1. Större belopp i posterna Övriga rörelseintäkter (post 8) och Övriga rörelsekostnader (post 11) skall specificeras till sin storlek och art.

2. Posten Kreditförluster, netto (post 12) skall delas upp i nedskrivningar respektive återföringar av nedskrivningar.

Upplysningar om intresse- och koncernföretag

6 § Utöver vad som följer av 1 § skall följande uppgifter lämnas om intresseföretag och koncernföretag.

1. För var och en av tillgångsposterna Belåningsbara statsskuldförbindelser m.m. (post 2), Utlåning till kreditinstitut (post 3), Utlåning till allmänheten (post 4) och Obligationer och andra räntebärande värdepapper (post 5) skall uppgift lämnas om de fordringar som avser intresseföretag och om de fordringar som avser koncernföretag.

2. För var och en av skuldposterna Skulder till kreditinstitut (post 1), In- och upplåning från allmänheten (post 2), Emitterade värdepapper m.m. (post 3) och Efterställda skulder (post 7) skall uppgift lämnas om de skulder som avser intresseföretag och om de skulder som avser koncernföretag.

3. Uppgift om efterställda tillgångar avseende intresseföretag och koncernföretag skall lämnas särskilt för varje tillgångspost.

Upplysningar om kapitaltäckningen m.m.

7 § Utöver vad som följer av 1 § skall uppgift lämnas om var sådan information som skall offentliggöras enligt 8 kap. lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar tillhandahålls, om den inte finns i årsredovisningen. Lag (2006:1378).

6 kap. Förvaltningsberättelse m.m.

Årsredovisningslagens tillämpning

1 § Följande bestämmelser i 6 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

- 1 § första–fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,
- 2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m.,
- 2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
- 3 § första stycket om vissa upplysningar om ekonomiska föreningar, samt
- 5 § om finansieringsanalys.

Bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige, ska även tillämpa 6 kap. 1 a § årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll.

Bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag, vars aktier, teckningsoptioner eller skuldebrev är upptagna till handel på en reglerad marknad, ska även tillämpa 6 kap. 6–9 §§ årsredovisningslagen om bolagsstyrningsrapport. Lag (2009:35).

Lag (2009:35) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 6 kap. 1 § innebär att ett nytt tredje stycke infördes.

Särskilda upplysningar i förvaltningsberättelsen

2 § Utöver vad som följer av 1 § skall följande upplysningar lämnas i förvaltningsberättelsen:

- 1. En medlemsbank skall ange summorna av insatsbelopp som skall återbetalas under nästa räkenskapsår enligt 4 kap. 1 och 3 §§ lagen (1995:1570) om medlemsbanker.
- 2. I ett förslag till dispositioner enligt 6 kap. 2 § första meningen årsredovisningslagen (1995:1554) skall styrelsen ange de överväganden som gjorts med hänsyn till de tillämpliga bestämmelser om kapitalskydd enligt rörelselagarna för kreditinstitut och värdepappersbolag. Lag (2003:772).

Kapitaltäckningsanalys

3 § I kapitaltäckningsanalysen skall uppgifter lämnas om kapitalbasen och kapitaltäckningen för kreditrisker, marknadsrisker och operativa risker enligt lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

Företag som är moderföretag i en sådan finansiell företagsgrupp som avses i 9 kap. 1 och 2 §§ lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar, skall lämna de uppgifter som anges i första stycket beträffande gruppen. Lag (2006:1378).

7 kap. Koncernredovisning

Koncernredovisningens upprättande

1 § Kreditinstitut, betalningsinstitut och värdepappersbolag som är moderföretag och sådana finansiella holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § andra stycket ska för varje räkenskapsår upprätta koncernredovisning enligt denna lag, om inte annat följer av 5 eller 6 a §.

För finansiella holdingföretag som omfattas av lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar ska en kapitaltäckningsanalys enligt 6 kap. 3 § ingå i koncernredovisningen. Lag (2010:847).

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Med beaktande av vad som föreskrivs i 3 § ska följande bestämmelser om koncernredovisning i 7 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

- 4 § om koncernredovisningens delar,
- 5 § om dotterföretag som ska omfattas av koncernredovisningen,
- 6 § om överskådlighet, god redovisningssed och rättvisande bild,
- 7 § andra stycket om valuta,
- 8 § första meningen om allmänna krav på koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen,
- 9 § om minoritetsandelar,
- 10 § om balansdag,
- 12 § om enhetliga principer för koncernredovisningen och årsredovisningen,
- 13 § om elimineringar mellan koncernföretag,
- 15 § om förändringar i koncernens sammansättning,
- 16 och 17 §§ om uppgifter om dotterföretag och vissa andra företag,
- 18–23 §§ om hur dotterföretag ska räknas in i koncernredovisningen,
- 25–30 §§ om hur andelar i intresseföretag och vissa andra företag ska räknas in i koncernredovisningen, och
- 31 § andra och tredje styckena om koncernens system för intern kontroll och riskhantering. Lag (2009:35).

Lag (2009:35) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 7 kap. 2 § innebär att ledet "31 § andra och tredje styckena om koncernens system för intern kontroll och riskhantering." infördes.

Särskilda regler för andelar i dotterföretag i vissa fall

3 § De i 2 § angivna bestämmelserna i 7 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas med följande avvikelser:

1. Tillämpas 5 § tredje stycket 3 om utelämnande av vissa dotterföretag för andelar som innehas som ett led i en finansiell stödaktion för en rekonstruktion eller räddning av ett dotterföretag som är ett kreditinstitut eller värdepappersbolag, skall moderföretaget

- i en not upplysa om arten av och villkoren för den finansiella stödaktionen, samt
 - till sin koncernredovisning foga dotterföretagets årsredovisning.
2. Fråga om tillstånd enligt 17 § att utelägna uppgifter om dotterföretag och vissa andra företag prövas av Finansinspektionen. Lag (2004:1175).

Allmänna regler för koncernredovisningen

4 § För koncernredovisningen gäller i tillämpliga delar

1. de allmänna bestämmelserna om årsredovisningen i 2 kap. 2 §, med undantag för hänvisningarna till 2 kap. 1–3 §§ årsredovisningslagen (1995:1554),
2. bestämmelserna om balansräkning och resultaträkning i 3 kap., med det tillägget att vad som avsatts till kapitalandelsfonden ska tas upp som bundet kapital under Andra fonder (post 12) i koncernbalansräkningen,
3. bestämmelserna om värderingsregler i 4 kap.,
4. bestämmelserna om tilläggsupplysningar i 5 kap., med undantag för 2 § 1 och hänvisningarna till 5 kap. 8, 9 och 26 §§ årsredovisningslagen, samt
5. bestämmelserna om förvaltningsberättelse och finansieringsanalys i 6 kap. 1 §, med undantag för hänvisningen till 6 kap. 2 och 3 §§ årsredovisningslagen.

Trots vad som följer av första stycket 4 får uppgifter enligt 5 kap. 20 § tredje stycket tredje meningen och 5 kap. 22 § andra stycket tredje meningen årsredovisningslagen utelämnas i fråga om dotterföretag. Vid tillämpningen av dessa bestämmelser ska dock de lämnade uppgifterna innefatta även löner och andra förmåner från koncernföretag. Lag (2010:1525).

Lag (2010:1525) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 7 kap. 4 § första stycket 4 följande lydelse.

4. bestämmelserna om tilläggsupplysningar i 5 kap., med undantag för 2 § 1 och hänvisningarna till 5 kap. 8, 9, 18 a och 26 §§ årsredovisningslagen, samt

När koncernredovisning inte behöver upprättas

5 § Ett moderföretag som är dotterföretag behöver inte upprätta koncernredovisning om förutsättningarna enligt 7 kap. 2 § första eller andra styckena årsredovisningslagen (1995:1554) finns, samt

1. det undantagna företagets åtaganden har garanterats av dess moderföretag, och
2. detta moderföretag är ett institut i vars verksamhet ingår att från allmänheten låna medel och att bevilja krediter för egen räkning.

Moderföretag som med stöd av första stycket inte har upprättat någon koncernredovisning ska i enlighet med bestämmelserna i 8 kap. 5 § och 5 a § denna lag eller 8 kap. 3 § och 3 a § årsredovisningslagen offentliggöra den koncernredovisning som avses i 7 kap. 2 § första stycket 1 årsredovisningslagen samt koncernrevisionsberättelsen. Handlingar som har getts in till registrerings-

myndigheten ska kungöras enligt 8 kap. 6 § denna lag. Registreringsmyndigheten får förelägga moderföretaget att ge in en bestyrkt översättning till svenska av handlingarna. Sådant föreläggande ska utfärdas av registreringsmyndigheten om någon begär det.

Första stycket gäller inte i fall som anges i 7 kap. 2 § fjärde stycket årsredovisningslagen.

Upplysning om förhållande som avses i första stycket 1 ska lämnas i det undantagna företags årsredovisning. Lag (2007:1461).

6 § Om 5 § första stycket tillämpas, skall i en not till det undantagna företags årsredovisning, utöver sådana uppgifter som anges i 7 kap. 2 § femte stycket årsredovisningslagen (1995:1554) sammantaget för det undantagna företaget och dess dotterföretag även anges:

1. Summan av resultaträkningsposterna Ränteintäkter (post 1), Leasingintäkter (post 2), Provisionsintäkter (post 5), Nettoresultat av finansiella transaktioner (post 7) och Övriga rörelseintäkter (post 8),
2. Årets resultat,
3. Summan av eget kapital, samt
4. Medelantalet anställda under räkenskapsåret.

6 a § Ett moderföretag behöver inte upprätta koncernredovisning, om moderföretagets samtliga dotterföretag är av ringa betydelse med hänsyn till kravet i 7 kap. 6 § årsredovisningslagen (1995:1554) på rättvisande bild. Koncernredovisning ska dock upprättas, om två eller flera dotterföretag tillsammans har mer än sådan ringa betydelse. Lag (2010:687).

Lag (2010:687) har trätt i kraft den 1 augusti 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 juli 2010.

Koncernredovisning i moderföretag som omfattas av IAS-förordningen

7 § Företag som avses i 1 § och som omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder ska tillämpa enbart följande bestämmelser i detta kapitel:

1. 1 § om skyldighet att upprätta koncernredovisning och i vissa fall kapitaltäckningsanalys,
2. 2 § vad gäller hänvisningen till
 - a) 7 kap. 4 § första stycket 4 årsredovisningslagen (1995:1554) om förvaltningsberättelse,
 - b) 7 kap. 12 § första stycket samma lag om enhetliga värderingsprinciper,
 - c) 7 kap. 31 § andra och tredje styckena samma lag om koncernens system för intern kontroll och riskhantering,
3. 4 § vad gäller hänvisningarna till
 - a) 2 kap. 2 § denna lag, i den del paragrafen hänvisar till årsredovisningslagens bestämmelser i 2 kap. 5 § om språk och form samt 2 kap. 7 § om undertecknande,

b) 5 kap. 1 § denna lag, i den del paragrafen hänvisar till följande bestämmelser i 5 kap. årsredovisningslagen:

- 12 § om lån till ledande befattningshavare,
- 18 § om medelantalet anställda under räkenskapsåret,
- 18 b § om könsfördelningen bland ledande befattningshavare,
- 20 § första stycket 1 samt andra och tredje styckena samt 21 § om löner, ersättningar och sociala kostnader,
- 22 § om pensioner och liknande förmåner,
- 23 § om tidigare styrelse och verkställande direktör,
- 24 § om suppleanter och vice verkställande direktör, och
- 25 § om avtal om avgångsvederlag,

c) 5 kap. 2 § 2 denna lag med särskilda regler om tilläggsupplysningar,

d) 5 kap. 4 § 3–6 denna lag om indelning av eget kapital,

e) 6 kap. 1 § denna lag, i den del paragrafen hänvisar till 6 kap. 1 § första–tredje styckena årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll och till 6 kap. 2 a § årsredovisningslagen om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen,

f) 6 kap. 2 § denna lag om särskilda upplysningar i förvaltningsberättelsen, samt

4. 5 och 6 a §§ om när koncernredovisning inte behöver upprättas.

Företaget behöver inte lämna upplysningar enligt 6 kap. 1 § om upplysningarna lämnas på annan plats i redovisningen. I sådant fall ska förvaltningsberättelsen innehålla en hänvisning till den plats där uppgifterna har lämnats. Lag (2010:1525).

Lag (2010:1525) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. Ändringen av 7 kap. 7 § första stycket 3 b innebar att ledet "- 4 § om uppgifter om taxeringsvärden," avskaffades.

7 kap. 7 § även ändrad genom lag (2010:687) som har trätt i kraft den 1 augusti 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 juli 2010. T.o.m. den 31 juli 2010 hade 7 kap. 7 § första stycket 1 och 4 följande lydelse.

1. 1 § första och tredje styckena om skyldighet att upprätta koncernredovisning och i vissa fall kapitaltäckningsanalys,

4. 5 och 6 §§ om när koncernredovisning inte behöver upprättas.

8 § Företag som avses i 1 § men som inte omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder får upprätta koncernredovisning i enlighet med dessa internationella redovisningsstandarder. I sådant fall tillämpas 7 §. Lag (2004:1175).

8 kap. Offentlighet

Registreringsmyndighet

1 § Bolagsverket är registreringsmyndighet för företag som omfattas av denna lag.

För andra företag som avses i denna lag än banker och hypoteksinstitut skall 8 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas, i stället för 2–8 §§ nedan, med följande avvikelser:

1. Vid tillämpningen av 8 kap. 3 och 4 §§ första och tredje styckena årsredovisningslagen om offentliggörande skall kreditmarknadsföreningar och institut för elektroniska pengar omfattas av bestämmelserna för aktiebolag.

2. Vid tillämpningen av 8 kap. 6 § årsredovisningslagen om förseningsavgifter skall kreditmarknadsföretag, värdepappersbolag och institut för elektroniska pengar alltid anses som publika företag. Lag (2006:488).

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Följande bestämmelser i 8 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas: 14 och 15 §§ om publicering av årsredovisningen, 15 a § om offentliggörande av bolagsstyrningsrapport, samt 16 § 2 om utelämnande av uppgift i koncernredovisningen. Lag (2009:35).

Lag (2009:35) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 8 kap. 2 § innebar att ledet "15 a § om offentliggörande av bolagsstyrningsrapport, samt" infördes.

Uppgifter om anmärkningar

3 § En årsredovisning som publiceras i ofullständigt skick enligt 8 kap. 15 § årsredovisningslagen (1995:1554) skall även innehålla uppgift om anmärkningar enligt 4 a kap. 13–15 §§ sparbankslagen (1987:619) respektive 7 a kap. 13–15 §§ lagen (1995:1570) om medlemsbanker. Lag (2004:317).

Årsredovisningens avlämnande till revisorerna

4 § Årsredovisningen för det förflutna räkenskapsåret skall lämnas till revisorerna och lekmannarevisorerna

1. i ett bankaktiebolag eller i en medlemsbank senast en månad före ordinarie stämma,

2. i en sparbank senast en månad före ordinarie stämma, dock senast den 31 mars,

3. i ett hypoteksinstitut senast fyra månader efter räkenskapsårets utgång. Lag (1999:1113).

Ingivande till registreringsmyndighet

5 § En bank och ett hypoteksinstitut ska ge in bestyrkta kopior av årsredovisningen och revisionsberättelsen för det förflutna räkenskapsåret till registrerings-

myndigheten inom en månad efter det att balansräkningen och resultaträkningen blivit fastställda.

På kopian av årsredovisningen ska en styrelseledamot eller den verkställande direktören teckna bevis om att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts. Uppgift ska också lämnas om fastställsedagen. Beviset ska även innehålla uppgift om stämmans beslut när det gäller bankens eller institutets vinst eller förlust.

Med en bestyrkt kopia jämställs vid tillämpningen av denna lag ett elektroniskt original. Lag (2009:35).

Lag (2009:35) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. T.o.m. den 28 februari 2009 hade 7 kap. 5 § första och andra stycket följande lydelse.

5 § En bank och ett hypoteksinstitut ska ge in bestyrkta kopior av årsredovisningen och revisionsberättelsen för det förflutna räkenskapsåret till registreringsmyndigheten så snart det kan ske efter det att balansräkningen och resultaträkningen blivit fastställda.

På kopian av årsredovisningen som ges in till registreringsmyndigheten ska en styrelseledamot teckna bevis om att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts med uppgift om fastställsedagen. Beviset ska även innehålla uppgift om stämmans beslut när det gäller bankens eller institutets vinst eller förlust.

5 a § Handlingar som avses i 5 § får överföras elektroniskt till registreringsmyndigheten.

Ett bevis om fastställelse enligt 5 § andra stycket får undertecknas med en elektronisk signatur.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om

1. elektronisk överföring till registreringsmyndigheten av sådana handlingar som avses i 5 §,
2. bestyrkande av att en elektronisk kopia överensstämmer med originalet, och
3. den elektroniska signaturen enligt andra stycket. Lag (2007:1461).

5 b § Den som lämnar osann uppgift i ett bevis om fastställelse enligt 5 § andra stycket som upprättas i elektronisk form döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, till böter eller fängelse i högst sex månader. Detsamma gäller den som, i fråga om handling som avses i 5 § första stycket, oriktigt intygar att en elektronisk kopia överensstämmer med originalet och åtgärden innebär fara i bevishänseende.

Om brott som avses i första stycket är att anse som grovt, döms till fängelse i högst två år. Lag (2007:1461).

Registrering i bankregistret

5 c § Registreringsmyndigheten ska registrera årsredovisning och revisionsberättelse för bankaktiebolag i bankregistret.

Registreringen ska göras på svenska. Om ett bankaktiebolag som en registrering avser begär det, ska registreringen dessutom göras på något annat officiellt språk inom Europeiska unionen eller på norska eller isländska.

Den som begär att en registrering ska göras på något annat språk än svenska ska, om inte registreringsmyndigheten beslutar något annat, ge in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska registreras. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet. Lag (2007:1461).

Kungörande

6 § När årsredovisning och revisionsberättelse enligt 5 och 5 a §§ har getts in till registreringsmyndigheten, ska myndigheten kungöra detta i en tidning.

I fråga om bankaktiebolag ska en kungörelse skrivas på samma språk som registreringen i bankregistret. Lag (2007:1461).

7 § Verkställande direktör eller styrelseledamot i en bank eller ett hypoteksinstitut som enligt denna lag skall ge in redovisningshandling eller revisionsberättelse till registreringsmyndigheten, kan av myndigheten föreläggas vid vite att fullgöra denna skyldighet.

Fråga om utdömande av vitet prövas av registreringsmyndigheten. Lag (2000:823).

Koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse

8 § Detta kapitel tillämpas också på koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse.

9 kap. Delårsrapport

Skyldighet att lämna delårsrapport

1 § Minst en gång under ett räkenskapsår som omfattar mer än tio månader skall en särskild redovisning (delårsrapport) avges enligt denna lag. Lag (2006:872).

Lag (2006:872) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 9 kap. 1 § följande lydelse.

1 § Banker, kreditmarknadsföretag, hypoteksinstitut, värdepappersbolag och institut för elektroniska pengar skall minst en gång under ett räkenskapsår som omfattar mer än tio månader avge en särskild redovisning (delårsrapport) enligt denna lag. Detsamma skall gälla för övriga aktiebolag som omfattas av denna lag i fall som avses i 2 kap. 1 § andra stycket eller 7 kap. 4 § andra stycket årsredovisningslagen (1995:1554). Lag (2002:151).

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Med beaktande av vad som föreskrivs i 3 § ska bestämmelserna om delårsrapport i 9 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas med undantag för 1 § första stycket och hänvisningen i 2 § första stycket till 8 kap. 3 b § årsredovisningslagen. Lag (2007:1461).

Särskilda regler om delårsrapportens tillhandahållande och innehåll

3 § Utöver vad som följer av 9 kap. 2 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) om tillhandahållande av delårsrapport m.m. ska delårsrapporten i sparbanker genast lämnas även till de huvudmän som begär det.

I delårsrapporten ska, utöver vad som anges i 9 kap. 3 § årsredovisningslagen, uppgifter lämnas om utvecklingen av inlåningen och utlåningen sedan föregående räkenskapsårs utgång.

Sådana uppgifter om koncernen som anges i 9 kap. 3 § femte stycket årsredovisningslagen behöver inte lämnas, om

1. företaget i enlighet med 7 kap. 2 § årsredovisningslagen inte har upprättat någon koncernredovisning för närmast föregående räkenskapsår,

2. det moderföretag vars koncernredovisning har getts in till registreringsmyndigheten enligt 7 kap. 2 § årsredovisningslagen har upprättat en delårsrapport som omfattar samma rapportperiod som företagets delårsrapport,

3. moderföretagets delårsrapport innehåller likvärdiga uppgifter som omfattar även koncernen,

4. företaget i sin egen delårsrapport lämnar uppgift om moderföretagets namn, organisationsnummer eller, i förekommande fall, personnummer samt säte, och

5. förutsättningarna i 7 kap. 5 § första stycket 1 och 2 denna lag är uppfyllda.

Om uppgifter om koncernen utelämnas enligt tredje stycket gäller bestämmelserna i 9 kap. 2 § årsredovisningslagen för den delårsrapport som avses i tredje stycket 2. Är den delårsrapporten inte upprättad på svenska, får registreringsmyndigheten, om rapporten ska sändas in till registreringsmyndigheten, förelägga företaget att sända in också en bestyrkt översättning till svenska. Ett sådant föreläggande ska utfärdas om någon begär det.

En delårsrapport i ett bankaktiebolag som ges in till registreringsmyndigheten ska registreras enligt 8 kap. 5 c § denna lag. Lag (2009:35).

Lag (2009:35) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. T.o.m. den 28 februari 2009 hade 9 kap. 3 § första och fjärde stycket följande lydelse.

3 § Utöver vad som följer av 9 kap. 2 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) om tillhandahållande av delårsrapport m.m. ska delårsrapporten

- i sparbanker genast lämnas även till de huvudmän som begär det, samt

- i banker och hypoteksinstitut ges in till registreringsmyndigheten enligt 8 kap. 5 § denna lag så snart det kan ske och allra senast inom två månader efter rapportperiodens utgång.

Om uppgifter om koncernen utelämnas enligt andra stycket gäller bestämmelserna i 9 kap. 2 § årsredovisningslagen för den delårsrapport som avses i tredje stycket 2. Är den delårsrapporten inte upprättad på svenska, får registreringsmyndigheten, om rapporten ska sändas in till registreringsmyndigheten, förelägga företaget att sända in också en bestyrkt översättning till svenska. Ett sådant föreläggande ska utfärdas om någon begär det.

Vite

4 § Bestämmelserna i 8 kap. 7 § om vite gäller även delårsrapport.

10 kap. Överklagande

1 § Finansinspektionens beslut i frågor om medgivande eller tillstånd enligt 4 kap.

2 § 1, 5 kap. 2 § 1 och 7 kap. 3 § 2 samt registreringsmyndighetens beslut i frågor om

1. föreläggande enligt 7 kap. 5 § andra stycket, 8 kap. 7 § första stycket och 9 kap. 4 §, samt

2. utdömmande av vite enligt 8 kap. 7 § andra stycket och 9 kap. 4 §, får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (2000:823).

Bilaga 1

Uppställningsform för balansräkning

TILLGÅNGAR

1. Kassa och tillgodohavanden hos centralbanker
 2. Belåningsbara statsskuldförbindelser m.m.
 3. Utlåning till kreditinstitut
 4. Utlåning till allmänheten
 5. Obligationer och andra räntebärande värdepapper
 6. Aktier och andelar (som inte ingår i post 7 eller 8)
 7. Aktier och andelar i intresseföretag
 8. Aktier och andelar i koncernföretag
 9. Immateriella anläggningstillgångar
 - a) Goodwill
 - b) Andra immateriella anläggningstillgångar
 10. Materiella tillgångar
 - a) Inventarier
 - b) Leasingobjekt
 - c) Byggnader och mark
 11. Tecknat ej inbetalt kapital
 12. Övriga tillgångar
- Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter
- Summa tillgångar

SKULDER, AVSÄTTNINGAR OCH EGET KAPITAL

1. Skulder till kreditinstitut
2. In- och upplåning från allmänheten
 - a) Inlåning

- b) Upplåning
 - 3. Emitterade värdepapper m.m.
 - a) Emitterade skuldebrev
 - b) Övriga
 - 4. Övriga skulder
 - 5. Upplupna kostnader och förutbetalda intäkter
 - 6. Avsättningar
 - a) Avsättningar för pensioner och liknande förpliktelser
 - b) Avsättningar för skatter
 - c) Övriga avsättningar
 - 7. Efterställda skulder
 - 8. Obeskattade reserver
 - 9. Aktiekapital / Grundfond / Insatskapital
 - 10. Överkursfond
 - 11. Uppskrivningsfond
 - 12. Andra fonder
 - a) Reservfond
 - b) Kapitalandelsfond
 - c) Fond för verkligt värde
 - d) Garantifond
 - e) Övriga fonder
 - 13. Balanserad vinst eller förlust
 - 14. Årets resultat
- Summa skulder, avsättningar och eget kapital

POSTER INOM LINJEN

- 1. Panter och därmed jämförliga säkerheter ställda för egna skulder och för såsom avsättningar redovisade förpliktelser, varje slag för sig
- 2. Övriga ställda panter och jämförliga säkerheter, varje slag för sig
- 3. Ansvarsförbindelser
 - a) Accepterade och endosserade växlar
 - b) Garantier
 - c) Övriga ansvarsförbindelser
- 4. Åtaganden
 - a) Åtaganden till följd av återköpstransaktioner
 - b) Övriga åtaganden

Bilagan senast ändrad genom lag (2004:1175) som har trätt i kraft den 1 januari 2005 och som tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2004. För övergångsbestämmelser i övrigt se under 3 kap. 1 §. Ändringen av bilagan avsåg införande av punkt 12 b) Kapitalandelsfond under Skulder, avsättningar och eget kapital.

Bilaga 2

Uppställningsform för resultaträkning

1. Ränteintäkter
2. Leasingintäkter
3. Räntekostnader
4. Erhållna utdelningar
5. Provisionsintäkter
6. Provisionskostnader
7. Nettoresultat av finansiella transaktioner
8. Övriga rörelseintäkter
9. Allmänna administrationskostnader
10. Av- och nedskrivningar av materiella och immateriella anläggningstillgångar
11. Övriga rörelsekostnader
12. Kreditförluster, netto
13. Nedskrivningar av finansiella anläggningstillgångar
14. Återföringar av nedskrivningar av finansiella anläggningstillgångar
15. Extraordinära intäkter
16. Extraordinära kostnader
17. Bokslutsdispositioner
18. Skatt på årets resultat
19. Övriga skatter
20. Årets resultat

1. Denna lag har trätt i kraft 1 januari 1996 och tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter 31 december 1995.

2. Förekommer i lag eller annan författning hänvisning till föreskrift i 4 kap. bankrörelselagen (1987:617) som ersatts genom bestämmelse i denna lag, tillämpas i stället den nya bestämmelsen.

3. Bestämmelsen i 4 kap. 5 § tredje stycket årsredovisningslagen (1995:1554) skall inte tillämpas på nedskrivning som har gjorts före lagens ikraftträdande.

4. Belopp som har avsatts till uppskrivningsfond före lagens ikraftträdande får användas för erforderlig nedskrivning av värdet på andra anläggningstillgångar eller för nedskrivning av bankens innehav av fordringsbevis som är avsedda för den allmänna marknaden, allt under förutsättning att det finns särskilda skäl för en sådan utjämning. I så fall skall upplysning om detta lämnas i en not.

5. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får för den första års- eller koncernredovisning som upprättas enligt denna lag föreskriva att 3 kap. 5 § andra stycket årsredovisningslagen (1995:1554) inte skall tillämpas samt meddela närmare föreskrifter om vilka jämförande upplysningar som i stället skall lämnas.

Lag (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag

20 december 1995

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1995/96:10, LU 4, rskr. 91.

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag är tillämplig på försäkringsföretag. Med försäkringsföretag avses försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag som omfattas av försäkringsrörelselagen (1982:713) samt understödsföreningar som omfattas av lagen (1972:262) om understödsföreningar. Vid tillämpningen av denna lag ska en understödsförening anses som ett livförsäkringsföretag.

Bestämmelserna om koncernredovisning i 7 kap. ska tillämpas på finansiella holdingföretag som uteslutande eller huvudsakligen förvaltar andelar i dotterföretag som är försäkringsföretag eller utländska företag av motsvarande slag. Med finansiellt holdingföretag avses ett aktiebolag, ett handelsbolag eller en ekonomisk förening vars verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande består i att i vinstsyfte förvärva och förvalta andelar i dotterföretag.

Från denna lag får medges undantag för sådana försäkringsföretag som får undantas från försäkringsrörelselagen enligt 1 kap. 10 § samma lag. Undantag får även medges för understödsföreningar som meddelar kapitalförsäkring för dödsfall, om försäkringsförmånerna uppgår till belopp som inte överstiger ett prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken som gällde under den sista månaden av respektive räkenskapsår eller utgår som naturaförmån. Detsamma gäller för understödsföreningar som meddelar annan livförsäkring, om stadgarna medger uttaxering eller nedsättning av förmåner och premieinkomstens storlek normalt inte överstiger 500 000 euro. Frågor om sådana undantag prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av synnerlig vikt prövas dock av regeringen.

För sådana företag som medgivits undantag från denna lag ska i stället sådana föreskrifter som meddelats med stöd av 4 § andra stycket gälla. Lag (2010:1264).

Hänvisningarna till årsredovisningslagen

2 § När det i denna lag hänvisas till en bestämmelse i årsredovisningslagen (1995:1554) skall bestämmelsen tillämpas utan hinder av att den anges gälla för aktiebolag, om inte annat särskilt föreskrivs.

Bestämmelser i årsredovisningslagen som skall tillämpas på större företag och större koncerner skall tillämpas på försäkringsföretag som omfattas av denna lag, om inte annat särskilt föreskrivs.

Bestämmelser i årsredovisningslagen som gäller ekonomiska föreningar skall tillämpas på understödsföreningar, om inte annat särskilt föreskrivs.

Om bestämmelsen i årsredovisningslagen hänvisar till en annan bestämmelse i årsredovisningslagen eller till årsredovisningslagen i dess helhet, skall även hänvisningen tillämpas, om inte annat följer av bestämmelserna i denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag. Lag (2006:873).

Lag (2006:873) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. Ändringen av 1 kap. 2 § innebar att ett andra stycke infördes och att det tidigare andra stycket blev ett nytt tredje stycke.

Definitioner

3 § Följande bestämmelser i 1 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas: 3 § första stycket 2 om definition av andelar, 4 och 5 §§ om koncern- och intresseföretagsdefinitioner, 6 § om hänsynstagande till vissa rättigheter hos mellanman m.m., samt 7 § om skyldighet för moderföretag och dotterföretag att lämna varandra upplysningar. Lag (2006:873).

Lag (2006:873) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. Ändringen av 1 kap. 3 § innebar att ledet "3 § andra stycket om definition av andelar," ersattes av "3 § första stycket 2 om definition av andelar,".

Normgivningsbemyndigande

4 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om

1. löpande bokföring, årsbokslut, årsredovisning och koncernredovisning i försäkringsföretag som omfattas av denna lag, och
2. den koncernredovisning som finansiella holdingföretag skall upprätta enligt denna lag.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får meddela föreskrifter om i vilken utsträckning denna lag och föreskrifter som meddelats med stöd av första stycket skall tillämpas i sådana företag som helt eller delvis undantagits från lagens tillämpning enligt 1 § tredje stycket.

5 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får föreskriva att denna lags bestämmelser, eller föreskrifter som meddelas med stöd av denna lag, om koncerner skall gälla för en grupp av företag, som inte utgör en koncern enligt 3 §, men som har en gemensam eller i huvudsak gemensam ledning.

Räkenskapsår för försäkringsföretag

6 § För försäkringsföretag är kalenderår räkenskapsår om inte annat följer av 3 kap. 3 § bokföringslagen (1999:1078). Lag (1999:1114).

2 kap. Allmänna bestämmelser om årsredovisningen

Årsredovisningens upprättande

1 § Om rörelsen i ett försäkringsaktiebolag eller ett ömsesidigt försäkringsbolag omfattar flera försäkringsgrenar eller om rörelsen i en understödsförening omfattar flera verksamhetsgrenar, skall även en resultatanalys ingå i årsredovisningen. Lag (1999:1114).

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Följande bestämmelser om årsredovisningens innehåll i 2 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

- 1 § första stycket om årsredovisningens delar,
 - 2 § om överskådlighet och god redovisningssed,
 - 3 § om rättvisande bild,
 - 4 § om andra grundläggande redovisningsprinciper,
 - 5 § om form och språk,
 - 6 § om valuta, samt
 - 7 § första och femte-sjunde styckena om årsredovisningens undertecknande.
- Lag (2008:95).

3 kap. Balansräkning och resultaträkning

Uppställningsformer för balans- och resultaträkningarna

1 § Balansräkningen skall upprättas enligt den uppställningsform som anges i bilaga 1 till denna lag. Resultaträkningen skall upprättas enligt den uppställningsform som anges i bilaga 2. Hänvisningar i denna lag till bokstäver eller siffror gäller poster i dessa uppställningsformer, om inte annat framgår.

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Med beaktande av vad som föreskrivs i 3 § skall följande bestämmelser om balansräkningen och resultaträkningen i 3 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

- 1 § om balansräkningens innehåll,
- 2 § om resultaträkningens innehåll,
- 4 § första, tredje och fjärde styckena om uppställning, sammanslagning av poster m.m.,

- 5 § första–tredje styckena om jämförelsetal,
- 8 § om specificering av större periodiseringsposter,
- 9 § om avsättningar,
- 10 § om specificering av vissa större avsättningar, samt
- 13 § om extraordinära intäkter och kostnader. Lag (2006:873).

Lag (2006:873) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 3 kap. 2 § följande lydelse.

- 2 § Med beaktande av vad som föreskrivs i 3 § skall följande bestämmelser om balansräkningen och resultaträkningen i 3 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:
 - 1 § om balansräkningens innehåll,
 - 2 § om resultaträkningens innehåll,
 - 4 § första, tredje och fjärde styckena om uppställning, sammanslagning av poster m.m.,
 - 5 § om jämförelsetal,
 - 8 § första stycket om specificering av större periodiseringsposter,
 - 9 § om avsättningar,
 - 10 § första stycket om specificering av vissa större avsättningar, samt
 - 13 § första och andra styckena om extraordinära intäkter och kostnader. Lag (1999:1114).

Särskilda regler om sammanslagning av poster och åtaganden

3 § De i 2 § angivna bestämmelserna i 3 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas med följande avvikelser:

1. Vad som i 4 § fjärde stycket sägs om sammanslagning av poster som föregås av arabiska siffror gäller inte för posterna upptagna i schemat för resultaträkningen i bilaga 2 eller för sådana poster i balansräkningen som skall tas upp under Placeringsstillgångar för vilka livförsäkringstagaren bär placeringsrisk (D). Återförsäkrarens andel av försäkringstekniska avsättningar (E) eller Försäkringstekniska avsättningar (DD och EE).

2. Inom linjen skall, utöver ställda säkerheter och ansvarsförbindelser, oåterkalleliga åtaganden som innebär risktagande anges. Lag (1999:603).

Förpliktelse till följd av försäkringsavtal

4 § Förpliktelse som uppkommit till följd av försäkringsavtal behöver inte tas upp som ansvarsförbindelse eller åtagande.

4 kap. Värderingsregler

Årsredovisningslagens tillämpning

1 § Med beaktande av vad som föreskrivs i 2 § skall följande bestämmelser om värderingen i 4 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

- 2 § om immateriella anläggningstillgångar,
- 3 § om anskaffningsvärde för anläggningstillgångar,
- 4 § om avskrivning av anläggningstillgångar,
- 5 § om nedskrivning av anläggningstillgångar,

- 6–8 §§ om uppskrivning av anläggningstillgångar,
- 9 § första–fjärde styckena om värdering av omsättningstillgångar,
- 10 § om värdering av pågående arbeten,
- 11 § om varulagrets anskaffningsvärde,
- 12 § om redovisning till bestämd mängd och fast värde,
- 13 § om omräkning av fordringar och skulder i utländsk valuta,
- 13 a § om redovisning enligt kapitalandelsmetoden,
- 14 § om egna aktier,
- 14 a–14 d §§ om värdering av finansiella instrument,
- 14 e § om värdering av säkrade poster,
- 14 f och 14 g §§ om värdering av vissa tillgångar till verkligt värde, samt
- 15 § om periodisering av vissa belopp vid upptagande av lån. Lag (2006:873).

Lag (2006:873) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. Ändringen av 4 kap. 1 § innebär att ledet "11 § första och andra styckena om varulagrets anskaffningsvärde," ersättes av "11 § om varulagrets anskaffningsvärde,".

Hur värderingsreglerna ska tillämpas på ett försäkringsföretags tillgångar och skulder

2 § De i 1 § angivna bestämmelserna i 4 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas med följande avvikelser:

1. 2 § tillämpas på immateriella tillgångar (B).
2. 3 § ska tillämpas på samtliga tillgångar, om inte annat följer av detta kapitel.
3. 4 § ska tillämpas på dels immateriella tillgångar (B), dels placerings-tillgångar (C) samt dels sådana materiella tillgångar och varulager (G.I) och övriga tillgångar (G.III) som stadigvarande ska brukas eller innehas, utom när sådana tillgångar tas upp till sitt verkliga värde.
4. a) 5 § ska tillämpas på dels immateriella tillgångar (B), dels placerings-tillgångar (C) samt dels sådana materiella tillgångar och varulager (G.I) och övriga tillgångar (G.III) som stadigvarande ska brukas eller innehas, utom när sådana tillgångar tas upp till sitt verkliga värde.
b) 5 § andra stycket ska tillämpas endast på placeringar i koncernföretag och intresseföretag (C.II), andra finansiella placeringstillgångar (C.III.1–7) samt depåer hos företag som avgivit återförsäkring (C.IV), utom när sådana tillgångar tas upp till sitt verkliga värde.
5. a) 6 och 8 §§ gäller endast skadeförsäkringsbolag och ska tillämpas på placeringstillgångar (C) samt på sådana tillgångar hänförliga till materiella tillgångar och varulager (G.I) som stadigvarande ska innehas eller brukas, utom när sådana tillgångar tas upp till sitt verkliga värde.
b) Aktier och andelar i koncernföretag och intresseföretag får inte skrivas upp till högre värde än vad som medges av Finansinspektionen.

6. Uppskrivningsbelopp enligt 6 § får endast användas för ökning av aktiekapitalet genom fondemission eller för avsättning till en uppskrivningsfond (AA.III).

7. 7 § första stycket 2 och andra stycket om användning av uppskrivningsfonden för att täcka förlust får inte tillämpas.

8. 9 § ska tillämpas på dels fordringar (F), dels kassa och bank (G.II), dels sådana materiella tillgångar och varulager (G.I) och övriga tillgångar (G.III) som inte stadigvarande ska brukas eller innehas, utom när sådana tillgångar tas upp till sitt verkliga värde.

9. 12 § ska tillämpas på materiella tillgångar och varulager (G.I).

10. 13 a § får om det finns särskilda skäl och efter Finansinspektionens medgivande tillämpas även av andra försäkringsföretag än sådana företag som det hänvisas till i den bestämmelsen.

11. Finansiella instrument ska tas upp till sitt verkliga värde om det är förenligt med 14 a §.

12. Försäkringsföretag som omfattas av denna lag får tillämpa 14 b § tredje stycket.

13. Placeringsstillgångar för vilka livförsäkringstagaren bär placeringsrisken (D) ska alltid tas upp till sitt verkliga värde.

14. 14 f och 14 g §§ får om det finns särskilda skäl och efter Finansinspektionens medgivande tillämpas även av andra försäkringsföretag än sådana företag som det hänvisas till i de bestämmelserna. Lag (2009:36).

Lag (2009:36) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 4 kap. 2 § innebar att en ny punkt 12 infördes och att den tidigare punkt 12 och efterföljande punkt benämndes 13 och 14.

4 kap. 2 § även ändrad genom lag (2004:1178), som har ändrats genom lag (2005:937 och 2010:692), som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2011. Ändringen av 4 kap. 2 § innebar att punkt 13 infördes.

3 § [4 kap. 3 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2004:1177) som har trätt i kraft den 1 januari 2005.]

Periodisering av överkurs och underkurs

4 § Om erlagt belopp för räntebärande värdepapper eller lånefordringar som inte tas upp till sitt verkliga värde enligt 4 kap. 14 a § årsredovisningslagen (1995:1554) överstiger eller underskrider det belopp som skall erhållas på förfallodagen (överkurs respektive underkurs), skall mellanskillnaden periodiseras.

Vid beräkning av anskaffningsvärdet för räntebärande värdepapper och lånefordringar skall sådan periodisering av över- eller underkurs som avses i första stycket beaktas.

En periodisering enligt första stycket får underlåtas under samma förutsättningar som de som anges i 4 kap. 15 § andra meningen årsredovisningslagen.

Om en periodisering underläts skall upplysning om förhållandet lämnas i en not. Lag (2004:1177).

Värdering av vissa placeringstillgångar till verkligt värde

5 § Andra placeringstillgångar (C) än finansiella instrument får tas upp till sitt verkliga värde även av andra försäkringsföretag än sådana företag som avses i 3 kap. 4 a § andra stycket årsredovisningslagen (1995:1554).

Värdering enligt första stycket får ske bara om alla tillgångar som ingår i en och samma post som föregås av en arabisk siffra eller som tas upp under Byggnader och mark (C.I) värderas på samma sätt. Lag (2004:1177).

6 § Vinster eller förluster som uppkommer när tillgångar tas upp till sitt verkliga värde enligt 5 § denna lag eller 4 kap. 14 a, 14 e eller 14 f §§ årsredovisningslagen (1995:1554) skall redovisas som särskilda poster i resultaträkningen, om inte värdeförändringen skall redovisas i en fond för verkligt värde enligt 4 kap. 14 d § andra stycket eller 14 g § andra stycket samma lag. Lag (2004:1178).

Upplysningar om en alternativ värdering av placeringstillgångar

7 § Om placeringstillgångar (C) i balansräkningen värderas med utgångspunkt i anskaffningsvärdet, skall upplysningar om en värdering till verkligt värde lämnas i en not. Upplysningarna skall lämnas fördelade på de i balansräkningen enligt bilaga 1 upptagna tillgångsposterna. När placeringstillgångar (C eller D) i balansräkningen värderas till verkligt värde enligt 5 § eller 4 kap. 14 a, 14 e eller 14 f §§ årsredovisningslagen (1995:1554), skall på samma sätt upplysningar om en värdering med utgångspunkt i anskaffningsvärdet lämnas i en not. Lag (2004:1178).

Förutbetalda anskaffningskostnader

8 § Direkta och indirekta anskaffningskostnader som har ett klart samband med tecknande av försäkringsavtal skall tas upp som tillgång, om de är av väsentligt värde för den bedrivna rörelsen under kommande år.

Redovisning av försäkringstekniska avsättningar

9 § De försäkringstekniska avsättningarna (DD och EE) skall motsvara belopp som krävs för att bolaget skall kunna uppfylla alla åtaganden som skäligen kan förväntas uppkomma med anledning av ingångna försäkringsavtal. Lag (2004:1177).

5 kap. Tilläggsupplysningar

Årsredovisningslagens tillämpning

1 § Utöver vad som följer av övriga bestämmelser i denna lag ska årsredovisningen innehålla de upplysningar som anges i 3–6 §§ nedan. Upplysningarna ska lämnas i noter. Om det inte står i strid med kravet på överskådlighet, får upplysningarna i

stället lämnas i balansräkningen eller resultaträkningen. Vidare ska, med beaktande av vad som föreskrivs i 2 §, följande bestämmelser om tilläggsupplysningar i 5 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

- 1 § andra stycket om hänvisningar till noter,
- 2 § om värderings- och omräkningsprinciper,
- 3 § första-tredje styckena om anläggningstillgångar,
- 4 § om uppgifter om taxeringsvärden,
- 4 a–4 c § om finansiella instrument,
- 5 § om uppskrivningsfond och fond för verkligt värde,
- 7 § om inköp och försäljning mellan koncernföretag,
- 8 och 9 §§ om uppgifter om dotterföretag och vissa andra företag,
- 10 § andra stycket om kort- och långfristiga balansposter,
- 11 § första och andra styckena om ställda säkerheter,
- 11 a § första stycket om ekonomiska arrangemang som inte redovisas i balansräkningen,
- 12 § om lån till ledande befattningshavare,
- 12 a § första och tredje styckena samt 12 b § om transaktioner med närstående,
- 13 § om konvertibla lån,
- 14 § andra och tredje styckena om förändringar i eget kapital m.m.,
- 16 och 17 §§ om upplysningar om skatt,
- 18 § om medelantalet anställda under räkenskapsåret,
- 18 a § om sjukfrånvaro,
- 18 b § om könsfördelningen bland ledande befattningshavare,
- 19–21 §§ om löner, andra ersättningar och sociala kostnader,
- 22 § om pensioner och liknande förmåner,
- 23 § om tidigare styrelse och verkställande direktör,
- 24 § om suppleanter och vice verkställande direktör,
- 25 § om avtal om avgångsvederlag,
- 26 § om uppgift om moderföretag, samt
- 27 § om europabolag och europakooperativ.

Vid tillämpningen av 5 kap. 20 och 22 §§ årsredovisningslagen ska samtliga företag som omfattas av denna lag anses som publika aktiebolag. Lag (2010:1526).

Lag (2010:1526) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. Ändringen av 5 kap. 1 § innebar att "första-tredje styckena" infördes efter "3 §" och att "första och andra styckena" infördes efter "11 §".

5 kap. 1 § även ändrad genom lag (2009:36) som har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 5 kap. 1 § första stycket innebar att ledet "11 a § första stycket om ekonomiska arrangemang som inte redovisas i balansräkningen," och ledet "12 a § första och tredje styckena samt 12 b § om transaktioner med närstående," infördes.

Särskilda regler om tilläggsupplysningar

2 § De i 1 § angivna bestämmelserna i 5 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas med följande avvikelser:

1. Utöver värderings- och omräkningsprinciper enligt 2 § skall det anges vilket belopp som respektive värderingsprincip resulterat i.

2. a) 3 § första stycket skall tillämpas på dels immateriella tillgångar (B), dels byggnader och mark (C.I), dels placeringar i koncernföretag och intresseföretag (C.II).

b) 3 § andra och tredje styckena skall tillämpas på dels immateriella tillgångar (B), dels placeringstillgångar (C), dels sådana materiella tillgångar och varulager (G.I) och övriga tillgångar (G.III) som stadigvarande skall brukas eller innehas.

3. 4 § skall tillämpas på byggnader och mark (C.I).

4. 7 § skall i stället för inköp och försäljning gälla mottagen och avgiven återförsäkring.

5. Fråga om tillstånd enligt 9 § andra stycket att utelämna uppgifter om dotterföretag och vissa andra företag prövas av Finansinspektionen.

6. 10 § andra stycket om kort- och långfristiga balansposter skall tillämpas endast beträffande de skulder som förfaller till betalning senare än fem år efter balansdagen.

7. 12 § tredje stycket om lån till ledande befattningshavare skall tillämpas om företaget lämnat lån till eller ställt säkerhet till förmån för någon annan med stöd av tillstånd enligt 12 kap. 13 § försäkringsrörelselagen (1982:713).

8. Utgifter och inkomster enligt 14 § andra stycket för egna aktier skall redovisas mot bundet eget kapital i livförsäkringsaktiebolag som inte får dela ut vinst.

9. Utöver upplysningar enligt 18 § skall även uppgift lämnas om medelantalet anställda uppdelat på kontorstjänstemän, fälttjänstemän och övriga anställda i Sverige. Dessutom skall medelantalet fritidsombud och specialombud i Sverige anges var för sig.

10. Uppgift enligt 20 § första stycket 2 om löner och ersättningar till anställda skall delas upp på kontorstjänstemän, fälttjänstemän och övriga anställda i Sverige. Dessutom skall ersättningsbeloppen för fritidsombud och specialombud i Sverige anges för varje grupp. Lag (2004:1177).

Upplysningar om tillgångar

3 § Utöver vad som följer av 1 § skall följande uppgifter lämnas om tillgångar:

1. Byggnader och mark som används för den egna verksamheten skall anges.

2. Övriga lån (C.III.5) skall specificeras på belopp för vilka försäkringsbrev utgör huvudsaklig säkerhet och, om resterande belopp är väsentligt, även i övrigt specificeras till storlek och art.

3. Större belopp i posterna Övriga finansiella placeringstillgångar (C.III.7) och Övriga tillgångar (G.III), skall specificeras till storlek och art.

4. Tillgångar för villkorad återbäring (D.1) skall delas upp på tillgångar för vilka försäkringstagaren direkt respektive indirekt bär placeringsrisk.

5. Förutbetalda anskaffningskostnader (H.II) och Återförsäkrares andel av förutbetalda anskaffningskostnader (II.I) skall anges uppdelade på skadeförsäkringsrörelse och livförsäkringsrörelse.

6. Om det bokförda värdet för räntebärande värdepapper överstiger eller underskrider det belopp som skall infrias på förfallodagen, skall mellanskillnaden anges. Summan av överstigande belopp skall anges för sig och summan av underskridande belopp skall anges för sig. Lag (2000:75).

Upplysningar om eget kapital och avsättningar

4 § Utöver vad som följer av 1 § skall följande uppgifter lämnas om eget kapital och avsättningar:

1. I livförsäkringsföretag som inte får dela ut vinst skall som bundet eget kapital tas upp Aktiekapital, Garantikapital, Överkursfond, Konsolideringsfond, Kapitalandelsfond, Fond för verkligt värde och vinst eller förlust för räkenskapsåret. Förlust för räkenskapsåret tas därvid upp som avdragspost.

2. I livförsäkringsföretag som får dela ut vinst skall eget kapital delas upp i bundet eget kapital och fritt eget kapital eller ansamlad förlust. Under bundet eget kapital skall tas upp Aktiekapital, Garantikapital, Överkursfond, Uppskrivningsfond, Reservfond, Kapitalandelsfond och Fond för verkligt värde. Under fritt eget kapital eller ansamlad förlust skall tas upp fria fonder, var för sig, balanserad vinst eller förlust samt vinst eller förlust för räkenskapsåret. Balanserad förlust och förlust för räkenskapsåret tas därvid upp som avdragsposter.

3. I skadeförsäkringsföretag skall eget kapital delas upp i bundet eget kapital och fritt eget kapital eller ansamlad förlust. Under bundet eget kapital skall tas upp Aktiekapital, Garantikapital, Överkursfond, Uppskrivningsfond, Reservfond och Kapitalandelsfond. Under fritt eget kapital eller ansamlad förlust skall tas upp fria fonder, var för sig, balanserad vinst eller förlust samt vinst eller förlust för räkenskapsåret. Balanserad förlust och förlust för räkenskapsåret tas därvid upp som avdragsposter.

4. I understödsföreningar skall som eget kapital tas upp Fond för verkligt värde, Övriga fonder och vinst eller förlust för räkenskapsåret. Förlust för räkenskapsåret tas därvid upp som avdragspost.

5. Om avsättningen för kvardröjande risker i posten Ej intjänade premier och kvardröjande risker (DD.1) uppgår till väsentligt belopp, skall beloppet anges.

6. Om garanterad återbäring i posten Livförsäkringsavsättning (DD.2) uppgår till väsentligt belopp, skall beloppet anges.

7. Om avvecklingsresultat uppgår till väsentligt belopp skall det anges i en not med fördelning på kategori av skada och belopp. Med avvecklingsresultat avses skillnaden mellan å ena sidan avsättningen för oreglerade skador från föregående år vid räkenskapsårets ingång, efter avdrag för under räkenskapsåret gjorda utbetalningar av ersättningar för skador från föregående år, och å andra sidan avsättningen för oreglerade skador från föregående år vid räkenskapsårets slut.

8. Villkorad återbäring (EE.1) skall delas upp på avsättningar för vilka försäkringstagaren direkt respektive indirekt bär risk.

9. Skadeförsäkringsföretag och livförsäkringsföretag som får dela ut vinst skall lämna närmare upplysningar om det belopp av fritt eget kapital som inte kan anses utdelningsbart med hänsyn till bestämmelserna i 1 kap. 1 a § första stycket och 12 kap. 2 § tredje stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) och om de förhållanden som motiverar bedömningen.

10. Livförsäkringsaktiebolag och ömsesidiga livförsäkringsbolag skall lämna upplysning om belopp som inte får användas för vinstutdelning eller förlusttäckning enligt bolagsordningen.

11. Om ett ömsesidigt försäkringsbolag har garantikapital i annan valuta än redovisningsvalutan, skall detta räknas om enligt växelkursen på balansdagen. Skillnaden mellan det omräknade beloppet och motsvarande belopp vid räkenskapsårets ingång skall

- i ömsesidiga skadeförsäkringsbolag och ömsesidiga livförsäkringsbolag som får dela ut vinst, föras mot Balanserad vinst eller förlust, och

- i ömsesidiga livförsäkringsbolag som inte får dela ut vinst föras mot Andra fonder. Lag (2004:1177).

Upplysningar om resultaträkningens poster

5 § Utöver vad som följer av 1 § skall följande uppgifter lämnas om resultaträkningens poster:

1. I fråga om skadeförsäkring skall anges

- a) premieinkomsten, brutto,
- b) premieintäkter, brutto,
- c) försäkringsersättningar, brutto,
- d) driftskostnader, brutto, samt
- e) resultat av avgiven återförsäkring.

Posterna skall fördelas på direkt försäkring och mottagen återförsäkring, om mottagen återförsäkring utgör tio procent eller mer av premieinkomst, brutto.

2. Direkt skadeförsäkring skall fördelas enligt följande försäkringsklasser

- a) olycksfall och sjukdom,
- b) motorfordon, ansvar mot tredje man,
- c) motorfordon, övriga klasser,
- d) sjöfart, luftfart och transport,
- e) brand och annan skada på egendom,
- f) allmän ansvarighet,
- g) kredit och borgen,
- h) rättsskydd,
- i) assistans, samt
- j) övriga försäkringsklasser.

3. I fråga om livförsäkring skall premieinkomsten anges brutto. Om mottagen återförsäkring utgör tio procent eller mer av denna premieinkomst skall inkomsten fördelas mellan direkt försäkring och mottagen återförsäkring.

4. Premieinkomst för direkt livförsäkring skall fördelas enligt följande indelningsgrunder

- a) I premier för individuell försäkring, II gruppförsäkringspremier,
- b) I periodiska premier, II engångspremier,
- c) I premier för ej återbäringsberättigade avtal, II premier för återbäringsberättigade avtal, samt III premier för livförsäkringsavtal för vilka försäkringstagaren bär risk.

5. Uppgift skall lämnas om det sammanlagda beloppet av total premieinkomst, brutto, för direkt försäkring som avser försäkringsavtal som tecknats av företaget i

- a) Sverige,
- b) andra länder som ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, samt
- c) övriga länder.

6. Det totala beloppet för provisioner för direkt försäkring under räkenskapsåret skall anges i en not.

7. Om kapitalavkastning överförs mellan teknisk och icke-teknisk redovisning i resultaträkningen, skall upplysningar om grunderna för överföringen lämnas i en not. Lag (1999:603).

Upplysningar om koncern- och intresseföretag

6 § Utöver vad som följer av 1 § skall för var och en av posterna under Fordringar (F) och Skulder (HH) uppgifter lämnas om de belopp som avser koncernföretag och om de belopp som avser intresseföretag. Lag (2004:1177).

6 kap. Förvaltningsberättelse m.m.

Årsredovisningslagens tillämpning

1 § Med beaktande av det som föreskrivs i andra stycket ska följande bestämmelser i 6 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

- 1 § första–fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,
- 2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m. och

2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Det som sägs i 6 kap. 1 § andra stycket 6–8 årsredovisningslagen om upplysningar om kvotvärde ska dock i stället avse nominellt belopp.

Försäkringsaktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige, ska även tillämpa 6 kap. 1 a § årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll. Vid tillämpningen av nämnda paragraf ska det som sägs om riktlinjer av det slag som avses i 8 kap. 51 § aktiebolagslagen (2005:551) i stället avse riktlinjer av det slag som avses i 8 kap. 9 § försäkringsrörelselagen (1982:713).

Försäkringsaktiebolag, vars aktier, teckningsoptioner eller skuldebrev är upptagna till handel på en reglerad marknad, ska även tillämpa 6 kap. 6–9 §§ årsredovisningslagen om bolagsstyrningsrapport. Lag (2009:36).

Lag (2009:36) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 6 kap. 1 § innebar att ett nytt fjärde stycke infördes.

Särskilda upplysningar i förvaltningsberättelsen

2 § Utöver vad som följer av 1 § skall i förvaltningsberättelsen upplysningar lämnas om

1. skade- respektive livförsäkringsrörelsens tekniska resultat för vart och ett av de fem senaste räkenskapsåren, och
2. företagets konsolidering med avseende på kapitalstyrka vid utgången av vart och ett av de fem senaste räkenskapsåren.

Resultatanalys

3 § Försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag skall i resultatanalysen, fördelat på försäkringsgrenar, lämna upplysningar om försäkringstekniska avsättningar (DD och EE), återförsäkrars andel av försäkringstekniska avsättningar (E), intäkter, kostnader och rörelseresultat. Understödsföreningar skall lämna upplysningar om intäkter och kostnader fördelade på verksamhetsgrenar. Lag (1999:1115).

7 kap. Koncernredovisning

Koncernredovisningens upprättande

1 § Försäkringsföretag som är moderföretag och sådana finansiella holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § andra stycket skall för varje räkenskapsår upprätta koncernredovisning enligt denna lag, om inte annat följer av 2 §.

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Med beaktande av vad som föreskrivs i 3 § ska följande bestämmelser om koncernredovisning i 7 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

- 2 § och 3 a §§ om när koncernredovisning inte behöver upprättas,
- 4 § 1–4 om koncernredovisningens delar,
- 5 § om dotterföretag som ska omfattas av koncernredovisningen,
- 6 § om överskådlighet, god redovisningssed och rättvisande bild,
- 7 § andra stycket om valuta,
- 8 § första meningen om allmänna krav på koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen,
- 9 § om minoritetsandelar,
- 10 § om balansdag,

12 § om enhetliga principer för koncernredovisningen och årsredovisningen,
13 § om elimineringar mellan koncernföretag,
15 § om förändringar i koncernens sammansättning,
16 och 17 §§ om uppgifter om dotterföretag och vissa andra företag,
18–23 §§ om hur dotterföretag ska räknas in i koncernredovisningen, samt
25–30 §§ om hur andelar i intresseföretag och vissa andra företag ska räknas in i koncernredovisningen, och
31 § andra och tredje styckena om koncernens system för intern kontroll och riskhantering. Lag (2010:688).

Lag (2010:688) har trätt i kraft den 1 augusti 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 juli 2010. Ändringen av 7 kap. 2 § innebar att "och 3 a §§" infördes i första ledet.

7 kap. 7 § även ändrad genom lag (2009:36) som har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 7 kap. 2 § innebar att ledet "31 § andra och tredje styckena om koncernens system för intern kontroll och riskhantering." infördes.

Särskilda regler om när koncernredovisning inte behöver upprättas

3 § De i 2 § angivna bestämmelserna i 7 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas med följande avvikelser:

1. I stället för det som sägs i 2 § första stycket 2 ska gälla att moderföretagets koncernredovisning har upprättats och reviderats enligt den lagstiftning som i den staten har tillkommit i enlighet med rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/46/EG, eller har upprättats och reviderats på likvärdigt sätt.

2. I stället för den hänvisning som i 2 § tredje stycket görs till bestämmelser om ingivande och kungörande gäller en hänvisning till 8 kap. 5, 5 a och 6 §§ denna lag.

3. I stället för den i 10 § föreskrivna tiden gäller en tid om sex månader.

4. Det som anges i 12 § första och tredje styckena om att andra värderingsprinciper får användas än i moderföretagets årsredovisning och att koncernföretagets tillgångar, avsättningar och skulder inte behöver räknas om, gäller även tillgångar vars värdering påverkar eller bestämmer försäkringstagarnas rättigheter och avsättningar som värderas med regler specifika för försäkringsrörelse. I sådant fall skall upplysning härom lämnas i en not.

5. Fråga om tillstånd enligt 17 § att utelämna uppgifter om dotterföretag och vissa andra företag prövas av Finansinspektionen. Lag (2007:1462).

Allmänna regler för koncernredovisningen

4 § För koncernredovisningen gäller i tillämpliga delar

1. de allmänna bestämmelserna om årsredovisningen i 2 kap. 2 §, med undantag för hänvisningarna till 2 kap. 1–3 §§ årsredovisningslagen (1995:1554),

2. bestämmelserna om balansräkning och resultaträkning i 3 kap., med det tillägget att vad som avsatts till kapitalandelsfonden ska tas upp i koncernbalansräkningen som bundet eget kapital under Andra fonder (AA.V),

3. bestämmelserna om värderingsregler i 4 kap.,

4. bestämmelserna om tilläggsupplysningar i 5 kap., med undantag för 2 § 5 samt hänvisningarna till 5 kap. 8, 9 och 26 §§ årsredovisningslagen, samt

5. bestämmelserna om upplysningarna i förvaltningsberättelsen i 6 kap. första stycket och 2 §, med undantag för hänvisningen till 6 kap. 2 § årsredovisningslagen.

Trots vad som följer av första stycket 4 får uppgifter enligt 5 kap. 20 § tredje stycket tredje meningen och 5 kap. 22 § andra stycket tredje meningen årsredovisningslagen utelämnas i fråga om dotterföretag. Vid tillämpningen av dessa bestämmelser ska dock de lämnade uppgifterna innefatta även löner och andra förmåner från koncernföretag. Lag (2010:1526).

Lag (2010:1526) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 7 kap. 4 § första stycket 4 följande lydelse.

4. bestämmelserna om tilläggsupplysningar i 5 kap., med undantag för 2 § 5 samt hänvisningarna till 5 kap. 8, 9, 18 a och 26 §§ årsredovisningslagen, samt

Koncernredovisning i moderföretag som omfattas av IAS-förordningen

5 § Företag som avses i 1 § och som omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder ska tillämpa enbart följande bestämmelser i detta kapitel:

1. 1 § om skyldighet att upprätta koncernredovisning,

2. 2 § vad gäller hänvisningen till

a) 7 kap. 2 § och 3 a §§ årsredovisningslagen (1995:1554) om när koncernredovisning inte behöver upprättas,

b) 7 kap. 4 § första stycket 4 samma lag om förvaltningsberättelse,

c) 7 kap. 12 § första stycket samma lag om enhetliga värderingsprinciper,

3. 3 § 1, 2 och 4 såvitt avser hänvisningen till 7 kap. 12 § första stycket årsredovisningslagen, med särskilda regler om när koncernredovisning inte behöver upprättas,

4. 4 § vad gäller hänvisningarna till

a) 2 kap. 2 § denna lag, i den del paragrafen hänvisar till årsredovisningslagens bestämmelser i 2 kap. 5 § om språk och form samt 2 kap. 7 § om under-tecknande,

b) 5 kap. 1 § denna lag, i den del paragrafen hänvisar till följande bestämmelser i 5 kap. årsredovisningslagen:

- 12 § om lån till ledande befattningshavare,

- 18 § om medelantalet anställda under räkenskapsåret,

- 18 b § om könsfördelningen bland ledande befattningshavare,

- 20 § första stycket 1 samt andra och tredje styckena samt 21 § om löner, ersättningar och sociala kostnader,
- 22 § om pensioner och liknande förmåner,
- 23 § om tidigare styrelse och verkställande direktör,
- 24 § om suppleanter och vice verkställande direktör, och
- 25 § om avtal om avgångsvederlag,
- c) 5 kap. 2 § 3 och 7 denna lag med särskilda regler om tilläggsupplysningar,
- d) 5 kap. 3 § 4 denna lag om villkorad återbäring,
- e) 5 kap. 4 § 1–3, 5 och 7–9 denna lag om eget kapital och avsättningar,
- f) 6 kap. 1 § denna lag, i den del paragrafen hänvisar till 6 kap. 1 § första–tredje styckena årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll och till 6 kap. 2 a § årsredovisningslagen om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen, samt
- g) 6 kap. 2 § denna lag om särskilda upplysningar i förvaltningsberättelsen.

Företaget behöver inte lämna upplysningar enligt 6 kap. 1 § om upplysningarna lämnas på annan plats i redovisningen. I sådant fall ska förvaltningsberättelsen innehålla en hänvisning till den plats där uppgifterna har lämnats. Lag (2010:688).

Lag (2010:1526) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. Ändringen av 7 kap. 5 § första stycket 4 b innebar att ledet ”- 4 § om uppgifter om taxeringsvärden,” upphävdes.

7 kap. 5 § även ändrad genom lag (2010:688) som har trätt i kraft den 1 augusti 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 juli 2010. Ändringen av 7 kap. 5 § första stycket 2 a innebar att ”och 3 a §§” infördes.

7 kap. 5 § även ändrad genom lag (2009:36) som har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 7 kap. 5 § innebar att 7 kap. 5 § första stycket 2 d infördes och att 7 kap. 5 § första stycket 3 ändrades. T.o.m. den 28 februari 2009 hade 7 kap. 5 § första stycket 3 följande lydelse.

3. 3 § 1 a och b samt 3 såvitt avser hänvisningen till 7 kap. 12 § första stycket årsredovisningslagen, med särskilda regler om när koncernredovisning inte behöver upprättas,

6 § Företag som avses i 1 § men som inte omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder får upprätta koncernredovisning i enlighet med dessa internationella redovisningsstandarder. I sådant fall tillämpas 5 §. Lag (2004:1177).

Lag (2004:1177) har trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2004.

8 kap. Offentlighet

Registreringsmyndighet

1 § Bolagsverket är registreringsmyndighet för försäkringsföretag. Lag (2004:254).

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Följande bestämmelser i 8 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas:

- 14 och 15 §§ om publicering av årsredovisningen,
- 15 a § om offentliggörande av bolagsstyrningsrapport, samt
- 16 § 2 om utelämnande av uppgift i koncernredovisningen.

Lag (2009:36).

Lag (2009:36) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 8 kap. 2 § innebar att ledet "15 a § om offentliggörande av bolagsstyrningsrapport, samt" infördes.

Uppgifter om anmärkningar enligt försäkringsrörelselagen

3 § En årsredovisning som publiceras i ofullständigt skick enligt 8 kap. 15 § årsredovisningslagen (1995:1554) skall även innehålla uppgift om anmärkningar enligt 10 kap. 11 b och 11 c §§ samt 11 d § andra stycket försäkringsrörelselagen (1982:713). Lag (2004:976).

Årsredovisningens avlämnande till revisorerna

4 § Årsredovisningen för det förflutna räkenskapsåret skall lämnas till revisorerna och lekmannarevisorerna senast en månad före ordinarie stämma. Lag (1999:1115).

Ingivande till registreringsmyndighet

5 § Försäkringsföretag ska ge in bestyrkta kopior av årsredovisningen och revisionsberättelsen för det förflutna räkenskapsåret till registreringsmyndigheten inom en månad efter det att resultaträkningen och balansräkningen blivit fastställda.

På kopian av årsredovisningen ska en styrelseledamot eller den verkställande direktören teckna bevis om att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts. Uppgift ska också lämnas om fastställsedagen. Beviset ska även innehålla uppgift om stämmans beslut när det gäller försäkringsföretagets vinst eller förlust.

Med en bestyrkt kopia jämförs vid tillämpningen av denna lag ett elektroniskt original. Lag (2009:36).

Lag (2009:36) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. T.o.m. den 31 december 2004 hade 8 kap. 5 § första och andra stycket följande lydelse.

5 § Försäkringsföretag ska ge in bestyrkta kopior av årsredovisningen och revisionsberättelsen för det förflutna räkenskapsåret till registreringsmyndigheten så snart det kan ske efter det att resultaträkningen och balansräkningen blivit fastställda.

På kopian av årsredovisningen ska en styrelseledamot eller verkställande direktören teckna bevis om att balansräkningen och resultaträkningen fastställts med uppgift om fastställsedagen. Beviset ska även innehålla uppgift om stämmans beslut när det gäller försäkringsföretagets vinst eller förlust.

5 a § Handlingar som avses i 5 § får överföras elektroniskt till registreringsmyndigheten.

Ett bevis om fastställelse enligt 5 § andra stycket får undertecknas med en elektronisk signatur.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om

1. elektronisk överföring till registreringsmyndigheten av sådana handlingar som avses i 5 §,
2. bestyrkande av att en elektronisk kopia överensstämmer med originalet, och
3. den elektroniska signaturen enligt andra stycket. Lag (2007:1462).

5 b § Den som lämnar osann uppgift i ett bevis om fastställelse enligt 5 § andra stycket som upprättas i elektronisk form döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, till böter eller fängelse i högst sex månader. Detsamma gäller den som, i fråga om handling som avses i 5 § första stycket, oriktigt intygar att en elektronisk kopia överensstämmer med originalet och åtgärden innebär fara i bevishänseende.

Om brott som avses i första stycket är att anse som grovt, döms till fängelse i högst två år. Lag (2007:1462).

Registrering i försäkringsregistret

5 c § Registreringsmyndigheten ska registrera årsredovisning och revisionsberättelse för försäkringsaktiebolag i försäkringsregistret.

Registreringen ska göras på svenska. Om ett försäkringsaktiebolag som en registrering avser begär det, ska registreringen dessutom göras på något annat officiellt språk inom Europeiska unionen eller på norska eller isländska.

Den som begär att en registrering ska göras på något annat språk än svenska ska, om inte registreringsmyndigheten beslutar något annat, ge in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska registreras. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet. Lag (2007:1462).

Kungörande

6 § När årsredovisning och revisionsberättelse enligt 5 och 5 a §§ har getts in till registreringsmyndigheten, ska myndigheten kungöra detta i en tidning.

I fråga om försäkringsaktiebolag ska en kungörelse skrivas på samma språk som registreringen i försäkringsregistret. Lag (2007:1462).

Vite

7 § Verkställande direktör eller styrelseledamot i ett försäkringsföretag som enligt denna lag skall ge in redovisningshandling eller revisionsberättelse till registreringsmyndigheten, kan av myndigheten föreläggas vid vite att fullgöra denna skyldighet.

Fråga om utdömande av vitet prövas av registreringsmyndigheten. Lag (2000:824).

Koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse

8 § Detta kapitel tillämpas också på koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse.

9 kap. Delårsrapport

Skyldighet att lämna delårsrapport

1 § Bestämmelser om företag som skall lämna delårsrapport finns i 16 kap. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. Lag (2007:543).

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Bestämmelserna om delårsrapport i 9 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas med undantag för 1 § första stycket och andra stycket andra och tredje meningarna samt hänvisningen i 2 § första stycket till 8 kap. 3 b §. En delårsrapport i ett försäkringsaktiebolag som ges in till registreringsmyndigheten ska registreras enligt 8 kap. 5 c § denna lag. Lag (2007:1462).

10 kap. Överklagande

1 § Finansinspektionens beslut att överlämna ett ärende till regeringen för prövning får inte överklagas.

Andra beslut som inspektionen eller registreringsmyndigheten meddelar enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (2007:369).

Uppställningsform för balansräkning

TILLGÅNGAR

- A. Tecknat ej inbetalt kapital
- B. Immateriella tillgångar
 - I Goodwill
 - II Andra immateriella tillgångar
- C. Placeringsstillgångar
 - I Byggnader och mark
 - II Placeringar i koncernföretag och intresseföretag
 - 1. Aktier och andelar i koncernföretag
 - 2. Räntebärande värdepapper emitterade av, och lån till, koncernföretag
 - 3. Aktier och andelar i intresseföretag
 - 4. Räntebärande värdepapper emitterade av, och lån till, intresseföretag
 - III Andra finansiella placeringstillgångar
 - 1. Aktier och andelar
 - 2. Obligationer och andra räntebärande värdepapper
 - 3. Andelar i investeringspooler
 - 4. Lån med säkerhet i fast egendom
 - 5. Övriga lån
 - 6. Utlåning till kreditinstitut
 - 7. Övriga finansiella placeringstillgångar
 - IV Depåer hos företag som avgivit återförsäkring
- D. Placeringsstillgångar för vilka livförsäkringstagaren bär placeringsrisk
 - 1. Tillgångar för villkorad återbäring
 - 2. Fondförsäkringstillgångar
- E. Återförsäkrars andel av Försäkringstekniska avsättningar
 - 1. Ej intjänade premier och kvardröjande risker
 - 2. Livförsäkringsavsättning
 - 3. Oreglerade skador
 - 4. Återbäring och rabatter
 - 5. Övriga försäkringstekniska avsättningar
 - 6. Avsättning för livförsäkringar för vilka försäkringstagaren bär risk
 - a) Villkorad återbäring
 - b) fondförsäkringsåtaganden
- F. Fordringar
 - I Fordringar avseende direkt försäkring
 - II Fordringar avseende återförsäkring
 - III Övriga fordringar

- G. Andra tillgångar
 - I Materiella tillgångar och varulager
 - II Kassa och bank
 - III Övriga tillgångar
- H. Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter
 - I Upplupna ränte- och hyresintäkter
 - II Förutbetalda anskaffningskostnader
 - III Övriga förutbetalda kostnader och upplupna intäkter

EGET KAPITAL, AVSÄTTNINGAR OCH SKULDER

- AA. Eget kapital
 - I Aktiekapital eller Garantikapital
 - II Överkursfond
 - III Uppskrivningsfond
 - IV Konsolideringsfond
 - V Andra fonder
 - 1. Reservfond
 - 2. Kapitalandelsfond
 - 3. Fond för verkligt värde
 - 4. Övriga fonder
 - VI Balanserad vinst eller förlust
 - VII Årets resultat
- BB Obeskattade reserver
- CC. Efterställda skulder
- DD. Försäkringstekniska avsättningar (före avgiven återförsäkring)
 - 1. Ej intjänade premier och kvardröjande risker
 - 2. Livförsäkringsavsättning
 - 3. Oreglerade skador
 - 4. Återbäring och rabatter
 - 5. Utjämningsavsättning
 - 6. Övriga försäkringstekniska avsättningar
- EE. Försäkringsteknisk avsättning för livförsäkringar för vilka försäkrings-
tagaren bär risk (före avgiven återförsäkring).
 - 1. Villkorad återbäring
 - 2. Fondförsäkringsåtaganden
- FF. Andra avsättningar
 - 1. Pensioner och liknande förpliktelser
 - 2. Skatter
 - 3. Övriga avsättningar
- GG Depåer från återförsäkrare

- HH Skulder
 - I Skulder avseende direkt försäkring
 - II Skulder avseende återförsäkring
 - III Obligationslån
 - IV Skulder till kreditinstitut
 - V Övriga skulder
- II. Upplupna kostnader och förutbetalda intäkter
 - I Återförsäkrarens andel av Förutbetalda anskaffningskostnader
 - II Övriga upplupna kostnader och förutbetalda intäkter

POSTER INOM LINJEN

- II Panter och därmed jämförliga säkerheter ställda för egna skulder och för såsom avsättningar redovisade förpliktelser, varje slag för sig
- III Övriga ställda panter och jämförliga säkerheter, varje slag för sig
- III Ansvarsförbindelser
 - 1. Garantier
 - 2. Pensionsförpliktelser som ej upptagits bland avsättningar och ej har täckning i pensionsstiftelsens förmögenhet
 - 3. Övriga ansvarsförbindelser
- IV Åtaganden
 - 1. Åtaganden till följd av återköpstransaktionen
 - 2. Övriga åtaganden

Bilaga 2

Uppställningsform för resultaträkningen

- I. TEKNISK REDOVISNING AV SKADEFÖRSÄKRINGSRÖRELSE
 - 1. Premieintäkter (efter avgiven återförsäkring)
 - a. Premieinkomst (före avgiven återförsäkring)
 - b. Premier för avgiven återförsäkring (-)
 - c. Förändring i Avsättning för ej intjänade premier och kvardröjande risker, före avgiven återförsäkring (+/-)
 - d. Återförsäkrarens andel av Förändring i avsättning för ej intjänade premier och kvardröjande risker (+/-)
 - 2. Kapitalavkastning överförd från finansrörelsen (III.6)
 - 3. Övriga tekniska intäkter (efter avgiven återförsäkring)
 - 4. Försäkringsersättningar (efter avgiven återförsäkring)
 - a) Utbetalda försäkringsersättningar
 - aa) Före avgiven återförsäkring
 - bb) Återförsäkrarens andel (-)
 - b. Förändring i Avsättning för oregerade skador

- aa) Före avgiven återförsäkring
 - bb) Återförsäkrares andel (-)
 - 5. Förändring i Övriga försäkringstekniska avsättningar (efter avgiven återförsäkring) (+/-)
 - 6. Återbäring och rabatter (efter avgiven återförsäkring)
 - 7. Driftskostnader
 - 8. Övriga tekniska kostnader (efter avgiven återförsäkring)
 - 9. Förändring i Utjämningsavsättning
 - 10. Skadeförsäkringsrörelsens tekniska resultat (införs som post III.1)
- II. TEKNISK REDOVISNING AV LIVFÖRSÄKRINGSRÖRELSE
- 1. Premieinkomst (efter avgiven återförsäkring)
 - a. Premieinkomst (före avgiven återförsäkring)
 - b. Premier för avgiven återförsäkring (-)
 - 2. Kapitalavkastning, intäkter
 - 3. Orealiserade vinster på placeringstillgångar
 - 3a. Värdeökning på placeringstillgångar för vilka livförsäkringstagaren bär placeringsrisk
 - aa) Värdeökning på tillgångar för villkorad återbäring
 - bb) Värdeökning på fondförsäkringstillgångar
 - 3b. Värdeökning på övriga placeringstillgångar
 - 4. Övriga tekniska intäkter (efter avgiven återförsäkring)
 - 5. Försäkringsersättningar (efter avgiven återförsäkring)
 - a. Utbetalda försäkringsersättningar
 - aa) Före avgiven återförsäkring
 - bb) Återförsäkrares andel (-)
 - b. Förändring i Avsättning för oreglerade skador
 - aa) Före avgiven återförsäkring
 - bb) Återförsäkrares andel (-)
 - 6. Förändring i andra försäkringstekniska avsättningar (efter avgiven återförsäkring) (+/-)
 - a. Livförsäkringsavsättning
 - aa) Före avgiven återförsäkring
 - bb) Återförsäkrares andel (-)
 - b. Försäkringsteknisk avsättning för livförsäkringar för vilka försäkringstagaren bär risk
 - aa) Villkorad återbäring
 - bb) Fondförsäkringsåtaganden
 - c. Övriga försäkringstekniska avsättningar (efter avgiven återförsäkring)
 - 7. Återbäring och rabatter (efter avgiven återförsäkring)
 - 8. Driftskostnader
 - 9. Kapitalavkastning, kostnader
 - 10. Orealiserade förluster på placeringstillgångar
 - 10a. Värdeminskning på placeringstillgångar för vilka livförsäkrings-

tagaren bär placeringsrisk

aa) Värdeminskning på tillgångar för villkorad återbäring

bb) Värdeminskning på fondförsäkringstillgångar

10b. Värdeminskning på övriga placeringstillgångar

11. Övriga tekniska kostnader (efter avgiven återförsäkring)

12. Kapitalavkastning överförd till finansrörelsen (införs som post III.4)

13. Livförsäkringsrörelsens tekniska resultat (införs som post III.2)

III. ICKE-TEKNISK REDOVISNING

1. Skadeförsäkringsrörelsens tekniska resultat (post I.10)

2. Livförsäkringsrörelsens tekniska resultat (post II.13)

3a. Kapitalavkastning, intäkter i skadeförsäkringsrörelsen

3b. Orealiserade vinster på placeringstillgångar

4. Kapitalavkastning överförd från livförsäkringsrörelsen (post II.12)

5a. Kapitalavkastning, kostnader i skadeförsäkringsrörelsen

5b. Orealiserade förluster på placeringstillgångar

6. Kapitalavkastning överförd till skadeförsäkringsrörelsen (post I.2)

7. Övriga intäkter

8. Övriga kostnader

9. Extraordinära intäkter

10. Extraordinära kostnader

11. Bokslutsdispositioner

12. Skatt på årets resultat

13. Övriga skatter

14. Årets resultat

1. Denna lag har trätt i kraft den 1 januari 2000 samt tillämpas på räkenskapsår som inleds efter den 31 december 1999.

2. Försäkringsbolag som med stöd av punkten 2 i övergångsbestämmelserna till lagen (1999:600) om ändring i försäkringsrörelselagen (1982:713) tillämpar där angivna äldre bestämmelser skall alltjämt tillämpa äldre föreskrifter i 3 kap. 3 §, 4 kap. 9 §, 5 kap. 3–5 §§, 6 kap. 3 §, 7 kap. 4 § och bilaga 1 och 2 till lagen.

3. Äldre föreskrifter i 4 kap. 2 § 6 gäller för den uppskrivningsfond som livförsäkringsbolag innehar vid ingången av det räkenskapsår som påbörjats den 1 januari 2000. Uppskrivningsfonden skall redovisas som bundet eget kapital, om inte föreskrifterna i 2 skall tillämpas.

Utdrag ur aktiebolagslagen (2005:551)

16 juni 2005

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2004/05:85, bet. 2004/05:LU23, rskr. 2004/05:291.

1 kap. Inledande bestämmelser

Begreppen moderbolag, dotterföretag och koncern

11 § Ett aktiebolag är moderbolag och en annan juridisk person är dotterföretag, om aktiebolaget

1. innehar mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar i den juridiska personen,

2. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och på grund av avtal med andra delägare i denna förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar,

3. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse eller motsvarande ledningsorgan, eller

4. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att ensamt utöva ett bestämmande inflytande över denna på grund av avtal med den juridiska personen eller på grund av föreskrift i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar.

Vidare är en juridisk person dotterföretag till moderbolaget, om ett annat dotterföretag till moderbolaget eller moderbolaget tillsammans med ett eller flera andra dotterföretag eller flera andra dotterföretag tillsammans

1. innehar mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar i den juridiska personen,

2. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och på grund av avtal med andra delägare i denna förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar, eller

3. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse eller motsvarande ledningsorgan.

Om ett dotterföretag äger aktier eller andelar i en juridisk person och på grund av avtal med den juridiska personen eller på grund av föreskrift i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar har rätt att ensamt utöva ett bestämmande inflytande över den juridiska personen, är även denna dotterföretag till moderbolaget.

Moderbolag och dotterföretag utgör tillsammans en koncern.

Med koncernföretag avses i denna lag företag i samma koncern.

12 § I de fall som avses i 11 § första stycket 1–3 och andra stycket skall sådana rättigheter som tillkommer någon som handlar i eget namn men för en annan fysisk eller juridisk persons räkning anses tillkomma den personen.

Vid bestämmandet av antalet röster i ett dotterföretag beaktas inte de aktier och andelar i dotterföretaget som innehas av dotterföretaget självt eller av dess dotterföretag. Detsamma gäller aktier och andelar som innehas av den som handlar i eget namn men för dotterföretagets eller dess dotterföretags räkning.

17 kap. Värdeöverföringar från bolaget

Begreppet värdeöverföring

1 § Med värdeöverföring avses i denna lag

1. vinstutdelning,
2. förvärv av egna aktier, dock inte förvärv enligt 19 kap. 5 §,
3. minskning av aktiekapitalet eller reservfonden för återbetalning till aktieägarna, och
4. annan affärshändelse som medför att bolagets förmögenhet minskar och inte har rent affärsmässig karaktär för bolaget.

Om överföring av tillgångar i samband med fusion eller delning av aktiefbolag och om utskiftning vid likvidation finns särskilda bestämmelser i 23–25 kap.

Tillåtna former för värdeöverföring

2 § Värdeöverföringar från bolaget får ske endast enligt bestämmelserna i denna lag om

1. vinstutdelning,
2. förvärv av egna aktier,
3. minskning av aktiekapitalet eller reservfonden för återbetalning till aktieägarna, och
4. gåva som avses i 5 §.

Skyddet för bolagets bundna egna kapital och försiktighetsregeln

3 § En värdeöverföring får inte äga rum om det inte efter överföringen finns full täckning för bolagets bundna egna kapital. Beräkningen skall grunda sig på den senast fastställda balansräkningen med beaktande av ändringar i det bundna egna kapitalet som har skett efter balansdagen.

Även om det inte finns något hinder enligt första stycket får bolaget genomföra en värdeöverföring till aktieägare eller annan endast om den framstår som försvarlig med hänsyn till

1. de krav som verksamhetens art, omfattning och risker ställer på storleken av det egna kapitalet, och

2. bolagets konsolideringsbehov, likviditet och ställning i övrigt.

Om bolaget är ett moderbolag, skall hänsyn tas även till de krav som koncernverksamhetens art, omfattning och risker ställer på koncernens egna kapital samt till koncernens konsolideringsbehov, likviditet och ställning i övrigt.

Värdeöverföringar under löpande räkenskapsår

4 § Under tiden från och med den årsstämma där resultaträkningen och balansräkningen för ett räkenskapsår har fastställts fram till nästa årsstämma får värdeöverföringar ske med ett sammanlagt belopp som uppgår till högst det belopp som vid den första årsstämman var tillgängligt för värdeöverföring enligt 3 § första stycket. Vid beräkningen av utrymmet för värdeöverföring skall ändringar i det bundna egna kapitalet som har skett efter den senaste årsstämman beaktas.

Gåva till allmännyttigt ändamål

5 § Bolagsstämman eller, om saken med hänsyn till bolagets ställning är av ringa betydelse, styrelsen, får besluta om gåva till allmännyttigt eller därmed jämförligt ändamål, om det med hänsyn till ändamålets art, bolagets ställning och omständigheterna i övrigt får anses skäligt och gåvan inte strider mot 3 §.

Återbäringskyldighet vid olaglig värdeöverföring

6 § Om en värdeöverföring som avses i 1 § 1 eller 3 eller 5 § har skett i strid med bestämmelserna i detta kapitel eller i 18 eller 20 kap., skall mottagaren återbära vad han eller hon har uppburit, om bolaget visar att han eller hon insåg eller bort inse att värdeöverföringen stod i strid med denna lag. Har en värdeöverföring enligt 1 § 4, som inte avser gåva enligt 5 §, skett i strid med detta kapitel, är mottagaren återbäringskyldig om bolaget visar att han eller hon insåg eller bort inse att transaktionen innefattade en värdeöverföring från bolaget.

På värdet av den egendom som skall återbäras skall mottagaren betala ränta enligt 5 § räntelagen (1975:635) från det att värdeöverföringen ägde rum till dess att ränta skall betalas enligt 6 § räntelagen till följd av 3 eller 4 § samma lag.

Bestämmelser om rättsföljderna vid olagliga förvärv av egna aktier finns i 19 kap.

Bristtäckningsansvar vid olaglig värdeöverföring

7 § Om det uppkommer någon brist vid återbäring enligt 6 §, är de personer som har medverkat till beslutet om värdeöverföringen ansvariga för denna. Detsamma gäller de som har medverkat till verkställandet av beslutet eller till upprättandet eller

fastställandet av en oriktig balansräkning som har legat till grund för beslutet om värdeöverföring.

För ansvar enligt första stycket förutsätts i fråga om styrelseledamot, verkställande direktör, revisor, lekmannarevisor och särskild granskare, uppsåt eller oaktsamhet, och, i fråga om aktieägare och annan, uppsåt eller grov oaktsamhet.

För brist som uppkommer vid återbäringen ansvarar även den som har tagit emot egendom från en person som avses i 6 § första stycket med vetskap om att den härrör från en olaglig värdeöverföring.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i första–tredje styckena gäller 29 kap. 5 och 6 §§.

18 kap. Vinstutdelning

Beslutsordning

1 § Beslut om vinstutdelning fattas av bolagsstämman.

Stämman får besluta om utdelning av större belopp än vad styrelsen har föreslagit eller godkänt endast om

1. det finns en sådan skyldighet enligt bolagsordningen, eller
2. utdelningen beslutas på yrkande av en minoritet enligt 11 §.

Förslag till beslut om vinstutdelning

Upprättande av förslag

2 § Om bolagsstämman skall pröva en fråga om vinstutdelning, skall styrelsen, eller om förslaget väcks av någon annan, förslagsställaren upprätta ett förslag till beslut enligt bestämmelserna i 3–6 §§. En fråga om vinstutdelning enligt 11 § får prövas även om något sådant förslag inte har upprättats.

Förslagets innehåll

3 § I förslaget om vinstutdelning skall följande anges:

1. beloppet av den utdelning som skall belöpa på varje aktie,
2. avstämningsdagen, om bolaget är ett avstämningsbolag, eller, i förekommande fall, bemyndigande för styrelsen att fastställa avstämningsdagen,
3. den tidpunkt då utdelningen skall betalas, om bolaget inte är ett avstämningsbolag, eller, i förekommande fall, bemyndigande för styrelsen att fastställa betalningsdag, och
4. om utdelningen skall avse annat än pengar, uppgift om arten av den egendom som skall delas ut.

Avstämningsdagen enligt första stycket 2 eller betalningsdagen enligt första stycket 3 får inte infalla senare än dagen före nästa årsstämma.

Yttrande från styrelsen

4 § Till förslaget om vinstutdelning skall fogas ett motiverat yttrande från styrelsen om huruvida den föreslagna vinstutdelningen är försvarlig med hänsyn till vad som anges i 17 kap. 3 § andra och tredje styckena. Om tillgångar eller skulder har värderats till verkligt värde enligt 4 kap. 14 a § årsredovisningslagen (1995:1554), skall det i yttrandet också anges hur stor del av det egna kapitalet som beror på att en sådan värdering har tillämpats.

Kompletterande information

5 § Om årsredovisningen inte skall behandlas på den bolagsstämma som skall pröva förslaget om vinstutdelning, skall det i förslaget anges hur stor del av det enligt 17 kap. 3 § första stycket disponibla beloppet som finns kvar efter det senast fattade beslutet om värdeöverföring.

6 § I det fall som avses i 5 § skall följande handlingar fogas till förslaget:

1. en kopia av den årsredovisning som innehåller de senast fastställda balans- och resultaträkningarna,
2. en kopia av revisionsberättelsen för det år årsredovisningen avser,
3. en redogörelse, undertecknad av styrelsen, för händelser av väsentlig betydelse för bolagets ställning, vilka har inträffat efter det att årsredovisningen lämnades med uppgift om värdeöverföringar som har beslutats under samma tid och om förändringar i bolagets bundna egna kapital som har skett efter balansdagen, och
4. ett yttrande över den redogörelse som avses i 3, undertecknat av bolagets revisor, med uttalande om huruvida bolagsstämman bör besluta i enlighet med förslaget.

Tillhandahållande av förslag till beslut m.m.

7 § Styrelsen ska hålla förslaget enligt 2 §, tillsammans med handlingar som avses i 4 § och, i förekommande fall, 6 §, tillgängligt för aktieägarna under minst två veckor närmast före den bolagsstämma där frågan om vinstutdelning ska prövas. Kopior av handlingarna skall genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress.

Handlingarna skall läggas fram på bolagsstämman.

I fråga om publika aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, gäller 14 § i stället för denna paragraf. Lag (2010:1516).

Lag (2010:1516) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till bolagsstämma samt tillhandahållande av aktiebok och handlingar inför stämma, om kallelse till stämman har skett före ikraftträdandet. Om en bolagsordning efter ikraftträdandet strider mot denna lag, ska styrelsen till den första bolagsstämman till vilken bolaget kallar efter ikraftträdandet lägga fram förslag till ändring av bolagsordningen i

överensstämmelse med lagen. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till den stämman. Ändringen av 18 kap. 7 § innebar att ett nytt tredje stycke infördes.

Kallelsens innehåll

8 § Kallelsen till den bolagsstämma som skall pröva förslaget enligt 2 § skall ange förslagets huvudsakliga innehåll.

Bolagsstämmans beslut

9 § Beslutet om vinstutdelning skall innehålla de uppgifter som framgår av 3 § första stycket.

Registrering

10 § Om ett beslut om vinstutdelning har fattats av en annan bolagsstämma än årsstämman, skall beslutet genast anmälas för registrering i aktiebolagsregistret.

Vinstutdelning på begäran av en aktieägarminoritet

11 § På begäran av ägare till minst en tiondel av samtliga aktier skall årsstämman besluta om utdelning av hälften av vad som återstår av årets vinst enligt den fastställda balansräkningen sedan avdrag har gjorts för

1. balanserad förlust som överstiger fria fonder,
2. belopp som enligt lag eller bolagsordning skall avsättas till bundet eget kapital, och
3. belopp som enligt bolagsordningen skall användas för något annat ändamål än utdelning till aktieägarna.

I bolagsordningen får det föreskrivas att vinstutdelning får begäras av aktieägare med en mindre andel av bolagets aktier än vad som sägs i första stycket. Där får även föreskrivas att rätten till vinstutdelning skall avse ett högre belopp än vad som sägs i första stycket.

En begäran enligt första stycket skall framställas, innan bolagsstämman fattar beslut om disposition av vinsten.

Bolagsstämman är inte skyldig att besluta om högre utdelning än fem procent av bolagets egna kapital. Utdelningen får inte strida mot bestämmelserna i 17 kap. 3 §.

12 § I avstämningsbolag skall, vid en sådan vinstutdelning som avses i 11 §, avstämningsdagen infalla inom en månad från beslutet.

Betalningsdag för beslutad utdelning

13 § I bolag som inte är avstämningsbolag skall den beslutade utdelningen betalas vid den tidpunkt som bolagsstämman eller, efter stämmans bemyndigande, styrelsen beslutar. I sådana fall som avses i 11 § skall utdelningen dock betalas genast.

I avstämningsbolag skall utdelningen utbetalas genast efter avstämningsdagen.

Särskilda bestämmelser om tillhandahållande av förslag till beslut m.m. i vissa publika aktiebolag

14 § I ett publikt aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska styrelsen hålla förslaget enligt 2 § tillsammans med de handlingar som anges i 4 § och, i förekommande fall, 6 § tillgängligt för aktieägarna under minst tre veckor närmast före den bolagsstämma där frågan om vinstutdelning ska prövas. Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress.

Handlingarna ska hållas tillgängliga på bolagets webbplats under minst tre veckor närmast före stämman och dagen för stämman. De ska vidare läggas fram på stämman. Lag (2010:1516).

Lag (2010:1516) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till bolagsstämma samt tillhandahållande av aktiebok och handlingar inför stämman, om kallelse till stämman har skett före ikraftträdandet. Om en bolagsordning efter ikraftträdandet strider mot denna lag, ska styrelsen till den första bolagsstämman till vilken bolaget kallar efter ikraftträdandet lägga fram förslag till ändring av bolagsordningen i överensstämmelse med lagen. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till den stämman.

21 kap. Lån från bolaget till aktieägare m.fl.

Lån m.m. till närstående

Lån till aktieägare m.fl.

1 § Om inte annat följer av 2 §, får ett aktiebolag inte lämna penninglån till

1. den som äger aktier i bolaget eller i annat bolag i samma koncern,
2. den som är styrelseledamot eller verkställande direktör i bolaget eller i annat bolag i samma koncern,
3. den som är gift eller sambo med eller är syskon eller släkting i rätt upp eller nedstigande led till den som avses i 1 eller 2,
4. den som är besvägrad med den som avses i 1 eller 2 i rätt upp- eller nedstigande led eller så att den ene är gift med den andres syskon, eller
5. en juridisk person över vilken en person som avses i 1–4, ensam eller tillsammans med någon annan som avses där, har ett bestämmande inflytande.

2 § Bestämmelserna i 1 § gäller inte om

1. gäldenären är en kommun, ett landsting eller ett kommunalförbund,
2. gäldenären är ett företag i en koncern i vilken det långivande bolaget ingår,

3. lånet är avsett uteslutande för gäldenärens rörelse och bolaget lämnar lånet av rent affärsmässiga skäl, eller

4. lånet har tagits upp av Riksgäldskontoret enligt lagen (1988:1387) om statens upplåning och skuldförvaltning.

Med koncern som avses i första stycket 2 likställs annan företagsgrupp av motsvarande slag i vilken moderorganisationen är

1. en svensk juridisk person som är bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078),

2. en motsvarande utländsk juridisk person med hemvist inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller

3. kommun, landsting eller kommunalförbund.

Bestämmelserna i 1 § gäller inte heller lån till en aktieägare eller dennes närstående, om låntagarens och dennes närståendes sammanlagda aktieinnehav i bolaget inte uppgår till en procent av aktiekapitalet.

Ställande av säkerhet

3 § Bestämmelserna i 1 och 2 §§ om penninglån tillämpas även i fråga om att ställa säkerhet för penninglån.

Innehav i investeringsfond

4 § Den som innehar en andel i en investeringsfond anses vid tillämpningen av 1 och 2 §§ inte som aktieägare.

Lån till förvärv av aktier

Lån till förvärv av aktier i bolaget eller överordnat bolag i samma koncern

5 § Ett aktiebolag får inte ge förskott, lämna lån eller ställa säkerhet för lån i syfte att gäldenären eller honom närstående fysisk eller juridisk person som avses i 1 § skall förvärva aktier i bolaget eller överordnat bolag i samma koncern.

6 § Är gäldenären anställd i bolaget eller i ett annat bolag i samma koncern gäller inte förbudet mot förskott, lån eller säkerhet enligt 5 §, om

1. värdet av det erbjudna förskottet, lånebeloppet eller säkerheten, tillsammans med tidigare förskott, lån och säkerheter enligt denna paragraf från bolaget eller annat bolag i samma koncern inte överstiger två prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken, och

2. erbjudandet riktar sig till minst hälften av de anställda i bolaget samt, i fråga om förskott eller lån, innebär att det erbjudna beloppet ska återbetalas inom fem år genom regelbundna amorteringar.

Förskott, lån eller säkerhet enligt första stycket får inte lämnas, om det inte därefter finns full täckning för det bundna egna kapitalet. Vid beräkningen av om det finns full täckning för det bundna egna kapitalet ska förskott och lån enligt första stycket behandlas som fordringar utan värde samt säkerheter enligt första stycket behandlas som bolagets skuld.

Även om det inte finns något hinder enligt andra stycket får förskott, lån eller säkerhet lämnas endast i den mån det framstår som försvarligt med hänsyn till

1. de krav som verksamhetens art, omfattning och risker ställer på storleken av det egna kapitalet, och
2. bolagets konsolideringsbehov, likviditet och ställning i övrigt. Lag (2010:1295).

Innehav i investeringsfond

7 § Den som förvärvar eller innehar en andel i en investeringsfond anses vid tillämpningen av 5 § inte som förvärvare av aktier.

Dispens

8 § Skatteverket får medge undantag från förbuden i 1, 3 och 5 §§. Undantag från 1 eller 3 § får medges endast om det finns synnerliga skäl. Undantag från 5 § får medges endast om det behövs på grund av särskilda omständigheter.

För aktiebolag som står under Finansinspektionens tillsyn prövas frågor om undantag enligt första stycket av inspektionen.

I fråga om publika aktiebolag gäller även 12 §.

9 § Bolagets kända borgenärer skall höras över en ansökan om undantag enligt 8 §. Om en borgenär begär det, skall hans eller hennes fordran betalas eller betryggande säkerhet ställas för den innan ansökan får bifallas.

Första stycket gäller inte, om borgenärernas ställning uppenbarligen inte påverkas av att undantag medges.

Förteckning över lån m.m.

10 § Styrelsen och den verkställande direktören skall varje räkenskapsår upprätta en särskild förteckning över

1. förskott, lån och säkerheter som har lämnats med stöd av undantag som har medgetts enligt 8 §, samt
2. lån och säkerheter som har lämnats med stöd av bestämmelsen i 2 § första stycket 3.

Förteckningen skall avse förskott, lån och säkerheter som har lämnats under räkenskapsåret eller som finns kvar från tidigare räkenskapsår. I förteckningen skall anges namnen på de personer till vilka förskott eller lån har lämnats eller för vilka säkerhet har ställts.

Den myndighet som avses i 8 § får besluta att förskott, lån eller säkerhet som avses i första stycket inte behöver tas upp i förteckningen.

Förteckningen skall bevaras under minst tio år efter utgången av det räkenskapsår som förteckningen avser.

Rättsföljderna vid olagligt lämnande av lån eller ställande av säkerhet

11 § Om ett aktiebolag har gett förskott eller lämnat lån i strid med bestämmelserna i detta kapitel, skall mottagaren återbära vad han eller hon har uppburit. Har säkerhet ställts i strid med bestämmelserna i detta kapitel, gäller rättshandlingen inte mot bolaget, om bolaget visar att mottagaren av säkerheten insåg eller bort inse att den var olaglig.

Särskilda bestämmelser om publika aktiebolag

12 § I fråga om publika aktiebolag får undantag enligt 8 § inte medges för förvärv av aktier i det bolag som lämnar förskott eller lån eller ställer säkerhet.

23 kap. Fusion av aktiebolag

Gemensamma bestämmelser

Vad en fusion innebär

1 § Två eller flera aktiebolag kan gå samman genom att samtliga tillgångar och skulder i ett eller flera av bolagen övertas av ett annat aktiebolag mot vederlag till aktieägarna i det eller de överlåtande bolagen (*fusion*). Vid fusionen upplöses det eller de överlåtande bolagen utan likvidation.

Fusion kan ske

1. mellan det övertagande bolaget på ena sidan och ett eller flera överlåtande bolag på den andra (*absorption*), eller
2. mellan två eller flera överlåtande bolag genom att de bildar ett nytt, övertagande bolag (*kombination*).

Vid fusion genom absorption av helägt dotterbolag gäller 28–35 §§ i stället för 6–27 §§.

Fusionsvederlag

2 § Vederlaget till aktieägarna i det eller de överlåtande bolagen (*fusionsvederlaget*) ska bestå av aktier i det övertagande bolaget eller av pengar. Mer än hälften av vederlagets sammanlagda värde ska utgöras av aktier. Lag (2008:805).

Lag (2008:805) har trätt i kraft den 1 januari 2009. Har en fusionsplan eller delningsplan blivit gällande före den 1 januari 2009, gäller bestämmelserna i 23 kap. 2 § i sin äldre lydelse. T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 2 § följande lydelse.

2 § Vederlaget till aktieägarna i det eller de överlåtande bolagen (*fusionsvederlaget*) skall bestå av aktier i det övertagande bolaget eller av pengar.

De deltagande bolagens redovisningsvaluta

3 § Fusion får ske endast om överlåtande och övertagande bolag har samma redovisningsvaluta.

Fusion när överlåtande bolag har gått i likvidation

4 § Fusion får ske även om överlåtande bolag har gått i likvidation, under förutsättning att skifte av bolagets tillgångar inte har påbörjats.

Om överlåtande bolag har gått i likvidation, skall likvidatorerna, när en fusionsplan har upprättats enligt 6 eller 28 §, lämna slutredovisning över sin förvaltning. När fusionsplanen har blivit gällande i bolaget, skall slutredovisningen läggas fram på en bolagsstämma. För slutredovisningen och dess granskning gäller i övrigt vad som föreskrivs i 25 kap. 40 §.

Likvidationen skall anses avslutad när anmälan om fusionen enligt 25 § har registrerats eller tillstånd att verkställa en fusionsplan har registrerats enligt 34 §.

Särskilda rättighetshavares ställning

5 § Innehavare av teckningsoptioner, konvertibler eller andra värdepapper med särskilda rättigheter i överlåtande bolag skall i det övertagande bolaget ha minst motsvarande rättigheter som i det överlåtande bolaget. Detta gäller dock inte om innehavarna enligt fusionsplanen har rätt att få sina värdepapper inlösta av det övertagande bolaget.

Fusion enligt 1 § andra stycket

Upprättande av fusionsplan

6 § Styrelserna för överlåtande och, vid absorption, övertagande bolag skall upprätta en gemensam, daterad fusionsplan enligt bestämmelserna i 7–13 §§. Planen skall undertecknas av styrelsen i vart och ett av bolagen.

Vid kombination utgör fusionsplanen stiftelseurkund för det övertagande bolaget.

Fusionsplanens innehåll

7 § I fusionsplanen skall det för varje bolag anges

1. firma, bolagskategori, organisationsnummer och den ort där styrelsen skall ha sitt säte,
2. hur många aktier i det övertagande bolaget som skall lämnas för ett angivet antal aktier i överlåtande bolag och vilken kontant ersättning som skall lämnas som fusionsvederlag,
3. den tidpunkt och de övriga villkor som skall gälla för utlämnandet av fusionsvederlaget,

4. från vilken tidpunkt och på vilka villkor de aktier som lämnas som fusionsvederlag medför rätt till utdelning i det övertagande bolaget,

5. den planerade tidpunkten för överlåtande bolags upplösning,

6. vilka rättigheter i det övertagande bolaget som skall tillkomma innehavare av aktier, teckningsoptioner, konvertibler och andra värdepapper med särskilda rättigheter i överlåtande bolag eller vilka åtgärder som i övrigt skall vidtas till förmån för de nämnda innehavarna, och

7. arvode och annan särskild förmån som med anledning av fusionen skall lämnas till en styrelseledamot eller en verkställande direktör i överlåtande eller övertagande bolag eller till en revisor som utför granskning enligt 11 §.

8 § Vid kombination ska fusionsplanen även innehålla

1. en bolagsordning för det övertagande bolaget, och

2. fullständigt namn, personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum och postadress för styrelseledamot samt, i förekommande fall, revisor, styrelsesuppleant, revisorssuppleant och lekmannarevisor. Lag (2010:834).

Lag (2010:834) har trätt i kraft den 1 november 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 oktober 2010. T.o.m. den 31 oktober 2010 hade 23 kap. 8 § 2 följande lydelse.

2. fullständigt namn, personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum samt postadress för styrelseledamot och revisor och, i förekommande fall, styrelsesuppleant, revisorssuppleant och lekmannarevisor.

9 § I fusionsplanen skall det lämnas en redogörelse för de omständigheter som kan vara av vikt vid bedömningen av fusionens lämplighet för bolagen. Av redogörelsen skall framgå hur fusionsvederlaget har bestämts och vilka rättsliga och ekonomiska synpunkter som har beaktats. Särskilda svårigheter att uppskatta värdet av egendomen skall anmärkas.

Kompletterande information

10 § Till fusionsplanen skall det fogas en kopia av bolagens årsredovisningar för de senaste tre räkenskapsåren.

Om fusionsplanen har upprättats senare än sex månader efter utgången av det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning och revisionsberättelse har lämnats, skall det vidare till planen fogas en översiktlig redogörelse för verksamheten och resultatutvecklingen samt för investeringar och förändringar i likviditet och finansiering sedan föregående räkenskapsårs utgång. I redogörelsen skall det också lämnas beloppsuppgifter om nettoomsättningen och resultatet före bokslutsdispositioner och skatt under rapportperioden. Om det finns särskilda skäl, får en ungefärlig beloppsuppgift om resultatet lämnas. I fråga om bolag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag skall redogörelsen också innehålla uppgift om utvecklingen av bolagets inlåning och utlåning. Uppgifterna skall avse tiden från utgången av nämnda räkenskapsår till en dag som infaller tidigast tre månader innan fusionsplanen upprättas.

Om det inte finns något särskilt som hindrar det, skall det i redogörelsen enligt andra stycket även lämnas motsvarande uppgifter för samma rapportperiod under det närmast föregående räkenskapsåret. Begrepp och termer skall så långt det är möjligt stämma överens med dem som har använts i den senast framlagda årsredovisningen eller, i förekommande fall, koncernredovisningen. Lag (2007:373).

Revisorsgranskning av fusionsplanen

11 § För vart och ett av de överlåtande bolagen och, vid absorption, det övertagande bolaget ska fusionsplanen granskas av en eller flera revisorer. Granskningen ska vara så omfattande och ingående som god revisionssed kräver. För varje bolag ska revisorn eller revisorerna upprätta ett yttrande över granskningen. Av yttrandena ska det framgå huruvida fusionsvederlaget och grunderna för dess fördelning har bestämts på ett sakligt och korrekt sätt. Det ska också anges vilken eller vilka metoder som har använts vid värderingen av bolagens tillgångar och skulder, resultatet av de tillämpade värderingsmetoderna samt deras lämplighet och vilken vikt som har tillmätts dem vid den samlade bedömningen av värdet på vart och ett av bolagen. Särskilda svårigheter att uppskatta värdet av egendomen ska anmärkas.

I yttrandena ska det särskilt anges,

1. vid absorption, om revisorerna vid sin granskning har funnit att fusionen medför fara för att borgenärerna i det övertagande bolaget inte ska få sina fordringar betalda, och

2. vid kombination, om de överlåtande bolagens sammanlagda verkliga värde för det övertagande bolaget uppgår till minst aktiekapitalet i detta.

Om samtliga aktieägare i de bolag som deltar i fusionen har samtyckt till det, får granskningen och yttrandena begränsas till de omständigheter som anges i andra stycket.

Revisorernas yttranden ska fogas till fusionsplanen. Lag (2008:1238).

Lag (2008:1238) har trätt i kraft den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner och delningar där fusionsplan respektive delningsplan har upprättats före ikraftträdandet. T.o.m. den 30 december 2008 hade 23 kap. 11 § följande lydelse.

11 § För vart och ett av de överlåtande bolagen och, vid absorption, det övertagande bolaget skall fusionsplanen granskas av en eller flera revisorer. Granskningen skall vara så omfattande och ingående som god revisionssed kräver. För varje bolag skall revisorn eller revisorerna upprätta ett yttrande över granskningen. Av yttrandena skall framgå huruvida fusionsvederlaget och grunderna för dess fördelning har bestämts på ett sakligt och korrekt sätt. Därvid skall anges vilken eller vilka metoder som har använts vid värderingen av bolagens tillgångar och skulder, resultatet av de tillämpade värderingsmetoderna samt deras lämplighet och vilken vikt som har tillmätts dem vid den samlade bedömningen av värdet på vart och ett av bolagen. Särskilda svårigheter att uppskatta värdet av egendomen skall anmärkas.

I yttrandena skall det särskilt anges,

1. vid absorption, om revisorerna vid sin granskning har funnit att fusionen medför fara för att borgenärerna i det övertagande bolaget inte skall få sina fordringar betalda, och

2. vid kombination, om de överlåtande bolagens sammanlagda verkliga värde för det övertagande bolaget uppgår till minst aktiekapitalet i detta.

Revisorernas yttranden skall fogas till fusionsplanen.

12 § En revisor som avses i 11 § skall vara en auktoriserad eller godkänd revisor eller ett registrerat revisionsbolag. Om inte annat framgår av bolagsordningen, skall revisorn utses av bolagsstämman i respektive bolag. Om någon särskild revisor inte är utsedd, skall granskningen i stället utföras av bolagens revisorer.

För en revisor som har utsetts att utföra granskning enligt 11 § gäller bestämmelserna i 9 kap. 40, 45 och 46 §§.

13 § Styrelsen, den verkställande direktören och revisorn i ett bolag som skall delta i fusionen skall ge varje revisor som utför granskning enligt 11 § tillfälle att verkställa granskningen i den omfattning som denne anser vara nödvändig. De skall också lämna de upplysningar och den hjälp som begärs. Samma skyldighet har en revisor som utför granskning enligt 11 § mot övriga sådana revisorer.

Registrering av fusionsplanen

14 § Inom en månad från upprättandet av fusionsplanen skall det övertagande bolaget eller, vid kombination, det äldsta av de överlåtande bolagen ge in planen med bifogade handlingar till Bolagsverket för registrering i aktiebolagsregistret. Uppgift om registreringen skall enligt 27 kap. 3 § kungöras. Om planen inte kungörs i sin helhet, skall det i kungörelsen lämnas uppgift om var den hålls tillgänglig.

Första stycket gäller inte vid fusion, där samtliga deltagande bolag är privata aktiebolag och alla aktieägare i bolagen har undertecknat fusionsplanen.

När fusionsplanen skall underställas bolagsstämman

15 § Fusionsplanen ska underställas bolagsstämman i samtliga överlåtande bolag.

Om ägare till minst fem procent av samtliga aktier i det övertagande bolaget begär det, ska fusionsplanen även underställas bolagsstämman i det bolaget. En sådan begäran ska göras inom två veckor från det att uppgift om att fusionsplanen har registrerats har kungjorts enligt 27 kap. 3 §.

Stämman får hållas tidigast en månad efter det att uppgift om fusionsplanens registrering har kungjorts. Om samtliga bolag som deltar i fusionen är privata aktiebolag, får stämman hållas tidigare, dock tidigast två veckor efter kungörelsen.

Första–tredje styckena gäller inte vid fusion där samtliga deltagande bolag är privata aktiebolag och alla aktieägare i bolagen har undertecknat fusionsplanen. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet. T.o.m. den 14 februari 2008 hade 23 kap. 15 § följande lydelse.

15 § Fusionsplanen skall underställas bolagsstämman i samtliga överlåtande bolag.

Om ägare till minst fem procent av samtliga aktier i det övertagande bolaget begär det, skall fusionsplanen även underställas bolagsstämman i det bolaget. En sådan begäran skall göras inom två veckor från det att uppgift om att fusionsplanen har registrerats har kungjorts enligt 27 kap. 3 §.

Stämman får hållas tidigast en månad eller, om samtliga bolag som deltar i fusionen är privata aktiebolag, tidigast två veckor efter det att uppgift om fusionsplanens registrering har kungjorts.

Första–tredje styckena gäller inte vid fusion där samtliga deltagande bolag är privata aktiebolag och alla aktieägare i bolagen har undertecknat fusionsplanen.

Tillhandahållande av fusionsplanen m.m.

16 § Om en fråga om godkännande av fusionsplan enligt 15 § ska underställas bolagsstämman, gäller följande.

Styrelsen ska hålla planen med bifogade handlingar tillgänglig för aktieägarna under minst en månad eller, om samtliga bolag som deltar i fusionen är privata aktiebolag, minst två veckor före den bolagsstämma där frågan ska behandlas. Handlingarna ska hållas tillgängliga hos bolaget på den ort där styrelsen har sitt säte. Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress.

I fråga om publika aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, gäller även 53 §. Lag (2010:1516).

Lag (2010:1516) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till bolagsstämma samt tillhandahållande av aktiebok och handlingar inför stämma, om kallelse till stämman har skett före ikraftträdandet. Om en bolagsordning efter ikraftträdandet strider mot denna lag, ska styrelsen till den första bolagsstämman till vilken bolaget kallar efter ikraftträdandet lägga fram förslag till ändring av bolagsordningen i överensstämmelse med lagen. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till den stämman. Ändringen av 23 kap. 36 § innebar att ett nytt tredje stycke infördes.

Majoritetskrav m.m.

17 § Ett bolagsstämmobeslut om godkännande av fusionsplanen är giltigt endast om det har biträttats av aktieägare med minst två tredjedelar av såväl de avgivna rösterna som de aktier som är företrädna vid stämman.

Om det finns flera aktieslag i bolaget, ska vad som föreskrivs i första stycket även tillämpas inom varje aktieslag som är företrätt vid stämman.

Om något av de överlåtande bolagen är ett offentligt aktiebolag och det övertagande bolaget är ett privat aktiebolag, är det offentliga aktiebolagets beslut om godkännande av fusionsplanen giltigt endast om det har biträttats av samtliga aktieägare som är närvarande vid bolagsstämman och dessa tillsammans företräder minst nio tiondelar av samtliga aktier i bolaget. Detsamma gäller om något av de överlåtande bolagen är ett offentligt aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och det som fusionsvederlag ska lämnas aktier som vid den tidpunkt då vederlaget ska lämnas ut inte är upptagna till handel på en sådan marknad.

Vid beslut om godkännande av fusionsplanen i överlåtande bolag ska aktier som innehas av det övertagande bolaget eller av ett annat företag i samma koncern som det övertagande bolaget inte beaktas. Med koncern likställs i detta sammanhang annan företagsgrupp av motsvarande slag. Lag (2008:805).

Lag (2008:805) har trätt i kraft den 1 januari 2009. Har en fusionsplan eller delningsplan blivit gällande före den 1 januari 2009, gäller bestämmelserna i 23 kap. 17 § i sin äldre

lydelse. T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 17 § tredje och fjärde stycket följande lydelse.

Om något av de överlåtande bolagen är ett publikt aktiebolag och det övertagande bolaget är ett privat aktiebolag, är det publika aktiebolagets beslut om godkännande av fusionsplanen giltigt endast om det har biträtts av samtliga aktieägare som är närvarande vid bolagsstämman och dessa tillsammans företräder minst nio tiondelar av samtliga aktier i bolaget.

Vid fusion där fusionsvederlaget helt eller delvis skall utgöras av pengar, gäller utöver vad som sägs i första–tredje styckena att ett överlåtande bolags beslut om godkännande av fusionsplanen är giltigt endast om det har biträtts av aktieägare som företräder mer än nio tiondelar av samtliga aktier i bolaget. Lag (2007:317).

18 § Om någon av de bolagsstämmor som skall godkänna fusionsplanen inte godkänner planen i dess helhet, faller frågan om fusion.

Underrättelse till bolagets kända borgenärer

19 § När fusionsplanen har blivit gällande i samtliga bolag som deltar i fusionen, skall vart och ett av dem skriftligen underrätta sina kända borgenärer om beslutet. Underrättelserna skall innehålla uppgift om att bolaget avser att ansöka om tillstånd att verkställa fusionsplanen samt uppgift om borgenärernas rätt att motsätta sig att fusionsplanen verkställs.

Borgenärerna i det övertagande bolaget behöver inte underrättas, om revisorerna i yttrande över fusionsplanen har uttalat att de inte har funnit att fusionen medför någon fara för dessa borgenärer. Inte heller behöver underrättelse sändas till borgenärer, vilkas anspråk avser en fordran på lön, pension eller annan ersättning som omfattas av lönegaranti enligt lönegarantilagen (1992:497).

Ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen

20 § Det övertagande bolaget eller, vid kombination, det äldsta av de överlåtande bolagen skall ansöka om tillstånd att verkställa fusionsplanen. Ansökan skall göras hos Bolagsverket. Den skall ges in inom en månad efter det att fusionsplanen har blivit gällande i samtliga bolag och, om fusionsplanen har registrerats enligt 14 § första stycket, senast två år efter det att uppgift om att planen har registrerats har kungjorts.

Följande handlingar skall fogas till ansökan:

1. en kopia av fusionsplanen,
2. intyg från bolagens styrelser eller verkställande direktörer om att bolagens kända borgenärer har underrättats enligt 19 § och, i sådana fall som avses i 14 § andra stycket, att samtliga aktieägare har undertecknat fusionsplanen, och
3. i förekommande fall, en kopia av protokollet från en bolagsstämman som avses i 15 §.

Om sökanden inte har bifogat de handlingar som anges i andra stycket, skall Bolagsverket förelägga denne att avhjälpa bristen. Om sökanden inte gör detta, skall ansökan avvisas.

21 § Bolagsverket skall avslå en ansökan enligt 20 § om

1. fusionsplanen inte har godkänts i behörig ordning eller till sitt innehåll strider mot lag eller annan författning eller mot bolagsordningen,

2. fusionen har förbjudits enligt konkurrenslagen (1993:20) eller enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer eller om prövning av fusionen pågår enligt konkurrenslagen eller den nämnda förordningen, eller

3. vid kombination, revisorsyttrandena enligt 11 § inte utvisar att de överlåtande bolagens sammanlagda verkliga värde för det övertagande bolaget uppgår till minst aktiekapitalet i detta.

Om ansökan inte kan beviljas på grund av att prövning pågår enligt konkurrenslagen eller enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 och prövningen kan antas bli avslutad inom kort tid, får Bolagsverket förklara tillståndsfrågan vilande under högst sex månader.

21 a § Under den tid som Bolagsverkets handläggning av en ansökan enligt 20 § pågår får Skatteverket besluta om att det under en viss tid om högst tolv månader föreligger hinder mot verkställande av fusionsplanen. Tiden får förlängas, om det finns särskilda skäl. Förlängning får endast ske med tre månader i taget. Så länge Skatteverkets beslut gäller, ska Bolagsverkets handläggning av ansökan enligt 20 § vila.

Skatteverket får besluta enligt första stycket endast om

1. det är motiverat av hänsyn till allmänintresset,

2. verket har beslutat om revision hos bolaget, och

3. det finns skäl att anta att revisionen skulle försvåras avsevärt av fusionen.

Lag (2008:12).

Kallelse på bolagens borgenärer

22 § Om Bolagsverket finner att det inte finns något hinder mot en ansökan enligt 20 §, ska verket kalla bolagens borgenärer. Verket ska dock inte kalla

1. borgenärerna i det övertagande bolaget, om revisorerna i yttrande över fusionsplanen enligt 11 § har uttalat att de inte har funnit att fusionen medför någon fara för dessa borgenärer,

2. borgenärer, vilkas anspråk avser en fordran på lön, pension eller annan ersättning som omfattas av lönegaranti enligt lönegarantilagen (1992:497).

Kallelsen ska innehålla ett föreläggande för den som vill motsätta sig ansökan att senast viss dag skriftligen anmäla detta. Föreläggandet ska innehålla en upplysning om att han eller hon annars anses ha medgett ansökan.

Bolagsverket ska skyndsamt kungöra kallelsen i Post- och Inrikes Tidningar. Verket ska vidare skicka en särskild underrättelse om kallelsen till Skatteverket. Lag (2008:12).

När Bolagsverket skall lämna tillstånd till verkställande av fusionsplanen

23 § Om inte någon av de borgenärer som har blivit kallade enligt 22 § motsätter sig ansökan inom förelagd tid, skall Bolagsverket ge bolagen tillstånd att verkställa fusionsplanen. Motsätter sig någon borgenär ansökan, skall verket överlämna ärendet till tingsrätten i den ort där styrelsen i det övertagande bolaget skall ha sitt säte.

När allmän domstol skall lämna tillstånd till verkställande av fusionsplanen

24 § Om ett ärende om tillstånd till verkställande av fusionsplan har överlämnats till domstol enligt 23 §, skall tillstånd lämnas om det visas att de borgenärer som har motsatt sig ansökan har fått full betalning eller har betryggande säkerhet för sina fordringar. I annat fall skall ansökan avslås.

Registrering av fusionen

25 § Styrelsen för det övertagande bolaget ska anmäla fusionen för registrering i aktiebolagsregistret. Styrelsen ska även för registrering anmäla, vid absorption, aktiekapitalets ökning och, vid kombination, vilka som har utsetts till styrelseledamöter och revisorer och, i förekommande fall, lekmannarevisorer i bolaget.

Anmälan ersätter teckningen av aktierna och ska göras senast två månader från Bolagsverkets tillstånd till verkställighet av fusionsplanen eller, när tillstånd lämnas av allmän domstol, från det att domstolens beslut har vunnit laga kraft. Till anmälan ska fogas ett intyg från en auktoriserad eller godkänd revisor om att överlåtande bolags tillgångar har överlämnats till det övertagande bolaget.

Bestämmelserna i 48 § tredje stycket ska tillämpas, om

1. något av de bolag som deltar i fusionen eller något annat företag som genom fusion har gått upp i något av dessa bolag tidigare har deltagit i en gränsöverskridande fusion,

2. den gränsöverskridande fusionen har registrerats inom tre år före anmälan för registrering enligt första stycket, och

3. något av bolagen fortfarande omfattas av ett system för arbetstagares medverkan enligt lagen (2008:9) om arbetstagares medverkan vid gränsöverskridande fusioner. Lag (2010:834).

Lag (2010:834) har trätt i kraft den 1 november 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 oktober 2010. T.o.m. den 31 oktober 2010 hade 23 kap. 25 § första stycket följande lydelse.

25 § Styrelsen för det övertagande bolaget ska anmäla fusionen för registrering i aktiebolagsregistret. Styrelsen ska även för registrering anmäla, vid absorption, aktiekapitalets ökning och, vid kombination, vilka som har utsetts till styrelseledamöter och revisorer och, i förekommande fall, lekmannarevisorer i bolaget.

23 kap. 25 § även ändrad genom lag (2008:12) som har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet. Ändringen av 23 kap. 25 § innebar att ett nytt tredje stycke infördes.

Fusionens rättsverkningar

26 § När en anmälan om fusion enligt 25 § registreras, inträder följande rättsverkningar.

1. Överlåtande bolags tillgångar och skulder med undantag för skadeståndsanspråk enligt 29 kap. 1–3 §§ som har samband med fusionen övergår till det övertagande bolaget.

2. Aktieägare i överlåtande bolag blir aktieägare i det övertagande bolaget.

3. Överlåtande bolag upplöses.

4. Vid kombination: det övertagande bolaget anses bildat.

Trots bestämmelserna i första stycket kan ägare till minst en tiondel av samtliga aktier i ett överlåtande bolag hos styrelsen begära att det hålls bolagsstämma för behandling av fråga om talan enligt 29 kap. 7 §. I så fall ska 7 kap. 17 § andra stycket tillämpas. Om en sådan talan väcks, gäller 25 kap. 44 § i tillämpliga delar. Lag (2008:805).

Lag (2008:805) har trätt i kraft den 1 januari 2009. Har en fusionsplan eller delningsplan blivit gällande före den 1 januari 2009, gäller bestämmelserna i 23 kap. 26 § i sin äldre lydelse. T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 26 § följande lydelse.

26 § När en anmälan om fusion enligt 25 § registreras, inträder följande rättsverkningar.

1. Överlåtande bolags tillgångar och skulder med undantag för skadeståndsanspråk enligt 29 kap. 1–3 §§ som har samband med fusionen övergår till det övertagande bolaget.

2. Om aktier ingår i fusionsvederlaget, blir aktieägare i överlåtande bolag aktieägare i det övertagande bolaget.

3. Överlåtande bolag upplöses.

4. Vid kombination: det övertagande bolaget anses bildat.

Trots bestämmelserna i första stycket kan ägare till minst en tiondel av samtliga aktier i ett överlåtande bolag hos styrelsen begära att det hålls bolagsstämma för behandling av fråga om talan enligt 29 kap. 7 §. I så fall skall 7 kap. 17 § andra stycket tillämpas. Om en sådan talan väcks, gäller 25 kap. 44 § i tillämpliga delar.

Frågan om fusion faller

27 § Bolagsverket skall förklara att frågan om fusion har fallit, om

1. ansökan enligt 20 § om tillstånd att verkställa fusionsplanen inte har gjorts inom föreskriven tid eller sådan ansökan har avslagits genom beslut som har vunnit laga kraft,

2. anmälan enligt 25 § inte har gjorts inom föreskriven tid, eller

3. Bolagsverket genom beslut som har vunnit laga kraft har avskrivit ett ärende om registrering enligt 25 § eller har vägrat registrering.

Absorption av helägt dotterbolag

Fusionsplan

28 § Om ett moderbolag äger samtliga aktier i ett dotterbolag, kan bolagens styrelser fatta beslut om att dotterbolaget skall gå upp i moderbolaget. De skall därvid upprätta en fusionsplan. Planen skall för vart och ett av bolagen ange

1. firma, bolagskategori, organisationsnummer och den ort där styrelsen skall ha sitt säte,

2. den planerade tidpunkten för dotterbolagets upplösning,

3. vilka rättigheter i moderbolaget som skall tillkomma innehavare av teckningsoptioner, konvertibler och andra värdepapper med särskilda rättigheter i dotterbolaget eller vilka åtgärder som i övrigt skall vidtas till förmån för de nämnda innehavarna,

4. arvode och annan särskild förmån som med anledning av fusionen skall lämnas till en styrelseledamot eller en verkställande direktör eller till en revisor som utför granskning enligt 29 §.

I fusionsplanen skall det lämnas en redogörelse för de omständigheter som kan vara av vikt vid bedömningen av fusionens lämplighet för bolagen.

Revisorsgranskning av fusionsplanen

29 § Fusionsplanen skall granskas av en eller flera revisorer. Granskningen skall vara så omfattande och ingående som god revisionssed kräver. Vid granskningen gäller bestämmelserna i 13 §.

För varje bolag skall revisorn eller revisorerna upprätta ett yttrande över granskningen. I yttrandena skall revisorerna särskilt ange om de vid sin granskning har funnit att fusionen medför någon fara för att borgenärerna i moderbolaget inte skall få sina fordringar betalda.

Revisorernas yttranden skall fogas till fusionsplanen.

För en revisor som utför granskning enligt första stycket gäller bestämmelserna i 12 §.

Registrering av fusionsplanen

30 § Inom en månad från upprättandet av fusionsplanen skall moderbolaget ge in planen med bifogade yttranden för registrering i aktiebolagsregistret. Uppgift om registreringen skall enligt 27 kap. 3 § kungöras. Om planen inte kungörs i sin helhet, skall det i kungörelsen lämnas uppgift om var den hålls tillgänglig.

Första stycket gäller inte vid fusion, där samtliga deltagande bolag är privata aktiebolag och alla aktieägare i moderbolaget har undertecknat fusionsplanen.

Bolagsstämmans godkännande av fusionsplanen

31 § Om ägare till minst fem procent av samtliga aktier i moderbolaget begär det, skall fusionsplanen underställas bolagsstämman i detta bolag. En sådan begäran

skall framställas inom två veckor från det att uppgift om fusionsplanens registrering har kungjorts enligt 27 kap. 3 §.

Stämman får hållas tidigast en månad eller, om samtliga bolag som deltar i fusionen är privata aktiebolag, tidigast två veckor efter det att uppgift om fusionsplanens registrering har kungjorts.

Första och andra styckena gäller inte vid fusion, där samtliga deltagande bolag är privata aktiebolag och alla aktieägare i moderbolaget har undertecknat fusionsplanen.

Om en fråga om godkännande av fusionsplan enligt första stycket skall underställas bolagsstämman, skall bestämmelserna i 16 §, 17 § första stycket och 18 § tillämpas.

Underrättelse till bolagets kända borgenärer

32 § Om fusionsplanen inte skall underställas bolagsstämman i moderbolaget enligt 31 § eller om planen godkänts av bolagsstämman, skall vart och ett av bolagen skriftligen underrätta sina kända borgenärer om att planen har blivit gällande. I så fall skall bestämmelserna i 19 § tillämpas.

Ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen

33 § Moderbolaget skall ansöka om tillstånd att verkställa fusionsplanen. Ansökan skall göras hos Bolagsverket. Den skall ges in inom en månad efter det att fusionsplanen har blivit gällande hos moderbolaget och, om fusionsplanen har registrerats enligt 30 § första stycket, senast två år efter det att uppgift om att planen har registrerats har kungjorts.

Följande handlingar skall fogas till ansökan:

1. en kopia av fusionsplanen,
2. intyg från bolagens styrelser eller verkställande direktörer om att bolagens kända borgenärer har underrättats enligt 32 § och, i sådana fall som avses i 30 § andra stycket, att samtliga aktieägare i moderbolaget har undertecknat fusionsplanen, och
3. i förekommande fall, en kopia av protokollet från bolagsstämman som avses i 31 §.

Vid handläggningen av tillståndsärendet gäller bestämmelserna i 20 § tredje stycket samt 21 § första stycket 1 och 22–24 §§. Därvid skall vad som sägs om överlåtande bolag avse dotterbolag och vad som sägs om övertagande bolag avse moderbolag. Lag (2007:317).

Fusionens rättsverkningar

34 § Tillstånd att verkställa en fusionsplan skall registreras i aktiebolagsregistret.

När Bolagsverket registrerar beslutet om tillstånd att verkställa fusionsplanen, inträder följande rättsverkningar.

1. Dotterbolagets tillgångar och skulder övergår till moderbolaget.
2. Dotterbolaget upplöses.

Frågan om fusion faller

35 § Bolagsverket skall förklara att frågan om fusion har fallit, om

1. ansökan enligt 33 § om tillstånd att verkställa fusionsplanen inte har gjorts inom föreskriven tid, eller
2. en sådan ansökan har avslagits genom beslut som har vunnit laga kraft.

Gränsöverskridande fusion

Tillämpliga bestämmelser

36 § Ett svenskt aktiefbolag får delta i en fusion med en motsvarande juridisk person med hemvist i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Sverige (gränsöverskridande fusion). En juridisk person ska anses ha sådant hemvist, om den har bildats enligt lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och har sitt säte, sitt huvudkontor eller sin huvudsakliga verksamhet inom detta område.

För en gränsöverskridande fusion gäller följande bestämmelser i detta kapitel:

- 1 § om vad en fusion innebär,
- 2 § om fusionsvederlag,
- 4 § om fusion när överlåtande bolag har gått i likvidation,
- 5 § om särskilda rättighetshavares ställning,
- 37 och 38 §§ om fusionsplanen,
- 39 § om styrelseredogörelse,
- 10 § om kompletterande information,
- 11–13, 40 och 41 §§ om revisorsgranskning av fusionsplanen,
- 14 § första stycket och 42 § om registrering av fusionsplanen,
- 15 § första och andra styckena samt tredje stycket första meningen om när fusionsplanen ska underställas bolagsstämman,
- 43 och 53 §§ om tillhandahållande av fusionsplanen,
- 17 § om majoritetskrav m.m.,
- 18 § om när frågan om fusion faller,
- 44 § om villkorat beslut om godkännande av fusionsplanen,
- 19 § om underrättelse till bolagets kända borgenärer,
- 20–21 a och 45 §§ om ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen,
- 22 § om kallelse på bolagets borgenärer,
- 23 § om när Bolagsverket ska lämna tillstånd till verkställande av fusionsplanen,
- 24 § om när allmän domstol ska lämna tillstånd till verkställande av fusionsplanen,
- 46 § om utfärdande av fusionsintyg,
- 47 och 48 §§ om registrering av fusionen,
- 26 och 49 §§ om fusionens rättsverkningar,
- 27 § om när frågan om fusion faller, varvid vad som i den paragrafen sägs om 25 § ska avse 48 §,

50 § om särskilt bokslut, och

51 § om absorption av helägt dotterbolag. Lag (2010:1516).

Lag (2010:1516) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till bolagsstämma samt tillhandahållande av aktiebok och handlingar inför stämman, om kallelse till stämman har skett före ikraftträdandet. Om en bolagsordning efter ikraftträdandet strider mot denna lag, ska styrelsen till den första bolagsstämman till vilken bolaget kallar efter ikraftträdandet lägga fram förslag till ändring av bolagsordningen i överensstämmelse med lagen. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till den stämman. Ändringen av 23 kap. 36 § andra stycket innebar att "och 53 §§" infördes efter "43".

23 kap. 36 § även ändrad genom lag (2008:12) som har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet. Ändringen av 23 kap. 36 § innebar att den istället betecknas 23 kap. 52 §. T.o.m. den 14 februari 2008 hade 23 kap. 36 § följande lydelse.

36 § Talan om upphävande av ett bolagsstämmobeslut om godkännande av fusionsplan skall i de fall som avses i 7 kap. 51 § andra stycket väckas inom sex månader från beslutet. Väcks inte talan inom denna tid, är rätten att föra talan förlorad.

Om en allmän domstol genom dom eller beslut som har vunnit laga kraft har bifallit en talan om upphävande av ett stämmobeslut om att godkänna en fusionsplan, skall fusionen gå åter även om överlåtande bolag har upplösts. För förpliktelser som har uppkommit genom någon åtgärd på det övertagande bolagets vägnar efter det att överlåtande bolag har upplösts men innan domstolens avgörande har kungjorts i Post- och Inrikes Tidningar, svarar de överlåtande bolagen, eller vid absorption, det eller de överlåtande bolagen och det övertagande bolaget solidariskt.

Fusionsplan m.m.

37 § Vid en gränsöverskridande fusion ska styrelsen i ett svenskt bolag som deltar i fusionen, tillsammans med motsvarande organ i de utländska bolag som deltar i fusionen, upprätta en fusionsplan. Styrelsen ska underteckna fusionsplanen.

Vid kombination utgör fusionsplanen stiftelseurkund, om det övertagande bolaget ska ha sitt säte i Sverige. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

38 § Fusionsplanen ska innehålla uppgift om

1. de fusionerande bolagens form, firma och säte,
2. utbytesförhållanden mellan aktier och förekommande värdepapper i överlåtande respektive övertagande bolag och eventuell kontant betalning,
3. de villkor som ska gälla för tilldelning av aktier och förekommande värdepapper i det övertagande bolaget,
4. den gränsöverskridande fusionens sannolika följder för sysselsättningen,
5. från vilken tidpunkt och på vilka villkor aktier och förekommande värdepapper medför rätt till utdelning i det övertagande bolaget,
6. från vilken tidpunkt de fusionerande bolagens transaktioner bokföringsmässigt ska anses ingå i det övertagande bolaget,

7. vilka rättigheter i det övertagande bolaget som ska tillkomma innehavare av särskilda rättigheter i överlåtande bolag eller vilka åtgärder som i övrigt ska vidtas till förmån för de nämnda innehavarna,

8. arvode och annan särskild förmån som med anledning av fusionen ska lämnas till en styrelseledamot, verkställande direktör eller motsvarande befattningshavare eller till den som utför granskning enligt 11, 40 eller 41 §,

9. bolagsordning för det övertagande bolaget,

10. värdet av de tillgångar och skulder som ska överföras till det övertagande bolaget och de överväganden som har gjorts vid värderingen, och

11. datum för de räkenskaper som har legat till grund för fastställandet av villkoren för fusionen.

I förekommande fall ska fusionsplanen också innehålla uppgift om hur arbetstagarna deltar i den process genom vilken formerna för arbetstagarnas medverkan i det övertagande bolaget beslutas.

Vid kombination ska fusionsplanen också innehålla uppgift om det övertagande bolagets form, firma och säte. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

39 § Styrelsen i vart och ett av de bolag som deltar i fusionen ska upprätta en redogörelse för de omständigheter som kan vara av vikt vid bedömningen av fusionens lämplighet för bolagen. Av redogörelsen ska framgå hur fusionsvederlaget har bestämts och vilka rättsliga och ekonomiska synpunkter som har beaktats. Redogörelsen ska även innehålla uppgift om fusionens sannolika konsekvenser för aktieägare, borgenärer och anställda. Om styrelsen i skälig tid får ett yttrande från arbetstagarnas företrädare, ska detta yttrande fogas till redogörelsen. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

Revisorsgranskning

40 § Vid en gränsöverskridande fusion ska revisorsgranskningen enligt 11 § omfatta även styrelsens redogörelse enligt 39 §.

Bestämmelserna i första stycket och 11–13 §§ ska inte tillämpas om Bolagsverket eller en utländsk behörig myndighet i en stat där något av de deltagande bolagen har sitt hemvist, efter gemensam begäran från de fusionerande bolagen, har utsett eller godkänt en eller flera oberoende sakkunniga att för samtliga bolags räkning granska fusionsplanen och upprätta en gemensam skriftlig rapport för alla bolag.

Vad som sägs i 13 § om revisors rätt till upplysningar och biträde gäller även för den som utses att utföra granskning enligt andra stycket.

I fall som avses i andra stycket ska det till fusionsplanen fogas ett yttrande från en eller flera sådana revisorer som anges i 12 § med sådant innehåll som avses i 11 § andra stycket. Ett sådant yttrande ska vid tillämpningen av 19 §, 21 § första stycket 3 och 22 § anses som ett revisorsyttrande enligt 11 §. Lag (2008:1238).

Lag (2008:1238) har trätt i kraft den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner och delningar där fusionsplan respektive delningsplan har upprättats före ikraftträdandet. T.o.m. den 30 december 2008 hade 23 kap. 40 § andra och tredje stycket följande lydelse.

Bestämmelserna i första stycket och 11–13 §§ ska inte tillämpas om

1. samtliga aktieägare i de bolag som deltar i fusionen har samtyckt till det, eller
2. Bolagsverket eller en utländsk behörig myndighet i en stat där något av de deltagande bolagen har sitt hemvist, efter gemensam begäran från de fusionerande bolagen, har utsett eller godkänt en eller flera oberoende sakkunniga att för samtliga bolags räkning granska fusionsplanen och upprätta en gemensam skriftlig rapport för alla bolag.

Vad som sägs i 13 § om revisors rätt till upplysningar och biträde gäller även för den som utses att utföra granskning enligt andra stycket 2.

23 kap. 40 § införd genom lag (2008:12) som har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

41 § Den som Bolagsverket utser att utföra granskning enligt 40 § andra stycket ska vara en auktoriserad eller godkänd revisor eller ett registrerat revisionsbolag. I råga om granskningen och innehållet i den rapport som upprättas gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 11–13 §§ och 40 § första stycket. Lag (2009:713).

Registrering av fusionsplanen

42 § Vid en gränsöverskridande fusion ska skyldigheten enligt 14 § att ge in fusionsplanen med bifogade handlingar för registrering fullgöras av det svenska bolag som deltar i fusionen. Om flera svenska bolag deltar ska skyldigheten fullgöras av det svenska bolag som är övertagande bolag eller, om det övertagande bolaget inte är ett svenskt bolag, av det äldsta av de överlåtande svenska bolagen.

Om fusionsplanen eller de handlingar som är fogade till planen är avfattade på annat språk än svenska, ska sökanden ge in en översättning till svenska. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet. Bolagsverket får medge att någon översättning inte ges in.

I anmälan för registrering ska lämnas uppgift om

1. form, firma och säte för vart och ett av de fusionerande bolagen,
2. de register där bolagen är registrerade och de nummer som används för identifiering i registren,
3. hur borgenärer och, i förekommande fall, minoritetsaktieägare ska förfara för att utöva sina rättigheter samt de adresser där fullständig information om detta förfarande kostnadsfritt kan erhållas, och
4. bolagens adresser.

När registreringen kungörs enligt 27 kap. 3 §, ska kungörelsen innehålla de uppgifter som avses i tredje stycket 1–3. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

Tillhandahållande av fusionsplanen

43 § Vid en gränsöverskridande fusion ska styrelsen i ett bolag som deltar i fusionen hålla fusionsplanen med bifogade handlingar och styrelsens redogörelse enligt 39 § tillgängliga för aktieägarna, för arbetstagarorganisationer som företräder arbetstagare hos bolaget och för arbetstagare som inte företräds av någon arbetstagarorganisation. Handlingarna ska, under minst en månad före den bolagsstämma där frågan om godkännande av fusionsplanen ska behandlas, hållas tillgängliga hos bolaget på den ort där styrelsen ska ha sitt säte. Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress.

I fråga om publika aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, gäller även 53 §. Lag (2010:1516).

Lag (2010:1516) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till bolagsstämma samt tillhandahållande av aktiebok och handlingar inför stämma, om kallelse till stämman har skett före ikraftträdandet. Om en bolagsordning efter ikraftträdandet strider mot denna lag, ska styrelsen till den första bolagsstämman till vilken bolaget kallar efter ikraftträdandet lägga fram förslag till ändring av bolagsordningen i överensstämmelse med lagen. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till den stämman. Ändringen av 23 kap. 43 § innebar att ett nytt andra stycke infördes.

Villkorat beslut om godkännande av fusionsplanen

44 § Bolagsstämman i ett bolag som deltar i en gränsöverskridande fusion får villkora beslutet om att godkänna fusionsplanen av att en senare stämma godkänner de former som beslutas för arbetstagarnas medverkan i det övertagande bolaget. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

Ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen

45 § Vid en gränsöverskridande fusion ska ansökan enligt 20 § göras av det svenska bolag som deltar i fusionen. Om flera svenska bolag deltar, ska ansökan i förekommande fall göras av det svenska bolag som är övertagande bolag eller, om det övertagande bolaget inte är ett svenskt bolag, av det äldsta av de överlåtande svenska bolagen. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

Utfärdande av fusionsintyg

46 § Vid en gränsöverskridande fusion ska Bolagsverket, när det finns ett laga-kraftvunnet beslut om tillstånd till verkställande av fusionsplanen enligt 23 eller 24 § och det eller de svenska bolag som deltar i fusionen i övrigt har fullgjort vad

som krävs enligt denna lag, för varje sådant bolag utfärda ett intyg om att den del av förfarandet som regleras av svensk lag har skett på föreskrivet sätt. Ett sådant intyg får inte utfärdas om det har väckts talan mot bolagsstämman beslut att godkänna fusionsplanen och målet inte har slutligt avgjorts. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

Registrering av fusionen när det övertagande bolaget ska ha sitt hemvist i annan stat än Sverige

47 § Om det övertagande bolaget har eller, vid kombination, ska ha sitt hemvist i en annan stat än Sverige, ska ett svenskt bolag som deltar i fusionen inför registreringen av fusionen ge in det intyg som avses i 46 §, tillsammans med en kopia av fusionsplanen, till den behöriga myndigheten i den staten. Intyget ska ges in inom sex månader från den tidpunkt då det utfärdades.

Efter underrättelse från den behöriga utländska myndigheten om att fusionen har ägt rum, ska Bolagsverket i aktiebolagsregistret föra in uppgift om att det eller de överlåtande svenska bolagen som deltagit i fusionen har upplösts. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

Registrering av fusionen när det övertagande bolaget ska ha sitt hemvist i Sverige

48 § Om det övertagande bolaget har eller, vid kombination, ska ha sitt hemvist i Sverige, ska Bolagsverket registrera den gränsöverskridande fusionen i aktiebolagsregistret. Anmälan för registrering ska göras av styrelsen i det övertagande bolaget inom sex månader från den tidpunkt då intyg enligt 46 § utfärdades. Vid kombination ska styrelsen även för registrering anmäla vilka som har utsetts till styrelseledamöter samt, i förekommande fall, revisorer och styrelsesuppleanter i det övertagande bolaget.

Bolagsverket får registrera fusionen endast om

1. verket har utfärdat ett intyg enligt 46 § för varje svenskt bolag som deltar i fusionen,

2. de utländska bolag som deltar i fusionen har gett in motsvarande intyg från behöriga myndigheter i de stater där de är registrerade, tillsammans med en kopia av fusionsplanen, och

3. det inte heller i övrigt finns något hinder mot registrering av fusionen.

Om lagen (2008:9) om arbetstagares medverkan vid gränsöverskridande fusioner är tillämplig, får fusionen registreras endast om

1. avtal har träffats eller beslut har fattats om medverkan enligt den lagen eller förhandlingsperioden har löpt ut utan att sådant avtal har träffats eller beslut har fattats, och

2. det övertagande bolagets bolagsordning inte strider mot den ordning för medverkan som ska gälla till följd av lagen.

Bolagsverket ska utan dröjsmål underrätta behöriga myndigheter i den eller de stater där överlåtande bolag har sitt hemvist om registrering. Lag (2010:834).

Lag (2010:834) har trätt i kraft den 1 november 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 oktober 2010. T.o.m. den 31 oktober 2010 hade 23 kap. 48 § första stycket följande lydelse.

48 § Om det övertagande bolaget har eller, vid kombination, ska ha sitt hemvist i Sverige, ska Bolagsverket registrera den gränsöverskridande fusionen i aktiebolagsregistret. Anmälan för registrering ska göras av styrelsen i det övertagande bolaget inom sex månader från den tidpunkt då intyg enligt 46 § utfärdades. Vid kombination ska styrelsen även för registrering anmäla vilka som har utsetts till styrelseledamöter och revisorer och, i förekommande fall, styrelsuppleanter i det övertagande bolaget.

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

Fusionens rättsverkningar

49 § Vid en gränsöverskridande fusion inträder de rättsverkningar som avses i 26 § vid den tidpunkt som har fastställts i den stat där det övertagande bolaget har sitt hemvist. Om det övertagande bolaget har sitt hemvist i Sverige, inträder rättsverkningarna vid den tidpunkt då fusionen registreras i aktiebolagsregistret enligt 48 §.

Utöver vad som anges i 26 § gäller att de fusionerande bolagens rättigheter och skyldigheter som härrör ur anställningsavtal eller anställningsförhållanden och som föreligger vid den tidpunkt då den gränsöverskridande fusionen får verkan överförs till det övertagande bolaget. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

Särskilt bokslut

50 § Om ett svenskt bolag deltar i en gränsöverskridande fusion och det övertagande bolaget får sitt hemvist i en annan stat än Sverige, ska styrelsen i det svenska bolaget upprätta ett särskilt bokslut. Det särskilda bokslutet ska omfatta den tid för vilken årsredovisning inte tidigare har upprättats fram till den dag då rättsverkningarna av fusionen inträdde enligt 49 §.

För det särskilda bokslutet gäller bestämmelserna om årsbokslut i 6 kap. 4, 5 och 8 §§ bokföringslagen (1999:1078). Bokslutet ska ges in till Bolagsverket inom en månad från utgången av den period som bokslutet omfattar. Lag (2010:1509).

Absorption av helägt dotterbolag

51 § Vid en gränsöverskridande fusion mellan ett moderbolag och ett helägt dotterbolag tillämpas bestämmelserna i 36–50 §§, dock med följande avvikelser.

1. Fusionsplanen behöver inte innehålla sådana uppgifter som avses i 38 § första stycket 2, 3 och 5.

2. Bestämmelserna om revisorsgranskning i 11–13, 40 och 41 §§ samt om bolagsstämmans godkännande av fusionsplanen i 15 § första stycket ska inte tillämpas.

3. I fråga om arten av fusionens rättsverkningar gäller vad som sägs i 34 § andra stycket 1 och 2 i stället för vad som sägs i 26 § första stycket 1–4.

Vid en fusion enligt denna paragraf ska det till fusionsplanen fogas ett yttrande från en eller flera sådana revisorer som anges i 12 § med sådant innehåll som avses i 11 § andra stycket 1. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

Ogiltighet

52 § Talan om upphävande av ett bolagsstämmobeslut om godkännande av fusionsplan ska i de fall som avses i 7 kap. 51 § andra stycket väckas inom sex månader från beslutet. Väcks inte talan inom denna tid, är rätten att föra talan förlorad.

Om en allmän domstol genom dom eller beslut som har vunnit laga kraft har bifallit en talan om upphävande av ett stämmobeslut om att godkänna en fusionsplan, ska fusionen gå åter även om överlåtande bolag har upplösts. För förpliktelser som har uppkommit genom någon åtgärd på det övertagande bolagets vägnar efter det att överlåtande bolag har upplösts men innan domstolens avgörande har kungjorts i Post- och Inrikes Tidningar, svarar de överlåtande bolagen, eller vid absorption, det eller de överlåtande bolagen och det övertagande bolaget solidariskt.

I fråga om ett beslut att godkänna en fusionsplan som avser en gränsöverskridande fusion gäller, utöver vad som sägs i 7 kap. 51 § första stycket och i första stycket i denna paragraf, att talan inte får väckas efter det att Bolagsverket eller domstol genom ett beslut som har vunnit laga kraft har lämnat tillstånd till verkställande av fusionsplanen enligt 23 eller 24 §. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet. T.o.m. den 14 februari 2008 hade 23 kap. 52 § beteckningen 23 kap. 36 §.

Särskilda bestämmelser om tillhandahållande av förslag till beslut m.m. i vissa publika aktiebolag

53 § Utöver det som anges i 16 respektive 43 §, ska i ett publikt aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, fusionsplanen med bifogade handlingar hållas tillgänglig för aktieägarna på bolagets webbplats under minst en

månad före den bolagsstämma där frågan om godkännande av planen ska behandlas och dagen för stämman. Lag (2010:1516).

Lag (2010:1516) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till bolagsstämma samt tillhandahållande av aktiebok och handlingar inför stämma, om kallelse till stämman har skett före ikraftträdandet. Om en bolagsordning efter ikraftträdandet strider mot denna lag, ska styrelsen till den första bolagsstämman till vilken bolaget kallar efter ikraftträdandet lägga fram förslag till ändring av bolagsordningen i överensstämmelse med lagen. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till den stämman.

25 kap. Likvidation och konkurs

Frivillig likvidation

Bolagsstämmans beslut om likvidation

1 § Bolagsstämman kan besluta att bolaget skall gå i likvidation.

Majoritetskrav

2 § Ett beslut av bolagsstämman om likvidation är giltigt, om det har biträtts av aktieägare med mer än hälften av de avgivna rösterna. Vid lika röstetal har ordföranden utslagsröst.

Första stycket gäller inte, om annat föreskrivs i bolagsordningen. Även om det i bolagsordningen föreskrivs kvalificerad majoritet för beslut om likvidation, fattas dock ett sådant beslut med sådan majoritet som anges i första stycket, när det finns grund för tvångslikvidation enligt 11, 12 eller 17 §.

Förslag till beslut

3 § Om bolagsstämman skall pröva en fråga om likvidation, skall styrelsen eller, om förslaget väcks av någon annan, förslagsställaren upprätta ett förslag till beslut.

I förslaget till beslut skall följande uppgifter anges:

1. skälen för att bolaget skall gå i likvidation och vilka alternativ till likvidation som finns,
2. från vilken dag beslutet om likvidation föreslås gälla,
3. den beräknade tidpunkten för skifte,
4. skifteslikvidens beräknade storlek, samt
5. i förekommande fall, vem som föreslås till likvidator.

4 § Om frågan om likvidation inte skall behandlas på årsstämman, skall följande handlingar fogas till förslaget enligt 3 §:

1. en kopia av den årsredovisning som innehåller de senast fastställda balans- och resultaträkningarna, försedd med en anteckning om bolagsstämmans beslut om bolagets vinst eller förlust,

2. en kopia av revisionsberättelsen för det år årsredovisningen avser,
3. en redogörelse, undertecknad av styrelsen, för händelser av väsentlig betydelse för bolagets ställning som har inträffat efter det att årsredovisningen lämnades, samt
4. ett yttrande över den redogörelse som avses i 3, undertecknat av bolagets revisor.

Kallelsens innehåll

5 § Kallelsen till bolagsstämman skall ange det huvudsakliga innehållet i förslaget till beslut om likvidation.

Tillhandahållande av förslaget till beslut

6 § Styrelsen ska hålla förslaget enligt 3 §, i förekommande fall tillsammans med de handlingar som anges i 4 §, tillgängligt för aktieägarna under minst två veckor närmast före den bolagsstämma där frågan om likvidation ska prövas. Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress.

Handlingarna ska läggas fram på stämman.

I fråga om publika aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, gäller 52 § i stället för denna paragraf. Lag (2010:1516).

Lag (2010:1516) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till bolagsstämma samt tillhandahållande av aktiebok och handlingar inför stämman, om kallelse till stämman har skett före ikraftträdandet. Om en bolagsordning efter ikraftträdandet strider mot denna lag, ska styrelsen till den första bolagsstämman till vilken bolaget kallar efter ikraftträdandet lägga fram förslag till ändring av bolagsordningen i överensstämmelse med lagen. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till den stämman. T.o.m. den 31 december 2010 hade 25 kap. 6 § första stycket följande lydelse.

6 § Styrelsen skall hålla förslaget till beslut om likvidation, i förekommande fall tillsammans med handlingar som avses i 4 §, tillgängligt för aktieägarna under minst två veckor närmast före den bolagsstämma där frågan om likvidation skall prövas. Kopior av handlingarna skall genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress.

Innehållet i bolagsstämmans beslut

7 § Bolagsstämmans beslut om likvidation skall innehålla de uppgifter som framgår av 3 § andra stycket 2 och, i förekommande fall, 5.

Registrering

8 § Bolagsstämman skall vidta åtgärder för att beslutet om likvidation genast anmäls för registrering i aktiebolagsregistret.

Tidpunkt då beslutet om likvidation börjar gälla

9 § Bolagsstämman beslut om likvidation gäller omedelbart eller från och med den senare dag bolagsstämman bestämmer. Om inte bolagsordningen föreskriver en senare dag, får dagen inte sättas senare än det närmast följande räkenskapsårets första dag. När det finns grund för tvångslikvidation enligt 11, 12 eller 17 §, gäller beslutet alltid omedelbart.

Allmänt om tvångslikvidation

10 § I 11 § finns bestämmelser om att Bolagsverket i vissa fall skall besluta om likvidation. I 12, 17, 21, 50 och 51 §§ finns bestämmelser om att allmän domstol i vissa fall skall besluta om likvidation.

Bolagsverkets och domstolens beslut skall registreras i aktiebolagsregistret.

Tvångslikvidation på grund av Bolagsverkets beslut

11 § Bolagsverket skall besluta att bolaget skall gå i likvidation, om

1. bolaget inte på föreskrivet sätt har kommit in med anmälan till Bolagsverket om sådan behörig styrelse, verkställande direktör, särskild delgivningsmottagare eller revisor som skall finnas enligt denna lag,

2. bolaget inte till Bolagsverket har kommit in med årsredovisning och revisionsberättelse enligt 8 kap. 3 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) eller, i förekommande fall, koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse enligt 8 kap. 16 § samma lag inom elva månader från räkenskapsårets utgång,

3. bolaget efter beslut om att aktiekapitalet skall vara bestämt i kronor i stället för i euro har ett registrerat aktiekapital eller minimikapital som inte står i överensstämmelse med 1 kap. 5 § eller, i fråga om publika aktiebolag, 14 § och bolaget inte inom sex månader från det att beslutet fick verkan har anmält nödvändiga beslut om ändring i bolagsordningen och om ökning av aktiekapitalet för registrering, eller

4. bolaget på grund av bestämmelserna i 19 kap. 6 eller 16 § är skyldigt att minska aktiekapitalet till ett belopp som understiger lägsta tillåtna aktiekapital enligt 1 kap. 5 § eller, ifråga om publika aktiebolag, 14 §.

Beslut om likvidation skall dock inte meddelas, om likvidationsgrunden har upphört under ärendets handläggning hos Bolagsverket och avgift som har påförts enligt 26 § har betalats.

En fråga om likvidation enligt första stycket prövas av Bolagsverket självmant eller på ansökan av styrelsen, en styrelseledamot, den verkställande direktören, en aktieägare, en borgenär eller, i sådana fall som avses i första stycket 1, någon annan vars rätt är beroende av att det finns någon som kan företräda bolaget.

Beslutet om likvidation gäller omedelbart.

Tvångslikvidation på grund av bestämmelse i bolagsordningen

12 § Allmän domstol skall besluta att bolaget skall gå i likvidation, om bolaget enligt bolagsordningen är skyldigt att gå i likvidation.

En fråga om likvidation enligt första stycket tas upp av tingsrätten på anmälan av Bolagsverket eller på ansökan av styrelsen, en styrelseledamot, den verkställande direktören eller en aktieägare.

Beslutet om likvidation gäller omedelbart.

Tvångslikvidation på grund av kapitalbrist, m.m.

Skyldighet att upprätta kontrollbalansräkning

13 § Styrelsen skall genast upprätta och låta bolagets revisor granska en kontrollbalansräkning

1. när det finns skäl att anta att bolagets eget kapital, beräknat enligt 14 §, understiger hälften av det registrerade aktiekapitalet, eller

2. när det vid verkställighet enligt 4 kap. utsköningsbalken har visat sig att bolaget saknar tillgångar till full betalning av utmätningsfordringen. Lag (2007:317).

Kontrollbalansräkningens innehåll

14 § En kontrollbalansräkning skall upprättas enligt tillämplig lag om årsredovisning. Vid beräkningen av det egna kapitalets storlek får följande justeringar göras.

1. Tillgångar får tas upp till ett högre värde och avsättningar och skulder tas upp till ett lägre värde än i den ordinarie redovisningen, om de värderingsprinciper som används vid upprättande av kontrollbalansräkningen är förenliga med god redovisningssed. Pensionsåtaganden som enligt 8 a § lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. har redovisats under en delpost under rubriken Avsättningar för pensioner och liknande förpliktelser får dock inte tas upp till lägre belopp än vad som är tillåtet enligt 7 § samma lag.

2. Tillgångar får redovisas till nettoförsäljningsvärdet.

3. Skulder på grund av statligt stöd för vilket återbetalningsskyldigheten är beroende av bolagets ekonomiska ställning behöver inte redovisas, om stödet, i händelse av konkurs eller likvidation, skall betalas tillbaka först sedan övriga skulder har betalats.

Obeskattade reserver skall delas upp på eget kapital och uppskjuten skatteskuld.

Justeringar enligt första och andra styckena skall redovisas särskilt.

Kontrollbalansräkningen skall undertecknas av styrelsen.

Första kontrollstämman

15 § Om kontrollbalansräkningen utvisar att bolagets eget kapital understiger hälften av det registrerade aktiekapitalet, skall styrelsen snarast möjligt utfärda kallelse till en bolagsstämma som skall pröva om bolaget skall gå i likvidation (första kontrollstämman). I fråga om beslutsunderlag och kallelse skall bestämmelserna i 3–6 §§ tillämpas.

Kontrollbalansräkningen och ett yttrande av revisorn över denna skall läggas fram på stämman.

Andra kontrollstämman

16 § Om den kontrollbalansräkning som har lagts fram vid den första kontrollstämman inte utvisar att det egna kapitalet, beräknat enligt 14 §, vid tiden för stämman uppgick till minst det registrerade aktiekapitalet och stämman inte har beslutat att bolaget skall gå i likvidation, skall bolagsstämman inom åtta månader från den första kontrollstämman på nytt pröva frågan om bolaget skall gå i likvidation (andra kontrollstämman). I fråga om beslutsunderlag och kallelse skall bestämmelserna i 3–6 §§ tillämpas.

Styrelsen skall inför den andra kontrollstämman upprätta en ny kontrollbalansräkning enligt 14 § och låta bolagets revisor granska den. Den nya kontrollbalansräkningen och ett yttrande av bolagets revisor över denna skall läggas fram på stämman.

Beslut om tvångslikvidation

17 § Allmän domstol skall besluta att bolaget skall gå i likvidation, om

1. någon andra kontrollstämma inte hålls inom den tid som anges i 16 § första stycket, eller

2. den kontrollbalansräkning som har lagts fram vid den andra kontrollstämman inte har granskats av bolagets revisor eller inte utvisar att det egna kapitalet, beräknat enligt 14 §, vid tiden för stämman uppgick till minst det registrerade aktiekapitalet och stämman inte har beslutat att bolaget skall gå i likvidation.

I sådana fall som avses i första stycket skall styrelsen ansöka hos tingsrätten om beslut om likvidation. Ansökan skall göras inom två veckor från den andra kontrollstämman eller, om en sådan inte har hållits, från den tid punkt då den senast skulle ha hållits. Frågan om likvidation kan även prövas på ansökan av en styrelseledamot, den verkställande direktören, en revisor i bolaget eller en aktieägare.

Beslut om likvidation skall inte meddelas, om det under ärendets handläggning vid tingsrätten visas att en kontrollbalansräkning som utvisar att bolagets eget kapital, beräknat enligt 14 §, uppgår till minst det registrerade aktiekapitalet har granskats av bolagets revisor och lagts fram på en bolagsstämma.

Beslutet om likvidation gäller omedelbart.

Personligt betalningsansvar för bolagets företrädare

18 § Om styrelsen har underlåtit att

1. i enlighet med 13 § upprätta och låta bolagets revisor granska en kontrollbalansräkning enligt 14 §,
2. i enlighet med 15 § sammankalla en första kontrollstämma, eller
3. i enlighet med 17 § ansöka hos tingsrätten om att bolaget skall gå i likvidation, svarar styrelsens ledamöter solidariskt för de förpliktelser som uppkommer för bolaget under den tid som underlåtenheten består.

Den som med vetskap om styrelsens underlåtenhet handlar på bolagets vägnar svarar solidariskt med styrelsens ledamöter för de förpliktelser som därigenom uppkommer för bolaget.

Ansvaret enligt första och andra styckena gäller inte för den som visar att han eller hon inte har varit försumlig.

I sådana fall som avses i 13 § 1 gäller ansvaret enligt första stycket 1 endast om bolagets eget kapital, beräknat enligt 14 §, understeg hälften av bolagets registrerade aktiekapital vid den tidpunkt då styrelsens skyldighet att upprätta kontrollbalansräkning uppkom. Ansvaret gäller inte om bolagets eget kapital hade stigit över denna gräns efter den angivna tidpunkten men innan kontrollbalansräkningen senast skulle vara upprättad.

Personligt betalningsansvar för aktieägare

19 § En aktieägare som med vetskap om att bolaget är skyldigt att gå i likvidation enligt 17 § första stycket deltar i ett beslut att fortsätta bolagets verksamhet ansvarar solidariskt med dem som svarar enligt 18 § för de förpliktelser som uppkommer för bolaget efter den tidpunkt som anges i 17 § andra stycket.

Ansvarsperiodens slut

20 § Ansvaret enligt 18 och 19 §§ omfattar inte förpliktelser som uppkommer sedan

1. en ansökan enligt 17 § andra stycket har gjorts,
2. en kontrollbalansräkning som utvisar att bolagets eget kapital, beräknat enligt 14 §, uppgår till det registrerade aktiekapitalet har granskats av bolagets revisor och lagts fram på bolagsstämma, eller
3. bolagsstämman, Bolagsverket eller domstol har beslutat om likvidation.

Tvångslikvidation och inlösen på grund av majoritetsmissbruk

Likvidation

21 § Om en aktieägare genom att missbruka sitt inflytande i bolaget uppsåtligen har medverkat till en överträdelse av denna lag, tillämplig lag om årsredovisning eller bolagsordningen, kan allmän domstol på talan av ägare till en tiondel av

samtliga aktier besluta att bolaget skall gå i likvidation, om det finns särskilda skäl till det på grund av missbrukets långvarighet eller någon annan anledning.

Om en aktieägare, sedan en talan enligt första stycket har väckts, för sin del återkallar talan, kan övriga aktieägare som har väckt talan fullfölja denna.

Inlösen av aktier

22 § I det fall som avses i 21 § kan domstolen på yrkande av bolaget i stället för att besluta om likvidation ålägga bolaget att inom viss tid lösa in käreandens aktier. Om bolaget inte löser in aktierna inom den tid som domstolen har fastställt, skall domstolen på talan av den vars aktier skulle ha lösts in besluta att bolaget skall gå i likvidation.

När domstolen prövar bolagets yrkande skall den ta särskild hänsyn till de anställdas och borgenärernas intressen. Inlösen får inte ske om bolagets eget kapital, beräknat enligt 14 §, efter inlösen skulle understiga hälften av det registrerade aktiekapitalet.

Syssloman

23 § Om talan har väckts enligt 21 § och det finns en påtaglig risk att fortsatt missbruk väsentligt skadar käreandens rätt, får domstolen utse en eller flera sysslomän att i styrelsens och den verkställande direktörens ställe förvalta bolaget till dess att domstolens beslut i frågan om likvidation har vunnit laga kraft. Beslutet att utse en syssloman gäller omedelbart. Beslutet skall registreras i aktiebolagsregistret.

Ett beslut i en fråga om utseende av syssloman får överklagas särskilt. En domstol som skall pröva ett överklagande får besluta att det överklagade beslutet tills vidare inte skall gälla. Lag (2007:317).

Handläggningen av frågor om likvidation

Handläggning hos Bolagsverket

24 § I ett ärende enligt 11 § ska Bolagsverket förelägga bolaget samt aktieägare och borgenärer som vill yttra sig i ärendet att komma in med ett skriftligt yttrande eller efterfrågade handlingar till verket inom en viss tid. Föreläggandet ska delges bolaget, om det kan ske på annat sätt än enligt 38 och 47–51 §§ delgivningslagen (2010:1932). Bolagsverket ska kungöra föreläggandet i Post- och Inrikes Tidningar minst en månad före utgången av den utsatta tiden. Lag (2010:1977).

Lag (2010:1977) träder i kraft den 1 april 2011. Äldre bestämmelser gäller om en handling har skickats eller lämnats före den 1 april 2011. T.o.m. den 31 mars 2011 har 25 kap. 24 § följande lydelse.

24 § I ett ärende enligt 11 § skall Bolagsverket förelägga bolaget samt aktieägare och borgenärer som vill yttra sig i ärendet att komma in med ett skriftligt yttrande eller efterfrågade handlingar till verket inom en viss tid. Föreläggandet skall delges bolaget, om det kan ske på annat sätt än enligt 15–17 §§ delgivningslagen (1970:428). Bolagsverket skall kungöra föreläggandet i Post- och Inrikes Tidningar minst en månad före utgången av den utsatta tiden.

Handläggning hos allmän domstol

25 § I ett ärende enligt 12 eller 17 § ska domstolen förelägga bolaget samt aktieägare och borgenärer som vill yttra sig i ärendet att komma in med ett skriftligt yttrande till domstolen inom en viss tid. Föreläggandet ska delges bolaget, om det kan ske på annat sätt än enligt 38 och 47–51 §§ delgivningslagen (2010:1932). Domstolen ska kungöra föreläggandet i Post- och Inrikes Tidningar minst en månad före utgången av den utsatta tiden.

Lag (2010:1977) träder i kraft den 1 april 2011. Äldre bestämmelser gäller om en handling har skickats eller lämnats före den 1 april 2011. T.o.m. den 31 mars 2011 har 25 kap. 25 § följande lydelse.

25 § I ett ärende enligt 12 eller 17 § skall domstolen förelägga bolaget samt aktieägare och borgenärer som vill yttra sig i ärendet att komma in med ett skriftligt yttrande till domstolen inom en viss tid. Föreläggandet skall delges bolaget, om det kan ske på annat sätt än enligt 15–17 §§ delgivningslagen (1970:428). Domstolen skall kungöra föreläggandet i Post- och Inrikes Tidningar minst en månad före utgången av den utsatta tiden.

Avgift

26 § Om Bolagsverket självmant meddelar bolaget ett likvidationsföreläggande som grundar sig på 11 § första stycket 1, skall bolaget förpliktas att betala en särskild avgift för kostnaderna i likvidationsärendet.

Bolaget får förpliktas att betala en avgift enligt första stycket endast om Bolagsverket senast sex veckor innan föreläggandet meddelades har skickat en påminnelse till bolaget på dess senast anmälda postadress om den brist som föreläggandet avser. Påminnelsen skall innehålla en upplysning om att bolaget kan bli skyldigt att betala en avgift om bristen inte avhjälpes.

Om det kommer fram i likvidationsärendet att det inte fanns grund för tvångslikvidation när föreläggandet meddelades, skall avgiftsbeslutet upphävas.

Regeringen får meddela föreskrifter om avgiftens storlek.

27 § Bolaget skall befrias från avgiften enligt 26 § om den underlåtenhet som har föranlett avgiften framstår som ursäktlig med hänsyn till omständigheter som bolaget inte har kunnat råda över. Bolaget skall också befrias från avgiften om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut den.

Bestämmelserna om befrielse från avgift skall beaktas även om något yrkande om detta inte har framställts, om det föranleds av vad som har förekommit i ärendet.

Om en avgift inte har betalats efter betalningsuppsmaning, skall avgiften lämnas för indrivning. Regeringen får föreskriva att indrivning inte behöver begäras för ringa belopp.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

Beslut om att utse eller entlediga en likvidator

Beslut att utse en likvidator

28 § En domstol skall utse en eller flera likvidatorer när den beslutar om likvidation.

Bolagsverket skall utse en eller flera likvidatorer när

1. verket beslutar om likvidation,
2. verket har registrerat ett beslut om likvidation enligt 8 §, och
3. ett bolag i likvidation i annat fall saknar en till registret anmäld behörig likvidator.

Ett beslut att utse en likvidator skall registreras.

Den som utses till likvidator skall vara lämplig för uppdraget. Den som har ingått i bolagets ledning eller som genom aktieinnehav har utövat ett bestämmande inflytande över bolaget får utses till likvidator endast om det finns särskilda skäl.

Beslut att entlediga en likvidator

29 § Om en likvidator begär att få avgå och visar skäl till det, skall likvidatorn entledigas. En likvidator skall också entledigas om han eller hon inte är lämplig eller av någon annan orsak bör skiljas från uppdraget.

En likvidator entledigas av domstol eller, om likvidatorn har utsetts av Bolagsverket och själv begär att bli entledigad, av Bolagsverket.

En ansökan om att domstol skall besluta om entledigande kan göras av Bolagsverket, likvidatorn, en aktieägare eller någon annan vars rätt är beroende av likvidationen.

Den som entledigar en likvidator skall genast utse en ny. Detta gäller dock inte om det finns någon annan likvidator och det inte kan anses nödvändigt att utse en ny likvidator i den entledigades ställe.

Genomförandet av likvidationen

Likvidatorns ställning

30 § En likvidator träder i styrelsens och den verkställande direktörens ställe och har i uppdrag att genomföra likvidationen. Bestämmelserna om styrelse och styrelseledamöter i denna lag och tillämplig lag om årsredovisning gäller även i fråga om likvidatorn, om inte annat följer av detta kapitel.

Om bolagsstämman har beslutat att bolaget skall gå i likvidation, företräds bolaget av styrelsen och, i förekommande fall, den verkställande direktören till dess att en likvidator har utsetts.

Revision och annan granskning under likvidationen

31 § Uppdrag att vara revisor, lekmannarevisor eller särskild granskare upphör inte genom att bolaget går i likvidation. Bestämmelserna i 9 och 10 kap. skall tillämpas under likvidationen.

Revisorn skall i revisionsberättelsen uttala sig om huruvida likvidationen fördröjs i onödan.

Bolagsstämmans ställning under likvidationen

32 § Bestämmelserna i denna lag om bolagsstämma gäller även under likvidationen, om inte annat följer av bestämmelserna i detta kapitel eller av ändamålet med likvidationen.

Redovisning för tiden innan likvidator utsågs

33 § När bolaget har gått i likvidation och en likvidator har utsetts, ska styrelsen och den verkställande direktören genast redovisa sin förvaltning av bolagets angelägenheter under den tid för vilken redovisningshandlingar inte förut har lagts fram på bolagsstämma. Redovisningen ska upprättas enligt tillämplig lag om årsredovisning och granskas av bolagets revisor enligt bestämmelserna om revision i 9 kap. denna lag. Redovisningen och revisionsberättelsen ska läggas fram på bolagsstämma så snart det kan ske. Bestämmelserna i 7 kap. 11 § 3 och 25 § om stämmans behandling av frågan om ansvarsfrihet och om tillhandahållande av handlingar inför stämman ska tillämpas.

Om den tid som redovisningen ska avse omfattar även föregående räkenskapsår, ska det upprättas en särskild redovisning för det året och, om bolaget är ett moderbolag som är skyldigt att upprätta koncernredovisning, en särskild koncernredovisning. Lag (2010:834).

Kallelse på okända borgenärer

34 § Likvidatorn skall snarast efter det att han eller hon har tillträtt ansöka om kallelse på bolagets okända borgenärer enligt lagen (1981:131) om kallelse på okända borgenärer.

Avvecklingen av rörelsen

35 § Så snart det kan ske skall likvidatorn genom försäljning på offentlig auktion eller på annat lämpligt sätt förvandla bolagets egendom till pengar, i den utsträckning det behövs för likvidationen, samt betala bolagets skulder. Bolagets rörelse får fortsättas, om det behövs för en ändamålsenlig avveckling eller för att de anställda skall få skälig tid att skaffa sig ny anställning.

Obestånd

36 § Om bolaget är på obestånd, skall likvidatorn ansöka om att bolaget försätts i konkurs.

Redovisning under likvidationen

37 § Likvidatorn skall för varje räkenskapsår upprätta en årsredovisning, som skall läggas fram på årsstämman. I fråga om stämman och redovisningen skall följande bestämmelser inte tillämpas:

7 kap. 11 § 2 denna lag,

2 kap. 1 § andra stycket, 5 kap. 18–25 §§, 6 kap. 2 och 5 §§ årsredovisningslagen (1995:1554), samt

5 kap. 2 § 3 och 6 kap. 3 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.

I balansräkningen får det egna kapitalet tas upp i en post. Balansräkningen skall innehålla uppgift om aktiekapitalet, i förekommande fall fördelat på olika aktieslag.

En tillgång får inte tas upp till högre värde än den beräknas inbringa efter avdrag för försäljningskostnaderna. Om en tillgång kan beräknas inbringa ett väsentligt högre belopp än det värde som tas upp i balansräkningen, skall det beräknade beloppet anges särskilt vid tillgångsposten. Om en skuld eller likvidationskostnad kan beräknas kräva ett belopp som väsentligt avviker från vad som har redovisats som skuld, skall det beräknade beloppet anges vid skuldposten.

Bestämmelserna om koncernredovisning och om delårsrapport i tillämplig lag om årsredovisning skall inte tillämpas på bolag i likvidation.

Skifte

38 § När den anmälningstid som har satts ut i kallelsen på okända borgenärer har löpt ut och alla kända skulder har betalats, skall likvidatorn skifta bolagets återstående tillgångar. Om det råder tvist om en skuld eller om en skuld inte har förfallit till betalning eller av annan orsak inte kan betalas, skall pengar sättas av till betalning av skulden och återstoden skiftas.

Talan mot skifte

39 § En aktieägare som är missnöjd med skiftet får väcka talan mot bolaget senast tre månader efter det att slutredovisning enligt 40 § lades fram på bolagsstämma.

Om skiftet ändras till följd av en talan enligt första stycket, skall den som har uppburit för mycket återbära överskjutande del. På värdet av den egendom som skall återbäras skall mottagaren betala ränta enligt 5 § räntelagen (1975:635) från det att egendomen lämnades ut till dess att ränta skall betalas enligt 6 § räntelagen till följd av 3 eller 4 § samma lag. Om det uppkommer brist vid återbäringen, är de personer som har medverkat till skiftet ansvariga för denna enligt bestämmelserna i 17 kap. 7 §.

Slutredovisning

40 § När uppdraget som likvidator har fullgjorts, skall likvidatorn så snart som möjligt lämna slutredovisning för förvaltningen genom en förvaltningsberättelse som avser likvidationen i dess helhet. Berättelsen skall även innehålla en redogörelse för skiftet. Tillsammans med berättelsen skall lämnas redovisningshandlingar för hela likvidationstiden.

Berättelsen och redovisningshandlingarna skall lämnas till bolagets revisor. Revisorn skall inom en månad därefter lämna en revisionsberättelse över slutredovisningen och förvaltningen under likvidationen.

När revisionsberättelsen har lämnats till likvidatorn, skall han eller hon genast kalla aktieägarna till en bolagsstämma för granskning av slutredovisningen. Förvaltningsberättelsen med bifogade redovisningshandlingar och revisionsberättelsen skall under minst två veckor före bolagsstämman hållas tillgängliga hos bolaget för aktieägarna. Kopior av handlingarna skall genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress. Handlingarna skall läggas fram på stämman.

Bolagsstämman skall fatta beslut angående ansvarsfrihet för likvidatorn. I fråga om beslutet gäller bestämmelserna i 7 kap. 14 § andra stycket. Lag (2007:317).

Bolagets upplösning

41 § När likvidatorn har lagt fram slutredovisningen, är bolaget upplöst. Likvidatorn skall genast anmäla detta för registrering i aktiebolagsregistret. Kopior av de handlingar som anges i 40 § tredje stycket skall bifogas anmälan.

Preskription av rätt till andel i tillgångarna

42 § En aktieägare som inte inom fem år efter det att slutredovisningen lades fram på bolagsstämma anmäler sig för att lyfta vad han eller hon har fått vid skiftet förlorar sin rätt till andel i de skiftade tillgångarna. Med tillämpning av 44 § skall kvarvarande tillgångar då skiftas mellan bolagets övriga aktieägare. Om tillgångarna är av obetydligt värde, kan allmän domstol på anmälan av likvidatorn besluta att tillgångarna skall tillfalla Allmänna arvsfonden.

Skadeståndstalan

43 § Trots bestämmelserna i 41 § kan ägare till en tiondel av samtliga aktier hos likvidatorn begära bolagsstämma för behandling av en fråga om talan om skadestånd till bolaget enligt 29 kap. 1–3 §§. I så fall skall bestämmelsen i 7 kap. 17 § andra stycket tillämpas.

Fortsatt likvidation

44 § Om en tillgång framkommer för bolaget efter dess upplösning enligt 41 § eller om talan väcks mot bolaget eller det av annat skäl uppkommer behov av en likvidationsåtgärd, skall likvidationen fortsätta.

Likvidatorn skall genast anmäla den fortsatta likvidationen för registrering i aktiebolagsregistret. Kallelse till den första bolagsstämman efter återupptagandet skall ske enligt bolagsordningen. Dessutom skall skriftlig kallelse sändas till varje aktieägare vars postadress är införd i aktieboken eller på annat sätt känd för bolaget.

Om den tillgång som avses i första stycket är av obetydligt värde, kan allmän domstol på anmälan av likvidatorn besluta att tillgången i stället skall tillfalla Allmänna arvsfonden.

Upphörande av likvidation

45 § Om bolaget har gått i likvidation på grund av bolagsstämmans beslut eller, i de fall som avses i 17 § och 51 § första stycket, på grund av domstols beslut, kan stämman sedan bolagets revisor har yttrat sig besluta att likvidationen skall upphöra och bolagets verksamhet återupptas. Ett sådant beslut får dock inte fattas, om

1. det finns grund för tvångslikvidation enligt 11 eller 12 §,
2. bolagets eget kapital, beräknat enligt 14 §, enligt revisorns yttrande inte uppgår till det registrerade aktiekapitalet, eller
3. utskiftning har ägt rum.

När bolagsstämman beslutar att likvidationen skall upphöra, skall den samtidigt välja styrelse.

Likvidatorn skall se till att beslutet om att likvidationen skall upphöra och valet av styrelse genast anmäls för registrering i aktiebolagsregistret. Beslutet får inte verkställas förrän det har registrerats.

46 § Om ett likvidationsbeslut som har gått i verkställighet har blivit upphävt genom en domstols dom eller beslut som har vunnit laga kraft, skall likvidatorn genast anmäla detta för registrering i aktiebolagsregistret samt, om det upphävda likvidationsbeslutet är sådant som avses i 11, 12, 17 eller 21 §, kalla till bolagsstämman för val av styrelse. Lag (2005:812).

47 § När en likvidation har upphört enligt 45 eller 46 §, skall 40 § tillämpas. Kopior av de handlingar som anges i 40 § tredje stycket skall ges in till Bolagsverket.

Konkurs

Registrering

48 § Beslut om konkurs och beslut om företagsrekonstruktion skall registreras i aktiebolagsregistret.

Företrädare för bolaget i dess egenskap av konkursgäldenär

49 § Under konkursen företräds bolaget som konkursgäldenär av den styrelse och verkställande direktör eller de likvidatorer som fanns vid konkursens början. Bestämmelserna i denna lag om rätt att avgå, om entledigande och om ny tillsättning gäller dock även under konkursen.

Bolagets upplösning efter konkurs

50 § Om bolaget är försatt i konkurs och denna avslutas utan överskott, är bolaget upplöst när konkursen avslutas. Finns det efter konkursens avslutande tillgångar som inte omfattas av konkursen eller väcks talan mot bolaget eller uppkommer det av annat skäl behov av en likvidationsåtgärd, skall allmän domstol på ansökan av den som berörs besluta om likvidation. Ett sådant beslut gäller omedelbart. Kallelse till den första bolagsstämman efter beslutet skall ske enligt 44 § andra stycket.

Likvidation efter överskottskonkurs m.m.

51 § Om en konkurs avslutas med överskott eller läggs ned efter frivillig uppgörelse eller om egendomen i konkursboet återställs till bolaget till följd av att ackord har fastställts, skall allmän domstol i samband med att konkursen avslutas besluta att bolaget skall gå i likvidation. Ett sådant beslut gäller omedelbart.

Var bolaget i likvidation när det försattes i konkurs, skall likvidationen fortsätta enligt 44 §, om konkursen avslutas på det sätt som anges i första stycket.

Särskilda bestämmelser om tillhandahållande av förslag till beslut m.m. i vissa publika aktiebolag

52 § I ett publikt aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska styrelsen hålla förslaget enligt 3 §, i förekommande fall tillsammans med de handlingar som anges i 4 §, tillgängligt för aktieägarna under minst tre veckor närmast före den bolagsstämma där frågan om likvidation ska prövas. Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress.

Handlingarna ska hållas tillgängliga på bolagets webbplats under minst tre veckor närmast före stämman och dagen för stämman. De ska vidare läggas fram på stämman. Lag (2010:1516).

Lag (2010:1516) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till bolagsstämma samt tillhandahållande av aktiebok och handlingar inför stämman, om kallelse till stämman har skett före ikraftträdandet. Om en bolagsordning efter ikraftträdandet strider mot denna lag, ska styrelsen till den första bolagsstämman till vilken bolaget kallar efter ikraftträdandet lägga fram förslag till ändring av bolagsordningen i överensstämmelse med lagen. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till den stämman.

29 kap. Skadestånd

Stiftares, styrelseledamots och verkställande direktörs skadeståndsansvar

1 § En stiftare, styrelseledamot eller verkställande direktör som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar bolaget skall ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas en aktieägare eller någon annan genom överträdelse av denna lag, tillämplig lag om årsredovisning eller bolagsordningen.

Om bolaget har upprättat ett prospekt, en erbjudandehandling som avses i 2 a kap. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument eller ett sådant dokument som avses i 2 b kap. 2 § samma lag, gäller vad som sägs i första stycket andra meningen även skada som tillfogas genom överträdelse av 2, 2 a eller 2 b kap. nämnda lag eller kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG i fråga om informationen i prospekt, utformningen av dessa, införlivande genom hänvisning samt offentliggörande av prospekt och spridning av annonser. Lag (2006:457).

Revisors, lekmannarevisors och särskild granskares skadeståndsansvar

2 § En revisor, lekmannarevisor eller särskild granskare är ersättningskyldig enligt de grunder som anges i 1 §. Han eller hon ska även ersätta skada som uppsåtligen eller av oaktsamhet vållas av hans eller hennes medhjälpare. I de fall som avses i 9 kap. 44 § och 46 § andra stycket samt 10 kap. 18 § andra stycket denna lag samt 3 kap. 1 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism svarar dock revisorn, lekmannarevisorn eller den särskilda granskaren endast för skada på grund av oriktiga uppgifter som han eller hon eller en medhjälpare har haft skäligen anledning att anta var oriktiga.

Om ett registrerat revisionsbolag är revisor eller särskild granskare, är det detta bolag och den som är huvudansvarig för revisionen eller granskningen som är ersättningskyldiga. Lag (2010:834).

Aktieägars skadeståndsansvar

3 § En aktieägare skall ersätta skada som han eller hon uppsåtligen eller av grov oaktsamhet tillfogar bolaget, en aktieägare eller någon annan genom att medverka till överträdelse av denna lag, tillämplig lag om årsredovisning eller bolagsordningen.

Aktieägares inlösenkyldighet vid missbruk

4 § Om det är motiverat med hänsyn till faran för fortsatt missbruk och förhållandena i övrigt, är en aktieägare som avses i 3 § också skyldig att lösa in skadelidande aktieägares aktier. Lösenbeloppet skall bestämmas till ett belopp som är skäligt med hänsyn till bolagets ställning och övriga omständigheter.

Jämkning av skadestånd

5 § Om någon är ersättningsskyldig enligt 1–3 §§, kan skadeståndet jämkas efter vad som är skäligt med hänsyn till handlingens art, skadans storlek och omständigheterna i övrigt.

Gemensamt skadeståndsansvar

6 § Om flera skall ersätta samma skada, svarar de solidariskt för skadeståndet i den mån inte skadeståndsskyldigheten har jämkats för någon av dem enligt 5 §. Vad någon av dem har betalat i skadestånd får återkrävas av de andra efter vad som är skäligt med hänsyn till omständigheterna.

Talan om skadestånd till bolaget

7 § Talan om skadestånd till bolaget enligt 1–3 §§ får väckas, om majoriteten eller en minoritet bestående av ägare till minst en tiondel av samtliga aktier i bolaget, vid bolagsstämma har biträtt ett förslag om att väcka en skadeståndstalan eller, när det gäller en styrelseledamot eller den verkställande direktören, har röstat mot ett förslag om ansvarsfrihet.

8 § En uppgörelse i fråga om skadeståndsskyldighet till bolaget enligt 1–3 §§ får träffas endast av bolagsstämman och endast under förutsättning att inte ägare till minst en tiondel av samtliga aktier i bolaget röstar mot förslaget om uppgörelse.

Om en aktieägare för skadeståndstalan för bolagets räkning, får en uppgörelse inte träffas utan hans eller hennes samtycke.

9 § Ägare till minst en tiondel av samtliga aktier i bolaget får i eget namn föra talan om skadestånd till bolaget enligt 1–3 §§. Om en aktieägare sedan talan har väckts avstår från talan, kan de övriga ändå fullfölja denna.

Den som har väckt talan svarar för rättegångskostnaderna men har rätt till ersättning av bolaget för kostnader som täcks av vad som har kommit bolaget till godo genom rättegången.

Tiden för att väcka talan

10 § Talan för bolagets räkning mot en styrelseledamot eller den verkställande direktören om skadestånd på grund av beslut eller åtgärd under ett räkenskapsår

skall väckas senast ett år från det att årsredovisningen och revisionsberättelsen för räkenskapsåret lades fram på bolagsstämman.

11 § Har bolagsstämman beslutat att bevilja ansvarsfrihet eller att inte föra en skadeståndstalan utan att aktieägare till sådant antal som anges i 7 § har röstat emot det eller har tiden för att väcka talan gått ut enligt 10 §, får talan enligt 7 eller 9 § ändå väckas, om det i årsredovisningen eller i revisionsberättelsen eller på annat sätt inte har lämnats i väsentliga hänseenden riktiga och fullständiga uppgifter till bolagsstämman om det beslut eller den åtgärd som talan grundas på.

Att tiden för att väcka talan kan vara begränsad även i sådana fall som avses i första stycket framgår av 13 §.

12 § Trots bestämmelserna i 7–11 §§ får styrelsen föra en skadeståndstalan som grundas på brott.

13 § Talan för bolagets räkning enligt 1–3 §§ som inte grundas på brott får inte väckas mot

1. en stiftare sedan fem år har förflutit från bolagets bildande,
2. en styrelseledamot eller den verkställande direktören sedan fem år har förflutit från utgången av det räkenskapsår då beslut eller åtgärder som talan grundas på fattades eller vidtogs,
3. en revisor sedan fem år har förflutit från utgången av det räkenskapsår som revisionsberättelsen avser,
4. en lekmannarevisor sedan fem år har förflutit från utgången av det räkenskapsår som granskningsrapporten avser,
5. en särskild granskare sedan fem år har förflutit från den dag när yttrandet över den särskilda granskningen lades fram på bolagsstämman,
6. en aktieägare sedan två år har förflutit från beslut eller åtgärder som talan grundas på.

Konkursbos rätt att föra talan

14 § Om bolaget har försatts i konkurs efter en ansökan som har gjorts innan den tid som anges i 13 § har gått ut, får konkursboet föra talan enligt 1–3 §§ trots att frihet från skadeståndsansvar har inträtt enligt 7, 8 eller 10 §. Efter utgången av den tid som anges i 13 § får en sådan talan dock inte väckas senare än sex månader från edgångssammanträde.

30 kap. Straff och vite

Straff

1 § Till böter eller fängelse i högst ett år döms den som

1. uppsåtligen bryter mot 1 kap. 7 eller 8 §,
2. uppsåtligen eller av oaktsamhet underlåter att enligt denna lag föra aktiebok eller hålla aktiebok tillgänglig,

3. uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot 8 kap. 18 § andra meningen, 20 § första stycket eller 21 § andra stycket, eller

4. uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot 21 kap. 1, 3, 5 eller 10 §.

En central värdepappersförvarares underlåtenhet att fullgöra de uppgifter som anges i 5 kap. 12 § andra stycket skall inte medföra ansvar enligt första stycket 2.

Till straff som anges i första stycket döms också den som uppsåtligen medverkar till ett beslut att utse en styrelseledamot, styrelsesuppleant, verkställande direktör eller vice verkställande direktör i strid med 8 kap. 12 eller 32 §, om åtgärden är ägnad att dölja vem eller vilka som utövar eller har utövat den faktiska ledningen av bolaget. Detsamma gäller den som uppsåtligen åtar sig ett sådant uppdrag i strid med 8 kap. 12 eller 32 §.

Trots vad som sägs i 35 kap. 1 § brottsbalken får påföljd för brott enligt första stycket 4 mot 21 kap. 1, 3 eller 5 § eller för brott enligt tredje stycket dömas ut, om den misstänkte har häktats eller fått del av åtal för brottet inom fem år från brottet.

I de fall som avses i 9 kap. 41 § och 10 kap. 16 § skall det inte följa ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken. Lag (2007:317).

Vite

2 § Den som

1. lämnar osann uppgift i ett sådant intyg eller sådan annan urkund enligt denna lag som upprättas i elektronisk form,

2. i ett ärende enligt denna lag oriktigt intygar att en elektronisk handling överensstämmer med originalet, eller

3. lämnar osann uppgift eller förtiger sanningen i en försäkran som enligt författning angående verkställighet av denna lag lämnas på heder och samvete och som upprättas i elektronisk form, döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, till böter eller fängelse i högst sex månader.

Vad som sägs i första stycket gäller också den som begår en sådan gärning som avses i första stycket 3 av grov oaktsamhet.

Om brott som avses i första stycket är att anse som grovt, döms till fängelse i högst två år. Lag (2006:486).

3 § Bolagsverket kan vid vite förelägga den verkställande direktören eller en styrelseledamot att fullgöra skyldighet enligt denna lag eller annan författning att

1. hos verket göra en behörig anmälan för registrering i aktiebolagsregistret,

2. på bolagets brev, fakturor, orderblanketter och webbplatser lämna sådana uppgifter som anges i 28 kap. 5 §.

Föreläggande enligt första stycket 1 får inte meddelas, om underlåtenheten att göra anmälan medför att den fråga som bolagsstämman eller styrelsen har beslutat om faller eller att bolaget blir skyldigt att gå i likvidation.

Frågor om utdömande av vite prövas av Bolagsverket. Lag (2006:486).

31 kap. Överklagande

Överklagande av Skatteverkets beslut

5 § Skatteverkets beslut i ärenden enligt 21 kap. 8 § eller 10 § tredje stycket överklagas hos regeringen.

5 a § Skatteverkets beslut enligt 23 kap. 21 a § om hinder mot verkställande av fusionsplan får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

Aktiebolagslagen (2005:551) har trätt i kraft den 1 januari 2006. För övergångsbestämmelser se lag (2005:552) om införande av aktiebolagslagen (2005:551).

Lag (2004:575) om europabolag och lag (2006:595) om europakooperativ har av utrymmesskäl inte medtagits i denna bok.

Utdrag ur lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar

11 juni 1987

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande

* Prop. 1986/87, LU 20, rskr. 172.

10 kap. Överskottsutdelning och annan användning av föreningens egendom

1 § Föreningens medel får betalas ut till medlemmarna endast i form av överskottsutdelning, återbetalning av medlemsinsatser enligt 4 kap., utbetalning vid nedläggning av medlemsinsatsernas belopp och utskiftning vid föreningens likvidation.

Med överskottsutdelning avses i denna lag

1. *gottgörelse* i form av efterlikvider, återbäringar eller liknande som grundas på rörelsens resultat utan att ha räknats in i redovisade årsresultat, och

2. utdelningar från redovisade årsresultat i form av medlemsåterbäring eller på annat sätt (*vinstutdelning*).

Att stadgarna skall innehålla bestämmelser om användningen av vinst och av behållna tillgångar vid föreningens likvidation följer av 2 kap. 2 §.

2 § Vinstutdelning får inte överstiga vad som i den fastställda balansräkningen och, i fråga om moderförening, i den fastställda koncernbalansräkningen för det senaste räkenskapsåret redovisas som föreningens eller koncernens fria egna kapital med avdrag för

1. det belopp som enligt lag eller stadgarna skall avsättas till bundet eget kapital eller, i fråga om moderförening, det belopp som av det fria egna kapitalet i koncernen enligt årsredovisningarna för företaget inom denna skall föras över till det bundna egna kapitalet, och

2. belopp som annars enligt stadgarna skall användas för något annat ändamål än utdelning till medlemmarna. Lag (1997:914).

2 a § Sådant belopp som enligt 2 § kan bli föremål för vinstutdelning får överföras till medlemsinsatserna genom insatsemission. Lag (1997:914).

3 § Gottgörelser som avses i 1 § andra stycket 1 får inte lämnas i vidare mån än att föreskriven avsättning kan göras till reservfonden.

Överskottsutdelning får inte ske med så stort belopp att utdelningen med hänsyn till föreningens eller koncernens konsolideringsbehov, likviditet eller ställning i övrigt står i strid med god affärssed.

4 § Gottgörelser och sådan vinstutdelning som beräknas i förhållande till den omfattning i vilken någon har deltagit i föreningens verksamhet eller i övrigt tagit denna i anspråk får lämnas även till andra än medlemmar.

Vinstutdelning som beräknas på annat sätt än i förhållande till den omfattning i vilken någon deltagit i föreningens verksamhet eller i övrigt tagit denna i anspråk får även lämnas till innehavare av förlagsandelar och till avgången medlem i förhållande till inestående insatser. Lag (1997:914).

5 § Föreningsstämman fattar beslut om överskottsutdelning. Den får uppdra åt styrelsen att fatta beslut om gottgörelser.

6 § Till reservfonden skall avsättas minst fem procent, i kreditmarknadsförening dock minst tio procent, av den del av föreningens nettovinst för året som inte går åt för att täcka en balanserad förlust. Vid avsättning till reservfonden skall till nettovinsten räknas även gottgörelser. Uppgår reservfonden till minst tjugo procent av det inbetalda insatskapitalet behöver sådan avsättning till reservfond som avses i detta stycke inte ske, om summan av reservfonden och det inbetalda insatskapitalet uppgår antingen till minst fyrtio procent av nettovärdet på föreningens tillgångar eller till minst samma belopp som föreningens skulder och avsättningar enligt balansräkningen. I en kreditmarknadsförening behöver avsättning inte heller göras enligt detta stycke om reservfonden uppgår till minst trettio procent av föreningens insatskapital.

Till reservfonden skall vidare avsättas det belopp som

1. medlem vid avgång ur föreningen inte får tillbaka av sina insatser,
2. förlagsandelsinnehavare inte får ut vid inlösen av en förlagsinsats,
3. enligt stadgarna skall avsättas till reservfonden,
4. enligt beslut av föreningsstämman i övrigt skall föras över från det i balansräkningen redovisade fria egna kapitalet till reservfonden.

Reservfonden får enligt beslut av föreningsstämman sättas ned endast för att täcka sådan förlust enligt den fastställda balansräkningen som inte kan täckas av fritt eget kapital.

Vid tillämpningen av första stycket skall belopp som i balansräkningen har tagits upp under rubriken Avsatt till pensioner eller sådan delpost som avses i 8 a § lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. inte räknas som skuld eller avsättning i den mån det överstiger det belopp under vilket posten enligt 7 § första stycket lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. inte får nedbringas.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får medge en förening eller vissa grupper av föreningar undantag helt eller delvis från bestämmelserna i första–tredje styckena, om det finns synnerliga skäl till det med hänsyn till arten av föreningsverksamheten och övriga omständigheter. Lag (2004:305).

7 § Sker utbetalning till en medlem eller någon annan i strid mot denna lag, skall mottagaren betala tillbaka vad han har erhållit med ränta beräknad enligt 5 § räntelagen (1975:635) från det att utbetalningen erhållits intill dess att högre ränta skall betalas enligt 6 § räntelagen till följd av 3 eller 4 § samma lag. Detta gäller dock inte, om mottagaren hade skälig anledning att anta att utbetalningen utgjorde laglig överskottsutdelning.

För den brist som uppkommer vid återbetalningen ansvarar enligt 13 kap. 1–4 §§ de som har medverkat till att besluta om eller verkställa utbetalningen eller

till att upprätta eller fastställa en oriktig balansräkning som har legat till grund för beslutet.

8 § Föreningsstämman får besluta om gåvor till allmännyttiga eller därmed jämförliga ändamål, om det med hänsyn till ändamålet, föreningens ställning och omständigheterna i övrigt kan anses skäligt. Styrelsen får för sådana ändamål endast använda tillgångar som med hänsyn till föreningens ställning är av ringa betydelse.

11 kap. Likvidation och upplösning

Frivillig likvidation

1 § Föreningsstämman kan besluta att föreningen skall gå i likvidation.

Ett beslut om likvidation är giltigt endast om samtliga röstberättigade har förenat sig om beslutet eller detta har fattats på två på varandra följande föreningsstämmor och på den senare stämman biträts av minst två tredjedelar av de röstande. Längre gående villkor för att beslutet skall bli giltigt får föreskrivas i stadgarna. Beslutet om likvidation gäller omedelbart eller från och med den senare dag föreningsstämman bestämmer.

Ett beslut om likvidation kan dock alltid fattas med enkel majoritet, om det finns grund för tvångslikvidation enligt 3, 4 eller 4 a §. Vid lika röstetal utgörs stämmans beslut av den mening som ordföranden biträder. Ett beslut om likvidation enligt detta stycke gäller omedelbart.

Beslutet om likvidation skall genom stämmans försorg genast anmälas för registrering. Lag (2003:865).

2 § Styrelsen skall genast till föreningsstämman hänskjuta frågan huruvida föreningen skall träda i likvidation, om det på grund av inträffade förluster eller av annan orsak finns anledning att anta att föreningens ställning fortgående kommer att försämrats så att föreningens skulder inte täcks av tillgångarna.

Tvångslikvidation

3 § Om antalet föreningsmedlemmar går ned under det lägsta antal som föreskrivs i 2 kap. 1 §, skall styrelsen snarast möjligt till föreningsstämman hänskjuta frågan huruvida föreningen skall gå i likvidation. Inträder inte ett tillräckligt antal medlemmar i föreningen inom tre månader efter det att antalet har gått ned under det föreskrivna lägsta antalet, skall styrelsen, om inte stämman beslutar att föreningen skall gå i likvidation, hos rätten ansöka att föreningen försätts i likvidation. En sådan ansökan kan även göras av en styrelseledamot, den verkställande direktören, en revisor, en föreningsmedlem eller en innehavare av en förlagsandel.

Görs ansökan enligt första stycket, skall rätten besluta att föreningen skall gå i likvidation, om det inte under ärendets handläggning vid tingsrätten visas att det föreskrivna lägsta medlemsantalet har uppnåtts.

Rättens beslut om likvidation gäller omedelbart.

Om styrelseledamöterna underlåter att fullgöra vad som åligger dem enligt första stycket, svarar de och andra som med vetskap om denna underlåtenhet handlar på föreningens vägnar solidariskt för de förpliktelser som uppkommer för föreningen. En styrelseledamot undgår dock ansvar, om han visar att underlåtenheten inte beror på försummelse av honom. Solidariskt ansvar för de förpliktelser som uppkommer för föreningen inträder även för sådana medlemmar som, när likvidationsplikt föreligger enligt första stycket, med vetskap om likvidationsplikten deltar i beslut att fortsätta föreningens verksamhet. Ansvarighet enligt denna paragraf gäller dock inte för förpliktelser som uppkommer sedan likvidationsfrågan har hänskjutits till rättens prövning eller sedan ett tillräckligt antal medlemmar har inträtt efter den tid som anges i första stycket. Lag (2003:865).

4 § Rätten skall besluta att föreningen skall gå i likvidation, om

1. föreningen enligt stadgarna är skyldig att gå i likvidation,
2. föreningens verksamhet drivs på ett sätt som uppenbarligen inte motsvarar de förutsättningar under vilka registrering har skett, eller
3. föreningen har sådant ändamål som avses i 1 kap. 1 § tredje stycket och föreningens tillgångar enligt balansräkningen för närmast föregående räkenskapsår till övervägande del består av annat än andelar i den eller de andra ekonomiska föreningarna.

Beslut om likvidation skall dock inte meddelas, om det under ärendets handläggning vid tingsrätten visas att likvidationsgrunden har upphört.

En fråga om likvidation enligt första stycket prövas på anmälan av registreringsmyndigheten eller, i fall som avses i 1, på ansökan av styrelsen, en styrelseledamot, den verkställande direktören, en föreningsmedlem eller en innehavare av förlagsandel.

Beslutet om likvidation gäller omedelbart. Lag (2003:865).

4 a § Registreringsmyndigheten skall besluta att föreningen skall gå i likvidation, om föreningen inte på föreskrivet sätt har kommit in med anmälan till registreringsmyndigheten om sådan behörig styrelse, verkställande direktör eller särskild delgivningsmottagare som skall finnas enligt denna lag.

Beslut om likvidation skall dock inte meddelas, om likvidationsgrunden har upphört under ärendets handläggning hos registreringsmyndigheten.

En fråga om likvidation enligt första stycket prövas av registreringsmyndigheten självmant eller på ansökan av styrelsen, en styrelseledamot, den verkställande direktören, en föreningsmedlem, en innehavare av en förlagsandel, en borgenär eller någon annan vars rätt är beroende av att det finns någon som kan företräda föreningen.

Beslutet om likvidation gäller omedelbart. Lag (2003:865).

Handläggningen av frågor om likvidation

5 § I ett ärende enligt 3 eller 4 § ska rätten förelägga föreningen samt föreningsmedlemmar och borgenärer som vill yttra sig i ärendet att komma in med ett skriftligt yttrande till rätten inom en viss tid. Föreläggandet ska delges föreningen,

om det kan ske på annat sätt än enligt 38 och 47–51 §§ delgivningslagen (2010:1932). Rätten ska låta kungöra föreläggandet i Post och Inrikes Tidningar minst två månader och högst fyra månader före utgången av den utsatta tiden. Lag (2010:1950).

Lag (2010:1950) träder i kraft den 1 april 2011. Äldre bestämmelser gäller om en handling har skickats eller lämnats före den 1 april 2011. T.o.m. den 31 mars 2011 har 11 kap. 5 § följande lydelse.

5 § I ett ärende enligt 3 eller 4 § skall rätten förelägga föreningen samt föreningsmedlemmar och borgenärer som vill yttra sig i ärendet att komma in med ett skriftligt yttrande till rätten inom en viss tid. Föreläggandet skall delges föreningen, om det kan ske på annat sätt än enligt 15–17 §§ delgivningslagen (1970:428). Rätten skall låta kungöra föreläggandet i Post- och Inrikes Tidningar minst två månader och högst fyra månader före utgången av den utsatta tiden. Lag (2003:865).

6 § I ett ärende enligt 3 eller 4 § ska rätten förelägga föreningen samt föreningsmedlemmar och borgenärer som vill yttra sig i ärendet att komma in med ett skriftligt yttrande till rätten inom en viss tid. Föreläggandet ska delges föreningen, om det kan ske på annat sätt än enligt 38 och 47–51 §§ delgivningslagen (2010:1932). Rätten ska låta kungöra föreläggandet i Post och Inrikes Tidningar minst två månader och högst fyra månader före utgången av den utsatta tiden. Lag (2010:1950).

Lag (2010:1950) träder i kraft den 1 april 2011. Äldre bestämmelser gäller om en handling har skickats eller lämnats före den 1 april 2011. T.o.m. den 31 mars 2011 har 11 kap. 6 § följande lydelse.

6 § I ett ärende enligt 4 a § skall registreringsmyndigheten förelägga föreningen samt föreningsmedlemmar och borgenärer som vill yttra sig i ärendet att komma in med ett skriftligt yttrande eller efterfrågande handlingar till myndigheten inom en viss tid. Föreläggandet skall delges föreningen, om det kan ske på annat sätt än enligt 15–17 §§ delgivningslagen (1970:428). Registreringsmyndigheten skall låta kungöra föreläggandet i Post- och Inrikes Tidningar minst två månader och högst fyra månader före utgången av den utsatta tiden. Lag (2003:865).

6 a § Ett beslut om likvidation som har fattats av rätten eller registreringsmyndigheten skall registreras. Lag (2003:865).

Förordnande och entledigande av likvidator

6 b § En domstol skall förordna en eller flera likvidatorer när den beslutar om likvidation.

Registreringsmyndigheten skall förordna en eller flera likvidatorer

1. när den beslutar om likvidation,

2. när den har registrerat en anmälan enligt 1 § fjärde stycket, och

3. när en förening i likvidation i annat fall saknar en till registret anmäld behörig likvidator.

Ett förordnande av en likvidator skall registreras.

Den som förordnas till likvidator skall vara lämplig för uppdraget. Den som har ingått i föreningens ledning får förordnas till likvidator endast om det finns särskilda skäl. Lag (2003:865).

6 c § Om en likvidator begär att få avgå och visar skäl till det, skall likvidatorn entledigas. En likvidator skall också entledigas om han eller hon inte är lämplig eller av någon annan orsak bör skiljas från uppdraget.

En likvidator entledigas av domstol eller, om likvidatorn har förordnats av registreringsmyndigheten och själv begär att bli entledigad, av registreringsmyndigheten.

En ansökan om att domstol skall besluta om entledigande kan göras av registreringsmyndigheten, likvidatorn, en föreningsmedlem eller någon annan vars rätt är beroende av likvidatorn.

Den som entledigar en likvidator skall genast förordna en ny. Detta gäller dock inte om det finns någon annan likvidator och det inte kan anses nödvändigt att förordna en ny likvidator i den entledigades ställe. Lag (2003:865).

Genomförandet av likvidationen

7 § En likvidator träder i styrelsens och den verkställande direktörens ställe och har i uppdrag att genomföra likvidationen. Bestämmelserna om styrelse och styrelseledamöter i denna lag, med undantag för 6 kap. 4 § andra stycket, och tillämplig lag om årsredovisning gäller även i fråga om likvidatorn, om inte annat följer av detta kapitel.

Ett uppdrag att vara revisor upphör inte genom att föreningen går i likvidation. Bestämmelserna i 8 kap. skall tillämpas under likvidationen.

Revisorerna skall i revisionsberättelsen uttala sig om huruvida likvidationen fördröjs i onödan. Lag (2003:865).

8 § I fråga om föreningsstämma under likvidationen skall bestämmelserna i denna lag om föreningsstämma tillämpas, i den mån inte annat följer av detta kapitel.

9 § När föreningen har trätt i likvidation skall styrelsen och verkställande direktören genast avge en redovisning för sin förvaltning av föreningens angelägenheter under den tid för vilken redovisningshandlingar inte förut har lagts fram på föreningsstämma. Redovisningen skall läggas fram på föreningsstämma så snart det kan ske. Bestämmelserna om årsredovisning och revisionsberättelse skall tillämpas.

Om tiden även omfattar det föregående räkenskapsåret, skall en särskild redovisning avges för detta år. I en moderförening skall denna särskilda redovisning även omfatta koncernredovisning.

10 § Likvidatorerna skall genast söka kallelse på föreningens okända borgenärer.

11 § Likvidatorerna skall så snart det kan ske genom försäljning på offentlig auktion eller på annat lämpligt sätt förvandla föreningens egendom till pengar, i den mån det behövs för likvidationen, samt betala föreningens skulder. Föreningens rörelse får fortsättas, om det behövs för en ändamålsenlig avveckling eller för att de anställda skall få skäligt rådrom för att skaffa sig nya anställningar.

Om rätten har beslutat om likvidation enligt 4 § första stycket 2, får likvidatorerna inte utan särskilt tillstånd av föreningsstämman avyttra föreningens egendom på annat sätt än genom försäljning på offentlig auktion. Till dess att beslutet har vunnit laga kraft får likvidatorerna inte utan stämmans samtycke

vidta några likvidationsåtgärder utan endast vårda föreningens egendom och bevaka dess angelägenheter. Lag (2003:865).

12 § Likvidatorerna skall för varje räkenskapsår avge en årsredovisning, som skall läggas fram på den ordinarie föreningsstämman för godkännande. I fråga om likvidatorernas redovisning och dess behandling på föreningsstämman tillämpas inte 7 kap. 4 § andra stycket 1 och 2 denna lag, 2 kap. 1 § andra stycket, 5 kap. 18–25 §§, 6 kap. 5 § årsredovisningslagen (1995:1554) eller 2 kap. 1 §, 5 kap. 2 § 3 och 6 kap. 3 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.

I balansräkningen tas det egna kapitalet upp i en post, varvid insatskapitalet anges inom linjen och i förekommande fall delas upp på medlemsinsatskapital och förlagsinsatskapital.

Ingen tillgång får tas upp till ett högre värde än den beräknas inbringa efter avdrag för försäljningskostnaderna. Om en tillgång kan beräknas inbringa ett väsentligt högre belopp än det värde som har tagits upp i balansräkningen eller om för en skuld eller en likvidationskostnad kan beräknas åtgå ett belopp som väsentligt avviker från den redovisade skulden eller avsättningen, skall vid tillgångs-, skuld- eller avsättningsposten det beräknade beloppet anges inom linjen. Lag (1999:1094).

13 § När den i kallelsen på okända borgenärer bestämda anmälningstiden har gått ut och alla kända skulder blivit betalda, skall likvidatorerna skifta föreningens behållna tillgångar. Om något skuldbelopp är tvistigt eller inte förfallet till betalning eller av annan orsak inte kan betalas, skall så mycket av föreningens medel som kan behövas för denna betalning behållas och återstoden skiftas.

De föreningsmedlemmar eller innehavare av förlagsandelar som vill klandra skiftet skall väcka talan mot föreningen senast tre månader efter det att slutredovisning lades fram på föreningsstämman.

Om en medlem eller innehavare av en förlagsandel inte inom fem år efter det att slutredovisning lades fram på föreningsstämman har anmält sig för att lyfta vad han erhållit vid skiftet, har han förlorat sin rätt till detta. Om medlen är ringa i förhållande till de skiftade tillgångarna, kan rätten på anmälan av likvidatorerna förordna att medlen skall tillfalla allmänna arvsfonden. I annat fall skall 16 § tillämpas.

14 § När likvidatorerna har fullgjort sitt uppdrag, skall de så snart det kan ske avge en slutredovisning för sin förvaltning genom en förvaltningsberättelse som avser likvidationen i dess helhet. Berättelsen skall även innehålla en redogörelse för skiftet. Till berättelsen skall fogas redovisningshandlingar för hela likvidationstiden. Berättelsen och redovisningshandlingarna skall avlämnas till revisorerna. Dessa skall inom en månad därefter avge en revisionsberättelse över slutredovisningen och förvaltningen under likvidationen.

Efter det att revisionsberättelsen har avlämnats till likvidatorerna skall dessa genast kalla föreningsmedlemmarna till en föreningsstämma för granskning av

slutredovisningen. Slutredovisningen med bifogade redovisningshandlingar och revisionsberättelsen skall hållas tillgängliga och sändas till medlemmar och innehavare av förlagsandelar enligt bestämmelserna i 7 kap. 8 § fjärde stycket samt läggas fram på stämman. Föreskrifterna i 7 kap. 4 § andra stycket 3 och tredje stycket om beslut på föreningsstämman om ansvarsfrihet för styrelseledamöterna och verkställande direktören skall tillämpas på likvidatorerna.

15 § När likvidatorerna har lagt fram slutredovisningen, är föreningen upplöst. Detta förhållande skall genast anmälas för registrering.

En tiondel av samtliga röstberättigade kan dock begära hos likvidatorerna att en föreningsstämma inkallas för att behandla frågan huruvida talan skall väckas enligt 13 kap. 5 §. Därvid tillämpas 7 kap. 7 § andra meningen.

Om likvidatorerna finner att föreningen är på obestånd och inte kan betala likvidationskostnaderna, skall de ansöka om att föreningen försätts i konkurs.

16 § Om det efter föreningens upplösning enligt 15 § visar sig att föreningen har tillgångar eller om talan väcks mot föreningen eller det av någon annan orsak uppkommer behov av en likvidationsåtgärd, skall likvidationen fortsättas. Detta skall genast anmälas av likvidatorerna för registrering. Kallelse till första föreningsstämman efter återupptagandet skall utfärdas enligt stadgarna. Därutöver skall skriftliga kallelser sändas till varje föreningsmedlem vars postadress är känd för föreningen.

17 § Om en förening har trätt i likvidation på grund av föreningsstämmans beslut, kan stämman sedan revisorerna har avgett yttrande besluta att likvidationen skall upphöra och föreningens verksamhet återupptas. Ett sådant beslut får dock inte fattas, om det finns anledning till likvidation på grund av denna lag eller stadgarna eller om utskiftning har ägt rum.

När beslut enligt första stycket fattas, skall en styrelse samtidigt väljas.

Föreningsstämmans beslut om likvidationens upphörande och val av styrelse skall likvidatorerna genast anmäla för registrering. Beslutet får inte verkställas förrän registrering har skett.

Om ett likvidationsbeslut har blivit upphävt genom en dom eller ett beslut av domstol som har vunnit laga kraft, skall likvidatorerna genast anmäla detta för registrering samt, om det upphävda likvidationsbeslutet är sådant som avses i 1, 3, 4 eller 4 a §, kalla till föreningsstämma för val av styrelse.

När likvidationen har upphört enligt denna paragraf, skall 14 § tillämpas. Lag (2003:865).

Upplösning utan likvidation

18 § Om någon anmälan rörande föreningen inte har kommit in till registreringsmyndigheten under de tio senaste åren, skall registreringsmyndigheten undersöka om föreningen har upphört med sin verksamhet. Detta skall ske genom brev till den i föreningsregistret registrerade adressen samt genom kungörelse i Post- och Inrikes Tidningar.

Om det ännu två månader efter kungörandet enligt första stycket inte framgår att föreningen fortfarande består, skall registreringsmyndigheten genast avföra

föreningen ur registret. Föreningen är därmed upplöst. Uppkommer därefter behov av likvidationsåtgärd, skall rätten på ansökan av den som berörs besluta om likvidation. Ett sådant beslut gäller omedelbart. Kallelse till den första föreningsstämman efter beslutet skall ske enligt 16 §. Lag (2003:865).

Konkurs och ackord

19 § Om en förening är försatt i konkurs och denna avslutas utan överskott, är föreningen upplöst när konkursen avslutas. Finns det efter konkursens avslutande tillgångar som inte omfattas av konkursen, skall rätten på ansökan av den som berörs besluta om likvidation. Ett sådant beslut gäller omedelbart. Kallelse till den första föreningsstämman efter beslutet skall ske enligt 16 §.

Om en konkurs avslutas med överskott eller läggs ned efter frivillig uppgörelse eller om egendomen i konkursboet återställs till föreningen till följd av att ackord har fastställts, skall rätten i samband med att konkursen avslutas besluta att föreningen skall gå i likvidation. Ett sådant beslut gäller omedelbart.

Var föreningen i likvidation när den försattes i konkurs, skall likvidationen fortsätta enligt 16 §, om konkursen avslutas på det sätt som anges i andra stycket. Lag (2003:865).

20 § Om en förening försätts i konkurs eller beslut om företagsrekonstruktion enligt lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion meddelas för föreningen, skall tingsrätten för registrering underrätta registreringsmyndigheten om beslutet och vem som har utsetts till konkursförvaltare.

Under konkursen företräds föreningen som konkursgäldenär av den styrelse och verkställande direktör eller de likvidatorer som finns vid konkursen början. Även under konkursen gäller dock bestämmelserna i denna lag om rätt att avgå, om entledigande och om ny tillsättning.

När en konkurs har avslutats eller en företagsrekonstruktion enligt lagen om företagsrekonstruktion har upphört, skall tingsrätten genast för registrering underrätta registreringsmyndigheten och i det förra fallet ange om något överskott finns eller inte. Tingsrätten skall även för registrering underrätta registreringsmyndigheten när högre rätt har upphävt ett beslut att försätta föreningen i konkurs eller ett beslut om företagsrekonstruktion. Lag (2006:705).

12 kap. Fusion*

* 12 kap. har upphört att gälla genom lag (2008:3) som har trätt i kraft den 15 februari 2008. Genom samma ändringsförfattning har ett nytt 12 kap. införts. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsavtal har upprättats före ikraftträdandet. För 12 kap. i dess äldre lydelse hänvisas till Skatte- och taxeringsförfattningarna, 2008 års taxering, sid. 917.

Fusion mellan ekonomiska föreningar

Vad en fusion innebär

1 § Två eller flera ekonomiska föreningar kan gå samman genom att samtliga tillgångar och skulder i en eller flera av föreningarna övertas av en annan förening (fusion). Vid fusionen upplöses den eller de överlåtande föreningarna utan likvidation och medlemmarna i denna eller dessa föreningar blir medlemmar i den övertagande föreningen.

Fusion kan ske

1. mellan den övertagande föreningen på ena sidan och en eller flera överlåtande föreningar på den andra (*absorption*), eller
2. mellan två eller flera överlåtande föreningar genom att de bildar en ny, övertagande förening (*kombination*). Lag (2008:3).

De deltagande föreningarnas redovisningsvaluta

2 § Fusion får ske endast om överlåtande och övertagande föreningar har samma redovisningsvaluta. Lag (2008:3).

Fusion när överlåtande förening har gått i likvidation

3 § Fusion får ske även om överlåtande förening har gått i likvidation, under förutsättning att skifte av föreningens tillgångar inte har påbörjats.

Om överlåtande förening har gått i likvidation, ska likvidatorerna, när en fusionsplan har upprättats enligt 4 §, lämna slutredovisning över sin förvaltning. När fusionsplanen har blivit gällande i föreningen, ska slutredovisningen läggas fram på en föreningsstämma. För slutredovisningen och dess granskning gäller i övrigt vad som föreskrivs i 11 kap. 14 §.

Likvidationen ska anses avslutad när anmälan om fusionen har registrerats enligt 17 § eller tillstånd att verkställa en fusionsplan har registrerats enligt 21 § fjärde stycket. Lag (2008:3).

Upprättande av fusionsplan

4 § Styrelserna för överlåtande och, vid absorption, övertagande förening ska upprätta en gemensam, daterad fusionsplan. Planen ska undertecknas av styrelsen i var och en av föreningarna.

I fusionsplanen ska det för varje förening anges

1. firma, organisationsnummer och den ort där styrelsen ska ha sitt säte,

2. den planerade tidpunkten för överlåtande förenings upplösning, och
3. vilka rättigheter i den övertagande föreningen som ska tillkomma innehavare av värdepapper med särskilda rättigheter i överlåtande förening eller vilka åtgärder som i övrigt ska vidtas till förmån för de nämnda innehavarna.

I fusionsplanen ska även lämnas en redogörelse för de omständigheter som kan vara av vikt vid bedömningen av fusionens lämplighet för föreningarna.

Vid kombination ska fusionsplanen även innehålla

1. stadgar för den övertagande föreningen, och
2. fullständigt namn, personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum samt postadress för styrelseledamot och revisor och, i förekommande fall, styrelsesuppleant och revisorssuppleant. Lag (2008:3).

Kompletterande information

5 § Till fusionsplanen ska det fogas en kopia av föreningarnas årsredovisningar för de senaste tre räkenskapsåren.

Om fusionsplanen har upprättats senare än sex månader efter utgången av det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning och revisionsberättelse har lämnats, ska det vidare till planen fogas en översiktlig redogörelse för verksamheten och resultatutvecklingen samt för investeringar och förändringar i likviditet och finansiering sedan föregående räkenskapsårs utgång. I redogörelsen ska det också lämnas beloppsuppgifter om nettoomsättningen och resultatet före bokslutsdispositioner och skatt under rapportperioden. Om det finns särskilda skäl, får en ungefärlig beloppsuppgift om resultatet lämnas. Uppgifterna ska avse tiden från utgången av nämnda räkenskapsår till en dag som infaller tidigast tre månader innan fusionsplanen upprättas.

Om det inte finns något särskilt som hindrar det, ska det i redogörelsen enligt andra stycket även lämnas motsvarande uppgifter för samma rapportperiod under det närmast föregående räkenskapsåret. Begrepp och termer ska så långt det är möjligt stämma överens med dem som har använts i den senast framlagda årsredovisningen eller, i förekommande fall, koncernredovisningen.

Till fusionsplanen ska det även fogas

1. ett av revisorerna avgivet yttrande över den redogörelse som avses i 4 § tredje stycket, och
2. ett av revisorerna avgivet yttrande över de uppgifter som avses i andra stycket. Lag (2008:3).

Registrering av fusionsplanen

6 § Inom en månad från upprättandet av fusionsplanen ska den övertagande föreningen eller, vid kombination, den äldsta av de överlåtande föreningarna ge in planen med bifogade handlingar till Bolagsverket för registrering i föreningsregistret. Uppgift om registreringen ska enligt 15 kap. 2 § kungöras. Om planen inte kungörs i sin helhet, ska det i kungörelsen lämnas uppgift om var den hålls tillgänglig. Lag (2008:3).

När fusionsplanen ska underställas föreningsstämman

7 § Fusionsplanen ska underställas föreningsstämman i samtliga överlåtande föreningar.

Stämman får hållas tidigast en månad efter det att uppgift om fusionsplanens registrering har kungjorts. Lag (2008:3).

Tillhandahållande av fusionsplanen m.m.

8 § Styrelsen ska hålla fusionsplanen med bifogade handlingar tillgänglig för de röstberättigade, för föreningens medlemmar och innehavare av förlagsandelar under minst en månad före den föreningsstämma där frågan om godkännande av fusionsplanen ska behandlas. Handlingarna ska hållas tillgängliga hos föreningen på den ort där styrelsen har sitt säte. Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de röstberättigade, medlemmar och innehavare av förlagsandelar som begär det och uppger sin postadress. Lag (2008:3).

Majoritetskrav m.m.

9 § Ett föreningsstämmobeslut om godkännande av fusionsplanen är giltigt endast om det har biträttats av nio tiondelar av de röstberättigade eller har fattats på två på varandra följande föreningsstämmor och på den senare stämman har biträttats av minst två tredjedelar av de röstande. I stadgarna får föreskrivas villkor som går längre.

Om någon av de stämmor som ska godkänna fusionsplanen inte godkänner planen i dess helhet, faller frågan om fusion. Lag (2008:3).

Underrättelse till överlåtande förenings kända borgenärer

10 § När fusionsplanen har blivit gällande i samtliga föreningar som deltar i fusionen, ska var och en av de överlåtande föreningarna skriftligen underrätta sina kända borgenärer om beslutet. Underrättelserna ska innehålla uppgift om att föreningen avser att ansöka om tillstånd att verkställa fusionsplanen samt uppgift om borgenärernas rätt att motsätta sig att fusionsplanen verkställs.

Borgenärer, vilkas anspråk avser en fordran på lön, pension eller annan ersättning som omfattas av lönegaranti enligt lönegarantilagen (1992:497), behöver inte underrättas. Lag (2008:3).

Ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen

11 § Den övertagande föreningen eller, vid kombination, den äldsta av de överlåtande föreningarna ska ansöka om tillstånd att verkställa fusionsplanen. Ansökan ska göras hos Bolagsverket. Den ska ges in inom en månad efter det att fusionsplanen har blivit gällande i samtliga föreningar och senast två år efter det att uppgift om att planen har registrerats har kungjorts.

Följande handlingar ska fogas till ansökan:

1. en kopia av fusionsplanen,
2. intyg från de överlåtande föreningarnas styrelser eller verkställande direktörer om att föreningarnas kända borgenärer har underrättats enligt 10 §, och
3. en kopia av protokollet från en föreningsstämma som avses i 7 §.

Om sökanden inte har bifogat de handlingar som anges i andra stycket, ska Bolagsverket förelägga denne att avhjälpa bristen. Om sökanden inte gör detta, ska ansökan avvisas. Lag (2008:3).

12 § Bolagsverket ska avslå en ansökan enligt 11 § om

1. fusionsplanen inte har godkänts i behörig ordning eller till sitt innehåll strider mot lag eller annan författning eller mot stadgarna, eller
2. fusionen har förbjudits enligt konkurrenslagen (2008:579) eller enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer eller om prövning av fusionen pågår enligt konkurrenslagen eller den nämnda förordningen.

Om ansökan inte kan beviljas på grund av att prövning pågår enligt konkurrenslagen eller enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 och prövningen kan antas bli avslutad inom kort tid, får Bolagsverket förklara tillståndsfrågan vilande under högst sex månader. Lag (2008:596).

Lag (2008:596) har trätt i kraft den 1 november 2008. Äldre bestämmelser gäller i fråga om fusioner som vid ikraftträdandet prövas enligt konkurrenslagen (1993:20) eller som förbjudits enligt den lagen. Ändringen av 12 kap. 12 § innebar att "konkurrenslagen (1987:667)" byttes ut mot "konkurrenslagen (2008:579)".

13 § Under den tid som Bolagsverkets handläggning av en ansökan enligt 11 § pågår får Skatteverket besluta om att det under en viss tid om högst tolv månader föreligger hinder mot verkställande av fusionsplanen. Tiden får förlängas, om det finns särskilda skäl. Förlängning får endast ske med tre månader i taget. Så länge Skatteverkets beslut gäller, ska Bolagsverkets handläggning av ansökan enligt 11 § vila.

Skatteverket får besluta enligt första stycket endast om

1. det är motiverat av hänsyn till allmänintresset,
2. verket har beslutat om revision hos föreningen, och
3. det finns skäl att anta att revisionen skulle försvåras avsevärt av fusionen.

Lag (2008:3).

Kallelse på överlåtande förenings borgenärer

14 § Om Bolagsverket finner att det inte finns något hinder mot en ansökan enligt 11 §, ska verket kalla de överlåtande föreningarnas borgenärer. Verket ska dock inte kalla borgenärer, vilkas anspråk avser en fordran på lön, pension eller annan ersättning som omfattas av lönegaranti enligt lönegarantilagen (1992:497).

Kallelsen ska innehålla ett föreläggande för den som vill motsätta sig ansökan att senast viss dag skriftligen anmäla detta. Föreläggandet ska innehålla en upplysning om att han eller hon annars anses ha medgett ansökan.

Bolagsverket ska skyndsamt kungöra kallelsen i Post- och Inrikes Tidningar. Verket ska vidare skicka en särskild underrättelse om kallelsen till Skatteverket. Lag (2008:3).

När Bolagsverket ska lämna tillstånd till verkställande av fusionsplanen

15 § Om inte någon av de borgenärer som har blivit kallade enligt 14 § motsätter sig ansökan inom förelagd tid, ska Bolagsverket ge föreningarna tillstånd att verkställa fusionsplanen. Motsätter sig någon borgenär ansökan, ska verket överlämna ärendet till tingsrätten i den ort där styrelsen i den övertagande föreningen ska ha sitt säte. Lag (2008:3).

När allmän domstol ska lämna tillstånd till verkställande av fusionsplanen

16 § Om ett ärende om tillstånd till verkställande av fusionsplanen har överlämnats till domstol enligt 15 §, ska tillstånd lämnas om det visas att de borgenärer som har motsatt sig ansökan har fått full betalning eller har betryggande säkerhet för sina fordringar. I annat fall ska ansökan avslås. Lag (2008:3).

Registrering av fusionen

17 § Styrelsen för den övertagande föreningen ska anmäla fusionen för registrering i föreningsregistret. Vid kombination ska styrelsen även för registrering anmäla vilka som har utsetts till styrelseledamöter och, i förekommande fall, styrelse-suppleanter i den övertagande föreningen.

Anmälan ska göras senast två månader från Bolagsverkets tillstånd till verkställande av fusionsplanen eller, när tillstånd lämnas av allmän domstol, från det att domstolens beslut har vunnit laga kraft.

Bestämmelserna i 38 § tredje stycket ska tillämpas om

1. någon av de föreningar som deltar i fusionen eller något annat företag som genom fusion har gått upp i någon av dessa föreningar tidigare har deltagit i en gränsöverskridande fusion,
2. den gränsöverskridande fusionen har registrerats inom tre år före anmälan för registrering enligt första stycket, och
3. någon av föreningarna fortfarande omfattas av ett system för arbetstagares medverkan enligt lagen (2008:9) om arbetstagares medverkan vid gränsöverskridande fusioner. Lag (2008:3).

Fusionens rättsverkningar

18 § När en anmälan om fusion enligt 17 § registreras, inträder följande rättsverkningar.

1. Överlåtande förenings tillgångar och skulder med undantag för skadeståndsanspråk enligt 13 kap. 1–3 §§ som har samband med fusionen övergår till den övertagande föreningen.
2. Överlåtande förening upplöses.
3. Vid kombination: den övertagande föreningen anses bildad.

4. Medlemmarna i överlåtande förening blir medlemmar i den övertagande föreningen.

Trots bestämmelserna i första stycket kan en tiondel av samtliga röstberättigade i en överlåtande förening hos styrelsen påkalla föreningsstämma för att behandla frågan huruvida talan ska väckas enligt 13 kap. 5 §. I så fall ska 7 kap. 7 § andra meningen tillämpas.

Om stämman beslutar att väcka talan enligt andra stycket, ska den samtidigt förordna att föreningen ska träda i likvidation. Vid genomförandet av likvidationen ska 11 kap. tillämpas. Likvidatorerna behöver dock inte ansöka om kallelse på okända borgenärer. Lag (2008:3).

Frågan om fusion faller

19 § Bolagsverket ska förklara att frågan om fusion har fallit, om

1. ansökan enligt 11 § om tillstånd att verkställa fusionsplanen inte har gjorts inom föreskriven tid eller sådan ansökan har avslagits genom beslut som har vunnit laga kraft,

2. anmälan enligt 17 § inte har gjorts inom föreskriven tid, eller

3. Bolagsverket genom beslut som har vunnit laga kraft har avskrivit ett ärende om registrering enligt 17 § eller har vägrat registrering. Lag (2008:3).

Medlems rätt till utträde

20 § En medlem i en överlåtande förening som inte har samtyckt till fusionen får säga upp sig till utträde inom den tid och på de villkor som anges i 7 kap. 15 § tredje stycket. Lag (2008:3).

Fusion mellan en ekonomisk förening och ett helägt dotteraktiebolag

21 § Om en ekonomisk förening äger samtliga aktier i ett dotteraktiebolag, kan föreningens och bolagets styrelser besluta att bolaget ska gå upp i föreningen genom fusion. En sådan fusion får dock inte ske, om dotteraktiebolaget är ett aktiebolag med särskild vinstutdelningsbegränsning.

I fråga om fusionen gäller

2 § om redovisningsvaluta,

3 § om fusion när överlåtande förening har gått i likvidation,

4 § om upprättande av fusionsplan,

6 § om registrering av fusionsplanen,

10 § om underrättelse till kända borgenärer,

11–13 §§ om ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen,

14 § om kallelse på borgenärer,

15 § om när Bolagsverket ska lämna tillstånd till verkställande av fusionsplanen,

16 § om när allmän domstol ska lämna tillstånd till verkställande av fusionsplanen, och

19 § 1 om när frågan om fusion faller.

Vid tillämpningen av andra stycket ska vad som sägs i de angivna paragraferna om överlåtande förening i stället avse dotteraktiebolaget. Vad som sägs i 3 § om 11 kap. 14 § ska i stället avse 25 kap. 40 § aktiebolagslagen (2005:551).

Ett tillstånd att verkställa fusionsplanen ska registreras i föreningsregistret. Vid registreringen inträder följande rättsverkningar.

1. Dotteraktiebolagets tillgångar och skulder övergår till föreningen.
2. Dotteraktiebolaget upplöses. Lag (2008:3).

Fusion mellan en ekonomisk förening och en motsvarande utländsk juridisk person

Tillämpliga bestämmelser

22 § En svensk ekonomisk förening får delta i en fusion med en motsvarande juridisk person med hemvist i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Sverige (*gränsöverskridande fusion*). En juridisk person ska anses ha sådant hemvist, om den har bildats enligt lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och har sitt säte, sitt huvudkontor eller sin huvudsakliga verksamhet inom detta område.

För en gränsöverskridande fusion gäller följande bestämmelser i detta kapitel:

- 1 § om vad en fusion innebär,
- 3 § om fusion när överlåtande förening har gått i likvidation,
- 23 och 24 §§ om fusionsplan,
- 25 § om styrelseredogörelse,
- 5 § första–tredje styckena om kompletterande information,
- 26–30 §§ om revisorsgranskning,
- 6 och 31 §§ om registrering av fusionsplanen,
- 7 och 32 §§ om när fusionsplanen ska underställas föreningsstämman,
- 33 § om tillhandahållande av fusionsplanen m.m.,
- 9 § om majoritetskrav m.m.,
- 34 § om villkorat beslut om godkännande av fusionsplan,
- 10 § om underrättelse till överlåtande förenings kända borgenärer,
- 11–13 och 35 §§ om ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen,
- 14 § om kallelse på överlåtande förenings borgenärer,
- 15 § om när Bolagsverket ska lämna tillstånd till verkställande av fusionsplanen,
- 16 § om när allmän domstol ska lämna tillstånd till verkställande av fusionsplanen,
- 36 § om fusionsintyg,
- 37 och 38 §§ om registrering,
- 18 och 39 §§ om fusionens rättsverkningar,
- 19 § om när frågan om fusion faller, varvid vad som i den paragrafen sägs om 17 § ska avse 38 §,
- 20 § om medlems rätt till utträde, och
- 40 § om särskilt bokslut. Lag (2008:3).

Fusionsplan m.m.

23 § Vid en gränsöverskridande fusion ska styrelsen i en svensk förening som deltar i fusionen, tillsammans med motsvarande organ i de utländska föreningar som deltar i fusionen, upprätta en fusionsplan. Styrelsen ska underteckna fusionsplanen. Lag (2008:3).

24 § Fusionsplanen enligt 23 § ska innehålla uppgift om

1. de fusionerande föreningarnas form, firma och säte,
2. utbytesförhållanden mellan andelar och förekommande värdepapper i överlåtande respektive övertagande förening och eventuell kontant betalning,
3. de villkor som ska gälla för tilldelning av andelar och förekommande värdepapper i den övertagande föreningen,
4. den gränsöverskridande fusionens sannolika följder för sysselsättningen,
5. från vilken tidpunkt och på vilka villkor andelar och förekommande värdepapper medför rätt till utdelning i den övertagande föreningen,
6. från vilken tidpunkt de fusionerande föreningarnas transaktioner bokföringsmässigt ska anses ingå i den övertagande föreningen,
7. vilka rättigheter i den övertagande föreningen som ska tillkomma innehavare av särskilda rättigheter i överlåtande förening eller vilka åtgärder som i övrigt ska vidtas till förmån för de nämnda innehavarna,
8. arvode och annan särskild förmån som med anledning av fusionen ska lämnas till en styrelseledamot, verkställande direktör eller motsvarande befattningshavare eller till den som utför granskning enligt 26 § eller 29 § 2,
9. stadgar för den övertagande föreningen,
10. värdet av de tillgångar och skulder som ska överföras till den övertagande föreningen och de överväganden som har gjorts vid värderingen, och
11. datum för de räkenskaper som har legat till grund för fastställandet av villkoren för fusionen.

I förekommande fall ska fusionsplanen också innehålla uppgift om hur arbetstagarna deltar i den process genom vilken formerna för arbetstagarnas medverkan i den övertagande föreningen beslutas.

Vid kombination ska fusionsplanen också innehålla uppgift om den övertagande föreningens form, firma och säte. Lag (2008:3).

25 § Styrelsen i var och en av de föreningar som deltar i fusionen ska upprätta en redogörelse för de omständigheter som kan vara av vikt vid bedömningen av fusionens lämplighet för föreningarna. I redogörelsen ska också anges vilka rättsliga och ekonomiska aspekter som har beaktats vid bestämmandet av villkoren för fusionen. Redogörelsen ska även innehålla uppgift om fusionens sannolika konsekvenser för medlemmar, borgenärer och anställda. Om styrelsen i skäligen tid får ett yttrande från arbetstagarnas företrädare, ska detta yttrande fogas till redogörelsen. Lag (2008:3).

Revisorsgranskning

26 § För var och en av de föreningar som deltar i en gränsöverskridande fusion ska fusionsplanen och styrelsens redogörelse granskas av en eller flera revisorer. Granskningen ska vara så omfattande och ingående som god revisionsredovisning kräver. För varje förening ska revisorn eller revisorerna upprätta ett yttrande över granskningen. Av yttrandena ska framgå huruvida sådana villkor som avses i 24 § första stycket 2 och 3 har bestämts på ett sakligt och korrekt sätt. Därvid ska anges vilken eller vilka metoder som har använts vid värderingen av föreningarnas tillgångar och skulder, resultatet av de tillämpade värderingsmetoderna samt deras lämplighet och vilken vikt som har tillmätts dem vid den samlade bedömningen av värdet på var och en av föreningarna. Särskilda svårigheter att uppskatta värdet av egendomen ska anmärkas.

Revisorernas yttranden ska fogas till fusionsplanen. Lag (2008:3).

27 § En revisor som avses i 26 § ska vara en auktoriserad eller godkänd revisor eller ett registrerat revisionsbolag. Om inte annat framgår av stadgarna, ska revisorn utses av föreningsstämman i respektive förening. Är någon särskild revisor inte utsedd, ska granskningen i stället utföras av föreningens revisorer, om de har de kvalifikationer som anges i första meningen.

För en revisor som har utsetts att utföra granskning enligt 26 § gäller bestämmelserna i 8 kap. 15 § och 16 § andra och tredje styckena. Lag (2008:3).

28 § Styrelsen, den verkställande direktören och revisorn i en förening som ska delta i den gränsöverskridande fusionen ska ge varje revisor som utför granskning enligt 26 § tillfälle att verkställa granskningen i den omfattning som denne anser vara nödvändig. De ska också lämna de upplysningar och den hjälp som begärs. Samma skyldighet har en revisor som utför granskning enligt 26 § mot övriga sådana revisorer. Lag (2008:3).

29 § Bestämmelserna om revisorsgranskning i 26–28 §§ ska inte tillämpas, om

1. samtliga medlemmar i de föreningar som deltar i den gränsöverskridande fusionen har samtyckt till det, eller

2. Bolagsverket eller en utländsk behörig myndighet i en stat där någon av de deltagande föreningarna har sitt hemvist, efter en gemensam begäran från de fusionerande föreningarna, har utsett eller godkänt en eller flera oberoende sakkunniga att för samtliga föreningars räkning granska fusionsplanen och upprätta en gemensam skriftlig rapport för alla föreningar.

Vad som sägs i 28 § om revisors rätt till upplysningar och biträde gäller även för den som utses att utföra granskning enligt första stycket 2. Lag (2008:3).

30 § Den som Bolagsverket utser att utföra granskning enligt 29 § första stycket 2 ska vara en auktoriserad eller godkänd revisor eller ett registrerat revisionsbolag. I fråga om granskningen och innehållet i den rapport som upprättas gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 26 § och 27 § andra stycket. Lag (2008:3).

Registrering av fusionsplanen

31 § Vid en gränsöverskridande fusion ska skyldigheten enligt 6 § att ge in fusionsplanen med bifogade handlingar för registrering fullgöras av den svenska förening som deltar i fusionen. Om flera svenska föreningar deltar, ska skyldigheten fullgöras av den svenska förening som är övertagande förening eller, om den övertagande föreningen inte är en svensk förening, av den äldsta av de överlåtande svenska föreningarna.

Om fusionsplanen eller de handlingar som är fogade till planen är avfattade på annat språk än svenska, ska sökanden ge in en översättning till svenska. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet. Bolagsverket får medge att någon översättning inte ges in.

I anmälan om registrering ska lämnas uppgift om

1. form, firma och säte för var och en av de fusionerande föreningarna,
2. de register där föreningarna är registrerade och de nummer som används för identifiering i registren,
3. hur borgenärer och, i förekommande fall, medlemmar ska förfara för att utöva sina rättigheter samt de adresser där fullständig information om detta förfarande kostnadsfritt kan erhållas, och
4. föreningarnas adresser.

När registreringen kungörs enligt 15 kap. 2 §, ska kungörelsen innehålla de uppgifter som avses i tredje stycket 1–3. Lag (2008:3).

När fusionsplanen ska underställas föreningsstämman

32 § Vid en gränsöverskridande fusion ska, om minst fem procent av de röstberättigade i den övertagande föreningen begär det, fusionsplanen underställas även föreningsstämman i den föreningen. En sådan begäran ska göras inom två veckor från det att uppgift om att fusionsplanen har registrerats har kungjorts enligt 15 kap. 2 §. Stämman får hållas tidigast två veckor efter det att uppgift om fusionsplanens registrering har kungjorts. Lag (2008:3).

Tillhandahållande av fusionsplanen

33 § Vid en gränsöverskridande fusion ska styrelsen i en förening som deltar i fusionen hålla fusionsplanen med bifogade handlingar och styrelsens redogörelse enligt 25 § tillgängliga för de röstberättigade, för föreningens medlemmar, för innehavare av förlagsandelar, för arbetstagarorganisationer som företräder arbetstagare hos föreningen och för arbetstagare som inte företräds av någon arbetstagarorganisation. Handlingarna ska, under minst en månad före den föreningsstämma där frågan om godkännande av fusionsplanen ska behandlas, hållas tillgängliga hos föreningen på den ort där styrelsen ska ha sitt säte. Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de röstberättigade, medlemmar och innehavare av förlagsandelar som begär det och uppger sin postadress. Lag (2008:3).

Villkorat beslut om godkännande av fusionsplanen

34 § Föreningsstämman i en förening som deltar i en gränsöverskridande fusion får villkora beslutet om att godkänna fusionsplanen av att en senare stämma godkänner de former som beslutas för arbetstagarnas medverkan i den övertagande föreningen. Lag (2008:3).

Ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen

35 § Vid en gränsöverskridande fusion ska ansökan enligt 11 § göras av den svenska förening som deltar i fusionen. Om flera svenska föreningar deltar, ska ansökan i förekommande fall göras av den svenska förening som är övertagande förening eller, om den övertagande föreningen inte är en svensk förening, av den äldsta av de överlåtande svenska föreningarna. Lag (2008:3).

Utfärdande av fusionsintyg

36 § Vid en gränsöverskridande fusion ska Bolagsverket, när det finns ett laga-kraftvunnet beslut om tillstånd till verkställande av fusionsplanen enligt 15 eller 16 § och den eller de svenska föreningar som deltar i fusionen i övrigt har fullgjort vad som krävs enligt denna lag, för varje sådan förening utfärda ett intyg om att den del av förfarandet som regleras av svensk lag har skett på föreskrivet sätt. Ett sådant intyg får inte utfärdas om det har väckts talan mot föreningsstämmans beslut att godkänna fusionsplanen och målet inte slutligt har avgjorts. Lag (2008:3).

Registrering av fusionen när den övertagande föreningen ska ha sitt hemvist i en annan stat än Sverige

37 § Om den övertagande föreningen har eller, vid kombination, ska ha sitt hemvist i en annan stat än Sverige, ska en svensk förening som deltar i fusionen inför registreringen av fusionen ge in det fusionsintyg som avses i 36 §, tillsammans med en kopia av fusionsplanen, till den behöriga myndigheten i den staten. Intyget ska ges in inom sex månader från den tidpunkt då det utfärdades.

Efter underrättelse från den behöriga utländska myndigheten om att fusionen har ägt rum, ska Bolagsverket i föreningsregistret föra in uppgift om att den eller de svenska överlåtande föreningar som deltagit i fusionen har upplösts. Lag (2008:3).

Registrering av fusionen när den övertagande föreningen ska ha sitt hemvist i Sverige

38 § Om den övertagande föreningen har eller, vid kombination, ska ha sitt hemvist i Sverige, ska Bolagsverket registrera den gränsöverskridande fusionen i föreningsregistret. Anmälan för registrering ska göras av styrelsen i den övertagande föreningen inom sex månader från den tidpunkt då intyg enligt 36 § utfärdades. Vid kombination ska styrelsen även för registrering anmäla vilka som har utsetts till styrelseledamöter och, i förekommande fall, styrelsesuppleanter i den övertagande föreningen.

Bolagsverket får registrera fusionen endast om

1. verket har utfärdat ett intyg enligt 36 § för varje svensk förening som deltar i fusionen,
2. de utländska föreningar som deltar i fusionen har gett in motsvarande intyg från behöriga myndigheter i de stater där de är registrerade, tillsammans med en kopia av fusionsplanen, och
3. det inte heller i övrigt finns något hinder mot registrering av fusionen.

Om lagen (2008:9) om arbetstagares medverkan vid gränsöverskridande fusioner är tillämplig, får fusionen registreras endast om

1. avtal har träffats eller beslut har fattats om medverkan enligt den lagen eller förhandlingsperioden har löpt ut utan att sådant avtal har träffats eller beslut har fattats, och
2. den övertagande föreningens stadgar inte strider mot den ordning för medverkan som ska gälla till följd av lagen.

Bolagsverket ska utan dröjsmål underrätta behöriga myndigheter i den eller de stater där överlåtande förening har sitt hemvist om registreringen. Lag (2008:3).

Fusionens rättsverkningar

39 § Vid en gränsöverskridande fusion inträder de rättsverkningar som avses i 18 § vid den tidpunkt som har fastställts i den stat där den övertagande föreningen har sitt hemvist. Om den övertagande föreningen har sitt hemvist i Sverige, inträder rättsverkningarna vid den tidpunkt då fusionen registreras i föreningsregistret enligt 38 §.

Utöver vad som anges i 18 § första stycket gäller att de fusionerande föreningarnas rättigheter och skyldigheter som härrör ur anställningsavtal eller anställningsförhållanden och som föreligger vid den tidpunkt då den gränsöverskridande fusionen får verkan överförs till den övertagande föreningen. Lag (2008:3).

Särskilt bokslut

40 § Om en svensk förening deltar i en gränsöverskridande fusion och den övertagande föreningen har sitt hemvist i en annan stat än Sverige, ska styrelsen i den svenska föreningen upprätta ett särskilt bokslut. Det särskilda bokslutet ska omfatta den tid för vilken årsredovisning inte tidigare har upprättats fram till den dag då rättsverkningarna av fusionen inträdde enligt 39 §.

För det särskilda bokslutet gäller bestämmelserna om årsbokslut i 6 kap. 4, 5 och 8 §§ bokföringslagen (1999:1078). Bokslutet ska ges in till Bolagsverket inom en månad från utgången av den period som bokslutet omfattar. Lag (2010:1513).

Gränsöverskridande fusion mellan en förening och ett helägt dotterbolag

41 § Om en svensk ekonomisk förening äger samtliga aktier i en utländsk juridisk person, som motsvarar ett svenskt aktiebolag och har sitt hemvist inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, får den utländska juridiska personen gå upp i föreningen genom fusion. Lag (2008:3).

42 § Om en utländsk juridisk person, som motsvarar en svensk ekonomisk förening och har sitt hemvist inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, äger samtliga aktier i ett svenskt aktiebolag, får bolaget gå upp i den utländska juridiska personen genom fusion. En sådan fusion får dock inte ske, om bolaget är ett aktiebolag med särskild vinstutdelningsbegränsning. Lag (2008:3).

43 § Vid en fusion enligt 41 eller 42 § ska de bestämmelser som anges i 22 § tillämpas, dock med följande avvikelser.

1. Fusionsplanen behöver inte innehålla sådana uppgifter som avses i 24 § första stycket 2, 3 och 5.

2. Bestämmelserna om revisorsgranskning i 26–30 §§ och om föreningsstämmans prövning av fusionsplanen i 7 § ska inte tillämpas.

3. I fråga om arten av fusionens rättsverkningar gäller vad som sägs i 21 § fjärde stycket 1 och 2 i stället för vad som sägs i 18 § första stycket 1–4.

Vad som sägs om överlåtande förening i detta kapitel ska vid tillämpningen på en fusion enligt 41 eller 42 § gälla bolaget. Lag (2008:3).

13 kap. Skadestånd m.m.

1 § Om en styrelseledamot eller verkställande direktören uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar föreningen då han fullgör sitt uppdrag, skall han ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas en föreningsmedlem eller någon annan genom överträdelse av denna lag eller tillämplig årsredovisningslag eller genom överträdelse av stadgarna. Lag (1999:1094).

2 § En revisor är ersättningsskyldig enligt de grunder som anges i 1 §. Revisorn ansvarar även för skada som uppsåtligen eller av oaktsamhet orsakas av revisorns medhjälpare. I fall som avses i 8 kap. 16 § andra stycket 3 denna lag och 3 kap. 1 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism svarar dock revisorn endast för skada på grund av oriktiga uppgifter som revisorn eller revisorns medhjälpare har haft skäligen anledning att anta var oriktiga.

Om ett revisionsbolag är revisor, åligger ersättningsskyldigheten detta bolag och den som är huvudansvarig för revisionen. Om en sammanslutning eller ett revisionsorgan som avses i 8 kap. 4 § är revisor, åligger ersättningsskyldigheten den som har förrättat revisionen och den som har utsett honom eller henne. Lag (2010:835).

3 § En föreningsmedlem eller en röstberättigad som inte är medlem är skyldig att ersätta den skada som han genom att medverka till överträdelse av denna lag eller stadgarna uppsåtligen eller av grov oaktsamhet tillfogar föreningen, en medlem eller någon annan.

4 § Om någon är ersättningsskyldig enligt 1–3 §§, kan skadeståndet jämkas efter vad som är skäligen med hänsyn till handlingens beskaffenhet, skadans storlek och omständigheterna i övrigt.

Skall flera ersätta samma skada, svarar de solidariskt för skadeståndet i den mån inte skadeståndsskyldigheten har jämkats för någon av dem enligt första

stycket. Vad någon har utgett i skadestånd får krävas tillbaka från de andra efter vad som är skäligt med hänsyn till omständigheterna.

5 § Talan om skadestånd till föreningen enligt 1–3 §§ kan väckas, om vid en föreningsstämma majoriteten eller en minoritet bestående av minst en tiondel av samtliga röstberättigade har biträtt ett förslag om att väcka skadeståndstalan eller, såvitt gäller en styrelseledamot eller verkställande direktören, har röstat mot ett förslag om att bevilja ansvarsfrihet. En uppgörelse om skadeståndsskyldigheten kan träffas endast av föreningsstämman och bara under förutsättning att inte en tiondel av samtliga röstberättigade röstar mot förslaget till uppgörelse. Om en föreningsmedlem för skadeståndstalan för föreningens räkning, kan någon uppgörelse inte träffas utan hans samtycke.

Talan om skadestånd till föreningen får föras av röstberättigade som utgör minst en tiondel av samtliga röstberättigade. Om en röstberättigad sedan talan har väckts avstår från talan, kan likväl de övriga fullfölja denna. Den som har väckt talan svarar för rättegångskostnaderna men har rätt till ersättning av föreningen för den kostnad som täcks av vad som har kommit föreningen till godo genom rättegången.

Talan för föreningens räkning mot en styrelseledamot eller verkställande direktören om skadestånd på grund av ett beslut eller en åtgärd under ett räkenskapsår skall väckas senast ett år från det att årsredovisningen och revisionsberättelsen för räkenskapsåret lades fram på föreningsstämma.

Har ett beslut fattats om att bevilja ansvarsfrihet eller att inte föra skadeståndstalan utan att det minsta antalet röstberättigade som avses i första stycket röstat mot beslutet eller har tiden för talan försuttits enligt tredje stycket, kan trots detta talan enligt första eller andra stycket väckas, om det i årsredovisningen eller i revisionsberättelsen eller på något annat sätt till föreningsstämman inte har lämnats i väsentliga hänseenden riktiga och fullständiga uppgifter om det beslut eller den åtgärd som ligger till grund för talan.

Skadeståndstalan som grundas på brott kan alltid föras av styrelsen.

6 § Sådan talan för föreningens räkning enligt 1–3 §§ som inte grundas på brott kan ej väckas mot

1. styrelseledamot eller verkställande direktören sedan tre år har förflutit från utgången av det räkenskapsår då det beslut eller den åtgärd, som ligger till grund för talan fattades eller vidtogs,

2. revisor sedan tre år har förflutit från det att revisionsberättelsen lades fram på föreningsstämman eller yttrande som avses i denna lag avgavs,

3. föreningsmedlem eller röstberättigad, som inte är föreningsmedlem, sedan två år har förflutit från det beslut eller den åtgärd som ligger till grund för talan.

Försätts föreningen i konkurs på en ansökan som gjorts innan den tid som anges i första stycket har gått ut, kan konkursboet föra talan enligt 1–3 §§ trots att frihet från skadeståndsansvar har inträtt enligt 5 §. Efter utgången av den nämnda tiden kan en sådan talan dock inte väckas senare än sex månader från edgångssammanträdet. Lag (1987:687).

Utdrag ur stiftelselagen (1994:1220)

25 augusti 1994.

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1993/94:9, LU 12, rskr. 225.

3 kap. Bokföring och årsredovisning m.m.

Bokföring

1 § I bokföringslagen (1999:1078) finns bestämmelser om när en stiftelse är bokföringsskyldig och om den skall avsluta den löpande bokföringen med en årsredovisning eller med ett bokslut.

Om bokföringsskyldigheten upphör, skall detta anmälas till tillsynsmyndigheten. Lag (1999:1106).

2 § Stiftelser som inte är bokföringsskyldiga enligt bokföringslagen (1999:1078) ska fortlöpande föra räkenskaper över belopp som har inbetalats till eller utbetalats av stiftelsen. Det ska finnas verifikationer för in- och utbetalningar. En stiftelse som har sin förmögenhet gemensamt placerad med en annan stiftelses förmögenhet, får beträffande den gemensamt placerade förmögenheten ha räkenskaper som är gemensamma med den andra stiftelsen.

Räkenskaperna ska avslutas med en sammanställning för varje räkenskapsår. Av sammanställningen ska framgå tillgångar och skulder vid räkenskapsårets början och slut samt inkomster och utgifter under räkenskapsåret. I sammanställningen ska även anges värdet av stiftelsens tillgångar vid räkenskapsårets slut.

Dokument, mikroskrift och maskinläsbara medier som används för att bevara räkenskapsinformation ska vara varaktiga och lätt åtkomliga. De ska bevaras fram till och med det sjunde året efter utgången av det kalenderår då räkenskapsåret avslutades. De ska förvaras i Sverige, i ordnat skick och på betryggande och överskådligt sätt.

Efter särskilt föreläggande av tillsynsmyndigheten ska en kopia av den sammanställning som anges i andra stycket ges in dit. Sådant föreläggande ska utfärdas när någon begär det. Beslut om föreläggande får förenas med vite. Fråga om utdömande av vite prövas av tillsynsmyndigheten. Lag (2010:1511).

3 § Vid bestämmande av värdet på stiftelsens tillgångar enligt 2 § andra stycket skall varje tillgång tas upp till ett värde som motsvarar vad tillgången kan anses betinga vid en försäljning under normala förhållanden. Fastigheter och byggnader som är lös egendom tas dock upp till taxeringsvärdet om ett sådant värde finns. Lag (1999:1106).

5 kap. Skadestånd

1 § En styrelseledamot eller förvaltare som vid fullgörandet av sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet orsakar skada för stiftelsen ska ersätta skadan. Det samma gäller när skadan tillfogas någon annan genom åsidosättande av föreskrifterna i stiftelseförordnandet, denna lag eller årsredovisningslagen (1995:1554). Lag (2009:244).

2 § En revisor är ersättningsskyldig enligt de grunder som anges i 1 §. Revisorn ansvarar även för skada som uppsåtligen eller av oaktsamhet orsakas av revisorns medhjälpare. I fall som avses i 4 kap. 15 § andra stycket 2 denna lag och 3 kap. 1 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism svarar dock revisorn endast för skada på grund av oriktiga uppgifter som revisorn eller revisorns medhjälpare har haft skäligen anledning att anta var oriktiga.

Om ett revisionsbolag är revisor, är det bolaget och den som är huvudansvarig för revisionen som är ersättningsskyldiga. Lag (2010:836).

3 § Om någon är ersättningsskyldig enligt 1 eller 2 §, kan skadeståndet jämkas efter vad som är skäligt med hänsyn till handlingens beskaffenhet, skadans storlek och omständigheterna i övrigt.

Skall flera ersätta samma skada, svarar de solidariskt för skadeståndet i den mån inte skadeståndsskyldigheten har jämkats för någon av dem enligt första stycket. Vad någon har utgett i skadestånd får krävas tillbaka från de andra efter vad som är skäligt med hänsyn till omständigheterna.

4 § Talan om skadestånd till stiftelsen enligt 1 eller 2 § kan väckas, förutom av styrelsen eller förvaltaren, av

1. stiftaren eller, om stiftaren är avliden, dennes efterlevande make eller sambo, arvinge, arvinges avkomling, universell testamentstagare, boutredningsman eller testamentsexekutor i dödsboet efter stiftaren,
2. en styrelseledamot,
3. den som enligt stiftelsens ändamål kan komma att få förmån av stiftelsen,
4. den som genom stiftelseförordnandet har rätt att föra sådan talan, samt
5. tillsynsmyndigheten.

Talan om skadestånd till stiftelsen enligt 1 eller 2 § kan även väckas av stiftelsens konkursbo.

Den som har väckt talan med stöd av första stycket 1–5 eller andra stycket svarar för rättegångskostnaderna men har rätt till ersättning av stiftelsen för den kostnad som täcks av vad som har kommit stiftelsen till godo genom rättegången.

Bestämmelsen i första stycket 5 gäller inte i fråga om en sådan stiftelse som avses i 9 kap. 10 § första stycket.

5 § Sådan talan för stiftelsens räkning enligt 1 eller 2 § som inte grundas på brott kan inte väckas mot

1. en styrelseledamot eller förvaltaren sedan tre år har förflutit från utgången av det räkenskapsår då det beslut eller den åtgärd som ligger till grund för talan fattades eller vidtogs, eller

2. en revisor sedan tre år har förflutit från det att revisionsberättelsen kom styrelsen eller förvaltaren till handa.

Utän hinder av bestämmelserna i första stycket får stiftelsens konkursbo väcka talan, om konkursansökan har gjorts innan den tid som anges i första stycket har gått ut. Efter utgången av nämnda tid kan sådan talan dock inte väckas senare än sex månader från edgångssammanträdet.

6 kap. Ändring m.m. av föreskrifter i ett stiftelseförordnande

Ändring m.m. efter tillstånd av Kammarkollegiet

1 § Styrelsen eller förvaltaren får inte utan tillstånd av Kammarkollegiet ändra eller upphäva eller i särskilt fall åsidosätta föreskrifter i stiftelseförordnandet som avser

1. stiftelsens ändamål,
2. hur stiftelsens förmögenhet ska vara placerad,
3. huruvida stiftelsen ska ha egen eller anknuten förvaltning,
4. av vem en styrelseledamot eller förvaltaren entledigas eller utses eller hur styrelsen ska vara sammansatt,
5. styrelsens beslutförhet eller omröstningsförfarande,
6. arvode till styrelsens ledamöter eller förvaltaren,
7. räkenskaper eller årsredovisning för stiftelsen,
8. revision, eller
9. rätt att föra talan om skadestånd till stiftelsen eller att ansöka om entledigande av styrelseledamot eller förvaltare.

Föreskrifterna får ändras, upphävas eller i särskilt fall åsidosättas endast om de på grund av ändrade förhållanden inte längre kan följas eller har blivit uppenbart onyttiga eller uppenbart stridande mot stiftarens avsikter. Föreskrifter som avses i första stycket 2–9 får dessutom ändras, upphävas eller i särskilt fall åsidosättas om det finns andra särskilda skäl. Föreskrifter som avses i första stycket 1 får ändras, upphävas eller i särskilt fall åsidosättas om det finns synnerliga skäl.

Vid ändring av föreskrifter om stiftelsens ändamål ska vad som kan antas ha varit stiftarens avsikt beaktas så långt möjligt. Lag (2009:244).

Lag (2009:244) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om en stiftelses styrelse eller förvaltare före ikraftträdandet har beslutat att ändra, upphäva eller i särskilt fall åsidosätta en föreskrift i stiftelseförordnandet, gäller vid Kammarkollegiets prövning 6 kap. 1 § andra stycket i dess äldre lydelse. T.o.m. den 31 december 2009 hade 6 kap. 1 § första stycket 9 och andra stycket följande lydelse.

9. rätt att föra talan om skadestånd till stiftelsen eller om entledigande av styrelseledamot eller förvaltare.

Föreskrifterna får ändras, upphävas eller i särskilt fall åsidosättas endast om de på grund av ändrade förhållanden inte längre kan följas eller har blivit uppenbart onyttiga eller uppenbart stridande mot stiftarens avsikter eller om det finns andra särskilda skäl.

2 § Frågor om tillstånd enligt 1 § prövas på ansökan av styrelsen eller förvaltaren. Kammarkollegiets beslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (2009:244).

Lag (2009:244) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Äldre bestämmelser gäller i fråga om överklagande av Kammarkollegiets beslut enligt 6 kap. 1 §, om beslutet har meddelats före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2009 hade 6 kap. 2 § följande lydelse.

2 § Frågor om tillstånd enligt 1 § prövas på ansökan av styrelsen eller förvaltaren. Kammarkollegiets beslut får överklagas hos regeringen.

Ändring m.m. efter tillstånd av tillsynsmyndigheten

3 § I andra fall än som avses i 1 § första stycket får styrelsen eller förvaltaren inte utan tillstånd av tillsynsmyndigheten ändra, upphäva eller i särskilt fall åsidosätta en föreskrift i stiftelseförordnandet. Härvid ska 1 § andra stycket första och andra meningarna tillämpas.

Tillstånd ska medges om styrelsens eller förvaltarens beslut inte strider mot denna lag.

Frågor om tillstånd prövas på ansökan av styrelsen eller förvaltaren. Lag (2009:244).

Lag (2009:244) har trätt i kraft den 1 januari 2010. T.o.m. den 31 december 2009 hade 6 kap. 3 § och rubriken närmast före följande lydelse.

Ändring m.m. utan tillstånd

3 § Om stiftaren i stiftelseförordnandet uttryckligen har föreskrivit att styrelsen eller förvaltaren utan tillstånd av en myndighet får ändra, upphäva eller åsidosätta särskilt angivna föreskrifter i stiftelseförordnandet som angår en annan fråga än som anges i 1 § första stycket 1, gäller vad stiftelseförordnandet föreskriver utan hinder av 1 §.

Även om det inte följer av stiftelseförordnandet får styrelsen eller förvaltaren i andra fall än som avses i 1 § första stycket utan tillstånd ändra, upphäva eller i särskilt fall åsidosätta en föreskrift i stiftelseförordnandet. Härvid skall 1 § andra stycket tillämpas.

Ändring m.m. utan tillstånd

4 § Om stiftaren i stiftelseförordnandet uttryckligen har föreskrivit att styrelsen eller förvaltaren utan tillstånd av en myndighet får ändra, upphäva eller åsidosätta särskilt angivna föreskrifter i stiftelseförordnandet som angår en annan fråga än som anges i 1 § första stycket 1, gäller vad som har föreskrivits i stiftelseförordnandet utan hinder av 1 och 3 §§.

Styrelsen eller förvaltaren ska underrätta tillsynsmyndigheten om beslut som avses i första stycket. Beslutet gäller från och med den dag då tre månader förflutit sedan underrättelsen inkom till tillsynsmyndigheten, om inte denna under tre månaderstiden förbjudit styrelsen eller förvaltaren att tillämpa beslutet. Förbud av tillsynsmyndigheten får grundas endast på att beslutet strider mot denna lag. Lag (2009:244).

970 Stiftelselagen, utdrag

Lag (2009:244) har trätt i kraft den 1 januari 2010. En underrättelse enligt 6 kap. 4 § som har inkommit till tillsynsmyndigheten före ikraftträdandet handläggs enligt äldre bestämmelser. T.o.m. den 31 december 2009 hade 6 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Styrelsen eller förvaltaren skall underrätta tillsynsmyndigheten om beslut som avses i 3 §. Beslutet gäller från och med den dag då tre månader förflutit sedan underrättelsen inkom till tillsynsmyndigheten, om inte denna under tremånaderstiden förbjudit styrelsen eller förvaltaren att tillämpa beslutet. Förbud av tillsynsmyndigheten får grundas endast på att beslutet strider mot denna lag.

Om tillsynsmyndigheten behöver längre tid för prövningen, får den förlänga tidsfristen enligt första stycket med högst tre månader. Om det fattas beslut om förlängning skall stiftelsen underrättas om detta.

Ändring m.m. i fråga om statliga stiftelser

4 a § Är det fråga om en stiftelse som har bildats av staten, får regeringen beträffande den stiftelsen, även utan styrelsens eller förvaltarens samtycke och trots vad som sägs i 1 §, ändra eller upphäva föreskrifter i stiftelseförordnandet som angår sådana frågor som anges i 1 § första stycket 2–9.

Regeringen får pröva frågor om ändring eller upphävande enligt första stycket utan ansökan. Lag (1996:1207).

Upphörande av en stiftelse i visst fall

5 § Styrelsen eller förvaltaren får besluta om att förbruka stiftelsens tillgångar för det ändamål vartill de är bestämda eller för ett ändamål som så nära som möjligt motsvarar detta, om

1. stiftelsen bildades för mer än 20 år sedan,
2. stiftelsen inte har kunnat främja sitt ändamål under de senaste fem åren,
3. värdet av tillgångarna, värderade med tillämpning av 3 kap. 3 §, vid utgången av de tre senaste räkenskapsåren har understigit ett gränobelopp som motsvarar tio gånger det då gällande prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken, samt
4. stiftelsen saknar skulder.

Bestämmelserna i 3 § om tillstånd av tillsynsmyndigheten tillämpas på beslut enligt första stycket. Lag (2010:1260).

7 kap. Likvidation och upplösning

Förutsättningar för likvidation m.m.

1 § Styrelsen eller förvaltaren för en stiftelse som utövar näringsverksamhet skall ofördröjligen upprätta en särskild balansräkning så snart det finns skäl att anta att värdet av stiftelsens tillgångar understiger summan av stiftelsens skulder. Samma skyldighet inträder om stiftelsen vid verkställighet enligt 4 kap. utsökningsbalken befunnits sakna utmätningsbara tillgångar. Visar balansräkningen att värdet av tillgångarna understiger summan av skulderna, skall styrelsen eller förvaltaren

ansöka hos tingsrätt om att stiftelsen försätts i likvidation. Sådan ansökan kan även göras av styrelseledamot eller revisor.

2 § Vid beräkningen av värdet av stiftelsens tillgångar skall det i den balansräkning som avses i 1 § inom linjen tas upp en post som utvisar den ökning av tillgångarnas sammanlagda värde som skulle följa, om de redovisades till försäljningsvärdet med avdrag för försäljningskostnaderna. Beträffande sådana anläggningstillgångar som undergår fortlöpande värdeminskning gäller dock att de skall tas upp till anskaffningsvärdet minskat med erforderliga avskrivningar och nedskrivningar, om man därigenom får ett högre värde.

Vid beräkningen av summan av stiftelsens skulder skall hänsyn inte tas till skulder på grund av statligt stöd för vilket återbetalningsskyldigheten är beroende av stiftelsens ekonomiska ställning, om stödet, för det fall att stiftelsen försätts i konkurs eller träder i likvidation, skall återbetalas först sedan övriga skulder till fullo har betalats.

3 § Underlåter styrelseledamöterna eller förvaltaren att fullgöra vad som åligger dem enligt 1 §, svarar de och andra som med vetskap om denna underlåtenhet handlar på stiftelsens vägnar solidariskt för de förpliktelser som uppkommer för stiftelsen. En styrelseledamot eller förvaltaren undgår dock ansvar, om han visar att underlåtenheten inte beror på försummelse av honom.

Ansvarighet enligt första stycket gäller inte för förpliktelser som uppkommer sedan likvidationsfrågan har hänskjutits till domstols prövning eller sådan balansräkning som avses i 4 § har blivit granskad av revisorerna och godkänd av tillsynsmyndigheten.

4 § Tingsrätt skall besluta att stiftelsen skall träda i likvidation, om det inte under ärendets handläggning i domstolen styrks att en balansräkning, utvisande att stiftelsen har tillgångar till ett värde som överstiger summan av skulderna, har blivit granskad av revisorerna och godkänd av tillsynsmyndigheten.

Förfarandet hos domstolen

5 § Görs en ansökan om likvidation enligt 1 §, ska domstolen genast kalla stiftelsen och borgenärer som vill yttra sig i ärendet att inställa sig för domstolen på en bestämd dag, då frågan om skyldighet för stiftelsen att träda i likvidation ska prövas. Kallelsen ska delges stiftelsen, om delgivningen kan ske på annat sätt än enligt 38 och 47–51 §§ delgivningslagen (2010:1932). Kallelsen ska kungöras genom domstolens försorg i Post- och Inrikes Tidningar minst två och högst fyra månader före inställelsedagen. Lag (2010:1964).

Lag (2010:1964) träder i kraft den 1 april 2011. Äldre bestämmelser gäller om en handling har skickats eller lämnats före den 1 april 2011.

6 § Har sökanden haft kostnader för delgivning eller kungörelse samt för expeditioner i ett ärende enligt 1 §, skall kostnaderna betalas av stiftelsens medel, om stiftelsen förpliktas träda i likvidation eller om domstolen i annat fall finner det skäligt.

Genomförande av likvidationen

7 § En domstol som fattar beslut att en stiftelse skall träda i likvidation skall samtidigt utse en eller flera likvidatorer. Likvidatorerna träder i styrelsens eller förvaltarens ställe och har till uppgift att genomföra likvidationen.

Likvidatorerna skall för registrering i stiftelseregistret genast anmäla beslut om likvidation och förordnande av likvidator.

Bestämmelserna i denna lag om styrelse och styrelseledamöter tillämpas på likvidatorerna, i den mån inte annat följer av detta kapitel. En likvidator har alltid rätt till skäligt arvode.

En stiftelse är alltid bokföringsskyldig under likvidationen.

Ett uppdrag att vara revisor upphör inte genom att stiftelsen träder i likvidation. Bestämmelserna i 4 kap. tillämpas under likvidationen. Revisionsberättelsen skall innehålla ett uttalande om huruvida enligt revisorernas mening likvidationen onödigt fördröjs.

8 § När stiftelsen har trätt i likvidation, skall styrelsen eller förvaltaren genast avge en redovisning för sin förvaltning av stiftelsens angelägenheter under den tid för vilken redovisningshandlingar inte förut har lämnats till revisorerna. Redovisningen skall lämnas till revisorerna så snart det kan ske. Bestämmelserna om årsredovisning och revisionsberättelse skall tillämpas.

Om tiden även omfattar det föregående räkenskapsåret, skall en särskild redovisning avges för detta år. I en moderstiftelse skall denna särskilda redovisning även omfatta koncernredovisning.

9 § Likvidatorerna skall genast söka kallelse på stiftelsens okända borgenärer.

10 § Likvidatorerna skall så snart det kan ske genom försäljning på offentlig auktion eller på annat lämpligt sätt förvandla stiftelsens tillgångar till pengar, i den mån det behövs för likvidationen, samt betala stiftelsens skulder. Stiftelsens näringsverksamhet får fortsättas om det behövs för en ändamålsenlig avveckling eller för att de anställda skall få skälig tid på sig att skaffa sig nya anställningar.

11 § När den anmälningstid som bestämts i kallelsen på stiftelsens okända borgenärer har gått ut och alla kända skulder blivit betalda, skall likvidatorerna använda återstående tillgångar för det ändamål vartill de är bestämda eller för ett ändamål som så nära som möjligt motsvarar detta. Om det inte är möjligt att använda tillgångarna på detta sätt, skall de överlämnas till Allmänna arvsfonden. Om något skuldbelopp är tvistigt eller inte förfallet till betalning eller av annan orsak inte kan betalas, skall dock så mycket av överskottet behållas som kan behövas för denna betalning.

12 § När likvidatorerna har fullgjort sitt uppdrag, skall de så snart det kan ske avge slutredovisning för sin förvaltning genom en förvaltningsberättelse som avser likvidationen i dess helhet. Till berättelsen skall de foga redovisningshandlingar för hela likvidationstiden. Berättelsen och redovisningshandlingarna skall avlämnas till revisorerna. Dessa skall inom en månad därefter till likvidatorerna avge en revisionsberättelse över slutredovisningen och förvaltningen under likvidationen.

Likvidatorerna skall därefter genast sända en kopia av revisions- och förvaltningsberättelserna till tillsynsmyndigheten.

13 § När likvidatorerna har sânt revisions- och förvaltningsberättelserna till tillsynsmyndigheten, är stiftelsen upplöst. Detta förhållande skall likvidatorerna genast anmäla för registrering i stiftelseregistret.

Om likvidatorerna finner att stiftelsen är på obestånd och inte kan betala likvidationskostnaderna, skall de ansöka om att stiftelsen försätts i konkurs.

14 § Om det efter stiftelsens upplösning enligt 13 § visar sig att stiftelsen har tillgångar eller om talan väcks mot stiftelsen eller det av någon annan orsak uppkommer behov av en likvidationsåtgärd, skall likvidationen fortsättas. Detta skall genast anmälas av likvidatorerna för registrering i stiftelseregistret.

15 § Om ett likvidationsbeslut har blivit upphävt genom ett beslut av domstol som har vunnit laga kraft, träder stiftelsens tidigare styrelse eller förvaltare i likvidatorernas ställe. Likvidatorerna skall genast anmäla beslutet för registrering i stiftelseregistret.

När likvidation har upphört enligt första stycket, skall 12 § tillämpas.

Likvidation efter konkurs

16 § Om en stiftelse som utövar näringsverksamhet är försatt i konkurs och denna avslutas med överskott, skall styrelsen eller förvaltaren inom en månad från det att konkursen avslutades besluta att stiftelsen skall träda i likvidation och genast anmäla detta till tingsrätten. Denna skall därefter utan dröjsmål utse en eller flera likvidatorer.

Om stiftelsen var i likvidation när den försattes i konkurs, skall likvidationen fortsättas enligt 14 §.

17 § Om det inte fattas ett sådant beslut som avses i 16 § första stycket, skall tingsrätten besluta att stiftelsen skall träda i likvidation.

Frågan om likvidation enligt första stycket prövas på anmälan av tillsynsmyndigheten eller på ansökan av en styrelseledamot eller en borgenär.

Om tillsynsmyndigheten eller sökanden har haft kostnader för delgivning eller kungörelse samt för expeditioner i ett ärende enligt andra stycket, skall kostnaderna betalas av stiftelsens medel.

Upplösning utan likvidation

18 § I fall som avses i 6 kap. 5 § är stiftelsen upplöst när tillgångarna förbrukats.

När en stiftelses konkurs har avslutats utan överskott är stiftelsen upplöst.

Förvaltningslag (1986:223)

7 maj 1986

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1985/86:80, KU 21, rskr. 202, lagen omtryckt i SFS 2003:246

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller förvaltningsmyndigheternas handläggning av ärenden och domstolarnas handläggning av förvaltningsärenden. Bestämmelserna i 4–6 §§ gäller också annan förvaltningsverksamhet hos dessa myndigheter. I 22 a § finns bestämmelser om överklagande och om krav på prövningstillstånd i kammarrätt. Lag (1998:386).

2 § I 31–33 §§ föreskrivs begränsningar i lagens tillämpning i vissa myndigheters verksamhet.

3 § Om en annan lag eller en förordning innehåller någon bestämmelse som avviker från denna lag, gäller den bestämmelsen.

Bestämmelserna om överklagande i denna lag tillämpas dock alltid om det behövs för att tillgodose rätten till domstolsprövning av civila rättigheter eller skyldigheter enligt artikel 6.1 i den europeiska konventionen den 4 november 1950 om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Lag (2006:306).

Myndigheternas serviceskyldighet

4 § Varje myndighet skall lämna upplysningar, vägledning, råd och annan sådan hjälp till enskilda i frågor som rör myndighetens verksamhetsområde. Hjälpen skall lämnas i den utsträckning som är lämplig med hänsyn till frågans art, den enskildes behov av hjälp och myndighetens verksamhet.

Frågor från enskilda skall besvaras så snart som möjligt.

Om någon enskild av misstag vänder sig till fel myndighet, bör myndigheten hjälpa honom till rätta.

5 § Myndigheterna skall ta emot besök och telefonsamtal från enskilda. Om särskilda tider för detta är bestämda, skall allmänheten underrättas om dem på lämpligt sätt.

Myndigheterna skall också se till att det är möjligt för enskilda att kontakta dem med hjälp av telefax och elektronisk post och att svar kan lämnas på samma sätt.

En myndighet skall ha öppet under minst två timmar varje helgfri måndag–fredag för att kunna ta emot och registrera allmänna handlingar och för att kunna ta emot framställningar om att få ta del av allmänna handlingar som förvaras hos myndigheten. Detta gäller dock inte om en sådan dag samtidigt är midsommar-afton, julafton eller nyårsafton. Lag (2003:246).

Samverkan mellan myndigheter

6 § Varje myndighet skall lämna andra myndigheter hjälp inom ramen för den egna verksamheten.

Allmänna krav på handläggningen av ärenden

7 § Varje ärende där någon enskild är part skall handläggas så enkelt, snabbt och billigt som möjligt utan att säkerheten eftersätts. Vid handläggningen skall myndigheten beakta möjligheten att själv inhämta upplysningar och yttranden från andra myndigheter, om sådana behövs. Myndigheten skall sträva efter att uttrycka sig lättbegripligt. Även på andra sätt skall myndigheten underlätta för den enskilde att ha med den att göra.

Tolk

8 § När en myndighet har att göra med någon som inte behärskar svenska eller som är allvarligt hörsel- eller talskadad, bör myndigheten vid behov anlita tolk.

Ombud och biträde

9 § Den som för talan i ett ärende får anlita ombud eller biträde. Den som har ombud skall dock medverka personligen, om myndigheten begär det.

Visar ett ombud eller biträde oskicklighet eller oförstånd eller är han olämplig på något annat sätt, får myndigheten avvisa honom som ombud eller biträde i ärendet.

En myndighets beslut att avvisa ett ombud eller biträde får överklagas särskilt och då i samma ordning som det beslut varigenom myndigheten avgör ärendet.

Inkommande handlingar

10 § En handling anses komma in till en myndighet den dag då handlingen, eller en avi om en betald postförsändelse som innehåller handlingen, anländer till myndigheten eller kommer en behörig tjänsteman till handa. Underrättas en myndighet särskilt om att ett telegram till myndigheten finns hos ett företag som driver televerksamhet, anses telegrammet komma in redan när underrättelsen når en behörig tjänsteman.

Kan det antas att handlingen eller en avi om denna en viss dag har lämnats i myndighetens lokal eller avskilts för myndigheten på en postanstalt, anses den ha kommit in den dagen, om den kommer en behörig tjänsteman till handa närmast följande arbetsdag.

Ett telegram eller annat meddelande som inte är underskrivet skall bekräftas av avsändaren genom en egenhändigt undertecknad handling, om myndigheten begär det. Lag (1993:611).

Jäv

11 § Den som skall handlägga ett ärende är jävig

1. om saken angår honom själv eller hans make, förälder, barn eller syskon eller någon annan närstående eller om ärendets utgång kan väntas medföra synnerlig nytta eller skada för honom själv eller någon närstående,

2. om han eller någon närstående är ställföreträdare för den som saken angår eller för någon som kan vänta synnerlig nytta eller skada av ärendets utgång,

3. om ärendet har väckts hos myndigheten genom överklagande eller underställning av en annan myndighets beslut eller på grund av tillsyn över en annan myndighet och han tidigare hos den andra myndigheten har deltagit i den slutliga handläggningen av ett ärende som rör saken,

4. om han har fört talan som ombud eller mot ersättning biträtt någon i saken, eller

5. om det i övrigt finns någon särskild omständighet som är ägnad att rubba förtroendet till hans opartiskhet i ärendet.

Från jäv bortses när frågan om opartiskhet uppenbarligen saknar betydelse.

12 § Den som är jävig får inte handlägga ärendet. Han får dock vidta åtgärder som inte någon annan kan vidta utan olägligt uppskov.

Den som känner till en omständighet som kan antas utgöra jäv mot honom, skall självmant ge det till känna.

Har det uppkommit en fråga om jäv mot någon och har någon annan inte trätt i hans ställe, skall myndigheten snarast besluta i jävsfrågan. Den som jävet gäller får delta i prövningen av jävsfrågan endast om myndigheten inte är beslutför utan honom och någon annan inte kan tillkallas utan olägligt uppskov.

Ett beslut i en jävsfråga får överklagas endast i samband med överklagande av det beslut varigenom myndigheten avgör ärendet.

Remiss

13 § Innan en myndighet inhämtar yttrande genom remiss skall den noga pröva behovet av åtgärden. Behöver yttrande inhämtas från flera, skall det göras samtidigt, om inte särskilda skäl föranleder något annat.

Om det inte är obehövt, skall det anges i remissen i vilka avseenden och inom vilken tid yttrande önskas.

Muntlig handläggning

14 § Vill en sökande, klagande eller annan part lämna uppgifter muntligt i ett ärende som avser myndighetsutövning mot någon enskild, skall han få tillfälle till det, om det kan ske med hänsyn till arbetets behöriga gång.

I andra fall bestämmer myndigheten om handläggningen skall vara muntlig. Myndigheten skall särskilt beakta att muntlig handläggning kan underlätta för enskilda att ha med den att göra.

Anteckning av uppgifter

15 § Uppgifter som en myndighet får på annat sätt än genom en handling och som kan ha betydelse för utgången i ärendet skall antecknas av myndigheten, om ärendet avser myndighetsutövning mot någon enskild.

Parters rätt att få del av uppgifter

16 § En sökande, klagande eller annan part har rätt att ta del av det som har tillförts ärendet, om detta avser myndighetsutövning mot någon enskild. Rätten att ta del av uppgifter gäller med de begränsningar som följer av 10 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). Lag (2009:434).

17 § Ett ärende får inte avgöras utan att den som är sökande, klagande eller annan part har underrättats om en uppgift som har tillförts ärendet genom någon annan än honom eller henne själv och han eller hon har fått tillfälle att yttra sig över den, om ärendet avser myndighetsutövning mot någon enskild. Myndigheten får dock avgöra ärendet utan att så har skett

1. om avgörandet inte går parten emot, om uppgiften saknar betydelse eller om åtgärderna av någon annan anledning är uppenbart obehövliga,

2. om ärendet rör tjänsteställning, antagning för frivillig utbildning, betygsättning, tilldelning av forskningsbidrag eller något jämförbart och det inte är fråga om prövning i högre instans efter överklagande,

3. om det kan befaras att det annars skulle bli avsevärt svårare att genomföra beslutet i ärendet, eller

4. om avgörandet inte kan uppskjutas.

Myndigheten bestämmer om underrättelsen ska ske muntligt, genom vanligt brev, genom delgivning eller på något annat sätt.

Underrättelseskyldigheten gäller med de begränsningar som följer av 10 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). Lag (2009:434).

Omröstning

18 § Skall beslut fattas av flera gemensamt och kan de inte enas, lägger ordföranden fram de olika förslag till beslut som har väckts. Varje förslag läggs fram så att det kan besvaras med antingen ja eller nej. Sedan de som deltar i avgörandet har fått ta ställning till förslagen, anger ordföranden vad som enligt hans uppfattning har beslutats. Detta blir beslutet, om inte omröstning begärs.

Om omröstning begärs, skall den ske öppet. Är förslagen fler än två, skall det först avgöras vilket förslag som skall ställas mot vad som enligt ordförandens uppfattning hade beslutats. Utgången bestäms genom enkel majoritet. Vid lika röstetal har ordföranden utslagsröst.

I ärenden som avser myndighetsutövning mot någon enskild är varje ledamot som deltar i den slutliga handläggningen skyldig att delta även i avgörandet. Ingen är dock skyldig att rösta för mer än ett förslag.

Ordföranden är alltid skyldig att rösta när det behövs för att ärendet skall kunna avgöras.

Avvikande mening

19 § När beslut fattas av flera gemensamt kan den som deltar i avgörandet reservera sig mot detta genom att låta anteckna avvikande mening. Den som inte gör det skall anses ha biträtt beslutet.

Föredraganden och andra tjänstemän som är med om den slutliga handläggningen utan att delta i avgörandet har rätt att få avvikande mening antecknad.

Avvikande mening skall anmälas innan beslutet expedieras eller ges till känna på något annat sätt. Om beslutet inte skall ges till känna, skall anmälan göras senast när det får sin slutliga form genom protokollsjustering eller på liknande sätt.

Motivering av beslut

20 § Ett beslut varigenom en myndighet avgör ett ärende skall innehålla de skäl som har bestämt utgången, om ärendet avser myndighetsutövning mot någon enskild. Skälen får dock utelämnas helt eller delvis

1. om beslutet inte går någon part emot eller om det av någon annan anledning är uppenbart obehövligt att upplysa om skälen,

2. om beslutet rör tjänstetillsättning, antagning för frivillig utbildning, betygsättning, tilldelning av forskningsbidrag eller något jämförbart,

3. om det är nödvändigt med hänsyn till rikets säkerhet, skyddet för enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden eller något jämförbart förhållande,

4. om ärendet är så brådskande att det inte finns tid att utforma skälen, eller

5. om ärendet gäller meddelande av föreskrifter som avses i 8 kap. regeringsformen och det inte är fråga om prövning i högre instans efter överklagande.

Har skälen utelämnats, bör myndigheten på begäran av den som är part om möjligt upplysa honom om dem i efterhand.

Underrättelse om beslut

21 § En sökande, klagande eller annan part skall underrättas om innehållet i det beslut varigenom myndigheten avgör ärendet, om detta avser myndighetsutövning mot någon enskild. Parten behöver dock inte underrättas, om det är uppenbart obehövligt.

Om beslutet går parten emot och kan överklagas, skall han underrättas om hur han kan överklaga det. Han skall då också underrättas om sådana avvikande meningar som avses i 19 § eller som har antecknats enligt särskilda bestämmelser.

Myndigheten bestämmer om underrättelsen skall ske muntligt, genom vanligt brev, genom delgivning eller på något annat sätt. Underrättelsen skall dock alltid ske skriftligt, om parten begär det.

Denna paragraf tillämpas också när någon annan som får överklaga beslutet begär att få ta del av det.

Överklagande

22 § Ett beslut får överklagas av den som beslutet angår, om det har gått honom emot och beslutet kan överklagas.

22 a § Beslut överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i anställningsärenden och beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5.

Om överklagande har skett med stöd av första stycket krävs prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätten. Lag (2006:306).

Hur beslut överklagas

23 § Ett beslut överklagas skriftligt. I skrivelsen skall klaganden ange vilket beslut som överklagas och den ändring i beslutet som han begär.

Skrivelsen ges in till den myndighet som har meddelat beslutet. Den skall ha kommit in dit inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av beslutet. Om klaganden är en part som företräder det allmänna och beslutet överklagas till en förvaltningsrätt eller kammarrätt, skall överklagandet dock ha kommit in inom tre veckor från den dag då beslutet meddelades.

Tiden för överklagande av sådana beslut som gäller föreskrifter som avses i 8 kap. regeringsformen och som inte delges räknas från den dag då beslutet gavs till känna. Har beslutet getts till känna vid mer än ett tillfälle, räknas tiden från dagen för det sista föreskrivna tillkännagivandet. Lag (2009:798).

24 § Den myndighet som har meddelat det överklagade beslutet prövar om skrivelsen med överklagandet har kommit in i rätt tid. Har skrivelsen kommit in för sent, skall myndigheten avvisa den, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

Skrivelsen skall inte avvisas, om förseningen beror på att myndigheten har lämnat klaganden en felaktig underrättelse om hur man överklagar.

Skrivelsen skall inte heller avvisas, om den inom överklagandetiden har kommit in till den myndighet som skall pröva överklagandet. I ett sådant fall skall denna myndighet vidarebefordra skrivelsen till den myndighet som har meddelat beslutet och samtidigt lämna uppgift om vilken dag skrivelsen kom in till den högre instansen.

25 § Om skrivelsen inte avvisas enligt 24 §, skall den myndighet som har meddelat beslutet överlämna skrivelsen och övriga handlingar i ärendet till den myndighet som skall pröva överklagandet.

Rättelse av skrivfel och liknande

26 § Ett beslut som innehåller en uppenbar oriktighet till följd av myndighetens eller någon annans skrivfel, räknfel eller liknande förbiseende, får rättas av den myndighet som har meddelat beslutet. Innan rättelse sker skall myndigheten ge den

som är part tillfälle att yttra sig, om ärendet avser myndighetsutövning mot någon enskild och åtgärden inte är obehövlig. Lag (1990:456).

Omrövning av beslut

27 § Finner en myndighet att ett beslut, som den har meddelat som första instans, är uppenbart oriktigt på grund av nya omständigheter eller av någon annan anledning, skall myndigheten ändra beslutet, om det kan ske snabbt och enkelt och utan att det blir till nackdel för någon enskild part. Skyldigheten gäller även om beslutet överklagas, såvida inte klaganden begär att beslutet tills vidare inte skall gälla (inhibition).

Skyldigheten gäller inte, om myndigheten har överlämnat handlingarna i ärendet till en högre instans eller om det i annat fall finns särskilda skäl mot att myndigheten ändrar beslutet.

28 § Ett överklagande av en myndighets beslut förfaller, om myndigheten själv ändrar beslutet så som klaganden begär. I så fall tillämpas inte 24 och 25 §§.

Ändrar myndigheten beslutet på annat sätt än klaganden begär, skall överklagandet anses omfatta det nya beslutet, om inte avvisning skall ske enligt 24 §.

Inhibition

29 § En myndighet som skall pröva ett överklagande får bestämma att det överklagade beslutet tills vidare inte skall gälla.

Överklagande av avvisningsbeslut

30 § Har en skrivelse med överklagande avvisats på grund av att den har kommit in för sent, får avvisningsbeslutet överklagas i samma ordning som beslutet i huvudsaken. Har avvisningsbeslutet efter överklagande prövats av en högre instans, får den högre instansens beslut i frågan inte överklagas. Lag (1986:1196).

Vissa begränsningar i lagens tillämpning

31 § Bestämmelserna i 13–30 §§ gäller inte sådana ärenden hos myndigheter i kommuner och landsting där besluten kan överklagas enligt 10 kap. kommunallagen (1991:900). Bestämmelserna gäller inte heller ärenden hos samordningsförbund som avses i 4 § lagen (2003:1210) om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser. Lag (2005:330).

32 § Bestämmelserna i 8–30 §§ gäller inte Kronofogdemyndighetens exekutiva verksamhet och inte heller polismyndigheternas, åklagarmyndigheternas, Skatteverkets, Tullverkets eller Kustbevakningens brottsbekämpande verksamhet. Lag (2006:703).

33 § I ärenden i första instans som avser hälso- och sjukvård gäller 14–30 §§ endast om myndighetens beslut kan överklagas på annat sätt än som anges i 31 §.

-
1. Denna lag har trätt i kraft den 1 januari 1987.
 2. Genom lagen upphävs förvaltningslagen (1971:290).
 3. I fråga om överklagande och omprövning av beslut som har meddelats före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter i stället för 23–25, 27, 28 och 30 §§.
 4. Om det i en lag eller i en författning som har beslutats av regeringen hänvisas till en föreskrift som har ersatts genom en föreskrift i denna lag, tillämpas i stället den nya föreskriften.

Förvaltningsprocesslag (1971:291)

4 juni 1971

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götas och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen*, funnit gott förordna som följer.

* Prop. 1971:30, KU 36, Rskr 222.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller rättskipning i Högsta förvaltningsdomstolen, kammarrätt och förvaltningsrätt. Lag (2010:1400).

2 § Har i lag eller i författning som beslutats av regeringen meddelats bestämmelse som avviker från denna lag, gäller den bestämmelsen. Lag (1980:275).

Måls anhängiggörande m.m.

3 § En ansökan, ett överklagande, en anmälan, en underställning och varje annan åtgärd som inleder ett förfarande hos allmän förvaltningsdomstol, ska vara skriftlig.

En ansökan eller ett överklagande från en enskild ska vara egenhändigt undertecknad av honom eller henne eller hans eller hennes ombud. Den ska innehålla uppgift om hans eller hennes

1. personnummer eller organisationsnummer,
2. postadress och adress till arbetsplats samt i förekommande fall annan adress där han eller hon kan anträffas för delgivning genom stämningssman,
3. telefonnummer till bostaden och arbetsplatsen samt mobiltelefonnummer, med undantag för nummer som avser ett hemligt telefonabonnemang som behöver uppges endast om rätten begär det,
4. e-postadress, och
5. förhållanden i övrigt av betydelse för delgivning med honom eller henne.

För den enskildes talan av ställföreträdare, ska motsvarande uppgifter lämnas även om denne. Har den enskilde ett ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges.

En ansökan eller ett överklagande från en enskild ska dessutom innehålla uppgifter om enskild motpart, om sådan finns, i de hänseenden som anges i andra och tredje styckena. Uppgift om motpartens eller dennes ställföreträdarens arbetsplats, telefonnummer, e-postadress och ombud behöver lämnas endast om uppgiften utan särskild utredning är tillgänglig för den enskilde. Saknar motparten känd adress, ska uppgift lämnas om den utredning som gjorts för att fastställa detta.

Uppgifter som avses i andra–fjärde styckena ska gälla förhållandena när uppgifterna lämnas till rätten. Ändras något av dessa förhållanden eller är en uppgift ofullständig eller felaktig, ska det utan dröjsmål anmälas till rätten. Lag (2010:1940).

Lag (2010:1940) träder i kraft den 1 april 2011. Äldre bestämmelser gäller om ett beslut om delgivning enligt 15–17 §§ delgivningslagen (1970:428) har fattats före den 1 april 2011 eller om en handling har skickats eller lämnats före denna tidpunkt. T.o.m. den 31 mars januari 2011 har 3 § följande lydelse.

3 § Ansökan, besvär, anmälan, underställning och annan åtgärd, varigenom mål anhängiggöres, skall ske skriftligen.

En ansöknings- eller besvärshandling från en enskild skall vara egenhändigt undertecknad av honom eller hans ombud. Den skall innehålla uppgift om hans

1. yrke samt personnummer eller organisationsnummer,
2. postadress och adress till arbetsplats samt i förekommande fall annan adress där han kan anträffas för delgivning genom stämningsman,
3. telefonnummer till bostaden och arbetsplatsen, dock att nummer avseende hemligt telefonabonnemang behöver uppges endast om rätten begär det, samt
4. förhållanden i övrigt av betydelse för delgivning med honom.

Förs den enskildes talan av ställföreträdare, skall motsvarande uppgifter lämnas även om denne. Har den enskilde vidtalat ett ombud att företräda honom, skall ombudets namn, postadress och telefonnummer anges.

En ansöknings- eller besvärshandling från en enskild skall dessutom innehålla uppgifter om enskild motpart, om sådan finns, i de hänseenden som anges i andra och tredje styckena. Uppgift om motpartens eller dennes ställföreträdarens yrke, arbetsplats, telefonnummer och ombud behöver lämnas endast om uppgiften utan särskild utredning är tillgänglig för den enskilde. Saknar motparten känd adress, skall uppgift lämnas om den utredning som gjorts för att fastställa detta.

Uppgifter som avses i andra–fjärde styckena skall gälla förhållandena när uppgifterna lämnas till rätten. Ändras något av dessa förhållanden eller är en uppgift ofullständig eller felaktig, skall det utan dröjsmål anmälas till rätten.

4 § I en ansökan eller ett överklagande eller en därmed jämförlig handling skall anges vad som yrkas samt de omständigheter som åberopas till stöd för yrkandet. I överklagandet anges dessutom det beslut som överklagas. Om prövningstillstånd krävs, skall även anges de omständigheter som åberopas till stöd för att ett sådant tillstånd skall meddelas.

Sökande eller klagande bör vidare uppge bevis som han vill åberopa och vad han vill styrka med varje särskilt bevis. Lag (1994:436).

5 § Är ansöknings- eller besvärshandling så ofullständig att den inte kan läggas till grund för prövning i sak, skall rätten förelägga sökanden eller klaganden att inom viss tid avhjälpa bristen vid påföljd att hans talan annars inte tas upp till prövning. Detsamma gäller om handlingen inte uppfyller föreskrifterna i 3 §, såvida inte bristen är av ringa betydelse för frågan om delgivning. Lag (1985:271).

6 § Mål upptages ej till prövning, om ansökan, besvär eller annan åtgärd, varigenom mål anhängiggöres, ej skett inom föreskriven tid.

6 a § Ett överklagande tillställs den myndighet som har meddelat det beslut som överklagas. Överklagandet skall ha kommit in inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av beslutet eller, om klaganden är en part som företräder det allmänna, inom tre veckor från den dag förvaltningsrättens eller kammarrättens beslut meddelades.

Den myndighet som har meddelat beslutet prövar om överklagandet har kommit in i rätt tid. Har överklagandet kommit in för sent, skall myndigheten avvisa den, om inte annat följer av tredje stycket.

Överklagandet skall inte avvisas, om förseningen beror på att myndigheten har lämnat klaganden en felaktig underrättelse om hur man överklagar. Överklagandet skall inte heller avvisas, om den inom överklagandetiden har kommit in till den domstol som skall pröva överklagandet. I ett sådant fall skall domstolen vidarebefordra överklagandet till den myndighet som har meddelat beslutet och samtidigt lämna uppgift om vilken dag överklagandet kom in till den högre instansen.

Om överklagandet inte avvisas enligt denna paragraf, skall den myndighet som har meddelat beslutet överlämna den och övriga handlingar i ärendet till den domstol som skall pröva överklagandet. Detta gäller dock inte när överklagandet förfaller enligt 28 § förvaltningslagen (1986:223). Lag (2009:783).

7 § Finner en förvaltningsrätt eller kammarrätt i samband med att ett mål inleds att den saknar behörighet att handlägga målet men att en annan motsvarande domstol skulle vara behörig, skall handlingarna i målet lämnas över till den domstolen, om den som inlett målet inte har något att invända mot detta och det inte heller finns något annat skäl mot att handlingarna överlämnas. Handlingarna skall anses ha kommit in till den senare domstolen samma dag som de kom in till den domstol som först tog emot handlingarna. Lag (2009:783).

7 a § Om en enskild överklagar en förvaltningsmyndighets beslut skall den myndighet som först beslutade i saken vara den enskildes motpart sedan handlingarna i ärendet överlämnats till domstolen.

Första stycket gäller inte i fråga om beslut som överklagas direkt hos kammarrätt. Lag (1995:1692).

Måls handläggning

8 § Rätten skall tillse att mål blir så utrett som dess beskaffenhet kräver.

Vid behov anvisar rätten hur utredningen bör kompletteras. Överflödiga utredning får avvisas.

9 § Förfarandet är skriftligt.

I handläggningen får ingå muntlig förhandling beträffande viss fråga, när det kan antas vara till fördel för utredningen eller främja ett snabbt avgörande av målet.

I kammarrätt och förvaltningsrätt skall muntlig förhandling hållas, om enskild som för talan i målet begär det samt förhandlingen ej är obehövlig och ej heller särskilda skäl talar mot det. Lag (2009:783).

10 § Ansöknings- eller besvärshandling eller annan handling, varigenom mål anhängiggörs, och det som hör till den skall tillställas motpart eller annan mot vilken åtgärd ifrågasätts. Mottagaren skall föreläggas att svara inom viss tid vid påföljd att målet ändå kan komma att avgöras.

Underrättelse enligt första stycket behövs inte,

1. om det inte finns anledning anta att talan kommer att bifallas helt eller delvis,
2. om underrättelse annars är uppenbart onödig,
3. om motparten är en förvaltningsmyndighet och en underrättelse är onödig eller
4. om det kan befaras att underrättelse skulle avsevärt försvåra genomförandet av beslut i målet. Lag (1995:1692).

11 § Den som förelagts att svara skall göra det skriftligen, om ej rätten förordnar att svaret får lämnas vid muntlig förhandling.

Den som svarar skall ange huruvida han medger eller bestrider yrkandena i målet eller, om målet anhängiggjorts genom anmälan eller underställning, huruvida han godtager eller motsätter sig åtgärd som ifrågasättes. Om han bestrider yrkande eller motsätter sig ifrågasatt åtgärd, bör han ange skälen härför och de bevis som han vill åberopa.

Svar skall innehålla uppgift om vilket mål det hänför sig till.

12 § Rätten skall ge sökande eller klagande tillfälle att ta del av svar och det som hör till svaret och att inom viss tid yttra sig skriftligen över detta, om det ej är obehövligt. Rätten får förelägga honom att yttra sig över svaret vid påföljd att målet ändå kan komma att avgöras.

13 § Om det behövs, skall rätten inhämta yttrande från förvaltningsmyndighet som tidigare beslutat i saken.

14 § Till en muntlig förhandling ska sökanden eller klaganden och den som har att svara i målet kallas. En enskild får föreläggas att inställa sig personligen vid vite eller vid påföljd att hans eller hennes utevaro inte utgör hinder för målets vidare handläggning och avgörande. En förvaltningsmyndighet eller annan part, som enligt föreskrift i lag företräder det allmänna, får föreläggas att inställa sig vid påföljd att partens utevaro inte utgör hinder för målets vidare handläggning och avgörande.

Sökanden eller klaganden och den som har att svara i målet får delta i en muntlig förhandling genom ljudöverföring eller ljud- och bildöverföring under samma förutsättningar som gäller enligt 5 kap. 10 § rättegångsbalken. Lag (2008:652).

15 § Enskild part, som inställt sig till muntlig förhandling, får tillerkännas ersättning av allmänna medel för kostnad för resa och uppehälle, om rätten finner att han skäligen bör ersättas för sin inställelse. Rätten får bevilja förskott på ersättningen. Närmare bestämmelser om ersättning och förskott meddelas av regeringen. Lag (1980:275).

16 § I fråga om offentlighet och ordning vid muntlig förhandling gäller 5 kap. 1–5, 9 och 12 §§ rättegångsbalken i tillämpliga delar. Utöver vad som följer av 5 kap. 1 § rättegångsbalken får rätten förordna att förhandling ska hållas inom stängda dörrar, om det kan antagas att vid förhandlingen kommer att läggas fram uppgift,

för vilken hos domstolen gäller sekretess som avses i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). Lag (2009:409).

17 § Vid muntlig förhandling föres protokoll. Protokollet skall innehålla redogörelse för förhandlingens gång och för den utredning som föreligger vid förhandlingen. I protokollet skall antecknas vad som förekommer vid förhandlingen i fråga om yrkanden, medgivanden, bestridanden, invändningar och vitsordanden.

18 § Innan mål avgöres, skall part ha fått kännedom om det som tillförts målet genom annan än honom själv och haft tillfälle att yttra sig över det, om det ej föreligger sådana skäl däremot som anges i 10 § andra stycket.

19 § I fråga om underrättelseskyldighet enligt 10 § första stycket, 12 eller 18 § gäller de begränsningar som följer av 10 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). Lag (2009:409).

Vissa bevismedel

20 § Skriftlig handling, som åberopas till bevis, skall tillställas rätten utan dröjsmål. I fråga om sådant bevis gäller i övrigt 38 kap. 1–5 och 7–9 §§ rättegångsbalken i tillämpliga delar. Ersättning till annan än part för tillhandahållande av skriftlig handling utgår dock alltid av allmänna medel. Lag (1980:104).

21 § Åberopas till bevis föremål, som lämpligen kan ges in till rätten, skall föremålet utan dröjsmål överlämnas dit. I fråga om sådant bevis gäller 39 kap. 5 § rättegångsbalken i tillämpliga delar. Ersättning till annan än part för tillhandahållande av föremål utgår dock alltid av allmänna medel.

22 § Åberopar part skriftlig handling eller föremål till bevis, får rätten förelägga honom att inom viss tid tillställa rätten handlingen eller föremålet vid påföljd att målet ändå kan komma att avgöras.

23 § Rätten får besluta om syn på stället för besiktning av fastighet eller plats eller av föremål som inte lämpligen kan ges in till rätten. Vid sådan syn får yrkeshemlighet röjas endast om det finns synnerlig anledning till det.

I fråga om syn på stället gäller bestämmelserna om muntlig förhandling samt 5 kap. 11 § rättegångsbalken i tillämpliga delar. Lag (2008:647).

24 § Rätten får inhämta yttrande över fråga, som kräver särskild sakkunskap, från myndighet, tjänsteman eller den, som eljest har att gå till handa med yttrande i ämnet, eller anlita annan sakkunnig i frågan.

I fråga om sakkunnig gäller 40 kap. 2–7 och 12 §§ rättegångsbalken i tillämpliga delar.

Ersättning för utlåtande av myndighet, tjänsteman eller den som eljest har att gå till handa med yttrande utgår endast om det är särskilt föreskrivet. Annan sakkunnig är berättigad till ersättning av allmänna medel för sitt uppdrag. Rätten får bevilja förskott på sådan ersättning.

25 § Rätten får förordna om förhör med vittne eller sakkunnig. Sådant förhör äger rum vid muntlig förhandling. Förhöret får hållas under ed. Om förhör gäller 36 kap.

1–18 och 20–23 §§ samt 40 kap. 9–11, 14, 16 och 20 §§ rättegångsbalken i tillämpliga delar.

Vittne och sakkunnig får delta i en muntlig förhandling genom ljudöverföring eller ljud- och bildöverföring under samma förutsättningar som gäller enligt 5 kap. 10 § rättegångsbalken. Lag (2008:652).

26 § Vittne eller sakkunnig har rätt till ersättning av allmänna medel för kostnad för sin inställelse. Rätten får bevilja förskott på ersättning för kostnad för resa och uppehälle. Närmare bestämmelser om ersättning och förskott meddelas av regeringen.

Har vittnet eller den sakkunnige inkallats på begäran av enskild part och visar det sig att parten saknade godtagbart skäl för sin begäran, får rätten ålägga honom att återbetala ersättningen till statsverket. Lag (1980:275).

27 § Finner förvaltningsrätt att förhör med vittne eller sakkunnig lämpligen bör hållas av annan förvaltningsrätt, får rätten efter samråd med denna besluta härom.

I fråga om bevisupptagning enligt första stycket gäller 35 kap. 10 och 11 §§ rättegångsbalken i tillämpliga delar. Lag (2009:783).

Beslut

28 § Domstol, som har att pröva besvär, kan förordna att det överklagade beslutet, om det eljest skulle lända till efterrättelse omedelbart, tillsvidare icke skall gälla och även i övrigt förordna rörande saken.

29 § Rättens avgörande får ej gå utöver vad som yrkats i målet. Om det föreligger särskilda skäl, får dock rätten även utan yrkande besluta till det bättre för enskild, när det kan ske utan men för motstående enskilt intresse.

30 § Rättens avgörande av mål skall grundas på vad handlingarna innehåller och vad i övrigt förekommit i målet.

Av beslutet skall framgå de skäl som bestämt utgången.

31 § Beslut, varigenom rätten avgör målet, skall tillställas part genom handling som fullständigt återger beslutet och skiljaktig mening, där sådan förekommit. Beslut som kan överklagas skall dessutom innehålla upplysning om vad den skall iakttaga som vill anföra besvär över beslutet.

Krävs särskilt tillstånd för prövning i högre rätt, skall beslutet innehålla uppgift om det och om de grunder på vilka ett sådant tillstånd meddelas. Lag (1994:436).

32 § Om domstolen finner att en dom eller ett beslut innehåller någon uppenbar oriktighet till följd av domstolens eller någon annans skrivfel, räknepel eller liknande förbiseende, får domstolen besluta om rättelse.

Har domstolen av förbiseende underlåtit att fatta ett beslut som skulle ha meddelats i samband med ett avgörande, får domstolen komplettera sitt avgörande inom sex månader från det att avgörandet vann laga kraft. En komplettering

senare än två veckor efter det att avgörandet meddelades får dock ske endast om en part begär det och ingen annan part motsätter sig kompletteringen.

Innan beslut om rättelse eller komplettering fattas, skall parterna även i annat fall än som avses i andra stycket andra meningen ha fått tillfälle att yttra sig, om det inte är obehövt. Beslutet skall om möjligt antecknas på varje exemplar av den dom eller det beslut som rättas eller kompletteras. Lag (2001:27).

Överklagande

33 § Förvaltningsrätts beslut överklagas hos kammarrätt. Kammarrätts beslut överklagas hos Högsta förvaltningsdomstolen.

Beslutet får överklagas av den som det angår, om det gått honom emot.

Kammarrättens beslut att meddela prövningstillstånd får inte överklagas.

Om ett överklagande har avvisats såsom för sent inkommet och en domstol efter överklagande har prövat detta beslut eller vägrat prövningstillstånd i fråga om ett sådant överklagande, får domstolens beslut inte överklagas. Lag (2010:1400).

34 § Mot beslut, som ej innebär att målet avgöres, får talan föras endast i samband med talan mot beslut i själva målet. Talan får dock föras särskilt när rätten

1. ogillat invändning om jäv mot ledamot av rätten eller invändning om att hinder föreligger för talans prövning,

2. avvisat ombud eller biträde,

3. förordnat rörande saken i avvaktan på målets avgörande,

4. förelagt någon att medverka på annat sätt än genom inställelse inför rätten och underlåtenhet att iakttaga föreläggandet kan medföra särskild påföljd för honom,

5. utdömt vite eller annan påföljd för underlåtenhet att iakttaga föreläggande eller ådömt straff för förseelse i förfarandet eller ålagt vittne eller sakkunnig att ersätta kostnad som vållats genom försummelse eller tredska,

6. förordnat angående undersökning eller omhändertagande av person eller egendom eller om annan liknande åtgärd,

7. förordnat angående ersättning för någons medverkan i målet,

8. utlåtits sig i annat fall än som avses i 7 i fråga som gäller rättshjälp enligt rättshjälpslagen (1996:1619) eller i fråga om offentligt biträde enligt lagen (1996:1620) om offentligt biträde eller

9. beslutat i fråga om förlängning av tidsfrist enligt 7 § första stycket lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter.

Mot beslut, varigenom mål återförvisas till lägre instans, får talan föras endast om beslutet innefattar avgörande av fråga, som inverkar på målets utgång. Lag (1996:1635).

Prövningstillstånd i kammarrätt

34 a § För de mål det är särskilt föreskrivet krävs prövningstillstånd för att kammarrätten skall pröva ett överklagande av ett beslut som förvaltningsrätten meddelat i målet. Detsamma gäller förvaltningsrätts beslut i en fråga som har ett direkt samband med ett sådant mål. Sådant tillstånd behövs dock inte när talan förs av Riksdagens ombudsmän eller Justitiekanslern.

Prövningstillstånd meddelas om

1. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt,
2. anledning förekommer till ändring i det slut vartill förvaltningsrätten kommit eller
3. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Meddelas inte prövningstillstånd, står förvaltningsrättens beslut fast. En upplysning om detta skall tas in i kammarrättens beslut. Lag (2009:783).

Särskilda regler om överklagande hos Högsta förvaltningsdomstolen

35 § Ett överklagande av kammarrättens beslut i ett mål som har väckts hos kammarrätten genom överklagande, underställning eller ansökan prövas av Högsta förvaltningsdomstolen endast om Högsta förvaltningsdomstolen har meddelat prövningstillstånd.

Meddelas inte prövningstillstånd, står kammarrättens beslut fast. En upplysning om detta ska tas in i Högsta förvaltningsdomstolens beslut.

Vad som sägs i första stycket gäller inte

1. talan som Riksdagens ombudsmän eller Justitiekanslern för i mål om disciplinansvar eller om återkallelse eller begränsning av behörighet att utöva yrke inom hälso- och sjukvården, tandvården eller detaljhandeln med läkemedel eller djurens hälso- och sjukvård,

2. talan som Justitiekanslern för i mål enligt kreditupplysningslagen (1973:1173), inkassolagen (1974:182) eller lagen (1998:150) om allmän kameraövervakning. Lag (2010:1400).

36 § Prövningstillstånd meddelas,

1. om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att talan prövas av Högsta förvaltningsdomstolen eller

2. om det föreligger synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att grund för resning föreligger eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd meddelas i ett av två eller flera likartade mål, som samtidigt föreligger till bedömande, får prövningstillstånd meddelas även i övriga mål.

Prövningstillstånd får begränsas att gälla viss del av det beslut som den fullföljda talan avser. Lag (2010:1400).

37 § I mål, vari prövningstillstånd kräves, får omständighet eller bevis, som klaganden åberopar först i Högsta förvaltningsdomstolen, beaktas endast om det föreligger särskilda skäl.

Föreskrifter om hinder mot att beakta eller anföra nya omständigheter i vissa mål finns i 10 kap. 10 § kommunallagen (1991:900). Lag (2010:1400).

37 a § [*37 a § har upphört att gälla genom lag (1995:22), som har trätt i kraft den 1 juli 1995.*]

Resning och återställande av försutten tid

37 b § Resning får beviljas i mål eller ärende om det på grund av något särskilt förhållande finns synnerliga skäl att pröva saken på nytt. Lag (1995:22).

37 c § Om tiden för överklagande eller en därmed jämförbar åtgärd har försuttits på grund av omständigheter som utgör giltig ursäkt, får tiden återställas. Lag (1995:22).

Straff

38 § Den som vid muntlig förhandling stör förhandlingen eller fotograferar i rättsalen eller bryter mot föreskrift eller förbud, som har meddelats med stöd av 16 §, jämfört med 5 kap. 9 § rättegångsbalken, döms till penningböter. Till samma straff döms den som muntligen inför rätten eller i skrivelse till rätten uttalar sig otillbörligt. Lag (1991:298).

39 § Den som utan giltigt skäl röjer vad som enligt rättens förordnande ej får uppenbaras döms till böter. Lag (1980:104).

40 § [*40 § har upphört att gälla genom lag (1987:748), som har trätt i kraft den 1 januari 1988.*]

41 § I fråga om jäv mot den som handlägger mål enligt denna lag gäller bestämmelserna i 4 kap. rättegångsbalken om jäv mot domare.

42 § Rätten skall självant upptaga fråga om ansvar för förseelse under förfarandet och om utdömmande av vite som förelagts med stöd av denna lag.

43 § Sökande, klagande eller annan part har rätt att ta del av det som tillförts målet med de begränsningar som följer av 10 kap. 3 § offentlighets och sekretesslagen (2009:400). Lag (2009:409).

44 § Handling anses ha kommit in till rätten den dag då handlingen eller avi om betald postförsändelse, i vilken handlingen är innesluten, anlänt till rätten eller kommit behörig tjänsteman till handa. Underrättas rätten särskilt om att telegram till rätten anlänt till telegrafanstalt, anses telegrammet ha kommit in redan när underrättelsen nått behörig tjänsteman.

Kan det antagas att handlingen eller avi om denna viss dag avlämnats i rättens kansli eller avskilts för rätten på postanstalt, anses den ha kommit in den dagen, om den kommit behörig tjänsteman till handa närmast följande arbetsdag.

Telegram eller annat meddelande som icke är underskrivet skall bekräftas av avsändaren genom egenhändigt undertecknad handling, om rätten begär det. Lag (1973:246).

45 § Är någon som kallats till muntlig förhandling hindrad att inställa sig, skall han omedelbart anmäla det till rätten.

46 § I fråga om laga förfall äger 32 kap. 6 och 8 §§ rättegångsbalken motsvarande tillämpning.

47 § Ska rätten underrätta någon om innehållet i en handling eller om något annat, får det ske genom delgivning. Delgivning ska användas, om det är särskilt föreskrivet eller om det med hänsyn till syftet med bestämmelsen om underrättelse framgår att delgivning bör ske, men bör i övrigt tillgripas bara om det är påkallat med hänsyn till omständigheterna.

Bestämmelserna i 24 § delgivningslagen (2010:1932) hindrar inte att kammarrätt delger en part handlingar genom förenklad delgivning, om parten under handläggningen i förvaltningsrätten har informerats om att sådan delgivning kan komma att användas i kammarrätten om förvaltningsrättens avgörande överklagas dit.

Första stycket gäller även för Högsta förvaltningsdomstolen om informationen har lämnats i förvaltningsrätten eller i kammarrätten. Lag (2010:1940).

Lag (2010:1940) träder i kraft den 1 april 2011. Äldre bestämmelser gäller om ett beslut om delgivning enligt 15–17 §§ delgivningslagen (1970:428) har fattats före den 1 april 2011 eller om en handling har skickats eller lämnats före denna tidpunkt. T.o.m. den 31 mars januari 2011 har 47 § följande lydelse.

47 § Skall rätten underrätta någon om innehållet i en handling eller om något annat, får det ske genom delgivning. Delgivning skall användas, om det är särskilt föreskrivet eller om det med hänsyn till syftet med bestämmelsen om underrättelse framgår att delgivning bör ske, men bör i övrigt tillgripas bara om det är påkallat med hänsyn till omständigheterna. Lag (1990:1412).

48 § Den som för talan i mål får anlita ombud eller biträde.

Visar ombud eller biträde oskicklighet eller oförstånd eller är han eljest olämplig, får rätten avvisa honom som ombud eller biträde i målet. Rätten får också förklara honom obehörig att brukas som ombud eller biträde vid rätten antingen för viss tid eller tills vidare.

Om den som avvisas eller förklaras obehörig enligt andra stycket är advokat, skall anmälan om åtgärden göras hos advokatsamfundets styrelse. Lag (1987:748).

49 § Ombud skall styrka sin behörighet genom fullmakt. Fullmakt skall innehålla ombudets namn. Får ombudet sätta annan i sitt ställe, skall detta anges.

Styrker ombud ej sin behörighet, skall rätten förelägga ombudet eller huvudmannen att avhjälpa bristen. Är i sådant fall ansöknings- eller besvärshandling undertecknad av ombud, skall i föreläggandet anges att talan upptages till prövning endast om detta iakttages. Har annan åtgärd företagits av ombud som

ej styrkt sin behörighet, skall i föreläggandet anges att åtgärden beaktas endast om föreläggandet iakttages.

50 § Behärskar part, vittne eller annan som skall höras inför rätten ej svenska språket eller är han allvarligt hörsel- eller talskadad, skall rätten vid behov anlita tolk. Rätten får även i annat fall vid behov anlita tolk.

Första stycket skall tillämpas även i fråga om överföring från punktskrift till vanlig skrift eller omvänt.

Som tolk får ej anlitas den vars tillförlitlighet kan anses förringad på grund av hans ställning till någon som för talan i målet eller på grund av annan därmed jämförlig omständighet. Lag (1990:452).

51 § Den som anlitas som tolk vid muntlig förhandling skall inför rätten avlägga ed, att han efter bästa förstånd skall fullgöra sitt uppdrag. Finnes anledning antaga att han skall erhålla ytterligare sådana uppdrag av rätten, får han avlägga ed som avser även framtida uppdrag. Lag (1975:1298).

52 § Den som fullgör uppdrag som tolk annorledes än i tjänsten har rätt till skäligen ersättning för arbete, tidsspilla och utlägg som uppdraget krävt.

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer fastställer taxa som skall tillämpas vid bestämmande av ersättning till tolk vid muntlig översättning.

Kostnad för tolk betalas av allmänna medel. Lag (1979:290).

53 § Vad i denna lag sägs om enskild part gäller i tillämpliga delar även den som är ställföreträdare för parten.

Denna lag träder i kraft beträffande skatterätt och länsrätt den 1 juli 1971 samt i övrigt den 1 januari 1972.

I fråga om talan mot beslut av skatterätt eller länsrätt, som meddelats före den 1 januari 1972, gäller äldre bestämmelser om talan mot beslut av prövningsnämnd eller länsstyrelse i motsvarande fall.

I fråga om talan mot kammarrätts beslut, som meddelats före den 1 januari 1972, gäller äldre bestämmelser.

Utdrag ur rättegångsbalken (1942:740)

16 kap. Om omröstning

1 § Yppas vid överläggning till dom eller beslut skiljaktiga meningar, skall omröstning ske.

Vid omröstning skall den yngste i rätten först yttra sig och sedan var efter annan, såsom de hava säte i rätten. Har målet beretts av viss ledamot, säger han först sin mening.

Envar ange de skäl, varå han grundar sin mening. Lag (1969:244).

2 § Över fråga, som hör till rättegången, skall röstas särskilt.

Äro i saken flera käromål, skall beträffande varje käromål särskild omröstning ske. Över fordran, som åberopats till kvittning, skall ock röstas särskilt. Är beträffande samma käromål fråga om flera omständigheter, som var för sig äro av omedelbar betydelse för utgången, skola de, såvitt sakens beskaffenhet påkallar det, uppställas till särskild omröstning. Om rättegångskostnad skall röstas särskilt.

Har någon vid tidigare omröstning varit emot det slut, vari de flesta stannat, vare han skyldig att delta i senare omröstning.

3 § Vid omröstning skall den mening gälla, som omfattats av mer än hälften av rättens ledamöter. Om någon mening har erhållit hälften av rösterna och ordförandens röst är bland dem, skall den meningen gälla. Vid avgörande av frågor om prövningstillstånd enligt 49 kap. 12 § skall dock, om en av ledamöterna vill bevilja prövningstillstånd, hans mening gälla som hovrättens beslut. Lag (1987:747).

4 § Yppas vid omröstning flera än två meningar, utan att någon enligt 3 § skall gälla, och är fråga om penningar eller annat, som utgör viss myckenhet, skola rösterna för den större myckenheten sammanläggas med rösterna för närmast mindre och, om det erfordras, sammanläggningen fortsätts efter samma grund, till dess någon mening skall gälla; i annat fall gälle den mening, för vilken rösterna äro flera än för annan, eller, om för flera meningar rösterna äro lika många, den som biträts av den främste bland dem som röstat för någon av dessa meningar. Lag (1969:244).

5 § Är det stridigt, huru omröstning skall ske eller vilken mening skall gälla, skall röstas därom.

6 § Är i tvistemål fråga även om ansvar, utdömande av vite eller någons hållande i häkte, gäller om omröstning i frågan vad som föreskrivs i 29 kap. Lag (1981:828).

Lag (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar

4 juni 1971

Prop. 1971:30, bet. KU 36, rskr. 222.

1 § Högsta förvaltningsdomstolen är enligt regeringsformen högsta allmänna förvaltningsdomstol. Den har sitt säte i Stockholm.

Kammarrätterna är allmänna förvaltningsdomstolar närmast under regeringsrätten.

Kammarrätterna är kammarrätten i Stockholm, kammarrätten i Göteborg, kammarrätten i Sundsvall och kammarrätten i Jönköping.

Förvaltningsrätterna är allmänna förvaltningsdomstolar närmast under kammarrätterna. Regeringen meddelar föreskrifter om förvaltningsrätternas domkretsar. Lag (2010:1398).

Högsta förvaltningsdomstolen

2 § Högsta förvaltningsdomstolen prövar

1. överklagande av kammarrätts beslut enligt förvaltningsprocesslagen (1971:291).

2. överklagande av annat beslut i förvaltningsärende som enligt lag eller instruktion för kammarrätterna görs hos domstolen.

Högsta förvaltningsdomstolen prövar ansökningar om resning och återställande av försutten tid i andra fall än som anges i 8 §. I 14 kap. 9 § tredje stycket utlänningslagen (2005:716) finns vidare bestämmelser om att Högsta förvaltningsdomstolen i vissa fall prövar om beslut om förvar eller uppsikt ska bestå.

Högsta förvaltningsdomstolen prövar som första domstol om justitieråd i Högsta domstolen ska skiljas eller avstängas från sin anställning eller vara skyldig att genomgå läkarundersökning. Lag (2010:1398).

3 § Högsta förvaltningsdomstolen består av fjorton justitieråd eller det högre antal som behövs. Minst två tredjedelar av antalet justitieråd ska vara lagfarna. Justitieråden får inte inneha eller utöva något annat ämbete.

Ett av justitieråden ska vara domstolens ordförande.

När ett justitieråd på grund av sjukdom eller därmed jämförlig omständighet inte kan tjänstgöra i Högsta förvaltningsdomstolen, får den som avgått med ålderspension från sin anställning som justitieråd förordnas att tillfälligt tjänstgöra som ersättare. Vad som i lag eller annan författning föreskrivs om justitieråd ska även tillämpas på ersättare.

Om justitieråds tjänstgöring i Lagrådet är särskilt föreskrivet. Lag (2010:1398).

Lag (2010:1398) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vid tillämpning av 3 § ska med justitieråd som avgått med ålderspension jämställas regeringsråd som avgått med ålderspension.

4 § Högsta förvaltningsdomstolen får vara indelad i avdelningar. Om Högsta förvaltningsdomstolen är indelad i avdelningar, är Högsta förvaltningsdomstolens

ordförande även ordförande på en avdelning. Ett av de övriga justitieråden är ordförande på annan avdelning. Lag (2010:1398).

4 a § Rätten ska, om inte annat följer av andra och tredje styckena eller 4 b § andra stycket, bestå av minst fem ledamöter vid prövning av själva saken i

1. mål där prövningstillstånd har beviljats av Högsta förvaltningsdomstolen,
2. mål där Högsta förvaltningsdomstolen är första domstolsinstans,
3. mål som avses i 35 § tredje stycket förvaltningsprocesslagen (1971:291),
och
4. mål om resning eller återställande av försutten tid, om prövningen inte är enkel.

I mål som avses i första stycket är rätten domför med fyra ledamöter om tre av dessa är ense om slutet.

I mål om rättsprövning enligt lagen (2006:304) om rättsprövning av vissa regeringsbeslut får rätten bestå av tre eller fyra ledamöter om det är fråga om att avvisa en för sent inkommen ansökan eller om prövningen annars är enkel.

När Högsta förvaltningsdomstolen avger ett sådant yttrande som avses i 2 § lagen (1974:579) om handläggningen av nådeärenden ska rätten bestå av minst tre ledamöter. Lag (2010:1398).

4 b § I andra fall än sådana som avses i 4 a § beslutar Högsta förvaltningsdomstolen för varje mål eller ärende hur många ledamöter som ska ingå i rätten.

Det som sägs i första stycket gäller även vid prövning av

1. frågor om beviljande av prövningstillstånd i kammarrätt, och
2. överklagade beslut enligt vilka ett överklagande har avvisats som för sent inkommet. Lag (2010:1398).

4 c § Fler än sju ledamöter får inte ingå i rätten, om inte annat följer av 5 §. Lag (2009:345).

5 § Om det vid överläggning till dom eller beslut framkommer att den mening som råder i rätten avviker från en rättsgrundsats eller lagtolkning, som förut varit antagen av Högsta förvaltningsdomstolen, får rätten besluta att målet eller, om det är lämpligt, en viss fråga i målet ska avgöras av Högsta förvaltningsdomstolen i dess helhet. Ett sådant beslut får också meddelas om det i annat fall är av särskild betydelse för rättstillämpningen att målet eller en viss fråga avgörs av Högsta förvaltningsdomstolen i dess helhet.

Om det i olika domar eller beslut av Högsta förvaltningsdomstolen har kommit till uttryck mot varandra stridande åsikter i fråga om en viss rättsgrundsats eller lagtolkning, gäller första stycket första meningen endast om rätten finner att den rådande meningen avviker från den dom eller det beslut som meddelades senast.

När ett mål eller en fråga avgörs av Högsta förvaltningsdomstolen i dess helhet ska alla justitieråd som inte har förhinder delta i avgörandet. Lag (2010:1398).

5 a § Om rätten består av fler än två ledamöter och en av dessa får förhinder sedan handläggningen har påbörjats, är rätten ändå domför. Lag (2009:345).

6 § När Högsta förvaltningsrätten behandlar en ansökan om resning i ett mål eller ärende som har avgjorts av Högsta förvaltningsrätten, får inte någon ledamot som deltagit i det tidigare avgörandet ingå i rätten, om ett tillräckligt antal ledamöter ändå finns tillgängligt inom domstolen. Lag (2010:1398).

7 § För beredning och föredragning av mål i Högsta förvaltningsrätten finns hos domstolen särskilda tjänstemän. Lag (2010:1398).

Kammarrätterna

8 § Kammarrätt prövar

1. överklagande som enligt lag eller annan författning görs hos domstolen,
2. mål enligt lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. i den utsträckning som är föreskrivet i den lagen,
3. sådana ansökningar om resning i mål eller ärenden som enligt 11 kap. 13 § regeringsformen ska prövas av förvaltningsdomstol, om målet eller ärendet slutligt avgjorts av en förvaltningsrätt eller förvaltningsmyndighet,
4. ansökningar om återställande av försutten tid för överklagande eller därmed jämförbar åtgärd till förvaltningsrätt, kammarrätt eller förvaltningsmyndighet,
5. mål om sådant onödigt uppehållande av ärende som enligt föreskrift i lag ska prövas av kammarrätt.

Regeringen förordnar om kammarrätternas domkretsar. Lag (2010:1422).

8 a § Förekommer det vid mer än en kammarrätt flera mål som har nära samband med varandra, får målen handläggas vid en av kammarrätterna, om det kan göras utan avsevärd olägenhet för någon part.

En kammarrätt får, om det finns särskilda skäl och det kan göras utan avsevärd olägenhet för någon part, lämna över ett mål till en annan kammarrätt som handlägger sådana mål.

Närmare föreskrifter om överlämnande av mål mellan kammarrätter meddelas av regeringen. Lag (1998:373).

9 § Innefattar besvär även fråga, som det ankommer på regeringen att avgöra, och finner kammarrätten frågorna ej böra avgöras var för sig, skall kammarrätten med eget utlåtande överlämna målet till regeringens prövning. Lag (1974:577).

10 § I varje kammarrätt ska det finnas en kammarrättspresident, en eller flera kammarrättslagmän samt kammarrättsråd av vilka en eller flera ska vara vice ordförande. De ska vara lagfarna. Lag (2010:1398).

11 § En kammarrätt får vara indelad i avdelningar. Regeringen får bestämma att en avdelning ska vara förlagd till någon annan ort än den där domstolen har sitt säte. Chef för en avdelning är presidenten eller en lagman.

Bestämmelser om särskild sammansättning av kammarrätt vid behandling av vissa mål finns i fastighetstaxeringslagen (1979:1152), lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation och lagen (2010:1882) om åldersgränser för film som ska visas offentligt. Bestämmelser om särskild sammansättning vid behandling av mål enligt 10 kap. kommunallagen (1991:900) finns i 13 a §. Lag (2010:1884).

12 § Kammarrätt är domför med tre lagfarna ledamöter. Fler än fyra lagfarna ledamöter får inte sitta i rätten.

När det är särskilt föreskrivet att nämndemän ska ingå i rätten, är kammarrätt domför med tre lagfarna ledamöter och två nämndemän. Fler än fyra lagfarna ledamöter och tre nämndemän får i sådant fall inte sitta i rätten. En kammarrätt är dock domför utan nämndemän

1. vid prövning av överklagande av beslut som inte innebär att målet avgöres,
2. vid förordnande om saken i avvaktan på målets avgörande och vid annan åtgärd som avser endast måls beredande, eller
3. vid beslut varigenom domstolen skiljer sig från målet utan att detta prövats i sak.

Handläggs ett mål som avses i andra stycket gemensamt med annat mål, får nämndemän delta vid handläggningen även av det senare målet.

Bestämmelser om domförhet vid behandling av vissa mål finns i fastighets-taxeringslagen (1979:1152), lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation, och lagen (2010:1882) om åldersgränser för film som ska visas offentligt. Bestämmelser om domförhet vid behandling av kommunalbesvärsmål finns i 13 a §.

Vid behandling av frågor om prövningstillstånd är kammarrätten domför med två ledamöter, om de är ense om slutet. Detsamma gäller vid behandling av andra frågor i mål där prövningstillstånd krävs för prövning av överklagande, om frågorna behandlas före eller i samband med frågan om prövningstillstånd. Vid behandling av en fråga om avvisning av ett överklagande på grund av att det har kommit in för sent är kammarrätten domför med två ledamöter, om de är ense om slutet.

Vid beslut om avskrivning av mål efter återkallelse är kammarrätten domför med en lagfaren domare.

Åtgärder som avser endast beredandet av ett mål får utföras av en lagfaren ledamot i kammarrätten eller, om de inte är av sådant slag att de bör förbehållas lagfarna ledamöter, av en annan tjänsteman i kammarrätten som har tillräcklig kunskap och erfarenhet. Regeringen meddelar närmare föreskrifter om detta. Lag (2010:1884).

13 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer skall fastställa hur många nämndemän som skall finnas i kammarrättens domkrets för tjänstgöring i kammarrätten. Regeringen eller myndigheten skall vidare för varje län inom domkretsen fastställa det antal nämndemän som skall utses. Kammarrätten fördelar tjänstgöringen mellan nämndemännen efter samråd med dem. Lag (1983:372).

13 a § Kammarrätten skall vid behandling av mål enligt 10 kap. kommunallagen (1991:900) och 22 kap. kyrkolagen (1992:300) bestå av tre lagfarna ledamöter och två sådana särskilda ledamöter som anges i 13 b §.

Kammarrätten är dock domför utan de särskilda ledamöterna i sådana fall som anges i 12 § andra stycket 1–3 samt vid prövning av mål som är av enkel beskaffenhet. Lag (1998:373).

13 b § Regeringen bestämmer antalet särskilda ledamöter för varje kammarrätt. De särskilda ledamöterna skall ha god kännedom om kommunal verksamhet. De förordnas av regeringen för tre år.

Om en särskild ledamot avgår under tjänstgöringstiden, utses en ny ledamot för den tid som återstår. Ändras antalet särskilda ledamöter, får en nytillträdande ledamot utses för kortare tid än tre år.

Kammarrätten fördelar tjänstgöringen mellan de särskilda ledamöterna efter samråd med dem. Lag (1980:274).

Förvaltningsrätterna

14 § Om det i lag eller annan författning föreskrivs att talan ska väckas vid eller beslut överklagas till allmän förvaltningsdomstol, ska det göras vid en förvaltningsrätt.

Ett beslut ska överklagas till den förvaltningsrätt inom vars domkrets ärendet först prövats, om det inte för ett visst slag av mål föreskrivs annat i lag eller förordning.

Förekommer det vid mer än en förvaltningsrätt flera mål som har nära samband med varandra, får målen handläggas vid en av förvaltningsrätterna om det kan göras utan avsevärd olägenhet för någon part.

En förvaltningsrätt får, om det finns särskilda skäl och det kan göras utan avsevärd olägenhet för någon part, lämna över ett mål till en annan förvaltningsrätt som handlägger sådana mål.

Regeringen meddelar närmare föreskrifter om överlämnande av mål mellan förvaltningsrätter. Lag (2009:773).

Lag (2009:773) har trätt i kraft den 15 februari 2010. Om ett mål eller ärende ska handläggas av länsrätt enligt bestämmelser i någon upphävd lag ska målet eller ärendet efter ikraftträdandet handläggas av förvaltningsrätt.

14 a § Innefattar ett överklagande även en fråga som det ankommer på regeringen att avgöra ska förvaltningsrätten överlämna målet till kammarrätten för handläggning enligt 9 §. Lag (2009:773).

15 § I förvaltningsrätt ska det finnas lagman. Som en del i en administrativ samverkan får en förvaltningsrätt och en tingsrätt på samma ort ha gemensam lagman.

Om regeringen inte bestämmer något annat ska det i förvaltningsrätt även finnas en eller flera rådmän. I de förvaltningsrätter som regeringen bestämmer ska det också finnas en eller flera chefsrådmän.

Lagman, chefsrådmän och rådmän ska vara lagfarna. Lag (2010:1398).

16 § En förvaltningsrätt får vara indelad i avdelningar. Chef för en avdelning är lagmannen eller en chefsrådmän.

Om särskild sammansättning av förvaltningsrätt vid behandling av mål om fastighetstaxering finns bestämmelser i fastighetstaxeringslagen (1979:1152). Lag (1998:1801).

17 § Förvaltningsrätt är domför med en lagfaren domare och tre nämndemän, om inte annat följer av 17 a eller 18 §. Om en av nämndemännen får förhinder sedan handläggningen har påbörjats, är rätten domför med en lagfaren domare och två nämndemän.

Om det finns särskilda skäl med hänsyn till målets omfattning eller svårighetsgrad, får antalet lagfarna domare utökas med en utöver vad som följer av första stycket. Detsamma gäller i fråga om antalet nämndemän. Om någon eller några av ledamöterna får förhinder sedan handläggningen har påbörjats gäller första stycket andra meningen i fråga om domförhet.

Om domförhet vid behandling av mål om fastighetstaxering och av vissa mål om elektronisk kommunikation finns, förutom i 18 §, bestämmelser i fastighetstaxeringslagen (1979:1152) respektive lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska fastställa hur många nämndemän som ska finnas inom varje förvaltningsrätts domkrets för tjänstgöring i domstolen. Förvaltningsrätten fördelar tjänstgöringen mellan nämndemännen efter samråd med dem. Lag (2009:773).

17 a § Förvaltningsrätten ska vid behandling av mål enligt 10 kap. kommunallagen (1991:900) bestå av en lagfaren ledamot och två sådana särskilda ledamöter som anges i 17 b §.

Förvaltningsrätten är dock domför utan de särskilda ledamöterna i sådana fall som anges i 18 § första och andra stycket samt fjärde stycket 1. Lag (2009:773).

17 b § Regeringen bestämmer antalet särskilda ledamöter för varje förvaltningsrätt. De särskilda ledamöterna ska ha god kännedom om kommunal verksamhet. De förordnas av regeringen för tre år.

Om en särskild ledamot avgår under tjänstgöringstiden, utses en ny ledamot för den tid som återstår. Ändras antalet särskilda ledamöter, får en nytillträdande ledamot utses för kortare tid än tre år.

Förvaltningsrätten fördelar tjänstgöringen mellan de särskilda ledamöterna efter samråd med dem. Lag (2009:773).

18 § En förvaltningsrätt är domför med en lagfaren domare ensam

1. vid åtgärd som avser endast måls beredande,
2. vid förhör med vittne eller sakkunnig som begärts av en annan förvaltningsrätt,
3. vid beslut som avser endast rättelse av felräkning, felskrivning eller annat uppenbart förbiseende och
4. vid annat beslut som inte innefattar slutligt avgörande av mål.

Om det inte är påkallat av särskild anledning att målet prövas av fullsuttet rätt, är förvaltningsrätt domför med en lagfaren domare ensam vid beslut som inte innefattar prövning av målet i sak.

Åtgärder som avser endast beredandet av ett mål och som inte är av sådant slag att de bör förbehållas lagfarna domare får utföras av en annan tjänsteman

som har tillräcklig kunskap och erfarenhet och som är anställd vid förvaltningsrätten eller vid en tingsrätt på samma ort som förvaltningsrätten. Regeringen meddelar närmare föreskrifter om detta.

Vad som sägs i andra stycket gäller även vid avgörande i sak av

1. mål av enkel beskaffenhet,
2. mål enligt lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet, enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter, om besiktning enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152), om handlingsundantagande från taxeringsrevision, skatterevision eller annan granskning och om befrielse från skyldighet att lämna upplysningar, visa upp handling eller lämna kontrolluppgift enligt skatteförfattningarna,
3. mål om omedelbart omhändertagande enligt 6 § lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga, mål om vård i enskildhet enligt 15 b § samma lag, mål om avskildhet enligt 15 c § samma lag, mål om tillfälligt flyttningsförbud enligt 27 § samma lag, mål om omedelbart omhändertagande enligt 13 § lagen (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall, mål om vård i enskildhet eller avskildhet enligt 34 § samma lag, mål om vård i enskildhet enligt 14 § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård, mål om avskildhet enligt 17 § samma lag, mål om tillfällig isolering enligt 5 kap. 3 § smittskyddslagen (2004:168), mål enligt 12 § första stycket och 33 § lagen (1991:1128) om psykiatrisk tvångsvård, mål enligt 18 § första stycket 3–5 och 9 när det gäller de fall då vården inte har förenats med särskild utskrivningsprövning eller 6 lagen (1991:1129) om rättspsykiatrisk vård, mål om förvar och uppsikt enligt utlänningslagen (2005:716), mål enligt lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m., mål enligt fängelselagen (2010:610) samt mål enligt lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m.,
4. mål enligt folkbokföringsförfattningarna, mål rörande preliminär skatt eller om anstånd med att betala skatt eller avgifter enligt skatteförfattningarna,
5. mål enligt lagen (2007:1091) om offentlig upphandling eller lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster,
6. mål som avser en fråga av betydelse för inkomstbeskattningen, dock endast om värdet av vad som yrkas i målet uppenbart inte överstiger hälften av prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken,
7. mål enligt lagen (2004:629) om trängselskatt och
8. mål enligt lagen (2008:962) om valfrihetssystem. Lag (2010:616).

Vissa bestämmelser om kammarrätt och förvaltningsrätt

19 § Nämndeman i kammarrätt och förvaltningsrätt utses genom val. Val förrättas av landstingsfullmäktige. I Gotlands län förrättas val av kommunfullmäktige i Gotlands kommun.

Valet ska vara proportionellt, om det begärs av minst så många väljande som motsvarar det tal man får om samtliga väljandes antal delas med det antal

personer valet avser ökad med 1. Om förfarandet vid sådant proportionellt val finns bestämmelser i lagen (1992:339) om proportionellt valsätt.

När val av de nämndemän som ingår i förvaltningsrätt vid behandling av mål om fastighetstaxering ska ske framgår av fastighetstaxeringslagen (1979:1152).

Regeringen får för visst län förordna att nämndemän i kammarrätt ska väljas bland dem som för samma mandatperiod har utsetts till nämndemän i hovrätt. Nämndeman i hovrätt får även i annat fall, om han eller hon är behörig, tjänstgöra som nämndeman i den kammarrätt inom vars domkrets han eller hon är folkbokförd.

Vid val av nämndemän ska eftersträvas att nämndemannakåren får en allsidig sammansättning med hänsyn till ålder, kön, etnisk bakgrund och yrke. Om det finns flera alternativa sätt att uppnå en allsidig sammansättning, bör de personer väljas som inte tidigare tjänstgjort som nämndeman eller som tjänstgjort kortast tid. Lag (2009:773).

20 § Valbar till nämndeman i kammarrätt och förvaltningsrätt är varje svensk medborgare som är folkbokförd i det län eller den del av länet som hör till kammarrättens eller förvaltningsrättens domkrets och som inte är underårig eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

Anställd vid domstol, Skatteverket, länsstyrelse eller under länsstyrelse lydande myndighet eller Försäkringskassan får inte vara nämndeman. Detsamma gäller lagfaren domare, åklagare, polisman och advokat eller annan som har till yrke att föra andras talan inför rätta samt ledamot av skattenämnd.

Nämndeman i förvaltningsrätt får inte samtidigt vara nämndeman i kammarrätt.

Till nämndeman bör endast den utses som med hänsyn till omdömesförmåga, självständighet, laglydnad och övriga omständigheter är lämplig för uppdraget.

Den som har fyllt sextio år eller uppger något giltigt hinder är inte skyldig att ta emot uppdrag som nämndeman. Den som har avgått som nämndeman är inte skyldig att ta emot nytt uppdrag förrän efter fyra år.

Domstolen prövar självmant den valdes behörighet. Lag (2009:773).

20 a § En nämndeman har rätt till ledighet från anställning i den utsträckning som behövs för att han eller hon skall kunna utföra sitt uppdrag. Lag (2006:851).

21 § Nämndemän i kammarrätt och förvaltningsrätt utses för fyra år. Den som har fyllt sextio år får avgå som nämndeman. Domstolen får entlediga en nämndeman som visar giltigt hinder.

Domstolen ska entlediga en nämndeman som genom att begå brott eller på annat sätt har visat sig uppenbart olämplig för uppdraget.

Om en nämndeman inte längre är valbar eller behörig, upphör nämndemannens uppdrag. Fullmäktige får dock besluta att en nämndeman, som till följd av ändrad folkbokföring inte längre är valbar, får ha kvar sitt uppdrag under resten av mandatperioden.

Bestämmelser om mandatperiod för sådan nämndeman som ingår i förvaltningsrätt vid behandling av mål om fastighetstaxering finns i fastighetstaxeringslagen (1979:1152).

Om en nämndemans uppdrag upphör under tjänstgöringstiden utses en ny nämndeman för den tid som återstår. Ändras antalet nämndemän inom domkretsen får en nytillträdande nämndeman utses för kortare tid än som följer av första stycket. Lag (2009:773).

22 § Domstolen får stänga av en nämndeman från tjänstgöringen om han eller hon

1. är föremål för ett ärende om entledigande,
2. är föremål för förundersökning eller står under åtal för ett brott som vid fällande dom kan antas leda till entledigande, eller
3. i övrigt uppvisar ett beteende eller ett tillstånd som bedöms skada allmänhetens förtroende för rättskipningen.

Ett beslut om avstängning enligt första stycket 3 skall gälla för viss tid, dock högst sex månader. Lag (2006:851).

23 § Beslut om entledigande och avstängning av nämndemän får överklagas till en särskild statlig nämnd. Nämndens beslut får inte överklagas.

Regeringen meddelar föreskrifter om nämnden. Lag (2006:851).

24 § En nämndeman som entledigats eller avgått är, om han eller hon alltjämt är valbar, skyldig att fullgöra uppdraget till dess domstolen fått besked om att annan blivit vald samt att även därefter tjänstgöra vid fortsatt behandling av mål i vars handläggning han eller hon tidigare har deltagit. Detta gäller dock inte den som entledigats enligt 21 § andra stycket eller som avgått sedan ett ärende om sådant entledigande eller om avstängning har inletts. Lag (2006:851).

25 § [25 § har upphört att gälla genom lag (1986:1285), som har trätt i kraft den 1 juli 1988.]

Gemensamma bestämmelser

26 § I fråga om omröstning i allmän förvaltningsdomstol gäller bestämmelserna i 16 och 29 kap. rättegångsbalken om omröstning i tillämpliga delar. Lag (1997:392).

27 § Allmän förvaltningsdomstol sammanträder på den ort där den har sitt säte eller där avdelning av domstolen är förlagd. När det föreligger särskilda skäl får domstolen sammanträda på annan ort. Lag (1981:384).

28 § Ledamöter och föredragande i allmän förvaltningsdomstol ska vara svenska medborgare. Den som är underårig eller i konkurstillstånd eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken får inte utöva befattning som ledamot eller föredragande. I fråga om nämndemän i kammarrätterna och förvaltningsrätterna gäller 20 och 21 §§.

Ledamöter och föredragande i allmän förvaltningsdomstol ska ha avlagt domared.

De som står i sådant förhållande till varandra som anges i 4 kap. 12 § rättegångsbalken får inte samtidigt tjänstgöra som ledamöter i allmän förvaltningsdomstol. Lag (1988:1287).

28 a § I lagen (2010:1390) om utnämning av ordinarie domare finns bestämmelser om utnämning av sådana domare som avses i 3, 4, 10 och 15 §§. Lag (2010:1398).

29 § Regeringen får på begäran av allmän förvaltningsdomstol förordna särskilda sakkunniga för viss tid med uppgift att tillhandagå domstolen med utlåtanden. Lag (1981:384).

30 § Vid allmän förvaltningsdomstol finns kansli. Lag (1981:384).

Förordning (1979:575) om protokollföring m.m. vid de allmänna förvaltningsdomstolarna

31 maj 1979

Regeringen föreskriver följande.

Protokoll

1 § Vid föredragning i Högsta förvaltningsdomstolen och i kammarrätterna ska protokoll föras, om det förekommer skiljaktig mening eller om det behövs av någon annan orsak. Förordning (2010:1795).

2 § Vid föredragning i förvaltningsrätterna skall protokoll föras om nämndemän deltar i avgörandet eller om det behövs av någon annan orsak. Förordning (2009:876).

3 § Ett protokoll kan föras gemensamt för flera mål.

4 § I 17 och 23 §§ förvaltningsprocesslagen (1971:291) finns bestämmelser om skyldighet att föra protokoll vid muntlig förhandling och vid syn på stället.

5 § Ett protokoll som anges i 1 och 4 §§ förs och undertecknas av föredraganden eller av annan som ordföranden utser.

6 § Ett protokoll som anges i 2 § förs och undertecknas av ordföranden eller av annan som ordföranden utser.

7 § Om ett protokoll förs gemensamt för flera mål vid förvaltningsrätterna, förs och undertecknas protokollet av ordföranden. Ordföranden får utse någon annan att föra och underteckna ett sådant protokoll. Förordning (2009:876).

8 § Till protokollförare får inte utses någon vars tillförlitlighet kan anses vara ifrågasatt på grund av hans förhållande till någon som för talan i målet eller på grund av någon annan liknande omständighet. Förordning (2001:691).

9 § Ett protokoll skall innehålla uppgifter om

1. rätten samt tid och plats för handläggningen,
2. rättens ledamöter, protokollföraren och, vid föredragning, föredraganden,
3. tolk, om sådan anlitas,
4. parterna samt, om protokollet inte förs gemensamt för flera mål, deras ombud och biträden samt vilka av dem som är närvarande,
5. saken, om protokollet inte förs gemensamt för flera mål,
6. fullmakter, som lämnas muntligen inför rätten,
7. förordnande av rätten om att handläggning skall ske inom stängda dörrar,
8. beslut av rätten, om beslutet inte sätts upp särskilt, samt
9. skiljaktig mening.

Beträffande särskilda uppgifter som skall antecknas i protokoll vid muntlig förhandling eller syn på stället finns bestämmelser i 17 och 23 §§ förvaltningsprocesslagen (1971:291).

Om något, som enligt 17 eller 23 §§ förvaltningsprocesslagen skall antecknas i protokollet, finns i en handling i akten får det i protokollet göras en hänvisning till handlingen.

10 § För protokoll som förs vid föredragning i Högsta förvaltningsdomstolen får domstolen besluta om avvikelser från vad som har föreskrivits i 9 § första stycket. Förordning (2010:1795).

11 § Utsagor av vittnen eller sakkunniga och iakttagelser som rätten gör vid syn på stället ska antecknas i protokollet i den omfattning utsagorna eller iakttagelserna kan antas vara av någon betydelse i målet.

Utsagor som avges inför Högsta förvaltningsdomstolen och iakttagelser som domstolen gör vid syn på stället behöver dock inte antecknas i protokollet. Förordning (2010:1795).

12 § Ett protokoll över muntlig förhandling eller syn på stället skall om det är möjligt sättas upp efter hand under förhandlingen eller synen. Om det inte kan ske skall minnesanteckningar föras och protokollet sättas upp snarast möjligt sedan förhandlingen eller synen har avslutats.

13 § När ett protokoll har satts upp skall ordföranden göra en anteckning om detta på protokollet. Dagen för anteckningen skall anges och namn eller signatur sättas ut.

14 § Utsagor av vittnen eller sakkunniga skall upptecknas. Uppteckningen skall läsas upp för vittnet eller den sakkunnige. Denne kan även på annat sätt beredas tillfälle att granska uppteckningen.

Den som hörts skall tillfrågas om han har något att erinra mot innehållet i uppteckningen. En erinran som inte leder till någon ändring skall antecknas. Därefter får uppteckningen inte ändras.

15 § Om minnesanteckningar används för att uppteckna en utsaga som skall granskas av den som har hörts och om granskningen sker innan utsagan har antecknats i protokollet, skall minnesanteckningarna i denna del avfattas slutligt i samband med granskningen.

16 § Rätten får förordna att en utsaga av ett vittne eller en sakkunnig ska dokumenteras genom en ljudupptagning. En sådan utsaga behöver inte antecknas i protokollet. Förordning (2008:781).

17 § [*17 § har upphört att gälla genom förordning (2008:781) som har trätt i kraft den 1 november 2008.*]

18 § Minnesanteckningar ska tas in i akten i målet. Förordning (2008:781).

19 § En ljudupptagning ska gallras senast sex veckor efter det att målet har avgjorts genom en dom eller ett beslut som har vunnit laga kraft. Förordning (2008:781).

20 § [*20 § har upphört att gälla genom förordning (2008:781) som har trätt i kraft den 1 november 2008.*]

Målregister

21 § Varje mål skall registreras. Vid registreringen skall målen ges löpande nummer för kalenderår i den ordning som de kommer in till domstolen. Registret skall för varje mål utvisa dagen då målet har kommit in och dagen då det har avgjorts. Det får finnas skilda målnummerserier för olika grupper av mål. Förordning (2006:1275).

22 § Registreringen sker i dagböcker eller enligt förordningen (2001:640) om registerföring m.m. vid förvaltningsrätt med hjälp av automatiserad behandling eller förordningen (2001:641) om registerföring m.m. vid Högsta förvaltningsdomstolen och kammarrätterna med hjälp av automatiserad behandling.

Domstolsverket får meddela föreskrifter om registrering. Förordning (2010:1795).

23 § Under handläggningen av ett mål skall det fortlöpande registreras vilka handlingar som kommer in till domstolen, vilka åtgärder som domstolen utför i målet och vad som i övrigt förekommer i detta eller i samband med överklagande av ett avgörande. Förordning (2006:1275).

24–25 §§ [24–25 §§ har upphört att gälla genom förordning (2006:1275) som har trätt i kraft den 1 januari 2007.]

Aktbildning m.m.

26 § De handlingar som har givits in eller har upprättats i ett mål skall föras samman till en akt.

Handlingarna skall, med undantag för sådana som avses i 29 § första stycket, numreras i löpande följd efter hand som de kommer in eller upprättas. De skall förses med uppgift om rätten och målets nummer i målförteckningen. En handling som kommer in skall dessutom förses med en uppgift om den dag handlingen kom in.

27 § Ett protokoll som förs gemensamt för flera mål skall förvaras särskilt. I den utsträckning som det behövs skall en avskrift av ett sådant protokoll tillföras akten i målet. Om en akt inte har tillförts en avskrift av protokollet skall en hänvisning till protokollet göras på dagboksbladet eller på annat lämpligt sätt. Förordning (1981:566).

28 § Uppgifter om vilka som har deltagit i handläggningen av ett mål, om åtgärd som har beslutats och om dagen för beslutet skall antecknas på en handling i akten eller på aktomslaget, om uppgifterna inte har tagits in i ett protokoll.

29 § När ett mål har avgjorts och avgörandet har vunnit laga kraft, får ur akten gallras minnesanteckningar, dubletter av handlingar samt sådana följebrev och delgivningskvitton som inte innehåller någon uppgift av betydelse.

Riksarkivet får meddela föreskrifter om gallring av akter utöver det som följer av första stycket och om andra åtgärder i anslutning till arkivering av akter. Förordning (2008:781).

Dom och annat beslut

30 § Rättens avgörande av saken betecknas dom.

31 § En dom skall sättas upp särskilt. Ett annat beslut får sättas upp särskilt eller tas in i protokollet eller tecknas på en handling i akten.

32 § I en dom eller ett annat beslut som sätts upp särskilt skall det anges, utöver vad som följer av 30 och 31 §§ förvaltningsprocesslagen (1971:291)

1. domstolen samt tid och plats för meddelande av domen eller beslutet,
2. parterna samt deras ombud eller biträden,
3. kort beteckning av saken samt
4. parternas yrkanden och invändningar.

En dom eller ett annat beslut skall i den mån det erfordras innehålla en redogörelse för den dom eller det beslut som har överklagats eller underställts.

33 § För domar och andra beslut som sätts upp särskilt av Högsta förvaltningsdomstolen får domstolen besluta om avvikelser från vad som har föreskrivits i 32 § 1–4. Förordning (2010:1795).

34 § Domar och andra beslut av Högsta förvaltningsdomstolen, som har satts upp särskilt eller har tecknats på en handling i akten, undertecknas av den eller dem som har deltagit i avgörandet.

I kammarrätterna och förvaltningsrätterna undertecknas domar och andra beslut som har satts upp särskilt eller har tecknats på en handling i akten av den eller de lagfarna ledamöter som har deltagit i avgörandet. Har en kammarrätts-assessor som inte är lagfaren deltagit, ska också han eller hon underteckna avgörandet. Förordning (2010:1795).

35 § Domar och andra beslut som sätts upp särskilt och som innebär att rätten skiljer målet från sig, skall årsvis föras samman i en inbunden dombok. Inom boken ordnas avgörandena efter tidpunkten då de meddelades.

Beslut som inte sätts upp särskilt men som innebär att rätten skiljer målet från sig, skall årsvis föras samman i en beslutsbok. Inom boken ordnas avgörandena efter tidpunkten då de meddelades.

Om ett beslut tagits in i ett protokoll eller tecknats på en handling i akten, behöver till beslutsboken föras endast beslutet samt sådan del av handlingen som visar i vilket mål beslutet fattats.

Domböcker och beslutsböcker får föras särskilt för skilda grupper av mål. Förordning (2000:954).

36 § Rättelse eller komplettering av en dom eller ett annat beslut enligt 32 § förvaltningsprocesslagen (1971:291) skall antecknas av ordföranden på originalet till domen eller beslutet eller, när beslutet har tagits in i ett protokoll, i detta protokoll. I anteckningen skall dagen för rättelsen eller kompletteringen anges.

En motsvarande anteckning skall göras på utskriften av domen eller beslutet om detta kan ske. Förordning (1990:458).

1008 *Protokollföreling m.m. vid allmänna förvaltningsdomstolarna*

1. Denna förordning har trätt i kraft 1 juli 1979, då förordningen (1971:455) om skatterätt, fastighetstaxeringsrätt och länsrätt samt förordningen (1971:974) om protokollföreling m.m. vid de allmänna förvaltningsdomstolarna skall upphöra att gälla.

2. Domstolsverket får utan hinder av vad som har föreskrivits i 22 § andra stycket besluta att en länsrätt under en övergångstid inte behöver förvara dagboksbladet i akten i målet.

Förordning (2003:234) om tiden för tillhandahållande av domar och beslut, m.m.

22 maj 2003

Regeringen föreskriver följande

Förordningens innehåll

1 § I denna förordning finns bestämmelser för domstolar och statliga förvaltningsmyndigheter som avser

- tiden för tillhandahållande av handlingar (2–8 §§),
- hur handlingar tillhandahålls (9–12 §§),
- upplysningar till enskilda (13 §), och
- betalningar (14 §).

Om en annan författning innehåller någon bestämmelse som avviker från denna förordning, gäller den bestämmelsen.

Tiden för tillhandahållande av handlingar

2 § En dom eller ett beslut i ett mål eller ärende hos en allmän domstol skall skickas till parterna samma dag som avgörandet har meddelats. Om avgörandet har avkunnats, skall det i stället skickas senast en vecka efter dagen för avkunnandet.

3 § När en hovrätt i ett tvistemål eller ett brottmål har avkunnat en dom eller ett beslut vid ett sammanträde på någon annan ort än den där hovrätten har sitt säte, skall avgörandet skickas senast en vecka efter den dag då sammanträdet avslutades.

4 § I ett mål eller ärende vid en annan domstol än allmän domstol skall en dom eller ett beslut skickas till parterna

- när avgörandet har avkunnats: senast en vecka efter dagen för avkunnandet,
- när det har getts till kännas att avgörandet skall meddelas en viss dag: samma dag som det meddelas,
- i andra fall: senast en vecka efter dagen för avgörandet.

5 § Hos en inskrivningsmyndighet skall handlingar som utfärdas för en part tillhandahållas senast två veckor efter den inskrivningsdag då ärendet behandlades.

Om ett beslut har gått sökanden eller någon annan som har hörts i ärendet emot, skall inskrivningsmyndigheten genast underrätta denne om beslutet. Förordning (2006:159).

6 § Hos registermyndigheten enligt 1 kap. 2 § andra stycket sjölagen (1994:1009) skall handlingar som utfärdas i ett registerärende och utdrag ur fartygsregistret tillhandahållas genast efter det att samtliga ärenden som skall tas upp samma dag har blivit slutligt behandlade på automatiserad väg eller införda på ett tillfälligt upprättat registerupplägg.

Om någon begär det och om det finns särskilda skäl för det, får handlingarna tillhandahållas samma dag som ärendet handlagts eller registerutdraget beställts.

- 7 §** Hos en annan myndighet än en domstol skall ett beslut tillhandahållas
- i de fall myndigheten har gett till känna genom anslag att det skall ske en viss dag: den dag som anges i anslaget,
 - i de fall beslutet har avkunnats: senast en vecka efter dagen för avkunnandet,
 - i andra fall: så snart som möjligt.

Ett beslut med anledning av en växel- eller checkprotest bör tillhandahållas senast dagen efter den då protesten gjordes.

8 § Om en handling av särskilda skäl inte kan tillhandahållas inom den tid som anges i 3–7 §§, skall det i stället ske så snart som möjligt. I ett sådant fall skall mottagaren, om det behövs, underrättas om när handlingen kommer att tillhandahållas.

Hur handlingar tillhandahålls

9 § En handling som skall tillhandahållas bör skickas med post, om inte något annat har begärts. Om mottagaren skall betala en avgift för handlingen, bör avgiften tas ut genom postförskott, om det inte är lämpligare att det sker på något annat sätt.

10 § Om det är lämpligt får en handling skickas med telefax eller elektronisk post eller på annat sätt tillhandahållas i elektronisk form.

11 § Om en handling inte skickas med post, telefax eller elektronisk post eller på annat sätt tillhandahålls i elektronisk form, bör mottagaren underrättas om var handlingen kan hämtas. Myndigheten bör i förekommande fall samtidigt upplysa om den avgift för handlingen som skall betalas och om de andra villkor som gäller för att handlingen skall tillhandahållas.

12 § Om en myndighet enligt en bestämmelse i en författning skall föra ett register eller en databas, gäller andra stycket när myndigheten lämnar upplysningar ur registret eller databasen. Bestämmelserna i andra stycket innebär dock ingen inskränkning i rätten att ta del av och mot fastställd avgift få kopia eller utskrift av allmän handling enligt tryckfrihetsförordningen.

Om någon begär upplysningar om ett förhållande som, enligt en författning eller ett särskilt beslut av regeringen eller en myndighet som regeringen bestämmer, skall tas upp i ett avgiftsbelagt bevis eller utdrag ur ett register eller en databas, skall myndigheten, om den lämnar upplysningarna skriftligt, göra detta genom ett sådant bevis eller utdrag.

Upplýsningar till enskilda

13 § I 4 och 5 §§ förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om service-skyldighet i myndigheters förvaltningsverksamhet. I lämplig utsträckning skall domstolar även i den del av sin verksamhet som inte omfattas av förvaltningslagen lämna upplysningar till enskilda i frågor som rör den verksamheten.

Det finns också bestämmelser i 15 kap. 4 och 10–12 §§ sekretesslagen (1980:100) om upplysningar som myndigheter skall lämna till enskilda.

Betalningar

14 § När en myndighet skall göra en betalning bör det ske genom insättning på ett bankkonto som har anvisats av mottagaren eller med utbetalningskort, om inte något annat har begärts.

Myndigheten skall underrätta mottagaren om betalningen.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2003, då förordningen (1980:900) om statliga myndigheters serviceskyldighet, m.m. skall upphöra att gälla.

Delgivningslag (1970:428)

29 juni 1970

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götas och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen*, funnit gott förordna som följer.

* Prop. 1970:13, 1 LU 17, rskr 101.

Allmänna bestämmelser

1 § Skall i enlighet med föreskrift i lag eller annan författning delgivning ske i mål eller ärende hos domstol eller annan myndighet, verkställs delgivningen enligt denna lag.

Har beträffande delgivning i visst slag av mål eller ärenden i annan författning meddelats bestämmelser som avviker från denna lag, gäller dock de bestämmelserna. Även om så ej uttryckligen föreskrives i annan författning, skall 12–15 §§ icke tillämpas, om myndigheten finner att det på grund av målets eller ärendets beskaffenhet föreligger särskilda skäl mot att delgivning sker i den ordning som anges i dessa paragrafer.

2 § Delgivning ombesörjes av myndigheten.

Begär part, sökande eller annan sakägare att själv få ombesörja delgivning, kan myndigheten medge detta, om det kan ske utan olägenhet. Myndigheten skall i sådant fall förelägga honom att inom viss tid komma in till myndigheten med bevis om delgivning. Har sådant bevis ej inkommit inom föreskriven tid, skall myndigheten själv utan dröjsmål ombesörja delgivningen.

3 § Myndighet ombesörjer delgivning genom att sända handlingen med post eller överlämna den med bud eller på annat sätt till den sökte, varvid som bevis att denne har mottagit försändelsen begärs delgivningskvitto eller mottagningsbevis (ordinär delgivning). Ordinär delgivning kan också ske genom förenklad delgivning enligt 3 a § eller genom särskild delgivning med aktiebolag enligt 9 § tredje stycket.

Om det finns anledning antaga att delgivningskvitto eller mottagningsbevis ej kommer att lämnas eller ej kommer att erhållas i tid, får myndighet som regeringen bestämmer ombesörja att handlingen överlämnas till den sökte i särskild ordning genom postbefordringsföretag som regeringen bestämmer (särskild postdelgivning).

När det är lämpligt, får en myndighet delge kallelser, meddelanden och andra handlingar, som inte är omfattande eller annars av svårtillgängligt innehåll, genom att innehållet läses upp vid telefonsamtal med den sökte och handlingen därefter sänds till denne med post (telefondelgivning). Sådan delgivning får inte avse stämningsansökningar eller andra handlingar genom vilka förfarandet vid myndigheten inleds.

Kan delgivning inte ske enligt första–tredje styckena, får delgivning ske genom stämningsman eller annan, vars intyg enligt 24 § första stycket utgör fullt bevis om delgivning (stämningsmannadelgivning).

I fall som avses i 15 och 16 §§ får delgivning ske genom kungörelse (kungörelsedelgivning). Lag (1997:268).

3 a § Om det inte är olämpligt med hänsyn till omständigheterna, får ordinär delgivning med den som är part eller som har liknande ställning i ett mål eller ärende ske genom att myndigheten sänder handlingen med post till den sökta under hans senast kända adress och minst en dag senare skickar ett meddelande om att handlingen har sänts (förenklad delgivning).

Förenklad delgivning får användas bara om den sökta har delgetts upplysning om att förenklad delgivning kan komma att användas i målet eller ärendet. Sådan upplysning behöver dock inte delges med den som har inlett förfarandet vid myndigheten eller som har gett in en handling i målet eller ärendet, om upplysningen lämnas i nära anslutning till att ansökan eller handlingen har kommit in till myndigheten.

Förenklad delgivning får i andra fall än som följer av 3 b § inte avse stämningsansökningar eller andra handlingar genom vilka förfarandet vid myndigheten inleds. Lag (2001:236).

3 b § Har ett mål om betalningsföreläggande eller vanlig handräckning eller ett mål om europeiskt betalningsföreläggande efter bestridande överlämnats till tingsrätt, Arbetsdomstolen eller Statens va-nämnd, får svaranden delges sökandens begäran om överlämnande och andra handlingar i målet genom förenklad delgivning, om svaranden under handläggningen hos Kronofogdemyndigheten har delgetts upplysning om att förenklad delgivning kan komma att användas i målet hos tingsrätten, Arbetsdomstolen eller Statens va-nämnd.

En tilltalad i ett brottmål vid tingsrätt får delges stämningsansökan och andra handlingar i målet genom förenklad delgivning om han eller hon i samband med föreläggande av ordningsbot, eller utredning av ett brott som enligt 48 kap. 13 § rättegångsbalken får beivras genom sådant föreläggande, har delgetts upplysning om att förenklad delgivning kan komma att användas i brottmålet. Lag (2008:882).

4 § Om befordran av meddelande, som skall delges, genom telefon, telegram eller på annat liknande sätt till den på vilken delgivningsuppdraget ankommer meddelas bestämmelser av regeringen. Lag (1978:768).

5 § Har den, med vilken delgivning skall ske, känt hemvist utom riket eller vistas han på ort utom riket, får delgivningen ske enligt lagen på den orten.

En kallelse av en målsägande, ett vittne, en sakkunnig eller någon som avses i 36 kap. 1 § andra och tredje styckena rättegångsbalken får inte ske vid vite om delgivning skall ske i en annan stat, såvida inte lagen (1974:752) om nordisk vittnesplikt är tillämplig. Lag (2000:569).

6 § Vid delgivning överbringas handlingen i original eller styrkt kopia. En kopia som har framställts vid en myndighet behöver inte bestyrkas.

Är handling som skall delges av vidlyftig beskaffenhet eller är det av annan anledning ej lämpligt att handlingen mångfaldigas, får myndigheten besluta, att handlingen i stället skall hållas tillgänglig hos myndigheten eller på plats, som

myndigheten bestämmer. Meddelande därom och om den tid, under vilken handlingen hålles tillgänglig, delges den sökta.

Andra stycket gäller ej delgivning av stämningsansökan eller annan handling, varigenom talan anhängiggöres. I fråga om bilaga till sådan handling får andra stycket dock tillämpas. Lag (1990:1410).

Vem som skall sökas för delgivning

7 § Skall delgivning ske med enskild person, överbringas handlingen till honom. Finns ställföreträdare för honom och är denne behörig att företräda honom i målet eller ärendet överbringas handlingen till ställföreträdaren. När anledning föreligger till det skall både ställföreträdaren och den företrädde sökas för delgivning.

8 § Skall delgivning ske med staten, överbringas handlingen till den myndighet som skall bevaka statens talan i målet eller ärendet eller till länsstyrelsen i det län där den myndighet finns hos vilken målet eller ärendet är anhängigt.

9 § Skall delgivning ske med annan juridisk person än staten, överbringas handlingen till någon som har rätt att företräda den juridiska personen eller, om flera är gemensamt behöriga, till någon av dem. Saknas behörig ställföreträdare men finns någon som har rätt att sammankalla dem som skall besluta i den juridiska personens angelägenheter, överbringas handlingen till denne.

Har ett försök till delgivning enligt första stycket misslyckats eller bedöms delgivningsförsök som utsiktslösa, får delgivning ske genom att handlingen överbringas till en suppleant för en behörig ställföreträdare. Suppleanten skall utan dröjsmål lämna handlingen till någon som har rätt att företräda den juridiska personen.

Om ett försök till delgivning med ett aktiebolag enligt första stycket har misslyckats eller delgivningsförsök bedöms som utsiktslösa och det inte är olämpligt med hänsyn till omständigheterna, får delgivning ske genom att myndigheten sänder handlingen med post till aktiebolaget och minst en dag senare skickar ett meddelande om att handlingen har sänts (särskild delgivning med aktiebolag). Handlingen och meddelandet skall skickas till den postadress som är registrerad för bolaget i aktiebolagsregistret som förs av Bolagsverket.

Delgivning med dödsbo genom att handlingen överbringas till någon av dödsbodelägarna får ske endast om denne sitter i boet eller om delgivningen föranleds av att dödsboet innehar fast egendom som är taxerad som lantbruksenhet. Dödsbodelägare som mottagit handlingen skall utan dröjsmål underrätta övriga delägare om delgivningen.

Dödsbodelägare som sitter i boet har rätt att taga emot handlingen, även om boet ej förvaltas av delägarna. Han svarar i sådant fall för att handlingen utan dröjsmål lämnas till någon som har rätt att företräda boet. Lag (2004:237).

10 § Skall delgivning ske med delägare i samfällighet eller med medlemmar i sammanslutning och är styrelse eller annan utsedd att förvalta samfällighetens eller sammanslutningens angelägenheter, får handlingen överbringas till ledamot av styrelsen eller till förvaltaren. Saknas styrelse eller förvaltare men finns någon som

har rätt att sammankalla dem som skall besluta i samfällighetens eller sammanlutningens angelägenheter, får handlingen överbringas till denne.

Har ett försök till delgivning enligt första stycket misslyckats eller bedöms delgivningsförsök som utsiktslösa, får delgivning ske genom att handlingen överbringas till en suppleant för en ledamot av styrelsen.

Tillhör gruva flera gemensamt, får delgivning med delägarna ske genom att handlingen överbringas till gruvföreståndaren.

Har den som enligt denna paragraf mottagit handling ej rätt att föra delägarnas eller medlemmarnas talan, skall han lämna handlingen till någon som har sådan behörighet eller underrätta dem som avses med delgivningen. Lag (1990:1410).

11 § Har den med vilken delgivning skall ske ombud i målet eller ärendet, bör handling, som ombudet är behörigt att mottaga, överbringas till ombudet. Överbringas handlingen till huvudmannen, bör ombudet underrättas härom.

Om annat ej följer av fullmakt, är ombud behörigt att mottaga delgivning av inlagor, beslut och andra handlingar. Detta gäller dock ej handling som avser föreläggande för huvudmannen att infinna sig personligen eller att eljest personligen fullgöra något.

Har beträffande fullmakt i visst slag av mål eller ärenden i annan författning meddelats bestämmelser som avviker från andra stycket, gäller de bestämmelserna.

Delgivning genom att handling lämnas till annan än den sökte

12 § Har enskild person som sökes för delgivning känt hemvist inom riket och träffas han ej där, får handlingen lämnas till vuxen medlem av det hushåll, som han tillhör. Träffas ej heller sådan person, får handlingen lämnas till den söktes hyresvärd, om denne bor i samma hus, eller till annan som i hyresvärdens ställe har tillsyn över huset och bor där. Driver den sökte rörelse med fast kontor och träffas han ej där under vanlig arbetstid, får handlingen lämnas på kontoret till någon som är anställd där.

Om en enskild person söks för delgivning på sin arbetsplats men inte träffas där under sin vanliga arbetstid, får handlingen lämnas till den söktes arbetsgivare. Med arbetsgivare avses en person i företagsledande eller därmed jämförlig ställning eller chefen för den personaladministrativa verksamheten på den söktes arbetsplats.

Har handling lämnats på sätt som anges i första stycket skall meddelande härom sändas med posten till den sökte under hans vanliga adress. Lag (1990:1410).

13 § Har annan juridisk person än staten kontor, där förvaltningen föres och där någon som har rätt att taga emot delgivning för den juridiska personen vanligen har sitt arbete, men träffas han ej på kontoret under vanlig arbetstid, får handlingen lämnas på kontoret till någon som är anställd där. Skall delgivning ske med kommun, får handlingen även eljest lämnas på kontor, där förvaltningen föres, om någon som äger mottaga delgivning för kommunen ej träffas på kontoret under vanlig arbetstid.

Har handling lämnats på sätt som anges i första stycket skall meddelande härom sändas med posten till den juridiska personen under dess vanliga adress.

Har juridisk person kontor som avses i första stycket får delgivning med företrädare icke ske enligt 12 §.

14 § Den till vilken handlingen lämnats enligt 12 eller 13 § skall tillse att handlingen kommer den sökta till handa så snart det kan ske. Han skall erinras därom, när handlingen lämnats till honom.

Kungörelsedelgivning m.m.

15 § Saknar den som sökes för delgivning känt hemvist och kan det ej klarläggas var han uppehåller sig, sker delgivningen genom kungörelse.

Har den sökta känt hemvist inom riket men träffas varken han eller någon som handlingen kan lämnas till enligt 12 § och kan det ej klarläggas var han uppehåller sig, får kungörelsedelgivningen användas, om det finns anledning antaga att den sökta avvikit eller på annat sätt håller sig undan. Myndigheten kan i stället besluta, att handlingen skall i slutet kuvert lämnas i den söktes hemvist eller, om detta ej kan ske, fästas på dörren till hans bostad.

16 § Delgivning med en obestämd krets personer sker genom kungörelse.

Kungörelsedelgivning får också användas

1. om ett stort antal personer skall delges och det skulle innebära större kostnad och besvär än som är försvarligt med hänsyn till ändamålet med delgivningen att överbringa handlingen eller meddelande enligt 6 § andra stycket till var och en av dem,

2. om delägare eller medlemmar som avses i 10 § inte företräds av känd styrelse eller förvaltare och det inte heller finns någon sammankallande och delägarna eller medlemmarna är fler än tio,

3. om en juridisk person i strid med gällande bestämmelser saknar registrerad behörig företrädare och någon i Sverige bosatt person inte har utsetts att på den juridiska personens vägnar ta emot delgivning samt försök till delgivning enligt 9 och 11–13 §§ har misslyckats eller bedömts som utsiktslösa, eller

4. om ett aktiebolag saknar en registrerad postadress som kan användas för delgivning enligt 9 § tredje stycket. Lag (1997:268).

17 § Kungörelsedelgivning sker genom att handlingen hålls tillgänglig viss tid hos myndigheten eller på plats, som myndigheten bestämmer, och genom att meddelande härom och om handlingens huvudsakliga innehåll införs i Post- och Inrikes Tidningar och ortstidning eller endera av dessa inom tio dagar från beslutet om kungörelsedelgivning. Om det finns särskild anledning att anta att införande i tidning är meningslöst, får meddelandet i stället anslås i myndighetens lokal inom samma tid. Detta förfarande får också användas, om kungörelsedelgivning enligt 15 § ägt rum och därefter ny delgivning skall ske i samma mål eller ärende. Vid delgivning i fall som avses i 16 § andra stycket 1 med de personer som hyr eller annars innehar lägenhet i samma fastighet skall dessutom meddelandet anslås inom fastigheten på lämpligt sätt inom tio dagar från beslutet om kungörelsedelgivning.

I fall som avses i 16 § första stycket och andra stycket 1 och 2 sänds dessutom meddelande med post till någon eller några av de personer som söks för delgivning under deras vanliga adresser för att vara tillgängligt för alla dem som avses med delgivningen. Ingår statlig myndighet eller kommun bland dem som avses med delgivningen, skall sådant meddelande alltid sändas till myndigheten eller kommunen. Gäller delgivningen i fall som avses i 16 § andra stycket 1 de personer som hyr eller annars innehar lägenhet i samma fastighet, skall i stället handlingen eller meddelande enligt 6 § andra stycket sändas med post till var och en av dem, om inte också detta förfarande skulle medföra större kostnad och besvär än som är försvarligt med hänsyn till ändamålet med delgivningen.

Har i fall som avses i 16 § andra stycket 3 den juridiska personen en registrerad postadress, sänds dessutom meddelande med post till den juridiska personen under denna adress. Lag (1997:268).

Övriga bestämmelser

18 § Vid delgivning får handling ej lämnas till någon som i samma mål eller ärende är motpart till den som skall delges handlingen.

18 a § Om det för att ett visst delgivningssätt skall få användas föreskrivs att det skall finnas anledning att anta att den sökta har avvikit eller på annat sätt håller sig undan, får bedömningen grundas även på omständigheter som har framkommit vid andra delgivningsförsök med den sökta. Lag (1995:638).

19 § Delgivning har skett genom att den som söks för delgivning själv har mottagit handlingen, oavsett på vilket sätt den kommit honom till handa. Har den sökta kvitterat postförsändelse som hämtats av bud, skall den anses ha kommit honom till handa samma dag som den avhämtats av budet.

Förekommer vid särskild postdelgivning eller stämningmannadelgivning att den som sökes för delgivning vägrar att taga emot handlingen, anses delgivning ändå ha skett.

Delgivning skall anses ha skett

enligt 6 § andra stycket genom att handlingen är tillgänglig och meddelandet delgivits,

enligt 3 a § när två veckor förflutit från det att meddelandet skickades med post och det inte med hänsyn till omständigheterna framstår som osannolikt att handlingen före tvåveckorstidens utgång kommit fram till den söktes senast kända adress,

enligt 3 § tredje stycket, 12 eller 13 § genom att det blivit fullgjort som föreskrivs där,

enligt 9 § tredje stycket när tre veckor förflutit från det att meddelandet skickades med post och det inte med hänsyn till omständigheterna framstår som osannolikt att handlingen före treveckorsfristens utgång kommit fram till den registrerade postadressen,

enligt 15 § andra stycket sista punkten genom att handlingen lämnats i den söktes hemvist eller fästs på dörren till hans bostad,

enligt 17 § på tionde dagen efter beslutet om kungörelsedelgivning under förutsättning att det blivit fullgjort som föreskrives i paragrafens första stycke. Lag (1997:268).

20 § Om föreläggande eller annat beslut meddelas vid förhandling, förhör eller annat sammanträde, anses delgivning därav ha skett med den som var närvarande, när beslutet meddelades. Myndigheten skall skyndsamt tillhandahålla utskrift av beslutet, om det begäres.

21 § Har delgivning ej skett på sätt som sägs i denna lag, kan myndigheten förordna om ny delgivning. Den som i mål eller ärende vill framställa invändning om att delgivning med honom ej skett på behörigt sätt skall göra detta så snart det kan ske.

22 § Bestämmelserna i denna lag om delgivning av handling tillämpas även vid delgivning av annat än handling.

Lagen gäller i tillämpliga delar när någon på grund av föreskrift i författning har att, utan samband med mål eller ärende, ombesörja delgivning. I fall som avses i 15 eller 16 § får han påkalla biträde hos länsstyrelsen som föranstaltar om delgivning på hans bekostnad. Länsstyrelsens beslut i delgivningsfrågor enligt denna paragraf får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (1995:20).

23 § Polismyndighet förordnar stämmingsmän till det antal som behövs i varje polisdistrikt. Lag (1978:768).

24 § Som fullt bevis att delgivning har skett på sätt som anges i intyget gäller intyg som i tjänsten utfärdas av stämmingsman, tjänsteman vid svensk utlandsmyndighet, åklagare, polisman, kronofogde, exekutiv tjänsteman vid Kronofogdemyndigheten samt tjänsteman vid någon av följande inrättningar, nämligen

1. kriminalvårdsanstalt,
2. häkte,
3. hem som avses i 12 § lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga och i 22 § lagen (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall,
4. sådan enhet som avses i 6 § första stycket lagen (1991:1129) om rättspsykiatrisk vård och i 5 § lagen (1991:1137) om rättspsykiatrisk undersökning, om delgivningen avser den som är intagen där. Samma vitsord tillkommer intyg av Notarius publicus och intyg av nämndeman i tingsrätt vid delgivning för tingsrättens räkning.

Vid särskild postdelgivning har intyg av befattningshavare vid postbefordringsföretag som avses i 3 § andra stycket sådant vitsord som anges i första stycket.

Intyg att delgivning skett på utrikes ort skall gälla som fullt bevis att delgivning skett på sätt som anges i intyget, om intygsgivarens behörighet styrkes av tjänsteman vid svensk utlandsmyndighet. Intyg om delgivning på utrikes ort gäller som fullt bevis även utan sådant bestyrkande som nyss nämnts, om detta följer av överenskommelse med främmande stat. Lag (2006:684).

25 § Part, sökande eller annan sakägare är ej skyldig att bekosta delgivning som sker genom myndighets försorg.

Skall annan än myndighet ombesörja delgivning, får han anlita stämningsman eller, om delgivningen skall ske på utrikes ort, påkalla biträde därmed i utrikesdepartementet.

26 § En fastighetsägare, arrendator eller innehavare av bostadslägenhet är skyldig att på begäran av en stämningsman eller annan som anges i 24 § första eller andra stycket uppge om den som söks för delgivning är bosatt på fastigheten eller i lägenheten eller annars disponerar utrymme där. Med fastighetsägare jämställs tomträttshavare. Lag (1985:266).

27 § En arbetsgivare skall på begäran av en stämningsman eller annan som anges i 24 § första eller andra stycket uppge om den som söks för delgivning är anställd hos honom samt, om så är fallet, upplysa om den söktes arbetstider, arbetsplats och om andra förhållanden som rör anställningen och kan underlätta delgivningen. Lag (1985:266).

28 § Vad som sägs i 26 och 27 §§ gäller inte i fråga om den som står i sådant förhållande till den sökta som anges i 36 kap. 3 § rättegångsbalken. Lag (1985:266).

29 § För att verkställa delgivning har stämningsman, åklagare, polisman, kronofogde och exekutiv tjänsteman vid Kronofogdemyndigheten rätt att få tillträde till enskilt område som inte utgör bostad.

Vägras annan än polisman tillträde som han enligt första stycket har rätt till, skall polismyndighet på begäran av honom lämna biträde. Polisman får, efter beslut av polismyndighet, själv bereda sig tillträde. Lag (2006:684).

29 a § En delgivningsförsändelse som lämnats till en polismyndighet för delgivning får öppnas av polismyndigheten, om det behövs för att innehållet skall kunna överbringas till en annan polismyndighet för delgivning med den sökta. Vad nu sagts gäller dock inte om uppdragsgivaren angett att försändelsen inte får öppnas. Lag (1990:1410).

30 § Den som uppsåtligen underlåter att lämna uppgifter enligt 27 § eller lämnar oriktiga uppgifter döms till penningböter. Lag (1991:297).

Denna lag har trätt i kraft 1 januari 1971.

Förekommer i lag eller annan författning hänvisning till bestämmelse som ersatts genom bestämmelse i denna lag, tillämpas i stället den nya bestämmelsen. I fråga om bestämmelse som avser kallelse, föreläggande eller annan underrättelse äger lagen tillämpning, om det med hänsyn till syftet med bestämmelsen framgår att delgivning bör ske.

Sådant förordnande att tills vidare vara stämningsman som meddelats före lagens ikraftträdande gäller till dess att länsstyrelsen bestämmer annat.

Delgivningslag (2010:1932)*

Utfärdad den 16 december 2010.

Enligt riksdagens beslut** föreskrivs följande.

* Lag (2010:1932) träder i kraft den 1 april 2011, då delgivningslagen (1970:428) upphör att gälla. Äldre bestämmelser gäller om ett beslut om delgivning enligt 15–17 §§ delgivningslagen (1970:428) har fattats före den 1 april 2011 eller om en handling har skickats eller lämnats före denna tidpunkt.

** Prop. 2009/10:237, bet. 2010/11:JuU2, rskr. 2010/11:30.

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller när delgivning ska ske i mål eller ärende hos domstol eller annan myndighet eller när delgivning i annat fall ska ske enligt lag eller annan författning.

Om det i lag eller annan författning finns en bestämmelse som avviker från denna lag, gäller den bestämmelsen.

2 § Delgivning innebär att en handling skickas eller lämnas till den eller de personer som har behörighet att ta emot delgivningen eller att något av de andra förfaranden som anges i denna lag används.

Den som ensam eller tillsammans med någon är behörig att ta emot delgivning betecknas i denna lag som delgivningsmottagare. Bestämmelser om vilka som är delgivningsmottagare finns i 11–15 §§.

Delgivning enligt denna lag sker genom delgivningssätten

- vanlig delgivning (16–18 §§),
- muntlig delgivning (19–21 §§),
- förenklad delgivning (22–26 §§),
- särskild delgivning med juridisk person (27–30 §§),
- stämmningsmannadelgivning (31–46 §§), och
- kungörelsedelgivning (47–51 §§).

3 § Delgivning med en person som vistas utomlands får ske enligt lagen på den utländska orten, om inte sådan delgivning skulle strida mot svenska allmänna rättsprinciper.

En kallelse av en målsägande, ett vittne, en sakkunnig eller någon som avses i 36 kap. 1 § andra och tredje styckena rättegångsbalken, som ska delges utomlands, får inte ske vid vite, om inte annat följer av lagen (1974:752) om nordisk vittnesplikt.

4 § Delgivningssätt ska väljas med utgångspunkt från att det ska vara ändamålsenligt med hänsyn till handlingens innehåll och omfattning och medföra så lite kostnader och besvär som möjligt.

Delgivning får inte ske på ett sätt som är olämpligt med hänsyn till omständigheterna i delgivningsärendet.

5 § Om en handling som en myndighet ska delge en person är omfattande eller det av annan anledning är olämpligt att skicka eller lämna handlingen, får myndigheten besluta att handlingen i stället under viss tid ska hållas tillgänglig hos myndigheten eller på annan plats som myndigheten beslutar.

Ett meddelande om beslutets innehåll ska delges. Första stycket gäller inte delgivning av en handling som inleder ett förfarande vid en domstol eller annan myndighet. Första stycket gäller dock bilagor till en sådan handling.

6 § Bestämmelserna i denna lag om delgivning av en handling tillämpas även vid delgivning av annat än handling.

Vem som ska se till att delgivning sker m.m.

7 § En myndighet som handlägger ett mål eller ärende ska se till att delgivning sker.

8 § Begär en part eller någon som har liknande ställning att själv få se till att delgivning sker och det inte är olämpligt, får myndigheten besluta om detta. Myndigheten ska i beslutet ange en viss tid inom vilken ett bevis om delgivning ska ges in till myndigheten. Har ett bevis om delgivning inte getts in inom föreskriven tid, ska myndigheten se till att delgivning sker.

9 § En person som ska se till att delgivning sker utan samband med ett mål eller ärende får vända sig till en länsstyrelse eller, om delgivningen ska utföras utomlands, till Regeringskansliet (Justitiedepartementet) för bistånd med delgivningen.

Länsstyrelsen ska avvisa en framställan om delgivning om föreskriven ansökningsavgift inte har betalats.

10 § När en person ska se till att delgivning sker enligt 8 eller 9 § får endast vanlig delgivning och stämmingsmannadelgivning användas. När länsstyrelsen bistår enskild med delgivning enligt 9 § får dock delgivning även ske genom särskild delgivning med juridisk person och kungörelsedelgivning.

Delgivningsmottagare

Delgivning med en fysisk person

11 § Vid delgivning med en fysisk person är han eller hon delgivningsmottagare.

Har en fysisk person ställföreträdare som är behörig att företräda honom eller henne i saken, är i stället ställföreträdaren delgivningsmottagare. Om det finns skäl till det, är den fysiska personen och ställföreträdaren tillsammans delgivningsmottagare.

Delgivning med staten

12 § Vid delgivning med staten är en person som är behörig att ta emot delgivning vid den myndighet som ska bevaka statens rätt i saken delgivningsmottagare.

Om det inte av lag eller annan författning framgår att en viss myndighet ska bevaka statens rätt i saken är justitiekanslern, eller någon annan person som är behörig att ta emot delgivning för Justitiekanslerns räkning, delgivningsmottagare.

Delgivning med annan juridisk person än staten

13 § Vid delgivning med annan juridisk person än staten är en person som har rätt att företräda den juridiska personen delgivningsmottagare. Om flera är behöriga tillsammans, är var och en av dem delgivningsmottagare. En verkställande direktör i ett aktiebolag är alltid delgivningsmottagare.

Har ett försök till delgivning med delgivningsmottagare enligt första stycket misslyckats eller bedöms ett sådant delgivningsförsök som utsiktslöst, är en suppleant för en behörig ställföreträdare, eller en vice verkställande direktör i ett aktiebolag, delgivningsmottagare. Suppleanten eller vice verkställande direktören ska se till att handlingen så snart det kan ske lämnas till någon som har rätt att företräda den juridiska personen.

Delgivning med delägare i samfällighet m.m.

14 § Vid delgivning med delägare i en samfällighet eller med medlemmar i en sammanslutning är, om inte 13 § är tillämplig, även ledamot av styrelsen eller annan som utsetts att förvalta samfällighetens eller sammanslutningens angelägenheter delgivningsmottagare. Finns varken

1022 Delgivningslag

styrelse eller förvaltare, är någon som har rätt att sammankalla dem som ska besluta i samfällighetens eller sammanslutningens angelägenheter delgivningsmottagare.

Har ett försök till delgivning enligt första stycket misslyckats eller bedöms ett sådant delgivningsförsök som utsiktslöst, är en suppleant för en ledamot av styrelsen delgivningsmottagare. Suppleanten ska se till att handlingen så snart det kan ske lämnas till någon som har rätt att företräda delägarna eller medlemmarna eller underrätta dem som avses med delgivningen.

Delgivning med den som har ett ombud

15 § Har den med vilken delgivning ska ske ett ombud som är behörigt att ta emot handlingen är även ombudet delgivningsmottagare. Finns ett sådant ombud och handlingen lämnas till en delgivningsmottagare enligt 11–14 §§, bör ombudet underrättas om detta.

Första stycket gäller inte om handlingen innehåller ett föreläggande för den som ska delges att fullgöra något personligen.

Vanlig delgivning

Hur vanlig delgivning går till

16 § Vanlig delgivning sker genom att handlingen som ska delges skickas eller lämnas till delgivningsmottagaren.

När vanlig delgivning får användas

17 § Vanlig delgivning får användas vid all delgivning.

Endast myndighet får vid vanlig delgivning skicka handlingen på elektronisk väg.

Delgivningstidpunkten

18 § Vanlig delgivning har skett när den eller de som är delgivningsmottagare har tagit emot handlingen.

Om en postförsändelse har hämtats av bud, ska handlingen anses ha kommit delgivningsmottagaren till handa när försändelsen hämtats av budet.

Muntlig delgivning

Hur muntlig delgivning går till

19 § Muntlig delgivning sker genom att innehållet i den handling som ska delges läses upp för delgivningsmottagaren. Sådant delgivning får även avse en kallelse, ett föreläggande eller ett annat beslut som ännu inte har fått skriftlig form.

Handlingen eller beslutet, sedan det har fått skriftlig form, ska skickas eller lämnas till delgivningsmottagaren om det kan ske och inte bedöms obehövt.

När muntlig delgivning får användas

20 § Muntlig delgivning får användas av en myndighet när delgivning ska ske i ett mål eller ärende.

Muntlig delgivning får inte användas vid delgivning av en handling som inleder ett förfarande.

Delgivningstidpunkten

21 § Muntlig delgivning har skett när innehållet som avses i 19 § har lästs upp.

Förenklad delgivning

Hur förenklad delgivning går till

22 § Förenklad delgivning sker genom att handlingen som ska delges skickas till delgivningsmottagaren och att det närmast följande arbetsdag skickas ett kontrollmeddelande om att handlingen har skickats.

23 § Vid förenklad delgivning ska handlingen och kontrollmeddelandet skickas till delgivningsmottagarens senast kända adress.

Om delgivningsmottagarens senast kända adress inte kan användas får handlingen och kontrollmeddelandet skickas till delgivningsmottagarens folkbokföringsadress om en sådan adress finns och skiljer sig från den som använts när handlingen skickades enligt första stycket.

När förenklad delgivning får användas

24 § Förenklad delgivning får användas av en myndighet vid delgivning med den som är part eller har liknande ställning i ett mål eller ärende, om denne har fått information av myndigheten om att delgivningssättet kan komma att användas i målet eller ärendet.

Förenklad delgivning får inte användas vid delgivning av en handling som inleder ett förfarande.

25 § Information enligt 24 § första stycket ska delges genom vanlig delgivning, muntlig delgivning, särskild delgivning med juridisk person eller stämningssmannadelgivning enligt 32 eller 38 §.

Delgivning enligt första stycket behöver inte ske när någon har gett in en handling i målet eller ärendet och informationen till denne lämnas i nära anslutning till att handlingen har kommit in till myndigheten.

Delgivningstidpunkten

26 § Förenklad delgivning har skett när två veckor har förflutit från det att handlingen skickades, om kontrollmeddelandet har skickats på föreskrivet sätt och det inte med hänsyn till omständigheterna framstår som osannolikt att handlingen kommit fram inom denna tid.

Särskild delgivning med juridisk person

Hur särskild delgivning med juridisk person går till

27 § Särskild delgivning med juridisk person sker genom att handlingen som ska delges skickas till den juridiska personen och att det närmast följande arbetsdag skickas ett kontrollmeddelande om att handlingen har skickats.

28 § Vid särskild delgivning med juridisk person ska handlingen och kontrollmeddelandet skickas till den postadress som är registrerad för den juridiska personen i ett sådant register som anges i 29 §.

När särskild delgivning med juridisk person får användas

29 § Särskild delgivning med juridisk person får användas av en myndighet om ett försök till vanlig delgivning eller förenklad delgivning har misslyckats i samma delgivningsärende eller ett sådant delgivningsförsök bedöms som utsiktslöst vid delgivning med

1. aktiebolag som är registrerade i aktiebolagsregistret,
2. ekonomiska föreningar, bostadsrättsföreningar, kooperativa hyresrättsföreningar och sambruksföreningar som är registrerade i föreningsregistret,
3. handelsbolag, kommanditbolag, ideella föreningar och registrerade trossamfund som är registrerade i handelsregistret,
4. bankaktiebolag, sparbanker och medlemsbanker som är registrerade i bankregistret,
5. försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag som är registrerade i försäkringsregistret,
6. europabolag som är registrerade i europabolagsregistret, och
7. europakooperativ som är registrerade i europakooperativsregistret.

Delgivningstidpunkten

30 § Särskild delgivning med juridisk person har skett när två veckor har förflutit från det att handlingen skickades, om kontrollmeddelandet har skickats på föreskrivet sätt och det inte med hänsyn till omständigheterna framstår som osannolikt att handlingen kommit fram inom denna tid.

Stämmingsmannadelgivning

Hur stämmingsmannadelgivning går till

31 § Stämmingsmannadelgivning sker genom att en person som enligt 40 § har behörighet att utföra sådan delgivning lämnar handlingen som ska delges på något av de sätt som anges i 32–38 §§ och dokumenterar åtgärden.

Stämmingsmannadelgivning när delgivningsmottagaren påträffas

32 § Vid stämmingsmannadelgivning ska handlingen lämnas till delgivningsmottagaren om han eller hon påträffas.

Vägrar delgivningsmottagaren att ta emot handlingen ska den lämnas kvar på platsen, om det inte är olämpligt med hänsyn till omständigheterna.

33 § Om den handling som ska delges inte finns tillgänglig när en delgivningsmottagare påträffas, får vid stämmingsmannadelgivning i stället ett skriftligt meddelande med uppgifterna i handlingen delges.

Handlingen ska skickas eller lämnas till delgivningsmottagaren om det kan ske och inte bedöms obehövt.

Stämmingsmannadelgivning genom att handlingen lämnas till en annan person än delgivningsmottagaren

34 § Vid stämmingsmannadelgivning får handlingen i fall som anges i 35 och 36 §§ lämnas till en annan person än den som är delgivningsmottagare. Handlingen får lämnas endast till en person som samtycker till det och som inte är motpart i samma mål eller ärende till den som ska delges.

En underrättelse om att delgivning enligt första stycket har skett och vem handlingen har lämnats till ska skickas till delgivningsmottagaren.

35 § Om delgivningsmottagaren har känt hemvist i Sverige men inte påträffas där, får handlingen lämnas till en vuxen medlem av det hushåll som delgivningsmottagaren tillhör och som påträffas i eller i omedelbar anslutning till hemvistet.

36 § Om delgivningsmottagaren inte påträffas på sin arbetsplats under sin vanliga arbetstid, får handlingen lämnas till hans eller hennes arbetsgivare. Med arbetsgivare avses en person i företagsledande eller därmed jämförlig ställning eller chefen för den personaladministrativa verksamheten på delgivningsmottagarens arbetsplats.

37 § Den som har mottagit handlingen enligt 35 eller 36 § ska se till att handlingen lämnas till delgivningsmottagaren så snart det kan ske. Den som utför delgivningen ska informera om denna skyldighet när handlingen lämnas.

Stämmingsmannadelgivning genom att handlingen lämnas i eller i anslutning till delgivningsmottagarens hemvist

38 § Vid stämmingsmannadelgivning får handlingen lämnas i delgivningsmottagarens hemvist eller på lämplig plats i anslutning till hans eller hennes hemvist, om

1. delgivningsmottagaren inte påträffas där,
2. handlingen inte kan lämnas enligt 34–36 §§,
3. det inte kan klarläggas var delgivningsmottagaren uppehåller sig, och
4. det med beaktande av vad som har framkommit i det aktuella delgivningsärendet eller vid andra delgivningsförsök med delgivningsmottagaren finns anledning att anta att han eller hon har avvikit eller på annat sätt håller sig undan.

Delgivningstidpunkten

39 § Stämmingsmannadelgivning enligt 32, 33 eller 38 § har skett när handlingen eller det skriftliga meddelandet har lämnats på föreskrivet sätt eller när delgivningsmottagaren har vägrat ta emot handlingen eller meddelandet.

Stämmingsmannadelgivning enligt 34–37 §§ har skett när handlingen har lämnats och under rättelsen har skickats.

Vem som får utföra stämmingsmannadelgivning

40 § Stämmingsmannadelgivning får utföras av stämmingsman eller av den som är anställd vid

- polismyndighet,
- åklagarmyndighet,
- allmän domstol,
- allmän förvaltningsdomstol,
- Kronofogdemyndigheten,
- Skatteverket,
- svensk utlandsmyndighet, och
- auktoriserat delgivningsföretag.

Stämmingsmannadelgivning får utföras av personal vid respektive inrättning om delgivningsmottagaren är intagen i

- kriminalvårdsanstalt,
- häkte,
- sådan undersökningsenhet som avses i 5 § lagen (1991:1137) om rättspsykiatrisk undersökning,
- sådan vårdinrättning som avses i 6 § första stycket lagen (1991:1129) om rättspsykiatrisk vård,
- sådan sjukvårdsinrättning som avses i 15 § första stycket lagen (1991:1128) om psykiatrisk tvångsvård,

1026 Delgivningslag

- sådant hem som avses i 12 § lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga, eller
- sådant hem som avses i 22 § lagen (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall.

Förordnande av stämmingsmän

41 § En polismyndighet förordnar stämmingsmän inom sitt polisdistrikt.

En polismyndighets rätt att öppna postförsändelse

42 § En polismyndighet får öppna en försändelse som har lämnats till myndigheten för stämmingsmannadelgivning, om det behövs för att innehållet ska kunna vidarebefordras inom myndigheten eller till en annan polismyndighet för delgivning. Detta gäller dock inte om uppdragsgivaren har angett att försändelsen inte får öppnas.

Upplysningsskyldighet

43 § En fastighetsägare, tomträttsinnehavare, arrendator eller innehavare av bostadslägenhet ska på begäran av den som utför stämmingsmannadelgivning uppges om delgivningsmottagaren är bosatt på fastigheten eller i lägenheten eller annars disponerar utrymme där.

44 § En arbetsgivare är skyldig att på begäran av den som utför stämmingsmannadelgivning uppges om delgivningsmottagaren är anställd hos honom eller henne och, om så är fallet, upplysa om delgivningsmottagarens arbetstider, arbetsplats och om andra förhållanden som rör anställningen och som kan underlätta delgivningen.

45 § Upplysningsskyldighet enligt 43 och 44 §§ gäller inte den som står i sådant förhållande till delgivningsmottagaren som anges i 36 kap. 3 § rättegångsbalken.

Tillträde till enskilt område som inte utgör bostad

46 § Stämmingsman och anställd vid polismyndighet, åklagarmyndighet, allmän domstol, allmän förvaltningsdomstol, Kronofogdemyndigheten, Skatteverket och auktoriserat delgivningsföretag har rätt att få tillträde till enskilt område som inte utgör bostad för att verkställa stämmingsmannadelgivning.

En polisman som vägras sådant tillträde får, efter beslut av polismyndigheten, själv bereda sig tillträde. Om någon annan person som anges i första stycket vägras tillträde, ska polismyndigheten lämna biträde om personen begär det.

Kungörelsedelgivning

Hur kungörelsedelgivning går till

47 § Kungörelsedelgivning sker genom att myndigheten beslutar att den handling som ska delges hålls tillgänglig viss tid hos myndigheten eller på annan plats och ett meddelande om detta och om handlingens huvudsakliga innehåll inom tio dagar från beslutet kungörs och i vissa fall ges till känna på annat sätt i enlighet med vad som närmare anges i 48–50 §§. Kungörelsedelgivning när delgivningsmottagaren saknar känt hemvist eller undandrar sig delgivning

48 § Kungörelsedelgivning får ske

1. om delgivningsmottagaren saknar känt hemvist och det inte kan klarläggas var han eller hon uppehåller sig,

2. Om förutsättningarna för stämmingsmannadelgivning enligt 38 § är uppfyllda, eller

3. Om förutsättningarna för förenklad delgivning är uppfyllda men sådan adress som anges i 23 § saknas.

Ett meddelande som avses i 47 § ska föras in i Post- och Inrikes Tidningar och, om det finns skäl till det, i ortstidning. Om kungörelsedelgivning enligt första stycket har skett och därefter ny delgivning ska ske i samma mål eller ärende, får meddelandet i stället anslås i myndighetens lokal.

Kungörelsedelgivning när en obestämd krets eller ett stort antal personer ska delges

49 § Kungörelsedelgivning får ske

1. om en obestämd krets ska delges,
2. om ett stort antal personer ska delges och det med hänsyn till ändamålet med delgivningen inte är rimligt att delgivning sker med var och en av dem, eller
3. om delägare i samfällighet eller medlemmar i sammanslutning ska delges, det inte finns någon som är delgivningsmottagare för dem enligt 14 § första stycket och delägarna eller medlemmarna är fler än tio. Ett meddelande som avses i 47 § ska föras in i Post- och Inrikes Tidningar och, om det finns skäl till det, i ortstidning. Om delgivningen i ett sådant fall som avses i första stycket 2 avser personer som hyr eller annars innehar lägenheter i samma fastighet ska meddelandet dessutom anslås inom fastigheten på lämpligt sätt.

Ett meddelande om delgivningen ska skickas till någon eller några av dem som delgivningen avser för att vara tillgängligt för alla dem som avses med delgivningen. Ingår en statlig myndighet eller en kommun bland dem som avses med delgivningen, ska meddelandet alltid skickas till myndigheten eller kommunen.

Kungörelsedelgivning när en juridisk person inte har fullgjort sin registreringsplikt

50 § Kungörelsedelgivning får ske

1. om en juridisk person som anges i 29 § saknar en registrerad postadress som kan användas för särskild delgivning med juridisk person, eller
2. om en juridisk person i strid mot gällande bestämmelser saknar registrerad behörig företrädare och någon i Sverige bosatt person inte har utsetts att på den juridiska personens vägnar ta emot delgivning samt försök till delgivning med andra tillämpliga delgivningssätt har misslyckats eller sådana försök bedöms som utsiktslösa.

Ett meddelande som avses i 47 § ska föras in i Post- och Inrikes Tidningar.

Om den juridiska personen har en registrerad postadress ska i ett sådant fall som avses i första stycket 2 ett meddelande om delgivningen skickas till denna adress.

Delgivningstidpunkten

51 § Kungörelsedelgivning har skett när två veckor har förflutit från beslutet om kungörelsedelgivning, om kungörande och övriga föreskrivna åtgärder har skett i rätt tid.

Överklagande

52 § Länsstyrelsens beslut i delgivningsfrågor enligt 9 och 10 §§ och om avvisning enligt 9 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätt.

1028 *Delgivningslag*

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2011, då delgivningslagen (1970:428) upphör att gälla.

2. Äldre bestämmelser gäller om ett beslut om delgivning enligt 15–17 §§ delgivningslagen (1970:428) har fattats före den 1 april 2011 eller om en handling har skickats eller lämnats före denna tidpunkt.

Delgivningsförordning (1979:101)

8 mars 1979

Regeringen föreskriver följande.

Inledande bestämmelser

1 § Om delgivning skall ombesörjas av myndighet enligt delgivningslagen (1970:428), beslutar myndigheten om sättet för delgivningen.

Myndigheten skall sträva efter att använda delgivningssätt som medför så ringa olägenhet och kostnad som möjligt såväl för myndigheten som för den som skall delges.

2 § Anteckning om delgivning skall göras i delgivningsförteckning eller i dagbok, diarium, journal, register eller motsvarande förteckning. Om anteckning ej görs i delgivningsförteckning, numreras delgivningarna särskilt för varje mål eller ärende.

Delgivningsnumret anges på både inläggande och utgående exemplar av den handling som skall delges. Antecknas delgivningen i dagbok eller motsvarande förteckning, anges även målets eller ärendets beteckning.

Myndigheten skall, om det inte är obehövt, på en särskild blankett anteckna de åtgärder som har vidtagits för att genomföra delgivning med den sökta samt de omständigheter i övrigt som har betydelse för delgivning med honom. Förordning (1985:273).

2 a § Vid genomförande av delgivning skall tillses att de åtgärder som vidtas inte vållar den sökta eller annan onödig uppmärksamhet. Förordning (1985:273).

Ordinär delgivning

3 § Vid ordinär delgivning sänds handlingen i vanligt brev eller överlämnas den med bud eller på annat sätt till den sökta. Vid handlingen fogas en blankett för delgivningskvitto samt, om det ej kan anses obehövt, ett kuvert i vilket delgivningskvittot kan sändas tillbaka. På blanketten anges myndighetens namn och postadress, handlingens delgivningsnummer samt, om det är lämpligt, kortfattad uppgift om handlingen och uppgift om den dag när kvittot senast bör sändas tillbaka till myndigheten. Kuvert och postkort för delgivningskvitto skall vara försedda med anteckning att postbefordran sker utan kostnad för avsändaren. De skall också vara försedda med beteckningen ”Delgivningskvitto”.

Om det finns skäl till det, får handlingen sändas i rekommenderad eller assurerad försändelse eller postpaket med begäran om mottagningsbevis. På mottagningsbeviset anges handlingens delgivningsnummer. På försändelsen anges handlingens delgivningsnummer och, om det behövs, begäran om förkortad liggetid vid adresspostkontoret. Om det är påkallat, anges på försändelsen att den får kvitteras ut endast av adressaten personligen.

Om handlingen har sänts i vanligt brev och delgivningskvittot ej har kommit tillbaka på beräknad tid, bör myndigheten på lämpligt sätt påminna den sökta.

3 a § Vid telefondegivning enligt 3 § tredje stycket delgivningslagen (1970:428) skall myndigheten på lämpligt sätt förvissa sig om att den med vilken telefonsamtalet äger rum är identisk med den sökta samt kontrollera tillgänglig uppgift om dennes postadress. Därefter skall innehållet i handlingen läsas upp och handlingen sändas med post till den sökta. Om den sökta begär det, får handlingen sändas till annan adress än hans vanliga adress.

Myndigheten skall anteckna handlingens delgivningsnummer samt datum för telefonsamtalet och översändandet av handlingen. Förordning (1993:1716).

3 b § Begär en myndighet hjälp med delgivning enligt delgivningslagen (1970:428) med någon som står under övervakning på grund av skyddstillstånd eller villkorlig frigivning, skall berörda tjänstemän vid Kriminalvården, om det inte är olämpligt, medverka till att delgivningen kan ske. Överenskommelse om sådan medverkan skall träffas i förväg. Förordning (2005:997).

Särskild postdelgivning

4 § De myndigheter som finns upptagna i bilagan till denna förordning får anlita Posten Aktiebolag för särskild postdelgivning. Posten Aktiebolag tillstår dessa myndigheter förteckning över de postkontor där särskild postdelgivning kan verkställas. Förordning (1993:1716).

5 § Vid särskild postdelgivning innesluts den handling som skall delges i ett kuvert, som på framsidan förses med uppgift om myndighetens namn och postadress samt den söktes fullständiga namn, personnummer, yrke eller titel samt postadress. Om särskild postdelgivning skall ske med juridisk person som har kontor, där förvaltningen förs, anges den juridiska personen som adressat och ställs försändelsen till kontoret.

På kuvertet skall en blankett för delgivningskvitto fästas. På blanketten antecknas myndighetens namn och postadress samt handlingens delgivningsnummer.

Försändelsen lämnas till postbefordran som vanligt brev. Den får inte rekommenderas eller assureras. Ej heller får expressutdelning begäras.

Stämningmannadelgivning

6 § Skall stämningmannadelgivning ske och finns det någon hos myndigheten som kan utföra sådan delgivning, bör denne i första hand anlitas. I annat fall får myndigheten anlita polismyndighet för delgivning.

När en polismyndighet anlitas för delgivning, skall den handling som skall delges inneslutas i ett kuvert, som på framsidan förses med uppgift om den uppdragsgivande myndighetens namn och postadress, handlingens delgivningsnummer samt den söktes fullständiga namn, personnummer, yrke eller titel och postadress. Den söktes personnummer, yrke eller titel behöver dock inte anges, om den uppdragsgivande myndigheten inte har tillgång till sådan uppgift.

Kuvertet skall förslutas, om det inte är nödvändigt för delgivningen att det lämnas öppet. Vid kuvertet fogas en blankett för delgivningskvitto samt den blankett på vilken myndigheten antecknat vidtagna delgivningsåtgärder. På blanketten för delgivningskvitto antecknas den uppdragsgivande myndighetens namn och post-adress samt handlingens delgivningsnummer.

Kuvertet och blanketterna sänds till polismyndigheten i det polisdistrikt där delgivningen kan väntas ske. Därvid skall det anges vilken dag delgivningen senast skall vara verkställd och redovisad till myndigheten. Förfordning (1990:1416).

7 § När en polismyndighet anlitas för stämmingsmannadelgivning skall delgivningen utföras av en stämmingsman som är förordnad av den polismyndighet, till vilken handlingarna har sänts. Om det är lämpligare får delgivningen i stället utföras av en polisman.

Polisman och den som är förordnad som stämmingsman är behöriga att genomföra delgivning i hela riket.

Om försändelsen har lämnats ut enligt 12 eller 13 § delgivningslagen (1970:428), ombesörjer den som utför delgivningen att ett meddelande om vem som har mottagit försändelsen genast sänds i vanligt brev till den sökta. På delgivningskvittot antecknas vilken dag meddelandet har avsänts.

Om den sökta uppehåller sig utanför polisdistriktet eller delgivningen av någon annan orsak kan antas komma att ske inom ett annat distrikt och den polismyndighet som har anlitas för delgivningen inte lämpligen själv kan fullfölja delgivningsuppdraget, överlämnas ärendet till polismyndigheten i det andra distriktet, om inte den uppdragsgivande myndigheten har angivit annat. Denna myndighet skall underrättas om överlämnandet.

Vid behov bör polismyndigheter tillhandagå varandra med upplysningar som kan underlätta delgivning. Förfordning (1995:639).

8 § Stämmingsmannadelgivning med den som är intagen i

- en kriminalvårdsanstalt,
- ett häkte,
- en sådan enhet som avses i 6 § första stycket lagen (1991:1129) om rättspsykiatrisk vård och i 5 § lagen (1991:1137) om rättspsykiatrisk undersökning,
- ett sådant hem som avses i 12 § lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga eller ett sådant hem som avses i 22 § lagen (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall

bör ske genom en tjänsteman vid anstalten. Bestämmelserna i 6 § gäller i tillämpliga delar. Delgivningshandlingarna skall sändas till anstalten. Förfordning (2006:668).

9 § Stämmingsmannadelgivning med den som är intagen på allmän sjukvårdsinrättning bör ske efter samråd med styresman eller kurator vid inrättningen. Stämmingsmannadelgivning med den som fullgör tjänstgöring vid försvarsmakten bör ske efter samråd med hans chef.

10 § Om särskild skyndsamhet är påkallad, kan myndigheten genom telefon, telegram, telex eller på annat liknande sätt befordra det meddelande som skall delges till den som skall ombesörja stämmingsmannadelgivningen. Om meddelandet befordras genom telefon, skall mottagaren uppteckna meddelandet samt kontrollera och låta skriva ut det. På utskriften anges att den utgör ett riktigt återgivande av det telefonmeddelande som har mottagits från myndigheten. Vid telegrafering tillämpas kungörelsen (1947:643) om överbringande av rättegångsfullmakt genom telegram.

Stämmingsmannadelgivningen verkställs genom att meddelandet lämnas till den sökta. Delgivningskvitto tecknas på en avskrift eller en kopia av meddelandet.

10 a § När ett delgivningsuppdrag redovisas till den myndighet som har begärt delgivningen, skall blanketten för vidtagna delgivningsåtgärder återsändas till myndigheten. På blanketten eller i annat skriftligt meddelande skall uppgift lämnas om de av stämmingsmannen vidtagna åtgärderna samt de omständigheter i övrigt som kan ha betydelse för kommande delgivning med den sökta. Förordning (1985:273).

10 b § Framkommer vid stämmingsmannadelgivning att den sökta är bosatt på annan fastighet än den på vilken han är folkbokförd, skall den myndighet som har begärt delgivningen underrätta den myndighet hos vilken folkbokföringen har skett om förhållandet. Detta gäller dock inte om folkbokföringen likväl kan antas vara riktig. Förordning (1991:782).

10 c § En domstol eller annan myndighet, som ofta anlitar en polismyndighet för stämmingsmannadelgivning, skall med lämpliga mellanrum samråda med polismyndigheten beträffande delgivningsarbetet. Förordning (1990:1416).

10 d § När en polismyndighet anlitas för stämmingsmannadelgivning, skall en ansökningsavgift på 250 kronor tas ut. För prövning av ansökan gäller i övrigt bestämmelserna i 11–14 §§ avgiftsförordningen (1992:191). Förordning (1995:418).

Kungörelsedelgivning

11 § Om myndigheten beslutar att kungörelsedelgivning skall ske, skall dagen för beslutet antecknas i delgivningsförteckning, dagbok eller motsvarande förteckning.

Myndigheten skall se till att ett exemplar av tidning som har anlåtits vid kungörelsedelgivning snarast möjligt tillställs myndigheten.

12 § Meddelande som avses i 17 § första stycket fjärde punkten delgivningslagen (1970:428) anslås på anslagstavla som är avsedd för meddelanden till dem som hyr eller annars innehar lägenhet inom fastigheten. Saknas anslagstavla, anslås meddelandet väl synligt i husets huvudingång. Finns flera huvudingångar till samma hus eller flera hus på samma fastighet, anslås meddelandet i samtliga huvudingångar.

Meddelandet skickas till polismyndigheten i det polisdistrikt där fastigheten är belägen. För att anslå meddelandet anlitas i första hand stämmingsman.

När meddelandet har anslagits, skall intyg om tiden och sättet för anslåendet tillställas den som har begärt åtgärden.

Övriga bestämmelser

13 § Delgivning får ske på annat sätt än som anges i denna förordning, om särskilda omständigheter föranleder det.

14 § Om ersättning till Posten Aktiebolag för särskild postdelgivning finns det särskilda bestämmelser.

Har statlig myndighet begärt biträde i Justitiedepartementet för delgivning av handling utom riket och behöver handlingen översättas till främmande språk, skall översättningskostnaden betalas av departementet.

Om det i andra fall uppkommer kostnader för delgivning som sker genom myndighets försorg eller för översättning svarar myndigheten för kostnaderna. Förordning (2000:715).

15 § Denna förordning gäller i tillämpliga delar även när enskild på grund av föreskrift i författning har att ombesörja delgivning utan samband med mål eller ärende. Detsamma gäller när part, sökande eller annan sakägare har anförtrotts av myndighet att ombesörja delgivning.

Om myndighet har anförtrott part, sökande eller annan sakägare att ombesörja delgivning inom riket, lämnas eller sänds ett kuvert med en bifogad blankett för delgivningskvitto och myndighetens föreläggande om delgivning i vanligt brev till parten eller hans ombud.

16 § När delgivningskvitto eller annat bevis om delgivning kommer in till myndigheten, granskas beviset omedelbart för kontroll av att delgivningen har skett på behörigt sätt. Har försändelsen vid särskild postdelgivning lämnats ut enligt 12 eller 13 § delgivningslagen (1970:428), sänder myndigheten genast i vanligt brev ett meddelande till den sökta om vem som har mottagit försändelsen. På delgivningskvittot antecknas vilken dag meddelandet har avsänts.

När tidning som har anlitats vid kungörelsedelgivning kommer in till myndigheten, kontrollerar myndigheten att annonseringen har skett inom behörig tid och på behörigt sätt. Myndigheten ombesörjer att dagen för annonsen antecknas på den handling som hålls tillgänglig.

När bevis om anslag kommer in till myndigheten, granskas beviset för kontroll av att anslaget har skett på behörigt sätt.

Om hinder har mött för delgivning eller om det framgår av bevis eller tidningsexemplar att delgivning ej har skett enligt de anvisningar som har meddelats eller att någon annan brist i delgivningsförfarandet föreligger, skall myndigheten utan dröjsmål vidta de åtgärder som behövs.

17 § Formulär till delgivningskvitto samt till meddelande enligt 3 a § första stycket, 6 § andra stycket, 9 § tredje stycket och 12 eller 13 § delgivningslagen (1970:428) fastställs av Domstolsverket efter samråd med Rikspolisstyrelsen och Posten Aktiebolag. Formulär till blankett som anges i 2 § tredje stycket fastställs av Domstolsverket efter samråd med Rikspolisstyrelsen. Domstolsverket meddelar föreskrifter om vad en upplysning enligt 3 a § andra stycket delgivningslagen skall

1034 Delgivningsförfordning

innehålla. Rikspolisstyrelsen meddelar efter samråd med Tullverket föreskrifter om vad en upplysning enligt 3 b § andra stycket delgivningslagen skall innehålla.

Rikspolisstyrelsen meddelar allmänna råd för förfarandet när myndigheter eller enskilda anlitar polismyndighet för delgivning. Förordning (2001:391).

1. Denna förordning har trätt i kraft 1 juli 1979.

2. Genom förordningen upphävs delgivningskungörelsen (1970:467) och kungörelsen (1970:662) om formulär till blanketter för delgivningsbevis m.m.

Bilaga

Förteckning över myndigheter som får anlita Posten Aktiebolag för särskild postdelgivning (4 § delgivningsförfordningen)

Arrendenämnderna
Bolagsverket
Diskrimineringsombudsmannen
Domstolarna
Domstolsverket
Fastighetstaxeringsnämnderna
Finsk-svenska gränsälvscommissionen
Försäkringskassan
Hyresnämnderna
Konsumentverket/Konsumentombudsmannen
Kronofogdemyndigheten
Lantmäterimyndigheterna
Länsstyrelserna
Patent- och registreringsverket
Pensionsmyndigheten
Regeringskansliet
Rättshjälpsmyndigheten
Rättshjälpsnämnden
Skatteverket
Statens va-nämnd
Sveriges geologiska undersökning
Förordning (2009:1178).

Förordning (1977:937) om allmänna förvaltningsdomstolars behörighet m.m.

17 november 1977

Regeringen föreskriver följande.

Kammarrätt

1 § Överklagande till kammarrätt tas upp

1. av Kammarrätten i Stockholm när beslut i närmast föregående instans har meddelats av Förvaltningsrätten i Stockholm, Förvaltningsrätten i Uppsala eller av en förvaltningsmyndighet som är belägen inom dessa förvaltningsrätters domkretsar,

2. av Kammarrätten i Göteborg när beslut i närmast föregående instans har meddelats av Förvaltningsrätten i Malmö, Förvaltningsrätten i Göteborg, Förvaltningsrätten i Karlstad eller av en förvaltningsmyndighet som är belägen inom dessa förvaltningsrätters domkretsar eller av en utlandsmyndighet,

3. av Kammarrätten i Sundsvall när beslut i närmast föregående instans har meddelats av Förvaltningsrätten i Falun, Förvaltningsrätten i Härnösand, Förvaltningsrätten i Umeå, Förvaltningsrätten i Luleå eller av en förvaltningsmyndighet som är belägen inom dessa förvaltningsrätters domkretsar, och

4. av Kammarrätten i Jönköping när beslut i närmast föregående instans har meddelats av Förvaltningsrätten i Linköping, Förvaltningsrätten i Jönköping, Förvaltningsrätten i Växjö eller av en förvaltningsmyndighet som är belägen inom dessa förvaltningsrätters domkretsar. Förordning (2009:872).

2 § Ansökningar om resning och om återställande av försutten tid prövas av den kammarrätt inom vars domkrets ärendet först prövats. Förordning (1997:1110).

3 § Bestämmelser om Kammarrätten i Stockholm i dess egenskap av Migrationsöverdomstol finns i utlänningslagen (2005:716). Förordning (2006:89).

4 § [4 § har upphört att gälla genom förordning (1998:395), som har trätt i kraft den 1 oktober 1998.]

Förvaltningsrätter

5 § I uppställningen nedan anges vilka förvaltningsrätter med tillhörande domkretsar som ska finnas i Sverige. Förvaltningsrätterna ska ha kanslier på de orter som anges i uppställningen.

Förvaltningsrätt	Domkrets	Kansliort
Förvaltningsrätten i Stockholm	Gotlands län samt Gotlands län samt Botkyrka, Danderyds, Ekerö, Haninge, Huddinge, Järfälla, Lidingö, Nacka, Nykvarns, Nynäshamns, Salems, Sollentuna, Solna, Stockholms, Sundbybergs, Södertälje, Tyresö, Täby, Upplands-Bro, Vallentuna, Vaxholms, Värmdö och Österåkers kommuner	Stockholm
Förvaltningsrätten i Uppsala	Uppsala och Västmanlands län samt Norrtälje, Sigtuna och Upplands Väsby kommuner	Uppsala
Förvaltningsrätten i Malmö	Skåne län	Malmö
Förvaltningsrätten i Göteborg	Hallands län samt Ale, Alingsås, Bengtsfors, Dals-Eds, Färgelanda, Göteborgs, Härryda, Kungälv, Lerums, Lilla Edets, Lysekils, Melleruds, Munkedals, Mölndals, Orusts, Partille, Sotenäs, Stenungsunds, Strömstads, Tanums, Tjörns, Trollhättans, Uddevalla, Vänersborgs, Åmåls och Öckerö kommuner	Göteborg
Förvaltningsrätten i Karlstad	Värmlands och Örebro län	Karlstad
Förvaltningsrätten i Falun	Dalarnas och Gävleborgs län	Falun
Förvaltningsrätten i Härnösand	Jämtlands och Västernorrlands län	Härnösand
Förvaltningsrätten i Umeå	Västerbottens län	Umeå
Förvaltningsrätten i Luleå	Norrbottnens län	Luleå
Förvaltningsrätten i Linköping	Södermanlands och Östergötlands län samt Vimmerby och Västerviks kommuner	Linköping
Förvaltningsrätten i Jönköping	Jönköpings län samt Bollebygds, Borås, Essunga, Falköpings, Grästorps, Gullspångs, Götene, Herrljunga, Hjo, Karlsborgs, Lidköpings, Mariestads, Marks, Skara, Skövde, Svenljunga, Tibro, Tidaholms, Tranemo, Töreboda, Ulricehamns, Vara och Vårgårda kommuner	Jönköping
Förvaltningsrätten i Växjö	Kronobergs och Blekinge län samt Växjö i Växjö Borgholms, Emmaboda, Hultsfreds, Högsby, Kalmar, Mönsterås, Mörbylånga, Nybro, Oskarshamns och Torsås kommuner	Växjö

Förordning (2009:872).

6 § Förvaltningsrätten i Stockholm, Förvaltningsrätten i Malmö och Förvaltningsrätten i Göteborg är migrationsdomstolar och har i denna egenskap följande domsområden:

1. Förvaltningsrätten i Stockholm: Stockholms län, Uppsala län, Södermanlands län, Östergötlands län, Gotlands län, Västmanlands län, Dalarnas län, Gävleborgs län, Jämtlands län, Västernorrlands län, Västerbottens län och Norrbottens län,

2. Förvaltningsrätten i Malmö: Skåne län, Blekinge län, Jönköpings län, Kronobergs län och Kalmar län,

3. Förvaltningsrätten i Göteborg: Västra Götalands län, Hallands län, Värmlands län och Örebro län. Förordning (2009:872).

6 a § [6 a § har genom förordning (2009:872) istället benämnts 6 §.]

7 § Överklagande till en förvaltningsrätt tas upp av Förvaltningsrätten i Göteborg när överklagandet avser beslut av Regeringskansliet i ärenden enligt lagen (2003:491) om konsulärt ekonomiskt bistånd eller beslut av en utlandsmyndighet. Förordning (2009:872).

7 a § Beslut av Skatteverket som överklagas till en förvaltningsrätt ska tas upp av Förvaltningsrätten i Falun om beslutet avser ärenden enligt

1. skattebetalningslagen (1997:483) i fråga om punktskatt och om återbetalning av mervärdesskatt eller punktskatt enligt 18 kap. 4 b § samma lag,

2. författning som anges i 1 kap. 1 § andra stycket skattebetalningslagen,

3. kupongskattelagen (1970:624),

4. lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.,

5. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,

6. lagen (2005:807) om ersättning för viss mervärdesskatt för kommuner och landsting, eller

7. mervärdesskattelagen (1994:200) som rör den som är mervärdesskattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 samma lag. Förordning (2009:872).

7 b § Beslut av Skatteverket som överklagas till en förvaltningsrätt ska tas upp av Förvaltningsrätten i Karlstad om beslutet avser ärenden enligt

1. vägtrafikskattelagen (2006:227),

2. lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt, eller

3. lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon. Förordning (2009:872).

7 c § Beslut av Skatteverket som överklagas till en förvaltningsrätt ska tas upp av Förvaltningsrätten i Stockholm om beslutet avser ärende enligt lagen (2004:629) om trängselskatt. Förordning (2009:872).

7 d § Beslut av Kriminalvården som överklagas till en förvaltningsrätt ska tas upp av Förvaltningsrätten i Linköping om beslutet gäller en person som inte är inskriven

vid en kriminalvårdsanstalt, ett häkte eller ett frivårdskontor i landet och beslutet avser ärenden enligt

1. lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m., eller

2. lagen (2001:617) om behandling av personuppgifter inom kriminalvården. Förordning (2009:872).

7 e § Beslut av Migrationsverket som överklagas till en migrationsdomstol ska tas upp av Förvaltningsrätten i Stockholm i dess egenskap av migrationsdomstol, om beslutet avser ett säkerhetsärende enligt utlänningslagen (2005:716). Förordning (2009:1552).

Överlämnande av mål mellan domstolar

8 § Innan ett mål lämnas över till en annan domstol enligt 8 a § eller 14 § tredje eller fjärde stycket lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar skall domstolarna samråda med varandra på lämpligt sätt. Om det råder olika meningar i frågan om målet skall överlämnas faller frågan.

Kan enighet inte nås om vilken domstol som skall handlägga mål som har nära samband med varandra, skall de handläggas vid den domstol där talan först inleddes. Förordning (1998:395).

9 § Parterna skall underrättas om att ett mål överlämnas till en annan domstol. Förordning (1998:395).

1. Denna förordning har trätt i kraft 1 juli 1978.

Genom förordningen upphäves kungörelsen (1971:1199) om överflyttning av mål till kammarrätten i Göteborg, kungörelsen (1971:1200) om kammarrätternas domkretsar m.m., kungörelsen (1974:487) om överflyttning av mål till kammarrätten i Sundsvall, förordningen (1976:559) om överflyttning av mål till kammarrätten i Jönköping och förordningen (1977:936) om överflyttning av vissa mål från kammarrätten i Sundsvall.

2. Skall enligt denna förordning besvär upptagas av viss kammarrätt, är annan kammarrätt likväl behörig att upptaga besvären enligt äldre bestämmelser, om besvären avser beslut som har meddelats före utgången av juni 1978.

3. Besvär över beslut av fastighetstaxeringsrätt rörande fastighetstaxering för år innan nästa allmänna fastighetstaxering äger rum skall utan hinder av vad i förordningen sägs upptagas av den kammarrätt som var behörig därtill enligt de bestämmelser som gällde vid utgången av år 1976.

Lag (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor

29 april 1998

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1997/98:65, bet. 1997/98:SkU19, rskr. 1997/98:194.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller förhandsbesked om

1. skatt eller avgift som avses i 1 kap. 1 § första stycket taxeringslagen (1990:324),
2. punktskatt som avses i 1 kap. 1 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483),
3. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200), och
4. taxering enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152).

Förhandsbesked lämnas av Skatterättsnämnden efter ansökan av en enskild eller det allmänna ombudet hos Skatteverket. Lag (2003:666).

Skatterättsnämndens sammansättning m.m.

2 § Skatterättsnämnden består av högst fjorton ledamöter och högst tio ersättare. Ledamöter och ersättare förordnas av regeringen för högst fyra år i taget.

Skatterättsnämnden sammanträder på två avdelningar, en för direkt skatt och en för indirekt skatt. Regeringen bestämmer ledamöternas och ersättarnas fördelning på avdelningarna och utser bland ledamöterna en ordförande och en vice ordförande på varje avdelning.

3 § Skatterättsnämnden är beslutförför när ordföranden vid sammanträdet samt fem andra ledamöter är närvarande. Nämnden är dock beslutförför med färre ledamöter, om tre av dem, bland dem ordföranden, är ense om utgången i ärendet. Fler än ordföranden samt sex andra ledamöter får inte delta i nämndens beslut.

En ordförande eller en vice ordförande får ensam fatta andra beslut än att lämna förhandsbesked eller avvisa en ansökan om sådant besked.

4 § Om det framkommer skiljaktiga meningar vid överläggningen i Skatterättsnämnden tillämpas bestämmelserna i 16 kap. rättegångsbalken om omröstning i tvistemål.

Förutsättningar för förhandsbesked

5 § Efter ansökan av en enskild får förhandsbesked lämnas i en fråga som avser sökandens skattskyldighet eller beskattning om det är av vikt för sökanden eller för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning.

Första stycket gäller även för den som

1. avser att beställa en trycksak av en skattskyldig om frågan gäller skatteplikt för trycksak enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam eller
2. i större omfattning förbrukar eller avser att förbruka elektrisk kraft eller bränslen om frågan rör beskattning enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi.

6 § I ärenden som avses i 1 § första stycket 1 och 4 får förhandsbesked lämnas efter ansökan av det allmänna ombudet hos Skatteverket endast om

1. frågan angår en enskild och gäller ett yrkande eller en ansökan som denne framställt hos Skatteverket,
2. Skatteverket har fattat ett beslut i saken och beslutet gått den enskilde emot samt
3. det är av vikt för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning att förhandsbesked lämnas. Lag (2003:666).

6 a § I ärenden som avses i 1 § första stycket 2 och 3 får förhandsbesked lämnas efter ansökan av det allmänna ombudet hos Skatteverket endast om

1. frågan angår en enskild,
2. Skatteverket eller, i fall som avses i 2 kap. 13 § eller 3 kap. 5 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, Tullverket har fattat ett beslut i saken,
3. beslutet gått den enskilde emot, och
4. det är av vikt för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning att förhandsbesked lämnas. Lag (2007:464).

Hur ärendet inleds i Skatterättsnämnden, m.m.

7 § En ansökan om förhandsbesked skall vara skriftlig.

I ansökan skall sökanden lämna de uppgifter som behövs för att förhandsbesked skall kunna lämnas.

8 § Skatterättsnämnden får anmoda sökanden att inom viss tid komma in med de ytterligare upplysningar som nämnden anser sig behöva för att pröva ansökan om förhandsbesked.

Skatterättsnämnden får i fråga som avses i 1 § första stycket 2 begära varuprov av sökanden.

Tidsfrister

9 § En enskilds ansökan rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 1 eller 4 skall ha kommit in till Skatterättsnämnden senast den dag då deklaration senast skall lämnas till ledning för den taxering som frågan avser.

En enskilds ansökan rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 2 eller 3 skall ha kommit in till Skatterättsnämnden innan den första redovisningsperiod som berörs av den fråga som ansökan avser har börjat. Om skatteredovisningen

inte avser redovisningsperioder skall ansökan ha kommit in senast den dag då deklaration senast skall lämnas.

10 § En ansökan av det allmänna ombudet hos Skatteverket rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 1 eller 4 skall ha kommit in till Skatterättsnämnden före utgången av året efter taxeringsåret.

En ansökan av det allmänna ombudet hos Skatteverket rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 2 eller 3 skall ha kommit in till Skatterättsnämnden före utgången av andra året efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden har gått ut eller, om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, den skattepliktiga händelsen har inträffat. Lag (2003:666).

Motpart

11 § Om en enskild ansöker om förhandsbesked är Skatteverket motpart i ärendet.

Om det allmänna ombudet hos Skatteverket ansöker om förhandsbesked är den enskilde som frågan angår motpart i ärendet. Lag (2003:666).

Hinder mot att pröva ansökan

12 § Finner Skatterättsnämnden med hänsyn till ansökans innehåll att förhandsbesked inte bör lämnas skall ansökan avvisas. Detsamma gäller om ansökan kommit in för sent.

En ansökan av det allmänna ombudet hos Skatteverket skall avvisas om den fråga som ansökan avser efter överklagande har anhängiggjorts vid allmän förvaltningsdomstol innan ansökan kommit in till Skatterättsnämnden.

En ansökan får avvisas utan att den som är motpart ges tillfälle att yttra sig i ärendet. Lag (2003:666).

13 § Om motparten till det allmänna ombudet hos Skatteverket inte längre vidhåller det yrkande eller den ansökan som han framställt hos Skatteverket, förfaller ärendet om förhandsbesked. Lag (2003:666).

Handläggning

14 § Om ansökan inte omedelbart avvisas skall Skatterättsnämnden ge motparten tillfälle att yttra sig skriftligen.

Skatterättsnämnden kan bereda parterna tillfälle att muntligen lämna upplysningar inför nämnden.

Förhandsbeskedet

15 § I förhandsbeskedet skall Skatterättsnämnden i den omfattning som nämnden anser lämplig ange hur den fråga som förhandsbeskedet avser skall bedömas.

Förhandsbeskedet skall delges parterna.

16 § Ett förhandsbesked som vunnit laga kraft är bindande för Skatteverket och allmän förvaltningsdomstol i förhållande till den enskilde som beskedet angår, om denne yrkar det.

Förhandsbeskedet är dock inte bindande om en författningsändring påverkar den fråga som beskedet avser. Lag (2003:666).

Avgift, kostnad och ersättning

17 § För ett förhandsbesked rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 1 eller 4 får Skatterättsnämnden ta ut en avgift av en enskild sökande enligt föreskrifter som regeringen meddelar.

Om Högsta förvaltningsdomstolen undanröjer ett förhandsbesked på grund av att det inte borde ha lämnats, ska avgiften betalas tillbaka. Lag (2010:1452).

18 § Om Skatterättsnämnden eller Högsta förvaltningsdomstolen gör en undersökning eller anlitar en sakkunnig för att utreda en varas beskaffenhet ska sökanden betala för detta om inte nämnden eller Högsta förvaltningsdomstolen medger undantag. Lag (2010:1452).

19 § Avgift enligt 17 § och kostnad enligt 18 § som inte betalats inom den tid Skatterättsnämnden angett får tas ut genom indrivning enligt lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

20 § Bestämmelser om ersättning av allmänna medel för en skattskyldigs kostnader i ärenden om sådana förhandsbesked som det allmänna ombudet hos Skatteverket ansökt om finns i lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. Lag (2003:666).

Vilandeförklaring

21 § Om en fråga i ett mål vid en allmän förvaltningsdomstol har samband med en fråga om förhandsbesked som är anhängig i Skatterättsnämnden eller Högsta förvaltningsdomstolen, får domstolen förordna att målet helt eller delvis ska vila till dess att förhandsbeskedet vunnit laga kraft. Lag (2010:1452).

Överklagande

22 § Ett förhandsbesked får överklagas hos Högsta förvaltningsdomstolen.

Ett överklagande ska ha kommit in till Skatterättsnämnden inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av förhandsbeskedet.

Om en enskild ansöker om förhandsbesked, får Skatteverket överklaga förhandsbeskedet oavsett utgången i Skatterättsnämnden och även om någon ändring inte yrkas. Om det allmänna ombudet hos Skatteverket har ansökt om förhandsbesked, har ombudet samma rätt. Lag (2010:1452).

23 § Beslut om avvisande av ansökan enligt 12 §, avgift enligt 17 §, kostnad enligt 18 § eller vilandeförklaring enligt 21 § får inte överklagas.

1. Denna lag har trätt i kraft 1 juli 1998, då lagen (1951:442) om förhandsbesked i taxeringsfrågor har upphört att gälla.

2. Den nya lagen gäller, om inte annat sägs i 3 eller 4, även vid handläggningen av ansökningar som kommit in till Skatterättsnämnden före ikraftträdandet men då ännu inte prövats.

3. Bestämmelsen i 19 § tillämpas, när det gäller kostnad enligt 18 §, endast på ansökningar som kommit in till Skatterättsnämnden efter ikraftträdandet.

4. Om Skatterättsnämnden har lämnat ett förhandsbesked före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser i fråga om tidsfristen för ett överklagande.

Förordning (2007:785) med instruktion för Skatterättsnämnden

1 november 2008

Regeringen föreskriver följande.

Uppgifter

1 § I lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor finns bestämmelser om Skatterättsnämndens sammansättning och uppgifter, beslutförhet, förordnande av ordförande och vice ordförande, val av ledamöter samt organisation i övrigt.

Ledning

2 § Myndigheten leds av en nämnd.

Organisation

3 § Av 9 § förordningen (2007:780) med instruktion för Skatteverket framgår att det inom Skatteverket finns ett gemensamt kansli för Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden. Förordning (2010:747).

Ärendenas handläggning

4 § Ärenden om förhandsbesked avgörs efter beredning och föredragning av personal vid kansliet.

Sakkunniga får kallas att närvara vid överläggningen men får inte delta i nämndens beslut. Detsamma gäller ersättare, även om ingen av ledamöterna har förhinder.

Avgifter

5 § Avgift enligt 17 § första stycket lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor ska bestämmas till högst 20 000 kronor och lägst 1 000 kronor. Om det finns särskilda skäl, får avgiften bestämmas till ett lägre belopp än 1 000 kronor.

Avgiften får tas ut genom postförskott på den försändelse genom vilken förhandsbeskedet sänds till sökanden.

Undantag från myndighetsförordningen

6 § Följande paragrafer i myndighetsförordningen (2007:515) ska inte tillämpas på myndigheten:

4 § om arbetsordning m.m.,

- 5 § om delegation,
- 6 § om allmänna uppgifter,
- 7 § om medverkan i EU-arbetet och annat internationellt samarbete,
- 14 § om nämndens sammansättning,
- 15 och 16 §§ om beslutförhet,
- 19 § om kostnadsmässiga konsekvenser,
- 20 § om föredragning,
- 21 § om myndighetens beslut,
- 27 § om myndighetens rätt att företräda staten vid domstol,
- 28 § om åtgärder med anledning av Riksrevisionens revisionsberättelse, och
- 29 § om ärendeförteckning.

Denna förordning har trätt i kraft 1 januari 2008, då förordningen (1998:196) om förhandsbesked i skattefrågor upphörde att gälla. I fråga om avgifter gäller dock fortfarande äldre föreskrifter, om ansökan om förhandsbesked har kommit in till Skatterättsnämnden före den 1 juli 2006. För förordningen (1998:196) om förhandsbesked i skattefrågor hänvisas till Skatte- och taxeringsförfattningarna, 2008 års taxering, sid. 999.

Lag (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner

26 november 2009.

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2009/10:17, bet. 2009/10:SkU13, rskr. 2009/10:77.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller besked om framtida prissättning av internationella transaktioner mellan parter som är i ekonomisk intressegemenskap (prissättningsbesked).

Ett prissättningsbesked är tillämpligt när statlig och kommunal inkomstskatt ska bestämmas.

Definitioner m.m.

2 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229), om inget annat anges.

De termer och uttryck som används omfattar också motsvarande utländska företeelser om det inte anges eller framgår av sammanhanget att bara svenska företeelser avses.

3 § Vid tillämpningen av denna lag kan ett fast driftställe som en näringsidkare har i en annan stat än den där näringsidkaren hör hemma, anses vara en sådan part som avses i 1 §.

4 § Ekonomisk intressegemenskap anses föreligga om

1. en näringsidkare, direkt eller indirekt, deltar i ledningen eller övervakningen av en annan näringsidkares företag eller äger del i detta företags kapital, eller

2. samma personer, direkt eller indirekt, deltar i ledningen eller övervakningen av de båda företagen eller äger del i dessa företags kapital.

5 § Med stat avses även annan jurisdiktion som Sverige har ingått skatteavtal med.

6 § Denna lag ska tillämpas på motsvarande sätt i ett ärende där en ömsesidig överenskommelse om prissättning av internationella transaktioner kan ingås enligt det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst.

Behörig myndighet

7 § Skatteverket lämnar prissättningsbesked och fattar övriga beslut enligt denna lag.

Ansökan om prissättningsbesked

8 § Näringsidkare som är eller kan förväntas bli skattskyldig enligt inkomstskattelagen (1999:1229) och som omfattas av ett tillämpligt skatteavtal får ansöka om ett prissättningsbesked.

Första stycket gäller även handelsbolag och andra delägarbeskattade juridiska personer om någon av delägarna är eller kan förväntas bli skattskyldig enligt inkomstskattelagen och omfattas av ett tillämpligt skatteavtal.

9 § Näringsidkare som innan en ansökan ges in vill diskutera förutsättningarna för ett prissättningsbesked och vad ansökan om prissättningsbesked bör innehålla, ska ges tillfälle till ett förmöte om inte särskilda skäl talar emot det.

10 § En ansökan om prissättningsbesked ska vara skriftlig och ska ges in till Skatteverket.

11 § En ansökan om prissättningsbesked ska innehålla de uppgifter som behövs för att ett prissättningsbesked ska kunna lämnas.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska ingå i en ansökan.

Förutsättningar för prissättningsbesked

12 § Prissättningsbesked får lämnas om

1. ansökan om prissättningsbesked inte avser en fråga av enkel beskaffenhet eller transaktioner av mindre omfattning,
2. de transaktioner som omfattas av ansökan kan bedömas fristående från andra transaktioner som inte omfattas av ansökan,
3. näringsidkaren lämnar de uppgifter som behövs för att en ömsesidig överenskommelse ska kunna ingås och ett riktigt prissättningsbesked ska kunna lämnas,
4. information som behövs för att en ömsesidig överenskommelse ska kunna ingås och dess tillämpning kontrolleras, kan erhållas från de stater som ska omfattas av den ömsesidiga överenskommelsen, och
5. den i ansökan valda prissättningsmetoden, efter eventuella justeringar, bedöms kunna ge ett pris som motsvarar vad sinsemellan oberoende parter skulle ha tillämpat.

13 § Prissättningsbesked får lämnas bara om

1. en ömsesidig överenskommelse om prissättning av internationella transaktioner har ingåtts med en stat som anges i ansökan om prissättningsbesked och som Sverige har ingått skatteavtal med, och
2. den ömsesidiga överenskommelsen överensstämmer med ansökan om prissättningsbesked eller har godtagits av näringsidkaren.

Prissättningsbeskedet

14 § I ett prissättningsbesked anges hur den framtida prissättningen av vissa internationella transaktioner ska ske samt de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som ska gälla för beskedets tillämplighet och giltighet.

Prissättningsbeskedet ska stämma överens med den ömsesidiga överenskommelse som avses i 13 §.

15 § Giltighetstiden för ett prissättningsbesked ska bestämmas till mellan tre och fem beskattningsår om det inte finns särskilda skäl att bestämma giltighetstiden till längre eller kortare tid.

16 § Ett prissättningsbesked är bindande för Skatteverket avseende prissättningen av de transaktioner som omfattas av beskedet och i förhållande till den som beskedet avser, om inte annat följer av 18 eller 19 §.

Om prissättningsbeskedet avser ett handelsbolag eller en annan delägarbeskattad juridisk person som tillämpar beskedet, gäller första stycket i förhållande till dess delägare.

Underrättelse

17 § Näringsidkaren ska utan oskäligt dröjsmål underrätta Skatteverket, om

1. sådan omständighet som medför eller kan medföra att de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som har angetts i prissättningsbeskedet inte uppfylls, eller
2. prissättningsbeskedet inte tillämpas.

Beslut om ändring eller återkallelse av prissättningsbesked

18 § Skatteverket får ändra ett prissättningsbesked, om näringsidkaren begär det eller om

1. något av de antaganden och villkor eller någon av de övriga förutsättningar som har angetts i beskedet i något väsentligt avseende inte uppfylls, eller
2. en författningsändring i något väsentligt avseende påverkar en fråga som beskedet avser.

En ändring enligt första stycket får bara göras om sådana förutsättningar som avses i 12 och 13 §§ är uppfyllda och näringsidkaren godtar ändringen.

19 § Skatteverket får återkalla ett prissättningsbesked helt eller delvis om

1. den ömsesidiga överenskommelsen som ligger till grund för beskedet helt eller delvis har upphört att gälla,
2. näringsidkaren har underrättat Skatteverket enligt 17 § 2 om att beskedet inte tillämpas,
3. näringsidkaren har lämnat uppgift om att beskedet inte har tillämpats enligt 3 kap. 19 eller 27 § eller 5 kap. 2 § andra stycket lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, eller

4. näringsidkaren eller delägarna i ett handelsbolag eller i en annan delägarbeskattad juridisk person har begärt omprövning av eller överklagat ett taxeringsbeslut enligt 4 eller 6 kap. taxeringslagen (1990:324) och har begärt att prissättningsbeskedet inte ska tillämpas på den fråga som begäran om omprövning eller överklagandet avser.

Utredning

20 § Näringsidkaren får uppmanas att inom viss tid komma in med de ytterligare uppgifter som behövs när ett ärende om prissättningsbesked ska prövas.

21 § Skatteverket får komma överens med näringsidkaren om när, hur och i vilken omfattning en kontroll av uppgifterna i ett ärende om prissättningsbesked kan ske.

Tillfälle att yttra sig

22 § Näringsidkaren ska ges tillfälle att yttra sig innan ärendet avgörs, om det inte är onödigt.

I fråga om näringsidkarens rätt att få del av uppgifter som har tillförts ärendet genom någon annan än näringsidkaren själv och att få tillfälle att yttra sig över dem gäller bestämmelserna i 17 § förvaltningslagen (1986:223).

Ansökningsavgift

23 § Skatteverket ska i samband med att en ansökan om prissättningsbesked kommer in ta ut en avgift av näringsidkaren för den prövning som ansökan kan föranleda.

24 § Skatteverket får i ett enskilt fall besluta om befrielse från hela eller en del av avgiften, om det finns särskilda skäl för det.

Överklagande

25 § Prissättningsbesked och övriga beslut enligt denna lag får inte överklagas.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på ärenden som kommer in efter ikraftträdandet.

2. Ärenden som har inletts hos regeringen före ikraftträdandet men inte avgjorts, får överlämnas till Skatteverket för fortsatt handläggning enligt denna lag.

Förordning (2009:1295) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner

26 november 2009.

Regeringen föreskriver följande.

Tillämpningsområde och definitioner

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser som kompletterar lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

2 § Termer och uttryck i denna förordning har samma betydelse och tillämpningsområde som i lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Ömsesidig överenskommelse

3 § Skatteverket ingår ömsesidig överenskommelse om prissättning av internationella transaktioner enligt 13 § lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

4 § Om ett ärende om prissättningsbesked är av särskild betydelse eller annars av sådan beskaffenhet att förhandlingen om ömsesidig överenskommelse bör handläggas av regeringen, ska Skatteverket med ett eget yttrande överlämna till regeringen den del av ärendet som avser den ömsesidiga överenskommelsen.

Första stycket gäller inte en ömsesidig överenskommelse enligt det avtal som avses i 6 § lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Ansökan om prissättningsbesked

5 § En ansökan om prissättningsbesked ska ges in i fyra exemplar och ska innehålla

1. namn, postadress och, om sådana nummer finns, organisationsnummer, personnummer, samordningsnummer eller motsvarande registreringsnummer eller motsvarande utländska nummer, för berörda parter,

2. uppgift om vilka beskattningsår ansökan avser,

3. uppgift om vilka stater som omfattas av ansökan,

4. uppgift om i utlandet meddelade motsvarigheter till prissättningsbesked, som någon av de berörda parterna omfattas av och som avser transaktioner av samma eller liknande slag som de i ansökan,

5. en beskrivning av de berörda parterna samt deras organisation och verksamhet,

6. uppgift om arten och omfattningen av transaktionerna,

7. en funktionsanalys,

8. en jämförbarhetsanalys,

Prissättningsbesked vid internationella transaktioner, förordning 1051

9. en beskrivning av den valda prissättningsmetoden,
10. en redogörelse för varför den valda prissättningsmetoden är lämplig, och
11. uppgift om antaganden som ligger till grund för den valda prissättningsmetoden.

6 § Ansökan om prissättningsbesked och andra handlingar som har lämnats i ett ärende enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner eller upprättats eller för granskning omhändertagits av Skatteverket i sådant ärende, ska förvaras på sådant sätt att obehöriga inte kan komma åt dem och om möjligt hållas skilda från andra handlingar.

Avgift

7 § Avgift enligt 23 § lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner ska betalas med följande belopp:

Ansökan om prissättningsbesked	150 000 kronor
Ansökan om förnyelse av prissättningsbesked	100 000 kronor
Ansökan om förnyelse av prissättningsbesked med ändringar	125 000 kronor

8 § Om en ansökan omfattar mer än en utländsk stat, ska avgift enligt 7 § betalas som för en ansökan per utländsk stat.

9 § Avgiften ska betalas till Skatteverket när ansökan ges in. Om avgiften inte betalas då, ska sökanden föreläggas att betala avgiften inom en viss tid. Ett sådant föreläggande får skickas till sökanden i vanligt brev eller förmedlas på annat lämpligt sätt. Om föreläggandet inte följs inom föreskriven tid, ska ansökan avvisas. Sökanden ska upplysas om detta i föreläggandet.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Lag (2003:642) med anledning av inrättande av Skatteverket

6 november 2003

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2002/03:99, bet. 2003/04:SkU2, rskr. 2003/04:17.

1 § Det som är föreskrivet i eller annars följer av lag eller annan författning beträffande skattemyndigheter, skattemyndighet i viss region, Riksskatteverket, viss taxeringsnämnd eller skatteförvaltningen skall efter utgången av år 2003 i stället tillämpas på Skatteverket.

2 § Skattekontor som vid utgången av år 2003 finns vid skattemyndighet skall anses vara skattekontor vid Skatteverket.

3 § Ordförande och vice ordförande samt övriga ledamöter i skattenämnd vid en skattemyndighets skattekontor som har förordnats eller valts före utgången av år 2003 skall ha samma funktion i skattenämnd vid motsvarande skattekontor vid Skatteverket under återstoden av förordnandet eller valperioden.

4 § Beslut som Skatteverket fattar som första instans enligt punkt 20 e tionde stycket av anvisningarna till 23 § den numera upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före den 1 juli 1998 och 27 § 4 mom. i den numera upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse före den 1 januari 1999 får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag har trätt i kraft den 1 januari 2004.

Lag (2003:643) om allmänt ombud hos Skatteverket

6 november 2003

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2002/03:99, bet. 2003/04:SkU2, rskr. 2003/04:17.

1 § Hos Skatteverket skall det finnas ett allmänt ombud som utses av regeringen.

2 § Om det allmänna ombudet har överklagat Skatteverkets beslut i en fråga förs det allmänna talan i den frågan i allmän förvaltningsdomstol av ombudet.

3 § Det allmänna ombudet får uppdra åt en tjänsteman vid Skatteverket att företräda ombudet i allmän förvaltningsdomstol och Skatterättsnämnden.

Denna lag har trätt i kraft den 1 januari 2004.

Förordning (2007:780) med instruktion för Skatteverket

1 november 2007

Regeringen föreskriver följande

Uppgifter

1 § Om inte något annat föreskrivs ansvarar Skatteverket för frågor om

1. skatter,
2. socialavgifter,
3. vägavgift för vissa tyngre fordon,
4. mervärdesskattebaserad avgift till EU-budgeten,
5. fastighetstaxering,
6. folkbokföring,
7. registrering av bouppteckningar,
8. brottsutredningar enligt lagen (1997:1024) om Skatteverkets medverkan i brottsutredningar,
9. borgenärsuppgifter m.m. enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter, och
10. utfärdande m.m. av identitetskort enligt förordningen (2009:284) om identitetskort för folkbokförda i Sverige.

Skatteverket är dessutom förvaltningsmyndighet för frågor om pensionsgrundande inkomst.

Skatteverket ska utöva marknadskontroll över varor som gjorts tillgängliga på marknaden och som faller inom myndighetens ansvarsområde i syfte att säkerställa att dessa varor uppfyller gällande krav. Förordning (2009:301).

1 a § Skatteverket ansvarar för det statliga personadressregistret (SPAR). Av förordningen (1998:1234) om det statliga personadressregistret framgår att Skatteverket också är personuppgiftsansvarigt för SPAR. Förordning (2008:1309).

2 § Skatteverket har till uppgift att

1. meddela föreskrifter om verkställighet av lag eller annan föreskrift enligt särskilda bemyndiganden, och
2. genom sådana allmänna råd som avses i 1 § författningssamlingsförordningen (1976:725) och uttalanden verka för lagenligheten, följdriktigheten och enhetligheten vid rättstillämpningen inom verksamhetsområdet.

När Skatteverket meddelar föreskrifter och andra beslut ska verket även i övrigt följa riksdagens och regeringens riktlinjer för att uppnå samordning, rationalisering och enhetlighet vid arbetet inom verket.

När sådana uppgifter som avses i första stycket rör pensionsgrundande inkomst, sköts uppgifterna av Pensionsmyndigheten enligt förordningen (2009:1173) med instruktion för Pensionsmyndigheten. Förordning (2009:1199).

3 § Skatteverket ska bestyrka skriftliga uppgifter om sökandens ekonomiska förhållanden vid ansökan om fri rätthjälp hos Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna.

4 § Skatteverket får inom ramen för full kostnadstäckning bedriva sådan tjänsteexport som är förenlig med verkets uppgifter och verksamhetsområde.

Samverkan

5 § Skatteverket ska samverka med Kronofogdemyndigheten avseende gemensamt utnyttjande av funktionen verksamhetsstöd inom Skatteverket.

Ledning

6 § Skatteverket leds av en myndighetschef.

7 § Vid Skatteverket ska det finnas ett insynsråd som består av högst tolv ledamöter.

Organisation

8 § Skatteverket ska ha ett huvudkontor samt i övrigt vara indelat i regioner. I varje region ska det finnas minst ett skattekontor. Vid verket ska det finnas en eller flera särskilda enheter för uppgiften att medverka i brottsutredningar enligt lagen (1997:1024) om Skatteverkets medverkan i brottsutredningar. I övrigt ska Skatteverket bestämma sin organisation.

I taxeringslagen (1990:324) finns bestämmelser om att det vid varje skattekontor ska finnas en skattenämnd.

9 § Inom Skatteverket finns ett gemensamt kansli för Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden. Kansliet leds av en kanslichef.

Skatteverket ska upplåta lokaler samt sköta administrativa och handläggande uppgifter åt E-legitimationsnämnden. Skatteverket ska efter samråd med nämnden uppdra åt någon som är anställd vid verket att ansvara för kansliet. Förordning (2010:1498).

Särskilda Organ

Skattenämnderna

10 § I taxeringslagen (1990:324) finns bestämmelser om skattenämndens sammansättning och uppgifter, beslutförhet, förordnande av ordförande och vice ordförande samt val av ledamöter.

11 § Skatteverket ska

1. fastställa det antal valda ledamöter i skattenämnd som ska finnas vid varje skattekontor,
2. fastställa det antal vice ordförande som ska finnas vid varje skattekontor, och
3. besluta om en skattenämnd ska bestå av flera avdelningar.

Beslut enligt första stycket ska avse en period på fyra år, räknat från och med året efter det år då val i hela landet till landstings- och kommunfullmäktige har ägt rum.

Skatteverket får ändra beslut enligt denna paragraf om det finns särskilda skäl. Nytt beslut ska avse återstoden av den period som anges i andra stycket.

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas även vid förordnande av ordförande eller vice ordförande i en skattenämnd.

12 § Beslut enligt 11 § första stycket 1 ska meddelas senast den 30 september året före periodens början.

Beslut enligt 11 § första stycket 2 och 3 ska meddelas senast den 30 november året före periodens början.

Beslut får fattas efter dessa tidpunkter om det finns särskilda skäl.

13 § Skatteverket ska bestämma ordförandens, vice ordförandens och övriga ledamöters tjänstgöring i skattenämnden. De övriga ledamöternas tjänstgöring ska dock beslutas först efter samråd med dem.

Till sammanträde med skattenämnden ska fem övriga ledamöter kallas.

Vid skattenämndens sammanträden ska protokoll föras.

14 § I 18 och 19 §§ förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om omröstning och avvikande mening.

15 § Skatteverket ska betala ersättning till ledamöter i den skattenämnd som deltagit i sammanträde med nämnden. När ersättningen ska beräknas tillämpas bestämmelserna i förordningen (1982:814) om ersättning till nämndemän och vissa andra uppdragstagare inom domstolsväsendet m.m. I fråga om arvode tillämpas bestämmelsen för nämndemän i förvaltningsrätterna. Förordning (2009:888).

Nämnden för dödförklaring

16 § I lagen (2005:130) om dödförklaring finns bestämmelser om att Skatteverkets beslut i frågor om dödförklaring i vissa fall fattas av en särskild nämnd (nämnden för dödförklaring).

17 § I nämnden för dödförklaring ska det finnas en ordförande och ytterligare fyra ledamöter.

För ordföranden ska det finnas en ersättare, vice ordförande. Ordföranden och vice ordföranden ska vara jurister och ha domarerfarenhet.

18 § Nämnden för dödförklaring är beslutför när ordföranden eller vice ordföranden och tre övriga ledamöter är närvarande.

19 § I 18 och 19 §§ förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om omröstning och avvikande mening.

20 § Skatteverket ska betala ersättning till ledamöter som deltagit i sammanträde med nämnden för dödförklaring.

SPAR-nämnden

20 a § I förordningen (1998:1234) om det statliga personadressregistret finns bestämmelser om att Skatteverkets beslut i frågor om SPAR i vissa fall ska fattas av en särskild nämnd (SPAR-nämnden). Förordning (2008:1309).

20 b § I SPAR-nämnden ska det finnas en ordförande och ytterligare fem ledamöter. Fyra av ledamöterna ska vara eller ha varit riksdagsledamöter.

För ordföranden ska det finnas en ersättare, vice ordförande. Förordning (2008:1309).

20 c § SPAR-nämnden är beslutför när ordföranden eller vice ordföranden och ytterligare tre övriga ledamöter är närvarande. Förordning (2008:1309).

20 d § I 18 och 19 §§ förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om omröstning och avvikande mening. Förordning (2008:1309).

Anställningar och uppdrag

21 § Generaldirektören är myndighetschef.

22 § Vid Skatteverket ska det finnas en överdirektör.

23 § I lagen (2003:643) om allmänt ombud hos Skatteverket finns bestämmelser om att det ska finnas ett allmänt ombud hos Skatteverket.

Ersättare för det allmänna ombudet ska utses av Skatteverket efter anmälan av det allmänna ombudet.

24 § Ledamöter i nämnden för dödförklaring utses av Skatteverket. De utses att tjänstgöra för en viss tid, som inte får överstiga två år.

Skatteverket ska bestämma ledamöternas tjänstgöring i nämnden.

24 a § Ledamöterna i SPAR-nämnden utses av regeringen.

Regeringen utser även ordförande i nämnden. Förordning (2008:1309).

25 § Anställning som kanslichef vid Skatterättsnämndens och Forskarskatte-nämndens kansli beslutas av regeringen.

Personalansvarsnämnd

26 § Vid Skatteverket ska det finnas en personalansvarsnämnd.

Tillämpligheten av vissa förordningar

27 § Skatteverket ska tillämpa personalföreträdarförordningen (1987:1101) och internrevisionsförordningen (2006:1228).

Undantag från myndighetsförordningen

28 § Följande bestämmelser i myndighetsförordningen (2007:515) ska inte tillämpas på Skatteverket:

21 § 3–5 om myndighetens beslut på beslut som fattas genom automatiserad behandling, och

29 § om ärendeförteckning.

Överklagande

29 § Skatteverkets beslut enligt 11 § får inte överklagas.

Denna förordning har trätt i kraft den 1 januari 2008, då förordningen (2003:1106) med instruktion för skatteförvaltningen upphörde att gälla.

Förordning (2000:866) med bemyndigande för Skatteverket att meddela vissa föreskrifter till inkomstskattelagen (1999:1229)

2 november 2000

Regeringen bemyndigar Skatteverket att meddela verkställighetsföreskrifter i fråga om

1. genomsnittliga produktionskostnader för djur enligt 17 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229),
2. genomsnittspris för lunch enligt 61 kap. 3 § samma lag,
3. nybilspriser enligt 61 kap. 5–7 §§ samma lag, och
4. fartyg på vilka de anställda skall få sjöinkomstavdrag enligt 64 kap. 2 § och skattereduktion enligt 65 kap. 11 § samt om vilket fartområde fartyget går i (klassificering) enligt 64 kap. 6 § samma lag. Förordning (2003:1016).

Denna förordning har trätt i kraft 1 januari 2001 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering.

Förordning (2007:972) med instruktion för Ekobrottsmyndigheten

22 november 2007

Regeringen föreskriver följande.

Uppgifter

1 § Ekobrottsmyndigheten ansvarar för frågor om samordning och andra åtgärder mot den ekonomiska brottsligheten i den utsträckning som följer av denna förordning, andra författningar eller regeringens beslut.

Ekobrottsmyndigheten ansvarar dessutom för samordningen av de nationella åtgärderna mot bedrägerier, missbruk och annan oegentlig och ineffektiv hantering och användning av EU-relaterade medel i landet.

2 § Vid Ekobrottsmyndigheten handläggs följande mål.

1. Mål som hänför sig till Stockholms län, Västra Götalands län, Skåne län, Hallands län, Blekinge län eller Gotlands län och

a) som avser 11 kap. brottsbalken, lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m., skattebrottslagen (1971:69) eller aktiebolagslagen (2005:551), eller

b) vars handläggning annars ställer särskilda krav på kännedom om finansiella förhållanden, näringslivsförhållanden, skatterätt eller liknande.

2. Mål som avser 9 kap. 1–3 §§ brottsbalken om gärningen rör EU:s finansiella intressen samt 9 kap. 3 a § brottsbalken.

3. Mål som avser lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument.

4. Mål som lämpligen bör handläggas vid Ekobrottsmyndigheten med hänsyn främst till att målet rör kvalificerad ekonomisk brottslighet som har nationell utbredning eller internationell anknytning eller är av principiell natur eller av stor omfattning. Sådana mål får övertas av Ekobrottsmyndigheten efter framställning från Åklagarmyndigheten.

Mål som avses i första stycket 1–3, och som 3 eller 5 § förordningen (2010:1031) om handläggning av ärenden om brott av anställda inom polisen m.m. är tillämplig på eller mål som rör brott av anställda inom Åklagarmyndigheten eller Ekobrottsmyndigheten, handläggs dock vid Åklagarmyndigheten.

Om ett mål rör både brottslighet som avses i första stycket och annan brottslighet (blandad brottslighet), handläggs målet vid den åklagarmyndighet där det med hänsyn till omständigheterna är lämpligast.

Är det osäkert var ett mål ska handläggas, avgörs frågan av riksåklagaren. Förordning (2010:1035).

3 § I de län där Ekobrottsmyndigheten inte ansvarar för åklagarverksamheten samordnar myndigheten tillsammans med Åklagarmyndigheten verksamhet som rör ekonomisk brottslighet.

4 § Ekobrottsmyndigheten ska utveckla metoder för att effektivisera bekämpningen av den ekonomiska brottsligheten. Myndigheten ska särskilt följa och analysera utvecklingen av den ekonomiska brottsligheten, följa rättstillämpningen och utarbeta förslag till åtgärder.

5 § Ekobrottsmyndigheten ska vara kontaktmyndighet i frågor som rör Europeiska kommissionens bedrägeribekämpningsbyrå (OLAF).

5 a § Ekobrottsmyndigheten ska vara nationellt kontor för återvinning av tillgångar enligt rådets beslut 2007/845/RIF av den 6 december 2007 om samarbete mellan medlemsstaternas kontor för återvinning av tillgångar när det gäller att spåra och identifiera vinning eller annan egendom som härrör från brott. Förordning (2008:1398).

6 § Ekobrottsmyndigheten ska lämna information om den ekonomiska brottsligheten till andra myndigheter, kommuner, näringsliv och organisationer samt till allmänheten.

Samverkan

7 § Rikspolisstyrelsen tillkallar polismän från polismyndigheterna för verksamhet som bedrivs vid Ekobrottsmyndigheten.

Ekobrottsmyndigheten leder den verksamhet som polismännen ska delta i vid myndigheten, med undantag för åtgärder i verksamheten som enligt lag eller annan författning endast får utföras av anställda inom Polisen.

Ekobrottsmyndigheten och Rikspolisstyrelsen ska i samråd bestämma och fortlöpande utveckla formerna för samverkan mellan Ekobrottsmyndigheten och Polisen.

8 § Personal från Skatteverket, Kronofogdemyndigheten, Tullverket och andra myndigheter är placerade vid Ekobrottsmyndigheten i den utsträckning som Ekobrottsmyndigheten och respektive myndighet kommer överens om.

Ledning

9 § Myndigheten leds av en myndighetschef.

10 § Vid myndigheten ska det finnas ett insynsråd som består av högst åtta ledamöter.

Organisation

11 § Vid Ekobrottsmyndigheten ska det finnas det antal åklagarkammare som myndigheten beslutar.

Anställningar och uppdrag

12 § Generaldirektören är myndighetschef. Förordning (2009:1560).

Personalansvarsnämnd

13 § Vid myndigheten ska det finnas en personalansvarsnämnd.

Tillämpligheten av vissa förordningar

14 § Myndigheten ska tillämpa personalföreträdarförordningen (1987:1101).

Ytterligare bestämmelser om åklagarväsendet

15 § Ytterligare bestämmelser om åklagarväsendet finns i 7 kap. rättegångsbalken och åklagarförordningen (2004:1265).

Särskilda organ

EU-bedrägerirådet

16 § Vid Ekobrottsmyndigheten ska det finnas ett råd, Rådet för skydd av EU:s finansiella intressen, som ska främja en effektiv och korrekt användning av EU-relaterade medel och åtgärder mot bedrägerier, missbruk och annan oegentlig hantering av sådana medel i landet. Ekobrottsmyndigheten ansvarar för rådets kansli-funktioner. Förordning (2008:119).

17 § Rådet ska

- främja samverkan mellan berörda myndigheter för att öka effektiviteten när det gäller att förebygga, upptäcka, utreda och vidta åtgärder vid misstanke om felaktig användning av EU-relaterade medel,
- följa utvecklingen inom sitt ansvarsområde samt föreslå eller initiera åtgärder för att upprätthålla skyddet för EU:s finansiella intressen,
- vara ett forum för informations- och erfarenhetsutbyte,
- analysera och utvärdera insatserna på området. Förordning (2008:119).

17 a § Rådet ska senast den 15 mars vart tredje år till regeringen lämna en rapport avseende skyddet av EU:s finansiella intressen i Sverige. Av rapporten ska det framgå vilka åtgärder som har vidtagits för att främja en effektiv och korrekt hantering av EU-relaterade medel och för att samordna berörda myndigheters insatser mot bedrägerier, missbruk och annan oegentlig hantering av sådana medel. I rapporten ska också redovisas hur rådets arbete utvecklats samt hur rådet avser att bedriva sitt arbete de tre därefter kommande åren.

Om det i tiden mellan rådets rapporter framkommer uppgifter som direkt bör komma till regeringens kännedom ska detta rapporteras särskilt. Förordning (2008:119).

Förordning (2008:119) har trätt i kraft den 1 maj 2008. Rapportering enligt 17 a § första stycket ska ske första gången 2010.

18 § I rådet ingår företrädare för Ekobrottsmyndigheten, Rikspolisstyrelsen, Tullverket, Ekonomistyrningsverket, Statens jordbruksverk, Fiskeriverket, Länsstyrelsen i Västerbottens län, Migrationsverket, Tillväxtverket och Rådet för Europeiska socialfonden i Sverige. Varje myndighet i rådet ska utse en ledamot och en ersättare för denne. Ekobrottsmyndighetens ledamot är ordförande i rådet.

Rådet får vid behov förordna en eller flera ledamöter med särskild sakkunskap. De medverkar i rådets arbete i den utsträckning som ordföranden bestämmer. Rådets sammansättning ska vara sådan att den främjar utvecklingen av en högt kvalificerad och effektiv samverkan mellan myndigheter och andra aktörer på området. Förordning (2009:173).

Undantag från myndighetsförordningen

19 § Följande bestämmelser i myndighetsförordningen (2007:515) ska enbart tillämpas på myndigheten i administrativa ärenden:

20 § om föredragning,

21 § om myndighetens beslut,

27 § om myndighetens rätt att företräda staten vid domstol, och

29 § om ärendeförteckning.

Lag (1985:354) om förbud mot juridiskt eller ekonomiskt biträde i vissa fall

23 maj 1985

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1984/85:90, NU 19, rskr 243.

Inledande bestämmelse

1 § Med juridiskt eller ekonomiskt biträde avses i denna lag yrkesmässig rådgivning eller annat yrkesmässigt biträde som lämnas åt någon annan och som är av juridiskt eller ekonomiskt slag. Lag (2001:367).

Ansvar

2 § Den som lämnar juridiskt eller ekonomiskt biträde och därvid av grov oaktsamhet främjar en straffbelagd gärning, döms för vårdslöst biträde till böter eller fängelse i högst två år. Straffet får dock inte sättas högre än vad som är föreskrivet för den gärning som främjats. I ringa fall skall inte dömas till ansvar.

Första stycket gäller inte, om främjandet utgör medverkan till brott enligt 23 kap. brottsbalken. Det gäller inte heller, om enligt särskild föreskrift straff ej kan följa på medverkan till den gärning som har främjats. Lag (2001:367).

Åläggande av förbud

3 § Förbud att lämna juridiskt eller ekonomiskt biträde får meddelas den som när sådant biträde lämnats har gjort sig skyldig till brott, som inte är ringa. Förbud får meddelas fören tid av högst tio år.

Vid bedömningen av om förbud bör meddelas skall rätten särskilt beakta brottslighetens straffvärde och om den som förbudstalan avser tidigare har gjort sig skyldig till brott i samband med juridiskt eller ekonomiskt biträde.

Har den som förbudstalan avser gjort sig skyldig till brott för vilket det lägsta föreskrivna straffet är fängelse i sex månader, skall förbud meddelas, om inte särskilda skäl talar mot det.

Meddelas förbud, omfattar det även medverkan i juridiskt eller ekonomiskt biträde som någon annan lämnar.

Om det finns särskilda skäl till det, får visst slag av juridiskt eller ekonomiskt biträde eller medverkan i sådant biträde undantas från förbudet. I ett beslut om förbud får fastställas en senare dag från vilken förbudet skall gälla. Lag (2001:367).

Förfarandet vid prövning av frågor om förbud

4 § Talan om förbud enligt 3 § förs av allmän åklagare vid tingsrätt. Angående utredningen och förfarandet i sådana mål skall, om inte annat föreskrivs i denna lag, i tillämpliga delar gälla vad som i allmänhet är föreskrivet om mål som rör allmänt åtal för brott för vilket är stadgat fängelse i högst ett år.

Talan mot en advokat får väckas endast efter hörande av Sveriges advokatsamfund. Talan mot en godkänd eller auktoriserad revisor får väckas endast efter hörande av Revisorsnämnden.

Bestämmelserna i 24 och 25 kap. rättegångsbalken skall inte tillämpas vid förbudstalan

Talan om förbud skall väckas inom fem år från det att brottet begicks. Lag (1995:535).

5 § I samband med att förbud åläggs får rätten förordna att förbudet skall gälla utan hinder av att domen inte har vunnit laga kraft.

Överklagas ett förbud, får högre rätt omedelbart besluta att förordnande enligt första stycket tills vidare inte skall gälla.

Frikänns den tilltalade i högre rätt för brott som ligger till grund för en lagakraftvunnen dom om förbud, skall rätten samtidigt upphäva förbudet. Frikänns den tilltalade endast beträffande viss del av den förbudsgrundande brottsligheten eller hänför den högre rätten denna under en mildare straffbestämmelse än den som tillämpats, skall rätten besluta i vilken utsträckning förbudet fortfarande skall gälla. I fall som avses nu får den högre rätten också upphäva eller ändra ett i samband med domen om förbud meddelat beslut om skyldighet att svara för rättegångskostnader. Verkan av att ett förbud upphävs eller ändras enligt detta stycke inträder utan hinder av att domen inte har vunnit laga kraft.

Hävande av förbud

6 § Ett lagakraftvunnet beslut om förbud enligt 3 § kan på ansökan av den som förbudet avser hävas helt eller delvis, när ändrade förhållanden eller något annat särskilt skäl föranleder det.

Beträffande mål om hävande av förbud gäller i tillämpliga delar vad som är föreskrivet i 4 § första och tredje styckena om talan om förbud. Mål om hävande av förbud tas upp av den tingsrätt som tidigare har handlagt målet om förbud eller, om det med hänsyn till utredningen samt kostnader och andra omständigheter är lämpligt, av rätten i den ort där sökanden har sitt hemvist.

Mål om hävande av förbud får avgöras utan huvudförhandling, om saken är uppenbar.

Register

7 § Bolagsverket skall föra ett register över förbud enligt 3 §. Lag (2004:248).

7 a § Bolagsverket skall kungöra ett beslut om förbud enligt 3 § när beslutet har vunnit laga kraft. Detsamma gäller om ett förbud har upphävts, ändrats eller förlängts.

Om rätten har beslutat att förbudet skall gälla trots att domen inte vunnit laga kraft, skall beslutet kungöras omedelbart. Lag (2004:248).

Överträdelse av förbud m.m.

8 § Den som överträder ett förbud enligt 3 § döms till fängelse i högst två år eller, om brottet är ringa, till böter eller fängelse i högst sex månader.

Överträds ett förbud enligt 3 § skall det förlängas med högst fem år, om inte särskilda skäl talar mot det. Sker flera förlängningar, får den sammanlagda tiden för förlängning inte vara mer än fem år. Talan om förlängning skall väckas innan tiden för förbudet har gått ut. Beträffande förfarandet i mål om förlängning av förbud och verkan av prövning i högre rätt av fråga om ansvar för överträdelse av förbud tillämpas 4 § första och tredje styckena samt 5 §. Lag (2001:367).

9 § Om den som har meddelats förbud åläggs ett nytt förbud medan det gamla ännu gäller, skall rätten upphäva det tidigare meddelade förbudet.

Lag (1995:575) mot skatteflykt

24 maj 1995

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1994/95:209, SkU 30, rskr. 348.

1 § Denna lag gäller i fråga om taxering till kommunal inkomstskatt och statlig inkomstskatt. Lag (2007:1401).

Lag (2007:1401) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Den äldre bestämmelsen gäller fortfarande vid 2007 och tidigare års taxeringar. T.o.m. den 31 december 2007 hade 1 § följande lydelse.

1 § Denna lag gäller i fråga om taxering till kommunal inkomstskatt, statlig inkomstskatt och statlig förmögenhetsskatt.

2 § Vid taxeringen skall hänsyn ej tas till rättshandling, om

1. rättshandlingen, ensam eller tillsammans med annan rättshandling, ingår i ett förfarande som medför en väsentlig skatteförmån för den skattskyldige,

2. den skattskyldige direkt eller indirekt medverkat i rättshandlingen eller rättshandlingarna,

3. skatteförmånen med hänsyn till omständigheterna kan antas ha utgjort det övervägande skälet för förfarandet, och

4. en taxering på grundval av förfarandet skulle strida mot lagstiftningens syfte som det framgår av skattebestämmelsernas allmänna utformning och de bestämmelser som är direkt tillämpliga eller har kringgåtts genom förfarandet. Lag (1997:777).

3 § Om 2 § tillämpas skall taxeringsbeslut fattas som om rättshandlingen inte hade företagits. Framstår förfarandet med hänsyn till det ekonomiska resultatet – bortsett från skatteförmånen – som en omväg i förhållande till det närmast till hands liggande förfarandet, skall taxeringsbeslutet i stället fattas som om den skattskyldige hade valt det förfarandet. Om de nu angivna grunderna för taxeringsbeslutet inte kan tillämpas eller skulle leda till oskäligt resultat, skall underlaget för att ta ut skatt uppskattas till skäligt belopp. Lag (1997:777).

4 § Fråga om tillämpning av denna lag prövas av förvaltningsrätten efter framställning av Skatteverket. Om handläggning av framställning om tillämpning av lagen och om överklagande av beslut i anledning av sådan framställning gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 6 kap. taxeringslagen (1990:324).

Framställning enligt första stycket får göras före utgången av de frister som enligt 4 kap. 19–22 §§ taxeringslagen gäller för beslut om eftertaxering. Lag (2009:822).

Denna lag har trätt i kraft den 1 juli 1995 och tillämpas på rättshandlingar som företagits efter ikraftträdandet.

Skattebrottslag (1971:69)

2 april 1971

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götas och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen*, funnit gott förordna som följer.

* Prop. 1971:10, SkU 16, rskr 72.

1 § Denna lag gäller i fråga om skatt och, om så särskilt föreskrivs, annan avgift till det allmänna som inte betecknas som skatt.

Lagen tillämpas inte i fråga om

1. gärningar som är belagda med straff i lagen (2000:1225) om straff för smuggling eller lagen (2004:228) om beskattning av viss privatinförsel av tobaksvaror, och

2. skattetillägg, ränta, dröjsmålsavgift, förseningsavgift eller liknande avgift.

I lagen om straff för smuggling finns särskilda bestämmelser om förundersökning, tvångsmedel och åtal vid brott som avses i 2–4 §§, om brottet rör skatt enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi. Lag (2005:457).

2 § Den som på annat sätt än muntligen uppsåtligen lämnar oriktig uppgift till myndighet eller underlåter att till myndighet lämna deklARATION, kontrolluppgift eller annan föreskriven uppgift och därigenom ger upphov till fara för att skatt undandras det allmänna eller felaktigt tillgodoräknas eller återbetalas till honom själv eller annan döms för *skattebrott* till fängelse i högst två år. Lag (1996:658).

3 § Om brott som avses i 2 § är att anse som ringa, döms för *skatteförseelse* till böter. Lag (1996:658).

4 § Om brott som avses i 2 § är att anse som grovt, döms för *grovt skattebrott* till fängelse, lägst sex månader och högst sex år.

Vid bedömning om brottet är grovt skall särskilt beaktas om det rör mycket betydande belopp, om gärningsmannen använt falska handlingar eller vilseledande bokföring eller om förfarandet ingått som ett led i en brottslighet som utövats systematiskt eller i större omfattning eller i annat fall varit av synnerligen farlig art. Lag (1996:658).

5 § Den som på annat sätt än muntligen av grov oaktsamhet lämnar oriktig uppgift till myndighet och därigenom ger upphov till fara för att skatt undandras det allmänna eller felaktigt tillgodoräknas eller återbetalas till honom själv eller annan döms för *vårdslös skatteuppgift* till böter eller fängelse i högst ett år.

Om gärningen med hänsyn till skattebeloppet och övriga omständigheter är av mindre allvarlig art, skall inte dömas till ansvar enligt första stycket. Lag (1996:658).

6 § Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåter att fullgöra skyldighet att göra skatteavdrag på sätt som föreskrivs i skattebetalningslagen (1997:483) döms för *skatteavdragsbrott* till böter eller fängelse i högst ett år.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar enligt första stycket. Lag (1997:486).

7 § Den som, i annat fall än som avses i 2 §, på annat sätt än muntligen uppsåtligen lämnar oriktig uppgift till

1. myndighet, om uppgiften rör förhållande som har betydelse för skyldigheten för honom eller annan att betala skatt,

2. någon som är skyldig att för honom innehålla skatt eller lämna kontrolluppgift eller motsvarande underrättelse, om uppgiften rör förhållande som har betydelse för skyldighetens fullgörande eller för skyldigheten för honom eller annan att betala skatt,

döms för *skatteredovisningsbrott* till böter eller fängelse i högst sex månader.

Detsamma gäller den som, i annat fall än som avses i 2 §, uppsåtligen underlåter att lämna en föreskriven uppgift angående sådant förhållande som anges i första stycket 1 eller 2 till någon som avses där. Detta gäller dock endast under förutsättning att uppgiften skall lämnas utan föreläggande eller anmaning och inte avser egen självdeklaration.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar enligt första eller andra stycket. Lag (1996:658).

8 § Den som av grov oaktsamhet begår gärning som avses i 7 § första stycket 2 eller andra stycket döms för *vårdslös skatteredovisning* till böter eller fängelse i högst sex månader.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar enligt första stycket. Lag (1996:658).

9 § [9 § har upphört att gälla genom lag (1996:658), som har trätt i kraft den 1 juli 1996.]

10 § Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet åsidosätter bokföringsskyldighet eller sådan skyldighet att föra och bevara räkenskaper, som föreskrivs för vissa uppgiftsskyldiga och därigenom ger upphov till fara för att myndighets kontrollverksamhet vid beräkning eller uppbörd av skatt eller avgift allvarligt försvåras, döms för *försvårande av skattekontroll* till böter eller fängelse i högst två år eller, om brottet är grovt, till fängelse i lägst sex månader och högst fyra år.

I ringa fall döms ej till ansvar enligt första stycket. Lag (1996:658).

11 § [11 § har upphört att gälla genom lag (1996:658), som har trätt i kraft den 1 juli 1996.]

12 § Den som frivilligt vidtar åtgärd som leder till att skatten kan påföras, tillgodoräknas eller återbetalas med rätt belopp, döms inte till ansvar enligt 2–8 §.

Ansvar enligt 10 § inträder inte för den som frivilligt uppfyller skyldighet som där avses. Lag (1996:658).

13 § Åtal för brott enligt 3 § får väckas endast om det är påkallat av särskilda skäl. Lag (1996:658).

13 a § Bestämmelserna om förverkande i 36 kap. 1 § brottsbalken skall inte tillämpas i fråga om brott enligt denna lag. Lag (2005:292).

14 § Utan hinder av 35 kap. 1 § brottsbalken får påföljd för brott enligt 3 eller 5–8 §§ ådömas, om den misstänkte häktats eller erhållit del av åtal för brottet inom

fem år från brottet. Har vid brott som avses i 10 § den misstänkte blivit föremål för skatte- eller taxeringsrevision inom fem år från brottet, skall de i 35 kap. 1 § brottsbalken angivna tiderna räknas från den dag då revisionen beslutades.

Påföljd får ådömas för brott enligt denna lag utan hinder av att den misstänkte inte erhållit del av åtal för brottet inom den tid som anges i 35 kap. 1 § brottsbalken eller första stycket denna paragraf, om den misstänkte inom samma tid har delgetts underrättelse om att han är skäligen misstänkt för brottet. Underrättelsen skall ha skett under en förundersökning som sedermera lett till allmänt åtal mot den misstänkte för brottet. Den skall ha utfärdats av åklagaren och ange de omständigheter som utgör grund för misstanken. Delgivningen skall ha skett på samma sätt som gäller för delgivning av stämning i brottmål. Avvisas eller avskrivs mål mot någon om brott som han delgetts misstanke om enligt detta stycke skall i fråga om möjligheten att ådöma påföljd så anses som om delgivning av underrättelsen inte skett. Lag (1996:658).

14 a § För brott enligt 2 eller 4 § får rätten på ansökan av åklagaren besluta om förlängning av den tid som anges i 35 kap. 1 § brottsbalken. Beslut om förlängning får meddelas, om stämning eller underrättelse enligt 14 § andra stycket avseende sådant brott inte har kunnat delges den misstänkte på grund av att han

1. har saknat känt hemvist och inte har kunnat klarläggas var han uppehållit sig,

2. inte har kunnat anträffas på känt hemvist inom riket och det inte har kunnat klarläggas var han uppehållit sig samt det kan antas att han hållit sig undan eller

3. har stadigvarande vistats utomlands.

Förlängningstiden skall bestämmas med hänsyn till vad som kan antas behövas för att delgivning skall ske med den misstänkte, dock till minst sex månader. Visar det sig att den bestämda tiden är otillräcklig, får rätten på ansökan av åklagaren medge ytterligare förlängning.

Förlängning enligt denna paragraf får inte omfatta längre tid än sammanlagt fem år. Lag (1996:658).

14 b § En ansökan enligt 14 a § skall ha kommit in till tingsrätten före utgången av den tid som begärs förlängd.

Har ansökningen getts in i rätt tid, bortfaller möjligheten att ådöma påföljd för brottet tidigast när beslut på grund av ansökningen föreligger. Om ansökningen inte bifalls, skall i fråga om möjligheten att ådöma påföljd så anses som om någon ansökan inte har gjorts. Lag (1985:105).

14 c § Tingsrättens handläggning av mål enligt 14 a § är skriftlig. I handläggningen får ingå muntlig förhandling när det kan antas vara till fördel för utredningen. Den misstänkte och hans försvarare skall beredas tillfälle att yttra sig över åklagarens ansökan om så kan ske.

Beslut varigenom en domstol lämnat en ansökan enligt 14 a § utan bifall får inte överklagas. Beslut av tingsrätt att medge förlängning enligt 14 a § får överklagas. Överklagandet skall ha kommit in inom två veckor från den dag då den

misstänkte, på sätt som gäller för delgivning av stämning i brottmål, delgavs beslutet.

I övrigt skall vad som är föreskrivet i rättegångsbalken rörande brottmål gälla i tillämpliga delar. Lag (1996:658).

15 § Har ett mål om brott enligt denna lag samband med en fråga om skatt eller avgift som är anhängig vid en förvaltningsdomstol eller en förvaltningsmyndighet, får handläggningen av brottmålet vila i avvaktan på utgången i skatte- eller avgiftsfrågan endast om det är av avgörande betydelse för prövningen av målet att den frågan avgörs först.

I mål som avses i första stycket skall rätten samråda med förvaltningsdomstolen eller förvaltningsmyndigheten rörande målets handläggning, om det inte är obehövligt. Lag (1985:416).

16 § En fråga om skatt eller avgift som är anhängig vid en förvaltningsdomstol eller en förvaltningsmyndighet skall där handläggas med förtur, om handläggningens resultat är av väsentlig betydelse för en förundersökning angående brott enligt denna lag eller ett åtal för sådant brott.

Åklagaren skall se till att den domstol eller myndighet som avses i första stycket underrättas om sådana omständigheter som kan vara av betydelse för frågan om förtursbehandling. Lag (1983:460).

17 § Förvaltningsmyndigheter som handlägger frågor om skatter eller avgifter skall göra anmälan till åklagaren så snart det finns anledning att anta att brott enligt denna lag har begåtts. Detta gäller dock inte om det kan antas att brottet inte kommer att medföra påföljd enligt denna lag eller om anmälan av annat skäl inte behövs. Skatteverket får fullgöra anmälningsskyldigheten till enhet inom verket som skall medverka vid brottsutredning, om det inte finns skäl att anta att brottet föranleder annan påföljd än böter och den misstänkte kan antas erkänna gärningen. Detta gäller dock endast om den misstänkte fyllt tjuogoett år.

Har i lag eller i förordning meddelats bestämmelse som avviker från föreskrifterna i första stycket gäller den bestämmelsen. Lag (2003:682).

Denna lag har trätt i kraft 1 januari 1972, då skattestrafflagen (1943:313) har upphört att gälla. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande i fråga om gärning som begåtts före ikraftträdandet.

Utdrag ur brottsbalken (1962:700)

21 december 1962

11 kap. Om brott mot borgenärer m.m.

5 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet åsidosätter bokföringsskyldighet enligt bokföringslagen (1999:1078) genom att underlåta att bokföra affärshändelser eller bevara räkenskapsinformation eller genom att lämna oriktiga uppgifter i bokföringen eller på annat sätt, döms, om rörelsens förlopp, ekonomiska resultat eller ställning till följd härav inte kan i huvudsak bedömas med ledning av bokföringen, för *bokföringsbrott* till fängelse i högst två år eller, om brottet är ringa, till böter eller fängelse i högst sex månader.

Om brottet är grovt, döms för *grovt bokföringsbrott* till fängelse i lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömning av om brottet är grovt skall särskilt beaktas om åsidosättandet avsett mycket betydande belopp eller om gärningsmannen använt falsk handling eller om gärningen ingått som ett led i en brottslighet som utövats systematiskt eller om gärningen annars varit av särskilt farlig art.

Första och andra styckena gäller inte om bokföringsskyldigheten avser en juridisk person som anges i 2 kap. 2 § bokföringslagen och som inte bedriver näringsverksamhet. Lag (2005:242).

Lag (2005:242) har trätt i kraft den 1 juli 2005. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 11 kap. 5 § följande lydelse.

5 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet åsidosätter bokföringsskyldighet enligt bokföringslagen (1999:1078) genom att underlåta att bokföra affärshändelser eller bevara räkenskapsinformation eller genom att lämna oriktiga uppgifter i bokföringen eller på annat sätt, döms, om rörelsens förlopp, ekonomiska resultat eller ställning till följd härav inte kan i huvudsak bedömas med ledning av bokföringen, för *bokföringsbrott* till fängelse i högst två år eller, om brottet är ringa, till böter. Är brottet grovt döms till fängelse i lägst sex månader och högst fyra år.

Första stycket gäller inte om bokföringsskyldighet avser en juridisk person som anges i 2 kap. 2 § bokföringslagen och som inte bedriver näringsverksamhet. Lag (1999:1081).

Lag (1997:1024) om Skatteverkets medverkan i brottsutredningar

4 december 1997

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1997/98:10, bet. 1997/98:SkU 10, rskr. 1997/98:70.

Inledande bestämmelser

1 § Skatteverkets verksamhet enligt denna lag omfattar brott enligt

1. skattebrottslagen (1971:69),
2. 30 kap. 1 § första stycket 4 aktiebolagslagen (2005:551),
3. 11 § tredje stycket lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.,
4. folkbokföringslagen (1991:481),
5. 11 kap. 5 § brottsbalken, samt
6. lagen (1986:436) om näringsförbud.

Skatteverket får medverka vid undersökning också i fråga om annat brott än som anges i första stycket, om åklagaren finner att det finns särskilda skäl för detta. Lag (2006:580).

Förundersökning

2 § Åklagare som leder förundersökning enligt 23 kap. rättegångsbalken får vid undersökningens verkställande anlita biträde av Skatteverket.

Åklagaren får begära biträde av Skatteverket också i fråga om utredning av brott innan förundersökning har inletts.

Skatteverket får, utöver vad som framgår av 3 och 4 §§, inte verkställa beslut om tvångsmedel. Lag (2006:580).

Tvångsmedel

3 § Skatteverket får verkställa beslut om beslag enligt 27 kap. 1 § rättegångsbalken i de fall våld mot person inte behöver användas. Lag (2006:580).

4 § Om husrannsakan verkställs av en polisman, får åklagaren uppdra åt Skatteverket att medverka vid förrättningen. Skatteverket får då genomgå de utrymmen som är föremål för husrannsakan. Lag (2006:580).

Förenklad brottsutredning

5 § Skatteverket får, utan att biträde begärs av åklagare, i fall som avses i 23 kap. 22 § rättegångsbalken utreda sådan brottslighet som anges i 1 § första stycket, om den misstänkte kan antas erkänna gärningen.

Första stycket gäller endast om den misstänkte fyllt tjuugoett år. Lag (2003:665).

Spaning m.m.

6 § Skatteverket får i fråga om brott som avses i 1 § första stycket bedriva

1. spaning och
2. verksamhet som består i att samla, bearbeta och analysera information för att klarlägga om brottslig verksamhet har utövats eller kan komma att utövas och som inte utgör förundersökning enligt 23 kap. rättegångsbalken.

Skatteverket skall verka för att förebygga brottslighet som avses i 1 § första stycket. Lag (2003:665).

Denna lag har trätt i kraft 1 januari 1998.

Lag (2008:206) om underrättelseskyldighet vid felaktiga utbetalningar från välfärdssystemen

24 april 2008

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2007/08:48, bet. 2007/08:SfU7,rskr. 2007/08:166

1 § Denna lag gäller sådana bidrag, ersättningar och lån för personligt ändamål (ekonomiska förmåner) som enligt lag eller förordning beslutas av Migrationsverket, Försäkringskassan, Pensionsmyndigheten, Centrala studiestödsnämnden, Arbetsförmedlingen, kommunerna eller arbetslöshetskassorna. Lag (2009:1015).

2 § Underrättelseskyldighet enligt lagen gäller för Migrationsverket, Försäkringskassan, Pensionsmyndigheten, Skatteverket, Kronofogdemyndigheten, Centrala studiestödsnämnden, Arbetsförmedlingen och arbetslöshetskassorna. Skyldigheten gäller dock inte i Skatteverkets brottsbekämpande verksamhet. Lag (2009:1015).

3 § Om det finns anledning att anta att en ekonomisk förmån har beslutats eller betalats ut felaktigt eller med ett för högt belopp, ska underrättelse om detta lämnas till den myndighet eller organisation som har fattat beslutet. Har förmån beslutats efter överklagande ska underrättelse i stället lämnas till den myndighet eller organisation som följer av 1 §.

Underrättelseskyldigheten gäller inte om det finns särskilda skäl.

4 § Av underrättelsen ska det framgå vilka omständigheter som ligger till grund för antagandet att en ekonomisk förmån har beslutats eller betalats ut felaktigt eller med ett för högt belopp.

Denna lag har trätt i kraft den 1 juni 2008.

Lag (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m.

11 juni 1998

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1997/98:100, bet. 1997/98:SkU28, rskr. 1997/98:312.

Definitioner

1 § Med *torg- och marknadshandel* avses i denna lag all handel utom sådan som en näringsidkare stadigvarande bedriver i permanenta lokaler eller i omedelbar anslutning till dessa.

Med *upplåtelse tillfälle* avses varje tillfälle då en viss plats upplåts till en viss person för torg- och marknadshandel.

Platsupplåtarens skyldigheter

2 § Den som upplåter en plats för torg- och marknadshandel skall föra anteckningar om namn, personnummer, adress och telefonnummer för den som platsen upplåts till och för dennes företrädare. Om det är fråga om en juridisk person skall även uppgifter om firma och organisationsnummer antecknas. Sådana anteckningar behöver dock inte göras, om kopia av F-skattebevis överlämnas.

Platsupplåtaren skall bevara de uppgifter som inhämtats med stöd av första stycket i sju år efter det kalenderår upplåtelsen skedde.

Skatteverket får förelägga platsupplåtaren att överlämna uppgifter som avses i andra stycket. Föreläggandet får förenas med vite. Lag (2003:667).

Revision och kontrollbesök

3 § Skatteverket får besluta om revision hos den som har eller kan antas ha upplåtit plats för torg- och marknadshandel för att kontrollera att denne fullgjort sina skyldigheter enligt 2 §.

Revision enligt första stycket får göras hos den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller hos annan juridisk person än dödsbo.

I övrigt gäller bestämmelserna i 3 kap. 9–14 c §§ taxeringslagen (1990:324) i tillämpliga delar. Lag (2003:667).

4 § Skatteverket får för att identifiera en person som bedriver eller kan antas bedriva torg- och marknadshandel besluta om kontrollbesök på den plats där handeln bedrivs. Myndigheten får vid ett sådant besök kontrollera innehav av F-skattsedel och ställa frågor om verksamheten. Lag (2003:667).

Kontrollavgift

5 § Om platsupplåtaren inte fullgjort sin skyldighet enligt 2 § skall Skatteverket påföra denne en kontrollavgift på 2 000 kronor för varje upplåtelsefall då skyldigheten inte har fullgjorts.

Platsupplåtaren skall befrias från avgiften om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut den. Detta skall beaktas även om det inte framställts något yrkande om detta. Lag (2003:667).

Förfarandet

6 § Beslut enligt denna lag fattas av Skatteverket. Lag (2003:667).

7 § I fråga om debitering och betalning av kontrollavgift, överklagande och förfarandet i övrigt gäller bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483).

Beslut om revision och kontrollbesök samt föreläggande vid vite får inte överklagas. Lag (2003:667).

- 1. Denna lag har trätt i kraft 1 juli 1998.*
- 2. Vad som föreskrivs i 6 § första stycket om skattemyndigheten i den region där torg- och marknadshandeln bedrivs eller har bedrivits skall intill utgången av år 1998 i stället gälla skattemyndigheten i det län där torg- och marknadshandeln bedrivs eller har bedrivits*

Lag (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher

8 juni 2006.

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2005/06:169, bet. 2005/06:SkU29, rskr. 2005/06:349.

Lagens tillämpningsområde

1 § I denna lag finns bestämmelser om särskild skattekontroll i vissa branscher.

2 § Bestämmelserna i denna lag tillämpas på näringsverksamhet som avser

- restaurang, varmed även avses pizzabutik och annat liknande avhämtningsställe, gatukök, kafé, personalmatsal, catering och centralkök, samt
- hårvård.

Näringsverksamhet som huvudsakligen avser annan verksamhet än sådan som anges i första stycket omfattas dock inte av denna lag.

Definitioner

3 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse som i skattebetalningslagen (1997:483) om inte annat anges eller framgår av sammanhanget.

4 § Verksamhetslokal har samma betydelse som i lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet.

Personalliggare

5 § I verksamheter som omfattas av denna lag skall en personalliggare föras. Skyldigheten att föra personalliggare omfattar dock inte enskild näringsverksamhet där endast näringsidkaren, dennes make eller barn under 16 år är verksamma. Motsvarande gäller för fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag där endast företagsledaren, dennes make eller barn under 16 år är verksamma.

6 § Personalliggaren skall innehålla uppgifter om näringsidkarens namn och, om sådant nummer finns, personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer. Därutöver skall för varje verksamhetsdag antecknas

1. namn och, om sådant nummer finns, personnummer eller samordningsnummer på personer som är verksamma i näringsverksamheten, och
2. tidpunkten då respektive persons arbetspass påbörjas och avslutas.

Uppgifterna skall antecknas i omedelbar anslutning till att arbetspasset påbörjas respektive avslutas.

Uppgifterna i personalliggaren skall bevaras två år efter utgången av det kalenderår under vilket det för näringsverksamheten gällande beskattningsåret gått ut.

7 § Personalliggaren skall finnas tillgänglig för Skatteverket i verksamhetslokalen.

8 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om personalliggarens form och hur den skall föras.

Kontrollbesök

9 § För att identifiera de personer som är verksamma i en näringsverksamhet får Skatteverket besluta om kontrollbesök i verksamhetslokalen. Verket får vid kontrollbesök begära att en person som utför eller kan antas utföra arbetsuppgifter i verksamheten styrker sin identitet. Uppgifterna får stämmas av mot personalliggaren.

Ett kontrollbesök får genomföras utan att den kontrollerade underrättas om det i förväg.

10 § Ett kontrollbesök skall genomföras så att det inte vållar näringsidkaren större kostnad eller olägenhet än nödvändigt.

Föreläggande

11 § Skatteverket får förelägga en näringsidkare att fullgöra sina skyldigheter enligt 5 § och att avhjälpa de brister som konstaterats vid ett kontrollbesök.

Kontrollavgift

12 § Skatteverket får ta ut en kontrollavgift av näringsidkare som omfattas av skyldigheter enligt denna lag om näringsidkaren

1. inte för en personalliggare,
 2. för en personalliggare, men denna är så bristfällig att den inte kan ligga till grund för en kontroll,
 3. inte bevarar uppgifterna i personalliggaren enligt 6 § tredje stycket, eller
 4. inte håller personalliggaren tillgänglig vid ett kontrollbesök.
- Kontrollavgiften är 10 000 kronor och tillfaller staten.

13 § Om det vid ett kontrollbesök påträffas personer som inte har antecknats enligt bestämmelserna i 6 §, får Skatteverket ta ut en kontrollavgift. Kontrollavgiften är 2 000 kronor för varje sådan person. Detta gäller även i de fall då kontrollavgift tas ut enligt 12, 14 eller 15 §.

14 § Om en kontrollavgift har tagits ut enligt 12 § och Skatteverket därefter har förelagt näringsidkaren att göra rättelse inom viss tid, får Skatteverket ta ut en ny avgift med 20 000 kronor om föreläggandet inte följs.

15 § Om en kontrollavgift har tagits ut enligt 12 § för en överträdelse och näringsidkaren därefter inom ett år gör sig skyldig till ytterligare en överträdelse, får avgift för den nya överträdelsen tas ut med 20 000 kronor.

16 § Om överträdelsen är ringa eller ursäktlig eller det annars finns särskilda skäl, får en näringsidkare helt eller delvis befrias från en kontrollavgift.

Första stycket skall beaktas även om något yrkande om befrielse inte har framställts.

17 § Kontrollavgift får inte tas ut för överträdelse som omfattas av vitesföreläggande enligt denna lag.

Vite

18 § Ett föreläggande enligt denna lag får förenas med vite om det finns anledning att anta att det annars inte följs.

Finns det anledning att anta att näringsidkaren eller, om denne är en juridisk person, ställföreträdare för näringsidkaren har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till kontrollavgift eller skattetillägg, får näringsidkaren inte föreläggas vid vite att medverka i utredningen av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

Förfarandet

19 § Beslut om kontrollbesök och föreläggande vid vite får inte överklagas.

Frågor om utdömning av vite prövas av den förvaltningsrätt som enligt 22 kap. 1 a–1 c §§ skattebetalningslagen (1997:483) är behörig att pröva ett överklagande.

Vid prövning av en fråga om utdömning av vite får även vitets lämplighet bedömas.

I fråga om kontrollavgift gäller Skattebetalningslagen bestämmelser om debitering, betalning, överklagande och förfarandet i övrigt. Lag (2009:849).

Denna lag har trätt i kraft 1 januari 2007.

Förordning (2006:585) om personalliggare enligt lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher

8 juni 2006

Regeringen föreskriver följande.

1 § Skatteverket får meddela närmare föreskrifter om hur en personalliggare enligt lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher skall vara utformad och hur den skall föras.

2 § Om Skatteverket avser att utfärda föreläggande enligt 18 § lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher, skall en enhet inom Skatteverket som medverkar vid brottsutredningar på begäran ange om det i enhetens verksamhet finns uppgifter som innebär att ett föreläggande inte får förenas med vite.

Lag (2007:592) om kassaregister m.m.

14 juni 2007

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2006/07:105, bet. 2006/07:SkU18, rskr. 2006/07:182, EGTL204/1998 s37, EGTL217/1998 s18

Lagens tillämpningsområde

1 § I denna lag finns bestämmelser om användning och kontroll av kassaregister.

2 § Den som i näringsverksamhet säljer varor eller tjänster mot kontant betalning omfattas av skyldigheter enligt denna lag, om inte annat följer av 3 §.

3 § Skyldigheterna enligt denna lag gäller inte för den som

1. endast i obetydlig omfattning säljer varor eller tjänster mot kontant betalning,

2. är befriad från skattskyldighet enligt inkomstskattelagen (1999:1229) för inkomst från sådan försäljning som avses i 2 §,

3. bedriver taxitrafik enligt 1 kap. 3 § 2 yrkestrafiklagen (1998:490),

4. säljer varor eller tjänster mot kontant betalning genom sådana distansavtal eller hemförsäljningsavtal som avses i distans- och hemförsäljningslagen (2005:59),

5. säljer varor eller tjänster med hjälp av en varuautomat eller annan liknande automat eller i en automatiserad affärslokal,

6. anordnar automatspel enligt lagen (1982:636) om anordnande av visst automatspel eller enligt lotterilagen (1994:1000), eller

7. bedriver sådan torg- och marknadshandel som avses i lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m.

Det i första stycket 7 angivna undantaget gäller inte den som enligt 8 kap. 1 § första stycket alkohollagen (2010:1622) har tillstånd för servering till allmänheten. Lag (2010:1631).

4 § Vid tillämpning av 2 och 3 §§ skall självständiga verksamheter inom ramen för en näringsverksamhet bedömas var för sig.

Definitioner

5 § Med *kassaregister* avses kassaapparat, kassaterminal, kassasystem och liknande apparatur för registrering av försäljning av varor och tjänster mot kontant betalning.

6 § Med *kontant betalning* likställs betalning med kontokort.

7 § Med *kontrollremsa* avses dokumentation av den löpande registreringen i kassaregistret i pappersform.

Med *journalminne* avses dokumentation av den löpande registreringen i kassaregistret i elektronisk form.

8 § *Verksamhetslokal* har samma betydelse som i lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet.

Registrering i kassaregister

9 § All försäljning och annan löpande användning av ett kassaregister skall registreras i ett kassaregister.

Vid varje försäljning skall ett av kassaregistret framställt kvitto tas fram och erbjudas kunden.

10 § Kassaregister skall på ett tillförlitligt sätt visa

1. alla registreringar som har gjorts, och
2. programmeringar och inställningar som utgör behandlingshistorik enligt bokföringslagen (1999:1078).

Anmälningsskyldighet

11 § Näringsidkare som omfattas av skyldigheter enligt denna lag skall till Skatteverket anmäla de kassaregister som finns i verksamheten. Vid förändrade förhållanden skall ny anmälan göras.

Anmälan skall ha kommit in till Skatteverket inom en vecka från den dag då anmälningsskyldigheten har inträtt.

Certifiering och återkommande teknisk kontroll

12 § Kassaregister skall vara certifierat av ett organ som är ackrediterat för uppgiften enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll.

13 § [*13 § har upphört att gälla genom lag (2009:548) som har trätt i kraft den 20 maj 2009.*]

14 § Certifiering får utföras även av organ från ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) enligt bestämmelser som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Enligt bestämmelser som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får certifiering utföras även av organ från ett annat land med vilket Europeiska gemenskapen träffat avtal om ömsesidigt erkännande. Lag (2009:548).

Tillsyn

15 § Skatteverket utövar tillsyn över att näringsidkare som omfattas eller kan antas omfattas av skyldigheter enligt denna lag har kassaregister och att de kassaregister som används i verksamheten uppfyller föreskrivna krav.

Tillsynsåtgärder får vidtas utan att näringsidkaren underrättas om dem i förväg.

16 § Tillsynsåtgärder skall vidtas så att de inte vållar näringsidkaren större kostnader eller olägenheter än nödvändigt.

17 § Skatteverket har rätt att för sin tillsyn enligt 15 § få tillträde till verksamhetslokaler där verksamheten bedrivs.

18 § Näringsidkare som omfattas eller kan antas omfattas av skyldigheter enligt denna lag skall på begäran och i den omfattning det är nödvändigt för tillsynen lämna Skatteverket upplysningar och tillhandahålla handlingar.

19 § Skatteverket får förelägga näringsidkare att fullgöra sina skyldigheter enligt 18 § och att avhjälpa de brister som konstaterats vid tillsynen av kassaregister.

20 § Polismyndighet skall på Skatteverkets begäran lämna det biträde som behövs för tillsynen.

Särskilda kontrollåtgärder

21 § För kontroll av näringsidkare som omfattas eller kan antas omfattas av skyldigheter enligt denna lag får Skatteverket göra kundräkning, kontrollköp, kvittokontroll och kassainventering. Sådana åtgärder får vidtas i verksamhetslokaler dit allmänheten har tillträde. Kundräkning får även ske på allmän plats i anslutning till sådana lokaler.

Kundräkning, kontrollköp och kvittokontroll får vidtas utan att näringsidkaren underrättas i förväg.

22 § Kontrollåtgärder skall vidtas så att de inte vållar näringsidkaren större kostnader eller olägenheter än nödvändigt.

23 § När Skatteverket vidtar åtgärder enligt 21 § skall näringsidkaren på begäran av Skatteverket tillhandahålla kontrollremsa, uppgifter från journalminne eller tömningskvitto för kontroll av hur försäljningar har registrerats i kassaregistret.

Om uppgifterna på kontrollremsan eller i journalminnet inte utgör räkenskapsinformation enligt bokföringslagen (1999:1078), skall de bevaras i två månader efter utgången av den kalendermånad då uppgifterna registrerades i kassaregistret.

Skatteverket får förelägga näringsidkaren att fullgöra sin skyldighet enligt första stycket.

Kontrollavgift

24 § Skatteverket får ta ut en kontrollavgift av näringsidkare som omfattas av skyldigheter enligt denna lag om näringsidkaren

1. inte har ett kassaregister,
 2. använder kassaregister som inte uppfyller föreskrivna krav i 10 eller 12 § eller i föreskrifter meddelade med stöd av denna lag,
 3. inte anmält kassaregistret i enlighet med 11 §,
 4. inte uppfyllt kravet i 23 § andra stycket att bevara uppgifter, eller
 5. inte uppfyllt kravet på registrering eller kvitto i 9 §.
- Kontrollavgiften är 10 000 kronor och tillfaller staten. Lag (2009:548).

25 § Om kontrollavgift har tagits ut enligt 24 § första stycket 1–3 och Skatteverket därefter förelagt näringsidkaren att göra rättelse inom viss tid, får Skatteverket ta ut en ny avgift med 20 000 kronor om föreläggandet inte följs. Lag (2009:548).

26 § Om en kontrollavgift har tagits ut för en överträdelse och näringsidkaren därefter inom ett år gör sig skyldig till ytterligare en överträdelse, får avgift för den nya överträdelsen tas ut med 20 000 kronor.

27 § Om överträdelsen är ringa eller ursäktlig eller det annars finns särskilda skäl, får en näringsidkare helt eller delvis befrias från en kontrollavgift.

Första stycket skall beaktas även om något yrkande om befrielse inte har framställts.

28 § Kontrollavgift får inte tas ut för överträdelse som omfattas av vitesföreläggande enligt denna lag.

Vite

29 § Ett föreläggande enligt denna lag får förenas med vite, om det finns anledning att anta att det annars inte följs.

Finns det anledning att anta att näringsidkaren eller, om denne är en juridisk person, ställföreträdare för näringsidkaren har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till kontrollavgift eller skattetillägg, får näringsidkaren inte föreläggas vid vite att medverka i utredningen av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

Undantag från lagen i enskilda fall

30 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får i enskilda fall medge undantag från skyldigheter enligt denna lag om

1. behovet av tillförlitligt underlag för skattekontroll kan tillgodoses på annat sätt, eller
 2. en viss skyldighet av tekniska orsaker är oskälig.
- Undantag får förenas med villkor.

Bemyndiganden

31 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om krav på kassaregister, teknisk kontroll och användning av kassaregister samt undantag från skyldigheter enligt denna lag.

Förfarandet

32 § Beslut om tillsyn och särskilda kontrollåtgärder samt föreläggande vid vite får inte överklagas.

Frågor om utdömande av vite och överklagande av övriga beslut enligt denna lag prövas av den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande enligt 22 kap. 1 a–1 c §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Vid prövning av en fråga om utdömande av vite får även vitets lämplighet bedömas.

I fråga om kontrollavgift gäller bestämmelserna i skattebetalningslagen om debitering, betalning, överklagande och förfarandet i övrigt. Lag (2009:852).

Denna lag har trätt i kraft den 1 januari 2008 i fråga om 1–8 och 30–32 §§ i övrigt träder den i kraft den 1 januari 2010.

Lag (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet

26 maj 1994

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1993/94:151, SkU 31, rskr. 335.

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag tillämpas vid revision eller annan kontroll av att skatt eller avgift tas ut enligt bestämmelserna i

1. kupongskattelagen (1970:624),
2. vägtrafikskattelagen (2006:227) eller lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt,
3. taxeringslagen (1990:324),
4. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., och
5. skattebetalningslagen (1997:483).

Lagen tillämpas även vid revision enligt tullagen (2000:1281) och lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m. samt för kontroll av att föreläggande enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, 6 kap. 25 § tullagen eller 2 § lagen om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m. fullgjorts riktigt och fullständigt. Lag (2006:233).

2 § Åtgärder som får beslutas enligt denna lag är

1. revision i den reviderades verksamhetslokaler (5 §),
2. eftersökande och omhändertagande av handlingar (6–9 §§),
3. granskning utan föregående föreläggande om kontrolluppgift (10 §),
4. försegling av lokal, förvaringsplats eller annat utrymme (13 §).

3 § I denna lag förstås med

granskningsledare: den som särskilt förordnats att vara granskningsledare enligt lagen,

handling: framställning i skrift eller bild samt upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas endast med tekniskt hjälpmedel,

verksamhetslokal: utrymmen som huvudsakligen används i verksamhet som medför eller kan antas medföra bokföringsskyldighet enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som bedrivs av annan juridisk person än dödsbo. Med verksamhetslokal avses också markområden, transportmedel, förvaringsplatser och andra utrymmen som är eller kan antas vara disponerade i verksamheten. Lag (1999:1104).

Proportionalitet

4 § Beslut om åtgärd enligt denna lag får fattas endast om skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för den enskilde.

Revision i den reviderades verksamhetslokaler

5 § Revision får, i de delar den inte utan svårighet kan genomföras på någon annan plats, genomföras i den reviderades verksamhetslokaler även om den reviderade inte lämnat sitt medgivande till det. Detsamma gäller om den reviderade inte medverkar på föreskrivet sätt, eller om det finns en påtaglig risk att han kommer att undanhålla, förvanska eller förstöra det som får granskas, inventeras, besiktigas eller provas.

Om det finns en påtaglig risk att den reviderade kommer att undanhålla, förvanska eller förstöra det som får granskas, inventeras eller provas, får åtgärden genomföras utan att den reviderade underrättats om att revision skall ske. Lag (1997:503).

Eftersökande och omhändertagande av handlingar

6 § När revision genomförs i den reviderades verksamhetslokaler med stöd av 5 §, får handling som omfattas av revisionen eftersökas där och omhändertas, om den inte tillhandahålls utan oskäligt dröjsmål eller om det finns en påtaglig risk att handlingen undanhålls, förvanskas eller förstörs.

När revision genomförs i den reviderades verksamhetslokaler i annat fall får handling som påträffas eller granskas omhändertas om den behövs för revisionen. Lag (1997:503).

7 § När revision inte genomförs i den reviderades verksamhetslokaler, får handling som omfattas av revisionen eftersökas i verksamhetslokalerna och omhändertas för granskning om

1. föreläggande att lämna ut handlingen inte följts eller
2. det finns en påtaglig risk för att handlingen undanhålls, förvanskas eller förstörs.

Om förutsättningarna i första stycket 2 är uppfyllda, får åtgärden genomföras utan att den reviderade underrättats om att revision skall ske. Lag (1997:503).

8 § Handlingar som omfattas av revision får, under de förutsättningar som anges i 7 §, eftersökas och omhändertas i lokal, på förvaringsplats eller i annat utrymme som inte utgör den reviderades verksamhetslokaler, om det finns särskild anledning att anta att handlingarna finns i lokalen, på förvaringsplatsen eller i utrymmet. I fall som avses i denna paragraf gäller 7 § andra stycket.

9 § I annat fall än som avses i 7 eller 8 § får handlingar som omfattas av ett föreläggande enligt någon av de i 1 § nämnda lagarna eftersökas och omhändertas för granskning, om föreläggandet inte följts och det finns särskild anledning att anta att den begärda handlingen finns hos den som förelagts.

Granskning utan föregående föreläggande om kontrolluppgift

10 § Hos den som inte kan bli föremål för revision enligt de i 1 § angivna lagarna, men som kan föreläggas att lämna kontrolluppgift om rättshandling enligt 3 kap. 5 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter, 6 kap. 26 § tullagen (2000:1281), 17 kap. 5 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter eller 14 kap. 4 § skattebetalningslagen (1997:483), får handlingar som kan ha betydelse för kontrolluppgiftsskyldigheten granskas utan föregående föreläggande. Granskningen får göras endast om det finns särskild anledning att anta att handlingar av betydelse för kontrolluppgiftsskyldigheten kommer att påträffas och det finns en påtaglig risk att utredningen skulle försvåras av ett föreläggande samt det finns ett betydande utredningsintresse för kontrollen.

Åtgärd enligt första stycket omfattar även befogenhet att eftersöka och omhändertaga handling som får granskas. Lag (2001:1235).

11 § Om det finns särskilda skäl behöver den som uppgifterna avser eller de uppgifter som söks inte anges i beslut om åtgärd enligt 10 §.

12 § Åtgärd enligt 10 § får inte beslutas för att samla in uppgifter som en förberedande åtgärd för kontroll av andra än den som granskas.

Förseglning av lokal, förvaringsplats eller annat utrymme

13 § Vid revision får lokal, förvaringsplats eller annat utrymme förseglas, om de handlingar som skall granskas inte kan föras från platsen och det kan befaras att de annars undanhålls eller förvanskas. En sådan åtgärd får beslutas även då handlingar som skall omhändertas enligt 9 och 10 §§ inte omedelbart kan föras från platsen och det kan befaras att de annars undanhålls eller förvanskas.

Behörighet att fatta beslut m.m.

14 § Beslut om åtgärder enligt denna lag, utom sådan åtgärd som avses i 6 och 13 §§, fattas av förvaltningsrätten på ansökan av en granskningsledare.

Beslut enligt 6 och 13 §§ fattas av granskningsledaren. Lag (2009:820).

15 § Om det finns en påtaglig risk att handlingar som har betydelse för kontrollen eller det som får inventeras, besiktigas eller provas undanhålls förvanskas eller förstörs innan förvaltningsrätten kan fatta beslut, får granskningsledaren besluta om åtgärder enligt 5 och 7–9 §§. Beslutet får avse endast åtgärd i verksamhetslokaler och skall omedelbart underställas förvaltningsrätten. Förvaltningsrätten skall utan dröjsmål pröva om beslutet skall bestå.

Om förvaltningsrätten finner att beslutet inte skall bestå skall rätten besluta att omhändertagna handlingar skall återlämnas och övriga insamlade uppgifter skall förstöras. Lag (2009:820).

Handlingar som får undantas m.m.

16 § Åtgärder enligt denna lag omfattar på den enskildes begäran inte

1. handling som inte får tas i beslag enligt 27 kap. 2 § rättegångsbalken,
2. annan handling med ett betydande skyddsintresse, om handlingens innehåll på grund av särskilda omständigheter inte bör komma till annans kännedom.

Handling som avses i första stycket 2 får undantas endast om handlingens skyddsintresse är större än dess betydelse för kontrollen.

17 § Om den enskilde begär att en handling skall undantas, skall handlingen, om granskningsledaren anser att den bör granskas, omedelbart förseglas och överlämnas till förvaltningsrätten. Förvaltningsrätten skall utan dröjsmål pröva om handlingen skall undantas från granskning.

I fråga om upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas endast med tekniskt hjälpmedel bestämmer förvaltningsrätten i vilken form eller på vilket sätt den skall tillhandahållas i målet.

Om den enskilde begär det, skall förvaltningsrätten pröva om beslut kan fattas utan att rätten granskar handlingen.

Anser den enskilde att en handling inte omfattas av granskningen handläggs frågan om undantagande på motsvarande sätt. Lag (2009:820).

18 § I fråga om upptagning som avses i 17 § andra stycket får förvaltningsrätten besluta om sådana begränsningar i rätten att använda tekniska hjälpmedel och sökbegrepp som behövs för att en upptagning som skall undantas från granskning inte blir tillgänglig för myndigheten. Lag (2009:820).

19 § Om en handling eller en del av en handling undantagits från granskningen, får innehållet inte återges eller återopas vid redogörelse för granskningen eller annars inför myndighet. Detta gäller även om en handling, utan beslut av förvaltningsrätten, återlämnats efter det att den begärts undantagen. Lag (2009:820).

Beslut

20 § Till beslut om åtgärder enligt denna lag skall fogas upplysningar om möjligheterna att undanta handling samt vad som enligt 21–23 §§ gäller vid verkställighet. Den som berörs av beslutet skall omedelbart underrättas om detta, om det inte kan befaras att det därigenom blir svårare att genomföra åtgärden.

Villkor för verkställighet m.m.

21 § Kronofogdemyndigheten får på begäran av granskningsledaren verkställa beslut om åtgärd enligt denna lag. Granskningsledaren får dock verkställa beslut om åtgärder i verksamhetslokaler, om det kan ske obehindrat.

Vid verkställighet av beslut om åtgärd som grundar sig på kontroll enligt tullagen (2000:1281) har Tullverket samma befogenheter som kronofogdemyndigheten.

Ett beslut i fråga om åtgärd enligt denna lag får, om inte något annat anges i beslutet, verkställas omedelbart. Ett sådant beslut får inte utan särskilda skäl

verkställas mellan kl. 19.00 och kl. 08.00. Beslutet förfaller om verkställigheten inte påbörjats inom en månad.

Ett beslut i fråga om undantagande av handling eller uppgift gäller omedelbart om inte annat anges i beslutet. Lag (2000:1292).

22 § Den hos vilken ett beslut om åtgärd skall verkställas och annan som berörs av beslutet skall, om inte annat föreskrivits, ha underrättats om beslutet samt getts tillfälle att själv eller genom behörig företrädare närvara och att tillkalla ombud eller biträde innan beslutet verkställts.

Om den som skall underrättas om beslutet inte har kunnat nås med underrättelse, får beslutet verkställas endast om det finns synnerliga skäl. Verkställigheten får inte påbörjas förrän de som har rätt att närvara haft skälig tid att inställa sig. Detta gäller dock inte om åtgärden därigenom fördröjs i väsentlig omfattning eller om det finns en påtaglig risk att ändamålet med åtgärden annars inte uppnås.

Den som berörs av ett beslut enligt 6 § skall underrättas om beslutet omedelbart efter det att beslutet har verkställts.

23 § Åtgärder enligt denna lag skall genomföras så att de innebär minsta möjliga olägenhet för den som berörs av den. Kronofogdemyndigheten får genomöka lokal, förvaringsplats eller annat utrymme och, om tillträde behövs till något utrymme som är tillslutet, låta öppna lås eller ta sig in på annat sätt. Kronofogdemyndigheten får även i övrigt använda tvång om det kan anses befogat med hänsyn till omständigheterna. Våld mot person får dock brukas endast om kronofogdemyndigheten möter motstånd och om det med hänsyn till ändamålet med åtgärden kan anses försvarligt.

24 § När en handling omhändertas på grund av ett beslut om åtgärd enligt denna lag, får även pärm, mapp eller dylikt förvaringsmaterial i vilken handlingen förvaras, tas med.

Tekniskt hjälpmedel får omhändertas endast om det finns synnerliga skäl för detta.

Om upptagning för automatisk databehandling omhändertas skall, om det är möjligt, exemplar lämnas kvar hos innehavaren.

25 § Vid verkställande av ett beslut om åtgärd som avser upptagning, får endast de tekniska hjälpmedel och sökbegrepp användas som behövs för att tillgodose ändamålet med åtgärden. Åtgärden får inte genomföras via telenät.

När åtgärden genomförs får, om det är nödvändigt, användas tekniskt hjälpmedel som disponeras av den granskade eller annan hos vilken en upptagning förvaras. Lag (1999:99).

26 § Handlingar och annat som omhändertagits skall återlämnas så snart de inte längre behövs. Därvid skall även beaktas i vilken utsträckning de behövs i bevishänseende i ärende eller mål om skatt, tull eller avgift.

Beslut om återlämnande enligt första stycket fattas av granskningsledare.

27 § När ett beslut om åtgärd enligt denna lag verkställts skall bevis över verkställigheten utfärdas. Sådant bevis skall överlämnas till den hos vilken åtgärden genomförts och annan som berörs av åtgärden. Det skall innehålla uppgift om när och var beslutet verkställts, vilka som var närvarande samt annat av betydelse som förekommit vid verkställigheten. Har handlingar eller annat omhändertagits skall beviset även innehålla en förteckning över detta.

Behörig domstol

28 § Ansökan om åtgärd, granskningsledarens beslut enligt 15 § och begäran om undantagande enligt denna lag prövas av den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande enligt 22 kap. 1 a–1 d §§ skattebetalningslagen (1997:483) då framställningen görs.

Om beslut om tull eller annan skatt skall meddelas av Tullverket, är den förvaltningsrätt behörig inom vars domkrets beslut om åtgärd skall verkställas eller har verkställts. Lag (2009:820).

Överklagande m.m.

29 § Granskningsledares beslut enligt 6, 13 och 26 §§ får överklagas hos den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande enligt 22 kap. 1 a–1 d §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Om förvaltningsrätten ändrar ett beslut om åtgärd enligt denna lag helt eller delvis, skall rätten besluta att omhändertagna handlingar skall återlämnas och övriga insamlade uppgifter skall förstöras. Lag (2009:820).

30 § Skatteverket får överklaga förvaltningsrättens beslut enligt denna lag. Verket får därvid även föra talan till den skattskyldiges förmån. Verket har då samma behörighet som den skattskyldige. Lag (2009:820).

31 § I fråga om överklagande av kronofogdemyndighetens beslut om åtgärd enligt denna lag tillämpas bestämmelserna i utsökningsbalken om talan mot utmätning i allmänhet.

32 § Om den reviderade försatts i konkurs när omhändertagna handlingar skall återlämnas enligt 15 § andra stycket, 26 eller 29 §, skall handlingarna i stället överlämnas till konkursförvaltaren. Skatteverket skall underrätta den som handlingarna omhändertagits hos om att handlingarna överlämnats till konkursförvaltaren. Lag (2003:660).

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1994. Genom lagen upphävs bevissäkringslagen (1975:1027) för skatte- och avgiftsprocessen. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande i fråga om säkringsåtgärd som har verkställts före ikraftträdandet av den nya lagen.

Denna lag tillämpas också vid revision eller annan kontroll av att skatt tagits ut enligt lagen (1968:430) om mervärdesskatt. Med person som avses i 10 § denna lag förstås därvid den som kan föreläggas enligt 27 § lagen om mervärdesskatt.

Lag (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter

14 december 1978

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1978/79:28, SkU 13, rskr 83.

Inledande bestämmelser

1 § För att säkerställa betalning av fordran på skatt, tull eller avgift får enligt bestämmelserna i denna lag genom betalningssäkring tas i anspråk så mycket av gäldenärens egendom som svarar mot fordringen.

Är det fråga om en fordran som inte är fastställd, får betalningssäkring ske endast om det finns sannolika skäl för att fordringen kommer att fastställas. I sådant fall får betalningssäkring avse högst det belopp till vilket fordringen med hänsyn till omständigheterna sannolikt kommer att bli fastställd. Lag (1989:1000).

2 § Betalningssäkring får användas i fråga om fordran på

1. skatt och tull samt, om så särskilt föreskrivs, annan avgift till det allmänna som inte betecknas som skatt,

2. skattetillägg, ränta, dröjsmålsavgift, förseningsavgift eller liknande avgift, om den fordran som tillägget, räntan eller avgiften avser får betalningssäkras.

Betalningssäkring får användas också

1. om annan än den skatt- eller avgiftsskyldige är betalningsskyldig för belopp som avses i första stycket,

2. för sådan fordran på utländsk skatt, tull eller avgift, för vilken säkerställande av betalning får ske här i landet enligt överenskommelse mellan Sverige och främmande stat. Lag (1997:489).

Beslut

3 § Fråga om betalningssäkring prövas av förvaltningsrätt. Det allmännas talan i mål enligt denna lag förs, om inte annat följer av andra stycket, av Skatteverket.

I mål om betalningssäkring för tull eller annan skatt som ska tas ut för varor vid import eller tulltillägg enligt tullagen (2000:1281) eller transporttillägg som beslutas av Tullverket enligt lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter förs det allmännas talan av Tullverket. Bestämmelserna i 9 kap. 14 och 15 §§ tullagen gäller då också i mål om betalningssäkring.

Vad som i 10, 17 och 18 §§ föreskrivs om Skatteverket gäller i sådana mål som avses i andra stycket Tullverket. Lag (2009:790).

4 § Beslut om betalningssäkring får fattas om det finns en påtaglig risk att gäldenären försöker undandra sig att betala fordringen och denna eller, om det finns flera

fordringar mot samma gäldenär, de tillsammans uppgår till betydande belopp. Är fordringen att hänföra till viss tidsperiod får betalningssäkring beslutas endast om perioden har gått till ända eller fordringen dessförinnan har förfallit till betalning.

Beslut om betalningssäkring får fattas endast om skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för gäldenären eller för något annat motstående intresse. Lag (1994:468).

5 § Ett yrkande om betalningssäkring får inte bifallas utan att motparten har beretts tillfälle att yttra sig. Är det fara i dröjsmål, får dock åtgärden omedelbart beviljas att gälla till dess något annat har förordnats. Lag (1989:1000).

6 § Beslut om betalningssäkring skall hävas helt eller delvis i den mån skäl för beslutet inte längre föreligger eller beslutet av någon annan anledning inte längre bör kvarstå. Frågor om hävning prövas av förvaltningsrätten, om någon av parterna begär det eller om det annars finns skäl för det. Gäldenären skall upplysas om rätten att begära hävning.

Förvaltningsrätten kan helt eller delvis häva ett beslut om betalningssäkring, även om beslutet har överklagats.

Ett överklagande av förvaltningsrättens beslut om betalningssäkring förfaller, om förvaltningsrätten själv ändrar beslutet så som klaganden begär. Ändrar förvaltningsrätten beslutet på ett annat sätt än klaganden begär, skall överklagandet anses omfatta det nya beslutet. Lag (2009:790).

7 § Avser ett beslut om betalningssäkring en fordran som inte är fastställd, skall förvaltningsrätten häva beslutet, om inte talan om fastställelse av fordringen eller av underlaget för den har väckts vid domstol inom sex månader från dagen för beslutet eller fordringen eller underlaget för den inom samma tid har fastställts i annan ordning. Förvaltningsrätten får medge förlängning av tidsfristen med tre månader i taget, om det finns särskilda skäl.

Har ett beslut om betalningssäkring hävts enligt första stycket, får ett nytt beslut om betalningssäkring på samma grund fattas endast om talan beträffande fordringen har väckts eller om fordringen eller underlaget för den har fastställts i annan ordning. Lag (2009:790).

8 § Vid handläggning av frågor om betalningssäkring i förvaltningsrätt och kammarrätt skall muntlig förhandling hållas, om gäldenären begär det. Muntlig förhandling behöver dock inte hållas, om det är uppenbart obehövligt. Gäldenären skall upplysas om rätten till muntlig förhandling. Lag (2009:790).

9 § Beslut om betalningssäkring skall delges gäldenären.

Kan det befaras att genomförandet av beslutet skulle avsevärt försvåras genom att beslutet delges innan förrättning för verkställighet äger rum, behöver delgivning ej ske före förrättningen. Lag (1989:1000).

10 § Beslut om betalningssäkring får genast verkställas.

Verkställighet begärs hos kronofogdemyndigheten av Skatteverket.

Hävs ett beslut om betalningssäkring, skall vidtagna åtgärder genast återgå. I andra fall än som avses i 7 § första stycket kan dock rätten förordna att vidtagna

åtgärder skall bestå till dess beslutet om hävning har vunnit laga kraft. Lag (2003:649).

11 § I fråga om verkställighet av beslut om betalningssäkring tillämpas 1 och 2 kap. utsökningsbalken samt vad som föreskrivs om utmätning i 4 kap. 2–9 §§, 11 § första stycket, 12–19 §§, 22 § första och tredje styckena, 24, 25 och 33–35 §§, 5 och 6 kap. och 12 kap. 3–5 §§ samma balk. Mål om verkställighet av beslut om betalningssäkring handläggs som allmänt mål.

Lön eller annan förmån som avses i 7 kap. utsökningsbalken får ej tas i anspråk genom betalningssäkring innan den har betalats ut och kan utmätas. Lag (1989:1000).

12 § Galdenären får inte överlåta egendom, som har tagits i anspråk genom betalningssäkring, eller till skada för borgenären förfoga över egendomen på annat sätt, om inte kronofogdemyndigheten medger det av särskilda skäl.

I fråga om verkan i övrigt av verkställd betalningssäkring gäller vad som föreskrivs om utmätning i 4 kap. 29 § andra stycket och 31 § och 12 kap. 6–10 §§ och om kvarstad i 16 kap. 15 § första stycket utsökningsbalken. I fråga om verkan av utmätning av egendom som tagits i anspråk genom betalningssäkring gäller vad som är föreskrivet i 16 kap. 15 § andra stycket utsökningsbalken om utmätning av egendom som belagts med kvarstad för fordran.

Om lös egendom, som har tagits i anspråk genom betalningssäkring, hastigt faller i värde eller kräver alltför kostsam vård, får den på begäran av någon av parterna säljas i den ordning som gäller för utmätt egendom. Lag (1994:468).

13 § I fråga om talan mot beslut som rör verkställigheten tillämpas vad som enligt utsökningsbalken gäller beträffande kvarstad för fordran. Lag (1989:1000).

14 § I fråga om förrättningskostnader vid verkställighet av beslut om betalningssäkring gäller vad som föreskrivs i 17 kap. 9 § första stycket utsökningsbalken. Lag (1989:1000).

15 § [*15 § samt rubriken närmast före har upphört att gälla genom förordning (1981:840), som har trätt i kraft den 1 januari 1982.*]

Tagande av egendom i förvar

16 § Är fara att lös egendom, som kan bli föremål för betalningssäkring, undanskaffas, får i avvaktan på rättens beslut granskningsledare som avses i 3 § lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet ta egendomen i förvar. Lag (1994:468).

17 § Har egendom tagits i förvar enligt 16 §, skall Skatteverket, så snart det kan ske och senast fem dagar därefter, göra framställning om betalningssäkring hos förvaltningsrätten. Görs ej sådan framställning eller lämnas sådan framställning utan bifall, skall egendomen omedelbart återställas.

Meddelas beslut om betalningssäkring skall, om inte rätten bestämmer annat, egendomen bli kvar i förvar till dess beslutet verkställs. Lag (2009:790).

Ställande av säkerhet

18 § Har ett beslut om betalningssäkring överlämnats till Kronofogdemyndigheten för verkställighet, får myndigheten ta emot säkerhet som gäldenären eller, där gäldenären kan antas medge det, annan erbjuder sig att ställa.

Tar Kronofogdemyndigheten emot säkerhet, skall förvaltningsrätten i motsvarande mån häva beslutet om betalningssäkring.

Är i annat fall fråga om betalningssäkring får Kronofogdemyndigheten efter anvisning av Skatteverket ta emot säkerhet.

Säkerhet får tas i anspråk när fordringen har förfallit till betalning eller vid den senare tidpunkt som har medgivits.

I övrigt skall bestämmelserna i 10–13 §§ lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. tillämpas. Lag (2009:790).

19 § [19 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (1989:1000), som har trätt i kraft den 1 januari 1990.]

Behörig domstol

20 § Mål om betalningssäkring som avses i 3 § första stycket prövas av den förvaltningsrätt som då framställningen om betalningssäkring görs är behörig att pröva ett överklagande enligt 22 kap. 1 a–1 d §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Mål om betalningssäkring som avses i 3 § andra stycket prövas av den förvaltningsrätt som är behörig enligt första stycket eller den förvaltningsrätt inom vars domkrets beslut om tulltillägg enligt tullagen (2000:1281) eller beslut om transporttillägg enligt lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter skall fattas då framställningen om betalningssäkring görs. Lag (2009:790).

Ersättning för skada

21 § Har ett beslut om betalningssäkring meddelats för en fordran som inte är fastställd och blir fordringen senare inte slutligt fastställd eller fastställs den slutligt till ett väsentligt lägre belopp än det som har betalningssäkrats, har gäldenären rätt till ersättning av staten för ren förmögenhetsskada som därigenom har tillfogats honom.

Bestämmelser om ersättning för processkostnader finns i lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. Lag (1994:468).

22 § Ersättning kan vägras eller sättas ned om gäldenären genom att lämna oriktig uppgift, underlåta att lämna uppgift som han var skyldig att lämna eller på annat sätt genom vållande har medverkat till skadan. Detsamma gäller i den mån det annars skulle vara oskäligt att ersättning lämnas. Lag (1989:1000).

Denna lag har trätt i kraft 1 januari 1979.

Förordning (1978:881) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter

14 december 1978

Regeringen föreskriver följande.

1 § *[Paragrafen har upphävts genom förordning (1989:1003), som har trätt i kraft den 1 januari 1990.]*

2 § Granskningsledare skall utfärda bevis när egendom har tagits i förvar. Av beviset skall framgå vad som har tagits i förvar och för vilken eller vilka fordringar detta har skett. Beviset lämnas omedelbart till gäldenären. Kan detta inte ske sänds det till honom.

3 § Kontanta medel som har tagits i förvar skall snarast placeras enligt bestämmelserna i 15 § kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188). Förordning (1996:1203).

4 § Granskningsledaren skall omedelbart återställa egendom som inte längre skall vara kvar i förvar. Förordning (1989:1003).

5 § Förvaltningsrätten skall hålla sig underrättad om den fordran som ett beslut om betalningssäkring avser till dess fordringen får drivas in. Förordning (2009:1398).

6 § *[6 § har upphört att gälla genom förordning (2006:759) som har trätt i kraft den 1 juli 2006.]*

7 § Skatteverket skall hålla sig underrättad om den fordran som ett beslut om betalningssäkring avser, så länge beslutet gäller och till dess fordringen får drivas in. Bör beslutet hävas helt eller delvis skall Skatteverket göra framställning därom hos förvaltningsrätten. Har ett beslut hävts helt eller delvis skall Skatteverket underrätta Kronofogdemyndigheten.

Avser beslutet en fordran som inte har fastställts skall Skatteverket genast underrätta förvaltningsrätten när talan beträffande fordringen har väckts vid domstol eller fordringen eller underlaget för fordringen har fastställts i annan ordning.

Har Kronofogdemyndigheten tagit emot säkerhet för en fordran som inte har fastställts, skall Skatteverket hålla sig underrättad om fordringen till dess den får drivas in och upplysa Kronofogdemyndigheten om förhållanden som är av betydelse för säkerheten. Förordning (2009:1398).

8 § Kronofogdemyndigheten skall på begäran av granskningsledaren biträda denne.

9 § Skall ett beslut om betalningssäkring enligt 9 § andra stycket lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter inte delges innan förrättning för verkställighet äger rum, skall Kronofogdemyndigheten anlitas för delgivningen. Förordning (2006:759).

1098 *Betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter, förordning*

10 § Kronofogdemyndigheten skall underrätta Skatteverket om resultatet av verkställighet av beslut om betalningssäkring. Underrättelse skall också lämnas när säkerhet har tagits emot enligt 18 § lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter. Förordning (2006:759).

11 § Skatteverket fastställer formulär till blanketter för mål och ärenden om betalningssäkring. Förordning (2003:924).

Denna förordning har trätt i kraft 1 januari 1979.

Lag (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Utfärdad den 19 april 2001.

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2000/01:33, bet. 2000/01:SkU20, rskr. 2000/01:176.

1 kap. Allmänna bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag tillämpas vid behandling av personuppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och i verkets handläggning enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter, om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Bestämmelserna i 4–6 och 8 §§ samt 2 kap. gäller även vid behandling av uppgifter om juridiska personer och avlidna. Lag (2007:329).

Definitioner

1 a § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229). Lag (2001:1182).

Förhållandet till personuppgiftslagen

2 § Om inte annat anges i 3 § eller 3 kap. gäller denna lag i stället för personuppgiftslagen (1998:204).

En registrerad har inte rätt att motsätta sig sådan behandling som är tillåten enligt denna lag.

3 § När personuppgifter behandlas enligt denna lag eller enligt andra föreskrifter i det ämne som regleras i lagen gäller personuppgiftslagens (1998:204) bestämmelser om

1. definitioner i 3 §,
2. förhållandet till offentlighetsprincipen m.m. i 8 §,
3. grundläggande krav på behandling i 9 § med undantag för vad som sägs i första stycket i och tredje stycket,
4. säkerheten vid behandling i 30–32 §§,
5. överföring av personuppgifter till tredje land i 33–35 §§,
6. personuppgiftsombud, m.m. i 36 § andra stycket och 38–41 §§,
7. upplysningar till allmänheten om vissa behandlingar i 42 §,

8. tillsynsmyndighetens befogenheter i 43 och 47 §§, och
9. straff i 49 §.

Vid behandling av personuppgifter som inte sker i databaser gäller även 22 § personuppgiftslagen.

Ändamål

4 § Uppgifter får behandlas för tillhandahållande av information som behövs hos Skatteverket för

1. fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter,
2. bestämmande av pensionsgrundande inkomst,
3. fastighetstaxering,
4. revision och annan analys- eller kontrollverksamhet,
5. tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning,
6. handläggning
 - a) enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter och
 - b) av andra frågor om ansvar för någon annans skatter och avgifter,
7. fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande,
8. verksamheten med bouppteckningar och dödsboanmälningar enligt ärvdabalken, och
9. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.

Uppgifter som får behandlas enligt första stycket får även behandlas för tillhandahållande av information som behövs i Skatteverkets brottsbekämpande verksamhet enligt lagen (1997:1024) om Skatteverkets medverkan i brottsutredningar. Lag (2007:329).

5 § Uppgifter får behandlas för tillhandahållande av information som behövs i författningsreglerad verksamhet hos någon annan än Skatteverket för

1. fastställande av underlag för samt redovisning, bestämmande, betalning och återbetalning av skatter eller avgifter,
2. utsökning och indrivning,
3. att utgöra underlag för beräkning, beslut och kontroll i fråga om förmån, bidrag och andra stöd,
4. pensionsberäkning,
5. tillsyn och kontroll samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning, och
6. aktualisering och komplettering av uppgifter om fastigheter i andra myndigheters register. Lag (2008:970).

Personuppgiftsansvar

6 § Skatteverket är personuppgiftsansvarigt för den behandling av personuppgifter som verket skall utföra. Lag (2003:670).

Behandling av känsliga personuppgifter m.m.

7 § Känsliga personuppgifter som anges i 13 § personuppgiftslagen (1998:204) och uppgifter om lagöverträdelser m.m. som anges i 21 § samma lag får behandlas endast om uppgifterna har lämnats i ett ärende eller är nödvändiga för handläggningen av det.

Uppgifter som avses i första stycket får i annat fall behandlas endast om det särskilt anges i 2 kap.

Gallring

8 § Uppgifter som behandlas automatiserat i ett ärende skall gallras senast ett år efter det att ärendet har avslutats om inte regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer har meddelat föreskrifter om att uppgifter skall gallras vid en annan tidpunkt eller att uppgifter skall bevaras.

För uppgifter som behandlas med stöd av 2 kap. gäller särskilda bestämmelser.

2 kap. Beskattningsdatabasen

1 § I beskattningsverksamheten skall det finnas en samling uppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt i verksamheten för de i 1 kap. 4 och 5 §§ angivna ändamålen (beskattningsdatabas).

Innehåll

2 § I databasen får uppgifter behandlas om personer som omfattas av verksamhet enligt 1 kap. 4 § 1–8. Uppgifter om andra personer får behandlas om det behövs för handläggningen av ett ärende. Lag (2001:327).

3 § För de ändamål som anges i 1 kap. 4 § får följande uppgifter behandlas i databasen:

1. en fysisk persons identitet, medborgarskap, bosättning och familjeförhållanden,
2. en juridisk persons identitet, säte, ägarförhållanden samt firmatecknare och andra företrädare,
3. registrering för skatter och avgifter,
4. underlag för fastställande av skatter och avgifter,
5. bestämmande av skatter och avgifter,
6. underlag för fastighetstaxering,
7. revision och annan kontroll av skatter och avgifter,

8. uppgifter som behövs för handläggning enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter,
9. avgiftsskyldighet till ett registrerat trossamfund och medlemskap i fackförening,
10. yrkanden och grunder i ett ärende,
11. beslut, betalning, redovisning och övriga åtgärder i ett ärende, och
12. uppgifter som behövs i verksamheten med bouppteckningar och dödsboanmälningar enligt ärvdabalken.

I databasen får även andra uppgifter behandlas som behövs för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som får behandlas i databasen enligt första stycket. Lag (2007:329).

4 § En handling som har kommit in i ett ärende får behandlas i databasen och får innehålla uppgifter som avses i 1 kap. 7 §. En handling som upprättats i ett ärende får behandlas i databasen och får innehålla sådana uppgifter om de är nödvändiga för ärendets handläggning.

Enskilds rätt att ta del av uppgifter

5 § Från databasen får nedan angivna uppgifter lämnas ut till en enskild, om det inte av särskild anledning kan antas att den enskilde som uppgiften avser eller någon närstående lider men om uppgiften röjs.

Uppgifter får lämnas ut om

1. namn och personnummer,
2. organisationsnummer, namn, firma och juridisk form samt i fråga om handelsbolag och andra juridiska personer sådana uppgifter om huvudkontor och säte som avses i 22 kap. 1 b § skattebetalningslagen (1997:483),
3. registrering enligt skattebetalningslagen samt särskilt registrerings- eller redovisningsnummer,
4. på vilket sätt den preliminära skatten skall betalas för en fysisk person,
5. registrering av skyldighet att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter,
6. slag av näringsverksamhet,
7. beslut om likvidation eller konkurs, och
8. huruvida en fysisk eller juridisk person är godkänd som skattebefriad förbrukare enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi och i sådana fall från vilken tidpunkt. Lag (2005:265).

Utlämnande av uppgifter till enskilda på medium för automatiserad behandling

6 § Uppgifter i databasen får lämnas ut till en enskild på medium för automatiserad behandling endast om regeringen har meddelat föreskrifter om det.

Direktåtkomst

7 § Skatteverkets direktåtkomst till uppgifterna i beskattningsdatabasen får i verksamhet som avses i lagen (1997:1024) om Skatteverkets medverkan i brottsutredningar endast omfatta uppgifter som avses i 3 § 1–5, 7, 9 och 10.

Regeringen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter direktåtkomst enligt första stycket får omfatta. Lag (2007:329).

8 § Kronofogdemyndigheten får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 1–5, 9 och 10. Direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 4, 5, 9, 10 och 11 får endast avse den som är registrerad som gäldenär hos Kronofogdemyndigheten eller make till gäldenären eller någon annan som likställs med make.

Tullverket får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 1–5, 9, 10 och 11. Åtkomsten får endast avse den som är eller kan antas vara gäldenär enligt tullagstiftningen, skyldig att betala skatt för vara vid import eller föremål för Tullverkets kontrollverksamhet enligt lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter.

Regeringen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter direktåtkomst enligt första och andra styckena får omfatta. Lag (2007:1281).

8 a § En socialnämnd får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § första stycket 1, 4 och 5. Åtkomsten får endast förekomma om uppgifterna behövs i ärende om ekonomiskt bistånd enligt 4 kap. socialtjänstlagen (2001:453) eller i ärende om återkrav m.m. av sådant bistånd enligt 9 kap. samma lag. En socialnämnd får ha direktåtkomst först sedan Skatteverket har försäkrat sig om att handläggare hos socialnämnden bara kan ta del av uppgifter om personer som är aktuella i ärenden hos nämnden. Lag (2008:970).

9 § En registrerad får ha direktåtkomst till sådana uppgifter om sig själv i databasen som får lämnas ut till den registrerade, om regeringen har meddelat föreskrifter om det.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om vilka uppgifter som får omfattas av direktåtkomst enligt första stycket. Lag (2005:1116).

Sökbegrepp

10 § Vid sökning efter handlingar som avses i 4 § får endast uppgift om namn, person- eller samordningsnummer, beteckning för fastighet samt uppgifter som avses i 5 kap. 2 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) användas som sökbegrepp.

I verksamheten med bouppteckningar och dödsboanmälningar enligt ärvdabalken får vid sökning i skattedatabasen endast uppgifter som avses i 5 kap. 2 § offentlighets- och sekretesslagen användas som sökbegrepp. Vid sökning efter handlingar som avses i 4 § får dessutom uppgift om namn och person- eller samordningsnummer användas som sökbegrepp.

Som sökbegrepp får dock inte uppgift som avses i 1 kap. 7 § användas. Lag (2009:491).

Gallring

11 § Uppgifter och handlingar i databasen skall, om inget annat anges i 12 §, gallras senast sju år efter utgången av det kalenderår då den beskattningperiod som uppgifterna eller handlingarna kan hänföras till gick ut.

12 § Uppgifter och handlingar som avser

1. revision ska gallras tio år efter utgången av det kalenderår då revisionen avslutades, och

2. fastighetstaxering ska gallras tolv år efter utgången av det taxeringsår som uppgifterna eller handlingarna kan hänföras till.

Uppgifter och handlingar om godkända upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare eller godkända skatteupplag enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt samt lagen (1994:1776) om skatt på energi ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då aktören avregistrerades. Lag (2009:1508).

Lag (2009:1508) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2009 hade 2 kap. 12 § följande lydelse.

12 § Uppgifter och handlingar som avser

1. revision skall gallras tio år efter utgången av det kalenderår då revisionen avslutades, och

2. fastighetstaxering skall gallras tolv år efter utgången av det taxeringsår som uppgifterna eller handlingarna kan hänföras till.

Uppgifter och handlingar om godkända upplagshavare, registrerade varumottagare eller godkända skatteupplag enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt samt lagen (1994:1776) om skatt på energi skall gallras sju år efter utgången av det kalenderår då upplagshavaren eller varumottagaren avregistrerades. Lag (2004:1347).

13 § Vad som sägs i 11 och 12 §§ hindrar inte att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om att uppgifter eller handlingar skall bevaras under längre tid än som anges i 11 och 12 §§.

Avgifter

14 § Skatteverket får ta ut avgifter för att lämna ut uppgifter ur databasen enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen.

Rätten att ta ut avgifter enligt första stycket får inte innebära inskränkning i rätten att ta del av och mot fastställd avgift få kopia eller utskrift av en allmän handling enligt tryckfrihetsförordningen. Lag (2003:670).

3 kap. Enskildas rättigheter

Information till den registrerade

1 § Vid tillämpningen av denna lag gäller bestämmelserna om information till den registrerade i 23 och 25–27 §§ personuppgiftslagen (1998:204), med den begränsning som anges i 2 §.

2 § Information som skall lämnas enligt 26 § personuppgiftslagen (1998:204) behöver inte omfatta uppgift i en handling som avses i 2 kap. 4 §, om den enskilde har tagit del av handlingens innehåll. Om den enskilde begär det skall dock informationen även omfatta uppgift i en sådan handling.

Om informationen inte innehåller handling som avses i första stycket, skall det av informationen framgå att handlingen behandlas i databasen.

Rättelse och skadestånd

3 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt denna lag eller anslutande författningar.

Överklagande

4 § Skatteverkets beslut om rättelse och om information som skall lämnas enligt 26 § personuppgiftslagen (1998:204) får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (2003:670).

1. Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001, då skatteregisterlagen (1980:343) skall upphöra att gälla. Den äldre lagens bestämmelser om gallring och innehåll i ett register gäller dock fortfarande i fråga om uppgifter och handlingar som har tillförts registret före den 1 oktober 2001.

2. Bestämmelser i lagen om grundläggande krav på behandling av personuppgifter samt behandling av känsliga personuppgifter och uppgifter om lagöverträdelser m.m., skall inte börja tillämpas förrän den 1 oktober 2007 i fråga om sådan manuell behandling av personuppgifter som påbörjats före den 24 oktober 1998 eller manuell behandling som utförs för ett visst bestämt ändamål om manuell behandling för ändamålet påbörjats före den 24 oktober 1998.

3. Har en begäran om registerutdrag enligt 10 § datalagen (1973:289) kommit in innan denna lag träder i kraft men har utdraget inte expedierats före ikraftträdandet, skall framställningen anses som en ansökan om information enligt denna lag.

4. Bestämmelsen om skadestånd skall tillämpas endast om den omständighet som yrkandet hänför sig till har inträffat efter det att lagen har trätt i kraft beträffande den aktuella behandlingen.

Förordning (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

14 juni 2001

Definitioner

1 § Termer och uttryck i denna förordning har samma betydelse och tillämpningsområde som i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. Förordning (2003:1023).

Uppgifter som får behandlas i beskattningsdatabasen

2 § Beträffande personer som avses i 2 kap. 2 § lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet får i beskattningsdatabasen behandlas uppgifter

1. som behövs vid Skatteverkets handläggning av ärenden som sker med stöd av
 - kupongskattelagen (1970:624),
 - fastighetstaxeringslagen (1979:1152),
 - lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
 - taxeringslagen (1990:324),
 - lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter,
 - mervärdesskattelagen (1994:200),
 - lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt,
 - skattebetalningslagen (1997:483),
 - lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter,
 - inkomstskattelagen (1999:1229),
 - lagen (2007:592) om kassaregister m.m.,
 - lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter,
- eller
- annan författning med bestämmelser om skatter och socialavgifter,
2. om planerad, beslutad, pågående eller avslutad revision och annan kontroll av skatter och avgifter,
3. om att fordran mot en person registrerats hos Kronofogdemyndigheten och om indrivningsresultat,
4. om beslut om skuldsanering, ackord, likvidation, konkurs eller näringsförbud och om betalningsinställelse,
5. om antal anställda och anställdas personnummer,
6. om postgiro- och bankgironummer, om fullmakt lämnats för bank- eller postgiro att ta emot skatteåterbetalning på ett konto samt uppgifter om fullmakten och kontot,

7. om bouppteckning eller dödsboanmälan, dödsbodelägare, tillgångar och skulder samt övriga uppgifter som behövs i verksamheten med bouppteckningar och dödsboanmälan enligt ärvdabalken,

8. för förberedelsearbete vid fastighetstaxering,

9. om lagfarna köp av hela eller delar av fastigheter samt om fastighetsregleringar vid vilka mer än två hektar åkermark, betesmark och skogsmark överförs från en fastighet till en annan och där frivillig överenskommelse om likviden föreligger,

10. om tillsyn enligt alkohollagen (2010:1622),

11. som behövs för handläggning av ärende enligt lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden eller annars för informationsutbyte och annan handräckning enligt internationella åtaganden,

12. från aktiebolagsregistret,

13. från vägtrafikregistret,

14. från Statens folkhälsoinstitut om tillstånd enligt alkohollagen och om omsättning enligt restaurangrapport,

15. från länsarbetsnämnden om beslut om arbetsmarknadspolitiska åtgärder samt om utbetalt belopp och datum för utbetalningen,

16. från Tullverket om debiterad mervärdesskatt vid import, exportvärden, antal import- och exporttillfällen samt de tidsperioder som uppgifterna avser samt uppgifter från verket som behövs för tillämpningen av 3 kap. 30 § andra stycket mervärdesskattelagen,

17. från Försäkringskassan om försäkring mot kostnader för sjuklön när det gäller arbetsgivaren och den försäkrade, om sjukpenninggrundande inkomst av annat förvärvsarbete och om utsänd person,

18. om avgiftsskyldighet till sådant trossamfund som har eller har beviljats uppbördshjälp enligt 16 § lagen (1998:1593) om trossamfund samt om församlingstillhörighet inom Svenska kyrkan,

19. om att prissättningsbesked har lämnats enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner, och

20. om flyttningar av varor eller bränsle som avses i lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt respektive lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Skatteverket får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som får behandlas i beskattningsdatabasen. Förordning (2010:174).

3 § I beskattningsdatabasen skall även behandlas de uppgifter som anges i rådets förordning (EG) nr 2073/2004 av den 16 november 2004 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter. Förordning (2005:394).

Utlämnade av uppgifter till myndigheter

4 § På begäran av Kronofogdemyndigheten skall lämnas ut uppgifter som avses i 2 kap. 3 § 1–3 lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. På begäran av Kronofogdemyndigheten skall vidare

lämnas ut uppgifter som avses i 2 kap. 3 § 4, 5, 9 och 10 nämnda lag om en person som är registrerad som gäldenär hos Kronofogdemyndigheten eller make till gäldenären eller någon annan som likställs med make. Förordning (2006:789).

5 § På begäran av Tullverket skall lämnas ut uppgifter som avses i 2 kap. 3 § 1–5, 9 och 10 lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet om en person som

1. är eller kan antas vara gäldenär enligt tullagstiftningen,
2. är eller kan antas vara skyldig att betala skatt för vara vid import,
3. är eller kan antas vara skattskyldig enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi,
4. avses i 3 §, eller
5. annars är föremål för Tullverkets kontrollverksamhet. Förordning (2003:1023).

5 a § På begäran av en enhet inom Skatteverket som medverkar vid brottsutredningar ska lämnas ut uppgifter som avses i 2 kap. 3 § 1–5, 7, 9, 10 och 11 lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. Lag (2007:1299).

6 § På begäran av Centrala studiestödsnämnden ska lämnas ut uppgifter ur beskattningsdatabasen i den utsträckning det behövs för

1. kontroll av ansökningar om uppskov med betalning av studiemedelsavgifter i fråga om studiestöd och om avskrivning av studieskuld,
2. kontroll av ansökningar om studiestöd, om nedsättning av årsbelopp och om avskrivning av studielån samt fastställande av årsbelopp, eller
3. kontroll av ansökningar om lån till hemutrustning för flyktingar och vissa andra utlänningar samt ärenden om återbetalning av sådana lån.

De uppgifter som ska lämnas ut till Centrala studiestödsnämnden med stöd av första stycket är uppgifter om

1. överskott och underskott i inkomstlagen tjänst, näringsverksamhet och kapital, och
2. registrering i sjömansregistret. Förordning (2007:1425).

7 § Till Försäkringskassan ska uppgifter lämnas ut från beskattningsdatabasen i den utsträckning det behövs för

1. beräkning eller kontroll av sjukpenninggrundande inkomst,
2. fördelning av ålderspensionsavgifter,
3. fastställande av underhållsstöd och betalningsskyldighet för sådant stöd enligt socialförsäkringsbalken,
4. beräkning och kontroll av bostadsbidrag enligt socialförsäkringsbalken, eller
5. beräkning av betalningsskyldighet enligt 8 § andra stycket lagen (2004:1237) om särskild sjukförsäkringsavgift.

De uppgifter som ska lämnas till Försäkringskassan med stöd av första stycket är uppgifter

1. enligt 19 kap. 11, 13 och 14 §§ socialförsäkringsbalken, med undantag av 13 § tredje stycket,

2. om inkomst som anges i 97 kap. 2, 4, 5, 11 och 13 §§ socialförsäkringsbalken, med undantag av 5 § tredje stycket och 13 § första stycket 1–3,
3. om fastighet, ägarandel, fastighetsbeteckning, adress och bostadsyta,
4. om avgiftsunderlag enligt 2 kap. 24 § socialavgiftslagen (2000:980) som beräknats för arbetsgivare under ett kalenderår,
5. om avdrag för avsättning till periodiseringsfond och expansionsfond enligt 30 och 34 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) samt om återföring av sådana avdrag, och
6. om schablonintäkt enligt 47 kap. 11 b § inkomstskattelagen. Förordning (2010:1715).

7 a § Till Statens tjänstepensionsverk ska vissa uppgifter lämnas ut från beskattningsdatabasen i den utsträckning det behövs för beräkning och kontroll av

1. pensionsersättning och särskild pensionsersättning enligt statligt kollektivavtal om trygghetsfrågor,
2. pension enligt statligt kollektivavtal om särskild pension för yrkesofficerare, eller
3. inkomstgaranti eller motsvarande förmåner för den som har varit statsråd och för vissa arbetstagare som har innehaft statlig chefsanställning.

De uppgifter som ska lämnas ut till Statens tjänstepensionsverk med stöd av första stycket är uppgifter om inkomster som är pensionsgrundande enligt 59 kap. socialförsäkringsbalken. Förordning (2010:1715).

7 b § På begäran av Inspektionen för socialförsäkringen ska lämnas ut uppgifter som inspektionen behöver för sin systemtillsyn och effektivitetsgranskning enligt 2 § första stycket 3 och 3 § förordningen (2009:602) med instruktion för Inspektionen för socialförsäkringen. Förordning (2009:605).

7 c § Till Pensionsmyndigheten ska uppgifter lämnas ut från beskattningsdatabasen i den utsträckning det behövs för

1. pensionsberäkning, och
2. beräkning av inkomstindex.

De uppgifter som ska lämnas till Pensionsmyndigheten med stöd av första stycket är uppgifter

1. om sammanlagda intäkts- och kostnadsposter i inkomstslaget tjänst med allmän pension och tjänstepension som delbelopp samt uppgift om överskott i inkomstlagen tjänst, näringsverksamhet och kapital,
2. om pensionsgrundande inkomst med delbelopp, och
3. om pensionsgrundande inkomst, utan den begränsning som anges i 59 kap. 4 § andra stycket socialförsäkringsbalken, efter avdrag för allmän pensionsavgift, och
4. om tjänstepension som har redovisats i kontrolluppgifter och som avser personer som är födda 1937 eller tidigare för vilka lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta har tillämpats. Förordning (2010:1715).

8 § På begäran av Statistiska centralbyrån ska lämnas ut uppgifter ur beskattningsdatabasen i den utsträckning det behövs för

1. framställning av officiell statistik enligt lagen (2001:99) om den officiella statistiken,

2. beräkning av bidrag och avgifter enligt lagen (2004:773) om kommunal-ekonomisk utjämning,

3. förande av centrala företagsregistret, eller

4. förande av registret över kontrolluppgifter.

De uppgifter som ska lämnas till Statistiska centralbyrån med stöd av första stycket är uppgifter

1. som avses i 18 § första stycket,

2. om skatteavdrag, socialavgifter och särskild löneskatt, mervärdesskatt och preliminär skatt samt sådana uppgifter om näringsverksamhet som avses i 3 kap. 5, 6, 9 och 18 §§ lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter samt 2 kap. 3, 6 och 7 §§ förordningen (2001:1244) om självdeklarationer och kontrolluppgifter,

3. om kommunalt skatteunderlag,

4. som avses i 2 kap. 3 § 1 och 2 lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet samt uppgift om registrering och betalningar enligt skattebetalningslagen (1997:483), uppgifter om beslut om konkurs eller likvidation, uppgifter om antal lämnade kontrolluppgifter och uppgift om överskott och underskott i inkomstlagen näringsverksamhet och kapital,

5. från andra kontrolluppgifter än sådana som avses i 18 §,

6. om fastighetsägare och annan innehavare av fast egendom, om ägd andel, fastighetsbeteckning, taxeringsvärde, omräknat delvärde, beskattningsnatur, typ av fäng, tidpunkt för fänget och betald ersättning,

7. om bouppteckningar och dödsboanmälningar, och

8. för enkla bolag, bolagsmännens och bolagens personnummer eller organisationsnummer. Förordning (2010:744).

8 a § Av 11 kap. 11 b § socialtjänstlagen (2001:453) och 6 § förordningen (2008:975) om uppgiftsskyldighet i vissa fall enligt socialtjänstlagen (2001:453) framgår att vissa uppgifter ska lämnas till socialnämnden.

Av 13 kap. 24 a § lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter och 9 kap. 20 a § lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges företrädare i Europaparlamentet framgår att vissa uppgifter ska lämnas till Statens tjänstepensionsverk. Förordning (2010:556).

Utlämnande av uppgifter till enskilda på medium för automatiserad behandling

9 § Utlämnande av uppgifter enligt 11–15 §§ får göras på medium för automatiserad behandling, om det inte finns hinder mot det enligt någon författning.

10 § Uppgifter om en arbetstagares eller uppdragstagares namn och personnummer, slag av preliminär skatt som personen skall betala samt uppgifter till

ledning för beräkning av skatteavdrag för betalning av preliminär skatt, får lämnas ut till arbetsgivare eller uppdragsgivare.

11 § Uppgifter i beskattningsdatabasen får lämnas ut till den som har tillstånd enligt 3 § första stycket kreditupplysningslagen (1973:1173) att bedriva kreditupplysningsverksamhet eller bedriver kreditupplysningsverksamhet som är undantagen från tillståndsplikt enligt andra eller fjärde stycket nämnda paragraf. Uppgifter som grundar sig på brott får inte lämnas ut. Förordning (2001:786).

12 § Uppgifter som utgör underlag för beräkning av avgift till registrerat trossamfund får lämnas ut till trossamfundet.

13 § Uppgifter om den enskilde själv får lämnas ut till denne.

Uppgifter om köpare, säljare, köpeskillning, taxeringsuppgifter, överlåtelse-datum och identifikationsuppgifter beträffande fastighetsöverlåtelser som legat till grund för fastställande av riktvärden i värdeområde där den enskildes fastighet är belägen får lämnas ut till denne.

14 § Av rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92 framgår att uppgifter om mervärdesskatt får lämnas ut till behörig myndighet i annat land inom EU. Förordning (2003:1023).

15 § Av rådets förordning (EG) nr 2073/2004 av den 16 november 2004 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter framgår att vissa uppgifter på punktskatteområdet får lämnas ut till behörig myndighet i annat land inom EU. Förordning (2005:394).

Direktåtkomst för enskilda

16 § En registrerad får ha sådan direktåtkomst till uppgifter om sig själv som avses i 2 kap. 9 § lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

Skatteverket meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som får omfattas av registrerads direktåtkomst. Förordning (2006:210).

17 § Av rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92 framgår att behörig myndighet i annat land inom EU får ha direktåtkomst till uppgifter om mervärdesskatt. Förordning (2003:1023).

Bevarande och gallring av uppgifter i beskattningsdatabasen

18 § Från gallring i beskattningsdatabasen ska för varje taxeringsår undantas uppgifter om

- namn, personnummer, organisationsnummer, samt särskilt registrerings- och redovisningsnummer,
- hemortskommun och församling,

1112 *Behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet*

- personnummer för make eller annan med vilken sambeskattning sker,
 - kontrolluppgifter avseende inkomstlagen tjänst och kapital, pensionsförsäkring, pensionssparkonto och tjänstepensionsavtal,
 - intäkts- och kostnadsposter i varje inkomstslag vid taxering till statlig och kommunal inkomstskatt,
 - allmänna avdrag,
 - utgående och ingående mervärdesskatt när redovisning görs i särskild självdeklaration,
 - antal dagar för vilka sjöinkomst har erhållits,
 - tillgångar och skulder,
 - beslut om beskattning när det gäller sådan skatt eller avgift som avses i 1 kap. 1 § första och fjärde styckena taxeringslagen (1990:324), dock inte skälen för beslutet, och
 - beslut om fastighetstaxering, dock inte skälen för beslutet.
- Bouppteckningar skall undantas från gallring.

Riksarkivet får efter samråd med Skatteverket meddela föreskrifter om när, på vilket sätt och till vilken arkivmyndighet uppgifterna ska överlämnas. Förordning (2010:744).

19 § Självdeklarationer och andra handlingar, som lämnats till ledning för taxering eller upprättats eller omhändertagits för granskning av Skatteverket för taxeringskontroll enligt bestämmelserna i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter eller taxeringslagen (1990:324) och som avser aktiebolag eller ekonomisk förening, skall gallras tio år efter taxeringsårets utgång.

Skattedeklarationer som avser aktiebolag eller ekonomisk förening skall gallras elva år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret gått ut. Detsamma gäller andra handlingar som avser aktiebolag eller ekonomisk förening och som innehåller uppgifter som avses i 14 kap. 8 § skattebetalningslagen (1997:483).

Uppgifter och handlingar som registrerats vid revision och som omfattas av gallringsskyldighet enligt 2 kap. 11 § och 12 § 1 lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet får bevaras under den längre tid som behövs för att verket skall kunna fullgöra sin verksamhet. Förordning (2003:1023).

20 § Uppgifter som omfattas av gallringsskyldighet enligt 2 kap. 11 § och 12 § 1 lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet skall undantas från gallring om uppgifterna avser aktiebolag eller ekonomisk förening som har taxerats i Göteborgs kommun eller kommun som ligger i Östergötlands, Gotlands eller Västernorrlands län. Förordning (2003:1023).

21 § Riksarkivet får, efter samråd med Skatteverket, meddela föreskrifter om att uppgifter som skall gallras enligt 1 kap. 8 § och 2 kap. 11 och 12 §§ lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet får bevaras under längre tid.

Riksarkivet får föreskiva att handlingar eller uppgifter som undantas från gallring skall överlämnas till en arkivmyndighet. Förordning (2003:1023).

21 a § Riksarkivet får, efter samråd med Skatteverket, meddela föreskrifter om undantag från bestämmelserna i 20 § andra stycket skatteregisterlagen (1980:343) för uppgifter och handlingar som tillförts registret före den 1 oktober 2001. Förordning (2010:744).

Avgifter

22 § Skatteverket fastställer avgifter för utlämnande av uppgifter ur beskattningsdatabasen. Avgift skall inte tas ut när uppgifter lämnas ut till annan myndighet och utlämnandet följer av en skyldighet i lag eller förordning. Förordning (2003:1023).

Övrigt

23 § För gallring av representativa överlåtelse och förteckning av uppgifter som avses i 2 § 9 och som sker till ledning för bestämningen av värdenivåer vid allmän fastighetstaxering och vid omräkning finns bestämmelser i 1 a kap. 1–5 §§ fastighetstaxeringsförordningen (1993:1199).

24 § Skatteverket får meddela närmare föreskrifter om verkställighet av bestämmelserna i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och denna förordning. Förordning (2003:1023).

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2001, då skatteregisterförordningen (1980:556) skall upphöra att gälla.

Lag (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid

30 maj 1930

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen*, funnit gott förordna som följer:

* Prop. 1930:216; 1 LU 26; Rskr 279.

1 § Då enligt lag eller särskild författning tid skall räknas efter vecka, månad eller år, varde den dag för slutdag ansedd, som genom sitt namn i veckan eller sitt tal i månaden motsvarar den, från vilken tidräkningen börjas. Finnes ej motsvarande dag i slutmånaden, varde den månadens sista dag ansedd för slutdag.

2 § Infaller den tid, då enligt lag eller särskild författning en åtgärd senast skall vidtas, på en söndag, annan allmän helgdag, lördag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton, får åtgärden vidtas nästa vardag.

Första stycket gäller inte i fråga om

1. de frister för häktningsframställning och häktningsförhandling som anges i 24 kap. 12 och 13 §§, 17 § fjärde stycket och 19 § rättegångsbalken, och

2. den frist för sammanträde i ärende om besöksförbud avseende gemensam bostad som anges i 19 § andra stycket lagen (1988:688) om besöksförbud. Lag (2005:44).

Denna lag har trätt i kraft 1 juli 1930.

Överenskommelser med främmande stater för undvikande av dubbelbeskattning, m.m.

Albanien

Lag (1998:1652) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Albanien.
Förordning (1999:649) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Albanien.

Amerikas Förenta Stater

Lag (1994:1617) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Amerikas Förenta Stater. Ang. vissa ändringar, se lag (2003:710), lag (2005:1088) och lag (2006:1080).

Förordning (1995:1232) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Amerikas Förenta Stater.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–840 utg. 1.

Överenskommelse med Amerikas Förenta Stater angående befrielse från skatt å inkomst, härrörande från rederirörelse. Washington 31 mars 1938 (S.Ö.* nr 13/1938).

* Sveriges överenskommelser med främmande makter.

Förordning 22 oktober 1987 (nr 988) om överenskommelse mellan Sverige och Amerikas Förenta Stater om ömsesidig skattebefrielse för luft- och sjöfartsföretag.

Andorra

Lag (2010:328) om avtal mellan Sverige och Andorra om utbyte av upplysningar i skatteärenden.

Anguilla

Lag (2010:331) om avtal mellan Sverige och Anguilla om utbyte av upplysningar i skatteärenden.

Argentina

Lag (1995:1338) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Argentina.
Förordning (1997:659) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Argentina.

Aruba

Lag (2009:1287) om avtal mellan Sverige och Nederländerna såvitt avser Aruba om utbyte av upplysningar avseende skatter.

Lag (2009:1288) om avtal mellan Sverige och Nederländerna såvitt avser Aruba för att främja ekonomiska förbindelser.

Australien

Förordning (1981:1006) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Australien.

Förordning (1981:1007) om kupongskatt för person med hemvist i Australien m.m.

Kungl. Maj:ts beslut 30 juni 1959 angående förordnande om fritagande av härvarande australiensisk Trade Commissioner och hos honom anställd australiensisk personal från beskattning av inkomst av ifrågavarande tjänst.

Kungl. Maj:ts beslut 7 februari 1974 angående skattebefrielse för australisk arbetsmarknadstjänsteman.

Bahamas

Lag (2010:1333) om avtal mellan Sverige och Bahamas om utbyte av upplysningar i skatteärenden.

Bangladesh

Lag (1983:534) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Bangladesh.

Förordning (1983:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Bangladesh.

Barbados

Lag (1991:1510) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Barbados.

Förordning (1991:1742) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Barbados.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–052 utg. 1.

Belgien

Lag (1991:606) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Belgien.

Förordning (1993:117) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Belgien.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–056 utg. 1.

Bermuda

Lag (2009:1117) om avtal mellan Sverige och Bermuda om utbyte av upplysningar avseende skatter.

Lag (2009:1118) om avtal mellan Sverige och Bermuda om förfarande för ömsesidig överenskommelse vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap.

Lag (2009:1119) om avtal mellan Sverige och Bermuda för undvikande av dubbelbeskattning av fysiska personer.

Bolivia

Lag (1994:282) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Bolivia.

Förordning (1995:1117) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Bolivia.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–068 utg. 1.

Botswana

Lag (1992:1197) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Botswana.

Förordning (1993:65) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Botswana.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–072 utg. 1.

Brasilien

Förordning (1975:1427) om tillämpning av avtal mellan Sverige och Brasilien för undvikande av dubbelbeskattning beträffande inkomstskatter, m.m. Ang. vissa ändringar, se lag (1986:23).

Lag (1996:738) om tillämpning av dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Brasilien.

Förordning (1975:1428) om kupongskatt för person med hemvist i Brasilien, m.m.

Kungl. Maj:ts beslut 10 juni 1929 och 22 juni 1951 angående fritagande från beskattning av inkomster, härrörande från sjö- och luftfartstrafik.

Brittiska Jungfruöarna

Lag (2009:1114) om avtal mellan Sverige och Brittiska Jungfruöarna om utbyte av upplysningar avseende skatter.

Lag (2009:1115) om avtal mellan Sverige och Brittiska Jungfruöarna om förfarande för ömsesidig överenskommelse vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap.

Lag (2009:1116) om avtal mellan Sverige och Brittiska Jungfruöarna för undvikande av dubbelbeskattning av fysiska personer.

Bulgarien

Lag (1988:1614) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Bulgarien.
Förordning (1989:97) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Bulgarien.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–100 utg. 1.

Caymanöarna

Lag (2009:1111) om avtal mellan Sverige och Caymanöarna om upplysningar i skatteärenden.

Lag (2009:1112) om avtal mellan Sverige och Caymanöarna om förfarande för ömsesidig överenskommelse vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap.

Lag (2009:1113) om avtal mellan Sverige och Caymanöarna för undvikande av dubbelbeskattning av fysiska personer.

Chile

Lag (2004:1051) om skatteavtal mellan Sverige och Chile. Ang. vissa ändringar, se förordning (2006:8).

Cooköarna

Lag (2010:330) om avtal mellan Sverige och Cooköarna om utbyte av upplysningar i skatteärenden.

Cypern

Lag (1989:686) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Cypern.
Förordning (1989:901) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Cypern.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–196 utg. 1.

Danmark

Lag (1996:1512) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se lag (1999:639), lag (1997:920), lag (1999:999), lag (1999:1000), lag (2000:1165), lag (2001:411), lag (2001:1054), lag (2002:964), lag (2002:982), lag (2003:826), lag (2004:639), lag (2004:1053), lag (2005:891), lag (2006:1331), lag (2007:767) och lag (2008:653).

Förordning (1998:1314) om tillämpning av dubbelbeskattningsavtalet mellan de nordiska länderna.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, Norden, RSV 360–208 utg. 3.

Lag (1989:933) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se lag (1991:939), lag (1995:1343), lag (1996:1295) och lag

(2003:696). Lagen upphävd genom lag (1996:1512). Ang. övergångsbestämmelser, se vid denna lag. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1997:658).

Förordning (1989:957) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna. Förordningen upphävd genom förordning (1997:658). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se vid denna förordning.

Lag (1990:226) om handräckning mellan de nordiska länderna.

Förordning (1991:171) om avtal mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden. Ang. vissa ändringar, se lag (2003:950)

Förordning (1997:1157) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna.

Förordning (1991:1232) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se förordning (1994:230). Förordningen upphävd genom förordning (1997:1157). Ang. övergångs- och ikraftträdandebestämmelser, se vid denna förordning.

Egypten

Lag (1995:543) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Egypten.

Förordning (1996:167) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Egypten.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–818 utg. 1.

Estland

Lag (1993:1163) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Estland.

Förordning (1993:1389) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Estland.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–233 utg. 1.

Filippinerna

Lag (1999:638) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Filippinerna.

Förordning (2003:630) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Filippinerna.

Finland

Lag (1996:1512) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se lag (1999:639), lag (1997:920), lag (1999:999), lag (1999:1000), lag (2000:1165), lag (2001:411), lag (2001:1054), lag (2002:964), lag (2002:982), lag (2003:826), lag (2004:639), lag (2004:1053), lag (2005:891), lag (2006:1331), lag (2007:767) och lag (2008:653).

Förordning (1998:1314) om tillämpning av dubbelbeskattningsavtalet mellan de nordiska länderna.

1120 *Överenskommelser med främmande stater om dubbelbeskattning, m.m.*

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, Norden, RSV 360–208 utg. 3.

Lag (1989:933) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se lag (1991:939), lag (1995:1343), lag (1996:1295) och lag (2003:696). Lagen upphävd genom lag (1996:1512). Ang. övergångsbestämmelser, se vid denna lag. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1997:658).

Förordning (1989:957) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna. Förordningen upphävd genom förordning (1997:658). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se vid denna förordning.

Lag (1990:226) om handräckning mellan de nordiska länderna.

Förordning (1991:171) om avtal mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden. Ang. vissa ändringar, se lag (2003:950).

Förordning (1997:1157) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna.

Förordning (1991:1232) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se förordning (1994:230). Förordningen upphävd genom förordning (1997:1157). Ang. övergångs- och ikraftträdandebestämmelser, se vid denna förordning.

Frankrike

Lag (1991:673) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Frankrike. Lagen senast ändrad genom lag (2003:702).

Förordning (1992:154) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Frankrike.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–250 utg. 1.

Färöarna

Lag (1996:1512) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se lag (1999:639), lag (1997:920), lag (1999:999), lag (1999:1000), lag (2000:1165), lag (2001:411), lag (2001:1054), lag (2002:964), lag (2002:982), lag (2003:826), lag (2004:639), lag (2004:1053), lag (2005:891), lag (2006:1331), lag (2007:767) och lag (2008:653).

Förordning (1998:1314) om tillämpning av dubbelbeskattningsavtalet mellan de nordiska länderna.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, Norden, RSV 360–208 utg. 3.

Lag (1989:933) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se lag (1991:939), lag (1995:1343), lag (1996:1295) och lag (2003:696). Lagen upphävd genom lag (1996:1512). Ang. övergångsbestämmelser, se vid denna lag. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1997:658).

Förordning (1989:957) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna. Förordningen upphävd genom förordning (1997:658). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se vid denna förordning.

Överenskommelser med främmande stater om dubbelbeskattning, m.m. 1121

Lag (1990:226) om handräckning mellan de nordiska länderna.

Förordning (1991:171) om avtal mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden. Ang. vissa ändringar, se lag (2003:950)

Förordning (1997:1157) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna.

Förordning (1991:1232) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se förordning (1994:230). Förordningen upphävd genom förordning (1997:1157). Ang. övergångs- och ikraftträdandebestämmelser, se vid denna förordning.

Gambia

Lag (1994:281) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Gambia.

Förordning (1994:1618) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Gambia.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–270 utg. 1.

Gibraltar

Lag (2010:332) om avtal mellan Sverige och Gibraltar om utbyte av upplysningar i skatteärenden.

Grekland

Kungörelse (1963:497) om tillämpning av ett mellan Sverige och Grekland den 6 oktober 1961 ingånget avtal för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter å inkomst och förmögenhet. Ang. viss ändring, se kungörelse (1972:540).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–300 utg. 1.

Kungörelse (1972:539) om kupongskatt för person med hemvist i Grekland, m.m.

Förordning (1988:336) om befrielse från och nedsättning av grekisk skatt för person med hemvist i Sverige.

Grönland

Lag (1990:226) om handräckning mellan de nordiska länderna.

Förordning (1991:171) om avtal mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden.

Förordning (1997:1157) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna.

Förordning (1991:1232) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se förordning (1994:230). Förordningen upphävd

1122 *Överenskommelser med främmande stater om dubbelbeskattning, m.m.*

genom förordning (1997:1157). Ang. övergångs- och ikraftträdandebestämmelser, se vid denna förordning.

Guernsey

Lag (2009:1124) om avtal mellan Sverige och Guernsey om utbyte av upplysningar i skatteärenden.

Lag (2009:1125) om avtal mellan Sverige och Guernsey om förfarande för ömsesidig överenskommelse vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap.

Lag (2009:1126) om avtal mellan Sverige och Guernsey för undvikande av dubbelbeskattning av fysiska personer.

Lag (2009:1127) om avtal mellan Sverige och Guernsey för undvikande av dubbelbeskattning av företag som använder skepp eller luftfartyg i internationell trafik.

Hong Kong SAR

Lag (2003:759) om avtal mellan Sverige och Hong Kong SAR beträffande skatt på inkomst som härrör från luftfartyg i internationell trafik.

Förordning (2004:27) om avtal mellan Sverige och Hong Kong SAR beträffande skatt på inkomst som härrör från luftfartyg i internationell trafik.

Indien

Lag (1997:918) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Indien.

Förordning (1997:1020) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Indien.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–356 utg. 1.

Indonesien

Lag (1989:691) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Indonesien.

Förordning (1989:813) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Indonesien.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–360 utg. 1.

Irak

Kungl. Maj:ts beslut 13 september 1957 angående fritagande från beskattning av inkomster, härrörande från luftfartstrafik.

Iran

Kungl. Maj:ts beslut 20 augusti 1956 angående fritagande från beskattning av inkomster, härrörande från luftfartstrafik.

Irland

Lag (1987:103) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Irland. Ang. vissa ändringar, se lag (1993:1275).

Förordning (1994:2) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Irland.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–372 utg. 1.

Island

Lag (1996:1512) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se lag (1999:639), lag (1997:920), lag (1999:999), lag (1999:1000), lag (2000:1165), lag (2001:411), lag (2001:1054), lag (2002:964), lag (2002:982), lag (2003:826), lag (2004:639), lag (2004:1053), lag (2005:891), lag (2006:1331), lag (2007:767) och lag (2008:653).

Förordning (1998:1314) om tillämpning av dubbelbeskattningsavtalet mellan de nordiska länderna.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, Norden, RSV 360–208 utg. 3.

Lag (1989:933) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se lag (1991:939), lag (1995:1343), lag (1996:1295) och lag (2003:696). Lagen upphävd genom lag (1996:1512). Ang. övergångsbestämmelser, se vid denna lag. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1997:658).

Förordning (1989:957) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna. Förordningen upphävd genom förordning (1997:658). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se vid denna förordning.

Lag (1990:226) om handräckning mellan de nordiska länderna.

Förordning (1991:171) om avtal mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden. Ang. vissa ändringar, se lag (2003:950)

Förordning (1997:1157) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna.

Förordning (1991:1232) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se förordning (1994:230). Förordningen upphävd genom förordning (1997:1157). Ang. övergångs- och ikraftträdandebestämmelser, se vid denna förordning.

Isle of Man

Lag (2008:1301) om avtal mellan Sverige och Isle of Man om utbyte av upplysningar i skatteärenden. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2008:1323).

Lag (2008:1302) om avtal mellan Sverige och Isle of Man om förfarande för ömsesidig överenskommelse vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2008:1324).

Lag (2008:1303) om avtal mellan Sverige och Isle of Man för undvikande av dubbelbeskattning av fysiska personer. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2008:1325).

Lag (2008:1304) om avtal mellan Sverige och Isle of Man för undvikande av dubbelbeskattning av företag som använder skepp eller luftfartyg i internationell trafik. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2008:1326).

Israel

Kungörelse (1960:617) om tillämpning av ett mellan Sverige och Israel den 22 december 1959 ingånget avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

Kungörelse (1974:26) om kupongskatt för person som är bosatt i Israel.

Italien

Lag (1983:182) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Italien.

Förordning (1983:857) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Italien.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–380 utg. 1.

Jamaica

Lag (1986:76) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Jamaica.

Förordning (1986:733) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Jamaica.

Japan

Lag (1983:203) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Japan, som ändrats genom lag (1999:891), som trätt i kraft 31 december 1999 genom förordning (1999:1183).

Förordning (1983:769) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Japan.

Jersey

Lag (2009:1120) om avtal mellan Sverige och Jersey om utbyte av upplysningar i skatteärenden.

Överenskommelser med främmande stater om dubbelbeskattning, m.m. 1125

Lag (2009:1121) om avtal mellan Sverige och Jersey om förfarande för ömsesidig överenskommelse vid justering av inkomst mellan företag i intresse-gemenskap.

Lag (2009:1122) om avtal mellan Sverige och Jersey för undvikande av dubbelbeskattning av fysiska personer.

Lag (2009:1123) om avtal mellan Sverige och Jersey för undvikande av dubbelbeskattning av företag som använder skepp eller luftfartyg i internationell trafik.

Jugoslavien

Förordning (1982:70) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Jugoslavien. Förordningen upphävd genom lag (1998:258) såvitt avser Makedonien. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1998:1269) Makedonien.

Förordning (1982:71) om kupongskatt för person med hemvist i Jugoslavien, m.m. Förordningen upphävd genom lag (1998:258) såvitt avser Makedonien. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1998:1269) Makedonien.

Kanada

Lag (1996:1511) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Kanada. Ang. vissa ändringar, se lag (1998:259) och lag (2003:717). Avtalet är tillämpligt fr.o.m. inkomståret 1998.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–124 utg. 1.

Kazakstan

Lag (1997:919) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Kazakstan. Avtalet är tillämpligt fr.o.m. inkomståret 1999.

Förordning (1998:1400) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Kazakstan.

Kenya

Kungörelse (1974:69) om tillämpning av avtal mellan Sverige och Kenya för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet. Ang. vissa ändringar, se förordning (1987:982).

Kungörelse (1974:70) om kupongskatt för person med hemvist i Kenya, m.m.

Kina, Folkrepubliken

Lag (1986:1027) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Folkrepubliken Kina. Ang. vissa ändringar, se lag (1995:1342), lag (2000:211) och lag (2000:587).

Förordning (1986:1083) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Folkrepubliken Kina. Ang. vissa ändringar, se förordning (1988:335). Förordningen (1986:1083) upphävd genom lag (1995:1342), dock att vad som i förordningen sägs om ikraftträdande av lagen (1986:1027) fortfarande skall gälla.

Korea

Lag (1982:707) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Republiken Korea. Ang. vissa ändringar, se lag (1991:1884) som är tillämplig fr.o.m. inkomståret 1996.

Förordning (1982:984) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Republiken Korea. Ang. vissa ändringar, se förordning (1991:1885).

Kuwait

Förordning (1977:785) om överenskommelse mellan Sverige och Kuwait angående ömsesidig skattebefrielse för luftfartsföretag.

Lettland

Lag (1993:1164) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Lettland.

Förordning (1993:1390) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Lettland.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–428 utg. 1.

Libanon

Kungl. Maj:ts beslut den 30 juni 1972 angående skattebefrielse för sjö- och luftfartsinkomster.

Litauen

Lag (1993:1274) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Litauen.

Förordning (1993:1391) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Litauen.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–440 utg. 1.

Luxemburg

Lag (1996:1510) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Luxemburg. Avtalet är tillämpligt fr.o.m. inkomståret 1999. Ang. vissa ändringar, se lag (2010:1461).

Förordning (1998:159) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Luxemburg.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–442 utg. 1.

Makedonien

Lag (1998:258) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Makedonien. Avtalet är tillämpligt fr.o.m. inkomståret 1999.

Förordning (1998:1269) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Makedonien.

Malaysia

Lag (2004:874) om skatteavtal mellan Sverige och Malaysia.

Förordning (2005:654) om skatteavtal mellan Sverige och Malaysia.

Lag (1995:542) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Malaysia. Upphävd genom lag (2004:874).

Malta

Lag (1995:1504) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Malta.

Förordning (1996:152) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Malta.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–470 utg. 1.

Marocko

Kungörelse (1961:521) om tillämpning av avtal mellan Sverige och Marocko för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter. Ang. vissa ändringar, se förordning 10 september 1975 (nr 851). Kungörelse (1961:521) upphävd genom lag (2007:1255).

Förordning (1975:850) om kupongskatt för person med hemvist i Marocko, m.m. Förordning (1975:850) upphävd genom lag (2007:1256).

Mauritius

Lag (1992:1195) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Mauritius.

Förordning (1993:63) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Mauritius.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–480 utg. 1.

Mexiko

Lag (1992:1196) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Mexiko.

Förordning (1993:64) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Mexiko.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–484 utg. 1.

Monaco

Lag (2010:1445) om avtal mellan Sverige och Monaco om utbyte av upplysningar i skatteärenden.

Namibia

Lag (1993:1398) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Namibia.
Förordning (1995:1055) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Namibia.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–516 utg. 1.

Nederländerna

Lag (1992:17) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Nederländerna. Ang. vissa ändringar, se lag (1992:1194) och lag (2008:1352).

Förordning (1992:946) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Nederländerna.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–528 utg. 1.

Nederländska Antillerna*

* Nederländska Antillerna som enhet har upphört den 10 oktober 2010, Curaçao och Sint Maarten har erhållit samma status som Aruba, medan de övriga tre öarna Bonaire, Saba och Sint Eustatius har status som särskilda kommuner (bijzondere gemeenten) i den nederländska provinsen Nordholland.

Lag (2009:1285) om avtal mellan Sverige och Nederländerna såvitt avser Nederländska Antillerna för att främja ekonomiska förbindelser.

Lag (2009:1286) om avtal mellan Sverige och Nederländerna såvitt avser Nederländska Antillerna om utbyte av upplysningar avseende skatter.

Nigeria

Lag (2005:456) om skatteavtal mellan Sverige och Nigeria. Lagen träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Norge

Lag (1996:1512) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se lag (1999:639), lag (1997:920), lag (1999:999), lag (1999:1000), lag (2000:1165), lag (2001:411), lag (2001:1054), lag (2002:964), lag (2002:982), lag (2003:826), lag (2004:639), lag (2004:1053), lag (2005:891), lag (2006:1331), lag (2007:767) och lag (2008:653).

Förordning (1998:1314) om tillämpning av dubbelbeskattningsavtalet mellan de nordiska länderna.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, Norden, RSV 360–208 utg. 3.

Lag (1989:933) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se lag (1991:939), lag (1995:1343), lag (1996:1295) och lag (2003:696). Lagen upphävd genom lag (1996:1512). Ang. övergångsbestämmelser, se vid denna lag. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1997:658).

Förordning (1989:957) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna. Förordningen upphävd genom förordning (1997:658). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se vid denna förordning.

Lag (1990:226) om handräckning mellan de nordiska länderna.

Förordning (1991:171) om avtal mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden. Ang. vissa ändringar, se lag (2003:950)

Förordning (1997:1157) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna.

Förordning (1991:1232) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se förordning (1994:230). Förordningen upphävd genom förordning (1997:1157). Ang. övergångs- och ikraftträdandebestämmelser, se vid denna förordning.

Nya Zeeland

Förordning (1980:1131) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Nya Zeeland.

Förordning (1980:1132) om kupongskatt för person med hemvist i Nya Zeeland, m.m.

Oman

Lag (1999:892) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Oman beträffande inkomst som härrör från internationell flygtransport. Ang. vissa ändringar, se förordning (2006:13).

Pakistan

Lag (1986:595) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Pakistan.

Förordning (1986:732) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Pakistan.

Peru

Kungörelse (1968:745) om tillämpning av avtal den 17 september 1966 mellan Sverige och Peru för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet. Kungörelsen (1968:745) har upphävts genom lag (2006:642).

Polen

Lag (2005:248) om skatteavtal mellan Sverige och Polen.
Förordning (2005:782) om ikraftträdande av skatteavtal mellan Sverige och Polen.

Förordning (1977:475) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Polen. Ang. vissa ändringar, se förordning (1979:836) och förordning (1980:802). Förordning (1977:475) har upphävts genom lag (2005:248).

Förordning (1977:476) om kupongskatt för person med hemvist i Polen m.m. Förordning (1977:476) har upphävts genom lag (2005:248).

Portugal

Lag (2003:758) om skatteavtal mellan Sverige och Portugal.
Förordning (2003:891) om skatteavtal mellan Sverige och Portugal.

Rumänien

Förordning (1979:57) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Rumänien. Ang. vissa ändringar, se förordning (1979:834).

Förordning (1979:58) om kupongskatt för person med hemvist i Rumänien m.m.

Ryssland

Lag (1993:1301) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Ryssland.
Förordning (1995:1059) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Ryssland.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–643 utg. 1.

Förordning (1998:318) om tillämpning av ett avtal mellan Sverige och Ryssland om ömsesidigt bistånd vid bekämpning av vissa fiskala brott. Ang. vissa ändringar, se förordning (1999:553).

Saint Christopher (Saint Kitts) och Nevis

Lag (2010:1446) om avtal mellan Sverige och Saint Christopher (Saint Kitts) och Nevis om utbyte av upplysningar i skatteärenden.

Saint Vincent och Grenadinerna

Lag (2010:1447) om avtal mellan Sverige och St Vincent och Grenadinerna om utbyte av upplysningar i skatteärenden.

Samoa

Lag (2010:329) om avtal mellan Sverige och Samoa om utbyte av upplysningar i skatteärenden.

San Marino

Lag (2010:327) om avtal mellan Sverige och San Marino om utbyte av upplysningar i skatteärenden.

Schweiz

Lag (1987:1182) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Schweiz. Ang. vissa ändringar, se lag (1992:856) och (1988:337).

Förordning (1993:960) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Schweiz.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–756 utg. 1.

Riksskatteverkets information (RSV S 1994:7) om överenskommelse den 17 augusti 1993 mellan Sverige och Schweiz för att genomföra artiklarna 10 och 11 i det svensk-schweiziska avtalet den 7 maj 1965 för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomster och förmögenhet.

Singapore

Lag (1991:1886) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Singapore. Ang. vissa ändringar, se lag (1992:857).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–702 utg. 1.

Slovakien, Republiken

Förordning (1980:864) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Tjeckoslovakien.

Förordning (1980:863) om kupongskatt för person med hemvist i Tjeckoslovakien m.m.

Spanien

Förordning (1977:75) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Spanien. Ang. vissa ändringar, se förordning (1979:838) och förordning (1980:742).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–724, utg. 1.

Sri Lanka (Ceylon)

Lag (1983:912) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Sri Lanka.
Förordning (1984:809) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Sri Lanka.

Storbritannien

Lag (1983:898) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige samt Storbritannien och Nordirland.

Förordning (1984:932) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige samt Storbritannien och Nordirland. Ang. vissa ändringar, se förordning (1987:35).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–826, utg. 1.

Sydafrika, Republiken

Lag (1995:1468) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Sydafrika. Ang. vissa ändringar, se lag (2010:1460).

Förordning (1995:1475) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Sydafrika.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–710 utg. 1.

Taipei

Lag (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst. Ang. vissa ändringar, se förordning (2004: 1054).

Tanzania

Förordning (1977:580) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Tanzania. Ang. vissa ändringar, se förordning (1979:837) och förordning (1987:983).

Förordning (1977:581) om kupongskatt för person med hemvist i Tanzania, m.m.

Thailand

Lag (1989:676) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Thailand.
Förordning (1989:814) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Thailand.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–764 utg. 1.

Tjeckien, Republiken

Förordning (1980:864) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Tjeckoslovakien.

Förordning (1980:863) om kupongskatt för person med hemvist i Tjeckoslovakien m.m.

Trinidad och Tobago

Lag (1984:246) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige samt Trinidad och Tobago.

Förordning (1985:49) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige samt Trinidad och Tobago.

Tunisien

Förordning (1983:476) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Tunisien. Ang. vissa ändringar, se förordning (1984:145).

Förordning (1983:477) om kupongskatt för person med hemvist i Tunisien m.m.

Turkiet

Lag (1988:782) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Turkiet.

Förordning (1990:990) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Turkiet.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–792 utg. 1.

Turks- och Caicosöarna

Lag (2010:333) om avtal mellan Sverige och Turks- och Caicosöarna om utbyte av upplysningar i skatteärenden.

Tyskland

Lag (1992:1193) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Tyskland.

Förordning (1994:1300) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Tyskland.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–276 utg. 1.

Ukraina

Lag (1995:1339) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Ukraina.

1134 *Överenskommelser med främmande stater om dubbelbeskattning, m.m.*

Förordning (1996:806) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Ukraina.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–804 utg. 1.

Ungern

Lag (1982:709) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Ungern.
Förordning (1982:985) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Ungern.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–348 utg. 1.

Uruguay

Förordning (1982:986) om överenskommelse mellan Sverige och Uruguay angående ömsesidig skattebefrielse för luftfartsföretag.

Venezuela

Lag (1993:1397) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Venezuela.
Förordning (1998:1721), om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Venezuela.

Vietnam

Lag (1994:789) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Vietnam.
Ang. vissa ändringar, se lag (1995:545).

Förordning (1994:1331) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Vietnam.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–704 utg. 1.

Vitryssland

Lag (1994:790) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Vitryssland.
Förordning (1994:1507) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Vitryssland.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–112 utg. 1.

Zambia

Förordning (1975:1393) om tillämpning av avtal mellan Sverige och Zambia för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande inkomstskatter.

Förordning (1975:1394) om kupongskatt för person med hemvist i Zambia, m.m.

Zimbabwe

Lag (1989:894) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Zimbabwe.
Förordning (1991:2) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Zimbabwe.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–716 utg. 1.

Österrike

Lag (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike.
Ang. vissa ändringar, se lag (2006:1480) och lag (2010:346).

Förordning (1993:136) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–040 utg. 1.

Lag (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall

10 juni 1976

Enligt riksdagens beslut föreskrives följande.

1 § Vad som föreskrivs om immunitet och privilegier i de bestämmelser som skall tillämpas i Sverige enligt lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen eller i denna lag, skall gälla trots bestämmelser i andra författningar. Lag (1994:1817).

2 § Främmande stats beskickning och beskickningsmedlemmar jämte deras familjer och betjäning samt diplomatiska kurirer åtnjuter immunitet och privilegier enligt den i Wien den 18 april 1961 avslutade konventionen om diplomatiska förbindelser.

2 a § En främmande stats observatörer, inspektörer och medlemmar av en utvärderingsgrupp som utövar uppdrag som avses i Wiendokumentet den 4 mars 1992 om förtroende- och säkerhetsskapande åtgärder i Europa samt deras medföljande familjemedlemmar skall, under den tid uppdraget varar, åtnjuta den immunitet och de privilegier som enligt 2 § tillkommer diplomatiska företrädare och deras familjer.

Biträdande personal till de inspektörer och medlemmar av en utvärderingsgrupp som avses i första stycket skall, under den tid uppdraget varar, åtnjuta den immunitet och de privilegier som enligt 2 § tillkommer en beskicknings administrativa och tekniska personal eller dess tjänstepersonal. Lag (1992:1122).

2 b § Sådan immunitet och sådana privilegier, som följer av punkterna 3–16 i bilagan till det av ministerrådet inom Konferensen om säkerhet och samarbete i Europa (ESK) den 1 december 1993 fattade beslutet om rättskapacitet samt immunitet och privilegier, skall åtnjutas av

1. de institutioner inom ESK som anges i bilagan till lagen (1994:716) om rättslig ställning för institutioner inom Konferensen om säkerhet och samarbete i Europa (ESK),

2. de permanenta delegationer, de personer och den egendom som anges i de nämnda punkterna i bilagan till ministerrådets beslut dock endast om de är tjänstemän vid de institutioner som anges i bilagan till den nyssnämnda lagen.

Ministerrådets beslut skall publiceras i Sveriges internationella överenskommelser. Lag (1994:717).

2 c § Sådan immunitet och sådana privilegier som följer av avtalet den 11 maj 1955 om rättslig ställning för Västeuropeiska unionen, nationella ombud och internationella tjänstemän skall tillämpas på den verksamhet som följer av

1. avtalet den 16 november 1998 med benämningen Ett system för samarbete om forskning och teknologi i Europa samt anslutningsdokumentet av den 16 november 1998,

2. samförståndsavtalet om europeiska avtal om forskningsorganisation, program och aktiviteter av den 15 maj 2001 samt anslutningsdokumentet av den 7 mars 2002 eller

3. samförståndsavtalet om deltagande i Västeuropeiska försvarsmaterielorganisationen av den 16 maj 2002 och anslutningsdokumentet av den 6 maj 2002.

Bestämmelserna avseende beskattning i artiklarna 21 och 22 i avtalet den 11 maj 1955 om rättslig ställning för Västeuropeiska unionen, nationella ombud och internationella tjänstemän skall inte tillämpas på svenska medborgare eller på personer som är bosatta i Sverige. Lag (2004:24).

2 d § En främmande stats personal som utövar uppdrag i enlighet med fördraget om observationsflygningar av den 24 mars 1992 skall åtnjuta den immunitet och de privilegier som följer av fördraget. Bestämmelserna avseende beskattning i artikel 34 i Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser av den 18 april 1961, till vilken fördraget hänvisar, skall inte tillämpas på svenska medborgare eller på personer som är bosatta i Sverige. Lag (2002:652).

2 e § Sådan immunitet och sådana privilegier som följer av konventionen den 9 september 1998 om inrättandet av Organisationen för gemensamt försvarsmaterielsamarbete (Occar) ska tillämpas på den verksamhet som följer av överenskommelsen den 19 december 2007 mellan Sverige och Organisationen för gemensamt försvarsmaterielsamarbete om teknikdemonstrationsprogrammet Essor.

Bestämmelserna avseende beskattning i artiklarna 4 och 17 i annex I till konventionen ska inte tillämpas på verksamhet i Sverige, svenska medborgare eller personer som är bosatta i Sverige.

Sådan immunitet och sådana privilegier som avses i artiklarna 13, 14, 15 b, e och g samt 16 c i annex I till konventionen ska inte tillämpas på svenska medborgare eller personer som är bosatta i Sverige. Lag (2009:31).

3 § Främmande stats konsulat och konsulatsmedlemmar jämte deras familjer och betjäning samt konsulära kurirer åtnjuter immunitet och privilegier enligt den i Wien den 24 april 1963 avslutade konventionen om konsulära förbindelser, såvitt annat ej följer av andra eller tredje stycket.

Rätt att i enlighet med konventionens artikel 35 första stycket använda diplomatiska eller konsulära kurirer och diplomatisk eller konsulär post gäller ej för försändelser till eller från konsulat som förestås av olönad konsul, såvida ej regeringen i förhållande till viss stat medgivit det.

Regeringen kan förordna om undantag från första stycket i förhållande till stat som ej biträtt konventionen eller som biträtt denna med förbehåll.

Konsulat och personer, som avses i första stycket, åtnjuter vidare, efter förordnande av regeringen, immunitet och privilegier i den utsträckning som följer av särskild överenskommelse med främmande stat.

4 § Förutom immunitet och privilegier som följer av lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen åtnjuter de internationella organ och personer med anknytning till sådana organ, som anges i bilaga till denna

lag, immunitet och privilegier enligt vad som bestämts i stadga eller avtal som är i kraft i förhållande till Sverige. Regeringen skall kungöra tidpunkten då sådant avtal eller sådan stadga trätt i kraft eller upphört att vara bindande i förhållande till Sverige. Med internationella organ avses i denna lag även sådana i bilagan angivna organs stiftelser och fonder som förvaltas eller kontrolleras av organet. Lag (1994:1817).

4 a § Sekretariatet för den internationella arbetsgruppen för globala gemensamma nyttigheter, dess personal, arbetsgruppens ordförande och övriga medlemmar samt familjemedlemmar som ingår i dessa personers hushåll skall åtnjuta den immunitet och de privilegier som följer av avtalet den 9 april 2003 mellan Konungariket Sverige regering och Republiken Frankrikes regering om upprättande av en internationell arbetsgrupp för globala gemensamma nyttigheter. Lag (2003:480).

5 § Regeringen bemyndigas att efter avtal med ett sådant internationellt organ som avses i 4 §, i den omfattning som behövs för att tillgodose organets syften, meddela föreskrifter om immunitet och privilegier för andra personer än sådana som anges i bilagan till denna lag, om föreskrifterna är av sådant slag som avses i 8 kap. 2 § första stycket 2 regeringsformen. Lag (2010:1426).

6 § För personal som ställs till förfogande av en biståndsgivande part samt för utrustning och egendom som införs i Sverige enligt konventionen den 26 september 1986 om bistånd i händelse av en kärnteknisk olycka eller ett nödläge med radioaktiva ämnen eller konventionen den 17 mars 1992 om gränsöverskridande effekter av industriolyckor åtnjuts immunitet och privilegier i den utsträckning som anges i konventionerna, dock med de inskränkningar som följer av förklaringar som Sverige har avgett i anslutning till konventionerna.

För personer som ställs till förfogande av biståndsgivande part, för biståndsgivande organisationer samt för utrustning och egendom som införs i Sverige enligt Tammerforskonventionen den 18 juni 1998 om tillhandahållande av telekommunikationsresurser för katastrofberedskap och hjälpinsatser åtnjuts immunitet och privilegier i den utsträckning som anges i konventionen. Lag (2004:140).

7 § För främmande stats militära styrka och dess personal som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering och som omfattas av avtal som är i kraft i förhållande till Sverige, skall immunitet och privilegier gälla såvitt avser avgifter och skatter vid bruk av fordon i vägtrafik samt import till och export från Sverige i den utsträckning som anges i följande avtal:

1. avtalet den 19 juni 1995 mellan de stater som är parter i Nordatlantiska fördraget och de andra stater som deltar i Partnerskap för fred om status för deras styrkor (SÖ 1997:51), och

2. avtalet den 13 december 2001 mellan de stater som deltar i den multinationella snabbinsatsbrigaden för FN-insatser om status för deras styrkor (SÖ 2005:6).

För personal vid någon av Europeiska unionens institutioner samt för högkvarter som verkar inom ramen för Europeiska unionens krishantering gäller immunitet i enlighet med vad som framgår av artikel 8 respektive artikel 15 i avtalet den 17 november 2003 mellan Europeiska unionens medlemsstater om status för den militära och civila personal som utstationeras vid Europeiska

unionens militära stab, för de högkvarter och styrkor som kan komma att ställas till Europeiska unionens förfogande inom ramen för förberedande och genomförande av de insatser som avses i artikel 17.2 i Fördraget om Europeiska unionen, inbegripet övningar, samt för den militära och civila personal från medlemsstaterna som ställs till Europeiska unionens förfogande i detta sammanhang (SÖ 2005:7). Lag (2005:368).

 Denna lag har trätt i kraft 1 januari 1977, då lagen (1966:664) med vissa bestämmelser om immunitet och privilegier skall upphöra att gälla.

Vad som föreskrives i äldre lag om immunitet och privilegier för organisationen för europeisk rymdforskning, medlemmarnas representanter i organisationen samt personer med tjänst hos eller uppdrag av denna skall dock fortfarande gälla till dess att konventionen den 30 maj 1975 om upprättande av ett europeiskt rymdorgan blivit bindande för Sverige.

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
Internationella domstolen	Domstolens ledamöter och personal samt de som på annat sätt medverkar i förandet vid domstolen	Stadga den 26 juni 1945 för den internationella domstolen
Förenta nationerna (FN)	Medlemmarnas representanter i Förenta nationerna och personer med tjänst hos eller uppdrag av organisationen	Konvention den 13 februari 1946 rörande Förenta nationernas privilegier och immuniteter; Avtal den 31 augusti och den 30 september 1985 mellan Sverige och Förenta Nationernas höge kommissarie för flyktingar (UNHCR) om ett regionkontor för UNHCR; Avtal den 24 september 1998 om ett samordningskontor för Globala utvärderingen av internationella vatten beläget i Kalmar i Sverige
2a Förenta nationerna (FN)	Deltagare och andra personer med uppdrag vid möten som arrangeras av Förenta nationerna i Sverige	Ramavtal den 19 november 2003 mellan Konungariket Sverige och Förenta nationerna om arrangemang avseende immunitet och privilegier samt vissa andra frågor med avseende på Förenta nationernas möten som hålls i Sverige

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
2b Underkommittén för förebyggande av tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning till Förenta nationernas kommitté mot tortyr	Medlemmarna i underkommittén	Fakultativt protokoll den 18 december 2002 till Förenta nationernas konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning
Förenta nationernas fackorgan	Medlemmarnas representanter i fackorganen och personer med tjänst hos eller uppdrag av sådana fackorgan samt ledamöterna i styrelsen för världssjöfartsuniversitetet, studerande vid universitetet och till universitetet särskilt inbjudna personer	Konventionen den 21 november 1947 om privilegier och immunitet för Förenta nationernas fackorgan. Avtal den 9 februari 1983 mellan Sverige och den Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) om världssjöfartsuniversitetet
Europarådet	Medlemmarnas representanter i rådet och personer med tjänst hos eller uppdrag av rådet	Allmän överenskommelse den 2 september 1949 rörande Europarådets privilegier och immunitet jämte tilläggsprotokoll den 6 november 1952
Rådet för samarbete på tullområdet	Medlemmarnas representanter i rådet och personer med tjänst hos eller uppdrag av rådet	Konvention den 15 december 1950 avseende upprättande av ett råd för samarbete på tullområdet med därtill hörande annex angående rådets rättskapacitet, privilegier och immunitet
---	---	---
---	Ledamöterna i den domstol som inrättats genom konventionen om upprättande av säkerhetskontroll på atomenergins område och de som på annat sätt medverkar i förfarande vid domstolen	Protokoll den 20 december 1957 rörande den domstol, som upprättats genom konventionen samma dag om upprättande av säkerhetskontroll atomenergins område

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
Internationella atomenergiorganet (IAEA)	Medlemmarnas representanter i atomenergiorganet och personer med tjänst hos eller uppdrag av organet	Avtal den 1 juli 1959 om privilegier och immunitet för det internationella atomenergiorganet Punkten har upphävts genom lag (1994:1817)
Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD)	Medlemmarnas representanter i organisationen och personer med tjänst hos eller uppdrag av denna	Konventionen den 14 december 1960 angående Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling med därtill anslutande protokoll
Den inom organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) upprättade finansiella stödfonden	Ledamöterna i fondens styrelse och rådgivande utskott samt OECD:s tjänstemän då de handlar på fondens vägnar	Avtal den 7 april 1975 om upprättande av en finansiell stödfond inom organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling
---	---	---
Internationella centralorganet för biläggandet av investeringstvister	Medlemmarnas representanter i organet och personer med tjänst hos eller uppdrag av detta samt ledamöterna av förlikningskommission, skiljedomstol eller kommitté som inrättats enligt den i kol.3 angivna konventionen ävensom de personer som på annat sätt medverkar i förfaranden enligt konventionen	Konventionen den 18 mars 1965 om biläggande av investeringstvister mellan stat och medborgare i annan stat
Asiatiska utvecklingsbanken	Ledamöterna av bankens styrelse och personer med tjänst hos eller uppdrag av banken	Överenskommelse den 4 december 1965 om upprättande av Asiatiska utvecklingsbanken
---	Ledamöterna av den kommitté för de mänskliga rättigheterna och de förlikningskommissioner	Internationell konvention den 19 december 1966 om medborgerliga och politiska rättigheter

1142 *Immunitet och privilegier i vissa fall*

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
---	---	
	som inrättats enligt internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter	
Internationella telesatellitorganisationen ITSO	Medlemmarnas representanter i organisationens församling, organisationens tjänstemän och personer som medverkar i skiljedomsförfarande jämte ovannämnda personers familjemedlemmar	Överenskommelsen den 20 augusti 1971 rörande den internationella telesatellitorganisationen Intelsat (ITSO) i den lydelse som framgår av överenskommelsen om ändring den 17 november 2000, artikel XIII Protokoll om privilegier, friheter och immuniteter för Intelsat den 19 maj 1978
Internationella oljeskadefonden, 1992 års internationella oljeskadefond och 2003 internationella kompletterande oljeskadefond	---	Konventionen den 18 december 1971 om upprättande av en internationell fond för ersättning av skador orsakade av förorening genom olja, konventionen den 27 november 1992 om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja och protokollet den 16 maj 2003 till denna konvention.
Afrikanska utvecklingsfonden	Ledamöterna i fondens styrelse och personer med tjänst hos eller uppdrag av fonden	Överenskommelse den 29 november 1972 om upprättande av Afrikanska utvecklingsfonden
Nordiska ministerrådets sekretariat och Nordiska rådets presidiesekretariat	Personer med anställning vid angivna sekretariat jämte deras familjemedlemmar	Avtal den 13 maj 1987 om den rättsliga ställningen för Nordiska ministerrådets sekretariat och Nordiska rådets presidiesekretariat

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
Europeiska centret för medellånga väderprognoser	Medlemmarnas representanter i centret och personer med tjänst hos eller uppdrag av centret	Protokoll fogat till konventionen den 11 oktober 1973 om upprättande av ett europeiskt centrum för medellånga väderprognoser, vilket protokoll avser immunitet och privilegier för centret
Europeiska organisationen för astronomisk forskning rörande södra stjärnhimlen	Medlemmarnas representanter i organisationen och personer med tjänst hos eller uppdrag av organisationen	Protokoll den 12 juli 1974 om privilegier och immuniteter för den europeiska organisationen för astronomisk forskning rörande södra stjärnhimlen
Europeiska rymdorganet (ESA)	Medlemmarnas representanter i rymdorganet och personer med tjänst hos eller uppdrag av detta	Bilaga I till konventionen den 30 maj 1975 angående upprättande av ett europeiskt rymdorgan Punkten har upphört att gälla 1 januari 1995 genom lag 20 december 1994 (nr1817).
---	---	---
Internationella kaffeorganisationen	---	1983 års internationella kaffeavtal
Europeiska patentorganisationen	Medlemmarnas representanter i organisationens förvaltningsråd och sådana representanters makar samt personer med tjänst hos det europeiska patentverket och dessa personers familjer även som personer med uppdrag av organisationen	Protokoll angående den europeiska patentorganisationens privilegier och immunitet, vilket utgör del av den europeiska patentkonventionen den 5 oktober 1973
Internationella mobilsatellitorganisationen IMSO	Medlemmarnas representanter i organisationen och personer med tjänst hos eller uppdrag av organisationen jämte ovannämnda personers familjemedlemmar	Protokoll om privilegier och immunitet för INMARSAT (IMSO) den 1 december 1981 i den lydelse som framgår av överenskommelsen om ändring den 25 september 1998

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
Afrikanska utvecklingsbanken	Ledamöterna i bankens styrelse och personer med tjänst hos eller uppdrag av banken	Överenskommelse den 4 augusti 1963 om upprättande av Afrikanska utvecklingsbanken
Förenta nationernas organisation för industriell utveckling (UNIDO)	Medlemmarnas representanter i organisationen och personer med tjänst hos eller uppdrag av organisationen	Stadga den 8 april 1979 för Förenta nationernas organisation för industriell utveckling
Europeiska telesatellitorganisationen EUTELSAT	Parternas representanter i organisationen, organisationens tjänstemän jämte deras familjemedlemmar samt personer med uppdrag av organisationen	Protokoll om privilegier och immunitet för EUTELSAT den 13 februari 1987 i den lydelse som framgår av överenskommelsen om ändring den 1 maj 2000
Interamerikanska utvecklingsbanken	Ledamöterna i bankens styrelse och personer med tjänst hos eller uppdrag av banken	Avtal den 8 april 1959 om upprättande av Interamerikanska utvecklingsbanken
Mellanstatliga organisationen för internationell järnvägstrafik (OTIF)	Medlemsstaternas representanter i organisationen, personer med tjänst hos organisationen och sakkunniga utsedda av organisationen	Fördraget den 9 maj 1980 om internationell järnvägstrafik (COTIF)
Europeiska organisationen för utnyttjande av meteorologiska satelliter (EUMETSAT)	Medlemmarnas representanter i organisationen, organisationens tjänstemän jämte deras familjemedlemmar samt personer med uppdrag av organisationen	Protokoll om privilegier och immunitet för EUMETSAT den 1 december 1986
Multilaterala investeringsgarantiorganet (MIGA)	Ledamöterna i organets råd och styrelse samt personer med tjänst hos organet	Konventionen den 11 oktober om upprättande av det multilaterala investeringsgarantiorganet

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
---	Ledamöter och experter i kommittén upprättad enligt den europeiska konventionen till förhindrande av tortyr m.m.	Europeisk konvention den 26 november 1987 till förhindrande av tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning Punkten har upphört att gälla 1 januari 1995 genom lag (1994:1817).
Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD)	Ledamöterna i bankens styrelse och personer med tjänst hos eller uppdrag av banken	Överenskommelse den 29 maj 1990 om upprättande av Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling med av Sverige anmäld reservation
Europarådets fond för bosättning och regional utveckling	Ledamöterna i fondens styrelse, administrativa råd och granskningskommitté och deras rådgivare, tekniska experter och sekreterare. Personer med tjänst hos fonden jämte deras familjemedlemmar	Tredje tilläggsprotokollet den 6 mars 1959 till den allmänna överenskommelsen rörande Europarådets privilegier och immunitet med av Sverige anmäld reservation
EFTA:s övervakningsmyndighet	Medlemmar och personer med tjänst hos övervakningsmyndigheten jämte nämnda personers familjemedlemmar samt personer med uppdrag av övervakningsmyndigheten och företrädare för Europeiska gemenskapernas kommission och EG:s medlemsstater	Protokoll 6 till avtalet den 2 maj 1992 mellan EFTA-staterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol
EFTA-domstolen	Domare, registrator och personer med tjänst vid domstolen jämte nämnda personers familjemedlemmar	Protokoll 7 till avtalet de 2 maj 1992 mellan EFTA-staterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
NORSAD-fonden och NORSAD-fondens exekutivsekretariat	Medlemmarnas representanter i fondens guverneringsstyrelse, medlemmar av exekutivsekretariatets styrelse samt personer med tjänst hos exekutivsekretariatet	Avtal den 31 januari 1990 om upprättande av NORSAD-fonden och NORSAD-fondens exekutivsekretariat med införda ändringar januari 1993. Åtagandet i 14 § e i NORSAD-fondens resp. NORSAD-fondens exekutivsekretariats stadga skall fullgöras genom att bestämmelserna i konventionen den 21 november 1947 om privilegier och immunitet för Förenta nationernas fackorgan tillämpas
---	Domstolens förlikningsmän, skiljedomare och sekreterare samt parternas ombud och juridiska biträden	Konventionen den 156 december 1992 om förlikning och skiljedom inom ESK
Organisationen för förbud mot kemiska vapen	Medlemmarnas representanter i organisationen, personer med tjänst hos eller uppdrag av organisationen och observatörer under inspektion	Förenta nationernas konvention den 30 november 1992 om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring
Internationella tribunalen för brott i f.d. Jugoslavien	Tribunalens ledamöter, åklagaren och dennes personal, registratören och dennes personal samt personer som på annat sätt medverkar i tribunalen	Stadga för Internationella tribunalen för brott i f.d. Jugoslavien fastställd genom FN:s säkerhetsråds resolution 827 den 25 maj 1993
Europeiska organisationen för säkrare flygtrafiktjänst	Medlemsstaternas representanter i organisationen, organisationens personal jämte deras familjemedlemmar som ingår i hushållet samt det verkställande organets generaldirektör	Den internationella Eurocontrolkonventionen om samarbete för luftfartens säkerhet med i Bryssel 1981 vidtagna ändringar *Den internationella Eurocontrolkonventionen om samarbete för luftfartens säkerhet med i Bryssel 1997 vidtagna ändringar samt bilagorna I–IV till den reviderade konventionen

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
Internationella institutet för demokrati och fria val (International IDEA)	Personer med tjänst hos eller uppdrag av institutet samt deras familjemedlemmar	Överenskommelsen mellan Sverige och Internationella institutet för demokrati och fria val om immunitet och privilegier för institutet och dess anställda
Internationella tribunalen för Rwanda	Tribunalens ledamöter, åklagaren och dennes personal, registratorn och dennes personal samt personer som på annat sätt medverkar i tribunalen	Stadga för Internationella tribunalen för Rwanda fastställd genom FN:s säkerhetsråds resolution 955 den 8 november 1994
Internationella havsbottenmyndigheten	Företrädare för konventionsparter som deltar i möten med församlingen, rådet eller med församlingens eller rådets organ samt generalsekreteraren och myndighetens personal	Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982, artiklarna 176–185 och bilaga IV artikel 13
Internationella havsrättsdomstolen	Domstolens ledamöter	Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982, bilaga VI artikel 10
Europeiska universitetsinstitutet	Företrädare för de fördragsslutande staterna och deras rådgivare, företrädare för Europeiska gemenskaperna, personal vid institutet inklusive familjemedlemmar och andra personer som är knutna till institutet	Konventionen om grundandet av ett europeiskt universitetsinstitut av den 19 april 1972
Europol	Europols direktör, biträdande direktörer och tjänstemän	Rådets beslut av den 6 april 2009 om inrättande av Europeiska polisbyrån (Europol)

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna	Domstolens ledamöter, dess kanslichef och biträdande kanslichef	Protokoll nr 6 den 5 mars 1996 till den allmänna överenskommelsen om Europarådets privilegier och immunitet
---	Personer som deltar i rättegång som anhängiggörs vid domstolen som part eller parts ombud eller rådgivare samt vittnen och sakkunniga kallade av domstolen, och andra personer som av domstolens ordförande anmodats att delta i rättegång	Europeisk överenskommelse den 5 mars 1996 om personer som deltar i rättegång inför den europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna
Kommissionen för skydd av Östersjöns marina miljö	Medlemmar av personalen, representanter för parterna i Helsingforskonventionen samt sakkunniga med uppdrag för kommissionen	Avtalet den 2 februari 1998 om immunitet och privilegier för kommissionen för skydd av Östersjöns marina miljö
Nordiska investeringsbanken	Alla styrelsemedlemmar, deras suppleanter, bankens anställda samt av banken utsedda experter	Överenskommelse den 11 februari 2004 mellan Danmark, Estland, Finland, Island, Lettland, Litauen, Norge och Sverige om Nordiska investeringsbanken
Nordiska utvecklingsfonden	Alla styrelsemedlemmar, deras suppleanter, fondens anställda samt av fonden utsedda experter som utför officiella uppgifter på uppdrag av fonden	Överenskommelse den 23 oktober 1998 om Nordiska investeringsbanken
Nordiska miljöfinansieringsbolaget	Alla styrelsemedlemmar, deras suppleanter, bolagets anställda samt av bolaget utsedda experter som utför officiella uppgifter på uppdrag av bolaget	Överenskommelse den 6 november 1998 om Nordiska miljöfinansieringsbolaget

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
Organisationen för fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar	*Medlemmar i en inspektionsgrupp och observatörer under inspektionen	*Fördraget den 10 september 1996 om fullständigt förbud mot kärnsprängningar
---	Medlemmar i en undersökningsdelegation	Konventionen den 18 september 1997 om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring
Sekretariatet för Östersjöstaternas	Sekretariatets tjänstemän	Avtal den 23 oktober 1998 mellan Sverige och sekretariatet för Östersjöstaternas råd om immunitet och privilegier för sekretariatet
Internamerikanska investeringsbolaget (IIC)	Ledamöter i bolagets styrelse och personer med tjänst hos bolaget	Avtalet den 19 november 1984 om upprättande av Internamerikanska investeringsbolaget (IIC)
Europeiska unionens institut för säkerhetsstudier	Medlemmar i institutets organ och institutets personal	Beslut av företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, den 15 oktober 2001 om privilegier och immunitet för Europeiska unionens institut för säkerhetsstudier och Europeiska unionens satellitcentrum samt för deras organ och personal
Europeiska unionens satellitcentrum	Medlemmar i centrumets organ och centrumets personal	Beslut av företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, den 15 oktober 2001 om privilegier och immunitet för Europeiska unionens institut för säkerhetsstudier och Europeiska unionens satellitcentrum samt för deras organ och personal

1150 *Immunitet och privilegier i vissa fall*

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
	Den administrativa direktören för Eurojust samt personal som är anställd av Eurojust	Europeiska ministerrådets beslut om inrättande av Eurojust
Internationella brottmålsdomstolen	Domare, åklagare, biträdande åklagare, registrator, biträdande registrator, personal i åklagarens kansli och registratorskontoret, dessa personers familjemedlemmar, personal lokalt anställd av domstolen, försvarare, personer som biträder försvaret, vittnen, brottsoffer, sakkunniga, andra personer som kallas att närvara vid domstolens förfaranden, ombud för stater och mellanstatliga organisationer som deltar i församlingens och dess underordnade organs möten samt ombud för stater som deltar i domstolens förfaranden	Romstadgan den 17 juli 1998 för Internationella brottmålsdomstolen och avtalet den 9 september 2002 om immunitet och privilegier för Internationella brottmålsdomstolen
Organisationen för det globala nätverket för vattenfrågor (Global Water Partnership Organisation)	Personer med tjänst hos eller uppdrag av organisationen samt deras familjemedlemmar	Avtal den 11 mars 2002 mellan Sveriges regering och Organisationen för det globala nätverket för vattenfrågor om immunitet och privilegier för Organisationen för det globala nätverket för vattenfrågor och dess personal
Athena	Kurir	Beslut av företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, den 28 april 2004 om privilegier och immunitet för Athena

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
*Europeiska försvarsbyrån	*Försvarsbyråns anställda	*Beslut av företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, av den 10 november 2004 om privilegier och immunitet för Europeiska försvarsbyrån och dess anställda
*Nordiska kulturfonden	*Personer med anställning vid Nordiska kulturfonden och deras familjemedlemmar	*Avtal av den 29 oktober 2004 om ändring av avtalet av den 13 maj 1987 om den rättsliga ställningen för Nordiska ministerrådets sekretariat och Nordiska rådets presidie-sekretariat

* Förordning om ikraftträdande har inte meddelats.

Senaste ändringar i bilagan införda genom lag (2009:397), som har trätt i kraft den 1 januari 2010, lag (2006:397), som har trätt i kraft den 29 mars 2007, lag (2005:549), förordning om ikraftträdande har inte meddelats, lag (2005:512), som har trätt i kraft den 1 juli 2005, lag (2005:368), förordning om ikraftträdande har inte meddelats, lag (2005:256), som har trätt i kraft den 5 augusti 2005, lag (2004:1029), som har trätt i kraft den 1 januari 2005, lag (2004:1012), som har trätt i kraft den 20 december 2005, lag (2004:761), som har trätt i kraft den 1 november 2004, lag (2004:666), förordning om ikraftträdande har inte meddelats, lag (2004:612), som har trätt i kraft den 1 augusti 2004, lag (2004:140), som har trätt i kraft, i fråga om 6 §, den 1 juni 2005, i fråga om punkt 28 och 31, den 1 augusti 2004, och i övrigt den 30 november 2004, lag (2002:621), som har trätt i kraft den 1 juli 2002, lag (2002:341), som har trätt i kraft den 1 juli 2002, lag (2002:87), som har trätt i kraft den 1 september 2002, lag (2002:4), som har trätt i kraft den 1 mars 2002, lag (2000:1456), som har trätt i kraft den 1 augusti 2001, lag (1999:5), som har trätt i kraft den 29 januari 1999, lag (1998:1810) och lag (1998:1809), som har trätt i kraft den 1 januari 1999, lag (1998:1704), förordning om ikraftträdande har inte meddelats, lag (1998:1623), som har trätt i kraft den 1 juni 2004, lag (1998:937), som har trätt i kraft, i fråga om punkt 53 och 54 den 1 november 1998, och i övrigt den 1 november 1999, lag (1998:28), som har trätt i kraft den 15 mars 2005, lag (1996:1391), som har trätt i kraft den 1 januari 1997, lag (1996:607), som har trätt i kraft den 1 juli 1996, lag (1995:1307), som har trätt i kraft den 1 januari 1996, lag (1995:1246), som har trätt i kraft den 22 december 1995, lag (1995:1084), som har trätt i kraft den 30 maj 1996, lag (1994:2089), som har trätt i kraft den 1 december 1995, lag (1994:1817), som har trätt i kraft den 1 januari 1995, lag (1994:570), som har trätt i kraft den 1 juli 1994, lag (1994:120), som har trätt i kraft den 29 april 1997, lag (1993:1299), förordning om ikraftträdande har inte meddelats, lag (1993:550), som har trätt i kraft den 1 juli 1993.

Tillkännagivande (1997:595) av vissa uppgifter om överenskommelser som avses i 4 § lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall

12 juni 1997

Regeringen ger följande tillkänna.

De överenskommelser, som avses i 4 § lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall har trätt i kraft respektive upphört att vara bindande i förhållande till Sverige vid de tidpunkter som anges nedan.

Tillämplig internationell överenskommelse	Dag då överenskommelsen trätt i kraft för Sveriges del	Dag då överenskommelsen upphört att vara bindande för Sverige	År och nr i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ)
1 Stadga den 26 juni 1945 för den internationella domstolen	1946-11-19	-	1946:1
2 Konvention den 13 februari 1946 rörande Förenta nationernas privilegier och immuniteter;	1947-01-01	-	1947:26
Avtal den 1 augusti och den 30 september 1985 mellan Sverige och Förenta Nationernas Høge Kommissarie för flyktingar (UNHCR) om ett regionkontor för UNHCR	1986-01-01	-	1985:89

Tillämplig internationell överenskommelse	Dag då överenskommelsen trätt i kraft för Sveriges del	Dag då överenskommelsen upphört att vara bindande för Sverige	År och nr i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ)
3 Konventionen den 21 november 1947 om privilegier och immunitet för Förenta nationernas fackorgan	1951-09-12	-	1951:84 (ILO, FAO, UNESCO, ICAO, IMF, IBRD, WHO, UPU, ITU) 1953:60 (WMO) 1960:30 (IMCO ¹ , IFC, FAO, WHO) 1962:36 (IDA) 1968:45 (IMCO ²) 1979:5 (WIPO, IFAD)
Avtal den 9 februari 1983 mellan Sverige och den internationella sjöfartsorganisationen (IMO) om världssjöfartsuniversitetet	1983-05-01	-	1983:48 (IMO, WMU)
4 Allmän överenskommelse den 2 september 1949 rörande Europarådets privilegier och immunitet jämte tilläggsprotokoll den 6 november 1952	1952-09-10 (avser huvudöverenskommelsen) 1956-07-11 (avser tilläggsprotokollet)	-	1953:23

¹ Numera IMO

² Numera IMO

1154 *Tillkännagivande, överenskommelse om immunitet och privilegier i vissa fall*

Tillämplig internationell överenskommelse	Dag då överenskommelsen trätt i kraft för Sveriges del	Dag då överenskommelsen upphört att vara bindande för Sverige	År och nr i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ)
5 Konvention den 15 december 1950 avseende upprättande av ett råd för samarbete på tullområdet med därtill hörande annex angående rådets rättskapacitet, privilegier och immunitet	1952-11-04	-	1952:32
6 Andra tilläggsprotokollet den 15 december 1956 till den allmänna överenskommelsen rörande Europarådets privilegier och immunitet	1956-12-15	-	1956:74
7 Protokoll den 20 december 1957 rörande den domstol, som upprättats genom konventionen samma dag om upprättande av säkerhetskontroll på atomenergiens område	1960-01-05	-	1960:72
8 Avtal den 1 juli 1959 om privilegier och immunitet för det internationella atomenergiorganet	1961-09-08	-	1961:28
9 Protokoll den 28 juli 1960 angående Europeiska frihandels-sammanslutningens rättskapacitet, privilegier och immunitet	1961-06-02	1995-01-01	1961:19

Tillämplig internationell överenskommelse	Dag då överenskommelsen trätt i kraft för Sveriges del	Dag då överenskommelsen upphört att vara bindande för Sverige	År och nr i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ)
10 Konvention den 14 december 1960 angående Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling med därtill anslutande protokoll	1961-09-30	-	1961:21
11 Avtal den 9 april 1975 om upprättande av en finansiell stödfond inom Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling	-	-	1975:94
12 Fjärde tilläggsprotokollet den 16 december 1961 till den allmänna överenskommelsen rörande Europarådets privilegier och immunitet	1962-09-18	-	1962:55
13 Konvention den 18 mars 1965 om biläggande av investeringstvister mellan stat och medborgare i annan stat	1967-01-28	-	1966:55
14 Överenskommelse den 4 december 1965 om upprättande av Asiatiska utvecklingsbanken	1966-09-29	-	1967:65
15 Internationell konvention den 18 december 1966 om medborgerliga och politiska rättigheter	1976-03-23	-	1971:42

1156 *Tillkännagivande, överenskommelse om immunitet och privilegier i vissa fall*

Tillämplig internationell överenskommelse	Dag då överenskommelsen trätt i kraft för Sveriges del	Dag då överenskommelsen upphört att vara bindande för Sverige	År och nr i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ)
16 Europeisk överenskommelse den 6 maj 1969 om personer som medverkar i förfarande vid europeiska kommissionen och domstolen för de mänskliga rättigheterna	1972-01-21	-	1971:48
17 Protokoll om privilegier, friheter och immuniteter för Intelsat den 19 maj 1978	1980-10-09	-	1979:15
18 Konvention den 18 december 1971 om upprättande av en internationell fond för ersättning av skador orsakade av förorening genom olja samt det den 27 november 1992 avslutade ändringsprotokollet till konventionen	1978-10-16	-	1975:43
	(avser konventionen)		1995:19
	1996-05-30		
	(avser ändringsprotokollet)		
19 Överenskommelse den 29 november 1972 om upprättande av Afrikanska utvecklingsfonden	1973-06-30	-	1973:69
20 Avtal den 13 maj 1987 om den rättsliga ställningen för Nordiska ministerrådets sekretariat och Nordiska rådets presidiesekretariat	1998-10-13	-	1989:60

Tillämplig internationell överenskommelse	Dag då överenskommelsen trätt i kraft för Sveriges del	Dag då överenskommelsen upphört att vara bindande för Sverige	År och nr i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ)
21 Protokoll fogat till konventionen den 11 oktober 1973 om upprättande av ett europeiskt centrum för medellånga väderprognoser, vilket protokoll avser immunitet och privilegier för centret	1975-11-01	-	1975:48
22 Protokoll den 12 juli 1974 om privilegier och immunitet för den europeiska organisationen för astronomisk forskning rörande södra stjärnhimlen	1975-07-25	-	1975:49
23 Bilaga I till konvention den 30 maj 1975 angående upprättande av ett europeiskt rymdorgan	1980-10-30	-	1976:53
24 Avtal mellan Sverige och europeiska atomenergi-gemenskapen om samarbete inom området för styrd termonukleär fusion och plasmafysik	1976-05-10	1995-01-01	1976:150
25 Överenskommelse den 4 december 1975 om upprättande av Nordiska investeringsbanken	1976-06-01	-	1976:31
26 1983 års internationella kaffeavtal	1983-10-01	-	1983:41

1158 *Tillkännagivande, överenskommelse om immunitet och privilegier i vissa fall*

Tillämplig internationell överenskommelse	Dag då överenskommelsen trätt i kraft för Sveriges del	Dag då överenskommelsen upphört att vara bindande för Sverige	År och nr i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ)
27 Protokoll angående den europeiska patentorganisationens privilegier och immunitet, vilket utgör del av den europeiska patentkonventionen den 5 oktober 1973	1978-05-01	-	1980:2
28 Protokoll om privilegier och immunitet för INMARSAT den 1 december 1981	1985-01-04	-	1984:60
29 Överenskommelse den 4 augusti 1963 om upprättande av Afrikanska utvecklingsbanken	1982-12-30	-	1982:82
30 Stadga den 8 april 1979 för Förenta nationernas organisation för industriell utveckling	1985-06-21	-	1980:14
31 Konvention den 15 juli 1982 om upprättande av den europeiska satellitorganisationen (EUTELSAT) samt protokoll om privilegier och immunitet för EUTELSAT den 13 februari 1987	1985-09-01 (avser konventionen) 1988-08-17 (avser protokollet)	- -	1984:1 1988:45
32 Avtal den 8 april 1959 om upprättande av Interamerikanska utvecklingsbanken	1977-09-19	-	1977:16
33 Fördraget den 9 maj 1980 om internationell järnvägstrafik (COTIF)	1985-05-01	-	1985:16

Tillämplig internationell överenskommelse	Dag då överenskommelsen trätt i kraft för Sveriges del	Dag då överenskommelsen upphört att vara bindande för Sverige	År och nr i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ)
34 Protokoll om privilegier och immunitet för EUMETSAT den 1 december 1986	1989-01-15	-	1987:21
35 Konventionen den 11 oktober 1985 om upprättande av det multilaterala investeringsgarantiorganet	1988-04-12	-	1988:13
36 Europeisk konvention den 26 november 1987 till förhindrande av tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning	1989-02-01	-	1988:37
37 Överenskommelse 19 oktober 1989 mellan Konungariket Sveriges regering och de europeiska gemenskapernas kommission om upprättandet i Konungariket Sverige av en delegation för de europeiska gemenskapernas kommission och delegationens privilegier och immunitet	1990-01-02	1995-01-01	1990:8
38 Överenskommelse den 29 maj 1990 om upprättande av Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling med av Sverige anmäld reservation	1991-03-28	-	1991:6

1160 *Tillkännagivande, överenskommelse om immunitet och privilegier i vissa fall*

Tillämplig internationell överenskommelse	Dag då överenskommelsen trätt i kraft för Sveriges del	Dag då överenskommelsen upphört att vara bindande för Sverige	År och nr i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ)
39 Tredje tilläggsprotokollet den 6 mars 1959 till den allmänna överenskommelsen rörande Europarådets privilegier och immunitet med av Sverige anmäld reservation	1992-09-19	-	1992:42
40 Protokoll 6 till avtalet den 2 maj 1992 mellan EFTA-staterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol (angående övervakningsmyndigheten)	1994-01-01	1995-01-01	1993:25
41 Protokoll 7 till avtalet den 2 maj 1992 mellan EFTA-staterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol (angående domstolen)	1994-01-01	1995-01-01	1993:25
42 Avtal den 31 januari 1990 om upprättande av NORSAD-fonden och NORSAD-fondens exekutivsekretariat med införda ändringar januari 1993. Åtagandet i 14 § e i NORSAD-fondens exekutivsekretariats stadga skall fullgöras genom att bestämmelserna i konventionen den 21 november 1947 om privilegier och immunitet	1991-04-26 (avser avtalet den 31 januari 1990)	-	1992:48
	1993-01-26 (avser avtalet om ändringar)	-	1995:83

Tillämplig internationell överenskommelse	Dag då överenskommelsen trätt i kraft för Sveriges del	Dag då överenskommelsen upphört att vara bindande för Sverige	År och nr i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ)
för Förenta nationernas fackorgan tillämpas			
43 Konventionen den 15 december 1992 om förlikning och skiljedom inom ESK	1994-12-05	-	1993:61
44 Förenta nationernas konvention den 30 november 1992 om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring	1997-04-27	-	1993:28
45 Stadga för Internationella tribunalen för f.d. Jugoslavien fastställd genom FN:s säkerhetsråds resolution 827 den 25 maj 1993	1993-05-25	-	³
46 Den internationella Eurocontrolkonventionen om samarbete för luftfartens säkerhet med i Bryssel 1981 vidtagna ändringar	1995-12-01	-	1995:81
47 Överenskommelsen mellan Sverige och Internationella institutet för demokrati och fria val om immunitet och privilegier för institutet och dess anställda	1995-12-22	-	1995:67

³ Prop. 1993/94:142, bet. 1993/94:JuU29, rskr. 1993/94:376.

1162 *Tillkännagivande, överenskommelse om immunitet och privilegier i vissa fall*

Tillämplig internationell överenskommelse	Dag då överenskommelsen trätt i kraft för Sveriges del	Dag då överenskommelsen upphört att vara bindande för Sverige	År och nr i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ)
48 Stadga för Internationella tribunalen för Rwanda fastställd genom FN:s säkerhetsråds resolution 955 den 8 november 1994	1994-11-08	-	4
49 Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982, artiklarna 176–185 och bilaga IV artikel 13 (angående Internationella havsbottenmyndigheten)	1996-07-25	-	5
50 Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982, bilaga VI artikel 10 (angående Internationella havsrättsdomstolen)	1996-07-25	-	6

Ang. tidigare lydelse av tillkännagivandet, se SFS 1987:342, SFS 1983:739 och SFS 1983:780.

⁴ Prop. 1995/96:38, bet 1995/96:juU8, rskr. 1995/96:57

⁵ Prop. 1995/96:140, bet 1995/96:juU17, rskr. 1995/96:271

⁶ Prop. 1995/96:140, bet 1995/96:juU17, rskr. 1995/96:271

Kungörelse (1974:122) om immunitet och privilegier för vissa konsulat m.m.

22 mars 1974

Kungl. Maj:t förordnar följande.

Förutom 3 § första stycket lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall tillämpas i förhållande till följande stater de särskilda bestämmelser som gäller enligt nedan angivna överenskommelser i fråga om immunitet eller privilegier för konsulat, konsulatsmedlemmar eller deras familjer eller konsulära kurirer. Förordning (1977:33).

Stat	Överenskommelse
1. Amerikas Förenta Stater	konsularkonvention den 1 juni 1910
2. Storbritannien	konsularkonvention den 14 mars 1952 med tillhörande signaturprotokoll och ministeriella noter
3. Frankrike	konsularkonvention den 5 mars 1955 med tillhörande signaturprotokoll
4. Sovjetunionen	konsularkonvention den 30 november 1967
5. Rumänien	konsularkonvention den 12 februari 1974

Denna kungörelse har trätt i kraft 18 april 1974.

Prisbasbelopp* enligt lagen 1962:381 om allmän försäkring (fr.o.m. 1975)

* T.o.m. 1998 "Basbelopp".

År	Prisbasbelopp	Förhöjt prisbasbelopp	Inkomstbasbelopp	Reducerat prisbasbelopp
1975	9 000 "			
1976	9 700 "			
1977	10 700 "			
1978	11 800 "			
1979	13 100 "			
1980	13 900 "			
1981	16 100 "			
1982	17 800 "			
1983	19 400 "			
1984	20 300 "			
1985	21 800 "			
1986	23 300 "			
1987	24 100 "			
1988	25 800 "			
1989	27 900 "			
1990	29 700 "			
1991	32 200 "			
1992	33 700 "			
1993	34 400 "			
1994	35 200 "			
1995	35 700 "			
1996	36 200 "	36 800 kr		
1997	36 300 "	37 000 "		
1998	36 400 "	37 100 "		35 672 kr
1999	36 400 "	37 200 "		36 036 "
2000	36 600 "	37 300 "		
2001	36 900 "	37 700 "		
2002	37 900 "	38 700 "		
2003	38 600 "	39 400 "		
2004	39 300 "	40 100 "		
2005	39 400 "	40 300 "	43 300 kr	
2006	39 700 "	40 500 "	44 500 "	
2007	40 300 "	41 100 "	45 900 "	
2008	41 000 "	41 800 "	48 000 "	
2009	42 800 "	43 600 "	50 900 "	
2010	42 400 "	43 300 "	51 100 "	
2011	42 800 "	43 700 "	52 100 "	

Sökordsregister till lagar

aktiebolagslag	895
allmän försäkring	722
allmän löneavgift	715
allmän pensionsavgift	720
allmänna förvaltningsdomstolar	994
allmänna förvaltningsdomstolars behörighet	1035
allmänt ombud	1053
artister m.fl. bosatta i utlandet	563
avkastningsskatt på pensionsmedel	743
avräkning av utländsk skatt	569
betalningssäkring	1093
bokföringslag	766
brottsbalken	1072
brottsutredningar, medverkan i	1073
deklarationsombud	698
delgivning	1012
dubbelbeskattningsavtal	1115
ekobrottsmyndigheten	1060
ekonomiska föreningar	943
ersättning för kostnader	633
fastighetstaxering	533
fideikomissbo	579
förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete	601
förhandsbesked	1039
förvaltningslag	974
förvaltningsprocesslag	982
immunitet och privilegier	1136
inkomstgrundad ålderspension	723
inkomstskattelag	11
inventering av varulager	785
juridiskt eller ekonomiskt biträde, förbud mot	1064
kassaregister	1082
kommunal fastighetsavgift	541
kupongskatt	581

1166 *Sökordsregister till lagar*

lagstadgad tid	1114
omräkningsförfarande vid redovisning i euro	786
personalliggare	1081
prisbasbelopp	1164
prissättningsbesked	1046
protokollföring	1004
rättegångsbalken	993
självdeklarationer och kontrolluppgifter	636
skattebrott	1068
skatteflykt	1067
skattereduktion för byggnadsarbete	548
skattereduktion för hushållsarbete	600
skattereduktion för kommunal fastighetsavgift	552
skattereduktion för virke från stormfälld skog	599
skatterättsnämnden	1044
skogskontomedel	596
socialavgiftslag	700
statlig fastighetsskatt	544
stiftelser	970
särskild inkomstskatt för utomlands bosatta	555
särskild löneskatt på pensionskostnader	741
särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster	739
särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel	1076
särskild skattekontroll i vissa branscher	1078
taxeringslag	606
tiden för domar och beslut	1009
tryggande av pensionsutfästelse	753
tvångsåtgärder	1087
underrättelseskyldighet	1075
årsredovisning	789
årsredovisning i försäkringsföretag	871
årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag	849